БИБЛИЯ

или

СВЕЩЕНОТО ПИСАНИЕ

на

СТАРИЯ И НОВИЯ ЗАВЕТ

Настоящото издание на Библията представлява дигитализирана версия на първият превод на Библията, направен на новобългарски език от Христодул Костович Сичан-Николов, д-р Елиас Ригс, д-р Албърт Лонг и Петко Славейков през далечната 1871 г. Тази Библия има няколко коригирани издания до 1914 година, като едно от най-сполучливите е от 1885 г. във Виена, което имаме и като личен екземпляр, ползван от Учителя.

Тук ние сме събрали в едно цялостно и хомогенно тяло всички книги от Стария завет, като прибавихме към тях вече съществуващите от Новия завет. Така днес за първи път имаме цялата „Библия“ с осъвременен български правопис – разчетена, обработена и форматирана като електронна книга. Мотивиращата сила за работата ни беше, че точно това протестантско издание е използвано във всички беседи и лекции на Учителя при цитиране на стихове от Библията и сега при наличието ѝ в този формат, подходящ за тематично търсене в текста, се откриват нови хоризонти за съвременния изследовател. Благодарим на всички неуморни Божи труженици, работили преди нас в тази посока! Ние поехме техния плод, доразвихме го и предаваме нататък! Слава на Бога! Амин!

Това електронно издание е доброволческа разработка на група приятели. Е-книгата не е предназначена за продажба. Други Е-книги на Сдружение „Слънчогледи“ можете да откриете на тази страница.

12.05.2019

От съставителите

СЪДЪРЖАНИЕ

Стар Завет

БИТИЕ

ГЛАВА 1.

1. В начало създаде Бог небето и земята. 2. А земята беше неустроена
и пуста; и тъмнина бе върху бездната; и Дух Божий се носеше върху
водата. 3. И рече Бог: Да бъде виделина. И стана виделина. 4. И видя
Бог виделината че беше добро; и разлъчи Бог виделината от
тъмнината. 5. И нарече Бог виделината Ден, и тъмнината нарече Нощ.
И стана вечер, и стана утро, ден първи. 6. И рече Бог: Да бъде твърд
посред водите, и да разлъчи вода от вода. 7. И направи Бог твърдта ; и
разлъчи водата която беше под твърдта от водата която беше под
твърдта ; и стана така. 8. И нарече Бог твърдта Небе. И стана вечер, и
стана утро, ден втори. 9. И рече Бог: Да се събере водата която е под
небето в едно място, и да се яви сушата; и стана така. 10. И нарече Бог
сушата Земя, и събранието на водата нарече Моря; и видя Бог че беше
добро. 11. И рече Бог: Да прорасти земята зелена трева, трева която да
дава семе, и дърво плодоносно което да ражда плод по вида си, на
който семето да е в него на земята; и стана така. 12. И произрасти
земята зелена трева, трева която да дава семе, по вида си, и дърво

което да ражда плод на който семето е в него по вида му; и видя Бог че беше добро. 13. И стана вечер, и стана утро, ден трети. 14. И рече Бог: Да бъдат светила на твърдта небесна за да разлъчат деня от нощта, и да са за знамения и за времена и за дни и години, 15. и да са за светила на твърдта небесна за да светят на земята; и стана така. 16. И направи Бог двете големи светила; голямото светило за да владее на деня, а малкото светило за да владее на нощта; направи и звездите. 17. И постави ги Бог на твърдта небесна за да светят на земята, 18. и да владеят на деня и на нощта, и да разлъчат виделината от тъмнината; и видя Бог че беше добро. 19. И стана вечер, и стана утро, ден четвърти. 20. И рече Бог: Да произведе водата изобилно гадини одушевлени, и птици да летят над земята по твърдта небесна. 21. И създаде Бог големите китове, и всяко одушевлено що се движи, които произведе водата изобилно по вида им, и всяка птица крилата по вида й: и видя Бог че беше добро. 22. И благослови ги Бог и рече: Плодете се и множете се, и напълнете водата в морята: нека се умножат и птиците по земята. 23. И стана вечер, и стана утро, ден пети. 24. И рече Бог: Да произведе земята животни одушевлени по вида им, скотове, и гадове, и зверове на земята по вида им; и стана така. 25. И направи Бог зверовете на земята по вида им, и скотовете по вида им, и всеки гад на земята по вида му; и видя Бог че беше добро. 26. И рече Бог: Да направим человека по образу нашему и по подобию нашему; и да владее над морските риби, и над небесните птици, и над скотовете, и над всичката земя, и над всичките гадове които пълзят по земята. 27. И създаде Бог человека по образу своему, по образу Божию създаде го: мъжки и женски пол ги създаде. 28. И благослови ги Бог, и рече им: Плодете се и множете се, и напълнете земята, и обладайте я; и владейте над рибите морски, и над птиците небесни, и над всяко животно което се движи по земята. 29. И рече Бог: Ето, дадох ви всяка

трева що дава семе, която е по лицето на всичката земя, и всяко дърво
което има в себе си плод на дърво което дава семе: те ще ви бъдат за
ядене. 30. И на всичките животни на земята, и на всичките птици на
небето, и на всеки гад който пълзи по земята и има в себе се дихание
на живот дадох всяка зелена трева за храна; и стана така. 31. И видя
Бог всичко което направи; и, ето, беше твърде добро. И стана вечер, и
стана утро, ден шести.

ГЛАВА 2.

1. И свършиха се небето и земята и всичкото им украшение. 2. И
свършил беше Бог в седмия ден делата си които направи; и почина си
в седмия ден от всичките си дела които направи. 3. И благослови Бог
седмия ден, и освети го; защото в него си почина от всичките си дела
които създаде и направи Бог. 4. Това е битието на небето и на земята
когато се те създадоха, в който ден направи Господ Бог земя и небе, 5.
и всяко растение полско преди да стане по земята, и всяка трева
полска преди да изникне; защото не беше дал Господ Бог дъжд по
земята, и нямаше человек за да работи земята; 6. И вдигаше се пара от
земята, и напояваше всичкото лице на земята. 7. И създаде Господ Бог
человека от пръст из земята; и вдъхна в ноздрите му дихание на
живот, стана человек жива душа. 8. И насади Господ Бог рай в Едем на
изток, и постави там человека когото създаде. 9. И Господ Бог
произрасти из земята всяко дърво красно на глед и добро за ядене, и
дървото на живота посред рая, и дървото на познаване на добро и на
зло. 10. И река изхождаше из Едем да напоява рая; и от там се
разделяше на четири глави. 11. Името на едната Фисон: тя е която
обикаля всичката Евилатска земя, дето има злато. 12. И златото на
онази земя е добро: там има вделион и оникс камик. 13. И името на
втората река Гион: тя е която обикаля всичката Хуска земя. 14. И

името на третата река Тигър: тя е която тече към изток на Асирия. А четвъртата река е Ефрат. 15. И взе Господ Бог человека и насели го в рай Едемски за да го работи и да го пази. 16. И заповяда Господ Бог Адаму и рече: От всяко дърво на рая свободно да ядеш; 17. а от дървото на познаване на добро и на зло, да не ядеш от него; защото в който ден ядеш от него непременно ще умреш. 18. И рече Господ Бог: Не е добро человекът да е сам: ще му направя помощник приличен нему. 19. И създаде Господ Бог от земята всичките полски животни и всичките небесни птици, и приведе ги при Адама за да види как ще ги наименува; и каквото име дадеше Адам на всяко одушевлено, това му стана името. 20. И тури Адам имена на всичките скотове и на птиците небесни и на всичките зверове полски; но за Адама не се намери помощник приличен нему. 21. И нанесе Господ Бог на Адама изстъпление, и той заспа; и взе едно от ребрата му, и изпълни мястото му с плът. 22. И направи Господ Бог от реброто което взе от Адама жена, и приведе я при Адама. 23. И рече Адам: Тая е сега кост от костите ми, и плът от плътта ми: тя ще се нарече жена, защото от мъжа биде взета. 24. Заради това ще остави человек баща си и майка си, и ще се прилепи при жена си, и ще бъдат двамата една плът. 25. И голи бяха и двамата, Адам и жена му, и не се срамуваха.

ГЛАВА 3.

1. А змията беше най-хитра от всичките зверове полски които направи Господ Бог. И тя рече на жената: Истина ли рече Бог да не ядете от всяко дърво на рая? 2. И жената рече на змията: От плода на райските дървя можем да ядем; 3. а от плода на дървото което е всред рая, рече Бог: Да не ядете от него, нито да се прикоснете при него, за да не умрете. 4. И змията рече на жената: Никак няма да умрете; 5. но знае Бог, че в който ден ядете от него ще се отворят очите ви, и ще

бъдете като богове да познавате доброто и злото. 6. И видя жената че дървото беше добро за ядене, и че беше угодно на очите, и дърво желателно като що дава знаяне; и взе от плода му та яде, и със себе си наедно даде и на мъжа си, та яде и той. 7. Тогаз им се отвориха очите и на двамата, и познаха че бяха голи; и съшиха листе от смокина, и направиха за себе си препаски. 8. И чуха гласа на Господа Бога като ходеше в рая надвечер; и скриха се Адам и жена му от лицето на Господа Бога между райските дървя. 9. И повика Господ Бог Адама и рече му: Де си? 10. А той рече: чух гласа ти в рая, и убоях се, защото съм гол; и скрих се. 11. И рече му Бог: Кой ти обади че си гол? Ял ли си от дървото от което ти заповядах да не ядеш? 12. И рече Адам: Жената която ми си дал да е с мене, тя ми даде от дървото, и ядох. 13. И рече Господ Бог на жената: Що е това което си сторила? И жената рече: Змията ме измами, и ядох. 14. И рече Господ Бог на змията: Понеже си сторила ти това, проклета да си от всичките скотове и от всичките животни на полето: по корема си ще ходиш, и пръст ще ядеш през всичките дни на живота си. 15. И вражда ще поставя между тебе и жената, и между твоето семе и нейното семе: то ще ти смаже главата, и ти ще му нараниш петата. 16. А на жената рече: Ще ти преумножа скръбта в чревоношението ти: с болезни ще раждаш чада; и към мъжа ти ще бъде желанието ти, и той ще те владее. 17. А на Адама рече: Понеже си послушал гласа на жена си, и си ял от дървото за което ти заповядах и казах: Да не ядеш от него, проклета да е земята поради тебе: със скръб ще ядеш плодовете и през всичките дни на живота си. 18. Тръне и бодли ще ти произрастява; и ти ще ядеш на полето тревата. 19. С пота на лицето си ще ядеш хляба си доде се върнеш в земята от която си взет; понеже пръст си, и в пръст ще се върнеш. 20. И нарече Адам името на жена си Ева, защото тя беше майка на всичките живущи. 21. И направи Господ Бог на Адама

и на жена му дрехи кожени, и облече ги. 22. И рече Господ Бог: Ето, Адам стана като един от нас да познава доброто и злото; и сега, за да не простре ръката си та вземе и от дървото на живота, и яде, и живее вечно, 23. за това Господ Бог го извади из Едемския рай да работи земята из която биде взет. 24. И изпъди Адама; и към изток на Едемския рай постави Херувимите и пламенния меч който се въртеше, да пазят пътя към дървото на живота.

ГЛАВА 4.

1. И позна Адам Ева жена си; и тя зачна и роди Каина; и рече: Придобих человека от Господа. 2. Роди още и брата му Авеля. И Авел беше пастир на овци, а Каин беше земледелец. 3. И след няколко дни принесе Каин от плодовете на земята приношение Господу. 4. И Авел принесе и той от първородните на овците си, и от тлъстината им. И погледна Господ благосклонно на Авеля и на приношението му, 5. а на Каина и на приношението му не погледна; и разсърди се Каин твърде много, и лицето му беше навъсено. 6. И рече Господ Каину: Защо си се разсърдил? и защо е лицето ти навъсено? 7. Ако правиш ти добро, не е ли прието? ако ли не правиш добро, грехът лежи при вратата. И към тебе ще бъде неговото желание и ти ще владееш над него. 8. И говореше Каин на брата си Авеля; и когато бяха на полето, дигна се Каин върх брата си Авеля и го уби. 9. И рече Господ Каину: Де е Авел брат ти? А той рече: Не зная: страж ли съм аз на брата си? 10. И рече Бог: Какво си сторил? Гласът на братовата ти кръв вика към мене от земята. 11. И сега проклет да си от земята, която отвори устата си да приеме кръвта на брата ти от твоята ръка. 12. Когато работиш земята, няма вече да ти дава силата си: скитател и бежанец ще бъдеш на земята. 13. И рече Каин Господу: Престъплението ми е по-голямо отколкото да бъде простено. 14. Ето, гониш ме днес от лицето на

земята; и от лицето ти ще се скрия, и ще бъда скитател и бежанец на земята; и всеки който ме намери ще ме убие. 15. И Господ му рече: За това, който убие Каина, нему ще стане седмократно отмъщение. И тури Господ белег на Каина, за да го не убие който го намери. 16. И излезе Каин от лицето Господне, и насели се в земята Нод, към изток от Едем. 17. И позна Каин жена си, и тя зачна и роди Еноха; и градеше Каин град, и нарече името на града, според името на сина си, Енох. 18. И роди се Еноху Ирад; а Ирад роди Мехуяила; а Мехуяил роди Метусаила; а Метусаил роди Ламеха. 19. И взе Ламех за себе си две жени: името на едната Ада, а името на другата Села. 20. И роди Ада Явала: той беше отец на онези които живееха в шатри и имаха скотове. 21. И името на брата му беше Ювал: той беше отец на всичките които свиреха с китара и със свирка. 22. А Села и тя роди Тувал-Каина, ковач на всяко медно и желязно сечиво; а сестра на Тувал-Каина беше Наама. 23. И рече Ламех на жените си Ада и Села: чуйте гласа ми, жени Ламехови: послушайте думите ми; понеже мъж убих за раната си, и юноша за струпа си. 24. Ако за Каина стане седмократно отмъщение, то за Ламеха ще стане седемдесет и седмократно. 25. И позна пак Адам жена си; и тя роди син, и нарече името му Сит, и думаше: Даде ми Бог друго семе вместо Авеля, когото уби Каин. 26. Подобно и Ситу се роди син; и нарече името му Енос. Тогаз почнаха да призовават името Господне.

ГЛАВА 5.

1. Тая е книгата на родословието Адамово. В който ден направи Бог Адама, по образу Божию го направи, 2. мъжки и женски пол ги направи; и благослови ги, и нарече името им человек, в деня на създанието им. 3. И живя Адам сто и тридесет лета, и роди син по подобието си и по образа си, и нарече името му Сит. 4. И станаха

дните Адамови откак роди Сита осемстотин лета, и роди синове и дъщери. 5. И станаха всичките дни Адамови колкото живя деветстотин и тридесет лета; и умря. 6. И живя Сит сто и пет лета, и роди Еноса. 7. И живя Сит откак роди Еноса осемстотин и седем лета, и роди синове и дъщери. 8. И станаха всичките дни Ситови деветстотин и дванадесет лета; и умря. 9. И живя Енос деветдесет лета, и роди Каинана. 10. И живя Енос откак роди Каинана осемстотин и петнадесет лета, и роди синове и дъщери. 11. И станаха всичките дни Еносови деветстотин и пет лета; и умря. 12. И живя Каинан седемдесет лета, и роди Маалалеила. 13. И живя Каинан откак роди Маалалеила осемстотин и четиридесет лета, и роди синове и дъщери. 14. И станаха всичките дни Каинанови деветстотин и десет лета; и умря. 15. И живя Маалалеил шестдесет и пет лета, и роди Яреда. 16. И живя Маалалеил откак роди Яреда осемстотин и тридесет лета, и роди синове и дъщери. 17. И станаха всичките дни Маалалеилови осемстотин деветдесет и пет лета; и умря. 18. И живя Яред сто и шестдесет и две лета, и роди Еноха. 19. И живя Яред откак роди Еноха осемстотин лета, и роди синове и дъщери. 20. И станаха всичките дни Яредови деветстотин и шестдесет и две лета; и умря. 21. И живя Енох шестдесет и пет лета, и роди Матусала. 22. И ходи Енох по Бога откак роди Матусала триста лета, и роди синове и дъщери. 23. И станаха всичките дни Енохови триста и шестдесет и пет лета. 24. И ходи Енох по Бога, и не се намерваше вече, защото Бог го взе. 25. И живя Матусал сто и осемдесет и седем лета, и роди Ламеха. 26. И живя Матусал откак роди Ламеха седемстотин и осемдесет и две лета, и роди синове и дъщери. 27. И станаха всичките дни Матусалови деветстотин и шестдесет и девет лета; и умря. 28. И живя Ламех сто и осемдесет и две лета, и роди син; 29. и нарече името му Ное, и думаше: Той ще ни облекчи от работата ни и от труда на ръцете ни

поради земята която прокле Господ. 30. И живя Ламех откак роди Ноя
петстотин и деветдесет и пет лета, и роди синове и дъщери. 31. И
станаха всичките дни Ламехови седемстотин и седемдесет и седем
лета; и умря. 32. А Ное беше на възраст петстотин лета; и роди Ное
Сима, Хама и Яфета.

ГЛАВА 6.

1. И когато почнаха человеците да се умножават по лицето на земята,
и им се родиха дъщери, 2. тогаз синовете Божии като гледаха
дъщерите человечески че бяха красни, взеха си жени от всички що
избраха. 3. И рече Господ: Духът ми няма да пребъде вечно в человека,
защото е плът; а дните му ще бъдат сто и двадесет години. 4. В онези
дни бяха на земята исполините, сиреч, след като бяха влезли синовете
Божии при дъщерите человечески, и те им родиха синове, те бяха
онези силни от старо време знаменити мъже. 5. И видя Господ че се
умножава злината на человека по земята, и че всичките въображения
на сърдечните му помишления бяха само зло всеки ден. 6. И разкая се
Господ защото направи человека на земята, и огорчи се в сърдцето си.
7. И рече Господ: Ще изтребя от лицето на земята человека когото
направих, от человек до скот, до гад, и даже до небесна птица; понеже
се разкаях защото ги направих. 8. А Ное намери благодат пред
Господа. 9. Това е родословието на Ноя: Ное беше человек праведен,
съвършен между съвременниците си: Ное ходеше по Бога. 10. И роди
Ное три сина, Сима, Хама и Яфета. 11. И разтле се земята пред Бога, и
напълни се земята с неправда. 12. И видя Бог земята, и, ето, бе
разтляна; защото всяка плът беше разтляла пътя си на земята. 13. И
рече Бог Ною: Скончанието на всяка плът дойде пред мене, защото
земята се изпълни с неправда от тях; и, ето, ще ги изтребя със земята
наедно. 14. Направи си ковчег от гоферово дърво: обиталища да

направиш в ковчега, и да го засмолиш извътре и извън със смола. 15. И така да го направиш: дължината на ковчега триста лакти, а ширината му петдесет лакти, и височината му тридесет лакти. 16. Окно да направиш на ковчега, и да го изкараш един лакът нагоре; и вратата на ковчега да туриш от страна: с долен, среден, и горен кат да го направиш. 17. А аз, ето, ще нанеса на земята потоп от вода, за да изтребя всяка плът под небето която има в себе си дихание на живот: всичко що е на земята ще умре. 18. Но с тебе ще поставя завета си; и ще влезеш в ковчега, ти, и синовете ти, и жена ти, и жените на синовете ти с тебе. 19. И от всяко животно от всяка плът, по две от всичките ще въведеш в ковчега, за да упазиш живота им със себе си: мъжко и женско ще бъдат. 20. От птиците по вида им, и от скотовете по вида им, от всичките гадове на земята по вида им, по две от всичките ще влязат при тебе, за да им упазиш живота. 21. И ти си вземи от всяка храна която се яде, и да я събереш при себе си; и да бъде за храна тебе и тям. 22. И направи Ное всичко както му заповяда Бог: така направи.

ГЛАВА 7.

1. И рече Господ Ною: Влез ти и всичкий ти дом в ковчега; защото тебе видях праведен пред мене в този род. 2. От всичките чисти скотове вземи си по седем, мъжкото и женското му; и от нечистите скотове по две, мъжкото и женското му; 3. и от птиците небесни по седем, мъжко и женско: за да упазиш от тях семе по лицето на всичката земя. 4. Защото още след седем дни аз ще направя да вали дъжд по земята четиридесет дни и четиридесет нощи; и ще изтребя от лицето на земята всичко що съществува което съм направил. 5. И направи Ное всичко както му заповяда Господ. 6. А Ное беше на шестстотин години когато стана на земята потопът от водата. 7. И

влезе Ное, и синовете му, и жена му, и жените на синовете му с него в ковчега, поради водите на потопа. 8. От чистите скотове и от нечистите скотове, и от птиците, и от всичките гадове които пълзят по земята, 9. по две по две влязоха при Ноя в ковчега, мъжко и женско, както заповяда Бог Ною. 10. И след седемте дни водата на потопа наваля по земята. 11. В шестстотното лето на Ноевия живот, въ втория месец, в седемнадесетия ден на месеца, в този ден се разпукнаха всичките извори на голямата бездна, и небесните хляби се разтвориха. 12. И валя дъждът на земята четиридесет дни и четиридесет нощи. 13. В този истия ден влезе в ковчега Ное, и синовете Ноеви, Сим и Хам и Яфет, и жената Ноева, и трите жени на синовете му наедно с тях, 14. те, и всичките животни по вида си, и всичките скотове по вида си, и всичките гадове що пълзят по земята по вида си, всяко пернато от всеки вид. 15. И влязоха при Ноя в ковчега по две по две от всяка плът която има дихание на живот. 16. И които влязоха, мъжко и женско влязоха от всяка плът, както му беше заповядал Бог; и затвори Господ ковчега след него. 17. И държа потопът четиридесет дни на земята; и умножи се водата и подигна ковчега, и той се подигна над земята. 18. И усиляше се водата, и умножаваше се много на земята; и ковчегът се носеше на повърхността на водата. 19. И водата се усилваше твърде много на земята; и покриха се всичките високи планини които бяха под всичкото небе. 20. Петнадесет лакти по-горе се възвиси водата; и покриха се планините. 21. И умря всяка плът която се движеше по земята, птици, и скотове, и зверове, и всички гадове които пълзят по земята, и всеки человек. 22. Всичко що беше на сухо, всичко което имаше дихание на живот в ноздрите си, умря. 23. И изтреби се все що съществуваше по лицето на земята, от человек до скот, до гад, и даже до птица небесна, и изтребиха се от земята; и остана само Ное и

които бяха заедно с него в ковчега. 24. И удържа се водата по земята сто и петдесет дни.

ГЛАВА 8.

1. И помена Бог Ноя, и всичките животни, и всичките скотове що бяха наедно с него в ковчега; и нанесе Бог вятър на земята, и водата престана. 2. И затвориха се изворите на бездната и хлябите небесни, и спря се дъждът от небето. 3. И оттегляше се водата от земята малко по малко; и подир сто и петдесет дни намаляваше водата. 4. И в седемнадесетия ден на седмия месец седна ковчегът върху планините Арарат. 5. А водата намаляваше непрестанно до десетия месец; и в първия ден на десетия месец появиха се върховете на планините. 6. И след четиридесет дни отвори Ное прозореца на ковчега що беше направил. 7. И изпрати гарвана, който като излезе отхождаше и дохождаше доде изсъхна водата от земята. 8. После изпрати гълъба от при себе си, за да види да ли е престанала водата от лицето на земята. 9. И като не намери гълъбът почивка на нозете си, върна се при него в ковчега, защото водата беше още по лицето на всичката земя. И той простря ръката си и го взе, и внесе го при себе си в ковчега. 10. И почака други още седем дни, и пак изпрати гълъба из ковчега. 11. И върна се при него гълъбът надвечер, и, ето, имаше в устата си лист маслинен щом откъснат; и позна Ное че е престанала водата от земята. 12. И почака още други седем дни, и изпрати гълъба; и той се не върна вече при него. 13. А в шестстотин и първото лето на Ноевия живот, в първия ден на първия месец, изсъхна водата от земята; и дигна Ное покрива на ковчега и видя, и, ето, бе изсъхнало лицето на земята. 14. И в двадесет и седмия ден на втория месец изсъхна земята. 15. И говори Бог на Ноя и рече: 16. Излез из ковчега, ти, и жена ти, и синовете ти, и жените на синовете ти с тебе. 17. Всичките животни

които са с тебе от всяка плът, птици, и скотове, и всичките гадове които пълзят по земята изведи със себе си; и нека се разпространяват по земята, и нека се плодят, и нека се умножават по земята. 18. И излезе Ное, и синовете му, и жена му, и жените на синовете му с него: 19. всичките животни, всичките гадове, и всичките птици, всичко що се движи по земята, според родовете си, излязоха из ковчега. 20. И съгради Ное олтар Господу; и взе от всеки скот чист и от всяка чиста птица, и принесе всесъжения на олтаря. 21. И обоня Господ ухание благовонно; и рече Господ в сърдцето си: Не ща да прокълна вече земята зарад человека, по това че помишлението на человеческото сърдце е зло от младостта му: нито ще поразя вече друг път всичко що живее, както сторих. 22. Доде съществува земята, сеяне и жетва, студ и горещина, лето и зима, ден и нощ няма да престанат.

ГЛАВА 9.

1. И благослови Бог Ноя и синовете му, и рече им: Плодете се и множете се, и напълнете земята. 2. И страх и трепет от вас ще бъде над всичките животни на земята, и над всичките небесни птици: те, с всичко което пълзи по земята, и с всичките морски риби, в ръцете ви са предадени. 3. Всичко което се движи и живее ще ви бъде за храна: дадох ви всичко, както зелената трева. 4. Месо обаче с живота му, кръвта му, да не ядете. 5. И вашата кръв, кръвта на живота ви, непременно ще придиря: из ръката на всяко животно ще я придиря, и из ръката на человека: из ръката на всеки негов брат ще придиря живота на человека. 6. Който пролее человеческа кръв, неговата кръв от человек ще се пролее; защото по образу Божию направи Бог человека. 7. Но вие плодете се и множете се, разпространявайте се на земята, и умножавайте се на нея. 8. И говори Бог Ною и на синовете му с него и рече: 9. И, ето, аз поставям моя завет с вас, и с вашето семе

подир вас, 10. и с всяко одушевлено животно което е с вас, от птиците, от скотовете, и от всичките животни на земята които са с вас, от всяко което е излязло из ковчега, до всяко животно на земята. 11. И поставям с вас моя завет, че няма да се изтреби вече всяка плът от водата на потопа; нито ще бъде вече потоп за да запусти земята. 12. И рече Бог: Това е белегът на завета който аз поставям между мене и вас, и между всяко одушевлено животно което е с вас, във вечни родове: 13. поставям дъгата си в облака; и тя ще бъде белег на завета между мене и земята. 14. И когато нанеса облак на земята, ще се яви дъгата в облака. 15. И ще помена завета си който е между мене и вас, и между всяко одушевлено животно от всяка плът; и водата няма да стане вече в потоп за да изтреби всяка плът. 16. И дъгата ще бъде в облака; и ще я гледам, за да помня всегдашния завет между Бога и всяко одушевлено животно от всяка плът която е на земята. 17. И рече Бог Ною: Това е белегът на завета който поставих между мене и всяка плът която е на земята. 18. И Ноевите синове които излязоха из ковчега бяха Сим и Хам и Яфет; а Хам беше отец на Ханаана. 19. Тези тримата бяха синове Ноеви; и от тях се разсеяха человеци по всичката земя. 20. И начна Ное да работи земята, и насади лозе. 21. И пи от виното, и опи се, и разголи се в шатъра си. 22. И Хам, отец Ханаанов, видя голотата на баща си, и каза това на двамата си братя вън. 23. А Сим и Яфет взеха една дреха и я туриха на двете си рамена; и отиваха заднишком та покриваха голотата на баща си; и лицата им гледаха назад, и голотата на баща си не видяха. 24. А като се изтрезви Ное от виното си, научи се за онова което му бе направил по-младият му син. 25. И рече: Проклет Ханаан: раб на раби ще бъде на братята си. 26. И рече: Благословен Господ Бог Симов; и Ханаан да му бъде раб. 27. Бог да разпространи Яфета, и да се насели в шатрите Симови; а Ханаан да му бъде раб. 28. И живя Ное след потопа триста и петдесет

години. 29. И станаха всичките дни Ноеви деветстотин и петдесет години; и умря.

ГЛАВА 10.

1. И тези са родословията на Ноевите синове, Сима, Хама, и Яфета: родиха се и тям синове след потопа. 2. Синовете Яфетови бяха Гомер, и Магог, и Мадай, и Яван, и Тувал, и Мосох, и Тирас. 3. А синовете Гомерови: Асханаз, и Рифат, и Тогарма. 4. А синовете Яванови: Елиса, и Тарсис, Китим, и Доданим. 5. От тях се разсеяха по островите на народите в земите им, всеки по езика си и по племето си, в народите си. 6. А синовете Хамови: Хус, и Мицраим, и Фут, и Ханаан. 7. А синовете Хусови: Сева, и Евила, и Савта, и Раама, и Савтека: а синовете Раамови: Шева и Дедан. 8. И Хус роди Нимрода. Той начна да става силен на земята. 9. Той беше силен ловец пред Господа; за това се говори: Като Нимрод, силен ловец пред Господа. 10. И началото на царството му бе Вавилон, и Ерех, и Акад, и Халне в земята Сенаар. 11. Из таз земя излезе в Асирия, и съгради Ниневия, и града Роовот, и Халах, 12. и Ресен между Ниневия и Халах (той е големият град). 13. А Мицраим роди Лудимите, и Анамимите, Леавимите, и Нафтухимите, 14. и Патрусимите, и Каслухимите (от които произлязоха Филистимците), и Кафторимите. 15. А от Ханаана се родиха Сидон първородният му, и Хет, 16. и Иевусеяните, и Аморейците, и Гергесейците, 17. и Евеяните, и Арукеяните, и Асенеяните, 18. и Арвадците, и Цемарейците, и Аматейците; и после се разсеяха Ханаанските племена. 19. И Ханаанските предели бяха от Сидон като отхожда някой на Герар до Газа, и като отхожда някой в Содом, и Гомор, и Адма, и Цевоим, до Лаша. 20. Тези са синовете Хамови по племената си, по езиците си, в земите си, по народите си. 21. И на Сима, отца на всичките синове Еверови, по-стария брат на

Яфета, родиха се и нему синове. 22. Синове Симови бяха Елам, и Асур, и Арфаксад, и Луд, и Арам. 23. А синове Арамови: Уз, и Ул, и Гетер, и Маш. 24. И Арфаксад роди Сала; а Сала роди Евера. 25. И Еверу се родиха два сина: името на единия, Фалек (разделение), защото в неговите дни се раздели земята; и името на брата му, Иоктан. 26. А Иоктан роди Алмодада, и Шалефа, и Хацармавета, и Яраха, 27. и Адорама, и Узала, и Дикла, 28. и Овала, и Авимаила, и Шева, 29. и Офира, и Евела, и Иовава: всички тези бяха синове Иоктанови. 30. И населението им беше от Меша, като отхожда някой в Сефар, гора източна. 31. Тези са синове Симови по племената си, по езиците си, в земите си, по народите си. 32. Тези са племената на синовете Ноеви по родовете им, в народите им; и от тях се разсеяха народите по земята след потопа.

ГЛАВА 11.

1. И по всичката земя беше един език и един глас. 2. И когато тръгнаха от изток, намериха поле в земята Сенаар; и населиха се там. 3. И рекоха си един на други: Елате, да направим кирпичи и да ги изпечем в огън. И употребиха кирпичите вместо камене, а смолата употребиха вместо кал. 4. И рекоха: Елате, да си съградим град и стълп на който върхът да стига до небето; и да си придобием име, за да се не разсеем по лицето на всичката земя. 5. А Господ слезе да види града и стълпа който градяха човеческите синове. 6. И рече Господ: Ето един народ, и всички имат един език, и начнаха да правят това: и сега не ще може да им се възбрани всичко което са намислили да направят. 7. Елате, да слезем, и да смесим там езика им, щото единият да не разумява езика на другия. 8. И разся ги Господ от там по лицето на всичката земя; и престанаха да зидат града. 9. За това се нарече името му Вавилон (смешение); защото там смеси Господ езика на

всичката земя, и от там ги разся Господ по лицето на всичката земя.
10. Това е родословието Симово: Сим беше на сто години когато роди
Арфаксада, две години след потопа: 11. и живя Сим откак роди
Арфаксада петстотин лета, и роди синове и дъщери. 12. И Арфаксад
живя тридесет и пет лета, и роди Сала; 13. и живя Арфаксад откак
роди Сала четиристотин и три лета, и роди синове и дъщери. 14. И
Сала живя тридесет лета, и роди Евера; 15. и живя Сала откак роди
Евера четиристотин и три лета, и роди синове и дъщери. 16. И живя
Евер тридесет и четири лета, и роди Фалека; 17. и живя Евер откак
роди Фалека четиристотин и тридесет лета, и роди синове и дъщери.
18. и живя Фалек тридесет лета, и роди Рагава; 19. и живя Фалек откак
роди Рагава двесте и девет лета, и роди синове и дъщери. 20. И живя
Рагав тридесет и две лета, и роди Серуха; 21. и живя Рагав откак роди
Серуха двесте и седем лета, и роди синове и дъщери. 22. И живя Серух
тридесет лета, и роди Нахора; 23. и живя Серух откак роди Нахора
двесте лета, и роди синове и дъщери. 24. И живя Нахор двадесет и
девет лета, и роди Тара; 25. и живя Нахор откак роди Тара сто и
деветнадесет лета, и роди синове и дъщери. 26. И живя Тара
седемдесет лета, и роди Аврама, Нахора, и Арана. 27. И това е
родословието на Тара: Тара роди Аврама, Нахора, и Арана; и Аран
роди Лота. 28. И умря Аран преди Тара отца си в земята в която се
роди, в Ур Халдейски. 29. И взеха си Аврам и Нахор жени: името на
Аврамовата жена бе Сара; а името на Нахоровата жена Мелха, дъщеря
на Арана, отца на Мелха и отца на Иесха. 30. А Сара беше бездеткиня,
нямаше чадо. 31. И взе Тара Аврама сина си, и Лота, Арановия син,
внука си, и Сара снаха си, жената на сина си Аврама; и излязоха
наедно из Ур Халдейски да отидат в Ханаанската земя; и дойдоха до
Харан, и населиха се там. 32. И станаха дните на Тара двесте и пет
лета; и умря Тара в Харан.

ГЛАВА 12.

1. И рече Господ Авраму: Излез из земята си, и из рода си, и из дома
бащин си, и иди в земята която ще ти покажа. 2. И ще те направя
народ голям: ще те благословя, и ще възвелича името ти; и ще бъдеш
в благословение. 3. И ще благословя онези които те благославят, и
онези които те кълнат ще прокълна; и ще се благославят в тебе
всичките племена на земята. 4. И отиде Аврам както му рече Господ; и
с него отиде и Лот. А Аврам беше на възраст седемдесет и пет лета
когато излезе из Харан. 5. И взе Аврам Сара жена си, и Лота братовия
си син, и всичкия имот колкото бяха придобили, и хората що бяха
придобили в Харан, и излязоха да отидат в Ханаанската земя; и
дойдоха в Ханаанската земя. 6. И премина Аврам оназ земя до
мястото Сихем, до дъба Море: Ханаанците тогаз живееха в тази земя.
7. И яви се Господ Авраму и рече: На твоето семе ще дам таз земя. И
съгради там олтар Господу който му се яви. 8. И от там премести се
към гората която е на изток от Ветил та постави шатъра си, и имаше
Ветил към запад, и Гай към изток; и съгради там олтар Господу, и
призова името Господне. 9. И дигна се от там Аврам, и отиваше
напред към пладне. 10. И стана глад в таз земя; и слезе Аврам в
Египет да поживее там, защото гладът беше тежък в Ханаанската
земя. 11. И когато наближи да влезе в Египет, рече на жена си Сара:
Ето, зная че си жена хубава на глед; 12. и, може би щом те видят
Египтяните да рекат: Жена му е тая; и мене ще убият, а тебе ще
оставят жива. 13. Кажи, моля, че ми си сестра, за да ми бъде добре
поради тебе, и да се упази животът ми заради тебе. 14. И когато влезе
Аврам в Египет, видяха Египтяните жената че беше твърде хубава. 15.
И князовете Фараонови я видяха, и похвалиха я Фараону; и заведена
биде жената в дома на Фараона. 16. И поради нея стори добро на
Аврама; и той имаше овци, и говеда, и осли, и раби, и рабини, и

ослици, и камили. 17. И порази Господ Фараона и дома му с големи язви заради Сара, жената Аврамова. 18. И повика Фараон Аврама, и рече: Що е това, което ми стори ти? 19. Защо ми не обади че ти е жена? Защо си рекъл: Сестра ми е? и аз щях да я зема за жена. И сега, ето жена ти, земи я, и иди си. 20. И настани му Фараон человеци, та го изпроводиха, него, и жена му, и всичко що имаше.

ГЛАВА 13.

1. И възлезе Аврам из Египет, той, и жена му, и всичко що имаше, и Лот наедно с него, и отиде на южната страна. 2. И Аврам беше много богат с добитък, със сребро, и със злато. 3. И отиде по становищата си от южната страна до Ветил, до мястото дето беше шатърът му от по-напред между Ветил и Гай, 4. на мястото на олтаря що беше направил там изначало; и призова там Аврам името Господне. 5. И Лот още, който ходеше наедно с Аврама, имаше овци, и говеда, и шатри. 6. И не ги побираше земята да живеят наедно, защото имотът им беше много, и не можеха да живеят наедно. 7. И стана препиране между пастирите на Аврамовите добитъци и пастирите на Лотовите добитъци; а Ханаанците и Ферезейците населяваха тогаз тая земя. 8. И Аврам рече Лоту: Да няма препиране между мене и тебе, и между моите пастири и твоите пастири, защото ние сме братя. 9. Не е ли всичката земя пред тебе? Моля ти се отлъчи се от мене; ако идеш ти наляво, аз да ида надясно; ако ли ти надясно, аз да ида наляво. 10. И подигна Лот очи, и видя всичката околност на Иордан, която преди да разори Господ Содом и Гомор, напояваше се всичката, доде да иде някой в Сигор, както рай Господен, както земята на Египет. 11. И избра Лот за себе си всичката Иорданска околност; и премести се Лот към изток, и разлъчиха се един от други. 12. Аврам се насели в Хананската земя; а Лот се насели между градовете на околността, и

постави шатрите си до Содом. 13. А мъжете Содомски бяха твърде зли и грешни пред Господа. 14. И рече Господ Авраму, след като се отлъчи Лот от него: Подигни сега очите си от мястото дето си, и виж към север, и юг, и изток, и запад; 15. защото всичката земя, която гледаш на тебе ще я дам и на семето ти до века. 16. И ще направя семето ти като земния пясък: ако може някой да изброи земния пясък, ще се изброи и твоето семе. 17. Стани, обходи дължината и ширината на таз земя; защото тебе ще я дам. 18. И вдигна Аврам шатъра си и дойде та се насели при Мамвриевите дъбове, които са в Хеврон; и съгради там олтар Господу.

ГЛАВА 14.

1. И в дните на Амарфала царя Сенаарскаго, на Ариоха царя Еласарскаго, на Ходологомора царя Еламскаго, и на Тидала царя Гоимскаго, 2. те направиха бой с Вера царя Содомскаго, и Варса царя Гоморскаго, и Сенава царя на Адма, и със Симовора царя Цевоимскато, и с царя на Вала, която е Сигор. 3. Всички тези се събраха в дола Сидим, който е сега Солено Море. 4. Дванадесет години бяха подчинени на Ходологомора, а в тринадесетата отстъпиха. 5. И в четиринадесетата година дойде Ходологомор и царете които бяха наедно с него, и поразиха Рафаимите в Астарот-карнаим, и Зузимите в Хам, и Емимите в Савикириатаим, 6. и Хореяните в гората им Сиир, до Ел-фаран, който е при пустинята. 7. И като се върнаха, дойдоха в Енмишнат, който е Кадис, и поразиха всичкото място на Амаличаните, и Амореите които живееха в Асасон-тамар. 8. Тогаз излезе царят Содомски, и царят Гоморски, царят Адмански, и царят Цевоимски, и царят на Вала, която е Сигор, и опълчиха се на бой против тях в дола Сидим: 9. против Ходологомора царя Еламскаго, и Тидала царя Гоимскаго и Амарфала царя

Сенаарскаго, и Ариоха царя Еласарскаго: четири царе против пет. 10. А долът Сидим беше пълен със смолни кладенци; и като бягаха царете Содомски и Гоморски, паднаха там; а останалите убягнаха в гората. 11. И победителите взеха всичкия имот на Содом и Гомор, и всичката им храна, и отидоха си. 12. Взеха и Лота братанеца Аврамов, който живееше в Содом, и неговът имот, и отидоха. 13. И дойде един от онези които се избавиха, и извести на Аврама Евреина, който живееше при дъбовете на Мамврия Амореянина, брата на Есхола и брата на Анера, които бяха съюзници Аврамови. 14. И като чу Аврам че биде пленен брат му, изведе триста и осемнадесет от своите обучени раби които се бяха родили в дома му, и гони неприятелите до Дан. 15. И, като раздели своите си, нападна на тях нощя той и рабите му, порази ги и гони ги до Хова, която е отляво на Дамаск. 16. И върна всичкия имот, върна и Лота братанеца си, и имота му, а още и жените, и всичките люде. 17. И излезе Содомският цар да го посрещне като се върна от поражението на Ходологомора и на царете които бяха с него, в дола Сави, който е дол царски. 18. И Мелхиседек цар Салимски изнесе хляб и вино; а той беше свещеник на Бога Вишняго. 19. И благослови го и рече: Благословен Аврам от Бога Вишняго, Владетеля на небето и на земята; 20. и благословен Бог Вишний който предаде враговете ти в ръката ти. И Аврам му даде десетък от всичко. 21. И рече Содомският цар Авраму: Дай ми человеците, а имота земи за себе си. 22. А Аврам рече на Содомския цар: Аз дигнах ръката си пред Господа Бога Вишняго, Владетеля на небето и на земята, 23. и заклех се че няма да взема от всичко що е твое, от жица до ремик на обуща, за да не речеш: Аз обогатих Аврама; 24. освен онова което изядоха момците, и дела на мъжете които дойдоха с мене, Анер, Есхол, и Мамврий: те нека вземат дела си.

ГЛАВА 15.

1. След тези събития биде слово Господне Авраму във видение и казваше: Не бой се, Авраме: Аз съм щит твой: мъздата ти ще бъде твърде голяма. 2. И Аврам рече: Господи Иеова, какво ще ми дадеш когато аз отхождам безчаден, а стопанин на дома ми е този Елиезер, който е от Дамаск? 3. Рече още Аврам: Ето, ти ми не даде семе; и, ето, домочадецът ми ще ме наследи. 4. И, ето, слово Господне му говореше: Той няма да ти бъде наследник; но онзи който ще излезе из утробата ти, той ще ти бъде наследник. 5. И изведе го вън и рече: Погледни сега на небето и изброй звездите, ако можеш ги изброи; и рече му: Така ще бъде твоето семе. 6. И повярва Аврам в Господа; и вмени му се за правда. 7. И рече му: Аз съм Господ който те изведох из Ур Халдейски за да ти дам таз земя в наследие. 8. А той рече: Господи Иеова, как да позная че ще я наследя? 9. И Господ му рече: Вземи ми телица трилетна, и коза трилетна, и овен трилетен, и гъргорица, и гълъбче. 10. И взе му всички тези, и разсече ги през средата, и положи всяка част срещу подобната ѝ; но птиците не разсече. 11. И слетяха хищни птици на труповете; и Аврам ги разпъди. 12. А около захождането на слънцето нападна изстъпление на Аврама; и, ето, голям мрачен ужас нападна на него. 13. И рече Господ Авраму: Знай известно че твоето семе ще се пресели в земя не своя си, и ще бъдат там в поробощение; и ще ги угнетяват четиристотин години. 14. Но аз ще съдя народа на когото ще бъдат в порабощение; а подир това ще излязат с голям имот. 15. А ти ще отидеш при отците си с мир: ще бъдеш погребен в добра старост. 16. А в четвъртия род те ще се върнат тука; защото още не се е изпълнило беззаконието на Аморейците. 17. А когато слънцето зайде и стана гъста тъмнина, ето, пещ димеща и пламен огнен премина между тези части. 18. В този ден направи Господ завет с Аврама и

каза: На твоето семе дадох таз земя, от Египетската река до голямата
река, до реката Ефрат: 19. Кенейците, и Кенезейците, и Кадмонейците,
20. и Хетейците, и Ферезейците, и Рафаимите, 21. и Аморейците, и
Хананейците, и Гергесейците, и Иевусейците.

ГЛАВА 16.

1. А Сара, жената Аврамова, не раждаше му чада; но имаше рабиня
Египтянка именуема Агар. 2. И рече Сара Авраму: Ето, Господ
заключи утробата ми да не раждам: влез прочее при рабинята ми:
може би да придобиеш чадо от нея. И Аврам послуша думата Сарина.
3. И тъй, Сара жената Аврамова взе Агар Египтянката, своята рабиня,
подир десет лета от населението на Аврама в Ханаанската земя, и
даде я на мъжа си Аврама да му е жена. 4. И влезе при Агар, и тя
зачна; и когато видя че зачна, госпожата ѝ презирана биваше пред
очите ѝ. 5. И рече Сара Авраму: Заради тебе ми става неправда. Дадох
рабинята си в твоите обятия; и като видя тя че зачна, аз съм презряна
пред очите ѝ: Господ да съди между мене и тебе. 6. А Аврам рече на
Сара: Ето, рабинята ти е в твоята ръка: стори ѝ както е угодно пред
очите ти. И употреби я Сара зле; и тя побягна от лицето ѝ. 7. И
намери я ангел Господен близу при извора водни, в пустинята, близу
при извора на пътя към Сур. 8. И рече: Агар, рабине Сарина, от де
идеш? и къде отиваш? А тя рече: бягам от лицето на Сара госпожата
си. 9. И рече ѝ ангел Господен: Върни се при госпожата си, и покори
се под ръцете ѝ. 10. Рече ѝ още ангел Господен: Ще преумножа семето
ти, така що да се не изброява заради множеството. 11. И рече ѝ ангел
Господен: Ето, ти си зачнала, и ще родиш син, и ще наречеш името
му Исмаил; защото чу Господ скръбта ти. 12. И той ще бъде человек
като див осел: ръката му ще бъде против всекиго, и ръката на всекиго
против него; и пред лицето на всичките си братя ще се насели. 13. И

призова Агар името на Господа който й говореше: Ти си Бог на видението ми; защото рече: Виждам ли аз тук подир видението си? 14. Затова този кладенец се наименува кладенец Лахай-рои: ето, той е между Кадис и Варад. 15. И роди Агар на Аврама син; и Аврам нарече името сина си когото роди Агар, Исмаил. 16. А Аврам беше на осемдесет и шест години когато Агар роди Исмаила Авраму.

ГЛАВА 17.

1. И като беше Аврам на деветдесет и девет години, яви се Господ Авраму и рече му: Аз съм Бог Всемогущий: ходи пред мене, и бъди съвършен. 2. И ще поставя завета си между мене и тебе, и ще те умножа твърде много. 3. И падна Аврам на лицето си; и говори му Бог и рече: 4. Ето, моят завет е с тебе; и ти ще бъдеш отец на множество народи. 5. И името ти вече не ще се нарича Аврам (отец висок), но ще бъде името ти Авраам (отец на множество); защото отец на множество народи те направих. 6. И ще те наплодя твърде много, и ще произведа от тебе народи, и царе ще произлязат от тебе. 7. И ще поставя моя завет между мене и тебе, и между потомците ти след тебе в родовете им, за вечен завет, да съм Бог на тебе и на потомството ти след тебе. 8. И ще дам на тебе и на потомците ти след тебе земята на твоето преселение, всичката Ханаанска земя, за вечно притежание; и ще им бъда Бог. 9. И рече Бог Аврааму: А ти ще упазиш завета ми, ти и потомците ти след тебе в родовете си. 10. Този е моят завет който ще упазите между мене и вас, и между потомците ти след тебе: всеки мъжки пол от вас ще бъде обрязан. 11. И ще обрежете краекожието на вашата плът; и ще бъде белег на завета между мене и вас. 12. И младенец между вас на осем дни ще се обреже, всеки мъжки пол в родовете ви, в дома родений, и със сребро купений от всеки чужденец който не е от твоето семе. 13. Непременно ще се обреже роденият в

дома ти и купеният със среброто ти; и ще бъде моят завет в плътта ви завет вечен. 14. А необрязаният мъжки пол, комуто краекожието на плътта не се обреже, тая душа да се изтреби от людете си, защото е нарушила завета ми. 15. И рече Бог Аврааму: Сара жена си, не наричай вече името й Сара; но Сарра ще бъде името й. 16. И ще я благословя; ще ти дам още и син от нея, и ще я благословя, и тя ще стане майка на народи: царе на народи ще произлязат от нея. 17. И падна Авраам на лицето си и засмя се, и рече в сърцето си: На стогодишен человек ли ще се роди чадо? И Сарра, жена на деветдесет години, ще роди ли? 18. И рече Авраам Богу: Дано Исмаил да живее пред тебе. 19. И рече Бог: Наистина жена ти Сарра ще ти роди син, и ще наречеш името му Исаак; и ще поставя завета си с него за вечен завет, и с потомството му след него. 20. И за Исмаила, послушах те: ето, благослових го, и ще го наплодя, и ще го умножа твърде много: дванадесет князове ще се родят от него, и ще го направя народ велик. 21. Но завета си ще поставя с Исаака, когото ще ти роди Сарра догодина по това време. 22. И като свърши да говори с Авраама Бог, възлезе си от него. 23. И взе Авраам сина си Исмаила, и всичките родени в дома му, и всичките купени със среброто му, всеки мъжки пол от человеците на Авраамовия дом, и обряза краекожието на плътта им в този истия ден, както му рече Бог. 24. А Авраам беше на деветдесет и девет години, когато биде обрязано краекожието на плътта му. 25. А Исмаил син му беше на тринадесет години, когато биде обрязано краекожието на плътта му. 26. В истия този ден обряза се Авраам и син му Исмаил. 27. И всичките человеци на дома му, които бяха родени в дома, и които бяха купени със сребро от иноплеменници, обрязаха се с него.

ГЛАВА 18.

1. И яви му се Господ в Мамвриевите дъбове когато седеше пред
вратата на шатъра в горещината на деня. 2. И вдигна очите си и видя,
и ето, трима мъже стояха при него; и като видя, завтече се да ги
посрещне от вратата на шатъра си, и поклони се до земята, 3. и рече:
Господи мой, ако съм намерил благодат пред очите ти, недей заминва
раба си. 4. Нека донеса малко вода, и умийте нозете си и починете си
под дървото. 5. И аз ще донеса малко хляб, и укрепете сърдцето си,
после щете си замина; понеже затова и минахте покрай вашия раб. И
те рекоха: Стори така както си рекъл. 6. И отиде набързо Авраам в
шатъра при Сарра и рече: Замеси скоро три мери чисто брашно, и
направи потребници. 7. А Авраам се завтече при говедата, и взе едно
младо и добро теле и даде го на слугата, който побърза да го сготви. 8.
После взе масло и мляко и телето, което сготви, и предложи пред тях;
а той стоеше при тях под дървото, и те ядоха. 9. И рекоха му: де е
Сарра жена ти? И той рече: Ето, в шатъра е. 10. И рече Господ: Аз
непременно ще се върна при тебе до година по това време; и, ето,
Сарра жена ти ще има син. А Сарра чу това на вратата на шатъра
които бяха зад него. 11. А Авраам и Сарра бяха стари в преминал
възраст: на Сарра беше престанало обикновеното на жените. 12. И
засмя се Сарра в себе си и думаше: Дали ще има за мене наслаждение
като остарях, и господин ми е стар? 13. И Господ рече Аврааму: Защо
се засмя Сарра и каза: Като остарях аз, дали ща роди наистина? 14.
Има ли нещо невъзможно у Господа? В определеното време ще се
върна при тебе, до година по това време, и Сарра ще има син. 15.
Тогаз Сарра се отрече и думаше: Не се засмях; защото й дойде страх.
А той рече: Не, ти се засмя. 16. Като станаха от там мъжете обърнаха
се към Содом: и Авраам идеше с тях да ги изпроводи. 17. И Господ
рече: Ще скрия ли аз от Авраама което ще направя? 18. понеже

Авраам непременно ще бъде народ велик и силен; и ще се благословят чрез него всичките народи на земята; 19. защото го познавам че ще заповяда на синовете си и на дома си след себе си: и ще упазят пътя Господен, да правят правда и съд, за да направи Господ да дойде на Авраама онова което е говорил за него. 20. И рече Господ: Понеже голям викът Содомски и Гоморски, и грехът им е твърде тежък, 21. да слязна сега, да видя дали са сторили напълно по вика който дойде до мене; и ако не, да зная. 22. И като тръгнаха от там мъжете, отидоха кум Содом; а Авраам стоеше още пред Господа. 23. И приближи се Авраам и рече: Ще погубиш ли праведния с нечестивия? 24. Може да има петдесет праведни в града: да ли ще погубиш мястото и да му не простиш за петдесетте праведни които са в него? 25. Да не бъде ти да сториш таквоз нещо, да убиеш праведния с нечестивия, щото праведният да стане като нечестивия! Да не бъде това от тебе! Съдията на всичката земя няма ли да направи правосъдие? 26. И Господ рече: Ако намеря в Содом петдесет праведни вътре в града ще простя на всичкото място заради тях. 27. И отговори Авраам и рече: Ето, сега начнах да говоря Господу аз който съм прах и пепел: 28. може от петдесетте праведници да няма петима; ще погубиш ли всичкия град поради петимата? И рече: Няма да го погубя ако намеря там четиридесет и пет. 29. И приложи още Авраам да му говори и рече: Може да се намерят четиридесет. И рече: Няма да сторя това заради четиридесетте. 30. И рече Авраам: Да се не разгневи Господ ако още говоря: може да се намерят там тридесет. И рече: Няма да сторя това ако намеря тридесет. 31. И рече Авраам: Ето, сега начнах да говоря Господу: може да се намерят там двадесет. И рече: Няма да го погубя заради двадесетте. 32. И рече Авраам: Да се не разгневи Господ ако продумам още еднъж: може да се намерят там десет. И

рече: Няма да го погубя заради десетте. 33. И отиде Господ като
престана да говори с Авраама; и Авраам се върна на мястото си.

ГЛАВА 19.

1. И дойдоха двата ангела в Содом вечерта, и Лот седеше при
Содомската порта; и като видя Лот, стана та ги посрещна, и поклони
се с лице до земята, 2. и рече: Ето, господа мои, свърнете в къщата на
вашия раб, и пренощувайте, и умийте нозете си; и станете утре, та
идете на пътя си. А те рекоха: Не; на улицата ще пренощуваме. 3. И
като ги принуди много, свърнаха към него, и влязоха в къщата му; и
направи им угощение, и изпече пресни хлябове, и ядоха. 4. И преди
да си легнат те, градските мъже, жителите Содомяни, млади и стари,
всичките люде от всякъде, обиколиха къщата. 5. И викаха на Лота, и
говореха му: Де са мъжете, които дойдоха у тебе таз нощ? изведи ни
ги, да ги познаем. 6. А Лот излезе при тях пред вратата, и затвори
вратата зад себе си, 7. и рече: Моля ви се, братя мои, недейте струва
таквоз зло. 8. Ето, имам две дъщери които мъж не са познали: да ви
изведа тях вън, и сторете с тях каквото ви е угодно; само на тези мъже
да не сторите нищо, понеже за това влязоха под покрива на стрехата
ми. 9. А те рекоха: Махни се татък. И рекоха: Той дойде тука
пришлец: иска още и съдия да е; сега ще озлобим тебе повече от тях.
И пресилваха премного человека Лота, и приближиха да разбият
вратата. 10. А мъжете простряха ръце, и дръпнаха Лота при себе си в
къщи, и затвориха вратата. 11. А поразиха със слепота человеците,
които бяха при вратата на къщата, от малък до голям, тъй щото
изнемощяха да търсят вратата. 12. И рекоха мъжете Лоту: Имаш ли
тука другиго някого? Зет, или синове, или дъщери, или когото
другиго имаш в града, изведи ги из това място, 13. защото ний ще
съсипем това място, понеже голям стана викът им пред Господа, и

проводи ни Господ да го погубим. 14. И тъй, излезе Лот и говори на зетевете си които щяха да земат дъщерите му, и рече: Станете и излезте из това място, защото ще съсипе Господ града. Но на зетевете му се видя че се шегува. 15. И когато стана зора, принуждаваха ангелите Лота, и казваха: Стани, земи жена си и двете си дъщери които се намерват тук, за да не погинеш и ти в беззаконието на този град. 16. Но той като се бавеше, мъжете, понеже го пожали Господ, хванаха за ръка него и жена му и двете му дъщери, и изведоха го, и оставиха го вън от града. 17. И когато ги изведоха вън, рече единът: Бягай за живота си: да не погледнеш назад, и да се не спреш въ всичка тази околност; бягай на гората, за да не погинеш. 18. И рече им Лот: Не, Господи! 19. Ето, раб твой намери благодат пред тебе, и възвеличил си милостта си която си направил мене, че си упазил живота ми; но аз не ще мога да побягна на гората, за да ме не постигне злото и умра. 20. Ето, моля, този град е близу, да прибегна там, и малък е: нека там да побягна: не е ли малък? и ще се упази животът ми. 21. И рече му: Ето, послушах те за това нещо, да не разоря този град за който ти говори. 22. Побързай да побегнеш там, защото аз не мога да направя делото си доде не стигнеш ти там. Затова нарече името на този град Сигор. 23. Слънцето изгрея на земята когато Лот влезе в Сигор. 24. И одъжди Господ на Содома и Гомора жупел и огън от Господа из небето. 25. И порази тези градове, и всичката околност, и всичките жители на градовете, и растенията на земята. 26. Но жена му вслед него погледна назад, и стана стълп от сол. 27. А на сутринта Авраам подрани на това място дето бе стоял пред Господа; 28. и като погледна към Содом и Гомор, и към всичката земя наоколо, видя, и, ето, дигаше се дим от земята, като дим из пещ. 29. И тъй, когато Бог съсипа градовете на околността, помена Бог Авраама, и изпрати Лота изсред разорението когато разори градовете

в които живееше Лот. 30. И възлезе Лот от Сигор и живееше в гората, и с него двете му дъщери, защото се убоя да седи в Сигор; и живееше в една пещера, сам и двете му дъщери. 31. И рече по-старата на по-младата: Баща ни е стар, и няма человек на земята да влезе при нас по обичая на всичката земя: 32. ела, да напоим баща си с вино, и да преспим с него, и да възставим семе от баща си. 33. И тъй, в онази нощ напоиха баща си с вино; и влезе по-старата и преспа с баща си; и той не знаеше ни когато легна тя ни когато стана. 34. И на другия ден рече по-старата на по-младата: Ето, аз преспах вчера с баща си: да го напоим с вино и тази нощ и влез ти и преспи с него, и да възставим семе от баща си. 35. И тъй, напоиха и в онази нощ баща си с вино; и стана по-младата и преспа с него; и той не знаеше ни когато легна тя ни когато стана. 36. И зачнаха двете дъщери Лотови от баща си. 37. И роди по-старата син, и нарече името му Моав: той е отец на Моавците до днес. 38. И роди и по-младата син, и нарече името му Бен-ами: той е отец на Амоняните до днес.

ГЛАВА 20.

1. И тръгна Авраам от там към южната земя, и насели се между Кадис и Сур, и стана пришлец в Герар. 2. И рече Авраам за жена си Сарра: Сестра ми е; и Авимелех Герарският цар прати и взе Сарра. 3. И дойде Бог при Авимелеха през нощта насъне и рече му: Ето, ти умираш поради тази жена която си взел; защото тя си има мъж. 4. А Авимелех не беше се приближил при нея; и рече: Господи, ще убиеш ли и праведен народ? 5. Не рече ли ми той: Сестра ми е? и тя пак, тя рече: Брат ми е. С незлобие на сърдцето си и с чистота на ръцете си сторих аз това. 6. И рече му Бог насъне: И аз познах че това си сторил ти с незлобие на сърдцето си; и аз още те задържах да не съгрешиш пред мене, за това не те оставих да се прикоснеш до нея. 7. И сега върни

жената на человека, защото е пророк, и ще се помоли за тебе, и ще живееш, но ако я не върнеш, знай че непременно ще умреш, ти и всичките твои. 8. И като стана рано на сутринта, Авимелех повика всичките си слуги и каза всички тези думи в ушите им; и человеците се много уплашиха. 9. И повика Авимелех Авраама и рече му: Що стори ти с нас? и какво ти съгреших, та нанесе на мене и на царството ми голям грях? Направил си ми работи които не трябва да се правят. 10. И рече Авимелех Аврааму: Що си видял ти, та стори това нещо? 11. И рече Авраам: Понеже аз рекох: Не ще да има страх Божий в това място; и ще ме убият заради жена ми. 12. И наистина сестра ми е, дъщеря на баща ми, но не дъщеря на майка ми; и стана ми жена. 13. И когато ме стори Бог да странствувам от бащиния си дом, рекох й: Това добро ще ми сториш: на всяко място дето отидем, казвай за мене: Той ми е брат. 14. И взе Авимелех овци, и говеда, и раби, и рабини, и даде Аврааму, и върна му Сарра жена му. 15. И рече Авимелех: Ето земята ми пред тебе: насели се дето ти е угодно. 16. И на Сарра рече: Ето, дадох тисяща сребърници на брата ти; ето, това ти е покривало за очите пред всички които са с тебе и пред всички други. И така биде тя обличена. 17. И помоли се Авраам Богу; и изцели Бог Авимелеха, и жена му, и рабините му; и родиха чада. 18. Защото Господ беше заключил съвсем всички ложесна в дома Авимелехов поради Сарра, жената Авраамова.

ГЛАВА 21.

1. И посети Господ Сарра както рече: и стори Господ на Сарра както бе казал. 2. И зачна Сарра и роди син на Авраама в старините му, на срока за който му беше рекъл Бог. 3. И нарече Авраам името на сина си който му се роди, когото му Сарра роди, Исаак. 4. И обряза Авраам сина си Исаака в осмия ден, както му бе заповядал Бог. 5. А Авраам

беше на сто години когато му се роди Исаак син му. 6. И рече Сарра: Бог ми направи смях: който чуе ще се смее с мене наедно. 7. И рече: Кой би рекъл Аврааму че Сарра ще кърми чада? понеже му родих син в старините му. 8. А детето порасна, и отбиха го; и направи Авраам голямо угощение в който ден отбиха Исаака. 9. И видя Сарра сина на Агар Египтянката, когото бе родила Аврааму, че се присмива на Исаака. 10. И рече Аврааму: Изпъди тази рабиня и сина й; защото няма да наследи синът на тази рабиня със сина ми Исаака. 11. И тая дума се видя твърде тежка на Авраама за сина му Исмаила. 12. И рече Бог Аврааму: Да ти се не види тежко за момчето и за рабинята ти: за всичко което ти рече Сарра слушай думата й; защото в Исаака ще се наименува на тебе семе. 13. А и сина на рабинята ще направя да стане народ; защото е твое семе. 14. И стана Авраам на сутринта рано и взе хляб и мех с вода, и даде на Агар, и тури ги на рамото й; даде й и детето, и я изпроводи. А тя отиде и се скиташе по пустинята Вирсавее. 15. И когато се свърши водата в меха, тя хвърли детето под един храст. 16. И отиде та седна насреща, далеч колкото един хвърлей на стрела; защото рече: Да не видя смъртта на детето. И седна насреща, и възвиси глас и плака. 17. И чу Бог гласа на момчето; и повика ангел Божий към Агар от небето и рече й: Що ти е, Агар? не бой се; защото чу Бог гласа на момчето от мястото дето е. 18. Стани, дигни момчето, и укрепи го с ръката си; защото ще го направя да стане народ велик. 19. И отвори Бог очите й; и тя видя кладенец с вода, и отиде та напълни меха с вода, и напои момчето. 20. И Бог беше с момчето; и то порасна, и насели се в пустинята, и стана стрелец. 21. И насели се в пустинята Фаран; и взе му майка му жена из Египетската земя. 22. А в онова време Авимелех, с Фихола военачалника си, говори на Авраама и рече: Бог е с тебе във всичко що правиш. 23. И сега закълни ми се тук в Бога че не ще се покажеш

неверен на мене, ни на семето ми, нито на рода ми; но според милостта която ти съм сторил ще сториш на мене и на земята дето ти си пришлец. 24. И рече Авраам: Аз се заклевам. 25. И обличи Авраам Авимелеха за водния кладенец който бяха отнели Авимелеховите раби. 26. И рече Авимелех: Не знам кой е направил таз работа: нито ти ми яви, и нито аз съм чул, освен днес. 27. И взе Авраам овци и говеда и даде на Авимелеха, и направиха двамата договор. 28. И тури Авраам на страна седем женски агнета от стадото. 29. И рече Авимелех Аврааму: Що са тези седем женски агнета които си турил на страна? 30. А той рече: че тези седемте женски агнета ще вземеш ти от ръката ми, да ми бъдат за свидетелство че аз съм изкопал този кладенец. 31. За това наименува онова място Вирсавее (кладенец клетвен); защото там се заклеха двамата. 32. И направиха договор във Вирсавее; и стана Авимелех и Фихол военачалникът му, и върнаха се във Филистимската земя. 33. И насади Авраам дъбрава във Вирсавее; и призва там името на Йеова Бога Вечнаго. 34. И остана Авраам пришлец във Филистимската земя много дни.

ГЛАВА 22.

1. А след тези събития Бог изкуси Авраама, и рече му: Аврааме. И той рече: Ето ме. 2. И рече Бог: Вземи сега сина си единородния, когото си възлюбил, Исаака, и иди на мястото Мория, и принес го там във всесъжение, на една от горите която ще ти река. 3. И подрани Авраам на сутринта та оседла осела си, и взе със себе си двама от рабите си и Исаака сина си; и нацепи дърва за всесъжението, и стана та отиде на мястото което му каза Бог. 4. И в третия ден подигна Аврам очи, и видя мястото от далеч. 5. И рече Авраам на рабите си: Вие останете тук с осела; а аз и момчето ще отидем до там, и като се поклоним ще се върнем при вас. 6. И взе Авраам дървата за всесъжението и

натовари ги на сина си Исаака, и взе в ръка огъня и ножа; и отидоха двамата наедно. 7. Тогаз продума Исаак на Авраама отца си и рече: Отче мой! И той рече: Ето ме, чадо мое. И рече Исаак: Ето огъня и дървата; а де е агнето за всесъжението? 8. И рече Авраам: Бог, чадо мое, ще си промисли агнето за всесъжение; и отиваха двамата наедно. 9. И като пристигнаха на мястото което му рече Бог, съгради там Авраам олтар, и нареди дървата, и като върза Исаака сина си, тури го на олтаря върх дървата. 10. И простря Авраам ръката си та взе ножа за да заколи сина си. 11. Но ангел Господен му викна от небето и рече: Аврааме, Аврааме! И той рече: Ето ме. 12. И рече: Да не простреш ръката си на момчето, и да му не сториш нищо; защото сега познах че ти се боиш от Бога, понеже заради мене не си пожалил сина си единородния. 13. И като подигна Авраам очи, видя, и ето, зад него овен вплетен с рогата си в един храст; и дойде Авраам, и взе овена, и принесе го всесъжение вместо сина си. 14. И нарече Авраам името на онова място Йеова-ире, както се казва и днес: На гората Господ ще се яви. 15. И викна втори път ангел Господен Аврааму от небето 16. и рече: Заклех се в мене си, казва Господ, понеже си сторил това нещо, и не си пожалил сина си, единородния си, 17. ще те благословя и благословя, и ще умножа и преумножа семето ти като звездите на небето, и като пясъка който е край морето; и семето ти ще обладае вратата на враговете си; 18. и в твоето семе ще се благословят всичките народи на земята, защото си послушал гласа ми. 19. И върна се Авраам при рабите си, и станаха та отидоха наедно у Вирсавее; и насели се Авраам у Вирсавее. 20. А след тези събития казаха Аврааму и рекоха: Ето, Мелха роди и тя синове на Нахора брата ти: 21. Уза първородния му, и Вуза брата му, и Камуила отца Арамова, 22. и Кеседа, и Азава, и Фалдеса, и Едлафа, и Ватуила. 23. А Ватуил роди Ревека: тези осмината роди Мелха Нахору брату Авраамову. 24. И

наложницата му, която се именуваше Ревма, роди и тя Тавека, и Таама, и Тахаса, и Мааха.

ГЛАВА 23.

1. И живя Сарра сто и двадесет и седем години: тези са годините на
живота Саррин. 2. И умря Сарра в Кириат-арва: то е Хеврон в
Ханаанската земя; и дойде Авраам да жалее Сарра и да я оплаче. 3. И
като стана Авраам от мъртвеца си, говори на синовете Хетови и рече:
4. чужденец и пришлец съм аз между вас: дайте ми стяжание за гроб
между вас, за да погреба мъртвеца си от пред очите си. 5. И
отговориха синовете Хетови Аврааму и рекоха му: 6. Послушай ни,
господине: ти си между нас княз от Бога: погреби мъртвеца си в
избрания от гробовете ни: никой от нас не ще да ти възбрани гроба
си, за да погребеш мъртвеца си. 7. Тогава стана Авраам и поклони се
на людете на оназ земя, на синовете Хетови; 8. и говори им и рече:
Ако ви е угодно да погреба мъртвеца си от пред очите си, послушайте
ме, и посредствувайте за мене пред Ефрона сина Сааров, 9. и да ми
даде пещерата си Махпелах, в края на нивата си: с пълна цена нека
ми я даде в стяжание за гроб между вас. 10. А Ефрон седеше всред
синовете Хетови; и отговори Ефрон Хетеянинът Аврааму при
слушанието на синовете Хетови на всичките които влазяха във
вратата на града му, и рече: 11. Не, господине мой, послушай ме:
давам ти нивата, давам ти и пещерата която е в нея: пред синовете на
народа си давам ти я: погреби мъртвеца си. 12. И поклони се Авраам
пред людете на оназ земя; 13. и рече Ефрону при слушането на людете
от оназ земя, и каза: Ако щеш, послушай ме, моля: ще дам среброто
за нивата; вземи го от мене, и ще погреба мъртвеца си там. 14. А
Ефрон отговори Аврааму и рече му: 15. чуй ме, господине мой: между
мене и тебе що е земя за четиристотин сикли сребърни? погреби

мъртвеца си. 16. И послуша Авраам Ефрона; и претегли Авраам Ефрону среброто което рече при слушането на синовете Хетови, четиристотин сикли сребърни каквито минуваха между търговци. 17. И Ефроновата нива която беше в Махпелах, пред Мамврий, нивата и пещерата която бе в нея и всичките дървя, които бяха в нивата, по всичките предели наоколо, потвърдиха се 18. стяжание на Авраама, пред синовете Хетови, пред всичките които влазяха във вратата на града му. 19. И след това погребе Авраам Сарра жена си в пещерата на нивата Махпелах, пред Мамврий: той е Хеврон в Ханаанската земя. 20. И нивата и пещерата която беше в нея потвърдиха се от синовете Хетови на Авраама в стяжание за гроб.

ГЛАВА 24.

1. И Авраам беше стар, преминал на възраст; и Господ благослови Авраама във всичко. 2. И рече Авраам на раба си, по-стария в дома му, на настоятеля на всичкия му имот: Да туриш ръката си под бедрото ми, 3. и ще те закълна в Господа Бога на небето и Бога на земята че няма да вземеш жена за сина ми от дъщерите на Хананейците между които живея, 4. но ще идеш на мястото ми, и при рода ми, и ще вземеш жена за сина ми Исаака. 5. А рабът му рече: Може да не ще жената да дойде подире ми в тази земя; трябва ли да заведа сина ти в оназ земя, от дето си излязъл? 6. И рече му Авраам: Пази, да не върнеш сина ми там. 7. Господ Бог небесни който ме взе из дома на отца ми и от земята на рождението ми, и който ми говори, и който ми се закле и рече: На твоето семе ще дам таз земя, той ще изпрати ангела си пред тебе; и ще вземеш жена за сина ми от там. 8. Ако ли жената не ще да дойде подире ти, тогаз ще бъдеш свободен от това мое заклеване, само сина ми да не върнеш там. 9. И тури рабът ръката си под бедрото на Авраама господина своего, и закле му се за това

нещо. 10. И взе рабът от камилите на господина си десет камили, и тръгна, и в ръцете му беше всичкото благо на господина му; и стана та отиде в Месопотамия, в града Нахоров. 11. И тури камилите да коленичат вън от града при водния кладенец, надвечер когато излазят жените да си наливат вода. 12. И рече: Господи, Боже на господина моего Авраама, дай ми, моля, добра среща днес, и стори милост на господина моего Авраама. 13. Ето, аз стоя при извора на водата, а дъщерите на градските жители излазят да наливат вода; 14. и момата на която река: Я наведи подноса си да пия, и тя рече: Пий, и ще напоя и камилите ти, тя нека е оная която си отредил за раба си Исаака; и от това ще позная че си сторил милост на господина моего. 15. И преди да престане той да говори, ето, излазяше Ревека, която беше се родила Ватуилу, сину на Мелха, жена на Нахора Авраамовия брат, и на рамото й водоносът й. 16. А момата беше твърде красна на глед, девица, и мъж не беше познала, и тъй, като слезе на извора, напълни водоноса си, и възлязваше. 17. А рабът се завтече да я посрещне и рече: Я ме напой малко вода от водоноса си. 18. А тя рече: Пий, господине мой; и побърза и сне водоноса си на ръката си и напои го. 19. И като го напои рече: И за камилите ти ще извадя, доде се напият всичките. 20. И тутакси изля водоноса си в поилото, и завтече се на кладенеца да извади още, и извади за всичките му камили. 21. А человекът се чудеше с нея, и мълчеше, за да познае дали е благоустроил Господ пътя му, или не. 22. И като престанаха камилите да пият, взе человекът една златна обеца, тежка половин сикл, и две гривни за ръцете й тежки десет сикли от злато, 23. и рече: чия дъщеря си ти? я ми кажи: намерва ли се в къщата на баща ти място за нас да пренощуваме? 24. И тя му рече: Аз съм дъщеря на Ватуила сина Мелхин, когото е родила Нахору. 25. Рече му още: Има у нас и слама, и храна много, и място за пренощуване. 26. Тогаз се наведе человекът

и поклони се Господу. 27. И рече: Благословен Господ на господина моего Авраама, който не лиши господина моего от милостта си и истината си: в пътя Господ ме управи в дома на братята на моя господин. 28. А момата се завтече и разказа в дома на майка си за тези случаи. 29. И Ревека имаше брат на име Лаван; и завтече се Лаван при человека вън при извора. 30. И като видя обецата и гривните на ръцете на сестра си, и като чу речите на сестра си Ревека която казваше: Така ми говори този человек, отиде при человека; и ето, той стоеше при камилите до извора. 31. И рече: Влез, благословени от Господа; защо стоиш вън? Аз ти приготвих къщата и място за камилите. 32. И влезе человекът в къщи; и разтовари камилите му, и даде слама и храна на камилите, и вода за умиване на нозете му и на нозете на человеците които бяха с него. 33. И предложено биде пред него ястие; но той рече: Не ща да ям доде не кажа работа си; и Лаван рече: Казвай. 34. И рече: Аз съм раб Авраамов; 35. и Господ благослови господина моего премного, и стана велик; и даде му овци, и говеда, и сребро, и злато, и раби, и рабини, и камили, и осли. 36. И Сарра, жената на господина моего, роди син господину моему като беше вече остаряла; и даде му той все що има. 37. И закле ме господин мой и рече: Да не вземеш за сина ми жена от дъщерите на Хананейците на които в земята аз живея; 38. но да отидеш в дома на отца ми, и в рода ми, и да вземеш жена за сина ми. 39. И рекох господину моему: Може да не ще жената да дойде подире ми. 40. А той ми рече: Господ пред когото ходя ще изпроводи ангела си с тебе и ще благоустрои пътя ти; и ще вземеш жена за сина ми от рода ми и от дома на отца ми. 41. Тогаз ще бъдеш свободен от заклеването ми когато отидеш при рода ми, и не ти дадат; тогаз ще бъдеш свободен от заклеването ми. 42. И като дойдох днес на извора, рекох: Господи, Боже на господина моего Авраама, моля, ако си благоустроил пътя ми по

който аз отхождам, 43. ето, аз стоя при водния извор: момата, която излезе да налее вода, и на която река: Я ме напой с малко вода от водоноса си, 44. и тя ми рече: И ти пий, ще извадя още и за камилите ти, тя нека е жената която е отредил Господ за сина на моя господин. 45. И преди да престана да думам в сърдцето си, ето, Ревека излизаше с водоноса на рамото си, и слезе на извора и наля; и рекох й: Я ме напой; 46. и тя побърза и сне водоноса си от рамото си, и рече: Пий, и ще напоя и камилите ти; и тъй, пих аз, и напои и камилите. 47. И попитах я и рекох: чия си дъщеря? и тя рече: Дъщеря съм на Ватуила сина Нахорова, когото му роди Мелха. И турих обецата на лицето й и гривните на ръцете й. 48. И наведох се та се поклоних Господу, и благослових Господа Бога на господина моего Авраама, който ме доведе по правия път, да взема за сина му дъщерята на брата на господина моего. 49. Сега прочее, ако искате да сторите милост и истина господину моему, кажете ми; ако ли не, пак ми кажете, за да се обърна надясно или наляво. 50. А Лаван и Ватуил отговориха и рекоха: От Господа стана това нещо: ние не можем да ти речем ни зло ни добро. 51. Ето, Ревека пред тебе: земи я и иди, и нека бъде жена на сина на господина твоего, както е Господ рекъл. 52. И като чу рабът Авраамов думите им, поклони се до земята Господу. 53. И извади рабът сребърни и златни украшения и облекла та даде на Ревека: даде още скъпи дарове на брата й и на майка й. 54. И ядоха и пиха, той и човеците които бяха дошли с него, и пренощуваха. И като станаха на сутринта, рече: Изпроводете ме към господаря ми. 55. И рекоха брат й и майка й: Нека поседи момата с нас до десетина дни: после нека иде. 56. И рече им: Не ме спирайте, защото Господ благоустрои пътя ми: изпроводете ме да ида при господаря си. 57. И те рекоха: Да повикаме момата, и да попитаме какво ще рече тя. 58. И повикаха Ревека, и рекоха й: Отхождаш ли с тогоз човека? И тя рече:

Отхождам. 59. И изпроводиха сестра си Ревека, и кърмилницата й, и раба Авраамов, и човеците му. 60. И благословиха Ревека, и рекоха й: Сестра наша си: да се родят от тебе тисящи на десетотисящи, и потомството ти да обладае вратата на враговете си. 61. И стана Ревека и рабините й, и възседнаха на камилите, и отхождаха след човека; и взе рабът Ревека и отиде. 62. А Исаак се връщаше от кладенеца Лахай-рои; защото живееше на южната земя. 63. И излезе Исаак на преговаряне в полето надвечер; и дигна очи и видя, и, ето, камили приближаваха. 64. И Ревека дигна очи и видя Исаака, и скочи долу от камилата. 65. Защото беше рекла на раба: Кой е онзи човек който иде през полето насреща ни? и рабът беше рекъл: Той е господарят ми. 66. И тя взе покривало и покри се. И каза рабът Исааку всичко що бе извършил. 67. И Исаак я въведе в шатъра на майка си Сарра; и взе Ревека, и стана му жена, и възлюби я; и утеши се Исаак след смъртта на майка си.

ГЛАВА 25.

1. И взе Авраам и друга жена, на име Хетура. 2. И тя му роди Земрана, и Иоксана, и Мадана, и Мадиама, и Иесвока, и Шуаха. 3. И Иоксан роди Сава и Дедана; а синове на Дедана бяха Асурим, и Латусиим, и Лаомим. 4. А синовете на Мадиама бяха Гефа, и Ефер, и Енох, и Авида, и Елдага: всички тези бяха синове на Хетура. 5. И даде Авраам всичкия си имот на Исаака. 6. А на синовете от наложниците си даде Авраам дарове, и изпрати ги, като беше още жив, далеч от сина си Исаака към изток, в източната земя. 7. И тези са дните на годините на живота Авраамов колкото живя, сто и седемдесет и пет години. 8. И издъхна Авраам и умря в старост добра, стар и сит от дни, и прибра се при своите люде. 9. И Исаак и Исмаил синовете му погребаха го в пещерата Махпелах, в нивата на Ефрона, сина Сааров Хеттеянина,

която е срещу Мамврий, 10. нивата която купи Авраам от синовете Хетови: там биде погребан Авраам и жена му Сарра. 11. И подир смъртта Авраамова, благослови Бог сина му Исаака; и живееше Исаак при кладенеца Лахай-рои. 12. Това е родословието на Исмаила сина Авраамов, когото роди Аврааму Агар Египтянката, рабинята Саррина, 13. и тези са имената на синовете Исмаилови, имената им по родословието им: първенецът Исмаилов Наваиот, после Кидар, и Адвеил, и Мавсам, 14. и Масма, и Дума, и Меса. 15. Адад, и Тема, Иетур, Нафис, и Кедма. 16. Тези са синовете Исмаилови, и тези са имената им по колибите им, и според оградените им села дванадесет князове според племената им. 17. И тези са годините на Исмаиловия живот, години сто и тридесет и седем; и издъхна и умря, и прибра се при своите люде. 18. А потомците му се населиха от Евила до Сур, който е срещу Египет като отхожда някой към Асирия: Исмаил се насели пред всичките си братя. 19. И това е родословието на Исаака син Авраамов: Авраам роди Исаака; 20. А Исаак беше на четиридесет години когато взе за жена Ревека, дъщерята на Ватуила Сирина от Падан-арам, сестра на Лавана Сирина. 21. И молеше се Исаак Господу за жена си, защото беше бездеткиня; и послуша го Господ, и зачна Ревека жена му. 22. И децата едно друго се блъскаха вътре в нея; и тя рече: Ако е така, защо да съм аз тъй? И отиде да пита Господа. 23. И рече й Господ: Два народа са в утробата ти, и две племена ще се разделят от корема ти; и едното племе ще бъде по-силно от другото племе, и по-големият ще слугува на по-малкия. 24. И когато се изпълниха дните й да роди, ето, бяха близнета в утробата й. 25. И първият излезе червен и всичкий космат като кожена дреха; и нарекоха му името Исав. 26. И после излезе брат му, и ръката му държеше петата на Исава; затова се нарече Яков. А Исаак беше на шестдесет години когато ги роди. 27. И пораснаха децата; и стана

Исав человек изкусен на лов, полски человек: а Яков беше человек незлобив и живееше в шатри. 28. И Исаак обичаше Исава, защото ядеше лова му; а Ревека обичаше Якова. 29. А Яков си вареше вариво; и Исав дойде от полето, а беше изнемощял. 30. И рече Исав Якову: я ми дай да ям от червеното, това червеното, защото съм изнемощял; затова се нарече името му Едом. 31. И рече Яков: Продай ми днес първородството си. 32. И Исав рече: Ето, аз съм на умиране, и защо ми е това първородство? 33. И рече Яков: Закълни ми се днес; и закле му се, и продаде първородството си Якову. 34. Тогава Яков даде Исаву хляб и вариво от леща; и яде, и пи, и стана та отиде. Така презря Исав първородството.

ГЛАВА 26.

1. И стана глад на земята, освен първия глад който стана в Авраамовите дни. И отиде Исаак при Авимелеха, Филистимския цар в Герар. 2. И яви му се Господ и рече: Не слязвай в Египет: живей в земята която ще ти река: 3. остани като пришлец в таз земя; и аз ще бъда с тебе, и ще те благословя, защото на тебе и на потомството ти ще дам всички тези места; и ще изпълня клетвата с която се заклех Аврааму отцу твоему; 4. и ще умножа потомството ти като небесните звезди, и ще дам на потомството ти всички тези места; и ще се благословят в твоето семе всичките земни народи; 5. понеже Авраам послуша гласа ми, и упази завещанията ми, заповедите ми, повеленията ми, и законите ми. 6. И живееше Исаак в Герар. 7. И жителите на това място попитаха за жена му; и рече: Сестра ми е; защото се убоя да рече: Жена ми е; и думаше: Да ме не убият местните жители за Ревека; понеже бе красна на глед. 8. И като преседя там много дни, Авимелех Филистимският цар погледна от прозореца и видя, и, ето, Исаак играеше с жена си Ревека. 9. И викна

Авимелех Исаака и рече: Ето, наистина тя ти е жена; а как си рекъл ти: Сестра ми е? И рече му Исаак: Защото рекох да не умра поради нея. 10. И рече Авимелех: Що е това което си сторил нам? Без малко щеше да лежи някой от людете с жена ти, и щеше да нанесеш върху нас престъпление. 11. И заповяда Авимелех на всичките люде и рече: Който докачи тогоз человека или жена му непременно ще се умъртви. 12. И посея Исаак в онази земя, и събра през онова лято стократно; и благослови го Господ. 13. И увеличаваше се този человек, и напредваше да става велик, додето стана твърде велик. 14. И придоби овци, и говеда, и раби много; а Филистимците му завидяха. 15. И всичките кладенци които бяха изкопали рабите бащини му в дните на баща му Авраама, затулиха ги Филистимците, и напълниха ги с пръст. 16. И рече Авимелех Исааку: Иди си от нас, защото ти стана много по-силен от нас. 17. И отиде от там Исаак, и постави шатрите си в Герарския дол, и живееше там. 18. И изкопа изново Исаак водните кладенци които бяха изкопани в дните на баща му Авраама, а Филистимците бяха ги затулили след Авраамовата смърт; и нарече ги по имената с които баща му беше ги нарекъл. 19. И изкопаха Исааковите раби в дола, и намериха там кладенец на жива вода. 20. И препираха се Герарските пастири с Исааковите пастири и думаха: Наша е водата; и нарече Исаак кладенеца Есек, защото се препираха с него. 21. И изкопаха друг кладенец, и препираха се и за него, за това го нарече Ситна. 22. И премести се от там и изкопа друг кладенец, и за него не се препираха, и нарече го Роовот и думаше: Защото сега ни разпространи Господ, и ще се наплодим на тази земя. 23. И от там възлезе на Вирсавее. 24. И яви му се Господ през оназ нощ и рече: Аз съм Бог на отца ти Авраама: не бой се, защото аз съм с тебе, и ще те благословя, и ще умножа твоето семе, заради Авраама раба моего. 25. И съгради там олтар, и призова името Господне, и разпростре там

шатъра си; и изкопаха там Исааковите раби кладенец. 26. Тогаз Авимелех дойде при него от Герар, и Охозат приятелят му, и Фихол военачалникът му. 27. И рече им Исаак: Защо дойдохте при мене, като ме възненавидяхте вие, и изпъдихте ме от вас си? 28. И те рекоха: Видяхме явно че Господ е с тебе, и рекохме: Да бъде сега клетва между нас, между нас и тебе, и да направим договор с тебе 29. че няма да ни сториш зло, както ние не те докачихме, и както само добро сме ти правили, и те изпратихме с миром: сега ти си благословен от Господа. 30. И направи им пир; и ядоха и пиха. 31. И станаха на утринта и заклеха се един на друг: тогаз Исаак ги изпроводи, и отидоха си от него с миром. 32. И в истия ден дойдоха Исааковите раби и му известиха за кладенеца който изкопаха, и рекоха му: Намерихме вода. 33. И нарече го Савее; затова е името на града Вирсавее до днес. 34. А Исав беше на четиридесет години когато взе за жена Юдита дъщерята на Веири Хетееца, и Васемата дъщерята на Елона Хетееца. 35. И те бяха горест на душата на Исаака и Ревека.

ГЛАВА 27.

1. И като остаря Исаак, и отъпя зрението на очите му та не видеше, повикна Исава по-големия си син и рече му: Сине мой. А той му рече: Ето ме. 2. И той рече: Ето, аз вече остарях; не знам деня на смъртта си; 3. и тъй, земи сега оръжията си, тула си и лъка си, излез на полето, и улови ми лов; 4. и сготви ми вкусно ястие каквото обичам аз, и донеси ми да ям, за да те благослови душата ми преди да умра. 5. А Ревека чу като говореше Исаак на сина си Исава. И отиде Исав на полето да улови лов и да го донесе. 6. А Ревека продума на Якова сина си и рече: Ето, аз чух отца ти като говореше на брата ти Исава и каза: 7. Донес ми лов, и направи ми вкусно ястие, да ям и да те благословя пред Господа преди смъртта си. 8. Сега прочее, сине мой, послушай гласа

ми в това което ти поръчвам аз. 9. Иди сега в стадото, и вземи ми от там две добри ярета от козите, да ги направя вкусно ястие за отца ти както той обича; 10. и ще ги принесеш на отца си да яде, за да те благослови преди смъртта си. 11. И рече Яков на Ревека майка си: Ето, Исав брат ми е мъж космат, а аз съм мъж гладък: 12. може да ме попипа баща ми, и ще се явя пред очите му като прелъстник, и ще навлека на себе си проклетие, а не благословение. 13. И рече му майка му: На мене проклетието ти, чадо мое: само послушай гласа ми, и иди, вземи ми ги. 14. И той отиде и взе, и донесе ги на майка си; и сготви майка му вкусно ястие както обичаше баща му. 15. И взе Ревека по-добрите дрехи на Исава по-стария си син, които имаше той в къщи, и облече с тях Якова сина си по-младия. 16. И с кожите на яретата покри ръцете му и гладкото на шията му; 17. и даде в ръцете на Якова сина си вкусното ястие и хляба който приготви. 18. И отиде при отца си и рече: Отче мой, И той рече: Ето ме: кой си ти, чадо мое? 19. И рече Яков на баща си: Аз съм Исав първородний твой: сторих каквото ми си рекъл: стани сега, седни и яж от лова ми, за да ме благослови душата ти. 20. И рече Исаак на сина си: Как биде това, чадо мое, че си намерил толкоз скоро? А той рече: Защото Господ Бог твой го докара пред мене. 21. И рече Исаак Якову: Приближи се чадо мое, да те попипам дали си ти истий син мой Исав, или не. 22. И приближи се Яков при баща си Исаака; и той го попипа, и рече: Гласът е глас Яковов, а ръцете ръце Исавови. 23. И не го позна, защото ръцете му бяха като ръцете на брата му Исава, космати; и благослови го. 24. И рече: Ти ли си истий син мой Исав? И той рече: Аз. 25. И рече: Принес ми, и ще ям от лова на сина си, за да те благослови душата ми. И принесе му, и яде: донесе му и вино, и пи. 26. И рече му Исаак отец му: Приближи се сега и целуни ме, чадо мое. 27. И приближи се и та го целуна; и подуши Исаак дъха на облеклото му, и

благослови го и рече: Ето, дъхът на сина ми е като дъх на поле което е благословил Господ. 28. И тъй, Бог да ти даде от росата на небето, и от тлъстината на земята, и изобилие на жито и на вино: 29. народи да ти работят, и племена да ти се покланят: да си господар на братята си, и синовете на майка ти да ти се покланят: проклет който те кълне, и благословен който те благославя. 30. И като свърши Исаак да благославя Якова, щом Яков беше излязъл от лицето на отца си Исаака, дойде Исав брат му от лова си. 31. И сготви и той вкусно ястие, и донесе на отца си; и рече на отца си: Да стане отец ми и да яде от лова на сина си, за да ме благослови душата ти. 32. И рече му Исаак отец му: Кой си ти? И той рече: Аз съм син ти, първородний твой Исав. 33. И разтрепера се Исаак с твърде голямо разтреперване, и рече: А кой ще е той който ми улови лов и ми принесе, та ядох от всичко преди да влезнеш ти, и го благослових? и благословен ще бъде. 34. Когато чу Исав думите бащини си, извика с един голям и твърде горестен вик; и рече на баща си: Благослови ме, и мене, отче мой. 35. И той рече: Дойде брат ти с измама и взе благословението ти. 36. И рече Исаав: Право му са нарекли името Яков, защото сега втори път ме спъва: взе първородството ми и, ето, сега взе и благословението ми. И рече: Не си ли задържал и за мене благословение? 37. А Исаак отговори и рече Исаву: Ето, господар го поставих над тебе, и всичките му братя направих раби нему, и обдарих го с жито и вино; и сега що да ти сторя, чадо мое? 38. И рече Исав на баща си: Токо едно ли благословение имаш, отче мой? Благослови ме, и мене, отче мой. И възвиси Исав гласа си и плака. 39. И отговори Исаак баща му и рече му: Ето, твоето население ще бъде в тлъстите места на земята, наросявани от небето горе; 40. и с ножа си ще живееш, и на брата си ще работиш; а когато се подивиш ще строшиш ярема му от врата си. 41. И враждуваше Исав на Якова за

благословението с което го благослови баща му; и рече Исав в сърдцето си: Скоро ще дойдат дните на плача за баща ми: тогаз ще убия брата си Якова. 42. И казаха се на Ревека думите на Исава по-стария й син; и прати та повика Якова сина си по-младия и рече му: Ето, Исав брат ти се утешава против тебе че ще те убие. 43. Но сега, чадо мое, послушай гласа ми и стани та бягай при брата ми Лавана в Харан; 44. и поживей при него няколко дни, доде премине гневът на брата ти, 45. доде премине от тебе на брата ти яростта, и да забрави това което му си сторил: тогаз ще проводя и ще те доведа от там. Защо да се лиша и от двама ви в един ден? 46. И рече Ревека Исааку: Омръзна ми животът от Хетейските дъщери. Ако Яков вземе жена от Хетейските дъщери, както са тези от дъщерите на таз земя, защо ми е този живот?

ГЛАВА 28.

1. И повика Исаак Якова и благослови го; и му поръча и каза му: Да не вземеш жена от Ханаанските дъщери. 2. Стани та иди в Падан-арам, в къщата на Ватуила отца на майка ти; и от там вземи жена, от дъщерите на Лавана брата на майка ти. 3. И Бог Всемогущи да те благослови, и да те наплоди и да те умножи щото да станат от тебе множество народи: 4. и да ти даде Авраамовото благословение, на тебе и на потомството ти след тебе, да наследиш земята на която си пришлец, която даде Бог Аврааму. 5. И изпрати Исаак Якова, и отиде в Падан-арам при Лавана сина на Ватуила Сирина, брата на Ревека майката на Якова и на Исава. 6. А Исав като видя че благослови Исаак Якова, и го изпрати в Падам-арам да си вземе жена от там, и като го благославяше че му поръча и каза: Да не вземеш жена от Ханаанските дъщери; 7. и че послуша Яков баща си и майка си та отиде в Падан-арам; 8. и като видя Исав че Ханаанските дъщери са омразни в очите

на баща му Исаака, 9. отиде Исав при Исмаила, и, освен другите си жени, взе си за жена Маелета, дъщеря на Исмаила сина Авраамова, сестрата на Наваиота. 10. И излезе Яков от Вирсавее, и отиде в Харан. 11. И стигна на едно място, и пренощува там, защото беше залязло слънцето; и взе от каменете на мястото и тури си възглавница, и заспа на онова място. 12. И видя сън, и ето стълба поставена на земята, на която върхът стигаше до небето; и, ето, ангелите Божии възлязаха и слазяха по нея. 13. И, ето, Господ стоеше отгоре на нея и рече: Аз съм Господ Бог на отца ти Авраама, и Бог на Исаака. земята на която лежиш, на тебе ще я дам и на потомството ти. 14. И ще бъде твоето потомство като пясъка на земята, и ще се разпространиш към запад, и към изток, и към север, и към юг; и ще се благославят в тебе и в твоето семе всичките пламена на земята. 15. И, ето, аз съм с тебе, и ще те пазя всякъде дето отидеш, и ще те върна пак в тази земя: защото няма да те оставя доде не направя това което ти говорих. 16. И събуди се Яков от съна си, и рече наистина Господ е на това място, а аз не съм знаял. 17. И убоя се, и рече. Колко е страшно това място! това не е друго, но е дом Божий, и тези са врата небесни. 18. И като стана Яков на сутринта, взе камика който си беше турил възглавие, и изправи го стълп, и изля елей на върха му. 19. И нарече името на онова място Ветил; а името на онзи град беше по-напред Луз. 20. И обрече Яков обрек и рече: Ако бъде Бог с мене, и ме упази в този път по който отхождам, и ми даде хляб да ям и облекло да се облека, 21. и се върна с миром в дома на отца си, тогаз Господ ще бъде Бог мой; 22. и този камик който поставих стълп ще бъде дом Божий; и от всичко което ми дадеш ще дам десетъка на тебе.

ГЛАВА 29.

1. И тръгна Яков та отиде в земята на източните жители. 2. И видя, и ето кладенец на полето, и там три стада овци които почиваха при него, защото от онзи кладенец напояваха стадата; и голям камик имаше върху устието на кладенеца. 3. И когато се събираха там всичките стада, отваляха камика от устието на кладенеца, и напояваха стадата: после туряха пак камика на мястото му върху устието на кладенеца. 4. И рече им Яков: Братя, от де сте? А те рекоха: От Харан сме. 5. И рече им: Познавате ли Лавана сина Нахоров? И те рекоха: Познаваме. 6. И рече им: Здрав ли е ? И те рекоха: Здрав е; и, ето, дъщеря му Рахил иде с овците. 7. И рече: Ето, остава още много от деня: не е време да се съберат скотовете: напойте овците, и идете та ги пасете. 8. А те рекоха: Не можем доде се не съберат всичките стада, и не отвалят камика от устието на кладенеца: тогава напояваме овците. 9. И като им говореше още, дойде Рахил с овците на баща си; защото тя ги пасеше. 10. И като видя Яков Рахил дъщерята на Лавана, брата на майка си, и овците на Лавана брата на майка си, приближи Яков и отвали камика от устието на кладенеца, и напои овците на Лавана брата на майка си. 11. И целуна Яков Рахил; и възвиси гласа си и плака. 12. И каза Яков на Рахил че е брат на баща й, и че е син на Ревека; и тя се завтече та каза на баща си. 13. И като чу Лаван за Якова, сестриния си син, завтече се да го посрещне; и пригърна го, и целуна го, и заведе го в дома си. И приказа Яков Лавану всичко това. 14. И рече му Лаван: Наистина ти си кост моя и плът моя. И живя при него един месец дни. 15. И рече Лаван Якову: Понеже ми си брат, без нищо ли ще ми работиш? Кажи ми коя ще бъде заплатата ти. 16. И имаше Лаван две дъщери: името на по-старата Лия, а името на по-младата Рахил. 17. И на Лия очите не бяха здрави; а Рахил беше прилична и красна на лице. 18. И възлюби Яков Рахил; и рече: Ще ти

слугувам седем години за Рахил по-малката ти дъщеря. 19. И рече Лаван: По-добре да я дам на тебе нежели да я дам на друг мъж: живей при мене. 20. И слугува Яков за Рахил седем години; и видяха му се малко дни поради любовта му към нея. 21. И рече Яков Лавану: Дай ми жената ми, защото се изпълни времето ми, за да влезна при нея. 22. И събра Лаван всичките человеци на онова място, и направи пир. 23. И вечерта взе дъщеря си Лия и му я доведе: и той влезе при нея. 24. И даде Лаван рабинята си Зелфа за рабиня на дъщеря си Лия. 25. И на утринта, ето, тя беше Лия. И рече Лавану: Що е това дето ми стори ти? Не ти ли слугувах за Рахил? И защо ме излъга ти? 26. А Лаван рече: Не бива така в нашето място, да се дава по-младата преди по-старата. 27. Свърши седмицата на тази; и ще ти дам и онази за слугуването дето ще ми слугуваш още седем години. 28. И направи Яков така, и свърши седмицата й; и Лаван му даде дъщеря си Рахил за жена. 29. И даде Лаван рабинята си Вала за рабиня на дъщеря си Рахил. 30. И влезе Яков и при Рахил, и възлюби Рахил повече от Лия; и работи му още други седем години. 31. И понеже видя Господ че беше нелюбима Лия, отвори утробата й; а Рахил беше неплодна. 32. И зачна Лия и роди син, и нарече името му Рувим; защото рече: Наистина пригледа Господ на смирението ми: сега прочее ще ме възлюби мъж ми. 33. И зачна пак и роди син; и рече: Понеже чу Господ че не съм любима, за това ми даде и тогоз; и нарече името му Симеон. 34. И пак зачна и роди син; и рече: Сега вече мъж ми ще се съедини с мене, защото му родих трима синове; затова нарече името му Левий. 35. И зачна пак и роди син; и рече: Този път ще похваля Господа; затова нарече името му Юда. И престана да ражда.

ГЛАВА 30.

1. И когато видя Рахил че не раждаше чада Якову, завидя Рахил на
сестра си, и рече Якову: Дай ми чада: ако ли не, аз умирам. 2. И
разгневи се Яков на Рахил, и рече: Да ли съм аз вместо Бога, който е
лишил утробата ти от плод? 3. И тя рече: Ето рабинята ми Вала: влез
при нея, и ще роди на коленете ми, за да придобия и аз чада от нея. 4.
И даде му Вала рабинята си за жена; и влезе Яков при нея. 5. И зачна
Вала и роди син на Якова. 6. И рече Рахил: Бог отсъди съдбата ми, и
послуша гласа ми, и даде ми син; за това нарече името му Дан. 7. И
зачна пак Вала рабинята на Рахил, и роди втори син на Якова. 8. И
рече Рахил: Силна борба се борих със сестра си, и надвих; и нарече
името му Нефталим. 9. А когато видя Лия че престана да ражда, взе
рабинята си Зелфа и даде я Якову за жена. 10. И Зелфа рабинята
Лиина роди син на Якова. 11. И рече Лия: Благополучие иде; и нарече
името му Гад. 12. И роди Зелфа рабинята Лиина втори син на Якова.
13. И рече Лия: Блажена аз, защото блажена ще ме именуват жените;
и нарече името му Асир. 14. И през дните на жетвата на житото, отиде
Рувим и намери на полето мандрагори, и донесе ги на майка си Лия.
А Рахил рече на Лия: Я ми дай от мандрагорите на сина си. 15. И тя й
рече: Малко ли ти е дето си взела мъжа ми? и искаш да земеш и
мандрагорите на сина ми? А Рахил рече: Като е тъй, нека лежи с тебе
тази нощ за мандрагорите на сина ти. 16. И като дойде Яков вечерта
от полето, излезе Лия да го посрещне, и рече: При мене ще влезнеш,
защото те наемнах наистина с мандрагорите на сина си. И лежа с нея
оназ нощ. 17. И послуша Бог Лия; и зачна и роди Якову пети син. 18.
И рече Лия: Даде ми Бог мъздата ми, защото дадох рабинята си на
мъжа си; и нарече името му Исахар. 19. И зачна пак Лия и роди шести
син Якову. 20. И рече Лия: Дари ме Бог с добър дар: сега ще живее с
мене мъж ми, защото му родих шест сина; и нарече името му

Завулон. 21. И после роди дъщеря, и нарече името й Дина. 22. И помена Бог Рахил, и послуша я Бог, и отвори утробата й. 23. И зачна и роди син, и рече: Отне Бог укора ми, 24. и нарече името му Йосиф, и думаше: Приложи ще ми Господ и друг син. 25. И като роди Рахил Йосифа, рече Яков Лавану: Пусни ме да си отида на моето място и на моята земя. 26. Дай ми жените ми и децата ми за които ти работих, да си отида; защото ти знаеш работата ми която ти работих. 27. А Лаван му рече: Ако съм намерил благодат пред тебе; слушай. Забележвам че Господ ме благослови заради тебе. 28. И рече: Определи ми заплатата си, и ще ти я дам. 29. А той му рече: Ти знаеш как ти работих, и как станаха скотовете ти с мене. 30. Защото колкото имаше преди мене бяха малко, а сега нараснаха и много са; и Господ те благослови с моето дохождане. И сега, кога ще работя аз и за моя дом? 31. И той рече: Какво да ти дам? А Яков рече: Не ми давай нищо: ако ми направиш това нещо, пак ще паса стадото ти и ще го пазя. 32. Да премина днес през всичкото ти стадо, и да отлъчам от там всяка капчеста и пъстра овца, и всяко черникаво между агнетата, и пъстра и капчеста между козите; и те да са заплатата ми. 33. И за напред правдата ми ще свидетелствува за мене когато дойде да видиш заплатата ми: всичко което не е капчесто и пъстро между козите, и черникаво между агнетата, то е крадено у мене. 34. И рече Лаван: Ето, нека бъде по твоята дума. 35. И в онзи ден отлъчи Лаван пръчкавите ярци, и пъстрите, и всичките капчести и пъстри кози, и всичките на които имаше бяло, и всичките черникави между агнетата, и даде го в ръцете на синовете си. 36. И постави три дни път между себе си и Якова; а Яков пасеше останалото стадо на Лавана. 37. И взе си Яков зелени пръчки от топола, и леска, и явор, и направи на тях бели резки, щото се виждаше бялото по пръчките. 38. И тези пръчки които беше направил с белите резки, тури ги пред стадата във

водопоилните корита дето дохождаха стадата да пият, та да зачеват като дохождаха да пият. 39. И зачеваха стадата при пръчките; и раждаха стадата пръчкави, капчести, и пъстри. 40. И отлъчи Яков агнетата, и обърна лицата на овците към пръчкавите и към всичките черникави от Лавановото стадо; а своите си стада тури особно, и не ги тури с Лавановите овци. 41. И в което време силните овци зачеваха, Яков туряше пръчките в поилата пред очите на стадото, за да зачеват при пръчките. 42. А когато овците бяха слаби, не ги туряше: така слабите бяха на Лавана, а силните на Якова. 43. И разбогатя този човек твърде много, и придоби много стада, и рабини, и раби, и камили, и осли.

ГЛАВА 31.

1. И чу Яков думите на Лавановите синове, които говореха: Яков взе всичкия имот на баща ни, и от бащиния ни имот придоби всичката тази слава. 2. И видя Яков лицето на Лавана, и, ето, не беше към него както вчера и завчера. 3. А Господ рече Якову: Върни се в земята на отците си, и в рода си; и ще бъда с тебе. 4. Тогаз проводи Яков и повикна Рахил и Лия в полето при стадото си; 5. и рече им: Гледам на баща ви лицето че не е към мене като вчера и завчера; но Бог на отца ми е бил с мене. 6. И вие знаете че с всичката си сила работих на баща ви, 7. Но баща ви ме излъга, и десет пъти промени заплатата ми; но Бог не го остави да ми направи зло. 8. Ако кажеше така: Капчестите ще бъдат заплатата ти, тогаз всичкото стадо раждаше капчести; а ако кажеше така: Пръчкавите ще бъдат заплатата ти, тогаз всичкото стадо раждаше пръчкави. 9. Така отне Бог стадото на баща ви, и даде го на мене. 10. И в което време зачеваше стадото, подигнах очи и видях насън, и, ето, овците и пърчовете които се качуваха на овците и козите бяха пръчкави, капчести, и сиви. 11. И рече ми ангел Божий

насъне: Якове; и рекох: Ето ме. 12. И рече: Подигни сега очите си и виж всичките овни и пърчове които се качуват на овците и козите, че са пръчкави, капчести, и сиви; защото видях всичко що ти прави Лаван. 13. Аз съм Бог на Ветил, дето ти помаза с елей стълпа и дето ми обрече обрек: стани сега та излез из таз земя, и върни се в земята на рода си. 14. И отговориха Рахил и Лия и рекоха му: Имаме ли ние още дял или наследие в дома на баща си? 15. Не счете ли ни той като чужденки? защото ни продаде, и даже изяде всичките ни пари. 16. Защото всичкото богатство което отне Бог от баща ни наше е и на нашите чада. И сега стори както ти е Бог рекъл. 17. Тогаз стана Яков и тури децата си и жените си на камилите. 18. И покара всичките си скотове, и всичкия си имот който бе придобил, скотовете на придобиването си които бе придобил в Падан-арам, за да отиде при Исака баща си в Ханаанската земя. 19. А Лаван беше отишел да стриже овците си. И Рахил открадна домашните идоли на баща си. 20. И побягна Яков скришом от Лавана Сприна, и не му обади че си отхожда. 21. И побягна той с всичкия си имот, и стана та премина реката, и управи се къде гората Гадаад. 22. И в тетия ден обадиха на Лавана че побегна Яков. 23. И той взе братята си със себе си, и гони го седем дни път: и стигна го на гората Галаад. 24. А Бог дойде при Лавана Сирина насъне през нощта и рече му: Пази се да не речеш на Якова ни зло ни добро. 25. И стигна Лаван Якова; а Яков бвше поставил шатъра си на гората, и Лаван с братята си постави своя на гората Галаад. 26. И рече Лаван Якову: Що стори ти? и защо побягна скришом и отведе дъщерите ми като запленени с нож? 27. Защо утаи побягването си и се открадна от мене, и не ми обади за да те изпроводя с веселие и с песни, с тъпани и с китари? 28. и не ми остави ти нито синовете и дъщерите си да целуна. И ти това несмислено си сторил. 29. Ръката ми е силна да ви стори зло; но Бог

на отца ви нощес ми говори и рече: Пази се да не речеш на Якова ни зло ни добро. 30. И сега вече си тръгнал, понеже си много пожелал бащиния си дом; но защо си откраднал боговете ми. 31. А Яков отговори и рече Лавану: Побегнах понеже се убоях; защото рекох: Да не би отнел ти дъщерите си от мене. 32. В когото намериш боговете си, нека не живее: пред братята наши познай какво твое има у мене, и си го земи; защото не знаеше Яков че Рахил ги бе откраднала. 33. И тъй, влезе Лаван в шатъра на Якова, и в шатъра на Лиин, и в шатрите на двете рабини; но не намери. Тогаз излезе из шатъра на Лия и влезе в шатъра на Рахил. 34. А Рахил беше взела домашните идоли, и турила ги беше в седлото на камилата, и седеше на тях. И като претърси Лаван всичкия шатър, не намери. 35. А тя рече на баща си: Да се не види тежко господину моему, защото не мога да стана пред тебе, понеже имам обикновенното на жените. И търси той и не намери идолите. 36. И разсъди се Яков и скара се с Лавана; и отговори Яков и рече Лавану: Що е престъплението ми? що е грешката ми, та си се завтекъл след мене с толкоз разпаление? 37. Като претърси всичката ми покъщнина, що намери от всичката покъщнина на къщата си? тури го тук пред братята ми и братята си, и да съдят междъ двамата ни. 38. Двадесет години са сега от когато съм с тебе: овците ти и козите ти не изгубиха плода си, и овните на стадото ти не изядох. 39. Звероядено не ти донесох: аз теглих пагубата. От ръката ми търсеше ти което ми се откраднеше деня, и което ми се откраднеше нощя. 40. Деня ме пекът изнуряваше, а нощя мразът; и бягаше сънят ми от очите ми. 41. Ето, двадесет години съм в дома ти: четиринадесет години ти работих за двете ти дъщери, и шест години за овците ти; и десет пъти промени ти заплатата ми. 42. Ако не беше с мене Бог на отца ми, Бог на Авраама и Страхът на Исаака, наистина празден би ме изпратил ти сега. Видя Бог моето угнетение и труда на

ръцете ми, и обличи те нощес. 43. А Лаван отговори и рече Якову. Тези дъщери са мои дъщери, и тези синове мои синове, и тези стада мои стада, и всичко що видиш мое е; и какво да сторя днес на тези мои дъщери или на чадата им които са народили? 44. Сега прочее ела, да направим уговор, аз и ти, и да бъде той свидетелство между мене и тебе. 45. И взе Яков камик и постави го стълп. 46. И рече Яков на братята си: Съберете камене; и взеха камене и направиха грамада; и ядоха там на грамадата. 47. И Лаван я нарече Иегар Сахадута; а Яков я нарече Галаад. 48. И рече Лаван: Тая грамада е днес свидетелство между мене и тебе. Заради това се нарече името й Галаад, 49. и Масфа; защото рече: Да съгледва Господ между мене и тебе когато се раздвоим един от други. 50. Ако озлобиш дъщерите ми, или ако вземеш други жени освен дъщерите ми, няма никой с нас; гледай, Бог е свидетел между мене и тебе. 51. И рече Лаван Якову: Ето тая грамада, и ето стълпът който поставих между мене и тебе: 52. тая грамада е свидетелство, и този стълб свидетелство, че аз няма да премина тази грамада къде тебе, нито ти ще преминеш тази грамада и този стълб къде мене за зло. 53. Бог на Авраама и Бог на Нахора, бащинът им Бог, нека съдят между нас. А Яков се закле в Страха на баща си Исаака. 54. Тогаз пожря Яков жъртва на гората и повика братята си да ядът хляб; и ядоха хляб, и преножуваха на гората. 55. И стана Лаван рано на утринта, и целунна синовете си и дъщерите си, и благослови ги; и тръгна Лаван та се върна на мястото си.

ГЛАВА 32.

1. И отиде Яков в пътя си; и срещнаха го ангели божии. 2. И като ги видя Яков, рече: Това е пълк Божий; и нарече името на това място Маханаим. 3. И проводи Яков вестители пред себе си до брата си Исава в земята Сиир, на мястото Едом; 4. и заръча им и каза: Така да

речете на господаря ми Исава: Така говори раб твой Яков: При Лавана пришлец бях, и бавих се до сега; 5. и придобих говеда, и осли, овци, и раби, и рабини; и проводих да известя на господаря си, за да намеря благодат пред тебе. 6. И върнаха се вестителите при Якова, и казаха: Ходихме при брата ти Исава; и даже иде да те посрещне, и четиристотин мъже с него. 7. И Яков много се уплаши и утесни се; и раздели людете които бяха с него, и стадата, и говедата, и камилите на два пълка; 8. и рече: Ако дойде Исав в единия пълк и го порази, останалият пълк ще се избави. 9. И рече Яков: Боже на Отца ми Авраама, и Боже на отца ми Исаака, Господи който ми си рекъл: Върни се в твоята земя и в рода си, и ще ти сторя добро, 10. по-малък съм от всичките милости и всичката истина които си направил на раба си; защото с тоягата си преминах този Йордан, а сега станах два пълка. 11. Избави ме, моля ти се, от ръката на брата ми, от ръката на Исава; защото се боя от него като дойде да не би да ме порази, и майка и чада. 12. А ти рече: Наистина ще ти направя добро, и ще поставя потомството ти като пясъка на морето, който по множеството си не може да се изброи. 13. И пренощува там онази нощ; и взе от онова което му дойде в ръката за дар на брата си Исава: 14. кози двесте, и ярци двадесет, овци двесте и овни двадесет, 15. дойни камили с малките им тридесет, крави четиридесет, и юнци десет, ослици двадесет, и жребета десет, 16. и предаде в ръцете на рабите си, всяко стадо отделно; и рече на рабите си: Минете пред мене, и оставете разстояние между стадо и стадо. 17. И на първия заръча и каза: Кога те срещне Исав брат ми, и те попита и рече: чий си? и къде отхождаш? и чии са тези пред тебе? 18. тогаз ще кажеш: Тези са на твоя раб Якова, дар що провожда на господаря ми Исава; и, ето, и той иде след нас. 19. Така заръча и на втория, и на третия, и на всичките които вървяха подир стадата, и казваше: По тази дума ще говорите

Исаву когато го срещнете. 20. И ще речете: Ето, подир нас иде и сам
раб твой Яков. Защото думаше: Ще умилостивя лицето му с този дар
който предиде пред мене, и после ще видя лицето му: може би да
приеме лицето ми. 21. И тъй, дарът мина пред него: а той остана през
онази нощ в пълка. 22. И стана през нощта, и взе двете си жени, и
двете си рабини, и единадесетте си деца, и премина брода на Явок. 23.
И взе ги, и прекара ги през потока; прекара и всичко що имаше. 24. А
Яков остана сам; и бореше се с него един человек до зазоряване. 25. И
като видя че му не надви, прикосна се до става на бедрото му; и
измести се ставът на Якововото бедро, като се бореше с него. 26. И той
рече: Остави ме да си отида, защото се зазори. А Яков рече: Няма да
те оставя да си отидеш ако ме не благословиш. 27. И рече му: Как ти е
името? И той рече: Яков. 28. А той рече: Няма да се казва вече името
ти Яков, но Израил; защото си бил в борба с Бога и с человеци, и си
надвил. 29. А Яков попита и каза: Обади ми, моля, името си. А той
рече: Защо питаш за името ми? И благослови го там. 30. И нарече
Яков името на това място Фануил, и думаше: защото видях Бога лице
с лице, и упазен биде животът ми. 31. И изгря слънцето на него като
заминваше Фануил; и хромеше с бедрото си. 32. За това и до днес не
ядат синовете Израилеви истръпналата жила която е върху става на
бедрото; защото той се прикосна до става на Якововото бедро при
изтръпналата жила.

ГЛАВА 33.

1. И вдигна Яков очите си и видя, и, ето, Исав идеше, и с него
четиристотин мъже; и раздели децата си на Лия, и на Рахил, и на
двете рабини. 2. И рабините и децата им тури напред, а Лия и децата
и след тях, а Рахил и Йосифа най-подир. 3. А сам замина пред тях, и
поклони се до земята седем пъти доде да стигне при брата си. 4. И

завтече се Исав да го посрещне, и пригърна го, и падна на врата му, и целуна го; и плакаха. 5. И дигна очите си и видя жените и децата, и рече: Какви ти са тези? И той рече: Те са децата които Бог дари на твоя раб. 6. Тогаз пристъпиха рабините, те и децата им, и поклониха се. 7. Така пристъпиха и Лия и децата й и поклониха се; и след това пристъпиха Йосиф и Рахил и поклониха се. 8. И рече: Какъв ти е всичкий този пълк който срещнах? А той рече: За да намеря благодат пред господаря си. 9. И рече Исав: Имам много, брате мой имай ти своите си. 10. ИречеЯков: Не, но моля, ако съм намерил благодат пред тебе, приими дара ми от ръцете ми, защото видях лицето ти като че видях лице Божие, и ти си се възблагодарил от мене. 11. Приими, моля, благословението ми което ти е принесено; защото ме помилва Бог, и имам всичко. И принуди го, и прие. 12. И рече: Да тръгнем и да вървим, и аз ще вървя пред тебе. 13. И рече му Яков: Господарят ми знае че децата са слаби, и имам с мене дойни овци и говеда. и ако ги принудят един само ден, всичкото стадо ще измре. 14. Нека замине, моля, господарят ми пред раба си; и аз ще карам полека според вървежа на скотовете които са пред мене, и според вървежа на децата, доде стигна при господаря си в Сиир. 15. И рече Исав: Да оставя с тебе от людете които са с мене. А той рече: Защо и това? Стига да намеря благодат пред господаря си. 16. И тъй, върна се Исав в онзи ден на пътя си в Сиир. 17. И отиде Яков в Сокхот, и съгради си къща, и за скотовете си направи кошари; за това нарече името на мястото Сокхот. 18. И като се върна Яков от Падан-арам, дойде в Салим, град Сихемов, който е в Ханаанската земя; и разположи се пред града. 19. И купи стяжанието на нивата дето простря шатъра си от синовете на Емора, отца Сихемова, за сто сребърници. 20. И постави там олтар, и нарече го Ел-елое-Израил.

ГЛАВА 34.

1. И излезе Дина дъщерята Лиина, която тя роди Якову, за да види дъщерите на мястото. 2. И като я видя Сихем синът на Емора Евеина, князът на мястото, взе я и лежа с нея, и обезчести я. 3. И душата му се прилепи за Дина Яковoвата дъщеря; и възлюби момата, и говори по сърдцето на момата. 4. И говори Сихем на Емора отца си и рече: Земи ми тая мома за жена. 5. И чу Яков че осквернил Дина дъщеря му. А синовете му бяха с скотовете му на полето; и замълча Яков доде да дойдат. 6. А Емор отец Сихемов излезе към Якова за да говори с него. 7. И дойдоха синовете Яковови от полето като чуха това; и разсърдиха се мъжете, и разгневиха се твърде, че стори грозно на Израиля като лежал с Яковoвата дъщеря: което не трябваше да бъде. 8. И говори им Емор и рече: Душата на Сихема сина ми се прилепи за дъщерята ви: дайте му я, моля, за жена. 9. И съсватете се с нас: дъщерите ваши давайте нам, и дъщерите наши земайте за вас. 10. И живейте с нас: ето, земята е пред вас: седете и търгувайте в нея и направете стяжания в нея. 11. И рече Сихем на отца ѝ и на братята ѝ: Да найда благодат пред вас; и що ми речете ще дам. 12. Искайте от мене колкото вено щете, и колкото дарове, и ще ги дам както ми речете: само дайте ми момата за жена. 13. А Яковoвите синове отговориха на Сихема и на Емора отца му с измама; и (понеже той беше осквернил Дина сестра им) говориха 14. и рекоха им: Не можем да сторим това нещо, да дадем сестра си на человек необрязан; защото това е укор нам. 15. В това само ще се съгласим с вас: ако станете вие както ние, ако обрязвате всеки мъжки пол между вас, 16. тогаз ще дадем нашите дъщери вам, и вашите дъщери ще вземем за нас, и ще живеем с вас, и ще бъдем един народ. 17. Но, ако ни не послушате да се обрежете тогаз ще вземем нашата дъщеря и ще си отидем. 18. И угодни бидоха думите им на Емора и на Сихема сина Еморов. 19. И не се забави

моъкът да направи това нещо, защото много обичаше Якововата дъщеря; и от всичкия дом на баща си беше най славният. 20. И дойде Емор и Сихем син му при вратата на града си и говориха на мъжете на града си и рекоха: 21. Тия человеци са мирни в нас; за това нека живеят в земята, и нека търгуват в нея; защото земята, ето, доволно е пространна за тях. Да вземаме за жени дъщерите им, и да им даваме нашите дъщери. 22. В това само ще се съгласят с нас человеците за да живеят с нас щото да бъдем един народ, ако се обреже всеки мъжки пол между нас както се те обрязват. 23. Стадата им, и имотът им, и всичките им скотове, не ще ли да бъдат наши? Само да се съгласим с тях, и ще живеят с нас. 24. И послушаха Емора и Сихема сина му всичките които излазяха из вратата на града му; и обряза се всеки мъжки пол, всичките които излазоха из вратата на града му. 25. А в третия ден, когато бяха в болезънта, двама от Якововите синове, Симеон и Левий, братя на Дина, взеха всеки ножа си, и влязоха дързновено в града, и убиха всичкия мъжки пол. 26. И Емора и Сихема и сина му убиха с острото на ножа; и взеха Дина из дома на Сихема, и излязоха. 27. А синовете Яковови се устремиха върху убиените и разграбиха града, понеже бяха осквернили сестра им. 28. Взеха овците им, и говедата им, и ослите им, и що имаше в града и по полето. 29. И всичкото им богатство, и всичките им деца, и жените им заплениха; и всичко що имаше в къщите разграбиха. 30. А Яков рече на Симеона и на Левия: Турихте ме в смущение, понеже ме правите да съм намразен между жителите на тази земя, между Хананеите и Ферезеите. И аз малцина человеци имам; а те ще се съберат връх мене и ще ме поразят и ще погина аз и домът ми. 31. А те рекоха: Като блудница ли да употреби сестра ни?

ГЛАВА 35.

1. И рече Бог Якову: Стани, възлез на Ветил, и насели се там; и
направи там олтар Богу който ти се яви когато бягаше ти от лицето на
Исава брата си. 2. И рече Яков на дома си и на всичките които бяха с
него: Изхвърлете чуждите богове които са между вас, и очистете се, и
променете дрехите си; 3. и да станем да възлезем на Ветил, и там ще
направя олтар Богу който ме послуша в деня на оскърбението ми, и с
мене бе по пътя по който ходех. 4. И дадоха Якову всичките чужди
богове що бяха в ръцете им, и обеците които бяха на ушите им; и
скри ги Яков под теревинта който бе при Сихем. 5. Тогаз си тръгнаха;
и нападна страх Божий на градовете които бяха наоколо им; и не
гониха Якововите синове. 6. А Яков дойде в Луз, който е в Ханаанската
земя (то ест, Ветил,). той и всичките люде които бяха с него. 7. И
съгради там олтар, и нарече името на мястото Ел-Ветил; защото там
му се яви Бог, когато бягаше от лицето на брата си. 8. А Девора
кърмилницата на Ревека умря, и погребе се долу от Ветил под дъба; и
наименува се дъбът Дъб на Плач. 9. И пак се яви Бог Якову като се
върна от Падан-арам, и благослови го. 10. И рече му Бог: Името ти е
Яков: не ще да се именуваш вече Яков; но Израил ще бъде името ти. И
нарече името му Израил. 11. И рече му Бог: Аз съм Бог Всемогъщий:
плоди се и умножавай се. Народ и множество народи ще бъдат от
тебе, и царе ще излязат из чреслата ти; 12. и земята която дадох
Аврааму и Исаку, тебе ще я дам; и на семето ти по тебе ще дам
земята. 13. И възнесе се Бог от него, от мястото дето говори с него. 14.
И постави Яков стълп на мястото дето говори с него Бог, стълп
каменен, и направи на него възлияние, и възлия на него елей. 15. И
нарече Яков името на мястото дето говори Бог с него, Ветил. 16. След
това тръгна от Ветил; и като остана малко разстояние да стигнат в
Ефрата, Рахил роди; и претърпя голяма мъка в раждането си. 17. А

като се намерваше в мъката на раждането, рече й бабата: Не бой се, защото и той ти е син. 18. И като предаваше душа, (защото умря,) нарече името му Венони; а отец му нарече го Вениамин. 19. И умря Рахил, и погребе се на пътя на Ефрата, която е Витлеем. 20. И постави Яков стълп на гроба й: той е стълпът на Рахилиния гроб дори до днес. 21. А тръгна Израил, и разпростря шатъра си отвъд Мигдал-едер. 22. И когато живееше Израил в оназ земя, отиде Рувим и лежа с Вала наложницата на отца си; и чу това Израил. А бяха Якововите синове дванадесет: 23. синовете на Лия: Рувим първородний Яковов, и Симеон, и Левий, и Юда, и Исахар, и Завулон; 24. синовете на Рахил: Йосиф и Вениамин; 25. а синовете на Вала Рахилината рабиня: Дан и Нефталим; 26. а синовете на Зелфа Лиината рабиня: Гад и Асир: тези са Якововите синове които му се родиха в Падан-арам. 27. А Яков дойде при Исака отца си в Мамврий, в Кириат-арва, който е Хеврон дето Авраам и Исаак бяха пришелци. 28. И дните на Исака бяха сто и осемдесет лета. 29. И издъхна Исак и умря, и прибра се при своите люде, стар и сит от дни; и погребоха го Исав и Яков синовете му.

ГЛАВА 36.

1. И това е родословието на Исава, който е Едом. 2. Исав си взе жени от дъщерите Хананейски: Ада дъщерята на Елона Хетеина, и Оливема Анаевата дъщеря, внука на Севегона Евеина, 3. и Васемата дъщерята на Исмаила, сестра на Наваиота. 4. И роди Ада Исаву Елифаза; и Васемата роди Рагуила 5. и Оливема роди Иеуса и Иеглома и Корея; тези са синовете на Исава които му се родиха в Ханаанската земя. 6. А Исав взе жените си и синовете си и дъщерите си и всичките человеци на дома си, и стадата си и всичките си скотове, и всичкия си имот що придоби в Ханаанската земя, и отиде на друга земя далеч от Якова брата си. 7. Защото имотът им беше толкоз много щото не можеха да

живеят наедно: и не можеше земята на пришелствието им да ги вмести заради скотовете им. 8. И насели се Исав на горатa Сиир. Исав е Едом. 9. И това е родословието на Исава, отца на Едомяните, в горатa Сиир. 10. Тези са имената на синовете Исавови: Елифаз синът на Ада жената Исавова, Рагуил синът на Васемата жената Исавова. 11. А синовете на Елифаза бяха: Теман, Омар, Сефо, и Готом, и Кенез. 12. А Тамна беше наложница на Елифаза Исавовия син, и роди Елифазу Амалика: тези бяха синовете на Ада Исавовата жена. 13. И тези са синовете на Рагуила: Нахат, и Зара, Сама, и Миза; тези бяха синовете на Васемата Исавовата жена. 14. И тези бяха синовете на Оливема Анаевата дъщеря, внуката Севегонова, Исавовата жена; и роди Исаву Иеуса, и Иеглома, и Корея. 15. Тези бяха князовете на Исавовите синове, синовете на Елифаза Исавовия първороден: княз Теман, княз Омар, княз Сефо, княз Кенез, 16. княз Корей, княз Готом, княз Амалик: тези са Елифазовите князове в земята Едом: тези бяха синовете на Ада. 17. И тези бяха синовете на Рагуила Исавовия син: княз Нахат, княз Зара, княз Сама, княз Миза: тези са Рагуиловите князове в земята Едом: тези бяха синовете на Васемата Исавовата жена. 18. И тези бяха синовете на Оливема Исавовата жена: княз Иеус, княз Иеглом, княз Корей: тези бяха князовете от Оливема Анаевата дъщеря, жената Исавова. 19. Тези са синовете на Исава, който е Едом ; и тези са князовете им. 20. Тези са синовете на Сиира Хореянина които живееха в оназ земя: Лотан, и Совал, и Севегон, и Ана, 21. и Дисон, и Асар, и Дисан: тези са князовете на Хореяните, Сиировите синове, в земята Едом. 22. А синовете на Лотана бяха Хори и Емам; и сестра Лотанова, Тамна. 23. А тези бяха синовете на Совала: Алван, и Манахат, и Гевал, Сефо, и Онан. 24. А тези бяха синовете на Севегона: Ая и Ана: този е Ана който намери горещите води в пустинята когато пасеше ослите на Севегона отца си. 25. А тези бяха синовете Анаеви:

Дисон; и Оливема Анаевата дъщеря. 26. А тези бяха синовете на Дисона: Амадан, и Асван, и Иерам, и Харан. 27. А тези бяха синовете на Асара: Валаан, и Заван, и Акан . 28. А тези бяха синовете на Дисана: Уз и Аран. 29. Тези са князовете на Хоряните: княз Лотан, княз Совал, княз Севегон, княз Ана, 30. княз Дисон, княз Асар, княз Дисан : тези са князовете на Хорeяните според княжествата им в земята Сиир. 31. А тези са царете които царуваха в земята Едом преди да се възцари цар над синовете Израилеви. 32. И царува в Едом Вела синът на Веора; а името на града му бе Денпава. 33. И умря Вела; и въцари се вместо него Иовав синът на Зара, от Восора. 34. И умря Иовав; и въцари се вместо него Хусам, от земята на Теманяните. 35. И умря Хусам; и въцари се вместо него Адад синът на Вадада, който порази Мадиамците на полето Моав; а името на града му бе Авит. 36. И умря Адад; и въцари се вместо него Самла, от Масрека. 37. И умря Самла; и въцари се вместо него Саул, от Роовот, който е при реката. 38. И умря Саул; и въцари се вместо него Вааланан синът на Аховора. 39. И умря Ваалaнан Аховоровий син; и въцари се вместо него Адар; а името на града му бе Пау; и името на жена му, Метавеил дъщеря на Матреда, внука Мезаавова. 40. И тези са имената на Исавовите князове според племената им, според местата им , според имената им : княз Тамна, княз Алва, княз Иетет, 41. княз Оливема, княз Ила, княз Финон, 42. княз Кенез, княз Теман, княз Мивсар, 43. княз Магедиил, княз Прам: тези са князовете на Едома според населенията им в земята на стяжанието им: той е Исав отецът на Едомяните.

ГЛАВА 37.

1. И насели се Яков в земята в която бе пришлец отец му, в Ханаанската земя. 2. Това е родословието на Якова. Йосиф, като бе млад на седемнадесет години, пасеше овците заедно с братята си

синовете на Вала и синовете на Зелфа, жените на отца му; и изказа Йосиф на баща им лошото им поведение. 3. А Израил обичаше Йосифа повече от всичките си синове, защото го имаше син на старостта си; и направил му бе пъстра срачица. 4. И като гледаха братята му че го обичаше баща им повече от всичките му братя, възненавидяха го, и не можеха да му говорят мирно. 5. А Йосиф видя сън, и приказа го на братята си; и възненавидяха го още повече. 6. И рече им: Послушайте, моля, този сън който сънувах. 7. Ето, ние връзвахме снопове всред полето: и, ето, стана моят сноп и възправи се прав; и, ето, вашите снопове се наредиха наоколо и поклониха се на моя сноп. 8. А братята му рекоха му: Цар ли ще бъдеш над нас? или господар ще ни бъдеш? И възненавидяха го още повече за сънищата му и за думите му. 9. И видя още и друг сън, и приказа го на братята си, и рече: Ето видях друг сън; и, ето, слънцето и луната и единадесет звезди ми се поклониха. 10. И приказа това на баща си и на братята си; и обличи го баща му и рече му: Що е този сън който си видял? Наистина ли ще дойдем, аз и майка ти и братята ти, за да ти се поклоним до земята? 11. И завидяха му братята му; а баща му съхраняваше словото. 12. И отидоха братята му да пасат стадото на баща си в Сихем. 13. И рече Израил Йосифу: Не пасат ли братята ти в Сихем? ела да те проводя при тях. А той му рече: Ето ме. 14. И рече му: Иди да видиш, добре ли са братята ти и стадото; и донеси ми известие. И проводи го от Хевронския дол, и дойде в Сихем. 15. И намери го един человек като се скиташе по полето; и попита го този человек и рече: Що търсиш? 16. А той рече: Братята си търся: кажи ми де пасат. 17. И рече онзи человек: Отидоха от тука; защото ги чух да говорят: Да идем в Дотан. И отиде Йосиф подир братята си, и намери ги в Дотан. 18. И те като го видяха от далеч, преди да приближи при тях, сдумаха се против него да го убият. 19. И рекоха помежду си: Ето,

иде онзи съновидец. 20. Елате сега и да го убием, и да го хвърлим в един от рововете; и ще речем: Лош звяр го изяде; и ще видим що ще да излезе от сънищата му. 21. И като чу Рувим, освободи го от ръцете им, и рече: Да го не убием. 22. И рече им Рувим: Да не пролеете кръв: хвърлете го в тоя ров който е в пустинята, и ръка да не турите на него, - за да го освободи от ръцете им, и да го върне на баща му. 23. И когато дойде Йосиф при братята си, съблякоха от Йосифа срачицата му, пъстрата срачица която беше на него. 24. И взеха го та го хвърлиха в рова; а ровът беше празден: нямаше вода. 25. После седнаха да ядат хляб; и като подигнаха очите си видяха, и, ето, една дружина от Исмаиляни идеха от Галаад с камилите си натоварени с аромати, балсама и смирна, и отхождаха да ги носят долу в Египет. 26. И рече Юда на братята си: Каква полза ако убием брата си, и скрием кръвта му? 27. Елате да го предадем на Исмаиляните; и ръката наша да не бъде върх него, защото е наш брат, наша плът е. И послушаха го братята му. 28. И като минаха Мадиамските търговци, извлякоха и извадиха Йосифа из рова, и продадоха Йосифа за двадесет сребърници на Исмаиляните; и те заведоха Йосифа в Египет. 29. А Рувим се върна в рова; и, ето, Йосиф не беше в рова; и раздра дрехите си. 30. И върна се при братята си и рече: Детето няма; а аз, аз де да ида? 31. Тогаз взеха Йосифовата срачица, и заклаха ярец от козите, и натопиха срачицата в кръвта, 32. и пратиха пъстрата срачица, и принесоха я на отца си, и рекоха: Намерихме това: познай сега дали е срачицата на сина ти, или не. 33. И той я позна, и рече: Срачицата е на сина ми: лют звяр го е изял: несъмнено Йосиф е разкъсан. 34. И раздра Яков дрехите си, и тури вретище на чреслата си, и оплакваше сина си много дни. 35. И станаха всичките му синове и всичките му дъщери за да го утешат; но не щеше да се утеши, и думаше: С оплакването си ще сляза при сина си в гроба. И плака го баща му. 36.

А Мадиамяните го продадоха в Египет на Петефрия, дворник Фараонов, началник на телохранителите.

ГЛАВА 38.

1. И в онова време слезе Юда от братята си, и отиде при един човек Одоламянин на име Ира. 2. И видя там Юда дъщерята на едного Хананееца на име, Суя; и взе я, и влезе при нея. 3. И тя зачна, и роди син, и нарече името му Ир. 4. И зачна пак, и роди син, и нарече името му Авнан. 5. И роди пак и друг син; и нарече името му Шела. И Юда беше в Ахзив когато роди тогози. 6. И взе Юда жена за Ира първородния си, на име Тамар. 7. А Ир първородний на Юда биде лош пред Господа; и уби го Господ. 8. И рече Юда Авнану: Влез при жената братова си, и ожени се за нея като девер неин, и възстави семе на брата си. 9. Но Авнан знаеше че семето нямаше да бъде негово; затова, когато влазяше при жената на брата си, изливаше семето на земята, за да не даде семе на брата си. 10. И това което правеше бе зло пред Господа; затова уби и него. 11. И рече Юда на Тамар снаха си: Седи вдовица в дома на баща си доде стане голям Шела син ми; защото думаше: Да не умре и той като братята си. И отиде Тамар та седна в дома на отца си. 12. И след много дни умря Юдината жена, дъщерята на Суя, и като се утеши Юда възлезе при стригачите на овците си в Тамна, той и приятелят му Ира Одоламянинът. 13. И известиха на Тамар и рекоха: Ето, свекър ти възлиза на Тамна за да остриже овците си. 14. И тя съблече вдовишките си дрехи, покри се с покривало и обви се, и седна при прехода на Енаим, който е при пътя на Тамна; защото видя че стана голям Шела, а тя не биде дадена нему за жена. 15. И като я видя Юда, възмня я за блудница; защото беше покрила лицето си. 16. И на пътя се обърна към нея и рече: Остави ме, моля, да вляза при тебе; защото не позна че беше снаха му. И тя рече:

Какво ще ми дадеш за да влезеш при мене? 17. И той рече: Аз ще ти проводя от стадото яре от козите. И тя рече: Даваш ли ми залог доде го проводиш? 18. И той рече: Що да ти дам залог? И тя рече: Печата си, и ширита си, и тоягата си която е в ръката ти. И даде й ги, и влезе при нея ; и тя зачна от него. 19. После стана та си отиде; и като сне покривалото си облече се с вдовичките си дрехи. 20. А Юда проводи ярето от козите чрез ръката на приятеля си Одоламянинът за да вземе залога от ръцете на жената; но не я намери. 21. И попита человеците от мястото й и рече: Де е блудницата която беше при Енаим на пътя? А те рекоха: Не е имало тука блудница. 22. И върна се при Юда и рече: Не я намерих; още и человеците от мястото рекоха: Не е имало тука блудница. 23. И рече Юда: Нека ги има, да не станем за присмех: ето, аз пратих това яре; но ти не я намери. 24. И около три месеца после, известиха на Юда и рекоха: Тамар снаха ти блудствува; а още, ето, непраздна е от блуда. И рече Юда: Изведете я вън, и да се изгори. 25. И когато я извождаха вън, проводи на свекъра си и рече: От человека на когото са тези неща непраздна съм; и рече още: Познай, моля, чий е този печат, и ширитът, и тоягата. 26. И Юда ги позна, и рече: Тя е по-праведна от мене; защото не я дадох на Шела сина ми. И вече не я позна. 27. И в което време щеше да роди, ето близнета в утробата й. 28. И като раждаше едното простря ръка; и бабата взе та върза на ръката му червена прежда, и рече: Той излезе първи. 29. А когато оттегли надире ръката си, ето, излезе брат му; и тя рече: Какво проломение направи ти? на тебе нека е проломението; за това се нарече името му Фарес. 30. И после излезе брат му който имаше червената прежда на ръката си; и нарече се името му Зара.

ГЛАВА 39.

1. А Йосифа изведоха в Египет; и Петефрий, дворник Фараонов, началник на телохранителите, человек Египтянин, купи го от ръцете на Исмаиляните които го изведоха там. 2. И Господ бе с Йосифа, който бе человек благополучен, и намираше се в дома на господаря си Египтянина. 3. И видя господарът му че Господ бе с него, и Господ направи да успява в ръцете му всичко що правеше. 4. И намери Йосиф благодат пред него, и слугуваше му, и постави го настойник над дома си, и всичко що имаше предаде в ръцете му. 5. И от онова време от както го постави настойник над дома си и над всичко що имаше благослови Господ дома на Египтянина поради Йосифа; и благословението Господне беше над всичко що имаше в дома и по нивите. 6. И остави всичко що имаше в ръцете Йосифови, и не знаеше нищо от колкото беше освен хлаба що ядеше; а Йосиф беше доброличен и красен на глед. 7. И след това, жената на господаря му хвърли очи на Йосифа, и рече: леж с мене. 8. Но той не щеше, и рече на жената господарева си: Ето, господарят мой не знае нищо от онова що е с мене в дома, и всичко що има предаде в ръцете ми: 9. няма в този дом никой по-голям от мене, нито ми е запретил друго нещо освен тебе, защото му си жена; и как да сторя аз това голямо зло и да съгреша Богу? 10. Но и ако да говореше тя Йосифу всеки ден, той я не послуша да лежи с нея, за да бъде с нея. 11. И един ден влезе Йосиф в къщата за да върши работата си; и никой от домашните человеци не беше там в дома. 12. А тя го хвана за дрехата му и думаше: Легни с мене; но той остави дрехата си в ръцете й, и побягна та излезе вън. 13. И като видя тя че остави дрехата си в ръцете й и побягна вън, 14. викна домашните си человеци, и говори им и думаше: Вижте, доведе ни человека Евреина за да се поругае нам: влезе при мене за да лежи с мене; и аз извиках с голям глас. 15. И като чу че възвисих гласа си и

извиках, остави дрехата си при мене, и побегна та излезе вън. 16. И удържа дрехата му при себе си доде дойде господарят му в дома си. 17. И говореше му според тези думи и рече: Рабът, Евреинът когото ни доведе ти, влезе при мене за да се поругае с мене; 18. и като възвисих гласа си и извиках, остави дрехата си при мене и побегна вън. 19. И като чу господарят му думите на жена си които му каза и думаше: Така ми стори рабът ти, запали се гневът му. 20. И господарят Йосифов взе и тури го в крепостната тъмница, в мястото дето царевите запрени бяха затворени; и остана там в крепостната тъмница. 21. Но Господ беше с Йосифа, и показваше към него милост, и даде му благодат пред тъмничния стражар. 22. И тъмничният стражар предаде в ръцете Йосифови всичките запрени които бяха у крепостната тъмница; и всичко що се правеше там, той го правеше. 23. Тъмничният стражар не гледаше нищо от онова което бе в ръцете му, защото Господ беше с него; и Господ правеше да успява каквото той правеше.

ГЛАВА 40.

1. И след това, виночерпецът на Египетския цар и хлебарят съгрешиха на господаря си Египетския цар. 2. И разгневи се Фараон на двамата си дворници, на началника на виночерпците, и на началника на хлебарите. 3. И тури ги под стража, в дома на началника на телохранителите, у крепостната тъмница, в мястото дето Йосиф бе затворен. 4. А началникът на телохранителите предаде ги Йосифу, и той им слугуваше; и бидоха няколко време в тъмницата. 5. И виночерпецът и хлебарят на Египетския цар които бяха затворени у крепостната тъмница видяха сън двамата, всеки съновидението си в истатата нощ, всеки според тълкованието на съновидението си. 6. А Йосиф влезе при тях на утринта и видя ги; и, ето, бяха смутени. 7. И

попита Фараоновите дворници които бяха заедно с него в тъмницата у дома на неговия господар, и рече: Защо са лицата ви скърбни днес? 8. И те му рекоха: Сънувахме сън; и няма никой който да го изтълкува. И рече им Йосиф: Не са ли от Бога тълкованията? Прикажете ми ги, моля . 9. И приказа началникът на виночерпците сновидението си Йосифу, и рече му: Видях в сновидението си, и ето лоза пред мене; 10. и на лозата имаше три пръчки, и виждаше се като че прозябваше, и цветовете й процъвтяха, и гроздовете на гроздето узряха. 11. А чашата Фараонова беше в ръката ми: и взех гроздето и изстисках го в чашата Фараонова, и дадох чашата в ръката на Фараона. 12. И рече му Йосиф: Това е тълкованието му: Трите пръчки са три дни. 13. След три дни Фараон ще възвиси главата ти и ще те постави пак на службата ти; и ще дадеш Фараоновата чаша в ръката му според първия обичай когато му беше ти виночерпец. 14. Но помени ме когато ти стане доброто; и стори, моля, милост с мене, и помени за мене Фараону, и извади ме из този дом. 15. Понеже наистина откраднат бидох от Еврейската земя; и тук пак не съм сторил нищо та да ме турят в тази яма. 16. И като видя началникът на хлебарите че тълкованието беше добро, рече Йосифу: И аз видях в сновидението си, и ето три бели кошници на главата ми; 17. и в горната кошница имаше от всичките Фараонови ястия, направа хлебарска; и птиците ги ядяха от кошницата отгоре на главата ми. 18. А Йосиф отговори и рече: Това е тълкованието му: Трите кошници са три дни, 19. След три дни Фараон ще отнеме главата ти от тебе, и ще те обеси на дърво; и птиците ще изядат плътта ти отгоре ти. 20. И третия ден, ден на Фараоновото рождество, направи пир на всичките си раби, и възвиси главата на началника на виночерпците и главата на началника на хлебарите между рабите си. 21. И началника на виночерпците постави пак във виночерпането му; и даде чашата в

ръката Фараонова; 22. а началника на хлебарите обеси, както им изтълкува Йосиф. 23. А началникът на виночерпците не помена Йосифа, но го забрави.

ГЛАВА 41.

1. И след преминаването на две лета, Фараон видя сън; и, ето, стоеше при реката. 2. И, ето, седем крави хубави и тлъсти възлезваха из реката, та пасяха по ситника. 3. И, ето, други седем крави възлизаха след онези из реката, грозни и постали, и стояха при другите крави на брега на реката. 4. И грозните постали крави изядоха седемте хубави и тлъсти крави. Тогаз се събуди Фараон. 5. И като заспа сънува втори път; и, ето, седем класове тлъсти и добри излязоха из един ствол. 6. И, ето, други седем класове, тънки и пригорели от източния вятър, проникваха след тях. 7. И тънките класове погълнаха седемте тлъсти и пълни класове. И събуди се Фараон; и, ето, беше сън. 8. И на утринта духът му беше смутен; и проводи та повика всичките магесници и всичките мъдри Египетски; и приказа им Фараон сновиденията си; но нямаше никой който да ги изтълкува Фараону. 9. Тогаз началникът на виночерпците говори Фараону и рече: Греха си възпоменувам днес. 10. Фараон беше се разгневил на рабите си, и тури ме в тъмница в дома на началника на телохранителите, мене и началника на хлебарите. 11. И видяхме сън в истата нощ, аз и той: сънувахме всеки според тълкованието на съна си. 12. А беше там заедно с нас един млад Евреин, раб на началника на телохранителите; и приказахме му; и изтълкува сънищата ни: на всекиго според съна му направи тълкованието. 13. И както ни изтълкува, така и стана: мене ме постави пак на службата ми, а него обеси. 14. Тогаз проводи Фараон та повика Йосифа; и изведоха го бърже из тъмницата, и обръсна се, и промени дрехите си, и дойде при Фараона. 15. И рече

Фараон Йосифу: Видях сън, и няма кой да го изтълкува; и аз чух за тебе да казват, че разумяваш сънищата да ги тълкуваш. 16. И отвеща Йосиф Фараону и рече: Не аз, Бог ще даде Фараону благополучен ответ. 17. И рече Фараон Йосифу: В съна си, ето, стоех при брега на реката. 18. И, ето, седем крави тлъсти и хубави излязоха из реката, та пасяха по ситника. 19. И, ето, други седем крави излазяха след тях, слаби, и много грозни, и постали, каквито на съм видял никога толко грозни във всичката Египетска земя. 20. И посталите грозни крави изядоха първите седем тлъсти крави. 21. И като влязоха в утробите им, не се познаваше, че са влезли в утробите им, но видът им беше грозен както и по-напред. Тогава се събудих. 22. После видях в съна си; и, ето, седем класове възхождаха из един ствол пълни и добри. 23. И, ето, други седем класове, сухи, тънки, пригорели от източния вятър, проникваха след тях. 24. И тънките класове погълнаха седемте добри класове. И казах това на магесниците; но няма никой който да ми го изтълкува. 25. И рече Йосиф Фараону: Сънът Фараонов е един: Бог яви Фараону какво ще направи. 26. Седемте добри крави са седем лета; и седемте добри класове са седем лета: сънът е един. 27. И седемте постали и грозни крави, които възхождаха след тях, седем лета са; и седемте праздни класове, пригорели от източния вятър, ще бъдат седем лета на глад. 28. Това е което казах Фараону: Бог яви Фараону що ще да направи. 29. Ето, идат седем лета на голямо изобилие по всичката Египетска земя. 30. И след тях ще дойдат седем лета на глад; и всичкото изобилие ще се забрави в Египетската земя; и гладът ще опустоши земята. 31. И няма да се познае изобилието по земята поради онзи глад който ще последва; защото ще бъде твърде тежък. 32. А това че се повтори сновидението Фараону два пъти обявява че това нещо е определено от Бога, и че Бог ще ускори да извърши това. 33. А сега нека промисли Фараон человека смислен и

мъдър, и нека го постави над Египетската земя. 34. Нека направи Фараон това, и нека определи настойници по земята; и нека вземе петата част от Египетската земя в седемте изобилни лета. 35. И нека съберат всичката храна на тези добри лета които идат; и житото което ще съберат нека е под Фараонова ръка за храна в градовете, и нека го пазят. 36. И храната ще се упази за земята в седемте лета на глада които ще бъдат в Египетската земя, за да се не опустоши мястото от глада. 37. И това нещо биде угодно на Фараона и на всичките му раби. 38. И рече Фараон на рабите си: Можем ли намери както тогова человека, в когото има Дух Божий? 39. И рече Фараон Йосифу: Понеже ти показа Бог всичко това, не е никой толко смислен и мъдър колкото си ти. 40. Ти ще бъдеш над дома ми; и словото на устата ти ще слушат всичките ми люде: само според престола ще бъда по-горен от тебе. 41. И рече Фараон Йосифу: Ето, поставих те над всичката Египетска земя. 42. И извади Фараон пръстена си от ръката си, и тури го на Йосифовата ръка, и облече го с дрехи от висон, и превърза златен ошийник около врата му. 43. И възкачи го на втората си колесница; и проповядваха пред него: Коленичете! И постави го над всичката Египетска земя. 44. И рече Фараон Йосифу: Аз съм Фараон; и без тебе никой няма да дигне ръка или нога по всичката Египетска земя. 45. И наименува Фараон Йосифа Цафнат Панеах, и даде му за жена Асенета, дъщерята на Потифера Илиополския жрец. И излезе Йосиф по Египетската земя. 46. А Йосиф бе на тридесет години когато се представи пред Фараона Египетския цар; и излезе Йосиф от присътствието Фараоново, и пройде всичката Египетска земя. 47. И стори земята плод богатодавно в седемте лета на изобилието. 48. И събра всичката храна на седемте лета които бидоха в Египетската земя; и тури храната в градовете; храната на нивите които бяха около всеки град тури в него. 49. И събра Йосиф жито както морския пясък

твърде много, щото престана да го смята: защото беше безсметно. 50. И родиха се два сина Йосифу преди да дойдат летата на глада, които му роди Асенета, дъщерята на Потифера Илиополския жрец. 51. И нарече Йосиф името на първородния Манасия. Защото (рече) Бог ме направи да забравя всичките си трудове и всичкия дом на отца си. 52. И името на втория нарече Ефрем: Защото (рече) Бог ме направи плодоносен в земята на скръбта ми. 53. И преминаха седемте лета на изобилието което биде в Египетската земя. 54. И начнаха да идат седемте лета на глада, както рече Йосиф; и стана глад по всичките места; а по всичката Египетска земя имаше хляб. 55. И когато огладня всичката Египетска земя, извикаха людете към Фараона за хляб. И рече Фараон на всичките Египтяни: Идете при Йосифа; и каквото ви рече, направете. 56. И гладът беше по всичкото лице на земята. А Йосиф отвори всичките житници и продаваше жито на Египтяните; и градът натегнуваше по Египетската земя. 57. И от всичкине места дохождаха в Египет при Йосифа за да купуват жито; защото гладът натегнуваше по всичката земя.

ГЛАВА 42.

1. И видя Яков че се намира жито в Египет, и рече Яков на синовете си: Защо се гледате един друг? 2. И рече: Ето, чух че се намира жито в Египет: слезте там та купете за нас от там, за да живеем, и да не умрем. 3. И слязоха десетте Йосифови братя за да купят жито от Египет. 4. А Вениамина Йосифовия брат не проводи Яков заедно с братята му, защото думаше: Да не би да му се случи злощастие. 5. И дойдоха синовете Израилеви за да купят жито между онези които идеха там; 6. А Йосиф беше управителят на мястото: той продаваше на всичките люде на оназ земя, и дойдоха Йосифовите братя и поклониха му се с лице до земята. 7. А Йосиф, като видя братята си,

позна ги, но показа се чужденец на тях, и говореше им жестоко, и рече им: От де идете? А те рекоха: От Ханаанската земя, за да купим храна. 8. И позна Йосиф братята си; но те него не познаха. 9. И науми си Йосиф сънищата които беше сънувал за тях, и рече им: Съгледатели сте вие: дойдохте да прегледате голотата на тази земя. 10. А те му рекоха: Не, господине мой; но дойдоха рабите ти да купят храна. 11. Ние всички сме синове на едного человека: прави человеци сме: рабите твои не са съгледатели. 12. И рече им: Не; но голотата на мястото дойдохте да прегледате. 13. А те рекоха: Ние твоите раби сме дванадесет братя, синове на едного человека в Ханаанската земя; и, ето, най-младият се намира с отца ни, и единът не съществува. 14. И рече им Йосиф: Това е което ви казах и рекох: съгледатели сте. 15. С това ще се опитате: тако ми Фараоновият живот, няма да излезете от тук ако не дойде по-младият ваш брат тука. 16. Пратете едного от вас, та нека доведе брата ви; а вие ще останете запрени доде се покажат думите ви да ли говорите истина: ако ли не, тако ми Фараоновият живот, наистина сте съгледатели. 17. И тури ги наедно под стража три дни. 18. И третия ден им рече Йосиф: Това сторете и ще живеете; защото аз се боя от Бога. 19. Ако сте прави, един от братята ви нека остане запрян в затвора дето сте; а вие идете, земете жито за глада на домовете си; 20. но, доведете ми най-младия си брат: така ще се докажат думите ви истинни, и няма да умрете. И сториха така. 21. И рекоха си един на друг: Наистина повинни сме заради нашия брат, защото видяхме оскърбението на душата му когато ни се молеше, и го не послушахме: затова ни постигна това оскърбение. 22. А Рувим отговори им и рече: Не казах ли ви и рекох да не съгрешите против детето? и не послушахте: за това, ето, кръвта му се изисква. 23. И те не знаеха че разбираше Йосиф; защото говоренето им с него беше чрез тълкovател. 24. И оттегли се от тях и плака, и пак се върна при тях и

говореше им; и взе от тях Симеона, и върза го пред тях. 25. Тогаз заповяда Йосиф да напълнят съдовете им с жито, и да върнат среброто им всеки му във вретището му, и да им дадат храна за пътя; и стана им така. 26. И натовариха житото си на ослите си, и тръгнаха от там. 27. И когато един от тях развърза вретището си за да даде на осела си храна в гостилницата, видя среброто си; и, ето, беше в устието на вретището му. 28. И рече на братята си: Среброто ми се даде назад; и наистина ето го във вретището ми. И ужаси се сърдцето им, и смутиха се, и говореха помежду си: Що е това което ни стори Бог? 29. И дойдоха при Якова отца си в Ханаанската земя, и приказаха му всичко що им се бе случило, и рекоха: 30. человекът който е господар на оназ земя говори ни жестоко, и прие ни като съгледатели на мястото. 31. И рекохме му: Прави человеци сме: не сме съгледатели. 32. Дванадесет братя сме, синове на отца си: единът не съществува; и най-младият е днес с отца ни в Ханаанската земя. 33. И рече ни человекът, господарят на оназ земя: С това ще позная че сте прави человеци: едного от братята си оставете с мене, и земете жито за глада на домовете си та си идете. 34. И доведете при мене най-младия си брат: тогаз ще позная че не сте съгледатели, но сте прави; и ще ви отдам брата ви; и ще търгувате в таз земя. 35. И когато изпразднуваха вретищата, ето, всекиму възелът на среброто беше във вретището му; и като видяха те и отец им възлите на среброто си, уплашиха се. 36. И рече им Яков отец им: Вие ме обезчадихте: Йосифа няма, и Симеона няма, а Вениамина искате да вземете: върх мене падна всичко това! 37. А Рувим отговори на отца си и рече: Двамата ми сина убий ако го не доведа при тебе: предай го на ръката ми, и аз ще го доведа пак при тебе. 38. А той рече: Няма да слезе син ми с вас, защото брат му умря, и той сам остана; и ако му се случи някое

нещастие по пътя дето отхождате, тогава ще сведете седината ми със скърб в гроба.

ГЛАВА 43.

1. А гладът натегна на земята. 2. И като свършиха да ядат житото което донесоха из Египет, рече им отец им: Идете пак та купете нам малко храна. 3. А Юда му отговори и рече: Строго ни засвидетелствува человекът и рече: Няма да видите лицето му ако не е с вас брат ви. 4. Ако изпроводиш брата ни с нас, ще слезем и ще ти купим храна; 5. но ако го не проводиш, няма да слезем, защото человекът ни рече: Няма да видите лицето ми ако брат ви не е с вас. 6. А Израил рече: Защо ми сторихте това зло и казахте на человека че имате друг брат? 7. А те рекоха: человекът изпита подробно за нас и за рода ни, и рече: Отец ви жив ли е още? имате ли друг брат? И отговорихме му според тези думи. От де да знаем ние че щеше да рече: Доведете брата си? 8. И рече Юда на Израиля отца си: Проводи детето с мене; и да станем да отидем, за да бъдем живи, и да не умрем, и ние и ти и челядите ни. 9. Аз се поръчавам за него: от ръката ми го искай: ако го не доведа при тебе, и го поставя пред тебе, тогаз нека съм винаги виноват тебе. 10. Понеже ако не бяхме се бавили, известно до сега втори път щяхме да се върнем. 11. И рече им Израил отец им: Ако е тъй, сторете това: вземете в съдовете си от по-добрите плодове на нашата земя, и отнесете дар на человека, малко балсама и малко мед, аромати и смирна, фъстъци и мигдали; 12. и вземете двойно сребро в ръцете си; и среброто върнато в устието на вретищата ви носете пак в ръцете си: може да е станало с погрешка. 13. И брата си вземете, и станете та идете при человека. 14. И Бог Всемогущи да ви даде благодат пред человека за да проводи с вас другия ви брат и Вениамина. А аз, ако е да се обезчадя, нека се

обезчадя. 15. И человеците като взеха този дар, взеха и двойно сребро в ръцете си, и Вениамина; и станаха та слязоха в Египет, и представиха се пред Йосифа. 16. И когато видя Йосиф Вениамина с тях, рече на домашния си настойник: Заведи тези човеци у дома, и заколи каквото е за клане, и приготви; защото с мене ще ядат тези човеци на пладне. 17. И стори човекът както рече Йосиф: и човекът въведе човеците у дома на Йосифа. 18. И уплашиха се човеците защото се въведоха в дома на Йосифа; и рекоха: Заради среброто, върнатото във вретищата ни първия път, ние се водим, за да намери причина против нас, и да нападне на нас, и да ни вземе раби, и ослите ни. 19. И пристъпиха при человека, настойника на Йосифовия дом, и говориха му при вратата на дома 20. и рекоха: Молим ти се, господине: слязохме първия път за да купим храна; 21. и когато дойдохме в гостилницата, отворихме вретищата си, и, ето, всекиму среброто бе в устието на вретището му, среброто ни напълно: затова го донесохме назад в ръцете си. 22. Донесохме и друго сребро в ръцете си за да купим храна: не знаем кой тури среброто ни във вретищата ни. 23. А той рече: Мир на вас: не бойте се. Бог ваш, и Бог на отца ви, даде ви съкровище във вретищата ви: среброто ви дойде у мене. И извади им Симеона. 24. И човекът въведе човеците в Йосифовия дом, и даде вода, та умиха нозете си; и даде храна на ослите им. 25. А те приготвиха дара доде да дойде Йосиф на пладне; защото чуха че там ще ядат хляб. 26. И когато дойде Йосиф в дома, принесоха му в дома дара който беше в ръцете им; и поклониха му се до земята. 27. И попита ги заради здравето им, и рече: Здрав ли е отец ви, старий, за когото ми рекохте? жив ли е още? 28. А те рекоха: Здрав е рабът ти, нашият отец: жив е още. И наведоха се та се поклониха. 29. И подигна очи и видя Вениамина брата си единоматерния, и рече: Той ли е брат ви най-младият за когото ми рекохте? И рече: Бог да те

помилва, чадо мое. 30. И побърза да се оттегли Йосиф; защото се смущаваше утробата заради брата му, и търсеше място да плаче; и като влезе в стаята си плака там. 31. После уми лицето си и излезе, и като удържаваше себе си рече: Сложете хляб. 32. И сложиха особно за него, и особно за тях, и за Египтяните които ядяха с него особно; защото Египтяните не можеха да ядат хляб с Евреите, понеже това е гнусота на Египтяните. 33. И седнаха пред него, първородният според първородството си, и най-младият според младосттта си; и чудеха се человеците помежду си. 34. И взе отпреде си дялове и проводи им; а дялът Вениаминов беше пет пъти по-голям от дяла на всекиго от тях. И пиха и развеселиха се с него.

ГЛАВА 44.

1. И заповяда на домашния си настойник и рече: Напълни вретищата на человеците с храна, колкото могат да понесат, и тури среброто всекиму в устието на вретището му. 2. И тури чашата ми, сребърната ми чаша, в устието на вретището на най-младия, и среброто на житото му. И стори според словото което рече Йосиф. 3. На утринта като съвна, изпратиха се человеците и ослите им. 4. А когато излезоха из града, преди да се отдалечат много, рече Йосиф на домашния си настойник: Стани та тичай след человеците; и като ги стигнеш речи им: Защо въздадохте зло вместо добро? 5. Не е ли тая чашата из която пие господарят мой, и с която още и гадае? Зле сторихте което сторихте. 6. И като ги стигна рече им тези думи. 7. А те му рекоха: Защо господарят наш говори таквиз думи? Да не бъде рабите ти да сторят таквоз нещо. 8. Ето среброто което намерихме в устието на вретищата си, върнахме ти го от Ханаанската земя; и как щяхме открадна из дома на господаря ти сребро или злато? 9. У когото от рабите ти се намери, да умре той, и ние още да бъдем раби на

господаря си. 10. А той рече: Сега нека бъде според думите ви: у когото се намери, той ще ми бъде раб; а вие ще бъдете неповинни. 11. И побързаха та снеха всеки вретищата на земята, и отвори всеки вретището си. 12. И търси, като начна от най-стария доде свършши до най-младия; и намери се чашата във вретището Вениаминово. 13. Тогава раздраха дрехите си, и натовариха всеки осела си, и върнаха се в града. 14. И влезе Юда и братята му в Йосифовия дом, като беше той още там, и паднаха пред него на земята. 15. И рече им Йосиф: Що е това нещо което сторихте? не знаете ли че человек какъвто съм аз непременно гадае? 16. И рече Юда: Що да речем господарю нашему? що да говорим? или как да се оправдаем? Бог намери неправдата на рабите ти: ето, раби сме господарю нашему, и ние и онзи у когото се намери чашата. 17. А той рече: Да ми не бъде да сторя това! Онзи человек у когото се намери чашата, той ще ми бъде раб; а вие идете с миром при отца си. 18. Тогава приближи при него Юда та рече: Моля ти се, господарю мой: нека говори рабът ти слово в ушите на господаря си; и да се не разпали гневът ти против раба ти, защото ти си като Фараон. 19. Господаря мой попита рабите си и рече: Имате ли баща или брат? 20. И рекохме господарю моему: Имаме баща стар, и дете на старостта му, малко; а брат му умря, и то само остана от майка си; и баща му го обича. 21. И ти рече на рабите си: Доведете ми го за да го видя с очите си. 22. И рекохме господарю моему: Детето не може да остави отца си; защото ако остави отца си, той ще умре. 23. А ти рече на рабите си: Ако не слезе брат ви най-младият с вас, няма да видите вече лицето ми. 24. И когато отидохме при раба ти отца ми, приказахме му думите на моя господар. 25. А отец наш рече: Идете пак та купете за нас малко храна. 26. И рекохме: Не можем да слезем. Ако най-младият ни брат е с нас, тогаз ще слезем; защото не можем да видим лицето на человека ако не е с нас най-младият ни брат. 27. И

рабът ти отец ми рече ни: Вие знаете че два сина ми роди жена ми: 28. и единият излезе от мене, и рекох: Известно разкъса се от звяр; и не видях го до нине. 29. И ако вземете и тогози от лицето ми, и му се случи злощастие, ще сведете седината ми със скърб в гроба. 30. А сега, когато отида при раба ти отца ми, и детето не е с нас, (понеже душата му е свързана с неговата душа), 31. като види че детето няма, ще умре; и рабите ти ще сведат седината на раба ти отца ни със скърб в гроба. 32. Защото рабът ти станах поръчник на отца си за детето, и рекох: Ако ти го не доведа, тогаз ще бъда виноват на отца си за всегда. 33. А сега, моля ти се, да остане рабът ти вместо детето раб господарю моему, а детето да възлезе с братята си. 34. Защото как да възляза при отца си ако детето не е с мене? Да не видя злото което ще намери отца ми.

ГЛАВА 45.

1. Тогаз Йосиф не можа да се стърпи пред всичките които предстояваха пред него; и викна: Махнете всичките от лицето ми; и не остана никой с него когато Йосиф се опозна на братята си. 2. И изпусна глас с плач, и чуха Египтяните: чу още и Фараоновият дом. 3. И рече Йосиф на братята си: Аз съм Йосиф. Отец ми живее ли още? И не могоха братята му да му отговорят, защото се смутиха от присътствието му. 4. И рече Йосиф на братята си: Приближете до мене. И те приближиха. И рече: Аз съм Йосиф брат ви когото продадохте в Египет. 5. И сега не скърбете, нито да ви се види жестоко че ме продадохте тук; понеже за съхранение на живот проводи ме Бог пред вас. 6. Защото тая е втора година на глада по земята; и остават още пет години в които не ще да бъде ни оране ни жетва. 7. И Бог ме проводи пред вас за да съхраня у вас остатък на земята, и да упазя живота ви с голямо избавление. 8. Сега, не ме проводихте тук вие, но

Бог; и направи ме отец на Фараона, и господар на всичкия му дом, и началник на всичката Египетска земя. 9. Побързайте та възлезте при баща ми, и речете му: Така дума син ти Йосиф: Бог ме направи да съм господар над всичкия Египет: слез при мене, не стой. 10. И ще се населиш в земята Гесен, и ще бъдеш близу при мене, ти и синовете ти и синовете на синовете ти, стадата ти и чредите ти и всичко що имаш; 11. и ще те прехраня там, (защото остават още пет години глад,) за да не достигнеш в оскудност, ти и домът ти и всичко що имаш. 12. И, ето, очите ви, и очите на брата ми Вениамина, видят че моите уста говорят вам. 13. И да кажете на баща ми всичката ми слава в Египет, и всичко що видяхте; и побързайте да доведете отца ми тука. 14. И падна на врата на Вениамина брата си и плака; и Вениамин плака на неговия врат. 15. И целува всичките си братя и плака над тях; и след това говориха братята му с него. 16. И слухът се чу в дома Фараонов; и казаха: Йосифовите братя дойдоха; и угодно биде на Фараона и на рабите му. 17. И рече Фараон Йосифу: Речи на братята си: Това направете: натоварете добитъците си, и тръгнете та идете в Ханаанската земя. 18. И като вземете баща си и челядите си, дойдете при мене; и ще ви дам доброто на Египетската земя, и ще ядете тлъстината на тази земя. 19. И тебе се заповяда да им речеш: Това сторете: вземете си кола от Египетската земя за децата си и за жените си; и вземете баща си та дойдете. 20. И не жалете съдовете си; защото доброто на всичката Египетска земя ще бъде ваше. 21. И направиха така синовете Израилеви; и Йосиф им даде кола според Фараоновата заповед: даде им и храна за пътя. 22. На тях на всичките даде всекиму дрехи за премяна; а на Вениамина даде триста сребърника и дрехи за пет премени. 23. А на баща си проводи това: десет осли натоварени от Египетското добро, и десет ослици натоварени с жито и хляб, и храна за баща си за пътя. 24. И изпроводи

братята си, та отидоха; и рече им: Не се препирайте по пътя. 25. И възлязоха те от Египет та дойдоха в Ханаанската земя при баща си Якова. 26. И известиха му и рекоха: Йосиф е жив още, и началник е на всичката Египетска земя. И премря сърдцето му, защото не ги вярваше. 27. И казаха му всичките Йосифови думи които им беше рекъл; и като видя колата които бе проводил Йосиф за да го вземат, съживи се духът на Якова баща им. 28. И рече Израил: Доволно е: Йосиф син ми жив е още: ще ида и ще го видя преди да умра.

ГЛАВА 46.

1. И тръгна Израил с всичко що имаше, и дойде във Вирсавее, и принесе жертви на Бога на отца си Исаака. 2. И говори Бог Израилю в нощно видение и рече: Якове, Якове. А той рече: Ето ме. 3. И рече: Аз съм Бог, Бог на отца ти: да се не убоиш да слезеш в Египет, защото народ голям ще те направя там. 4. Аз ще сляза с тебе в Египет, и аз пак наистина ще те възведа; и Йосиф ще тури ръката си на очите ти. 5. И стана Яков от Вирсавее, и взеха синовете Израилеви Якова отца си, и децата си, и жените си на колата които проводи Фараон за да го вземат. 6. И взеха скотовете си, и имота си който придобиха в Ханаанската земя, и дойдоха в Египет, Яков и всичкото му семе с него. 7. Синовете си, и синовете на синовете си със себе си, дъщерите си, и дъщерите на синовете си, и всичкото си семе доведе със себе си в Египет. 8. И тези са имената на синовете Израилеви които влязоха в Египет: Яков и синовете му. Рувим, първородний на Якова: 9. а синовете Рувимови: Енох, и Фалу, и Есрон, и Хармий. 10. А синовете Симеонови: Иемуил, и Ямин, и Аод, и Яхин, и Сохар, и Саул син на Хананейка. 11. А синовете Левиеви: Гирсон, Каат и Мерарий. 12. А синовете Юдови: Ир, и Авнан, и Шела, и Фарес, и Зара; но Ир и Авнан умряха в Ханаанската земя. И синовете Фаресови бяха Есрон и Амул.

13. А синовете Исахарови: Тола, и Фуа, и Йов, и Симрон. 14. А синовете Завулонови: Серед, и Елон, и Ялеил. 15. Тези са Лиините синове които роди тя Якову у Падам-арам, и Дина дъщеря му. Всичките души, синовете му и дъщерите му, бяха тридесет и три. 16. А синовете Гадови: Сифон, и Агий, Суний, и Есвон, Ирий и Ародий, и Арилий. 17. А синовете Асирови: Иемна, и Иесуа, и Иесуий, и Верия, и Сера сестра им. И синовете Вериеви: Хевер и Малхиел. 18. Тези са синовете на Зелфа която даде Лаван на дъщеря си Лия; и тях роди тя Якову, шестнадесет души. 19. А синовете на Рахил Якововата жена: Йосиф и Вениамин. 20. И на Йосифа се родиха в Египетската земя Манасия и Ефрем, които му роди Асенета дъщерята на Потифера, Илиополския жрец. 21. А синовете Вениаминови: Вела, и Вехер, и Асвил, Гира, и Нееман, Ихий, и Рос, Мупим, и Упим, и Аред. 22. Тези са Рахилините синове които се родиха Якову: всичките души четиринадесет. 23. И синовете Данови: Усим. 24. А синовете Нефталимови: Ясиил, и Гуний, и Иесер, и Силим. 25. Тези са синовете на Вала, която даде Лаван на дъщеря си Рахил; и тях родя тя Якову: всичките души седем. 26. Всичките души които влязоха с Якова в Египет, които излязоха из чреслата му, освен жените на Якововите синове, всичките души бяха шестдесет и шест. 27. И Йосифовите синове които му се родиха в Египет бяха две души: всичките души на Якововия дом, които влязоха в Египет бяха седемдесет. 28. И проводи Яков Юда пред себе си при Йосифа за да прати той известие преди него в Гесен; и дойдоха в земята Гесен. 29. А Йосиф впрегна колесницата си и възлезе да посрещне Израиля отца си в Гесен; и като го видя, падна на врата му, и плака много време на врата му. 30. И рече Израил Йосифу: Нека умра сега като видях лицето ти, защото ти си още жив. 31. И рече Йосиф на братята си и на дома на отца си: Аз ще възляза и ще известя Фараону, и ще му река: Братята ми и

домът на отца ми, които бяха в Ханаанската земя, дойдоха при мене; 32. а тези человеци са пастири, защото са мъже скотохранители; и докараха стадата и чредите си и всичко що имат. 33. И като ви повика Фараон и рече: Що е работата ви? 34. ще речете: Мъже скотохранители сме слуги твои от младостта си до нине, ние и отците ни; за да се населите в земята Гесен; защото е гнусота на Египтяните всеки пастир на овци.

ГЛАВА 47.

1. И дойде Йосиф и извести Фараону и рече: Отец ми, и братята ми, и стадата им, и чредите им, и всичко що имат, дойдоха из Ханаанската земя, и, ето, са в земята Гесен. 2. И взе от братята си пет мъже и представи ги пред Фараона. 3. И рече Фараон на братята му: Що е работата ви? А те рекоха Фараону: Пастири на овци са слугите твои, и ние и отците ни. 4. Рекоха още Фараону: Дойдохме за да пришелствуваме в тази земя; защото няма пасище за стадата на твоите слуги, понеже натегна гладът в Ханаанската земя. И сега, да се населят твоите слуги в земята Гесен. 5. И говори Фараон Йосифу и рече: Баща ти и братятя ти дойдоха пре тебе: 6. Египетската земя е пред тебе: на най-доброто място на таз земя насели баща си и братята си. Нека се населят в земята Гесен; и ако познаваш, че се намерват между тях достойни мъже, постави ги настойници над стадата ми. 7. А Йосиф въведе Якова баща си и представи го пред Фараона; и благослови Яков Фараона. 8. И рече Фараон Якову: До колко са дните на годините на живота ти? 9. И рече Яков Фараону: Дните на годините на пришелствуванието ми са сто и тридесет години: малко и зли бяха дните на годините на живота ми, и не стигнаха до дните на годините на отците ми в дните на пришелствуванието им. 10. И благослови Яков Фараона, и излезе от присътствието Фараоново. 11. И насели

Йосиф баща си и братята си, и даде им притежание в Египетската земя, на най-доброто място на земята, в Рамесийската земя, както заповяда Фараон. 12. И хранеше Йосиф баща си и братята си и всичкия дом на баща си с хляб, според челядите им. 13. А хляб нямаше по всичката земя; защото гладът беше твърде тежък, щото Египетската земя и Ханаанската земя изнемогоха от глада. 14. И събра Йосиф всичкото сребро което се намерваше в Египетската земя и в Ханаанската земя, за житото което купуваха; и донесе Йосиф среброто у Фараоновия дом. 15. И като оскудя среброто от Египетската земя и от Ханаанската земя, дойдоха всичките Египтяни при Йосифа и рекоха: Дай ни хляб: защо да умрем пред лицето ти? защото оскудя среброто. 16. А Йосиф рече: Докарайте скотовете си; и ще ви дам хляб за скотовете ви ако е среброто оскудяло. 17. И докараха скотовете си на Йосифа; и даде Йоси хляб за конете, и за овците, и за говедата, и за ослите; и храни ги с хляб в оназ година за всичките им скотове. 18. И като се свърши оназ година, дойдоха при него втората година и рекоха му: Не ще да скрием от господаря нашего че оскудя среброто; и скотовете станаха на господаря нашего: не остана друго пред господаря нашего освен телесата ни и земята ни. 19. Защо да погинем пред твоите очи, и ние и земята ни? Купи нас и земята ни за хляб; и ще бъдем, ние и земята ни, раби Фараону. И дай ни семе, за да останем живи, и да не умрем, и земята да не запустее. 20. И купи Йосиф всичката земя за Фараона; защото Египтяните продадоха всеки нивата си, понеже гладът натегнуваше на тях: така земята стана Фараонова. 21. И премести народа по градовете, от край до край на Египетските предели. 22. Само земята на жреците не купи, защото жреците имаха дял определен от Фараона, и ядяха дяла си който им даде Фараон; за това не продадоха земята си. 23. Тогаз рече Йосиф на народа: Ето, купих вас и земята ви днес за Фараона: на ви семе и сейте

земята. 24. И във времето на плода ще дадете петата част Фараону; а четирите части ще бъдат за вас за семе на нивята, и за храна вам и за онези които имате в къщите, и за храна на децата ви. 25. И те рекоха: Ти упази живота ни: да намерим благодат пред господаря нашего; и ще бъдем раби Фараону. 26. И постави Йосиф това закон в Египетската земя до днес, да се дава петата част Фараону, освен земята на жреците само, която не стана Фараонова. 27. И насели се Израил в Египетската земя, в земята Гесен; и придобиха в нея стяжания, и наплодиха се, и твърде се умножиха. 28. И поживя Яков в Египетската земя седемнадесет години; и бидоха дните на годините на живота Яковов сто и четиридесет и седем години. 29. И приближиха дните на Израиля да умре; и повика сина си Йосифа и рече му: Ако намерих сега благодат пред тебе, тури ръката си под бедрото ми, и стори ми милост и истина: да ме не погребеш в Египет; 30. но да почина с отците си; и да ме пренесеш от Египет, и да ме погребеш в гроба им. А той рече: Аз ще направя според думата ти. 31. И рече той: Закълни ми се, и той му се закле. И поклони се Израил върху възглавницата на одъра.

ГЛАВА 48.

1. И след това рекоха Йосифу: Ето, баща ти е болен. И той взе със себе си двамата си синове, Манасия и Ефрема. 2. И известиха Якову и рекоха: Ето, син ти Йосиф иде при тебе: тогаз се подкрепи Израил, и седна на одъра. 3. И рече Яков Йосифу: Бог Всемогъщи ми се яви в Луз в Ханаанската земя и благослови ме; 4. и рече ми: Ето, аз ще те наплодя, и ще те умножа, и ще те направя множество от народи; и ще дам тази земя на семето ти след тебе за всегдашно притежание. 5. И сега, двамата ти синове които ти се родиха в Египетската земя, преди да дойда аз при тебе в Египет, мои са: Ефрем и Манасия ще ми бъдат

като Рувим и Симеон. 6. А чадата ти колкото родиш подир тях ще
бъдат твои: в името ти на братята ти ще се нарекат в наследието си. 7.
А когато аз идех от Падан, умря ми Рахил на пътя в Ханаанската земя,
като оставаше само едно малко разстояние за да стигнем на Ефрата; и
погребох я там на пътя на Ефрата: тя е Витлеем. 8. И като видя Израил
Йосифовите синове, рече: Кои са тези? 9. И рече Йосиф на баща си:
Тия са синовете ми които ми даде Бог тука. И той рече: Приведи ги
при мене за да ги благословя. 10. А очите на Израиля бяха помрачени
от старост, и не можеше да види. И приближи ги при него; и той ги
целува и ги пригърна. 11. И рече Израил Йосифу: Не се надеех да видя
лицето ти; и, ето, Бог ми показа и семето ти. 12. И отведе ги Йосиф от
колената му, и поклони му се с лице до земята. 13. И взе ги Йосиф
двамата, Ефрема в десницата си към лявата на Израиля, и Манасия в
лявата си към дясната на Израиля, и приведе ги при него. 14. А
Израил простря десницата си и възложи я на главата на Ефрема,
който беше по-млад, а лявата си на Манасиевата глава, като промени
нарочно ръцете си; защото Манасий беше първородний. 15. И
благослови Йосифа и рече: Бог, пред Когото ходиха отците ми Авраам
и Исаак, Бог, Който ме е пасъл от рождението ми до този ден, 16.
Ангелът който ме избави от всичките злини да благослови тези деца;
и да се нарече на тях името ми и името на отците ми Авраама и
Исаака; и да се умножат в голямо множество всред земята. 17. И като
видя Йосиф че възложи отец му дясната си ръка на Ефремовата глава,
стана му неугодно; и хвана ръката на баща си за да я премести от
Ефремовата глава на Манасиевата глава. 18. И рече Йосиф на баща си:
Не така, отче мой, защото този е първородний: положи десницата си
на неговата глава. 19. Но отец му не рачи, и рече: Зная, чадо мое, зная:
и той ще стане народ: и той ше бъде голям; но по-младият му брат ще
бъде по-голям от него, и семето му ще бъде множество народи. 20. И

благослови ги в онзи ден и рече: В твоето име ще благославя Израил и ще казва: Бог да те направи като Ефрема и като Манасия! И постави Ефрема пред Манасия. 21. И рече Израил Йосифу: Ето, аз умирам; и Бог ще бъде с вас, и ще ви отведе пак в земята на отците ви. 22. И аз давам тебе един дял повече от братята ти, който взех от ръцете на Аморейците чрез саблята си и чрез лъка си.

ГЛАВА 49.

1. И повика Яков синовете си и рече: Съберете се за да ви известя Що ще да се случи вам в последните дни. 2. Съберете се и слушайте, синове Якови, И послушайте Израиля отца си. 3. РУВИМЕ, ти си първородний мой, Крепост моя и начатък на силата ми, Преимуществен в достойнство, и преимуществен в сила: 4. Изврял си като вода: не ще да имаш преимущество; защото си възлязъл на одъра на баща си: Тогава си го осквернил. На одъра ми е възлязъл! 5. СИМЕОН и ЛЕВИЙ братята, сечива неправедни са ножовете им! 6. В съвета им да не влезеш, душо моя! В събранието им да се не съединиш, часте моя! Защото в гнева си убиха человеци, И в упорството си прерязаха жилите на волове. 7. Проклет гневът им, защото бе силен, И яростта им, защото бе жестока! Ще ги разделя в Якова, и ще ги разпръсна в Израил. 8. ЮДО, теб ще похвалят братята ти: Ръката ти ще бъде на врата на враговете ти: Синовете на баща ти ще ти се покланят. 9. Щене лъвово е Юда: От лова, сине мой, си възлязъл. Легнал е и разпострял се като лъв И като лъвица: кой ще го събуди? 10. Не ще да оскудее скиптър от Юда, Нито законоположник отсред нозете му, Доде дойде СИЛО; И нему ще се покоряват народите. 11. Вързва за лозата оселчето си, И за избраната лоза жребето на ослицата си: Ще опере с вино дрехата си, И с кръвта на гроздето облеклото си: 12. Очите му ще бъдат червени от вино, И

зъбите му бели от мляко. 13. ЗАВУЛОН ще се насели в морско пристанище, И ще бъде пристанище на кораби; И пределът му до Сидон. 14. ИСАХАР е як осел Който се е разпрострял всред кошарите; 15. И като видя че упокоението бе добро, И мястото весело, Подложи плещите си на товар, И стана раб поданен. 16. ДАН ще съди людете си Като едно от Израилевите племена. 17. Дан ще бъде змия на пътя, Аспида на пътеките, Която хапе петите на коня, И ездецът му ще пада назад. 18. Твоето спасение чаках, Господи. 19. ГАДА ще разбият разбойници; Но и той най-после ще разбие. 20. Хлябът на АСИРА ще бъде тлъст; И той ще дава царски наслаждения. 21. НЕФТАЛИМ е елен пуснат Който дава угодни думи. 22. ЙОСИФ е плодоносна ветв, Плодоносна ветв близу при източник: Летораслите се простират по стената. 23. Стрелците го огорчиха, И стреляха на него, и враждуваха му; 24. Но лъкът му остана крепък, И мишците на ръцете му се укрепиха чрез ръцете на Силния Яковов, - От там е пастирът, Израилевий камик, - 25. чрез Бога на отца ти, който ще ти помага, И чрез Всесилния, който ще те благославя С небесни благословения отгоре, С благословения на бездната отдолу, С благословения на съсците и на ложесната. 26. Благословенията на отца ти се преукрепиха Повече от благословенията на праотците ми, До високите върхове на вечните планини: Ще бъдат на Йосифовата глава, и на върха на превъзходния между братята си. 27. ВЕНИАМИН ще бъде вълк грабител: Заран ще пояжда грабеж; А вечер ще дели корист. 28. Всички тези са дванадесетте Израилеви племена; и това е което им говори отец им и благослови ги: всекиго според благословението му благослови ги. 29. И заръча им и рече им: Аз се прибирам при людете си: погребете ме с отците ми в пещерата която е в нивата на Ефрона Хетеянина. 30. в пещерата която е в нивата на Махпелах, която е срещу Мамврий в Ханаанската земя, която Авраам

купи заедно с нивата от Ефрона Хетеянина за стяжание за гроб. 31.
Там погребоха Авраама и Сарра жена му: там погребоха Исаака и
Ревека жена му: и там погребох аз Лия. 32. Купуването на нивата и на
пещерата която е в нея бе от синовете Хетови. 33. И като свърши Яков
да заръча на синовете си, притръгна нозете си на одъра и издъхна, и
прибра се при людете си.

ГЛАВА 50.

1. И припадна Йосиф на лицето на баща си, и плака отгоре му и
целува го. 2. И заповяда Йосиф на слугите си лекарите да балсамосат
баща му; и лекарите балсамосаха Израиля. 3. И изпълниха се за него
четиридесет дни, защото така се изпълняват дните на
балсамосването; и плакаха го Египтяните седемдесет дни. 4. И като
преминаха дните на плача му, говори Йосиф на Фараоновия дом и
рече: Сега, ако намерих благодат пред вас, говорете, моля ви се, в
ушите на Фараона и речете: 5. Баща ми ме закле и рече: Ето, аз
умирам: в гроба ми, що си изкопах в Ханаанската земя, там ще ме
погребеш. И сега, да възляза, моля, и да погреба баща си; и ще се
върна. 6. И рече Фараон: Възлез, та погреби баща си, като те е заклел.
7. И възлезе Йосиф да погребе баща си; и възлязоха с него всичките
Фараонови слуги, старейшини на дома му, и всичките старейшини на
Египетската земя, 8. и всичкият дом Йосифов, и братята му, и домът
на баща му: само челядите си, и стадата си, и чредите си оставиха в
земята Гесен. 9. И възлязоха с него и колесници и конници, щото биде
пълк много голям. 10. И дойдоха при гумното Атадово, което е
оттакът Йордан; и там ридаха с голямо и много силно ридание; и
направи Йосиф за баща си плач седем дни. 11. И Хананейците които
живееха на онова място, като видяха плача при гумното Атадово,
рекоха: Плач голям е това на Египтяните за това се нарече името му

Авел-Мисраим, което е оттатък Йордан. 12. И направиха му синовете му както им заповяда. 13. И пренесоха го синовете му в Ханаанската земя та го погребоха в пещерата на нивата Махпелах, която Авраам купи с нивата за стяжание на гроб от Ефрона Хетеянина срещу Мамврий. 14. И като погребе Йосиф баща си, върна се в Египет, той, и братята му, и всичките, които възлязоха с него да погребат баща му. 15. И като видяха братята Йосифови че умря баща им, думаха си: Да не би Йосиф злопаметствувал на нас, и да не би ни въздал жестоко за всичкото зло що му сторихме. 16. И известиха Йосифу и рекоха: Баща ти заповяда, преди да умре, и рече: 17. Така ще речете Йосифу: Прости, моля ти се, престъплението на братята си, и греха им; защото сториха ти зло. И сега, прости, молим ти се, престъплението на рабите на Бога на отца ти. А Йосиф плака, когато му говориха. 18. И отидоха и братята му та припаднаха пред него, и рекоха: Ето ние сме ти раби. 19. А Йосиф им рече: Не бойте се дали съм аз вместо Бога? 20. Вие настина намислихте зло против мене; а Бог намисли за добро, за да стори както днес, щото да спаси живота на много народ. 21. И сега не бойте се: аз ще храня вас и челядите ви. И утеши ги, и говори по сърдцето им. 22. И насели се Йосиф н Египет, той и домът на баща му; и живя Йосиф сто и десет години. 23. И видя Йосиф чада Ефремови до третия род; и децата на Махира, Манасиевия син, се родиха на Йосифовите колене. 24. И рече Йосиф на братята си: Аз умирам; а Бог непременно ще ви посети, и ще ви възведе от тази земя в земята за която се кле Аврааму, Исааку и Якову. 25. И закле Йосиф синовете Израилеви и рече: Бог непременно ще ви посети и ще възнесете костите ми от тука. 26. И умря Йосиф на възраст сто и десет години; и балсамосаха го, и положиха го в рака в Египет.

ИЗХОД

ГЛАВА 1.

1. И тези са имената на синовете Израилеви които влязоха в Египет наедно с Якова : всеки наедно с челядта си влязоха: 2. Рувим, Симеон, Левий, и Юда, 3. Исахар, Завулон, и Вениамин, 4. Дан, и Нефталим, Гад, и Асир. 5. И всичките души които излязоха из чреслата на Якова бяха души седемдесет; а Иосиф беше в Египет. 6. И умря Иосиф, и всичките му братя, и всичкий онзи род. 7. И наплодиха се синовете Израилеви, и разпространиха се, и много станаха, и укрепиха се твърде много, до толко щото мястото се напълни от тях. 8. А тогаз стана нов цар над Египет който не познаваше Иосифа. 9. И рече на людете си: Ето, людете на синовете Израилеви са по-много и по-яки от нас: 10. елате да измислим нещо против тях за да се не умножат, и, ако се случи бран, и те се съединят с неприятелите ни, и направят бран против нас, и излезат из мястото. 11. И постави над тях настойници на работите за да ги утесняват с тежките си работи; и съзидаха на Фараона градове за житници, Питом и Рамесий. 12. Но колкото ги утесняваха, толкоз повече се умножаваха те и нарасваха. И Египтяните бяха неспокойни поради Израилевите синове. 13. И Египтяните поробощаваха жестоко Израилевите синове, 14. и огорчаваха живота им с жестокото работене в калта, и в кирничите, и в всичките работи на полетата: всичките им работи с които ги поробощаваха бяха жестоки. 15. И говори Египетский цар на бабите Еврейски, (от които първата се именуваше Шифра, а втората Фуа,) 16. и рече им: Когато бабувате на Еврейките и видите ги че раждат, ако е

мъжко, убивайте го, ако ли е женско, тогаз нека живее. 17. Но бабите се убояха от Бога, и не правеха каквото им рече Египетский цар, но оставяха живи мъжките. 18. Тогаз повика Египетский цар бабите и рече им: Защо направихте това нещо, и оставяте живи мъжките? 19. И бабите говориха Фараону: че Еврейките не са като Египетските жени; защото са здрави, и раждат преди да влязат при тях бабите. 20. И Бог правеше добро на бабите; и умножаваха се людете и укрепяваха се твърде много. 21. И понеже се боеха бабите от Бога, направи им къщи. 22. А Фараон заповяда на всичките си люде и казваше: Всяко мъжко което се роди, хвърляйте го в реката; а всяко женско оставяйте да живее.

ГЛАВА 2.

1. И отиде един человек от дома Левиев та взе за жена една от дъщерите Левиеви. 2. И зачна жената, и роди син; и като го видя че беше прекрасен, скри го три месеца. 3. Но понеже не можеше вече да го крие, взе за него ковчежец рогозен и намаза го с смола и катран, и тури детето в него, и положи го в тръстта при брега на реката. 4. И сестра му стоеше от далеч за да види що ще да му се случи. 5. И слезе Фараоновата дъщеря да се укъпе в реката; а служкините й ходеха по брега на реката. И когато съгледа тя ковчежеца в тръстта, проводи служкинята си и го взе. 6. И като го отвори, видя детето, и, ето, малкото плачеше; и пожали го, и рече: От децата Еврейски е това. 7. Тогаз рече сестра му на Фараоновата дъщеря: Да отида ли да ти повикна жена кърмилница от Еврейките за да ти дои детето? 8. И рече й Фараоновата дъщеря: Иди. И отиде момичето та повикна майката на детето. 9. И рече й Фараоновата дъщеря: Вземи това дете та ми го отдой; и аз ще ти дам заплатата ти. И жената взе детето и доеше го. 10. И когато порасна детето, донесе го на Фараоновата дъщеря, и стана

син неин; и нарече името му Моисей, и рече: Понеже из водата го извлякох. 11. И в онези дни, когато Моисей порасна, излезе при братята си; и като гледаше теготите им, видя человека Египтянина че биеше едного Евреина от братята му. 12. И като разгледа насам натам и видя, че нямаше никой, уби Египтянина, и скри го в пясъка. 13. И излезе на другия ден, и, ето, двама мъже Евреи се караха; и каза на неправедния: Защо биеш ближния си? 14. А той рече: Кой те постави да си началник и съдник нам? Да ли искаш да ме убиеш както уби Египтянина? И уплаши се Моисей, и рече: Явно че това нещо стана познато. 15. И Фараон чу това нещо, и търсеше да убие Моисея; но Моисей бяга от лицето Фараоново, и насели се в земята Мадиам. И седна до кладенеца. 16. А священникът Мадиамски имаше седем дъщери, които дойдоха и начерпаха вода, и напълниха коритата за да напоят овците на баща си. 17. И дойдоха овчарите и изпъдиха ги; а Моисей стана та им помогна, и напои овците им. 18. И като дойдоха при Ратуила баща си, рече им той: Как дойдохте днес толко скоро? 19. А те рекоха: человек Египтянин избави ни от ръцете на овчарите, и още начерпа ни и вода, и напои овците. 20. И той рече на дъщерите си: А де е той? защо оставихте человека? Повикайте го да яде хляб. 21. И възблагодари се Моисей да живее наедно с человека; който даде на Моисея за жена Сепфора дъщеря си. 22. И роди син, и нарече името му Герсам, и думаше: Пришлец станах в чужда земя. 23. И подир много дни умря Египетският цар; и въздишаха синовете Израилеви от поробощението, и викнаха; и викането им възлезе пред Бога от причината на поробощението. 24. И чу Бог въздиханията им; и помена Бог завета си с Авраама, Исаака, и Якова. 25. И погледна Бог на синовете Израилеви; и позна Бог състоянието им.

ГЛАВА 3.

1. А Моисей пасеше овците на тестя си Иотора, свещеника Мадиамскаго; и докара овците в задната страна на пустинята, и дойде на гората Божия Хорив. 2. И яви му се Ангел Господен в пламен огнен отсред къпината; и погледна, и, ето, къпината гореше в огън, а къпината не изгаряше. 3. И рече Моисей: Да се върна и да прегледам това голямо видение, и защо къпината не изгаря. 4. И като видя Господ Моисея че се върна да прегледа, повика го Бог отсред къпината и рече: Моисее, Моисее. И той рече: Ето ме. 5. И рече: Да не приближиш тука: изуй обущата от нозете си, защото мястото на което стоиш земя е света. 6. И рече му: Аз съм Бог на отца ти, Бог Авраамов, Бог Исаков, и Бог Яковов. И Моисей затули лицето си, защото се боеше да погледне към Бога. 7. И рече Господ: Видях, видях злострадането на людете ми които са в Египет, и чух вика им от причината на притеснителите им; защото познах болезните им. 8. И слязох за да ги освободя от ръката на Египтяните, и да ги изведа из оназ земя в земя добра и пространна, в земя дето тече мляко и мед, на мястото на Хананейците, и Хетейците, и Аморейците, и Ферезейците, и Евейците, и Иевусейците. 9. И сега, ето, викането на синовете Израилеви стигна при мене: видях още и утеснението с което ги утесняват Египтяните. 10. Ела прочее сега, и ще те проводя при Фараона; и ще извадиш людете ми синовете Израилеви из Египет. 11. И рече Моисей Богу: Кой съм аз да ида при Фараона, и да изведа синовете Израилеви из Египет? 12. И рече Бог: Аз ще бъда с теб наедно; и това ще ти бъде знамение че аз те проваждам: Когато изведеш людете ми из Египет, ще послужите Богу на тази гора. 13. И рече Моисей Богу: Ето, когато аз отида при синовете Израилеви и им река: Бог на отците ваши проводи ме при вас, и те ме попитат: Що е името му? какво да им река? 14. И рече Бог Моисею: Аз съм СИЙ; и

рече: Така ще речеш на синовете Израилеви: СИЙ ме проводи при вас. 15. И рече Бог Моисею още: Така ще речеш на синовете Израилеви: Господ Бог на отците ваши, Бог Авраамов, Бог Исааков, и Бог Яковов, проводи ме при вас. Това е името ми в век, и това е паметта ми из род в род. 16. Иди и събери старейшините Израилеви, и кажи им: Господ Бог на отците ваши, Бог Авраамов, и Исааков, и Яковов, яви ми се и рече: Посетих вас наистина, и видях всичко онова което ви правят в Египет; 17. и рекох: Ще ви избавя от Египетското страдание, и ще ви възведа в земята на Хананейците, и на Хетейците, и на Аморейците, и на Ферезейците, и на Евейците, и на Иевусейците, на земя дето тече мляко и мед. 18. И ще послушат гласа ти; и ще идеш ти и старейшините Израилеви при Египетския цар, и ще му induce речете: Иеова Бог на Евреите срещна ни; а сега остави ни да отидем на път тридневен в пустинята за да принесем жертва на Иеова Бога нашего. 19. А зная аз че не ще да ви остави Египетският цар да отидете, нито с крепка ръка. 20. И като простра ръката си, ще поразя Египет с всичките мои чудеса които ще направя всред него: после това ще ви изпроводи. 21. И ще дам благодат на тези люде пред Египтяните; и когато тръгнете няма да отидете праздни, 22. но всяка жена ще поиска от ближната си и от съседката си сребърни неща, и златни неща, и облекла; и ще ги турите на синовете си и на дъщерите си, и ще оберете Египтяните.

ГЛАВА 4.

1. А Моисей отговори и рече: Но, ето, те не щат да ме повярват, нито ще послушат гласа ми; защото ще ми рекат: Не ти се е явил Господ. 2. И рече му Господ: Що е това е което е в ръката ти? А той рече: Жезъл. 3. И рече: Хвърли го на земята. И хвърли го на земята, и стана змия; и побягна Моисей от нея. 4. И рече Господ Моисею: Простри ръката си и

хвани я за опашката; (и той простря ръката си и хвана я, и стана жезъл в ръката му;) 5. за да повярват че ти се яви Господ Бог на отците им, Бог Авраамов, Бог Исааков, и Бог Яковов. 6. И рече му още Господ: Тури сега ръката си в пазухата си. И тури ръката си в пазухата си; и като я извади, ето ръката му прокажена бяла като сняг. 7. И рече: Тури пак ръката си в пазухата си. И тури пак ръката си в пазухата си; и когато я извади из пазухата си, ето, стана пак както си беше плътта му. 8. А (рече Господ) ако не те повярват, нито послушат гласа на първото знамение, ще повярват заради гласа на второто знамение. 9. Ако ли не повярват и в двете тези знамения, нито послушат гласа ти, ще вземеш от водата на реката и ще я изсипеш на сухо; и водата която ще вземеш из реката ще стане кръв на сухото. 10. И рече Моисей Господу: Моля ти се, Господи, аз не съм благоречив, нито от вчера, нито от завчера, нито от когато си почнал да говориш на твоя раб; но тежкоуст съм и тежкоезичен. 11. И рече му Господ: Кой даде уста на человека? или кой направи немия, или глухия, или оногова който гледа, или слепия? не аз ли съм Господ? 12. А сега иди; и аз ще бъда с устата ти, и ще те науча що ще говориш. 13. А той рече: Моля ти се, Господи, проводи оногоз когото искаш да проводиш. 14. И разпали се гневът Господен против Моисея; и рече: Аарон Левитинът не е ли твой брат? Зная че той може да говори добре; а най-рече, ето, той излиза да те посрещне, и кога те види ще те зарадва в сърдцето си. 15. А ти ще му говориш, и ще туриш думите в устата му; и аз ще бъда с устата ти и с устата негови, и ще ви науча що трябва да правите. 16. И той вместо тебе ще говори на людете, и той ще ти бъде вместо уста; а ти ще бъдеш нему вместо Бога. 17. И вземи в ръката си тоз жезъл, с който ще правиш знаменията. 18. И тръгна Моисей, и върна се при тестя си Иотора, и рече му: Моля ти се, да ида и да се върна при братята си които са в Египет, и да видя, живи ли са още. 19.

И рече Иотор Моисею: Иди с миром. И рече Господ Моисею в Мадиам: Иди, върни се в Египет; защото измряха всичките онез человеци които искаха душата ти. 20. Тогаз взе Моисей жена си и чадата си, и качи ги на осела, и върна се в Египетската земя: Взе Моисей и жезъла Божий в ръката си. 21. И рече Господ Моисею: Кога отидеш и се върнеш в Египет, виж да сториш пред Фараона всичките чудеса които дадох в ръката ти; но аз ще ожесточа сърдцето му, и той не ще да пусне людете. 22. И ще induce речеш Фараону: Така говори Иеова Израил ми син, първородний мой, 23. и казвам ти: Пусни сина ми да ми послужи; и ако отречеш и го не пуснеш, ето, аз ще умъртвя сина ти, първородния ти. 24. И когато Моисей беше на пътя у гостилницата, посрещна го Господ и искаше да го умъртви. 25. И взе Сепфора камиче остро, и обряза краекожието на сина си, и хвърли го в нозете му, и рече: Наистина ти си ми жених на кръв. 26. И дръпна се от него Господ: тогаз рече: Ти си ми жених на кръв, поради обрязването. 27. И рече Господ Аарону: Иди да посрещнеш Моисея в пустинята. И отиде, и посрещна го в гората Божия, и целува го. 28. И извести Моисей Аарону всичките думи Господни които му Той заръча, и всичките знамения които му заповяда. 29. И отидоха Моисей и Аарон, и събраха всичките старейшини на синовете Израилеви. 30. И говори Аарон всичките думи които Господ говори на Моисея, и направи знаменията пред людете. 31. И повярваха людете; и когато чуха че Господ посети Израилевите синове, и че погледна на оскърбението им, наведоха се до земята и поклониха се.

ГЛАВА 5.

1. След това влязоха Моисей иAарон и рекоха Фараону: Така говори Иеова Бог Израилев: Пусни людете ми за да ми направят праздник в пустинята. 2. А Фараон рече: Кой е той Иеова та да послушам гласа му

да отпусна Израиля? Не познавам Иеова: и нито Израиля ще пусна. 3. И те рекоха: Бог на Евреите ни срещна: молим ти се да отидем тридневен път в пустинята за да принесем жертва на Иеова Бога нашего, за да ни не постигне с мор или с нож. 4. И рече им Египетският цар: Защо, Моисее и Аароне, спирате людете от работите им? Идете на определените си работи. 5. И рече Фараон: Ето, людете на мястото са сега много, а вие ги правите да престават от определените си работи. 6. И в този истия ден заповяда Фараон на притеснителите на людете и на надзирателите им и говореше: 7. Не давайте вече на тия люде плява, както до сега, за да правят тухли нека идат сами и нека си съберат плява. 8. Но ще ги натоварите да правят определеното на тухлите число което правеха до сега: да го не смалите; защото остават праздни, и за това викат и казват: Да отидем за да принесем жертва Богу нашему. 9. Нека са тежки работите на тези человеци, за да се занимават в тях, и да не внимават на праздни думи. 10. Излязоха прочее притеснителите на людете, и надзирателите им, и говориха на людете и казваха: Така рече Фараон: Не ви давам плява. 11. Вие сами идете, събирайте плява за себе си дето можете да намерите; но няма да се смали от работата ви нищо. 12. И разнесоха се людете по всичката Египетска земя за да събират слама вместо плява. 13. И притеснителите ги принуждаваха и казваха: Свършвайте работите си, то ест, онова което е определено за всеки ден, както когато имаше плява. 14. И биени бидоха надзирателите на Израилевите синове които бяха поставени над тях от Фараоновите притеснители, които казаха: Защо не свършихте, и вчера и днес, определеното си число на тухлите, както по-напред? 15. А надзирателите на Израилевите синове влязоха и извикаха пред Фараона, и рекоха: Защо правиш така така на рабите си? 16. Плява не се дава на рабите ти; а казват ни: Правете тухли; и, ето, биени бидоха

рабите ти; а погрешката е на твоите люде. 17. А той отговори: Лениви сте, лениви за това казвате: Да отидем да принесем жертва Господу. 18. Идете сега та работете, защото плява няма да ви се даде; а ще давате определеното число на тухлите. 19. И надзирателите на Израилевите синове гледаха себе си в зло състояние като им се рече: Няма да се смали нищо от всекидневното ви определено число на тухлите. 20. И като излизаха от присътствието Фараоново, срещнаха Моисея и Аарона, които очакваха да се срещнат с тях; 21. и рекоха им: Господ да погледне на вас и да ви съди; защото вие ни направихте зловонни пред Фараона и пред слугите му, а дадохме в ръцете им меч да ни убият. 22. И върна се Моисей при Господа и рече: Господи, защо си преоскърбил тези люде? Защо си ме проводил? 23. Защото от когато влязох при Фараона да говоря в твое име, той преогорчи тези люде; и ти никак не си избавил людете си.

ГЛАВА 6.

1. И рече Господ Моисею: Сега ще видиш що ще сторя Фараону; защото с крепка ръка ще ги пусне, и с крепка ръка ще ги изпъди из земята си. 2. Бог говори още Моисею и рече му: Аз съм Иеова; 3. и явих се Аврааму, Исааку, и Якову с името Бог Вседържител; но не им се опознах с името си Иеова. 4. А още поставих с тях завета мой да им дам Ханаанската земя, земята на пришелството им, в която бяха пришелци. 5. И аз чух още въздиханието на Израилевите синове за поробощението което им правят Египтяните; и поменах завета си. 6. За това кажи на Израилевите. Аз съм Иеова; и ще ви извадя изпод Египетските товари, и ще ви избавя от работенето им, и ще ви изкупя с простряна мищца и с големи съдби. 7. И ще ви приема при себе си за мои люде, и ще бъда ваш Бог; и ще познаете че Аз съм Господ Бог ваш който ви изваждам изпод Египетските товари. 8. И ще ви въведа

в земята за която се клех че ще я дам Аврааму, Исааку, и Якову, и ще ви я дам в наследие. Аз съм Господ. 9. И говори Моисей на Израилевите синове така, но от утеснението на душите си и от жестокото порабощение те не послушаха Моисея. 10. И говори Господ Моисею и рече: 11. Влез и речи на Фараона Египетския цар да пусне Израилевите синове из земята си. 12. И говори Моисей пред Господа и рече: Ето, Израилевите синове не ме послушаха; и как ще ме послуша Фараон като съм аз необрязан в устните? 13. И говори Господ Моисею и Аарону, и проводи ги при Израилевите синове и при Фараона Египетския цар, за да изведат Израилевите синове из Египетската земя. 14. Тези са началници на отечествените им домове: Синовете но Рувима, първородния син Израилев: Енох, и Фалу, Есрон, и Хармий: тези са Рувимовите родове. 15. И синовете Симеонови: Иемуил, и Ямин, и Аод, и Яхин, и Сохар, и Саул, син на Хананейска жена тези са Симеоновите родове. 16. И имената на Левиевите синове според родословията им са тези: Гирсон, и Каат, и Мерарий; и годините на живота Левиев бяха сто и тридесет и седем години. 17. Синовете Гирсонови са Ливний и Семей по родовете им. 18. И синовете Каатови са Амрам, и Исар, и Хеврон, и Озиил; и годините на живота Каатови бяха сто и тридесет и три години. 19. И синовете на Мерария бяха Маалий и Мусий: тези са Левиевите родове по родословията им. 20. И взе си Амрам жена леля си Иохаведа; и роди му Аарона и Моисея: и годините на живота Амрамов бяха сто и тридесет и седем години. 21. И синовете Исаарови бяха Коре, и Нефег, и Зехрий. 22. И Озииловите синове: Мисаил, и Елисафан, и Ситрий. 23. И взе си Аарон жена, Елисавета, дъщеря Аминадавова, сестра Наасонова; и роди му Надава, и Авиуда, Елеазара, и Итамара. 24. И синовете Корееви бяха Асир, и Елкана, и Авиасаф: тези са Кореевите родове. 25. И Елеазар, Аароновий син, взе си жена една от Футииловите дъщери; и роди му

Финееса: тези са началниците на Левитските отци според родовете им. 26. Тези са Аарон и Моисей на които рече Господ: Изведете Израилевите синове из Египетската земя според пълковете им. 27. Тези са които говориха на Фараона Египетския цар за да изведат Израилевите синове из Египет: тези, Моисей и Аарон. 28. И в онзи ден когато говори Господ Моисею в Египетската земя, 29. говори Господ Моисею и рече: Аз съм Господ: кажи на Фараона Египетския цар всичко що ти казвам. 30. И рече Моисей пред Господа: Ето, аз съм като необрязан в устните; и как ще ме послуша Фараон?

ГЛАВА 7.

1. И рече Господ Моисею: Ето, аз те поставих бог Фараону; и Аарон брат ти ще ти бъде пророк. 2. Ти ще говориш всичко което ти заповядвам; и Аарон брат ти ще говори Фараону, за да пусне Израилевите синове из земята си. 3. А аз ще ожесточа Фараоновото сърдце, и ще умножа знаменията си и чудесата си в Египетската земя. 4. Но Фараон не ще да ви послуша; и ще положа ръката си върху Египет, и ще изведа воинствата си, людете си, Израилевите синове, из Египетската земя с големи съдби. 5. И ще познаят Египтяните че аз съм Господ, кога простра ръката си върху Египет и изведа Израилевите синове отсред тях. 6. А Моисей и Аарон направиха както им заповяда Господ: така направиха. 7. И Моисей бе на възраст осемдесет години, и Аарон осемдесет и три години, когато говориха Фараону. 8. И говори Господ Моисею и Аарону и рече: 9. Когато ви говори Фараон и рече: Покажете вие чудо, тогаз ще induced речеш Аарону: Вземи жезъла си и хвърли го пред Фараона; и ще стане змия. 10. И влязоха Моисей и Аарон при Фараона, и направиха така както заповяда Господ; и хвърли Аарон жезъла си пред Фараона и пред слугите му, и стана змия. 11. А Фараон призова мъдрите и

омаятелите: и Египетските магесници направиха и те така с баянията си. 12. Защото хвърлиха всеки жезъла си, и станаха змии; но Аароновий жезъл погълна техните жезли. 13. И ожесточи се Фараоновото сърце, и не ги послуша, както говори Господ. 14. И рече Господ Моисею: Ожесточи се Фараоновото сърце толкоз щото се отрича да пусне людете. 15. Иди при Фараона утре; ето, той излазя при водата; и ще застанеш при брега на реката за да го срещнеш; и жезъла който се беше превърнал в змия ще държиш в ръката си. 16. И ще му речеш: Господ Бог Еврейски ме проводи при тебе, и говори: Пусни людете ми за да ми послужат в пустинята; но, ето, ти не послуша до сега. 17. Така говори Господ: С това ще познаеш че аз съм Господ: ето, с жезъла който е в ръката ми ще ударя върх водата която е в реката, и ще се превърне в кръв. 18. И рибите които са в реката ще измрат, и реката ще се осмърди; и Египтяните ще се погнусят да пият вода от реката. 19. И рече Господ Моисею: Речи Аарону: Земи жезъла си и простри ръката си върху Египетските води, върху потоците им, върху реките им, върху езерата им, и върху всяко тяхно събрание от вода, и ще станат кръв; и ще бъде кръв по всичката Египетска земя, и в дървените и каменните съдове. 20. И направиха така Моисей и Аарон както заповядa Господ; и като дигна Аарон жезъла удари водата на реката пред Фараона и пред рабите му; и превърна се в кръв всичката вода на реката. 21. И рибите които бяха в реката измряха, и реката се осмърдя щото Египтяните не могоха да пият вода от реката; и кръвта беше по всичката Египетска земя. 22. Подобно направиха и Египетските магесници с баянията си; и ожесточи се Фараоновото сърце, и не ги послуша, както рече Господ. 23. И върна се Фараон и дойде у дома си, и не тури сърдцето си нито в това. 24. И всичките Египтяни копаха около реката за да пият вода; защото не могоха да

пият от водата на реката. 25. И изпълниха се седем дни от когато удари Господ реката.

ГЛАВА 8.

1. И рече Господ Моисею: Иди при Фараона и речи му: Така говори Господ: Пусни людете ми за да ми послужат. 2. Ако ли не рачиш да ги пуснеш, ето, аз ще ударя всичките ти предели с жаби. 3. И реката ще кипне с жаби, които като излазят ще навлязат в дома ти, и в ложницата ти, и на одровете ти, и в къщите на слугите ти, и върху людете ти, и в пещите ти, и в нощвите ти. 4. И върх тебе, и върх людете ти, и върх всичките ти слуги ще възлязат жабите. 5. И рече Господ Моисею: Речи на Аарона: Простри ръката си с жезъла си над потоците, и над реките, и над езерата, и изведи жабите по Египетската земя. 6. И простря Аарон ръката си над Египетските води; и възлязоха жабите и покриха Египетската земя. 7. И магесниците направиха така с баянето си, и изведоха жаби по Египетската земя. 8. Тогаз повика Фараон Моисея и Аарона и рече: Помолете се Господуда дигне жабите от мене и от людете ми; и ще пусна людете за да пожертвуват Господу. 9. И рече Моисей Фараону: Определи ми кога да се помоля за тебе, и за слугите ти, и за людете ти за да изтреби жабите от тебе и от домовете ти, и само в реката да останат. 10. А той рече: Утре. И рече: Ще бъде според словото ти, за да познаеш че не е никой както Господ Бог наш. 11. И ще се дигнат жабите от тебе, и от домовете ти, и от слугите ти, и от людете ти: само в реката ще останат. 12. Тогаз излязоха Моисей и Аарон от при Фараона; и викна Моисей към Господа за жабите които беше проводил върх Фараона. 13. И направи Господ според Моисеевото слово; и измряха жабите от домовете, от дворовете, и от полетата. 14. И събираха ги купове купове; и осмърдя се земята. 15. А Фараон като видя че стана отрада

ожесточи сърдцето си, и не ги послуша, както говори Господ. 16. И рече Господ Моисею: Речи Аарону: Простри жезъла си и удари земната пръст, за да стане на скнипи в всичката Египетска земя. 17. И направиха така; защото простря Аарон ръката си с жезъла си и удари земната пръст; и тя стана скнипи по человеците и по скотовете: всичката земна пръст стана скнипи по всичката Египетска земя. 18. Така направиха и магесниците с баянията си за да извадят скнипи, но не могоха; а скнипите бяха по человеците и по скотовете. 19. Тогаз рекоха магесниците Фараону: Божий пръст е това. Но сърдцето Фараоново се ожесточи; и той не ги послуша, както говори Господ. 20. И рече Господ Моисею: Стани утре рано та застани пред Фараона, (ето, той излиза при водата,) и речи му: Така говори Господ: Пусни людете ми за да ми послужат. 21. Защото, ако не пуснеш людете ми, ето, ще проводя на тебе, и на слугите ти, и на людете твои, и на домовете ти, песии мухи; и Египетските къщи, и земята на която живеят, ще се изпълнят с песии мухи. 22. Но ще отделя в онзи ден земята Гесен в която живеят людете ми, щото да няма там песии мухи; за да познаеш че аз съм Господ всред земята. 23. И ще поставя различие между людете си и людете ти: утре ще стане това знамение. 24. И направи Господ така, и дойдоха множество песии мухи на Фараоновия дом, и на домовете на слугите му, и на всичката Египетска земя: земята се повреди от песиите мухи. 25. И повика Фараон Моисея и Аарона и рече: Идете, направете жъртва на Бога вашего в тази земя. 26. А Моисей рече: Не е прилично да правим така; защото ние жъртвуваме на Господа Бога нашего жъртви от които Египтяните се гнусят. Ето, ако жъртвуваме ние жъртви от които се гнусят Египтяните, пред очите им, не щат ли ни уби с камене? 27. Ще отидем тридневен път в пустинята, и ще жъртвуваме на Господа Бога нашего както ни рече. 28. Тогаз рече Фараон: Аз ще ви пусна за да

пожъртвувате на Господа Бога вашего в пустинята: само да не отидете много далеч. Помолете се Богу за мене. 29. И рече Моисей: Ето, аз излизам от при тебе, и ще се помоля Господу така щото песиите мухи да се дигнат утре от Фараона, от слугите му, и от людете му; но да не следва Фараон да ни лъже и да не пуща людете за да пожъртвуват Господу. 30. Тогаз излезе Моисей от Фараона, и помоли се Господу. 31. И стори Господ по Моисеевото слово, и дигна песиите мухи от Фараона, от слугите му, и от людете му: не остана ни една. 32. Но Фараон и този път ожесточи сърдцето си, и не пусна народа.

ГЛАВА 9.

1. И рече Господ Моисею: Иди при Фараона и кажи му: Така говори Господ Бог Еврейски: Пусни людете ми за да ми послужат. 2. Защото, ако не рачиш да ги пуснеш, и ако ги държиш още, 3. ето, ръката Господня ще бъде на скотовете ти които са по полето, на конете, на ослите, на камилите, на говедата, и на овците; мор твърде тежък. 4. И ще направи Господ различие между Израилевите скотове и Египетските скотове; от всичките скотове на Израилевите синове не ще да умре нито един. 5. И определи Господ време и рече: Утре ще стори Господ това нещо на земята. 6. И направи Господ това нещо на утрешния ден, и измряха всичките Египетски скотове; а от скотовете на Израилевите синове не умря нито един. 7. И проводи Фараон да видят, и, ето, от Израилевите скотове не умрял нито един, и ожесточи се сърдцето Фараоново, и не пусна людете. 8. Тогаз рече Господ Моисею и Аарону: Напълнете шепите си с пепел от пещ, и нека го разпръсне Моисей към небето пред Фараона; 9. и ще стане прах по всичката Египетска земя; и ще стане на человеците и на скотовете възпаление което произвожда струпеи, по всичката Египетска земя. 10. И взеха пепела от пеща, и застанаха пред Фараона; и разпръсна го

към небето Моисей, и стана възпаление което произвождаше струпеи на человеците и на скотовете. 11. И не могоха магесниците да стоят пред Моисея поради възпалението, защото възпалението беше върх магесниците и върх всичките Египтяни. 12. Но Господ ожесточи сърдцето на Фараона, и не ги послуша, както говори Господ Моисею. 13. И рече Господ Моисею: Стани утре рано та застани пред Фараона, и кажи му: Така говори Господ Бог Еврейски: Пусни людете ми за да ми послужат. 14. Защото този път аз проваждам всичките си язви на сърдцето ти, и на слугите ти, и на людете твои, за да познаеш че няма никой подобен мен в всичката земя. 15. Понеже сега ще простра ръката си и ще поразя тебе и твоите люде с мор; и ще се изтребиш от земята. 16. И за това наистина те повдигнах, да покажа в тебе силата си, и да се възвести името ми по всичката земя. 17. Още ли противостоиш на людете ми за да ги не пуснеш? 18. Ето, утре около този час ще одъждя град много тежък, какъвто не е ставал никога в Египет откакто се е основал до днес. 19. И сега проводи да събереш скотовете си и всичко що имаш в полетата; защото всеки человек и животно което се намери в полетата, и не се доведе в къщи, градът ще падне на тях, и ще умрат, 20. Който от слугите Фараонови се убоя от словото Господне прибра бърже в къщи рабите си и скотовете си; 21. а който не даде внимание в словото Господне остави рабите си и скотовете си по полетата. 22. И рече Господ Моисею: Простри ръката си към небето, и ще бъде град по всичката Египетска земя, върх человеците, и върх скотовете, и върх всяка полска трева в Египетската земя. 23. И простря Моисей жезъла си към небето; и Господ проводи гръм и град, и течеше огън по земята; и Господ одъжди град по Египетската земя. 24. Така беше град, и огън размесен с града, град толко тежък щото не е бивал никога по всичката Египетска земя откак е станал там народ. 25. И порази градът, в всичката Египетска земя,

всичко що имаше по полетата, от человек до скот; и всичката полска трева порази градът, и всичките полски дървя изпочупи. 26. Само в земята Гесен, дето бяха Израилевите синове, не стана град. 27. Тогаз Фараон проводи та повика Моисея и Аарона и рече им: Този път съгреших: Господ е праведен, а аз и людете мои нечестиви сме. 28. Помолете се Господу за да престанат, и да не стават Божий гръмове и град; и аз ще ви пусна, и не ще останете вече. 29. И рече му Моисей: Щом излеза из града ще простра ръцете си към Господа: гръмовете ще престанат, и градът не ще да бъде вече, за да познаеш че земята е Господня. 30. Но зная че ти и слугите твои още не ще да се убоите от лицето на Господа Бога. 31. И ленът и ечимикът изпобити бидоха, защото ечимикът беше на класове, и ленът вързуваше семе. 32. Но пшеницата и бялото жито не бидоха изпобити, защото бяха късни. 33. И излезе Моисей вън из града от при Фараона, и простря ръцете си към Господа; и гръмовете и градът престанаха, и дъжд не се изливаше вече по земята. 34. И като видя Фараон че престанаха дъждът и градът и гръмовете следва да греши, и ожесточи сърдцето си той и слугите му. 35. И ожесточи се Фараоновото сърце, и не пусна Израилевите синове, както говори Господ чрез Моисея.

ГЛАВА 10.

1. И рече Господ Мойсею: Влез при Фараона; защото аз ожесточих сърдцето му и сърдцето на слугите му, за да покажа тези мои знамения всред тях; 2. и да приказваш в ушите на сина си и на сина на сина ти това що направих на Египтяните, и знаменията ми които сторих всред тях, и да познаете че аз съм Господ. 3. И влязоха Моисей и Аарон при Фараона и рекоха му: Така говори Господ Бог Еврейски: До кога ще се отричаш да се смириш пред мене? Пусни людете ми за да ми послужат. 4. Защото, ако не рачиш да пуснеш людете ми, ето,

утре ще докарам скакалци в пределите ти; 5. и ще покрият лицето на земята щото да не може никой да види земята; и ще поядат остатъка на онова което се избави, колкото ви остави градът, и ще поядат всичките дървя които ви растат по полетата; 6. и ще се напълнят домовете ти, и домовете на всичките твои слуги, и домовете на всичките Египтяни: което не са видели твоите отци, нито праотците твои, от както са съществували на земята до днес. И обърна се Мойсей и излезе от при Фараона. 7. И Фараоновите слуги му рекоха: До кога ще ни бъде той спънка? Пусни человеците за да послужат на Иеова Бога своего. Не знаеш ли още че погина Египет? 8. Тогаз приведоха пак Моисея и Аарона при Фараона; и рече им: Идете, послужете на Иеова Бога вашего; но кои и кои ще идат? 9. А Моисей рече: Наедно с младите си и старите си ще идем, наедно с синовете си и дъщерите си, наедно с овците си и с говедата си ще идем; Защото имаме праздник на Иеова. 10. Тогаз им рече: Така нека е Иеова с вас както аз ще ви пусна наедно с челядите ви. Вижте; защото зло има пред вас. 11. Не така: идете сега вие мъже та послужете на Иеова, защото това искахте. И изпъди ги Фараон от при себе си. 12. Тогаз рече Господ Моисею: Простри ръката си над Египетската земя за скакалците за да възлязат на Египетската земя, и да поядат всичката трева на земята, всичко което остави градът. 13. И простря Моисей жезъла си над Египетската земя; и Господ нанесе на земята в всичкия онзи ден и в всичката нощ източния вятър; и на заранта източният вятър нанесе скакалците. 14. И възлязоха скакалците на всичката Египетска земя, и нападнаха по всичките Египетски предели, твърде много: по-напред не са бивали таквиз скакалци, нито ще бъдат таквиз след тях. 15. И покриха лицето на всичката земя, и потъмни се земята; и поядоха всичката трева на земята и всичките плодове на дървята, колкото градът остави; и не остана нищо зелено по дървята, нито в полската

трева, по всичката Египетска земя. 16. Тогаз прибърза Фараон да повика Моисея и Аарона, и рече: Съгреших на Иеова Бога вашего и вам. 17. Но сега прости, моля, съгрешението ми само този път, и помолете се на Иеова Бога вашего за да дигне от мене тази само смърт. 18. И излезе Моисей от при Фараона, и помоли се Господу. 19. И промени Господ вятъра, и нанесе много силен западен вятър който дигна скакалците и хвърли ги в червено Море: не остана ни един от скакалците по всичките Египетски предели. 20. Но Господ ожесточи Фараоновото сърце; и не пусна Израилевите синове. 21. И рече Господ Моисею: простри ръката си към небето, и ще бъде тъмнина по Египетската земя, тъмнина що може да се пипа. 22. И простря Моисей ръката си към небето; и стана тъмнина мрачна по всичката Египетска земя три дни. 23. Не се виждаха един други, нито се помести някой от мястото си три дни; а всичките Израилеви синове имаха виделина в жилищата си. 24. Тогаз повика Фараон Моисея и рече: Идете, послужете на Иеова: само овците ви и говедата ви нека останат; и челядите ви нека идат заедно с вас. 25. и рече Моисей: Но трябва ти да ни дадеш в ръцете и жертви и всесъжения за да пожертвуваме на Господа Бога нашего. 26. А още и скотовете ни ще дойдат с нас наедно: не ще да остане подир нито копито, защото от тях трябва да вземем за да пожертвуваме на Господа Бога нашего; и ние доде пристигнем там не знаем с какво трябва да послужим Господу. 27. Но Господ ожесточи Фараоновото сърдце; и не рачи да ги пусне. 28. И рече му Фараон: Махни се от мене: пази се да не видиш вече лицето ми; защото в който ден видиш лицето ми ще умреш. 29. И рече Моисей: Добре си рекъл: не ще да видя вече лицето ти.

ГЛАВА 11.

1. И рече Господ Моисею: Още една язва ще нанеса на Фараона и на Египет: после ще ви пусне от тука: като ви пусне ще ви изпъди съвсем от тука. 2. Говори сега в ушите на людете; и нека поиска всеки мъж от съседа си, и всяка жена от съседката си, сребърни и златни неща. 3. И даде Господ благодат на людете пред Египтяните; а още Моисей беше един человек твърде голям в Египетската земя пред слугите Фараонови и пред людете. 4. И рече Моисей: Така говори Господ: Около полунощ аз ще изляза всред Египет; 5. и всеки първороден в Египетската земя ще умре, от първородния на Фараона който седи на престола си до првородния на рабинята която е на воденицата, и всичко първородно на скотовете. 6. И ще бъде по всичката Египетска земя вик голям, какъвто никога не е бивал, нито ще бъде вече такъв. 7. А нито куче няма да поклати езика си против синовете Израилеви, от человек до скот; за да познаете че Господ направи разлика между Египтяните и Израиляните. 8. И всички тези твои раби ще слязат при мене, и ще припаднат пред мене, и ще рекат: Излез ти и всичките люде които те следват; и след това ще изляза. И излезе Моисей от присътствието на Фараона с голям гняв. 9. И рече Господ Моисею: Не ще да ви послуша Фараон, за да се умножат моите знамения в Египетската земя. 10. А Моисей и Аарон направиха всичките тези знамения пред Фараона: но Господ ожесточи Фараоновото сърдце: и не пусна Израилевите синове из земята си.

ГЛАВА 12.

1. И говори Господ Моисею и Аарону в Египетската земя и рече: 2. Този месец ще бъде вам начало на месеците: ще ви бъде първ в месеците на годината. 3. Говорете на всичкото Израилево събрание и речете: В десетия ден на този месец нека вземат за себе си всеки по

едно агне според отечествените си домове, по едно агне за всеки дом. 4. Но ако са малцина в дома за агнето, той и съседът му който е по-ближен на къщата му нека го вземат според числото на душите: всеки ще се счита за агнето съразмерно с онова което му е доволно да яде. 5. А агнето ви или ярето ще бъде непорочно, мъжко единолетно: от овците или от козите ще го вземете. 6. И ще го пазите до четиринадесетия ден на истия месец; и тогаз всичкото множество на събранието Израилево ще го заколе привечер. 7. И ще вземат от кръвта и турят на двата стълпа на вратата и на горния праг на къщните врата дето ще го ядат. 8. И ще ядат месото през оназ нощ печено на огъня: с безквасен хляб и с горчиво зеле ще го ядат. 9. Да не ядете от него сурово нито варено в вода, но печено на огън: главата му с краката му и с утробата. 10. И да не оставите остатък от него до утринта: и онова що остане до утринта изгорете го в огън. 11. И така ще го ядете: опасани през чреслата си, с обущата си на нозете си и тоягите си в ръцете си; и ще го ядете с бързота: Пасха е Господня. 12. Защото тая нощ ще замина през Египетската земя и ще поразя всяко първородно в Египетската земя, от человек до скот; и ще направя съдби против всичките Египетски богове: аз съм Господ. 13. И кръвта ще бъде вам за знак на къщите в които сте; и когато видя кръвта ще ви замина, и язвата не ще да бъде у вас да ви погуби когато поразя Египетската земя. 14. И този ден ще ви бъде за помен; и ще го празднувате като праздник на Господа в родовете си: за вечен закон ще го празднувате. 15. Седем дни да ядете безквасен хляб: от първия ден ще дигнете кваса от къщите си; защото който яде квасно от първия до седмия ден, оназ душа да се изтреби от Израиля. 16. И в първя ден ще бъде съзвание свето: и в седмия ден съзвание свето ще ви бъде: никаква работа да се не върши в тях, освен онова което трябва на всекиго человека да яде: това само ще вършите. 17. Ще

увардите, прочее, праздника на безквасните; защото този ден изведох пълковете ви из Египетската земя: заради това за вечен закон ще вардите този ден в родовете си. 18. От четиринадесетия ден на първия месец отвечер ще ядете безквасни хлябове до двадесет и първия ден на месеца довечер. 19. Седем дни да се не намерва квас в къщите ви; защото който яде квасно, оназ душа ще се изтреби из Израилевото събрание, или бил пришлец или туземец. 20. Нищо квасно да не ядете: в всичките си обиталища безквасни хлябове ще ядете. 21. Тогаз повикна Моисей всичките старци Израилеви и рече им: Изберете и вземете за себе си по едно агне според челядите си, и заколете пасхата. 22. После ще вземете вързоп от исоп, и ще го потопите в кръвта която ще бъде в леген; и от кръвта що е в легена ще ударите горния праг и двата стълпа на вратата къщна; и никой от вас да не излезе из къщните си врата до утринта. 23. Защото Господ ще мине за да порази Египтяните; и когато види кръвта на горния праг и на двата стълпа на вратата, Господ ще замине вратата, и не ще да остави погубителя да влезе в къщите ви за да порази. 24. И ще упазите това като узаконение за себе си и за синовете си до века. 25. И когато влезете в земята която Господ ще ви даде както говори, ще упазите тази служба. 26. И когато ви рекат синовете ви: Що значи у нас тая служба? 27. ще отговорите: Това е жертва на пасхата за Господа; защото премина къщите на Израилевите синове в Египет когато той порази Египтяните, а нашите къщи избави. Тогаз людите се наведоха и се поклониха. 28. И отидоха Израилевите синове та направиха както заповяда Господ Моисею и Аарону: така направиха. 29. И около среднощ Господ порази всяко първородно в Египетската земя, от първородния на Фараона който седеше на престола си до първородния на пленника който бе в затвора, и всичките първородни на скотовете. 30. И стана Фараон през нощта, той, и всичките му

слуги, и всичките Египтяни; и стана голям вик в Египет, защото нямаше къща в която да няма мъртвец. 31. И повика Моисея и Аарона през нощта и рече: Станете, излезте изсред людете ми, и вие и Израилевите синове; и идете та послужете на Иеова както рекохте; 32. и овците си и стадата си вземете както рекохте, та идете; и благословете и мене. 33. И Египтяните принуждаваха людете, за да ги извадят по-скоро из земята си; защото рекоха: Ние всички измираме. 34. И людете дигнаха тестото си преди да вкисне, и имаха всеки нощвите си на рамената си обвити в дрехите си. 35. И направиха Израилевите синове според Моисеевото слово, и поискаха от Египтяните сребърни и златни неща и дрехи. 36. И Господ даде на людете благодат пред Египтяните: и дадоха им колкото искаха; и обраха Египтяните. 37. И дигнаха се Израилевите синове от Рамесий в Сокхот, около шестстотин тисящи мъже пешци освен челядите. 38. Още наедно с тях възлезе и голямо множество смесено, и овци, и говеда, скотове твърде много. 39. И от тестото което носеха из Египет изпекоха потребници безквасни: защото не бе вкиснало, понеже ги изпъдиха из Египет, и не можаха да се бавят нито да приготвят ястие за себе си. 40. А пришелствуванието което направиха Израилевите синове в Египет биде четиристотин и тридесет години. 41. И в свършението на четиристотин и тридесет години, в истия онзи ден, излязоха всичките Господни пълкове из Египетската земя. 42. Тази е нощ която трябва да севарди за Господа, защото ги изведе из Египетската земя: тази е оная нощ Господня която трябва да се варди от всичките Израилеви синове в родовете им. 43. И рече Господ на Моисея и Аарона: Този е законът на пасхата: Никой иноплеменник да не яде от нея. 44. И всеки раб купен с сребро, когато се обреже, тогаз ще яде от нея. 45. А пришлец и наемник да не ядат от нея. 46. В истата къща ще се изяде: от месото да не изнесете вън из къщата, и кост да

не строшите от нея. 47. Всичкото събрание Израилево ще направи това. 48. И ако някой чужденец живее като пришлец наедно с тебе, и иска да направи пасхата на Господа, нека се обрежат всичките му мъжки, и тогаз нека пристъпи да я направи; и ще бъде като туземец на мястото; защото никой необрязан не трябва да яде от нея. 49. И истий закон ще бъде за туземеца и за чужденеца който е пришлец между вас. 50. И направиха всичките Израилеви синове както заповяда Господ Моисею и Аарону: така направиха. 51. И в истия онзи ден изведе Господ Израилевите синове из Египетската земя според пълковете им.

ГЛАВА 13.

1. И говори Господ Моисею и рече: 2. Посвети ми всяко първородно, всяко което отваря ложесна между Израилевите синове, от человек до скот: то е мое. 3. И рече Моисей на людете: Помнете този ден в който излязохте из Египет, из дома на рабството; защото Господ с крепка ръка ви изведе от там: никой да не яде квасно. 4. Днес излизате в месеца Авив. 5. И когато те Господ въведе в земята Ханаанска, и Хетейска, и Аморейска, и Еврейска, и Иевусейска, която се кле на отците ти че ще ти я даде, земя дето тече мляко и мед, тогаз ще направиш тази служба в този месец. 6. Седем дни ще ядеш безквасни; и в седмия ден ще бъде праздник Господу. 7. Безквасни ще се ядат в седемте дена; и да ти се не появи квасно нито да ти се появи квас в всичките твои предели. 8. И в онзи ден ще известиш на сина си и ще речеш: Това правя за онова което ми Господ стори когато излезох из Египет. 9. И това ще ти бъде за знак на ръката ти, и за помен между очите ти, за да е законът Господен в устата ти: защото с крепка ръка те изведе Господ из Египет. 10. И ще вардиш този закон в времето му всяка година. 11. И когато те Господ въведе в Ханаанската земя, както

се закле на тебе и на отците ти, и я даде на тебе, 12. тогаз ще отделиш за Господа всяко което отваря ложесна и всяко първородно от животните колкото имаш: мъжките ще бъдат на Господа. 13. И всяко първородно от осел ще изкупиш с овца: ако ли го не изкупиш, тогаз ще му пресечеш врата. И всяко първородно человеческо между синовете си ще изкупуваш. 14. И после, когато те попита син ти и рече: Що е това? ще му кажеш: С крепка ръка изведе нас Господ из Египет, из дома на рабството; 15. и когато Фараон се съпротиви да ни пусне, Господ умъртви всяко първородно в Египетската земя, от първородно на человек до първородно на скот: заради това жертвувам Господу всяко мъжко което отваря ложесна, и всяко първородно на синовете си изкупувам. 16. и това ще беде за знак на ръката ти, и за надчелие между очите ти; понеже с крепка ръка ни изведе Господ из Египет. 17. И когато Фараон пусна людете, Бог не ги преведе през пътя на Филистимската земя, ако и да беше най-ближен; защото Бог рече: Да не би се разкаяли людете като видят бран, и се върнат в Египет. 18. Но Бог развождаше людете да обикалят през пътя на пустинята към червено Море. И възлязоха синовете Израилеви от Египетската земя опълчени. 19. И взе с себе си Моисей костите на Иосифа; защото той беше заклел с клетва Израилевите синове и рекъл: Бог наистина ще ви посети; и ще занесете костите ми от тука наедно с вас. 20. И като тръгнаха от Сокхот, разположиха се в стан у Етам, към краищата на пустинята. 21. И Господ предхождаше пред тях, дене в стълп облачен за да ги управя по пътя, а ноще в стълп огнен за да им свети, та да вървят дене и ноще: 22. не отдалечаваше от очите на людете облачния стълп дене, нито огнения стълп ноще.

ГЛАВА 14.

1. И говори Господ Моисею и рече: 2. Кажи на Израилевите синове да се върнат и да се разположат в стан пред Пиаирот, между Мигдол и морето: срещу Веелсефон ще се разположите в стан близу до морето. 3. Защото Фараон ще рече за Израилевите синове: Те са се побъркали по земята: пустинята ги е затворила. 4. И аз ще ожесточа сърдцето Фараоново, и ще ги гони отдир; и ще се прославя над Фараона и над всичкото му воинство; и Египтяните ще познаят че аз съм Господ. И направиха така. 5. И извести се на Египетския цар че побегнаха людете; и Фараоновото сърдце и на слугите му се превърна против людете, и рекоха: Защо направихме така та пуснахме Израиля да ни не работи вече? 6. И впрегна колесницата си, и взе людете си с себе си. 7. Взе и шестстотин избрани колесници, и всичките Египетски колесници, и началници над всичките. 8. И ожесточи Господ сърдцето на Фараона царя Египетскаго, и погна отдир Израилевите синове; а Израилевите синове изхождаха с висока ръка. 9. И погнаха Египтяните след тях, всичките коне, колесниците Фараонови, и конниците му, и воинството му; и стигнаха ги разположени в стан близу до морето пред Пиаирот, срещу Веелсефон. 10. И когато приближи Фараон, Израилевите синове дигнаха очи, и, ето, Египтяните идеха след тях; и убояха се твърде; и извикаха Израилевите синове към Господа. 11. И рекоха Моисею: Уж че нямаше гробища в Египет, за това ли ни изведе да умрем в пустинята? Защо ни стори това, и ни изведе из Египет? 12. Не е ли това словото което ти казахме в Египет и рекохме: Остави ни, и нека работим на Египтяните? Защото по-добре ни беше да работим на Египтяните нежели да умрем в пустинята. 13. И рече Моисей на людете: Не бойте се: стойте, и гледайте спасението Господне което ще ви направи днес, защото Египтяните които видяхте днес, няма да ги видите вече до

века. 14. Господ ще воюва за вас; и вие ще останете мирни. 15. И рече Господ Моисею: Защо викаш към мене? Речи на Израилевите синове да тръгнат. 16. И ти дигни жезъла си, и простри ръката си над морето и раздели го: и нека преминат Израилевите синове през сред морето по сухо. 17. И аз, ето, ще ожесточа сърдцето на Египтяните, и ще влязат след тях; и ще се прославя над Фараона и над всичкото му воинство, над колесниците му, и над конниците му. 18. И ще познаят Египтяните че аз съм Господ когато се прославя над Фараона, над колесниците му, и над конниците му. 19. Тогаз ангел Божий, който предидеше пред Израилевото воинство, дигна се та дойде отдире им; и облачният стълп се дигна от лицето им та застана отдире им, 20. и дойде между Египетското воинство и Израилевото: на едните беше тъмен облак, а на другите светъл през нощта: за то едното воинство не приближи до другото през всичката нощ. 21. И Моисей простря ръката си над морето; и направи Господ да се оттегли морето всичката оная нощ от силен източен вятър, и превърна морето в суша; и водата се раздвои. 22. И влязоха Израилевите синове всред морето по сухо; и водата беше им стена от дясната и от лявата им страна. 23. И Египтяните ги погнаха и влязоха след тях, всичките коне Фараонови, колесниците му, и конниците му всред морето. 24. И в утренната стража погледна Господ от огнения и облачния стълп на Египетското воинство, и смути воинството на Египтяните, 25. и извади колетата на колесниците им; и се теглеха мъчно. И рекоха Егитпяните: Да бягаме от Израиля, защото Иеова воюва заради тях против Египтяните. 26. И господ рече Моисею: Простри ръката си над морето, и нека се възвърне водата върх Египтяните, върх колесниците им, и върх конниците им. 27. И простря Моисей ръката си над морето; и около зори морето се върна пак на мястото си; и Египтяните като бягаха посрещнаха го; и изтърси Господ Египтяните всред морето. 28.

Защото водата се възвърна и покри колесниците и конниците, всичкото воинство Фараоново което беше влязло след тях в морето: не остана от тях ни един. 29. А Израилевите синове минаха през сред морето по сухо; и водата беше им стена от дясната и от лявата им страна. 30. И избави Господ в онзи ден Израиля от ръката на Египтяните; и видя Израил Египтяните мъртви по край морето. 31. И видя Израил голямото онова дело което направи Господ на Египтяните; и убояха се людете от Господа, и повярваха Господа и Моисея слугата му.

ГЛАВА 15.

1. Тогаз възпя Моисей и Израилевите синове тази песен Господу; и говориха и рекоха: - Ще пея Господу, защото се прослави славно: Коня и ездеца му хвърли в морето. 2. Господ е сила моя и пение, И стана ми спасение: Той ми е Бог, и ще го прославя: Бог на отца ми, и ще го превъзнеса. 3. Господ е силен воевател: Името му е Иеова. 4. Колесниците Фараонови и воинството му хвърли в морето: Избраните му пълковници потънаха в червено Море. 5. Бездните ги покриха: Като камък слязоха в дълбините. 6. Десницата ти, Господи, прослави се в крепост: Десницата ти, Господи, смаза неприятеля. 7. И с величината на превъзходството си изтребил си противниците си. Проводил си гнева си и пояде ги като слама. 8. И с дихането на ноздрите ти водата се струпа на куп: Вълните застанаха като грамада. Бездните се сгъстиха всред морето. 9. Неприятелят рече: Ще погна, ще стигна, Ще разделя користите: душата ми ще се насити върх тях: Ще изтръгна ножа си: ръката ми ще ги погуби. 10. Подухнал си с вятъра си, и морето ги покри: Потънаха като олово в силната вода. 11. Кой е подобен тебе, Господи, между боговете? Кой е подобен тебе, славен в светост, чуден в пения, правещ чудеса? 12. Прострял си десницата си,

и земята ги погълна. 13. С мъдростта си водил си тия люде които си избавил: Наставил си ги с силата си в обиталището на светинята си. 14. Народите ще чуят и ще възтреперят: Болезни ще обладаят Палестинските жители. 15. Тогаз ще се уплашат Едомските князове: Трепет ще хване Моавитските началници: Всичките жители в Ханаан ще се стопят. 16. Страх и трепет ще нападне на тях: От величината на мишцата ти ще окаменеят Доде замине народът ти, Господи, Доде замине този народ който си придобил. 17. Ще го въведеш и насадиш в гората на наследието си, Мястото, Господи, което си приготвил за свое обиталище, Светилището, Господи, което ръцете ти поставиха. 18. Господ ще царува в веки веков. 19. Защото влязоха Фараоновите коне в морето с колесниците му и с конниците му; и Господ върна върх тях водата на морето. А Израилевите синове преминаха през сред морето по сухо. 20. И пророчицата Мариам, Аароновата сестра, взе тъпан в ръката си, и всичките жени излязоха след нея с тъпани и ликования. 21. И Мариам им ответствуваше и говореше: - Пейте Господу, защото се прослави славно: Коня и ездеца му хвърли в морето. 22. Тогаз дигна Моисей Израиляните от червено Море, и излязоха към пустинята Сур; и ходиха три дни в пустинята, и не намерваха вода. 23. И от там дойдоха в Мера; но не могоха да пият от водата на Мера защото беше горчива: за това се наименува Мера. 24. И мъмреха людете на Моисея и говореха: Що ще пием? 25. А Моисей извика към Господа; и показа му Господ дърво, което като хвърли у водата, водата се услади. Там им даде заповед и повеление, и там ги опита. 26. И рече: Ако послушаш прилежно гласа на Господа Бога твоего, и направиш онова което е угодно пред очите му, и дадеш слушане на заповедите му, и увардиш всичките му повеления, не ще да ти нанеса ни една от болестите които нанесох върх Египтяните; защото аз съм Господ който те изцелявам. 27. После дойдоха в Елим,

дето имаше дванадесет водни източници и седемдесет финикови дървета; и там поставиха стан близу при водите.

ГЛАВА 16.

1. И станаха от Елим, всичкото събрание на Израилевите синове, та дойдоха в пустинята Син, която е между Елим и Сина, в петнадесетия ден на втория месец откак излязоха из Египетската земя. 2. И всичкото събрание на Израилевите синове мъмреше на Мойсея и Аарона в пустинята. 3. И рекоха им Израилевите синове: по-добре да бихме умрели от ръката на Господа в Египетската земя, когато седяхме близу до котлите на месото, и когато ядяхме хляб до ситост! защото изведохте ни в тази пустиня за да изморите с глад всичкото това събрание. 4. Тогаз рече Господ Мойсею: Ето, ще ви одъждя хляб от небето; и ще излязват людете и всеки ден ще събират колкото е доволно за деня, за да ги опитам ще ходят ли в закона ми, или не. 5. А в шестия ден нека приготвят онова което ще внесат, и да е двойно отколкото събират всеки ден. 6. А Мойсей и Аарон рекоха на всичките Израилеви синове: Довечера ще познаете, че Господ ви е извел из Египетската земя. 7. И утре ще видите славата Господня, защото чу роптанията ви против Господа; понеже що сме ние, та да роптаете на нас? 8. И рече Мойсей: Ще видите, когато ви даде Господ довечера месо да ядете, и утре хляб до ситост, защото чу Господ роптанията ви които роптаете на него; защото що сме ние? роптанията ви не са против нас, но против Господа. 9. И рече Мойсей Аарону: Речи на всичкото събрание на Израилевите синове: Приближете пред Господа, защото чу роптанията ви. 10. И когато говореше Аарон на всичкото събрание на Израилевите синове, обърнаха лицето си към пустинята, и, ето, славата Господня се яви в облака. 11. И говори Господ Мойсею и рече: 12. чух роптанията на Израилевите синове. Кажи им и речи:

Довечера ще ядете месо, и утре ще се наситите с хляб; и ще познаете че аз съм Господ Бог ваш. 13. А на вечерта долетяха препелици и покриха стана; и на утринта на всякъде около стана беше се постлало роса. 14. И като се дигна постланата роса, ето, по лицето на пустинята имаше нещо дребно като люспи, тънко като слана по земята. 15. И като видяха Израилевите синове, рекоха си един другиму: Що е това? защото не знаеха що беше. И Мойсей им рече: Това е хлябът, който ви дава Господ да ядете. 16. Това е което заповяда Господ: Съберете от него, всеки колкото му трябва да яде, по гомор на глава според числото на душите ви: вземете всеки за своите които има под шатъра си. 17. И направиха така Израилевите синове; и събраха един много, а друг малко. 18. И когато измериха с гомора, който беше събрал много, не беше му много; и който беше събрал малко, не беше му малко: всеки вземаше колкото му трябваше за храна. 19. И рече им Мойсей: Никой да не остави от него до утре. 20. Но не послушаха Мойсея, и някои оставиха от него до утре; и червяса и се усмърдя; и разгневи се на тях Мойсей. 21. И всяка сутрина събираха го кой колкото му трябваше за храна; и когато припечеше слънцето стопяваше се. 22. И в шестия ден събраха двойна храна, по два гомора за едного: дойдоха тогаз всичките началници на събранието и известиха на Мойсея. 23. А той им рече: Това е което рече Господ: утре е събота, свето упокоение Господу: опечете което имате да опечете, и сварете което имате да сварите; и колкото остане, турете го настрана за вас си за упазване до утре. 24. И увардиха го до утре както заповяда Мойсей; и не се усмърдя, нито се намери червей в него. 25. И рече Мойсей: Яжте го днес, защото днес е събота Господу: днес няма да намерите в полето. 26. Шест дни ще го събирате; но в седмия ден, в съботата, в нея няма да се намерва. 27. И някои от людете излязоха на седмия ден да съберат, но не намериха. 28. Тогаз рече Господ Мойсею: До кога ще се

отричате да вардите моите заповеди и моите закони? 29. Вижте че Господ ви даде съботата, и за това в шестия ден ви дава хляб за два дена: седете всеки на мястото си: в седмия ден да не излиза никой от мястото си. 30. И отпочиваха си людете в седмия ден. 31. А домът Израилев нарече името му Манна; и то бе подобно на кориандровото семе, бяло, и вкусът му като на пита с мед. 32. И рече Мойсей: Това е което заповяда Господ: Напълнете от него един гомор за да се варди в родовете ви, да гледат хляба с който ви изхраних в пустинята като ви изведох от Египетската земя. 33. И рече Мойсей Аарону: Вземи една стомна и тури в нея един гомор пълен с манна, и положи я пред Господа за да се упазва в родовете ви. 34. И положи я Аарон пред свидетелството за да се упазва, както заповяда Господ Мойсею. 35. И четиридесет години ядяха Израилевите синове манната, доде дойдоха в обитаема земя: ядяха манна доде дойдоха в пределите на Ханаанската земя. 36. А гоморът е десета част на ефата.

ГЛАВА 17.

1. И тръгна всичкото събрание на Израилевите синове от пустинята Син, и вървяха според Господнята заповед, и разположиха стан в Рафидим, дето нямаше вода да пият людете. 2. И караха се людете с Мойсея и рекоха: Дай ни вода да пием. И рече им Мойсей: Защо се карате с мене? защо изкушавате Господа? 3. А людете бяха ожеднели там за вода; и роптаеха людете на Мойсея и думаха: Защо ни възведе из Египет за да ни измориш, нас и чадата ни и скотовете ни, с жажда? 4. И извика Мойсей към Господа и каза: Какво да правя този народ? още малко и ще ме убият с камене. 5. И рече Господ Мойсею: Замини пред лицето на людете, и вземи с себе си някои от Израилевите старци; и жезъла си с който удари ти реката вземи в ръката си, и върви. 6. Ето, аз ще застана там пред тебе на канарата в Хорив; и ще

удариш канарата, и ще излезе вода из нея да пият людете. И направи така Мойсей пред очите на старците Израилеви. 7. И нарече името на мястото Маса и Мерива, заради карането на Израилевите синове, и защото изкусиха Господа и казваха: Да ли е между нас Господ, или не? 8. Тогаз дойде Амалик и направи бой с Израиля в Рафидим. 9. И рече Мойсей Исусу: Избери ни мъже, и излез да се биеш с Амалика: утре аз ще застана на върха на хълма и ще държа в ръката си жезъла Божий. 10. И стори Исус както му рече Мойсей, и се би с Амалика. А Мойсей и Аарон и Ор възлязоха на върха на хълма. 11. И когато Мойсей въздигаше ръката си, надвиваше Израил; а когато спущаше ръката си, надвиваше Амалик. 12. А ръцете Мойсееви натегнуваха: за това взеха камък и подложиха му, и той седна на него; а Аарон и Ор, един от едната страна и друг от другата, подпираха ръцете му; и така ръцете му се подкрепяваха до захождането на слънцето. 13. И погуби Исус Амалика и людете му с острото на ножа. 14. И рече Господ Мойсею: Пиши това в книга за помен, и предай в ушите на Исуса, че ще изгладя съвсем помена на Амалика от под небето. 15. И съзида там Мойсей олтар, и нарече името му Йеова Нисий, 16. и рече: Понеже Господ тури ръка на престола си, ще бъде Господня бран против Амалика от род в род.

ГЛАВА 18.

1. И чу Иотор Мадиамският свещеник, тестът Мойсеев, всичките дела които направи Бог на Мойсея и на людете си Израиля, че извел Господ Израиля из Египет. 2. И взе Йотор, тестът Мойсеев, Сепфора, Мойсеевата жена, следа като я беше отпратил, 3. и двамата ѝ синове; от които на единия името бе Гирсом, защото: чужденец, рече, бидох в чужда земя, 4. а на другия името Елиезер, защото: Бог на отца ми, рече, стана ми помощник, и избави ме от ножа Фараонов. 5. И дойде

Иотор Мойсеевий тест при Мойсея, с синовете му и с жена му, в
пустинята, дето беше разположил стан в Божията гора; 6. и извести
Мойсею: Аз Иотор тест ти ида при тебе, и жена ти, и двамата й синове
с нея. 7. И Мойсей излезе да посрещне тестя си, и поклони се, и
целуна го; и попитаха се един друг за здравето си, и влязоха в
шатъра. 8. И Мойсей разказа на тестя си всичко що направи Господ на
Фараона и на Египтяните заради Израиля, и всичките трудове които
им се случиха по пътя, и как ги избави Господ. 9. И зарадва се Иотор
много за всичките добрини които Господ бе направил на Израиля,
когото избави от ръката на Египтяните. 10. И рече Иотор: Благословен
Господ който ви избави от ръката на Египтяните и от Фараоновата
ръка, който избави людете из под ръката на Египтяните. 11. Сега
познавам че Господ е велик над всичките богове; защото в това в
което се възгордяха те, стана от тях по-горен. 12. Взе тогаз Иотор,
Мойсеевий тест, всесъжение и жъртви да принесе Богу; и дойде
Аарон и всичките старци Израилеви да ядат хляб заедно с Мойсеевия
тест пред Бога. 13. И на другия ден седна Мойсей да съди людете; и
стоеха людете пред Мойсея от заранта до вечерта. 14. И като видя
Мойсеевий тест всичко което правеше той на людете, рече: Що е това
което правиш на людете? Защо ти сам седиш, и всичките люде стоят
пред тебе от заран до вечер? 15. А рече Мойсей на тестя си: защото
людете дохождат при мене да питат Бога. 16. Когато имат нещо,
дохождат при мене; и аз съдя между единия и другия, и показвам им
Божиите повеления и законите му. 17. И Мойсеевий тест му рече:
Това което правиш не е добро. 18. Непременно и ти ще запреш и този
народ който е с тебе; защото това нещо е много тежко за тебе: не
можеш да вършиш това сам. 19. И сега послушай гласа ми: ще те
съветвам, и Бог ще бъде с тебе: Ти бъди от страна Божия за народа да
относиш съдбите пред Бога; 20. и учи ги на повеленията и на

законите, и показвай им пътя по който трябва да ходят и делата които трябва да правят. 21. Но избери от всичките люде достойни мъже, които се боят от Бога, истинолюбци мъже, които ненавиждат сребролюбие; и постави ги над тях тисященачалници, и стоначалници, и петдесетоначалници, и десетоначалници; 22. и нека те съдят людете всякога. И всяка голяма съдба нека доносят до тебе, а всяка малка съдба нека съдят те: така ще ти олекне, и ще носят товара наедно с тебе. 23. Ако направиш това (и ако Бог ти заповяда), тогаз ще можеш да се удържиш; още и всичкий този народ ще стигне на мястото си с мир. 24. И послуша Мойсей гласа на тестя си, стори всичко що му рече. 25. И избра Мойсей от всичкия Израил достойни мъже, и постави ги началници над народа, тисященачалници, стоначалници, петдесетоначалници и десетоначалници; 26. и съдеха людете на всяко време: съдбите които бяха мъчни доносяха Мойсею, а всяка малка съдба съдеха те. 27. И изпроводи Мойсей тестя си; и отиде в земята си.

ГЛАВА 19.

1. В третия месец след изхода на Израилевите синове из Египетската земя, в истия ден дойдоха в Синайската пустиня. 2. И станаха от Рафидим та дойдоха в Синайската пустиня, и разположиха стан в пустинята; и там постави шатрите си Израил срещу гората. 3. И Мойсей възлезе при Бога; и повика го Господ от гората и рече: Така ще кажеш на Яковovия дом, и ще известиш на Израилевите синове: 4. Вие видяхте що сторих на Египтяните, и вас носих като на орлови крила, и доведох ви при себе си. 5. И сега, ако наистина послушате гласа ми и упазите завета ми, от всичките народи вие ще ми бъдете собствено стяжание; защото моя е всичката земя; 6. и вие ще ми бъдете царство от свещеници и народ свет. Тези са думите които ще

кажеш на Израилевите синове. 7. И дойде Мойсей и повика старците народни, и представи пред тях всички тези думи които му заповяда Господ. 8. И отговориха съгласно всичките люде и казваха: Всичко което рече Господ ще сторим. И отнесе Мойсей Господу думите на людете. 9. И рече Господ Мойсею: Ето, аз ида при тебе в гъст облак, за да чуят людете когато говоря с тебе, и да ти вярват вече за всегда. А Мойсей каза Господу думите на людете. 10. И рече Господ Мойсею: Иди при людете и освети ги днес и утре, и да изперат дрехите си, 11. и да са готови за третия ден; защото в третия ден ще слезе Господ на Синайската гора пред очите на всичките люде. 12. И ще туриш наоколо предели на людете, и ще кажеш; Пазете се да не възлезете на гората, нито да се допрете до никой неин край: който се допре до гората непременно ще умре. 13. И да се не допре до нея ръка, защото с камене ще се убие, или с стрела ще се устрели; или, ако е животно или человек, жив да не остане. Когато тръбата затръби, тогаз ще възлязат на гората. 14. И слезе Мойсей от гората при людете и освети людете; а те изпраха дрехите си. 15. И рече на людете: Бъдете готови за третия ден: не се приближавайте при жена. 16. И сутринта в третия ден станаха гръмове и светкавици, и гъст облак имаше на гората, и много силен тръбен глас; и трепереха всичките люде които бяха в стана. 17. Тогаз изведе Мойсей людете из стана да посрещнат Бога; и застанаха под гората. 18. А Синайската гора беше всичка в дим, защото слезе Господ в огън на нея; и дигаше се димът ѝ като дим от пещ, и всичката гора се тресеше силно. 19. И когато тръбният глас се продължаваше много силно, Мойсей говореше, и Бог му отговаряше с глас. 20. И слезе Господ на Синайската гора на върха на гората. И повика Господ Мойсея на върха на гората; и възлезе Мойсей. 21. И рече Господ Мойсею: Слез та заръчай на людете да се не устремят към Господа да гледат, и паднат мнозина от тях. 22. Така и свещениците

които приближават при Господа нека се осветят, за да не нападне Господ върх тях. 23. И рече Мойсей Господу: Людете не могат да възлязат на Синайската гора, защото ти си ни заповядал и рекъл: Тури предели около горната и освети я. 24. И рече му Господ: Иди, слез: после ще възлезеш ти и Аарон наедно се тебе; а свещениците и людете да се не устремят да възлязат към Господа, за да не нападне върх тях. 25. И Мойсей слезе при людете и каза им.

ГЛАВА 20.

1. Тогаз каза Бог всички тези думи и говореше: - 2. Аз съм Иеова Бог твой който те изведох из Египетската земя, из дома на рабството. 3. Да нямаш други богове освен мене. 4. Не си прави кумир, и никакво подобие на нещо което е на небето горе, и което на земята долу, или което в водите под земята: 5. да не им се поклониш, нито да им послужиш; защото аз Господ Бог твой съм Бог ревнив, който въздавам беззаконието на бащите върх чадата до третия и четвъртия род на онези които ме ненавиждат, 6. и който правя милост на тисящи родове на онези които ме любят и съхраняват моите заповеди. 7. Не вземай името на Господа Бога твоего напразно; защото Господ няма да оправдае оногоз който взема напразно името му. 8. Помни съботния ден да го освещаваш. 9. Шест дни ще работиш и ще вършиш всичките си дела; 10. а седмият ден е събота на Господа Бога твоего: да не правиш в него никое дело, ни ти, ни син ти, ни дъщеря ти, ни слугата ти, нито слугинята ти, нито скотът ти, нито чужденецът ти който е отвътре вратата ти; 11. защото в шест дни направи Господ небето и земята, морето, и всичко което е в тях, а в седмия ден си почина; за това благослови Господ съботния ден и освети го. 12. Почитай баща си и майка си, за да се продължат дните ти на земята която ти дава Господ Бог твой. 13. Не убивай. 14. Не

прелюбодействувай. 15. Не кради. 16. Не свидетелствувай против ближния си лъжливо свидетелство. 17. Не пожелай дома на ближния си, не пожелай жената на ближния си, нито слугата му, нито слугинята му, нито вола му, нито осела м, нито нищо което е на ближния ти. 18. И всичките люде гледаха гръмежите, светкавиците, и гласа на тръбата, и горага която димеше; и като видяха людете това нещо оттеглиха се и застанаха отдалеч. 19. И рекоха на Мойсея: Ти говори с нас, и ние ще слушаме; и нека не говори с нас Бог, за да не умрем. 20. И Мойсей рече на людете: Не бойте се: Бог дойде да ви опита, и да бъде страхът му пред вас, за да не съгрешавате. 21. И стоеха людете отдалеч; а Мойсей приближи при мрака дето беше Бог. 22. И рече Господ Мойсею: Така да кажеш на Израилевите синове: Вие видяхте че говорих с вас от небето. 23. Да не правите при мене и сребърни богове, нито да си правите златни богове. 24. Направи ми олтар от земя, и жъртвувай на него всесъженията си, и примирителните си приношения, овците си, и говедата си: на всяко място дето ще туря помен на името си ще дохождам при тебе и ще те благославям. 25. Ако ли ми направиш олтар от камене, да го не съзидаш от дялани камене; защото, ако дигнеш сечиво връх него, ще го оскверниш. 26. И да не възлезваш на олтаря ми по стъпала, за да се не открие връх него голотата ти.

ГЛАВА 21.

1. А тези са съдбите, които ще им представиш: 2. Ако купиш раб Евреин, шест години ще работи; а в седмата ще излезе свободен, без да плати нищо. 3. Ако е влязъл сам, сам ще излезе; ако е имал жена, то и жена му ще излезе с него. 4. Ако му е дал господарът му жена, и му е родила тя синове или дъщери, жената и чадата й ще бъдат на господаря й, а той ще излезе сам. 5. Но ако рабът отговори и рече:

Обичам господаря си, жена си и чадата си; не ща да изляза свободен, 6. тогаз господарът му ще го заведе пред съдиите, и ще го доведе при дверите, или до дверостълпа, и господарът му ще му промуши ухото с шило; и ще му бъде раб за всегда. 7. И ако някой продаде дъщеря си за рабиня, тя няма да излезе както излазят рабите. 8. Ако ли не бъде угодна на господаря си, който я е направил своя годеница, то ще я остави да се изкупи; не ще има власт да я продаде на чужд народ, понеже се е обходил с нея невярно. 9. Но ако я е сгодил за сина си, ще й направи по обикновението на дъщерите. 10. Ако вземе за себе си друга, да не лиши оназ от храната й, и от дрехите й, и от съпружеско съжитие с нея. 11. Ако ли не й направи тези трите, тогаз тя ще излезе даром без сребро. 12. Който удари человека, та умре, непременно да се умъртви. 13. Ако ли го не е пречаквал, но Бог го е предал в ръцете му, тогаз аз ще ти определя място, дето ще прибегне. 14. Ако ли някой от злоба против ближния си го убие коварно, то и из олтаря ми ще го извадиш за да се умъртви. 15. И който удари баща си или майка си непременно да се умъртви. 16. И който открадне человека и го продаде, или ако се намери в ръцете му, непременно да се умъртви. 17. И който хули баща си или майка си непременно да се умъртви. 18. И кога се карат някои человеци, и единият удари другия с камик или с пестница, и той не умре, но лежи на одъра, 19. ако стане и ходи по вън с тояга, тогаз ще е невинен онзи който го е ударил, само ще плати за лежането му, и ще го изцери. 20. И ако някой удари раба си или рабинята си с тояга, и умре под ръката му, непременно да се накаже. 21. Ако ли поживее един ден или два, да се не наказва, понеже му е сребро. 22. Ако се бият някои и ударят непраздна жена, и пометне детето, а друга повреда не стане, онзи който я е ударил непременно да заплати глобата която на жената мъжът наложи нему; и ще заплати колкото определят съдиите. 23. И ако стане повреда,

тогаз ще дадеш живот за живот, 24. око за око, зъб за зъб, ръка за ръка, нога за нога, 25. изгорение за изгорение, рана за рана, удар за удар. 26. Ако някой удари раба си или рабинята си в окото и го ослепи, поради окото му ще го остави свободен. 27. И ако извади зъба на раба си, или зъба на рабинята си, ще го остави свободен поради зъба му. 28. Ако вол убоде мъж или жена, та умре, тогаз волът да се убие с камене, и месото му да се не яде, а на вола стопанинът ще е неповинен. 29. Но ако волът е бил бодлив от по-напред, и се е казало на стопанина му, и го не упазил, то ако убие мъж или жена, волът с камене да се убие, още и стопанинът му да се умъртви. 30. Ако му се наложи откуп, за избавлението на живота си ще даде, колкото му се наложи. 31. Ако убоде син, или убоде дъщеря, по тази съдба ще му направят. 32. Ако волът убоде раб или рабиня, ще даде на господаря им тридесет сребърни сикли, а волът да се убие с камене. 33. И ако отвори някой яма, или изкопае яма и не я покрие, и падне в нея вол или осел, 34. стопанинът на ямата ще заплати повредата, ще даде сребро на стопанина им; а мършата да бъде негова. 35. И ако на някого си волът убоде вола на ближния му, та умре, тогаз да продадат живия вол, и да разделят на две среброто му; така и мършата да разделят на две. 36. Ако ли се е знаело че е волът е бил бодлив от по-напред, и стопанинът му го не упазил, непременно ще плати вол за вол; а мършата ще бъде негова.

ГЛАВА 22.

1. Ако някой открадне вол или овца, та го заколе или го продаде, то да плати пет вола вместо вола, и четири овци вместо овцата. 2. Ако някой намери крадец кога подкопава та го удари и умре, няма да се пролее кръв за него. 3. Ако ли е слънцето изгряло над него, ще се пролее кръв за него; трябва непременно да плати; ако ли няма, то да

се продаде за украденото. 4. Ако украденото се намери живо в ръцете му, или вол, или осел, или овца, ще плати двойно. 5. Ако някой повреди нива или лозе, и остави скота си да се напасе в чужда нива, да плати от най-добрата рожба на нивата си и от най-добрия плод на лозето си. 6. Ако излезе огън и намери тръне, и изгорят копни или класове или нива, който е запалил огъня непременно ще плати. 7. Ако някой даде на ближния си пари или някакви съдове да ги пази, и се откраднат от къщата на човека, ако се намери крадецът, ще плати двойно. 8. Ако ли се не намери крадецът, тогаз стопанинът на къщата ще се заведе пред съдиите да се изпита дали е турил ръка върх притежанията на ближния си. 9. За всякакъв вид престъпление, - за вол, за осел, за овца, за дреха, за всяко загубено нещо за което би рекъл някой че е негово, - съдбата на двоицата ще дойде пред съдиите; и когото осъдят съдиите, той ще плати двойното на ближния си. 10. Ако някой даде на ближния си осел, или вол, или овца, или какъв-годе скот за да го пази, и умре, или охромее, или се откара без да види някой, 11. клетва Господня да бъде между двоицата, че не е турил ръка върх стоката на ближния си, и стопанинът му ще приеме това свидетелство, а другият да не плати. 12. Но ако се открадне от него, ще плати на стопанина му. 13. Ако бъде от звяр разкъсано, ще го донесе за свидетелство: за разкъсаното няма да плати. 14. И ако заеме някой от ближния си животно, и охромее или умре когато стопанинът му не е с него наедно, непременно ще плати. 15. Ако ли е стопанинът му наедно с него, няма да плати: ако е било наемнато с пари, ще отиде за наема си. 16. И ако някой прелъсти негодена девица и легне с нея, непременно ще й даде вено, и ще я вземе за жена. 17. Ако ли баща й не рачи да му я даде, ще плати сребро според веното на девиците. 18. Магесница жива да не оставиш. 19. Всеки скотоложник непременно да се умъртви. 20. Който жъртвува на богове, а не самому

Господу, да погине като проклет. 21. И чужденецът да не притесняваш, нито да го насилствуваш; защото чужденци бяхте в Египетската земя. 22. Да не угнетявате ни една вдовица или сираче. 23. Ако ги угнетите някак, и извикат към мене, непременно ще послушам гласа им, 24. и гневът ми ще се разпали, и ще ви убия с нож; и жените ви ще бъдат вдовици, и чадата ви сирачета. 25. Ако дадеш на заем сребро на съседа си сиромаха между моя народ, да не постъпваш с него като лихоимец, да му не наложиш лихва. 26. Ако вземеш залог дрехата на ближния си, до захождането на слънцето да му я върнеш; 27. защото това е само завивката му, това е дрехата на кожата му: с какво ще спи? и като викне към мене ще чуя, защото аз съм милостив. 28. Да не злословиш съдии, нито да прокълнеш началника на народа си. 29. Начатките на гумното си и на жлеба си да не забавиш; първородния от синовете си ще дадеш на мене. 30. Така ще направиш за говедото си и за овцата си: седем дни ще бъде с майка си, а в осмия ден ще го дадеш на мене. 31. И ще ми бъдете свети мъже. И месо разкъсано от зверове в полето да не ядете, на псетата го хвърлете.

ГЛАВА 23.

1. Да не разносиш лъжлив слух. Да не туриш ръка с неправедния за да бъдеш свидетел в полза на неправдата. 2. Да не отидеш след множеството да правиш зло; нито да говориш в съдба така щото да се увличаш след множеството за да изкривиш правото; 3. нито да покажеш лицеприятие на сиромаха в съдбата му. 4. Ако срещнеш на неприятеля си вола или осела му заблудил, непременно да му го закараш. 5. Ако видиш на враждебника си осела че е паднал под товара си, и ти се иска да отбегнеш да му не помогнеш, непременно трябва с него наедно да помогнеш. 6. Да не изкривиш правдата на

нищия си в съдбата му. 7. Отдалечавай се от неправедна работа, и не убивай неповинния и праведния; защото аз няма да оправдая нечестивия. 8. И дарове да не вземеш защото даровете правят слепи тези които имат отворени очи, и извращат думите на праведните. 9. И да не насилствуваш чужденеца; защото вие познавате какво е на сърдцето на чужденеца, понеже сте били чужденци в Египетската земя. 10. И шест лета да сееш земята си и да събираш плодовете й; 11. а в седмото да я оставиш неработена и да я напуснеш, за да се хранят сиромасите на твоя народ; и щото остане от тях да ядат полските животни. Така ще сториш с лозето си и с маслините си. 12. Шест дни ще работиш работите си; а в седмия ден ще си се успокоиш, за да си почине волът ти и оселът ти, и да си отдъхне синът на рабинята ти и чужденецът. 13. И да се пазите във всичко що ви говорих; и име на други богове да не поменете, нито да се чуе из устата ви. 14. Три пъти в годината ще Ми правиш праздник. 15. Ще пазиш праздника на безквасните хлябове: седем дни ще ядеш безквасни хлябове, както съм ти заповядал, в отреденото време на месеца Авив, защото в него си излязъл из Египет; и никой да се не яви пред мене с праздни ръце: 16. и праздника на жетвата, първите плодове на труда ти които си посеял в нивата: и праздника на събирането на плодовете, в свършването на годината, когато събереш плодовете си от нивата. 17. Три пъти в годината да се явява всичкият твой мъжки пол пред Господа Йеова. 18. Да не принесеш кръвта на жертвата ми с с квасен хляб, нито да остане тлъстината на праздника ми през нощта до утре. 19. Начатките от първите плодове от земята си ще принесеш в дома на Господа Бога твоего. Да не свариш яре в млякото на майка му. 20. Ето, аз проваждам Ангел пред тебе да те пази по пътя, и да те заведе на мястото, което приготвих. 21. Бъди внимателен в неговото присътствие, и слушай гласа му: да му се не опираш, защото няма да опрости

престъпленията ви; понеже името ми е в него. 22. Но ако слушаш внимателно гласа му, и правиш всичко що говоря, тогаз аз ще бъда неприятел на неприятелите ти, и противник на противниците твои. 23. Защото Ангелът ми ще върви пред тебе, и ще те въведе при Аморейците, Хетейците, и Ферезейците, и Хананейците, Евейците, и Йевусейците; и ще ги изтреби. 24. Да се не поклониш на боговете им, нито да им послужиш, нито да правиш по делата им; но да ги довършиш съвсем, и да изпотрошиш идолите им. 25. И да служите на Господа Бога вашего, и той ще благославя хляба ти и водата ти; и ще отдалечавам всяка болест от помежду ви. 26. И не ще да има безчадна нито неплодна в земята ти: числото на дните ти ще направя пълно. 27. Ще проводя страха си пред тебе, и ще хвърля в смущение всичките народи в които отидеш, и ще направя всичките ти неприятели да обърнат гръб на тебе. 28. И ще проводя стършени пред тебе; и ще изпъдят от лицето ти Евейците, Хананейците, и Хетейците. 29. Не ща да ги изпъдя от лицето ти в една година, за да не запустее земята и се умножат против тебе на полето зверовете. 30. Малко по малко ще ги изпъждам от лицето ти, доде нарастеш и обладаеш земята. 31. И ще положа пределите ти от червено море до Филистимско Море, и от пустинята до река Ефрат; защото на вашите ръце ще предам жителите на мястото, и ще ги изпъдиш от лицето си. 32. Да не направиш договор с тях нито с боговете им. 33. Да не живеят в земята ти, за да те не направят да ми съгрешиш; защото ако послужиш на боговете им, това непременно ще ти бъде примка.

ГЛАВА 24.

1. И рече Моисею: Възлез към Господа, ти и Ааараон, Надав и Авиуд, и седемдесет от Израилевите старейшини, и се поклонете от далеч; 2. и Моисей сам ще приближи при Господа, а те да не приближат, нито

людете да възлязат с него заедно. 3. Тогаз Моисей дойде та каза на людете всичките думи Господни и всичките му съдби; и всичките люде с един глас отговориха и рекоха: Ще сторим всичко което говори Господ. 4. И написа Моисей всичките думи Господни; и стана рано на утринта та съгради олтар под горната, и изправи дванадесет стълпа, според дванадесетте Израилеви племена. 5. И проводи момци от Израилевите синове, та принесоха всесъжения, и пожертвуваха Господу примирителни жертви, телци. 6. И Моисей взе половината от кръвта и тури я в тасове, а с половината от кръвта поръси върху олтаря. 7. После взе книгата на завета и прочете я в слушането на людете; и те рекоха: Ще правим всичко щото рече Господ, и ще бъдем послушни. 8. Тогаз Моисей взе кръвта и поръси людете, и рече: Ето кръвта на завета що направи Господ с вас според всички тези думи. 9. И възлязоха Моисей и Аарон, Надав и Авиуд, и седемдесет от Израилевите старейшини. 10. И видяха Бога Израилева, и под нозете му като нещо постлано от камик сапфир, и по чистотата като също небе. 11. И не тури ръката си на избраните от Израилевите синове. И видяха Бога, и ядоха и пиха. 12. И рече Господ Моисею: Възлез при мене на горната и бъди там; и ще ти дам каменните плочи, и закона, и заповедите които съм написал да ги поучаваш. 13. И стана Моисей наедно с Исуса слугата си, и възлезе Моисей на Божията гора. 14. И рече на старейшините: чакайте ни тук доде се върнем при вас; и, ето, Аарон и Ор са с вас: който има съдба, нека иде при тях. 15. И възлезе Моисей на горната; и облакът покриваше горната. 16. И славата Господня застана на Синайската гора, и облакът я покриваше шест дни; и в седмия ден повика Господ към Моисея отсред облака. 17. И видът на славата Господня по върха на горната беше в очите на Израилевите синове като огън пояждаещ. 18. И влезе Моисей всред

облака, и възлезе на гората; и стоя Моисей на гората четиридесет дни и четиридесет нощи.

ГЛАВА 25.

1. И говори Господ Моисею и рече: 2. Кажи на Израилевите синове да вземат за мене приношение: от всекиго человека който от самоволно сърце би дал ще приемете приношението за мене. 3. И това е приношението което ще приемете от тях: злато, и сребро, и мед, 4. и синьо, и багрено, и червено, и висон, и козина, 5. и овенски кожи очервени, и кожи от язовци, и дърво ситим, 6. и масло за светене, аромати за маслото на помазването и за благовонното кадене, 7. камене ониксови, и камене за вложение на ефода и на нагръдника. 8. И да ми направят светилище, за да обитавам между тях. 9. По всичко което ти показвам аз образа на скинията, и образа на всичките й съдове, така да направите. 10. И да направят ковчег от дърво ситим: дължината му два лакта и половина, и ширината му един лакът и половина, и височината му един лакът и половина. 11. И да го обковеш с чисто злато: ще го обковеш отвън и отвътре, и върху него ще направиш злат венец наоколо. 12. И да излееш за него четири златни колцета, и да ги туриш на четирите му ъгла, две колцета на едната му страна, и две колцета на другата му страна. 13. И да направиш върлини от дърво ситим, и да ги обковеш със злато. 14. И да провреш върлините през колцетата от страните на ковчега, за да се носи ковчегът чрез тях. 15. Върлините да останат в колцетата на ковчега: да се не изваждат от него. 16. И да туриш в ковчега свидетелството което ще ти дам. 17. И да направиш очистилище от чисто злато: два лакта и половина дължината му и лакът и половина ширината му. 18. И да направиш два херувима от злато: изковани да ги направиш, на двата края на очистилището. 19. И да направиш един

херувим от единия край, и един херувим от другия край: херувимите да направите от същото очистилище на двата му края. 20. И херувимите да бъдат с разпростряни отгоре крила, и ще прикриват с крилата си очистилището, и лицата им ще са едно срещу друго към очистилището да бъдат лицата на херувимите. 21. И да положиш очистилището на ковчега отгоре; и да туриш вътре в ковчега свидетелството което ще ти дам. 22. И там ще се виждам с тебе, и отгоре на очистилището, от средата на двата херувима които са над ковчега на свидетелството, ще говоря с тебе за всичко което ще ти заповядам за Израилевите синове. 23. И да направиш трапеза от дърво ситим: два лакта дължината й, и един лакът ширината й, а височината й един лакът и половина. 24. И да я обковеш с чисто злато, и да й направиш злат венец наоколо. 25. И да й направиш краищник наоколо, една длан на шир, и да направиш на краищника и злат венец наоколо. 26. И да направиш четири златни колцета, и да туриш колцетата на четирите ъгли които са на четирите й нозе. 27. Колцетата да бъдат около краищника влагалища на върлините, за да се носи трапезата. 28. И да направиш върлините от дърво ситим, и да ги обковеш с злато, и да се носи трапезата чрез тях. 29. И да направиш блюдата й, и темянниците й, и възливалниците й, и тасовете й, за да биват чрез тях възлиянията: от чисто злато ще ги направиш. 30. И да полагаш на трапезата хлябове за предложение пред мене всякога. 31. И да направиш светилник от чисто злато: изкован да направиш светилника: стеблото му, и ветвите му, чашките му, и яблъчките му, и цветята му да бъдат из него си. 32. И от страните му да изхождат шест ветви, три ветви на светилника от едната страна, и три ветви на светилника от другата страна. 33. На едната ветва да има три чашки като на мигдали, една яблъчка, и едно цвете; и на другата ветва три чашки като на мигдали, една яблъчка, и едно цвете: така да има на

шестте ветви които изхождат из светилника. 34. И на стеблото на светилника да има четири чашки като на мигдали, с яблъчките им и цветята им. 35. И на шестте ветви които изхождат из светилника да има под двете му ветви една яблъчка, и под двете му ветви една яблъчка, и под двете му ветви една яблъчка. 36. Яблъчките и ветвите им да бъдат от него: всичкото му цяло изковано от чисто злато. 37. И светилата му да направиш седем; и да палят светилата му, за да светят отпреде му. 38. И щипците му и подносцниците му да бъдат от чисто злато 39. От един талант чисто злато да се направи той и всички тези съдове. 40. И виж да ги направиш по образа им който ти биде показан на гората.

ГЛАВА 26.

1. И да направиш скинията с десет опони от препреден висон, и синьо, и багрено, и червено: на тях да направиш херувими от изкусна работа. 2. Дължината на едната опона двадесет и осем лакти, и ширината на едната опона четири лакти: всичките опони от една мярка. 3. Петте опони да са съединени една с друга; и другите пет опони да са съединени една с друга. 4. И да направиш сини запетелки по края на едната опона, по краищата на съединението: така да направиш и по края на крайната опона на второто съединение. 5. Петдесет запетелки да направиш на едната опона, и петдесет запетелки да направиш по края на опоната която е в второто съединение: запетелките да се спосрещат една с друга. 6. И да направиш петдесет златни петелки, и с петелките да съединиш опоните една с друга: така скинията ще бъде една. 7. И да направиш опони от козина за покрив над скинията: единадесет да направиш тези опони. 8. дължината на едната опона тридесет лакти, и ширината на едната опона четири лакти: единадесетте опони да

бъдат на една мярка. 9. И да съединиш петте опони особно, и шестте опони особно; а шестата опона да да прегънеш двойно към лицето на скинията. 10. И да направиш петдесет запетелки по края на едната опона която е крайна в съединението, и петдесет запетелки по края на опоната от второто съединение. 11. И да направиш петдесет медни петелки, и да запетлееш петелките със запетелките, и да съединиш покрива, и ще е един. 12. А остатъкът който остава повече от опоните на покрива, половината на опоната която остава ще виси на задната страна на скинията. 13. И един лакът от едната страна и един лакът от другата страна от онова което остава повече от дължината на опоните от покрива ще виси по страните на скинията от тук и от тук за да я покрива. 14. И да направиш покрив за скинията от овенски очервени кожи, и прикривало отгоре от язовечки кожи. 15. И да направиш за скинията дъски от дърво ситим да стоят прави: 16. десет лакти дължината на една дъска, и лакът и половина ширината на една дъска. 17. Два шипа да има в едната дъска спосрещани един с друг: така да направиш на всичките дъски на скинията. 18. И да направиш дъските на скинията, двадесет дъски от южна страна към пладне. 19. И отдолу на двадесетте дъски да направиш четиридесет сребърни подложки: две подложки отдолу на едната дъска за двата й шипа, и две подложки отдолу на другата дъска за двата й шипа. 20. И за втората страна на скинията, която е към север, ще направиш двадесет дъски, 21. и четиридесетте им сребърни подложки, две подложки под едната дъска, и две подложки под другата дъска. 22. И за задната страна на скинията към запад да направиш шест дъски. 23. Да направиш и две дъски за ъгловете на скинията от задната страна. 24. И да са съединени отдолу, и отгоре да са ставени наедно с едно колце: така да бъде за двете: за двата ъгла да бъдат. 25. И така да бъдат осем дъски, и сребърните им подложки шестнадесет подложки: две

подложки под едната дъска, и две подложки под другата дъска. 26. И да направиш вереи от дърво ситим, пет за дъските от едната страна на скинията, 27. и пет вереи за дъските от другата страна на скинията, и пет вереи за дъските от задната страна на скинията към запад. 28. И средната верея, която е в средата на дъските, да преминва от край до край. 29. И дъските да обковеш с злато, и колелцата им да направиш златни за влагалища на верeите; и да обковеш вереите със злато. 30. И да въздигнеш скинията според начертанието ѝ, каквото ти бе показано на гората. 31. И да направиш завеса от синьо, багрено и червено, и препреден висон, с изкусна работа направи на нея херувими. 32. И да я туриш на четири стълпа от ситим обковани с злато, с златни куки и с четири сребърни подложки. 33. И под петелките да окачиш завесата, и да внесеш там, отвътре завесата, ковчега на свидетелството; и тая завеса ще отделя вам светото място от пресветото. 34. И да положиш очистилището върх ковчега на свидетелството, в пресветото място. 35. И да положиш трапезата отвън завесата, и светилника срещу трапезата към южната страна на скинията; а трапезата ще положиш към северната страна. 36. И да направиш за дверите на скинията закров от синьо, и багрено, и червено, и препреден висон от везана работа. 37. И да направиш за закрова пет стълпа от ситим, и да ги обковеш с злато, с златни куки, и да излееш за тях пет медни подложки.

ГЛАВА 27.

1. И да направиш олтар от дърво ситим, пет лакти дължина, и пет лакти ширина: четвероъгълен да бъде олтарът, и височината му три лакти. 2. И да му направиш рогове на четирите му ъгла: роговете да бъдат от него си; и да го обковеш с мед. 3. И да му направиш котли за изсипване на пепела, и лопатите му, и тасовете му, и вилиците му, и

въглениците му: медни да направиш всичките му съдове. 4. И да направиш за него медна решетка, работа като на мрежа, и на мрежата да направиш четири медни колцета на четирите й ъгла. 5. И да я положиш под околността на олтаря отдолу, щото мрежата да е до средата на олтаря. 6. И да направиш върлини за олтаря, върлини от дърво ситим, и да ги обковеш с мед. 7. И върлините да се проврат през колцетата, и да бъдат върлините от двете страни на олтаря за да го носят. 8. Хралуп от дъски да го направиш: както ти се показа на гората така да го направиш. 9. И да направиш двора на скинията: от южната страна към пладне да има за двора привеси от препреден висон: дължината за едната страна сто лакти. 10. И двадесетте му стълпа и техните двадесет подложки да бъдат медни, а куките на стълповете и свръзките им сребърни. 11. Така и към северната страна на длъж да има привеси, дължина сто лакти, и за тях двадесет стълпа, и техните двадесет медни подложки; а куките на стълповете и свръзките им сребърни. 12. И за ширината на двора към западната страна да има петдесет лакти привеси: за тях стълпове десет, и техните подложки десет. 13. И ширината на двора към предната страна на изток да е петдесет лакти. 14. И привесите на едната страна на вратата да бъдат петнадесет лакти: за тях три стълпа, и техните три подложки. 15. И на другата страна да има привеси петнадесет лакти: за тях три стълпа, и техните три подложки. 16. И за вратата на двора да има двадесет лакти закров от синьо, и багрено, и червено, и препреден висон, от везана работа за тях четири стълпа, и техните подложки четири. 17. Всичките стълпове около двора да бъдат свързани със сребро, куките им сребърни, и подложките им медни. 18. Дължината на двора да е сто лакти, и ширината всякъде да е петдесет лакти, и височината пет лакти, от препреден висон и подложките им медни. 19. Всичките съдове на скинията, за всяко служение в нея, и

всичките й коле, и всичките коле на двора да бъдат медни. 20. И ти заповядай на Израилевите синове да ти доносят елей първоток, чист, за светене, за да горят винаги светилата. 21. В скинията на събранието, извън завесата която е пред свидетелството, Аарон и синовете му да ги нареждат да горят от вечер до заран пред Господа: това да е за всякога узаконение за Израилевите синове в родовете им.

ГЛАВА 20.

1. И ти приведи при себе си Аарона брата си, и синовете му с него наедно, отсред Израилевите синове, за да ми свещенствуват: Аарона, и Надава, и Авиуда, Елеазара, Итамара, Аароновите синове. 2. И да направиш свети одежди на брата си Аарона, за слава и великолепие. 3. И ти кажи на всичките остроумни които аз изпълних с дух на премъдрост да направят одежди на Аарон, за да го посветиш да ми свещенствува. 4. И одеждите които ще направят са тези: нагръдник, и ефод, мантия, и пъстроткан хитон, кидар, и пояс; и да направиш свети одежди на Аарона брата ти, и на синовете му, за да ми свещенствуват. 5. И да земат златото, и синьото, и багреното, и червеното, и препредения висон, 6. и да направят ефода от злато, от синьо, и багрено, от червено, и препреден висон, изкусна работа. 7. Да има на двата си края два нарамника, които да се вържат за да се свързва. 8. И препоясанието на ефода което ще е отгоре му да е от същия според направата му; от злато, от синьо, и багрено, и червено, и препреден висон. 9. И да вземеш два ониксови камика, и да изваеш на тях имената на Израилевите синове, 10. шест от имената им на единия камик, и другите шест имена на другия камик, по реда на рождението им. 11. С работа на каменосечец, според ваяне на печат, да изваеш двата камика с имената на Израилевите синове; и да ги вложиш в златни гнездца. 12. И да туриш тези два камика на нарамниците на

ефода, камене за помен на Израилевите синове, и Аарон ще носи имената им пред Господа на двете си рамена за помен. 13. И да направиш златни гнездца, 14. и две верижици от чисто злато: вити от плетена работа да ги направиш, и да туриш плетените верижици на гнездцата им. 15. И да направиш съдебния нагръдник изкусна работа: според направата на ефода да го направиш: от злато, синьо, и багрено, и червено, и препреден висон да го направиш. 16. Да бъде четвероъгълен, двоен: дължината му една педа, и ширината му една педа. 17. И да споиш на него камене, четири реда камене: ред сард, топаз, и смарагд да е първият ред; 18. и вторият ред, антракс, сапфир, и адамант; 19. и третият ред, лигирий, ахат, и аметист; 20. и четвъртият ред, хрисолит, и оникс, и яспис: да бъдат споени в златните си гнездца. 21. И каменете да бъдат по имената на Израилевите синове дванадесет, според имената им, според изваянето на печат: да бъдат всеки с името си според дванадесетте племена. 22. И върху нагръдника да направиш вити верижици плетена работа от чисто злато. 23. И да направиш на нагръдника две златни колцета, и да туриш двете колцета на двата края на нагръдника. 24. И да провреш двете плетени златни верижици през двете колцета в краищата на нагръдника. 25. А двата края на двете плетени верижици да ставиш с двете гнездца, и да ги туриш на нарамниците на ефода откъм лицето му. 26. И да направиш две златни колцета, и да ги туриш върху другите два края на нагръдника от тази му страна която е към ефода отвътре. 27. И да направиш пак две златни колцета, и да ги туриш отдолу на двата нарамника на ефода, откъм лицето му, срещу съединението му, над препоясанието на ефода. 28. И да връзват нагръдника с колцетата му за колцетата на ефода с ширит от синьо, за да е над препоясанието на ефода, и нагръдникът да не е отделен от ефода. 29. И Аарон когато влазя в светото място да носи винаги

имената на Израилевите синове върху съдебния нагръдник на сърдцето си, за помен пред Господа. 30. И да положиш на съдебния нагръдник Урима и Тумима, и да бъдат на Аароновото сърце когато влязва пред Господа; и Аарон да носи винаги съда на Израилевите синове на сърдцето си пред Господа. 31. И да направиш мантията на ефода всичката от синьо 32. И къде средата й на върха и да има отвор да има тъкана обтока около отвора си, какъвто е отворът на бронята, за да се не съдира. 33. И да направиш по полите й нарове от синьо, и багрено, и червено, по полите й наоколо, и златни звънци помежду им наоколо 34. злат звънец и нар, злат звънец и нар, по полите на мантията наоколо 35. И да бъде на Аарона когато служи, и звъненето му да се чуе когато влязва в светото место пред Господа, и когато излязва, за да не умре. 36. И да направиш плочица от чисто злато, и да изваеш на нея, като ваяне на печат, СВЕТИНЯ ГОСПОДУ 37. И да я туриш на син ширит за да е на кидара в предната страна на кидара да бъде; 38. и да бъде на Аароновото чело, за да носи Аарон прегрешенията на светите неща които Израилевите синове ще посвещават във всичките свои свети приношения, и да бъде винаги на челото му, за да са те приятни пред Господа. 39. И да направиш пъстроткания хитон от висон, и да направиш кидар от висон, и да направиш пояс, работа везана. 40. И за Аароновите синове да направиш хитони, и пояси да направиш за тях, и гъжви да направиш за тях, за слава и великолепие. 41. И да облечеш с тях Аарона брата си, и синовете му наедно с него, и да ги помажеш, и да ги посветиш, и да ги осветиш, за да ми свещенствуват. 42. И да им направиш ленени гащи, за да покриват голотата на тялото им, и да са от кръстът до под бедрата. 43. И да бъдат на Аарона и на синовете му когато влазят в скинията на събранието, или когато пристъпват при олтаря за да служат в светото място, за да не нанесат на себе си престъпление та да

умрат. Това да е за всякога узаконение за него и за семето му след него.

ГЛАВА 29.

1. И това е което ще направиш на тях за да ги осветиш да ми свещенствуват. Вземи един юнец от говедата, и два овена без порок, 2. и безквасен хляб, и безквасни пити месени с елей, и безквасни кори помазани с елей: от чисто брашно пшенично да ги направиш. 3. И да ги туриш в един кош, и да ги принесеш в коша с юнеца и двата овна. 4. Тогаз да приведеш Аарона и синовете му при дверите на скинията на събранието, и да ги умиеш с вода. 5. После да вземеш одеждите, и да облечеш Аарона с хитона, и с мантията на ефода, и с ефода, и с нагръдника, и да го препашеш с препоясанието на ефода, 6. и да туриш кидара на главата му, и на кидара да туриш светия венец. 7. Тогаз да вземеш маслото на помазанието, и да го излееш на главата му, и да го помажеш. 8. После да приведеш синовете му, и да ги облечеш с хитони. 9. И да ги опашеш с пояси, Аарон и синовете му, и да им туриш гъжви. И свещенството ще бъде тяхно по вечно узаконение; и да посветиш Аарона и синовете му. 10. И да приведеш юнеца пред скинията на събранието; и Аарон и синовете му да положат ръцете си на главата на юнеца. 11. И да заколеш юнеца пред Господа, при дверите на скинията на събранието. 12. И да вземеш от кръвта на юнеца, и с пръста си да туриш на роговете на олтаря: и да излееш всичката кръв при основанието на олтаря. 13. И да вземеш всичката тлъстина която покрива вътрешностите, и булото на дроба, и двата бъбрека, и тлъстината върх тях, и да ги изгориш на олтаря. 14. А месото на юнеца, и кожата му, и лайната му да изгориш в огън вън от стана: това е жертва за грях. 15. И единия овен да вземеш; и Аарон и синовете му да турят ръцете си на главата на овена. 16. И да заколеш

овена, и да вземеш кръвта му та да поръсиш олтаря наоколо. 17. И да разсечеш овена на късове, и да измиеш вътрешностите му и нозете му, и да ги туриш на късовете му и на главата му. 18. И всичкия овен да изгориш на олтаря: това е всесъжение Господу, ухание благовонно, жертва Господу. 19. И да вземеш втория овен; и Аарон и синовете му да турят ръцете си на главата на овена. 20. Тогаз да заколеш овена, и да вземеш от кръвта му, и да туриш на края на дясното ухо на Аарона, и на края на дясното ухо на синовете му, и на палеца на дясната им ръка, и на големия пръст на дясната им нога, и да поръсиш с кръвта олтаря наоколо. 21. И да вземеш от кръвта която е на олтаря, и от маслото на помазанието, и да поръсиш Аарона, и одеждите му, и синовете му, и одеждите на синовете му с него; и така ще се осветят, той, и одеждите му, и синовете му, и одеждите на синовете му с него. 22. И да вземеш от овена тлъстината, и опашката, и тлъстината която покрива вътрешностите, и булото на дроба, и двата бъбрека, и тлъстината която е върх тях, и дясното бедро, (защото е овен за посвещение,) 23. и един хляб, и една пита месена с елей, и една кора из коша на безквасните на предложените пред Господа; 24. и да туриш всичките на ръцете на Аарон и на ръцете на синовете му, и да ги подвижиш за движимо приношение пред Господа. 25. И да ги вземеш от ръцете им, и да ги изгориш над олтаря над всесъжението за ухание благовонно пред Господа: това е жертва Господу. 26. И от овена на посвещението което е за Аарона да вземеш гръдите, и да ги подвижиш за движимо приношение пред Господа, и то да бъде твой дял. 27. И да осветиш гръдите на движимото приношение, и бедрото на възвишаемото приношение, което се е подвижило и което се е възвишило от овена на посвещението, от онзи който е за Аарона, и от онзи който е за синовете му. 28. И това ще бъде от Израилевите синове на Аарона и на синовете му по вечно

узаконение, защото е възвишаемо приношение: и ще бъде възвишаемо приношение от Израилевите синове от примирителните им жъртви, тяхното възвишаемо приношение Господу. 29. И светите одежди на Аарона да бъдат на синовете му след него, за да се помажат в тях и да се осветят в тях. 30. Седем дни да се облича с тях онзи свещеник от синовете му който е вместо него, който ще влази в скинията на събранието за да служи в светилището. 31. И да вземеш овена на посвещението, и да свариш месото му на свето място. 32. И да ядат Аарон и синовете му месото на овена и хляба който е в коша, при дверите на скинията на събранието. 33. И да ядат онези приношение с които биде умилостивение за посвещение и освещение на тях; но чужденец да не яде, защото са свети. 34. И ако остане от месото на посвещението или от хляба до утрото, тогаз да изгориш остатъка в огън: да се не яде, защото е свят. 35. И така да направиш на Аарона и на синовете му, по всичко що ти заповядах: в седем дни ще ги посветиш. 36. И за грях да приносиш всеки ден един юнец за умилостивение; и да очистяш олтаря като правиш умилоствение за него, и да го помажеш за да го осветиш. 37. Седем дни да правиш умилостивение за олтаря и да го освещаваш, и да бъде олтар пресвят: всичко що се прикоснува до олтаря ще бъде свето. 38. И това е което ще приносиш на олтаря: по две агнета еднолетни на ден, винаги. 39. Едното агне да приносиш заран, а другото агне да приносиш привечер; 40. и с едното агне една десета част на ефа чисто брашно смесено с четвъртата част на един ин от първоток елей; и за възлияние четвъртата част на един ин от вино. 41. И второто агне да приносиш привечер: с приношение подобно на утренното и с възлиянието му да направиш нему, за благовонно ухание, жъртва Господу. 42. Това е всесегдашно всесъжение в родовете ви, при дверите на скинията на събранието пред Господа, дето ще се виждам с

вас да говоря с тебе там. 43. И там ще се виждам с Израилевите синове; и това място ще се освещава със славата ми. 44. И ще осветя скинията на събранието и олтаря: ще осветя и Аарона и синовете му, за да ми свещенствуват. 45. И ще се населя между Израивелите синове, и ще им бъда Бог. 46. И те ще познаят че аз съм Иеова техний Бог, който ги изведох из Египетската земя за да се населя между тях: аз съм Иеова техний Бог.

ГЛАВА 30.

1. И да направиш олтар за да кадиш темян: от дърво ситим да го направиш: 2. един лакът дължината му, и един лакът ширината му, четвероъгълен да бъде; и височината му два лакта: роговете му от него си. 3. И да го обковеш с чисто злато, върха му, и страните му наоколо, и роговете му; и да му направиш злат венец наоколо. 4. И под венеца му да му направиш две златни колцета: близу при двата му ъгла на двете му страни да ги направиш; и да бъдат влагалища на върлините, за да го носят с тях. 5. И да направиш върлините от дърво ситим, и да ги обковеш със злато. 6. И да го туриш пред завесата която е пред ковчега на свидетелството, срещу очистилището връх ковчега на свидетелството дето ще се виждам с тебе. 7. И ще кади Аарон над него благовонен темян всяка заран: когато устроява светилата ще кади с него. 8. И когато пали Аарон светилата вечер, ще кади с него темян за всегда пред Господа в родовете ви. 9. На него чужд темян да не приносите, нито всесъжение нито хлебно приношение, нито възлияние да изливате на него. 10. И над роговете му един път в годината да прави Аарон умилостивение с кръвта на умилоститителното приношение за грях: един път в годината на него отгоре ще прави умилостивение в родовете ви: това е пресвето Господу. 11. И говори Господ Мойсею и рече: 12. Когато вземеш

цялото число на Израилевите синове при изброението им, тогаз ще дадат всеки човек изкупуване за душата си Господу когато ги изброяваш, за да не падне язва върху тях когато ги изброяваш. 13. Тогаз ще дават: всеки който минава в изброението половин сикъл според сикъла на светилището (един сикъл е двадесет гери): половин сикъл ще е приношението Господу. 14. Всеки който минува в изброението, от двадесет години нагоре, ще даде това приношение Господу. 15. Богатият да не даде повече, и сиромахът да не даде по-малко, от половин сикъл когато давате това приношение Господу за да направите умилостивение за душите си. 16. И да приемеш среброто на умилостивението от Израилевите синове, и да го употребиш в служението на скинията на събранието; и да бъде на Израилевите синове за помен пред Господа, за да бъде умилостивение за душите ви. 17. И говори Господ Мойсею и рече: 18. И да направиш медна омивалница, и стоялото й медно, за да се мият; и да я поставиш между скинията на събранието и олтаря, и да туриш вода в нея. 19. И из нея да мият Аарон и синовете му ръцете си и нозете си. 20. Когато влизат в скинията на събранието, да се мият с вода, за да не умрат; или когато прихождат при олтаря да служат за да изгорят жъртва Господу, 21. тогаз ще мият ръцете си и нозете си, за да не умрат. И това ще им бъде вечно узаконение, нему и на потомците му в родовете им. 22. И говори Господ Мойсею и рече: 23. И ти вземи за себе си избрани аромати, от чиста смирна петстотин сикли, и от благовонна корица половината й, сиреч двеста и петдесет сикли, и от благовонна тръст двеста и петдесет сикли, 24. и от касия петстотин, според сикъла на светилището, и от елей един ин; 25. и да го направиш масло за свето помазание, маст варена по художеството на мироварец: да бъде масло за свето помазание. 26. И да помажеш с него скинията на събранието и ковчега на свидетелството, 27. и

трапезата и всичките й съдове, и светилника и съдовете му, и олтаря на кадението, 28. и олтаря на всесъжението заедно с всичките му съдове, и омивалницата и стоялото й: 29. и да ги осветиш, за да са пресвети: всичко що се прикоснува до тях ще бъде свето. 30. И Аарона и синовете му да помажеш, и да ги осветиш за да ми свещенствуват. 31. И да говориш на Израилевите синове и да речеш: Това ще бъде за мене масло на помазание свето в родовете ви. 32. человеческа плът да се не помаже с него, и по сложението му подобно на него да не правите: то е свето, и свето ще бъде вам. 33. Който прави подобно нему, или който тури от него на иноплеменника, да бъде изтребен от народа си. 34. И рече Господ Мойсю: Вземи за себе си аромати, - стакти, и оникс, и халван, - тези аромати наедно с чист ливан: от равни части да бъдат. 35. И да ги направиш темян, смешение по художеството на мироварец, подправено, чисто, свето. 36. И да счукаш от него много дребно, и да туриш от него пред свидетелството в скинията на събранието дето ще се виждам с тебе: това ще бъде вам пресвето. 37. А според сложението на този темян който ще направиш, за себе си да не правите: то да ти бъде свето за Господа. 38. Който направи подобно нему за да мирише от него, да бъде изтребен от народа си.

ГЛАВА 31.

1. И говори Господ Моисею и рече: 2. Виж, аз повикнах на име Веселеила сина на Урия, който е син Оров, от племето Юдино; 3. и изпълних го с Дух Божий, с мъдрост, и с разум, и с знание, и с всичко изкуство, 4. за да измисля художествени дела, да работи злато и сребро и мед, 5. и да изрязва камене за вложение, и да дяла дърва, за изработване на всяко дело. 6. И, ето, аз дадох му Елиава Ахисамаховия син от Дановото племе; и на всекиго мъдър сърцем турих мъдрост в

сърдцето му, за да направят всичко което ти заповядах: 7. скинията на събранието, и ковчега на свидетелството, и очистилището което е отгоре му, и всичките съдове на скинията, 8. и трапезата и съдовете й, и чистия светилник с всичките му съдове, и олтаря на каденето, 9. и олтаря на всесъжението с всичките му съдове, и омивалницата и стоялото й, 10. и служебните одежди, и светите одежди на Аарона свещеника, и одеждите на синовете му, за да свещенствуват, 11. и маслото за помазание, и благовонното кадене за светилището: по всичко що ти заповядах ще направят. 12. И говори Господ Мойсею и рече: 13. Говори и ти на Израилевите синове и речи: Съботите ми непременно да пазите; защото това е знамение между мене и вас в родовете ви, за да знаете че аз съм Господ който ви освещавам. 14. И да пазите съботата, защото е света вам: който я оскверни непременно да се умъртви; защото всеки който работи в нея, тая душа да се изтреби отсред народа си. 15. Шест дни да се работи работа; а в седмия ден е събота на почиване, света Господу: всеки който работи в съботния ден непременно да се умъртви. 16. И да пазят Израилевите синове съботата, за да я празднуват в родовете си по вечен завет. 17. Това е знамение между мене и Израилевите синове за всегда; защото в шест дни направи Господ небето и земята, а в седмия ден се успокои и почина си. 18. И даде на Мойсея, като престана да говори с него на Синайската гора, две плочи на свидетелството, плочи каменни написани с Божия пръст.

ГЛАВА 32.

1. И като видяха людете че се забави Мойсей да слезе от гората, събраха се людете върх Аарона и говориха му: Стани та ни направи богове които да ходят пред нас; защото този Мойсей, человекът който ни изведе из Египетската земя, не знаем що му стана. 2. И рече им

Аарон: Извадете златните обеци които са на ушите на жените ви, на синовете ви, и на дъщерите ви, и донесете ми ги. 3. И всичките люде извадиха златните обеци които бяха на ушите им, и принесоха ги Аарону. 4. И като взе от ръцете им, даде му образ в матка, и направи го излеяно теле; и те рекоха: О Израилю, тези са твоите богове които те изведоха от Египетската земя. 5. И това като видя Аарон, съгради олтар пред него; и провъзгласи Аарон и рече: Утре е праздник Господу. 6. И станаха рано на утрешния ден та пожъртвуваха всесъжение, и принесоха примирителни приношения: после седнаха людете да ядат и да пият, и станаха да играят. 7. Тогаз рече Господ Мойсею: Иди, слез; защото се развратиха твоите люде които си извел из Египетската земя. 8. Скоро се уклониха от пътя който им съм заповядал: направиха си излеяно теле, и поклониха му се, и пожъртвуваха му, и рекоха: О Израилю, тези са твоите богове които те изведоха из Египетската земя. 9. Рече пак Господ Мойсею: Видях тези люде, и, ето, жестоковийни люде са: 10. сега прочее остави ме, и ще се разпали гневът ми против тях, и ще ги изтребя; и ще те направя да станеш народ голям. 11. А Мойсей се помоли на Иеова Бога своего и рече: Защо, Господи, се разпаля гневът ти против твоите люде които си извел из Египетската земя с голяма сила и крепка ръка? 12. Защо да говорят Египтяните и да рекат: За зло ги изведе, да ги измори в горите, и да ги изтреби от лицето на земята? Повърни се от разпалението на гнева си, и разкай се за злото което си рекъл да направиш на людете си. 13. Помни Авраама, Исаака, и Израиля, твоите раби, на които си се клел в себе си, и рекъл си им: Ще умножа семето ви както звездите на небето; и всичка таз земя за която говорих ще дам на семето ви, и ще я наследят за всякога. 14. Тогаз се разкая Господ за злото което бе рекъл да направи на людете си. 15. Тогаз Мойсей се обърна и слезе от горага; и двете плочи на

свидетелството бяха в ръцете му, плочи написани от двете страни: от едната страна и от другата бяха написани. 16. И плочите бяха дело Божие; и написанието беше написание Божие начертано на плочите. 17. И като чу Исус гласа на людете които викаха, рече на Мойсея: Ратен глас има в стана. 18. А той рече: Не е глас от вик за победа, нито глас от вик за бягане, но глас на пеяне чувам аз. 19. И като приближи при стана, видя телето и ликуванията; и разпали се гневът Мойсеев, и хвърли плочите от ръцете си, и строши ги под гората. 20. Взе тогаз телето което бяха направили, и изгори го в огъня, и стри го доде стана тънък прах, и разпръсна го по водата, и напои Израилевите синове. 21. И рече Мойсей Аарону: Що ти сториха тези люде, та си навел на тях грях голям? 22. И рече Аарон: Да се не разпаля гневът на господаря ми: ти знаеш людете че клонят на зло. 23. Защото ми рекоха: Направи ни богове които да ходят пред нас, защото този Мойсей, человекът който ни изведе из Египетската земя, не знаем що му стана. 24. И рекох им: Който има злато нека го снеме от себе си: и дадоха ми го. Тогаз го хвърлих в огъня, и излезе това теле. 25. И като видя Мойсей людете че бяха в разкошество, (защотото Аарон беше ги оставил в разкошество за посрамение между неприятелите им,) 26. застана Мойсей при вратата на стана и рече: Който е Господен нека дойде към мене. И събраха се при него всичките Левиеви синове. 27. И рече им: Така говори Господ Бог Израилев: Турете всеки меча си на бедрото си: преминете от врата до врата през стана, и върнете се, и убийте всеки брата си, и всеки приятеля си, и всеки ближния си. 28. И направиха Левиевите синове според Мойсеевото слово; и паднаха в този ден от людете около три тисящи мъже. 29. Защото рече Мойсей: посветете себе си днес Господу, всеки против сина си, и всеки против брата си, за да ви се даде днес благословение. 30. И на утрешния ден рече Мойсей на людете: Вие сте направили голям грях; но сега ще

възляза към Господа: дано бих го умилостивил за греха ви. 31. И върна се Мойсей при Господа и рече: Уви! тези люде сториха голям грях че направиха за себе си златни богове. 32. Но сега, ако щеш, прости греха им; ако ли не, моля се, заличи ме от твоята книга която си написал. 33. И Господ рече Мойсею: Който съгреши пред мене, него ще залича от моята книга. 34. А ти сега иди та води людете където съм ти рекъл: ето, ангелът ми ще ходи пред тебе; но в деня на посещението ми ще носят греха им върх тях. 35. И порази Господ людете, защото направиха телето което Аарон направи.

ГЛАВА 33.

1. И рече Господ Мойсею: Иди, възлез от тук, ти и людете които си извел из Египетската земя, в земята за която се клех на Авраама, на Исаака, и на Якова, и рекох: На семето ти ще я дам; 2. и ще проводя пред тебе ангел, и ще изпъдя Хананея, Аморея, и Хетея, и Ферезея, Евея, и Иевусея; 3. и ще ви заведа в земя дето тече мляко и мед; понеже аз няма да възляза помежду ви, (защото сте жестоковийни люде,) да не би да ви довърша на пътя. 4. И когато чуха людете това лошо известие, плакаха горко; и никой не тури на себе си украшенията си. 5. Защото Господ рече Мойсею: Кажи на Израилевите синове: Вие сте жестоковийни люде: една минута ако да възляза помежду ви, ще ви довърша; а сега снемете украшенията си от вас, да видя какво ще правя с вас. 6. И Израилевите синове махнаха украшенията си при горага Хорив. 7. Тогаз взе Мойсей скинията и постави я вън от стана, далеч от стана, и нарече я Скиния на Събранието; и всеки който търсеше Господа излизаше при скинията на събранието която беше вън от стана. 8. И когато излизаше Мойсей към скинията, всичките люде ставаха та стоеха, всеки при вратата на шатъра си, и гледаха след Мойсея доде влезе в скинията. 9. И когато

влезеше Мойсей в скинията, слизаше облачний стълп и заставаше на вратата на скинията; и говореше Господ с Мойсея. 10. И гледаха всичките люде стълпа облачен който стоеше на скинията на вратата, и ставаха всичките люде, всеки на вратата на шатъра си, та се кланяха. 11. И говореше Господ Мойсею лице с лице, както говори человек с приятеля си. И вращаше се Мойсей в стана; а слугата му младият, Исус син Навиев, не се отдалечаваше от скинията. 12. И рече Мойсей Господу: Виж, ти ми казваш: Изведи тез люде; но не си ми явил кого ще проводиш с мене; и ти ми рече: Тебе зная по име; още си намерил и благодат пред мене. 13. А сега, ако съм намерил благодат пред тебе, покажи ми, моля ти се, пътя си за да те позная, да намеря благодат пред тебе; и виж, този народ твои люде са. 14. И той рече: Моето присътствие ще дойде с тебе, и аз ще те успокоя. 15. И рече му: Ако твоето присътствие не дойде с мене, не ни извождай от тук. 16. Защото как ще се познае сега че съм намерил благодат пред тебе, аз и твоите люде? не ли чрез твоето дохождане с нас? Така ще се отличим, аз и людете твои, от всичките люде които са по лицето на земята. 17. И рече Господ Мойсею: И това което си рекъл ще сторя; защото си намерил благодат пред мене, и зная те по име. 18. И рече: Покажи ми, моля, славата си. 19. И той рече: Аз ще сторя да мине пред тебе всичката моя благост, и ще провъзглася името Иеова пред тебе, и ще помилвам когото ще помилвам, и ще пожаля когото ще пожаля. 20. И рече: Не можеш да видиш лицето ми; защото человек не може да ме види и да остане жив. 21. И рече Господ: Ето място при мене, и ще застанеш на канарата; 22. и когато минува славата ми, ще те поставя в пукнотината на канарата, и ще те прекрия с ръката си доде премина; 23. и ще вдигна ръката си, и ще видиш заднините ми; но лицето ми няма да се види.

ГЛАВА 34.

1. И рече Господ Мойсею: Издялай си две каменни плочи като първите; и ще напиша на тези плочи думите които бяха на първите плочи, които ти строши. 2. И бъди готов за утре, и възлез утре на Синайската гора, и застани пред мене там на върха на горита. 3. И никой да не възлезе с тебе наедно, нито да се яви някой по всичката гора, и овците и говедата да не пасат пред тази гора. 4. И Мойсей издяла две каменни плочи като първите; и стана рано на утрината та възлезе на Синайската гора, както му заповяда Господ, и взе в ръцете си двете каменни плочи. 5. И слезе Господ в облак, и застана там до него, и провъзгласи името Господне. 6. И замина Господ пред него и провъзгласи: Господ, Господ Бог благоутробен и милосерд, дълготърпелив, и многомилостив, и истинен, 7. който съхранява милост в тисящи родове, прощава беззаконие, и престъпление, и грях, а никак не обезвинява повинния: въздава беззаконието на отците върх чадата, и върх чада на чадата им, дори до третия и четвъртия род. 8. И прибърза Мойсей, и се наведе до земята, и поклони се. 9. И рече: Ако съм намерил сега благодат пред тебе, Господи, нека дойде, моля, Господ мой между нас; защото тези люде са жестоковийни: прости нашето беззаконие и греха ни, и приими нас за наследие твое. 10. И рече: Ето, аз правя завет: пред всичкия твой народ ще направя чудеса които не са ставали по всичката земя, нито в един народ; и всичките твои люде между които си ти ще видят делото Господне; защото е страшно това което аз ще сторя с вас. 11. Упази това което ти заповядвам аз днес: ето, аз изпъждам пред тебе Аморея, и Хананея, и Хетея, и Ферезея, и Евея, и Иевусея. 12. Пази се да не направиш договор с жителите на тази земя в която влизаш, за да не стане примка между вас. 13. Но олтарите им да разориш, и кумирите им да строшиш, и ашерите им да изсечеш; 14. защото ти не ще се

поклониш на друг бог; понеже Иеова, на когото името е Ревнив, Бог ревнив е. 15. Да не направиш договор с жителите на тази земя; и когато блудствуват всред боговете си, и пожъртвуват на боговете си, ако те поканят, да не ядеш от жъртвите им; 16. и да не вземеш от дъщерите им за синовете си, та когато блудствуват дъщерите им вслед боговете си да не направят синовете ти да блудствуват вслед боговете им. 17. Да не направиш за себе си леяни богове. 18. Праздника на безквасните да пазиш: седем дни да ядеш безквасен хляб, както съм ти заповядал, в отреденото време на месец Авив: защото в месец Авив излезе ти из Египет. 19. Всяко което отваря ложесна е мое, и всяко мъжко първородно между скотовете ти, говедо или овца. 20. А първороденото на осела ще изкупиш с овца; и ако го не изкупиш, то да му пресечеш врата. Всичките първородни на синовете си да изкупуваш. И никой да се не яви пред мене с праздни ръце. 21. Шест дни да работиш; а в седмия ден да се успокояваш: даже и по сеитба и по жетва да се успокояваш. 22. И да държиш праздника на седмиците, начатките на жетвата на житото, и праздника на плодосъбирането в свършването на годината. 23. Всяко твое мъжко три пъти в годината да се явява пред Господа Иеова, Бога Израилева. 24. Защото ще изпъдя езичниците пред тебе, и ще разширя пределите ти; и никой не ще пожелае твоята земя когато възлязваш да се представиш пред Господа Бога твоего три пъти в годината. 25. Да не принесеш кръвта на жъртвата ми с квасни хлябове; и праздничната жъртва на Пасхата да не остане през нощта до утрото. 26. Начатките на първите плодове от земята си да принесеш в дома на Господа Бога твоего. Да не свариш яре в млякото на майка му. 27. И рече Господ Мойсею: Напиши си тези думи; защото по тези думи направих завет с тебе и с Израиля. 28. И четиридесет дни и четиридесет нощи стоя там с Господа: хляб не яде, и вода не пи. И написа на плочите думите

на завета, десетте заповеди. 29. И като слизаше Мойсей от Синайската гора, и двете плочи на свидетелството бяха в ръката на Мойсея при слязването му от гората, тогаз Мойсей не знаеше че кожата на лицето му издаваше зари като бе говорил Бог с него. 30. И видя Аарон всичките Израилеви синове Мойсея, и, ето, кожата на лицето му издаваше зари; и убояха се да приближат при него. 31. И повика ги Мойсей; и върнаха се към него Аарон и всичките началници на събранието, и говори с тях Мойсей. 32. И след това всичките Израилеви синове приближиха; и заповяда им всичко що му говори Господ на Синайската гора. 33. И свърши Мойсей да им говори; а имаше на лицето си покривало. 34. И когато влезваше пред Господа да говори с него, вдигаше покривалото доде да излезе; и излизаше и говореше на Израилевите синове онова което му беше заповядано. 35. И видяха Израилевите синове лицето Мойсеево че кожата на Мойсеевото лице издаваше зари; и Мойсей туряше пак покривалото на лицето си доде да влезе да говори с него.

ГЛАВА 35.

1. И събра Мойсей всичкото събрание на Израилевите синове и рече им: Това е което заповяда Господ да правите. 2. Шест дни да се работи работа; а седмий ден да ви бъде свет, събота на упокоение посвещена Господу: всеки който работи в него ден да се умъртви. 3. В съботен ден да не кладете огън в никое от жилищата си. 4. И говори Мойсей на всичкото събрание от Израилевите синове и казваше: Това е словото което Господ заповяда и рече: 5. Вземете приношение за Господа от каквото имате: всеки който има произволение в сърдцето си нека принесе приношението Господне: злато, и сребро, и мед, 6. и синьо, и багрено, и червено, и висон, и козина, 7. и очервени кожи от овни, и язовечки кожи, и дърво ситим, 8. и масло за светене, и

аромати за масло на помазанието и за благовонното кадене, 9. и оniксови камене, и камене да се вложат на ефода и на нагръдника. 10. И всеки мъдър сърдцем между вас да дойде и да направи всичко, което заповяда Господ: 11. скинията, прикрова ѝ, покривалото ѝ, петелките ѝ, и дъските ѝ, вереите ѝ, стълповете ѝ, и подложките ѝ, 12. ковчега и върлините му, очистилището, и закривателната завеса, 13. трапезата и върлините ѝ и всичките ѝ съдове, и хляба на предложението, 14. и светилника за светенето, и съдовете му, и светилата му, и маслото за светенето, 15. и олтаря на каденето и върлините му, и маслото за помазане, и благовонното кадене, и закрова на входа на скинията. 16. олтаря на всесъжението, и медната за него решетка, върлините му, и всичките му съдове, омивалницата и стоялото ѝ, 17. привезките на двора, стълповете му и подложките им, и закрова за дверите на двора, 18. колете на скинията, и колете на двора, и въжата им, 19. служебните одежди за да служат в светилището, светите одежди за Аарона свещеника, и одеждите на синовете му, за да свещенствуват. 20. Тогаз всичкото събрание на Израилевите синове си отиде от лицето Мойсеево. 21. И дойдоха, всеки человек когото сърдце теглеше, и всеки на когото духът произволяваше, та принесоха приношение Господу за дялото на скинията на събранието, и за всяко нейно служене, и за светите одежди. 22. И дойдоха, и мъже и жени които имаха произволно сърдце, та принесоха гривни, и обеци, и пръстене, и мъниста, всякакви златни нещa; и всички които принесоха златно приношение принесоха Господу. 23. И всеки человек у когото се намерваше синьо, багрено, и червено, и висон, и козина, очервени кожи от овни, и язовечки кожи, принесоха ги. 24. Всеки който можеше да направи приношение от сребро и мед принесоха приношение Господу; и всеки у когото се нахождаше дърво ситим за всяка работа на

служенето принесоха. 25. И всяка жена която умееше предеше с ръцете си, и приносяше напредени синьото, и багреното, и червеното, и висона. 26. И всичките жени които ги сърдце теглеше и умееха предяха козината. 27. И началниците принесоха ониксовите камене, и каменете за вложение на ефода и на нагръдника, 28. и ароматите и маслото за светенето, и маслото за помазанието и за благовонното кадене. 29. Израилевите синове принесоха самоволно приношение Господу, всеки мъж и жена които имаха произволно сърдце да принесат за всяко дело което заповяда Господ чрез Мойсеева ръка да бъде. 30. И рече Мойсей на Израилевите синове: Вижте, Господ повикна на име Веселеила сина на Урия, който е син Оров, от Юдиното племе, 31. и изпълни го с Дух Божий, с мъдрост, разум, и знание, и с всяко изкуство, 32. за да измисля художествени дела, да работи злато, и сребро, и мед, 33. и да изсича камене за вложение, и да дяла дърва за изработване, на всяко художествено дело. 34. И даде в сърдцето му да поучава, той и Елиав синът Ахисамахов, от Дановото племе. 35. Изпълни с мъдрост сърдцето им за да работят всяка работа на ваятел, и на изкусен художник, и на везател в синьо, и в багрено, в червено, и във висон, и на ткач, сиреч, на онези които работят всяка работа и измислят художествени дела.

ГЛАВА 36.

1. Тогаз Веселеил, и Елиав, и всеки който умееше, комуто Господ бе дал мъдрост и разум за да знае да работи всяка работа за служене на светилището, направиха по всичко което заповяда Господ. 2. Защото повикна Мойсей Веселеила, и Елиава, и всекиго който умееше, комуто в сърдцето Господ даде мъдрост, всекиго когото сърдце теглеше да дойде при делото да го направи; 3. и взеха от Мойсея всичките приношения които принесоха Израилевите синове за

работата в служене на светилището, за да я работят. И всяка заран още приносяха нему самоволно приношение. 4. И дойдоха всичките мъдри които работеха всяка работа на светилището, всеки от работата си която работеше, 5. та говориха Мойсею и казваха: Людете приносят повече от онова което е доволно за служенето на тази работа която Господ заповяда да се направи. 6. Тогаз заповяда Мойсей, и прогласиха в стана и говориха: Никой мъж нито жена да не работи вече за приношение на светилището. И людете престанаха да приносят вече. 7. Защото веществото което имаха беше им доволно за всичката работа за да я направят, и повече бе. 8. И всичките изкусни от онези които работеха скинията направиха десет опони от препреден висон, и синьо, и багрено, и червено: направиха на тях херувими изкусна работа: 9. дължината на едната опона двадесет и осем лакти, ширината на едната опона четири лакти: всичките опони от една мярка. 10. И съедини петте опони една с друга, и другите пет опони съедини една с друга. 11. И направи сини запетелки по края на едната опона, в краищата на съединението: така направи по края на крайната опона на второто съединение. 12. Петдесет запетелки направи на едната опона, и петдесет запетелки направи по края на опоната която беше във второто съединение, за да се посрещат запетелките една с друга. 13. И направи петдесет златни петелки, и съедини опоните една с друга с петелките; и стана скинията една. 14. После направи опони от козина за покров над скинията: единадесет опони ги направи: 15. дължината на едната опона тридесет лакти, и ширината на едната опона четири лакти: единадесетте опони на една мярка. 16. И съедини петте опони особно, и шестте опони особно. 17. И направи петдесет запетелки по края на крайната опона в съединението, и петдесет запетелки направи по края на опоната от второто съединение. 18. Направи още петдесет медни петелки за да

съедини покрова, да е един. 19. И направи покрив за скинията от овенски очервени кожи, и прикривало отгоре от язовечки кожи. 20. И направи дъските за скинията от дърво ситим да стоят прави: 21. дължината на едната дъска десет лакти, и ширината на едната дъска лакът и половина. 22. Една дъска имаше два шина посрещани един с друг: така направи за всичките дъски на скинията. 23. И направи дъските за скинията, двадесет дъски от южната страна към пладне. 24. И под двадесетте дъски направи четиридесет сребърни подложки: две подложки отдолу на едната дъска за двата ѝ шина, и две подложки отдолу на другата дъска за двата ѝ шина. 25. И за втората страна на скинията на север направи двадесет дъски, 26. и четиридесетте им подложки сребърни: две подложки отдолу на едната дъска, и две подложки отдолу на другата дъска. 27. И за задната страна на скинията, откъм запад, направи шест дъски. 28. И две дъски направи за ъгловете на скинията на задната страна. 29. И съединиха се отдолу, и ставиха се наедно отгоре, с едно колце: така направи и за двете, на двата ъгла. 30. Така станаха осем дъски, и подложките им шестнадесет подложки сребърни, по две подложки под всяка дъска. 31. И направи верeите от дърво ситим: пет за дъските от едната страна на скинията, 32. и пет вереи за дъските от другата страна на скинията, и пет вереи за дъските на скинията от задната страна към запад. 33. И направи средната верея да преминва през дъските от край до край. 34. И обкова дъските със злато, и направи колцетата им златни за влагалища на верeите, и обкова верeите със злато. 35. И направи завесата от синьо, багрено, и червено, и препреден висон; и с изкусна работа направи на нея херувими. 36. И направи за нея четири стълпа от ситим, и обкова ги със злато: куките им бяха златни; и изля за тях четири сребърни подложки. 37. И направи закров за дверите на скинията от синьо, и багрено, и червено, и препреден висон, работа везана, 38. и петте му

стълпа и куките им; и обкова върховете им и свръзките им със злато; а петте им подложки бяха медни.

ГЛАВА 37.

1. И направи Веселеил ковчега от дърво ситим: два лакта и половина дължината му, и един лакът и половина ширината му, и един лакът и половина височината му. 2. И обкова го с чисто злато отвътре и отвън, и направи му златен венец наоколо. 3. И изле за него четири златни колцета за четирите му ъгла: две колцета на едната му страна, и две колцета на другата му страна. 4. И направи върлини от дърво ситим, и обкова ги със злато. 5. И провря върлините през колцетатата от страните на ковчега, за да се носи ковчегът. 6. И направи очистилището от чисто злато: два лакта и половина дължината му, и един лакът и половина ширината му. 7. И направи два херувима от злато: изковани ги направи, на двата края на очистилището: 8. един херувим от единия край, и един херувим от другия край: от същото очистилище направи херувимите на двата му края. 9. И херувимите бяха с разпрострени отгоре криле, и покриваха с крилете си очистилището; и лицата им бяха едно срещу друго: към очистилището бяха лицата на херувимите. 10. И направи трапезата от дърво ситим: два лакта дължината ѝ, и един лакът ширината ѝ, и височината ѝ един лакът и половина. 11. И обкова я с чисто злато, и направи ѝ златен венец наоколо. 12. Направи ѝ и краищник наоколо, една длан на шир; и върх краищника ѝ наоколо направи златен венец. 13. И изля за нея четири златни колцета, и тури колцетата на четири ъгла които бяха на четирите ѝ нозе. 14. Около краищника бяха колцетата, влагалища на върлините за да носят трапезата. 15. И направи върлините от дърво ситим, и обкова ги със злато, за да носят трапезата. 16. И направи от чисто злато съдовете които бяха на

трапезата, блюдата й, и темянниците й, и тасовете й, и възливалниците й за да стават с тях възлиянията. 17. И направи светилника от чисто злато: изкован направи светилника: стеблото му, и ветвите му, чашките му, яблъчките му, и цветята бяха из него си. 18. И шест ветви излезваха от страните му, три ветви на светилника от едната му страна, и три ветви на светилника от другата му страна: 19. на едната ветва три чашки като мигдали, една яблъчка, и едно цвете; и на другата ветва три чашки като мигдали, една яблъчка, и едно цвете: така и на шестте ветви които излязваха из светилника. 20. И на стеблото на светилника имаше четири като мигдали чашки, с яблъчките им и цветята им, 21. и на шестте ветви които изхождаха от светилника, една яблъчка под двете му ветви, и една яблъчка под двете му ветви, и една яблъчка под двете му ветви. 22. Яблъчките им и ветвите им бяха от него: всичкото му цяло изковано от чисто злато. 23. И направи седемте му светила, и щипците му, и подноските му от чисто злато. 24. От един талант чисто злато направи него и всичките му съдове. 25. И направи олтаря на каденето от дърво ситим: дължината му един лакът, и ширината му един лакът, четвероъгълен, и височината му два лакта: роговете му бяха от него си. 26. И обкова го с чисто злато, върха му, и страните му наоколо, и роговете му; и направи му златен венец наоколо. 27. И под венеца му направи две златни колцета за него, близу при двата му ъгла, на двете му страни, за да са влагалища на върлините, та да го носят с тях. 28. И направи върлините от дърво ситим, и обкова ги със злато. 29. И направи светото масло на помазанието, и чистия благовонен темян, по изкуството на мироварец.

ГЛАВА 38.

1. И направи олтаря на всесъжението от дърво ситим: пет лакти дължината му, и пет лакти ширината му, четвероъгълен, и височината му три лакти. 2. И направи роговете му на четирите му ъгъла: роговете му бяха от истия; и обкова го с мед. 3. И направи всичките съдове на олтаря, котлите, и лопатите, и тасовете, и вилиците, и въглениците: всичките му съдове направи медни. 4. И направи за олтаря медна решетка, работа като на мрежа, под околността му отдолу до средата му. 5. И изля четири колцета за четирите края на медната решетка, влагалища на вързлините. 6. И направи вързлините от дърво ситим, и обкова ги с мед. 7. И провря вързлините през колцетата от страните на олтаря за да го носят с тях: направи го от дъски хралуп. 8. И направи омивалницата медна, и стоялото й медно, от огледалата на събираемите жени които се събираха при вратата на скинията на събранието. 9. И направи двора: От южната страна към пладне привесите на двора бяха от препреден висон, сто лакти: 10. стълповете им бяха двадесет, и медните им подложки двадесет: куките на стълповете и свръзките им, сребърни. 11. И за северната страна привесите бяха сто лакти: стълповете им двадесет, и медните им подложки двадесет: куките на стълповете и свръзките им, сребърни. 12. И на западната страна бяха привесите петдесет лакти: стълповете им десет, и подложките им десет: куките на стълповете и свръзките им, сребърни. 13. И за източната страна право към изток, петдесет лакти: 14. привесите от едната страна на вратата бяха петнадесет лакти: стълповете им три, и подложките им три; 15. и на другата страна (отсам и отсам на дворните врата) привесите бяха петнадесет лакти: стълповете им три, и подложките им три: 16. всичките дворни привеси наоколо, от препреден висон. 17. И подложките на стълповете бяха медни: куките на стълповете и

свръзките им сребърни, и върховете им обковани със сребро; и всичките стълпове на двора бяха свързани със сребро. 18. И закровът на дворните врата беше везана работа, от синьо, и багрено, и червено, и препреден висон; и двадесет лакти дължината му, а височината пет лакти широка, както привесите на двора; 19. и стълповете им четири, и медните им подложки четири: куките им сребърни, и върховете им обковани със сребро, и свръзките им сребърни. 20. И всичките коле на скинията и на двора наоколо бяха медни. 21. Тези са изброените вещи на скинията, сиреч, на скинията на свидетелството, както, според повелението Мойсеево, се изброиха с ръката на Итамара, сина на Аарона свещеника, за служенето на Левитите. 22. И Веселеил, синът на Урия сина Орова, от племето Юдино, направи всичко което заповяда Бог Мойсею, 23. И с него Елиав, син Ахисамахов, от племето Даново, ваятел, и изкусен художник, и везател на синьо, и на багрено, и на червено, и на висон. 24. Всичкото злато което се употреби за работенето във всичката работа на светилището, златото на приношението, беше двадесет и девет таланта, и седемстотин и тридесет сикли, според сикъла на светилището; 25. и среброто от данта на изброените от събранието, сто таланта и тисяща и седемстотин и седемдесет и пет сикли, според сикъла на светилището: 26. един веках на глава, сиреч, половин сикъл според сикъла на светилището, за всекиго що е минал в изброението, на възраст от двадесет години и нагоре, за шестстотин и три тисящи и петстотин и петдесет души. 27. И от среброто на стоте таланта изляха се подложките на светилището и подложките на завесата: сто подложки, от сто таланта, един талант за една подложка. 28. И от едната тисяща и седемстотин и пет сикли направи куките за стълповете, и обкова върховете им, и свърза ги. 29. И медта на приношението беше седемдесет таланта, две тисящи и четиристотин

сикли. 30. И от него направи подложките за дверите на скинията на събранието, и медния олтар, и медната решетка за него, и всичките олтарски съдове, 31. и подложките за двора наоколо, и подложките на дворните врата, и всичките коле на скинията, и всичките коле за двора наоколо.

ГЛАВА 39.

1. И от синьото, и багреното, и червеното направиха служебни одежди за служене в светилището, и направиха светите одежди за Аарона, както заповяда Господ Мойсею. 2. И направи ефода от злато, от синьо, и багрено, и червено, и препреден висон. 3. И изковаха златото на тънки плочи, и изсякоха ги на тънки нишки, за да ги работят между синьото, и багреното, и червеното, и висона с изкусна работа. 4. Направиха му нарамници, които да се вържат, за да се свързва на двата края, 5. и препоясанието на ефода отгоре му от същия според направата му: от злато, от синьо, и багрено, и червено, и препреден висон, както заповяда Господ Мойсею. 6. И изработиха ониксовите камене, споени от златни гнездца, и изваяха на тях имената на Израилевите синове както се ваят печати. 7. И тури ги на нарамниците на ефода, като камене за помен на Израилевите синове, както заповяда Господ Мойсею. 8. И направи нагръдника от изкусна работа, според направата на ефода, от злато, от синьо, и багрено, и червено, и препреден висон. 9. четвероъгълен бе: двоен направиха те нагръдника: дължината му една педа, и ширината му една педа, двоен. 10. И споиха на него четири реда камене: ред, сард, топаз, и смарагд, първий ред; 11. и вторий ред, антракс, сапфир, и адамант; 12. и третий ред, лигирий, ахат, и аметист; 13. и четвъртий ред, хрисолит, оникс, и яспис: споени в златни гнездца по вложението им. 14. И каменете бяха според имената на Израилевите синове: те бяха

дванадесет според имената им; и на всеки от тях бе изваено, като на печат, по едно име от дванадесетте племена. 15. И върху нагръдника направиха вити верижици плетена работа от чисто злато. 16. И направиха две златни гнездца и две златни колцета, и туриха двете колцета на двата края на нагръдника. 17. И провряха двете плетени златни верижици през двете колцета по краищата на нагръдника. 18. И другите два края на двете плетени верижици ставиха с двете гнездца, и туриха ги на нарамниците на ефода откъм лицето му. 19. И направиха две златни колцета, и туриха ги на двата края на нагръдника от тази му страна която е към ефода отвътре. 20. И направиха две други златни колцета, и положиха ги на двете страни на ефода отдолу, към лицето му срещу съединението му над препоясанието на ефода. 21. И вързаха нагръдника с колцетата му за колцетата на ефода с ширит от синьо, за да е над препоясанието на ефода, така щото нагръдникът да не е отделен от върху ефода, както заповяда Господ Мойсею. 22. И направи мантията на ефода, ткана работа, все от синьо. 23. И в средата на мантията имаше отвор като отвора на броня, с обтока около отвора да се не дере. 24. И по полите на мантията направиха нарове от синьо, и багрено, и червено, и препреден висон. 25. И направиха звънци от чисто злато, и туриха звънците между наровете по полите на мантията, между наровете наоколо, 26. звънец и нар, звънец и нар, по полите на служебната мантия наоколо, както заповяда Господ Мойсею. 27. И направиха хитоните от висон ткана работа, за Аарона и за синовете му, 28. и кидара от висон, и великолепните гъжви от висон, и ленените гащи от препреден висон, 29. и пояса от препреден висон, и синьо, багрено, и червено, везана работа, както заповяда Господ Мойсею. 30. И направиха плочицата на светия венец от чисто злато, и писаха на нея писмо като ваяне на печат, СВЕТИНЯ ГОСПОДУ. 31. И привързаха й

син ширит за да я турят отгоре на кидара, както заповяда Господ Мойсею. 32. Така се свърши всичката работа на скинията, сиреч, на шатъра на събранието; и направиха Израилевите синове всичко както заповяда Господ Мойсею: така направиха. 33. И донесоха скинията Мойсею, скинията и всичките й съдове, петелките й, дъските й, вереите й, и стълповете й, и подложките й, 34. и прикривалото от овенски червени кожи, и прикривалото от язовечки кожи, и закривателната завеса, 35. ковчега на свидетелството и въжлините му, и очистилището, 36. трапезата, всичките й съдове, и хлябовете на предложението, 37. чистия светилник, светилата му, светилата за нареждане, и всичките му съдове, и маслото за светенето, 38. и златния олтар, и маслото за помазание, и благовонния темян, и закрова за дверите на скинията, 39. медния олтар и медната му решетка, и върлините му, и всичките му съдове, омивалницата и стоялото й, 40. привесите на двора, стълповете му, и подложките му, и закрова за дворните врата, въжата му, и колете му, и всичките съдове за служене в скинията, сиреч, в шатъра на събранието, 41. служебните одежди за служене в светилището, и светите одежди за Аарона священика, и одеждите на синовете му, за да священствуват. 42. Всичко както заповяда Господ Мойсею, така направиха Израилевите синове всички тези работи. 43. И видя Мойсей всичката работа, и, ето, бяха я направили както заповяда Господ: така направиха; и благослови ги Мойсей.

ГЛАВА 40.

1. И говори Господ Мойсею и рече: 2. В първия ден на първия месец да поставиш скинията, шатъра на събранието. 3. И да туриш там ковчега на свидетелството, и да закриеш ковчега със завесата. 4. И да внесеш трапезата, и да наредиш което е за нареждане на нея; и да внесеш

светилника, и да запалиш светилата му. 5. И да поставиш златния олтар на каденето пред ковчега на свидетелството; и да туриш закрова на входа в скинията. 6. И да туриш олтаря на всесъжението пред входа на скинията, шатъра на събранието. 7. И да туриш омивалницата между шатъра на събранието и между олтаря, и да налееш вода в нея. 8. И да поставиш двора наоколо, и да туриш закрова на дворните врата. 9. И да вземеш маслото за помазването, и да помажеш скинията и всичко що е в нея, и да осветиш и всичките нейни съдове; и ще бъде света. 10. И да помажеш олтаря на всесъжението и всичките негови съдове, и да осветиш олтаря; и ще бъде олтар пресвет. 11. И да помажеш омивалницата и стоялото ѝ, и да я осветиш. 12. И да приведеш Аарона и синовете му при дверите на скинията на събранието, и да ги омиеш с вода. 13. И да облечеш Аарона със светите одежди, и да го помажеш, и да го осветиш; и ще ми свещенствува. 14. И да приведеш синовете му, и да ги облечеш с хитони, 15. и да ги помажеш както си помазал баща им; и ще ми свещенствуват. И помазването им ще им бъде за всегдашно свещенство в родовете им. 16. И направи Мойсей всичко както му заповяда Господ: така направи. 17. И в първия месец на втората година, в първия ден на месеца, постави се скинията. 18. И постави Мойсей скинията, и подложи подложките ѝ, и постави дъските ѝ, и намести верeите ѝ, и възправи стълповете ѝ. 19. И разпростря шатъра върх скинията, и тури прикривалото на шатъра отгоре му, както заповяда Господ Мойсею. 20. И като взе свидетелството положи го в ковчега, и вложи върлините в колцетата на ковчега, и тури очистилището на ковчега отгоре. 21. И внесе ковчега в скинията, и окачи закривателната завеса, и закри ковчега на свидетелството, както бе заповядал Господ Мойсею. 22. И сложи трапезата в скинията на събранието към северната страна на скинията, отвън завесата. 23. И

нареди на нея хлябовете пред Господа, както бе заповядал Господ Мойсею. 24. И тури светилника в скинията на събранието срещу трапезата, към южната страна на скинията. 25. И запали светилата пред Господа, както бе заповядал Господ Мойсею. 26. И положи златния олтар в скинията на събранието, пред завесата; 27. и покади над него с благовонен темян, както бе заповядал Господ Мойсею. 28. И окачи закрова на входа в скинията. 29. И олтаря на всесъжението положи при входа на скинията, сиреч, шатъра на събранието, и принесе на него всесъжението и хлебното приношение, както бе заповядал Господ Мойсею. 30. И положи омивалницата между шатъра на събранието и олтаря, и наля в нея вода за да се мият. 31. И Мойсей и Аарон и синовете му миеха от нея ръцете си и нозете си: 32. когато влазяха в шатъра на събранието, и когато пристъпваха при олтаря, миеха се, както бе заповядал Господ Мойсею. 33. И постави двора около скинията и олтаря, и окачи закрова на дворните врата. Така свърши Мойсей делото. 34. Тогаз облакът покри шатъра на събранието, и славата Господня изпълни скинията. 35. И не можа Мойсей да влезе в скинията на събранието, защото облакът стоеше над него, и славата Господня изпълни скинията. 36. И когато се дигаше облакът от скинията, тогаз Израилевите синове тръгваха на път във всичките си пътувания; 37. но ако облакът не се дигаше, тогаз не тръгваха до деня на дигането му. 38. Защото облакът Господен беше над скинията дене; а ноще над нея беше огън пред очите на всичкия дом Израилев, във всичките им пътувания.

ЛЕВИТ

ГЛАВА 1.

1. И повика Господ Моисея, и говори му от скинията на събранието и
рече: 2. Говори на Израилевите синове и кажи им: Когато някой от вас

принесе Господу от скотовете принос, от чердата или от стадата да принесе принос. 3. Приносът му за всесъжение ако е от чердата, нека го принесе мъжко безпорочно: пред дверите на скинията на събранието да го принесе за да е прието пред Господа. 4. И да положи ръката си на главата на всесъжението, и ще бъде прието за него, за да бъде умилостивение за него. 5. И да заколи телето пред Господа; и Аароновите синове, свещениците, да принесат кръвта, и да поръсят с кръвта наоколо върху олтаря който е пред дверите на скинията на събранието. 6. И да одере животното на всесъжението, и да го насече на късове. 7. И синовете на Аарона свещеника да турят огън на олтаря, и да наредят дърва на огъня. 8. И Аароновите синове, свещениците, да възложат тези късове, главата и тлъстината, на дървата които са върху огъня на олтаря; 9. а вътрешностите му и нозете му да измие с вода, и да ги изгори свещеникът всичките на олтаря, всесъжение, жертва за ухание благовонно Господу. 10. И приносът му за всесъжение ако е от стадата, от овците или от козите, да го принесе мъжко безпорочно. 11. И да го заколи пред Господа в страните на олтаря към север; и свещениците, Аароновите синове, да поръсят с кръвта му олтаря наоколо. 12. И да го насече на късове, и главата му и тлъстината му; и да ги нареди свещеникът на дървата които са върху огъня на олтаря. 13. А вътрешностите и нозете да измие с вода; и да принесе всичките свещеникът, и да ги изгори на олтаря: това е всесъжение, жертва за ухание благовонно Господу. 14. И приносът му за всесъжение Господу ако е от птици, тогаз да принесе приноса си от гъргорици или от гълъбчета. 15. И да го донесе свещеникът при олтаря, и да откъсне главата му, и да го изгори на олтаря; и кръвта му да изцеди до стената на олтаря; 16. И да изтръгне гушата му с лайната му, и да ги хвърли до олтаря към източната страна на мястото на пепела. 17. И да го разчекне между крилата му, но да го не отделя; и

свещеникът да го изгори на олтаря, върху дървата които са на огъня: то е всесъжение, жертва за ухание благовонно Господу.

ГЛАВА 2.

1. И когато някой ще принесе принос Господу, хлебно приношение, да бъде приносът му чисто брашно; и да възлее на него елей, и да тури
на него ливан. 2. И да го донесе на Аароновите синове, свещениците;
и свещеникът да вземе от чистото му брашно и от елея му една пълна шепа, и всичкия му ливан, и да ги изгори на олтаря за помен: жертва
е, ухание благовонно Господу. 3. А остатъкът от хлебното
приношение да бъде на Аарона и на синовете му: то е пресвето от
Господните жертви. 4. И когато принесеш принос хлебно приношение печено в пещ, да бъде безквасни пити от чисто брашно месени с елей,
или безквасни кори мазани с елей. 5. И приносът ти ако е хлебно
приношение на сковрадата, да бъде безквасно от чисто брашно
месено с елей. 6. Да го наломиш на уломъци, и да полееш на него
елей: то е хлебно приношение. 7. Ако ли е приносът ти хлебно
приношение в гърне, да бъде от чисто брашно с елей. 8. И
направеното от тях хлебно приношение, да го донесеш Господу; и
когато се представи на свещеника, той да го приближи при олтаря. 9.
И от хлебното приношение да отдели свещеникът колкото е за помен, и да го изгори на олтаря: това е жертва за ухание благовонно Господу.
10. А остатъкът от хлебното приношение да бъде на Аарона и на
синовете му: то е пресвето от Господните жертви. 11. Никое хлебно
приношение което приносите Господу да се не прави с квас; защото ни квас нито мед да не изгорите в жертва Господу. 12. Тях като принос
от начатките да ги приносите Господу; но да се не изгорят на олтаря
за ухание благовонно. 13. И от хлебното приношение всеки принос да
посолиш със сол: да не оставиш да липса от хлебното ти приношение

солта на завета на Бога твоего: с всеки твой принос да приносиш сол. 14. И ако принесеш Господу хлебно приношение от начатките, за хлебното приношение от начатките си да приносиш класове пържени на огън, жито очукано от пресни класове. 15. И да излееш на него елей, и да туриш на него ливан: то е хлебно приношение. 16. И свещеникът да изгори колкото е за помен от очуканото му жито и от елея му, заедно с всичкия му ливан: това е жертва Господу.

ГЛАВА 3.

1. И приносът му ако е жертва примирителна, ако го принесе от чердата, мъжко или женско безпорочно да го представи пред Господа. 2. И да тури ръката си на главата на приноса си, и да го заколи при дверите на скинията на събранието; и Аароновите синове, свещениците, да поръсят с кръвта олтаря изоколо. 3. И да приноси от примирителната жертва, жертва Господу: тлъстината която покрива вътрешностите, и всичката тлъстина която е върху вътрешностите, 4. И двата бъбрека, и тлъстината която е върху тях към чреслата, и булото на дроба с бъбреците да отнеме. 5. И Аароновите синове да изгорят всичко това на олтаря, на всесъжението което е върх дървата на огъня: жертва е за ухание благовонно Господу. 6. И приносът му който се приноси за примирителна жертва Господу ако е от стадото, мъжко или женско, да го принесе безпорочно. 7. Ако принесе агне за приноса си, нека го представи пред Господа. 8. И да тури ръката си на главата на приноса си, и да го заколи пред скинията на събранието; и Аароновите синове да поръсят с кръвта му олтаря изоколо. 9. И от примирителното приношение да принесе жертва Господу: тлъстината му, опашката цяла която да отнеме от гръбнака, и тлъстината която покрива вътрешностите, и всичката тлъстина която е върху вътрешностите, 10. и двата бъбрека, и тлъстината която е върху тях

към чреслата, и булото на дроба което е с бъбреците да отнеме; 11. и свещеникът да ги изгори на олтаря: това е храна на жертва Господу. 12. И ако е приносът му коза, то да я представи пред Господа. 13. И да тури ръката си на главата й, и да я заколи пред скинията на събранието; и Аароновите синове да поръсят с кръвта й върху олтаря изоколо. 14. И да принесе от нея приноса си, жертва Господу: тлъстината която покрива вътрешностите, и всичката тлъстина която е върху вътрешностите, 15. и двата бъбрека, и тлъстината която е върх тях, която е към чреслата, и булото на дроба с бъбреците да отнеме; 16. и свещеникът да ги изгори на олтаря: това е храна на жертва за ухание благовонно: всичката тлъстина принадлежи Господу. 17. Узаконение вечно да бъде в родовете ви във всичките ви жилища: да не ядете нито тлъстина нито кръв.

ГЛАВА 4.

1. И говори Господ Мойсею и рече: 2. Говори на Израилевите синове и кажи: Ако някой съгреши от незнаяне, и направи нещо от колкото е заповядал Господ да се не прави,- 3. ако помазаният свещеник съгреши, и направи с това да паднат в престъпление людете, тогаз за греха си що е сторил нека принесе от говедата юнец непорочен Господу в приношение за грях. 4. И да приведе юнеца при дверите на скинията на събранието пред Господа; и да тури ръката си на главата на юнеца, и да заколи юнеца пред Господа. 5. И да вземе помазаният свещеник от кръвта на юнеца, и да я принесе в скинията на събранието. 6. И да натопи свещеникът пръста си в кръвта, и да поръси от кръвта седем пъти пред Господа, пред завесата на светилището; 7. и да тури свещеникът от кръвта върх роговете на олтаря на благовонното кадене който е пред Господа в скинията на събранието; и всичката кръв на юнеца да излее в основанието на

олтаря на всесъжението който е при дверите на скинията на събранието. 8. И всичката тлъстина на юнеца в приношение за грях да отнеме от него: тлъстината която покрива вътрешностите, и всичката тлъстина която е върху вътрешностите, 9. и двата бъбрека, и тлъстината която е върх тях към чреслата, и булото на дроба с бъбреците да отнеме, 10. както се отнема от юнеца на примирителната жъртва; и свещеникът да ги изгори на олтаря на всесъжението. 11. А кожата на юнеца, и всичкото му месо, с главата му, и с нозете му, и вътрешностите и лайната му, 12. сиреч; всичкия юнец да изнесе вън от стана на чисто място дето се изсипва пепелът, и да го изгори на дървата с огън: дето се изсипва пепелът да се изгори. 13. И ако всичкото събрание Израилево съгреши от незнаяне, и това нещо се укрие от очите на събора, и направят нещо отколкото е заповядал Господ да се не прави, и станат повинни; 14. когато се познае грехът който са съгрешили, тогаз да принесе съборът юнец от говедата в приношение за грях, и да го приведе пред скинията на събранието; 15. и старейшините на събранието да положат ръцете си на главата на юнеца пред Господа; и да заколят юнеца пред Господа. 16. И помазаният свещеник да внесе от кръвта на юнеца в скинията на събранието; 17. и свещеникът да натопи пръста си в кръвта, и да поръси седем пъти пред Господа, пред завесата. 18. И да тури от кръвта върх роговете на олтаря който е пред Господа, в скинията на събранието; и всичката кръв да излее в основанието на олтаря на всесъжението който е при дверите на скинията на събранието. 19. И всичката му тлъстина да отнеме от него и да я изгори на олтаря. 20. И да направи на юнеца така както направи с онзи юнец който беше приношение за грях: така да направи и с този; и да направи свещеникът умилостивение за тях; и ще им се прости. 21. И да изведе юнеца вън от стана, и да го изгори както изгори първия юнец: това е

приношение за грях за събранието. 22. И когато някой княз съгреши и направи от незнаяне нещо от колкото е заповядал Господ Бог негов да се не прави, и стане повинен; 23. ако му се обяви за греха му що е направил, то да донесе приношението си, мъжко непорочно, ярец от козите; 24. и да тури ръката си на главата на яреца, и да го заколи на мястото дето колят всесъжението пред Господа: то е приношение за грях. 25. И свещеникът да вземе от кръвта на приношението за грях с пръста си, и да тури върху роговете на олтаря на всесъжението. 26. И всичката му тлъстина да изгори на олтаря, както тлъстината на примирителната жъртва: така да направи свещеникът умилостивение за него за греха му; и ще му се прости. 27. И ако някой от простия народ съгреши от незнаяне, и направи нещо от колкото е заповядал Господ да се не прави, и стане повинен; 28. ако му се обяви за греха му който е сторил, то да принесе приношението си коза от козите, женско без порок, за греха си който е съгрешил; 29. и да тури ръката си на главата на приношението за грях, и да заколи приношението за грях на мястото на всесъжението. 30. И да вземе свещеникът с пръста си от кръвта му, и да тури върх роговете олтаря на всесъжението, и всичката му кръв да излее при основанието на олтаря. 31. И всичката му тлъстина да отнеме както се отнема тлъстината от примирителната жъртва; и свещеникът да я изгори на олтаря за ухание благовонно Господу; и да направи свещеникът умилостивение за него; и ще му се прости. 32. А ако принесе агне в приношение за грях, да го принесе женско, без порок; 33. и да тури ръката си на главата на приношението за грях, и да го заколи в приношение за грях на мястото дето колят всесъжението. 34. И свещеникът да вземе от кръвта на приношението за грях с пръста си, и да тури върх роговете на олтаря на всесъжението, и да излее всичката му кръв при основанието на олтаря. 35. И да отнеме всичката му тлъстина както се

отнема тлъстината на агнето от примирителната жъртва; и свещеникът да ги изгори на олтаря както приношенията Господу; и да направи свещеникът умилостивение за греха му що е съгрешил; и ще му се прости.

ГЛАВА 5.

1. И ако някой съгреши и чуе гласа на клетва, и е свидетел, или е видял, или знае: ако не обади, той ще понесе беззаконието си. 2. Ако се някой допре до какво да е нечисто нещо, или до мърша на нечисто животно, или до мърша на нечист скот, или до мърша на нечист гад, и непознато да му е, ще бъде нечист и повинен. 3. Или ако се прикосне до человеческа нечистота, каквато и да е нечистотата му чрез която се осквернява някой, и непознато да му е, като познае ще бъде повинен. 4. Или ако някой се закълне, и произнесе несмислено с устните си да направи зло или добро, каквото и да произнесе несмислено человек с клетва, и му бъде непознато, когато познае ще бъде повинен в едно от тях. 5. И кога е някой повинен в едно от тях, да изповяда онова в което е съгрешил. 6. И да принесе Господу приношение за престъплението си, заради греха си който е сторил, женско агне от овците, или яре от козите в приношение за грях; и свещеникът да направи умилостивение за него за греха му. 7. И ако му не стига ръка да принесе овца или коза, нека принесе Господу заради греха си що е съгрешил две гъргорици или две гълъбчета, едно за приношение за грях, и едно за всесъжение. 8. И да ги донесе на свещеника, който да принесе първо онова приношение което е за грях, и да откъсне главата му от шията му, но без да я отлъчи. 9. И от кръвта на приношението за грях да поръси стената на олтаря; а останалото от кръвта да изцеди при основанието на олтаря: това е приношение за грях; 10. а второто да направи всесъжение според

както е заповядано; и да направи свещеникът умилостивение за него за греха му що е съгрешил; и ще му се прости. 11. Но ако му не стига ръка да донесе две гъргорици или две гълъбчета, тогаз онзи що е съгрешил да донесе в приношение за себе си една десета част на една ефа чисто брашно в приношение за грях: да не налее на него елей, нито да тури на него ливан, защото е приношение за грях. 12. И да го донесе на свещеника; и свещеникът да вземе от него една пълна шепа за помен, и да го изгори на олтаря както приношенията Господу: това е приношение за грях. 13. И да направи свещеникът умилостивение за него за греха му що е съгрешил в едно от тях; и ще му се прости; а остатъкът да бъде на свещеника, както хлебното приношение. 14. И говори Господ Мойсею и рече: 15. Ако някой направи законопрестъпление, и от незнаяне съгреши в посветените Господу вещи, то за престъплението си да принесе Господу от стадото овен непорочен, според твоето оценение в сребърни сикли по сикъля на светилището, в приношение за престъпление. 16. И каквото е съгрешил в посветените вещи да го плати, и да притури на него една пета част, и да я даде на свещеника; и да направи свещеникът умилостивение за него чрез овена на приношението за престъпление; и ще му се прости. 17. И ако някой съгреши и направи нещо от колкото е заповядал Господ да се не прави, и да го е не познал, пак ще бъде повинен, и ще понесе беззаконието си. 18. И да принесе при свещеника от стадото овен непорочен, според твоето оценение, в приношение за престъпление, и да направи свещеникът умилостивение за него за престъплението му което е престъпил от незнаяне; и ще му се прости. 19. Това е приношение за престъпление: той е направил престъпление против Господа.

ГЛАВА 6.

1. И говори Господ Моисею и рече: 2. Ако някой съгреши и направи законопрестъпление против Господа, и излъже ближния си за залог, или за нещо дадено в ръцете му, или за грабеж, или онеправдава ближния си, 3. или намери изгубено нещо и слъже за него, или се закълне лъжливо за нещо, от всичко това що прави человекът та съгрешава с него, 4. когато съгреши и е повинен, да повърне грабнатото което е грабнал, или нещо което е взел с измама, или залога който му е заложен , или изгубеното нещо което е намерил той, 5. или всичко за което се е заклел лъжливо: да отдаде главното, и да притури на това една пета част: комуто принадлежи, нему да го даде в деня на приношението му за престъпление. 6. И да принесе Господу приношението си за престъпление, от стадото овен без порок, според твоето оценение, в приношение за престъпление при свещеника да го принесе. 7. И свещеникът да направи умилостивение за него пред Господа; и ще му се прости за кое да е от всичко колкото е направил и е повинен в него. 8. И говори Господ Моисею и рече: 9. Заповядай на Аарон и синовете му и речи: Този е законът на всесъжението: всесъжението да гори на олтаря всичката нощ до заранта, и огънят на олтаря да гори на него. 10. И да се облече свещеникът с ленената си одежда, и ленени гащи да носи на тялото си; и да дигне пепела на всесъжението което е изгорил огънят на олтаря, и да го тури при олтаря. 11. И да съблече одеждите си та да облече други одежди; и да изнесе пепела вън от стана на чисто място. 12. И огънят който е върх олтаря да гори на него: да не угаснува; и свещеникът всяка заран да туря дърва на него да горят, и да нареди всесъжението на него, и да тури на него да гори тлъстината на примирителните приношения. 13. Огънят да гори всякога на олтаря: да не угаснува. 14. И този е законът на хлебното приношение:

Аароновите синове да го приносят пред Господа, пред олтаря. 15. И да отнеме от него една шепа от чисто брашно на хлебното приношение от елея му, и всичкия ливан който е на хлебното приношение; и да ги изгори като негов помен на олтаря за ухание благовонно Господу. 16. А онова което остане от него да яде Аарон и синовете му: безквасно да се яде на свето място: в двора на скинията на събранието да го ядат. 17. Да не бъде печено с квас. Това им дадох за дял от моите приношения: пресвето е, както приношението за грях и за престъпление. 18. Всяко мъжко от Аароновите чада да яде от него: това е вечно узаконение в родовете ви от приношенията Господу: всеки който се прикосне до тях ще бъде свет. 19. И говори Господ Моисею и рече: 20. Приносът от Аарона и синовете му е този, който ще принесат Господу в деня на помазването си: десетата част на една ефа от чисто брашно за всякогашно хлебно приношение, половината заран, и половината вечер. 21. На сковрада да се направи с елей: сготвено да го донесеш; и печените уломъци от хлебното приношение да принесеш за ухание благовонно Господу. 22. И помазаният вместо него свещеник от синовете му да го принесе: това е вечно узаконение заради Господа: цяло да се изгаря. 23. И всяко хлебно приношение от свещеника да се изгаря цяло: да се не яде. 24. И говори Господ Моисею и рече: 25. Говори на Аарона и на синовете му и речи: Този е законът на приношението за грях: на мястото дето се коли всесъжението, приношението за грях да се закаля пред Господа: пресвето е. 26. Свещеникът който го приноси за грях да го яде: на свето място да се яде, в двора на скинията на събранието. 27. Всичко, което се прикосне до месото му ще бъде свето; и ако се опръска от кръвта му някоя дреха, опръсканото да се опере на свето място. 28. А пръстний съсъд в който се е варило да се строшава; но ако се е варило в меден съсъд, той да се изтрива и да се мие с вода. 29.

Всяко мъжко от свещенически род да яде от него: то е пресвето. 30. И всяко приношение за грях на което от кръвта се вноси в скинията на събранието за да бъде умилостивение в светилището да не се яде: с огън да се изгаря.

ГЛАВА 7.

1. И този е законът на приношението за престъпление: то е пресвето: 2. на мястото дето колят всесъжението да закалят приношението за престъпление; и с кръвта му да се поръсва олтарят наоколо. 3. И от него да се приноси всичката му тлъстина: опашката, и тлъстината която покрива вътрешностите, 4. и двата бъбрека и тлъстината която е върх тях към чреслата, и булото на дроба което е заедно с бъбреците да се отнеме; 5. и да ги гори свещеникът на олтаря за жертва Господу: това е приношение за престъпление. 6. Всяко мъжко от свещеническия род да го яде: на свето място да се яде: то е пресвето. 7. Както е приношението за грях, така и приношението за престъпление: един закон да бъде за тях: то да бъде на свещеника който прави умилостивение чрез него. 8. А който свещеник приноси, нечие всесъжение, този свещеник да взема за себе си кожата на всесъжението което е принесъл. 9. И всяко хлебно приношение което е в нещо печено, и всичко което е сготвено в гърне или на сковрада, да бъде на свещеника който го приноси. 10. И всяко хлебно приношение с елей месено, или сухо, да бъде на всичките Ааронови синове, равен дял на всекиго. 11. И този е законът на примирителната жертва която ще се приноси Господу: 12. ако я приноси някой за благодарение, то заедно с благодарителната жертва да принесе безквасни пити месени с елей, и безквасни кори мазани с елей, и чисто брашно направено на пити месени с елей. 13. Наедно с благодарителната си примирителна жертва, освен питите да приноси

за приноса си и квасен хляб. 14. И от приноса си от всяко по едно да приноси възвишаемо приношение Господу: това да бъде на свещеника който ръси с кръвта на примирителното приношение. 15. И месото на благодарителната му примирителна жертва да се яде в истия ден в който се приносят: да не оставя от него до утрото. 16. Ако ли жертвата на приноса му е обричане, или самоволно приношение, то да се яде в истия ден в който принесе жертвата си; и ако остане нещо да се яде и на утринта. 17. По колкото от месото на жертвата остане до третия ден да се изгаря на огъня. 18. Ако ли се изяде нещо от месото на примирителната жертва в третия ден, то онзи който я приноси да не бъде приет, нито да му се вмени за жертва: скверна ще бъде; и онази душа която би яла от нея да понесе беззаконието си. 19. И месото до което би се прикоснало нечисто нещо да се не яде: на огън да се изгаря; а за месото, всеки който е чист да яде месо; 20. и онази душа която като има нечистота на себе си яде от месото на примирителната жертва Господня, тази душа да се изтреби от людете си. 21. И оназ душа която би се прикоснала до нечисто нещо, до человеческа нечистота, или до екот нечист, или до гад нечист, и яде от месото на примирителната жертва Господня, тая душа да се изтреби от людете си. 22. И говори Господ Моисею и рече: 23. Говори на Израилевите синове и речи: Да не ядете никаква тлъстина, нито от говедо нито от овца нито от коза. 24. Тлъстината на умряло, и тлъстината на разкъсано от звяр може да се употреби във всяка друга потреба; но никак да не ядете от нея. 25. Защото който яде тлъстина от добитък, от който се приноси жертва Господу, тая душа която би яла да се изтреби от людете си. 26. И ни в една от къщите си да не ядете никаква кръв от птица или от добитък. 27. Всяка душа която би яла каква да е кръв, тая душа да се изтреби от людете си. 28. И говори Господ Моисею и рече: 29. Говори на Израилевите синове и речи:

Който приноси примирителна жертва Господу, да донесе приноса си Господу от примирителната си жертва. 30. Със своите си ръце да донесе Господните приношения: да донесе тлъстината с гърдите, щото гърдите да се движат за приношение движимо пред Господа. 31. И свещеникът да изгаря тлъстината на олтаря; а гърдите да бъдат на Аарона и синовете му. 32. И дясното бедро да давате на свещеника като възвишаемо приношение от примирителните си жертви. 33. Който от Аароновите синове принесе кръвта на примирителното приношение, и тлъстината, ще има дясното бедро за свой дял. 34. Защото аз взех от Израилевите синове, от примирителните им жертви, гърдите на движимото приношение и бедрото на възвишаемото, и дадох ги на Аарона свещеника и на синовете му, за вечно узаконение от Израилевите синове. 35. Това е делът на Аароновото помазване и на помазването на синовете му от приношенията Господни, в който ден ги представи за да свещенствуват Господу, 36. което заповяда Господ да им се дава от Израилевите синове в който ден ги помаза: това е вечно узаконение в родовете им. 37. Този е законът на всесъжението, на хлебното приношение, и на приношението за грях, и на приношението за престъпление, и на посвещенията, и на примирителната жертва, 38. който заповяда Господ Моисею на Синайската гора когато на Синайската пустиня заповяда на Израилевите синове да приносят Господу приносите си.

ГЛАВА 8.

1. И говори Господ Мойсею и рече: 2. Вземи Аарона и синовете му с него, и одеждите, и маслото на помазването, и юнеца на приношението за грях, и двата овна, и коша с безквасните; 3. и събери всичкия събор при дверите на скинията на събранието. 4. И направи

Моисей както му заповяда Господ; и събра се съборът пред дверите на скинията на събранието. 5. И рече Моисей на събранието: Тово е което заповяда Господ да направим. 6. И доведе Моисей Аарона и синовете му, и изми ги с вода. 7. И тури хитона на него, и опаса го с пояса, и облече го с мантията, и тури на него ефода, и препаса го с препоясанието на ефода, и стегна го с него. 8. И тури на него нагръдника; и у нагръдника тури Урима и Тумима. 9. И тури кидара на главата му; и отпред на кидара му тури златната плоча, сиреч, светия венец, както бе заповядал Господ Моисею. 10. И взе Моисей маслото на помазването; и помаза скинията и всичко в нея, и освети ги. 11. И поръси с него върху олтаря седем пъти, и помаза олтаря и всичките му съсъди, и омивалницата и стоялото й, за да ги освети. 12. И изля от маслото на помазването на Аароновата глава и помаза го, за да го освети. 13. И приведе Мойсей Аароновите синове, и облече ги с хитони, и опаса ги с пояси, и тури им гъжви, както бе заповядал Господ Моисею. 14. И приведе юнеца на приношението за грях; и Аарон и синовете му турихa ръцете си на главата на юнеца приносимия за грях. 15. И закла го, и взе Моисей кръвта и с пръста си тури на роговете на олтаря изоколо, и очисти олтаря, и кръвта изля в основанието на олтаря и освети го, за да направи умилостивение върху него. 16. И взе всичката тлъстина която е върху вътрешностите, и булото на дроба, и двата бъбрека и тлъстината им, и изгори ги Моисей на олтаря. 17. А юнеца, кожата му, и месото му, и лайната му изгори на огън вън от стана, както бе заповядал Господ Моисею. 18. И приведе овена за всесъжението; и Аарон и синовете му тириха ръцете си на главата на овена. 19. И закла го, и поръси Моисей олтаря изоколо с кръвта. 20. И насече овена на късове; и изгори Моисей главата, и късовете, и тлъстината. 21. А вътрешностите и нозете изми с вода; и изгори Моисей на олтаря всичкия овен; и то бе всесъжение

за ухание благовонно, жъртва Господу, както бе заповядал Господ Моисею. 22. И приведе втория овен, овена на посвещението; и Аарон и синовете му туриха ръцете си на главата на овена. 23. И закла го, и взе Моисей от кръвта му и тури на края на дясното Аароново уха, и на палеца на дясната му ръка, и на големия пръст на дясната му нога. 24. И приведе Аароновите синове, и тури Моисей от кръвта на края на дясното им ухо, и на палците на десните им ръце, и на големите пръсти на десните им нозе; и поръси Моисей олтаря наоколо с кръвта. 25. И взе тлъстината и опашката, и всичката тлъстина върху вътрешностите, и булото на дроба, и двата бъбрека и тлъстината им, и дясното бедро. 26. И от коша на безквасните който беше пред Господа взе една безквасна пита, и един хляб месен с елей, и една кора, и тури ги на тлъстината и на дясното бедро. 27. И тури всичко това в ръцете на Аарона и в ръцете на синовете му , и подвижи ги за приношение движимо пред Господа. 28. И взе ги Моисей от ръцете им и изгори ги на олтаря върху всесъжението: това бе посвещение за ухание благовонно: то беше жъртва Господу. 29. И взе Моисей гръдите и подвижи ги за приношение движимо пред Господа: това беше дял на Моисея от овена на посвещението, както бе заповядал Господ Моисею. 30. И взе Моисей от маслото на помазването, и от кръвта която беше на олтаря, и поръси Аарона, одеждите му, и синовете му, и одеждите на синовете му с него; и освети Аарона, одеждите му и синовете му, и одеждите на синовете му с него. 31. И рече Моисей на Аарона и на синовете му: Сварете месото при дверите на скинията на събранието; и там го яжте, и хляба който е в коша на посвещението, както ми биде заповядано и речено: Аарон и синовете му да ги ядат. 32. А остатъка на месото и на хляба да изгорите в огъня. 33. И от дверите на скинията на събранието седем дена да не излезете, доде се изпълнят дните на посвещението ви; защото в седем дена ще се свърши посвещението

ви. 34. Както се направи в този ден, така заповядва Господ да се свършва, за да бива умилостивение за вас. 35. И да седите седем дена при дверите на скинията на събранието, дене и нощe; и да пазите стражата Господня, за да не умрете; защото, така ми се заповяда 36. И направи Аарон и синовете му всичко това което заповяда Господ чрез Моисеева ръка.

ГЛАВА 9.

1. И в осмия ден Моисей повика Аарона, и синовете му, и Израилевите старци; 2. и рече Аарону: Вземи си теле от говедата в приношение за грях, и овен за всесъжение, безпорочни, и принес ги пред Господа. 3. И на Израилевите синове да говориш и да речеш: Вземете яре от козите в приношение за грях, и теле, и агне, еднолетни, безпорочни, за всесъжение, 4. и юнец и овен за примирително приношение да пожъртвувате пред Господа, и хлебно приношение месено с елей; защото днес ще се яви Господ вам. 5. И донесоха онова което заповяда Моисей пред скинията на събранието; и приближи всичкото събрание та застана пред Господа. 6. И рече Мойсей: Това е което заповяда Господ да направите; и ще ви се яви славата Господня. 7. И рече Моисей Аарону: Пристъпи при олтаря, и направи приношението си за грях и всесъжението си, и направи умилостивение за себе си и за людете; и принес приноса за людете, и направи умилостивение за тях, както заповяда Господ. 8. И пристъпи Аарон при олтаря, и закла телето на приношението за грях което беше за него. 9. И Аароновите синове донесоха кръвта нему; и натопи пръста си в кръвта и тури върх роговете на олтаря, и изля кръвта в основанието на олтаря. 10. А тлъстината, и бъбреците, и булото на дроба от приношението за грях изгори на олтаря, както бе заповядал Господ Моисею. 11. А месото и кожата изгори на огън вън от стана. 12.

И закла всесъжението; и Аароновите синове му представиха кръвта, и поръси с нея олтаря наоколо. 13. И донесоха му всесъжението на късове, и главата; и изгори ги на олтаря; 14. и изми вътрешностите и нозете, и изгори ги на олтаря върху всесъжението. 15. И принесе приноса за людете; и взе ярето на приношението за грях което беше за людете, и закла го, и принесе го за грях, както и първото. 16. И принесе всесъжението, и направи го според наредбата. 17. И принесе хлебното приношение, и напълни ръката си от него, и изгори го на олтаря, освен утренното всесъжение. 18. Закла още юнеца и овена на примирителната жертва която беше за людете; и Аароновите синове му представиха кръвта, (и поръси с нея олтаря изоколо,) 19. и тлъстините от юнеца, и от овена опашката, и тлъстината която покрива вътрешностите, и бъбреците, и булото на дроба; 20. и туриха тлъстините върх гърдите и той изгори тлъстините върху олтаря. 21. А гърдите и дясното бедро подвижи Аарон за приношение движимо пред Господа, както бе заповядал Мойсей. 22. И подигна Аарон ръцете си към людете и благослови ги; и като принесе приношението за грях, и всесъжението, и примирителните приношения, слезе. 23. И влезе Моисей и Аарон в скинията на събранието, и като излязоха благословиха людете; и яви се славата Господня на всичките люде. 24. И излезе огън от лицето Господне и пояде всесъжението и тлъстините върху олтаря; и като видяха това всичките люде възкликнаха и паднаха на лице.

ГЛАВА 10.

1. И взеха Аароновите синове, Надав и Авиуд, всеки кадилницата си, и туриха в тях огън, и на него туриха темян, и принесоха пред Господа чужд огън, когото не бе им заповядал. 2. И излезе огън от лицето Господне и пояде ги; и умряха пред Господа. 3. Тогаз рече

Моисей Аарону: Това е което рече Господ когато каза: Аз ще се осветя в онези които се приближат при мене, и ще се прославя пред всичките люде. И Аарон замълча. 4. И повикна Моисей Мисаила и Елисафана, синовете на Озиила, Аароновия стрика, и рече им: Пристъпете, вземете братията си изпред светилището, и изнесте ги вън от стана 5. И те пристъпиха и изнесоха ги с хитоните им вън от стана, както рече Моисей. 6. И рече Моисей на Аарона и на синовете му Елеазара и Итамара: Главите си да не откриете, и дрехите си да не раздерете, за да не умрете и да не дойде гняв на всичкото събрание; но братията ви, всичкий Израилев дом, нека плачат за изгарянето което направи Господ. 7. И да не излезете от дверите на скинията на събранието, за да не умрете; защото маслото на помазването Господне е на вас. И направиха според словото Моисеево. 8. И говори Господ Аарону и рече: 9. Вино и сикера да не пиете, ти и синовете ти с тебе, когато влизате в скинията на събранието, за да не умрете: това ще бъде вечно узаконение в родовете ви, 10. и за да разпознавате между свето и скверно и между нечисто и чисто, 11. и за да учите Израилевите синове всичките повеления които им говори Господ чрез Моисеева ръка. 12. И рече Мосей на Аарона и на останалите му синове Елеазара и Итамара: Вземете хлебното приношение което е останало от Господните жъртви, и яжте го безквасно при олтаря; защото е пресвето. 13. И да го ядете на свето място; понеже то е определено за тебе и определено за синовете ти от жъртвите Господни; защото така ми е заповядано. 14. И гръдите на движимото приношение и бедрото на възвишаемото ще ядете на чисто месо, ти и синовете ти и дъщерите ти с тебе; защото то е определено за тебе и определено за синовете ти, дадено от примирителните жертви на Израилевите синове. 15. Бедрото на възвишаемото и гръдите на движимото приношение да донесат: наедно с приношенията на тлъстината да ги

подвижат за движимо приношение пред Господа: и да бъде твое и на синовете ти с тебе по вечно узаконение, както заповяда Господ. 16. И търсеше прилежно Моисей яреца на приношението за грях, и, ето, беше изгорен; и разгневи се на Елеазара и на Итамара, останалите Ааронови синове, и рече: 17. Защо не ядохте приношението за грях на свето място? защото е пресвето; и дадено ви е за да дигате беззаконието от събранието, и да правите умилостивение за тях пред Господа. 18. Ето, кръвта му не се внесе в светилището: трябваше непременно да го ядете в светилището, както заповядах. 19. И рече Аарон Моисею: Ето, те принесоха днес приношението си за грях и всесъжението си пред Господа; и таквиз работи ми се случиха; и ако бих ял днес приношението за грях, това ще ли бъде угодно пред очите Господни? 20. И като чу Моисей стана му угодно това.

ГЛАВА 11.

1. И говори Господ Моисею и Аарону и рече им: 2. Говорете на Израилевите синове и речете: Тези са животните които ще ядете от всичките скотове които са по земята. 3. От скотовете всяко що има раздвоение в копитото, и е с разцепени копита, и прегризва, него да ядете. 4. Но от тези които прегризват, или от онези които имат раздвоени копита, да не ядете тези: камилата, защото прегризва, но няма раздвоени копита: тя е нечиста за вас; 5. и кролика, защото прегризва, но няма раздвоени копита: нечист е за вас; 6. И заяка, защото прегризва, но няма раздвоени копита: той е нечист за вас; 7. и свинята, защото има раздвоение в копитото, и е с разцепено копито, но не прегризва: тя е нечиста за вас. 8. От месото им да не ядете, и до мършата им да се не прикоснувате; те са нечисти за вас. 9. От всичките които са в водите да ядете тези: всички които имат крила и люспи в водите, в моретата и в реките, тях да ядете. 10. А от всичко

което се движи в водите, и от всяко одушевено животно което е в водите, всички които нямат крила и люспи в моретата и в реките гнусни са за вас. 11. Те непременно да бъдат гнусни за вас: от месото им да не ядете, и от мършата им да се гнусите. 12. Всичко в водите което няма крила нито люспи да бъде гнусно за вас. 13. И от птиците да се гнусите от тези: да не се ядат: гнусни са: орелът, и грифът, и морский орел, 14. и пилакът, и соколът по вида му, 15. всеки вран по вида му, 16. и камилоптицата, и совата, и кукувицата, и ястребът по вида му, 17. и нощний вран, и лиликът, и ивинът, 18. и лебедът, и неяситта, и сипът, 19. и щръкът, и цаплята по вида й, вдодът, и прилепът. 20. Всичките крилати пълзещи които ходят на четири нозе да бъдат за вас гнусни. 21. Но от всичките пълзещи крилати, тези можете да ядете които ходят на четири нозе, които имат голени над нозете си за да скачат с тях по земята. 22. Тези да ядете от тях: скакалеца по вида му, и солама по вида му, и харгола по вида му, и акридата по вида й. 23. А всичките крилати пълзещи които имат четири нозе да бъдат гнусни за вас. 24. И от тях ще бъдете нечисти: всеки които се прикоснува до мършата им ще бъде нечист до вечер. 25. И всеки които вземе от мършата им да изпере дрехите си, и ще бъде нечист до вечер. 26. От скотовете всички що имат раздвоение в копитото, но не са с разцепени копита нито прегризват, мършите им ще бъдат нечисти за вас: всеки които се прикоснува до тях ще бъде нечист. 27. И от всичките четвероноги животни, тези които ходят на дланите си ще ви бъдат нечисти: всеки които се прикоснува до мършата им ще бъде нечист до вечер. 28. И които вземе мършата им да изпере дрехите си, и ще бъде нечист до вечер; те са нечисти за вас. 29. И тези ще бъдат нечисти за вас между пълзещите които пълзят по земята: невестулката, и мишката, и гущерът по вида му, 30. и ящерът, и ящерицата, и саврата, и самиамитът, и хамелеонът. 31. Тези с

нечисти за вас между всичките пълзящи: всеки които се прикоснува до мършите им ще бъде нечист до вечер. 32. И всяко нещо върх което би паднали като умрат ще бъде нечисто: всеки съсъд дървен, или дреха, или кожа, или вретище, или какъв да е съсъд който се употребява в работа да се тури в вода, и ще бъде нечист до вечер: тогаз ще бъде чист. 33. И всеки пръстен съсъд в които падне нещо от тези, всичко нещо което е вътре му ще бъде нечисто; а него ще строшите. 34. Всяко ястие което се яде, в което влиза вода, ще бъде нечисто; и всяко питие което се пие в какъв и да е съсъд ще бъде нечисто. 35. И всяко нещо връх което би паднало.от мършата им ще бъде нечисто: пещ или огнище, трябва да се развалят: нечисти са, и нечисти ще бъдат за вас. 36. А извор или кладенец дето има вода събрана ще бъде чист; но каквото се прикосне до мършата им ще бъде нечисто. 37. И ако падне от мършата връх някое семе за сеяне, което ще се посее, чисто ще бъде. 38. Ако ли е семето посеяно с вода, и падне от мършата им на него, нечисто ще бъде за вас. 39. И ако умре някой от скотовете които ви са за ядене, който се прикосне до мършата му ще бъде нечист до вечер. 40. И които яде от мършата му трябва да изпере дрехите си, и ще бъде нечист до вечер; и който вземе мършата му да изпере дрехите си, и ще бъде нечист до вечер. 41. И всеки гад който пълзи по земята ще бъде гнусен за вас: да го не ядете. 42. Всяко което ходи на корема си, и което ходи на четири нозе, или всичко което има много нозе между всичките гадове които пълзят по земята, тях да не ядете, защото са гнусота. 43. Да не омърсите душите си ни с един гад пълзещ, нито да се оскверните с тях за да бъдете нечисти чрез тях. 44. Защото аз съм Иеова Бог ваш: осветете се прочее, и бъдете свети, защото свет съм аз; и да не оскверните душите си с никакъв гад пълзещ по земята. 45. Защото аз съм Господ който ви възведох из Египетската земя за да ви съм Бог: бъдете

прочее свети, защото аз съм свет. 46. Този е законът за скотовете, и за птиците, и за всяко одушевено което се движи в водите, и за всяко одушевено което пълзи по земята. 47. за да правите разлика между нечистото и чистото, и между животните които се ядат и животните които не се ядат.

ГЛАВА 12.

1. И говори Господ Моисею и рече: 2. Говори на Израилевите синове и кажи: Ако някоя жена зачне и роди мъжко дете, тя ще бъде нечиста седем дни: според дните когато е в разлъчване заради месечните си ще бъде нечиста. 3. И в осмия ден ще ще се обреже краекожието му. 4. А тя ще седи тридесет и три дни в очищението от кръвта си: до никоя света свещ да не допира, и в светилището да не влезе, доде се изпълнят дните на очищението й. 5. Ако ли роди женско, то ще бъде нечиста две седмици, както в разлъчването си; и да седи в очищението от кръвта си шестдесет и шест дни. 6. И като се изпълнят дните на очищението й, за син или за дъщеря, да донесе агне еднолетно за всесъжение, и гълъбче или гъргорица в приношение за грях, до дверите на скинията на събранието, при свещеника; 7. и той да го принесе пред Господа и да направи умилостивение за нея; и тя ще бъде чиста от течението на кръвта си. Този е законът за онази която ражда мъжко дете или женско. 8. Ако ли не и стига ръка да донесе агне, нека донесе две гъргорици или две гълъбчета, едно за всесъжение, а едно в приношение за грях; и свещеникът да направи умилостивение за нея; и ще бъде чиста.

ГЛАВА 13.

1. И говори Господ Моисею и Аарону и рече: 2. Когато някой человек има по кожата на снагата си оток, или краста, или лъскаво петно, и

стане върху кожата на снагата му рана от проказа, да се заведе при Аарона свещеника, или при едного от синовете му свещениците. 3. И свещеникът да прегледа раната на кожата на снагата; и ако влакната на раната са побелели, и раната се види по-дълбока от кожата на снагата му, тя е рана на проказа; и свещеникът като го прегледа ще го обяви нечист. 4. Но ако лъскавото петно е бяло на кожата на снагата му, и на вид не е по-дълбоко от кожата, и влакната му не са се променили в бяло, то свещеникът да затвори оногози който има раната седем дни; 5. и в седмия ден да го прегледа свещеникът; и ако види че раната е в стоене, и не се е разпространяла раната по кожата, тогаз свещеникът да го затвори други седем дни; 6. и пак да го прегледа свещеникът в седмия ден; и раната ако е завенала, и не се е разпространяла раната по кожата, тогаз свещеникът да го обяви чист: то е краста; и да изпере дрехите си и ще бъде чист. 7. Ако ли се е разпространяла много крастата по кожата подир явяването му пред свещеника за очищението си, той трябва да се яви пак на свещеника. 8. И ако види свещеникът че се е разпространяла крастата по кожата, тогаз свещеникът ще го обяви за нечист: това е проказа. 9. Когато един человек има рана от проказа, то да се заведе той при свещеника; 10. и свещеникът ще прегледа, и ако отокът на кожата е бял, влакната са се променили на бели, и има живо месо в отока, 11. това е стара проказа на кожата на снагата му; и свещеникът трябва да го обяви за нечист: да го не затвори, защото е нечист. 12. Но ако се е разпространяла много проказата по кожата, и е покрила всичката кожа на имащия раната от главата му до нозете му, колкото могат да видят очите на свещеника, 13. тогаз ще прегледа свещеникът, и ако е проказата покрила всичката му снага, да покаже чист оногози който има раната: тя се е променила всичката в бяло: той е чист. 14. Но в който ден се покаже в него живо месо, да бъде нечист. 15. И като прегледа

свещеникът живото месо ще го обяви нечист: живото месо е нечисто: то е проказа. 16. Или ако, живото месо се промени пак и стане бяло, да дойде при свещеника; 17. И ще го прегледа свещеникът, и ако се е променила раната на бяло, тогаз да обяви свещеникът чист оногози който има раната: той е чист. 18. Ако снагата на някого е имала на кожата струпей и е оздравял, 19. и на мястото на струпея ако е станало бял оток, или лъскаво петно бяло червеникаво, той да се покаже на свещеника; 20. и свещеникът ще прегледа, и ако се види по-дълбоко от кожата, и влакната му са се променили в бяло, то да го обяви свещеникът за нечист: това е рана на проказа която е избухнала в струпея. 21. И ако я прегледа свещеникът, и, ето, няма бели влакна в нея, и не е по-дълбока от кожата, и завенала е, тогаз свещеникът да го затвори седем дни; 22. и ако се е разпростряла по кожата много, тогаз свещеникът да го обяви за нечист: то е язва. 23. Но ако лъскавото петно остава на мястото си, и не се е разпростряло, то е белег на струпея; и свещеникът да го обяви за чист. 24. Ако ли снагата на някого има по кожата си изгорено от огън, и оздравялото на изгореното има лъскаво петно, бяло червеникаво, или бяло, 25. тогаз ще прегледа свещеникът; и ако влакната на лъскавото петно са се променили в бяло и на вид е по-дълбоко от кожата, то е проказа която е избухнала в изгореното; и свещеникът да го обяви нечист: то е язва на проказа. 26. Ако ли свещеникът го прегледа, и, ето, няма бели влакна в лъскавото петно, и не е по-дълбоко от кожата, и завенало е, то да го затвори свещеникът седем дни; 27. и да го прегледа свещеникът в седмия ден; и ако се е то разпростряло много по кожата, тогаз да го обяви свещеникът за нечист: то е язва на проказа. 28. Ако ли лъскавото петно си стои на мястото, и не се е разпростряло по кожата, и е завенало, това е оток от изгореното; и свещеникът да го обяви за чист, понеже е белег от изгореното. 29. И ако мъж или жена

има рана на главата или на брадата, 30. то да прегледа свещеникът раната; и ако е на вид по-дълбока от кожата, и в нея има тънки влакна руси, то да го обяви свещеникът нечист: то е кел, проказа на главата или на брадата. 31. Ако ли прегледа свещеникът раната на келя, и, ето, на вид не е по-дълбока от кожата, и няма черни влакна в нея, тогаз свещеникът да затвори седем дни оногози който има раната на келя; 32. и да прегледа свещеникът оногози който има раната в седмия ден; и ако не се е разпрострял келът, и няма в него руси влакна, и на вид келът не е по-дълбок от кожата, 33. той да се обръсне, но келевото да не обръсне, и свещеникът да затвори келевия други седем дни. 34. И в седмия ден да прегледа свещеникът келя: и ако келът не се е разпрострял по кожата, и на вид не е по-дълбок от кожата, то да го обяви свещеникът за чист; и той да изпере дрехите си, и ще бъде чист; 35. Ако ли подир очищението му се е разпрострял много келът по кожата, 36. то да го прегледа свещеникът; и ако келът се е разпрострял по кожата, свещеникът да не търси руси влакна: той е нечист. 37. Но ако прегледа че келът е в стоене, и са проникнали черни влакна в него, келът е оздравял, той е чист; и ще го обяви свещеникът за чист. 38. И ако мъж или жена има по кожата на снагата си лъскави петна бели, 39. то да прегледа свещеникът; и ако лъскавите петна по кожата на снагата му са белезникави, лишай е избухнал по кожата: той е чист. 40. И ако се е оскубала главата на някого, той е плешив, чист е. 41. И ако му се е оскубала главата към лицето, възлис е, чист е; 42. но ако в плешината или в възлисината има бяла рана, червеникава, проказа е която е излязла в плешината му или в възлисината му. 43. И свещеникът ще го прегледа; и ако отокът на раната е бял червеникав в плешината му или в възлисинита му, както се види проказата по кожата на снагата, 44. той е прокажен человек, нечист е; свещеникът да го обяви за нечист съвсем; той има раната си

на главата си. 45. И на прокажения който има тази рана дрехите му да се раздерат, и главата му да бъде непокрита, и устните си да покрие, и да вика: Нечист, нечист! 46. През всичките дни до когато бъде раната на него ще е нечист; нечист е той, и да седи отлъчен: вън от стана да бъде обиталището му. 47. И ако бъде раната на проказата в дреха, в дреха вълнена или в дреха ленена, 48. или в основата или в вътъка, от лен или от вълна, или в кожа, или в всяко нещо направено от кожа, 49. и раната е зеленикава или червеникава в дрехата, или в кожата, или в основата или в вътъка, или в всеки кожен съсъд, то е рана от проказа, и да се покаже на свещеника. 50. И свещеникът да прегледа раната, и да затвори седем дена онова което има раната; 51. и в седмия ден да прегледа раната; ако се е разпростряла раната по дрехата, или по основата или по вътъка, или по кожата, в каквато работа и да бъде употребена кожата, раната е проказа гнилотворна, това е нечисто. 52. И да изгори дрехата, или основата или вътъка, вълнен или ленен, или всеки съсъд кожен в който е раната; защото е гнилотворна проказа; с огън да се изгори. 53. И ако види свещеникът, и, ето, раната не се е разпростряла по дрехата, или по основата или по вътъка, или по какъв да е кожен съсъд, 54. то да заповяда свещеникът да изперат онова което има раната, и да го затвори други седем дни; 55. и да прегледа свещеникът раната след прането; и ако раната не е променила вида си, и не се е разпростряла раната, тя е нечиста: с огън да я изгориш: разядателна е от опакото или от лицето. 56. И ако види свещеникът, и, ето, раната след прането си е завенала, то да я отдере от дрехата, или от кожата, или от основата или от вътъка. 57. Но ако се яви още на дрехата, или на основата или на вътъка, или на кой да е кожен съсъд, проказа е избухнала: с огън да изгориш онова което има раната. 58. И дрехата, или основата или вътъкът, или кой да е кожен съсъд който ще изпереш, ако се заличи раната от тях, то да се изпере

пак, и ще бъде чист. 59. Този е законът за раната на проказата в вълнена дреха, или ленена, или в основата или в вътъка, или в кой да е кожен съсъд, за да се обявява чист или нечист.

ГЛАВА 14.

1. И говори Господ Моисею и рече: 2. Този е законът на прокажения в деня на очищението му да се приведе при свещеника; 3. и да излезе свещеникът вън от стана и да прегледа свещеникът; и ако е оздравял прокаженият от раната на проказата, 4. тогаз да заповяда свещеникът да вземат за очищаемия две живи чисти птичета, и кедрово дърво, и червена вълна, и исоп; 5. и да заповяда свещеникът да заколят едното птиче в пръстен съсъд, над жива вода; 6. а той да вземе живото птиче, и кедровото дърво, и червената вълна, и исопа, и да натопи тях и живото птиче в кръвта на птичето закланото над живата вода; 7. и да порси очищаемия от проказата седем пъти, и да го обяви чист; и да изпусне живото птиче на полето. 8. И очищаемият да изпере дрехите си, и да обръсне всичките си косми, и да се омие с вода, и ще бъде чист; и след това да дойде в стана, но да остане вън от шатъра си седем дена. 9. И в седмия ден да обръсне всичките си косми, главата си, и брадата си, и веждите си, и всичките си косми да обръсне; и да изпере дрехите си, и да омие тялото си с вода, и ще бъде чист. 10. И в осмия ден да вземе две безпорочни мъжки агнета, и едно безпорочно женско агне еднолетно, и три десети части от чисто брашно за хлебно приношение, месено с елей, и един лог елей; 11. и свещеникът който очищава да представи очищаемия человек и тях пред Господа в дверите на скинията на събранието. 12. И да вземе свещеникът едното мъжко агне и да го принесе в приношение за престъпление, и лога елей, и да ги подвижи за движимо приношение пред Господа. 13. И да заколи агнето на мястото дето колят приношението за грях и

всесъжението, на светото място; защото приношението за престъпление, както и приношението за грях, принадлежи на свещеника: то е пресвето. 14. И да вземе свещеникът от кръвта на приношението за престъпление, и да тури свещеникът на края на дясното ухо на очищаемия, и на палеца на дясната му ръка, и на големия пръст на дясната му нога. 15. И да вземе свещеникът от лога елей и да го излее в дланта на лявата си ръка; 16. и да натопи свещеникът десния си пръст в елея който има в лявата си длан, и да поръси от елея с пръста си седем пъти пред Господа; 17. и от останалия елей който има в дланта си да тури свещеникът на края на дясното ухо на очищаемия, и на палеца на дясната му ръка, и на големия пръст на дясната му нога, върху кръвта на приношението за престъпление; 18. а останалия елей който е в дланта на свещеника да тури на главата на очищаемия, и да направи свещеникът умилостивение за него пред Господа. 19. И да принесе свещеникът приношението за грях, и да направи умилостивение за очищаемия от нечистотата му; и после да заколи всесъжението. 20. И да принесе свещеникът всесъжението и хлебното приношение на олтаря; и да направи умилостивение за него свещеникът; и ще бъде чист. 21. Ако ли е сиромах и не му стига ръката, то нека вземе едно агне в движимо приношение за престъпление за да се направи умилостивение за него, и една десета част от ефа чисто брашно месено с елей за хлебно приношение, и един лог елей, 22. и две гъргорици или две гълъбчета, каквото би намерил; и едната да бъде приношение за грях, а другата всесъжение. 23. И в осмия ден да ги донесе за очищението си при свещеника у дверите на скинията на събранието пред Господа. 24. И да вземе свещеникът агнето на приношението за престъпление, и лога елей, и да ги подвижи свещеникът за движимо приношение пред Господа. 25. И да заколи агнето на приношението за престъпление; и

да вземе свещеникът от кръвта на приношението за престъпление, и да тури на края на дясното ухо на очищаемия, и на палеца на дясната му ръка, и на големия пръст на дясната му нога. 26. И да излее свещеникът елея в дланта на лявата си ръка; 27. и от елея който има в лявата си ръка да поръси свещеникът с десния си пръст седем пъти пред Господа; 28. и да тури свещеникът от елея който има в дланта си на края на дясното ухо на очищаемия, и на палеца на дясната му ръка, и на големия пръст на дясната му нога, на туй място дето е кръвта от приношението за престъпление; 29. а останалото от елея което е в дланта на свещеника да тури на главата на очищаемия, за да направи умилостивение за него пред Господа. 30. И да принесе едната от гъргориците или от гълъбчетата, каквото би намерил: 31. каквото би намерил, едното приношение за грях, а другото всесъжение, наедно с хлебното приношение; и да направи свещеникът умилостивение за очищаемия пред Господа. 32. Този е законът на оногози който има рана от проказа, и му не стига ръка за очищението му. 33. И говори Господ Моисею и Аарону и рече: 34. Когато влезете в Ханаанската земя която ви давам аз за владение, и туря рана от проказа в някоя къща в земята на вашето притежание, 35. и онзи на когото е къщата дойде та яви на свещеника и каже: Видя ми се като язва в къщата, 36. тогаз да заповядa свещеникът да изпразднят къщата, преди да влезе свещеникът да прегледа язвата, за да не стане нечисто всичко що е в къщата; и след това да влезе свещеникът да прегледа къщата; 37. и като разгледа язвата, ако е язвата по стените на къщата с зеленикави или червеникави трапчинки, и видът им е по-дълбок от лицето на стената, 38. тогаз да излезе свещеникът из къщата до дверите на къщата, и да затвори къщата седем дни. 39. И да се върне свещеникът в седмия ден и да прегледа; и раната ако се е разпростряла по стените на къщата, 40. то свещеникът да заповяда да извадят каменете на

които е язвата, и да ги хвърлят вън от града на нечисто място, 41. и да направи да остържат къщата извътре околовръст, и да хвърлят остърганата пръст вън от градът на нечисто място, 42. и да вземат други камене и да ги вложат вместо онези камене, и да вземат друга пръст и да помажат къщата. 43. И ако дойде пак язвата и се покаже в къщата след когато извадят камените, и като остържат къщата и я помажат, 44. тогаз да влезе свещеникът и да прегледа; и ако се е разпростряла язвата в къщата, това е гнилотворна проказа в къщата: нечиста е. 45. И ще съборят къщата, камените й, и дървето й, и всичката пръст на къщата; и да ги изнесат вън от града на нечисто място. 46. И който влезе в къщата през всичкото време в което е била затворена да бъде нечист до вечер. 47. И който спи в къщата да изпере дрехите си; и който яде в къщата да изпере дрехите си. 48. Но ако влезе свещеникът та прегледа, и, ето не се е разпростряла раната в къщата от когато се е помазала къщата, тогаз свещеникът да обяви къщата за чиста, защото е изцеляла язвата. 49. И за да очисти къщата, нека вземе две птичета, и кедрово дърво, и червена вълна, и исоп. 50. И да заколи едното птиче в пръстен съсъд, над жива вода. 51. И да вземе кедровото дърво, и исопа, и червената вълна, и живото птиче, и да ги натопи в кръвта на закланото птиче и в живата вода, и да поръси къщата седем пъти. 52. И да очисти къщата с кръвта на птичето, и с живата вода, и с живото птиче, и с кедровото дърво, и с исопа, и с червената вълна. 53. И да пусне живото птиче вън от града на полето, и да направи умилостивение за къщата; и ще бъде чиста. 54. Този е законът за всяка рана от проказа и от кел, 55. и за проказа на дреха и на къща, 56. и за оток, и за краста, и за лъскави петна, 57. за да показва кога е нещо нечисто и кога чисто: този е законът за проказата.

ГЛАВА 15.

1. И говори Господ Моисею и Аарону и рече: 2. Говорете на
Израилевите синове и кажете им: Ако някой человек има течение из
тялото си, нечист е от течението си. 3. И нечистотата му в течението
му е тая: или от плътта тече течението му, или в плътта му се спре
течението му: негова е нечистота. 4. Всяка постелка на която легне
онзи който има течението ще е нечиста; и всяко нещо на което седне
ще бъде нечисто. 5. И онзи человек който се допре до постелката му
трябва да изпере дрехите си, и да се омие с вода, и ще бъде нечист до
вечер. 6. И който седне на нещо върх което е седял онзи който има
течението да изпере дрехите си, и да се омие с вода, и ще бъде нечист
до вечер. 7. И който се допре до телото на оногози който има
течението да изпере дрехите си, и да се омие с вода, и ще бъде нечист
до вечер. 8. И ако онзи който има течението плюне върх чистия, той
да изпере дрехите си, и да се омие с вода, и да бъде нечист до вечер. 9.
И всичко седло на което би седнал онзи който има течението ще бъде
нечисто. 10. И който се допре до всяко нещо което е било под него да
бъде нечист до вечер; и който го вземе да изпере дрехите си, и да се
омие с вода, и ще бъде нечист до вечер. 11. И до когото се допре онзи
който има течението, без да има ръцете си омити с вода, той да
изпере дрехите си, и да се омие с вода, и да е нечист до вечер. 12. И
пръстний съсъд до който би се допрял онзи който има течението да се
строши; и всеки съсъд дървен да се измие с вода. 13. И когато се
очисти от течението си онзи който има течение, тогаз да изброи за
себе си седем дни за очищението си: и да изпере дрехите си, и да
омие тялото си с жива вода, и ще бъде чист. 14. И в осмия ден да си
вземе две гъргорици или две гълъбчета, и да иде пред Господа у
дверите на скинията на събранието, и да ги даде на свещеника; 15. и
да ги принесе свещеникът, едното приношение за грях, а другото

всесъжение; и да направи свещеникът умилостивение за него пред Господа за течението му. 16. И онзи человек от когото излезе семе от съвъкупление да омие всичкото си тяло с вода, и да е нечист до вечер. 17. И всяка дреха и всяка кожа на която би паднало семе от съвъкупление да се изпере с вода, и да бъде нечиста до вечер. 18. А жената с която би се съвъкупил мъж да се омият с вода, и да бъдат нечисти до вечер. 19. И жената ако има течение, и е кръв течението й от плътта й, да бъде разлъчена седем дни; и всеки който се допре до нея ще бъде нечист до вечер. 20. И всяко нещо на което е лежала в разлъчването си ще бъде нечисто; и всяко нещо на което би седяла ще бъде нечисто. 21. И всеки който се допре до постелката й да изпере дрехите си, и да се омие с вода, и ще бъде нечист до вечер. 22. И всеки който се допре до нещо на което е тя седяла да изпере дрехите си, и да се омие с вода, и ще бъде нечист до вечер. 23. И ако би имало нещо върх постелката или върх това на което би седяла тя, та се допре той до него, ще бъде нечист до вечер. 24. И ако някой легне с нея, и дойде кръвотечението й на него, ще бъде нечист седем дни; и всяка постелка на която би легнал той ще бъде нечиста. 25. И ако някоя жена има кръвотечение много дни, вън от времето на разлъчването си, или ако има течение по надългоот разлъчването си, всичките дни на течението на нечистотата й ще бъдат както дните на разлъчването й: ще бъде нечиста. 26. Всяка постелка на която лежи в всичките дни на течението си ще й бъде както постелката на разлъчването й; и всяко нещо на което седне ще бъде нечисто, както в нечистотата на разлъчването й. 27. И всеки който се допре до тях ще бъде нечист, и да изпере дрехите си, и да се омие с вода, и ще бъде нечист до вечер. 28. Но ако се очисти от течението си, тогаз да изброи за себе си седем дни, и след тях ще бъде чиста. 29. И в осмия ден да си вземе две гъргорици или две гълъбчета, и да ги донесе при свещеника до

дверите на скинията на събранието. 30. И да принесе свещеникът едното приношение за грях, а другото всесъжение; и свещеникът да направи умилостивение заради нея пред Господа, за течението на нечистотата й. 31. Така да отделяте Израилевите синове от нечистотите им, и да не умрат поради нечистотата си като оскверняват скинията ми която е всред тях. 32. Този е законът за оногоз който има течение, и за оногоз от когото излязва семе от съвъкупление и се осквернява чрез него, 33. и за оназ която е болна от кръвотечението си, и за оногоз който има течение, мъж или жена, и за оногоз който легне с нечиста.

ГЛАВА 16.

1. И говори Господ Моисею, след смъртта на двамата Ааронови синове когато пристъпиха с чужд огън пред Господа и умряха, 2. и рече Господ Моисею: Кажи на Аарона брата си да не влиза всяко време в светилището което е отвътре завесата, пред очистилището което е върху ковчега, за да не умре; защото в облак ще се явявам върх очистилището. 3. Така да влезе Аарон в светилището с юнец от говедата в приношение за грях, и овен за всесъжение. 4. Да се облече с ленен осветен хитон, и ленени гащи да има на тялото си, и с ленен пояс да е опасан, и ленен кидар да носи на главата си: те са свети облекла; и да омие с вода тялото си, и да се облече с тях. 5. И от събранието на Израилевите синове да вземе два ярца от козите в приношение за грях, и един овен за всесъжение. 6. И да приведе Аарон юнеца на приношението за грях което ще принесе за себе си, и да направи умилостивение за себе си и за дома си. 7. И да вземе двата ярца и да ги постави пред Господа до дверите на скинията на събранието. 8. И да хвърли Аарон жребия за двата ярца, едно жребие за Господа, и едно жребие за отпущаемия ярец. 9. И да приведе Аарон

яреца на който е паднало жребието Господне, и да го принесе в приношение за грях. 10. А яреца на който е паднало жребието на отпущение, да го представи жив пред Господа, за да направи с него умилостивение и да го преводи в пустинята на отпущение. 11. И да приведе Аарон юнеца на приношението за грях което ще принесе за себе си, и да направи умилостивение за себе си и за дома си; и да заколи юнеца на приношението за грях което приноси за себе си. 12. И да вземе кадилницата пълна с разпалени въглища от олтаря който е пред Господа, и пълни две шепи с благовонен темян счукан дребно, и да го внесе отвътре завесата. 13. И да тури темяна на огъня пред Господа, и димът на темяна да покрие очистилището което е на свидетелството, за да не умре. 14. И да вземе от кръвта на юнеца и да поръси с пръста си очистилището към изток; и пред очистилището да поръси седем пъти от кръвта с пръстта си. 15. Тогаз да заколи яреца на приношението за грях което е за людете; и да внесе кръвта му отвътре завесата, и да направи с кръвта му както направи с кръвта на юнеца, и да поръси с нея над очистилището и пред очистилището. 16. И да направи умилостивение за светилището, заради нечистотите на Израилевите синове, и заради престъпленията им и всичките им грехове: така да направи и за скинията на събранието която стои помежду им всред нечистотите им. 17. И никой человек да се не намери в скинията на събранието когато влиза той в светилището да направи умилостивение, доде излезе като направи умилостивение за себе си, и за дома си, и за всичкия Израилев събор. 18. Тогаз да излезе към олтаря който е пред Господа и да направи умилостивение за него; и да вземе от кръвта на юнеца, и от кръвта на яреца, и да тури наоколо по роговете на олтаря. 19. И да поръси върх него от кръвта с пръста си седем пъти, и да го очисти от нечистотите на Израилевите синове, и да го освети. 20. И като свърши да прави умилостивение за

светилището, и за скинията на събранието, и за олтаря, да приведе живия ярец. 21. И да тури Аарон двете си ръце на главата на живия ярец; ида изповядa над него всичките беззакония на Израилевите синове, и всичките им престъпления, и всичките им грехове, и да ги тури на главата на яреца; и да го проводи в пустинята с ръката на приготвен человек. 22. И да понесе яреца на себе си всичките им беззакония в ненаселяема земя: така да пусне яреца в пустинята. 23. И да влезе Аарон в скинията на събранието, и да съблече лененитe одежди с които се е облякъл когато е влязъл светилището, и да ги остави там, 24. и да омие телото си с вода на свето място, и да облече дрехите си, и да излезе, и да принесе своето си всесъжение и всесъжението на людете, и да направи умилостивение за себе си и за людете. 25. И тлъстината на приношението за грях да изгори на олтаря. 26. И онзи който откара отпущаемия ярец да изпере дрехите си, и да омие телото си с вода, и след това да влезе в стана. 27. А юнеца на приношението за грях, и яреца на приношението за грях, на които кръвта се е внесла за да бъде умилостивение в светилището, да изнесат вън от стана, и да изгорят в огня кожите им, и месото им, и лайната им. 28. И онзи който ги изгори да изпере дрехите си, и да омие телото си с вода, и след това да влезе в стана. 29. И това да ви бъде за вечно узаконение: в седмия месец, в десетия ден на месеца, да смирите душите си, и да не вършите никоя работа, ни туземец, нито пришлец който се е населил между вас; 30. защото в този ден свещеникът ще направи умилостивение за вас, да ви очисти от всичките ви грехове, та да сте чисти пред Господа. 31. Това ще бъде за вас събота на покой, и да смирите душите си: то е узаконение вечно. 32. И да направи умилостивението онзи свещенник който е помазан и посветен за да свещенствува вместо баща си, и да се облече с лененитe одежди, светите одежди. 33. И да направи умилостивение за

светото светилище, и да направи умилостивение за скинията на събранието и за олтаря, и да направи умилостивение за свещенниците и за всичките люде на събора. 34. И това ще бъде вам вечно узаконение, да направите умилостивение заради Израилевите синове за всичките им грехове еднъж в годината. И направи така както заповяда Господ Моисею.

ГЛАВА 17.

1. И говори Господ Моисею и рече 2. Говори на Аарона, и на синовете му, и на всичките Израилеви синове и кажи им: Това е словото което заповяда Господ и рече: 3. Който человек от дома Израилев заколи говедо, или агне, или коза в стана, или който заколи вън от стана, 4. и го не приведе до дверите на скинията на събранието за да принесе приношение Господу пред скинията Господня, кръв ще се вмени на оногози человека: кръв е пролял; и да се истреби онзи человек отсред людете си: 5. за да проваждат Израилевите синове жертвите си които колят на полето, и да ги приносят Господу до дверите на скинията на събранието, при свещеника, и да ги колят за примирителни жъртви Господу. 6. И да поръси свещеникът с кръвта олтаря Господен при дверите на скинията на събранието, и да изгори тлъстината за ухание благовонно Господу. 7. И да не приносят вече жертвите си на бесовете след които те блудствуват: това да им бъде узаконение вечно в родовете им. 8. И да им кажеш: Който человек от дома Израилев, или от пришелците преселени между вас, принесе всесъжение или жъртви, 9. и я не приведе до дверите на скинията на събранието за да я принесе Господу, да се истреби онзи человек от людете си. 10. И ако някой от дома Израилев, или от пришелците преселени между вас, яде каква да е кръв, ще туря лицето си против онази душа която яде кръвта, и ще я истребя отсред людете й. 11. Защото животът на плътта

е на кръвта; и аз ви я дадох да правите умилостивение на олтаря за душите си; защото кръвта е която прави умилостивение за душата. 12. За това казах аз на Израилевите синове: Ни една душа от вас да не яде кръв; нито пришлецът който е преселен между вас да яде кръв. 13. И ако някой человек от Израилевите синове, или от пришелците преселени между вас, отиде на лов и улови животно, или птица която се яде, да пролее кръвта ѝ и да я покрие с пръст. 14. Защото животът на всяка плът е кръвта ѝ: тя е животът ѝ; за това казах на Израилевите синове: Да не ядете кръв от никоя плът; защото животът на всяка плът е кръвта ѝ: всеки който я яде ще се изтреби. 15. И всяка душа която яде мърша, или разкъснато от звяр, туземец или пришлец, да изпере дрехите си, и да се омие с вода, и ще бъде нечист до вечер; а после ще бъде чист. 16. И ако ги не изпере, и не омие тялото си, тогаз ще понесе беззаконието си.

ГЛАВА 18.

1. И говори Господ Моисею и рече: 2. Говори на Израилевите синове и кажи им: Аз съм Иеова Бог ваш. 3. Според както правят в Египетската земя в която живеехте да не правите; и според както правят в Ханаанската земя в която ви аз завождам да не правите; и по техните повеления да не ходите. 4. Съдбите ми да правите, и повеленията ми да пазите, за да ходите в тях. Аз съм Иеова Бог ваш. 5. Пазете повеленията ми и съдбите ми, които ако прави человек ще живее чрез тях. Аз съм Иеова. 6. Никой человек да се не приближи при някоя своя сводница по плът за да открие срамотата ѝ. Аз съм Иеова. 7. Срамотата на отца си, или срамотата на майка си, да не открием: майка ти е: да не откриеш срамотата ѝ. 8. Срамотата на бащината си жена да не откриеш: тя е срамота на отца ти. 9. Срамотата на сестра си, бащината ти дъщеря, или майчината ти дъщеря, която се е родила

в къщата, или се е родила вън, срамотата им да не откриеш. 10. Срамотата на синовата си дъщеря, или на дъщерината си дъщеря, срамотата им да не откриеш; защото тяхната срамота е твоя. 11. Срамотата на дъщерята на бащината ти жена, родена от баща ти, (сестра ти е,) да не откриеш срамотата ѝ. 12. Срамотата на бащината си сестра да не откриеш: ближна роднина е на баща ти. 13. Срамотата на майчината си сестра да не откриеш; защото е ближна роднина на майка ти. 14. Срамотата на бащиния си брат да не откриеш: при жената му да се не приближиш: стрина ти е. 15. Срамотата на снаха си да не откриеш: жена е на сина ти: да не откриеш срамотата ѝ. 16. Срамотата на братовата си жена да не откриеш: тя е срамота на брата ти. 17. Срамотата на жена и на дъщеря ѝ да не откриеш, нито да вземеш на сина ѝ дъщерята, или на дъщеря ѝ дъщерята, за да откриеш срамотата ѝ: ближни нейни роднини са: това е нечестие. 18. И да не вземеш жена наедно с сестра ѝ. та да стане вражда като откриеш срамотата ѝ наедно с другата доде е тя жива. 19. И при жена когато е разлъчена за нечистотата си да не пристъпиш да откриеш срамотата ѝ. 20. И с жената на ближния си да се не съвъкупиш за да се оскверниш с нея. 21. И никого от семето си да не прекараш през огън за Молоха, и да не оскверниш името на Бога твоего. Аз съм Иеова. 22. И с мъжки пол да не легнеш като с жена: то е мерзост. 23. И с никой скот да се не съвъкупиш за да се оскверниш с него, нито жена да застане пред скот за съвъкупление с него: мърсота е това. 24. Не се осквернявайте ни с едно от тези; защото с всички тези се оскверниха езичниците които аз изпъждам пред лицето ви. 25. И оскверни се земята; за това въздавам беззаконието ѝ върх нея, и земята ще избълва жителите си. 26. А вие пазете повеленията ми и съдбите ми, и не правете ни една от всички тези гнусоти, туземец или пришлец преселен между вас; 27. (защото всички тези гнусоти правеха

човеците на тази земя които бяха пред вас, и оскверни се земята;)
28. за да ви не избълва земята когато я осквернявате, както избълва
езичниците които бяха преди вас. 29. Защото всеки който прави каква
да е от тези гнусоти, душите които би ги направили ще се изтребят
отсред людете си. 30. И тъй, пазете поръчванията ми, за да не
направите от тези гнусни обичаи които се правеха преди вас, и да се
не осквернете в тях. Аз съм Иеова Бог ваш.

ГЛАВА 19.

1. И говори Господ Моисею и рече: 2. Кажи на всичкото събрание на
Израилевите синове и речи им: Свети да бъдете; защото аз Господ Бог
ваш съм свет. 3. Да се боите всеки от майка си и от баща си; и
съботите ми да пазите. Аз съм Господ Бог ваш. 4. Да се не обърнете
към идолите, нито да си направите излени богове. Аз съм Господ Бог
ваш. 5. И ако принесете жъртва примирителна Господу, да я
принесете така щото да е приета за вас. 6. В който ден я приносите
трябва да се яде или в утрешния: ако ли остане нещо до третия ден, с
огън да се изгори. 7. Ако ли някой я яде в третия ден, тя е гнусна: не
ще бъде приета. 8. За това, който я яде ще понесе беззаконието си,
защото е осквернил светинята Господня, и тая душа ще се изтреби от
людете си. 9. И когато жънете жетвата на вашата земя, да не дожънеш
краищата на нивата си; и падналите в жетвата си класове да не
събереш. 10. И лозето си да не повториш да обираш, нито пабирък на
лозето си да събираш: на сиромаха и на чужденеца да го оставиш. Аз
съм Господ Бог ваш. 11. Да не крадете, нито да лъжете; и никой да не
излъже ближния си. 12. И да се не кълнете в името ми на лъжа, и да не
оскверняваш името на Бога твоего. Аз съм Господ. 13. Да не направиш
неправда на ближния си, нито да грабиш: да не пренощува заплатата
на наемника ти у тебе до утрото. 14. Да не злословиш глухия, и пред

слепия да не туриш нещо за препънване; но да се убоиш от Бога твоего. Аз съм Господ. 15. Да не направиш неправда в съдба: да не покажеш лицеприятие на сиромаха, нито да се посвениш от лицето на големец; по правда да съдиш ближния си. 16. Да не ходиш между людете си като одумник, нито да се подигнеш против кръвта на ближния си. Аз съм Господ. 17. Да не възненавидиш брата си в сърдцето си: да обличиш смело ближния си, и да се не натовариш с грях поради него. 18. Да не отмъщаваш, нито да имаш злоба върх синовете на людете си, но да обичаш ближния си както себе си. Аз съм Господ. 19. Повеленията ми да съхранявате. Да не съчетаваш скотовете си с скотове от друг род: в нивата си да не сееш разнородни семена; нито да туриш на себе си дреха ткана от разновидна прежда. 20. Ако някой се съвкупи с жена, и тя е слугиня, годена за мъж, а не е изкупена, нито й се е дало свобода, да се накажат, но не с смърт, защото тя не е била свободна. 21. И той да приведе Господу приношението си за престъпление при дверите на скинията на събранието, овен на приношение за престъпление. 22. И да направи свещеникът умилостивение за него с овена на приношението за престъпление пред Господа, за греха му що е съгрешил; и ще се прости грехът му що е съгрешил. 23. И когато влезете в таз земя, и посадите какво да е дърво що дава плод за ядене, то ще имате плода му като необрязан: три години ще ви бъде като необрязан: да се не яде. 24. И четвъртата година всичкият му плод ще бъде свет, за хвала на Господа. 25. И в петата година да ядете плода му, за да се умножи за вас произведението му. Аз съм Господ Бог ваш. 26. Да не ядете нищо с кръвта му; нито да употребявате гатания нито прокобения. 27. Да не стрижете косите на главата си кръговидно, нито да разваляте краищата на брадите си. 28. Да не правите сечения по снагата си заради мъртвец, нито да начертавате белези по себе си. Аз съм

Господ. 29. Да не оскверниш дъщеря си щото да й допустиш да стане блудница, за да не падне земята в блудодеяние, и да се не напълни земята с беззаконие. 30. Съботите ми да пазите, и светилището ми да почитате. Аз съм Господ. 31. Да се не обърнете към бесовъпрошателите, нито да се прилепявате към вълшебниците та да се осквернявате чрез тях. Аз съм Господ Бог ваш. 32. Пред съдината да ставаш, и да почиташ старческото лице, и да се боиш от Бога твоего. Аз съм Господ. 33. И докато някой пришлец се засели при тебе в вашата земя, да го не притеснявате. 34. Пришлецът който се е засилил при вас да ви бъде като един ваш туземец, и да го обичаш като себе си; защото пришелци бяхте в Египетската земя. Аз съм Господ Бог ваш. 35. Да не направите неправда в съдба, в мяра, в веси, и в мерило. 36. Веси праведни, теглилки праведни, ефа праведна, и ин праведен да имате. Аз съм Господ Бог ваш който ви изведох из Египетската земя. 37. Да пазите всичките ми повеления и всичките ми съдове, и да ги извършвате. Аз съм Господ.

ГЛАВА 20.

1. И говори Господ Моисею и рече: 2. Да кажеш още на Израилевите синове: Който от Израилевите синове, или от пришелците преселени в Израил, даде от семето си Молоху, непременно да се умъртви: людете на тази земя да го убият с камене. 3. И аз ще туря лицето си против оногоз человека, и ще го изтребя отсред людете му, защото е дал от семето си Молоху, за да омърси светилището ми и да оскверни светото ми име. 4. И ако людете на земята закрият очите си да не видят оногоз человека когато дава от семето си Молоху, и не го убият, 5. тогаз ще туря аз лицето си против оногоз человека и против рода му; и ще изтребя отсред людете му него и всички онези които му последват в блудството за да блудствуват след Молоха. 6. И душата

която последва на бесовъпрошателите и на вълшебниците за да блудствува след тях, ще туря лицето си против оназ душа и ще я изтребя отсред людете й. 7. И тъй, осветете си и бъдете свети, защото аз съм Господ Бог ваш. 8. И да пазите повеленията ми и да ги вършите. Аз съм Господ който ви освещавам. 9. Всеки человек който прокълне отца си или майка си непременно да се умъртви:отца си или майка си е проклел: кръвта му ще бъде върх него. 10. И человек който направи прелюбодейство с жената на някого, който направи прелюбодейство с жената на ближния си, непременно да се умъртви прелюбодеецът и прелюбодейцата. 11. И человек който легне с жената на отца си, на баща си срамотата е открил: непременно да се умъртвят и двамата: кръвта им ще бъде върх тях. 12. И ако някой легне с снаха си, непременно да се умъртвят и двамата: мърсота са направили кръвта им ще бъде върх тях. 13. И ако някой легне с мъжки пол като с жена, гнусота са направили и двамата: непременно да се умъртвят: кръвта им ще бъде върх тях. 14. И ако някой вземе жена и майка й, беззаконие е: с огън да се изгорят той и те, да не бъде беззаконие между вас. 15. И ако някой се съвъкупи с скот, непременно да се умъртви, и скота да убиете. 16. И жена която се приближи при какъв да е скот за да се съвъкупи с него, да убиеш жената и скота: непременно да се умъртвят кръвта им ще бъде върх тях. 17. И ако някой вземе сестра си, дъщерята на баща си, или дъщерята на майка си, и види срамотата й, и тя види срамотата му; то е нечестие: да се изтребят пред очите на людете си: срамотата на сестра си е открил: беззаконието си ще понесе. 18. И онзи человек който легне с жена която има кръвотечение, и открие срамотата й, той е открил течението й, и тя е открила течението на кръвта си, за това, да се изтребят и двамата отсред людете си. 19. И на майчината си сестра или на бащината си сестра срамотата да не откриеш, защото който е

сторил това, срамотата на тялото си е открил: те ще понесат беззаконието си. 20. И ако някой легне с стрина си, срамотата на стрика си е открил греха си ще понесат: безчадни да умрат. 21. И ако някой вземе братовата си жена, нечистота е на брата си срамотата е открил: безчадни да останат. 22. Пазете всичките ми повеления и всичките ми съдби, и да ги извършвате, за да ви не избълва земята дето ви аз завождам да живеете в нея. 23. И да не ходите по обичаите на езичниците които аз изпъждам пред лицето ви, защото те направиха всички тези гнусоти, и аз се възгнусих от тях. 24. И рекох ви Вие ще наследите земята им, и аз ще я дам вам за стяжание, земя в която тече мляко и мед. Аз съм Господ Бог ваш който ви отделих от народите. 25. За това, да правите разлика между чистите скотове и нечистите, и между нечистите птици и чистите, и да не осквернявате душите си с скотовете или с птиците или с всяко което пълзи по земята които ви аз отличих като нечисти. 26. И да ми бъдете свети, защото аз Иеова съм свет, и отделих ви от народите за да сте мои. 27. И онзи мъж или онази жена която има дух бесовъпрошателски, или е вълшебник, непременно да се умъртви: с камене да ги убият: кръвта им ще бъде върх тях.

ГЛАВА 21.

1. И рече Господ Моисею: Говори на свещениците, Аароновите синове, и кажи им: Никой от тях да се не оскверни между людете си поради мъртвец, 2. освен за ближния си сродник, сиреч, за майка си ,или за баща си, или за сина си, или за дъщеря си, или за брата си, 3. или за сестра си девица която е била при него и не е била женена, поради нея може да се оскверни. 4. Като началник на людете си да се не оскверни така щото да стане мърсен. 5. Да не оплешат главата си, нито да бръснат краищата на брадите си, нито да правят сечение по снагата

си. 6. Свети да бъдат Богу своему, и да не осквернят името на Бога своего, защото те приносят приношенията Господи, сиреч, хляба на Бога своего, заради това да бъдат свети. 7. Жена блудница и осквернена да не вземат, нито да вземат жена напусната от мъжа си; защото свещеникът е свет Богу своему. 8. Да го направиш да е свет, защото той приноси хляба на Бога твоего: свет да ти бъде, защото аз Господ който ви освещавам свет съм. 9. И дъщерята на някого свещеника ако се омърси с блуд, тя омърсва баща си с огън да се изгори. 10. И великият между братята си свещеник, комуто на главата се е изляло маслото на помазването, и който се е посветил за да се облича с свещените одежди, да не открива главата си нито да раздира дрехите си. 11. И да не влиза при никой умрял, нито за баща си или за майка си да бъде нечист. 12. И от светилището да не излязва, и да не оскверни светилището на Бога своего, защото венецът на маслото на Божието му помазване е на него. Аз съм Господ. 13. И той да вземе за жена девица: 14. вдовица, или напусната, или осквернена, или блудница да не вземе, но девица от людете си да вземе за жена. 15. И да не оскверни семето си между людете си, защото аз съм Господ който го освещавам. 16. И говори Господ Моисею и рече: 17. Говори Аарону и кажи: Който от твоето семе в родовете им има порок да не пристъпва да принесе хляба на Бога своего; 18. защото никой който има порок не трябва да пристъпи: человек сляп, или хром, или с сплескан нос, или ако има нещо излишно, 19. или человек който има строшена нога или строшена ръка, 20. или е гърбав; или завързляк: или който има очи повредени, или има суха краста, или лишаи, или е килав, 21. ни един человек от семето на Аарона свещеника който има порок да не пристъпи за да принесе приношенията Господни: той има порок: не трябва да пристъпи да принесе хляба на Бога своего. 22. Хляба на Бога своего от пресветите и от светите ще яде; 23. но до

завесата да не идва, нито при олтаря да пристъпва, защото има порок, за да не омърси светилището ми; защото аз съм Господ който го освещавам. 24. И говори Моисей това Аарону, и на синовете му, и на всичките синове Израилеви.

ГЛАВА 22.

1. И говори Господ Моисею и рече: 2. Кажи на Аарона и на синовете му как да се въздържат от светите приношения на Израилевите синове, за да не омърсват светото мое име в това което ми посвещават. Аз съм Господ. 3. Кажи им: Всеки человек от всичкото ваше семе в родовете ви който има нечистота на себе си, и пристъпи до светите които Израилевите синове посвещават Господу, тая душа ще се изтреби от лицето ми. Аз съм Господ. 4. Който от Аароновото семе е прокажен, или има течение, да не яде от светите доде се очисти. И който се прикосне до всяко нечисто от мърша, или из когото излезе семе от съвъкупление, 5. или който се прикосне до какъв да е гад от който може да стане нечист, или до человека от когото може да стане нечист, каквато и да е нечистотата му, 6. онази душа която се прикосне до кое да е от тях да бъде нечиста до вечер, и да не яде от светите, но да омие тялото си с вода. 7. И когато залезе слънцето ще бъде чист, и после да яде от светите, защото му е храната. 8. Мъртвечина или звероядценина да не яде та да се оскверни от тях. Аз съм Господ. 9. Да пазят прочее повеленията ми, за да не понесат грях и умрат поради това, ако би ги омърсили. Аз съм Господ който ги освещавам. 10. И ни един чужденец да не яде от светите: който е гост на свещеника, или наемник, да не яде от светите. 11. Ако ли свещеникът купи някого с сребро, той да яде от тях както и онзи който се е родил в дома му: те могат да ядат от хляба му. 12. И дъщерята на свещеника ако е оженена за чужденец мъж да не яде от

светите приношения. 13. Ако ли дъщерята на свещеника овдовее или бъде напусната и няма дете, и се върне в бащиния си дом както е била в младостта си, ще яде от хляба на отца си. Никой чужденец обаче да не яде от него. 14. И ако някой човек по незнаяне яде нещо свето, тогаз да притури в него петата му част и да отдаде на свещеника светото. 15. И те да не употребяват като просто нещо светите приношения на Израилевите синове които приносят Господу, 16. и да не докарат на себе си беззаконието на престъпление когато ядат техните свети приношения; защото аз съм Господ който ги освещавам. 17. И говори Господ Моисею и рече: 18. Говори Аарону, и на синовете му, и на всичките Израилеви синове и кажи им: Всеки човек от дома Израилев, или от чужденците в Израил, който принесе приноса си по какви годе обричания, или по какви годе самоволни приношения които приносят Господу за всесъжение, 19. за да бъде прието за вас трябва да приносите мъжко, без порок, от говедата, от овците, или от козите. 20. Което животно има порок да не приносите, защото не ще бъде прието за вас. 21. И който за изпълнение на обричане, или за самоволно приношение, от говедата или от овците принесе примирителна жъртва Господу, да бъде без порок за да е приета, никакъв порок да няма в нея. 22. Животно сляпо, или с строшен или изкълчен уд, или което има оток, или суха краста, или лишаи, тях да не приносите Господу, нито да правите от тях жъртва Господу на олтаря. 23. Юнец обаче или овца с нещо излишно или недостатъчно в удовете можеш да го принесеш за самоволно приношение; но за обричане не ще бъде прието. 24. Животно превито, или с смазани или изтръгнати ятра, или скопено да не принесете Господу, нито да правите това в вашата земя. 25. Нито от иноплеменничка ръка да приносите от всички тези за храна на вашия Бог, защото повреденото им е в тях порок има на тях не ще бъдат

приети за вас. 26. И говори Господ Моисею и рече: 27. Когато се роди говедо, или овца, или коза, тогаз да бъде седем дни под майка си; а от осмия ден нататък ще бъде приeто за жъртвоприношение Господу. 28. А крава или овца и малкото и да не заколите в един ден. 29. И когато приносите жъртва за благодарение Господу, да я приносите така щото да бъде приета за вас. 30. В истия ден да се изяде; да не оставите нищо от нея до утрото. Аз съм Господ. 31. И тъй, да пазите заповедите ми, и да ги вършите. Аз съм Господ. 32. И да не осквернявате светото мое име; и ще съм освещен между Израилевите синове. Аз съм Господ който ви освещавам, 33. който ви изведох из Египетската земя за да бъда Бог ваш. Аз съм Иеова.

ГЛАВА 23.

1. И говори Господ Моисею и рече: 2. Говори на Израилевите синове и кажи им: Господните праздници в които ще свиквате събрания свети, празници мои са тези: 3. шест дни да се работи работа, а в седмия ден е събота на почиване, свето събрание: никаква работа да не работите; събота е Господу в всичките ви жилища. 4. Тези са Господните празници, свети събрания, които ще свиквате на времената им: 5. в първия месец, на четиринадесетия ден от месеца привечер, Пасха Господня е; 6. и в петнадесетия ден на този месец праздник Господен е на безквасните; седем дни ще ядете безквасни хлябове. 7. В първия ден да бъде у вас свето събрание: никаква работа да не работите. 8. И седем дни да приносите жъртва Господу; в седмия ден е свето събрание, никаква работа да не работите. 9. И говори Господ Моисею и рече: 10. Говори на Израилевите синове и кажи им: Когато влезете в тази земя която ви аз давам, и пожънете жетвата ѝ, тогаз да донесете на свещеника един сноп от начатките на жетвата си. 11. И да подвижи той снопа пред Господа за да бъде приет за вас в утрешния ден на

съботата да го подвижи свещеникът. 12. И в онзи ден в който подвижите снопа, да принесете за всесъжение Господу еднолетно агне без порок; 13. и хлебното му приношение, две десети части от ефа чисто брашно месено с елей, в жъртва Господу за ухание благовонно, и възлиянието му, една четвърта от ина вино. 14. И хляб, или жито пържено, или пресни класове да не ядете до тоз ден в който приносите приноса на вашия Бог. Това да бъде вечно узаконение в родовете ви по всичките ви жилища. 15. И да изброите за себе си от утрешния ден на съботата от който ден принесохте снопа на движимото приношение седем цели седмици: 16. до утрешния ден на седмата събота да изброите петдесет дни, тогаз да принесете ново хлебно приношение Господу. 17. От жилищата си да донесете за движимо приношение два хляба, които да бъдат две десети от ефа чисто брашно, изпечени с квас, начатки Господу. 18. И да принесете наедно с хляба седем агнета еднолетни без порок, и един юнец от говедата, и два овна: да бъдат всесъжение Господу наедно с хлебното им приношение и наедно с възлиянията им, приношение за ухание благовонно Господу. 19. И да принесете един ярец от козите приношение за грях, и две еднолетни агнета за примирителна жъртва. 20. И да ги подвижи свещеникът наедно с хляба на начатките за приношение движимо пред Господа, наедно с двете агнета; те ще бъдат свети Господу за свещеника. 21. И да свикате в онзи ден събрание свето за вас; никаква работа да не работите: това да бъде вечно узаконение във всичките ваши жилища в родовете ви. 22. И когато жънете жетвата на земята си, да не дожънеш краищата на нивата си, и падналите в жетвата ти класове да не събереш: за сиромаха и за чужденеца да ги оставиш. Аз съм Господ Бог ваш. 23. И говори Господ Моисею и рече: 24. Говори на Израилевите синове и кажи: В седмия месец, в първия ден на месеца да бъде вам почиване,

помен с тръбно възклицание, свето събрание. 25. Никаква работа да не работите; и да принесете жъртва Господу. 26. И говори Господ Моисею и рече: 27. И в десетият ден на този седми месец ще бъде ден на умилостивение: свето събрание да имате; и да смирите душите си, и да принесете жъртва Господу. 28. И никаква работа да не работите в този ден, защото е ден на умилостивение, за да бъде умилостивение за вас пред Господа Бога вашего. 29. Понеже всяка душа, която не се смири в този ден ще се изтреби от людете си. 30. И всяка душа която направи каква годе работа в този ден, ще изтребя онази душа отсред людете й. 31. Никаква работа да не работите: това да бъде узаконение вечно в родовете ви по всичките ви жилища. 32. Събота на почиване ще бъде за вас, и да смирите душите си, в деветия ден на месеца вечерта; от вечер до вечер да празднувате съботата си. 33. И говори Господ Моисею и рече: 34. Говори на Израилевите синове и кажи: От петнадесетия ден на този седми месец ще бъде седем дни Господен празник на шатрите. 35. В първия ден да бъде свето събрание; никаква работа да не работите. 36. Седем дена да приносите жъртва Господу: в осмия ден да имате свето събрание, и да принесете жъртва Господу: то е събрание тържествено, никаква работа да не работите. 37. Тези са Господни празници, в които ще свиквате свети събрания за да приносите жъртва Господу, всесъжение, и хлебно приношение, жъртвование и възлияния всеки ден според определеното му, 38. освен Господните съботи, и освен всичките си обричания, и освен всичките си самоволни приношения които давате Господу. 39. А в петнадесетия ден на седмия ден, като съберете произведенията на земята, да празднувате праздник Господен седем дни: в първия ден да бъде почиване, и в осмия ден почиване. 40. И в първия ден да вземете за себе си плод от хубави дървя, финикови ветви, и ветви от широколистни дървя, и речни върби; и да се веселите пред Господа

Бога вашего седем дни. 41. И да празднувате този празник за Господа седем дни в годината: то ще бъде вечно узаконение в родовете ви: в седмия месец да го празнувате. 42. В шатри да седите седем дни: всички туземци Израиляни да седят в шатри, 43. за да познаят родовете ви че в шатри населих Израилевите синове като ги изведох из Египетската земя. Аз съм Господ Бог ваш. 44. И каза Моисей Господните празници на Израилевите синове.

ГЛАВА 24.

1. И говори Господ Моисею и рече: 2. Заповядай на израилевите синове да ти доносят първоток чисто масло за осветление, за да горят светилата всякога. 3. Отвън завесата на свидетелството в скинията на събранието да ги нарежда Аарон да горят от вечер до заран пред Господа винаги: това ще бъде вечно узаконение в родовете ви. 4. На чистия светилник да приготвя светилата пред Господа винаги. 5. И да вземеш чисто брашно, и да опечеш от него дванадесет пити: две десети части на ефата да бъде всяка пита. 6. И да ги наредиш на два реда, по шест на всеки ред, върху чистата трапеза пред Господа. 7. И на всеки ред да туриш чист ливан; и то ще бъде на хляба за помен в приношение Господу. 8. В всеки съботен ден да нарежда това винаги пред Господа от Израилевите синове: това е вечен завет. 9. И те ще бъдат за Аарона и за синовете му; и да ги ядат на свето место, защото са пресвети нему от Господните приношения: това е вечно узаконение. 10. И синът на една Израилянка, когато имаше от Египтянин мъж, излезе между Израилевите синове; и караха се в стана синът на Израилянката и един Израилянин человек. 11. И синът на Израилянката жена похули името Господне и прокле; и приведоха го при Моисея. (А името на майка му беше Саломита, дъщеря на Даврия, от Дановото племе.) 12. И туриха го под стража доде им се

обяви волята Господня. 13. И говори Господ Моисею и рече: 14. Изведи вън от стана оногоз който прокле; и всичките които са го чули да турят ръцете си на главата му, и нека го убие с камене всичкото събрание. 15. И говори на Израилевите синове и речи: Който прокълне Бога своего ще понесе греха си; 16. и който похули името Господне непременно да се умъртви: с камене да го убие всичкото събрание; и ако е чужденец или туземец, когато похули името Господне, да се умъртви. 17. И който убие някого человека непременно да се умъртви. 18. И който убие скот да отдаде животно за животно. 19. И ако някой направи повреждане на ближния си, както е направил така да се направи и нему: 20. строшаване за строшаване, око за око, зъб за зъб: както направи повреждане на человека така да се направи и нему. 21. И който убие скот, да го плати; а който убие человека, да се умъртви и той. 22. Една съдба ще имате както за чужденеца така и за туземеца; защото аз съм Господ Бог ваш. 23. И рече Моисей на Израилевите синове; и изведоха вън от стана оногоз който бе проклел, и убиха го с камене; и Израилевите синове направиха както заповяда Господ Моисею.

ГЛАВА 25.

1. И говори Господ Моисею на Синайската гора и рече: 2. Говори на Израилевите синове и кажи им: Когато влезете в таз земя която ви аз давам, тогаз земята да държи една събота Господу. 3. Шест години да сееш нивата си, и шест години да режеш лозето си и да събираш плода му; 4. а в седмата година да бъде събота за почиване на земята, събота Господу: нивата си да не сееш, и лозето си да не режеш. 5. Да не жънеш жетва която расте от самосебе си, и грозде от нерязано лозе да не обираш: година на почиване да бъде на земята. 6. И тая събота на земята ще ви бъде храна: на тебе, и на слугата ти, и на слугинята

ти, и на наемника ти, и на пришлеца който се е заселил при тебе, 7. и на скотовете ти, и на животните които са в земята ти, всичкото нейно произведение ще бъде за храна. 8. И да изброиш за себе си седем седмици от години, седем пъти по седем години; и дните на седемте седмици от години ще ти бъдат четиридесет и девет години. 9. Тогаз да направиш да възгласят тръбите с възклицание в десетия ден на седмия месец; в деня на умилостивението да направите да възгласи тръбата по всичката ваша земя. 10. И да осветите петдесетата година, и да прогласите освобождение по земята на всичките й жители: това да бъде за вас юбилей; и да се върнете всеки на стяжанието си, и да се върнете всеки при рода си. 11. Петдесетата година да ви бъде година на юбилей: да не сеете, нито да жънете което расте от самосебе си по нея, и да не оберете нерязаното и лозе. 12. Защото това е юбилей: свет да бъде той за вас: от полето да ядете произведението и. 13. В тази година на юбилей да се върнете всеки на стяжанието си. 14. И ако продадеш нещо на ближния си, или купиш от ближния си, да се не притеснявате един други: 15. според числото на годините след юбилей да купуваш от ближния си, и според числото на годините на плодосъбирането да ти продава. 16. Колкото са по-много годините ще умножиш цената му, и колкото са по-малко годините ще умалиш цената му; защото според числото на плодосъбиранията той ти продава. 17. И да се не притеснявате един други, но да се боиш от Бога твоего; защото аз съм Иеова Бог ваш. 18. И да правите повеленията ми, и съдбите ми да пазите, и да ги вършите, и да живеете безбедно на земята. 19. И земята ще дава плодовете си; и ще ядете до насищение, и ще живеете безбедно на нея. 20. Ако ли речете: Що ще ядем в седмата година като не посеем нито съберем плодовете си? 21. тогаз ще проводя благословението си на вас в шестата година, и ще направи произведения за три години. 22. И ще сеете в осмата година,

и ще ядете от ветхите плодове до деветата година: додето дойдат
плодове и ще ядете ветхи жита. 23. И земята да се не продава за вечно,
защото земята е моя; защото вие сте чужденци и пришелци при мене.
24. За това, в всичката земя на вашето притежание да позволявате
изкупуване на земята. 25. Ако осиромашее брат ти и продаде от
стяжанието си, и дойде най-ближкият му сродник, нека изкупи онова
което е продал брат му. 26. И ако човекът няма сродник да го
изкупи, а му стигне ръка и намери с какво да го изкупи сам, 27. тогаз
нека сметне годините на продаването му, и нека повърне останалото
на оногова человека комуто го е продал, и нека се върне на
стяжанието си. 28. Но ако ръката му да намери колкото трябва да
плати, тогава продаденото да остане в ръката на оногоз който го е
купил до годината на юбилей; и в юбилея ще се освободи, и той ще се
върне на стяжанието си. 29. И ако някой продаде дом обитаем в град
ограден, тогаз може да го изкупи в разстояние на една година от
продажбата му: в една година може да го изкупи. 30. Но ако се не
изкупи до свършването на годината, тогаз онзи дом, който е в
ограден град да се потвърди за всегда на оногоз който го е купил в
родовете му: в юбилей да не се освобождава. 31. Но селските къщи,
които нямат наоколо ограждение, да се вменяват както полетата на
земята: могат да се изкупуват и да се освобождават в юбилей. 32. А за
Левитските градове, домовете в градовете на притежанието им,
Левитите могат да ги изкупят всякога. 33. И ако някой купи дом от
Левитите, тогаз продаденият дом вътре в града на притежанието му
ще се освободи в юбилей; защото домовете на Левитските градища са
тяхно притежание между Израилевите синове. 34. А полето на
предградието им пред градовете им да се не продава, защото това е
вечно притежание за тях. 35. И ако осиромашее брат и, и ослабее
ръката му при тебе, тогаз да му помогнеш, като на чужденец или

пришлец, за да живее наедно с тебе. 36. Да не вземеш от него лихва или печалба, но бой се от Бога твоего: и да живее брат ти наедно с тебе. 37. Среброто си да не му дадеш с лихва, и за печалба да не му дадеш храната си. 38. Аз съм Господ Бог ваш който ви изведох из Египетската земя за да ви дам Ханаанската земя, и да бъда ваш Бог. 39. И ако осиромашее брат ти при тебе и ти се продаде, да го не натовариш с рабска работа. 40. Като наемник или пришлец да бъде той при тебе: нека ти работи до годината на юбилей: 41. тогаз да си излезе от тебе, той и чадата му с него, и да се върне при рода си, и при стяжанието на отците си да се върне; 42. защото те са мои раби които изведох из Египетската земя: да се не продават както се продава раб. 43. Да не началствуваш върху него с жестокост, но да се боиш от Бога твоего. 44. И рабът ти и рабинята ти които ще имаш, - от езичниците които са около вас, от тях да купуваш раб и рабиня. 45. Още и от синовете на чужденците които са пришелци между вас, от тях да купувате, и от техния род кайто е между вас колкото са се родили в земята ви; и да ви бъдат стяжание. 46. И да ги имате наследие за чадата си: след вас да ги наследят като стяжание: винаги ваши раби да бъдат; но върх братята си Израилевите синове да не началствувате един над друг с жестокост. 47. И когато чужденецът и пришлецът който живее с тебе се замогне, а брат ти който е с него осиромашее и се продаде на чужденеца който е пришлец при тебе, или на кого да е от рода на чужденеца, 48. след продажбата може да се изкупи: кой годе от братята му да го изкупи. 49. Или стрика му или стриковът му син да го изкупи, или някой ближен сродник от рода му да го изкупи, или сам той ако му стигне ръка да изкупи себе си. 50. И да сметне с тогоз който го бе купил от годината в която му се е продал до годината на юбилей; и цената за която се е продал да бъде според числото на годините: съразмерно с времето на наемник да му

се сметне. 51. Ако остават още много години, съразмерно с тях да платит за изкупването си от среброто с което е купен. 52. Ако ли остават малко години до годината на юбилей, да сметне, и според годините да плати за изкупуването си. 53. Като годишен наемник да бъде при него: да не началствува върху му с жестокост пред тебе. 54. И ако така се не изкупи, тогаз да си излезе в годината на юбилей, той и чадата му с него; 55. защото синовете Израилеви мои раби са: те са мои раби които изведох из Египетската земя. Аз съм Господ Бог ваш.

ГЛАВА 26.

1. Да не направите за себе си идоли нито истукани, нито да въздигате балвани за себе си, нито да поставите в земята си камик с изображения за да му се кланяте; защото аз съм Господ Бог ваш. 2. Съботите ми да пазите, и светилището ми да почитате. Аз съм Господ. 3. Ако ходите по повеленията ми, и пазите заповедите ми, и ги вършите, 4. тогаз ще дам дъждовете ви в времето им, и земята ще даде рожбите си, и дървята на полето ще дадат плода си. 5. И вършитбата ще държи до гроздобера, и гроздоберът ще държи до сеитба; и ще ядете хляба си до ситост, и ще живеете безбедно в земята си. 6. И ще дам мир на земята; и ще си лягате, и никой няма да ви устрашава; и ще изтребя злите зверове от земята, и нож няма да замине през земята ви. 7. И ще погнете неприятелите си; и ще паднат пред вас от нож. 8. И петима от вас ще погнат сто, а сто от вас ще погнат десет тисящи; и неприятелите ви ще паднат пред вас от нож. 9. И ще погледна към вас, и ще ви нарастя, и ще ви умножа, и ще утвърдя завета си с вас. 10. И ще ядете ветхи жита, и ще изхвърлите вехтите за да турите новите. 11. И ще поставя скинията си между вас; и душата ми не ще се погнуси от вас. 12. И ще ходя между вас, и ще съм Бог ваш; и вие ще бъдете мои люде. 13. Аз съм Господ Бог ваш

който ви изведох из земята на Египтяните за да не им сте раби; и строших жеглата на ярема ви, и направих ви да ходите прави. 14. Но ако ме не послушате и не извършите всички тези заповеди, 15. и ако презретете повеленията ми, или ако душата ви се погнуси от съдбите ми да не вършите всичките ми заповеди, и нарушите завета ми, 16. и аз ще направя вам това: ще проводя върх вас ужас, чахотка, и треска които ще погубват очите ви и ще стопяват душата ви; и ще сеете семето си напраздно, защото неприятелите ви ще го ядат. 17. И ще туря лицето си против вас, и ще бъдете убити пред неприятелите си; и тези които ви ненавидят ще владеят над вас; и ще бягате когато никой не ви гони. 18. И при всичко това ако не ме послушате, ще приложа на вас седмократно наказание за греховете ви. 19. И ще строша гордостта на силата ви, и ще направя небето ви като желязо и земята ви като мед. 20. И силата ви ще се изнурява напраздно, защото земята ви няма да дава рожбите си, и дървята на земята ви няма да дават плода си. 21. И ако ходите противно на мене и не рачите да ме слушате, ще притуря на вас седмократни язви според греховете ви. 22. Ще проводя върх вас диви зверове които ще ви лишат от чадата ви, и ще изтребят скотовете ви, и ще ви направят да намалеете, и ще запустеят пътищата ви. 23. И от това ако се не изправите към мене, но ходите противно на мене, 24. тогаз ще пойда и аз противно на вас, и ще ви поразя аз седмократно заради греховете ви. 25. И ще наведа на вас нож който ще направи отмъщение за завета; и когато се съберете в градищата си ще проводя между вас мор; и ще бъдете предадени в ръцете на врага. 26. И когато строша утвърждението от хляба ви, десет жени ще пекат хляба ви в една пещ, и ще ви отдават хляба ви с теглилка, и ще ядете и няма да се насищате. 27. Но и след това ако не ме послушате, но ходите противно на мене, 28. то и аз ще пойда противно на вас с ярост, и ще ви накажа и аз седмократно за

греховете ви. 29. И ще ядете плътта на синовете си, и плътта на дъщерите си ще ядете. 30. И ще разоря требищата ви, и ще разбия кумирите ви, и труповете ви ще хвърля върх труповете на гнусните ви идоли; и ще се погнуси от вас душата ми. 31. И ще направя градовете ви пустиня, и ще запустя светилищата ви, и не ща да помириша уханието на благовонията ви. 32. И ще запустя аз земята ви, и ще се смаят за това неприятелите ви които живеят в нея. 33. А вас ще разсея между езичниците, и ще изтръгна след вас нож; и земята ви ще бъде пуста, и градовете ви пустиня. 34. Тогаз земята ще се радва на съботите си, в всичките дни до когато е тя пуста и вие сте в земята на неприятелите си: тогаз ще се успокои земята и ще се радва на съботите си. 35. В всичките дни на запустението си ще си почива, защото не си е почивала в съботите ви когато вие живеете на нея. 36. И на останалите от вас ще вложа плахост в сърдцето им в земите на неприятелите им; и шум от лист завяван ще ги погне; и ще бягат като бягащи от нож, и ще падат когато никой не ги гони. 37. И ще падат един върх друг като пред нож, когато никой ги не гони; и не ще можете да стоите пред неприятелите си. 38. И ще погинете между езичниците; и земята на неприятелите ви ще ви пояде. 39. И останалите от вас ще се стопят за беззаконията си по земите на неприятелите си, а още за беззаконията на отците си ще се стопят наедно с тях. 40. И ако изповядат беззаконието си и беззаконието на отците си за престъплението си което са престъпили против мене, и още че са ходили противно на мене, 41. и аз че ходих противно на тях и отведох ги в земята на неприятелите им, ако тогаз се покори необрязаното им сърдце, и приемат наказанието на беззаконието си, 42. тогаз ще помена завета си с Якова, и завета си с Исаака, и завета си с Авраама ще помена, и земята ще помена. 43. И земята ще бъде оставена от тях, и ще се радва на съботите си като остане пуста от тях;

и те ще приимат наказанието за беззаконието си, защото презряха съдбите ми, и защото душата им се отвърна от повеленията ми. 44. Но и така като са в земята на неприятелите си не ще да ги отхвърля, нито ще се погнуся от тях щото да ги изтребя и да наруша завета си с тях, защото аз съм Господ Бог техен; 45. но заради тях ще помена завета на отците им които изведох из Египетската земя пред очите на езичниците за да бъда техен Бог. Аз съм Иеова. 46. Тези са повеленията, и съдбите, и законите които направи Господ между себе си и между синовете Израилеви, на Синайската гора, чрез Моисеева ръка.

ГЛАВА 27.

1. И говори Господ Моисею и рече: 2. Говори на Израилевите синове и кажи им: Когато някой направи обричане, ти да направиш оценението на лицата за Господа. 3. И оценението ти да бъде така на мъжко от двадесет години до шестдесет години оценението ти да бъде петдесет сребърни сикли според сикъла на светилището. 4. Ако ли е женско, оценението ти да бъде тридесет сикли. 5. И ако е от пет години до двадесет години, оценението ти да бъде за мъжкото двадесет сикли, а за женското десет сикли. 6. Ако ли е от един месец до пет години, оценението ти да бъде за мъжко пет сикли сребърни, а за женско оценението ти да бъде три сикли сребърни. 7. Ако ли е от шестдесет години и нагоре, ако е мъжки пол оценението ти да бъде петнадесет сикли, ако ли е женски пол, десет сикли. 8. Но ако е посиромах от оценението ти, да се представи пред свещеника, и свещеникът да го оцени: според силата на оногоз който е направил обричането свещеникът да го оцени. 9. И ако обричането е за скот от онези които се приносят принос Господу, от тях всичко що се дава Господу ще бъде свето. 10. Да го не промени, нито да замени доброто

с лошо или лошото с добро: ако ли някога замени скот за скот, тогаз и той и промененото му ще бъдат свети. 11. Ако ли е някой скот нечист, от онези които се не приносят Господу принос, тогаз да представи скота пред свещеника, 12. и да го оцени свещеникът или добър или лош: според оценението ти, о свещениче, така ще бъде. 13. И ако някой поиска да го изкупи, то да придаде петата му част върх твоето оценение. 14. И когато някой посвети къщата си за посвещение Господу, то свещеникът да я оцени била тя добра или лоша: както оцени свещеникът така ще стане. 15. И ако онзи който я посвети поиска да изкупи къщата си, да придаде петата част от среброто на оценението ти, и ще бъде негова. 16. И ако някой посвети Господу от нивата на стяжанието си, оценението ти да бъде според посяването ѝ, един кор от ечимено семе ще се цени за петдесет сребърни сикли. 17. Ако от годината на юбилея посвети нивата си, то по твоето оценение ще стане. 18. Но ако след юбилея посвети нивата си, свещеникът да му сметне среброто според годините които остават до юбилейната година, и да се спадне от оценението ти. 19. И този който е посветил нивата, ако поиска някога да я изкупи, да ѝ придаде петата част от среброто на оценението ти, и ще стане негова. 20. И ако не изкупи нивата, или ако е продал нивата другиму, да се не изкупува вече. 21. Но когато нивата се освободи в юбилея ще бъде света Господу като нива с клетва посвещена ще бъде стяжание на свещеника. 22. И ако някой посвети Господу нива която е купил, която не е от нивите на стяжанието му, 23. свещеникът да сметне цената ѝ по твоето оценение до годината на юбилея, и да даде оценението от тебе в истия ден то е свето Господу. 24. В годината на юбилея нивата да се върне на оногоз от когото се е купила, който има стяжанието на тази земя. 25. И всичките твои оценения да биват според сикъла на светилището: двадесет гери да бъде сикълът. 26. Но първородното между скотовете,

което като първородно принадлежи Господу, никой да го не посвещава говедо или овца Господне е. 27. И ако е от нечисти скотове, да го изкупи според твоето оценение, и да придаде петата му част върх него, или ако се не изкупува да се продаде според твоето оценение. 28. Но никое посвещение което би посветил някой с клетва Господу от онова що има, человек или скот или нива от стяжанието си, нито да се продаде нито изкупи: всяко с клетва посвещение пресвето е Господу. 29. Никое посвещение посветено с обричане от человек да се не изкупи непременно ще се умъртви. 30. И всеки десетък от земята, от семето на земята, и от плода на дървята Господен е свет е Господу. 31. И ако някога поиска някой да изкупи десетъка си, да му придаде петата му част. 32. И всеки десетък от чреда и от стадо на всяко животно което минува на чет под жезъла, десетъкът ще бъде свет Господу. 33. Да не различава или добро или лошо, нито да го промени; и ако го някога промени, и то и промененото му ще бъде свето да се не изкупи. 34. Тези са заповедите които заповяда Господ Моисею за Израилевите синове на Синайската гора.

ЧИСЛА

ГЛАВА 36.

ГЛАВА 1.

1. И говори Господ Моисею в Синайската пустиня, в скинията на събранието, в първия ден на втория месец, в втората година откак излязоха из Египетската земя, и рече: 2. Пребройте всичкото събрание на Израилевите синове по рода им, по отеческите им домове, и избройте по име всеки мъжки пол един по един. 3. От двадесет години нагоре, всичките които могат в Израил да излязат на бой, ти и Аарон избройте ги по войнствата им. 4. И с вас да бъде по един човек от всяко племе: всеки ще бъде княз на отеческия си дом. 5. И тези са имената на мъжете които ще предстоят с вас наедно: от Рувима, Елисур Седиуровий син: 6. от Симеона, Селумиил Сурисадаевий син: 7. от Юда, Наасон Аминадавовий син: 8. от Исахара, Натанаил Суаровий син: 9. от Завулона, Елиав Хелоновий син: 10. от Иосифовите синове, от Ефрема, Елисама Амиудовий син, а от Манасия, Гамалиил Федасуровий син: 11. от Вениамина, Авидан Гедеониевий син: 12. от Дана, Ахиезер Амисадаевий син: 13. от Асира, Фагеил Охрановий син: 14. от Гада, Елиасаф Деуиловий син: 15. от Нефталима, Ахирей Енановий син. 16. Тези бяха избраните на събранието, князове на отеческите си племена, войводи на Израилевите тисящи. 17. И тъй, Мойсей и Аарон взеха тез мъже които се нарекоха по име, 18. и свикаха всичкото събрание в първия ден на втория месец; и написаха се по рода си, по отеческите си домове, според числото на имената от двадесет години и нагоре, един по един. 19. Както заповяда Господ Моисею, така ги изброи в Синайската пустиня. 20. И синовете на Рувима, който беше първороден на Израиля, по потомството им, по родовете им, по отеческите им домове, по числото на имената, един по един, всеки мъжки пол от

двадесет години и нагоре, всичките които можеха да излязят на бой 21. които се изброиха от Рувимовото племе бяха четиридесет и шест тисящи и петстотин. 22. Потомството на Симеоновите синове по родовете им, по отеческите им домове, които се изброиха по числото на имената, един по един, всеки мъжки пол от двадесет години и нагоре, всичките които можеха да излязът на бой 23. които се изброиха от Симеоновото племе бяха петдесет и девет тисящи и триста. 24. Потомството на Гадовите синове по родовете им, по отеческите им домове, по числото на имената, от двадесет години и нагоре, всичките които можеха да излязат на бой 25. които се изброиха от Гадовото племе бяха четиридесет и пет тисящи и шестотин и петдесет. 26. Потомството на Юдините синове по родовете им, по отеческите им домове, по числото на имената, от двадесет години и нагоре, всичките които можеха да излязат на бой 27. които се изброиха от Юдиното племе бяха седемдесет и четири тисящи и шестотин. 28. Потомството на Исахаровите синове по родовете им, по отеческите им домове, по числото на имената, от двадесет години и нагоре, всичките които можеха да излязат на бой 29. които се изброиха от Исахаровото племе бяха петдесет и четири тисящи и четиристотин. 30. Потомството на Завулоновите синове по родовете им, по отеческите им домове, по числото на имената, от двадесет години и нагоре, всичките които можеха да излязат на бой 31. които се изброиха от Завулоновото племе бяха петдесет и седем тисящи и четиристотин. 32. От Иосифовите синове: потомството на Ефремовите синове по родовете им, по отеческите им домове, по числото на имената, от двадесет години и нагоре, всичките които можеха да излязат на бой 33. които се изброиха от Ефремовото племе бяха четиридесет тисящи и петстотин. 34. Потомството на Манасиевите синове по родовете им, по отеческите им домове, според числото на

имената, от двадесет години и нагоре, всичките които можеха да излязат на бой 35. които се изброиха от Манасиевото племе бяха тридесет и две тисящи и двесте. 36. Потомството на Вениаминовите синове по родовете им, по отеческите им домове, според числото на имената, от двадесет години и нагоре, всичките които можеха да излязат на бой 37. които се изброиха от Вениаминовото племе бяха тридесет и пет тисящи и четиристотин. 38. Потомството на Дановите синове по родовете им, по отеческите им домове, според числото на имената, от двадесет години и нагоре, всичките които можеха да излязат на бой 39. които се изброиха отДановото племе бяха шестдесет и две тисящи и седемстотин. 40. Потомството на Асировите синове п ородовете им, по отеческите им домове, според числото на имената, от двадесет години и нагоре, всичките които можеха да излязат на бой 41. които се изброиха от Асировото племе бяха четиридесет и една тисяща и петстотин. 42. Потомството на Нефталимовите синове по родовете им, по отеческите им домове, според числото на имената, от двадесет години и нагоре, всичките които можеха да излязат на бой 43. които се изброиха от Нефталимото племе бяха петдесет и три тисящи и четиристотин. 44. Изброените са тези които изброи Моисей, и Аарон, и Израилевите князове, дванадесет мъже: всеки един за отеческия си дом. 45. И всичките бяха изброени от Израилевите синове според отеческите си домове, от двадесет години и нагоре, всичките между Израиля които можеха да излязат на бой: 46. всичките изброени бяха шестстотин и три тисящи и петстотин и петдесет. 47. а Левитите според отеческото си племе не бидоха изброени помежду им, 48. Защото Господ беше говорил Моисею и рекъл: 49. Само Левийното племе да не изброиш, и изчислението им да не вземеш между Израилевите синове. 50. Но да определиш Левитите настоятели на скинията на свидетелството, и на

всичките нейни съсъди, и на всите неща които принадлежат ней: те да носят скинията и всичките нейни съсъди, и те да й слугуват; и да имат стана си около скинията. 51. И когато скинията трябва да се дигне, Левитите да я снемат; и когато скинията трябва да стои, Левитите да я поставят; а който чужденец би се приближил до нея нека се умъртви. 52. И Израилевите синове да поставят шатрите си всеки в стана си, и всеки при хоругвата си, според воинствата си. 53. А Левитите да поставят шатрите си около скинията на свидетелството, за да няма гняв върху събранието на Израилевите синове; и Левитите да пазят стражата на скинията на свидетелството. 54. И направиха Израилевите синове по всичко което заповяда Господ Моисею: така направиха.

ГЛАВА 2.

1. И говори Господ Моисею и Аарону и рече: 2. Нека поставят шатрите си Израилевите синове, всеки при хоругвата си, с знаковете на отеческия си дом: срещу скинията на събранието да поставят шатрите си наоколо. 3. И които поставят шатрите си напред към изток да бъдат от хоругвата на Юдиния стан според пълковете си; и княз на Юдините синове да бъде Наасон Аминадавовий син. 4. И воинството му и изброените от тях бяха седемдесет и четири тисящи и шестстотин. 5. И до него ще поставят шатрите си Исахаровото племе; и княз на Исахаровите синове да бъде Натанаил Суаровий син. 6. А неговото воинство и изброените от тях бяха петдесет и четири тисящи и четиристотин. 7. След него Завулоновото племе; и княз на Завулоновите синове да бъде Елиав синът Хелонов. 8. И неговото воинство и изброените от тях бяха петдесет и седем тисящи и четиристотин. 9. Всичките които се изброиха в стана Юдин бяха сто и осемдесет и шест тисящи и четиристостотин според пълковете си. Те

да се дигат първи. 10. Към пладне да бъде хоругвата на Рувимовия стан според пълковете им; и княз на Рувимовите синове да бъде Елисур Седиуровий син. 11. А неговото воинство и изброените от тях бяха четиридесет и шест тисящи и петстотин. 12. И до него да поставят шатрите си Симеоновото племе; и княз на Симеоновите синове да бъде Селумнил Сурисадаевий син. 13. (А неговото воинство и изброените от тях бяха петдесет и девет тисящи и триста.) 14. После Гадовото племе; и княз на Гадовите синове да бъде Елиасаф Деуиловий син. 15. (А неговото воинство и изброените от тях бяха четиридесет и пет тисящи и шестстотин и петдесет. 16. Всичките които се изброиха в Рувимовия стан бяха сто и петдесет и една тисяща и четиристотин и петдесет според пълковете си:) Те да се дигат втори. 17. После да се дига скинията на събранието, станът на Левитите всред становете: както са поставили шатрите си така да се дигат, всеки в рода си при хоругвата си. 18. Към запад да бъде хоругвата на Ефремовия стан според пълковете им; и княз на Ефремовите синове да бъде Елисама Амиудовий син. 19. (А неговото воинство и изброените от тях бяха четиридесет тисящи и петстотин.) 20. И до него Манасиевото племе; и княз на Манасиевите синове да бъде Гамалиил Федасуровий син. 21. А неговото воинство и изброените от тях бяха тридесет и две тисящи и двесте.) 22. После Вениаминовото племе; и княз на Вениаминовите синове да бъде Авидан Гедеониевий син. 23. А неговото воинство и изброените от тях бяха тридесет и пет тисящи и четиристотин. 24. Всичките които се изброиха в Ефремовия стан бяха сто и осем тисящи и сто според пълковете си. Те да се дигат трети. 25. Към север да бъде хоругвата на Дановия стан според пълковете им; и княз на Дановите синове да бъде Ахиезер Амисадаевий син. 26. А неговото воинство и изброените от тях бяха шестдесет и две тисящи и седемстотин. 27. И до него да

поставят шатрите си Асировото племе; и княз на Асировите синове да бъде Фагеил Охрановий син. 28. (А неговото воинство и изброените от тях бяха четиридесет и една тисяща и петстотин.) 29. После Нефталимото племе; и княз на Нефталимовите синове да бъде Ахирей Енановий син. 30. А неговото воинство и изброените от тях бяха петдесет и три тисящи и четиристотин. 31. Всичките които се изброиха в Дановия стан бяха сто и петдесет и седем тисящи и шестстотин. Те да се дигат последни при хоругвите си. 32. Тези са изброените от Израилевите синове по отеческите си домове: всичките които се изброиха в становете по пълковете си бяха шестстотин и три тисящи и петстотин и петдесет. 33. А Левитите не се изброиха между Израилевите синове, както заповяда Господ Моисею. 34. И направиха Израилевите синове по всичко що заповяда Господ Моисею: така поставиха шатрите си по хоругвите си, така се и дигаха, всеки според родовете си по отеческите си домове.

ГЛАВА 3.

1. И тези са родословията на Аарона и Моисея в който ден говори Господ Моисею на Синайската гора. 2. И тези са имената на Аароновите синове: Надав първородният му, и Авиуд, Елеазар, и Итамар. 3. Тези са имената на Аароновите синове, помазаните свещеници, които се посветиха за да свещенствуват. 4. И умряха Надав и Авиуд пред Господа като приносяха чужд огън пред Господа в Синайската пустиня, и чада нямаха; и свещенствуваха Елеазар и Итамар пред лицето на баща си Аарона. 5. И говори Господ Моисею и рече: 6. Приведи Левиевото племе, и представи ги пред Аарона свещеника за да му слугуват. 7. И да пазят стража за него, и стража за всичкото събрание пред скинията на събранието, и да слугуват на скинията. 8. И да пазят всичките съсъди в скинията на събранието, и

стражата на Израилевите синове, и да слугуват в скинията. 9. И да дадеш Левитите на Аарона и на синовете му: те му са дадени дар от Израилевите синове. 10. А Аарона и синовете му да поставиш за да вършат делата на свещеничеството си; а който чужд би приближил да се умъртви. 11. И говори Господ Моисею и рече: 12. Ето, аз взех Левитите отсред Израилевите синове вместо всеки първороден от Израилевите синове който отваря ложесна, и Левитите ще бъдат мои. 13. Защото всяко първородно е мое в денят когато поразих всяко първородно в Египетската земя аз осветих за себе си всяко първородно в Израиля, от человек до скот: мои ще бъдат. Аз съм Иеова. 14. И говори Господ Моисею в Синайската пустиня и рече: 15. Изброй Левиевите синове според отеческите им домове по родовете им: всичките мъжки от един месец и нагоре да ги изброиш. 16. И изброи ги Моисей според словото Господне, както му биде заповядано. 17. А Левиевите синове по имената си бяха тези: Гирсон, и Каат, и Мерарий. 18. И тези бяха имената на Гирсоновите синове по родовете им: Ливний и Семей; 19. и Каатовите синове по родовете им: Амрам, и Исаар, Хеврон, и Озиил; 20. и Мерариевите синове по родовете им; Маалий и Мусий. Тези са родовете на Левитите според отеческите им домове. 21. От Гирсона беше родът Ливниев и родът Семеев: тези са родовете на Гирсоновците. 22. Изброените от тях, по числото на всичките мъжки от един месец и нагоре които се изброиха от тях, бяха седем тисящи и петстотин. 23. Родовете на Гирсоновците да поставят шатрите си зад скинията към запад. 24. И князът на отеческия дом на Гирсоновците да бъде Елиасаф Лаиловий син. 25. И под пазене на Гирсоновите синове в скинията на събранието да бъде скинията, и шатърът, покровът му, и дверният закров на скинията на събранието, 26. и дворните привеси, и дверният закров на двора който е около скинията и олтаря, и въжата му за всичката му служба 27. и от

Каата беше родът на Амрамовците, и родът на Исааровците, и родът на Хевроновците, и родът на Озииловците: тези са родовете на Каатовците. 28. Всичките мъжки от един месец и нагоре бяха числом осем тисящи и шестстотин, които имаха стражата на светилището. 29. Родовете на Каатовите синове да поставят шатрите си от страната на скинията към юг. 30. И княз на отеческия дом от родовете на Каатовците да бъде Елисафан Озииловия син. 31. И под тяхно пазене да бъде ковчегът, и трапезата, и светилникът, и олтарите, и съсъдите на светилището с които служат, и закровът, и всичко което принадлежи на службата му 32. И Елиазар синът на Аарона свещеника да бъде началник над Левитските началници, който да има настоятелството над онези които пазят стража на светилището. 33. От Мерария беше родът на Маалиевицете и родът на Мусиевците: тези са родовете Merариеви. 34. И които от тях се изброиха, по числото на всичките мъжки от един месец и нагоре, бяха шест тисящи и двесте. 35. И княз на отеческия дом от родовете на Merариевците да бъде Суриил Авихаиловий син. Те да поставят шатрите си в страната на скинията към север. 36. И под настоятелството на стражата от Мерариевите синове да бъдат дъските на скинията, и верeите ѝ, и стълповете ѝ, и подложките ѝ, и всичките ѝ съсъди, и всичко което принадлежи на службата ѝ, 37. и стълповете на двора изоколо, и подложките им, и колете им, и въжата им. 38. И тези които ще поставят шатрите си пред лицето на скинията към изток, пред шатъра на събранието към изток, да бъдат Моисей и Аарон и синовете му, и те да пазят стража на светилището за стража от Израилевите синове, и който чужд би приближил да се умъртви. 39. Всичките които се изброиха от Левитите, които изброиха Мойсей и Аарон с повелението Господне по родовете им, всичките мъжки от един месец и нагоре, бяха двадесет и две тисящи. 40. И рече Господ

Мойсею: Изброй всичките първородни мъжки от Израилевите синове от един месец и нагоре, и вземи числото на имената им 41. И да вземеш Левитите за мене (аз съм Господ) вместо всичките първородни от Израилевите синове, и скотовете на Левитите вместо всичките първородни от скотовете на Израилевите синове. 42. И изброи Моисей както му заповяда Господ всичките първородни от Израилевите синове. 43. И всичките първородни мъжки като се изброиха по име, от един месец и нагоре според изчислението им, бяха двадесет и две тисящи и двесте и седемдесет и три. 44. И говори Господ Моисею и рече: 45. Земи Левитите вместо всичките първородни от Израилевите синове, и скотовете на Левитите вместо скотовете им; и Левитите ще бъдат мои. Аз съм Господ. 46. И за изкупуване на двестете седемдесет и три от първородните на Израилевите синове които са повече от Левитите 47. да вземеш по пет сикли на глава: според сикъла на светилището да ги вземеш (един сикъл прави двадесет гери); 48. и среброто на изкупуването за тези които са повече да го дадеш на Аарона и на синовете му. 49. И взе Моисей среброто на изкупуването от онези които бяха повече от разменените с Левитите; 50. от първородните на Израилевите синове взе среброто, една тисяща триста и шестдесет и пет сикли според сикъла на светилището; 51. и даде Моисей среброто на изкупуването Аарону и на синовете му според словото Господне, както заповяда Господ Моисею.

ГЛАВА 4.

1. И говори Господ Моисею и Аарону и рече: 2. Изброй измежду Левиевите синове, синовете на Каата по родовете им, по отеческите им домове, 3. от тридесет години и нагоре до петдесет години, всички които влазят в четата за да вършат работа в скинията на събранието.

4. Това е слугуването на Каатовите синове в скинията в събранието за светая светих. 5. И когато се дига станът да прихождат Аарон и синовете му, и да снемат закривалната завеса, и да закрият с нея ковчега на свидетелството, 6. и да турят на него покров от язовечки кожи, и отгоре му да разпрострат ткане всичкото синьо, и да проврат върлините му. 7. И връх трапезата на предложението да разпрострат ткане синьо, и да турят на нея блюдата, и темянниците, и тасовете, и възливалниците за възлиянието; и всегдашните хлябове да бъдат на нея; 8. и да разпрострат на тях червено ткане, и него да покрият с покров от язовечки кожи, и да проврат върлините ѝ 9. И да вземат синьо ткане и да покрият светилника на светенето, и светилата му, и щипците му, и подносниците му, и маслениците му които употребяват за служене около него. 10. И да турят него и всичките му съсъди в покров от язовечки кожи, и да го турят на пържината. 11. А на златния олтар да разпрострат синьо ткане, и него да покрият с покров от язовечки кожи, и да проврат върлините му. 12. И да вземат всичките служебни съсъди с които служат в светото място, и да ги вложат в синьо ткане, и да ги покрият с покров от язовечки кожи, и да ги турят на пържина. 13. И да очистят олтаря от пепела, и да разпрострат на него багрено ткане, 14. и да положат на него всичките му съсъди които употребяват за служене около него, - въглениците, вилиците, и лопатите, и легените, всичките съсъди на олтаря, - и да разпрострат на него покров от язовечки кожи, и да проврат върлините му. 15. И като свършат Аарон и синовете му да покриват светите вещи и всичките свети съсъди когато трябва да се дигне станът, тогаз да пристъпят Каатовите синове, за да ги носят; но да се не прикоснат до светите, за да не умрат. Тези неща от скинията на събранието ще носят Каатовите синове. 16. И Елеазар синът на Аарона свещеника да има настоятелството върху маслото на светенето, и благовонния

темян, и всегдашното хлебно приношение, и маслото на помазването, - настоятелството на всичката скиния и на всичките неща които са в нея, на светилището, и на съсъдите му. 17. И говори Господ Моисею и Аарону и рече: 18. Да не изтребите от Левитите племето на родовете на Каатовците. 19. Но за да бъдат живи, и да не умрат, когато прихождат при светая светих, направете им така: Аарон и синовете му да влизат и да ги поставят всякого на службата му и на товара му, 20. но те да не влизат да видят когато се обвиват светите, за да не умрат. 21. И говори Господ Моисею и рече: 22. Изброй още и Гирсоновите синове по отеческите им домове, по родовете им: 23. от тридесет години и нагоре до петдесет години да ги изброиш, всичките които влизат в четата да слугуват в скинията на събранието. 24. Това е слугуването на родовете на Гирсоновците, да слугуват и да носят. 25. Ще носят опоните на скинията, и скинията на събранието, покрова ѝ, и покрова от язовечки кожи който е отгоре ѝ, и дверния закров на скинията на събранието. 26. и дворните привеси, и дверния закров на дворните врата които са около скинията и олтаря, и въжата им, и всичките съсъди на слугуването им, и което е потребно за тези неща: така те да слугуват. 27. По повелението на Аарона и на синовете му да бъдат всичките слугувания на синовете на Гирсоновците, в всичките им товари и в всичките им слугувания; и вий да им определявате всяко нещо което те са длъжни да носят. 28. Тая е службата на родовете на синовете на Гирсоновците в скинията на събранието; и стражата им да бъде под настоятелството на Итамара сина на Аарона свещеника. 29. Ще изброиш така и Мерариевите синове по родовете им, по отеческите им домове: 30. от тридесет години и нагоре до петдесет години да ги изброиш, всичките които влизат в четата за да слугуват в скинията на събранието. 31. И тези са нещата които са длъжни да носят през всичкото си слугуване в

скинията на събранието: дъските на скинията, и верeите й, и стълповете й, и подложките й, 32. и дворните стълпове наоколо, и подложките им, и колете им, и въжата им, заедно с всичките им съсъди и всичко що им принадлежи; и да определите по име съсъдите които те са длъжни да носят. 33. Тая е службата на родовете на Мерариевите синове в всичкото им слугуване в скинията на събранието, под настоятелството на Итамара сина на Аарона свещеника. 34. И тъй, Моисей и Аарон и князовете на събранието изброиха синовете на Каатовците по родовете им и по отеческите им домове, 35. от тридесет години и нагоре до петдесет години, всичките които влазяха в четата за да слугуват в скинията на събранието; 36. и изброените от тях по родовете си бяха две тисящи и седемстотин и петдесет. 37. Тези са изброените от родовете на Каатовците, всичките които слугуваха в скинията на събранието, които изброиха Моисей и Аарон както заповяда Господ с Моисеева ръка. 38. И изброените от Гирсоновите синове по родовете си и по отеческите си домове, 39. от тридесет години и нагоре до петдесет години, всичките които влазяха в четата за да слугуват в скинията на събранието, 40. и изброените от тях по родовете си, по отеческите си домове, бяха две тисящи и шестстотин и тридесет. 41. Те са които се изброиха от родовете на Гирсоновите синове, всичките които слугуват в скинията на събранието, които изброиха Моисей и Аарон по повелението Господне. 42. И изброените от родовете на Мерариевите синове по родовете си по отеческите си домове, 43. от тридесет години и нагоре до петдесет години, всичките които влазяха в четата да слугуват в скинията на събранието, 44. и изброените от тях по родовете си бяха три тисящи и двесте. 45. Те са които се изброиха от родовете на Мерариевите синове, които изброиха Моисей и Аарон както заповяда Господ с Моисеева ръка. 46. Всичките които бидоха изброени от

Левитите, които изброиха Моисей и Аарон и Израилевите князове, по родовете им и по отеческите им домове, 47. от тридесет години и нагоре до петдесет години, всичките които влазяха в скинията на събранието за да слугуват и да носят товари, 48. онези от тях които бидоха изброени бяха осем тисящи и петстотин и осемдесет. 49. Изброиха се като заповяда Господ с Моисеева ръка, всеки по службата си и по товара си. Така се изброиха от него както заповяда Господ Моисею.

ГЛАВА 5.

1. И говори Господ Моисею и рече: 2. Заповядай на Израилевите синове да проводят вън из стана всекиго който е прокажен, и всекиго който има течение, и всякого който е нечист от мъртвец. 3. Както мъжки така и женски пол проводете ги: вън из стана ги проводете, за да не мърсят становете си всред които аз пребивая. 4. И направиха така Израилевите синове, и проводиха ги вън от стана: както рече Господ Моисею така направиха Израилевите синове. 5. И говори Господ Моисею и рече: 6. Кажи на Израилевите синове: Когато мъж или жена като человек направи какъв да е грях, и направи престъпление против Господа, и стане повинна тая душа, 7. тогаз да изповядa греха си който е направил, и да повърне онова за което е повинен, и да притури на него една пета част, и да го даде на оногоз комуто е повинен. 8. Ако ли онзи человек няма сродник за да повърне нему онова за което е повинен, отдаемото за повинността нека е Господу, свещенику, наедно с овена на умилостивението с който ще направи умилостивение за него. 9. И всяко приношение от всичките освещени неща на Израилевите синове което доносят на свещеника да бъде негово. 10. Негови да бъдат и посвещените неща от всекого человека: все що дава някой на свещеника негово да бъде. 11. И говори

Господ Моисею и рече: 12. Говори на Израилевите синове и кажи им: Ако жената на някого человека прегреши и направи престъпление против него, 13. и лежи с нея някой и излее семе, и то се укрие от очите на мъжа й, и тя се оскверни тайно, и няма свидетел за нея, и не се хване, 14. и дойде на него дух на ревнование и поревнува към жена си, и тя е осквернена, или му дойде духът на ревнованието и поревнува към жена си, и тя не е осквернена; 15. тогаз онзи человек да доведе жена си при свещеника, и да принесе приноса й за нея, десетата част на една ефа ечимено брашно; но с елей да го не полее, нито да тури върх него ливан, защото е приношение на ревнование, приношение за помен което напомня за беззаконие. 16. И свещеникът да я приведе и да я постави пред Господа. 17. После да вземе свещеникът света вода в пръстен съсъд; и да вземе свещеникът от пръстта която е по земята на скинията и да тури у водата. 18. И да постави свещеникът жената пред Господа, и да открие главата на жената, и да тури в ръцете й приношението за помена, приношението на ревнованието; а в ръката на свещеника да бъде горчивата вода, проклинателната. 19. И да я закълне свещеникът, и да рече на жената: Ако не се е приближил никой при тебе, и ти не си се осквернила и прегрешила против мъжа си, бъди неповредена от тази горчива проклинателна вода; 20. ако ли си прегрешила против мъжа си и си се осквернила, и ако е лежал с тебе някой освен мъж ти, 21. (тогаз свещеникът да закълне жената с клетва на проклятия, и да рече свещеникът на жената:) Господ да те тури проклетия и клетва в народа ти, и да направи Господ да изсъхне бедрото ти и да се надуе коремът ти; 22. и да влезе тая проклинателна вода у вътрешностите ти, и да надуе корема ти, и да изсуши бедрото ти. И нека рече жената: Амин, амин. 23. После да напише свещеникът тези клетви на книга, и да ги заличи с горчивата вода; 24. и да даде на жената да изпие

горчивата проклинателната вода; и да влезе в нея проклинателната вода горчива. 25. И да вземе свещеникът от ръката на жената приношението на ревнованието, и да подвижи това приношение пред Господа, и да го принесе на олтаря; 26. ида вземе свещеникът в шепата си част от приношението за помен, и да го изгори на олтаря, и след това да даде на жената да изпие водата. 27. И когато я напои с водата, тогаз, ако е тя осквернена и е направила престъпление против мъжа си, проклинателната вода ще влезе горчива в нея, и ще надуе корема й, и бедрото й ще изсъхне, и тая жена ще бъде за проклетия в народа си. 28. Ако ли жената не е осквернена, и е чиста, тогаз ще остане неповредена, и ще зачнува. 29. Този е законът на ревнованието когато някоя жена прегреши на мъжа си и се оскверни, 30. или когато дойде дух на ревнование върху някого мъж и поревнува към жена си. Тогаз нека постави жената пред Господа, и свещеникът да направи на нея според всичкия тоз закон. 31. Тогаз мъжът ще бъде чист от беззаконието, а жената ще понесе беззаконието си.

ГЛАВА 6.

1. И говори Господ Моисею и рече: 2. Говори на Израилевите синове и кажи им: Когато мъж или жена даде обричане на назирейство за да посвети себе си Господу, 3. тогаз е длъжен той да се въздържа от вино и от сикера, и да не пие оцет от вино или оцет от сикера, и никое питие направено от грозде да не пие, и да не яде ни прясно ни сухо грозде. 4. През всичките дни на назирейството си да не яде нищо което става от лозе, от зърното до кожата. 5. През всичките дни на назирейското си обричане да не тури бръснач на главата си, додето се изпълнят дните които е той обрекъл Господу: свет ще бъде, и ще остави да растат космите на главата му. 6. През всичките дни в обричането на назирейството си Господу да не пристъпи при мъртвец

7. Да се не оскверни поради баща си или майка си, брата си или сестра си, когато умрат; понеже назирейското обричане Богу своему е на главата му. 8. През всичките дни на назирейството си е свет Господу. 9. И ако някой умре напрасно при него, и главата на назирейството му се омърси, тогаз в деня на очищението си той да обръсне главата си: в седмия ден да я обръсне. 10. И в осмия ден да донесе две гъргорици или две гълъбчета при свещеника, при дверите на скинията на събранието; 11. и свещеникът да принесе едната в приношение за грях, а другата за всесъжение; и да направи умилостивение за него защото е съгрешил поради мъртвеца, и да освети главата му в онзи ден 12. И след това да посвети Господу дните на назирейството си, и да донесе едногодишно агне в приношение за престъпление; а предните дни няма да се броят, защото се е омърсило назирейството му. 13. И този е законът на назиреина когато се изпълнят дните на назирейството му: да се приведе при дверите на скинията на събранието; 14. и той да принесе приноса си Господу, едно мъжко агне еднолетно без порок за всесъжение, и едно женско агне еднолетно без порок в приношение за грях, и един овен без порок за примирително приношение, 15. и кош с безквасни пити от чисто брашно месени с елей, и безквасни кори помазани с елей, и хлебното им приношение и възлиянията им. 16. И свещеникът да ги принесе пред Господа, и да направи приношението му за грях и всесъжението му. 17. И да принесе овена за примирителна жъртва Господу, с коша на безквасните хлябове: да принесе още свещеникът хлебното му приношение и възлиянието му. 18. И назиреинът да обръсне главата на назирейството си при дверите на скинията на събранието, и да вземе космите на посвещената си глава, и да ги тури на огъня който е под примирителната жъртва. 19. И свещеникът да вземе сварената плешка на овена, и една пита безквасна от коша, и

една кора безквасна, и да ги тури в ръцете на назиреина след това като обръсне космите на назирейството си: 20. и да ги подвижи свещеникът за движимо приношение пред Господа: това е свето на свещеника, наедно с гърдите на движимото приношение, и наедно с бедрото на възвишаемото приношение; и после назиреинът може да пие вино. 21. Този е законът за назиреина който е направил обричане за приноса си Господу заради назирейството си, освен онова което му дава ръка: съгласно с обричането което се е обрекъл така да направи според закона на назирейството си. 22. И говори Господ Моисею и рече: 23. Говори на Аарона и на синовете му и кажи: Така да благославяте Израилевите синове и да им говорите: 24. Господ да те благослови и да те упази! 25. Господ да просвети лицето си над тебе и да те помилва! 26. Господ да възвиси лицето си над тебе и да ти даде мир! 27. Така да възложат името ми върху Израилевите синове; и аз ще ги благословя.

ГЛАВА 7.

1. И когато свърши Моисей поставянето на скинията, и помаза и освети нея и всичките й съсъди, и олтаря и всичките му съсъди, и помаза ги, и освети ги, 2. тогаз Израилевите князове, началниците на отеческите им домове, които бяха князове на племената и поставени главни надзиратели в изчислението, принесоха приношение, 3. и представиха приносите си пред Господа, шест покрити кола и дванадесет вола, по едни кола от двама князове, и по един вол от всекиго, и представиха ги пред скинията. 4. И говори Господ Моисею и рече: 5. Вземи тези неща от тях, и нека бъдат за да се върши работата на скинията на събранието; и да ги дадеш на Левитите, на всекиго според работата му. 6. И взе Моисей колата и воловете, и даде ги на Левитите. 7. Двете кола и четирите вола даде на Гирсоновите

синове според работата им. 8. И четирите кола и осемте вола даде на Мерариевите синове според работата им, под ръката на Итамара, сина на свещеника Аарона. 9. А на Каатовите синове не даде; защото тяхната работа в светилището бе да носят на рамена. 10. И принесоха князовете за освещението на олтаря в който ден се помаза, и принесоха князовете приносите си пред олтаря. 11. И рече Господ Моисею: По един княз на ден нека приносят приносите си за освещението на олтаря. 12. И този който приносяше приноса си в първия ден беше Наасон Аминадавовий син, от Юдиното племе; 13. и приносът му беше едно сребърно блюдо тежко сто и тридесет сикли: един сребърен леген от седемдесет сикли според сикъла на светилището: и двете пълни с чисто брашно смесено с елей за хлебното приношение: 14. един темянник златен от десет сикли, пълен с темян: 15. един юнец от говедата, един овен, едно агне еднолетно, за всесъжение: 16. един ярец от козите в приношение за грях; 17. и за примирителна жъртва два вола, пет овна, пет ярца, пет еднолетни агнета. Това беше приносът на Наасона Аминадавовия син. 18. В втория ден принесе Натанаил Суаровий син, князът на Исахаровото племе; 19. и принесе приноса си едно сребърно блюдо тежко сто и тридесет сикли: един сребърен леген от седемдесет сикли според сикъла на светилището: и двете пълни с чисто брашно смесено с елей за хлебно приношение: 20. един темянник златен от десет сикли, пълен с темян: 21. един юнец от говедата, един овен, едно агне еднолетно, за всесъжение: 22. един ярец от козите в приношение за грях; 23. и за примирителна жъртва два вола, пет овна, пет ярца, пет еднолетни агнета. Това беше принос на Натанаила Суаровия син. 24. В третия ден принесе князът на Завулоновите синове, Елиав Хелоновий син, 25. Приносът му беше едно сребърно блюдо тежко сто и тридесет сикли: един сребърен леген от седемдесет сикли според

сикъла на светилището: и двете пълни с чисто брашно смесено с елей за хлебно приношение: 26. един темянник златен от десет сикли, пълен с темян: 27. един юнец от говедата, един овен, едно агне еднолетно, за всесъжение: 28. един ярец от козите в приношение за грях; 29. и за примирителна жъртва два вола, пет овна, пет ярца, пет еднолетни агнета. Това беше приносът на Елиава Хелоновия син. 30. В четвъртия ден принесе Елисур Седиуровий син, князът на Рувимовите синове. 31. Приносът му беше едно сребърно блюдо тежко сто и тридесет сикли: един сребърен леген от седемдесет сикли според сикъла на светилището: и двете пълни с чисто брашно смесено с елей за хлебно приношение: 32. един златен темянник от десет сикли, пълен с темян: 33. един юнец от говедата, един овен, едно агне еднолетно, за всесъжение: 34. един ярец от козите в приношение за грях; 35. и за примирителна жъртва два вола, пет овна, пет ярца, пет еднолетни агнета. Това беше приносът на Елисура Седиуровия син. 36. В петия ден принесе князът на Симеоновите синове, Селумиил Сурисадаевий син. 37. Приносът му беше едно сребърно блюдо тежко сто и тридесет сикли: един сребърен леген от седемдесет сикли според сикъла на светилището: и двете пълни с чисто брашно смесено с елей за хлебно приношение: 38. един темянник златен от десет сикли, пълен с темян: 39. един юнец от говедата, един овен, едно агне еднолетно, за всесъжение: 40. един ярец от козите в приношение за грях; 41. и за примирителна жъртва два вола, пет овна, пет ярца, пет еднолетни агнета. Това беше приносът на Селумиила Сурисадаевия син. 42. В шестия ден принесе князът на Гадовите синове, Елиасаф Деуиловий син. 43. Приносът му беше едно сребърно блюдо тежко сто и тридесет сикли: един сребърен леген от седемдесет сикли според сикъла на светилището: и двете пълни с чисто брашно смесено с елей за хлебно приношение: 44. един златен темянник от

десет сикли, пълен с темян: 45. един юнец от говедата, един овен, едно агне еднолетно, за всесъжение: 46. един ярец от козите в приношение за грях; 47. и за примирителна жъртва два вола, пет овна, пет ярца, пет агнета еднолетни. Това беше приносът на Елиасафа Деуиловия син. 48. В седмия ден принесе князът наЕфремовите синове, Елисама Амиудовий син. 49. Приносът му беше едно сребърно блюдо тежко сто и тридесет сикли: един сребърен леген от седемдесет сикли според сикъла на светилището: и двете пълни с чисто брашно смесено с елей за хлебно приношение: 50. един златен темянник от десет сикли, пълен с темян: 51. един юнец от говедата, един овен, едно агне еднолетно, за всесъжение: 52. един ярец от козите в приношение за грях; 53. и за примирителна жъртва два вола, пет овна, пет ярца, пет еднолетни агнета. Това беше приносът на Елисама Амиудовия син. 54. В осмия ден принесе князът на Манасиевите синове, Гамалиил Федасуровий син. 55. Приносът му беше едно сребърно блюдо тежко сто и тридесет сикли: един сребърен леген от седемдесет сикли според сикъла на светилището: и двете пълни с чисто брашно смесено с елей за хлебно приношение: 56. един златен темянник от десет сикли, пълен с темян: 57. един юнец от говедата, един овен, едно агне еднолетно, за всесъжение: 58. един ярец от козите в приношение за грях; 59. и за примирителнажъртва два вола, пет овна, пет ярца, пет еднолетни агнета. Това беше приносът на Гамалиила Федасуровия син. 60. В деветия ден принесе князът на Вениаминовите синове, Авидан Гедеониевий син. 61. Приносът му беше едно сребърно блюдо тежко сто и тридесет сикли: един сребърен леген от седемдесет сикли според сикъла на светилището: и двете пълни с чисто брашно смесено с елей за хлебно приношение: 62. един темянник златен от десет сикли, пълен с темян: 63. един юнец от говедата, един овен, едно агне еднолетно, за всесъжение: 64. един ярец от козите в приношение

за грях; 65. и за примирителна жъртва два вола, пет овна, пет ярца, пет еднолетни агнета. Това беше приносът на Авидана Гедеониевия син. 66. В десетия ден принесе князът на Дановите синове, Ахиезер Амисадаевий син. 67. Приносът му беше едно сребърно блюдо тежко сто и тридесет сикли: един сребърен леген от седемдесет сикли според сикъла на светилището: и двете пълни с чисто брашно смесено с елей за хлебно приношение: 68. един златен темянник от десет сикли, пълен с темян: 69. един юнец от говедата, един овен, едно агне еднолетно, за всесъжение: 70. един ярец от козите в приношение за грях; 71. и за примирителна жъртва два вола, пет овна, пет ярца, пет еднолетни агнета. Това беше приносът на Ахиезера, Амисадаевия син. 72. В единадесетия ден принесе князът на Асировите синове, Фагеил Охрановий син. 73. Приносът му беше едно сребърно блюдо тежко сто и тридесет сикли: един сребърен леген от седемдесет сикли според сикъла на светилището: и двете пълни с чисто брашно смесено с елей за хлебно приношение: 74. един златен темянник от десет сикли, пълен с темян: 75. един юнец от говедата, един овен, едно агне еднолетно, за всесъжение: 76. един ярец от козите в приношение за грях; 77. и за примирителна жъртва два вола, пет овна, пет ярца, пет еднолетни агнета. Това беше приносът на Фагеила Охрановия син. 78. В дванадесетия ден принесе князът на Нефталимовите синове, Ахирей Енановий син. 79. Приносът му беше едно сребърно блюдо тежко сто и тридесет сикли: един сребърен леген от седе мдесет сикли според сикъла на светилището: и двете пълни с чисто брашно смесено с елей за хлебно приношение: 80. един златен темянник от десет сикли, пълен стемян: 81. един юнец от говедата, един овен, едно агне еднолетно, за всесъжение: 82. един ярец от козите в приношение за грях; 83. и за примирителна жъртва два вола, пет овна, пет ярца, пет еднолетни агнета. Това беше приносът на Ахирея Енановия син.

84. Тези бяха приносите от Израилевите князове за освещението на олтаря в който ден се помаза: сребърни блюда дванадесет, сребърни легени дванадесет, златни темянници дванадесет. 85. От сто и тридесет сикли беше всяко сребърно блюдо, и седемдесет сикли всеки леген: всичкото сребро на съсъдите беше две тисящи и четиристотин сикли според сикъла на светилището: 86. златни темянници дванадесет, пълни с темян, всеки темянник от десет сикли според сикъла на светилището: всичкото злато на темянниците беше сто и двадесет сикли. 87. Всичките говеда за всесъжение бяха дванадесет юнци, още дванадесет овна, дванадесет еднолетни агнета, заедно с хлебните им приношения, и дванадесет ярци от козите в приношение за грях. 88. И всичките говеда за примирителна жъртва бяха двадесет и четири юнца, шестдесет овна, шестдесет ярца, шестдесет еднолетни агнета. Така стана освещението на олтаря след помазването му. 89. И когато влезе Моисей в скинията на събранието за да говори с Бога, тогаз чу гласа който ме говореше отгоре на очистилището което беше над ковчега на свидетелството помежду двата херувима; и говореше му.

ГЛАВА 8.

1. И говори Господ Моисею и рече: 2. Говори Аарону и кажи му: Когато запалиш светилата, седемте светила да светят към лицето на светилника. 3. И Аарон направи така: запали към лицето на светилника светилата му, както заповяда Господ Моисею. 4. И направата на светилника беше тая: кован от злато, от стеблото си до цветята си беше той изкован: по вида който показа Господ Моисею така направи той светилникът. 5. И говори Господ Моисею и рече: 6. Вземи Левитите от между Израилевите синове, и да ги очистиш. 7. И така да им направиш за очищението им: поръси ги с чистителна

вода, и нека обръснат всичкото си тяло, и да изперат дрехите си, и да се очистят. 8. После да вземат един юнец от говедата наедно с хлебното му приношение от чисто брашно смесено с елей; и друг юнец от говедата да вземеш в приношение за грях. 9. И да приведеш Левитите пред скинията на събранието, и да събереш всичкото събрание на Израилевите синове; 10. и да приведеш Левитите пред Господа, и да положат Израилевите синове ръцете си на Левитите; 11. и Аарон да принесе Левитите пред Господа приношение от Израилевите синове, за да вършат те службата Господня. 12. И Левитите да положат ръцете си на главите на юнците, и да принесеш единия в приношение за грях, и другия за всесъжение Господу, за да направиш умилостивение за Левитите. 13. И да поставиш Левитите пред Аарона и пред синовете му, и да ги принесеш приношение Господу. 14. Така да отделиш Левитите от между Израилевите синове; и Левитите ще бъдат мои. 15. И след това да влязат Левитите да слугуват в скинията на събранието: така да ги очистиш и да ги принесеш приношение. 16. Понеже те ми са нарочно дадени от между Израилевите синове: вместо всичките първородни от Израилевите синове, всички които отварят ложесната, взел съм ги за себе си. 17. Защото всичките първородни между Израилевите синове са мои, от человек до скот: в онзи ден когато поразих всичките първородни в Египетската земя осветих ги за себе си. 18. И взех Левитите вместо всичките първородни от Израилевите синове. 19. И нарочно дадох Левитите на Аарона и на синовете му отсред Израилевите синове за да вършат слугуването на Израилевите синове в скинията на събранието, и да правят умилостивение за Израилевите синове, за да не стане язва в Израилевите синове когато приближават синовете Израилеви при светилището. 20. И Моисей и Аарон и всичкото събрание от Израилевите синове направиха на Левитите по всичко

както заповяда Господ Моисею за Левитите: така им направиха Израилевите синове. 21. И очистиха се Левитите, и изпраха дрехите си; и принесе ги Аарон приношение пред Господа, и Аарон направи за тях умилостивение за да ги очисти. 22. И после влязоха Левитите за да вършат службата си в скинията на събранието пред Аарона и пред синовете му: както заповяда Господ Моисею за Левитите така им направиха. 23. И говори Господ Моисею и рече: 24. Това е определеното за Левитите: от двадесет и пет години и нагоре да влизат в четата да вършат слугуването в скинията на събранието; 25. и от петдесет години да престанат да вършат слугуване, и да не слугуват вече, 26. но да помагат на братята си в скинията на събранието да пазят стражите, а слугуване да не правят. Така да направиш на Левитите колкото за стражите им.

ГЛАВА 9.

1. И говори Господ Моисею в Синайската пустиня, в първия месец на втората година от когато излязоха из Египетската земя, и рече: 2. Нека направят Израилевите синове пасхата в определеното й време. 3. В четиринадесетия ден на този месец привечер да я направите, в определеното й време: според всичките й узаконения и според всичките й наредби да я направите. 4. И говори Моисей на Израилевите синове за да направят пасхата. 5. И направиха пасхата в четиринадесетия ден на първия месец привечер, в Синайската пустиня: по всичко както заповяда Господ Моисею така направиха Израилевите синове. 6. А имаше някои които бяха нечисти поради мъртво человеческо тяло, и не могоха да направят пасхата в онзи ден; и дойдоха пред Моисея и пред Аарона в онзи ден; 7. и рекоха му тези мъже: Ние сми нечисти поради мъртво человеческо тяло: защо да ни е възбранено да принесем приноса Господен на времето му между

Израилевите синове? 8. А Моисей им рече: Постойте, аз ще чуя какво ще заповяда Господ за вас. 9. И говори Господ Моисею и рече: 10. Кажи на Израилевите синове и речи: Ако някой човек от вас или от родовете ви бъде нечист поради мъртво тяло, или е далеко на път, и той да направи пасхата Господу: 11. в четиринадесетия ден на втория месец привечер да я направят: с безквасни хлябове и горчиви треви да я ядат. 12. Да не оставят от нея до утрото, нито да строшат кост от нея: според всичките узаконения на пасхата да я направят. 13. А който е чист и не се намерва на път, ако възнебрежи да направи пасхата, да бъде изтребена оназ душа от людете си, понеже не е принесла приноса Господен на времето му: онзи човек да понесе греха си. 14. И ако е някой чужденец, пришлец между вас, и направи пасхата Господу, според узаконенията на пасхата и според наредбата ѝ така да я направи: един закон ще имате и за чужденеца и за туземеца. 15. И в този ден когато се постави скинията облак покри скинията, шатъра на свидетелството; и от вечер до заран имаше над скинията като огнено явление. 16. Така ставаше всякога: облакът я покриваше деня, и огненото явление нощя. 17. И когато облакът се подигаше от скинията, тогаз Израилевите синове тръгваха; и дето заставаше облакът, там разполагаха стан Израилевите синове. 18. По повеление Господне тръгваха Израилевите синове, и по повеление Господне разполагаха стан: през всичките дни когато облакът стоеше над скинията те си оставаха в стана. 19. И когато облакът оставаше над скинията много дни, тогаз Израилевите синове вардеха стражата Господня и не тръгваха. 20. И когато облакът стоеше над скинията малко дни, по повелението Господне оставаха разположени в стана, и по повелението Господне тръгваха. 21. И когато облакът стоеше от вечер до заран, а на заранта се дигаше облакът, тогаз и те тръгваха: или деня или нощя, когато се дигаше облакът, тогаз и те тръгваха. 22.

Два дни, или един месец, или една година ако облакът продължаваше да стои над скинията, то и синовете Израилеви оставаха в стана си и не тръгваха; а когато се той дигваше, тръгваха. 23. Според повелението Господне разполагаха стан, и според повелението Господне тръгваха: вардеха стражата Господня както заповяда Господ чрез Моисеева ръка.

ГЛАВА 10.

1. И говори Господ Моисею и рече: 2. Направи си две сребърни тръби: изковани да ги направиш, за да ти служат за свикване на събранието и за дигане на становете. 3. И когато затръбят с тях, всичкото събрание да се събере при тебе до дверите на скинията на събранието. 4. И кога затръбят с едната, тогаз да се събират при тебе князовете, тисяще началниците Израилеви. 5. А кога затръбите възклицателно, тогаз да се дигат становете които са разположени към изток. 6. А когато вторий път затръбите възклицателно, тогаз да се дигат становете които са разположени към юг. Да затръбят с възклицание за да се дигат. 7. А когато ще съберете събранието, да тръбите, но не с възклицание. 8. И Аароновите синове свещениците да тръбят с тръбите: това ще ви бъде за вечно узаконение в родовете ви. 9. И когато пойдете на бран в земята си против врага който би ви утеснявал, тогаз да тръбите с възклицание; и ще бъдете поменати пред Господ Бога вашего, и ще се избавите от враговете си. 10. И в дните на вашето веселие, и в вашите праздници, и в вашите новомесечия да тръбите с тръбите върх всесъженията си и върх примирителните си жъртви; и то ще бъде вам възпоминание пред Бога вашего. Аз съм Иеова Бог ваш. 11. И в втората година, в двадесетия ден на втория месец, възвиси се облакът от скинията на свидетелството. 12. И Израилевите синове се дигнаха според

пътуването си от Синайската пустиня; и застана облакът в пустинята Фаран. 13. И дигнаха се първо както заповяда Господ чрез Моисеева ръка. 14. И първо се дигна оназ хоругва която беше в стана на Юдините синове според пълковете им; и над пълка му беше Наасон Аминадавовий син. 15. И над пълка на племето на Исахаровите синове беше Натанаил Суаровий син. 16. И над пълка на племето на Завулоновите синове, Елиав Хелоновий син. 17. И снеха скинията; и Гирсоновите синове и Мерариевите синове се дигнаха и носеха скинията. 18. После се дигна хоругвата на Рувимовия стан според пълковете им; и над пълка му беше Елисур Седиуровий син. 19. И над пълка на племето на Симеоновите синове беше Селумиил Сурисадаевийт син. 20. И над пълка на племето на Гадовите синове беше Елиасаф Деуиловий син. 21. Тогаз се дигнаха Каатовците, които носеха светилището, до пристигането на които скинията се поставяше. 22. После се дигна хоругвата на стана на Ефремовите синове според пълковете им; и над пълка му беше Елисама Амиудовий син. 23. И над пълка на племето на Манасиевите синове беше Гамалиил Федасуровий син. 24. И над пълка на племето на Вениаминовите синове беше Авидан Гедеониевий син. 25. После се дигна хоругвата на стана на Дановите синове, последни от всичките станове, според пълковете им; и над пълка му беше Ахиезер Амисадаевий син. 26. И над пълка на племето на Асировите синове беше Фагеил Охрановий син. 27. И над пълка на племето на Нефталимовите синове беше Ахирей Енановий син. 28. Така ставаше пътуването на Израилевите синове според пълковете им когато се дигаха. 29. И рече Моисей на Овава, син на Рагуила Мадиамеца, теста Моисеев: Ние отиваме на това място за което рече Господ: Ще ви го дам. Дойди наедно с нас, и ще ти сторим добро; защото Господ е говорил добро за Израиля. 30. И рече му: Не ще да дойда, но ще ида в

земята си и в рода си. 31. И Моисей рече: Не ни оставяй, моля, понеже ти знаеш де трябва да располагаме стан в пустинята, и ще бъдеш око за нас. 32. И ако дойдеш с нас, доброто което ще направи Гспод нам, истото добро и ние ще направим тебе. 33. И отидоха от горага Господня три дни път; и ковчегът на завета Господен предидеше пред тях три дни път за да търси упокоително място за тях. 34. И облакът Господен беше над тях деня когато тръгваха от стана. 35. И когато се дигаше ковчегът на пътя, Моисей говореше: Стани, Господи, и да се разпръснат враговете ти, и да бягат от лицето ти онези които тя ненавиждат. 36. А когато се спираше той казваше: Върни се, Господи, при тмите на Израилевите тисящи.

ГЛАВА 11.

1. И роптаеха людете зле в ушите на Господа; и Господ чу, и пламна гневът му; и запали се между тях огън от Господа, и изпояде края на стана. 2. И извикаха людете към Моисея; и Моисей се помоли Господу, и престана огънят. 3. И нарече се името на онова място "Тавера, защото се запали между тях огън от Господа. 4. И множеството другоземци които бяха между тях показа силно желание; още и Израилевите синове плакаха пак и рекоха: Кой ще ни даде месо да ядем? 5. Ние помним рибата която ядяхме в Египет даром, и краставиците, и дините, и праса, и червения и чесновия лук; 6. а сега душата ни е изсъхнала: няма в очите ни нищо освен манната. 7. А манната бе като кориандрово семе, и видът й като на вделион. 8. И людете ходеха наоколо и я събираха, и мелеха я в мелници, или я чукаха в кутли, и варяха я в гърнета, и правеха потребници от нея; и вкусът й беше като вкус на пърженици от елей. 9. И когато падаше росата в стана нощя, падаше на нея манната. 10. И чу Моисей людете че плачат по родовете си, всеки на вратата на шатъра си; и разпали се

силно гневът Господен, и стана мъчно на Моисея. 11. И рече Моисей Господу: Защо си оскърбил раба си? и защо не намерих благодат пред тебе, та си турил върх мене товара на всички тези люде? 12. Аз ли зачнах всички тези люде? или ги съм аз родил, та ми говориш: Носи ги в пазухата си, както носи доилицата доимото дете, до земята на която си се клел на отците им? 13. От де у мене месо да дам на всички тези люде? защото ми се оплакват и казват: Дай ни месо да ядем. 14. Аз сам не мога да нося всички тези люде, защото са много тежки за мене. 15. И ако правиш ти така с мене, то умъртви ме сега, моля, ако съм намерил благодат пред тебе, за да не гледам злощастието си. 16. Тогаз рече Господ Моисею: Събери ми, седемдесет мъже от Израилевите старейшини които познаваш че са старейшини на людете и надзиратели тяхни, и доведи ги в скинията на събранието за да застанат там с тебе. 17. И аз ще сляза и ще говоря там с тебе, и ще зема от духа който е на тебе и ще туря на тях; и ще носят товара на людете наедно с тебе, за да го не носиш ти сам. 18. И кажи на людете: Очистете себе си за утре, и ще ядете месо; защото плакахте в ушите на Господа и казвахте: Кой ще ни даде месо да ядем? защото добре ни беше в Египет. За това ще ви даде Господ месо, и ще ядете. 19. Няма да ядете един ден, ни два дни, нито пет дена, ни десет дена, ни двадесет дена, 20. но цял месец, доде ви излезе из ноздрите и ви омръзне; защото презряхте Господа който е между вас, и плакахте пред него и думахте : Защо излязохме из Египет? 21. И рече Моисей: Людете всред които съм аз са шестстотин тисящи пешци; и ти рече: Ще им дам месо да ядат цял месец. 22. Да се изколят ли за тях овците и говедата за да им бъдат доволни? или ще се съберат ли за тях всичките морски риби за да им бъдат доволни? 23. И рече Господ Моисею: Скратила ли се е ръката Господня? Сега ти ще видиш, ще се сбъде ли с тебе словото ми, или не. 24. И Моисей излезе та каза на

людете думите Господни; и събра седемдесетте мъже от старейшините на людете, и постави ги около скинията. 25. Тогаз слезе Господ в облак и говори с него и взе от духа който беше на него и тури на седемдесетте мъже, старейшините; и като седна на тях духът, пророчествуваха, но не повториха. 26. Останаха обаче двама мъже в стана, името на единия Елдад, и името на другия Модад, и седна на тях духът; и те бяха от записаните, но не отидоха до скинията, и те пророчествуваха в стана. 27. И завтече се едно момче и обади на Моисея и рече: Елдад и Модад пророчествуват в стана. 28. И Иисус Навиевий син, слугата на Моисея, един от избраните негови, отговори и рече: Господине мой Моисее, възбрани им. 29. А Моисей му рече: Завиждаш ли ти за мене? Дано да бяха всичките люде Господни пророци, и Господ да тури духа си на тях! 30. И отиде Моисей в стана, той и старейшините Израилеви. 31. Тогаз излезе вятър от Господа, и докара преперици от морето и хвърли ги върх стана до един ден път от едната страна, и до един ден път от другата страна, около стана; и те бяха до два лакта над лицето на земята. 32. Тогаз станаха людете всичкия онзи ден, и всичката нощ, и всичкия следващи ден та събираха пореперициите: онзи който събра най-малко събра десет корове; и простираха ги за себе си около стана. 33. А като беше месото още в зъбите им, и не беше още сдъвкано, разпали се гневът Господен върх людете; и порази Господ людете с много голяма язва. 34. И нарекоха името на това място Киврот-атаава, защото бидоха погребени пожелавшите люде. 35. И дигнаха се людете от Киврот-атаава за Асирот, и останаха в Асирот.

ГЛАВА 12.

1. И говори Мариам и Аарон против Моисея за Етиопянката която взе, (защото бе взел жена Етиопянка,) 2. и рекоха: Само чрез Моисея ли

говори Господ? не говори ли чрез нас? И чу това Господ. 3. А Моисей беше човек много кротък, повече от всичките человеци които бяха на земята. 4. И рече Господ тутакси на Моисея и на Аарона и на Мариам: Излезте вий трима към скинията на събранието. И излязоха тримата. 5. Тогаз слезе Господ в облачен стълп, и застана при дверите на скинията, и повика Аарона и Мариам; и излязоха те двамата. 6. И рече: Слушайте сега думите ми. Ако има между вас пророк, аз Господ чрез видение ще се опозная нему: на сън ще му говоря. 7. Но с раба ми Моисея не е така: той е верен в всичкия ми дом. 8. Уста с уста ще говоря аз с него, явно, а не с гадания; и той ще гледа образа Господен. И как вие не се убояхте да говорите против раба ми Моисея? 9. И разпали се гневът Господен против тях; и отиде си. 10. И облакът се оттегли от скинията; и, ето, Мариам стана прокажена и като сняг бяла; и погледна Аарон на Мариам, и, ето, тя беше прокажена. 11. И рече Аарон Моисею: Моля ти се, господине мой, не възлагай греха на нас дето сторихме безумие и съгрешихме. 12. И сега да не бъде тя като мъртво дете на което половината от снагата е изтляла когато излази из утробата на майка си. 13. И викна Моисей към Господа и рече: О Боже, моля ти се, изцели я. 14. И Господ рече Моисею: И отец ѝ ако би я заплюл в лице, не щеше ли би тя посрамена седем дни? Нека бъде затворена вън от стана седем дни, и после да се прибере. 15. И затворена биде Мариам седем дни вън от стана; и людете не се дигнаха доде се прибра Мариам. 16. И после се дигнаха людете от Асирот, и разположиха стан в пустинята Фаран.

ГЛАВА 13.

1. И говори Господ Моисею и рече: 2. Проводи от себе си мъже за да съгледателствуват Ханаанската земя която аз давам на Израилевите синове: от всяко племе на отците им да проводите по един мъж, и

всички да са от началниците им. 3. И според Божието повеление изпроводи ги Моисей от пустинята Фаран. И всички тези мъже бяха главни между Израилевите синове. 4. И тези са имената им: от Рувимовото племе, Самуй син Закхуров: 5. от Симеоновото племе, Сафат син Хориев: 6. от Юдиното племе, Халев син Иефониев: 7. от Исахаровото племе, Игал син Иосифов: 8. от Ефремовото племе, Осия син Навин: 9. от Вениаминовото племе, Фалтий син Рафуев: 10. от Завулоновото племе, Гадиил син Содиев: 11. от Иосифовото племе, от Манасиевото племе, Гадий син Сусиев: 12. от Дановото племе, Амиил син Гамалиев: 13. от Асировото племе, Сетур син Михаилов: 14. от Нефталимовото племе, Навий син Вопсиев: 15. от Гадовото племе, Геуил син Махиев. 16. Тези са имената на мъжете които проводи Моисей за да съгледателствуват земята: и наименува Моисею Осия Навиевия син Иисус. 17. И проводи ги Моисей за да съгледателствуват Ханаанската земя, и рече им: Възлезте на южната страна, и ще възлезете на гората; 18. и вижте земята каква е, и людете които живеят в нея, силни ли са или слаби, малко ли са или много; 19. и какво е земята на която те живеят, добра ли е или лоша; и какви са градовете в които те живеят, от шатри ли са или са оградени; 20. и каква е оназ земя, тлъста ли е или постала, има ли на нея дървя или не; и бъдете смели та донесете от плодовете на земята. А в това време беше времето на първозрялото грозде. 21. И възлязоха и съгледателстуваха земята от пустинята Цин до Роов при входа в Емат. 22. После възлязоха към южната страна и дойдоха до Хеврон, дето живееха Ахиман, Сесай, и Талмай, Енаковите синове. А Хаврон беше съграден седем години преди Египетския Танис. 23. И дойдоха до долината Есхол, и отрязаха от там една пръчка от лоза с един грозд, и носеха го двоица на пържина: взеха и нарове и смокини. 24. Онова място се нарече долина Есхол поради грозда който отрязаха от там

Израилевите синове. 25. И в свършването на четиридесет дни върнаха се като съгледателствуваха земята. 26. И ходиха и дойдоха при Моисея, и при Аарона, и при всичкото събрание на Израилевите синове в пустинята Фаран, в Кадис; и донесоха ответ на тях и на всичкото събрание, и показаха им плода на земята. 27. И обадиха му и рекоха: Ходихме в земята в която ни ти проводи, и наистина там тече мляко и мед; и ето плода й; 28. людете обаче които живеят в онази земя са силни, и градовете оградени и много големи: видяхме още там и Енаковите синове. 29. Амаличаните живеят в таз земя към юг, и Хеттейците и Иевусейците и Аморейците живеят по планините, и Хананците живеят при морето и при бреговете на Йордан. 30. И Халев утешаваше людете пред Моисея и говореше: Да възлезем незабавно и да я завладеем, защото можем да я обладаем. 31. А человеците които бяха възлезли заедно с него рекоха: Не можем да възлезем против тези люде, защото са по-силни от нас. 32. И похулиха на Израилевите синове земята която бяха съгледателствували, и рекоха: Земята която преминахме за да я съгледателствуваме е земя която пояжда жителите си; и всичките люде които видяхм в нея са мъже превисоки. 33. И там видяхме исполините, синовете Енакови, от исполинския род; и гледахме себе си пред тях катоскакалци: таквиз ни гледаха и те.

ГЛАВА 14.

1. Тогаз всичкото събрание дигна глас та викаше; и плакаха людете през онази нощ. 2. И всичките Израилеви синове роптаеха на Моисея и Аарона; и рече им всичкото събрание: Да бяхме умрели в Египетската земя! или в тази пустиня да бяхме умрели! 3. И защо ни води Господ в тази земя да паднем от нож, и жените ни и чадата ни да бъдат в разграбване? Не беше ли по-добре нам да се върнем в Египет?

4. И говореха си един на друг: Да си турим началник и да се върнем в Египет. 5. Тогаз Моисей и Аарон паднаха на лицето си пред всичкото множество на събранието от Израилевите синове. 6. А Иисус Навиевът син и Халев Иефониевът син, от онези които съгледателствуваха земята, раскъснаха дрехите си, 7. и говориха на всичкото събрание на Израилевите синове и рекоха: Земята през която минахме за да я съгледателствуваме е земя много добра. 8. Ако благоволи Господ в нас, тогаз той ще ни въведе в тази земя, и ще даде нам таз земя дето тече мляко и мед. 9. Само против Господа не възставайте, и не бойте се от людете на тази земя, защото те са ястие за нас: защитата им се оттегли от върху тях, и Господ е с нас: не бойте се от тях. 10. Тогаз всичкото събрание рече да ги убият с камене; но славата Господня се яви в скинията на събранието пред всичките Израилеви синове. 11. И рече Господ Моисею: До кога ще ме презират тези люде? и до кога няма да ме вярват при всичките знамения които направих посред тях? 12. Ще ги поразя с мор и ще ги изтребя, а тебе ще направя народ по-голям и по-силен от тях. 13. И рече Моисей Господу: Тогаз Египтяните ще чуят, (защото ти възведе този народ с твоята сила отсред тях,) 14. и ще кажат това на жителите на тази земя; понеже са чули че ти, Господи, си между тези люде, че ти, Господи, се являваш лице с лице, и облакът ти стои над тях, и ти предходиш пред тях деня в облачен стълп, а нощя в огнен стълп. 15. И ако изтребиш ти тези люде като едного человека, тогаз народите които са чули за тебе ще кажат и ще рекат: 16. Иеова, като не може да въведе тези люде в земята за която им се кле, погуби ги в пустинята. 17. И сега, моля ти се, нека се възвеличи силата на Господа моего както си говорил и рекъл: 18. Господ е дълготърпелив и многомилостив, прощава беззаконие и престъпление, и никак не обезвинява повинния, и въздава беззаконието на отците върху чадата до третия и четвъртия

род. 19. Прости, моля се, беззаконието на тези люде според твоята голяма милост, и според както си прощавал тези люде от Египет до тука. 20. И рече Поспод: Прощавам им според твоето слово; 21. но жив съм аз, и ще се напълни всичката земя с славата Господня. 22. Понеже всички тези мъже които видяха славата ми и знаменията ми които направих в Египет и в пустинята, и ме раздразниха до сега десет пъти, и не послушаха гласа ми, 23. наистина те няма да видят земята за която се клех на отците им: ни един от онези които ме презряха няма да я види. 24. Но раба моего Халева, понеже има в себе си друг дух, и напълно ме последва, за то него ще въведа в земята в която влезе, и семето му ще я наследи. 25. (А Амаличаните и Ханаанците живеят в долината.) Утре се върнете та идете в пустинята към червено Море. 26. И говори Господ Моисею и Аарону и рече: 27. До кога ще търпя на това лукаво събрание което роптае против мене? чух роптанията на Израилевите синове които роптаят против мене. 28. Кажи им: Жив съм аз, говори Господ, както вий говорихте в ушите ми, непременно така ще направя вам. 29. Труповете ви ще паднат в тази пустиня; и всички изброени между вас, колкото сте на чет от двадесет години и нагоре, които сте роптали против мене, 30. вие няма да влезете в земята за която аз се клех да ви населя в нея, освен Халева Иефониевия син и Исуса Навиевия син. 31. Но децата ваши за които вий рекохте че ще бъдат в разграбване, тях ще въведа; и там те ще познаят земята която вие презряхте. 32. А вашите трупове ще паднат в тази пустиня. 33. И чадата ви ще обикалят по пустинята четиридесет години, и ще теглят за вашите блудувания, доде се довършат труповете ви в пустинята. 34. По числото на дните в които съгледателствувахте земята, четиридесет дни, всеки ден за една година, четиридесет години ще теглите за беззаконията си, и ще познаете отчуждението ми. 35. Аз Господ говорих: наистина така ще

направя на всичко това лукаво събрание което се е събрало против мене: в тази пустиня ще се довършат, и в нея ще измрат. 36. И онези човеци които проводи Моисей да съгледателствуват земята, които като се върнаха направиха всичкото събрание да роптае против него, и похулиха земята, 37. тези човеци, които похулиха земята, измряха с язвата пред Господа. 38. А Иисус Навиевът син и Халев Иефониевът син останаха живи от онези човеци които ходиха да съгледателствуват земята. 39. И каза Моисей тези думи на всичките Израилеви синове; и горко плакаха людете. 40. И като станаха сутринта рано, възлязоха на планинския връх и говореха: Ето ни, и ще възлезем на това място за което рече Господ; защото съгрешихме. 41. И Моисей рече : Защо вие така престъпяте повелението Господне? Ето, това няма да успее. 42. Не възлизайте, защото няма Господа между вас; за да ви не поразят враговете ви. 43. Защото Амаличаните и Ханаанците са там пред вас, и вие ще паднете от нож: понеже отстъпихте от Господа, за това Господ няма да бъде с вас. 44. Но те дързнаха и възлязоха на планинския връх; а ковчегът на завета Господен и Моисей не излязоха отсред стана. 45. Тогаз Амаличаните и Ханаанците които живеят на оназ планина слязоха и удариха ги, и поразиха ги до Хорма.

ГЛАВА 15.

1. И говори Господ Моисею и рече: 2. Говори на Израилевите синове и кажи им: Когато влезете в земята която ви аз давам за население, 3. и принесете жъртва Господу, всесъжение, или жъртва за изпълнение на обричане, или самоволно или в праздниците си, за да направите ухание благовонно Господу от говедата или от овците, 4. тогаз онзи който приноси приноса си Господу да принесе хлебно приношение една десета част от ефа чисто брашно смесено с четвъртата част на

един ин елей. 5. И вино за възлияние една четвърта част от ина да притуриш на всесъжението или на жъртвата за всяко агне; 6. или за всеки овен да притуриш хлебно приношение две десети части от ефата чисто брашно смесено с една трета част от ина елей; 7. и вино за възлияние да принесеш една трета част от ина за ухание благовонно Господу. 8. Ако ли приносиш от говедата за всесъжение, или жъртва за изпълнение на обричане, или примирително приношение Господу, 9. тогаз да принесеш с жъртвата от говедата хлебно приношение три десети части от ефа чисто брашно смесено с половин ин елей; 10. и да принесеш вино за възлияние половин ин в жъртва за ухание благовонно Господу. 11. Така трябва да се прави за всяко говедо, или завсеки овен, или за агне, или за яре. 12. Според числото което ще приносите, така да направите за всяко според числото им. 13. Всеки туземец да прави така когато приноси жъртва за ухание благовонно Господу. 14. И ако има някой чужденец, пришлец между вас, или какъв-годе между вас в вашите родове, и принесе жъртва за ухание благовонно Господу, както правите вий да направи и той. 15. Един закон ще бъде за вас които сте от събранието и за чужденеца който е пришлец между вас, едно узаконение вечно в родовете ви; както вие така ще бъде и чужденецът пред Господа. 16. Един закон и едно правило ще бъде за вас и за чужденеца който е пришлец между вас. 17. И говори Господ Моисею и рече: 18. Говори на Израилевите синове и кажи им: Когато влезете в земята в която ви аз въвождам, 19. и ядете от хляба на таз земя, тогаз да принесете Господу приношение възвишаемо: 20. да принесете пита от първото ваше тесто за приношение възвишаемо: да го възвишите така както възвишаемо приношение от гумно. 21. От първото ваше тесто да давате Господу приношение възвишаемо в родовете си. 22. Ако ли погрешите и не изпълните всички тези заповеди които говори Господ

Моисею, 23. за всичко което ви заповядa Господ чрез Моисеева ръка, от който ден Господ заповяда и после в родовете ви, 24. то ако е сторено от незнание, скритом от събранието, всичкото събрание нека принесе един юнец от говедата за всесъжение, за ухание благовонно Господу, наедно с хлебното му приношение и с възлиянието му според правилото, и един ярец от козите в приношение за грях. 25. И да направи свещеникът умилостивение за всичкото събрание на Израилевите синове, и ще им се прости; защото е станало от незнание, и те са принесли приношението си в жъртва Господу, и приношението си за грях пред Господа за незнание. 26. И ще се прости на всичкото събрание на Израилевите синове, и на чужденеца който е пришлец между тях, защото всичките люде бяха съгрешили от незнание. 27. Ако ли един человек съгреши от незнание, той тряба да принесе еднолетна коза в приношение за грях. 28. И свещеникът да направи умилостивение за душата която е съгрешила от незнание; когато съгреши от незнание пред Господа, да направи умилостивение за нея, и ще й се опрости. 29. Един закон да бъде за вас, както за туземеца от Израилевите синове така и за чужденеца който е пришлец между тях, когато съгреши от незнание. 30. Ако ли някой туземец или чужденец съгреши с дързостлива ръка, той показва презрение към Господа: тая душа да бъде изтребена от людете си. 31. Понеже е презрял словото Господне и престъпил е заповедта му, тая душа непременно да се изтреби: беззаконието й да бъде върх нея. 32. И когато Израилевите синове бяха в пустинята, намериха едного человека че събираше дърва в съботен ден. 33. И онези които го намериха че събира дърва доведоха го при Моисея и Аарона и при всичкото събрание; 34. и туриха го под стража, понеже не беше още явно що трябваше да сторят с него. 35. И каза Господ Моисею: Този человек непременно трябва да се умъртви: всичкото събрание да го

убие с камене вън от стана. 36. И всичкото събрание изведоха го вън от стана и убиха го с камене; и умря както заповяда Господ Моисею. 37. И говори Господ Моисею и рече: 38. Говори на Израилевите синове и кажи им да си направят ресни по краищата на дрехите си в родовете си, и да турят на ресните на краищата син ширит. 39. И това ще имате за ресни за да го гледате, и да помните всичките заповеди Господни и да ги изпълнявате, и да не следвате подир сърдцето си и подир очите си подир които вие блудувате, 40. та да помните и изпълнявате всичките ми заповеди, и да сте свети Богу вашему. 41. Аз съм Господ Бог ваш който ви изведох из Египетската земя за да съм Бог ваш. Аз съм Иеова Бог ваш.

ГЛАВА 16.

1. А Корей синът на Исаара, сина на Каата Левиевия син, и Датан и Авирон синовете на Елиава, и Он синът на Фалета, Рувимови синове, предприеха 2. и дигнаха се против Моисея, с двесте и петдесет человеци от Израилевите синове, началници на събранието, избрани съветници, имените мъже. 3. Събраха се прочее против Моисея и против Аарона, и рекоха им: Доста ви е! Всичкото събрание, всичките са святи; и Господ е всред тях. А защо се възвишавате вие над събора Господен? 4. А Моисей като чу това падна на лицето си, 5. и говори на Корея и на всичкото негово събрание и рече: Утре ще покаже Господ кой е негов и свет, и него ще приближи при себе си. Онзи когото избере, него ще приближи при себе си. 6. Това направете: Ти, Корее, и всичкото ти събрание, вземете си кадилници, 7. и турете в тях огн, и утре турете в тях темян пред Господа; и когото избере Господ, той ще бъде свет. Доста и вам, Левиеви синове. 8. И рече Моисей Корею: чуйте сега вие, Левиеви синове. 9. Малко ли ви е това дето Израилевий Бог отдели вас от събранието Израилево та ви приближи

при себе си, да правите службата на скинията Господня, и да стоите пред събранието за да служите за тях? 10. Той приближи при себе си тебе, и наедно с тебе всичките ти братя Левиевите синове: искате ли вие и свещенството? 11. Така ти и всичкото твое събрание събрали сте се против Господа; и Аарон кой е та да роптаете на него? 12. И проводи Моисей да повикат Датана и Авирона Елиавовите синове; а те рекоха: Няма да идем. 13. Малко ли е това дето си ни извел из земя в която тече мляко и мед за да ни измориш в пустинята, но още и владетел ли искаш да направиш себе си над нас? 14. Но ти не си ни довел в земя дето тече мляко и мед, нито си ни дал наследие нивя и лозя. Ще извадиш ли очите на тези люде? Няма да идем. 15. И разсърди се Моисей много, и рече Господу: Не погледвай на приношението им: аз не съм взел от тях нито един осел, и никому от тях зло не съм направил. 16. И рече Моисей Корею: Утре ти и всичкото твое събрание да бъдете пред Господа, ти, и те, и Аарон. 17. И вземете всеки кадилницата си, и турете в тях темян, и принесете пред Господа всеки кадилницата си, двесте и петдесет кадилници, и ти и Аарон, всеки кадилницата си. 18. И взеха всеки кадилницата си, и туриха в тях огън, и туриха в тях темян; и застанаха пред дверите на скинията на събранието наедно с Моисея и Аарона. 19. И събра против тях Корей всичкото събрание пред дверите на скинията на събранието; и яви се славата Господня на всичкото събрание. 20. И говори Господ Моисею и Аарону и рече: 21. Отделете се отсред това събрание, и аз ще ги изтребя в едно мъгновение. 22. А те паднаха на лицата си и рекоха: О Боже, Боже на духовете на всяка плът! ако един человек е съгрешил ще се разгневиш ли ти на всичкото събрание? 23. И говори Господ Моисею и рече: 24. Говори на събранието и кажи: Отстъпете от жилищата на Корея, Датана, и Авирона. 25. И тъй, стана Моисей та отиде при Датана и Авирона; и подире му отидоха Израилевите

старейшини. 26. И говори на събранието и рече: Отстъпете сега от шатрите на тези нечестиви человеци, и не се допирайте до нищо техно, за да не погинете в всичките им грехове. 27. И отстъпиха от около жилищата на Корея, Датана, и Авирона; а Датан и Авирон излязоха та застанаха при вратата на шатрите си, с жените си, и синовете си, и с малките си деца. 28. И рече Моисей: От това ще познаете че Господ ме проводи да направя всички тези дела, че не правя от самосебе си. 29. Ако те умрат както умират всичките человеци, или ако бъде върх тях въздаяние според въздаянието на всичките человеци, то не ме е Господ проводил; 30. но ако направи Господ чудо, и земята отвори устата си та погълне тях и всичко което е тяхно, и слезат т еживи в ад, тогаз ще познаете че тези человеци презряха Господа. 31. И като изговори той всички тези думи, разпукна се под тях земята. 32. И отвори земята устата си и погълна тях, и къщите им, и всичките человеци Корееви, и всичкия им имот. 33. И слязоха живи в ад те и всичко техно, и земята ги покри; и погинаха отсред събранието. 34. И всичкий Израил които бяха около тях побегнаха от вика им, и думаха: Да не погълне земята и нас. 35. И огън излезе от Господа и пояде онези двесте и петдесет мъже които принесоха темяна. 36. И говори Господ Моисею и рече: 37. Кажи на Елеазара, сина на Аарона свещеника, да вземе кадилниците отсред изгорението; и огъня пръсни татък, защото се осветиха: 38. да вземе кадилниците на тези человеци които съгрешиха против душите си, и нека ги направят на плочи за обковаване на олтаря; понеже те ги принесоха пред Господа, и за това са освещени; и ще бъдат те за знамение на Изралевите синове. 39. И взе Елеазар свещеникът медните кадилници които бяха принесли изгорелите; и направиха ги на плочи за обковаване на олтаря, 40. (в помен на Израилевите синове, щото никой чужденец, който не е от Аароновото семе, да не

пристъпва да принесе темян пред Господа, за да не стане каквото Корей и събранието му,) както му рече Господ чрез Моисеева ръка. 41. А на утрешния ден всичкото събрание на Израилевите синове възроптаха на Моисея и Аарона и рекоха: Вие избихте людете Господни. 42. И когато се беше събрало събранието против Моисея и Аарона, погледнаха към скинията на събранието, и, ето , облакът я покри, и яви се славата Господня. 43. И дойде Моисей и Аарон при скинията на събранието. 44. И говори Господ Моисею и рече: 45. Оттеглете се отсред това събрание, и аз ще ги погубя в едно мъгновение. Но те паднаха на лицата си. 46. И рече Моисей Аарону: Вземи кадилницата, и тури в нея огън олтаря, и тури темян та иди скоро в събранието и направи умилостивение за тях; защото излезе гняв от Господа: язвата начна. 47. И Аарон взе кадилницата както рече Моисей, и завтече се всред събранието, и, ето, язвата беше начнала в людете; но той тури темяна и направи умилостивение за людете. 48. И застана между мъртвите и живите; и престана поражението. 49. И умрелите в поражението бяха четиринадесет тисящи и седемстотин человеци, освен онези които умряха от Кореевата причина. 50. И върна се Аарон при Моисея до дверите на скинията на събранието; и престана поражението.

ГЛАВА 17.

1. И говори Господ Моисею и рече: 2. Говори на Израилевите синове, и вземи от тях по един жезъл за всеки дом, от всичките им князове според домовете на отците им, дванадесет жезли; и на всякого името напиши на жезъла му. 3. И името на Аарона напиши на Левиевия жезъл; понеже по един жезъл ще бъде за началника на отеческите им домове. 4. И положи ги в скинията на събранието пред свидетелството, дето аз се нахождам с вас. 5. И жезълът на человека

когото избера ще процъвти; и ще направи да престанат отпред мене роптанията на Израилевите синове които те роптаят против вас. 6. И каза Моисей на Израилевите синове; и дадоха му всичките им князове, всеки княз по един жезъл според отеческите си домове, дванадесет жезли; и Аароновият жезъл беше между жезлите им. 7. И положи Моисей жезлите пред Господа, в скинията на свидетелството. 8. И на утрешния ден влезе Моисей в скинията на свидетелството; и, ето, Аароновият жезъл за Левиевия дом покарал и прорастил пъпки, и цъвнал, и завързал зрели мигдали. 9. И изнесе Моисей всичките жезли от лицето Господне при всичките Израилеви синове; и те видяхатова, и взеха всеки жезъла си. 10. И рече Господ Моисею: Тури пак Аароновия жезъл пред свидетелството за да се пази в знамение на метежниците; и да направиш да престанат роптанията им пред мене, за да не умрат. 11. И Моисей направи както му заповяда Господ: така направи. 12. Тогаз синовете Израилеви говориха на Моисея и рекоха: Ето, ние умираме, погинваме, всинца погинваме: 13. всеки който се приближава, който приближи до скинията Господня, умира: така ли всинца ще измрем?

ГЛАВА 18.

1. И рече Господ Аарону: Ти, и синовете ти, и домът на отца ти с тебе ще понесете повинността за светилището; и ти и синовете ти с тебе ще носят повинността за свещенството ви. 2. А братята си, Левиевото племе, коляното на отца ти приближи при себе си; да са съединени с тебе и да ти слугуват; а ти и синовете ти с тебе да сте при скинията на свидетелството. 3. И Левититеще пазят стража за тебе и стража за всичката скиния: само до съсъдите на светилището и до олтаря да се не приближават, за да не умрат и те и вие. 4. Нека бъдат съединени с тебе, и да пазят стражата за скинията на събранието в всяко слугуване

на скинията; и чужденецът да се не приближи при вас. 5. Така ще пазите стража за светилището и стража за олтаря, за да не бъде вече гняв върху Израилевите синове. 6. И, ето, аз взех братята ви Левитите отсред Израилевите синове: те са дадени вам дар заради Господа да вършат слугуването за скинията на събранието. 7. А ти и синовете ти с тебе пазете свещенството си в всичко което принадлежи на олтаря и което е отвътре на завесата, и да служите: вам дадох дар службата на свещенството; и който чужденец се приближи, да се умъртви. 8. И рече Господ Аарону: Ето, аз дадох теб настоятелството на моите приношения, сиреч, на всичките посвещения от Израилевите синове: на тебе ги дадох за помазването и на синовете ти по вечно узаконение. 9. Това ще бъде твое от пресвятите неща колкото не се тури на огъня: всичките им приноси, всичките им хлебни приношения, всичките им приношения за грях, и всичките им приношения за престъпление които те дават мене пресвяти ще бъдат за тебе и за синовете ти. 10. На пресвято място да ги ядете: всеки мъжки пол ще яде от тях: свети ще бъдат. 11. И това е твое: възвишаемото приношение от приносите им с всичките движими приношения на Израилевите синове давам ги на тебе, и на синовете ти, и на дъщерите ти с тебе по вечно узаконение. Всеки чист в дома ти да ги яде. 12. Всичко най-добро от елея, и всичко най-добро от виното и от житото, начатките им които те дават Господу, тебе ги давам. 13. Начатките на всичките плодове на земята им които те ще донесат Господу твои ще бъдат: всеки чист в дома ти да ги яде. 14. Всяко с клетва посвещение в Израил ще бъде твое. 15. Все което отваря ложесна от всяка плът, което приносят Господу, от человек или скот твое ще бъде; но за първородно от человека непременно ще вземаш изкуп, и за първородно от нечисти скотове ще вземаш изкуп. 16. Които ще се изкупуват, като станат на един месец да вземаш изкуп

по твоето оценение, пет сикли сребърни според сикъла на светилището, който е двадесет гери. 17. А за първородните от говедата, или за първородните от овците, и за първородните от козите да не вземаш изкуп: те са свети: с кръвта им ще поръсваш олтаря, и тлъстината им ще изгаряш като жъртва за ухание благовонно Господу. 18. А месото им ще бъде твое, както са твои движимите гръди и десното бедро. 19. Всичките възвишаеми приношения на светите неща които приносят Израилевите синове Господу давам тебе, и на синовете ти, и на дъщерите ти с тебе по вечно узаконение. Това е вечен завет на сол пред Господа, даден на тебе и на семето ти с тебе. 20. И рече Господ Аарону: В тяхната земя ти да нямаш наследие, нито да имаш дял между тях: аз съм дял твой и наследие твое между Израилевите синове. 21. А на Левиевите синове, ето, аз давам всичките десетъци в Израил в наследие заради слугуването що вършат, слугуването в скинията на събранието. 22. И да не пристъпят вече Израилевите синове при скинията на събранието, за да не понесат грях и умрат. 23. Но Левитите ще вършат слугуването в скинията на събранието, и те ще носят повинността си: това е вечно узаконение в родовете ви да нямат между Израилевите синове наследие. 24. Защото десетъците на Израилевите синове които приносят възвишаемо приношение Господу давам наследие на Левитите; за това рекох за тях: Между Израилевите синове не ще да имат наследие. 25. И говори Господ Моисею и рече: 26. Говори на Левитите и кажи им: Когато вземате от Израилевите синове десетъка който ви дадох от тях за наследие ваше, тогаз да приносите от тях приношение възвишаемо Господу, десетък от десетъка. 27. И тези възвишаеми ваши приношения ще се смятат вам като жито от гумното, и като изобилие на вино от жлеба. 28. Така и вие да приносите приношение възвишаемо Господу от всичките си

десетъци които вземате от Израилевите синове; и от тях да давате възвишаемото приношение Господне на Аарона свещеника. 29. От всичките си дарове да приносите всяко възвишаемо приношение Господу, от всичко най-добро от тях освещената им част. 30. И да им речеш: Когато принесете от тях най-добрата им част, ще се смята останалото за Левитите като доход от гумното и като доход от жлеба. 31. И ще го ядете на всяко място, вие и челядите ви; защото това е вам заплата за слугуването ви в скинията на събранието. 32. Тогаз за това няма да понесете грях когато принесете най-добрата част от тях; и да не осквернете светите неща на Израилевите синове, за да не умрете.

ГЛАВА 19.

1. И говори Господ Моисею и Аарону и рече: 2. Това е заповедта на закона който Господ заповяда и каза: Говори на Израилевите синове да ти доведат червеникава юница без порок, която да няма повреда, и на която не е турян ярем; 3. и да я дадете на Елеазара свещеника, и той да я изведе вън от стана, и да я заколят пред него. 4. И да вземе Елеазар свещеникът от кръвта ѝ с пръста си, и да поръси седем пъти от кръвта ѝ пред лицето на скинията на събранието. 5. И да изгорят юницата пред него; кожата ѝ, и месото ѝ, и кръвта ѝ с лайната ѝ да изгорят. 6. И свещеникът да вземе кедрово дърво, и исоп, и червена прежда, и да ги хвърли всред огъня дето гори юницата. 7. Тогаз да изпере свещеникът дрехите си, и да омие телото си с вода, и после да влезе в стана, и да бъде нечист свещеникът до вечер. 8. Така и онзи който я е горил да изпере дрехите си с вода, и да омие телото си с вода, и да бъде нечист до вечер. 9. Тогаз един чист человек да събере пепела на юницата и да го тури вън от стана на чисто място; и да се пази за съборището на Израилевите синове като вода за очищение от грях. 10. И онзи който събере пепела на юницата да изпере дрехите

си, и да бъде нечист до вечер; и това ще бъде за Израилевите синове, и за пришелците които живеят между тях, вечно узаконение. 11. Който се допре до някое мъртво човеческо тяло ще бъде нечист седем дни. 12. Той ще се очисти с тази вода в третия ден, и в седмия ден ще бъде чист; ако ли се не очисти в третия ден, и в седмия ден не ще бъде чист. 13. Който се допре до мъртво тяло на умрял човек, и не се очисти, осквернява скинията Господня; и тая душа да се изтреби из Израиля: понеже той не е поръсен с очистителната вода той ще бъде нечист: нечистотата му е още върх него. 14. Този е законът когато някой човек умре в шатър: всички онези които влазят в шатъра, и все що има в шатъра, ще бъдат нечисти седем дни; 15. и всеки съсъд непокрит, който няма покрив вързан отгоре си, нечист е. 16. И който на полето се допре до някого убит с нож, или до мъртво тяло, или до човеческа кост, или до гроб ще бъде нечист седем дни. 17. И за очищение на нечистия нека вземат от пепела на изгорената юница в жъртва за грях, и да полеят на него жива вода в съсъд. 18. И чист човек да вземе исоп, и като го натопи в водата да поръси шатъра, и всичките съсъди, и човеците които се намерват там, и оногози който се е допрял до кост, или до убит човек, или до мъртъв, или до гроб. 19. И чистият да поръси нечистия в третия ден и в седмия ден; и ще го очисти в седмия ден. Тогаз нека изпере дрехите си и нека се омие с вода, и вечерта ще бъде чист. 20. И този който е нечист и не се очисти, тая душа да се изтреби отсред събора, понеже е осквернил светилището Господне: той не е поръсен с очистителна вода: нечист е. 21. И това ще бъде за тях вечно узаконение, че този който е поръсил с очистителната вода ще изпере дрехите си, и който се допре до очистителната вода ще бъде нечист до вечер; 22. и всичко до което се допре нечистият ще бъде нечисто; и този който се допре до това нещо ще бъде нечист до вечер.

ГЛАВА 20.

1. И дойдоха Израилевите синове, всичкото събрание, в пустинята
Цин в първия месец; и останаха людете в Кадис; и умра там Мариам,
и погребена биде там. 2. И вода нямаше за събранието; и събраха се
против Моисея и против Аарона. 3. И скараха се людете с Моисея та
говореха и думаха: О да бяхме умрели и ние когато братята ни умряха
пред Господа! 4. И защо възведохте събранието Господне в тази
пустиня да умрем в нея ние и скотовете ни? 5. И защо ни възведохте
из Египет за да ни доведете на това лошо място? Това не е място за
сеяне, ни за смокви, ни за лозя, ни за нарове; нито вода има да пием.
6. И отидоха Моисей и Аарон от лицето на събранието при дверите на
скинията на събранието, и паднаха на лицата си; и славата Господня
им се яви. 7. И говори Господ Моисею и рече: 8. Вземи жезъла и
свикай събранието, ти и Аарон брат ти, и пред очите им речете на
канарата; и ще даде водата си: така ще им извадиш вода из канарата,
и ще напоиш събранието и скотовете им. 9. И взе Моисей жезъла
който беше пред Господа, както му заповяда той; 10. и свикаха
Моисей и Аарон събранието пред канарата, и рече им: чуйте сега, вие
метежници; да ви извадим ли вода из тази канара? 11. Тогаз дигна
Моисей ръката си и удари с жезъла си канарата два пъти; и потече
много вода; и пи събранието и скотовете им. 12. И рече Господ
Моисею и Аарону: Понеже не ме повярвахте да ме осветите пред
Израилевите синове, за това вие няма да възведете това събрание в
земята която им давам. 13. Тая е водата на Мерива; защото
Израилевите синове се препираха с Господа, и той се освети всред тях.
14. И проводи Моисей посланници от Кадис до Едомския цар да му
кажат: Така говори брат ти Израил: Ти знаеш всичкия труд който ни
намери, 15. как слязоха отците ни в Египет, и живяхме много време в
Египет, и Египтяните озлобиха нас и отците ни; 16. и ние извикахме

към Господа, и той чу гласа ни, и проводи едного ангела та ни изведе из Египет; и, ето, сме в Кадис, град в края на твоите предели. 17. Да минем, моля, през твоята земя: няма да минем през нивята или през лозята, нито ще пием вода от кладенците; но ще вървим през царския път: няма да свърнем ни надясно ни наляво доде преминем твоите предели. 18. Но Едом му рече: Няма да минеш през земята ми, за да не изляза с нож насреща ти. 19. А Израилевите синове му рекоха: Ние ще минем през друма; и ако аз и скотовете ни пием от водата ти ще я платим: да премина само с нозете си, и нищо друго. 20. А той рече: Няма да минеш. И излезе Едом против него с много люде и с силна ръка. 21. Така не рачи Едом да пусне Израиля да мине през пределите му; и оттегли се Израил от него. 22. И дигнаха се Израилевите синове, всичкото събрание, от Кадис, и дойдоха при гората Ор. 23. И говори Господ Моисею и Аарону на гората Ор, при пределите на земята Едом, и рече: 24. Аарон ще се прибере при людете си; защото няма да влезе в земята която давам на Израилевите синове, понеже не се покорихте на думата ми при водата на Мерива. 25. Вземи Аарона и Елеазара сина му и възведи ги на гората Ор, 26. и съблечи от Аарона одеждите му, и облечи с тях Елеазара сина му, и Аарон ще се прибере при людете си и ще умре там. 27. И стори Моисей както заповяда Господ; и възлязоха на гората Ор пред очите на всичкото събрание. 28. И съблече Моисей от Аарона одеждите му, и облече с тях Елеазара сина му; и умре Аарон там на върх гората; и слязоха Моисей и Елеазар от гората. 29. И видя всичкото събрание че умря Аарон; и оплакваха Аарона тридесет дни всичкий Израилев дом.

ГЛАВА 21.

1. И чу Хананей Арадскят цар, който живееше към пладне, че иде Израил през пътя Атарим, и направи бой против Израиля, и хвана от

тях пленници. 2. И направи Израил обричане Господу и рече: Ако наистина предадеш тези люде в ръката ми съвсем ще погубя градовете им. 3. И Господ послуша гласа на Израиля и предаде Хананейците в ръцете му; и погубиха и тях и градовете им; и нарече името на мястото Хорма. 4. И дигнаха се от горага Ор в пътя откъде червено Море, за да обиколят земята Едом; и людете по пътя станаха малодушни. 5. И говориха людете против Бога и против Моисея и рекоха: Защо ни възведе из Египет за да умрем в пустинята? защото няма хляб ни вода, и душата ни има отвращение от този никакъв хляб. 6. И проводи Господ върх людете горителни змии които хапеха людете; и измряха много люде от Израиля. 7. И дойдоха людете при Моисея и рекоха: Съгрешихме защото говорихме против Господа и против тебе: помоли се Господу да махне змиите от нас. И помоли се Моисей за людете. 8. И рече Господ Моисею: Направи си една горителна змия и тури я на хоругвена върлина; и всеки ухапан като погледне на нея ще остане жив. 9. И направи Моисей медна змия и тури я на хоругвената върлина; и когато ухапеше някого змия, той като погледнеше на медната змия оставаше жив. 10. И дигнаха се Израилевите синове, и разположиха стан в Овот. 11. И като се дигнаха от Овот, разположиха стан в Ие-Аварим, в пустинята която е към Моав, към изток на слънцето. 12. От там се дигнаха, и разположиха стан в долината Заред. 13. От там се дигнаха, и разположиха стан от другата страна на Арнон, който е в пустинята и излази от пределите на Аморейците; защото Арнон е предел на Моав между Моавците и Аморейците. 14. За това се и говори в книгата на браните Господни: - Ваев у Суфа И потоците на Арнон, 15. И течението на потоците Което се простира до селението Ар, И досегнува до предела на Моав. 16. И от там дойдоха при Вир: този е кладенецът за който рече Господ Моисею: Събери людете, и ще им дам вода. 17. Тогаз изпя Израил

тази песен: Възлез, о кладенче, пейте за него: 18. Кладенец изкопаха князовете, Благородните от людете изкопаха, чрез заповед на законодателя, с жезлите си. И от пустинята отидоха в Матана, 19. и от Матана в Наалиил, и от Наалиил в Вамот, 20. и от Вамот в долината която е в Моавовото поле при върха на Фасга, която гледа към Иесимон. 21. И проводи Израил посланници при Сиона Аморейския цар и рече: 22. Да заминем през твоята земя: няма да свръщаме по нивята нито по лозята: не щем да пием вода от кладенците: през царския път ще вървим доде заминем твоите предели. 23. А Сион не пусна Израиля да мине през пределите му; но събра Сион всичките си люде, и излезе та се опълчи против Израиля в пустинята, и дойде в Яса та направи бой против Израиля. 24. И порази го Израил с острото на ножа, и облада земята му от Арнон до Явок, до Амоновите синове; понеже пределите на Амоновите синове бяха крепки. 25. И облада Израил всички тези градове; и насели се Израил в всичките градове на Аморейците, в Есевон, и в всичките негови села. 26. Понеже Есевон бе град на Аморейския цар Сиона, който беше направил бой с предишния Моавски цар, и взел бе от ръката му всичката му земя до Арнон. 27. За това, които говорят с притчи казват: Елате в Есевон: Да се съгради и да се утвърди градът на Сиона. 28. Защото огън излезе из Есевон, Пламен из града Сионов; Пояде Ар Моавов, И князовете на високите места на Арнон. 29. Горко ти, Моаве! Погина ти, народе Хамосов! Даде избегналите си синове И дъщерите си пленници На Сиона Аморейския цар. 30. Ние ги устрелихме: Есевон погина до Девон: И запустихме ги до Нофа Която се простира до Медева. 31. И насели се Израил в земята на Аморейците. 32. После проводи Моисей да съгледателствуват Язир; и превзеха селата му, и изпъдиха Аморейците които бяха в тях. 33. Тогаз се върнаха и възлязоха по пътя към Васан; а Ог Васанският цар излезе насреща им, той и всичките му

люде, на бран в Едраи. 34. И рече Господ Моисею: Не бой се от него;
защото аз ще предам в ръцете ви него, и всичките му люде, и земята
му; и да му направиш така както направи на Сиона Аморейския цар
който живееше у Есевон. 35. И поразиха него, и синовете му, и
всичките му люде, додето му не остана ни един остатък; и завладяха
земята му.

ГЛАВА 22.

1. И дигнаха се Израилевите синове, и разположиха стан на
Моавовите полета отсам Йордан, срещу Иерихон. 2. И Валак
Сепфоровий син видя всичко що стори Израил на Аморейците. 3. И
убоя се много Моав от людете, защото бяха многочисленни; и Моав
беше в недоумение поради Израилевите синове. 4. И рече Моав на
Мадиамските старейшини: Сега това множество ще пояде всичко
около нас, както говедо пояжда тревата в полето. И Валак син
Сепфоров беше цар на Моавяните в това време. 5. И проводи
посланници до Валаама сина Веорова в Фатур, който беше при реката
Евфрат, в земята на синовете на людете му, за да го повика; и заръча
да му кажат: Ето, люде излязоха из Египет: ето, покриват лицето на
земята, и седят срещу мене. 6. И сега ела, моля ти се, прокълни ми
тези люде, защото са по-силни от мене, негли бих могл да ги поразя и
да ги изпъдя из земята; понеже знам че ти когото благословиш
благословен е, а когото прокълнеш проклет е. 7. И отидоха Моавовите
старейшини и Мадиамските старейшини с дарове за вълхвованието в
ръце; и дойдоха при Валаама и казаха му Валаковите думи. 8. А той
им рече: Останете тука тази нощ, и ще ви дам ответ както ми каже
Господ. И останаха Моавовите князове у Валаама. 9. И дойде Бог при
Валаама и рече: Що са тези человеци у тебе? 10. И рече Валаам Богу:
Валак Сепфоровът син, царят на Моавяните, пратил ги е до мене и ми

казва: 11. Ето людете които излязоха из Египет и покриха лицето на земята: ела сега, прокълни ми ги, негли бих могъл да се бия с тях и да ги изпъдя. 12. И рече Бог Валааму: Да не идеш с тях, нито да прокълнеш людете, защото са благословени. 13. И като стана Валаам сутринта, рече на Валаковите князове: Идете в земята си, защото не рачи да мя пусне Господ да дойда с вас. 14. И станаха Моавовите князове та дойдоха при Валака, и рекоха: Валаам не рачи да дойде с нас. 15. А Валак проводи пак князове, по-много и по-почтени от онези; 16. и дойдоха при Валаама та му рекоха: Така говори Валак син Сепфоров: Моля ти се, нищо да те не възпре да дойдеш до мене; 17. защото ще те почета с големи почести, и ще сторя все що ми речеш; и тъй, ела, моля, прокълни ми тези люде. 18. А Валаам отговори и рече на Валаковите слуги: Ако би ми дал Валак и дома си пълен с сребро и злато, не мога да престъпя словото на Господа Бога моего и да направя ни по-малко ни по-много; 19. за това, моля, останете тук и вие тази нощ, за да видя какво още ще ми каже Господ. 20. И дойде Бог при Валаама през нощта та му рече: Ако дойдат человеците да тя повикат, стани, иди с тях; но каквото ти река, него да направиш. 21. И стана Валаам на сутринта, оседла ослицата си, и отиде с Моавовите князове. 22. И разпали се гневът Божий защото отиде; и застана ангел Господен на пътя пред Валаама за да му се съпротиви; (и той ездеше на ослицата си, и двама негови слуги бяха с него;) 23. и понеже ослицата видя ангела Господен че стоеше на пътя с гол нож в ръка, свърна ослицата от пътя и отиваше към полето; а Валаам удари ослицата за да я оправи в пътя. 24. И застана ангелът Господен на един тесен път между лозята, дето имаше ограда отсам и ограда оттам. 25. И понеже ослицата видя ангела Господен, притисна се към стената, и притисна Валаамовата нога към стената; а той я удари пак. 26. И ангелът Господен отиде на напред, и застана на едно тесно

място дето нямаше път да свърне ни надясно ни наляво. 27. И понеже ослицата видя ангела Господен, падна под Валаама; а Валаам се разгневи, и удари ослицата с тоягата. 28. Тогаз Господ отвори устата на ослицата; и тя рече Валааму: Що ти съм сторила, та ме биеш сега третий път? 29. А Валаам рече на ослицата: Защото си се подиграла с мене. Ах, да имах нож в ръката си, сега бих те убил. 30. И ослицата рече Валааму: Не съм ли аз твоята ослица на която си ездил от когато си до този ден? Имала ли съм навикновение друг път да ти правя така? А той рече: Не. 31. Тогаз отвори Господ на Валаама очите, и видя ангела Господен че стоеше на пътя, и гол нож в ръката му; и преклони се и падна на лицето си. 32. И рече му ангелът Господен: Защо би ти ослицата си сега три пъти? Ето аз излязох да ти се съпротивя, защото пътят ти не е прав пред мене; 33. и ослицата ме видя и свърна от мене, ето, три пъти: ако да не свърнеше тя от мене, аз сега щях да те убия, а нея да оставя жива. 34. Тогаз рече Валаам на ангела Господен: Съгреших, защото не знаех че ти стоеше на пътя против мене; и сега, ако не ти е угодно, аз ще се върна. 35. А ангелът Господен рече Валааму: Иди с человеците; но каквото ти река, него да говориш. И отиде Валаам с Валаковите князове. 36. И като чу Валак че иде Валаам, излезе да го посрещне до един Моавски град в пределите на Арнон, който е най-краен предел. 37. Тогаз Валак рече Валааму: Не проводих ли до тебе нарочно да те повикам? Защо не дойде при мене? Не мога ли да ти сторя почест? 38. А Валаам рече Валаку: Ето, дойдох при тебе: имам ли сега власт да говоря нещо? Която дума тури Бог в устата ми, нея ще говоря. 39. И отиде Валаам наедно с Валака, и дойдоха в Кариатузот. 40. И жъртвува Валак говеда и овци, и проводи Валааму и на князовете които бяха с него. 41. И на сутринта взе Валак Валаама и възведе го на високите Ваалови места; и от там видя той края на людете.

ГЛАВА 23.

1. И рече Валаам Валаку: Съгради ми тук седем олтари, и приготви ми тук седем юнца и седем овна. 2. И направи Валак както рече Валаам; и принесоха Валак и Валаам по юнец и овен на всеки олтар. 3. И рече Валаам Валаку: Застани близу при всесъжението си, и аз ще ида: може би да излезе Господ насреща ми; и каквото ми покаже аз ще ти обява. И отиде на високо място. 4. И срещна Бог Валаама; и рече му Валаам: Приготвих седемте олтари, и принесох по юнец и овен на всеки олтар. 5. И Бог тури дума в устата на Валаама, и рече: Върни се при Валака, и така да речеш. 6. И върна се при него; и, ето, стоеше при всесъжението си, той и всичките Моавови князове. 7. Тогаз начна притчата си и рече: - Валак Моавский цар ме доведе от Арам, От източните гори, и каза ми: Ела, прокълни ми Якова, И ела, кълни Израиля. 8. Как да прокълна когото Бог не проклева? Или как да кълна когото Бог не кълне? 9. Защото от върх канарите го видя, И от хълмите го гледам: Ето народ който ще се насели отделно, И няма да се счете между езиците. 10. Кой може да изброи пясъка Яковов, И числото на четвъртата част от Израиля? Дано умра както умират праведните, И сетнините ми да бъдат както техните! 11. И рече Валак Валааму: Що ми направи ти? Взех те за да прокълнеш неприятелите ми; и, ето, ти съвсем си ги благословил. 12. А той отговори и рече: Не трябва ли да вникна в онова което Господ тури в устата ми, него да река? 13. И рече му Валак: Ела, моля, заедно с мене на друго място от дето ще ги видиш: само края им ще видиш, а всички тях няма да видиш; и прокълни ми ги от там. 14. И доведе го на полето Зофин, на върха на Фасга, и съгради седем олтари и принесе по юнец и овен на всеки олтар. 15. Тогаз рече Валаам Валаку: Застани тука при всесъжението си, а аз ще срещна там Господа. 16. И срещна Господ Валаама и тури дума в устата му, и рече: Върни се при Валака, и речи

така. 17. И той дойде при него; и, ето, стоеше той при всесъжението си, и Моавовите князове наедно с него. И рече му Валак: Що говори Господ? 18. Тогаз той начна притчата си и рече: - Стани, Валаче, та слушай: Дай ми ухо, ти сине Сепфоров! 19. Бог не е человек та да лъже, Нито человечески син да та се разкае: Той рече, и няма ли да направи? Той говори, и няма ли да го тури в действие? 20. Ето аз благословение взех; И той като благослови, аз не мога да го повърна. 21. Не гледа беззаконие в Якова, Нито вижда престъпление в Израиля: Господ Бог негов с него е, И царско възклицание има между него. 22. Бог ги изведе из Египет: Има сила както единорог. 23. Наистина няма чародеяние против Якова. И няма вълхвование против Израиля: На време ще се говори за Якова. И за Израиля: Що е направил Бог! 24. Ето, людете ще възстанат като лъвица, И ще се дигнат като лъв: Няма да легнат доде не изядат ловът И изпият кръвта на убитите. 25. Тогаз рече Валак Валааму: Нито да ги прокълнеш съвсем, нито да ги благословиш съвсем. 26. А Валаам отговори Валаку и рече: Не говорих ли ти и казах: Всичко което ми рече Господ, това ще направя? 27. Рече още Валак Валааму: Ела, моля, ще тя заведа на друго място, негли ще бъде угодно Богу да ми ги прокълнеш от там. 28. И заведе Валак Валаама на върха на Фегор, който гледа към Иесимон. 29. И рече Валаам Валаку: Съгради ми тук седем олтари, и приготви ми тук седем юнца и седем овна. 30. И направи Валак както рече Валаам, и принесе по юнец и овен на всеки олтар.

ГЛАВА 24.

1. И понеже видя Валаам че беше угодно пред Господа да благослови Израиля, не отиде както друг път да потърси гатания, но обърна лицето си към пустинята. 2. И дигна Валаам очи и видя Израиля който беше населен по племената си; и дойде на него Дух Божий. 3. И

начна притчата си и рече: - Валаам син Веоров рече, И человекът който има отворени очи рече: 4. Рече онзи който чу Божиите думи, Който видя видението на Всесилнаго: Той падна като в сън, но имаше очите си отворени: 5. Колко са красни твоите шатри, Якове, Твоите скинии, Израилю! 6. Като долини са разпрострени, Като градини по речни брегове, Като алоини дървета които е Господ насадил. Като кедри покрай водите. 7. Ще се излива вода из ведрата му, И семето му ще бъде в много води; И царят му ще бъде по висок от Агага, И царството му ще се възвеличи. 8. Бог го изведе из Египет: Има сила както единорог: Ще пояде езичниците, враговете си, И ще строши костите им, и ще ги устрели с стрелите си. 9. Легнал е и лежи като лъв И като лъвица: кой ще го събуди? Благословен който те благославя! И проклет който тя проклева! 10. Тогаз се разпали гневът на Валака против Валаама, и изплеска с ръце; и рече Валак Валааму: Аз те повиках да прокълнеш враговете ми; а, ето, ти все ги благославяш три пъти. 11. И сега бягай на мястото си: рекох че ще те почета с почести; но, ето, Господ те лиши от почест. 12. И рече Валаам Валаку: Не говорих ли аз и на твоите посланници които беше ми пратил ти и рекох: 13. Ако ще ми даде Валак и дома си пълен с сребро и злато, не мога да престъпя повелението Господне за да направя добро или зло от себе си, но онова което Господ проговори, него ще река? 14. И сега, ето, аз отивам при своите си люде: ела, да ти кажа какво ще направят тези люде на твоите люде в последните дни. 15. И начна притчата си и рече: - Валаам син Веоров рече, рече, И человекът който има отворени очи рече: 16. Рече онзи който чу Божиите думи, Който има познанието на Всевишнаго, Който видя видението на Всесилнаго: Той падна като в сън, но имаше очите си отворени: 17. Ще го видя, но не сега: Ще го гледам, но не от близу: Ще излезе звезда от Якова, И ще се въздигне скиптър от Израиля, И ще порази Моавските князове, И ще

погуби всичките Ситови синове. 18. И Едом ще бъде притежание, И Сиир ще бъде притежание на враговете си; И Израил ще действува с крепост. 19. И който произлезе от Якова ще завладее, И ще погуби останалите от града. 20. И като видя Амалика почна притчата си и рече: - Амалик е начало на народите; Но най-сетне съвсем ще се изтреби. 21. И като видя Кенейците почна притчата си и рече: - Силно е твоето жилище, И положил си гнездото си на канарата; 22. Но Кенейците ще се разорят Доде те заплени Ассур. 23. И продължи притчата си и рече: - О! Кой ще остане жив Когато Бог извърши това! 24. И кораби ще дойдат от приморията на Китим, И ще смирят Асура, и ще смирят Евера; Но и те съвсем ще се изтребят. 25. И стана Валаам и тръгна, и върна се на мястото си; а Валак отиде и той на пътя си.

ГЛАВА 25.

1. И остана Израил в Ситтим; и почнаха людете да блудствуват с Моавските дъщери, 2. които поканиха людете на жертвите на боговете си; и ядоха людете, и поклониха се на боговете им. 3. И прилепи се Израил при Ваалфегора; и разпали се гневът Господен против Израиля. 4. И рече Господ Моисею: Вземи всичките князове на людете и обеси ги пред Господа срещу слънцето, за да се дигне от Израиля яростта на гнева Господен. 5. И Моисей рече на Израилевите съдии: Убияе всеки человеците си които се прилепиха при Ваалфегора. 6. И, ето, един от Израилевите синове дойде и водеше на братята си Мадиамка жена пред очите на Моисея и пред всичкото събрание на Израилевите синове когато те плачеха пред дверите на скинията на събранието. 7. А Финеес синът на Елеазара, син на Аарона свещеникът, като видя, стана изсред събранието, и взе в ръката си копие, 8. и влезе след человека Израилянина в ложницата, и прободе и двамата, и человека Израилянина и жената в корема ѝ. И престана

язвата от Израилевите синове. 9. И умрелите от язвата бяха двадесет и четири тисящи. 10. И говори Господ Моисею и рече: 11. Финеес синът на Елеазара, син на Аарона свещеникът, отвърна яростта ми от Израилевите синове, понеже показа всред тях ревност за мене; и аз не изтребих Израилевите синове в ревността си. 12. За това, кажи: Ето, аз му давам мирния мой завет; 13. и ще бъде нему и на семето му след него завет на вечно свещенство; защото биде ревнител за Бога своего, и направи умилостивение за Израилевите синове. 14. А името на убития Израилянин който биде убит наедно с Мадиамката жена беше Зимрий син на Салу, князът на един отечески дом от Симеоновците. 15. И името на Мадиамката жена, убитата, беше Хазвия дъщеря на Сура, началник на людете, на един отечески дом в Мадиам. 16. И говори Господ Моисею и рече: 17. Гонете Мадиамците и поразете ги; 18. защото те ви гонят с коварствата си с които ви прелъстиха чрез Фегора, и чрез Хазвия сестра си, дъщерята на един Мадиамски княз, която биде убита в деня на язвата поради Фегора.

ГЛАВА 26.

1. И след язвата говори Господ Моисею и Елеазару сину Ааронову свещенику, и рече: 2. Пребройте всичкото събрание на Израилевите синове от двадесет години нагоре, по отеческите им домове, всичките в Израил които могат да излязат на бой. 3. И Моисей и Елеазар свещеникът говориха им на Моавовите полета, при Иордан срещу Иерихон, и рекоха: 4. Избройте людете от двадесет години нагоре, както заповяда Господ Моисею и на Израилевите синове които излязоха из Египетската земя. 5. Рувим първородният на Израиля. Рувимовите синове бяха, от Еноха, родът на Еноховците; от Фалу, родът на Фалуевците; 6. от Есрона, родът на Есроновците; от Хармия, родът на Хармиевците. 7. Тези са родовете на Рувимовците; и

изброените от тях бяха четиридест и три тисящи и седемстотин и тридесет. 8. И синовете на Фалу бяха Елиав; 9. и синовете на Елиава: Намуил, и Датан, и Авирон. Тези са Датан и Авирон, избраните от събранието, които се подигнаха против Моисея и против Аарона в събранието на Корея когато се подигнаха против Господа; 10. и разтвори земята устата си та ги погълна наедно с Корея в изтреблението на събранието му когато огънят пояде двестете и петдесет человеци; и станаха за знамение. 11. А синовете на Корея не умряха. 12. Симеоновите синове по рода си бяха, от Намуила, родът на Намуиловците; от Ямина, родът на Яминовците; от Яхина, родът на Яхиновците; 13. от Зара, родът на Заровците; от Саула, родът на Сауловците. 14. Тези са родовете на Симеоновците: двадесет и две тисящи и двесте души. 15. Гадовите синове по родовете си бяха, от Сафона, родът на Сафоновците; от Агия, родът на Агиевците; от Суния, родът на Сунневците; 16. от Азения, родът на Азениевците; от Ирия, родът на Ириевците; 17. от Арода, родът на Ародовците; от Арилия, родът на Арилиевците. 18. Тези са родовете на Гадовите синове; и изброените от тях, четиридесет тисящи и петстотин. 19. Юдините синове бяха Ир и Авнан; но Ир и Авнан умряха в Ханаанската земя. 20. И Юдините синове по родовете си бяха, от Села, родът на Селаевците; от Фареса, родът на Фаресовците; от Зара, родът на Заровците. 21. И Фаресовите синове бяха, от Есрона, родът на Есроновците; от Амула, родът на Амуловците. 22. Тези са Юдините родове; и изброените от тях, седемдесет и шест тисящи и петстотин. 23. Исахаровите синове по родовете си бяха, от Тола, родът на Толовците; от Фуа, родът на Фуевците; 24. от Ясува, родът на Ясувовците; от Симрона, родът на Симроновците. 25. Тези са Исахаровите родове; и изброените от тях, шестдесет и четири тисящи и триста. 26. Завулоновите синове според родовете си бяха, от Середа,

родът на Середовците; от Елона, родът на Елоновците; от Ялеила, родът на Ялеиловците. 27. Тези са родовете на Завулоновците; и изброените от тях, шестдесет тисящи и петстотин. 28. Иосифовите синове според родовете си бяха Манасия и Ефрем. 29. Манасиевите синове бяха, от Махира, родът на Махировците. И Махир роди Галаада; а от Галаада, родът на Галаадовците. 30. Тези са Галаадовите синове: от Ахиезера, родът на Ахиезеровците; от Хелека, родът на Хелековците; 31. и от Асриила, родът на Асрииловците; от Сихема, родът на Сихемовците; 32. и от Седима, родът на Семидовците; и от Ефера, родът на Еферовците. 33. И Салпаад Еферовий син нямаше синове, но дъщери; а имената на Салпаадовите дъщери бяха Маала, и Нуа, Егла, Мелха, и Терса. 34. Тези са Манасиевите родове; и изброените от тях, петдесет и две тисящи и седемстотин. 35. Тези са Ефремовите синове по родовете си: от Сутала, родът на Суталовците; от Вехера, родът на Вехеровците; от Тахана, родът на Тахановците. 36. И тези са Суталовите синове: от Ерана, родът на Ерановците. 37. Тези са родовете на Ефремовите синове; и изброените от тях, тридесет и две тисящи и петстотин. Тези са Иосифовите синове според родовете си. 38. Вениаминовите синове по родовете си бяха, от Вела, родът на Веловците; от Ахирама, родът на Ахирамовците; 39. от Суфама, родът на Суфамовците; от Уфама, родът на Уфамовците. 40. И Веловите синове бяха Аред и Нееман: от Ареда, родът на Аредовците; от Неемана, родът на Неемановците. 41. Тези са Вениаминовите синове по родовете си; и изброените от тях бяха четиридесет и пет тисящи и шестстотин. 42. Тези са Дановите синове по родовете си: от Суама, родът на Суамовците. Тези са Дановите родове според родовете си. 43. Изброените от всичките родове на Суамовците бяха шестдесет и четири тисящи и четиристотин. 44. Асировите синове по родовете си бяха, от Иемна, родът на Иемновците; от Иесуи, родът на

Иесуиевците; от Верия, родът на Вериевците. 45. От Вериевите синове бяха, от Хевера, родът в Хеверовците; от Малхиила, родът на Малхииловците. 46. И името на Асировата дъщеря беше Сара. 47. Тези са родовете на Асировите синове; и изброените от тях, петдесет и три тисящи и четиристотин. 48. Нефталимовите синове по родовете си бяха, от Ясиила, родът на Ясииловците; от Гуния, родът на Гуниевците; 49. от Иесера, родът на Иесеровците; от Салима, родът на Салимовците. 50. Тези са Нефталимовите родове по родовете си: изброените от тях бяха четиридесет и пет тисящи и четиристотин. 51. Това е изброението на Израилевите синове, шестстотин и една тисяща и седемстотин и тридесет. 52. И говори Господ Моисею и рече: 53. Тям да се раздели земята за наследие по числото на имената им. 54. На по-мнозината дай по-голямо наследие, а на по-малцината дай по-малко наследие: всекиму да се даде наследието му според изброението му. 55. А земята да се раздели с жребие: по имената на отеческите си племена да имат наследие. 56. По жребие да се раздели наследието им между мнозината и малцината. 57. А изброението на Левитите по родовете им е това: от Гирсона, родът на Гирсоновците; от Каата, родът на Каатовците; от Мерария, родът на Merариевците. 58. Тези са родовете на Левитите: родът на Левиевците, родът на Хевроновците, родът на Маалиевците, родът на Мусиевците, родът на Кореевците; а Каат роди Амрама. 59. Името на Амрамовата жена беше Иохавед дъщеря Левиева, която се роди Левию в Египет; и роди Амраму Аарона, и Моисея, и Мариам сестра им. 60. И Аарону се родиха Надав, и Авиуд, Елеазар, и Итамар. 61. Но Надав и Авиуд умряха когато принесоха чужд огън пред Господа. 62. И изброените от тях бяха двадесет и три тисящи; всичките мъжки от един месец и нагоре; защото не се изброиха помежду Израилевите синове, понеже тям се не даде наследие между Израилевите синове. 63. Тези са

изброените чрез Моисея и Елиазара свещеника, които изброиха Израилевите синове на Моавовите полета, при Йордан, срещу Иерихон. 64. Но между тях не се намерваше човек от онези които се изброиха от Моисея и Аарона свещеника когато те изброиха Израилевите синове в Синайската пустиня; 65. защото Господ рече за тях: Непременно ще умрат в пустинята. И не остана от тях ни един освен Халева сина Иефониева, и Исуса сина Навиева.

ГЛАВА 27.

1. И дойдоха дъщерите на Салпаада който беше Еферов син, а Ефер Галаадов син, а Галаад Махиров син, а Махир Манасиев син, от родовете на Манасия сина Иосифова. И имената на дъщерите му са тези: Маала, Нуа, и Егла, и Мелха, и Терса. 2. И застанаха пред Моисея, и пред Елеазара свещеника, и пред князовете и всичкото събрание при дверите на скинията на събранието, и рекоха: 3. Отец ни умря в пустинята; а той не беше от събранието на онези които се бяха събрали против Господа в събранието Кореево, но умря за своя си грях; и нямаше синове. 4. Защо да угасне името на отца ни отсред родовете му понеже няма син? Дайте ни наследие между братята на отца ни. 5. И принесе Моисей съдът им пред Господа. 6. И говори Господ Моисею и рече: 7. Право говорят Салпаадовите дъщери: непременно да им дадеш стяжание за наследие между братята на отца им, и да направиш да мине върх тях наследието на отца им. 8. И говори на Израилевите синове и кажи: Ако някой човек умре и няма син, тогаз да преминете наследието му на дъщеря му. 9. Ако ли няма дъщеря, тогаз да дадете наследието му на братята му. 10. Ако ли няма братя, тогаз да дадете наследието му на братята на отца му. 11. Ако ли отец му няма братя, тогаз да дадете наследието му на по-ближния му сродник из рода му, и той да го наследи. И това да бъде

на Израилевите синове правило за съд както заповяда Господ Моисею. 12. И рече Господ Моисею: Възлез на таз гора Аварим и виж земята която дадох на Израилевите синове; 13. и като я видиш, ще се прибереш и ти при людете си, както се прибра Аарон брат ти; 14. защото вие не се покорихте на повелението ми в пустинята Цин, в противоречието на събранието, да ме освятите при водата пред тях. (Това е водата на Мерива при Кадис в пустинята Цин.) 15. И говори Моисей Господу и рече: 16. Господ, Бог на духовете на всяка плът, нека определи человека над събранието 17. който да излазя пред тях, и който да влазя пред тях, и който да ги извожда, и който да ги въвожда, за да не бъде събранието Господне като овци които нямат пастир. 18. И рече Господ Моисею: Вземи при себе си Иисуса сина Навиев, человек който има Дух, и положи на него ръката си; 19. и представи го пред Елеазара свещеника и пред всичкото събрание, и дай му заповеди пред тях. 20. И да положиш на него от твоята слава, за да го слушат всичкото събрание на Израилевите синове. 21. И да предстане пред Елеазара свещеника, и да попита него по съда на Урима пред Господа; и по неговата дума да изхождат, и по думата му да вхождат, той и всичките Израилеви синове с него, и всичкото събрание. 22. И направи Моисей както му заповяда Господ; и взе Иисуса и представи го пред Елеазара свещеника и пред всичкото събрание; 23. и положи ръцете си на него, и даде му заповеди, както заповяда Господ чрез Моисеева ръка.

ГЛАВА 28.

1. И говори Господ Моисею и рече: 2. Заповядай на Израилевите синове и кажи им: Приносите ми, хляба ми за жъртва в ухание благовонно мене, внимайте да ми ги приносите в определеното им време. 3. И кажи им: Това е приношението което ще приносите

Господу: две агнета на ден, еднолетни, непорочни, за всегдашно всесъжение. 4. Едното агне да приносиш заран, а другото агне да приносиш вечер. 5. И за хлебното приношение да приносиш чисто брашно една десета част от ефата смесено с една четвърта част на един ин първоток елей. 6. Това е всегдашно всесъжение, определено на Синайската гора, за ухание благовонно в жъртва Господу. 7. И възлиянието му да бъде една четвърта част от ина за едното агне; в светилището да възливаш сикера за възлияние Господу. 8. А другото агне да приносиш привечер: както утренното хлебно приношение, и както възлиянието му, да го принесеш жъртва за ухание благовонно Господу. 9. А в съботен ден да приносите две агнета еднолетни, без порок, и две десети части чисто брашно смесено с елей за хлебно приношение, и възлиянието му. 10. Това е всесъжението на всяка събота, освен всегдашното всесъжение, и възлиянието му. 11. И в новомесечията си да приносите всесъжение Господу два юнца от говедата, един овен, седем агнета еднолетни, без порок; 12. и за всеки юнец три десети части чисто брашно смесено с елей за хлебно приношение, и за един овен две десети части чисто брашно смесено с елей за хлебно приношение; 13. и по една десета част чисто брашно смесено с елей за хлебно приношение за всяко агне. Това е всесъжение, жъртва за ухание благовонно Господу. 14. И възлиянието им да бъде вино, половин ин за юнеца, и една трета част от ина за овена, и една четвърта част от ина за агнето. Това е всесъжението на всеки месец по месеците на годината. 15. И освен всегдашното всесъжение, един ярец от козите ще се приноси Господу в приношение за грях, и възлиянието му. 16. И в четиринадесетия ден на първия месец е Пасхата Господня. 17. И в петнадесетия ден на този месец е праздник: седем дни да се яде бесквасен хляб. 18. В първия ден да бъде съзвание свято: да не работите никаква работа. 19. И да

принесете жъртва за всесъжение Господу два юнца от говедата, и един овен, и седем агнета еднолетни: непорочни да ви бъдат. 20. И хлебното им приношение да бъде от чисто брашно смесено с елей: три десети части да приносите за юнеца, и две десети части за овена. 21. По една десета част да приносиш за всяко агне от седемте агнета, 22. и един ярец в приношение за грях, за да бъде умилостивение за вас. 23. Освен утренното всесъжение, което е всесъжение всегдашно, тия да приносите. 24. Така да приносите всеки ден, в седемте дни, храната, жъртва за ухание благовонно Господу: освен всегдашното всесъжение, това да се приноси и възлиянието му. 25. И в седмия ден да имате съзвание свято: да не работите никаква работа. 26. И в деня на начатките, когато принесете ново хлебно приношение Господу, в края на седемиците ваши, да имате съзвание свято: да не работите никаква работа. 27. И да приносите всесъжение за ухание благовонно Господу, два юнца от говедата, един овен, седем еднолетни агнета. 28. И хлебното им приношение да бъде от чисто брашно смесено с елей три десети части за всеки юнец, две десети части за един овен, 29. по една десета част за всяко агне от седемте агнета, 30. един ярец от козите, за да бъде умилостивение за вас. 31. Освен всегдашното всесъжение и хлебното му приношение, тях ще приносите (без порок да ви бъдат) и възлиянията им.

ГЛАВА 29.

1. И в седемия месец, в първия ден на месеца, да имате съзвание свято: да не работите никаква работа: да бъде той у вас ден на тръбно възклицание. 2. И да приносите всесъжение за ухание благовонно Господу един юнец от говедата, един овен, седем агнета еднолетни, без порок; 3. и хлебното им приношение да бъде чисто брашно смесено с елей три десети части за юнеца, две десети части за овена, 4.

и една десета част за всяко агне от седемте агнета, 5. и един ярец от козите приношение за грях, за да бъде умилостивение за вас; 6. освен новомесечното всесъжение и хлебното му приношение, и всегдашното всесъжение и хлебното му приношение, и възлиянията им, по определеното за тях, жъртва за ухание благовонно Господу. 7. И в десетия ден на седмия този месец да имате съзвание свято; и да смирите душите си: никаква работа да не работите; 8. и да приносите всесъжение Господу за ухание благовонно, един юнец от говедата, един овен, седем агнета еднолетни: непорочни да ви бъдат. 9. И хлебното им приношение да бъде чисто брашно смесено с елей три десети части за юнеца, две десети части за единия овен, 10. по една десета част за всяко агне от седемте агнета, 11. един ярец от козите в приношение за грях; освен приношението в умилостивение за грях, и всегдашното всесъжение, неговото хлебно приношение, и възлиянията им. 12. И в петнадесетия ден на седмия месец да имате съзвание свято: да не работите никаква работа; и да празднувате праздник Господу седем дни. 13. И да приносите всесъжение, жъртва за ухание благовонно Господу, тринадесет юнци от говедата, два овна, четиринадесет агнета еднолетни: без порок да бъдат. 14. И хлебното им приношение да бъде чисто брашно смесено с елей три десети части за всеки юнец от тринадесетте юнца, две десети части за всеки овен от двата овна, 15. и по една десета част за всяко агне от четиринадесетте агнета, 16. и един ярец от козите в приношение за грях; освен всегдашното всесъжение, неговото хлебно приношение, и възлиянието му. 17. И в втория ден да принесете дванадесет юнца от говедата, два овна, четиринадесет агнета еднолетни, непорочни; 18. и хлебното им приношение и възлиянията им за юнците, за овните, и за агнетата според числото им, както е определено; 19. и един ярец от козите в приношение за грях; освен всегдашното всесъжение,

неговото хлебно приношение, и възлиянията им. 20. И в третия ден, единадесет юнца, два овна, четиринадесет агнета еднолетни, непорочни; 21. и хлебното им приношение и възлиянията им за юнците, за овните, и за агнетата според числото им, както е определено; 22. и един ярец в приношение за грях; освен всегдашното всесъжение, и неговото хлебно приношение, и възлиянието му. 23. И в четвъртия ден, десет юнца, два овна, четиринадесет агнета еднолетни, непорочни; 24. хлебното им приношение и възлиянията им за юнците, за овните, и за агнетата по числото им, както е определено; 25. и един ярец от козите в приношение за грях; освен всегдашното всесъжение, неговото хлебно приношение, и възлиянието му. 26. И в петия ден, девет юнца, два овна, четиринадесет еднолетни агнета, непорочни; 27. и хлебното им приношение и възлиянията им за юнците, за овните, и за агнетата според числото им, както е определено; 28. и един ярец в приношение за грях; освен всегдашното всесъжение, неговото хлебно приношение, и възлиянието му. 29. И в шестия ден, осем юнца, два овна, четиринадесет еднолетни агнета, непорочни; 30. и хлебното им приношение и възлиянията им за юнците, за овните, и за агнетата според числото им, както е определено; 31. и един ярец в приношение за грях; освен всегдашното всесъжение, неговото хлебно приношение, и възлиянията му. 32. И в седмия ден, седем юнца, два овна, четиринадесет еднолетни агнета, непорочни; 33. и хлебното им приношение и възлиянията им за юнците, за овните, и за агнетата според числото им, както е определено за тях; 34. и един ярец в приношение за грях; освен всегдашното всесъжение, неговото хлебно приношение, и възлиянието му. 35. В осмия ден да имате тържествено събрание: никаква работа да не работите; 36. и да приносите всесъжение, жъртва за ухание благовонно Господу, един юнец, един овен, седем

еднолетни агнета, непорочни; 37. хлебното им приношение и възлиянията им за юнеца, за овена, и за агнетата според числото им, както е определено; 38. и един ярец в приношение за грях; освен всегдашното всесъжение, и неговото хлебно приношение, и възлиянието му. 39. Това да правите Господу в вашите праздници, освен обричанията си, и произволните си приношения, и всесъженията ваши, и за хлебните ваши приношения, и за възлиянията ваши, и за примирителните ваши приношения. 40. И говори Моисей на Израилевите синове по всичко що заповяда Господ Моисею.

ГЛАВА 30.

1. И говори Моисей на князовете от племената на Израилевите синове и рече: Това е което заповяда Господ. 2. Когато някой человек направи обричание Господу, или се закълне с клетва за да върже душата си с обязателство, да не наруши думата си, но да стори по всичко що е излезло из устата му. 3. И ако някоя жена направи обричане Господу, и върже себе си с обязателство в бащиния си дом в младостта си, 4. и чуе баща й обричанието й и обязателството й с което върза душата си, и премълчи й баща й, тогаз всичките й обричания ще си останат, и всяко нейно обязателство с което е връзала душата си ще си остане. 5. Ако ли й възбрани баща й в който ден чуе, то всичките й обричания, или обязателствата й с които е връзала душата си, не ще да си останат; и Господ ще й прости, защото й е възбранил баща й. 6. Ако ли се ожени, и има на себе си обричането си или нещо несмисленно изговорено с устните си с което е връзала душата си, 7. и чуе мъж й, и премълчи й в който ден чуе, тогаз обричанията й ще си останат, и обязателствата й с които е връзала душата си ще си останат. 8. Ако ли й възбрани мъж й в който ден чуе, тогаз ще

унищожи обричанието й което е взела върху си, и онова което е несмислено продумала с устните си, с което е вързала душата си; и Господ ще й прости. 9. Но обричане направено от вдовица или от напусната жена, всичко с което би вързала душата си ще си остане върху й. 10. Ако ли е направила обричане в къщата на мъжа си, или е вързала душата си с клетвенно обязателство, 11. и е чул мъж й, и премълчал й, и не й възбранил, тогаз всичките й обричания ще си останат, и всичките обязателства с които е вързала душата си ще си останат. 12. Ако ли ги е мъж й съвсем унищожил в който ден е чул, всичко онова което е излязло из устните й за обричанията й и за вързването на душата й не ще да остане: мъж й ги е унищожил; и Господ ще й прости. 13. Всяко обричане и всяко с клетва обязателство за смирение на душата й мъж й може да утвърди, и мъж й може да унищожи; 14. ако ли мъж й следва да мълчи ден за ден, тогаз потвърждава всичките й обричания и всичките й обязателства които са върх нея: той ги е потвърдил, защото й е замълчал в който ден е чул. 15. Ако ли ги унищожи някак после откак е чул, тогаз той ще понесе греха й. 16. Тези са повеленията които заповяда Господ Моисею между мъж и жена му, и между баща и дъщеря му в младостта й в бащиния й дом.

ГЛАВА 31.

1. И говори Господ Моисею и рече: 2. Отмъсти на Мадиамците за Израилевите синове; и после ще се прибереш при людете си. 3. И говори Моисей на людете и рече: Нека се оръжат от вас мъже за бой, и нека идат против Мадиама за да направят за Господа отмъщение против Мадиама. 4. По една тисяща от всяко племе от всичките племена на Израиля да проводите на войската. 5. И изброиха се от тисящите на Израиля тисяща от всяко племе, дванадесет тисящи

оръжени за бой. 6. И проводи ги Моисей на войската, тисяща от всяко племе, тях и Финееса синът на Елеазара свещеника, заедно с светите съсъди, и с тръбите за възклицание в ръцете му. 7. И направиха бой против Мадиама както заповяда Господ Моисею, и убиха всяко мъжко. 8. И наедно с убитите убиха и цариете Мадиамски, Евия, и Рекема, и Сура, и Ура, и Рева, пет царе Мадиамски; и Валаама сина Веорова убиха с нож. 9. И плениха Израилевите синове жените на Мадиамците, и децата им, и всичките им скотове, и всичките им стада; и всичкия им имот разграбиха. 10. И всичките им градове в жилищата им и всичките им оградени села изгориха с огън. 11. И взеха всичките користи ивсичкия грабеж, от человек до скот. 12. И донесоха Моисею, и Елеазару свещенику, и на събранието на Израилевите синове пленниците, и грабежа, и користите в стана, на Моавовите полета, при Йордан, срещу Йерихон. 13. Тогаз излязоха Моисей, и Елеазар свещеникът, и всичките князове на събранието да ги посрещнат вън от стана. 14. И Моисей се разгневи на военачалниците, на тисящниците, и на стотниците които дойдоха от военния поход; 15. и рече им Моисей: Оставихте ли живи всичките жени? 16. Ето, те по съвета на Валаама станаха причина на Израилевите синове, та беззаконнуваха против Господа в дялото на Фегора, и стана язвата в събранието Господне. 17. И сега умъртвете от децата всичките мъжки, и умъртвете всяка жена която е познала мъж и лежала с него. 18. А всичките момичета колкото не са познали мъжко легло оставете живи за себе си. 19. И вий останете вън от стана седем дни: който е умъртвил человека, и който се е допрел до убит, очистете се вие и пленниците ви в третия ден и в седмия ден; 20. и очистете всичките дрехи, и всичките кожени съсъди, и всичко което е направено от козина, и всичките дървени съсъди. 21. И рече Елеазар свещеникът на ратниците които бяха ходили на войска: Това е

законното повеление което заповяда Господ Моисею. 22. Само златото, и среброто, медта, желязото, оловото, и свинеца, 23. всичко което може да влезе в огъня ще преминете през огън, и ще бъде чисто; но трябва да се очисти и с очистителната вода; и всичко що не влазя в огън да преминете през вода; 24. и да изперете дрехите си в седмия ден, и ще бъдете чисти; и после да влезете в стана. 25. И говори Господ Моисею и рече: 26. Преброй грабежа и пленниците, от човек до скот, ти, и Елеазар, свещеникът, и началниците на родовете от събранието; 27. и раздели грабежа на две, между ратниците които ходиха на бойт, и между всичкото събрание; 28. и от дела на ратниците които ходиха на боя отдели за Господа дан по една душа от петстотин, от человеци, и от говеда, и от осли, и от овци: 29. от тяхната половина да вземеш това, и да го дадеш Елеазару священику в приношение Господу. 30. И от половината която принадлежи на Израилевите синове да вземеш по един дял от петдесет, от человеци, от говеда, от осли, и от овци, от всеки скот, и да ги дадеш на Левитите които пазят стражата на скинията Господня. 31. И направихаМоисей и Елеазар свещеникът както заповяда Господ Моисею. 32. И грабежът, изобието на плена който плениха ратните люде, беше овци шестстотин и седемдесет и пет тисящи, 33. и говеда седемдесет и две тисящи, 34. и осли шестдесет и една тисяща, 35. и человечески души, от жените които не бяха познали мъжко легло, всичките души тридесет и две тисящи. 36. И половината, делът на онези които бяха ходили на боя, беше на чет, овци триста и тридесет и седем тисящи и петстотин, 37. и данъкът за Господа от овците беше шестстотин и седемдесет и пет. 38. и говедата тридесет и шест тисящи, и данъкът за Господа от тях седемдесет и две; 39. и ослите тридесет тисящи и петстотин, и данъкът за Господа от тях шестстотин и един; 40. и человечески души бяха шестнадесет тисящи,

и данъкът за Господа от тях тридесет и две души. 41. И даде Моисей данъка, приношение Господу, на Елеазара свещеника както заповяда Господ Моисею. 42. И от половината която принадлежеше на Израилевите синове, която отдели Моисей от ратните мъже, взе Господния данък; 43. и тая половина за събранието беше, овци триста и тридесет и седем тисящи и петстотин, 44. и говеда тридесет и шест тисящи, 45. и осли тридесет тисящи и петстотин, 46. и человечески души шестнадесет тисящи. 47. И взе Моисей от тази половина за Израилевите синове по един дял от петдесет, от человеци и от скотове, и даде ги на Левитите които пазят стражата на скинията Господня, както заповяда Господ Моисею. 48. И приближиха при Моисея началниците които бяха над тисящите на войската, тисященачалници и стоначалници, 49. и рекоха на Моисея: Слугите ти преброиха ратните мъже които са под ръката ни; и не е загинал ни един от нас. 50. И принесохме дар Господу, всеки каквото намери златни неща, чепочки, и гривни, пръстене, обеци, и мъниста, за да бъде умилостивение за душите ни пред Господа. 51. И взе Моисей и Елеазар свещеникът златото от тях, всичко в направени украшения. 52. И всичкото злато на приношението от тисященачалниците и стоначалниците което принесоха Господу беше шестнадесет тисящи и седемстотин и петдесет сикли. 53. Защото ратните мъже бяха грабили, всеки за себе си. 54. И взе Моисей и Елеазар свещеникът златото от тисященачалниците и стоначалниците, и донесоха го в скинията на събранието за помен на Израилевите синове пред Господа.

ГЛАВА 32.

1. А Рувимовите синове и Гадовите синове имаха твърде много добитък; и когато видяха земята Язир и Галаадската земя, и, ето,

мястото беше място за добитък, 2. Гадовите синове и Рувимовите синове дойдоха та казаха Моисею, и Елеазару свещенику, и на князовете на събранието и рекоха: 3. Атарот, и Девон, и Язир, и Нимра, и Есевон, и Елеала, и Севама, и Нево, и Веон, 4. земята която порази Господ пред събранието на Израиля, земя е за добитък; а слугите ти имат добитък; 5. за това, рекоха, ако сме намерили благодат пред тебе, нека се даде тая земя на слугите ти за притежание: не ни превождай през Йордан. 6. А Мойсей рече на Гадовите синове и на Рувимовите синове: Братята ви ще идат на бой, а вий тук ли ще седите? 7. И защо разслабяте сърдцето на Израилевите синове да не преминат в земята която им даде Господ? 8. Така сториха отците ви когато ги проводих от Кадис-варни за да видят земята; 9. и възлязоха до долината Есхол, и, като видяха земята, разслабиха сърдцето на Израилевите синове да не влязат в земята която им даде Господ; 10. и разпали се гневът Господен в онзи ден, и закле се и каза: 11. Онези мъже които възлязоха из Египет, от двадесет години и нагоре, няма да видят земята за която се клех на Авраама, Исаака, и Якова, защото не ме последваха напълно, 12. освен Халева сина на Иефония Кенезов, и Исуса сина Навиева, защото те напълно последваха Господа. 13. И разпали се гневът Господен върх Израиля, и направи ги да се скитат в пустинята четиридесет години, доде се довърши всичкий онзи род който беше сторил зло пред Господа. 14. И, ето, повдигнахте с евместо отците си, вие род на грешни человеци, за да разпалите повече пламика на гнева Господен върх Израиля. 15. Понеже ако се върнете от него, пак ще ги остави още еднаж в пустинята; и ще станете причина да погинат всичките тия люде. 16. А те пристъпиха при него и рекоха: Ще съградим тука огради за добитъка си и градове за челядите си; 17. и ние сме готови да вървим оръжени пред Израилевите синове доде ги заведем до

мястото им; а челядите ни ще седят в оградените градове за безопасност от жителите на мястото. 18. Няма да се върнем в домовете си доде Израилевите синове не наследят всеки наследието си. 19. Защото ние няма да наследим с тях оттам Йордан и по-нататък; защото наследието наше се падна нам отсам Йордан към изток. 20. И рече им Моисей: Ако направите това, ако пойдете оръжени на бой пред Господа, 21. ако всички оръжени преминете Йордан пред Господа доде изгони враговете си от лицето си, 22. и се покори земята пред Господа, и после се върнете, то ще бъдете неповинни пред Господа и пред Израиля, и ще имате там земя притежание пред Господа. 23. Ако ли не направите така, ето, ще съгрешите пред Господа; и да знаете че грехът ви ще ви намери. 24. Съградете градове за челядите си и огради за овците си, и сторете това което излезе из устата ви. 25. И говориха Гадовите синове и Рувимовите синове Моисею и рекоха: Слугите ти ще направят както господарят ни заповядва. 26. Децата ни, жените ни, и стада ни, и всичките ни скотове ще останат тук в Галаадските градове; 27. а слугите ти всички оръжени и наредени ще пойдат пред Господа на бой както говори господарят ни. 28. Тогаз Моисей даде повеление за тях на Елеазара свещеника, и на Исуса Навина, и на началниците на родовете от племената на Израилевите синове. 29. И рече им Моисей: Гадовите синове и Рувимовите синове ако преминат с вас Йордан, всички оръжени за бой пред Господа, и се завладее земята пред вас, тогаз ще им дадете Галаадската земя за притежание. 30. Ако ли не щат да преминат с вас оръжени, тогаз да вземат наследие между вас в земята Ханаан. 31. И отговориха Гадовите синове и Рувимовите синове и рекоха: Както рече Господ на слугите ти така ще направим. 32. Ние ще заминем оръжени пред Господа в земята Ханаан, за да имаме притежанието на наследието си отсам Йордан. 33. И даде им Моисей

(на Гадовите синове, и на Рувимовите синове, и на половината от племето на Иосифовия син Манасия) царството на Сиона Аморейския цар и царството на Ога Васанския цар, земята на еднос градовете и в пределите, градовете на околната земя. 34. И Гадовите синове съградиха Девон, и Атарот, и Ароир, 35. и Атротсофан, и Язир, и Иогнея, 36. и Ветнимра, и Ветаран, градове укрепени, и огради за овци. 37. И Рувимовите синове съградиха Есевон, и Елеала, и Кириатаим, 38. и Нево, и Ваалмеон (с променени имена), и Севама; и туриха имена на градовете които съградиха. 39. И синовете на Махира сина Манасиева отидоха в Галаад, и завладяха го, и изпъдиха Амореянина който беше в него. 40. И даде Моисей Галаад на Махира Манасиевия син; и насели се той в него. 41. А Яир Манасиевът син отиде та завладя паланките му, и наименува ги Авот-Яир. 42. И Нова отиде та превзе Кенат и селата му, и наименува го Нова от името си.

ГЛАВА 33.

1. Тези са пътуванията на Израилевите синове които излязоха из Египетската земя с пълковете си под Моисеева и Ааронова ръка. 2. И написа Моисей изходите им според пътуванията им, с повеление Господне; и пътуванията им са тези според изходите им. 3. И дигнаха се от Рамесий в първия месец, в петнадесетия ден на първия месец: на утринта на пасхата излязоха Израилевите синове с висока ръка пред очите на всичките Египтяни, 4. когато Египтяните погребваха онези които Господ порази помежду им, всичките първородни, и над боговете им направи Господ съд. 5. И като се дигнаха Израилевите синове от Рамесий разположиха стан в Сокхот. 6. И като се дигнаха от Сокхот разположиха стан в Етам, който е в края на пустинята. 7. И катосе дигнаха от Етам върнаха се към Пиаирот, който е срещу Веелсефон, и разположиха стан срещу Мигдол. 8. А когато се дигнаха

от Пиаирот преминаха през морето в пустинята та пътуваха три дни път през пустинята Етам, и разположиха стан в Мера. 9. И дигнаха се от Мера и дойдоха в Елим; и имаше в Елим дванадесет водни източници и седемдесет финикови дървета, и там разположиха стан. 10. И като се дигнаха от Елим разположиха стан при червено Море. 11. И като се дигнаха от червено Море разположиха стан в пустинята Син. 12. И като се дигнаха от пустинята Син разположиха стан в Дофка. 13. И като се дигнаха от Дофка разположиха стан в Елус. 14. И като се дигнаха от Елус разположиха стан в Рафидин, дето нямаше вода да пият людете. 15. И катосе дигнаха от Рафидин разположиха стан в Синайската пустиня. 16. И като се дигнаха от Синайската пустиня разположиха стан в Киврот-атаава. 17. И като се дигнаха от Киврот-аттаава разположиха стан в Асирот. 18. И като се дигнаха от Асирот разположиха стан в Ритма. 19. И като се дигнаха от Ритма разположиха стан в Римон-фарес. 20. И като се дигнаха от Римон-фарес разположиха стан в Ливна. 21. И като се дигнаха от Ливна разположиха стан в Риса. 22. И като се дигнаха от Риса разположиха стан в Кеелата. 23. И като се дигнаха от Кеелата разположиха стан в гората Сафер. 24. И като се дигнаха от горага Сафер разположиха стан в Харада. 25. И като се дигнаха от Харада разположиха стан в Макилот. 26. И като се дигнаха от Макилот разположиха стан в Тахат. 27. И като се дигнаха от Тахат разположиха стан в Тара. 28. И като се дигнаха от Тара разположиха стан в Митка. 29. И като се дигнаха от Митка разположиха стан в Асемона. 30. И като се дигнаха от Асемона разположиха стан в Мосирот. 31. И като се дигнаха от Мосирот разположиха стан в Венеякан. 32. И като се дигнаха от Венеякан разположиха стан в Хоргадгад. 33. И като се дигнаха от Хоргадгад разположиха стан в Иотвата. 34. И като се дигнаха от Иотвата разположиха стан в Еврона. 35. И като се дигнаха от Еврона

разположиха стан в Есион-гавер. 36. И като се дигнаха от Есион-гавер разположиха стан в пустинята Цин, която е Кадис. 37. И като се дигнаха от Кадис разположиха стан в гората Ор, при края на земята Едом. 38. И възлезе Аарон свещеникът с повеление Господне на гората Ор, и умря там, в четиридесетата година от изхода на Израилевите синове из Египетската земя, в петия месец, в първия ден на месеца. 39. И Аарон беше на сто и двадесет и три години когато умря на гората Ор. 40. И чу Хананей Арадский цар, който живееше на юг в Ханаанската земя, за идването на Израилевите синове. 41. И като се дигнаха от гората Ор разположиха стан в Салмона. 42. И като се дигнахаот Салмона разположиха стан в Финон. 43. И като се дигнаха от Финон разположиха стан в Овот. 44. И като седигнаха от Овот разположиха стан в Ие-аварим, в пределите на Моав. 45. И като се дигнаха от Иим разположиха стан в Девон-гад. 46. И като се дигнаха от Девон-гад разположиха стан в Алмон-дивлатаим. 47. И като се дигнаха от Алмон-дивлатаим разположиха стан на горите Аварим, срещу Нево. 48. И като се дигнаха от горите Аварим разположихаха стан на Моавовите полета, при Иордан, срещу Иерихон. 49. И разположиха стан при Иордан, от Ветие-симот до Авел-ситтим, на Моавовите полета. 50. И говори Моисею на Моавовите полета, при Иордан, срещу Иерихон, и рече: 51. Говори на Израилевите синове и кажи им: Като преминете Иордан към земята Ханаан, 52. да изгоните от лицето ваше всичките жители на земята, и да изтребите всичките им изображения, и да изтребите всичките им леяни истукани, и съборите всичките им требища. 53. И да завладеете земята и да се населите в нея; защото вам дадох тази земя за наследие. 54. И да разделите земята с жребие между родовете си за наследие: на по-мнозината да дадете по-много наследие, а на по-малцината да дадете по-малко наследие. Всякому наследието да бъде в страната дето падне

жребието му: по отеческите си племена да наследите. 55. Ако ли не изгоните жителите на земята о твашето лице, то които оставите от тях ще бъдат тръне в очите ви и бодли в ребрата ви, и ще ви утесняват на мястото в което живеете. 56. И още, което мислех да сторя тям, ще го сторя вам.

ГЛАВА 34.

1. И говори Господ Моисею и рече: 2. Заповядай на Израилевите синове и кажи ми: Когато влезете в земята Ханаан, (тя е земята която ще ви се падне наследие, земята Ханаан с пределите си,) 3. тогаз южната ви страна ще бъде от пустинята Цин до страните на Едом; и южните ви предели ще бъдат от края на Солено Море към изток. 4. И южният ви предел ще се завръща към въсхода Акравим и ще минува до Цин; и ще се продължава от южната страна до Кадис-варни, и ще излазя до Асад-адмар, и ще минува до Асмон. 5. И ще се завръща пределът от Асмон до Египетския поток, и ще стига до морето. 6. А западен предел ще имате голямото море: то ще ви бъде западен предел. 7. И северните предели ще ви бъдат тези: от голямото море да положите предел горага Ор: 8. от горага Ор да положите предел до Емат; и ще се продължава пределът до Седад. 9. И ще се продължава пределът до Зифрон и ще излазя до Асаренан: този ще ви бъде северен предел. 10. И да положите източните си предели от Асаренан до Шефам. 11. И ще слазя пределът от Шефам до Ривла към изток на Аин; и ще слазя пределът, и ще досяга до брегът на морето Хинерот към изток. 12. И ще слазя пределът към Иордан, и ще излазя в Солено Море. Тая ще бъде земята ви според пределите си наоколо. 13. И заповяда Моисей на Израилевите синове и рече: Тая е земята която ще наследите с жребие, която Господ заповядада се даде на деветте и пол племена. 14. Защото племето на Рувимовите синове по отеческия

си дом, и племето на Гадовите синове по отеческия си дом, взе наследието си; и половината на Манасиевото племе взе наследието си. 15. Двете и пол племена взеха наследието си отсам Иордан, срещу Иерихон, към изток. 16. И говори Господ Моисею и рече: 17. Тези са имената на мъжете които ще ви дадат земята за наследие: Елеазар свещеникът, и Исус Навиевий син. 18. И да вземете по един княз от всяко племе за да разделят земята за наследие. 19. И имената на мъжете са тия: от племето Юдино, Халев Иефониевий син; 20. и от племето на Симеоновите синове, Самуил Амиудовий син: 21. от Вениаминовото племе, Елидад Хислоновий син: 22. от племето на Дановите синове, княз Вукий Иоглиевий син: 23. от Иосифовите синове, от племето на Манасиевите синове, княз Аниил Ефодовий син; 24. и от племето на Ефремовите синове, княз Камуил Сафтановий син; 25. и от племето на Завулоновите синове, княз Елисафан Фарнаховий син; 26. и от племетона Исахаровите синове, княз Фалтиил Азановий син; 27. и от племето на Асировите синове, княз Ахиуд Шеломиевий син; 28. и от племето на Нефталимовите синове, княз Федаил Амиудовий син. 29. Тия са на които заповяда Господ да дадат наследие на Израилевите синове в земята Ханаан.

ГЛАВА 35.

1. И говори Господ Моисею в Моавските полета, при Иордан, срещу Иерихон, и рече: 2. Заповядай на Израилевите синове да дадат на Левитите от наследственото си притежание градове за да се населят; и предградия ще дадете на Левитите за градовете им наоколо. 3. И градовете да им бъдат за да се населят в тях; а предградията да им бъдат за говедата им, и за стадата им, и за всичките им животни. 4. И предградията на градовете които ще дадете на Левитите да бъдат от градската стена навън тисяща лакти наоколо. 5. И да измерите извън

града към източната страна две тисящи лакти, и към южната страна две тисящи лакти, и към западната страна две тисящи лакти; и към северната страна две тисящи лакти; и градът да бъде в средата. Таквиз ще бъдат предградията на градовете им. 6. И от градовете които ще дадете на Левитите шест градове да са за прибегване, които да определите за да може убийцата да побегне там; и на тях да притурите още четиридесет и два града. 7. Всичките градове които ще дадете на Левитите да бъдат четиридесет и осем градове: тях дайте наедно с предградията им. 8. И когато дадете градове от притежанието на Израилевите синове, от многото дайте много, а от малкото дайте малко: всеки според наследието което е наследил да даде от градовете си на Левитите. 9. И говори Господ Моисею и рече: 10. Говори на Израилевите синове и кажи им: Когато преминете Иордан към земята Ханаан, 11. тогаз да си определите градове които да ви са градове за прибежище, за да може да побегне там убийцата който убие человека по погрешка. 12. И да ви бъдат градове за избегване от сродника мъстителя, за да не умре убийцата доде се представи на съд пред събранието. 13. И от градовете които ще дадете шест градове да ви бъдат за прибегване. 14. Три градове да дадете отсам Иордан, и три градове да дадет ев земята Ханаан, да бъдат градове за прибегване. 15. Тези шест градове да бъдат прибежище за Израилевите синове, и за чужденеца, и за оногоз който е пришлец помежду им; за да може да побегне там всеки който би убил человека по погрешка. 16. И ако някой удари някого с желязно оръдие, та умре, убийца е: убийцата непременно да се умъртви. 17. И ако го е ударил с камик из ръката си от който може да умре, и умре, убийца е: убийцата непременно да се умъртви. 18. Или ако го е ударил с дървено оръдие из ръката си от което може да умре, и умре, убийца е: убийцата непременно да се умъртви. 19. Отмъстителят за кръвта, той

да умъртви убийцата: когато го срещне, да го умъртви. 20. И ако го блъсне от омраза, или от навет хвърли нещо върх него, и умре, 21. или от омраза го удари с ръката си, и умре, този който е ударил непременно да се умъртви: убийца е: отмъстителът за кръвта да умъртви убийцата когато го срещне. 22. Ако ли го блъсне внезапно без вражда, или хвърли нещо върх него без наветване, 23. или някакъв камик от който може да умре, и без да съгледа свали на него, та умре, и не му е бил враг нито е искал да му стори зло, 24. тогаз събранието да съди помежду убийцата и отмъстителя за кръвта по тези съдове; 25. и събранието да освободи убийцата от ръката на отмъстителя за кръвта, и събранието да го върне в града на прибежището му дето бе прибегнал; и да живее в него до смъртта на великия свещеник който е помазан с светото масло. 26. Ако ли убийцата излезе някак вън от пределите на прибежищния си град в който бе прибегнал, 27. и отмъстителят за кръвта го намери вън от пределите на прибежищния му град, и отмъстителят за кръвта умъртви убийцата, няма да бъде повинен за кръвопролитие; 28. защото трябваше да остане у града на прибежището си до смъртта на великия свещеник; а след смъртта н авеликия свещеник убийцата да се върне в земята на притежанието си. 29. И това ще ви бъде правило за съд в всичките ви родове, по всичките ви селения. 30. Който убие някого, този убийца да се умъртви чрез устата на свидетели; но един само свидетел не може да направи свидетелство против някого за да се умъртви. 31. И да не вземате никакъв изкуп за живота на убийцата който е повинен за смърт; но непременно да се умъртви. 32. И да не вземате изкуп за оногоз който е побегнал в прибежищния си град, за да се върне да живее на мястото си преди смъртта на свещеника. 33. И да не осквернявате земята в която сте; защото кръвта, тя осквернява земята; и земята не може да се очисти от кръвта която се е проляла на нея

освен с кръвта на оногоз който я е пролял. 34. Да не направите
нечиста земята в която живеете, всред която аз обитавам; защото аз
Иеова обитавам всред Израилевите синове.

ГЛАВА 36.

1. И пристъпиха началниците на отците от родовете на синовете на
Галаада сина на Махира, Манасиевия син, от родовете на Иосифовите
синове, та говориха пред Моисея и пред князовете, началниците на
отците на Израилевите синове, 2. и рекоха: Господ заповяда на
господаря ни да даде земята за наследие на Израилевите синове по
жребие; и господарът ни взе заповед от Господа да даде наследието на
брата ни Салпаада на неговите дъщери. 3. И ако се оженят за някого
от синовете на другите племена на Израилевите синове, тогаз
наследието им ще се отнеме от наследието на нашите отци, и ще се
притури в наследието на онова племе което ще ги вземе за жени: така
ще се отнеме от жребието на нашето наследие. 4. И когато дойде
юбилеят на Израилевите синове, тогаз наследието им ще се приложи
на наследието на онова племе което ще ги вземе; и наследието им ще
се отнеме от наследието на отеческото ни племе. 5. И заповяда
Моисей на Израилевите синове по словото Господне и рече: Племето
на Иосифовите синове говори право. 6. Това е което заповяда Господ
за Салпаадовите дъщери и рече: Нека се оженят за когото им е драго,
само да се оженят за мъже от рода на отеческото си племе, 7. и да не
прехожда наследието на Израилевите синове от племе на племе;
защото всеки от Израилевите синове ще бъде прилепен за наследието
на племето на отците си. 8. И всяка дъщеря която има наследие в
някое племе на Израилевите синове да бъде жена на едного от рода на
отеческото си племе, за да наследват Израилевите синове всеки
наследието на отците си. 9. И да не прехожда наследието от племе в

друго племе, но всеки от племената на Израилевите синове да бъде прилепен за наследието си. 10. Както заповяда Господ Моисею, така направиха Салпаадовите дъщери; 11. защото Маала, Терса, и Егла, и Мелха, и Нуа, Салпаадовите дъщери, се ожениха за синовете на стриките си: 12. ожениха с еза мъже от родовете на синовете на Манасия сина Иосифова; и наследието им остана в племето на отеческия им род. 13. Това са повеленията и съдовете които заповяда Господ на Израилевите синове чрез Моисеева ръка на Моавовитеполета, при Иордан, срещу Иерихон.

ВТОРОЗАКОНИЕ

ГЛАВА 1.

1. Тези са думите които говори Моисей на всичкий Израил отсам Иордан, в пустинята, на полето срещу Суф, между Фаран и Тофол и Лаван и Асирот и Дизаав. 2. (Единадесет дни са от Хорив през пътя на гората Сиир до Кадис-варни). 3. И на четиридесетото лето, на единадесетия месец, в първия ден на месеца, говори Моисей на Израилевите синове по всичко що му заповяда Господ за тях, 4. когато беше поразил Сиона Аморейския цар който живееше в Есевон, и Ога Васанския цар който живееше в Астарот в Едраи. 5. Отсам Иордан, в Моавската земя, почна Моисей да изяснява този закон, и рече: 6. Господ Бог наш говори нам на Хорив и рече: Стига колкото седяхте на тази гора: 7. обърнете се и тръгнете в пътя си та идете към гората на Аморейците и към всичките им съседи в равнините, в горите, и в долините, и към юг, и към приморията в земята на Хананейците, и към Ливан до голямата река, реката Евфрат. 8. Ето, аз предавам вам тази земя: влезте та завладейте земята за която се кле Господ на отците ви, на Авраама, Исаака, и Якова, да им я даде и на семето им след тях. 9. И казах ви в онова време и рекох: Не мога аз сам да ви нося. 10. Господ Бог ваш ви умножи; и, ето, на днешния ден по множество сте като звездите на небето. 11. (Господ Бог на отците ви да ви умножи тисящи пъти повече отколкото сте сега, и да ви благослови както говори вам!) 12. Как ще мога аз сам да нося теготата ви, и товара ви, и препиранията ви? 13. Вземете измежду племената си мъже мъдри и разумни и познати; и аз ще ги поставя началници над вас. 14. И отговорихте ми и рекохте: Добра е тая дума която рече да направим. 15. Тогаз взех началниците на племената ви, мъдри мъже и познати, и поставих ги началници над вас, тисященачалници,

и стоначалници, и петдесетоначалници, и десетоначалници, и надзиратели в племената ви. 16. И заповядах на съдиите ви в онова време и рекох: Слушайте съдбите на братята си, и съдете праведно между человека и брата му и чуждия му. 17. В съда да не гледате на лица; да слушате малкия както големия: да нямате страх от человеческо лице, защото съдът е Божий; и всяка работа която е мъчна за вас отнасяйте до мене, и аз ще я слушам. 18. И заповядах ви в онова време всичко което трябваше да правите. 19. И като се дигнахме от Хорив преминахме всичката онази голяма и страшна пустиня която видяхте, и пътувахме към Аморейската гора както Господ Бог наш заповяда нам, и дойдохме до Кадис-варни. 20. И рекох ви: Дойдохте до Аморейската гора която ни дава Господ Бог наш. 21. Ето, Господ Бог твой туря пред тебе таз земя: възлез, завладей я както ти говори Господ Бог на отците ти: не бой се, и да не тя е страх. 22. И дойдохте при мене всички вие и рекохте: Да проводим мъже пред нас, и да съгледателствуват за нас земята, и да ни донесат ответ по кой път да възлезем в нея, и в кои градове да идем. 23. Тая дума ми биде угодна; и взех от вас дванадесет мъже, по един мъж от всяко племе. 24. И като тръгнаха възлязоха на гората, и дойдоха до долината Есхол и съгледателствуваха я. 25. И взеха в ръцете си от плодовете на земята та ни донесоха, и донесоха ни ответ и казаха: Земята е добра която Господ Бог наш дава нам. 26. Но вие не рачихте да възлезете, и възпротивихте се на повелението на Господа Бога вашего. 27. И роптахте в шатрите си и рекохте: Понеже ни мразеше Господ изведе ни из Египетската земя за да ни предаде в ръцете на Аморейците и да ни изтреби. 28. Де ще възлезем ние? братята наши ни обезсърдчиха и рекоха: Людете са по-големи и по-високи от нас. градовете големи и оградени до небето; още и Енаковите синове видяхме там. 29. И аз ви рекох: Да се не ужасавате и да се не боите от тях. 30. Господ Бог ваш

който върви пред вас, той ще се бие за вас по всичко както направи той за вас в Египет пред очите ви, 31. и в пустинята, дето видя ти как Господ Бог твой те е носил както человек сина си, във всичкия път по който ходихте доде дойдохте на това място. 32. И в това не повярвахте Господа Бога вашего, 33. който вървеше пред вас в пътя за да ви търси място де да турите стана, ноще с огън за да ви показва пътя по който трябваше да вървите, а дене с облак. 34. И чу Господ гласа на думите ви, и разгневи се, и закле се и рече: 35. Ни един от тези человеци на този зъл род няма да види добрата земя която се клех аз да дам на отците ви, 36. освен Халев сина Иефониев: той ще я види, и нему ще дам земята в която стъпи, и на синовете му, защото напълно последва Господа. 37. И на мене се разгневи Господ за вас, и рече: Нито ти ще влезеш там: 38. Исус синът Навиев, който предстои пред тебе, той ще влезе там. Насърдчи го, защото той ще я даде за наследие на Израиля. 39. И децата ви за които говорехте че ще бъдат разграбени, и синовете ви които на днешний ден не познават добро или зло, те ще влязат там, и на тях ще я дам, и те ще я наследят. 40. а вие се върнете та идете в пустинята по пътя на червено Море. 41. Тогаз отговорихте и рекохте ми: Съгрешихме против Господа: ние ще възлезем и ще направим бой по всичко както ни заповяда Господ Бог наш. И препасахте всеки воинските си оръжия, и с лекомислие възлязохте на гората. 42. И Господ ми рече: Кажи им: Да не възлезете нито да направите бой, (защото аз не съм всред вас,) за да се не изтриете пред враговете си. 43. Така ви говорих; и не послушахте, но пристъпихте повелението Господне, и с дързост възлязохте на гората. 44. И излязоха насреща ви Аморейците които живееха на онази гора, и гониха ви както правят пчелите, и поразиха ви в Сиир до Орма. 45. Тогаз се върнахте та плакахте пред Господа; но Господ не послуша

гласа ви, нито даде ухо на вас. 46. И останахте в Кадис много дни, колкото дни останахте.

ГЛАВА 2.

1. Тогаз се върнахме та пътувахме в пустинята през пътя на червено
Море, както ми говори Господ; и много дни ходихме около гората
Сиир. 2. и каза ми Господ и рече: 3. Стига ви да ходите около тази
гора: върнете се към север. 4. И заповядай на людете и кажи: Ще
заминете през пределите на братята си синовете Исавови, които
живеят в Сиир, и те ще се убоят от вас; за то внимайте добре: 5. да не
сторите бран с тях, понеже няма да ви дам от земята им нито една
стъпка на нога, защото на Исава дадох гората Сиир в наследие. 6. С
сребро ще купувате от тях храна да ядете, още и вода с сребро ще
купувате от тях да пиете; 7. защото Господ Бог твой благослови те във
всичките дела на ръцете ти: познава пътуването ти през тази голяма
пустиня: в тези четиридесет години Господ Бог твой беше с тебе: не
си останал оскуден от нищо. 8. И като минахме покрай нашите братя
Исавовите синове, които живееха в Сиир, през пътя на полето от Елат
и от Есион-гавер, върнахме се та минахме през пътя на Моавовата
пустиня. 9. И рече ми Господ: Да не досадите на Моавците, нито да
направите бран с тях, защото няма да ти дам от земята им наследие,
понеже на Лотовите синове дадох Ар за наследие. 10. (А по-напред
живееха в нея Емимите, люде велики и многочислени, и високи като
Енакимите, 11. които и те се считаха исполини както Енакимите; но
Моавците ги именуват Емими. 12. И в Сиир живееха Хорейните по-
напред; но Исавовите синове ги превзеха, и изтребиха ги от лицето
си, и населиха се вместо тях, както направи Израил в земята на своето
наследие която им даде Господ.) 13. Станете сега та преминете потока
Заред. И преминахме потока Заред. 14. И дните в които пътувахме от

Кадис-варни доде преминахме потока Заред бяха тридесет и осем
години, доде изчезна всичкият род на ратниците мъже изсред стана
както им се кле Господ. 15. Още ръката Господня беше против тях за
да ги изтреби изсред стана доде изчезнаха. 16. И като изчезнаха
всичките ратни мъже които умираха отсред людете, 17. говори ми
Господ и рече: 18. Ти ще преминеш днес Ар, Моавовия предел, 19. и
ще приближиш срещу Амоновите синове: не им досаждай, нито да
направиш бран с тях, защото няма да ти дам от земята на Амоновите
синове наследие, понеже я дадох на Лотовите синове за наследие. 20.
(Тя се считаше земя на исполините: исполини живееха там по-
напред, а Амоняните ги именуват Замзумими: 21. люде велики и
многочислени, и високи като Енакимите; но Господ ги изтреби от
лицето им; и те ги превзеха, и населиха се на мястото им; 22. както
направи на Исавовите синове които живееха в Сиир, когато изтреби
Хорея̀ните от лицето им, и те ги превзеха, и населиха се на мястото
им до този ден; 23. и Авейците, които живееха в села до Газа,
Кафторците излязоха из Кафтор та ги изтребиха, и населиха се на
мястото им.) 24. Станете, тръгнете та преминете потока Арнон; ето,
предавам в твоите ръце Сиона Аморееца, царя на Есевон, и земята му:
начни да я владееш, и направи бран с него. 25. Днес ще начна да
турям трепета ти и страха ти върх всичките народи под всичкото
небе; и които чуят за тебе ще се разтреперят, и ще паднат в ужас от
тебе. 26. И проводих посланници от пустинята Кедемот при Сиона
Есевонския цар с мирни думи, и рекох: 27. Да замина през земята ти:
право в пътя ще вървя: няма да свърна ни надясно ни наляво. 28. Ще
ми продадеш храна със сребро за да ям, и с сребро ще ми дадеш вода
да пия: само ще замина с нозете си, 29. (както ми направиха
Исавовите синове които живеят в Сиир, и Моавците които живеят в
Ар), доде премина Иордан към земята която Господ Бог наш дава нам.

30. Но Сион Есевонский цар не рачи да заминем през земята му;
понеже Господ Бог твой ожесточи духа му и окамени сърдцето му, за
да го предаде в твоите ръце както днес. 31. И рече ми Господ: Ето,
начнах да ти предавам Сиона и земята му: начни да превземаш за да
наследиш земята му. 32. Тогаз излезе Сион срещу нас, той и всичките
му люде, на бой в Яса. 33. И Господ Бог наш предаде го в ръцете ни; и
поразихме него, и синовете му, и всичките му люде. 34. И превзехме
всичките му градове в онова време, и изтребихме във всеки град
мъже, и жени, и деца; не оставихме никакъв остатък. 35. Само
скотовете пленихме за себе си, и користите на градовете които
превзехме. 36. От Ароир, при устието на потока Арнон и на града
който е при потока, и до Галаад не се намери град който да може да
ни се съпротиви: Господ Бог наш предаде всичките в ръцете ни. 37.
Само към земята на Амоновите синове не си приближил ти, ни към
местата при потока Явок, ни към планинските градове, ни към никоя
страна дето не ни повеле Господ Бог наш.

ГЛАВА 3.

1. Тогаз свърнахме та възлязохме към Васан; и излезе Ог Васанский
цар насреща ни, той и всичките му люде, на бой в Едраи. 2. И рече ми
Господ: Не бой се от него, защото предадох в ръката ти него, и
всичките му люде, и земята му; и да му направиш както направи на
Сиона Аморейския цар който живееше в Есевон. 3. И предаде Господ
Бог наш в ръката ни и Ога Васанския цар и всичките му люде; и
поразихме го доде не оставихме у него никакъв остатък. 4. И
превзехме всичките му градове в онова време: не се намери град
който не превзехме от тях: шестдесет градове, всичката област на
Аргов царството на Ога у Васан. 5. Тези градове бяха всичките
укрепени с високи стени, с врата и вереи; и освен тях твърде много

неоградени градове. 6. И изтребихме ги както направихме на Сиона Есевонския цар: изтребихме всеки град, мъже, жени, и деца. 7. А всичките скотове и користите на градовете разграбихме за себе си. 8. И взехме в онова време от ръцете на двамата Аморейски царе земята която е отсам Иордан, от потока Арнон до горага Ермон: 9. (Ермон наричат Сидонците Сирион, а Аморейците го наричат Санир); 10. всичките градове на полето, и всичкия Галаад, и всичкия Васан, до Салха и Едраи, градове от царството на Ога у Васан. 11. Защото сам Ог Васанский цар беше останал от остатъка на исполините: ето, одърът му беше одър железен: не е ли той в Рава у Амоновите синове? девет лакти дължината му, и четири лакти ширината му, с мъжки лакът. 12. И тази земя която превзехме в онова време, от Ароир който е при потока Арнон, и половината от горага Галаад, и градовете му, дадох на Рувимовците и на Гадовците. 13. И остатъка на Галаад, и всичкия Васан царството на Ога, дадох на половината от племето Манасийно, всичката област на Аргов, с всичкия Васан, който се нарича исполинска земя. 14. Яир синът Манасиин взе всичката област на Аргов до пределите на Гесурий и Маахатий, и нарече ги по името си, Васан-авот-яир, до този ден. 15. И Махиру дадох Галаад. 16. А на Рувимците и на Гадците дадох от Галаад до потока Арнон, до сред потока предела, и до потока Явок, предела на Амоновите синове, 17. и равнината, и Иордан, предела от Хинерот до морето на равнината, до Солено море, под Асдот-фасга към изток. 18. И заповядах ви в онова време и рекох: Господ Бог ваш даде ви таз земя да я превземете; но всички вие силни мъже минете оръжени пред братята си Израилевите синове. 19. Само жените ви и децата ви и скотовете ви (защото зная, че имате скотове много) нека останат в градовете ви, които ви дадох, 20. доде даде Господ покой на братята ви както и вам, и да превземат и те земята която ще им даде Господ Бог ваш оттатък Иордан; и тогаз

ще се върнете всеки в наследието си, което ви дадох. 21. И в онова време заповядах аз на Исуса и рекох: Очите ти видяха всичко що направи Господ Бог ваш на тези двамата царе: така ще направи Господ на всичките царства през които минуваш. 22. Да им се не убоите; защото Господ Бог ваш, той ратува за вас. 23. И молих се Господу в онова време и рекох: 24. Господи Иеова, ти си начнал да показваш на своя раб величието си и крепката си ръка; защото кой Бог има на небето или на земята който може да направи по твоите дела и по твоята сила? 25. Моля се да премина и да видя добрата земя оттатък Иордан, онази добра гора, и Ливан. 26. Но Господ се разгневи на мене за вас и не ме послуша; и рече ми Господ: Стига ти: да ми не продумаш вече за това. 27. Възлез на върха на Фасга, и дигни очи към запад, и север, към юг, и изток та виж с очите си; защото няма да преминеш този Иордан. 28. И заръчай Исусу, и укрепи го, и утвърди го; защото той ще мине пред тези люде, и той ще им раздели за наследие земята която ще видиш. 29. И седяхме в долината срещу Ветфегор.

ГЛАВА 4.

1. И сега слушай, Израилю, повеленията и съдовете, които аз ви уча да правите, за да живеете, и да влезете и наследите земята която Господ Бог на отците ви дава вам. 2. Да не притуряте върх словото което ви аз заповядвам, нито да отнемате от него: да пазите заповедите на Господа Бога вашего които ви аз заповядвам. 3. Очите ви видяха що направи Господ заради Ваалфегора; защото всичките человеци които се поведоха по Ваалфегора Господ Бог ваш ги изтреби отсред вас. 4. А вие които сте се прилепили при Господа Бога вашего всички сте живи днес. 5. Ето, аз ви научих повеления и съдове, както ми заповяда Господ Бога мой, да правите така в земята в която

влазяте да я наследите. 6. И тъй, пазете и правете ги; защото това е мъдростта ви и разумът ви пред очите на народите които ще чуят за всички тези повеления, и ще рекат: Ето, мъдри и разумни люде са великий този народ. 7. Защото кой е този велик народ към когото боговете му са близу при него, както е всякога Иеова Бог наш когато го призоваваме? 8. Или кой е този голям народ който има таквизи праведни повеления и съдове какъвто е всичкий този закон който полагам пред вас днес? 9. Само внимай на себе си и пази добре душата си, да не забравиш делата които видяха очите ти, и да се не отделят от сърдцето ти, през всичките дни на живота ти; но казвай ги на синовете си, и на синовете на синовете си: 10. деня в който застана ти пред Господа Бога твоего в Хорив, когато ми рече Господ: Събери ми людете, и ще ги направя да чуят думите ми, за да се научат да ми се боят в всичките дни колкото живеят на земята, и да учат синовете си. 11. И вие приближихте и застанахте под гората; и гората гореше с огън до сред небето, и имаше тъмнина, облак, и мрак. 12. И говори Господ вам отсред огъня: вие чухте гласа на думите, но не видяхте никакво подобие; само глас чухте. 13. И ви яви завета си който ви заповяда да вършите, сиреч, десетте заповеди; и написа ги на две каменни плочи. 14. И заповяда ми Господ в онова време да ви науча повеления и съдове, да ги правите в тази земя в която вие влязвате да я наследите. 15. Сега внимайте добре в душите си; защото в деня в който Господ говори вам в Хорив отсред огъня вие не видяхте никакво подобие, 16. да не би да се развратите и си направите идол, подобие на някой образ, подобие на мъж или на жена, 17. подобие на някой скот който е на земята, подобие на някоя крилата птица която лети под небето, 18. подобие на нещо което пълзи по земята, подобие на някоя риба която е у водите под земята; 19. и да не би като дигнеш очи към небето, и видиш слънцето, и луната, и звездите, всичкото

воинство небесно, да се прелъстиш та да им се поклониш и да послужиш на тях, които Господ Бог твой раздели на всичките народи които са под всичкото небе. 20. А вас взе Господ и изведе ви из желязната пещ, из Египет, да бъдете люде за негово наследие, както и сте днес. 21. И разгневи се Господ на мене заради вас, и закле се да не премина Иордан и да не влезна в оназ добра земя която Господ Бог твой ти дава за наследие. 22. Но аз ще умра в таз земя, аз няма да премина Иордан; а вие ще преминете, и ще наследите онази добра земя. 23. Внимайте на себе си да не забравите завета на Господа Бога вашего който направи с вас, та си направите идол, подобие на нещо което запрети Господ Бог твой; 24. защото Господ Бог твой е огън пояждаващ, Бог ревнив. 25. Ако ли ти се родят синове, и синове на синове, и живеете много време на земята, и се развратите и направите идол, образ на нещо, и направите това зло пред Господа Бога твоего, и го разгневите, 26. викам свидетели небето и земята против вас днес че непременно скоро ще се изгубите от земята за която прехождате Иордан да я превземете: няма да живеете много време в нея, но съвсем ще се изтребите. 27. И ще ви разпръсне Господ между народите, и ще останете малцина числом между езичниците в които ще ви въдеде Господ. 28. И ще послужите там на богове, на дела от человечески ръце, на дърво и камик, които нито видят, нито чуят, нито ядат, нито обоняват. 29. И от там ще потърсите Господа Бога вашего, и ще го найдете когато го потърсите с всичкото си сърдце и с всичката си душа. 30. Когато се намериш в скръб, и те постигне всичко това в последните дни, ако се обърнеш към Господа Бога твоего и послушаш гласа му, 31. понеже Господ Бог твой е Бог милостив, няма да те остави, нито ще те изтреби, нито ще забрави завета на отците ти за който им се кле. 32. Защото попитай сега за първите дни които бяха преди тебе, от който ден направи Бог человека на земята, и попитай

от край небето до край небето: ставало ли е нещо таково като голямото това дело, или чувало ли се е подобно на него? 33. чули ли са някога люде Божия глас да говори отсред огън както ти си чул, и да останат живи? 34. Или предприел ли е Бог да дойде да вземе за себе си народ изсред друг народ с опитвания, знамения, и чудеса, и с бран, и с силна ръка, и с простряна мишца, и с големи ужаси по всичко колкото Господ Бог ваш направи за вас в Египет пред очите ти? 35. Тебе се даде да видиш това за да познаеш че Иеова, той е Бог: няма друг освен него. 36. Направи те да чуеш гласа му от небето да те научи, и на земята показа ти великия си огън; и ти чу думите му изсред огъня. 37. И понеже обичаше той отците ти, за това избра техното семе след тях, и изведе те пред себе си из Египет с крепката своя сила, 38. за да изгони от лицето ти по-големи и по-силни от тебе народи, да те въведе да ти даде земята им в наследие както днес. 39. Познай прочее днес и тури на сърдцето си че Иеова е Бог на небето горе и на земята долу: няма друг. 40. И пази повеленията му и заповедите му които ти аз днес заповядвам, за да благоденствуваш ти и синовете ти по тебе, и да дългоденствуваш на земята която Господ Бог твой ти дава за всегда. 41. Тогаз Моисей отдели три града отсам Иордан към изток слънца 42. за да прибегне там онзи убийца който убие ближнаго си без намерение, без да го е ненавиждал по-напред, и като побегне в един от тези градове да живее: 43. Восор в пустинята, в полянската земя на Рувимовците, и Рамот в Галаад на Гадовците, и Голан у Васан на Манасиевците. 44. И този е законът който положи Моисей пред Израилевите синове: 45. тези са свидетелствата, и повеленията, и съдовете които говори Моисей на Израилевите синове когато излязоха из Египет, 46. отсам Иордан в дола срещу Вет-фегор, в земята на Сиона Аморейския цар който живееше в Есевон, когото поразиха Моисей и Израилевите синове като излязоха из Египет. 47.

И превзеха земята му и земята на Ога Васанския цар, на двама Аморейски царе които бяха отсам Иордан към изток слънца, 48. от Ароир който е при устието на реката Арнон до горада Сион, тя е Ермон, 49. и всичката равнина отсам Иордан към изток до морето на равнината под Асдот-фасга.

ГЛАВА 5.

1. И повика Мойсей всичкия Израил и рече им: Слушай, Израилю, повеленията и съдовете които аз казвам в ушите ви днес, за да ги научите и да внимаете да ги вършите. 2. Господ Бог ваш направи завет с нас в Хорив. 3. Тоя завет не направи Господ с отците ни, но с нас, които всички сме тук днес живи. 4. Лице с лице говори Господ с вас на горадата изсред огъня, 5. (а аз стоех между Господа и вас в онова време за да ви известя думата Господня; защото се убояхте от огъня, и не възлязохте на горадата,) и говореше: - 6. Аз съм Иеова Бог твой който те изведох из Египетската земя, из дома на рабството. 7. Да нямаш други богове освен мене. 8. Не си направи кумир, нито подобие на нещо което е на небето горе, или което е на земята долу, или което е във водите под земята: 9. да не им се поклониш нито да им послужиш; защото Аз Господ Бог твой съм Бог ревнив, който въздавам беззаконието на отците върху чадата до третия и четвъртия род на онези които ме ненавиждат, 10. и който правя милост на тисящи родове на онези които ме любят и съхраняват моите заповеди. 11. Не вземай името на Господа Бога твоего напраздно; защото Господ няма да оправдае оногоз който взема напраздно името му. 12. Пази съботния ден да го освещаваш както ти заповяда Господ Бог твой. 13. Шест дни ще работиш и ще вършиш всичките си дела; 14. а седмият ден е събота на Господа Бога твоего: да не направиш в него никое дело, ни ти, ни син ти, ни дъщеря ти, ни слугата ти, ни

слугинята ти, ни волът ти, ни оселът ти, нито някой от скотовете ти, ни чужденецът ти който е отвътре вратата ти, за да си почине слугата ти и слугинята ти както ти. 15. И помни че ти беше раб в Египетската земя, и Господ Бог твой те изведе от там с крепка ръка и простряна мишца; за това Господ Бог твой ти заповяда да пазиш съботния ден. 16. Почитай баща си и майка си както ти заповяда Господ Бог твой, за да се продължат дните ти, и да благоденствуваш на земята която ти дава Господ Бог твой. 17. Не убивай. 18. И не прелюбодействувай. 19. И не кради. 20. И не свидетелствувай против ближния си лъжливо свидетелство. 21. И не пожелай жената на ближния си; ни да пожелаеш дома на ближния си, ни нивата му, ни раба му, ни рабинята му, ни вола му, ни осела му, нито нищо което е на ближния ти. 22. Тия думи говори Господ на всичкото събрание ваше на горара, изсред огъня, облака, и мрака, с глас велик, и друго не притури; и написа ги на две каменни плочи, и даде ги на мене. 23. И като чухте гласа изсред тъмнината, (и горара гореше с огън), тогаз вие дойдохте при мене, всичките началници на племената ви, и старейшините ваши, 24. и думахте: Ето, Господ Бог наш показа нам славата си и величината си, и чухме гласа му изсред огъня: тоя ден видяхме че Бог говори с человека, и той остава жив. 25. А сега, защо да умираме? Понеже този голям огън ще ни пояде: ако чуем ние още еднъж гласа на Господа Бога нашего ще умрем. 26. Защото кой от всичките смъртни е чул гласа на живия Бог говорещ изсред огъня, както ние, и е останал жив? 27. Пристъпи ти и слушай всичко каквото ще рече Господ Бог наш; и ти ни казвай все що ти говори Господ Бог наш, и ние ще слушаме и ще правим. 28. И чу Господ гласа на думите ви когато ми говорихте; и рече ми Господ: чух гласа на думите на тия люде които ти говориха: добре рекоха всичко що говориха. 29. Дано би било у тях таково сърдце за да ми се боят и да пазят всякога

всичките ми заповеди, за да благоденствуват вечно, те и чадата им. 30. Иди, речи им: Върнете се в шатрите си. 31. А ти останитук с мене, и ще ти кажа всичките заповеди, и повеления, и съдове на които ще ги научиш да ги правят в земята която им аз давам за наследие. 32. Да внимаете да правите така както ви заповяда Господ Бог ваш: да не свръщате ни надясно ни наляво. 33. Да ходите по всичките пътища които Господ Бог ваш заповяда вам, за да живеете и да благоденствувате, и да се продължат дните ви на земята която ще наследите.

ГЛАВА 6.

1. И тези са заповедите, повеленията, и съдовете които заповяда Господ Бог ваш да ви науча да ги правите в земята в която преминвате, за да я наследите, 2. за да се боиш от Господа Бога твоего, да съхраняваш всичките му повеления, и заповедите му които ти аз заповядвам, ти, и син ти, и синът на сина ти през всичките дни на живота ти, за да ти се продължат дните. 3. чуй сега, Израилю, и внимай да ги правиш, за да ти бъде добре, и да се умножите много, както Господ Бог на отците ти е говорил на тебе, в земята дето тече мляко и мед. 4. Слушай, Израилю: Иеова Бог наш е един Господ; 5. и да обичаш Господа Бога твоего с всичкото си сърдце, и с всичката си душа, и с всичката си сила. 6. И тези думи, които ти аз заповядвам днес да бъдат в сърдцето ти; 7. и да учиш с тях прилежно чадата си, и за тях да говориш когато седиш в дома си, и когато ходиш по пътя, и когато лягаш, и когато ставаш. 8. И да ги вържеш за белег на ръката си, и да бъдат като надчелия между очите ти. 9. И да ги напишеш над праговете на дома си и над вратата си. 10. И когато Господ Бог твой те въведе в земята за която се кле на отците ти, на Авраама, на Исаака, и на Якова, да ти даде големи и хубави градове които не си съградил, 11.

и домове пълни с всякакво добро, които не си напълнил, и кладенци изкопани които не си изкопал, лозя и маслини които не си насадил, - като ядеш и се наситиш, 12. внимай на себе си да не забравиш Господа който те изведе из Египетската земя, из дома на рабството. 13. От Господа Бога твоего да се боиш, и нему да служиш, и в неговото име да се кълнеш. 14. Да не ходите след други богове, от боговете на народите които са около вас, 15. (защото Господ Бог твой е Бог ревнив всред тебе), да се не разпали гневът на Господа Бога твоего против тебе, и те изтреби от лицето на земята. 16. Да не изкушавате Господа Бога нашего както го изкусихте в Маса. 17. Да съхранявате прилежно заповедите на Господа Бога вашего, и заръчванията му и повеленията му които ти заповяда. 18. И да правиш правото и доброто пред Господа, за да ти бъде добре, и да влезеш и наследиш добрата земя за която Господ се кле на отците ти, 19. и да изгониш всичките си врагове от лицето си както рече Господ. 20. Когато те попита син ти от сега натам и рече: Що значат заръчванията, и повеленията, и съдовете които Господ Бог наш заповяда вам? 21. тогаз да речеш на сина си: Раби бяхме на Фараона в Египет; и Господ ни изведе из Египет с крепка ръка; 22. и показа Господ знамения и чудеса големи и страшни над Египет, над Фараона, и над всичкия му дом пред очите ни; 23. а нас изведе от там за да ни въведе и да ни даде земята за която се кле на отците ни. 24. И заповяда нам Господ да правим всички тези повеления, да се боим от Господа Бога нашего, за да бъдем добре всякога за да пази живота ни както и днес. 25. И ще бъде нам правда ако внимаем да правим всички тези заповеди пред Господа Бога нашего както ни заповяда.

ГЛАВА 7.

1. Когато Господ Бог твой те въведе в земята в която отхождаш да я наследиш, и изгони много народи от лицето ти, Хетейците, и Гергесейците, и Аморейците, и Хананейците, и Ферезейците, и Евейците, и Иевусейците, седем народи по-големи и по-силни от тебе, 2. и когато Господ Бог твой ги предаде на тебе да ги поразиш, с проклетия да ги изтребиш: да не направиш уговор с тях, нито да ги пожалиш; 3. нито да направиш сватовство с тях, да не дадеш дъщеря си на сина му, нито да вземеш дъщеря му за сина си; 4. защото ще отвърнат синовете ти от след мене за да служат на други богове; и ще се разпали гневът Господен на вас, и скоро ще те изтреби. 5. Но така да направите с тях: жертвениците им да разорите, и кумирите им да изтрошите, и Ашерите им да изсечете, и истуканите им с огън да изгорите. 6. Понеже вие сте люде свети Господу Богу нашему: избра вас Господ Бог ваш да бъдете собствен нему народ от всичките народи които са по лицето на земята. 7. Не ви предпочете Господ нито ви избра за това че сте по-многочислени от всичките народи, защото вие сте най-малочислени от всичките народи; 8. но понеже ви възлюби Господ, и за да упази клетвата с която се кле на отците ви, изведе ви Господ с крепка ръка, и ви избави от дома на рабството, от ръката на Фараона царя Египетскаго. 9. И тъй, да знаеш че Господ Бог твой, той е Бог, Бог верний. който съхранява завета и милостта към онези които го обичат и пазят заповедите му, до тисяща родове; 10. а на онези които го ненавидят, въздава им в лице и ги изтребя: няма да забавя на оногоз който го ненавиди: ще му въздаде в лицето му. 11. За то, пази заповедите, и повеленията, и съдовете които аз ти заповядвам днес да ги правиш. 12. И ако слушате тези съдове, и ги пазите и вършите, ще упази Господ Бог твой за тебе завета и милостта за която се кле на отците ти; 13. и ще те възлюби, и ще те благослови, и ще те умножи, и

ще благослови плода на утробата ти, и плода на земята ти, житото ти, и виното ти, и маслото ти, и чредите на говедата ти, и стадата на овците ти, в земята която се кле на отците ти да даде тебе. 14. Ще бъдеш благословен повече от всичките народи: не ще да има неплоден или неплодна в тебе и в скотовете ти. 15. И ще оттегли Господ от тебе всяка болест, и няма да наведе на тебе ни една от злите Египетски болести които познаваш; но ще ги положи върх всички онез които те ненавидят. 16. И да изтребиш всичките народи които Господ Бог твой ти предава: окото ти да ги не пожали; и на боговете им да не служиш, защото това ще ти бъде примка. 17. Ако ти othечеш в сърдцето си: Тия народи са по-многочислени от мене: как ще мога да ги изгоня? - 18. да се не убоиш от тях: помни добре що направи Господ Бог твой на Фараона и на всичките Египтяни: 19. големите опитвания които видеха очите ти, и знаменията, и чудесата, и крепката ръка, и простреназа мишца с които те Господ Бог твой изведе: така ще направи Господ Бог твой на всичките народи от които се ти боиш. 20. Още и стършени ще проводи Господ Бог твой на тях доде се изтребят които са останали и са се скрили от лицето ти. 21. Да се не убоиш от тях; защото Господ Бог твой е всред тебе, Бог велик и страшен. 22. И ще изкорени Господ Бог твой малко по малко тези народи от лицето ти: не можеш ги ти изтреби скоро, за да се не умножат върз тебе полските зверове. 23. Но Господ Бог твой ще ти ги предаде, и ще ги докара в голямо смятение, така що те ще погинат. 24. И ще предаде царете им в ръката ти, и ще погубиш името им от поднебесната: никой не ще може да устои пред тебе доде ги изтребиш. 25. Кумирите на боговете им изгорете с огън: да не пожелаеш да вземеш за себе си среброто или златото което е върх тях, за да се не впримчиш в него, понеже то е мерзост Господу Богу твоему. 26. И да не внесеш гнусота в дома си, за да не станеш проклет

както нея: да имаш съвършено отвращение от нея, и да ти бъде съвсем гнусно, защото е проклетия.

ГЛАВА 8.

1. Всичките заповеди които ви заповядвам аз днес, да внимаете да ги
вършите, за да живеете, и да се умножите, и да влезете и наследите
земята за която се кле Господ на отците ви. 2. И да помниш всичкия
път по който те води Господ Бог твой в тия четиридесет години по
пустинята за да те смири, да те опита за да познае що има в сърдцето
ти, да ли ще упазиш заповедите му, или не. 3. И смири те, и остави те
да огладнееш, и храни те с манна, (която ти не знаеше, и отците ти не
знаеха,) за да ти покаже че человек не живее само с хляб, но с всяко
слово което изхожда из устата Господни живее человек. 4. Облеклата
ти не овехтяха на тебе, нито ногата ти е отекла в тези четиридесет
години. 5. Ще познаеш прочее в сърдцето си че както человек наказва
сина си, така Господ Бог твой те наказва. 6. За това, да пазиш
заповедите на Господа Бога твоего, да ходиш в пътищата му и да се
боиш от него. 7. Защото Господ Бог твой те завожда на земя добра, в
земя на водни реки, на източници и бездни които извират в долове и
планини; 8. в земя на жито, и ечимик, и лозя, и смокви, и нарове; в
земя на маслини и мед; 9. в земя дето ще ядеш хляб не с скудост, не
ще да си лишен от нищо в нея; в земя на която каменете са желязо, и
от горите й ще изкопаеш мед. 10. Когато ядеш и се наситиш, да
благословиш Господа Бога твоего за добрата земя която ти е дал. 11.
Внимай да не забравиш Господа Бога твоего и да не престъпиш
заповедите му, и съдовете му, и повеленията му които ти аз
заповядвам днес, 12. да не би като ядеш и се наситиш, и съградиш
добри къщи и се населиш, 13. и говедата ти и овците ти се умножат, и
се умножи среброто ти и златото ти, и всичко що имаш се умножи, 14.

да не би се тогаз превъзнесло сърдцето ти, та забравиш Господа Бога твоего който те изведе из Египетската земя, из дома на рабството; 15. който те преведе през тази голяма и страшна пустиня дето имаше горителни змии, скорпии, и суша, дето нямаше вода; който ти извади вода из твърдия камик; 16. който те храни в пустинята с манна, която не знаеха отците ти, за да те смири и да те опита, да ти направи добро в сетнините ти; 17. и да не би да речеш в сърдцето си: Силата ми и крепостта на ръката ми спечелиха ми това богатство. 18. Но да помниш Господа Бога твоего; защото той е който ти дава сила да придобиваш богатство, за да утвърди завета си за който се кле на отците ти, както днес. 19. Ако ли забравиш Господа Бога твоего, и отидеш след други богове, и служиш им, и поклониш им се, свидетелствувам на вас днес че съвсем ще се изтребите. 20. Както народите които Господ изтребва от лицето ви, така ще се изтребите, защото не послушахте гласа на Господа Бога вашего.

ГЛАВА 9.

1. Слушай, Израилю: ти преминваш днес Иордан за да влезеш да наследиш народи по-големи и по-силни от тебе, градове големи и оградени до небето, 2. люде велики и високи, Енаковите синове които познаваш, и си чул: Кой може да устои пред Енаковите синове? 3. Знай прочее днес че Иеова Бог твой е предходещий пред тебе: огън пояждаващ е: той ще ги изтреби и той ще ги низложи пред тебе; и ще ги изгониш, и скоро ще ги погубиш както ти рече Господ. 4. Когато Господ Бог твой ги изгони от лицето ти, да не думаш в сърдцето си и да не речеш: За моята правда ме въведе Господ да наследя тази земя; но за нечестието на тези народи ги изгонва Господ от лицето ти. 5. Не за твоята правда, нито за правостта на сърдцето ти, влазяш да наследиш земята им; но за нечестието на тези народи Господ Бог

твой ги изгонва от лицето ти, и да увери думата за която се кле Господ на отците ти, на Авраама, Исаака, и Якова. 6. Знай прочее че Господ Бог твой ти дава тази добра земя да я наследиш не за твоята правда; защото сте люде жестоковийни. 7. Помни, да не забравиш колко си раздражавал Господа Бога твоего в пустинята: от който ден излязохте из Египетската земя додето стигнахте до това място вие сте били непокорни Господу. 8. И в Хорив раздражихте Господа; и прогневи се на вас Господ да ви изтреби. 9. Когато аз възлязох на гората да взема каменните плочи, плочите на завета който направи Господ с вас, тогаз останах на гората четиридесет дни и четиридесет нощи: хляб не ядох и вода не пих. 10. И даде ми Господ двете каменни плочи написани с Божий пръст; и на тях бяха написани всичките думи които говори вам Господ на гората изсред огъня в деня на събранието. 11. И в свършването на четиридесетте дни и четиридесетте нощи даде ми Господ двете каменни плочи, плочите на завета. 12. И рече ми Господ: Стани, слез скоро от тук; защото твоите люде които изведе ти из Египет развратиха се: скоро се уклониха от пътя който им заповядах: направиха си идол излеян. 13. Говори ми още Господ и рече: Видях тези люде, и, ето, люде жестоковийни са: 14. остави ме да ги изтребя, и да погубя името им поднебесната; и тебе ще направя народ по-силен и по-голям от тях. 15. И обърнах се и слязох от гората; и гората гореше с огън, и двете плочи на завета бяха в двете ми ръце. 16. И видях, и, ето, бяхте съгрешили против Господа Бога нашего, бяхте си направили теле леяно, бяхте се уклонили скоро от пътя който ви заповяда Господ. 17. И взех двете плочи та ги хвърлих из двете си ръце, и строших ги пред очите ви. 18. И припаднах пред Господа както по-напред, четиридесет дни и четиридесет нощи: хляб не ядох и вода не пих за всичкия ви грях що съгрешихте и направихте злото пред Господа за да го

раздражавате. 19. Защото се уплаших от гнева и яростта с която Господ се беше разгневил на вас да ви изтреби. Но Господ ме послуша и тоз път. 20. И беше Господ разярен много на Аарона щото да го погуби; и помолих се и за Аарона в онова време. 21. И взех греха ви, телето което направихте, и изгорих го с огън, и счуках го, и стрих го доде стана дребно като прах; и хвърлих праха му в потока който тече от гората. 22. И в Тавера, и в Маса, и в Киврот-атаава разгневихте Господа. 23. И когато Господ ви изпроводи от Кадис-варни и рече: Възлезте та наследете земята която ви давам, тогаз вие се не покорихте на повелението на Господа Бога нашего, и не повярвахте в него, нито послушахте гласа му. 24. Непокорливи бидохте Господу от който ден ви познавам. 25. И припаднах пред Господа през четиридесетте дни и четиридесетте нощи в които бях припаднал, защото Господ рече да ви изтреби. 26. И молих се Господу и рекох: Господи Иеова, не изтребвай людете си и наследието си които си избавил с величието си, които си извел из Египет с крепка ръка. 27. Помни рабите си Авраама, Исаака, и Якова: не се призирай на жестокостта на тези люде, нито на нечестието им, нито на греха им, 28. за да не рекат жителите на тая земя из която си ни извел: Понеже Господ не може да ги въведе в земята за която им се бе обещал, и понеже ги ненавидеше, изведе ги за да ги погуби в пустинята. 29. И те са твои люде и твое наследие, които си извел с голямата си сила и с простряната си мишца.

ГЛАВА 10.

1. В онова време рече ми Господ: Издялай си две каменни плочи като първите, и възлез при мене на гората, и направи си дървен ковчег. 2. И аз ще напиша на плочите думите които бяха на първите плочи които строши ти; и да ги туриш в ковчега. 3. И направих ковчег от

дърво ситим, и издялах две каменни плочи, като първите, и възлязох на гората с двете плочи в ръцете си. 4. И написа той на плочите, както бе написано по-напред, десетте заповеди които говори вам Господ на гората, изсред огъня, в деня на събранието; и даде ги Господ мене. 5. И обърнах се и слязох от гората, и турих плочите в ковчега който направих; за да бъдат там както ми заповяда Господ. 6. И дигнаха се Израилевите синове от Вирот-Венеякан в Мосера. Там умря Аарон, там се и погребе; и свещенствува Елеазар син му вместо него. 7. От там се дигнаха в Гадгад, и от Гадгад в Иотвата, земя на водни реки. 8. В онова време отдели Господ Левийното племе да носи ковчега на завета Господен, да стои пред Господа за да му слугува, и да благославя в името му до днес. 9. За това, нямат Левитите дял или наследие между братята си: Господ е тяхното наследие, както Господ Бог твой им се обеща. 10. И аз стоях на гората, както по-напред, четиридесет дни и четиридесет нощи; и послуша ме Господ и тоз път, и не рачи Господ да те погуби. 11. И рече ми Господ: Стани, предиди пред тези люде, за да влязат и наследят земята за която се клех на отците им да я дам на тях. 12. И сега, Израилю, що иска Господ Бог твой от тебе, ако не да се боиш от Господа Бога твоего, да ходиш по всичките му пътища, и да го обичаш, и да служиш на Господа Бога твоего с всичкото си сърдце и с всичката си душа, 13. да пазиш заповедите на Господа, и повеленията му които аз ти заповядвам днес за доброто ти? 14. Ето, небето, и небето на небесата, земята, и всичкото що е на нея е на Господа Бога твоего. 15. Но само отците ти предпочете Господ, и ги възлюби; и избра вас семето им по тях от всичките люде, както видите днес. 16. Обрежете прочее краекожието на сърдцето си, и не бивайте вече жестоковийни. 17. Защото Иеова Бог ваш е Бог на боговете, и Господ на господарите, Бог великий, крепкий, и страшний, който не гледа на лице, и не приима дар; 18.

който прави съд на сирачето и на вдовицата, и обича чужденеца, комуто дава храна и облекло. 19. Обичайте прочее чужденеца; защото и вие бяхте чужденци в Египетската земя. 20. От Господа Бога твоего да се боиш, нему да служиш, и при него да бъдеш прилепен, и в името му да се кълнеш. 21. Той е хвала твоя, и Той е Бог твой който е направил за тебе тия големи и и страшни дела които видяха очите ти. 22. Със седемдесет души слязоха отците ти в Египет; а сега Господ Бог твой направи те многочислен като звездите на небето.

ГЛАВА 11.

1. Обичай прочее Господа Бога твоего, и пази заръчванията му, и повеленията му, и съдовете му, и заповедите му през всичките си дни. 2. И знайте днес; защото не говоря на чадата ваши, които не познаха и които не видяха наказанието на Господа Бога вашего, величествата му, крепката му ръка, и простряната му мишца, 3. и знаменията му, и делата му които направи всред Египет против Фараона Египетския цар и против всичката му земя, 4. и що направи на воинството на Египтяните, на конете им, и на колесниците им, когато ви гонеха отдир, как направи да ги потопят водите на червено Море, и Господ ги погуби до днес, 5. и що направи вам в пустинята доде да дойдете до това място, 6. и що направи на Датана и Авирона синовете на Елиава сина Рувимова, как отвори устата си земята та ги погълна, и домородията им, и шатрите им, и всичкия им имот, всред всичкия Израил; 7. но вашите очи видяха всичките големи дела Господни които той направи. 8. За това, да пазите всичките заповеди които ви аз заповядвам днес, за да бъдете дързновени, и да влезете и наследите земята в която отхождате за да я наследите, 9. и да се продължат дните ви на земята за която се кле Господ на отците ви да я даде на тях и на семето им, земя в която тече мляко и мед. 10.

Защото земята в която влазяш да я наследиш, не е както Египетската
земя из която излязохте, дето сееше семето си, и напояваше с ногата
си като градина на зелие; 11. но земята в която преминвате да я
наследите земя е на гори и долове: от дъжда на небето пие вода: 12.
земя за която Господ Бог твой се грижи: очите на Господа Бога твоего
са всякога върху нея, от началото на годината и до свършъка на
годината. 13. И ако прилежно послушате заповедите ми които ви аз
заповядвам днес, да обичате Господа Бога вашего, и да му служите с
всичкото си сърдце и с всичката си душа, 14. тогаз ще дам дъжда на
земята ви на времето му, ранния и късния; и ще събереш житото си, и
виното си, и елея си. 15. И ще дам трева на твоите полета за скотовете
ти; и ще ядеш и ще се наситиш. 16. Внимайте на себе си да не се
прелъсти сърдцето ви, и престъпите, и послужите на други богове и
им се поклоните, 17. та се разпали гневът на Господа против вас, и той
затвори небето да не иде дъжд, и земята да не даде плода си, и се
изтребите скоро от добрата земя която ви дава Господ. 18. Турете
прочее тези мои думи в сърдцето си и в душата си, и вържете ги в
знак на ръката си, и да бъдат като надчелия между очите ви. 19. И да
учите на тях чадата си, и да говорите за тях когато седиш в къщата си,
и когато ходиш по пътя, и когато лягаш, и когато ставаш. 20. И да ги
напишеш на праговете на къщата си, и на вратата си, 21. за да се
умножат дните ви и дните на чадата ви на земята за която се кле
Господ на отците ви да даде на тях, колкото небесните дни на земята.
22. Понеже ако упазите прилежно всичките тия заповеди които ви аз
заповядвам, да ги вършите, да обичате Господа Бога вашего, да
ходите по всичките негови пътища, и да сте прилепени нему, 23.
тогаз ще изгони Господ всички тези народи от лицето ви, и ще
наследите народи по-големи и по-силни от вас. 24. Всяко място дето
стъпи стъпката на нозете ви ваше ще бъде: от пустинята и Ливан, от

реката, реката Евфрат, и дору до западното море ще бъде пределът ви. 25. Никой не ще може да устои пред вас: Господ Бог ваш ще тури страх и трепет от вас по лицето на всичката земя на която стъпите, както ви рече. 26. Ето, аз полагам днес пред вас благословение и клетва: 27. благословението, ако послушате заповедите на Господа Бога вашего които ви аз заповядвам днес; 28. и клетвата, ако не послушате заповедите на Господа Бога вашего, но кръшнете от пътя който ви аз заповядвам днес та последвате други богове които не сте познавали. 29. И когато Господ Бог твой те въведе в земята в която отхождаш за да я наследиш, да положиш благословението на горага Гаризин, а клетвата на горага Гевал. 30. Не са ли те оттам Иордан, при пътя който е към запад на слънцето, в земята на Хананейците, които живеят в полето срещу Галгал, при дъбовете Море? 31. Защото вие преминавате Иордан за да влезете да наследите земята която Господ Бог ваш ви дава, и ще я наследите, и ще се населите в нея. 32. И да внимаете да вършите всичките повеления и съдовете които аз турям пред вас днес.

ГЛАВА 12.

1. Тия са повеленията и съдовете които ще внимаете да правите в тази земя която Господ Бог на отците ти дава тебе да я наследиш, в всичките дни в които живеете на земята. 2. Да разорите всичките места дето народите които ще завладеете служиха на боговете си, по високите гори, и по хълмовете, и под всяко зелено дърво; 3. и да съсипете жертвениците им, и строшите стълповете им, и изгорите с огън Ашерите им, и съсечете идолите на боговете им, и погубите имената им от онова място. 4. Вие да не направите такива неща за Господа Бога вашего; 5. но на мястото което Господ Бог ваш избере от всичките ваши племена за да положи името си там - жилището му -

да търсите и там да идете; 6. и там да приносите всесъжението си, и жъртвите си, и десетъците си, и възвишаемите приношения на ръцете си, и обричанията си, и самоволните си приношения, и първородните от говедата си и от овците си; 7. и там да ядете пред Господа Бога вашего и да се веселите, вие и челедите ви, в всичко на каквото турите ръце, в каквото те е благословил Господ Бог твой. 8. Да не правите според всичко което правим ние днес тук, всеки онова което му се вижда за добро. 9. Защото не сте дошли още в упокоението и в наследието, което ви дава Господ Бог ваш. 10. Но когато прейдете Иордан и се населите на земята която ви Господ Бог ваш дава да наследите, и ви даде упокоение от всичките ви неприятели наоколо, та се населите безопасно, 11. тогаз на мястото което избере Господ Бог ваш да насели там името си, там да приносите всичко що ви заповядвам: всесъженията си, и жъртвите си, десетъците си, и възвишаемите приношения на ръцете си, и всичките си избрани обричания които сте обрекли Господу; 12. и да се веселите пред Господа Бога вашего, вие, и синовете ви, и дъщерите ви, и рабите ви, и рабините ви, и Левитинът който е отвътре вратата ви; защото той няма дял нито наследие с вас. 13. Внимай на себе си да не би да принесеш всесъженията си на всяко място което видиш; 14. но на това място което избере Господ в едно от племената ти, там да приносиш всесъженията си, и там да правиш всичко що ти заповядвам. 15. Можеш обаче в всичките твои жилища да колиш и да ядеш месо по всичкото желание на душата ти, според благословението което ти е дал Господ Бог твой: нечистий и чистий могат да ядат от него, както от сърна и както от елен. 16. Само кръвта да не ядете: на земята да я изливате като вода. 17. Не можеш да ядеш отвътре вратата си десетъка на житото си, или на виното си, или на елея си, или първородните на говедата си или на овците си, нито

някое от обричанията си които си обрекъл, нито самоволните си приношения, или възвишаемите приношения на ръцете си; 18. но тях да ядеш пред Господа Бога твоего на мястото което избере Господ Бог твой, ти, и син ти, и дъщеря ти, и слугата ти, слугинята ти, и Левитинът който е отвътре вратата ти; и да се веселиш пред Господа Бога твоего в всичко на каквото туриш ръка. 19. Внимай на себе си да не оставиш някога Левитина колкото време живееш на земята си. 20. Когато разшири Господ Бог твой пределите ти както ти се обеща, и речеш: Ще ям месо, (защото желае душата ти да яде месо,) можеш да ядеш месо по всичкото желание на душата ти. 21. Ако мястото което Господ Бог твой избра да положи там името си отстои много далеч от тебе, тогаз да колиш от говедата си и от овците си които ти е дал Господ както ти заповядах, и да ядеш в жилищата си по всичкото желание на душата ти. 22. Както се яде сърна и елен, така ще ги ядеш: нечистий и чистий могат да ядат от тях без разлика. 23. Само строго да се вардиш да не ядеш кръв; защото кръвта е животът, и не бива да ядеш живота с месото. 24. Да я не ядеш: на земята да я изливаш като вода. 25. Да я не ядеш, за да ти бъде добре, на тебе и на чадата ти след тебе, когато правиш правото пред Господа. 26. Но посвещенията си колкото имаш и обричанията си да вземеш та да идеш на мястото което избере Господ, 27. и да принесеш всесъженията си, месото и кръвта, върх олтаря на Господа Бога твоего: кръвта на жъртвите ти ще се излее върху олтаря на Господа Бога твоего, а месото ще изядеш. 28. Внимай и слушай всичките тия думи които ти заповядвам, за да ти бъде добре, на тебе и на чадата ти след тебе во век, когато правиш доброто и правото пред Господа Бога твоего. 29. Когато Господ Бог твой изтреби народите от лицето ти дето отхождаш да ги наследиш, и когато ги наследиш и се населиш на земята им, 30. внимай на себе си да се не впримчиш да ги последваш когато се изтребят от лицето ти;

и да не издирваш за боговете им и говориш: както служеха тия народи на боговете си, така и аз ще направя. 31. Да не направиш така Господу Богу твоему; защото всяка гнусота която Господ ненавиди направиха те на боговете си, понеже и синовете си и дъщерите си изгаряха с огън за боговете си. 32. Всичко що ви заповядвам аз, внимайте това да правите: да не притуриш на него, нито да отнемеш от него.

ГЛАВА 13.

1. Ако възстане всред тебе пророк или съновидец и ти даде знамение или чудо, 2. и се сбъде знамението или чудото за което ти говори, и рече: Да идем след други богове, които ти не знаеш, и да им служим, 3. да не слушаш думите на онзи пророк или на онзи съновидец; защото ви изкушава Господ Бог ваш за да познае да ли обичате Господа Бога вашего от всичкото си сърдце и от всичката си душа. 4. Господа Бога вашего да последвате, и нему да се боите, и заповедите му да пазите, и гласа му да слушате, и нему да служите, и при него да сте прилепени. 5. А онзи пророк или онзи съновидец да се умъртви; защото е говорил отстъпление от Господа Бога вашего който ви изведе из Египетската земя, и ви избави от дома на рабството, за да те отбие от пътя по който ти заповеда Господ Бог твой да ходиш: така да изтребиш злото отсред си. 6. Ако те убеждава скритом брат ти, синът на майка ти, или син ти, или дъщеря ти, или жената на пазухата ти, или приятелят ти който е като душата ти, и рече: Да идем и да служим на други богове, които не си знаял ти нито отците ти, 7. (от боговете на тези народи които са около вас, или близу при тебе, или далеч от тебе от единия край на земята до другия,) 8. да му не съизволиш, нито да го слушаш, нито да го пощади окото ти, нито да го пожалиш, нито да го скриеш; 9. но непременно да го умъртвиш:

ръката ти да бъде първа върх него за да го умъртвиш, и после ръката на всичките люде. 10. И да го убиеш с камене да умре, защото поиска да те отбие от Господа Бога твоего който те изведе из Египетската земя, из дома на рабството. 11. И всичкий Израил като чуят ще се убоят, и не ще да направят вече всред тебе таково зло. 12. Ако чуеш в някой от градовете които Господ Бог твой ти дава за да се населиш там че се говори: 13. Лоши человеци са излезли отсред тебе и отбиха жителите на града си, и рекоха: Да идем да служим на други богове, които не знаеш, 14. тогаз да разискаш, и изпиташ, и добре да издириш; и това нещо ако е истинно и верно, ако такава гнусота е сторена всред тебе, 15. непременно да поразиш жителите на онзи град с острото на ножа, и да изтребиш като проклето нещо него, и всичките що са в него, и скотовете му с острото на ножа. 16. И да събереш всичките му користи всред стъгдата му, и да изгориш с огън града; и всичките му користи съвсем да изгориш за Господа Бога твоего; и да бъде вечно той развалини, вече да се не съгради. 17. И да се не залепи за ръката ти нищо от проклетията; за да се върне Господ от яростта на гнева си, и да ти даде милост, и да тя помилва, и да те умножи както се кле на отците ти, 18. ако послушаш гласа на Иеова Бога твоего за да пазиш всичките му заповеди които ти заповядвам днес, да правиш правото пред Господа Бога твоего.

ГЛАВА 14.

1. Вие сте синове на Господа Бога вашего: да не правите по тялото си нарязвания, нито да правите плешивост между очите си за мъртвец. 2. Защото сте люде свети на Господа Бога вашего; и избра вас Господ за да сте народ собствен нему от всичките народи които са по лицето на земята. 3. Да не ядеш нищо гнусно. 4. Тия са скотовете които ще ядете: говедото, овцата, и козата, 5. еленът, и сърната, и сайгакът, и

дивият ярец, и пигаргът, и ориксът, и камилопардът. 6. И всяко четвероного което има нога раздвоена, и копито разцепено на два нокта, и прегризва помежду четвероногите, тях да ядете. 7. Но от които прегризват, или от които имат копито раздвоено и разцепено да не ядете тия: камилата, и заяка, и кролика; защото прегризват, но нямат раздвоено копито: те са за вас нечисти; 8. и свинята, защото има копито раздвоено но не прегризва, нечиста е за вас; от месото им да не ядете, нито до труповете им да се прикоснете. 9. От всичките що са у водите тия да ядете: всичките които имат крила и люспи да ядете; 10. но всички които нямат крила и люспи да не ядете: нечисти са за вас. 11. Всяка птица чиста да ядете. 12. А тия са които няма да ядете: орелът, и грифът, и морският орел, 13. и пилякът, и соколът, и сяпът по вида му, 14. и всеки вран по вида му, 15. и камилоптицата, и совата, и куковицата, и ястребът по вида му, 16. и нощният вран, и ивинът, и лебедът, 17. и неяситта, и сипът, и лиликът, 18. и щрькът, и цаплята по вида й, и вдодът, и прилепът. 19. И всичките крилати пълзещи нечисти са за вас: не ще да се ядат. 20. Всяка птица чиста ще ядете. 21. Никаква мърша да не ядете; (на чужденеца който е отвътре вратата ти можеш да я даваш да я яде, или да я продаваш на другоземец;) защото вие сте люде свети на Господа Бога вашего. Да не свариш яре в млякото на майка му. 22. Давай непременно десетъка от всичките си произведения които си посеял, които произвожда нивата ти всяка година. 23. И да ядеш десетъка на житото си, на виното си, и на маслото си, и първородните от говедата си и от овците си пред Господа Бога твоего, на мястото което избере за да положи името си там, за да се научиш да се боиш всякога от Господа Бога твоего. 24. Ако ли е пътят много далеч за тебе щото да не можеш да ги занесеш, понеже е много далеч от тебе мястото което избере Господ Бог твой за да положи там името си когато те благослови Господ Бог твой, 25.

тогаз да ги размениш за сребро, и да вържеш среброто в ръката си, и да идеш на мястото което избере Господ Бог твой; 26. и да дадеш среброто за каквото нещо пожелае душата ти, за говеда, или за овци, или за вино, или за сикера, или за какво да е което би пожелала душата ти; и да ядеш там пред Господа Бога твоего и да се развеселиш, ти, и домът ти, 27. и Левитинът който е отвътре вратата ти: да го не оставиш; защото той няма дял нито наследие с тебе. 28. В свършъка на третата година да извадиш всичкия десетък от произведението си през оная година, и да го туриш отвътре вратата си; 29. и Левитинът, (защото няма дял нито наследие с тебе,) и чужденецът, и сирачето, и вдовицата които са отвътре вратата ти да дохождат, и да ядат, и да се наситят; за да те благослави Господ Бог твой във всичките дела на ръцете ти които ще работиш.

ГЛАВА 15.

1. В свършъка на седем години да направиш оставяне. 2. И това е правилото на оставянето: всеки заимодавец който даде на заем на ближния си да го остави; да го не иска от ближния си или от брата си; защото се провъзгласява оставяне за Господа. 3. От чужденеца можеш да го искаш; но каквото има твое у брата ти, ръката ти да го остави 4. доде се не намерва сиромах между вас; защото Господ ще те благослови много в земята която ти Господ Бог твой дава в наследие за да я владееш. 5. Ако само с прилежание слушаш гласа на Господа Бога твоего за да внимаеш да правиш всичките тия заповеди които ти аз заповядвам днес, 6. то Господ Бог твой ще те благослови както ти се обеща; и ще даваш на заем на много народи, но ти не ще да вземаш на заем; и ще владееш над много народи, но над тебе няма да владеят. 7. Ако има у тебе сиромах от братята ти отвътре в някои от вратата ти, в земята ти която Господ Бог твой ти дава, да не ожесточаваш

сърдцето си, нито да затвориш ръката си от брата си сиромаха; 8. но непременно да отвориш ръката си към него, и непременно да му дадеш на заем доволно за нуждата му, за каквото има потреба. 9. Внимай на себе си да не влезе лоша мисъл в сърдцето ти, та речеш: Приближава седмата година, годината на оставянето; и да не стане лукаво окото ти против брата ти сиромаха и му не дадеш, и извика към Господа против тебе, и ти бъде грях. 10. Да му дадеш непременно, и сърдцето ти да не скърби когато му даваш; понеже за това ще те благослови Господ Бог твой във всичките ти дела и във всичките ти предприятия. 11. Защото няма да изчезне сиромах отсред земята ти; за това ти аз заповядвам и казвам: Непременно да отваряш ръката си към брата си, към сиромаха си, и към оскудния си на земята си. 12. Ако ти се продаде брат ти, Евреин или Еврейка, ще ти слугува шест години; а в седмата година ще го изпратиш свободен от себе си. 13. И когато го изпратиш свободен от себе си, да го не изпратиш празден: 14. непременно да го даруваш с нещо от стадото си, и от гумното си, и от жлеба си: от каквото те е Господ Бог твой благословил да му дадеш. 15. И да си напомниш че и ти беше раб в Египетската земя, и Господ Бог твой те избави; за това и аз ти заповядвам това нещо днес. 16. Ако ли ти рече: Не излизам из тебе, понеже обича тебе и дома ти защото е благополучен с тебе, 17. тогаз да вземеш шило и да промушиш ухото му на вратата, и ще ти бъде раб за винаги; и на рабинята си да направиш така. 18. Да ти се не види жестоко когато го изпратиш свободен от себе си; защото ти е слугувал двойно отколкото уценен слуга, шест години; и Господ Бог твой ще те благослови във всичко що правиш. 19. Всичките първородни които се раждат от говедата ти и овците ти, които са мъжки, да посвещаваш на Господа Бога твоего: да не употребиш в работене първородното на говедото си, нито острижеш първородното на овците си. 20. Пред Господа Бога твоего да

го ядеш всяка година, ти и домът ти, на мястото, което избере Господ.
21. Ако ли има някой порок, ако е хромо, или сляпо, или има някой
порок лош, да го не принесеш жъртва на Господа Бога твоего. 22.
Отвътре вратата си да го ядеш като сърна и като елен: без разлика
нечистий и чистий да ядат. 23. Но кръвта му да не ядеш: на земята да
я излееш като вода.

ГЛАВА 16.

1. Пази месеца Авив и прави пасхата на Господа Бога твоего; понеже в
месец Авив те изведе Господ Бог твой из Египет през нощ. 2. И да
жъртвуваш пасхата на Господа Бога твоего от овци и говеда, на
мястото което избере Господ за да насели там името си. 3. Да не ядеш
с нея нищо квасно: седем дни да ядеш с нея безквасни хлябове, хляб
на оскърбение, (защото набързо излезе ти из Египетската земя;) за да
помниш деня на излизането си из Египетската земя през всичките
дни на живота си. 4. И да се не види квас във всичките ти предели
седем дни; и от месото което ще жъртвуваш на първия ден надвечер
да не остане нищо до сутринта. 5. Не можеш да жъртвуваш пасхата в
кой да е от градовете ти които ти дава Господ Бог твой; 6. Но на онова
място което избере Господ Бог твой за да насели там името си ще
жъртвуваш пасхата вечер около захождането на слънцето, във
времето в което си излязъл из Египет. 7. И да я изпечеш и ядеш на
мястото което избере Господ Бог твой, и на сутринта да се върнеш и
да идеш в къщата си. 8. Шест дни да ядеш безквасни; и в седмия ден
да бъде тържествено събрание на Господа Бога твоего: да не работиш
никаква работа. 9. Седем седмици да изброиш за себе си: начни да
броиш седемте седмици от когато първ път туриш сърп на жетвата.
10. И да направиш праздника на седмиците Господу Богу твоему с
възможното от ръката ти самоволно приношение което ще

приносиш, според колкото те е благословил Господ Бог твой. 11. И да се веселиш пред Господа Бога твоего, ти, и син ти, и дъщеря, и слугата ти, и слугинята ти, и Левитинът който е отвътре вратата ти, и чужденецът, и сирачето, и вдовицата, които са всред вас, на онова място което избере Господ Бог твой за да насели там името си. 12. И да помниш че си бил ти раб в Египет; и внимай да вършиш тия повеления. 13. Да правиш праздника на шатрите седем дни като събереш житото си и виното си; 14. и да се веселиш на праздника си, ти, и син ти, и дъщеря ти, и слугата ти, и слугинята ти, и Левитинът, и чужденецът, и сирачето, и вдовицата които са отвътре вратата ти. 15. Седем дни да празднуваш Господу Богу твоему на мястото което избере Господ; защото Господ Бог твой ще те благослови във всичките ти произведения и във всичките дела на ръцете ти; и ти само ще се веселиш. 16. Три пъти в годината да се явява всеки твой мъжки пол пред Господа Бога твоего на мястото което избере той, в праздника на безквасните, и в праздника на седмиците, и в праздника на шатрите; и да се не явяват пред Господа с праздни ръце. 17. Всеки да дава по силата си, според благословението на Господа Бога твоего което ти е дал. 18. Да си поставиш съдии и надзиратели по всичките си градове които ти дава Господ Бог твой по племената ти; и да съдят людете с правосъдие. 19. Да не развратиш съд: да не гледаш на лице нито да вземаш дар, защото дарът заслепява очите на мъдрите, и превраща думите на праведните. 20. Правдата, правдата да дириш, за да поживееш, и да наследиш земята която ти дава Господ Бог твой. 21. Да не насадиш за себе си дъбрава от какви годе дървета при олтаря на Господа Бога твоего който ще си направиш; 22. нито да си поставиш идол, нещо което ненавиди Господ Бог твой.

ГЛАВА 17.

1. Да не принесеш Господу Богу твоему говедо или овца което има порок или какъв годе недостатък; понеже то е гнусота Господу Богу твоему. 2. Ако се намери всред вас, в някой от градовете ти които Господ Бог твой ти дава, мъж или жена който стори зло пред Господа Бога твоего, и престъпи завета му, 3. и отиде и послужи на други богове и им се поклони, на слънцето, или на луната, или на какво годе от небесното войнство, нещо което не съм заповядал, 4. и ти се извести и чуеш, и добре изпиташ, и, ето, е истина, известно е това, сторила се е такава мерзост в Израил, 5. тогаз да изведеш вън при вратата си мъжа или жената които са сторили това зло: мъжа или жената да ги убиете с камене, и да умрат. 6. чрез устата на двама или на трима свидетели да се умъртвява който е за смърт: чрез устата само на един свидетел да не се умъртвява. 7. Ръцете на свидетелите да бъдат първи на него за да го умъртвят, и после ръцете на всичките люде: така ще отмахнеш злото отсред си. 8. Ако ти се случи някоя работа много мъчна за тебе да я отсъдиш между кръв и кръв, между съд и съд, и между биене и биене, препирателни работи вътре в селенията ти, тогаз да станеш и да възлезеш на мястото което избере Господ Бог твой, 9. и да идеш при свещениците Левитите, и при съдията който ще бъде в ония дни, и да попиташ; и ще ти кажат решението на съда. 10. И да направиш според думата която ти кажат от онова място което избере Господ; и да внимаеш да сториш по всичко както те научат. 11. И по изречението на закона както те научат, и по съда който ти рекат, да направиш; да се не уклоняваш от думата която ти кажат надясно или наляво. 12. А человекът който постъпи дързостливо, и не послуша свещеника който предстои да служи там пред Господа Бога твоего, или на съдията, този человек да умре; и да отмахнеш злото от Израиля. 13. И всичките люде като чуят

ще се убоят, и не ще бъдат вече дързостливи. 14. Като влезеш в земята която ти дава Господ Бог твой, и я наследиш, и се населиш в нея, и речеш: Ще си поставя цар както всичките народи които са около мене, 15. тогаз да си поставиш цар когото избере Господ Бог твой: не можеш да поставиш над себе си чужд человек който не ти е брат. 16. Но да не трупа много коне за себе си, нито да върне людете в Египет за умножение на коне; защото Господ ви рече: Да се не върнете вече през онзи път. 17. Нито да взема много жени за себе си, за да не отстъпи сърдцето му; нито да трупа твърде много сребро и злато за себе си. 18. И когато седне на царския си престол, да препише в една книга за себе си препис на тоя закон, от онази която е пред свещениците Левитите. 19. И той да бъде при него; и да прочита в него през всичките дни на живота си, за да се научи да се бои от Господа Бога своего, да пази всичките думи на тоя закон и тия повеления, и да ги върши; 20. за да се не превъзнесе сърдцето му над братята му, и да се не уклонява от заповедта надясно или наляво; за да бъде многолетен на царството си, той и чадата му, всред Израил.

ГЛАВА 18.

1. Свещениците Левити и всичкото Левийно племе да нямат дял нито наследие заедно с Израиля: жъртвоприношенията Господу и неговото наследие да ядат. 2. За това не ще имат наследие между братята си: тяхното наследие е Господ, както им рече. 3. И това ще бъде правдината на свещениците от людете, от онези които приносят в жъртва или говедо или овца: да дават на свещеника плешката, и челюстите, и търбуха. 4. Начатките на житото си, на виното си, и на елея си, и начатъка на стриженето на овците си да даваш нему. 5. Защото него избра Господ Бог твой от всичките ти племена за да предстои да служи в името на Господа, той и синовете му винаги. 6. И

ако дойде Левитин из някой от градовете ти от всичкий Израил дето е бил пришлец, и дойде с всичкото желание на душата си на мястото което избере Господ, 7. тогаз ще служи в името на Господа Бога своего както всичките му братя Левитите които предстоят там пред Господа. 8. Равни дялове да ядат, освен произходещето от продажбата на отеческия му имот. 9. Като влезеш в земята която ти дава Господ Бог твой, не се учи да правиш по гнусотите на ония народи. 10. Да се не намерва в тебе никой който да прекарва сина си или дъщеря си през огън, чародей, или прокобител, или гатател, или омаятел; 11. или обаятел, или бесовъпрошател, или вълшебник, или мъртвовъпрошател; 12. защото всеки който прави тия дела гнусен е Господу, и за тия гнусоти Господ Бог ги изгонва от лицето ти. 13. Съвършен да бъдеш пред Господа Бога твоего. 14. Защото тия народи които ще наследиш слушат прокобителите и чародеите; а на тебе така не е дал Господ Бог твой. 15. Господ Бог твой ще ти въздигне отсред тебе, от братята ти, пророк като мене: него да слушате, 16. по всичко както просеше от Господа Бога твоего при Хорив в деня на събранието, и говореше ти: Да не чуя вече гласа на Господа Бога моего, и да не видя вече тоя голям огън, за да не умра. 17. И рече ми Господ: Добре е каквото говориха. 18. Аз ще им въздигна отсред братята им пророк като тебе, и ще туря думите си в устата му; и ще им говори всичко каквото му аз заповядвам. 19. И който не послуша думите ми които той ще говори в мое име, аз ще искам ответ от него. 20. Но пророк който дръзне и говори в мое име дума която аз не му съм заповядал да говори, или който говори в името на други богове, този пророк да се умъртви. 21. Ако ли речеш в сърдцето си: Как ще познаем думата която Господ не е говорил? - 22. когато някой пророк говори в името на Господа, и думата не се сбъде нито се случи, тая е

думата която Господ не е говорил: пророкът я е говорил от дързост; да се не убоиш от него.

ГЛАВА 19.

1. Когато Господ Бог твой погуби народите на които земята дава тебе
Господ Бог твой, и ги наследиш и се населиш в градовете им и в
къщите им, 2. тогаз да си отделиш три града всред земята си която ти
Господ Бог твой дава да я наследиш. 3. Да си приготвиш пътя; и да
разделиш на три части пределите на земята си която ти Господ Бог
твой дава да наследиш, за да бяга там всеки убийца. 4. И това е
правилото за убийцата който може да побегне там и да остане жив;
който удари ближния си без намерение, когото по-напред не е
мразил, 5. както когато отхожда някой заедно с другаря си в леса за да
сече дърва, и, ръката му като удари със секирата за да пресече
дървото, изкочи желязото из топорището и улучи другаря му, и той
умре, такъв нека бяга един от тия градове, и ще живее: 6. да не би
отмъстителят за кръвта в разпаление на сърдцето си да се завтече
след убийцата и го пристигне (ако е пътят далечен) и го убие, без да е
достоен за смърт, понеже го не мразеше от по-напред. 7. Затова аз ти
заповядвам и казвам: Три градове да си отделиш. 8. А когато Господ
Бог твой разшири пределите ти както се кле на отците ти, и ти даде
всичката земя която се обеща да даде на отците ти, 9. ако пазиш и
вършиш всички тия заповеди които ти заповядвам днес, да обичаш
Господа Бога твоего, и да ходиш всякога в неговите пътища, тогаз при
тия трите ще си притуриш още три града; 10. за да се не пролее
неповинна кръв в твоята земя която ти Господ Бог твой дава наследие,
и да няма върх тебе повинност на кръв. 11. Но ако има някой ненавист
на ближния си, и го пречака, и се устреми на него та го удари, и умре,
и побегне в един от тия градове, 12. тогаз старейшините на града му

да проводят и да го вземат от там, и да го предадат в ръката на отмъстителя за кръвта за да умре. 13. Окото ти да го не пожали, но да отмахнеш от Израиля проливане на неповинна кръв, за да ти бъде добре. 14. Да не поместиш междите на ближния си които дедите ти са поставили в твоето наследие което ще наследиш в земята която Господ Бог твой ти дава за да я наследиш. 15. Един свидетел да се не подигне против някого человека за какво да е беззаконие или за какво да е съгрешение каквото съгрешение би съгрешил: чрез устата на двама свидетели, или чрез устата на трима свидетели, да се уверява всяка дума. 16. Ако се подигне неправеден свидетел против человека за да свидетелствува против него за неправда, 17. тогаз и двамата человеци между които е прението да застанат пред Господа, пред свещениците и пред съдиите които са в ония дни; 18. и съдиите да изпитат потънко; и ако е свидетелят лъжесвидетел, и свидетелствува лъжливо против брата си, 19. тогаз да му направите това което той бе намислил да направи на брата си; и да отмахнеш злото отсред си. 20. И другите ще чуят и ще се убоят, и не ще направят за напред такова зло всред тебе. 21. Да го не пожали окото ти: живот за живот, око за око, зъб за зъб, ръка за ръка, нога за нога.

ГЛАВА 20.

1. Когато излезеш на бой против неприятелите си, и видиш коне, и колесници, и люде повече от тебе, да не се убоиш от тях; защото с тебе е Господ Бог твой който те изведе из Египетската земя. 2. И когато приближиш при боя, свещеникът да пристъпи и говори на людете 3. и да им рече: Слушай, Израилю! Вие приближавате днес при боя против неприятелите си. Да не ослабне сърдцето ви: не бойте се, нито се смущавайте, нито се ужасавайте от тях; 4. защото Господ Бог ваш е който ходи с вас да се бие за вас против враговете ви за да

ви спаси. 5. И надзирателите да говорят на людете и да рекат: Кой човек е съградил нов дом и не го е обновил? Нека иде и да се върне в дома си, да не би да умре в боя, и го обнови друг човек. 6. И кой човек е насадил лозе и не е ял първите му плодове? Нека иде и нека се върне в дома си, да не би да умре в боя, и яде друг човек първите му плодове. 7. И кой човек се е сгодил за жена и не я е взел? Нека иде и нека се върне в дома си, да не би да умре на боя, и я вземе друг човек. 8. И надзирателите да говорят още на людете и да рекат: Кой човек е боязлив и безсърдечен? Нека иде и нека се върне в дома си, да не би ослабнало сърдцето на братята му като неговото сърдце. 9. И като свършат надзирателите да говорят на людете, нека поставят войводи на пълковете за началници на людете. 10. Когато приближиш при град за да го завоюваш, предложи му мир. 11. И ако ти отговори мирно и ти отвори, тогаз всичките люде които се намерват в него ще ти бъдат подданни и ще ти работят; 12. ако ли не направи мир с тебе, но воюва против тебе, тогаз да го обсадиш; 13. и като го предаде Господ Бог твой в ръцете ти тогаз да поразиш всичките му мъжки с острото на ножа, 14. а жените, и децата, и скотовете, и всичко що се намира в града, всичките му користи, да вземеш за себе си, и да ядеш користите на враговете си които Господ Бог твой ти даде. 15. Така да правиш на всичките градове които са много далеч от тебе, които не са от градовете на тия народи; 16. а от градовете на тия люде които Господ Бог твой ти дава за наследие да не оставиш живо нищо което има дихание, 17. но да ги изтребиш като проклето нещо: Хетейците, и Аморейците, Хананейците, и Ферезейците, Евейците, и Иевусейците, както ти заповядя Господ Бог твой; 18. за да не ви научат да правите по всичките им гнусоти които са правили на боговете си, и съгрешите против Господа Бога вашего. 19. Когато обсаждаш някой град много дни, и воюваш го за да го превземеш, да не изтребиш дърввата му, и да

не дигаш на тях топор; защото от тях можеш да се храниш, и да не ги изсечеш. човек ли е дървото на полето та да влезе от лицето ти в обсадата? 20. Само дървята които знаеш че не са дървя за храна, тях можеш да изтребиш и изсечеш; и да направиш окоп против града който ти се противи доде се предаде.

ГЛАВА 21.

1. Ако в земята която ти Господ Бог твой дава да наследиш се намери убит някой паднал на полето, и не се знае кой го е убил, 2. тогаз да излезат старейшините ти и съдиите ти и да измерят разтоянието до градовете които са около убития; 3. и старейшините на града който е най-близу до убития да вземат юница с която не е работено, нито е теглила ярем; 4. и старейшините на онзи град да докарат юницата в един дол каменлив, който не е оран нито е сеян, и там в дола да пресекат врата на юницата. 5. И да пристъпят свещениците синовете Левиеви (понеже тях избра Господ Бог твой да му служат, и да благославят името Господне, и по думата им да се съди всяко препиране и всяко биене,) 6. и всичките старейшини от онзи град който е най-близу до убития да омият ръцете си над заклаваната юница в дола, 7. и да отговорят и рекат: Ръцете ни не са проляли тази кръв, нито очите ни са видели: 8. бъди милостив, Господи, на людете си Израиля които си избавил, и не считай на людете си Израил кръв неповинна. И ще им се прости кръвта. 9. Така ще изгладиш изсред себе си неповинната кръв когато направиш правото пред очите на Господа. 10. Когато излезеш да воюваш против враговете си, и Господ Бог твой ги предаде в ръцете ти, и вземеш от тях пленници, 11. и видиш между пленниците жена добролична, и я възлюбиш да я вземеш за своя жена, 12. тогаз да я заведеш у дома си; и тя да обръсне главата си и отреже ноктите си, 13. и да съблече от себе си дрехите на

пленението си, и да седи в дома ти, и да оплаква баща си и майка си цял месец; и после това да влезеш при нея, и да й бъдеш мъж, и тя да ти бъде жена. 14. Ако ли не се благодариш от нея, тогаз да я изпроводиш свободна; и да не я продадеш за сребро, да не я направиш рабиня, защото си я смирил. 15. Ако има някой две жени, едната любима, а другата нелюбима, и му народят чада, любимата и нелюбимата, и първородният син е на нелюбимата, 16. тогаз в който ден дели на синовете си имота си не може да направи първороден сина на любимата и да презре сина на нелюбимата, първородния; 17. но да припознае за първороден сина на нелюбимата, и да му даде двоен дял от всичкия си имот; защото е начатък на силата му: нему принадлежи правото на първородството. 18. Ако има някой син упорит и непокорлив, който не слуша гласа на отца си или гласа на майка си, и те са го наказвали, но той не ги е слушал, 19. тогаз отец му и майка му да го хванат и да го заведат при старейшините на града му, и при портата на мястото му, 20. и да рекат на старейшините на града му: Тоя наш син е упорит и непокорлив: не слуша гласа ни: разкошен е и пияница. 21. Тогаз всичките человеци от града му да го убият с камене, и да умре; и да отмахнеш злото отсред си; и всичкий Израил да чуе и да се убои. 22. И ако някой стори съгрешение достойно за смърт, и осъден бъде на смърт, и го обесиш на дърво, 23. да не остане тялото му всичката нощ на дървото, но непременно да го погребеш в истия ден, защото е проклет от Бога обесений; и да не оскверниш земята си която Господ Бог твой ти дава в наследие.

ГЛАВА 22.

1. Когато видиш говедото на брата си или овцата му загубени, да ги не пренебрежиш; непременно да ги върнеш при брата си. 2. И ако

брат ти не е близу при тебе, или ако го не познаваш, тогаз прибери ги у дома си, и да бъдат при тебе доде ги потърси брат ти; и тогаз да му ги дадеш. 3. Така да правиш и за осела му; така да правиш и за дрехата му; така да правиш и за всяко изгубено нещо на брата си което е изгубил и ти го намериш: не бива да го пренебрежиш. 4. Когато видиш осела на брата си или говедото му паднало на пътя, да ги не пренебрежиш: непременно да ги дигнеш с него. 5. Жена да не носи мъжко облекло, нито мъж да се облече с женска дреха; понеже всичките които правят така гнусота са на Господа Бога твоего. 6. Ако ти се случи на пътя птиче гнездо на някое дърво или на земята, и в него пилета или яйца, и майката лежи на пилетата или на яйцата, да не вземеш майката с чадата. 7. Непременно да пуснеш майката, а чадата да вземеш за себе си, за да ти бъде добре, и да се продължат дните ти. 8. Когато съградиш нова къща, да направиш ограждение около стрехите си, за да не направиш къщата си повинна на кръв ако падне някой человек от нея. 9. Да не насееш лозето си с разнородни семена, за да се не оскверни произведението на семето което си насеял, и плодът на лозето. 10. Да не ореш с вол и осел наедно. 11. Да не облечеш дреха смесена от вълна и лен заедно. 12. Да си направиш ресни в четирите краища на дрехата си с която се покриваш. 13. Ако някой вземе жена, и влезе при нея, и я възненавиди, 14. и даде причина да я злословят, и нанесе на нея лошо име, и рече: Взех тая жена, и като приближих при нея не я намерих девица, 15. тогаз на момата баща й и майка й да вземат и занесат белезите от девичеството на момата при старейшините градски в портата; 16. и: на момата баща й да рече на старейшините: Дадох дъщеря си на тогози человека за жена; а той я ненавиди, 17. и, ето, даде причина да я злословят, и казва: Не намерих дъщеря ти девица; но ето девичествата на дъщеря ми. И да разгънат ризата пред старейшините

градски. 18. Тогаз старейшините на онзи град да вземат человека и да го накажат, 19. и да го глобят сто сикли сребърни; и да ги даде на бащата на момата, защото нанесе лошо име на Израилска девица. И да му бъде жена: не бива да я напусне във всичкия си живот. 20. Ако ли е това нещо истинно, и не се намери девичество у момата, 21. тогаз да извадят момата пред вратата на бащиния й дом, и человеците от града й да я убият с камене, и да умре; защото е сторила безчестие в Израил като е блудствувала в бащиния си дом: така да отмахнеш злото отсред си. 22. Ако се намери някой лежащ с оженена жена, тогаз и двамата да бъдат убити, мъжът който е лежал с жената и жената: така да отмахнеш злото от Израил. 23. Ако някоя млада девица е годена за мъж, и я намери някой в града и лежи с нея, 24. тогаз да ги извадите двамата пред вратата на онзи град, и да ги убиете с камене, и да умрат: момата, защото не извикала като е била в града, и мъжът, защото е смирил жената на ближния си: така да отмахнеш злото отсред си. 25. Но ако някой намери на полето мома годена, и я насили и лежи с нея, тогаз само человекът който е лежал с нея да бъде убит; 26. а на момата да не направиш нищо: няма в момата грях за смърт; защото като кога се някой устреми на ближния си и го убие, така е това нещо. 27. Защото на полето я намери, извика годената мома, но нямаше който да я отърве. 28. Ако някой намери млада девица негодена, и я хване та лежи с нея, и ги намерят, 29. тогаз онзи человек който е лежал с нея да даде на бащата на момата петдесет сикли сребърни, и тя да му бъде жена: понеже я е смирил не бива да я напусне във всичкия си живот. 30. Никой да не вземе жената на баща си, нито да открие покривката на отца си.

ГЛАВА 23.

1. Онзи който е подвит или има отрязан детеродния си уд да не влезе в събранието Господне. 2. Копеличищ да не влезе в събранието Господне, и до десетия си род да не влезе в събранието Господне. 3. Амонец и Моавец да не влезе в събранието Господне, и до десетия си род да не влезат в събранието Господне никога, 4. защото не ви посрещнаха с хляб и вода на пътя когато излазяхте из Египет, и защото цениха против тебе Валаама сина Веоров от Фатур Месопотамски за да те прокълне. 5. Но Господ Бог твой не рачи да послуша Валаама; но Господ Бог твой промени клетвата на благословение тебе, понеже Господ Бог те обича. 6. Да не поискаш мира им нито благополучието им през всичките си дни до века. 7. Да се не гнусиш от Едомец, защото е брат твой: да се не гнусиш от Египтянин, защото си бил пришлец в земята му. 8. Децата които се родят от тях в третия си род да влязат в събранието Господне. 9. Когато излезеш на войска против неприятелите си пази се от всяка лоша работа. 10. Ако има всред тебе человек нечист от нещо което му се е случило през нощта, да излезе вън от стана и да не влезе в стана: 11. а привечер да се омие с вода, и когато зайде слънцето нека влезе в стана. 12. Да имаш място вън от стана дето да излазиш там по вън; 13. и да имаш лопатка малка между оръжията си, и когато клекнеш вън, да изровиш с нея, и се повърнеш да заровиш онова което излиза из тебе. 14. Защото Господ Бог твой ходи през сред стана ти за да те избавя, и да предава враговете ти пред тебе; за това станът ти трябва да бъде свет, за да не види нещо нечисто в тебе и се отвърне от тебе. 15. Раб който е прибягнал от господаря си при тебе да го не предадеш на господаря му: 16. при тебе да живее, всред вас, на мястото което избере отвътре вратата ти дето му е угодно: да го не притесняваш. 17. Да няма блудница от дъщерите Израилеви, нито да има мъжеложник

от Израилевите синове. 18. Да не приносиш заплатата от блудница нито цена от куче в дома на Господа Бога твоего за никакво обещание; защото и двете тия са гнусота Господу Богу твоему. 19. Да не заемнеш на брата си за лихва пари, ни храна, нито друго което се заемнува. 20. На чужденец можеш да даваш с лихва: на брата си обаче да не дадеш с лихва; за да те благославя Господ Бог твой във всичките ти предприятия на земята в която отхождаш за да я наследиш. 21. Когато обречеш обричане Господу Богу твоему, да не забавяш да го дадеш; защото Господ Бог твой непременно ще го предири от тебе, и ще бъде грях на тебе. 22. Но ако не щеш да се обречеш, няма да ти бъде грях. 23. Каквото излезе из устните ти да го пазиш и да го вършиш, както си обрекъл Господу Богу твоему, самоволното приношение което си обрекъл с устата си. 24. Когато влезеш в лозето на ближния си, можеш да ядеш грозде колкото искаш доде се наситиш; но в съсъда си да не туриш. 25. Когато влезеш в сеидбите на ближния си, можеш да откъснеш с ръката си класове; но сърп не бива да туриш в сеитбите на ближния си.

ГЛАВА 24.

1. Когато някой вземе жена и се ожени за нея, и ако би че не намери тя благодат в очите му защото намерва той в нея грозно нещо, тогаз да й напише разводно писмо, и да го даде в ръката й, и да я отпрати из къщата си. 2. И като излезе из къщата му може да иде и да се ожени за друг мъж. 3. И ако я възненавиди вторият мъж, та й напише разводно писмо, и го даде в ръката й, и я отпрати от дома си, или ако умре вторият й мъж който я е взел за своя жена, 4. първият й мъж който я е напуснал не може да я вземе пак за жена на себе си, като е осквернена, защото това е гнусота пред Господа; и да не нанесеш грях на земята която Господ Бог твой ти дава наследие. 5. Ако някой е взел

жена наскоро, да не отиде на бран, и да се не натовари на него нищо: да бъде свободен в къщата си една година, и да весели жената си която е взел. 6. Да не вземе никой в залог ръкомелница, нито горния камик; защото живот взема в залог. 7. Ако се съгледа някой че е откраднал някого от братята си, от Израилевите синове, та го е направил роб или го е продал, тогаз тоя крадец да се умъртви; и да отмахнеш злото от сред си. 8. Внимай на раната на проказата да пазиш прилежно, и да правиш по всичко каквото ви научат свещениците Левитите: както им заповядах, да внимаете да правите. 9. Помни що направи на Мариам Господ Бог твой на пътя когато излязохте из Египет. 10. Когато дадеш на заем нещо на ближния си, да не влезеш в къщата му за да вземеш залог от него. 11. Вън да застанеш; и онзи человек комуто заемаш да ти изнесе залога. 12. Ако ли е человекът сиромах, да не лягаш да спиш със залога му. 13. Непременно да му върнеш залога около захождането на слънцето, за да спи с дрехата си и да те благослови; и да ти бъде правда пред Господа Бога твоего. 14. Да не онеправдаваш някого ценен, сиромах и нищ, от братята си, или от чужденците които са в земята ти отвътре вратата ти. 15. В истия ден дай заплатата му, преди да зайде слънцето на нея, защото е сиромах и има надеждата си на нея; за да не извика против тебе към Господа, и ти бъде грях. 16. Бащите да се не умъртвяват за чадата, нито чадата да се умъртвяват за бащите: всеки да се умъртвява за своя си грях. 17. Да не извърнеш съда на чужденеца, на сирачето, нито да вземеш дрехата на вдовицата в залог; 18. но да помниш че ти си бил раб в Египет, и Господ Бог твой те избави от там; за това аз ти заповядвам да правиш това нещо. 19. Когато жънеш жетвата си на нивата си, и забравиш някой сноп на нивата, да се не върнеш да го вземеш: за чужденеца ще бъде, за сирачето, и за вдовицата, за да те благослови Господ Бог твой във

всичките дела на ръцете ти. 20. Като брулиш маслините си, да не претърсваш пак ветвите: нека бъде за чужденеца, за сирачето, и за вдовицата. 21. Като обереш лозето си, да се не връщаш да го пребираш: да бъде за чужденеца, за сирачето, и за вдовицата; 22. и да помниш че раб си бил ти в Египетската земя; за това аз ти заповядвам да правиш това нещо.

ГЛАВА 25.

1. Ако стане препиране между человеци, и дойдат на съда, и ги съдят, тогаз съдиите да оправдаят праведния и осъдят повинния. 2. И ако повинният е достоен за бой, съдията да заповяда да го свалят долу, и пред него, според престъплението му, да му ударят няколко удари с чет. 3. четиридесет удара могат да му ударят, а не повече; да не би като притури да му удари много повече от тия удари да стане брат ти презрян пред очите ти. 4. Да не обвържеш устата на вола когато вършее. 5. Ако живеят братя наедно, и умре един от тях и няма чада, жената на умрелия да не се ожени за чужд: братът на мъжа ѝ да влезе при нея, и да я вземе за себе си жена, и да изпълни към нея длъжността на девер. 6. И първородният когото тя роди да се наименува на името на умрелия му брат, за да се не изглади името му от Израил. 7. Ако ли человекът не се благодари да вземе на брата си жената, тогаз братовата му жена да възлезе на градските порти при старейшините и да рече: Девер ми се отрича да възстави името на брата си в Израил: не ще да изпълни към мене длъжността на девер. 8. Тогаз старейшините на града му да го повикат и да му говорят; и ако той постоянствува и казва: Нямам благодарение да я взема, 9. тогаз жената на брата му да пристъпи при него пред старейшините, и да изуе калеврата му от ногата му, и да плюне на лицето му, после да отговори и рече: Така ще се прави на человек който не ще да съзиде

дома на брата си. 10. И да се именува името му в Израил, Домът на Изутия. 11. Ако се бият человеци помежду си, и на единия жената пристъпи да освободи мъжа си от ръката на тогова който го бие, и простре ръката си та го хване за срамните му удове, 12. тогаз да отсечеш ръката й: окото ти да я не пожали. 13. Да нямаш във вретището си различни теглилки, тежки и леки. 14. Да нямаш в къщата си различни ефи, голяма и малка. 15. Истинна и праведна теглилка да имаш: истинна и праведна ефа да имаш; за да се продължат дните ти на земята която Господ Бог твой ти дава. 16. Защото всичките които правят това, всичките които правят неправда, гнусота са на Господа Бога твоего. 17. Помни що ти направи Амалик на пътя когато излязохте из Египет, 18. как ти се противи на пътя, и посече задния твой пълк, всичките ослабнали зад тебе, като беше ти запрял и уморен; и не се убоя от Бога. 19. Заради това когато те успокои Господ Бог твой от всичките ти неприятели наоколо в земята която Господ Бог твой ти дава наследие да я наследиш, изглади помена на Амалика от под небето: да не забравиш.

ГЛАВА 26.

1. И когато влезеш в земята която ти дава Господ Бог твой наследие, и я наследиш, и се населиш в нея, 2. тогаз да вземеш от начатките на всичките земни плодове които събереш от земята си която ти дава Господ Бог твой, и да ги туриш в кошница, и да идеш на мястото което избере Господ Бог твой за да насели там името си, 3. и да идеш при свещеника който е в ония дни, и да му речеш: Изповядвам днес Господу Богу твоему че влязох в земята за която Господ се кле на отците ни да даде нам. 4. И свещеникът да вземе кошницата от ръката ти и да я тури пред олтаря на Господа Бога твоего; 5. и да говориш и речеш пред Господа Бога твоего: Отец ми беше един Сирианин

скитаещ се, и слезе в Египет и пришелствува там с малко человеци, и стана там народ голям, силен, и многочислен; 6. а Египтяните ни злоупотребиха и утесниха ни, и възложиха на нас тежка работа; 7. и викнахме към Господа Бога на отците ни; и послуша Господ гласа ни, и видя унижението ни, и труда ни, и угнетението ни; 8. и изведе ни Господ из Египет с крепка ръка, и с простряна мишца, и с голям ужас, и със знамения, и с чудеса, 9. и въведе ни в това място, и даде ни тая земя, земя дето тече мляко и мед. 10. И сега, ето, донесох начатките на плодовете на земята която ми ти, Господи, даде. И да ги поставиш пред Господа Бога твоего, и да се поклониш пред Господа Бога твоего. 11. И да се развеселиш във всичките благости които Господ Бог твой даде на тебе и на твоя дом, ти, и Левитинът, и пришлецът който е всред вас. 12. Когато свършиш да отделяш всичките десетъци на рожбите си в третото лето, в летото на десетъците, и ги дадеш на Левитина, на пришлеца, на сирачето, и на вдовицата, и ядат отвътре вратата ти, и се наситят, 13. тогаз да睿 речеш пред Господа Бога твоего: Очистих от къщата си посвещенията, и дадох ги на Левитина, и на пришлеца, на сирачето, и на вдовицата, по всичките твои заповеди които ми си заповядал; аз не престъпих заповедите ти, нито ги забравих; 14. не съм ял от тях в плача си, нито съм ги иждивил за нечисто нещо, нито съм дал от тях за мъртвец; послушах гласа на Господа Бога моего; направих по всичко колкото ми си заповядал. 15. Погледни от светото си жилище, от небето, и благослови людете си Израиля, и земята която си дал нам както си се клел на отците ни, земя дето тече мляко и мед. 16. Днес ти заповядва Господ Бог твой да правиш тия повеления и съдове; за това да ги пазиш и да ги правиш с всичкото си сърце и с всичката си душа. 17. Рекъл си днес Иеова да е Бог твой, и да ходиш по неговите пътища, и да пазиш повеленията му, и заповедите му, и съдовете му, и да слушаш неговия глас; 18. и

Господ рече днес ти да си нему собствен народ както ти е говорил той, и да пазиш всичките негови заповеди, 19. и да тя направи висок над всичките народи които е направил той, за похвала, и за име, и за слава, и да си народ свет Господу Богу твоему както е той говорил.

ГЛАВА 27.

1. И заповяда Мойсей с Израилевите старейшини на людете и рече: Пазете всичките заповеди които ви аз днес заповядвам. 2. И в деня в който преминете Йордан към земята която Господ Бог твой ти дава, да поставиш за себе си големи камене, и да ги измажеш с вар, 3. и да напишеш на тях всичките думи на тоя закон, като заминеш Йордан за да влезеш в земята която ти Господ Бог твой дава, в земята дето тече мляко и мед, както ти се е обещал Господ Бог на отците ти. 4. За това, като преминете Йордан да поставите тия камене които ви аз днес заповядвам в гората Гевал, и да ги измажеш с вар. 5. И да съзидеш там олтар Господу Богу твоему, олтар от камене: желязо да не подигнеш върх тях. 6. Да съзидеш олтаря Господу Богу твоему от цели камене; и да принесеш на него всесъжения Господу Богу твоему; 7. и да принесеш примирителни жъртви, и да ядеш там, и да се възвеселиш пред Господа Бога твоего. 8. И да напишеш на каменете всичките думи на тоя закон твърде ясно. 9. И говори Мойсей със свещениците, Левитите, на всичкия Израил и рече: Мълчи и слушай, Израилю: в тоя ден сте станали люде на Господа Бога вашего. 10. За то слушай гласа на Господа Бога твоего, и върши заповедите му и повеленията му които аз днес ти заповядвам. 11. И заповяда Мойсей на людете в онзи ден и рече: 12. Тия да застанат на гората Гаризин за да благословят людете като преминете Йордан: Симеон, и Левий, и Юда, и Исахар, и Йосиф, и Вениамин; 13. и тия да застанат на гората Гевал за проклинане: Рувим, Гад, и Асир, и Завулон, Дан, и Нефталим,

14. И да възгласят Левитите и рекат на всичките Израилеви човеци с висок глас:- 15. Проклет онзи човек който направи изваян или излеян кумир, мерзост Господу, дело от ръце на художник, и го тури в скрито място. И всичките люде да отговорят и рекат: Амин. 16. Проклет който похули баща си или майка си. И всичките люде да рекат: Амин. 17. Проклет който премести междите на ближния си. И всичките люде да рекат: Амин. 18. Проклет който отбие слепия от пътя. И всичките люде да рекат: Амин. 19. Проклет който изкривява съда на пришлеца, на сирачето, и на вдовицата. И всичките люде да рекат: Амин. 20. Проклет който лежи с жената на отца си; защото открива покривалото на отца си. И всичките люде да рекат: Амин. 21. Проклет който лежи с какъв годе скот. И всичките люде да рекат: Амин. 22. Проклет който лежи със сестра си, дъщерята на баща си, или дъщерята на майка си. И всичките люде да рекат: Амин. 23. Проклет който лежи с тъща си. И всичките люде да рекат: Амин. 24. Проклет който скритом удари ближния си. И всичките люде да рекат: Амин. 25. Проклет който вземе дарове за да убие человека и пролее кръв неповинна. И всичките люде да рекат: Амин. 26. Проклет който не пребъде в думите на тоя закон да ги прави. И всичките люде да рекат: Амин.

ГЛАВА 28.

1. И ако слушаш добре гласа на Господа Бога твоего, ш внимаеш да правиш всичките негови заповеди които ти аз днес заповядвам, ще те възвиши Господ Бог твой над всичките народи на земята. 2. И ще дойдат на тебе всичките тези благословения и ще починат на тебе ако послушаш гласа на Господа Бога твоего. 3. Благословен ще бъдеш в града, и благословен ще бъдеш в полето. 4. Благословен плодът на утробата ти, и плодът на земята ти, и плодът на скотовете ти, чредите

на говедета ти, и стадата на овците ти. 5. Благословен кошът ти и нощвите ти. 6. Благословен ще бъдеш във входа си, и благословен ще бъдеш в изхода си. 7. Враговете ти които се дигат върх тебе Господ ще даде да бъдат поразени пред тебе: от един път ще излезат те върх тебе, а от седем пътища ще побегнат от лицето ти. 8. Господ ще ти проводи благословение в житниците ти, и във всичко на каквото туриш ръката си, и ще те благослови на земята която ти дава Господ Бог твой. 9. Господ ще те постави за себе си народ свет, както се кле тебе, ако пазиш заповедите на Господа Бога твоего, и ходиш по неговите пътища. 10. И всичките люде на земята ще видят че ти се наричаш по името Господне, и ще се убоят от тебе. 11. И Господ ще те умножи в благости, в плода на утробата ти, и в плода на скотовете ти, и в плода на земята ти върх земята която се кле Господ на твоите отци да ти даде. 12. Ще ти отвори Господ доброто си съкровище, небето, за да дава дъжд на земята ти на времето му, и да благослови всичките дела на ръцете ти; и ще даваш на заем на много народи, а ти няма да вземеш на заем. 13. И ще те постави Господ глава, а не опашка, и ще бъдеш само отгоре, и няма да бъдеш отдолу, ако слушаш заповедите на Господа Бога твоего които ти аз днес заповядвам, да пазиш и да вършиш. 14. И от думите които ви аз днес заповядвам да не отстъпваш надясно или наляво за да идеш вслед други богове да им служиш. 15. Ако ли не послушаш гласа на Господа Бога твоего, и не внимаеш да правиш всичките му заповеди, и повеленията му които ти аз днес заповядвам, всички тия клетви ще дойдат на тебе и ще те постигнат. 16. Проклет ще бъдеш в града, и проклет ще бъдеш в полето. 17. Проклет кошът ти и нощвите ти. 18. Проклет плодът на утробата ти, и плодът на земята ти, чредите на говедата ти, и стадата на овците ти. 19. Проклет ще бъдеш във входа си, и проклет ще бъдеш в изхода си. 20. Господ ще прати върх тебе проклетия, смятение, и

разорение във всичко на което туриш ръка да направиш, доде се
изтребиш и погинеш скоро за злите си дела, защото си ме оставил ти.
21. Господ ще направи да се залепи за тебе мор доде те довърши от
земята в която отиваш да я наследиш. 22. Господ ще те порази с
чахотка, и с треска, и с огница, и с възпаление, и със суша, и с
ветротление, и с ръжда; и ще те гонят доде погинеш. 23. И небето ти
над главата ти ще бъде мед, и земята под тебе желязо. 24. Господ ще
обърне дъжда на земята ти на прах и на пепел: от небето ще слази на
тебе доде се изтребиш. 25. Господ ще направи да бъдеш поразен пред
враговете си: от един път ще излезеш против тях, а от седем пътища
ще побегнеш от лицето им; и ще бъдеш тласкан по всичките царства
на земята. 26. И трупът ти ще бъде храна на всичките птици небесни
и на земните зверове; и не ще има никой да ги отпъжда. 27. Господ
ще те порази с Египетския струпей, и с кръвотечения, и с краста, и със
сърбеж, от които да не можеш да се изцелиш. 28. Господ ще те порази
с несвестност, и със слепота, и със смайване на сърдцето; 29. и ще
ходиш пипащ всред пладнина както слепий пипа в тъмнината, и не
ще да имаш успех в пътищата си, и ще бъдеш само утесняван и
обиран всеки ден; и не ще да има кой да те избави. 30. Ще се сгодиш
за жена, и друг мъж ще лежи с нея; къща ще съградиш, но няма да
живееш в нея; лозе ще насадиш, и няма да ядеш от плода му. 31.
Говедото ти ще бъде заклано пред очите ти, и няма да ядеш от него;
оселът ти ще бъде грабнат пред лицето ти, и няма да ти се върне;
овците ти ще бъдат предадени на враговете ти, и не ще имаш кой да
ги избави. 32. Синовете ти и дъщерите ти ще бъдат предадени на друг
народ, и очите ти ще гледат и ще чезнат за тях всеки ден; и не ще да
има сила в ръката ти. 33. Плодът на земята ти и всичките ти трудове
ще изяде народ когото не познаваш; и ти ще бъдеш само притесняван
и мъчен през всичките дни. 34. И ще бъдеш изумен като гледаш това

което ще видат очите ти. 35. Господ ще те порази с лошо възпаление в колената и в голените щото да не можеш да се изцелиш, от плесните на нозете ти дори до темето ти. 36. Ще заведе Господ тебе и царя ти когото поставиш над себе си при народ когото не си познал, ни ти нито отците ти; и там ще служиш на други богове, на дърво и камик. 37. И ще бъдеш за учудване, за притча, и за поругание на всичките народи дето те отведе Господ. 38. Много семе ще износиш на полето, а малко ще събираш; защото ще го поядат скакалците. 39. Лозя ще насадиш и обработиш, а вино няма да пиеш, нито ще събереш грозде; защото червей ще ги изяде. 40. Маслини ще имаш във всичките си предели, а с елей няма да се помажеш; защото маслините ти ще окапят. 41. Синове и дъщери ще родиш, но те не ще бъдат при тебе; защото ще отидат в плен. 42. Всичките ти дървя и плода на земята ти ще владее щурецът. 43. чужденецът който е всред тебе ще възлиза над тебе горе и по-горе, а ти ще слизаш долу и по-долу. 44. Той ще ти заема, а ти не ще да му заемаш; той ще бъде глава, а ти ще бъдеш опашка. 45. И ще дойдат върх тебе всички тия проклетии, и ще те гонят, и ще те стигнат доде се истребиш; защото не послуша ти гласа на Господа Бога твоего за да пазиш заповедите му и повеленията му които ти заповяда. 46. И това ще бъде върх тебе и върх семето ти знамение и чудо за винаги. 47. Понеже не си служил на Господа Бога твоего с веселие и със сърдечна радост поради изобилието на всичко, 48. заради това ще служиш на врага си когото Господ ще проводи върх тебе, в глад, и в жедност, и в голота, и в скудост от всичко; и ще тури на шията ти ярем железен доде те погуби. 49. Ще проводи върх тебе Господ народ от далеч, от край земята, като с орлово летене: народ на когото езика не разумяваш: 50. народ със свиреп поглед, който не ще да почте стар нито да пожали млад, 51. и ще яде плода на скотовете ти и плода на земята ти доде погинеш; който не ще ти

остави ни жито, ни вино, ни масло, ни чредите на говедата ти, ни стадата на овците ти доде те погуби. 52. И ще те обсади по всичките ти градове доде по всичката ти земя паднат високите и крепките ти стени на които се ти надееш; и ще те обсади по всичките ти градове във всичката ти земя която ти даде Господ Бог твой. 53. И тогаз плода на утробата си, плътта на синовете си и на дъщерите си които ти даде Господ Бог твой, ще ядеш в обсаждението и в утеснението с което ще те утесни врагът ти. 54. Мъж тънък между вас и изнежен ще гледа с безжалостно око на брата си, и на жената на пазухата си, и на останалите си чада които му останат, 55. и няма да даде нито на едного то тях от плътта на чадата си които ще яде; защото не ще му остане нищо в обсаждението и в утеснението с което врагът ти ще те утесни във всичките ти градове. 56. Изтънчената и изнежената между вас жена, на която ногата от тънчина и изнеженост не е навикнала да стъпя на земята, ще гледа с безжалостно око на мъжа на пазухата си, и на сина си, и на дъщеря си, 57. и на последа си който е излязъл изсред нозете й, и на чадата си които е родила; защото ще ги яде тайно, в скудността от всичко, в обсаждението и в утеснението с което врагът ти ще те утесни в градовете ти. 58. Ако не внимаеш да правиш всичките думи на тоя закон които са написани в тая книга, и не се убоиш от това славно и страшно име, ИЕОВА БОГ ТВОЙ, 59. тогаз Господ ще направи ужасни твоите язви и язвите на семето ти, язви големи и непрестанни, и болести зли и непрестанни. 60. И ще обърне върх тебе всичките Египетски немощи от които ти се боеше, и те ще прилепнат на тебе; 61. още всяка болест и всяка язва която не е написана в книгата на тоя закон, тях Господ ще нанесе на тебе доде се изтребиш. 62. И ще останете малцина числом, - а бяхте както звездите на небето по множеството; защото ти не послуша гласа на Господа Бога твоего. 63. И както бе драго на Господа да ви струва добро и да ви

умножава, така ще бъде драго на Господа да ви изтреби и да ви погуби; и ще бъдете изкоренени от земята която отхождате да наследите. 64. И ще те разсее Господ по всичките народи от край земята дори до край земята; и ще служиш там на други богове (които ти не си познал, нито отците ти,) на дърво и камик. 65. Но и всред тия народи не ще да найдеш покой, нито ще има място дето да стъпи ногата ти; но ще ти даде Господ там треперане на сърдцето, и помрачение на очите и таяне на душата. 66. И животът ти ще виси пред тебе; и ще се боиш дене и ноще, и не ще да си уверен за живота си. 67. Заран ще думаш: О, да мръкнеше! и вечер ще думаш : О, да съмнеше! поради страха на сърдцето ти от който ще се страхуваш, и поради гледанията на очите ти които ще гледаш. 68. И ще те върне Господ в Египет с кораби през този път за който ти рекох: Няма да го видиш вече друг път; и там ще се продавате на враговете си в раби и в рабини; и не ще да има никой който да ви купува.

ГЛАВА 29.

1. Тия са думите на завета който заповяда Господ Мойсею да направи с Израилевите синове в Моавската земя, освен завета който направи с тях в Хорив. 2. И повика Мойсей всичкия Израил и рече им: Вие видяхте всичко що направи Господ пред очите ви в Египетската земя, на Фараона, и на всичките му раби, и на всичката му земя: 3. големите опитвания които видяха очите ти, знаменията, и големите ония чудеса; 4. но Господ не ви даде сърдце за да разумеете, и очи за да гледате, и уши за да слушате дори до този ден. 5. И водих ви четиридест години по пустинята: дрехите ви не овехтяха на вас, и обущата ти не овехтяха на ногата ти. 6. Хляб не ядохте и вино и сикера не пихте; за да знаете че аз съм Господ Бог ваш. 7. И когато дойдохте на това място, Сион Есевонският цар и Ог Васанският цар

излязоха срещу нас на бой; и ние ги поразихме, 8. и обладахме земята им, и дадохме я в наследие на Рувимовците, и на Гадовците, и на половината от Манасиевото племе. 9. Пазете сега думите на тоя завет, и правете ги, за да успявате във всичко що правите. 10. Вие всички стоите днес пред Господа Бога вашего, началниците на племената ви, старейшините ви, и надзирателите ви, всичките мъже Израилеви, 11. чадата ви, жените ви, и пришлецът ти който е всред стана ти, от дървосечеца ти дори до водоносеца ти, 12. за да влезеш в завета на Господа Бога твоего, и в клетвата му която Господ Бог твой прави с тебе днес, 13. за да те постави днес народ за себе си, и той да ти е Бог, както рече тебе и както се кле на отците ти, на Авраама, на Исаака, и на Якова. 14. И аз не правя тоя завет и тая клетва само с вас, 15. но и с ония които днес стоят тук с нас пред Господа Бога нашего, и с ония които днес не са тук с нас, 16. (защото вие знаете как живеехме в Египетската земя, и как минахме посред народите през които прейдохте; 17. и видяхте мерзостите им и кумирите им, дървени и каменни, сребърни и златни, които са между тях, 18. за да няма между вас мъж, или жена, или род, или племе на които сърдцето да се уклонява днес от Господа Бога нашего та да иде да служи на боговете на ония народи; за да няма между вас корен който да ражда яд и пелин, 19. и, когато чуе думите на тая клетва, да ласкае себе си в сърдцето си и да рече: Аз ще имам мир ако и да ходя в жестокостта на сърдцето си, и притурям пиянство на жаждата. 20. Не ще да се умилостиви Господ на него но тутакси гневът Господен и ревността му ще се разпалят върх оногова человека; и всяка клетва която е написана в тая книга ще падне на него, и Господ ще изглади името му от под небето. 21. И ще го отдели Господ за погибел от всичките Израилеви племена, според всичките клетви на завета написание в тая книга на закона. 22. И идящият род, синовете ви които ще

настанат подир вас, и чужденецът който дойде от далечна земя, ще рекат, когато видят язвите на оная земя и болестите които Господ е нанесъл на нея, 23. че: Всичката земя е изгорена с жупел и със сол, и нито се сее нито прорастява, и никаква трева не изникнува на нея, според съсипването на Содом и Гомор, и Адма, и Севоим които съсипа Господ в гнева си и в яростта си. 24. И ще рекат всичките народи: Защо Господ направи така на тая земя? Що е яростта на тоя голям гняв? 25. Тогаз ще рекат: Защото оставиха завета на Господ Бога на отците си що направи с тях когато ги изведе из Египетската земя, 26. и отидоха та служиха на други богове и поклониха им се, богове, които не знаеха, нито бе им ги дал; 27. за това се разпали яростта на Господа върху оная земя, за да наведе на нея всичките проклетии които са написани в тая книга; 28. и изкорени ги Господ от земята им с гняв, и с ярост, и с голямо негодуване, и хвърли ги в друга земя, както са днес. 29. Скритото принадлежи на Господа Бога нашего, а откритото нам и на чадата ни до века, за да правим всичките думи на тоя закон.

ГЛАВА 30.

1. И когато дойдат на тебе всички тия, благословението и проклетията които положих пред тебе, и ги помниш в сърдцето си всред всичките народи дето ще те изгони Господ Бог твой, 2. и се обърнеш към Господа Бога твоего, и послушаш гласа му по всичко що ти аз заповядвам днес, ти и чадата ти, с всичкото си сърдце и с всичката си душа, 3. тогаз Господ Бог твой ще те върне от плена, и ще те помилва, и пак ще те събере от всичките народи дето ще те разпръсне Господ Бог твой; 4. и до край небето ако си ти изгонен, и от там ще те събере Господ Бог твой, и от там ще те вземе; 5. и ще те въведе Господ Бог твой в земята която наследиха отците ти, и ще я наследиш; и ще ти

стори добро, и ще те умножи повече от отците ти. 6. И ще обреже Господ Бог твой сърдцето ти и сърдцето на семето ти, за да обичаш Господа Бога твоего от всичкото си сърдце и от всичката си душа, за да бъдеш жив. 7. И ще наведе Господ Бог твой всичките тия клетви върх враговете ти, и върх ония които те ненавидят и те гонят. 8. И ти ще се обърнеш и послушаш гласа на Господа, и ще правиш всичките му заповеди които ти аз заповядвам днес. 9. И ще те умножи с благост Господ Бог твой във всичките дела на ръцете ти, в плода на утробата ти, и в плода на добитъците ти, и в рожбите на земята ти; защото Господ пак ще се зарадва за тебе да ти прави добро, както се зарадва за отците ти, 10. ако послушаш гласа на Господа Бога твоего, и пазиш заповедите му и повеленията му написаните в книгата на тоя закон, ако се обърнеш към Господа Бога твоего със всичкото си сърдце и с всичката си душа. 11. Понеже тая заповед която ти аз заповядвам днес не е много дълбока за тебе, нито е далеч. 12. Не е на небето, за даречеш: Кой ще възлезе за нас на небето и ще ни я донесе, за да я чуем и да я извършваме? 13. Нито е от оная страна на морето, за да речеш: Кой ще премине морето за нас и ще ни я донесе, за да я чуем и да я извършваме? 14. Но думата е много близу при тебе, в устата ти и в сърдцето ти, за да я извършваш. 15. Ето аз положих днес пред тебе живота и доброто, и смъртта и злото, 16. както ти аз заповядвам днес да обичаш Господа Бога твоего, да ходиш по неговите пътища, и да пазиш заповедите му, и повеленията му, и съдовете му, за да живееш и да се умножаваш, и да те благослови Господ Бог твой в земята в която влазяш за да я наследиш. 17. Ако ли се отвърне сърдцето ти та не послушаш, но се заблудиш та се поклониш на други богове и им послужиш, 18. аз ви известявам днес че непременно ще погинете: няма да се продължат дните ви на земята към която преминавате Йордан за да влезете да я наследите. 19. Викам свидетел против вас

днес небето и земята че положих пред вас живота и смъртта, благословението и проклетията; за това изберете живота, за да живеете, ти и семето ти: 20. да обичаш Господа Бога твоего, да слушаш гласа му, и да си прилепен нему; защото това е животът ти и дължината на дните ти, за да живееш на земята за която се кле Господ на отците ти, Авраама, Исаака, и Якова да им я даде.

ГЛАВА 31.

1. И отиде Мойсей та говори тия думи на всичкия Израил. 2. И рече им: Сто и двадесет години съм аз днес: не мога вече да излязам и да влазям; и Господ ми рече: Няма да преминеш тоя Йордан. 3. Господ Бог твой, той ще предиде пред тебе, той ще изтреби тия народи от лицето ти; и ти ще ги наследиш: Исус, той ще предиде пред тебе както говори Господ. 4. И ще им направи Господ така както направи на Сиона и на Ога Аморейските царе, и на земята им, които изтреби. 5. И ще ги предаде Господ вам; и ще им сторите по всичките заповеди които ви заповядах. 6. Бъдете крепки и дързновени, не бойте се, нито да се страхувате от лицето им; защото Господ Бог твой, той е който предиде пред тебе: не ще отстъпи от тебе нито ще те остави. 7. И повика Мойсей Исуса и рече му пред всичкия Израил: Бъди крепък и мъжествен; защото ти ще въведеш тези люде в земята за която се кле Господ на отците им да даде на тях, и ти ще им я разподелиш за наследие. 8. И Господ, той е който ходи пред тебе, той ще бъде с тебе: не ще отстъпи от тебе нито ще те остави; не бой се нито се страхувай. 9. И написа Мойсей тоя закон, и предаде го на свещениците, Левиевите синове, които носеха ковчега на завета Господен, и на всичките старейшини Израилеви. 10. И заповяда им Мойсей и рече: В свършъка на всяка седма година, в определената година на оставянето, в праздника на шатрите, 11. когато се събере всичкий

Израил за да се яви пред Господа Бога твоего на мястото което избере, ще прочиташ тоя закон пред всичкия Израил в слушането им. 12. Събери людете, мъжете, и жените, и децата, и чужденеца си който е отвътре вратата ти, за да чуят, и да се научат, и да се боят от Господа Бога вашего, и да внимаят да правят всичките думи на тоя закон; 13. и да чуят чадата им които не знаят, и да се научат да се боят от Господа Бога вашего във всичките дни колкото живеете на земята към която преминвате Йордан за да я наследите. 14. И рече Господ Мойсею: Ето, приближават дните на смъртта ти: повикай Исуса, и застанете в скинията на събранието за да му дам заповеди. И отиде Мойсей и Исус и застанаха в скинията на събранието. 15. И яви се Господ в скинията в стълп облачен; и застана облачният стълп над дверите на скинията. 16. И рече Господ Мойсею: Ето, ти ще заспиш с отците си; и ще станат тия люде да блудствуват вслед чужди богове на земята в която те влазят, и ще ме оставят, и ще престъпят завета ми който направих с тях. 17. И ще се разпали яростта ми против тях в онзи ден, и ще ги оставя, и ще скрия лицето си от тях; и ще бъдат в изнурение, и ще ги намерят много злини и скърби; и ще рекат в онзи ден: Не намериха ли ни тия злини понеже Бог наш не е всред нас? 18. И аз непременно ще скрия от тях лицето си в онзи ден за всичките злини които сториха, защото се обърнаха към чужди богове. 19. И сега напишете за себе си тая песен, и научете Израилевите синове на нея; турете я в устата им, да ми бъде тая песен за свидетелство против Израилевите синове. 20. Защото като ги въведа в земята за която се клех на отците им, земя дето тече мляко и мед, и те ядат и се наситят и отлъстеят, тогаз ще се обърнат към чужди богове и ще им служат, и ще ме отхвърлят с презрение, и ще нарушат завета ми. 21. И като ги стигнат много злини и скърби, тая песен ще отговори против тях като свидетел, защото не ще да се забрави от устата на семето им; понеже

аз познавам размишленията им които правят още от днес, преди да ги въведа в земята за която се клех. 22. И написа Мойсей тая песен в истия ден, и научи Израилевите синове на нея. 23. И заповяда на Исуса Навиевия син и рече: Бъди крепък и дързай, защото ти ще въведеш Израилевите синове в земята за която им се клех; и аз ще бъда с тебе. 24. И когато Мойсей свърши да писва думите на тоя закон в книга дори до край, 25. тогаз Мойсей заповяда на Левитите които носеха ковчега на завета Господен, и рече: 26. Вземете тая книга на закона и турете я от страната на ковчега на завета на Господа Бога нашего, и ще бъде там за свидетелство против тебе; 27. защото аз зная непокорството ти и жестокия ти врат. Ето, доде съм още жив с вас днес вие се не покорихте Господу; а колко повече като умра! 28. Съберете при мене всичките старци на племената си и князовете си за да говоря тия думи в слушане тям, и да призова небето и земята свидетели против тях. 29. Понеже зная че подир смъртта ми непременно ще се развратите и уклоните от пътя който ви заповядах; и в последните дни ще ви стигнат злините, понеже ще сторите зло пред Господа, и ще го разгневите с делата на ръцете си. 30. И говори Мойсей в слушане на всичкото Израилево събрание думите на тая песен до край.

ГЛАВА 32.

1. Слушай, небе, и ще говоря; И да чуе земята думите на устата ми. 2. Учението ми ще покапе като дъжд: Думата ми ще слезе като роса, Като дребен дъжд на зеленище, И като пороен дъжд на трева; 3. Защото ще провъзглася името на Господа. Дайте величие Богу нашему. 4. Той е Канара: делата негови са съвършени, Защото всичките му пътища са праведни: Бог на истината, и няма неправда в него; Праведен и прав е той. 5. Тия се развратиха: Порокът им не е на

синовете му: Те са род строптив и крив. 6. Това ли въздавате Господу, Люде глупави и неразумни? Не е ли той Отец ти който те усвои? Той който те създаде и те утвърди? 7. Помни предишните дни: Смисли летата на много родове: Попитай баща си, и той ще ти извести, Старците си, и те ще ти кажат, 8. Когато Всевишний даваше наследие на народите, Когато разсея Адамовите синове, Постави пределите на народите По числото на Израилевите синове. 9. Защото жребие на Господа са неговите люде: Яков е делът на наследието му. 10. Намери го в пуста земя, И в пустиня на дивост и рикание: Огради го, настави го, Упази го като зеницата на окото си. 11. Както орел побужда гнездото си, Трепти над пилетата си, Разпростира крилата си Та ги поима, и вдига ги на крилата си, 12. Така Господ сам ги води, И нямаше с него чужд Бог. 13. Възнесе ги на високите страни на земята, И ядоха произведенията на нивите; И кърми ги с мед от камик, И с елей от скала кременлива, 14. С краве масло, и с овчо мляко, С тлъстина от агнета И от овни Васански и от ярци, С тлъстина от пшеница; И ти пи вино, кръв гроздова. 15. А Иесурун отлъстя и отритна: Отлъстял си, огоил си се, Надебелял си: Тогаз забрави Бога който го създаде, И презря канарата на спасението си. 16. С чужди богове го раздразниха на ревнование: С гнусоти го раздразниха на гняв. 17. Пожъртвуваха на бесове, а не Богу, На богове които не знаеха, На нови богове въведени наскоро, От които отците ви не се боеха: 18. А Канарата която те роди ти остави, И забрави Бога създадетеля твоего. 19. И видя Господ и огорчи се, Защото го разгневиха синовете му и дъщерите му; 20. И рече: Ще скрия лицето си от тях, Ще видя каква ще бъде сетнината им; Защото те са род развратен, Синове в които няма вярност. 21. Те ме раздразниха на ревнование с онова което не е Бог: С кумирите си ме разгневиха; И аз ще ги раздразня на ревнование с люде които не са народ, С народ несмислен ще ги

разгневя. 22. Защото огън се разпали в гнева ми, И ще пламне дори до ада преизподняго, И ще пояде земята с произведенията й, И ще изгори основанията на планините. 23. Ще събера на тях зло: Всичките си стрели ще изхвърля върх тях. 24. Ще изтаят от глад, И ще бъда изпоядени от възпалителна болест И от лют мор; И зверски зъби ще изпроводя върх тях, И яд от пълзещите по земята. 25. Извън нож а извътре ужас Ще погуби децата им, И младия и девицата, Дете на цица и сединавия старец. 26. Рекох: Разпръснал бих ги, Изгладил бих помена им отсред человеците, 27. Ако не се боех от гнева на неприятеля, За да не се отричат противниците им И рекат: Високата наша ръка Направи всичко това, а не Господ. 28. Защото е народ оскудял от съвети, И няма в тях разум. 29. О, да бяха мъдри, да разумяваха това, Да смислеха сетнината си! 30. Как би могъл един да прогне тисяща, И двама да обърнат в бяг тми, Ако канарата им не би ги продала, И Господ не би ги предал! 31. Защото канарата им не е като нашата Канара; И самите ни неприятели нека съдят. 32. Понеже лозата им е от Содомската лоза И от Гоморските нивя: Гроздето им грозде ядовито, Гроздовете им са горчиви: 33. Виното им е отрова змийна И неизцелим яд аспидов. 34. Това не е ли скрито у мене? Не е ли запечатано в съкровищата ми? 35. Мое е отмъщението и въздаянието: Ногата им с време ще се подплъзне; Защото близу е денът на погинването им, И което е готово за тях бърза. 36. Защото Господ ще съди людете си, И ще пожали слугите си Когато види че погина силата им, И не остана никой затворен нито оставен. 37. И ще рече: Де са боговете им, Канарата на която имаха упованието си, 38. Които ядяха тлъстината на жъртвите им, Пиеха виното на възлиянията им? Нека станат и нека ви помогнат, Нека ви бъдат покров. 39. Вижте сега че Аз съм, Аз, И освен мене няма Бог: Аз умъртвявам и изцелявам: И няма кой да избавя от ръката ми. 40.

Защото аз дигам ръката си към небето И говоря: Жив съм аз във век,
41. Ако изостря светкавия си меч И туря ръката си на съд, Ще отмъстя
на враговете си. И ще въздам на ненавистниците си. 42. Ще упоя
стрелите си с кръв; И мечът ми ще яде меса: ще се насити От кръвта
на убитите и на пленените, От главата на неприятелските князове. 43.
Възвеселете се, езичници, с людете му; Защото ще отмъсти за кръвта
на слугите си, И отдаде отмъщение на противниците си, И ще
направи умилостивение на земята си, на людете си. 44. И дойде
Мойсей та говори всичките думи на тая песен в ушите на людете, той
и Исус Навиевий син. 45. И свърши Мойсей да говори всичките тия
думи на всичкия Израил; 46. и рече им: Положете сърдцата си на
всичките туя думи които аз днес ви засвидетелствувам, които ще
заръчате на чадата си да внимаят за да правят всичките думи на тоя
закон. 47. Защото това не е за вас суетно нещо; понеже това е животът
ви, и с това нещо ще се продължи животът ви, и с това нещо ще се
продължи животът ви на земята към която преминавате Йордан за да
я наследите. 48. И говори Господ Мойсею в истия ден и рече: 49.
Възлез на тая гора Аварим, горaта Нево, която е в Моавовата земя
срещу Иерихон, и виж земята Ханаан която аз давам на Израилевите
синове за притежание; 50. и умри на горaта дето възлязваш, и
прибери се при людете си както брат ти Аарон умря на горaта Ор и се
прибра при людете си; 51. защото не ми се покорихте между
Израилевите синове при водите на Мерива Кадис в пустинята Цин,
понеже не осветихте мене всред Израилевите синове. 52. За това, от
среща ще видиш земята; но там няма да влезеш, в земята която аз
давам на Израилевите синове.

ГЛАВА 33.

1. И това е благословението с което Мойсей Божий човек
благослови Израилевите синове преди смъртта си; 2. и рече: Господ
дойде от Синай, И яви им се от Сиир: Осия от гората Фаран, И дойде с
тми свети: От десницата му излезе огнен закон за тях. 3. Ей, възлюби
людете: Всичките негови свети са под ръката ти; И седяха при нозете
ти За да приемат думите ти. 4. Закон заповяда нам Мойсей,
Наследието на Якововото събрание. 5. И той беше цар в Иесурун
Когато князовете на людете се събраха С Израилевите племена. 6. Да е
жив Рувим, и да не умре; И да бъдат людете му многочислени. 7. И
това е Юдиното благословение; и рече: Послушай, Господи, гласа на
Юда, И доведи го при людете му. Ръцете му да бъдат доволни за него;
И бъди му помощ против враговете му. 8. И за Левия рече: Тумимът
ти и Уримът ти Да бъдат с преподобния ти человек Когото си изкусил
в Маса, И с когото си се препирал при водите на Мерива; 9. Който
рече за отца си и за майка си: Не гледам на тях; И който не припозна
братята си, И не позна синовете си; Защото съхраниха твоята дума, И
упазиха завета твой. 10. Ще учат Якова на съдбите ти, И Израиля на
закона ти: Ще турят темян пред тебе, И всесъжения на олтаря ти. 11.
Благослови, Господи, силата му, И благоволи в делата на ръцете му:
Порази чреслата на тия които възстават против него И на тия които
го мразят, та да се не вдигнат вече. 12. За Вениамина рече:
Възлюблений Господу ще живее безбедно при него: Господ ще го
закрива всеки ден, И ще почива между рамената му. 13. И за Йосифа
рече: Благословена да бъде от Господа земята му С многоценни
небесни дарове, С роса, и с дарове от лежещата долу бездна, 14. И с
многоценни плодове от слънцето, И с многоценни произведения от
месеците, 15. И с изрядни неща от старите гори, И с многоценни неща
от вечните планини, 16. И с многоценни неща от земята и

изпълнението й; И благоволението на оногова който се яви в къпината Да дойде на главата Йосифова, И на темето на избрания между братята си. 17. Славата му е като на първородния му юнец, И роговете му като роговете на единорог: С тях ще избоде народите до краищата на земята; И те са Ефремовите тми, И те Манасиевите тисящи. 18. И за Завулона рече: Весели се, Завулоне, в изхода си, И ти, Исахаре, в шатрите си. 19. Ще повикат людете на гората: Там ще принесат жъртви праведни; Защото ще сучат изобилието на морето И скритите в пясъка съкровища. 20. И за Гада рече: Благословен който разширява Гада. Седи като лъв, и разкъсва мишца и глава; 21. И промисли за себе си първия дял; Защото се упази тям в дела даден от законоположителя; А дойде с князовете на людете Та направи правдата Господня И неговите съдове с Израиля. 22. И за Дана рече: Дан е млад лъв, Ще скочи от Васан. 23. И за Нефталима рече: О Нефталиме, насищени от благоволение, И изпълнени с благоволение Господне, Наследи ти запад и юг. 24. А за Асира рече: Благословен да е с чада Асир: Нека е благоугоден на братята си, И да натопи ногата си в елей. 25. Желязо и мед да бъдат обущата ти; И силата ти да расте като дните ти. 26. Няма подобен на Иесуруноваго Бога, Който се носи на небеса в помощ тебе, И на облаците си във великолепието си. 27. Бог вечний е твое прибежище, И подпор ти са вечните мишци; И ще изгони врага от лицето ти, И ще рече: Изтреби! 28. Тогаз Израил ще се насели сам в безбедствие: Източникът Яковов ще бъде в земя на жито и на вино; И небесата му ще капят роса. 29. Блажен си ти, Израилю: Кой е подобен тебе, народе спасаеми От Господа, който е щит на помощта ти И меч на превъзходството ти? И ще ти се покорят враговете ти; И ти ще стъпиш на високите им места.

ГЛАВА 34.

1. И възлезе Мойсей от Моавовите полета на горага Нево, на върха
Фасга, който е срещу Иерихон. И показа му Господ всичката
Галаадска земя дори до Дан, 2. и всичката Нефталимова земя, и земята
Ефремова и Манасийна, и всичката Юдина земя дори до последното
море, 3. и полуден, и околносттта на дола на Иерихон, град на
финици, дори до Сигор. 4. И рече му Господ: Тая е земята за която се
клех на Авраама, на Исаака, и на Якова и рекох: На семето ти ще я
дам: аз те направих да я видиш с очите си; но там няма да минеш. 5.
И умря там Мойсей рабът Господен, в Моавовата земя, според думата
Господня. 6. И погребе го в дола в Моавовата земя срещу Вет-Фегор; и
никой не знае гроба му дори до днес. 7. И Мойсей беше на сто и
двадесет години когато умря: очите му не запряха, и силата му не
намаля. 8. И плакаха Израилевите синове за Мойсея в Моавовите
полета тридесет дни; и свършиха се дните на плача и жаленето за
Мойсея. 9. И Исус синът Навиев беше пълен с дух на мъдрост, защото
Мойсей беше възложил ръцете си на него; и слушаха го Израилевите
синове, и правеха както заповяда Господ Мойсею. 10. И не се въздигна
вече в Израил пророк като Мойсея, когото позна Господ лице с лице
11. във всичките знамения и чудеса които Господ го прати да направи
в Египетската земя на Фараона, и на всичките му слуги, и на всичката
му земя, 12. и във всичката крепка ръка, и във всичките големи и
удивителни дела които направи Мойсей пред очите на всичкия
Израил.

ИСУС НАВИЕВ

ГЛАВА 1.

1. Подир смъртта на Моисея раба Господен, говори Господ на Исуса
Навиевия син, слугата Моисеев, и рече: 2. Рабът ми Моисей умря; сега
прочее стани та мини този Иордан, ти и всичките тия люде, в земята
която аз давам на тях, на Израилевите синове. 3. Всяко място на което

стъпи стъпката на нозете ви давам го вам както казах Моисею. 4. От пустинята и този Ливан до голямата река, реката Евфрат, всичката земя на Хетейците, и до голямото море към запад на слънцето ще бъдат пределите ви. 5. Никой няма да устои пред тебе във всичките дни на живота ти: като бях с Моисея, така ще бъда и с тебе: няма да те оставя, нито да те напусна. 6. Бъди крепък и мъжествен; защото ти ще разделиш в наследие на тия люде земята която се клех на отците им да дам на тях. 7. Само бъди крепък и твърде мъжествен, за да правиш прилежно по всичкия закон който ти заповяда рабът ми Мойсей: не се уклонявай ни надесно ни наляво, за да имаш добър успех където и да идеш. 8. Да се не отдалечи таз книга на закона от устата ти; но нея да преговаряш деня и нощя за да правиш прилежно по всичко каквото е написано в нея, защото тогаз ще напредваш в пътя си, и тогаз ще имаш добър успех. 9. Ето, заповядвам ти: бъди крепък и мъжествен; да не се уплашиш и да не се страхуваш; защото е с тебе Господ Бог твой де и да идеш. 10. И заповяда Исус на надзирателите на людете и рече: 11. Преминете през сред стана, и заповядайте на людете и речете: Пригответе си храна за път; защото още три дни и вие ще преминете този Иордан за да влезете да наследите земята която Господ Бог ваш дава да я наследите. 12. И на Рувимовците, и на Гадовците, и на половината от племето Манасиево говори Исус и рече: 13. Помнете думата която ви заповяда Моисей раб Господен и рече: Господ Бог ви упокои и даде ви таз земя. 14. Жените ви, чадата ви, и добитъкът ви да останат в земята която ви Моисей даде отсам Иордан, и вие всички силни юнаци да преминете пред братята си оръжени и да им помогнете, 15. доде успокои Господ братята ви както и вас, и наследят и те земята която Господ Бог ваш им дава; тогаз да се върнете в земята на наследието си, и да я наследите, която Моисей рабът Господен ви дава отсам Иордан към изток на слънцето. 16. И

отговориха Исусу и казаха: Всичко що ни заповядваш ще направим, и където ни проводиш ще идем. 17. Както слушахме във всичко Моисея така ще слушаме и тебе; само Господ Бог твой да е с тебе както беше с Моисея. 18. Всеки человек който се съпротиви на твоите заповеди, и не послуша думите ти по всичко що му заповядваш, да се умъртви; само ти бъди крепък и мъжествен.

ГЛАВА 2.

1. И проводи Исус синът Навиев от Ситим двама человеци да съгледат тайно, и рече: Идете, вижте земята, и Иерихон. И те отидоха, и влязоха в къщата на една жена блудница именуема Раав, и превитаха там. 2. Тогаз известиха на Иерихонския цар и рекоха: Ето, дойдоха тук нощес мъже от Израилевите синове за да съгледат земята. 3. И проводи Иерихонский цар при Раав и рече: Изведи мъжете които дойдоха при тебе и които влязоха в къщата ти; защото са дошли да съгледат всичката земя. 4. И жената взе двамата человека та ги скри, и рече: Наистина дойдоха при мене человеците, но не знаех от де бяха; 5. и когато щяха да се затворят вратата, като се смрачи, человеците излязоха. Не зная къде отидоха человеците: тичайте скоро след тях, и ще ги стигнете. 6. Но тя ги беше възкачила на къщния покрив, и скрила ги бе в лененитe гръсте които имаше наредени на къщния покрив. 7. И мъжете се завтекоха след тях по пътя който отива към Йордан, дори до бродовете; и щом тръгнаха тези които ги погнаха затвориха се вратата. 8. И преди да си легнат те, възлезе тя при тях на къщния покрив; 9. и рече на человеците: Зная че Господ ви даде тази земя, и страхът ви нападна на нас, и всичките жители на тази земя се стопиха пред вас, 10. понеже чухме как изсуши Господ водата на червено Море пред вас когато излязохте из Египет, и как направихте на двамата Аморейски царе които бяха оттатък Йордан, на Сиона и на

Ога които изтребихте. 11. И като чухме стопи се сърдцето ни, и не остана вече дух в никого от лицето ви; защото Господ Бог ваш, той е Бог на небето горе и на земята долу. 12. И сега закълнете ми се, моля, в Господа че, както аз направих милост на вас, ще направите и вие милост на дома на отца ми; и дайте ми знак на вярност, 13. че ще увардите живота на отца ми, и на майка ми, и на братята ми, и на сестрите ми, и всичко що имат, и ще избавите душите ни от смърт. 14. И отговориха й мъжете: Душата ни на смърт нека бъде вместо вас само ако не изявите таз наша работа: и когато Господ предаде нам земята, ще ти покажем милост и вярност. 15. Тогаз ги спусна с въже през прозореца; защото къщата й беше на стената на града, и на стената живееше. 16. И рече им: Идете в гората, за да не ви срещнат гонещите, и скрийте се там три дни, доде се върнат гонещите; и после ще отидете на пътя си. 17. И рекоха й мъжете: Така ще бъдем чисти от тази твоя клетва с която ни направи ти да се закълнем: 18. ето, когато ние влезем в земята, да вържеш въжето от тази червена прежда за прозореца от който ни спусна ти, а отца си, и майка си, и братята си, и всичкия дом на отца си да събереш при себе си в къщата си. 19. И всеки който излезе из вратата на къщата ти, кръвта му ще бъде на главата му, а ние ще бъдем чисти; а който остане с тебе в къщата, кръвта му ще бъде на главата ни ако се дигне ръка на него. 20. Но ако изявиш тази наша работа, тогаз ще бъдем чисти от твоята клетва с която ни направи ти да се закълнем. 21. И рече: Да бъде според думите ви. И изпроводи ги, и отидоха си; и тя върза червеното въже на прозореца. 22. И пойдоха, и отидоха в гората, и останаха там три дни доде се върнаха гонещите; и търсиха ги гонещите по всичкия път, и не ги намериха. 23. Тогаз се върнаха двамата мъже, и слязоха от гората, и преминаха, и дойдоха при Исуса сина Навиева, и казаха му всичко що им се бе случило. 24. И рекоха на Исуса: Наистина Господ

предаде в ръцете ни всичката земя; а най-вече всичките жители на мястото се стопиха от лицето ни.

ГЛАВА 3.

1. И стана Исус рано; и дигнаха се от Ситим, и дойдоха до Йордан,
той и всичките Израилеви синове, и пренощуваха там преди да
преминат. 2. И след три дни преминаха през стана надзирателите 3. та
заповядаха на людете и рекоха: Кога видите ковчега на завета на
Господа Бога вашего, и свещениците Левитите че го носят, тогаз вие
да се дигнете от местата си и да идете след него. 4. Но да има
разстояние между вас и него до две тисящи лакти в мяра: да се не
приближите при него, за да знаете пътя по който трябва да вървите;
защото не сте минували през тоз път вчера и завчера. 5. И рече Исус
на людете: Осветете се, защото утре ще направи Господ всред вас
чудни дела. 6. И говори Исус на свещениците и рече: Дигнете ковчега
на завета и заминете пред людете. И дигнаха ковчега на завета и
вървяха пред людете. 7. И рече Господ Исусу: Днес почвам да те
увеличавам пред всичкия Израил, за да познаят че както бях с Мойсея
ще бъда и с тебе. 8. А ти заповядай на свещениците които носят
ковчега на завета и речи: Когато стигнете при края на Йорданската
вода ще застанете в Йордан. 9. И рече Исус на Израилевите синове:
Приближете се тук и слушайте думите на Господа Бога вашего. 10. И
рече Исус: От това ще познаете че Бог живий е в сред вас, и че съвсем
ще изгони от лицето ви Ханаанците, Хетейците, и Евейците, и
Ферезейците, и Гергесейците, и Аморейците, и Иевусейците. 11. Ето,
ковчегът на завета на Господа на всичката земя предиде пред вас в
Йордан. 12. И сега изберете си дванадесет мъже от Израилевите
племена, по един мъж от всяко племе. 13. И стъпките на нозете на
свещениците които носят ковчега на Иеова, Господа на всичката земя,

щом стъпят във водата на Йордан, водата Йорданска ще се пресече, водата която слазя от горе, и ще застане в един куп. 14. И щом се дигнаха людете из шатрите си за да преминат Йордан, и свещениците които носеха ковчега на завета пред людете, 15. и щом дойдоха които носеха ковчега до Йордан, и нозете на свещениците които носеха ковчега се намокриха в края на водата, (защото Йордан наводнява всичките си брегове през всичките дни на жетвата,) 16. застана водата която слазяше от горе и възвиси се в един куп много далеч от града Адам, който е от страните на Царетан; а водата която слазяше долу към морето на полето, към Солено Море, свърши се и изчезна; и людете преминаха срещу Йерихон. 17. А свещениците които носеха ковчега на завета Господен стоеха твърди на сухо всред Йордан; и всичките Израиляни преминваха на сухо, доде свършиха всичките люде да преминват Йордан.

ГЛАВА 4.

1. И когато всичките люде свършиха да преминват Йордан, говори Господ Исусу и рече: 2. Вземете си дванадесет человека от людете, по един человек от всяко племе, 3. и заповядайте им и речете: Вземете си от тук отсред Йордан, от мястото дето на свещениците нозете стоеха твърди, дванадесет камене; и да ги пренесете със себе си, и да ги турите на мястото дето ще пренощувате тази нощ. 4. Тогаз Исус повика дванадесетте человека които беше определил от Израилевите синове, по един человек от всяко племе; 5. и рече им Исус: Заминете пред ковчега на Господа Бога вашего всред Йордан, и дигнете си всеки от вас по един камик на рамената си, според числото на племената на Израилевите синове, 6. за да бъде това знамение между вас; и утре когато попитат синовете ви и рекат: Защо ви са тези камене? 7. тогаз ще им отговорите че се пресече водата на Йордан

пред ковчега на завета Господен, когато преминваше Йордан, водата на Йордан се пресече; и тези камене ще бъдат на Израилевите синове за помен до века. 8. И направиха Израилевите синове така както заповяда Исус; и взеха дванадесет камене отсред Йордан както рече Господ Исусу, по числото на племената на Израилевите синове, и донесоха ги със себе си на мястото дето нощуваха, и положиха ги там. 9. И други дванадесет камене постави Исус всред Йордан, на мястото дето стоеха нозете на свещениците които носеха ковчега на завета; и те са там дори до днес. 10. А свещениците които носеха ковчега стоеха всред Йордан доде се свърши всичко що заповяда Господ Исусу да рече на людете, по всичко както заповяда Мойсей Исусу; и побързаха людете та преминаха. 11. И като свършиха всичките люде да преминват, мина и ковчегът Господен и свещениците пред людете. 12. И синовете Рувимови, и синовете Гадови, и половината от племето Манасиево преминаха оръжени пред Израилевите синове както им рече Мойсей. 13. До четиридесет тисящи оръжени ратници преминаха пред Господа на бран към полетата на Иерихон. 14. В онзи ден възвеличи Господ Исуса пред очите на всичкия Израил; и боеха му се както се боеха на Мойсея във всичките дни на живота му. 15. И говори Господ Исусу и рече: 16. Заповядай на свещениците които носят ковчега на свидетелството да излязат из Йордан. 17. И заповяда Исус на свещениците и рече: Излезте из Йордан. 18. И свещениците които носеха ковчега на завета Господен като излязоха изсред Йордан, и стъпките на нозете свещенически стъпиха на сухо, водата на Йордан се върна на мястото си и преля всичките му брегове, както по-напред. 19. И възлязоха людете от Йордан в десетия ден на първия месец, и разположиха стан в Галгал, към източната страна на Иерихон. 20. И онези дванадесет камене, които взеха от Йордан, постави Исус в Галгал. 21. И говори на Израилевите синове и рече: Утре когато

попитат синовете ви отците си и рекат: Що са тези камене? 22. тогаз ще известите на синовете си и ще речете: По сухо премина Израил този Йордан; 23. защото изсуши Господ Бог ваш Йорданската вода пред вас доде преминахте, както направи Господ Бог ваш в червено Море, което изсуши пред нас доде преминахме, 24. за да знаят всичките народи на земята ръката Господня че е крепка, та да се боите от Господа Бога вашего през всичките дни.

ГЛАВА 5.

1. И когато чуха всичките царе Аморейски които бяха отсам Йордан към запад, и всичките царе Ханаански които бяха при морето, че Господ изсуши водата на Йордан пред Израилевите синове доде преминаха, стопиха се сърдцата им, и не остана в тях ду, от лицето на Израилевите синове. 2. В онова време рече Господ Исусу: Направи и каменни ножове и обрежи Израилевите синове пак, втори път. 3. И направи си Исус каменни ножове и обряза Израилевите синове на хълма на краекожията. 4. И това беше причината по която Исус направи обрезанието: всичките люде които излязоха из Египет, мъжките, всичките ратни мъже, измряха в пустинята по пътя, като излязоха из Египет. 5. И всичките люде които излязоха бяха обрязани; а всичките люде които се родиха в пустинята по пътя, като излязоха из Египет не бяха обрязани; 6. защото четиридесет години ходиха Израилевите синове по пустинята, доде се скончаха всичките люде, ратни мъже излезлите из Египет, които не послушаха гласа Господен; на които Господ се кле, че не ще ги остави да видят земята за която се кле Господ на отците им че ще я даде нам, земя дето тече мляко и мед. 7. А вместо тях постави синовете им, които Исус обряза; защото бяха необрязани, понеже не ги бяха обрязали по пътя. 8. И като свършиха да обрязват всичките люде, седеха на местата си в стана

доде оздравяха. 9. И рече Господ Исусу: Днес оттърколих от вас Египетското поношение. За това се наименува онова място Галгал дори до днес. 10. И Израилевите синове положиха стана в Галгал, и направиха пасхата в четиринадесетия ден на месеца, привечер, на Иерихонските полета. 11. И на утринта на пасхата ядоха бесквасни хлябове от житото на земята и жито изпръжено, в истия ден. 12. И на утринта като ядоха от житото на земята престана манната; и нямаха вече манна Израилевите синове, но през тази година ядяха от рожбите на Ханаанската земя. 13. И когато беше Исус при Иерихон, подигна очите си и видя, и, ето, стоеше срещу му человек с нож измъкнат в ръката му: и пристъпи Исус при него и рече му: Наш ли си, или от противниците наши? 14. А той рече: Не; но аз сега дойдох военачалник на силата Господня. И Исус падна с лицето си на земята и поклони се: и рече му: Що заповядва Господарят ми на раба си? 15. А Военачалникът на силата Господня рече Исусу: Изуй обущата си от нозете си; защото мястото на което стоиш свето е. И Исус направи така.

ГЛАВА 6.

1. А Иерихон беше заключен и затворен от лицето на Израилевите синове: никой не излазяше, и никой не влазяше. 2. И рече Господ Исусу: Ето, предадох в ръката ти Иерихон, и царя му, и силните с крепост. 3. И да идете около града, всички ратни мъже, да обиколите града еднъж: така да правиш шест дни. 4. И седем свещенника да носят пред ковчега седем възклицателни тръби; и на седмия ден да обиколите града седем пъти, и свещениците да тръбят с тръбите. 5. И когато възтръбят с възклицателния рог продължаваще, като чуете гласа на тръбата, всички люде да възкликнат с голямо възкликновение; и ще падне градската стена на мястото си, и людете

ще възлязат всеки пред себе си. 6. И повика Исус синът Навиев свещениците и рече им: Вземете ковчега на завета, и седем свещеника нека държат седем възклицателни тръби пред ковчега Господен. 7. И рече на людете: Преминете и обиколете града, а оръжените нека заминат пред ковчега Господен. 8. И като говори Исус на людете, седемте свещеника които държеха седемте възклицателни тръби пред Господа преминаха и тръбяха с тръбите; и ковчегът на завета Господен вървеше подире им. 9. И оръжените вървяха пред свещениците които тръбяха с тръбите, и задната стража следваше зад ковчега когато свещениците предидеха и тръбяха с тръбите. 10. И заповяда Исус на людете и рече: Да не възкликнете, нито да се чуе гласът ви, нито да излезе дума из устата ви дори до деня в който ще ви река да възкликнете; тогаз да възкликнете. 11. И ковчегът Господен обиколи града наокок еднъж; и дойдоха в стана, и пренощуваха в стана. 12. И стана Исус рано на утринта, и свещениците дигнаха ковчега Господен. 13. И седемте свещеника, които държеха седемте възклицателни тръби предидеха пред ковчега Господен, ходещи и тръбещи с тръбите; и пред тях вървяха оръжените; а задната стража следваше подир ковчега Господен, и свещениците предидеха и тръбяха с тръбите. 14. И във втория ден обиколиха града еднъж, и върнаха се в стана: така направиха шест дни. 15. И в седмия ден станаха рано, при появението на зората, и обиколиха града седем пъти по истия начин: само този ден обиколиха града седем пъти. 16. И в седмия път, като тръбяха свещениците с тръбите, рече Исус на людете: Възкликнете; защото Господ предаде вам града. 17. И градът и всичко е в него ще бъде проклетия Господу: само Раав блудницата да остане жива, тя и всичките които са в къщата с нея; защото скри вестителите които проводихме. 18. Но вий пазете се от проклетията, за да не бъдете проклетия, като вземате от проклетията, и наведете

проклетия в стана на Израиля, и го докарате в смятение. 19. А всичкото сребро и злато, и медните и железните съсъди посвещени са Господу: да се внесат в съкровището Господне. 20. И възкликнаха людете когато затръбиха с тръбите; и като чуха людете тръбния глас, възкликнаха людете с голямо възкликновение, и падна стената на мястото си, и възлязоха людете в града, всеки пред себе си, и превзеха града. 21. И изтребиха с острото на ножа всичките в града, мъже и жени, млади и стари, и говеда, и овци, и осли. 22. И рече Исус на двата мъжа, които изгледаха земята: Влезте в къщата на блудницата, и изведете от там жената, и всичко каквото има, както й се заклехте. 23. И влязоха младите, съгледателите, и извадиха Раав, и баща й, и майка й, и братята й, и всичко що имаше: изведоха всичките й роднини, и туриха ги вън от стана на Израиля. 24. И изгориха града с огън, и всичкото в него: само среброто и златото и медните и железните съсъди туриха в съкровището на дома Господен. 25. И Раав блудницата, и домородието на отца й, и всичко що имаше тя Исус остави живи; и обитава в сред Израиля дори до днес; защото скри съгледателите които прати Исус за да изгледат Иерихон. 26. И закле се Исус в онова време и рече: Проклет пред Господа онзи човек който стане да съгради тоя град Иерихон; със смъртта на първородният си син ще тури основанията му, и със смъртта на най-младия си син ще постави вратата му. 27. И Господ беше с Исуса, и прочу се името му по всичката земя.

ГЛАВА 7.

1. А Израилевите синове направиха престъпление в проклетията; защото Ахан, синът на Хармия, който беше син на Завдия, а Завдий син на Зара, от Юдиното племе, взе от проклетията; и разпали се гневът Господен върх Израилевите синове. 2. И прати Исус човеци

от Иерихон в Гай, който е близу при Витавен, към източната страна на Ветил; и говори им и рече: Възлезте та изгледайте земята. И человеците възлязоха та изгледаха Гай. 3. И като се върнаха при Исуса рекоха му: Да не възлязват всичките люде, но да възлязат до две или три тисящи мъже и да поразят Гай; да не туриш всичките люде в труд до там; защото са малцина. 4. И възлязоха там от людете до три тисящи мъже; и побягнаха от лицето на Гайските мъже. 5. И Гайските мъже поразиха от тях до тридесет и шест мъже; и прогониха ги от вратата дори до Сиварим, и поразиха ги в низхода, за което сърдцата на людете се стопиха и станаха като вода. 6. И раздра Исус дрехите си, и падна на земята на лицето си пред ковчега Господен дори до вечерта, той и старейшините Израилеви, и туриха пръст на главите си. 7. И рече Исус: Ах! Господи Иеова, защо приведе тия люде през Йордан, за да ни предадеш в ръцете на Аморейците да ни погубят? О! Да бяхме били благодарни да си седяхме оттатък Йордан! 8. О Господи, що да река като Израил обърна гърб пред враговете си? 9. И като чуят Хананейците и всичките жители на земята, ще ни обиколят, и ще изчезне името ни от земята; и що ще направиш за великото си име? 10. И рече Господ Исусу: Стани; защо падна така на лицето си? 11. Съгреши Израил, и най-вече престъпиха завета ми който им заповядах; още и взеха от проклетията, още и откраднаха, още и излъгаха, още и туриха откраднато в своите съсъди. 12. За това не ще могат Израилевите синове да застанат пред враговете си, но ще обърнат гърба си пред враговете, защото станаха проклетия; и аз не ще бъда вече с вас ако не изтребите проклетия отсред вас. 13. Стани та освети людете, и речи: Осветете се за утре; защото така говори Господ Бог Израилев: Проклетия има всред тебе, Израилю: не можеш да застанеш пред враговете си доде не отнемете проклетията отсред вас. 14. И тъй, утре да се приближите според племената си; и племето

което хване Господ да се приближи по родовете си: и родът който хване Господ да се приближи по домочадията; и домочадието което хване Господ да се приближи според мъжете. 15. И който се хване с проклетията ще се изгори с огън, той и всичко що има, защото престъпи завета Господен, и защото стори безумие в Израил. 16. И като стана Исус рано на утринта, приведе Израил по племената им; и хвана се Юдиното племе. 17. И приведе родовете Юдини; и хвана се родът на Заринците. И приведе рода на Заринците по мъже; и хвана се Завдий. 18. И приведе домочадието му по мъже; и хвана се Ахан синът на Хармия, който беше син на Завдия, а Завдий син на Зара, от Юдиното племе. 19. И рече Исус Ахану: чадо мое, дай сега слава на Господа Бога Израилева и изповядай му се, и кажи ми що си сторил: не скривай от мене. 20. И отговори Ахан Исусу и рече: Наистина аз съгреших на Господа Бога Израилева, и сторих така и така: 21. като видях между користите една добра Вавилонска дреха, и двесте сикли сребърни, и златна плоча тежка петдесет сикли, пожелах ги, и взех ги; и, ето, скрити са в земята всред шатъра ми, и среброто под нея. 22. И прати Исус вестители, и притекоха се в шатъра; и, ето, беше скрита в шатъра му, и среброто под нея. 23. И взеха ги отсред шатъра, и донесоха ги при Исуса и при всичките Израилеви синове, и положиха ги пред Господа. 24. Тогаз Исус и всичкий Израил с него хванаха Ахана сина Зарин, и среброто, и дрехата, и златната плоча, и синовете му, и дъщерите му, и говедата му, и ослите му, и овците му, и шатъра му, и всичко каквото имаше, и приведоха ги в дола Ахор. 25. И рече Исус: Защо ни смути? Господ ще те смути тоя ден. И всичкий Израил убиха него с камене, и изгориха ги с огън, и убиха ги с камене. 26. И туриха на него камене голяма грамада, която стои и до днес. Така престана Господ от разпалението на гнева си. За това се нарича името на онова място дори до днес Дол Ахор.

ГЛАВА 8.

1. И рече Господ Исусу: Не бой се, нито да се ужасиш: вземи със себе
си всичките ратни мъже, и стани и възлез в Гай: ето, аз предадох в
ръката ти Гайския цар, и людете му, и града му, и земята му; 2. и да
направиш на Гай и на царя му както направи на Иерихон и на царя
му; само користите му и скотовете му да заплените за себе си: тури
си против града засада зад него. 3. И стана Исус и всичките ратни
люде за да възлязат на Гай; и избра Исус тридесет тисящи мъже
силни с крепост, и проводи ги нощя, 4. и заповяда им и рече: Ето, вие
да направите засада против града зад града: да се не отдалечите
много от града, и да сте всички готови; 5. а аз, и всичките люде които
са с мене ще се приближим при града; и когато излязат против нас
както първо, тогаз ние ще бягаме от лицето им; 6. И ще излязат след
нас доде ги отдалечим от града, защото ще рекат: Те бягат от лицето
ни както преди; и ние ще бягаме от лицето им. 7. Тогаз вие станете от
засадата и превземете града; защото Господ Бог ваш ще го предаде в
ръката ви. 8. И като превземете града да турите огън в града, да
направите според повелението Господне: ето, ви заповядях. 9. И тъй,
ги изпроводи Исус; и отидоха в засада, и седнаха между Ветил и Гай,
към западната страна на Гай; а Исус остана онази нощ всред людете.
10. И като стана Исус на утринта рано прегледа людете, и възлезе, той
и старците Израилеви, пред людете на Гай. 11. И всичките ратни люде
които бяха с него възлязоха и се приближиха, и дойдоха срещу града,
и положиха стан към северната страна на Гай; а между тях и Гай
имаше дол. 12. И взе до пет тисящи мъже, и тури ги в засада между
Ветил и Гай към западната страна на града. 13. И като наредиха
людете всичкото войнство което беше към север на града, и засадата
му към запад на града, отиде Исус през оная нощ всред дола. 14. И
като видя Гайский цар, прибърза той и всичките негови люде, мъжете

на града, и станаха рано и излязоха против Израиля на бран, в определен час, на полето; но той не знаеше че имаше засада против него зад града. 15. А Исус и всичкий Израил преиториха се уж като разбити пред тях, и бягаха през пътя на пустинята. 16. И свикаха се всичките люде които бяха в Гай за да ги прогнат; и прогнаха Исуса, и отдалечиха се от града. 17. И не остана человек в Гай и Ветил, който не излезе след Израиля; и оставиха отворен града, и гонеха Израиля. 18. Тогаз рече Господ Исусу: Простри копието което държиш в ръката си към Гай; защото ще го предам в ръката ти. И простря Исус копието което държеше в ръката си към града. 19. И засадата стана скоро от мястото си, и завтекоха се тутакси щом простря ръката си, и влязоха в града и превзеха го, и прибързаха и предадоха града на огън. 20. И когато се обзряха отдире си Гайските мъже, видяха, и, ето, възлязваше дим от града към небето; и нямаха де да бягат ни тук ни там, понеже людете които бягаха към пустинята обърнаха се назад против гонителите. 21. А Исус и всичкий Израил, като видяха че засадата беше превзела града, и че възлязваше дим от града, обърнаха се назад и поразиха Гайските мъже. 22. И другите излязоха из града против тях; и тъй се намериха всред Израилтяните, които бяха едни отсам а едни оттам; и поразиха ги щото направиха да не остане от тях никой нито да побегне. 23. А Гайският цар хванаха жив, и доведоха го при Исуса. 24. И като изпотрепа всичките жители на Гай в полето у пустинята дето ги гонеха, и паднаха всичките от острото на ножа доде се изтребиха, тогаз се върна всичкий Израил в Гай, и поразиха го с острото на ножа. 25. И всичките паднали в онзи ден, и мъже и жени, бяха дванадесет тисящи, всичките Гайски человеци. 26. И не оттегли Исус ръката си която простря с копието доде не изтреби всичките жители на Гай. 27. Само скотовете и користите на онзи град плени Израил за себе си по словото на Господа което заповяда Исусу. 28. И

изгори Исус Гай, и направи го всегдашен куп от развалини, дори до този ден. 29. А Гайския цар обеси на дърво да виси до вечерта: и като зайде слънцето заповяда Исус, та снеха трупа му от дървото, и хвърлиха го в входа на градските врата, и въздигнаха на него голяма грамада камене, която стои дори до днес. 30. Тогаз съгради Исус олтар на Господа Бога Израилева на гората Гевал, 31. както Моисей рабът Господен заповяда на Израилевите синове, по написаното в книгата на закона Моисеев, олтар от цели камене, върх които желязо не се бе дигало; и принесоха на него всесъжения Господу, и пожъртвуваха примирителни приношения. 32. И написа там на каменете преписа на Моисеевия закон който написа пред Израилевите синове. 33. И всичкий Израил, и старейшините им, и князовете, и съдиите им застанаха от тук и от тук на ковчега срещу свещениците Левитите които държеха ковчега на завета Господен, и чужденец, и туземец: половината им към гората Гаризин, и половината им към гората Гевал, както по напред бе заповядал Моисей рабът Господен, за да благословят Израилевите люде. 34. И след това прочете всичките думи на закона, благословенията и клетвите, според всичкото написано в книгата на закона. 35. Не беше дума от всичко що заповяда Моисей която Исус не прочете пред всичкото Израилево събрание, с жените и децата, и чужденците които се намерваха между тях.

ГЛАВА 9.

1. И когато чуха всичките царе отсам Йордан, в планинските, и в полянските, и в всичките примория на голямото море, дори до среща Ливан, Хетейците, и Аморейците, Ханаанците, Ферезейците, Евейците, и Иевусейците, 2. събраха се единомислено да се бият с Исуса и Израиля. 3. А жителите на Гаваон чуха онова което стори Исус на Иерихон и на Гай. 4. И направиха и те с коварство, и отидиха

та си приготвиха храна, и взеха ветхи вретища на ослите си, и за вино
мехове ветхи и раздрани и вързани, 5. и на нозете си обуща ветхи и
кърпени, и ветхи дрехи на себе си; и всичкий хляб на храната им
беше сух и плесенясал. 6. И дойдоха при Исуса в стана в Галгал та
рекоха нему и на мъжете Израилеви: От далечна земя сме дошли; сега
прочее направете уговор с нас. 7. И рекоха Израилевите мъже на
Евейците: Вие може би да живеете всред нас; и как ще направим
уговор с вас? 8. А те рекоха Исусу: Раби сме твои. И Исус им рече: Кои
сте? и от де идете? 9. А те му рекоха: От много далечна земя дойдоха
рабите ти за името на Иеова Бога твоего; защото чухме слуха му, и
всичко що направи в Египет, 10. И всичко що направи на двамата
Аморейски царе които бяха оттам Йордан, на Сиона Есевонския цар,
и на Ога Васанския цар, който живееше в Астарот. 11. За това ни
рекоха старейшините ни и всичките жители на нашата земя и казаха:
Вземете в ръката си храна за пътя та идете да ги посрещнете, иречете
им: Раби ваши сме. И тъй сега направете уговор с нас. 12. Този наш
хляб топъл взехме за път от къщите си в който ден излязохме за да
дойдем при вас; сега, ето, сух е и плесенясал. 13. И тези мехове за
вино които напълнихме нови, ето, са съдрани; и тези наши дрехи и
обущата ни овехтяха от многодалечния път. 14. И приеха мъжете по
причина на храната; а Господа не попитаха. 15. И направи Исус мир с
тях, и свърза уговор с тях да упази живота им; и началниците на
събранието се заклеха там. 16. И подир три дни, откак свързаха уговор
с тях чуха че им бяха съседи и живееха между тях. 17. И станаха
Израилевите синове та отидоха в градовете им на третия ден; а
градовете им бяха Гаваон, и Хефира, и Вирот, и Кириатиарим. 18. И не
ги поразиха Израилевите синове, защото началниците на събранието
бяха им се заклели в Господа Бога Израилева; и всичкото събрание
роптаеше на началниците. 19. Всичките началници обаче рекоха на

всичкото събрание: Ние им се заклехме в Господа Бога Израилева; и тъй сега не можем да се прикоснем до тях. 20. Това ще направим с тях; ще упазим живота им, да не бъде гняв Божий на нас за клетвата с която им се заклехме. 21. И началниците им рекоха: Нека живеят; но да бъдат дървосечци и водоносци на всичкото събрание, както им се обещаха началниците. 22. И свика ги Исус та им говори и рече: Защо ни излъгахте и рекохте: Много далеч сме от вас, когато вий сте били живеели между нас? 23. Сега прочее проклети сте, и не ще оскудее от вас раб, и дървосечец, и водоносец за дома на Бога моего. 24. И отговориха на Исуса и рекоха: Понеже рабите ти се добре известиха за онова което Иеова Бог твой заповяда на раба си Моисея, да даде вам всичката земя, и да изтреби от лицето ви всичките жители на земята, за това се уплашихме много от вас за живота си, и направихме това нещо. 25. И сега, ето, в ръцете ти сме: което ти се види добро и право да ни направиш, направи. 26. И стори с тях така, и избави ги от ръката на Израилевите синове, и не ги убиха. 27. И в онзи ден направи ги Исус дървосечци и водоносци на събранието и на олтаря на Господа, до днешния ден на мястото което би избрал.

ГЛАВА 10.

1. И като чу Адониседек Ерусалимский цар че Исус превзе Гай и го изтреби, както направи на Иерихон и на царя му така направи на Гай и на царя му, и че жителите на Гаваон направиха мир с Израиля и останаха между тях, 2. уплашиха се много, защото Гаваон беше голям град, като един от царските градове, и защото беше по-голям от Гай, и всичките му мъже силни. 3. За това прати Адониседек Ерусалимский цар на Оама Хевронския цар, и на Пирама Ярмутския цар, и на Яфия Лахиския цар, и на Девира Еглонския цар, и рече: 4. Възлезте при мене та ми помогнете да поразим Гаваон; защото направи мир с

Исуса и с Израилевите синове. 5. И събраха се петте Аморейски царе, Ерусалимский цар, Хевронский цар, Ярмуоский цар, Лахиский цар, Еглонский цар, та възлязоха те и всичките им войнства, и разположиха стана си пред Гаваон, и ратуваха против него. 6. А Гаваоняните пратиха до Исуса в стана в Галгал и рекоха: Да не оттеглиш ръката си от рабите си: възлез при нас скоро, и избави ни, и помогни ни; защото се събраха против нас всичките Аморейски царе които живеят в планинските места. 7. И възлезе Исус от Галгал, той и всичките ратници люде с него, и всичките силни с крепост. 8. И рече Господ Исусу: Да се не убоиш от тях, защото ги предадох в ръката ти: не ще устои пред тебе никой от тях. 9. И тъй, Исус като възлязваше цяла нощ от Галгал внезапно дойде при тях. 10. И тури ги в смятение Господ пред Израиля; и поразиха ги с голямо поражение в Гаваон, и прогониха ги по пътя по който възлязваха по Веторон, и поразиха ги дори до Азика и до Макида. 11. И като бягаха от лицето на Израиля и бяха в низхода на Веторон, Господ хвърли от небето на тях големи камене дори до Азика, и умряха: умрелите от камените на градушката бяха по-много отколкото Израилевите синове убиха с нож. 12. Тогаз говори Исус Господу в който ден Господ предаде Аморейците пред лицето на Израилевите синове, и рече пред очите на Израиля: Застани, слънце, над Гаваон, и ти луно, над дола Еалон. 13. И слънцето застана и луната се спря додето си отмъстиха людете на неприятелите си. Не е ли това написано в книгата на Праведния? И застана слънцето всред небето, и не побърза да зайде почти цял ден. 14. И такъв ден не е бил по-напред ни после в който да послуша Господ човечески глас; защото Господ ратуваше за Израиля. 15. И върна се Исус и всичкий Израил с него в стана в Галгал. 16. А онези петте царе бягаха та се скриха в пещерата в Макида. 17. И известиха на Исуса и рекоха: Петте царе се намериха скрити в пещерата в

Макида. 18. И рече Исус: Привалете големи камене на устието на пещерата, и да поставите человеци при нея да ги пазят; 19. а вий не стойте: гонете враговете си и поразете задницата им: не ги оставяйте да влязат в градовете си; защото Господ Бог ваш ги предаде в ръцете ви. 20. И когато Исус и Израилевите синове ги поразиха с поражение твърде голямо доде се изтребиха, и останалите от тях колкото се избавиха влязоха в оградени градове, 21. тогаз всичките люде се върнаха в стана при Исуса в Макида с мир; и не поклати някой език против някого от Израилевите синове. 22. И рече Исус: отворете устието на пещерата та изведете при мене онез петте царе из пещерата. 23. И направиха така, и изведоха при него онез петте царе из пещерата, Ерусалимския цар, Хевронския цар, Ярмутския цар, Лахиския цар, и Еглонския цар. 24. И като изведоха при Исуса онези царе, повика Исус всичките Израилеви человеци, и рече на началниците на ратниците които дойдоха с него: Приближете се, турете нозете си на вратовете на тези царе. И те се приближиха и туриха нозете си на вратовете им. 25. И рече им Исус: Не бойте, се нито да се страхувате: бъдете крепки и мъжествени; понеже така ще направи Господ на всичките ви неприятели против които ратувате. 26. И после ги порази Исус, и уби ги, и обеси ги на пет дървета; и висяха на дърветата до вечерта. 27. А при захождането на слънцето заповяда Исус; и снеха ги от дърветата, и хвърлиха ги в пещерата дето се бяха скрили, и туриха големи камене в устието на пещерата, които стоят там до днешния ден. 28. И в този ден превзе Исус Макида, и порази я с острото на ножа, и царя й; изтреби ги и всичките души които бяха в нея: не остави остатък; и направи на Макидския цар както направи на Иерихонския цар. 29. И премина Исус и всичкий Израил с него от Макида в Ливна, и ратуваше Ливна. 30. И предаде Господ и нея и царя й в ръката на Израиля; и порази с острото на ножа нея и всичките

души които бяха в нея: не остави в нея остатък; и направи на царя й както направи на Иерихонския цар. 31. И премина Исус и всичкий Израил с него от Ливна в Лахис, и тури стана срещу него, и ратуваше против него. 32. И предаде Господ Лахис в ръката на Израиля, и превзеха го втория ден, и поразиха с острото на ножа него и всичките души които бяха в него, по всичко що направиха на Ливна. 33. Тогаз възлезе Орам Гезерский цар за да помогне на Лахис; и Исус порази него и людете му доде му не остави остатък. 34. И премина Исус и всичкий Израил с него от Лахис в Еглон, и туриха стан срещу него, и ратуваха против него; 35. И превзеха го в този ден, и поразиха го с острото на ножа; и изтреби в този ден всичките души които бяха в него, по всичко що направи на Лахис. 36. И възлезе Исус и всичкий Израил с него от Еглон в Хеврон, и ратуваха против него; 37. И превзеха го, и поразиха го с острото на ножа, и царя му, и всичките му градове, и всичките души които бяха в него: не остави остатък, по всичко що направи на Еглон, и изтреби го и всичките души които бяха в него. 38. И обърна се Исус и всичкий Израил с него в Девир, и ратува против него: 39. и превзе го, и царя му, и всичките му градове; и поразиха ги с отрото на ножа, и изтребиха всичките души които бяха в него: не остави остатък: както направи на Хеврон, така направи на Девир и на царя му, и както направи на Ливна и на царя й. 40. Така порази Исус всичката планинска, и южна, и полянска земя, и подгорията, - и всичките им царе: не остави остатък, но изтреби всяко дихание както заповяда Господ Бог на Израиля. 41. И порази ги Исус от Кадис-варни дори до Газа, и всичката земя Гесен дори до Гаваон. 42. И всички тези царе и земятя им превзе Исус заеднъж, защото Господ Бог Израилев ратуваше за Израиля. 43. И върна се Исус и всичкий Израил с него в стана в Галгал.

ГЛАВА 11.

1. И като чу това Явин Асорский цар, прати на Иовава Мадонския цар, и на Симвронския цар, и на Ахсафския цар, 2. и на царете които бяха към север в планинската страна и полянската, към юг на Хинерот, и в дола, и в Нафат-дор към запад, 3. и на Ханаанците които бяха към изток и към запад, и на Аморейците, и Хетейците, и Ферезейците, и Иевусейците в гората, и на Евейците под Ермон в земята Масфа. 4. И излязоха, те и всичките им войнства заедно с тях, люде много както е пясъкът който е покрай морето по множество, с коне и колесници твърде много. 5. И като се събраха всички тези царе, дойдоха и разположиха заедно стана си близу при водата Мером за да се бият с Израиля. 6. И рече Господ Исусу: Да се не убоиш от лицето им; защото утре, около този час, аз ще ги предам всичките убити пред Израиля: на конете им ще прережеш жилите, и колесниците им ще изгориш с огън. 7. И отиде внезапно Исус, и с него всичките ратни люде, против тях при водата Мером, и нападнаха върх тях. 8. И предаде ги Господ в ръката на Израиля; и поразиха ги, и прогнаха ги дори до големия Сидон, и дори до Мисрефот-маим, и дори до дола на Масфа към изток, и поразиха ги доде не оставиха от тях остатък. 9. И направи им Исус както му заповяда Господ: на конете им преряза жилите, и колесниците им изгори с огън. 10. И върна се Исус в истото време и превзе Асор, и порази царя му с нож; защото Асор беше по-напред първенствуващ на всички тези царства. 11. И всичките души които бяха в него поразиха с острото на ножа и изтребиха ги: не остана нищо което имаше дихание; и изгори Асор с огън. 12. И всичките градове на онези царе, и всичките им царе хвана Исус, и порази ги с острото на ножа: изтреби ги както заповяда Моисей раб Господен. 13. А всичките градове които стоеха върх хълмовете си, тях не изгори Израил; освен един Асор изгори Исус. 14. И всичките

користи на тези градове и скотовете плениха за себе си Израилевите синове; и всичките человеци поразиха с острото на ножа доде ги изтребиха: не оставиха нищо което имаше дихание. 15. Както заповяда Господ на Моисея раба си, така заповяда Моисей на Исуса, и така направи Исус: не престъпи нищо от всичко що заповяда Господ Моисею. 16. И превзе Исус всичката оназ планинска зема и всичката южна, и всичката земя Гесен, и равнината и полето, и гората на Израил и равнината му, 17. от гората Алак която възходи към Сиир дори до Ваалгад в дола на Ливан, под гората Ермон; и хвана всичките им царе, и порази ги, и умъртви ги. 18. Много време ратуваше Исус против всички тези царе. 19. Нямаше град който би направил мир с Израилевите синове, освен Евейците които живееха в Гаваон: всичките превзеха с бран. 20. Защото от Господа стана да се ожесточат сърдцата им да срещнат с бой Израиля на бой, за да ги изтреби той, да няма помилване за тях, но да ги изтребят както заповяда Господ Моисею. 21. И дойде Исус в онова време и изтреби Енакимите от горите, от Хеврон, от Девир, от Анав, и от всичките гори Юдини, и от всичките гори Израилеви: изтреби ги Исус заедно с градовете им. 22. Не останаха Енакими в земята на Израилевите синове: само в Газа, в Гет, и в Азот останаха. 23. И превзе Исус всичката земя, по всичко що рече Господ Моисею; и даде я Исус на Израиля за наследие според разделението им по племената им. И земята утиши от бран.

ГЛАВА 12.

1. А царете на тази земя са тези, които Израилевите синове поразиха и превзеха земята им, оттам Иордан към изток на слънцето, от потока Арнон до гората Ермон, и всичкото поле към изток: 2. Сион Аморейският цар, който живееше в Есевон, и който владееше от Ароир който е при устието на потока Арнон, и средата на потока, и

половината на Галаад до потока Явок който е предел на Амоновите синове, 3. и от полето до морето Хинерот към изток, и до морето на полето, сиреч Солено Море към изток, до пътя към Вет-иесимот, и от южната страна под Асдот-фасга: 4. и пределите на Ога Васанския цар, който беше останал от исполините и живееше в Астарот и в Едраи, 5. който владееше в гората Ермон, и в Салха, и във всичкия Васан, до пределите на Гесурците и на Мааханците, и половината на Галаад, предел на Сиона Есевонския цар. 6. Тях порази Моисей раб Господен и Израилевите синове; и даде земята им Моисей раб Господен наследие на Рувимовците, и на Гадовците, и на половината от Манасиевото племе. 7. И тези са царете на земята които порази Исус и Израилевите синове отсам Иордан към запад, от Ваалгад в дола на Ливан дори до гората Халак която възлиза в Сиир; и даде я Исус на Израилевите племена наследие според разделенията им, 8. в горите, и в равнините, и в полетата, и в подгорията, и в пустинята, и в южната страна: Хетейците, Аморейците, и Ханаанците, Ферезейците, Евейците, и Иевусейците: 9. Иерихонский цар, един; царят на Гай, град близу при Ветил, един; 10. Ерусалимский цар, един; Хевронский цар, един; 11. Ярмутский цар, един; Лахиский цар, един; 12. Еглонский цар, един; Гезерский цар, един; 13. Девирский цар, един; Гедерский цар, един; 14. царят на Хорма, един; Арадский цар, един; 15. Ливненский цар, един; Одоламский цар, един; 16. Макидский цар, един; Ветилский цар, един; 17. Танфуский цар, един; Еферский цар, един; 18. Афекский цар, един; Ласаронский цар, един; 19. Мадонский цар, един; Асорский цар, един; 20. Симрон-меронский цар, един; Ахсафский цар, един; 21. Таанахский цар, един; Магедонский цар, един; 22. Кедеский цар, един; Иокнеамский цар в Кармил, един; 23. Дорский цар в Нафат-дор, един; царят на Гоим в Галгал, един; 24. царят на Тирса, един: всичките царе, тридесет и един.

ГЛАВА 13.

1. А Исус беше стар, и преминал на възраст: и рече му Господ: Ти си
стар, преминал на възраст, а остава още много земя да се превземе. 2.
Тая е земята която остава още: всичките околности на Филистимците,
и всичката Гесурска земя, 3. от Сиор, който е срещу Египет, до
пределите на Акарон към север, които се считат на Ханаанците; петте
войводства на Филистимците, на Газяните, на Азотяните, на
Аскалонците, на Гетците, и на Акаронците; и земята която е на
Авейците: 4. от южната страна, всичката земя на Ханаанците, и
Меара, която е на Сидонците до Афек, до Аморейските предели; 5. и
земята на Гевалците, и всичкий Ливан към изток на слънцето, от
Ваалгад под гората Ермон, до входа Емат: 6. всичките горски жители
от Ливан до Мисрефот-маим, всичките Сидонци: тях аз ще изтребя от
лицето на Израилевите синове; а ти я раздели за наследие на
Израилтяните както ти заповядах. 7. Сега прочие раздели тази земя за
наследие на деветте племена и на половината от Манасиевото племе.
8. Рувимовците и Гадовците с другата му половина взеха наследието
си, което им даде Моисей оттам Иордан към изток, както Моисей раб
Господен им даде, 9. От Ароир, който е при устието на потока Арнон,
и града който е в средата на потока, и всичката равнина Медева до
Девон. 10. и всичките градове на Сиона Аморейския цар, който
царуваше в Есевон до пределите на Амоновите синове, 11. и Галаад, и
пределите на Гесурците и на Мааханците, и всичката гора Ермон, и
всичкия Васан до Салха, 12. всичкото царство на Ога във Васан, който
царуваше в Астарот и в Едраи, който остана от остатъците на
исполините; защото тях Моисей порази и ги изгони. 13. Израилевите
синове обаче не изгониха Гесурците и Мааханците, но Гесурците и
Мааханците живеят между Израиля дори до днес. 14. Само на
Левиевото племе не даде наследие: жъртвите Господу Богу Израилеву

са тяхното наследие, както им рече. 15. И даде Моисей на племето на Рувимовите синове наследие според родовете им. 16. И пределите им бяха от Ароир, който е при устието на потока Арнон, и града който е всред потока, и всичката равнина до Медева, 17. Есевон и всичките му градове в равнината, Девон, и Вамот-ваал, и Вет-ваалмеон, 18. и Яса, и Кедимот, и Мафаат, 19. и Кириатаим, и Сивма, и Зарет-саар в гор믹ата на Емак. 20. и Вет-фегор, и Асдот-фасга, и Вет-иесимот, 21. и всичките градове на равнината, и всичкото царство на Сиона Аморейския цар, който царуваше в Есевон, когото порази Моисей, него и князовете на Мадиам, Евия, и Рекема, и Сура, и Ура, и Рева, князове на Сиона, които живееха в оназ земя. 22. И Валаама сина Веоров чародея, убиха Израилевите синове с нож между убитите от тях. 23. И на Рувимовите синове пределът им беше Иордан. Това е наследието на Рувимовите синове според родовете им, градовете и селата им. 24. И даде Моисей наследие на Гадовото племе, на Гадовите синове, според родовете им. 25. И пределът им беше Язир, и всичките Галаадски градове, и половината от земята на Амоновите синове до Ароир, срещу Рава, 26. и от Есевон до Рамат-масфа и Ветоним, и от Маханаим до пределите на Девир, 27. и в дола Ветарам, и Ветнимра, и Сокхот, и Сафон, остатъкът от царството на Сиона Есевонския цар, и пределът Иордан до края на морето Хинерот оттам Иордан към изток. 28. Това е наследието на Гадовите синове според родовете им, градовете и селата им. 29. И даде Моисей наследие на половината от Манасиевото племе; и стана стяжание на половината от племето на Манасиевите синове според родовете им. 30. И пределът им беше от Маханаим всичкият Васан, всичкото царство на Ога Васанския цар, и всичките паланки на Яир които са у Васан, шестдесет градове; 31. и половината от Галаад, и Астарот, и Едраи, градове на Оговото царство във Васан, дадоха се на синовете на Махира сина Манасиев, на половината от

Махировите синове според родовете им. 32. Тези са местата които Моисей даде за наследие в Моавовите полета оттам Иордан, срещу Иерихон, към изток. 33. А на Левиевото племе не даде наследие Моисей: Господ Бог Израилев, той беше наследието им както им рече.

ГЛАВА 14.

1. И тези са местата които Израилевите синове взеха за наследие в Ханаанската земя, които им разделиха за наследие Елеазер священникът, и Исус синът Навиев, и началниците на отците от племената на Израилевите синове. 2. С жребие стана наследието на тези девет племена и половина, както заповяда Господ чрез Моисея. 3. Защото Моисей беше дал наследието на двете и половина племена оттам Иордан; но на Левитите не даде наследие между тях. 4. Защото Иосифивите синове бяха две племена, на Манасия и на Ефрема; и не дадоха на Левитите дял в таз земя, само градове за да обитават с околностите им, за добитъка им и за стоката им. 5. Както заповяда Господ Моисею, така направиха Израилевите синове, и разделиха земята. 6. И приближиха се Юдините синове при Исуса в Галгал; и рече му Халев синът на Иефония Кенезов: Ти знаеш словото което говори Господ Моисею, человеку Божию, за мене и за тебе в Кадис-варни. 7. Аз бях на четиридесет години когато ме прати Моисей раб Господен от Кадис-варни за да прегледам земята; и донесох му известие според както ми беше на сърдце. 8. Братята ми обаче които възлязоха с мене обезсърдчиха людете; но аз последовах напълно Господу Богу моему. 9. И закле се Моисей в този ден и рече: Непременно земята на която са стъпили нозете ти ще бъде твое наследие и на синовете ти за всегда, защото напълно последва ти Господу Богу моему. 10. И сега, ето, Господ ме упази жив, като рече, тез четиридесет и пет лета, от който ден говори Господ това слово

Моисею, когато Израил ходеше по пустинята; и сега, ето, аз съм днес на осемдесет и пет години. 11. Още и днес съм силен, като в деня когато ме прати Моисей: както беше тогаз силата ми, така е и сега силата ми за бран, и да излазям, и да влазям, 12. Сега прочее дай ми тази гора, за която говори Господ в онзи ден; защото ти чу в онзи ден че имаше там Енакими и големи укрепени градове. Само Господ да е с мене, аз ще ги изгоня както рече Господ. 13. И благослови го Исус, и даде на Халева Иефониевия син Хеврон за наследие. 14. За това Хеврон стана наследие на Халева сина на Иефония Кенезов дори до днес, защото напълно последва Господу Богу Израилеву. 15. А името на Хеврон първо беше Кириат-арва; а Арва беше голям человек между Енакимите. И земята се утеши от бран.

ГЛАВА 15.

1. А жребието за племето на Юдините синове по родовете им беше при Идумейския предел: пустинята Цин към юг беше полуденний край. 2. И южний предел им беше от приморията на Солено Море, от залива който се протака към юг; 3. и простираше се към южната страна във възхода на Акравим, и преминваше в Цин, и възлазяше от южната страна в Кадис-варни, и минуваше Есрон, и възлазяше в Адар, и вращаше се към Карка, 4. и минуваше в Асмон, и излазяше до потока на Египет; и свършваше се пределът в морето. Това ще ви бъде южен предел. 5. А източний предел беше Солено Море до край Иордан. И пределът към северната страна почваше от залива на морето към края на Иордан, 6. и възлазяше пределът до Ветагла и минуваше към север на Ветарава; и възлазяше пределът до камика на Воана Рувимовия син; 7. и възлазяше пределът към Девир от дола Ахор, и към север повращаше се към Галгал, срещу възхода на Адумим, който е към южната страна на потока; после преминваше

пределът върху водата на Енсемес, и свършваше се до източника Рогил; 8. и възлазяше пределът през дола на Еномовия син към южната страна на Иевус (това е Ерусалим;) и възлазяше пределът на върха на горага която е срещу дола на Еном към запад, който е в края на дола на Рафаимите към север; 9. и преминваше пределът от върха на горага до източника на водата Нефетоя, и излазяше в градовете на горага Ефрон, и управяше се пределът към Ваала, която е Кириатиарим; 10. и връщаше се пределът от Ваала към запад в горага Сиир, и минуваше към север в страната на горага Ярим, която е Хасалон; и слазяше у Ветсемес, и минуваше в Тамна: 11. после излазяше пределът в страната на Акарон към север; и управяше се пределът в Сикрон, и минуваше в горага на Ваала, и излазяше в Явнеил; и свършваше се пределът в морето. 12. И западний предел беше голямото море и приморията. Тези бяха пределите на Юдините синове изоколо според родовете им. 13. И на Халева Иефониевия син даде дял между Юдините синове според повелението Господне на Исуса, града на Арва отца Енакова, който е Хеврон. 14. И изпъди от там Халев тримата Енакови синове, Сесая, и Ахимана, и Талмая, Енаковите чада. 15. И от там възлезе против жителите на Девир; а името на Девир по-напред беше Кириат-сефер. 16. И рече Халев: Който порази Кириат-сефер и го превземе, нему ще дам Ахса дъщеря си за жена. 17. И превзе го Готониил синът на Кенеза, брата Халевов; и даде му Ахса дъщеря си за жена. 18. И тя когато отхождаше подстори го да иска от баща й нива; и слезе от осела, и рече й Халев: Що ти е? 19. А тя рече: Дай ми благословение: понеже ми си дал южна земя, дай ми и водни източници. И даде й горните източници, и долните източници. 20. Това е наследието на племето на Юдините синове според родовете им. 21. И най-крайните градове в племето на Юдините синове към пределите на Едом към пладне бяха Кавсеил, и

Едар, и Ягур, 22. и Кина, и Димона, и Адада, 23. и Кадес, и Асор, и Итнан, 24. Зиф, и Телем, и Ваалот, 25. и Асор-адата, и Кириот, Есрон, който е Асор, 26. Амам, и Сема, и Молада, 27. и Асаргада, и Есемон, и Ветфалет 28. и Асар-суал, и Вирсавее, и Визиотия, 29. Ваала, и Иим, и Асем, 30. и Елтолад, и Хесил, и Хорма, 31. и Сиклаг, и Мадмана, и Самсана, 32. и Левавот, и Силеим, и Аин, и Римон: всичките градове двадесет и девет и селата им. 33. В равнината бяха Естаол, и Сараа, и Асна, 34. и Заноа, и Енганим, Тапфуа, и Инам, 35. Ярмут, и Одолам, Сохо, и Азика. 36. и Сагарим, и Адитаим, и Гедира, (и Гедиротаим,) градове четиринадесет, и селата им; 37. Сенан, и Адаса, и Мигдалгад, 38. и Далаан, и Масфа, и Иоктеил, 39. Лахис, иВаскат, и Еглон, 40. и Хавон, и Лахмас, и Хитлис, 41. И Гедирот, Вет-дагон, и Наама, и Макида, градове шеснадесет, и селата им; 42. Ливна и Етер, и Асан, 43. и Иефта, и Асена, и Несив, 44. и Кеила, и Ахзив, и Мариса, градове девет, и селата им: 45. Акарон, и паланките му, и селата му, 46. от Акарон до морето всичките които са близу при Азот, и селата им, 47. Азот, паланките му, и селата му, Газа, паланките й, и селата й, до Египетския поток и голямото море с предела му. 48. И в планинските места, Самир, и Ятир, и Сохо, 49. и Дана, и Кириат-сана, която е Девир, 50. и Анав, и Естемо, и Аним, 51. и Гесен, и Олон, и Гило, градове единадесет, и селата им; 52. Арав, и Дума, и Есан, 53. и Янум, и Вет-танфуа, и Афека, 54. и Хумата, и Кириат-арва, който е Хеврон, и Сиор, градове девет, и селата им; 55. Маон, Кармил, и Зиф, и Юта, 56. и Иезраел, и Иокдеам, и Заноа, 57. Акаин, Гаваа, и Тамна, градове десет, и селата им; 58. Алул, Ветсур, и Гедор, 59. и Маарат, и Ветанот, и Елтекон, градове шест, и селата им; 60. Кириат-ваал, който е Кириатиарим, и Рава, градове два, и селата им. 61. В пустинята, Ветарава, Мидин, и Сехаха, 62. и Нивсан, и Градът на Солта, и Енгади, градове шест, и селата им. 63. А Юдините синове не могоха да изгонят

Иевусейците които населяваха Ерусалим: но живеят Иевусейците с Юдините синове в Ерусалим до този ден.

ГЛАВА 16.

1. И падна жребие на Йосифовите синове от Йордан при Иерихон дори до водите на Иерихон към изток, към пустинята която възлазя от Иерихон през гората Ветил, 2. и простираше се от Ветил до Луз, и минуваше през предела на Архиатарот, 3. и слазяше от запад в предела на Яфлети до предела на долния Веторон и до Гезер, и излазяше в морето. 4. И взеха наследието си Йосифовите синове, Манасия и Ефрем. 5. И пределът на Ефремовите синове според родовете им беше този: пределът на наследието им към източната страна беше Атарот-адар до горния Веторон; 6. и простираше се пределът към морето в Михметат къде север; и пределът се връщаше към изток до Танат-сило, и от там преминваше към изток в Янох, 7. и слазяше от Янох в Атарот и в Наарат, и достигаше в Иерихон, и излазяше в Йордан. 8. Пределът отхождаше от Тапфуя към запад до потока Кана, и свършваше се в морето. Това е наследието на племето на Ефремовите синове според родовете им. 9. Имаше и градове отделени за Ефремовите синове между наследието на Манасиевите синове, всичките градове и селата им. 10. И не изгониха Хананците които живееха в Гезер; но Хананците живеят между Ефремците дори до този ден, и станаха раби подданни.

ГЛАВА 17.

1. И това беше жребието за племето на Манасия, (защото той беше първородний на Йосифа,) за Махира първородния Манасиев който е отец на Галаада; понеже той беше млад ратник, за това Галаад и Васан бяха негови. 2. Имаше жребие и за другите Манасиеви синове според

родовете им, за синовете на Авиезера, и за синовете на Хелека, и за синовете на Асрииля, и за синовете на Сихема, и за синовете на Ефера, и за синовете на Семида. Тия бяха мъжките чада на Манасия Йосифовия син според родовете им. 3. Салпаад обаче синът на Ефера, (който беше син на Галаада, а Галаад син на Махира, а Махир син на Манасия,) нямаше синове, но дъщери; и тези са имената на дъщерите му: Маала, и Нуа, Егла, Мелха и Терса. 4. И дойдоха пред Елеазара священика, и пред Исуса сина Навиев, и пред князовете та рекоха: Господ заповяда Моисею да ни даде наследие между братята ни. И даде им според повелението Господне наследие между братята на отца им. 5. И паднаха се на Манасия десет дялове освен земята Галаад и Васан които са оттам Йордан; 6. защото дъщерите на Манасия взеха наследие между синовете му; а Галаадската земя беше на другите синове на Манасия. 7. И пределът на Манасия беше от Асир до Михметат, който е срещу Сихем; и простираше се пределът надясно до жителите на Ентапфуя. 8. Манасия имаше земята Тапфуя; а Тапфуя над Манасиевия предел принадлежеше на Ефремовите синове. 9. И слазяше пределът до потока Кана, къч пладне на потока: тези Ефремови градове бяха между градовете на Манасия; и пределът на Манасия беше към север на потока, и свършваше се в морето. 10. Към пладне беше на Ефрема, а към север на Манасия, и морето беше пределът му; и допираха към север до Асир, и към изток до Исахар. 11. И имаше Манасия, в земята Исахар и Асир, Ветсан и паланките му, и жителите на Дор и паланките му, и жителите на Ендор и паланките му, и жителите на Таанах и паланките му, и жителите на Магедон и паланките му, три области. 12. А Манасиевите синове не могоха да изгонят жителите на тези градове; но Хананците упорствуваха да живеят в оназ земя. 13. Но като се укрепиха Израилевите синове туриха Хананците под данък, но съвсем не ги изгониха. 14. И

говориха Йосифовите синове на Исуса и рекоха: Защо ни даде ти едно само жребие и един дял да наследим, като сме много люде, както ни благослови Господ досега? 15. А Исус им рече: Ако сте много люде, възлезте на дъбравата и изсечете една страна от нея за себе си в земята на Ферезейците и на Рафаимите, понеже е тясна за вас гората Ефрем. 16. И рекоха Йосифовите синове: Не ще се падне нам тая гора; и всичките Ханаанци които живеят в земята на дола имат железни колесници, и онези, които са в Ветсан и в паланките му, и онези които са в дола Иезраел. 17. И говори Исус на Йосифовия дом, на Ефрема и на Манасия, и рече: Вие сте много люде, и имате голяма сила; вие не ще да имате само едно жребие; 18. но гората ще бъде ваша, понеже е дъбрава, и ще я изсечете; и до краищата си ще бъде ваша, понеже ще изпъдите Ханаанците, ако и да имат железни колесници и да са силни.

ГЛАВА 18.

1. И събра се всичкото събрание на Израилевите синове в Сило, и поставиха там скинията на събранието; и покори им се земята. 2. И останаха между Израилевите синове седем племена които не бяха взели наследието си. 3. И рече Исус на Израилевите синове: До кога вие ще бъдете нерадиви за да идете да обладаете земята която Господ Бог на отците ви даде вам? 4. Изберете си по трима мъже от племе, и ще ги пратя; и като станат ще минат през тази земя, и ще я опишат според наследията си, и ще дойдат при мене 5. И ще я разделят на седем дялове: Юда ще остане в пределите си към пладне, и Йосифовий дом ще остане в пределите си към север. 6. И тъй, ще опишете земята на седем дялове, и ще донесете тук при мене описанието; и аз ще хвърля жребие за вас тук пред Господа Бога нашего. 7. Защото Левитите нямат дял между вас, защото

свещенството Господне е наследие тям; и Гад и Рувим и половината от племето Манасиево взеха наследието си оттам Йордан към изток, което Моисей рабът Господен им даде. 8. И станаха мъжете та отидоха; и заповяда Исус на онези, които отидоха за да опишат земята и рече: Идете и обходете земята за да я опишете, и върнете се при мене; и аз ще хвърля жребие за вас тук пред Господа в Сило. 9. И отидоха мъжете и обходиха земята, и описаха я в книга по градове на седем дяла, и дойдоха при Исуса в стана в Сило. 10. И хвърли Исус жребие за тях в Сило пред Господа; и раздели Исус там земята на Израилевите синове според разделенията им. 11. И излезе жребие за племето на Вениаминовите синове по родовете им; и падна се пределът на наследието им между Юдините синове и Иосифовите синове. 12. И пределът им беше към север от Иордан; и възлазяше пределът към страната на Иерихон където север, и възлазяше през горите към запад, и свършваше се в пустинята Ветавен; 13. и оттам минуваше пределът към Луз, където южната страна на Луз, която е Ветил; и слазяше пределът в Атарот-адар, на гората, която е към пладне на долния Веторон. 14. И пределът се простираше от там и завращаше се на западна страна към пладне, от гората която е срешу Веторон към пладне, и свършваше се в Кириат- ваал, който е Кириатиарим, град на Юдините синове: това беше западната страна. 15. И южната страна беше от края на Кириатиарим; и минуваше пределът към запад, и свърваше се до източника на водата Нефтоя; 16. и слазяше пределът в края на гората която е срещу дебря на Еномовия син, който е в долината на Рафаимите към север, и слазяше през дебря на Енома в южната страна на Иевус, и слазяше при източника Рогил, 17. и като се разпростираше от север минуваше в Енсемес, и изхождаше в Галилот, който е срещу възхода на Адумим, и слазяше при камика на Воана Рувимовия син, 18. и минуваше в страната която

е срещу Арава към север, и слазяше в Арава; 19. и минуваше пределът към северната страна на Ветагла; и свърваше се пределът в северния залив на Солено Море, към южния край на Иордан: той беше южний предел. 20. А пределът му към източната страна беше Иордан. Това беше според предела си изоколо, наследието на Вениаминовите синове по родовете им. 21. А градовете за племето на Вениаминовите синове по родовете им бяха Иерихон, и Ветагла и Емек-кесис, 22. и Ветарава, и Семараим, и Ветил, 23. и Авим, и Фара, и Офра, 24. и Хефар-амона, и Афни, и Гава, дванадесет градове, и селата им; 25. Гаваон, и Рама, и Витор, 26. и Масфа, и Хефира, и Моса, 27. и Рекем, и Иерфаил, и Тарала, 28. и Сила, Елеф, и Иевус, който е Ерусалим, Гаваат, и Кириат, четиринадесет градове, и селата им. Това е наследието на Вениаминовите синове по родовете им.

ГЛАВА 19.

1. И излезе второто жребие Симеону, за племето на Симеоновите синове по родовете им; и наследието им беше вътре в наследието на Юдовите синове. 2. Взеха за наследие свое Вирсавее, (и Савее,) и Молада, 3. и Асар- суал, и Вала, и Асем, 4. и Елтолад, и Ветул, и Хорма, 5. и Сиклаг, и Вет-маркавот, и Асар-суса, 6. и Ветлеваот, и Саруен, градове тринадесет, и селата им; 7. Аин, Римон, и Етер, и Асан, градове четири, и селата им: 8. и всичките села които бяха около тези градове до Валаат-вир, южния Рамат. Това е наследието за племето на Симеоновите синове по родовете им. 9. От дела на Юдините синове се даде наследието на Симеоновите синове, защото делът на Юдините синове беше голям за тях; за това Симеоновите синове взеха наследието си вътре в тяхното наследие. 10. И излезе третото жребие на Завулоновите синове по родовете им; и пределът на наследието им беше до Сарид; 11. и възлазяше пределът им към

морето и Марала, и досягаше до Давасет, и досягаше до потока който е срещу Йокнеам, 12. и обръщаще се от Сарид към изток слънца в предела на Кислот-тавор, и излазяше в Даврат, и възлазяше в Яфия, 13. и от там минуваше към изток в Гетефер, в Ита-касин, и излазяше в Римон-метоар към Нуя; 14. и вращаше се пределът от северната страна на Анатон, и свършваше се в дола Иефтаил, 15. и обземаше Катат, и Наадал, и Симрон, и Идала, и Витлеем, градове дванадесет, и селата им. 16. Това е наследието на Завулоновите синове по родовете им, тези градове и селата им. 17. четвъртото жребие излезе на Исахара, за Исахаровите синове по родовете им. 18. И пределът им беше Иезраел, и Кесулот, и Сунам, 19. и Афераим, и Сеон, и Анахарат, 20. и Равит, и Кисион, и Авес, 21. и Ремет, и Енганим, и Енада, и Вет-фасис; 22. и досягаше пределът до Тавор, и Сахасима, и Ветсемес; и пределът им се свършваше в Йордан, градове шестнадесет, и селата им. 23. Това е наследието за племето на Исахаровите синове по родовете им, градовете и селата им. 24. И излезе петото жребие за племето на Асировите синове според родовете им. 25. И пределът им беше Хелкат, и Али, и Ветен, и Ахсаф, 26. и Аламелех, и Амад и Мисал, и досягаше до Кармил към запад и в Сихор-ливнат, 27. и обръщаше се към изток слънца в Вет-дагон, и досягаше до Завулон и до дола Иефтаил към северната страна на Ветемек и Наил, и излазяше в Хаул наляво, 28. и Еврон, и Роов, и Амон, и Кана до големия Сидон; 29. и обращаше се пределът в Рама и до укрепения град Тир; и обращаше се пределът в Оса, и свършваше се при морето къде страната на Ахзив, 30. и Ама, и Афек, и Роов, градове двадесет и два, и селата им. 31. Това е наследието за племето на Асировите синове по родовете им, тези градове и селата им. 32. Шестото жребие излезе на Нефталимовите синове, за Нефталимовите синове по родовете им. 33. И пределът им беше от Елеф, от Алон близу при Саананим, и Адами-

некев, и Явнеил до Лакум, и свършваше се при Йордан; 34. и обращаше се пределът от запад в Азнот-тавор, и от там излазяше в Укок, и досягаше до Завулон към юг, и досягаше до Асир към запад и до Юда към изток слънца при Йордан. 35. И оградените градове бяха Сидим, Сер, и Амат, Ракат, и Хинерот, 36. и Адама, и Рама, и Асор, 37. и Кедес, и Едраи, и Енасор, 38. и Ирон, и Мигдалил, Орам, и Ветанат, и Ветсемес, градове деветнадесет, и селата им. 39. Това е наследието за племето на Нефталимовите синове по родовете им, градовете и селата им. 40. Седмото жребие излезе за племето на Дановите синове по родовете им. 41. И пределът на наследието им беше Сараа, и Естаол, и Ерсемес, 42. и Салавин, и Еалон, и Иетла, 43. и Елон, и Тамната, и Акарон, 44. и Елтеко, и Гиветон, и Ваалат, 45. и Юд, и Вани-варак, и Гетримон, 46. и Менаркон, и Ракон с предела, който е срещу Йопа. 47. А пределът на Дановите синове не им стигаше; за това Дановите синове възлязоха и воюваха против Лесем, и превзеха го, и поразиха го с острото на ножа, и взеха го за наследие, и населиха се в него; и Лесем наименуваха Дан, по името на отца си Дана. 48. Това е наследието за племето на Дановите синове по родовете им, тези градове и селата им. 49. А като свършиха да делят земята според пределите й, Израилевите синове дадоха помежду си наследие на Исуса Навиевия син: 50. според словото Господне дадоха му града който поиска, Тамнат-сарах в Ефремовата гора, и съгради града и насели се в него. 51. Тези са наследията които Елеазар свещеникът и Исус Навиевий син и началниците на отечествените племена на Израилевите синове разделиха с жребие в Сило пред Господа при дверите на скинията на събранието. И свършиха разделението на земята.

ГЛАВА 20.

1. И говори Господ Исусу и рече: 2. Кажи на Израилевите синове и речи им: Определете си гладовете за прибягване за които ви рекох чрез Мойсея, 3. за да прибягва там онзи убийца който убие человека без намерение, по незнаяне; и те да ви бъдат за прибежище от отмъстителя на кръвта. 4. И когато онзи който побегне в един от тези градове застане във входа на градските врата и си каже работата в слушане на старейшините от онзи град, те да го приемат в града при себе си и да му дадат място, и да живее у тях. 5. И ако отмъстителят на кръвта го погне, те да не предадат убийцата в ръката му; защото по незнаяне е поразил ближния си, и не го е мразил от по-напред. 6. И да живее в онзи град, доде се представи пред събранието на съд, до смъртта на великия свещеник който е в онез дни: тогаз убийцата да се върне и да отиде в града си и в дома си, в града от който е побягнал. 7. И отделиха Кадес в Галилея в Нефталимовата гора, и Сихем в Ефремовата гора, и Кириат-арва (която е Хеврон) в Юдината гора. 8. А оттам Йордан срещу Иерихон, към изток, определиха Восор в пустинята на полето от Рувимовото племе, и Рамот в Галаад от Гадовото племе, и Голан във Васан от Манасиевото племе. 9. Тези бяха определените градове за всичките Израилеви синове, и за чужденците които живеят между тях, щото всеки, който би убил някого без намерение да бяга там, и да се не убие от ръката на отмъстителя на кръвта доде да се представи пред събранието.

ГЛАВА 21.

1. И дойдоха началниците на отците Левитски при Елеазара свещеника, и при Исуса Навиевия син, и при началниците на отците от племената на Израилевите синове 2. та им говориха в Сило, в земята Ханаан, и рекоха: Господ заповяда чрез Моисея да ни се дадат

градове да обитаваме, и околностите им за скотовете ни. 3. И дадоха Израилевите синове на Левитите от наследието си, според словото Господне, тези градове с околностите им. 4. И излезе жребие за родовете на Каатовците; и синовете на Аарона свещеника, които бяха от Левитите, взеха чрез жребие от Юдиното племе, и от Симеоновото племе, и от Вениаминовото племе тринадесет градове. 5. А останалите Каатови синове взеха чрез жребие от родовете на Ефремовото племе, и от Дановото племе, и от половината на Манасиевото племе десет градове. 6. И Гирсоновите синове взеха чрез жребие от родовете на Исахаровото племе, и от Асировото племе, и от Нефталимовото племе, и от половината на Манасиевото племе у Васан тринадесет градове. 7. Мерариевите синове според родовете си взеха от Рувимовото племе, и от Гадовото племе, и от Завулоновото племе дванадесет градове. 8. И дадоха Израилевите синове чрез жребие на Левитите тези градове и предградията им, както заповяда Господ чрез Моисея. 9. И дадоха от племето на Юдините синове и от племето на Симеоновите синове тези градове които се споменават тук по име. 10. И взеха ги Аароновите синове които бяха от родовете на Каатовците, които са от Левиевите синове, защото първото жребие стана за тях. 11. И дадоха им града на Арва Енаковия отец (който е Хеврон,) в Юдината гора и предградията му около него. 12. А нивите на града и селата му дадоха на Халева Иефониевия син за притежание нему. 13. И дадоха на синовете на Аарона свещеника града на прибежище на убийца Хеврон и предградията му, и Ливна и предградията й, 14. и Ятир и предградията му, и Естемой и предградията му, 15. и Олон и предградията му, и Девир и предградията му, 16. и Аин и предградията му, и Юта и предградията й, и Ветсемес и предградията му: девет градове от тези двете племена; 17. и от Вениаминовото племе, Гаваон и предградията му, Гава и предградията й, 18. Анатот и

предградията му, и Алмон и предградията му: четири градове. 19. Всичките градове на Аароновите синове свещениците, тринадесет градове и предградията им. 20. И родовете на Каатовите синове, на Левитите които оставаха от Каатовите синове, взеха градовете на своето жребие от Ефремовото племе. 21. И дадоха им града на прибежище за убийца Сихем и предградията му в Ефремовата гора, и Гезер и предградията му, 22. и Кивзаим и предградията му, и Веторон и предградията му: четири градове; 23. и от Дановото племе, Елтеко и предградията му, Гиветон и предградията му, 24. Еалон и предградията му, Гетримон и предградията му: четири градове; 25. и от половината на Манасиевото племе, Таанах и предградията му, и Гетримон и предградията му: два града. 26. Всичките градове бяха десет и предградията им, за родовете на останалите Каатови синове. 27. А на Гирсоновите синове, от родовете на Левитите, дадоха от другата половина на Манасиевото племе града на прибежище за убийца Голан у Васан и предградията му, и Веестера и предградията й: два града; 28. и от Исахаровото племе, Кисион и предградията му, Даврат и предградията му, 29. Ярмут и предградията му, Енганим и предградията му: четири града; 30. и от Асировото племе, Мисаал и предградията му, Авдон и предградията му, 31. Хелкат и предградията му, Роов и предградията му: четири града; 32. и от Нефталимовото племе, града на прибежище за убийца Кедес в Галилея и предградията му, и Амот-дор и предградията му, и Картан и предградията му: три града. 33. Всичките градове на Гирсоновците според градовете им бяха тринадесет градове и предградията им. 34. И на родовете на Мерариевите синове, останалите от Левитите, дадоха от Завулоновото племе Йокнеам и предградията му, и Карта и предградията й, 35. Димна и предградията й, Наалол и предградията му: четири града; 36. и от Рувимовото племе дадоха Восор и предградията му, и Яса и

предградията ѝ, 37. Кедимот и предградията му, и Мефаат и предградията му: четири града; 38. и от Гадовото племе дадоха града на прибежище за убийца Рамот в Галаад и предградията му, и Маханаим и предградията му, 39. Есевон и предградията му, Язир и предградията му: всичките четири градове. 40. Всичките градове, които дадоха чрез жребие на Мерариевите синове според родовете им, на останалите от родовете на Левитите, бяха дванадесет градове. 41. Всичките градове на Левитите между притежанието на Израилевите синове бяха четиридесет и осем градове с предградията им. 42. Тези градове бяха всеки с предградията си наоколо: така бяха всички тези градове. 43. И даде Господ на Израиля всичката земя, която се закле да даде на отците им; и обладаха я, и заселиха се в нея. 44. И даде им Господ упокоение от всякъде, по всичко що се кле на отците им; и никой от всичките им врагове не можа да застане срещу лицето им: всичките им врагове предаде Господ в ръката им. 45. Не пропадна нито една от всичките добри думи които Господ говори на Израилевия дом: всичките се сбъднаха.

ГЛАВА 22.

1. Тогаз повика Исус Рувимовците и Гадовците, и половината от Манасиевото племе 2. та им рече: Вие упазихте всичко що ви заповяда Мойсей рабът Господен, и послушахте гласа ми по всичко що ви заповядах. 3. Не оставихте братята си в тези многото дни дори до днес, но упазихте съвършено заповедта на Господа Бога вашего. 4. И сега Господ Бог ваш успокои братятя ви както им се обеща: сега прочее върнете се та идете в къщите си, в земята на вашето притежание което Моисей рабът Господен даде вам оттам Иордан. 5. Но пазете добре да вършите заповедите и закона който ви заповяда Моисей рабът Господен, да обичате Господа Бога вашего, и да ходите

във всичките му пътища, и да пазите заповедите му, и да сте
прилепени нему, и да му служите с всичкото си сърдце и с всичката
си душа. 6. И благослови ги Исус и отпусна ги; и отидоха в къщите
си. 7. И на половината от Манасиевото племе даде Моисей наследие в
Васан; а на другата му половина даде Исус наследие между братята
им отсам Йордан към запад. И когато ги проводи Исус в къщите им
благослови ги. 8. И говори им и каза: Върнете се с много богатство в
къщите си, и с твърде много скотове, с сребро и злато, и с мед и с
желязо, и с твърде много дрехи; разделете користите на неприятелите
си с братята си. 9. И Рувимовите синове, и Гадовите синове, и
половината от Манасиевото племе се върнаха и тръгнаха от
Израилевите синове от Сило, което е в земята Ханаан, за да идат в
земята Галаад, в земята на стяжанието си която придобиха според
словото Господне чрез Моисея. 10. И като дойдоха в околността на
Йордан която е в Ханаанската земя, Рувимовите синове, и Гадовите
синове, и половината от Манасиевото племе съзидаха там олтар при
Йордан, олтар голям на глед. 11. И чуха Израилевите синове да се
говори: Ето, Рувимовите синове, и Гадовите синове, и половината от
Манасиевото племе съзидаха олтар от страната на земята Ханаан, в
околността на Йордан, до прехода на Израилевите синове. 12. И
когато чуха Израилевите синове, събра се всичкото събрание на
Израилевите синове в Сило за да влязат да ратуват против тях. 13. И
пратиха Израилевите синове на Рувимовите синове, и на Гадовите
синове, и на половината от Манасиевото племе, в земята Галаад,
Финееса сина на Елеазара свещеника, 14. и с него десет князове, по
един княз на отеческия дом от всяко Израилево племе, и всеки беше
глава на отеческия си дом над Израилевите тисящи. 15. И отидоха при
Рувимовите синове, и при Гадовите синове, и при половината от
Манасиевото племе, в земята Галаад, та им говориха и казаха: 16. Така

говори всичкото събрание Господне: Какаво е това престъпление което сторихте против Бога Израилев, да се върнете днес да не следвате Господа, и сте си съградили олтар за да отстъпите днес от Господа? 17. Малко ли биде за нас съгрешението Фегорово, от което дори до днес не сме се очистили, и стана язва в събранието Господне? 18. И вие ще се върнете ли днес от подир Господа? И ще бъде че, ако отстъпите вие днес от Господа, утре ще се разгневи против всичкото Израилево събрание. 19. Ако ли земята на стяжанието ви е нечиста, минете в земята на стяжанието Господне дето стои скинията Господня и вземете стяжание между нас; и не отстъпвайте от Господа, нито от нас да отстъпите, и да си съградите олтар освен олтаря на Господа Бога нашего. 20. Не стори ли престъпление Ахан Зараевий син в проклетията, и падна гняв върх всичкото Израилево събрание? И тоз человек не погина сам в беззаконието си. 21. Тогаз отговориха Рувимовите синове, и Гадовите синове, и половината от Манасиевото племе та рекоха на Израилевите тисященачалници: 22. Крепкий Бог Иеова, крепкий Бог Иеова, той знае, и Израил сам ще узнае: ако сме сторили това за отстъпление, или ако за престъпление против Господа, да ни не избавиш, Господи, тоз ден. 23. Ако сме си съградили олтар за да се върнем да не следваме Господа, или ако за да принесем върху него всесъжение или приношения, или ако за да принесем върху него примирителни жертви, сам Господ нека издири това; 24. и ако не сторихме това от страх, като думахме: Утре могат чадата ви да говорят на чадата ни и да рекат: Що имате вие да правите с Господа Бога Израилева? 25. Защото Господ положи Иордан предел между нас и вас, Рувимови синове и Гадови синове: нямате дял в Господа; и синовете ви да направят синовете ни да престанат да се боят от Господа. 26. За това рекохме: Да вземем да си съградим този олтар, не за всесъжение, нито за жъртва, 27. но за да е свидетелство между нас и

вас, и между родовете ни подир нас, че ние можем да правим слубата
Господня пред него с всесъженията си, и с жъртвите си, и с
примирителните си приношения; за да не рекат утре чадата ви на
чадата ни: Вие нямате дял в Господа. 28. За това рекохме: Ако се случи
да говорят така нам или на родовете ни утре, тогаз ще отговорим: Ето
подобието на олтаря Господен който съградиха отците ни, не за
всесъжение, нито за жъртва, но за да е свидетелство между нас и вас.
29. Да не бъде да отстъпим ние от Господа, и да се върнем днес да не
следваме Господа, да съградим олтар за всесъжение, за приношение,
и за жъртва освен олтаря на Господа Бога нашего който е пред
скинията му. 30. И като чуха Финеес свещеникът, и князовете на
събранието, и тисященачалниците Израилеви които бяха с него
думите които говориха Рувимовите синове, и Гадовите синове, и
Манасиевите синове, възблагодариха се. 31. И рече Финеес синът на
Елеазара свещеника на Рувимовите синове, и на Гадовите синове, и
на Манасиевите синове: Днес познахме че Господ е всред нас, защото
не направихте това престъпление против Господа: чрез това
избавихте Израилевите синове от ръката Господня. 32. Тогаз Финеес
синът на Елеазара свещеника с князовете върнаха се от Рувимовите
синове и от Гадовите синове, от земята Галаад, в земята Ханаан при
Израилевите синове, и донесоха им ответ. 33. И това нещо угодно
биде на Израилевите синове; и благословиха Бога Израилевите
синове, и не рекоха вече да възлязат против тях на бой за да разорят
земята дето живееха Рувимовите синове и Гадовите синове. 34. И
нарекоха Рувимовите синове и Гадовите синове олтаря Ед , защото
думаха: Това ще бъде свидетелство между нас, че Иеова е Бог.

ГЛАВА 23.

1. И след много време откакто успокои Господ Израиля от всичките му неприятели изоколо, и Исус беше остарял и преминал на възраст, 2. свика Исус всичкия Израил, старейшините им, и началниците им, и съдиите им, и надзирателите им, та им рече: Аз остарях, и преминал съм на възраст. 3. А вие видяхте всичко, що направи за вас Господ Бог ваш на всички тези народи; защото Господ Бог ваш, той е, който ратува за вас. 4. Ето, аз разделих с жребие вам за наследие на племената ви тези останали народи, с всичките народи които погубих, от Иордан дори до голямото море към запад слънца. 5. И Господ Бог ваш, той ще ги изпъди от лицето ви; и ще завладеете земята им, както Господ Бог ваш се обеща вам. 6. Бъдете много крепки да пазите и да вършите всичко що е написано в книгата на Моисеевия закон, без да се уклонявате от него надясно или наляво, 7. за да се не смесите с тези народи които останаха помежду ви, нито да поменувате имената на боговете им, нито да се закълнете в тях, нито да им послужите, нито да им се поклоните; 8. но при Господа Бога вашего да сте прилепени, както сте били до този ден. 9. Защото Господ изгони от лицето ви народи големи и силни; и никой не можа до днешния ден да устои пред вас. 10. Един от вас ще погне тисяща; защото Господ Бог ваш, той е, който ратува за вас, както се обеща вам. 11. За това внимайте добре на себе си да любите Господа Бога вашего. 12. Понеже ако се върнете някога назад да се прилепите при остатъка на тези народи, при тези останалите между вас, и направите с тях сватовство, и се смесите с тях, и те с вас, 13. да знаете добре че Господ Бог ваш не ще вече да изгони от лицето ви тези народи, но ще ви бъдат сети и примки, и бичове по ребрата ви, и тръне в очите ви доде изчезнете из тази добра земя която ви Господ Бог ваш даде. 14. И, ето, аз днес отхождам в пътя на всичката земя; и вие познавате с всичкото

си сърдце и с всичката си душа че не падна напраздно нито една от тези добри думи които Господ Бог ваш говори за вас: всичките се сбъднаха на вас: ни една от тях не падна напраздно. 15. За това, както се сбъднаха на вас всичките добри думи които говори вам Господ Бог ваш, така Господ ще нанесе на вас всичките зли думи доде ви изтреби от тази добра земя която ви даде Господ Бог ваш. 16. Когато престъпте завета на Господа Бога вашего който заповяда вам, и отидете та послужите на други богове и им се поклоните, тогаз гневът Господен ще се запали против вас, и ще изчезнете скоро из добрата земя която ви даде.

ГЛАВА 24.

1. И събра Исус всичките Израилеви племена в Сихем, и свика старейшините на Израиля, и началниците им, и съдиите им, и надзирателите им; и застанаха пред Бога. 2. И рече Исус на всичките люде: Така говори Господ Бог Израилев: Оттам реката обитаваха в старо време отците ви, Тара, Авраамовий отец и Нахоровий отец и служиха на други богове. 3. И взех отца ви Авраама от оназ страна на реката, и водих го през всичката Ханаанска земя, и умножих семето му, и дадох му Исаака; 4. и на Исаака дадох Якова и Исава; и дадох на Исава гората Сиир да я наследи; а Яков и синовете му слязоха в Египет. 5. И пратих Моисея и Аарона, и поразих Египет с язви които направих всред него, и после ви изведох. 6. И като изведох отците ви из Египет, дойдохте в морето; и погнаха Египтяните вслед отците ви с колесници и коне в червено Море. 7. И викнаха към Господа, и той тури мрак между вас и Египтяните, и наведе върх тях морето, и покри ги; и очите ви видяха, що направих в Египет; и живяхте в пустинята много дни. 8. И доведох ви в земята на Аморейците които живееха оттам Иордан; и ротуваха против вас, и предадох ги в ръцете ви, и

наследихте земята им, и изтребих ги от лицето ви. 9. И стана Валак Сепфоровий син, Моавский цар, и ратува против Израиля; и прати та повика Валаама Веоровия син за да ви прокълне. 10. Но аз не рачих да послушам Валаам; и той даже ви и благослови, и избавих ви от ръката му. 11. И преминахте Иордан та дойдохте в Иерихон; и ратуваха против вас Иерихонските мъже, Аморейците, и Ферезейците, и Ханаанците, и Хетейците, и Гергесейците, и Евейците, и Иевусейците; и предадох ги в ръцете ви. 12. И пратих пред вас стършените, които ги изгониха от лицето ви, двамата Аморейски царе: не с твоя нож нито с твоя лък. 13. И дадох ви земя в която се не трудихте, и градове които вие не сте съградили, и живеете в тях; и ядете от лозя и маслини които не сте садили. 14. Сега прочее бойте се от Господа, и служете му с цялост и истина; и отхвърлете боговете на които послужиха отците ви оттам реката и в Египет, и служете Господу. 15. Но ако не ви е угодно да служите Господу, изберете днес кому искате да служите, на онези ли богове на които служиха отците ви оттам реката, или на тези богове на Аморейците на които в земята живеете; но аз и домът ми ще служим Господу. 16. И отговориха людете и рекоха: Да не бъде да оставим Господа за да се поклоним на други богове! 17. Защото Господ е Бог наш; той възведе нас и отците ни из Египетската земя, от дома на рабството, и той направи пред нас големите онези знамения, и упази ни във всичкия път който пътувахме, и между всичките народи през които преминахме. 18. И изгони Господ от лицето ни всичките народи, и Аморейците които живееха в таз земя. И ние ще служим Господу; защото той е Бог наш. 19. И рече Исус на людете: Не ще можете служите Господу; защото Той е Бог пресвет, Бог ревнив е, не ще да прости престъпленията и греховете ви. 20. Защото когато оставите Господа и се поклоните на чуждите богове, тогаз ще се обърне и ще ви стори зло, и ще ви

изтреби подир доброто което ви е сторил. 21. И рекоха людете Исусу: Не, но Господу ще служим. 22. И рече Исус на людете: Вие сте свидетели за себе си че вие избрахте за себе си Господа да му служите. И те рекоха: Свидетели сме. 23. Сега прочее отхвърлете чуждите богове които са всред вас, и преклонете сърдцето си към Господа Бога Израилева. 24. И рекоха людете Исусу: На Господа Бога нашего ще служим, и неговия глас ще слушаме. 25. И направи Исус завет с людете в онзи ден, и тури им закон и съд в Сихем. 26. И написа Исус тези думи в книгата на Божия закон; и взе голям камик та го постави там под теревинта който е близу при светилището Господне. 27. И рече Исус на всичките люде: Ето, този камик ще бъде нам за свидетелство, защото той чу всичките Господни думи които говори той нам; и тъй, ще бъде за свидетелство вам, за да се не отречете от Бога вашего. 28. И изпрати Исус людете, всекиго в наследието му. 29. И след това умря Исус син Навиев, раб Господен, на възраст сто и десет години. 30. И погребаха го в предела на наследието му в Тамнат-сарах, който е в гората Ефрем, към север на гората Гаас. 31. И служи Израил Господе през всичките дни на Исуса, и през всичките дни на старците на които животът се продължи подир Исуса, и които бяха познали всичките Господни дела колкото направи за Израиля. 32. И костите Йосифови, които изнесоха Израилевите синове из Египет, погребоха ги в Сихем в предела на нивата която купи Яков от синовете на Емора отца Сихемова за сто сребърници; и стана наследие на Йосифовите синове. 33. И умря Елеазар Аароновият син; и погребоха го на хълма на сина му Финееса, който му се даде в гората Ефрем.

КНИГА НА СЪДИИТЕ

ГЛАВА 1.

1. И подир смъртта на Исуса, попитаха Израилевите синове Господа и рекоха: Кой ще възлезе на нас пръв против Хананците да ратува против тях? 2. И рече Господ: Юда ще възлезе; ето, предадох мястото в ръката му. 3. И рече Юда на Симеона брата си: Възлез с мене в моето жребие да ратуваме против Хананците, и аз ще дойда с тебе в твоето жребие; и отиде с него Симеон. 4. И възлезе Юда; и предаде Господ Хананците и Ферезейците в ръката им; и поразиха от тях в Везек десет тисящи мъже. 5. И намериха Адонивезека в Везек, и ратуваха против него, и поразиха Хананците и Ферезейците. 6. А Адонивезек побегна; и те се затекоха подире му, и хванаха го, и отсякоха палците на ръцете му и на нозете му. 7. И рече Адонивезек: Седемдесет царе с отсечени палци на ръцете и на нозете им събираха трохи под трапезата ми: както аз направих така ми въздаде Бог. И доведоха го в Ерусалим, и умря там. 8. И Юдините синове направиха бой против Ерусалим, и обладаха го; и поразиха го с острото на ножа, и града предадоха на огън. 9. И подир това слязоха Юдините синове за да направят бой против Хананците които живееха в планинската, и в южната, и в полянската страна. 10. И отиде Юда против Хананците които живееха в Хеврон; а името на Хеврон беше по-напред Кириат-арва; и убиха Сесая, и Ахимана, и Талмая. 11. И от там отидоха против жителите на Девир; а името на Девир беше по-напред Кириат-сефер. 12. И рече Халев: Който удари Кириат-сефер и го завладее, нему ще

дам дъщеря си Ахса за жена. 13. И завладя го Готониил синът на Кенеза, по-малкия брат на Халева; и даде му дъщеря си Ахса за жена. 14. И тя когато отхождаше подбуди го да иска от баща й нива; и слезе от осела, а Халев й рече: Що ти е? 15. А тя му рече: Дай ми благословение; понеже ми си дал южна земя, дай ми и водни източници. И даде й Халев горните източници и долните източници. 16. И възлязоха синовете на Кенееца, Моисеевия тест от Града на Финиците, с Юдините синове в Юдината пустиня, която е към пладне на Арад; и отидоха та се населиха с людете. 17. И отиде Юда с Симеона брата си та поразиха Ханаанците които живееха в Сефат, и съсипаха го като проклет, и нарекоха града Орма. 18. Юда завладя и Газа и пределите й, и Аскалон и пределите му, и Акарон и пределите му. 19. И Господ беше с Юда; и завладя горната, но не можа да изгони жителите на дола, защото имаха железни колесници. 20. И дадоха Хеврон на Халева, както рече Моисей; и изгони от там тримата Енакови синове. 21. А Вениаминовите синове не изгониха Иевусейците които живееха в Ерусалим; затова Иевусейците се заселиха с Вениаминовите синове в Ерусалим до този ден. 22. И домът Иосифов възлязоха и те в Ветил; и Господ беше с тях. 23. И прати домът Иосифов да съгледателствуват Ветил; а името на града беше по-напред Луз. 24. И видяха пазачите едного человека който излязваше из града, и рекоха му: Покажи ни, молим, входа на града, и ще сторим милост на тебе. 25. И показа им входа на града, и поразиха града с острото на ножа, а человека и всичкия му род изпратиха. 26. И отиде человекът в земята на Хотейците, и съгради град, и нарече го Луз: това е името му до този ден. 27. Нито Манасия изгони жителите на Ветсан и на селата му, нито на Таанах и на селата му, нито жителите на Дор и на селата му, нито жителите на Ивлеам и на селата му, нито жителите на Магедон и на селата му; но Ханаанците се

решиха да живеят в онова място. 28. И когато стана Израил силен, тури Хананците под данък, но да ги изгони не ги изгони. 29. Нито Ефрем изгони Хананците които живееха в Гезер; но Хананците живееха в Гезер помежду им. 30. Нито Завулон изгони жителите на Китрон, нито жителите на Наалол; но Хананците живееха помежду им и станаха подданници. 31. Нито Асир изгони жителите на Акхо, нито жителите на Сидон, нито на Ахлав, нито на Ахзив, нито на Хелва, нито на Афек, нито на Роов; 32. но Асир имаше населението си между Хананците жителите на местото, защото не ги изгони. 33. Нито Нефталим изгони жителите на Ветсемес, нито жителите на Ватанат, но живееше между Хананците жителите на местото; а жителите на Ветсемес и на Ветанат му станаха подданници. 34. И утесниха Аморейците Дановите синове в гората, защото не ги оставиха да слизат в дола. 35. И Аморейците се решиха да живеят в гората Ерес, в Еалон, и в Саалвим; но ръката на Иосифовия дом преодоля, затова станаха подданници. 36. А пределът на Аморейците беше от възхода на Акравим, от камика и нагоре.

ГЛАВА 2.

1. И възлезе ангел Господен от Галгал у Бохим та рече: Възведох ви из Египет, и доведох ви в земята за която се клех на отците ви и рекох: Не ща да наруша завета си с вас в век. 2. И вие да не направите уговор с жителите на тази земя: олтарите им да съсипете; но вие не послушахте гласа ми. Защо сторихте това? 3. И тъй и аз рекох: Не ща да ги изгоня от лицето ви; но ще бъдат противници вам, и боговете им ще ви бъдат примка. 4. И като говори ангел Господен тези думи на всичките Израилеви синове, людете възвишиха гласа си и плакаха. 5. И нарекоха името на онова место Бехим; и принесоха там жъртва Господу. 6. И когато отпусна Исус людете Израилевите синове

отидоха всеки в наследието си за да наследят земята. 7. И служиха людете Господу в всичките дни на Исуса, и в всичките дни на старейшините що поживяха по Исуса, които бяха видели всичките големи Господни дела що направи заради Израиля. 8. И умря Исус синът Навиев, раб Господен, на възраст сто и десет лета. 9. И погребоха го в предела на наследието му в Тамнатарес, в горага Ефрем, към северната страна на горага Гаас. 10. И всичкий още онзи род се прибра при отците си. И настана друг род след тях който не знаеше Господа нито делата които направи заради Израиля. 11. И направиха Израилевите синове зло пред Господа, и поклониха се на Ваалимите; 12. и оставиха Господа Бога на отците си който ги изведе из Египетската земя та отидоха след други богове, от боговете на народите които бяха около тях; и поклониха им се и разгневиха Господа. 13. И оставиха Господа та служиха Ваала и на Астартините идоли. 14. И разпали се гневът Господен върх Израиля, и предаде ги в ръката на грабителите, и разграбиха ги; и предаде ги в ръката на околните им неприятели щото не могоха вече да устоят пред лицето на неприятелите си. 15. На всякъде дето излизаха, ръката Господня беше против тях за зло, както говори Господ и както им се кле; достигнаха до голямо утеснение. 16. Тогаз възстави Господ съдии, които ги избавиха от ръката на грабителите им. 17. Но те и съдиите си не послушаха, а блудуваха след други богове и поклониха им се: уклониха скоро от пътя в който ходиха отците им които слушаха заповедите Господни: те не направиха така. 18. И когато Господ им възставяше съдии, тогаз беше Господ с съдията, и избавяше ги от ръката на неприятелите им в всичките дни на съдията; защото се смиляваше Господ за въздиханията им поради онези които ги угнетяваха и притесняваха. 19. А когато умираше съдията, повращаха се и развращаваха се по-зле от отците си, понеже отхождаха след

други богове за да им служат и да им се кланят: не преставаха от деянията си нито от строптивия си път. 20. И разпали се гневът Господен върх Израиля, и рече: Понеже тези люде престъпиха завета ми който заповядах на отците им, и не послушаха гласа ми, 21. и аз не ща да изгоня вече от лицето им ни едного от народите които остави Исус когато умря, 22. за да изкуся Израиля чрез тях да ли пазят пътя Господен и ходят в него, както го го пазеха отците им, или не. 23. И остави Господ тези народи без да ги изгони скоро, и не ги предаде в ръката на Исуса.

ГЛАВА 3.

1. И тези са народите които остави Господ за да опита Израиля чрез тях, всички онези които не знаеха всичките боеве на Ханаан; 2. поне да знаят родовете на Израилевите синове и да се научат на боя, поне тези които по-напред не бяха ги познали: 3. петте войводства на Филистимците, и всичките Ханаанци, и Сидонци, и Евейци които живееха в гората Ливан, от гората Ваал-ермон до входа на Емат. 4. И те бяха за да опита Израиля чрез тях, за да познае ще ли слушат заповедите Господни които заповяда на отците им чрез Моисея. 5. И населиха се Израилевите синове между Ханаанците, Хетейците, и Аморейците, и Ферезейците, и Евейците, и Иевусейците. 6. И взеха за себе си дъщерите им за жени, и дъщерите си дадоха на синовете им, и служиха на боговете им. 7. И сториха Израилевите синове зло пред Господа Бога своего, и служиха на Ваалимите и на Ашерите. 8. За това се разпали гневът Господен върх Израиля, и продаде ги в ръката на Хусаирисатаима Месопотамския цар; и работиха Израилевите синове на Хусаирисатаима осем години. 9. И когато викнаха Израилевите синове към Господа, Господ възстави избавител на Израилевите синове който ги избави, Готониила сина на Кенеза, по-

младия брат на Халева. 10. И върху него беше Дух Господен, и съди
Израиля; и излезе на бой, и предаде Господ в ръката му
Хусаирисатаима Месопотамския цар; и ръката му се укрепи против
Хусаирисатаима. 11. И земята беше в покой четиридесет години; и
умря Готониил Кенезовий син. 12. И Израилевите синове пак
направиха зло пред Господа; и укрепи Господ Еглона Моавския цар
против Израиля защото направиха зло пред Господа. 13. И събра при
себе си синовете на Амона и на Амалика, и отиде та порази Израиля
и облада Града на Финиците. 14. И работиха Израилевите синове на
Еглона Моавския цар осемнадесет години. 15. И викнаха Израилевите
синове към Господа; и възстави им Господ избавител, Аода сина на
Гира Вениаминов, мъж левак. И пратиха Израилевите синове чрез
ръката му дар на Еглона Моавския цар. 16. И направи си Аод меч и от
двете страни остър, дълъг един лакът, и опаса го под горната си дреха
на дясното си бедро. 17. И принесе дара на Еглона Моавския цар; а
Еглон беше человек твърде тлъст. 18. И като свърши да приноси дара
и изпроводи человеците които държеха дара, 19. тогаз той се върна от
сечените камене които са при Галгал та рече: Тайна дума имам към
тебе, царю. А той рече: Мълчи. И излязоха от него всичките които
стоеха при него. 20. И влезе при него Аод; а той седеше в лятната си
горница сам. И рече Аод: Имам дума от Бога към тебе. Тогаз стана от
престола. 21. А Аод простря лявата си ръка, и измъкна меча от
дясното си бедро, и заби го в корема му 22. щото и дръжката още
влезе след желязото; и тлъстината стисна толкоз желязото щото не
можеше да изтръгне меча из корема му; и излезе лайно. 23. Тогаз
излезе Аод през притвора, и затвори след себе си вратата на
горницата и ги заключи. 24. И когато излезе той, дойдоха рабите на
Еглона; и като видеха че, ето, вратата на горницата бяха заключени,
рекоха: Несъмнено нозете си покрива в лятната стая. 25. И чакаха доде

се посрамиха, и, ето, не отваряше вратата на горницата; и тъй, взеха ключа та отвориха, и, ето, господарят им лежеше на земята мъртъв. 26. А доде те се бавеха Аод избегна; и премина сечените камене та се отърва в Сепрота. 27. И когато дойде затръби с тръбата в гората Ефрем, та слязоха с него Израилевите синове от гората, и той пред тях. 28. И рече им: Вървете подире ми; защото Господ предаде враговете ви Моавците в ръката ви. И слязоха след него, и превзеха пред Моавците бродовете на Иордан, и не оставиха да премине человек. 29. И поразиха от Моавците в онова време около десет тисящи мъже, всичките едри, и всичките яки; и не се избави ни един. 30. Така се смири Моав в онзи ден под ръката на Израиля. И земята беше в покой осемдесет лета. 31. И по него настана Самегар, синът Анатов, който порази от Филистимците шестстотин мъже с един волски остен; и избави той Израиля.

ГЛАВА 4.

1. И подир смъртта на Аода Израилевите синове направиха пак зло пред Господа. 2. И продаде ги Господ в ръката на Явина Ханаанския цар, който царуваше в Асор; и войводата на войнствата му беше Сисара, който живееше в Аросет на езичниците. 3. И викаха към Господа Израилевите синове; защото той имаше деветстотин железни колесници, и жестоко притесни Израилевите синове двадесет лета. 4. И Девора, жена пророчица, жена на Лафидота, тя съдеше Израиля в онова време. 5. И тя живееше под финика на Девора, между Рама и Ветил, в гората Ефрем; и възлизаха към нея Израилевите синове за съд. 6. И прати та повика Варака Авиноамовия син от Нефталимовия Кадис, и му рече: Не заповяда ли Господ Бог Израилев и рече: Иди та се оттегли в гората Тавор, вземи със себе си десет тисящи мъже от Нефталимовите синове и от Завулоновите синове; 7. и ще привлека

при тебе в реката Кисон Сисара, войводата на Явиновото войнство, и
колесниците му, и множеството му, и ще го предам в ръката ти? 8. А
Варак й рече: Ако дойдеш ти с мене, ще ида; но ако не дойдеш с мене,
неща да ида. 9. А тя рече: Ще дойда непременно с тебе; но няма да
вземеш чест на пътя в който отхождаш, защото в ръката на жена ще
предаде Господ Сисара. И Девора стана та отиде с Варака в Кадис. 10.
И свика Варак Завулона и Нефталима в Кадис, и дойдоха след него
десет тисящи мъже, и Девора възлезе с него. 11. А Хевер Кенеецът, от
синовете на Овава, Моисеевия тест, беше се раздвоил от Кенейците та
беше поставил шатъра си до дъба на Заанаима, който е близу при
Кадис. 12. И възвестиха на Сисара че Варак Авиноамовият син
възлязъл на горoccа Тавор. 13. И свика Сисара всичките си колесници,
деветстотин железни колесници, и всичките люде които бяха с него,
от Аросет на езичниците в реката Кисон. 14. И рече Девора на Варака:
Стани, защото този е денят в който Господ предаде Сисара в ръката
ти: не излезе ли Господ пред тебе? И слезе Варак от горoccа Тавор, и
десет тисящи мъже след него. 15. И разби Господ Сисара, и всичките
колесници, и всичкото воинство с острото на ножа пред Варака; и
слезе Сисара из колесницата та побягна пеш. 16. И тича Варак след
колесниците и след воинството до Аросет на езичниците, и падна
всичкото воинство на Сисара чрез острото на ножа: не остана нито
един. 17. И побягна Сисара пеш в шатъра на Яил, жената на Хевера
Кенееца; защото беше мир между Явина Асорския цар и между дома
на Хевера Кенееца. 18. И излезе Яил да посрещне Сисара, и рече му:
Влез, господине мой, влез при мене; не бой се. И когато влезе при нея
в шатъра, покри го с губер. 19. И рече й: Напой ме, моля, с малко вода,
защото ожаднях. И развърза мях с мляко та го напои, и покри го. 20. И
рече й: Застани при вратата на шатъра, и ако дойде някой да те
попита и рече: Има ли някой тук? речи: Няма. 21. И взе Хеверовата

жена кола на шатъра, взе и чук в ръката си, та отиде тихо при него, и заби кола в слепите му очи щото се закова в земята; а той като беше уморен спеше дълбоко; и умря. 22. И, ето, Варак гонеше Сисара; а Яил излезе да го посрещне, и рече му: Ела, и ще ти покажа мъжа когото търсиш. И когато влезе при нея, ето, Сисара лежеше мъртъв, и колът в слепите му очи. 23. И покори Бог в онзи ден Явина Ханаанския цар пред Израилевите синове. 24. И укрепваше се ръката на Израилевите синове непрестанно над Явина Ханаанския цар доде изтребиха Явина Ханаанския цар.

ГЛАВА 5.

1. И пееха Девора и Варак Авиноамовий син в онзи ден и говореха: - 2. За войводството на войводите в Израиля, За самоволното следване на людете, Хвалете Господа. 3. чуйте царе! дайте ухо, князове! Аз Господу, аз ще пея; На Господа Бога Израилева ще псалмопея. 4. Господи, когато излезе ти от Сиир, Когато тръгна ти от полето Едом, Земята се потресе, и небесата покапаха, И облаците покапаха вода. 5. Горите се разтопиха от лицето Господне, Самият Синай от лицето на Господа Бога Израилева. 6. В дните на Самегара Анатовия син, В дните на Яил престанаха пътищата, И пътниците вървяха по криви пътища. 7. Не останаха князовете в Израиля, не останаха, Доде възстанах аз Девора, Възстанах майка в Израиля. 8. Избраха нови богове: Тогаз стана бой във вратата: Яви ли се щит или копие Между четиридесет тисящи в Израиля? 9. Сърдцето ми е към началниците на Израиля Които между людете принесоха себе си самоволно: Хвалете Господа. 10. Вие които яздите на бели осли, Които седите в съдилище, И които ходите по път, говорете. 11. Избавени от гласа на стрелците, На местата дето наливат вода, Там ще възхваляват правдите Господни, Правдите на князовете му между Израиля. Тогаз людете

Господни слязоха във вратата. 12. Събуди се, събуди се, Деворо! Събуди се, събуди се, изречи песен! Стани, Вараче, И оплени пленниците си, сине Авиноамов! 13. Тогаз слязоха остатък от людете против благородните: Господ слезе с мене против крепките. 14. Които са от корена на Ефрема слязоха против Амалика След тебе, Вениамине, между твоите люде: От Махира слязоха началници, И от Завулона онези които държат жезъл на писец. 15. И князовете Исахарови с Девора, Исахар още с Варака: След него тичаха в дола. В разделенията Рувимови Повдигнаха се големи сърдечни съвещания. 16. Защо си седнал между оградите За да слушаш блеянията на стадата? В разделенията Рувимови Подигнаха се големи сърдечни разисквания. 17. Гаалад мируваше оттам Йордан; И Дан защо оставаше в корабите? Асир седеше в краеморията И мируваше в пристанищата си. 18. Завулон с люде които приносят живота си на смърт, И Нефталим по височините на полето. 19. Дойдоха царете, ратуваха: Тогаз ратуваха Ханаанските царе В Таанах близу при водите на Магедон: Корист от сребро не взеха. 20. От небето ратуваха, Звездите от пътищата си ратуваха против Сисара. 21. Реката Кисон ги завлече, Старата река, реката Кисон. Потъпкала си, душо моя, сила. 22. Тогаз се строшиха конските копита От устремителното тичане, устремителното тичане на крепките им. 23. Кълнете Мироза, рече ангел Господен, Кълнете с клетва жителите му; Защото не дойдоха на помощ Господу, На помощ Господу против силните. 24. Благословена нека е повече от жените Яил, жената на Хевера Кенееца, Над жените в шатрите нека е благословена. 25. Вода поиска той: тя му мляко даде, Масло принесе във великолепна чаша. 26. Ръката си простря към кола, И десницата си към чука на работниците; И с чука удари Сисара и разцепи му главата, И проби и прониза слепите му очи. 27. Между нозете й се повали, падна, простря се: Между нозете й се повали,

падна:: Дето и се повали, там и падна погинал. 28. Сисаровата майка надничаше през прозореца, И викаше през решетката: Защо се бави колесницата му да дойде? Защо закъсняха колелата на колесниците му? 29. Мъдрите нейни госпожи ѝ отговаряха, Даже и тя даваше ответ на себе си: 30. Да ли не са намерили и делят користи? По мома, по две моми на всеки мъж? На Сисара користи пъстрошарни, Користи пъстрошарни, везани, Пъстрошарни везани и от двете страни, Корист от огърлия? 31. Така да погинат всите твои врази, Господи; А онези които Го обичат нека са както слънцето изгрява в силата си. И земята беше в покой четиридесет лета.

ГЛАВА 6.

1. И сториха Израилевите синове зло пред Господа; и предаде ги Господ в ръката Мадиама седем години. 2. И укрепи се ръката на Мадиама върху Израиля: поради Мадиамците направиха си Израилевите синове онези дупки които са по горите, и пещерите, и твърдините. 3. И когато сееше Израил, възлизаха Мадиамците и Амаличаните, и източните жители та дохождаха против него. 4. И като се опълчаваха против тях, разваляха рожбите на земята дори до входа на Газа, и не оставяха храна на Израиля, нито овца, нито говедо, нито осел. 5. Защото възлязваха те и стадата им та дохождаха с шатрите си на чет много като скакалци: безбройни бяха и те и камилите им; и влизаха в земята за да я разорят. 6. И осиромаше Израил много поради Мадиамците; за това Израилевите синове извикаха към Господа. 7. И когато извикаха към Господа Израилевите синове заради Мадиамците, 8. тогаз прати Господ на Израилевите синове едного мъжа пророка та им рече: Така говори Господ Бог Израилев: Аз ви възведох от Египет, и изведох ви из дома на робството, 9. и избавих ви от Египетската ръка и от ръката на всички

онези които ви насилствуваха, и изпъдих ги от лицето ви, и дадох ви земята им; 10. и рекох ви: Аз съм Господ Бог ваш: да не почтете боговете на Аморейците в земята на които живеете; и не послушахте гласа ми. 11. И дойде ангел Господен та седна под теревинта който е в Офра и принадлежеше на Иоаса Авиезереца; а син му Гедеон млатеше жито в жлеба за да го скрие от Мадиамците. 12. И яви му се ангел Господен и рече му: Господ е с тебе, силне с крепост. 13. А Гедеон му рече: О! Господи мой, ако е Господ с нас, то защо ни снамери всичко това? и де са всичките му чудеса които ни казаха отците ни и говореха: Не възведе ли ни Господ от Египет? Но сега ни остави Господ, и предаде ни в ръката на Мадиамците. 14. И погледна към него Господ и рече му: Иди с тази твоя сила, и ще освободиш Израиля от ръката на Мадиама; не пратих ли те аз? 15. А той му рече: О! Господи мой, с що ще освободя аз Израиля? Ето, тисящата ми е най-долна между Манасия, и аз съм най-малък в дома на отца си. 16. И рече му Господ: Но аз ще бъда с тебе; и ще поразиш Мадиамците както едного человека. 17. А той му рече: Моля ти се, ако съм намерил благодат пред очите ти, покажи ми знамение че ти си който говориш с мене. 18. Моля ти се не си отивай от тук доде дойда при тебе и изнеса приношението си и го положа пред тебе. И той му рече: Ще чакам доде се върнеш. 19. И влезе Гедеон та приготви яре от козите и пресни пити от една ефа брашно: месото тури в кошница, а юхата тури в гърне, и изнесе му вън под теревинта та принесе. 20. И рече му ангел Божий: вземи месото и пресните пити та тури на този камик, и юхата излей. И направи така. 21. И простря ангел Господен края на жезла който беше в ръката му та досегна месото и пресните пити; и възлезе огън из камика и пояде месото и пресните пити. Тогаз си отиде ангелът Господен от очите му. 22. И като видя Гедеон че това бе ангел Господен, рече Гедеон: Горко ми, Господи Иеова! защото видях

ангела Господен лице с лице. 23. И рече му Господ: Мир тебе; не бой се; няма да умреш. 24. И съгради там Гедеон олтар Господу, и нарече го Иеова-шалом: той е до този ден в Офра на Авиезерците. 25. И в тази нощ рече му Господ: вземи вола на отца си, втория вол седмолетния, та съсипи Вааловия олтар който има отец ти, и Ашерата която е при него изсечи, 26. и съгради олтар на Господа Бога твоего на върха на тази скала според наредбата; и вземи втория вол на принес всесъжение с дървата на Ашерата която ще изсечеш. 27. И взе Гедеон десет мъже от рабите си та направи както му рече Господ; и понеже се убоя от дома на отца си и от жителите градски да направи това деня, направи го нощя. 28. И когато градските жители станаха на утринта, ето олтаря Ваалов съборен, и Ашерата която беше при него изсечена, и втория вол всесъжен на съградения олтар. 29. И рекоха си един на друг: Кой направи тази работа? И като изпитаха и предириха рекоха: Гедеон синът Иоасов е направил тази работа. 30. Тогаз жителите градски рекоха Иоасу: Изведи сина си да се умъртви, понеже събори Вааловия олтар, и понеже изсече Ашерата която беше при него. 31. И рече Иоас на всичките що бяха се подигнали против него: Вие ли ще защитите съдбата на Ваала? или вие ще го спасите? Който защити неговата съдба ще бъде умъртвен до утре. Ако е той Бог нека защити съдбата си защото са съборили олтаря му. 32. За това в онзи ден го нарече Иероваал, и говореше: Нека се съди с него Ваал защото е съборил олтаря му. 33. Тогаз се събраха заедно всичките Мадиамци, и Амаличани, и източните жители та преминаха и разположиха стана в дола Иезраел. 34. И Дух Господен облече Гедеона, и възтръби с тръба; и събраха се Авиезерците след него. 35. И изпрати вестители на всичкия Манасия, и събра се и той след него: прати още вестители на Асира и на Завулона и на Нефталима, и те дойдоха та ги посрещнаха. 36. И рече Гедеон Богу: Ако ще освободиш Израиля с моята ръка както

си казал, 37. ето, аз ще туря на гумното руно вълна: ако стане роса само на руното, а по всичкта земя суша, тогаз ще позная че ще освободиш Израиля с моята ръка както си рекъл. 38. Така и биде; защото като стана на утринта рано, изстиска руното, и изтече роса из руното, леген пълен с вода. 39. И рече Гедеон Богу: Да се не разпали гневът ти на мене, и ще продумам само този път: Да опитам, моля се, само този път с руното: нека бъде сега суша само на руното, а по всичката земя нека е роса. 40. И направи Бог така през онази нощ; и стана суша само на руното, а по всичката земя беше роса.

ГЛАВА 7.

1. Тогаз Иероваал (който е Гедеон) стана рано, и всичките люде които бяха с него, та разположиха стана си при източника Арод; а станът на Мадиамците беше към север от него при хълма Море в долината. 2. И рече Господ Гедеону: Твърде много са людете които са с тебе за да предам Мадиамците в ръката им, да не би се похвалил Израил против мене и рекъл: Моята ръка ме избави. 3. Сега прочие провъзгласи в ушите на людете и кажи: Който е боязлив и страшлив нека се върне, и да си отиде от гората Галаад. И върнаха се от людете двадесет и две тисящи; и останаха десет тисящи. 4. И рече Господ Гедеону: Пак са много людете: низведи ги при водата, и там ще ти ги пречистя; и за когото ти река: Този ще дойде с тебе, той да дойде с тебе; а за когото ти река: Този няма да дойде с тебе, той да не дойде. 5. И низведе людете при водата; и рече Господ Гедеону: всеки който полоче с езика си от водата, както лоче куче, него да поставиш особно, така и всекого който коленичи на колепете си за да пие. 6. И числото на онези които полокаха от ръката си в устата си беше триста мъже; а всичкий остатък на людете коленичи на коленете си за да пие вода. 7. И рече Господ Гедеону: чрез тези тристата мъже които полокаха ще ви

избавя, и ще предам Мадиамците в ръката ти; а всичките други люде нека идат всеки на мястото си. 8. И тъй, взеха людете храна в ръцете си и тръбите си; и проводи всичките Израилеви човеци всеки в шатъра му, и удържа тристата мъже. А станът на Мадиама беше под него в дола. 9. И в истата нощ му рече Господ: Стани, слез в стана; защото го предадох в ръката ти. 10. Но ако се боиш да слезеш, слез ти и Фура слугата ти в стана, 11. и ще чуеш що говорят; и след това ръцете ти ще се укрепят и ще слезеш в стана. И слезе той с Фура слугата си до предната стража на стана. 12. А Мадиам, и Амилик, и всичките източни жители бяха се разпрострели в долината по множеството си като скакалци, и камилите им по множеството си безбройни като пясъка покрай морето. 13. И като дойде Гедеон, ето, един человек приказваше на другаря си сън, и говореше: Ето, сънувах сън, и, ето, пита от ечимичен хляб се търкаляше в стана на Мадиама, и дойде до шатъра та го удари, и падна; и превърна го, и падна шатърът. 14. И отговори другарят му и рече: Това не е друго тъкмо саблята на Гедеона сина Иоасов, мъж Израилянин: Бог предаде в ръката му Мадиама и всичкия стан. 15. И като чу Гедеон приказването на съна и тълкуването му поклони се, и върна се в Израилевия стан, и рече: Станете, защото Господ предаде в ръката ви Мадиамския стан. 16. И раздели тристата мъже на три тела, и даде тръби в ръцете на всичките тези, и праздни водоноси, и свещи във водоносите. 17. И рече им: Гледайте мене, и правете подобно; и, ето, когато аз стигна при края на стана, каквото направя аз така ще направите и вие. 18. Когато затръбя с тръбата, аз и всичките които са с мене, тогаз ще затръбите и вие с тръбите около всичкия стан, и ще речете: Сабля Господня и Гедеонова! 19. И тъй, Гедеон и стоте мъже които бяха с него дойдоха при края на стана около началото на средната стража: едва бяха поставили стражите; и възтръбиха с тръбите, и строшиха

водоносите които бяха в ръцете им. 20. И трите тела възтръбиха с тръбите, и строшиха водоносите, и държеха свещите в левите си ръце, и тръбите в десните си ръце за да тръбят; и викаха: Сабля Господня и Гедеонова! 21. И застана всеки на мястото си около стана; и всичкия стан се разтича, и викаха, и бягаха. 22. И тристата души възтръбиха с тръбите; и обърна Господ саблята на всекиго против другаря му във всичкия стан; и воинството побягна във Ветасета към Зерерат, дори до предела на Авелмеола към Тават. 23. И събраха се Израилевите мъже от Нефталима, и от Асира, и от всичкия Манасия та тичаха вслед Мадиама. 24. И прати Гедеон вестители по всичката гора Ефрем и думаше: слезте да посрещнете Мадиама, и захванете пред тях водите дори до Вет-вара и Иордан. Тогаз се събраха всичките Ефремови мъже та захванаха водите дори до Вет-вара и Иордан. 25. И хванаха двама началници на Мадиама, Орива и Зива; и умъртвиха Орива при скалата Орив, а Зива умъртвиха при жлеба Зив; и гониха Мадиама, и донесоха главите на Орива и Зива Гедеону оттам Иордан.

ГЛАВА 8.

1. И рекоха му Ефремовите мъже: Що е това дето ни направи ти, че ни не повикна когато отиде да ратуваш против Мадиама? И препираха се силно с него. 2. А той им рече: Що направих аз в сравнение с вас сега? не е ли по-добър пабиръкът на Ефрема от гроздобера на Авиезера? 3. Предаде Бог в ръцете ви Мадиамските началници, Орива и Зива; а що можех аз да направя в сравнение с вас? Тогаз се утиши духът им към него когато рече това слово. 4. И като дойде Гедеон на Йордан, премина той и тристата мъже които бяха с него: уморени, но пак гонеха. 5. И рече на Сокхотските жители: Дайте, моля, няколко хляба на людете които ме следват, защото са изнемощели; а аз гоня Зевея и Салмана, Мадиамските царе. 6. А Сокхотските началници

отговориха: Да ли са ръцете на Зевея и на Салмана сега в ръката ти та да дадем хляб на войската ти? 7. А Гедеон рече: Заради това, когато предаде Господ Зевея и Салмана в ръката ми, тогаз аз ще сдробя плътта ви с трънете на пустинята и с глоговете. 8. И възлезе от там в Фануил и говори им истото; и отговориха му Фануилските мъже както отговориха Сокхотските мъже. 9. А той говори и на Фануилските мъже и рече: Когато се върна с миром ще съборя този стълп. 10. А Зевей и Салман бяха в Каркор и воинствата им с тях, до петнадесет тисящи, всички що бяха останали от всичкото воинство на източните жители; защото паднаха сто и двадесет тисящи мъже които теглеха нож. 11. И възлезе Гедеон през пътя на онези които живееха в шатри, от изток на Нова и на Иогвея, та порази стана когато станът беше в безгрижие. 12. А Зевей и Салман побягнаха; и той ги погна, и хвана двамата Мадиамски царе Зевея и Салмана, и развали всичкия стан. 13. И върна се Гедеон синът Иоасов от войната преди изгряването на слънцето. 14. И като стана един момък от мъжете на Сокхот попита го; и той му написа началниците на Сокхот и старейшините му, седемдесет и седем мъже. 15. И дойде Гедеон при Сокхотските мъже та рече: Ето Завей и Салман за които ме укорихте и говорехте : Да ли са ръцете на Зевея и Салмана сега в ръката ти та да дадем хляб на человеците ти които са изнемощели? 16. И взе старейшините градски, и трънете от пустинята и глоговете, та наказа с тях Сокхотските мъже. 17. И стълпа на Фануила събори, и умъртви градските мъже. 18. Тогаз рече на Зевея и Салмана: Какви бяха онези человеци които убихте в Тавор? И те рекоха: Какъвто си ти, таквиз бяха; всеки приличаше на царски син. 19. А той рече: Братя мои, синове на майка ми бяха: жив е Господ, ако бяхте упазили живота им, аз не бих ви умъртвил. 20. И рече на Иетера първородния си: Стани, убий ги; но младийт не извлече меча си, защото се боеше, понеже

беше още млад. 21. Тогаз рече Зевей и Салман: Стани ти та нападни върх нас; защото според человека и силата му. И стана Гедеон та уби Зевея и Салмана, и взе луниците които бяха около вратовете на камилите им. 22. И рекоха Израилевите мъже Гедеону: Владей над нас, и ти, и син ти, и синът на сина ти, защото ти ни освободи от ръката на Мадиама. 23. А Гедеон им рече: Не ща да владея аз над вас, но нито син ми ще владее над вас: Господ ще владее над вас. 24. И рече им Гедеон: Ще поискам от вас едно искане; да ми дадете всеки колцетата от плена си; защото неприятелите имаха златни колцета, понеже бяха Исмаиляни. 25. И отговориха: С радост ще ги дадем. И простряха дреха, и хвърляше там всеки колцетата от плена си. 26. И тежината на златните колцета които поиска беше една тисяща и седемстотин златни сикли, освен луниците, и обеците, и багрените дрехи които бяха на Мадиамските царе, и освен огърлията които бяха на вратовете на камилите им. 27. И направи Гедеон ефод от тях, и положи го в града си, в Офра; и блудува всичкий Израил след него там; и стана примка на Гедеона и на дома му. 28. И смири се Мадиам пред Израилевите синове, и не подигна вече глава. И земята беше в покой четиридесет лета в дните на Гедеона. 29. Тогаз отиде Иероваал Иоасовий син и седна в дома си. 30. И Гедеон имаше седемдесет синове които излязоха от чреслата му; защото имаше много жени. 31. И наложницата му която беше в Сихем, и тя му роди син, когото той нарече Авимелех. 32. И умря Гедеон Иоасовий син в добра старост, и погребе се в гроба на Иоаса отца си, в Офра на Авиезерците. 33. А когато умря Гедеон, върнаха се Израилевите синове, и блудуваха след Ваалимите, и поставиха си за бог Ваалверита. 34. И не поменаха Израилевите синове Господа Бога своего който ги избави от ръката на всичките им околни неприятели. 35. И не направиха милост на дома

на Иероваала, Гедеона, според всичките добрини които той направи на Израиля.

ГЛАВА 9.

1. И отиде Авимелех синът Иероваалов в Сихем при братята на майка си та говори тям и на всичкия род от отеческия дом на майка си и рече: 2. Говорете, моля, в ушите на всичките Сихемски мъже: Що е подобре вам, да владеят над вас всичките Иероваалови синове, седемдесет мъже, или да владее над вас един мъж? Помнете още че аз съм ваша кост и ваша плът. 3. И говориха за него братята на майка му в ушите на всичките Сихемски мъже всички тези думи; и склони се сърдцето им след Авимелеха, защото рекоха: Той е брат наш. 4. И дадоха му седемдесет сребърници от дома на Валверита; и с тях нае Авимелех мъже никакви и развращени, които отидоха след него. 5. И влезе в дома на отца си в Офра та изби братята си синовете на Иероваала, седемдесет мъже, върх един камик: остана само Иотам най-младият Иероваалов син, защото се скри. 6. И събраха се всичките Сихемски мъже и всичкий дом Милов, и дойдоха та направиха Авимелеха цар, близу при дъба на стражата в Сихем. 7. И когато се извести това на Иотама , отиде та застана на върха на гората Гаризин, и възвиси гласа си и викна, и говори им: Послушайте ме мъже Сихемски, и ще ви послуша Бог. 8. Отидоха някога си дърветата да помажат цар над себе си; и рекоха на маслиненото дърво: Царувай над нас. 9. Но маслиненото дърво им рече: Да оставя ли аз тлъстината си, чрез която се почитат Бог и человеците, та да ида да началствувам над дърветата? 10. И рекоха дърветата на смоковницата: Ела ти и царувай над нас. 11. Но смоковницата им рече: Да оставя ли сладостта си и добрия си плод та да ида да началствувам над дърветата? 12. И рекоха дърветата на лозата: Ела ти та царувай над нас. 13. И лозата им

рече: Да оставя ли виното си, което весели Бога и человеците, та да
ида да началствувам над дърветата? 14. Тогаз рекоха всичките дървета
на трънa: Ела ти та царувай над нас. 15. И рече трънът на дърветата:
Ако наистина вие ме помазвате цар над вас, елате, прибегнете под
сянката ми; ако ли не, огън да излезе из трънa и да изпояде
Ливанските кедри. 16. Сега прочее, ако направихте по истина и правда
като турихте Авимелеха цар, и ако се обходихте добре с Иероваала и с
дома му, и ако му направихте според достойнството на ръцете му, -
17. (защото отец ми ратува заради вас и хвърли живота си в беда та ви
избави от ръката на Мадиама; 18. а вие станахте днес против дома на
отца ми, и избихте синовете му, седемдесет мъже, върху един камик,
и направихте Авимелеха, сина на рабинята му, цар на Сихемските
мъже, защото ви е брат,-) 19. ако прочее направихте днес по истина и
правда с Иероваала и с дома му, радвайте се на Авимелеха, и нека се
радва и той на вас. 20. Ако ли не, огън да излезе из Авимелеха и да
изпояде Сихемските мъже и Миловия дом; и огън да излезе из
Сихемските мъже и из Миловия дом и изпояде Авимелеха! 21. Тогаз
побягна Иотам и отърва се та отиде във Вир, и насели се там от
лицето на Авимелеха брата си. 22. И началствува Авимелех над
Израиля три години. 23. И проводи Бог лукав дух между Авимелеха и
Сихемските мъже, и станаха неверни Сихемските мъже на
Авимелеха; 24. за да дойде насилството което стана на седемдесетте
Иероваалови синове и да се върне кръвта им върх Авимелеха брата
им който ги изкла, и върх Сехемските мъже които укрепиха ръцете
му за да изколи братята си. 25. И туриха против него Сихемските
мъже засади по върховете на горите та събличаха всички които
преминаваха близу при тях по пътя; и извести се на Авимелеха. 26. И
дойде Гаал Еведовий син и брата му та заминаха в Сихем; и повериха
се нему Сихемските мъже. 27. И излязоха в полето и обраха лозята си,

и изтъпкаха, и развеселиха се, и отидоха в дома на своя бог, и ядоха и пиха, и проклеха Авимелеха. 28. И рече Гаал Еведовий син: Кой е Авимелех, и кой е Сихем, та да му работим? Не е ли той син Иероваалов? и не е ли Зевул настойникът му? Работете на мъжете на Емора Сихемския отец; а нему защо да работим ние? 29. Дано се дадяха тези люде под ръката ми, и аз бих изгонил Авимелеха. И рече на Авимелеха: Умножи войската си и излез. 30. И чу Зевул, управителят на града, думите на Гаала Еведовия син, и разпали се гневът му. 31. И прати скришно вестители Авимелеху и рече: Ето, Гаал Еведовий син и братята му дойдоха в Сихем; и, ето, те подигат града против тебе. 32. За това прочее стани през нощ, ти и людете които са с тебе, та тури засади по полето. 33. И на утринта, щом изгрее слънцето, ще станеш рано и ще се устремиш върх града; и, ето, той и людете които са с него ще излязат против тебе, и ти ще му направиш както ти дойде от ръка. 34. И стана Авимелех и всичките люде които бяха с него, през нощта, и туриха в засада против Сихем четири пълка. 35. И влезе Гаал синът Еведов та застана у входа на градските врата; и стана Авимелех и людете които бяха с него от засадата. 36. И когато видя Гаал людете рече Зевулу: Ето, люде слизат от върховете на горите. А Зевул му рече: Сянката на горите ти се види като мъже. 37. И говори пак Гаал и рече: Ето, люде слизат от височините на мястото, и един пълк иде през пътя на дъба Маоненим. 38. Тогаз Зевул му рече: Де са сега устата ти с които рече ти: Кой е Авимелех та да му работим? Не са ли тези люде които ти презираше? Излез прочее сега та се бий с тях. 39. И излезе Гаал пред Сихемските мъже та се би с Авимелеха. 40. И погна го Авимелех; и побягна той пред него, и паднаха мнозина смъртно ранени до входа на вратата. 41. И седна Авимелех в Арума; а Зевул изпъди Гаала и братята му да не живеят в Сихем. 42. И на утринта излязоха людете на полето; и

извести се това на Авимелеха. 43. Тогаз взе той людете си та ги раздели на три пълка, и тури засади на полето; и видя, и, ето, людете излазяха из града; и стана против тях та ги порази. 44. И Авимелех и пълкът който беше с него устремиха се та застанаха във входа на градските врата; и двата полка се устремиха върх всичките които бяха по полето та ги поразиха. 45. И ратуваше Авимелех против града през всичкия онзи ден; и облада града, и уби людете които бяха в него, и разори града, и посея го със сол. 46. И като чуха това всичките мъже на Сихемския стълп, влязоха в твърдела на дома на бога си Верита. 47. И извести се на Авимелеха че се събраха всичките мъже в Сихемовия стълп. 48. И възлезе Авимелех на гората Салмон, той и всичките люде които бяха с него; и взе Авимелех топор в ръка та отсече ветва от дърво, и дигна я, и тури я на рамото си; и рече на людете които бяха с него: Каквото направих аз, побързайте да направите и вие както аз. 49. И отсякоха всичките люде всеки ветвата си, и като отидоха с Авимелеха туриха ги на твърдела, и над тях запалиха твърдела с огън, и умряха купно всичките мъже на Сихемския стълп, до тисяща мъже и жени. 50. Тогаз отиде Авимелех в Тевес та разположи стан против Тевес, и облада го. 51. Но имаше крепък стълп всред града; и прибягнаха там всичките мъже и жени и всичките градски жители та се затвориха, и възлязоха на покрива на стълпа. 52. И стигна Авимелех дори до стълпа, и ратуваше против него, и се приближи дори до вратата на стълпа за да го изгори с огън. 53. Тогаз една жена хвърли част от воденичен камик на Авимелеховата глава та му строши темето. 54. И той извика скоро към момъка оръженосеца си и рече му: Изтръгни меча си та ме убий, да не рекат за мене: Жена го уби. И прободе го момъкът му, и умря. 55. И когато видяха Израилевите че умря Авимелех, отидоха си всеки на мястото си. 56. Така въздаде Бог злото на Авимелеха което направи на отца си,

понеже уби седемдесетте си братя. 57. И всичкото зло на Сихемските
мъже Бог въздаде на главите им; дойде на тях клетвата на Иотама
Иеровааловия син.

ГЛАВА 10.

1. И след Авимелеха възстана да избави Израиля Тола синът на Фуя
сина на Додо, Исахаров мъж; и той живееше в Самир в гората Ефрем.
2. И съди Израиля двадесет и три години; и умря, и погребе се в
Самир. 3. А подир него настана Яир Галаадецът; и съди Израиля
двадесет и две години. 4. И имаше тридесет синове, които ездеха на
тридесет ослови жребета; и имаха тридесет града,називаеми Яирови
Паланки дори до днес, които са в земята Галаад. 5. И умря Яир, и
погребе се в Камон. 6. И сториха пак Израилевите синове зло пред
Господа, и служиха на Ваалимите, и на Астартите, и на боговете на
Сирия, и на боговете на Сидон, и на боговете на Моав, и на боговете
на Амоновите синове, и на боговете на Филистимците, и оставиха
Господа, и не служиха нему. 7. И разпали се гневът Господен против
Израиля, и предаде ги в ръцете на Филистимците и в ръцете на
Амоновите синове. 8. И от таз година озлобиха и утесниха
Израилевите синове осемнадесет години, всичките Израилеви синове
които бяха оттам Иордан, в земята на Аморейците която е в Галаад. 9.
И преминаха Амоновите синове Иордан за да ратуват против Юда, и
против Вениамина, и против Ефремовия дом; и Израил беше в крайно
утеснение. 10. И викнаха Израилевите синове към Господа и говореха:
Съгрешихме ти, защото оставихме Бога нашего та служихме на
Ваалимите. 11. И рече Господ на Израилевите синове: Не избавих ли
ви от Египтяните, и от Аморейците, и от Амоновите синове, и от
Филистимците? 12. И Сидонците още, и Амаличаните, и Маоняните
ви притесниха; и викнахте към мене, и аз ви избавих от ръката им. 13.

Но вие ме оставихте та служихте на други богове; заради това не ща да ви избавя вече. 14. Идете та викайте към боговете които избрахте: те нека ви избавят във времето на утеснението ви. 15. И рекоха Господу Израилевите синове: Съгрешихме: направи ни ти както е угодно пред очите ти, но молим ти се, избави ни днес. 16. И изхвърлиха чуждите богове изсред себе си та служиха Господу; и съжали се душата му за оскърбението на Израиля. 17. Тогаз се събраха Амоновите синове та разположиха стана си в Гаалад. И събраха се Израилевите синове та разположиха стана си в Масфа. 18. И рекоха людете и началниците на Гаалад едни на други: Който захване да се бие с Амоновите синове, той ще бъде началник на всичките жители в Гаалад.

ГЛАВА 11.

1. И Иефтай Галаадецът беше силен в крепост; и той беше син на блудница жена, а отец Иефтаев беше Галаад. 2. И жената на Галаада роди му синове; и пораснаха синовете на жената, и изпъдиха Иефтая, и рекоха му: Ти няма да наследиш в дома на отца ни, защото си син на чужда жена. 3. И побягна Иефтай от лицето на братята си та се насели в земята Тов; и събраха се при Иефтая человеци безделници та излазяха с него. 4. И след няколко време Амоновите синове направиха бой против Израиля. 5. И като се биеха Амоновите синове против Израиля, Галаадските старейшини отидоха да вземат със себе си Иефтая от земята Тов. 6. И рекоха на Иефтая: ела та ни стани началник, за да се бием против Амоновите синове. 7. И рече Иефтай на Галаадските старейшини: Не възненавидяхте ли ме вие, и не ме ли изпъдихте из дома на баща ми. А сега защо сте дошли при мене като сте в утеснение? 8. И рекоха Галаадските старейшини на Иефтая: За това се върнахме сега при тебе, за да дойдеш с нас, и да се биеш

против Амоновите синове, и да си княз над нас, над всички които живеят в Галаад. 9. И рече Иефтай на Галаадските старейшини: Ако ме заведете пак вие да ратувам против Амоновите синове, и Господ ги предаде мене, аз ще бъда ли княз над вас? 10. И рекоха Галаадските старейшини на Иефтая: Господ нека е свидетел между нас ако не направим според думата ти. 11. Тогаз отиде Иефтай с Галаадските старейшини, и поставиха го людете над себе си и глава и княз; и говори Иефтай всичките си думи пред Господа в Масфа. 12. И проводи Иефтай посланници до царя на Амоновите синове и рече: Що имаш да правиш с мене та си дошел против мене да се биещ в земята ми? 13. И царят на Амоновите синове отговори на Иефтаевите посланници: Защото Израил, когато възлизаше из Египет, взе земята ми от Арнон до Явок и до Иордан; сега прочее върни тези места с мир. 14. И прати пак Иефтай посланници до царя на Амоновите синове 15. та му рече: Така говори Иефтай: Израил не е взел Моавската земя, нито земята на Амоновите синове; 16. но като възлезе Израил из Египет, и отиде през пустинята при червено Море, и дойде в Кадис, 17. тогаз Израил прати посланници на Едомския цар и рече: Да премина, моля, през земята ти; а Едомският цар не послуша. Прати още и на Моавския цар; но и той не склони; и седна Израил в Кадис. 18. Тогаз отиде през пустинята та обиколи Едомската земя и Моавската земя, та разположи стана си оттам Арнон, и не излезе в Моавовите предели; защото Арнон беше предел на Моава. 19. И прати Израил посланници при Сиона Аморейския цар, Есевонския цар, та му рече Израил: Да преминем, молим те, през земята ти до нашето място. 20. Но Сион не се увери на Израиля да го пусне да мине през предела му; за това събра Сион всичките си люде та разположи стана си в Яса, и ратува против Израиля. 21. И предаде Господ Бог Израилев Сиона и всичките му люде в ръката на Израиля,

та ги поразиха; и Израил наследи всичката земя на Аморейците които живееха в оназ земя, 22. и наследиха всичките предели на Аморейците, от Арнон до Явок, и от пустинята дори до Иордан. 23. И сега, като изгони Господ Бог Израилев Аморейците от лицето на людете си Израиля, ти ли ще ги наследиш? 24. Не наследваш ли ти онова което ти е дал за наследие бог твой Хамос? И ние всичко що ни е дал за наследие Иеова Бог наш, него ще наследим. 25. И сега, да ли си ти в нещо по-добър от Валака Сепфоровия син, Моавския цар? Препирал ли се е той някога с Израиля, или направил ли е някога бран против него? 26. От както се е населил Израил в Есевон, и в селата му, и в Авоир и в селата му, и във всичките градове които са близу при Арнон, триста години са: защо в това разстояние не сте ги отървали? 27. И тъй, аз не ти съм съгрешил; но ти ми правиш неправда като ратуваш против мене. Господ Съдия нека съди днес между Израилевите синове и Амоновите синове. 28. Но царят на Амоновите синове не послуша Иефтаевите думи които му проводи. 29. Тогаз дойде на Иефтая Дух Господен; и мина той през Галаад и Манасия, мина и през Галаадската Масфа, и от Галаадската Масфа мина против Амоновите синове. 30. И обрече Иефтай обричане Господу и рече: Ако наистина предадеш Амоновите синове в ръката ми, 31. тогаз онова което излезе из вратата на дома ми да ме посрещне когато се върна с мир от Амоновите синове ще бъде Господу, и ще го принеса всесъжение. 32. Тогаз замина Иефтай към Амоновите синове да ратува против тях; и предаде ги Господ в ръката му, 33. та ги порази от Ароир дори до Минит, двадесет градове, и до Авел-керамим с поражение твърде голямо. И покориха се Амоновите синове пред Израилевите синове. 34. И дойде Иефтай в Масфа у дома си; и, ето, дъщеря му излазяше да го посрещне с тъпани и ликувания; и тя му бе еднородна: освен нея нямаше нито син нито дъщеря. 35. И

като я видя раздра дрехите си и рече: Горко ми, дъщи моя! ти съвсем
си ме закопала, и ти си от онези които ме смущават; защото аз
отворих устата си към Господа, и не мога да се повърна. 36. А тя му
рече: Отче мой, ако си отворил устата си към Господа, стори с мене
онова което е излязло из устата ти; понеже Господ направи за тебе
отмъщение на неприятелите ти, Амоновите синове. 37. И рече на отца
си: Това нека ми бъде: остави ме два месеца да ида да ходя по горите
и да оплача девството си, аз и другарките ми. 38. И той рече: Иди; и
пусна я за два месеца; и отиде тя с другарските си та оплака девството
си по горите. 39. И в свършването на двата месеца се върна при отца
си; и направи с нея по обричането си което обрече. И тя не позна мъж.
И стана обичай в Израил 40. да ходят дъщерите Израилеви от време
на време да оплакват дъщерята на Иефтая Галаадеца, четири дни в
годината.

ГЛАВА 12.

1. И събраха се Ефремовите мъже та преминаха към север, и рекоха на
Иефтая: Защо премина ти да ратуваш против Амоновите синове, и не
ни повика да дойдем с тебе? Ние ще изгорим дома ти отгоре ти с
огън. 2. А Иефтай им рече: Аз и людете ми имахме голямо препиране
с Амоновите синове; и повиках ви, и не ме избавихте от ръката им. 3.
И като видях че не ме избавихте, хвърлих в беда живота си та
преминах против Амоновите синове; и Господ ги предаде в ръката
ми. И сега вие защо сте възлезли към мене днес да ме ударите? 4.
Тогаз събра Иефтай всичките Галаадски мъже та удари Ефрема; и
поразиха Галаадските мъже Ефремците защото рекоха: Бежанци от
Ефрема сте вие, Галаадци, между Ефремците и Манасийците. 5. И
захванаха Галаадците бродовете на Иордан пред Ефремците; и когато
някой от Ефремските бежанци говореше: Оставете да премина, тогаз

Галаадските мъже му казваха: Ефремец ли си ти? Ако речеше той: Не съм, 6. тогаз му думаха: Речи Шиболет; а той казваше Сиболет; защото не можеше да произнесе право. Тогаз го хващаха та го заколваха в бродовете на Иордан. И паднаха в онова време четиридесет и две тисящи от Ефрема. 7. И съди Иефтай Израиля шест години. И умря Иефтай Галаадецът, и погребе се в един от Галаадските градове. 8. А подир него стана съдия в Израил Ивцан от Витлеем. 9. Той имаше тридесет синове, и тридесет дъщери които ожени на вън; и взе из вън тридесет чужди дъщери за синовете си. И съди Израиля седем години. 10. И умря Ивцан, и погребе се в Витлеем. 11. А след него стана съдия в Израил Елон Завулонецът; и съди Израиля десет години. 12. И умря Елон Завулонецът, и погребе се в Еалон в земята Завулонова. 13. А след него стана съдия в Израил Авдон синът на Илелов Пиратонеца. 14. Той имаше четиридесет синове и тридесет внуци, които ездеха на седемдесет ослета; и съди Израиля осем години. 15. И умря Авдон синът Илелов Пиратонеца, и погребе се в Пиратон в земята Ефремова, на гората Амалик.

ГЛАВА 13.

1. И направиха пак Израилевите синове зло пред Господа; и предаде ги Господ в ръката на Филистимците четиридесет лета. 2. И имаше един человек от Сарая, от Дановото племе, и името му Маное; и жената му бе неплодна и не раждаше. 3. И яви се ангел Господен на жената и рече й: Ето сега си неплодна и не раждаш; но ще зачнеш и ще родиш син. 4. И сега ти да се пазиш да не пиеш вино или сикера, и да не ядеш нищо нечисто. 5. Защото, ето, ще зачнеш и ще родиш син; и бръснач да не възлезе на главата му, защото детето ще бъде Назирей Богу от утробата на майка си, и той ще начне да избавя Израиля от ръката на Филистимците. 6. И отиде жената та обади на

мъжа си и рече: человек Божий дойде при мене, и видът му беше като
вид на ангел Божий, страшен много; но аз го не попитах от де е, и той
ми не яви името си. 7. И рече ми: Ето ще зачнеш и ще родиш син; и
сега да не пиеш вино нито сикера, и да не ядеш нищо нечисто,
защото детето ще бъде Назирей Богу от утробата на майка си дори до
деня на смъртта си. 8. Тогаз се помоли Маное Господу и рече: Моля се,
Господи мой, нека дойде пак при нас онзи Божий человек когото си
пратил и нека ни научи що да сторим с детето което ще се роди. 9. И
послуша Бог гласа Маноев; и дойде пак ангел Божий при жената като
седеше тя на нивата; а Маное мъж ѝ не беше с нея. 10. И завтече се
жената набързо та яви на мъжа си и рече му: Ето, яви ми се онзи
человек който дойде при мене онзи ден. 11. И стана Маное та отиде
подир жена си, и дойде при человека та му рече: Ти ли си онзи
человек който си говорил на тази жена? И той рече: Аз. 12. И рече
Маное: Сега когато се сбъде словото ти, що трябва за детето, и то що
да прави? 13. И рече ангел Господен на Маноя: От всичко що рекох на
жената нека се пази: 14. от всичко що излиза от лозе да не яде, и вино
и сикера да не пие, и нищо нечисто да не яде: всичко що ѝ заръчах
нека упази. 15. И рече Маное на ангела Господен: Да те задържим,
моля, и да ти приготвим яре от козите. 16. И рече ангелът Господен
Маною: Ако и да ме задържиш, не ща да ям от хляба ти; но ако ще
направиш всесъжение, принес го Господу. Защото не позна Маное че
беше ангел Господен. 17. И рече Маное на ангела Господен: Как ти е
името, за да те прославим когато се сбъде словото ти? 18. А ангелът
Господен му рече: Защо питаш тъй за името ми? а то е чудно. 19.
Тогаз взе Маное ярето от козите и хлебното приношение та принесе
Господу на камика; и ангелът направи чудо, а Маное и жена му
гледаха. 20. Защото като възхождаше пламикът над олтаря към
небето, възлезе и ангелът Господен в пламика на олтаря; а Маное и

жена му гледаха, и паднаха с лицето на земята. 21. И не се яви вече ангелът Господен на Маноя и на жена му. Тогаз позна Маное че беше ангел Господен. 22. И рече Маное на жена си: Непременно ще умрем, защото видяхме Бога. 23. А жена му рече: Ако Господ искаше да ни умори, не щеше да приеме всесъжение и приношение от ръката ни, нито щеше да ни покаже всичко това, нито би ни направил да чуем таквиз неща в това време. 24. И роди жената син, и нарече името му Самсон; и порасна детето, и благослови го Господ. 25. И Дух Господен начна да го подбужда в Дановия стан между Сарая и Естаол.

ГЛАВА 14.

1. И слезе Самсон в Тамнат, и видя жена в Тамнат от дъщерите на Филистимците. 2. И възлезе та възвести на баща си и на майка си и казваше: Видях жена в Тамнат от дъщерите на Филистимците; и сега вземете ми я за жена. 3. А баща му и майка му рекоха му: Няма ли между дъщерите на братята ти и измежду всичките ми люде жена, та отхождаш ти да вземеш жена от необрязаните Филистимци? А Самсон рече на баща си: Нея ми вземи; защото тя е угодна на очите ми. 4. Но баща му и майка му не познаха че от Господа беше това че той търсеше причина против Филистимците; защото в онова време Филистимците владееха над Израиля. 5. Тогаз слезе Самсон с баща си в Тамнат та дойдоха до лозята на Тамнат; и ето един млад лъв който рикаеше срещу него. 6. И дойде на него Дух Господен, и разкъсна го като че беше разкъснал яре; и нямаше нищо в ръцете си; но не обяви на баща си или на майка си що бе направил. 7. И слезе та говори на жената; и тя биде угодна пред очите на Самсона. 8. И върна се след няколко дни да я вземе; и свърна от пътя за да види трупа на лъва; и ето рой пчели в трупа лъвов, и мед. 9. И взе от него в ръцете си, и вървеше напред и ядеше; и дойде при баща си и при майка си и даде

им, та ядоха; но не им каза че от трупа лъвов взе меда. 10. И слезе баща му при жената; и направи там Самсон пир, защото така правеха младите. 11. И като го видяха, взеха тридесет другари за да бъдат с него. 12. И рече им Самсон: Сега ще ви предложа гатанка: ако можете да ми я кажете след седемте дни на пира, и да я намерите, тогаз аз ще ви дам тридесет ризи ленени и тридесет дрехи за премяна; 13. но ако не можете да ми я кажете, тогаз вие ще ми дадете тридесет ризи ленени и тридесет дрехи за премяна. И рекоха му: Предложи гатанката си да я чуем. 14. И рече им: - От ядещия излезе ястие, И от крепкия излезе сладост. И те не могоха да изтълкуват гатанката за три дни. 15. И в седмия ден рекоха на Самсоновата жена: Предумай мъжа си и нека ни каже гатанката, за да не изгорим тебе и дома на баща ти с огън. За да ни оберете ли ни поканихте? не е ли така? 16. И жената Самсонова плака пред него и рече: Ти само ме мразиш, и не ме обичаш: предложи гатанка на синовете на людете ми, а на мене ни си я казал. А той й рече: Ето, на баща си и на майка си не я казах, та на тебе ли ще я кажа? 17. Но тя плачеше пред него седемте дена в които беше пируването им; а в седмия ден й я каза, защото му много досади; и тя каза гатанката на синовете на людете си. 18. Тогаз в седмия ден, преди да зайде слънцето, градските мъже му рекоха: - Що е по-сладко от мед? И що е по-яко от лъв? А той им рече: Ако не бяхте орали с моята юница не щяхте да намерите гатанката. 19. И дойде на него Дух Господен; и слезе в Аскалон та изби тридесет мъже от тях, и взе облеклата им, и даде премяните на онези които казаха гатанката. И разпали се гневът му, и възлезе в бащиния си дом. 20. А жената Самсонова се ожени за другаря му, който му беше приятел.

ГЛАВА 15.

1. И след няколко време, в дните на жетвата на пшеницата, посети Самсон жена си с едно яре от козите и рече: Да вляза при жена си в ложницата. Но баща й не го остави да влезе. 2. И рече баща й: Наистина аз рекох че ти съвсем си я намразил; за това я дадох на другаря ти. По-малката й сестра не е ли по-хубава от нея? вземи я сега вместо нея. 3. А Самсон рече за тях: Сега ще бъда неповинен към Филистимците ако им правя зло и аз. 4. И отиде Самсон та хвана триста лисици, и взе свещи, и обърна опашка към опашка, и тури по една свещ в средата между двете опашки. 5. И като запали свещите пусна ги по сеидбите на Филистимците, и изгори копните, дори и непожънатите класове, даже и лозята и маслините. 6. Тогаз Филистимците рекоха: Кой направи това? И отговориха: Самсон, зетят на Тамнатеца, защото взе жена му та я даде на другаря му. И възлязоха Филистимците та изгориха нея и баща й с огън. 7. И рече им Самсон: Ако и да сторихте вие това, но аз ще отмъстя вам, и после ще престана. 8. И порази ги в голен и в бедро с голямо поражение; и слезе та седна в разселината на канарата Итам. 9. А Филистимците възлязоха та разположиха стана си в Юда и разпространиха се в Лехий. 10. И рекоха Юдините človeци: Защо възлязохте против нас? И те отговориха: Възлязохме да вържем Самсона за да му направим какот направи той нам. 11. И слязоха три тисящи мъже из Юда в разселината на канарата Итам та рекоха Самсону: Не знаеш ли че Филистимците владеят над нас? Що е прочее това което ни стори ти? А той им рече: Както ми направиха така им направих. 12. И рекоха му: Ние сме слезли да те вържем за да те предадем в ръката на Филистимците. И рече им Самсон: Закълнете ми се че вие не ще нападнете на мене. 13. А те му говориха и рекоха: Не, но ще те вържем само, и ще те предадем в ръката им; а да те умъртвим не щем.

И тъй, вързаха го с две нови въжа, и възведоха го вън от канарата. 14. И когато дойде в Лехий, Филистимците го посрещнаха с възклицание. И дойде на него Дух Господен; и въжата които бяха на мищците му станаха като лен прегорен с огън, и връзките му се разкъсаха от ръцете му. 15. И намери челюст от осел прясна още, и простре ръката си та я взе, и уби с нея тисяща мъже. 16. И рече Самсон: С ослова челюст купове купове ги направих, с ослова челюст убих тисяща мъже. 17. И като престана да говори хвърли челюстта от ръката си; и нарече онова място Рамат-лехий. 18. И ожадня премного, и викна към Господа и рече: Ти даде чрез ръката на раба си това голямо спасение; а сега да умра ли от жажда, и да падна ли в ръката на необрязаните? 19. И разцепи Бог трапа който е в Лехий, и излезе вода из него; и като пи, съвзе се духът му, и съживи се; за това нарече името му Ен-акоре, който е в Лехий до този ден. 20. И той съди Израиля в дните на Филистимците двадесет години.

ГЛАВА 16.

1. И отиде самсон в Газа, и видя там жена блудница, и влезе при нея. 2. И каза се на Газяните: Самсон дойде тук, а те го обиколиха и седяха цяла нощ за него в засада при градските врата; и таеха се цяла нощ и говореха: Доде съвне утре ще го убием. 3. А Самсон спа до среднощ; и като стана в полунощ хвана дверите на градската порта и двата дверостълпа та ги изкърти с запора, тури ги на рамената си, и ги изнесе на върха на горара която е срещу Хеврон. 4. И след това залюби една жена в дола Сорик, името й Далида. 5. И възлязоха при нея Филистимските войводи та й рекоха: Измами го, и виж в що е голямата му сила, и как можем му надви та да го вържем за да го смирим; а ний ще ти дадем всеки по тисяща и сто сребърника. 6. И рече Далида Самсону: Яви ми, моля, в що е голямата ти сила, и с

какво да те вържат та да се смириш. 7. И рече ѝ Самсон: Ако ме вържат с седем пресни тетиви които не са още изсъхнали, тогаз ще стана безсилен и ще бъда както един от человеците. 8. Тогаз ѝ донесоха Филистимските войводи седем пресни тетиви които още не бяха изсъхнали; и върза го с тях. 9. (А засадата седеше с нея в ложницата.) И тя му рече: Филистимците върх тебе, Самсоне! А той скъса тетивите, както би се скъсала връв от кълчища когато померише огъня. И не се позна силата му. 10. И рече Далида Самсону: Ето, ти ме излъга, и лъжи ми си казал: кажи ми сега, моля, с какво да те вържат. 11. А той ѝ рече: Ако ме вържат яко с нови въжа които не са още употребени, тогаз ще стана безсилен и ще бъда както един от человеците. 12. Взе прочее Далида нови въжа та го върза с тях, и рече му: Филистимците върх тебе, Самсоне! (А засадата седеше в ложницата.) И скъса ги от мишците си като нишка. 13. И рече Далида Самсону: До сега си ме лъгал, и казал ми си лъжи: кажи ми с що да те вържат. И рече ѝ: Ако втъчеш седемте плетеници на главата ми в тъкането. 14. И тя ги втъка и увря и колчето, и рече му: Филистимците върх тебе, Самсоне! И събуди се от съня си, и изтръгна колчето на стана с тъкането. 15. Тогаз му рече: Как думаш: Обичам те, като сърдцето ти не е с мене? Ето, ти ме излъга три пъти, и не ми яви в що е голямата ти сила. 16. И понеже му досаждаше всеки ден с думите си, и принуждаваше го толкоз щото душата му се утесни до смърт, 17. откри ѝ всичкото си сърдце и рече ѝ: Бръснач не е възлязвал на главата ми, защото аз съм Назирей Богу от утробата на майка си. Ако се обръсна, тогаз силата ми ще се оттегли от мене, и ще стана безсилен и ще бъда като всичките человеци. 18. И като видя Далида че ѝ откри всичкото си сърдце, прати та повика войводите Филистимски и говореше: Възлезте този път, защото ми откри всичкото си сърдце. Тогаз възлязоха при нея войводите Филистимски та донесоха и

среброто в ръцете си. 19. И приспа го на коленете си; и повика човек, та обръсна седемте плетеници на главата му, и начна да го смирява; и силата му се оттегли от него. 20. И тя рече: Филистимци върх теб, Самсоне! И той се събуди от съна си и рече: Ще изляза както друг път и ще се отърся. Но той не позна че Господ беше се оттеглил от него. 21. И хванаха го Филистимците и избодиха очите му, и снеха го в Газа, и вързаха го с окови; и мелеше в тъмницата. 22. И космите на главата му начнаха да порастват пак откакто бе обръснат. 23. И събраха се войводите Филистимски за да принесат голяма жъртва на Дагона бога си и да се възвеселят, защото рекоха: Наший бог предаде в ръката ни Самсона неприятеля наш. 24. И когато го видяха людете, хвалеха бога си и говореха: Наший бог предаде в ръката ни неприятеля ни и разорителя на земята ни, който уби множество от нас. 25. И когато се възвесели сърдцето им, рекоха: Повикайте Самсона за да ни поиграе. И повикаха Самсона из тъмницата, та игра пред тях; и поставиха го между стълповете. 26. И рече Самсон на детето което го държеше за ръката: Остави ме да напипам стълповете на които стои домът, за да се подпра на тях. 27. А домът беше пълен с мъже и жени; и там бяха всичките войводи Филистимски, и на покрива около три тисящи мъже и жени които гледаха Самсона като играеше. 28. И извика Самсон към Господа и рече: Господи Иеова, помни ме, моля; и укрепи ме, моля, само този път, Боже, за да си отмъстя против Филистимците еднъж за двете си очи. 29. И прегърна Самсон средните два стълпа на които стоеше домът и опря се на тях, на единия с дясната си ръка, и на другия с лявата си. 30. И рече Самсон: Нека умре душата ми с Филистимците. И наведе се с сила; и домът падна върх войводите и върх всичките люде които бяха в него. А умрелите които умъртви на умирането си бяха повече от онези които бе умъртвил в живота си. 31. Тогаз слязоха братята му и

всичкий дом на отца му та го взеха и занесоха та го погребаха между Сарая и Естаол, в гроба на отца му Маноя. И съди той Израиля двадесет години.

ГЛАВА 17.

1. И имаше един человек от горага Ефрем, името му Михей. 2. И рече
на майка си: Тисящата и сто сребърника които ти се взеха, за които и
ти кле, още говори в ушите ми, ето, среброто е у мене: аз го взех. А
майка му рече: Благословен да си, сине мой, от Господа. 3. И върна
тисящата и сто сребърника на майка си; и рече майка му: Посвещение
посветих среброто Господу от ръката си за сина ми, за да направи
истукан и кумир леян; и сега ще го върна на тебе. 4. А той върна
среброто на майка си; и майка му взе двесте сребърника и даде ги на
златаря, който направи от тях истукан и кумир леян; и те бяха в дома
на Михея. 5. И този человек Михей имаше дом божий; и направи ефод
и терафим, и посвети едного от синовете си, и стана му свещеник. 6. В
онези дни нямаше цар в Израил: всеки правеше що му се виждаше
угодно. 7. И имаше един момък от Витлеем Юдин, от рода Юдин,
който беше Левитин, и той беше пришлец там. 8. И отиде человекът
от града Витлеем Юдин да пришелствува дето намери; и дойде в
горага Ефрем до дома Михеев, и следваше пътя си. 9. И рече му
Михей: От де идеш? А той му рече: Аз съм Левитин от Витлеем
Юдин, и отхождам да пришелствувам дето намеря. 10. И рече му
Михей: седи с мене и бъди ми отец и свещеник; и аз ще ти давам
десет сребърника на годината, и една премяна дрехи, и храната ти. И
Левитинът влезе при него. 11. И благодарен беше Левитинът да седи с
человека; и този момък му беше като един от синовете му. 12. И
посвети Михей Левитина; и този момък му стана свещеник, и остана

в дома Михеев. 13. Тогаз рече Михей: Сега зная че Господ ще ми стори добро, защото имам Левитина за свещеник.

ГЛАВА 18.

1. В онези дни нямаше цар в Израил; и в онези дни Дановото племе търсеше за себе си наследие за да се насели, защото до тогаз не беше им се паднало наследие между Израилевите племена. 2. И пратиха Дановите синове от рода си пет мъже от пределите си, силни мъже от Сарая и от Естаол, за да съгледателствуват мястото и да го изследят; и рекоха им: Идете, изследете мястото. И дойдоха в гората Ефрем до Михеевия дом, и пренощуваха там; 3. защото, като се приближиха до Михеевия дом, познаха гласа на младия Левитин; и свърнаха там и му рекоха: Кой те доведе тук? и що правиш ти на това място? и защо си тук? 4. А той им рече: Така и така ми направи Михей, и цени ме, та му съм свещеник. 5. И рекоха му: Молим, попитай Бога, да познаем ще бъде ли благополучен пътят ни в който отхождаме. 6. А свещеникът им рече: Идете с миром: угоден е пред Господа пътят ви в който отхождате. 7. Тогаз тръгнаха петте мъжа та дойдоха в Лаис, и видяха людете които живееха в него безгрижно, по обичая на Сидонците, спокойни, и живеещи без страх; и нямаше в това място някой да ги утеснява в нещо или да има власт; и те бяха далеч от Сидонците, и нямаха съобщение с никого. 8. И върнаха се при братята си в Сарая и Естаол; и рекоха им братята им: Какво ще кажете вие? 9. А те рекоха: Станете, и да възлезем против тях; защото видяхме мястото, и, ето, твърде е добро. И вие седите ли? Да се не облените да идете да влезете за да наследите. 10. Като отидете ще найдете люде които живеят безгрижно и на широко място, защото Бог го даде в ръката ви: място в което няма скудост от нищо каквото има на земята. 11. И тръгнаха от там, от Дановия род, от Сарая и от Естаол,

шестстотин мъже препасани с воински оръжия. 12. И възлязоха та разположиха стан у Кириатиарим в Юда; за това нарекоха онова място Махане-дан, дори до този ден; а лежи зад Кириатиарим. 13. И от там преминаха в гората Ефрем та дойдоха до Михеевия дом. 14. Тогаз петте мъже които бяха ходили да съгледателствуват мястото Лаис отговориха и рекоха на братята си: Знаете ли че има в тези домове ефод, и терафим, и истукан, и кумир леян? И сега размислете какво ще направите. 15. И свърнаха там та отидоха в дома на младия Левитин, в Михеевия дом, и го поздравиха. 16. И шестте стотин мъжа, препасаните с воинските си оръжия, които бяха от Дановите синове, застанаха в входа на вратата. 17. И възлязоха петте мъжа които бяха ходили да съгледателствуват мястото, и влязоха там та взеха истукана, и ефода, и терафима, и леяния кумир; а свещеникът стоеше в входа на вратата с шестте стотин мъжа които бяха препасани с воински оръжия. 18. И като влязоха те в Михеевия дом и взеха истукана, ефода, и терафима, и леяния кумир, свещеникът им рече: Що правите вие? 19. И те му рекоха: Мълчи, тури ръката си на устата си та ела с нас, и бъди ни отец и свещеник. По-добре ли ти е да си свещеник на дома на един человек, или да си свещеник на едно племе и на един род в Израил? 20. И зарадва се сърдцето на свещеника; и взе ефода, и терафима, и истукана та отиде между людете. 21. И върнаха се та тръгнаха, и туриха пред себе си децата и скотовете, и по-скъпите си неща. 22. Като се отдалечиха те от Михеевия дом, человеците в домовете които бяха ближни с Михеевия дом събраха се и стигнаха Дановите синове. 23. И викнаха на Дановите синове. И те обърнаха лицето си и рекоха на Михея: Що ти е та си излязъл с толкова множество? 24. А той рече: Взехте ми боговете които си направих, и свещеника, и тръгнахте; и що ми остава вече? И защо ми казвате: Що ти е? 25. И рекоха му Дановите синове: Да се не чуе гласът ти между

нас, да не би да нападнат на вас мъже яростливи, та изгубиш живота си и живота на дома си. 26. И вървяха Дановите синове в пътя си; и като видя Михей че те бяха по-силни от него, върна се та дойде у дома си. 27. И те взеха това що беше направил Михей, и свещеника когото имаше, та дойдоха в Лаис при люде които бяха спокойни и живееха без страх; и поразиха ги с острото на ножа, и града изгориха с огън. 28. И нямаше никой да го избави, защото се намираше далеч от Сидон, и нямаха съобщение с никого; и той беше в дола на Ветреов. И съградиха града, и населиха се в него. 29. И нарекоха името на града Дан, по името на Дана отца си който се роди Израилю; а името на града беше по-напред Лаис. 30. И поставиха за себе си Дановите мъже истукана; а Ионатан синът на Гирсона, син на Манасия, той и синовете му бяха свещеници на Дановото племе до деня на пленението на оназ земя. 31. И поставиха си истукана който направи Михей през всичкото време в което домът Божий бе в Сило.

ГЛАВА 19.

1. И в онези дни нямаше цар в Израил; и имаше един Левитин който живееше в страните на гората Ефрем, и взе за себе си наложница жена от Витлеем Юдин. 2. И наложницата му стори блуд против него, и отиде си от него в дома на отца си в Витлеем Юдин, и остана там около четири месеца. 3. И стана мъж ѝ та отиде след нея за да ѝ говори с добро и да я върне, и имаше с себе си слугата си и два осла; и тя го въведе в дома на баща си; и когато го видя на младата баща ѝ, зарадва се че го посрещна. 4. И удържа го тест му, на младата баща ѝ, та седя с него три дни; и ядоха и пиха и пренощуваха там. 5. И четвъртия ден, когато станаха на ранина, той се вдигна да си иде; но бащата на младата рече на зетя си: Укрепи сърдцето си с малко хляб, и после ще си отидете. 6. И седнаха та ядоха и пиха двамата наедно; и

на младата баща ѝ рече на мъжа: Склони, моля, да преногуваш, и нека се развесели сърдцето ти. 7. И когато се дигна човекът да си иде, тестът му го принуди; за това остана та преногува там. 8. И стана рано в петия ден за да си иде; и на младата баща ѝ рече: Укрепи моля сърдцето си. И останаха доде денят се преклони и ядоха двамата. 9. И когато стана човекът да си отиде, той и наложницата и слугата му, на младата баща ѝ: Ето, сега денят се преклонява към вечер: преногувайте, моля: ето, денят е на свършване: преногувай тука и нека се развесели сърдцето ти, и утре ставайте рано за пътя си и ще си отидеш на жилището си. 10. Но човекът не рачи да преногува, но стана и тръгна и отиде до срещу Иевус, който е Ерусалим, и имаше с себе си два осла оседлани; и наложницата му беше с него. 11. И когато се приближиха до Иевус денят беше много преминал; и рече слугата на господаря си: Я ела и да свърнем в този град на Иевусците за да преногуваме в него. 12. И рече му господарят му: Да не свръщаме в чужд град който не е от Израилевите синове, но да заминем до Гавая. 13. И рече на слугата си: Ела и да се приближим при едно от тези места, за да преногуваме в Гавая или в Рама. 14. И заминаха та вървяха. Зайде ги слънцето близу при Гавая, който принадлежи на Вениамина. 15. И свърнаха там за да влязат да преногуват в Гавая; и когато влезе, седна на стъгдата в града; и нямаше човек да ги прибере в къщата си за да преногуват. 16. И, ето, един стар човек идеше от работата си от полето вечерта; и този човек беше от гората Ефрем, и беше пришлец в Гавая; а човеците на мястото бяха Вениаминци. 17. И като подигна очите си видя човека, пътника на стъгдата в града; и рече старецът: Де отиваш? ? и от де идеш? 18. А той му рече: Ние заминаваме от Витлеем Юдин до страните на гората Ефрем от където съм аз; и ходих до Витлеем Юдин, а сега отивам в дома Господен; и няма никой да ме прибере в

къщата си. 19. А ние си имаме плява и храна за ослите си, още и хляб и вино за мене и за рабинята ти и за момчето което е с рабите ти: не сме оскъдни от нищо. 20. И рече старият човек: Мир тебе, и всичката ти оскъдност да бъде на мене: само на стъгдата да не пренощуваш. 21. И въведе го в дома си, и даде храна на ослите; и омиха нозете си, и ядоха и пиха. 22. Като веселяха сърдцето си, ето, градските мъже, човеци беззаконни, обиколиха къщата, и тропаха на вратата, и говореха на стария човек домакина и думаха: Извади човека който влезе в дома ти, за да го познаем. 23. И излезе при тях човекът, домакинът, та им рече: Недейте, братие мои, моля, недейте прави това зло; като е влязъл този човек в дома ми, недейте струва това безумие. 24. Ето дъщеря ми девицата, и наложницата му: сега ще ги изведа вън, и смирете ги, и направете им щото ви е угодно; но на тогоз човека да не сторите едно таквоз дело на безумие. 25. Но мъжете не рачиха да го послушат; и взе човекът наложницата си та им я изведе вън; и познаха я, и ругаха се над нея всичката нощ дори до утринта; и като се яви зората пуснаха я. 26. И в зазоряването на деня дойде жената и падна при вратата на къщата на човека дето беше господин й, доде съмна. 27. И стана господин й на утринта та отвори вратата на къщата и излезе за да отиде в пътя си; и ето жената наложницата му паднала при вратата на къщата, и ръцете й на прага. 28. И рече й: Стани да си идем. Но нямаше кой да отговори. Тогаз човекът я дигна на осела, и стана та отиде на мястото си. 29. И като дойде в дома си, взе нож и хвана наложницата си та я разсече с костите й на дванадесет части, и прати ги в всичките предели на Израиля. 30. И всички които гледаха думаха: Не е ставало нито се е виждало таквоз нещо от който ден Израилевите синове възлязоха из Египетската земя дори до този ден: размислете за това, съветвайте се, и кажете.

ГЛАВА 20.

1. Тогаз излязоха всичките Израилеви синове, и събра се всичкото събрание като един человек от Дан до Вирсавее, и земята Галаад, пред Господа в Масва. 2. И представиха се в събранието на людете Божии началниците на всичките люде, всичките племена Израилеви, четиристотин тисящи мъже пешци които теглеха меч. 3. И чуха Вениаминовите синове че възлязоха Израилевите синове в Масфа. И рекоха Израилевите синове: Кажете, как стана това зло? 4. И отговори Левитинът, мъжът на убитата жена, и рече: Дойдох в Гавая който е град Вениаминов, аз и наложницата ми, за да пренощуваме. 5. И подигнаха се върх мене мъжете на Гавая, и обиколиха през нощта къщата против мене: мене искаха да убият, а наложницата ми насилваха, та умря. 6. За това взех наложницата си и разсякох я та я разпратих по всичките предели на Израилевото наследие; защото направиха беззаконие и безумие в Израил. 7. Ето, всички вие сте Израилеви синове: поговорете си тук помежду си, и дайте мнението си. 8. И станаха всичките люде като един человек и говореха: Няма да отиде никой в шатъра си, нито ще се върне някой в дома си; 9. но сега това е което ще направим на Гавая: ще възлезем против нея по жребие, 10. и ще вземем десет мъже от сто от всичките Израилеви племена, и сто от тисяща, и тисяща от тма, за да донесат храна на людете, щото като стигнат в Гавая Вениаминова да им направят по всичкото безумие което те направиха в Израил. 11. И събраха се против града всичките Израилеви мъже, съединени купно като един человек. 12. И пратиха Израилевите племена мъже в всичкото Вениаминово племе та рекоха: Кое е това зло което се стори помежду ви? 13. И сега предайте человеците, онези беззаконници които са в Гавая, за да ги умъртвим, и да отмахнем злото от Израиля. Но не рачиха да послушат Вениаминовите синове гласа на братята си

Израилевите синове. 14. И събраха се Вениаминовите синове от градовете в Гавая за да излязат на бой против Израилевите синове. 15. И изброиха се Вениаминовите синове в онзи ден от градовете двадесет и шест тисящи мъже които теглеха меч, освен жителите на Гавая, които се изброиха седемстотин избрани мъже. 16. Между всичките тези люде имаше седемстотин избрани мъже леваци: те всички хвърляха камене с пращи на косъм без да погрешат. 17. И Израилевите мъже се изброиха, освен Вениамина, четиристотин тисящи мъже които теглеха меч: всички тези военни мъже. 18. И станаха Израилевите синове и възлязоха в Ветил та попитаха Бога и рекоха: Кой от нас да възлезе първ против Вениаминовите синове? А Господ рече: Юда първий. 19. И станаха Израилевите синове на утринта та разположиха стан против Гавая. 20. И излязоха Израилевите синове на бой против Вениамина; и опълчиха се Израилевите мъже на бой против тях в Гавая. 21. И излязоха Вениаминовите синове из Гавая та простряха на земята в онзи ден от Израиля двадесет и две тисящи мъже. 22. Но людете, Израилевите мъже, се ободриха и опълчиха се пак на бой, на мястото дето бяха се опълчили първия път. 23. И възлязоха Израилевите синове та плакаха пред Господа дори до вечерта, и попитаха Господа и рекоха: Да възлезем ли пак на бой против синовете на брата ни Вениамина? И Господ рече: Възлезте против него. 24. И приближиха се Израилевите синове при Вениаминовите синове втория ден. 25. И излезе Вениамин против тях втория ден из Гавая та простре пак на земята от Израилевите синове осемнадесет тисящи мъже: всички тези теглиха меч. 26. Тогаз всичките Израилеви синове и всичките люде възлязоха та дойдоха в Ветил и плакаха, и седнаха там пред Господа, и постиха в онзи ден дори до вечерта, и принесоха всесъжения и примирителни жъртви пред Господа. 27. И попитаха Израилевите синове Господа,

(защото ковчегът на Божия завет беше там през онези дни, 28. и
Финеес синът на Елеазара, Аароновия син, стоеше пред него през
онези дни,) и рекоха: Да излезем ли пак на бой против синовете на
брата ни Вениамина? или да престанем? И Господ рече: възлезте;
защото утре ще ги предам в ръката ви. 29. И постави Израил засада
около Гавая. 30. И възлязоха Израилевите синове в третия ден против
Вениаминовите синове та се опълчиха против Гавая както първия и
втория път. 31. И излязоха Вениаминовите синове против людете,
отделиха се от града, и начнаха както първия и втория път да
поразяват людете по пътищата, (от които единият възлиза към Ветил,
а другият към Гавая в полето,) и убиха около тридесет мъже от
Израиля. 32. И рекоха Вениаминовите синове: Те падат пред нас както
по-напред. А Израилевите синове рекоха: Да побегнем и да ги
поотделим от града в пътищата. 33. И станаха от мястото си всичките
Израилеви мъже та се опълчиха в Ваал-тамар; и засадата на Израиля
изкокна от мястото си, от ливадата на Гавая. 34. И дойдоха против
Гавая десет тисящи избрани мъже от всичкия Израил, и битвата беше
тежка; но те не знаеха че злото ги пристигаше. 35. И порази Господ
Вениамина пред Израиля; и погубиха Израилевите синове онзи ден
от Вениаминовите двадесет и пет тисящи и сто мъже: всички тези
теглеха меч. 36. И видяха Вениаминовите синове че се поразиха;
защото Израилевите мъже дадоха място на Вениаминовците, понеже
се уповаваха на засадата която бяха турили против Гавая. 37. И
засадата прибърза та нападна на Гавая; и разпростря се засадата, и
поразиха всичкия град с острото на ножа. 38. И Израилевите мъже
бяха определили знак с тези които бяха в засадата да направят да се
възиши пламик голям с дим от града. 39. И когато устъпиха
Израилевите синове в боя, Вениамин начна да поразява и уби от
Израиляните около тридесет мъже, защото рекоха: Наистина пак

падат пред нас както в първия бой. 40. Но когато хвана да се възвишава пламикът с димен стълп от града, Вениаминовците погледнаха назад, и, ето, пожарът на града възлизаше към небето. 41. И когато се повърнаха Израилевите мъже, смутиха се Вениаминовите мъже, защото видяха че злото ги постигна. 42. И обърнаха се пред Израилевите мъже към пътя на пустинята; но боят ги притисна, защото онези които излазяха из градовете погубваха ги всред тях. 43. Заобиколиха Вениаминовците, гониха ги, стъпкаха ги лесно дори до срещу Гавая към изток на слънцето. 44. И паднаха от Вениамина мъже осемнадесет тисящи: всичките силни мъже. 45. Тогаз се върнаха та побягнаха към пустинята в канарата Римон; а Израилевите синове обраха пабирък от тях в пътищата мъже пет тисящи, и гониха ги до Гидом и убиха от тях две тисящи мъже.. 46. Така всичките които паднаха в онзи ден от Вениамина бяха двадесет и пет тисящи мъже които теглеха меч: всичките силни мъже. 47. А шестстотин мъже се обърнаха та побягнаха в пустинята в канарата Римон, и седяха в канарата Римон четири месеца. 48. И върнаха се Израилевите мъже към Вениаминовите синове та ги поразиха с острото на ножа, от человек на всеки град до скот, и всичко що се намираше; и всичките градове които се намираха предадоха на огън.

ГЛАВА 21.

1. И Израилевите мъже бяха се заклели в Масфа и казали: Ни един от нас да не даде дъщеря си на Вениамина за жена. 2. И дойдоха людете в Ветил та седяха там до вечерта пред Бога, и възвишиха гласа си та плакаха с голям плач, 3. и рекоха: Защо, Господи Боже Израилев, стана това в Израиля, да оскъдее днес от Израиля едно племе? 4. И на утрешния ден станаха людете рано та съзидаха там олтар, и принесоха всесъжения и примирителни жъртви. 5. И рекоха

Израилевите синове: Кой от всичките Израилеви племена не възлезе в събранието при Господа? Защото бяха направили голяма клетва против оногоз който не би възлязъл при Господа в Масфа и рекли бяха: Непременно да се умъртви. 6. И разкаяха се Израилевите синове за Вениамина брата си, и рекоха: Днес се отсече едно племе от Израиля. 7. Какво ще направим за жени за останалите, като се заклехме в Господа да им не дадем жени от дъщерите си? 8. И рекоха: Кой от Израилевите племена не е възлязъл в Масфа при Господа? И, ето, от Явис Галаадски не беше дошел никой на събранието в стана. 9. Защото прегледаха людете, и, ето, нямаше там ни един от жителите на Явис Галаадски. 10. И прати там събранието дванадесет тисящи мъже от най-силните, и заповяда им и рече: Идете та поразете жителите на Явис Галаадски с острото на ножа, и жените и децата. 11. И това е което ще направите: всяко мъжко, и всяка жена която е познала мъжко легло, ще погубите съвсем. 12. И намериха между жителите на Явис Галаадски четиристотин млади девици които не бяха познали мъж нито лежали с мъж; и доведоха ги в стана в Сило, който е в земята Ханаан. 13. И прати всичкото събрание та говориха на Вениаминовите синове които бяха в канарата Римон, и повикаха ги с мир. 14. И върна се Вениамин в онова време; и дадоха им жените които бяха оставили живи от жените на Явис Галаадски; но и така не им стигнаха. 15. И смилиха се людете за Вениамина, защото Господ направи пролом в Израилевите племена. 16. Тогаз рекоха старейшините на събранието: Що да направим за жени за останалите? понеже погинаха жените от Вениамина? 17. И рекоха: Трябва да остане наследието на уцелелите от Вениамина, за да не изчезне едно племе от Израиля. 18. Но ние не можем да има дадем жени от дъщерите си, защото Израилевите синове се заклеха и говориха: Проклет който даде жена на Вениамина. 19. Тогаз рекоха:

Ето, всяка година става праздник Господу в Сило, който е към север на Ветил, към изток на пътя що възлиза от Ветил в Сихем, и към юг на Левона. 20. И тъй, заповядаха на Вениаминовите синове и рекоха: Идете та направете засада в лозята; 21. и гледайте, и, ето, ако дъщерите на Сило излязат да играят в ликове, тогаз излезте из лозята та си грабнете всеки за себе си жена от дъщерите на Сило, и идете в земята на Вениамина. 22. И когато бащите им или братята им дойдат при нас за да се оплачат, ние ще им речем: Сторете с тях милост заради нас, понеже в боя не задържахме жена за всекиго; а вие сега не сте им дали че да сте повинни. 23. И направиха така Вениаминовите синове, и взеха жени според числото си от играещите в ликове които грабнаха; и тръгнаха си и върнаха се в наследието си, и съградиха градовете и населиха се в тях. 24. И в онова време тръгнаха от там Израилевите синове, всеки в племето си и в рода си; и излязоха от там всеки в наследието си. 25. В онези дни нямаше цар в Израил: всеки правеше що му се виждаше угодно.

РУТ

ГЛАВА 1.

1. И в дните в които съдиите съдеха стана глад в земята. И отиде един
човек от Витлеем Юдин да пришелствува в Моавската земя, той и
жена му и двамата му синове. 2. А името на човека беше Елимелех,
и името на жена му Ноемин, и името на двамата му синове Маалон и
Хелеон: те бяха Ефратци от Витлеем Юдин. И дойдоха в Моавската
земя и живееха там. 3. И умря Елимелех мъжът на Ноемин; и остана
тя и двамата й синове. 4. И те си взеха жени Моавки: името на едната,
Офра, а името на другата, Рут; и живееха там до десет години. 5. И
умряха и двамата, Маалон и Хелеон; и лиши се жената от двамата си
синове и от мъжа си. 6. Тогаз стана тя със снахите си и се върна от
Моавската земя, защото чу в Моавската земя, че посети Господ людете
си и даде им хляб. 7. И излезе от мястото дето беше тя, и двете й
снахи с нея, и вървяха в пътя да се върнат в Юдината земя. 8. И рече
Ноемин на двете си снахи: Идете, върнете се всяка в дома на майка си.
Господ да стори с вас милост както вие сторихте с умрелите и с мене.
9. Господ да ви даде да намерите успокоение, всяка в дома на мъжа си.
И целуна ги; а те възвишиха гласа си та плакаха. 10. И рекоха й: Не,
но с тебе ще се върнем при твоите люде. 11. И рече Ноемин: Върнете

се, дъщери мои; защо да дойдете с мене? Имам ли още синове в утробата си, за да ви станат мъже? 12. Върнете се, дъщери мои, идете си; защото остарях и не съм вече за мъж. Ако бих и рекла: Имам надежда, даже ако се и оженех тази нощ, още и родях синове, 13. вие бихте ли ги чакали доде порастат? Бихте ли се държали и да се не ожените? Не, дъщери мои; понеже съм в голямо огорчение за вас, защото ръката Господня излезе против мене. 14. А те възвишиха гласа си та плакаха пак; и целуна Орфа свекърва си, а Рут се прилепи при нея. 15. И рече Ноемин: Ето, ятърва ти се върна при людете си и при боговете си: върни се и ти подир ятърва си. 16. А Рут рече: Не ме принуждавай да те оставя и да не ида подире ти; защото дето идеш ти, и аз ще ида, и дето останеш, и аз ще остана: твоите люде ще бъдат люде мои, и Бог твой Бог мой. 17. Дето умреш ти, ще умра и аз, и там ще се погреба: така да ми направи Господ и така да приложи ако освен смъртта друго ме раздвои от тебе. 18. И като видя Ноемин, че тя упорствува за да иде с нея, престана да й говори. 19. И вървяха двете доде дойдоха в Витлеем. И когато дойдоха в Витлеем, всичкий град се поклати заради тях, и жените думаха: Тая ли е Ноемин? 20. А тя им рече: Не ме наричайте Ноемин: наричайте ме Мара, защото Вседържителят ме твърде огорчи. 21. Аз пълна тръгнах; и праздна ме доведе Господ. Защо ме наричате Ноемин като Господ направи свидетелство против мене, и Вседържителят ме оскърби? 22. И тъй, върна се Ноемин с Рут Моавката, снаха си, която дойде от Моавската земя. И те стигнаха в Витлеем в началото на жетвата на ечимика.

ГЛАВА 2.

1. И Ноемин имаше едного сродника на мъжа си, человек многоимотен, от рода на Елхимелеха, и името му Вооз. 2. И рече Рут Моавката на Ноемин: Да отида на нивата да събера класове подир

оногоз пред очите на когото намеря благодат; и тя й рече: Иди, дъщи моя. 3. И отиде, и като стигна събираше класове в нивата след жетварите; и случи й се да е в нивата на Вооза който беше от рода на Елимелеха. 4. И, ето, Вооз дойде от Витлеем та рече на жетварите: Господ с вас. И отговориха му: Господ да те благослови. 5. Тогаз рече Вооз на слугата си, на настойника на жетварите: чия е тая млада жена? 6. И слугата, настойникът на жетварите, отговори и рече: Тая млада жена е Моавката, която се върна с Ноемин от Моавската земя; 7. и тя рече: Да бера, моля, класове, и да събера нещо между сноповете подир жетварите; и дойде та стоя от сутринта дори до този час: сега само си почина малко в къщи. 8. И рече Вооз на Рут: чуеш ли, дъщи моя? не ходи да събираш класове на друга нива, и да си не отидеш от тук, но стой тук с момичетата ми. 9. Нека са очите ти в нивата дето жънат, и ходи подир тях; ето, аз заповядах на момчетата да се не прикоснат при тебе; и когато ожеднееш, иди при съсъдите та пий от онова, което наливат момчетата. 10. А тя падна на лице та се поклони до земята, и рече му: Как намерих аз благодат пред очите ти, та да ме пригледаш като съм чужденка? 11. А Вооз отговори и рече й: Извести ми се добре всичко което си направила на свекърва си след смъртта на мъжа си, и че си оставила баща си и майка си и земята на рождението си та си дошла в люде които ти до вчера и завчера не познаваше. 12. Господ да ти въздаде за делото ти, и мъздата ти да е пълна от Господа Бога Израилева, под крилата на когото си дошла да се покриваш. 13. И тя рече: Да намеря благодат пред очите ти, господарю мой; понеже ме утеши, и понеже говори благосклонно на рабинята си, ако и да не съм аз нито като една от рабините ти. 14. И рече й Вооз в часа на яденето: Ела тука та яж от хляба, и натопи уломъка си в оцета. И тя седна до жетварите; и той й даде пържена пшеница, та яде и се насити и остави остатък. 15. И стана да бере класове; и заповяда Вооз

на момчетата си и говореше: И помежду сноповете нека събира класове, и не я обличавайте; 16. и даже подхвърляйте от ръкойките за нея, и оставяйте да събира това, и не й възбранявайте. 17. И бра класове в нивата дори до вечерта; и очука колкото събра, и то беше до една ефа ечимик. 18. И взе това та влезе в града, и видя свекърва й колко класове бе събрала; и извади Рут та й даде онова, което беше оставила след като се бе наситила. 19. И рече й свекърва й: Де събира ти днес класове? и де работи? благословен да е онзи който те пригледа. И тя яви на свекърва си в чия нива бе работила, и рече: Името на человека комуто работих днес е Вооз. 20. И рече Ноемин на снаха си: Благословен от Господа онзи който не лиши от милостта си ни живите ни умрелите. И рече й Ноемин: Този человек е от нашия род, ближен нам сродник. 21. И рече Рут Моавката: Той ми рече още: Ти да не се делиш от момчетата ми доде свършат всичката ми жетва. 22. И рече Ноемин на Рут снаха си: Добре е, дъщи моя, да излазяш с момичетата му, и да те не срещат в друга нива. 23. И прилепи се при момичетата на Вооза за да бере класове доде се свърши жетвата на ечимика и жетвата на пшеницата; и седеше със свекърва си.

ГЛАВА 3.

1. И рече й Ноемин, свекърва й: Дъщи моя, да не поискам ли успокоение за тебе, та да благоденствуваш? 2. И сега, не е ли от нашия род Вооз, с момичетата на когото беше ти? Ето, той вее тази нощ на гумното ечимика. 3. Омий се прочее, и помажи се, и облечи се с дрехите та слез на гумното: да се не покажеш на человека доде не свърши да яде и пие. 4. И като си ляга, съгледай мястото дето ляга, и иди та подигни покривката из към нозете му и легни; и той ще ти каже що ще да направиш. 5. А тя й рече: Всичко що ми говориш ще направя. 6. И слезе на гумното та направи всичко що й заповяда

свекърва й. 7. И Вооз като яде и пи, и се развесели сърдцето му, отиде да си легне край купа; а тя дойде скришно та подигна покривката от нозете му и легна. 8. И около полунощ человекът се стресна и възви се; и, ето, жена лежеше при нозете му. 9. И рече: Кой си ти? И тя отговори: Аз съм Рут рабинята ти: простри прочее крилото си над рабинята си, защото ми си ближен сродник. 10. А той рече: Благословена да си от Господа, дъщи: тая последната добрина, която си показала е по-голяма от по-напрежната, понеже не отиде ти след млади, сиромаси или богати. 11. И сега, дъщи, не бой се: ще сторя за тебе всичко що講 речеш; защото всичкий град на людете ми знае че си добродетелна жена. 12. И сега, истина е че аз съм ближен сродник; има обаче друг сродник, по-ближен от мене. 13. Остани тази нощ; и утре ако иска той да ти изпълни длъжността на сродник, добре, нека я изпълни; но ако не ще да ти изпълни длъжността на сродник, тогаз аз ще изпълня към тебе тази длъжност, - жив Господ: прилеж до зори. 14. И лежа при нозете му до утринта, и стана преди да разпознава человек человека. И той рече: Нека се не знае че е дохождала жена на гумното. 15. Рече още: Донес прекривката която е отгоре ти и държ я. И тя я държеше, а той премери шест мери ечимик та възложи на нея; и отиде си в града. 16. И като отиде при свекърва си, тя й рече: Що ти стана, дъщи моя? И тя й извести всичко що й направи человекът, 17. и рече: Даде ми тези шест мери ечимик, защото ми рече: Да не идеш празна при свекърва си. 18. И тя рече: Седи, дъщи моя, доде видиш как ще се свърши тази работа; защото человекът не ще престане доде не свърши тази работа днес.

ГЛАВА 4.

1. И възлезе Вооз на вратата та седна там; и, ето, заминаваше сродникът за когото говори Вооз. И рече: Господине, върни се, седни

тук. И върна се той и седна. 2. И взе Вооз десет мъже от градските старейшини и рече: Седнете тук. И седнаха. 3. Тогаз рече на сродника: Ноемин, която се върна от Моавската земя, продава дела на нивата, която беше на брата ни Елимелеха; 4. а аз рекох да ти известя и да ти кажа: Купи го пред жителите и пред старейшините на людете ми: ако щеш да го изкупиш като сродник, изкупи го, но ако не щеш да го изкупиш, кажи ми, за да зная: защото няма друг да го изкупи като сродник освен тебе: и аз съм подир тебе. И той рече: Аз ще го изкупя. 5. И рече Вооз: В който ден купиш нивата от ръката на Ноемин тряба да я купиш и от Рут Моавката, жената на умрелия, за да въздигнеш името на умрелия над наследието му. 6. И рече сродникът: Не мога да изпълня длъжността на сродник, за да не разваля наследието си: изпълни ти моята длъжност на сродник, защото не мога аз да я изпълня. 7. А в старо време в Израил за изкупването и отчуждаването, за да се утвърдява всяка работа обичаят беше този: человекът изуваше калеврата си та я даваше на ближния си; и това беше свидетелство в Израил. 8. Затова рече сродникът Воозу: Купи го ти за себе си. И изу калеврата си. 9. Тогаз рече Вооз на старейшините и на всичките люде: Свидетели сте днес че купих от ръката на Ноемин всичко що е Елимелехово и всичко що е Хелеоново и Маалоново. 10. А още Рут Моавката, жената Маалонова, взех за себе си за жена, за да въздигна името на умрелия над наследието му, за да се не заглади името на умрелия от братята му и от вратата на обитанието му: свидетели сте днес. 11. И всичките люде които бяха на вратата и старейшините рекоха: Свидетели сме: Господ да направи жената която влазя в дома ти като Рахил и като Лия, които двете съградиха Израилевия дом; и да намериш крепост в Ефрата, и да бъдеш знаменит в Витлеем; 12. и нека бъде домът ти като дома на Фареса когото роди Тамар на Юда, от семето което Господ ще ти даде от тази млада жена. 13. И взе Вооз

Рут, и стана му жена: и като влезе при нея, Господ ѝ даде зачатие, и роди син. 14. И рекоха жените на Ноемин: Благословен Господ който днес не те лиши от сродник, щото неговото име да се нарича в Израил. 15. И този син ще бъде обновление на живота ти и прехрана на старините ти, защото го роди снаха ти която те обича, която е за тебе по-добра от седем синове. 16. И взе Ноемин детето, и тури го на лоното си, и стана му питателница. 17. И дадоха му съседките име, и казваха: Син се роди на Ноемин; и нарекоха името му Овид: той е отец на Иесея, Давидовия отец. 18. И това е родословието Фаресово: Фарес роди Есрона, 19. а Есрон роди Арама, а Арам роди Аминадава, 20. а Аминадав роди Наасона, а Наасон роди Салмона, 21. а Салмон роди Вооза, а Вооз роди Овида, 22. а Овид роди Иесея, а Иесей роди Давида.

I КНИГА НА ЦАРЕТЕ (I КНИГА НА САМУИЛ)

ГЛАВА 1.

1. Имаше един човек от Раматаимсофим, от гората Ефрем, и името му Елкана, син Иероамов, а Иероам син Елиуев, а Елиу син Тоуев, а Тоу син Суфов Ефратец. 2. И той имаше две жени: името на едната Ана, а името на другата Фенина; и Фенина имаше чада, а Ана нямаше чада. 3. И този човек всяка година възлизаше из града си за да се поклони и да принесе жъртва Господу Саваоту в Сило. И там бяха двамата синове на Илия, Офний и Финеес, свещеници Господни. 4. И дойде денят, в който принесе жъртва Елкана; и даде дялове на жена си Фенина, и на всичките й синове, и на дъщерите й; 5. а на Ана даде двоен дял, защото обичаше Ана; но Господ беше заключил ложесната й. 6. И противницата й я дразнеше много за да я прави да тъжи защото Господ беше затворил ложесната й. 7. И така правеше всяка година: колкото пъти възлазяше в дома Господен така я дразнеше; а тя плачеше, и не ядеше. 8. И рече мъж й Елкана: Ано, защо плачеш? и защо не ядеш? и защо е сърдцето ти наскърбено? не съм ли аз по-добър от десет синове? 9. И стана Ана като ядоха в Сило и като пиха; а Илий свещеникът седеше на стол близу при дверостълпа на храма Господен. 10. И тя беше преогорчена духом, и молеше се Господу, и плачеше твърде много. 11. И направи обрек и рече: Господи на Силите, ако наистина пригледаш на смирението на рабинята си и ме помниш, и не забравиш рабинята си, но дадеш на рабинята си мъжко чадо, то ще го дам Господу във всичките дни на живота му, и бръснач не ще възлезе на главата му. 12. И като следваше тя да се моли пред Господа, Илий я гледаше в устата. 13. Но Ана говореше в сърдцето си: само устните й мърдаха, а гласът й не се чуеше; за това на Илия се стори че беше пияна. 14. И рече й Илий: До кога ще си пияна? Остави се от виното си. 15. А Ана отговори и рече: Не, господине мой, аз съм жена прескръбна духом: ни вино ни сикера не съм пила, но излях

душата си пред Господа. 16. Не считай рабинята си за лоша жена; защото от многото си оплакване и от скръбта си думах до сега. 17. Тогаз отговори Илий и рече: Иди си миром; и Бог Израилев нека ти даде прошението ти което си просила от него. 18. И тя рече: Дано рабинята ти намери благодат пред очите ти. Тогаз отиде жената на пътя си, и яде, и лицето й не се развали вече. 19. И на утринта станаха рано та се поклониха пред Господа, и върнаха се та отидоха в дома си у Рама; и Елкана позна Ана жена си; и Господ я помни. 20. И когато се изпълниха дните от когато Ана зачна, роди син; и нарече името му Самуил, защото: От Господа изпросих, рече. 21. И възлезе человекът Елкана и всичкият му дом за да принесе Господу годишната жъртва и обричането си. 22. Но Ана не възлезе, защото рече на мъжа си: Не ща да възляза доде се отдои детето; и тогаз ще го занеса да се яви пред Господа и да живее там винаги. 23. И рече й Елкана мъж й: Стори каквото ти се види за добро: седи доде го отдоиш: само Господ да утвърди словото си! И седя жената та доеше сина си доде го отдои. 24. И когато го отдои, възведе го със себе си наедно с три юнеца, и с една ефа брашно, и с един мех вино, и донесе го в дома Господен в Сило; а детето беше малко. 25. И заклаха юнеца, и донесоха детето при Илия свещеника. 26. И рече Ана: О, господине мой! жива е душата ти, господине мой, аз съм жената която бях застанала тук близу при тебе та се молех Господу. 27. За това дете се молех; и Господ ми даде прошението ми което изпросих от него. 28. За това и аз го посвещавам Господу: във всичките дни на живота си ще бъде заемнато Господу. И поклони се Господу.

ГЛАВА 2.

1. И помоли се Ана и рече: Възвесели се сърдцето ми в Господа: Въздигна се рогът ми чрез Господа: Разшириха се устата ми против

неприятелите ми, Защото се възвеселих в спасението ти. 2. Няма свят както е Господ; Защото няма друг освен тебе. Нито канара като нашия Бог. 3. Не продължавайте да говорите горделиво: Да не излезе велеречие из устата ви; Защото Господ е Бог на знания, И от него се претеглюват делата. 4. Лъковете на силните се строиха: А немощните се препасаха със сила. 5. Ситите се цениха за хляб; А гладните престанаха. Даже и неплодната роди седем; А многочадната изнемощя. 6. Господ умъртвяха, и съживява: Низводи в ад, и възводи. 7. Господ осиромашава, и обогатява: Смирява, и възвишава. 8. Въздига бедния от пръстта, И възвишава сиромаха от гноя, За да ги направи да седнат между князовете, И да ги направи да наследят славен престол; Защото са Господни стълповете на земята, И тури вселенната на тях. 9. Ще пази нозете на светите си; А нечестивите ще погинат в тъмнината; Понеже със сила не ще се преукрепи человек. 10. Противниците на Господа ще се стрият: Ще гръмне от небето върх тях; Господ ще съди краищата на земята; И ще даде крепост на царя си, И ще възвиши рога на помазаника си. 11. Тогаз си отиде Елкана в Рама у дома си. А детето слугуваше Господу пред Илия священика. 12. А Илиевите синове бяха лоши человеци: не познаваха Господа. 13. И обичаят на священиците към людете беше такъв: когато някой приносяше жъртва, като се вареше месото дохождаше слугата на священика с тризъбна вилица в ръка 14. и задълбаваше я в коноба или в котела или в котлето или в гърнето; и каквото издигнеше вилицата, влимаше го священикът за себе си. Така правеха в Сило на всичките Израиляни които дохождаха там. 15. Още и преди да изгорят тлъстината дохождаше слугата на священика та казваше на человека който приносеше жъртвата: Дай на священика месо за печене; защото не ще да вземе от тебе месо варено, но сурово. 16. И ако му речеше человекът: Нека изгорят първо тлъстината, и сетне си вземи колкото

желае душата ти, тогаз му отговаряше: Не, но сега ще дадеш: ако ли не, ще взема със сила. 17. Така грехът на младите беше твърде голям пред Господа; защото человеците се отвращаха от жъртвата Господня. 18. А Самуил слугуваше пред Господа, дете препасано с ленен ефод. 19. И майка му правеше му горна дреха малка та му донасяше всяка година когато възлазяше с мъжа си за да принесе годишната жъртва. 20. И благослови Илий Елкана и жена му и говореше: Господ да ти възведе семе от тази жена вместо заема който си заемнал Господу! И отидоха на мястото си. 21. И посети Господ Ана; и зачна и роди три сина и две дъщери. А детето Самуил порасна пред Господа. 22. А Илий беше много стар; и чу всичко що правеха синовете му на всичкия Израил, и че лежеха с жените които се събираха на чети при дверите на скинията на събранието. 23. И рече им: Защо правите таквиз работи? понеже аз слушам лоши работи за вас от всички тези люде. 24. Недейте, чада мои; защото не е добър слухът който аз слушам: вие правите людете Господни да стават престъпници. 25. Ако съгреши человек на человека, Бог ще го съди, но ако съгреши някой Господу, кой ще се моли за него? Но те не се покоряваха на гласа на отца си; защото Господ искаше да ги умъртви. 26. А детето Самуил растеше, и благоугождаваше и Господу и на человеците. 27. И дойде един Божий человек при Илия та му рече: Така говори Господ: Не открих ли се явно на отеческия ти дом когато бяха те в Египет у Фараоновия дом? 28. И не избрах ли него от всичките племена на Израиля за свещеник мене за да приноси жъртва на олтаря ми, да гори темян, да носи ефод пред мене? И не дадох ли на дома на отца ти всичките приношения от Израилевите синове? 29. Защо ритате жъртвата ми и приношението ми което заповядах да правят в жилището ми, и славиш синовете си повече от мене, за да се тлъстите с по-доброто от всичките приношения на Израиля людете ми? 30. За

това Господ Бог Израилев говори: Аз думах наистина че домът ти и домът на отца ти щяха да ходят пред мене до века; но сега Господ говори: Далеч от мене; защото онези които ме славят ще ги прославя, а онези които ме презират ще се обезчестят. 31. Ето, идат дните когато ще пресека мишцата ти и мишцата на отеческия ти дом, щото не ще да има стар человек в дома ти. 32. И ще видиш в жилището ми утеснение между всичките благости които ще се дават на Израиля; и не ще да има старец в дома ти във век. 33. И онзи от твоите когото не отсека от олтаря си ще бъде за да изнурява очите ти и да прави да истаява душата ти; и всичките внуци на дома ти ще се скончават в среден възраст. 34. И това ще ти бъде знамение което ще дойде върх двамата ти синове, върх Офния и Финееса: в един ден ще умрат и двамата. 35. И ще въздигна за себе си верен свещеник да прави според сърдцето ми и според душата ми; и ще му съградя непоколебим дом; и ще ходи пред помазаника ми във век. 36. И всеки който остане в дома ти ще дохожда да припада нему за малко сребро и за един хляб, и ще говори: Определи ме, моля, в някоя от свещеническите служби за да ям един уломък хляб.

ГЛАВА 3.

1. И детето Самуил слугуваше Господу пред Илия. А словото Господне бе рядко в онези дни: явно видение нямаше. 2. И в онова време, когато Илий лежеше на мястото си, и зрението на очите му беше начнало да затъпява та не можеше да гледа, 3. и Самуил лежеше в храма Господен дето бе ковчегът Божий, преди да угасне светилникът Божий, 4. викна Господ Самуила; и той отговори: Ето ме. 5. И завтече се при Илия та рече: Ето ме, защото си ме викнал. А той рече: Не съм те викнал: върни се та си легни. И отиде и си легна. 6. А Господ викна пак втори път: Самуиле! И стана Самуил та отиде при Илия и рече:

Ето ме, защото си ме викнал. А той рече: Не съм те викнал, чадо мое: върни се та си легни. 7. И Самуил не знаеше още Господа; и словото Господне не беше му се още откривало. 8. И викна Господ Самуила пак трети път. И стана та отиде при Илия и рече: Ето ме, защото си ме викнал. И разумя Илий че Господ е който е викнал детето. 9. И рече Илий Самуилу: Иди та си легни; и ако те повикне, ще речеш: Говори, Господи, защото слугата ти слуша. И Самуил отиде та си легна на мястото си. 10. И дойде Господ та застана и повика както по-напред: Самуиле! Самуиле! Тогаз Самуил отговори: Говори, защото слугата ти слуша. 11. И рече Господ Самуилу: Ето, аз ще направя в Израиля едно дело щото всеки който го чуе ще му писнат двете уши. 12. В онзи ден ще свърша против Илия всичко що говорих за дома му: ще начна, и ще свърша. 13. Защото му известих че аз ще съдя дома му до века за беззаконието което знае той; понеже синовете му нанесоха клетва на себе си, а той ги не възбрани. 14. И за това се заклех за Илиевия дом че беззаконието на Илиевия дом няма да се очисти въ век с жъртва нито с приношения. 15. И легна си Самуил до утринта: после отвори дверите на дома Господен. И боеше се Самуил да каже видението на Илия. 16. А Илий повика Самуила та рече: Самуиле, чадо мое. А той отговори: Ето ме. 17. И рече: Кое е словото което ти говори Господ? не крий го, моля, от мене. Така да ти направи Бог, и така да приложи, ако скриеш от мене някоя от всичките думи които ти говори. 18. И каза му Самуил всичките думи и не скри от него ни една. И рече Илий: Господ е; нека направи онова което е угодно пред очите му. 19. И растеше Самуил; и Господ бе с него, и не оставаше да пада ни една от думите му на земята. 20. И всичкий Израил, от Дан до Вир-савее, позна че Самуил беше определен за да е пророк Господен. 21. И пак захвана Господ да се явява в Сило; защото се откриваше

Господ Самуилу в Сило чрез словото Господне. И разчу се словото Самуилово по всичкия Израил.

ГЛАВА 4.

1. И излезе Израил против Филистимците на бой и разположи стана си близу при Евен-езер; а Филистимците разположиха стана си в Афек. 2. И опълчиха се Филистимците против Израиля; и когато се разпростря боят, поразен бе Израил пред Филистимците, и бидоха убити на полето в сражението до четири тисящи мъже. 3. А като дойдоха людете в стана, рекоха Израилевите старейшини: Защо ни порази Господ днес пред Филистимците? Нека вземем при себе си от Сило ковчега на завета Господен, и като дойде всред нас ще ни избави от ръката на неприятелите ни. 4. И пратиха людете в Сило та дигнаха от там ковчега на завета на Господа на Силите който седи на херувимите; и двамата Илиеви синове, Офний и Финеес, бяха там с ковчега на Божия завет. 5. И като дойде ковчегът на завета Господен в стана, всичкий Израил възкликна с голям глас, щото поехтя земята. 6. И като чуха Филистимците гласа на възклицанието рекоха: Що значи гласът на това голямо възклицание в стана на Евреите? И научиха се че ковчегът Господен дошел в стана. 7. И уплашиха се Филистимците, защото говореха: Бог дойде в стана. И рекоха: Горко нам! защото не е ставало таково нещо вчера и завчера. 8. Горко нам! кой ще ни избави от ръката на тези крепки богове? Те са боговете които поразиха Египтяните с всякаква язва в пустинята. 9. Укрепете се, Филистимци, бъдете като мъже, за да не станете раби на Евреите, както те станаха раби вам: бъдете мъже та се бийте с тях. 10. Тогаз се биха Филистимците; и поразен бе Израил, и побягна всеки в шатъра си; и стана поражение много голямо, защото паднаха от Израиля тридесет тисящи пешци. 11. И ковчегът Божий биде хванат; и двамата Илиеви

синове, Офний и Финеес, умряха. 12. И завтече се от боя един човек от Вениамина та отиде в Сило в истия ден, и дрехите му раздрани, и пръст на главата му. 13. И като стигна, ето, Илий седеше на стола при страната на пътя та гледаше, защото сърдцето му трепереше за Божия ковчег. И като дойде човекът в града та извести това, извика всичкият град. 14. И чу Илий гласа на вика, и рече: Що е гласът на този гълч? И човекът дойде набързо та извести на Илия. 15. Тогаз беше Илий на деветдесет и осем години; и очите му бяха отъпели та не можеше да вижда. 16. И рече човекът на Илия: Аз съм който дойдох от боя, и побегнах аз от боя днес. И рече: Що стана, чадо мое? 17. И отговори вестителят и рече: Побягна Израил пред Филистимците, и още голямо поражение стана в людете, и още и двамата ти синове, Офний и Финеес, умряха, и ковчегът Божий се хвана. 18. И щом помена за ковчега Божий, Илий падна от стола възнак откъм вратата, и строши се вратът му, и умря; защото беше стар човекът и тежък. И той съди Израиля четиридесет години. 19. И снаха му, жената на Финееса, понеже беше непраздна, готова да роди, щом чу известието че ковчегът Божий се хвана, и че свекър й и мъжът й умряха, прегърби се и роди, защото дойдоха на нея болезните й. 20. И в което време умираше, жените които стоеха около нея рекоха й: Не бой се, защото си родила син. Но тя не отговори нито даде внимание. 21. И нарече детето Ихавод, и говореше: Славата побегна от Израиля; (защото ковчегът Божий се хвана, и защото свекър й и мъж й умряха.) 22. И рече: Славата побегна от Израиля, защото ковчегът Божий се хвана.

ГЛАВА 5.

1. А Филистимците взеха Божия ковчег та го донесоха от Евен-езер в Азот. 2. И взеха Филистимците Божия ковчег та го донесоха в дома на

Дагона, и поставиха го близу при Дагона. 3. И когато Азотяните станаха рано на утрешния ден, ето Дагон паднал на лицето си на земята пред ковчега Господен. И взеха Дагона та го поставиха на мястото му. 4. И на утринта като станаха рано, ето Дагон паднал на лицето си на земята пред ковчега Господен, и главата на Дагона и двете длани на ръцете му изсечени върх прага: само трупът на Дагона беше останал. 5. За това и Дагоновите свещеници и всичките които вхождат в Дагоновия дом не стъпят на прага на Дагона в Азот дори до този ден. 6. И натегна ръката Господня на Азотяните, и изтреби ги, и порази ги с почечуи (маясъл), и Азот и пределите му. 7. И като видяха Азотските мъже че стана така, рекоха: Ковчегът на Бога Израилев да не пребивае с нас, защото ръката му се ожесточи върху нас и върху Дагона нашия бог. 8. За това пратиха та събраха при себе си всичките войводи на Филистимците и рекоха: Що да направим за ковчега на Израилевия Бог? А те рекоха: Ковчегът на Израилевия Бог нека се пренесе в Гет. И пренесоха в Гет ковчега на Израилевия Бог. 9. И като го пренесоха, ръката Господня беше против града с ужас много голям; и порази градските мъже от малък до голям, и избухнаха по тях почечуи. 10. За това пратиха Божия ковчег в Акарон. И като дойде ковчегът Божий в Акарон, Акароняните викнаха и рекоха: Донесоха ковчега на Израилевия Бог у нас за да измори нас и людете наши. 11. И пратиха та събраха всичките войводи на Филистимците и рекоха: Проводете ковчега на Израилевия Бог, и нека се върне на мястото си, за да не измори нас и людете наши; защото беше смъртен ужас по всичкия град: ръката Божия беше там твърде тежка. 12. И мъжете които не умряха нараниха се от почечуи; и градският вик възлезе до небето.

ГЛАВА 6.

1. И стоя ковчегът Господен в земята на Филистимците седем месеца.
2. И повикаха Филистимците свещениците и чародеите и рекоха: Що
да направим за ковчега Господен? кажете ни как да го пратим на
мястото му. 3. А те рекоха: Ако пратите ковчега на Израилевия Бог, не
пращайте го празден, но непременно отдайте му приношение за
престъпление: тогаз ще се излекувате, и ще познаете за какво ръката
му не се оттегли от вас. 4. И рекоха: Кое е приношението за
престъпление което ще му отдадем? А те рекоха: Според числото на
Филистимските войводи, пет златни почечуи и пет златни мишки;
защото истата язва беше върх всинца ви и върх войводите ви. 5. За
това ще направите подобия на почечуите си, и подобия на мишките
си които повреждат земята; и ще дадете слава Богу Израилеву, негли
улекчи ръката си от вас, и от боговете ви, и от земята ви. 6. Защо
прочее ожесточавате сърдцата си както Египтяните и Фараон
ожесточиха сърдцето си? Когато направи чудеса всред тях, не
оставиха ли ги да идат, и отидоха? 7. И тъй сега, вземете та
пригответе едни нови кола и две дойни крави на които ярем не се е
турял, и впрегнете кравите в колата, а телците им отподир тях
върнете у дома. 8. И вземете ковчега Господен та го турете на колата;
и златните неща които му отдавате в приношение за престъпление
турете в ковчежец от страната му; и изпратете го да иде. 9. И
гледайте: ако възлезе по пътя на пределите си у Ветсемес, той е
направил нам това голямо зло; ако ли не, тогаз ще познаем че не ни е
поразила ръката му, но това е станало нам по случай. 10. И направиха
така мъжете, и взеха две дойни крави та ги впрегнаха в колата, а
телците им затвориха у дома. 11. И положиха ковчега Господен на
колата, и ковчежеца със златните мишки и подобията на почечуите
си. 12. И управиха се кравите по пътя във Ветсемес: все в друма

вървяха, и ревяха като отхождаха, и не се обращаха ни надясно ни
наляво; а Филистимските войводи идеха след тях дори до пределите
на Ветсемес. 13. А Ветсемесците жънеха пшеницата си в дола; и като
подигнаха очи видяха ковчега, и като видяха зарадваха се. 14. И
влязоха колата в нивата на Исуса Ветсемесеца та застанаха там дето
имаше голям камик; и нацепиха дървата на колата та принесоха
кравите всесъжение Господу. 15. И Левитите снеха ковчега Господен и
ковчежеца който беше с него в който бяха златните неща, и положиха
ги на големия камик; и Ветсемеските мъже принесоха всесъжения и
пожъртвуваха жъртви Господу в истия ден. 16. И като видяха това
петте Филистимски войводи, върнаха се в Акарон в истия ден. 17. А
златните почечуи които Филистимците отдадоха Господу в
приношение за престъпление бяха тези: за Азот един, за Газа един, за
Аскалон един, за Гет един, за Акарон един; 18. и златните мишки
според числото на всичките Филистимски градове на петте войводи,
от оградените градове и неоградените села дори до големия камик на
който положиха ковчега Господен, който съществува дори до този ден
в нивата на Исуса Ветсемесеца. 19. И порази Господ Ветсемеските
мъже защото погледнаха в ковчега Господен, и порази от людете
петдесет тисящи и седемдесет мъже; и плакаха людете, защото
порази Господ людете с голяма язва. 20. И рекоха Ветсемеските мъже:
Кой може да застане пред Господа; пред светия този Бог? И от нас към
кого ще възлезе? 21. И пратиха вестители на Кириатиаримските
жители и рекоха: Филистимците донесоха назад ковчега Господен:
слезте, и възнесете го при себе си.

ГЛАВА 7.

1. И дойдоха Кириатиаримските мъже та възнесоха ковчега Господен,
и донесоха го в Авинадавовия дом на хълма; и Елеазара сина му

осветиха за да пази ковчега Господен. 2. И от който ден се положи ковчегът в Кириатиарим мина се много време, и станаха двадесет години, и всичкий дом Израилев въздишаше вслед Господа. 3. И говори Самуил на всичкия дом Израилев и рече: Ако се обръщате вие от все сърдце към Господа, махнете отсред вас чуждите богове и Астартите та пригответе сърдцата си към Господа, и нему самому служете; и ще ви избави от ръката на Филистимците. 4. Тогаз Израилевите синове махнаха Ваалимите и Астартите та служиха на самаго Господа. 5. И рече Самуил: Съберете всичкия Израил в Масфа, и ще се помоля за вас Господу. 6. И събраха се в Масфа, и наляха вода и изляха пред Господа, и постиха през онзи ден, и рекоха там: Съгрешихме Господу. И съдеше Самуил Израилевите синове в Масфа. 7. И като чуха Филистимците че се събраха Израилевите синове в Масфа, възлязоха Филистимските войводи против Израиля. А Израилевите синове чуха, и уплашиха се от лицето на Филистимците. 8. И рекоха Израилевите синове Самуилу: Не премълчавай да викаш за нас към Господа Бога нашего за да ни избави от ръката на Филистимците. 9. И взе Самуил едно млечниче агне та го принесе цяло всесъжение Господу; и викна Самуил към Господа заради Израиля; и послуша го Господ. 10. И като приносяше Самуил всесъжението, приближиха се Филистимците да се бият с Израиля; и гръмна Господ с велик глас в онзи ден върх Филистимците и смути ги; и поразени бидоха пред Израиля. 11. И излязоха Израилевите мъже из Масфа та погнаха Филистимците, и поразиха ги до под Вет-хар. 12. Тогаз взе Самуил един камик та постави между Масфа и Сен, и нарече името му Евен-езер, и рече: До тука ни помогна Господ. 13. И смириха се Филистимците, и не дойдоха вече в пределите на Израиля; и ръката Господня беше против Филистимците във всичките дни Самуилови. 14. И градовете които бяха превзели Филистимците от

Израиля дадоха се назад на Израиля, от Акарон до Гет; и освободи Израил пределите им от ръката на Филистимците. И беше мир между Израиля и Аморейците. 15. И съдеше Самуил Израиля във всичките дни на живота си. 16. И идеше всяка година та обхождаше Ветил, и Галгал, и Масфа, и съдеше Израиля по всичките тези места. 17. А възвращането му беше в Рама, защото домът му беше там, и там съдеше Израиля; там съгради и олтар Господу.

ГЛАВА 8.

1. И когато остаря Самуил, постави синовете си съдии над Израиля. 2. И името на първородния му син беше Иоил, а името на втория му Авия: те бяха съдии във Вирсавее. 3. Но синовете му не ходеха в неговите пътища, но уклониха се след лихоимство та вземаха дарове, и извращаха съда. 4. И събраха се всичките старейшини Израилеви та дойдоха при Самуила в Рама. 5. и му рекоха: Ето, ти остаря, а синовете ти не ходят в твоите пътища: постави ни прочее цар за да ни съди, както имат всичките народи. 6. Това нещо обаче не бе угодно Самуилу дето рекоха: Дай ни цар за да ни съди. И помоли се Самуил Господу. 7. И рече Господ Самуилу: Послушай гласа на людете за всичко що ти говорят, защото не отхвърлиха тебе, но мене отхвърлиха за да не царувам над тях. 8. Според всичките дела които те сториха от който ден ги съм възвел от Египет дори до този ден, като ме оставиха и служиха на други богове, така правят и на тебе. 9. Сега прочее послушай гласа им; но засвидетелствувай им явно, и покажи им обичая на царя който ще царува над тях. 10. И говори Самуил всичките Господни думи на людете които искаха цар от него, 11. и рече: Такъв ще бъде обичаят на царя който ще се възцари над вас: синовете ви ще взема и ще си ги определя за колесниците си, и за конници свои, и за да тичат пред колесниците му. 12. И ще си

определя тисященачалници и петдесетоначалници, и да работят земята му, и да жънат жетвата му, и да правят воинските му оръдия и потребните за колесниците му. 13. И дъщерите ви ще взема за мироварици и готвачки и хлебарки. 14. И нивите ви, и лозята ви, и маслините ви, по-добрите ще вземе и ще ги даде на рабите си. 15. И десетъка на сеянията ви и на лозята ще взема и ще ги дава на скопците си и на рабите си. 16. И рабите ви, и рабините ви, и по-добрите ви момчета, и ослите ви ще взема и ще ги употребява в работите си. 17. Стадата ви ще одесетствува; и вие ще му бъдете раби. 18. И ще викате в онзи ден от царя си когото сте си вие избрали, но Господ не ще ви послуша в онзи ден. 19. Людете обаче не рачиха да послушат Самуиловия глас; и рекоха: Не; но цар ще бъде над нас, 20. за да сме и ние както всичките народи, и да ни съди нашият цар, и да излазя пред нас, и да ратува в боевете ни. 21. И чу Самуил всичките думи на людете, и каза ги в ушите на Господа. 22. И рече Господ Самуилу: Послушай гласа им и постави им цар. И рече Самуил на мъжете Израилеви: Идете всеки в града си.

ГЛАВА 9.

1. И имаше един мъж от Вениамина на име Кис, син на Авиила, който беше син на Серора, а Серор син на Вехората, а Вехорат син на Афия, мъж Вениаминец, силен с крепост. 2. А той имаше син на име Саул, избран и прекрасен; и нямаше между Израилевите синове человек по-красен от него: от рамената си и нагоре беше по-висок от всичките люде. 3. И ослиците на Киса Сауловия отец се загубиха; и рече Кис на сина си Саула: Вземи сега със себе си едного от слугите, и стани та иди да търсиш ослиците. 4. И мина през гората Ефрем, и мина през земята Салиса, но не ги намериха; и мина и през земята Саалима, но нямаше ги там; и заминаха през земята Вениаминова, но не ги

намериха. 5. А когато дойдоха в земята Суф, рече Саул на слугата си който беше с него: Ела да се върнем, да не би отец ми да остави грижата за ослиците и хване да мисли за нас. 6. А той му рече: Ето, в този град има човек Божий, и човекът е славен: всичко що рече става непременно: да идем прочее там, негли ни каже пътя ни по който да идем. 7. И рече Саул на слугата си: Но ако отидем, какво да занесем на человека? защото хлябът се свърши из съсъдите ни, и няма дар да занесем на человека Божий. Що имаме? 8. И отговори пак слугата на Саула и рече: Ето, намерва се в ръката ми един четвърт сребърен сикъл който ще дам на Божия человек за да ни каже пътя ни. 9. В старо време в Израиля, когато някой отиваше да попита Бога, думаше така: Елате да идем при гледача; защото сегашний пророк сеназиваше в старина гледач. 10. Тогаз рече Саул на слугата си: Добра е думата ти: ела да идем. И тъй, отидоха в града дето беше человекът Божий. 11. И като възлазяха въз възхода на града, намериха моми които излазяха да налеят вода, и рекоха им: Тук ли е гледачът? 12. И те им отговориха и рекоха: Тук е: ето го пред тебе: сега побързай; защото днес дойде в града, понеже людете имат днес жъртва на високото място. 13. И тутакси като влезете в града ще го намерите преди да възлезе на високото място да яде; защото людете не ядат додето не дойде той, понеже той благославя жъртвата: после ядат поканените. И тъй, сега възлезте защото около този час ще го намерите. 14. И възлязоха в града; и като влазяха в града, ето, Самуил излазяше пред тях за да възлезе на високото място. 15. И Господ беше открил в ухото Самуилу, един ден преди да дойде Саул, и рекъл бе: 16. Утре около този час ще пратя при тебе человека от земята Вениамин; и ще го помажеш княз над людете ми Израиля; и ще избави людете ми от ръката на Филистимците; защото пригледнах на людете си, понеже викът им дойде до мене. 17. И когато Самуил видя

Саула, Господ му рече: Ето человека за когото ти рекох: той ще началствува над людете ми. 18. Тогаз пристъпи Саул при Самуила във вратата и рече: Покажи ми, моля, де е домът на гледача. 19. И отговори Самуил на Саула и рече: Аз съм гледачът: възлез пред мене на високото място, и ще ядете днес с мене заедно; и утре ще те изпратя, и ще ти явя всичко що имаш на сърдцето си. 20. А за ослиците които си загубил днес три дни, нямай грижа за тях, защото се намериха. И към кого е всичкото желание на Израиля? не е ли към тебе и към всичкия дом на отца ти? 21. А Саул отговори и рече: Не съм ли аз Вениаминец, от най-малкото на Израилевите племена? и домородието ми най-малко от всичките домородия на Вениаминовото племе? защо прочее ми думаш такава дума? 22. И взе Самуил Саула и слугата му та ги въведе в къщата, и даде им първото място между поканените, които бяха почти тридесет мъже. 23. И рече Самуил на готвача: Донес дела който ти дадох, за който ти рекох: Пази това при себе си. 24. И подигна готвачът бедрото и онова що беше върх него та сложи пред Саула. И рече Самуил: Ето оставеното: тури го пред себе си, яж; защото за този час се упази то за тебе когато рекох: Поканих людете. И яде Саул със Самуила в онзи ден. 25. И като слязоха от високото място в града, разговори се Самуил със Саула на къщния покрив. 26. И станаха рано; и около зазоряването на деня повика Самуил Саула на къщния покрив и рече: Стани да те изпроводя. И стана Саул та излязоха двамата, той и Самуил, до вън. 27. А като слазяха към края на града, рече Самуил Саулу: Заповядай на слугата да замине пред нас, (и той замина;) но ти постой малко, и ще ти известя Божието слово.

ГЛАВА 10.

1. Тогаз взе Самуил съсъда с елея та изля на главата му, и целуна го, и
рече: Не помаза ли те Господ княз над наследието си? 2. Като тръгнеш
днес от мене ще намериш двама человеци близу при Рахилиния гроб,
в предела на Вениамина у Селса; и ще ти рекат: Намериха се
ослиците които отиде ти да търсиш; и, ето, баща ти остави грижата
на ослиците та скърби много за вас, и казва: Какво да сторя за сина
си? 3. И като идеш от там по-нататък ще дойдеш до дъба на Тавор; и
там ще те намерят трима человеци които възлязват към Бога във
Ветил, и единът носи три ярета, а другият носи три хляба, и другият
носи мях с вино; 4. и ще те поздравят и ще ти дадат два хляба, които
ще приемеш от ръцете им. 5. После ще отидеш на Божия хълм, дето е
стражата на Филистимците; и като отидеш там в града ще срещнеш
лик пророци които слазят от високото място с псалтир, и тъпан, и
свирка, и китара пред тях, които и ще пророчествуват. 6. И ще дойде
върх тебе Дух Господен и ще пророчествуваш с тях наедно, и ще се
промениш в друг человек. 7. И когато тези знамения дойдат на тебе,
прави каквото намери ръката ти; защото Бог е с тебе. 8. И ще слезеш
преди мене в Галгал; и, ето, аз ще сляза при тебе за да принеса
всесъжения, да пожъртвувам примирителни жъртви: чакай седем дни
додето дойда при тебе, и ще ти кажа що да направиш. 9. И когато
обърна плещите си да пойде от Самуила, Бог му даде друго сърдце; и
дойдоха всички онези знамения в онзи ден. 10. И като дойдоха там на
хълма, ето лик пророци го посрещнаха; и дойде върх него Дух Божий,
и пророчествува между тях. 11. И като видяха всички които го
познаваха по-напред и, ето, пророчествуваше между пророците, тогаз
говореха людете всеки към ближния си: Що е това което стана на
Кисовия син? и Саул ли е между пророците? 12. А един от онези що
бяха там отговори и рече: Но кой е техният отец? Затова стана

пословица: И Саул ли е между пророците? 13. И като свърши да пророчествува дойде на високото място. 14. И рече Сауловий стрика нему и на слугата му: Къде ходихте? И рече: Да търсим ослиците; и когато видяхме че ги няма отидохме при Самуила. 15. И рече Сауловий стрика: Я ми кажи що ви рече Самуил. 16. И рече Саул на стрика си: Каза ни наздраво че се намериха ослиците. Но думата за царството която рече Самуил не му обади. 17. И събра Самуил людете при Господа в Масфа, 18. и рече на Израилевите синове: Така говори Господ Бог Израилев: Аз възведох Израиля от Египет, и избавих ви от ръката на Египтяните и от ръката на всичките царства които ви утесняваха. 19. А вие днес отхвърлихте Бога вашего който ви избави от всичките ви злини и скърби, и рекохте му: Как и да е, постави цар над нас. Сега прочее предстанете пред Господа според племената си и според тисящите си. 20. И когато направи Самуил да се приближат всичките Израилеви племена, хвана се Вениаминовото племе. 21. И като направи да се приближи Вениаминовото племе според родовете си, хвана се родът на Матри, и хвана се Саул синът Кисов; и потърсиха го, но не се намери. 22. За това попитаха пак Господа: Дали вече иде человекът тук? И рече Господ: Ето, той е скрит между съсъдите. 23. Тогаз се завтекоха та го взеха от там; и като застана между людете, надминаваше всичките люде от рамената си и нагоре. 24. И рече Самуил на всичките люде: Видите ли оногоз когото избра Господ, че няма подобен нему между всичките люде? И всичките люде викнаха и рекоха: Да е жив царят! 25. И каза Самуил на людете устава на царството, и написа го в книга, и положи го пред Господа. И отпусна Самуил всичките люде, всекиго в дома му. 26. Така и Саул отиде в дома си в Гавая; и отиде с него там полк от силни мъже на които сърдцата беше склонил Бог. 27. Но лоши человеци рекоха: Как

ще ни избави той? И презираха го, и не му приносяха дарове; а той се правеше глух.

ГЛАВА 11.

1. И възлезе Наас Амонецът та разположи стана си срещу Явис-галаад; и рекоха всичките Явиски мъже Наасу: Направи завет с нас, и ще ти бъдем раби. 2. И рече им Наас Амонецът: С това ще направя завет с вас: да ви извъртя на всинца ви десните очи, и да положа това поношение върху всичкия Израил. 3. И рекоха му Явиските старейшини: Дай ни седем дни време за да пратим вестители във всичките предели на Израиля; и тогаз, ако няма някой да ни избави, ще излезем пред тебе. 4. И тъй, дойдоха вестителите в Гавая град Саулов та казаха тези думи в ушите на людете; и възвисиха всичките люде гласа си, та плакаха. 5. И, ето, Саул идеше след стадото от полето; и рече Саул: Що имат тези люде та плачат? И казаха му думите на Явиските мъже. 6. И дойде Дух Божий върх Саула като чу онези думи; и разпали се гневът му твърде много. 7. И взе две говеда, и като ги наряза на части прати ги по всичките предели на Израиля с ръката на вестителите, и думаше: Който не излезе след Саула и след Самуила, така ще бъде на говедата му. И нападна страх Господен на людете; и излязоха като един человек. 8. И като ги изброи у Везек, Израилевите синове бяха триста тисящи, и Юдините мъже тридесет тисящи. 9. И рекоха на вестителите що бяха дошли: Така ще речете на Явис-галаадските мъже: Утре като припече слънцето ще имате избавление. И дойдоха вестителите и известиха на Явиските мъже; и те се зарадваха. 10. И рекоха Явиските мъже: Утре ще излезем при вас, и ще ни направите всичко що ви се види добро. 11. И на утринта раздели Саул людете на три пълка; и на утренната стража влязоха всред стана, и доде се стопли денят поразиха Амонците. Останалите

се разпръснаха толкоз щото нито двама от тях не останаха наедно. 12. И рекоха людете Самуилу: Кой е онзи що рече: Саул ли ще се възцари над нас? Предайте мъжете да ги убием. 13. И рече Саул: Да се не убие никой този ден; защото днес направи Господ избавление в Израиля. 14. Тогаз рече Самуил на людете: Елате да идем в Галгал, и да обновим там царството. 15. И отидоха всичките люде в Галгал, и направиха там Саула цар пред Господа в Галгал, и пожъртвуваха там примирителни жъртви пред Господа; и развеселиха се там Саул и всичките Израилеви мъже твърде много.

ГЛАВА 12.

1. И рече Самуил на всичкия Израил: Ето, послушах гласа ви за всичко що ми рекохте, и поставих цар над вас. 2. И сега, ето, царят предходи пред вас; а аз съм стар и сединав; и синовете ми, ето, са с вас; и аз ходих пред вас от младостта си до този ден. 3. Ето ме: отговорете против мене пред Господа и пред помазаника му: Кому съм взел вола? или кому съм взел осела? или кому съм сторил неправда? кого съм утеснил? или из ръката на кого съм взел дарове за да ослепя очите си с тях, та да ви го върна? 4. И те рекоха: Не си ни направил неправда, нито си ни утеснил, нито си взел нещо от ръката на някого. 5. И рече им: Свидетел вам Господ, свидетел и помазаник негов този ден, че не намерихте в ръката ми нищо. И отговориха: Свидетел е. 6. И рече Самуил на людете: Господ е който постави Мойсея и Аарона, и възведе отците ви от Египетската земя. 7. Сега прочее предстанете да се разговоря с вас пред Господа за всичките правдини Господни които направи вам и на отците ви. 8. Когато Яков дойде в Египет, и отците ви викнаха към Господа, тогаз прати Господ Мойсея и Аарона, та изведоха отците ви из Египет, и населиха ги на това място. 9. Забравиха обаче Господа Бога своего; за това ги предаде

в ръката на Сисара Асорския военачалник, и в ръката на Филистимците, и в ръката на Моавския цар, та направиха бран против тях. 10. И викнаха към Господа и рекоха: Съгрешихме понеже оставихме Господа та служихме на Ваалимите и на Астартите; но сега избави ни от ръката на неприятелите ни, и ще ти служим. 11. И изпрати Господ Иероваала, и Ведана, и Иефтая, и Самуила та ви избави от ръката на неприятелите ви от всякъде; и населихте се в безопасност. 12. Но когато видяхте че дойде против вас Наас царят на Амоновите синове, рекохте ми: Не; но цар да царува над нас, - тогаз когато Господ Бог ваш ви беше цар. 13. Сега прочее, ето царя когото избрахте, когото искахте! и, ето, Господ постави цар над вас. 14. Ако се боите от Господа, и му служите, и слушате гласа му, и не се подигате против повелението Господне тогаз и вие и онзи цар който царува над вас ще ходите след Господа Бога вашего. 15. Ако ли не слушате гласа Господен, но се подигнете против повелението Господне, тогаз ръката Господня ще бъде против вас и против отците ви. 16. Сега прочее, предстанете та вижте това велико дело което Господ ще направи пред очите ви. 17. Не е ли жетва на пшеницата днес? Ще призова Господа; и ще прати гръмове и дъжд, за да познаете и видите че е голямо злото ви което направихте пред Господа като поискахте за себе си цар. 18. Тогаз призва Самуил Господа; и прати Господ гръмове и дъжд през онзи ден; и всичките люде се уплашиха твърде много от Господа и от Самуила. 19. И рекоха всичките люде Самуилу: Помоли се за рабите си на Господа Бога твоего, за да не умрем; защото върх всичките си грехове притурихме това зло да искаме за себе си цар. 20. И рече Самуил на народа: Не бойте се: вие сторихте всичко това зло; но да се не уклоните от вслед Господа, а служете Господу с все сърдце; 21. и да се не уклоните, защото тогаз ще идете вслед суетните, които не могат да дадат полза нито да избавят, понеже са суетни. 22. Защото

няма да остави Господ людете си заради голямото си име, понеже благоизволи Господ да ви направи свои люде. 23. А мене да ми не бъде да съгреша Господу да престана да се моля зя вас! но още ви уча добрия и правия път. 24. Само бойте се от Господа и служете му с истина от все сърдце; защото видяхте колко величия направи за вас. 25. Но ако следвате да правите злото, и вие и царят ви ще погинете.

ГЛАВА 13.

1. Саул тогаз беше царувал една година; а като царува две години над Израиля, 2. избра Саул за себе си три тисящи от Израиля; и две тисящи от тях бяха със Саула в Михмас и в горага Ветил, а тисяща бяха с Ионатана в Гавая града Вениаминов, а остатъкът на людете изпрати всекиго в шатъра му. 3. И порази Ионатан стражата на Филистимците която беше в Гава; и чуха Филистимците. И възтръби Саул с тръбата по всичката земя и говореше: Нека чуят Евреите. 4. И всичкий Израил чу да говорят: порази Саул стражата на Филистимците; и даже Израил стана омразен на Филистимците. И събра с народът вслед Саула в Галгал. 5. А Филистимците се събраха за да направят бой с Израиля, тридесет тисящи колесници, и шест тисящи конници, и людие много като пясъка по брега на морето; и възлязоха та разположиха стан в Михмас към изток на Ветавен. 6. Когато Израилевите мъже видяха че бяха в утеснение, (защото людете бяха утеснени,) тогаз се скриха людете в пещерите, и в гъстаците, и в скалите, и в твърделите, и в рововете. 7. И някои Евреи преминаха Йордан към земята Гад и Галаад. А Саул, той беше още в Галгал; и всичките люде го следваха с трепет. 8. И чака седем дни, според определеното от Самуила време; но Самуил не беше дошел в Галгал; и людете се разпръсваха от при него. 9. И рече Саул: Донесете тука при мене всесъжението и примирителните приношения. И принесе

всесъжение. 10. И като свърши приношението на всесъжението, ето, Самуил дойде; и излезе Саул да го посрещне и да го поздрави. 11. И рече Самуил: Що стори ти? И отговори Саул: Понеже видях че людете се разпръсваха от мене, и ти не дойде в определените дни, а Филистимците се събираха в Михмас, 12. за това рекох: Сега ще слязат Филистимците против мене в Галгал, а пък аз не съм направил молба към Господа; и тъй, дързнах и принесох всесъжението. 13. И рече Самуил Саулу: Безумие си сторил ти: не упази повелението на Господа Бога твоего което ти заповяда; защото сега Господ щеше да укрепи царството ти над Израиля до века. 14. Но сега царството ти няма да се утвърди: Господ потърси за себе си человека според сърдцето си, и определи го да е княз над людете му, понеже ти не упази онова което ти заповяда Господ. 15. И стана Самуил та възлезе от Галгал от Гавая Вениаминова. А Саул изброи людете които се намираха с него, около шестстотин мъже. 16. А Саул, и Ионатан син му, и людете които се намериха с тях седяха в Гавая Вениаминова; а Филистимците бяха разположили стан в Михмас. 17. И излязоха грабители из стана на Филистимците в три тела: едното тяло се върна по пътя на Офра към земята Согал; 18. а другото тяло се върна по пътя Веторон; а другото тяло се върна по пътя на предела който гледа към дола Севоим къде пустинята. 19. И не се намираше ковач във всичката земя Израилева; защото филистимците рекоха: Да не би направили някога Евреите мечове или копия; 20. но всичките Израиляни слазяха при Филистимците за да острят всеки търнокопа си, и палечника си, и секирата си, и мотиката си. 21. Но имаха пила за търнокопите, и палечниците, и тризъбците, и секирите, и да острят остените. 22. За това, в деня на боя не се намираше нито нож нито копие в ръката на някого от людете които бяха със Саула и Ионатана; в Саула обаче и в

Ионатана сина му намериха се. 23. А стражата на Филистимците излезе към прехода на Михмас.

ГЛАВА 14.

1. А един ден рече Ионатан Сауловий син на момъка който носеше оръжията му: Ела да преминем към стражата на Филистимците която е насреща. Но на баща си не каза това. 2. А Саул седеше при край Гавая, под наровото дърво което е в Мигрон; и людете които бяха с него бяха до шестстотин мъже. 3. И Ахия синът на Ахитова, брата на Ихавода, сина на Финееса, сина на Илия, бе свещеник Господен в Сило и носеше ефод. И людете не знаеха че е отишел Ионатан. 4. А между преходите през които Ионатан искаше да премине към стражата на Филистимците имаше остра скала от едната страна, и остра скала от другата страна; и името на едната Восес, а името на другата Сене. 5. челото на едната скала беше към север срещу Михмас, а на другата към юг срещу Гавая. 6. и рече Ионатан на момъка който носеше оръжията му: Ела да преминем към стражата на тези необрязани, негли Господ подействува за нас; защото нищо не възбранява Господа да спаси с множина или с малцина. 7. И рече му оръженосецът му: Направи все що ти е на сърдце: върви напред: ето, аз съм с тебе според сърдцето ти. 8. Тогаз рече Ионатан: Ето, ние ще преминем към мъжете и ще им се покажем. 9. Ако ни рекат така: Стойте доде да дойдем при вас, тогаз ще застанем на нашето място, и няма да възлезем при тях. 10. Ако ли рекат така: Възлезте към нас, тогаз ще възлезем, защото Господ ги предаде в ръката ни; и това ще бъде нам знамение. 11. И тъй, показаха се и двамата на стражата на Филистимците; и Филистимците рекоха: Ето, Евреите излазят из дупките дето бяха се скрили. 12. И говориха мъжете от стражата на Йонатана и на оръженосеца му и рекоха: Възлезте при нас, и ще ви

обявим нещо. И рече Ионатан на оръженосеца си: Възлез след мене;
защото ги предаде Господ в Израилевата ръка. 13. И възпълзя нагоре
Ионатан с ръцете си и с нозете си, и оръженосецът му вслед него; и
паднаха пред Ионатана; и оръженосецът му ги убиваше вслед него.
14. И първото това поражение което направиха Ионатан и
оръженосецът му беше около двадесет мъже, в разстояние половин
уврат земя. 15. И стана трепет в стана, по нивите и по всичките люде:
стражата и грабителите и те потреперaха, и земята се тресеше, така
що беше като трепет от Бога. 16. И видяха Сауловите пазачи в Гавая
Вениаминова, и, ето, множеството се губеше и постепенно се
разпръсваше. 17. Тогаз рече Саул на людете с него: Прегледайте сега
та вижте кой от нас е отишел. И когато прегледаха, ето, Ионатана и
оръженосеца му ги нямаше. 18. И рече Саул на Ахия: Донес тук
ковчега Божий. Защото ковчегът Божий беше тогаз с Израилевите
синове. 19. И като говореше Саул на свещеника, мятежът в стана на
Филистимците напредваше повече и умножаваше се; а Саул рече на
свещеника: Потегли назад ръката си. 20. И събраха се Саул и всичките
люде що бяха с него та дойдоха дори до боя; е, ето; мечът на всекиго
мъжа бе против другаря му: смущение беше твърде голямо. 21. И
Евреите които от по-напред бяха заедно с Филистимците, и тези от
околните страни които бяха възлезли с тях в стана, още и те се
съединиха с Израиляните които бяха със Саула и Ионатана. 22. И
всичките Израилеви мъже които се криеха в гората Ефрем, като чуха
че Филистимците бягаха, завтекоха се и те вслед тях на бой. 23. И
избави Господ Израиля в онзи ден: и боят премина във Ветавен. 24. А
Израилевите мъже се утесниха в онзи ден, защото Саул беше заклел
людете и рекъл: Проклет онзи человек който би ял хляб до вечер, доде
отмъстя на неприятелите си. За това не вкусиха хляб всичките люде.
25. И всичкото множество дойде в един гъстак дето имаше имаше мед

по земята. 26. И когато влязоха людете в гъстака, ето, медът покапа; но никой не приближи ръката си до устата си, защото се боеха людете от клетвата. 27. Ионатан обаче не беше чул че отец му закле людете; за това простря края на жезла си който беше в ръката му та го натопи в сота, и тури ръката си в устата си; и светна му на очите. 28. И отговори един от людете и рече: Баща ти закле с клетва людете и каза: Проклет онзи човек който яде хляб днес; и людете бяха изнемощели. 29. А Ионатан рече: Баща ми смути света. Я вижте как ми светна на очите защото вкусих малко от този мед; 30. колко повече ако людете бяха яли днес свободно от користите на неприятелите си които намериха! защото не щеше ли да стане сега по-голямо поражение между Филистимците? 31. И през онзи ден поразиха Филистимците от Михмас дори до Еалон; и людете бяха много изнемощели. 32. Заради това се хвърлиха людете върху користите та взеха овци, и говеда, и телци та заклаха по земята; и ядоха людете с кръвта. 33. И известиха Саулу и му казаха: Ето, людете съгрешават Господу, защото ядат с кръвта. И рече: Престъпници станахте: търколете към мене днес голям камик. 34. И рече Саул: Разпръснете се между людете та им речете: Донесте ми тук всеки говедото си и всеки овцата си та заколете тук и яжте; и не съгрешавайте Господу да ядете с кръвта. И донесоха всичките люде всеки говедото си със себе си онази нощ та заклаха там. 35. И съгради Саул олтар Господу: този беше първ олтар що съгради Саул Господу. 36. И рече Саул: Да слезем изотзад на Филистимците през нощ, и да ги разграбим доде се развидели денят, и да не оставим нито едного от тях. И рекоха: Направи всичко що ти се види добро. Тогаз рече свещеникът: Да се приближим тук към Бога. 37. И попита Саул Бога: Да сляза ли изотзад на Филистимците? ще ги предадеш ли в ръката на Израиля? Но не му отговори през онзи ден. 38. И рече Саул: Приближете се тук, всички

началници на людете, та се научете и вижте в кого биде това съгрешение днес; 39. защото, жив Господ който избави Израиля, че и в Ионатана сина ми ако бъде, непременно ще се умъртви. И не се намери ни един между всичките люде който да му отговори. 40. И рече на всичкия Израил: Застанете вие един от едната страна, а аз и Ионатан син ми ще застанем от другата страна. И рекоха людете Саулу: Стори каквото ти се види добро. 41. Тогаз рече Саул на Господа Бога Израилева: Покажи истината. И хвана се Ионатан и Саул, а людете се пуснаха. 42. И рече Саул: Хвърлете жребия между мене и сина ми Ионатана. И хвана се Ионатан. 43. Тогаз рече Саул на Йонатана: Кажи ми що си направил. И каза му Ионатан и рече: Наистина вкусих малко мед с края на жезла който имах в ръката си: ето, аз умирам. 44. И отговори Саул: Така да направи Бог, и така да приложи: известно ще умреш, Ионатане. 45. А людете рекоха Саулу: Ионатан ли ще умре който направи това голямо спасение в Израиля? Да не бъде! Жив Господ, нито един косъм от главата му не ще да падне на земята; защото подействува с Бога този ден. И избавиха людете Ионатана, та не умря. 46. Тогаз възлезе Саул от гонението на Филистимците; и Филистимците отидоха на мястото си. 47. И взе Саул царуването над Израиля та ратува против всичките си неприятели наоколо: против Моава, и против Амоновите синове, и против Едома, и против Совските царе, и против Филистимците; и против всичките на където се обръщаше побеждаваше. 48. И подействува със сила и порази Амалика, и избави Израиля от ръката на онези които ги разграбяха. 49. А синовете Саулови бяха Ионатан, и Иисуй, и Мелхисуе; и имената на двете му дъщери, името на първородната Мерава, и името на по-младата Михала. 50. А името на Сауловата жена беше Ахиноам, дъщеря Ахимаасова; и името на военачалника му Авенир, син на Нира, стриката Саулов. 51. А Кис на

Саула баща му и Нир на Авенира баща му бяха Авиилови синове. 52. И имаше силна бран против Филистимците във всичките дни на Саула; и когато видеше Саул някого мъж силен или юнак, вземаше го при себе си.

ГЛАВА 15.

1. И рече Самуил Саулу: Господ ме проводи да те помажа цар над людете му, над Израиля; сега прочее послушай гласа на думите Господни. 2. Така говори Господ Саваот: Помня онова което направи Амалик на Израиля, защото му се противи на пътя когато възлазяше от Египет. 3. Иди сега та порази Амалика, и изтреби всичко що има, и да го не пожалиш; но умъртви от мъж до жена, от дете до сучещо, от говедо до овца, от камила до осел. 4. И Саул повика людете та ги изброи в Телаил, двесте тисящи пешци, и десет тисящи Юдини мъже. 5. И дойде Саул до един Амаликов град и тури засада в дола. 6. И рече Саул на Кенейците: Идете, оттеглете се, слезте отсред Амаличаните, за да ви не премахна с тях; защото вие показвахте милост на всичките Израилеви синове когато възлазяха от Египет. И оттеглиха се Кенейците отсред Амаличаните. 7. И порази Саул Амаличаните от Евила до входа на Сур, срещу Египет. 8. И хвана жив Агага царя на Амаличаните, а всичките люде изтреби с острото на ножа. 9. Саул обаче и людете пожалиха Агага, и по-добрите от овците и от говедата, и тлъстите, и агнетата, и всичко благо, и не рачиха да ги изтребят; но всичко худо и нищожно, него изтребиха. 10. Тогаз биде слово Господне към Самуила и рече: 11. Разкаях се защото направих Саула цар; понеже се отвърна от след мене, и повеленията ми не изврърши. И това оскърби Самуила, и вика към Господа цяла нощ. 12. И като стана Самуил рано на утринта за да иде да посрещне Саула, известиха Самуила и рекоха: Саул дойде в Кармил, и, ето, въздигна за себе си

победоносен знак: сетне се върна та премина и слезе в Галгал. 13. И отиде Самуил при Саула; и рече му Саул: Благословен да си от Господа! извърших словото Господне. 14. А Самуил рече: А кой е този глас на овци в ушите ми, и глас на говеда що слушам? 15. И рече Саул: От Амаличаните ги доведоха; защото людете пожалиха онова що беше по-добро от овците и от говедата за да пожъртвуват на Господа Бога твоего; а другите изтребихме. 16. Тогаз рече Самуил Саулу: Потърпи, и ще ти известя що ми говори Господ нощес. А той му рече: Кажи. 17. И рече Самуил: Като беше ти малък пред очите си, не стана ли глава на Израилевите племена, и помаза те Господ цар над Израиля? 18. И проводи те Господ на път и рече: Иди та изтреби грешните Амаличани, и ратувай против тях доде ги изтребиш. 19. Защо прочее не послуша ти гласа на Господа, но се устреми на користите та стори това зло пред Господа? 20. И рече Саул Самуилу: Ей, послушах гласа на Господа, и отидох в пътя в който ме Господ проводи, и доведох Агага царя Амаличкаго, а Амаличаните изтребих. 21. Но людете взеха от користите овци и говеда, по-добрите от прокълнатите, за да пожъртвуват на Господа Бога твоего в Галгал. 22. И рече Самуил: Да ли са угодни Господу всесъженията и жъртвите както послушването на гласа Господен? Ето, послушването е по-добро от жъртвата: покоряването, от тлъстината на овни. 23. Защото непокоряването е като греха на чародеянието, и упорството като нечестието и идопоклонството. Понеже ти отхвърли словото Господне, и той те отхвърля да не си цар. 24. И рече Саул Самуилу: Съгреших; защото престъпих повелението Господне и твоите думи, понеже се убоях от людете, и послушах техния глас. 25. Сега прочее прости, моля, съгрешението ми, и върни се с мене за да се поклоня Господу. 26. А Самуил рече Саулу: Не ща да се върна с тебе; защото ти отхвърли словото Господне, и Господ те отхвърли да не си цар над

Израиля. 27. И като се обърна Самуил за да си отиде, той го хвана за полата на мантията му, и тя се раздра. 28. И рече му Самуил: Раздра Господ Израилевото царство от теб днес, и даде го на ближния ти, на по-добрия от тебе. 29. Нито ще се излъже Крепкий Израилев, нито ще се разкае; защото той не е человек та да се разкае. 30. А той рече: Сглеших; но стори ми чест сега, моля, пред старейшините на людете ми и пред Израиля, и върни се с мене за да се поклоня на Господа Бога твоего. 31. И върна се Самуил вслед Саула; и поклони се Саул Господу. 32. Тогаз рече Самуил: Доведете ми тук Агага Амаличкия цар. И дойде при него Агаг весело; защото казваше Агаг: Несъмнено горчивината на смъртта е преминала. 33. А Самуил рече: Както обезчади жени мечът ти, така ще се обезчади между жените майка ти. И съсече Самуил Агага пред Господа в Галгал. 34. Тогаз си отиде Самуил в Рама; а Саул възлезе в дома си в Саулова Гавая. 35. И Самуил не видя вече Саула дори до деня на смъртта си: плачеше обаче Самуил за Саула; и Господ се разкая защото направи Саула цар над Израиля.

ГЛАВА 16.

1. И рече Господ Самуилу: До кога ще плачеш за Саула понеже аз го отхвърлих да не царува над Израиля? Напълни рога си с елей та иди: аз те проваждам при Иесея Витлеемеца; защото промислих за себе си цар между синовете му. 2. И рече Самуил: Как да ида? ако чуе Саул, убива ме. И рече Господ: Вземи със себе си юница та речи: Дойдох да пожъртвувам Господу. 3. И повикай Иесея на жъртвата, и аз ще ти кажа какво ще правиш; и ще ми помажеш когото ти река. 4. И направи Самуил онова което рече Господ, и дойде във Витлеем. А старейшините на града се стреснаха в посрещането му и рекоха: С мир ли идеш? 5. И той рече: С мир: ида да пожъртвувам Господу:

осветете се и дойдете с мене на жъртвата. И освети Иесея и синовете му, и покани ги на жъртвата. 6. И като влазяха, видя Елиава, и рече: Несъмненно пред Господа е помазаникът негов. 7. И рече Господ Самуилу: Не гледай на лицето му или на високия му раст, понеже съм го отхвърлил; защото не е както гледа человек, понеже человек гледа на лице, а Господ гледа на сърдце. 8. Тогаз повика Иесей Авинадава та го представи пред Самуила. И рече: И тогози не избра Господ. 9. Тогаз представи Иесей Сама. А Самуил рече: Нито тогова избра Господ. 10. И представи Иесей седемте си синове пред Самуила. И рече Самуил Иесею: Господ не избра тези. 11. И рече Самуил на Иесея: Свършиха ли се децата? И рече: Остава още най-младият; и; ето, пасе овците. И рече Самуил Иесею: Проводи та го доведи; защото няма да седнем на трапезата доде не дойде тук. 12. И прати та го доведе. И той беше рус, доброок, и красен на глед. И рече Господ: Стани та го помажи, защото е той. 13. Тогаз взе Самуил рога с елея та го помаза всред братята му; и дойде Дух Господен на Давида от онзи ден и после. Тогаз стана Самуил та си отиде в Рама. 14. И Духът Господен се оттегли от Саула; и дух лукав от Господа го смущаваше. 15. А Сауловите раби рекоха нему: Ето сега, лукав дух от Бога те смущава. 16. Нека заповяда сега господарят ни на рабите си които са пред него да потърсят человек който знае да свири с китара; и когато лукавий дух от Бога е на тебе, да свири с ръката си, и ще ти бъде добре. 17. И рече Саул на рабите си: Намерете ми человек който свири добре, и доведете го при мене. 18. Тогаз отговори един от рабите и рече: Ето, видях едного сина на Иесея Витлеемеца който знае да свири, и е силен юнак и ратник мъж, и в слово разумен, и человек красен; и Господ е с него. 19. И прати Саул вестители на Иесея и рече: Проводи ми Давида сина си който е с овците. 20. И взе Иесей осел натоварен с хляб, и мях с вино, и едно яре от козите та ги проводи

Саулу с Давида сина си. 21. И дойде Давид при Саула та застана пред него; и обикна го много; и стана му оръженосец. 22. И проводи Саул Иесею и каза: Давид нека стои, моля, пред мене, защото намери благодат пред очите ми. 23. И когато духът от Бога беше на Саула, Давид вземаше китарата и свиреше с ръката си: тогаз олекнуваше на Саула, и ставаше му добре, и оттеглюваше се от него лукавият дух.

ГЛАВА 17.

1. И събраха Филистимците воинствата си за бой, и събрали се бяха в Сокхот Юдин, и разположиха стана си между Сокхот и Азика, в Ефес-дамил. 2. А Саул и Израилевите мъже се събраха та разположиха стана си в дола Ила, и се опълчиха на бой против Филистимците. 3. И Филистимците стоеха на гората отсам, а Израил стоеше на гората оттам: долът беше помежду им. 4. И излезе мъж поборник из стана на Филистимците на име Голиат, от Гет, висок шест лакти и една педа. 5. И имаше меден шлем на главата си, и облечен бе с броня люспата, (и тежината на бронята беше пет тисящи медни сикли,) 6. и медни поножи на голените му и медна сулица между рамената му. 7. и държалото на копието му беше като кросно на тъкач; и желязото на копието му тегнеше шестстотин сикли желязо; и един щитоносец вървеше пред него. 8. И застана та викна към Израилевите пълкове и рече им: Защо излазяте да се опълчите на бой? Не съм ли аз Филистимец, и вие Саулови раби? Изберете един мъж, та нека слезе към мене. 9. Ако може да се бие с мене и да ме убие, тогаз ние ще бъдем вам раби; ако ли му аз надвия та го убия, тогаз вие ще бъдете раби нам и ще ни работите. 10. И рече Филистимецът: Аз унищожих Израилевите пълкове този ден: дайте ми мъж да се бием двама. 11. Когато чу Саул и всичкий Израил тези думи на Филистимеца, смаеха се и уплашиха се твърде много. 12. А Давид беше син на оногоз

Ефратянина от Витлеем Юдин който се именуваше Иесей и имаше осем синове; и този человек в дните на Саула имаше чин на старейшина между человеците. 13. И отидоха тримата Иесееви синове по-големите да следват Саула в боя; и имената на тримата му синове които отидоха на боя бяха: Елиав първородний, и вторий му Авинадав, и третий Сама. 14. А Давид беше най-младий; и тримата по-големите следваха Саула. 15. И Давид беше се върнал от Саула за да пасе овците на баща си във Витлеем. 16. А Филистимецът се приближаваше заран и вечер, и представяше се четиридесет дни. 17. И рече Иесей на сина си Давида: Вземи сега за братята си една ефа пържено жито и тези десет хлябове та тичай в стана при братята си; 18. и тези десет пити сирене занес на тисященачалника; виж, здрави ли са братята ти, и вземи белег от тях. 19. А Саул и те и всичките Израилеви мъже бяха в дола Ила и биеха се с Флистимците. 20. И стана Давид рано на сутринта, и остави овците под пазач, и взе и отиде както му заповяда Иесей; и дойде при оплота от колата като излазяше воинството на опълчение и възкликнаха към боя. 21. Защото се опълчиха Израил и Филистимците, воинство срещу воинство. 22. А Давид сне от себе си състдите, остави ги в ръката на съсъдопазителя, и завтече се към воинството, и дойде та попита братята си как са. 23. И като се разговаряше с тях, ето възлазяше поборникът, Филистимецът от Гет, Голиат на име, от Филистимските воинства та говори пак според истите думи; и чу Давид. 24. А всичките Израилеви мъже като видяха тогози мъжа побегнаха от лицето му, и уплашиха се много. 25. И говореха Израилевите мъже: Видяхте ли тогоз мъжа който възлазя? Наистина, той възлезе да унищожи Израиля; и който го убие, него ще обогати царят с голямо богатство, и ще му даде дъщеря си, и бащиния му дом ще направи свободен в Израил. 26. И говори Давид на мъжете които стоеха при

него и рече: Що ще да бъде на този мъж който порази тогози Филистимеца и отмахне укора от Израиля? защото кой е този необразян Филистимец та да унищожава воинствата на Бога живаго? 27. И отговориха му людете според истата дума и рекоха: Така ще бъде на този мъж който би го поразил. 28. И чу Елиав брат му най-големият като говореше на мъжете; и разпали се гневът на Елиава против Давида, и рече: Защо си слязъл тук? и кому остави малкото онез овци в пустинята? Аз зная гордостта ти и лукавството на сърдцето ти: несъмнено за да видиш боя си слязъл ти. 29. И рече Давид: Що направих сега? не е ли дума? 30. И върна се от него към другиго и говори истите думи; и людете му отговориха пак според първата дума. 31. И когато се чуха думите които говори Давид, известиха Саулу; и прие го. 32. И рече Давид Саулу: Нека не ослабява сърдцето на никого человека за тогози. Рабът ти ще иде и ще се бие с тогоз Филистимеца. 33. И рече Саул Давиду: Не можеш ти да идеш против тогоз Филистимеца да се биеш с него; защото ти си дете, а той е мъж ратник още от младостта си. 34. И рече Давид Саулу: Рабът ти като пасеше овците на отца си, и дохождаше лъв или мечка та грабваше овца от стадото, 35. излазях вслед него та го поразявах, и отървавах я от устата му; и като се повдигнеше върх мене, хващах го за брадата, и поразявах го, и убивах го. 36. Рабът ти е убил и лъв и мечка; и този необразян Филистимец ще бъде като едно от тях, понеже унищожи воинствата на Бога живаго. 37. И рече Давид: Господ който ме отърва от ръката на лъва и от ръката на мечката, той ще ме отърве и от ръката на тогози Филистимеца. И рече Саул Давиду: Иди; и Господ да бъде с тебе. 38. И облече Саул Давида с облекото си, и тури меден шлем на главата му, и облече го с броня. 39. И препаса Давид неговия меч отгоре на облеклото му и поиска да походи, защото не беше навикнал. И рече Давид Саулу: Не мога да ходя с тези

оръжия защото не съм навикнал. И съблече ги Давид. 40. И взе тоягата си в ръка, и избра си пет камика гладки от потока, и като ги тури в пастирския си мешец (тоболец), и пращата си в ръката си, приближаваше се към Филистимеца. 41. А Филистимецът вървеше и се приближаваше към Давида, и мъжът щитоносецът пред него. 42. И когато погледна Филистимецът и видя Давида, презря го; защото беше дете, и рус, и красен на лице. 43. И рече Филистимецът Давиду: Куче ли съм аз, та идеш против мене с тояга? И прокле Филистимецът Давида с боговете си. 44. И рече Филистимецът Давиду: Ела при мене и ще дам плътта ти на небесните птици и на земните зверове. 45. И рече Давид на Филистимеца: Ти идеш против мене с меч и копие и сулица; а аз ида против тебе с името на Господа Саваота, Бога на Израилевите воинства които ти унищожи. 46. В този ден ще те предаде Господ в ръката ми; и ще те поразя; и ще отнема от тебе главата ти; и ще предам труповете на Флистимския стан този ден на небесните птици и на земните зверове; за да познае всичката земя че има Бог в Израиля. 47. И ще познае всичкото това множество че Господ не избавя с меч и копие; защото боят е на Господа, и той ще ви предаде в нашата ръка. 48. И когато стана Филистимецът та идеше и се приближаваше да посрещне Давида, Давид прибърза и се завтече към опълчението против Филистимеца. 49. И простря Давид ръката си в мешеца та все от там камик, и хвърли се пращата та удари Филистимеца в челото му, щото камикът се заби в челото му; и падна на лицето си на земята. 50. Така се преукрепи Давид над Филистимеца с пращата и с камика, и удари Филистимеца и го уби. Но нямаше меч в ръката на Давида; 51. за това завтече се Давид та застана над Филистимеца, и взе меча му и изтръгна го из ножницата му, и като го уби отсече главата му с него. А Филистимците като видяха че умря юнакът им побягнаха. 52. Тогаз станаха Израилевите мъже и Юдините

та извикаха, и погнаха Филистимците дори до входа на дола, и дори до портите на Акарон. И паднаха наранените Филистимци по пътя Саараим до Гет и до Акарон. 53. И върнаха се Израилевите синове от гонението на Филистимците та разграбиха стана им. 54. И Давид взе главата на Филистимеца та я донесе в Ерусалим; а оръжията му тури в шатра си. 55. А когато видя Саул Давида че излазяше против Филистимеца, рече на Авенира началника на воинството: Авенире, чий е син този момък? И Авенир рече: Да е жива душата ти, царю, не зная. 56. И рече царят: Попитай ти чий син е този момък. 57. И като се върна Давид след като порази Филистимеца, взе го при себе си Авенир та го приведе пред Саула; и главата на Филистимеца беше в ръката му. 58. И рече му Саул: чий си син, юноше? И отговори Давид: Син на раба ти Иесея Витлеемеца.

ГЛАВА 18.

1. И като свърши да говори Саулу, душата на Ионатана се свърза с душата на Давида и възлюби го Ионатан както истата си душа. 2. И взе го при себе си Саул онзи ден и го не остави да се върне вече в бащиния си дом. 3. Тогаз Йонатан направи уговор с Давида, защото го обичаше като истата си душа. 4. И съблече Ионатан мантията си която имаше на себе си та я даде Давиду, и дрехите си, дори до самия си меч, и лъка си, и пояса си. 5. И излазяше Давид на всякъде дето го пращаше Саул, и обхождаше се разумно; и постави го Саул над ратните мъже; и той беше угоден пред очите на всичките люде, а още и пред очите на Сауловите служители. 6. А като идеха когато се връщаше Давид от поражението на Филистимеца, излазяха жените от всичките Израилеви градове та пееха и хоро играеха, в посрещане на царя Саула, с тъпани, с радост, и с кимвали. 7. И жените които играеха отговаряха една на друга и думаха: Саул порази тисящите си, а Давид

тмите си. 8. А Саул се разсърди много, и тая дума се видя неугодна пред очите му; и рече: Давиду отдадоха тми, а мен отдадоха тисящи; и що му остава вече освен царството? 9. И в онзи ден и после Саул гледаше Давида с лошо око. 10. И на утрешния ден нападна дух лукав от Бога на Саула, и пророчествуваше всред дома си; и Давид свиреше с ръката си както всеки ден; а копието беше в ръката на Саула. 11. И хвърли Саул копието, и рече: Ще поразя Давида дори до стената. Но Давид се уклони от пред него два пъти. 12. И убоя се Саул от Давидовото лице, понеже Господ беше с него, а от Саула беше се отдалечил. 13. За това го отдалечаваше Саул от при себе си, и постави го тисященачалник; и излазяше и влазяше пред людете. 14. И обхождаше се Давид разумно във всичките си пътища; и Господ беше с него. 15. За това Саул, като гледаше че Давид се обхождаше с голям разум, боеше се от него. 16. А всичкий Израил и Юда обичаха Давида, понеже излазяше и влазяше пред тях. 17. И рече Саул Давиду: Ето по-голямата ми дъщеря Мерава, нея ще ти дам за жена: само бъди ми юнак, и ратувай в браните Господни. Защото рече Саул: Нека не бъде ръката ми върх него, но ръката на Филистимците нека бъде върх него. 18. И рече Давид Саулу: Кой съм аз, и кой е животът ми, и кое е домородието на отца ми между Израиля та да стана царски зет? 19. Но в което време Мерава Сауловата дъщеря трябваше да се даде Давиду, тя се даде на Адриила Меолатянина за жена. 20. А Михала Сауловата дъщеря обичаше Давида; и известиха това Саулу; и това нещо му биде угодно. 21. И рече Саул: Ще му я дам за да му бъде примка, и да бъде върху му ръката на Филистимците. Заради това рече Саул Давиду: Днес ще ми бъдеш зет за втората. 22. И заповяда Саул на рабите си и рече: Говорете тайно Давиду и речете: Ето, царят те има в благоволението си, и всичките му служители те обичат; сега прочее стани зет на царя. 23. И говориха Сауловите служители тези

думи в ушите на Давида. И рече Давид: Просто нещо ли ви се види да стане някой царски зет? А аз съм человек сиромах и нищожен. 24. И Сауловите служители му известиха и рекоха: Това казва Давид. 25. И рече Саул: Така ще речете Давиду: Царят не ще вено, но сто Филистимски краекожия, за да си отмъсти царят против неприятелите си. Но Саул мислеше да направи Давида да падне в ръцете на Филистимците. 26. И когато неговите служители известиха Давиду тези думи, угодно биде Давиду да стане зет на царя, за това и преди да се изпълнят дните 27. стана Давид та отиде, той и мъжете му, и уби от Филистимците двесте мъже; и донесе Давид краекожията им, и даде ги на пълно на царя за да стане царски зет. И даде му Саул дъщеря си Михала за жена. 28. И видя Саул и позна че Господ беше с Давида; и обичаше го Михала Сауловата дъщеря. 29. И тъй, още повече се боеше Саул от Давида; и стана Саул винаги враг на Давида. 30. И излязоха Филистимските князове на бран; и откак излязоха, Давид се обхождаше по-разумно от всичките Саулови служители; за това името му придоби голяма почест.

ГЛАВА 19.

1. И рече Саул на Ионатана сина си и на всичките си служители да умъртвят Давида. 2. Но Ионатан Сауловий син имаше Давида в голямо благоволение; и извести Ионатан Давиду и рече: Саул баща ми иска да те умъртви; и тъй, пази се, моля, до утре, и стой на тайно място и крий се; 3. а аз ще изляза и ще застана при баща си на нивата дето ще бъдеш ти, и ще говоря за тебе на баща си; и ще видя що е, и ще ти известя. 4. И говори Ионатан добре за Давида на баща си Саула и рече му: Нека не съгреши царят против раба си, против Давида, понеже не ти е съгрешил; и делата ми бяха тебе много добри, 5. защото хвърли живота си в беда та уби Филистимеца; и Господ

направи голямо спасение на всичкия Израил. Ти видя и се зарадва; защо прочее искаш да съгрешиш против неповинна кръв и да умъртвиш Давида без причина? 6. И послуша Саул Ионатановия глас, и закле се Саул: Жив Господ, няма да се умъртви Давид. 7. И повика Ионатан Давида, и извести му Ионатан всичко това. И доведе Ионатан Давида при Саула; и беше пред него както по-напред. 8. И стана пак бой; и излезе Давид та се би с Филистимците; и порази ги с голямо поражение; и бягаха от лицето му. 9. И лукавий дух от Господа дойде върх Саула като седеше в дома си с копието в ръката си; а Давид свиреше с ръката си. 10. И поиска Саул да удари с копието Давида и да го забие в стената; но той се уклони от лицето на Саула, и удари стената с копието; а Давид побегна та се избави през онази нощ. 11. И проводи Саул вестители в дома на Давида за да го пазят и да го умъртвят на утринта; и извести на Давида жена му Михала и рече: Ако не избавиш живота си тази нощ, утре ще си умъртвен. 12. И спусна Михала Давида през прозореца; и отиде, и побягна, и избави се. 13. Тогаз взе Михала един терафим та положи на постелката, и тури на главата му възглавие от козина, и покри го с дреха. 14. И когато прати Саул вестители за да хванат Давида, тя рече: Болен е. 15. И пак прати Саул вестители за да видят Давида, и каза: Донесте ми го на постелката за да го умъртвя. 16. И когато влязоха вестителите, ето, терафимът беше на постелката, и възглавие на главата му от козина. 17. И рече Саул на Михала: Защо ме излъга ти така, и пусна врага ми, та се отърва? И отговори Михала Саулу: Той ми рече: Пусни ме: защо да те умъртвя? 18. И побягна Давид та се отърва, и дойде при Самуила в Рама та му извести всичко що му беше сторил Саул; и отидоха, той и Самуил, та седяха в Навиот. 19. При това известиха Саулу и рекоха: Ето, Давид е в Навиот в Рама. 20. И прати Саул вестители да хванат Давида; и като видяха събранието на пророците които

пророчествуваха, и Самуила който настояваше над тях, дойде Дух Божий на Сауловите вестители, и пророчествуваха и те. 21. И като се извести Саулу, прати други вестители; и те подобно пророчествуваха. И прати пак Саул третий път вестители; и те подобно пророчествуваха. 22. Тогаз отиде и сам в Рама, и дойде до големия кладенец в Сокхо; и попита и рече: Де са Самуил и Давид? И рекоха: Ето, в Навиот в Рама. 23. И отиде там в Навиот който е в Рама; и Дух Божий дойде и на него; и като вървеше в пътя си пророчествуваше доде дойде в Навиот в Рама. 24. И съблече и той дрехите си, и пророчествуваше и той пред Самуила, и лежеше гол през всичкия онзи ден и всичката нощ. За това казват: И Саул ли е между пророците?

ГЛАВА 20.

1. И побегна Давид от Навиот който е в Рама, та дойде и рече пред Ионатана: Що сторих? коя е неправдата ми, и кой е грехът ми пред баща ти за който иска душата ми? 2. А той му рече: Да не бъде! ти няма да умреш; ето, баща ми няма да направи нищо, ни голямо ни малко, което да ми не обади; и защо би скрил баща ми това нещо от мене? Не е така 3. И закле се Давид още и рече: Баща ти знае известно че аз намерих благодат пред тебе, за това дума: Нека не знае това Ионатан, за да се не оскърби; но жив Господ, и жива душата ти, само един разкрач има между мене и смъртта. 4. Тогаз рече Ионатан Давиду: Каквото желае душата ти ще ти направя. 5. И рече Давид Ионатану: Ето, утре е нов месец, в който аз имам обичай да седя с царя да ям: остави ме прочее да ида да се скрия на полето до вечерта на третия ден. 6. Ако баща ти съзре че ме няма, тогаз речи: Давид поиска убедително от мене дозволение да отиде заскоро в града си Витлеем, защото става там годишна жъртва за всичкия му род. 7. Ако

рече така: Добре, ще бъде мир на раба ти; ако ли се разгневи много, да знаеш че злото е решено от него. 8. И тъй, ти ще направиш милост на раба си; защото си въвел ти раба си в завет Господен със себе си. Но ако има неправда в мене, умъртви ме ти: защо да ме доведеш при баща си? 9. И рече Ионатан: Да ти не бъде никога това щото да знаех аз наистина че злото е решено от баща ми да дойде върх тебе, и да ти не известя това. 10. И рече Давид Ионатану: Кой ще ми обади ако ти отговори баща ти жестоко? 11. А Ионатан рече Давиду: Ела да излезем на полето. И излязоха двамата на полето. 12. И рече Ионатан Давиду: Господ Бог Израилев е свидетел ако, около този час утре или в третия ден, като изпитам баща си, и, ето, има нещо добро за Давида, не изпратя тогаз до тебе да ти го известя: 13. така да направи Господ Ионатану, и така да приложи! Ако ли баща ми е решил злото против тебе, ще ти известя това, и ще те изпроводя, и ще отидеш с мир; и Господ да бъде с тебе както беше с баща ми! 14. И не само доде съм жив ще покажеш към мене милост Господня за да не умра, 15. но и във век няма да отсечеш милостта си от дома ми, и тогаз даже когато Господ изтреби от лицето на земята всекиго от Давидовите врагове. 16. И направи Ионатан уговор с Давидовия дом, и рече: Господ да изиска отмъщение от Давидовите врагове. 17. И направи още Ионатан Давида да се закълне, поради любовта му която имаше към него, защото го обичаше както обичаше истата си душа. 18. И рече му Ионатан: утре е нов месец, и ще видят че те няма, защото седалището ти ще бъде праздно. 19. И като стоиш три дни, да слезеш по-скоро и да дойдеш на мястото дето беше се скрил в деня на онази работа, и да седнеш при камика Евил. 20. И аз ще устреля три стрели от страна, като че стрелям в цел. 21. И, ето, ще пратя момчето и ще му кажа: Иди, намери стрелите. Ако река нарочно на момчето: Ето, стрелите са отсам тебе, вземи ги, тогаз ти ела защото е мир тебе, и няма никаква

повреда: жив Господ. 22. Ако ли река на момчето така: Ето, стрелите са оттатък тебе, иди в пътя си, защото Господ те е изпроводил. 23. А за думата която сме говорили аз и ти, ето, Господ нека е свидетел между мене и тебе във век. 24. И тъй, скри се Давид на полето; и когато дойде новомесечието, царят седна на трапезата да яде. 25. И седна царят на седалището си както винаги, на седалище при стената; а Ионатан стана, и седна Авенир при Саула; а Давидовото място беше праздно. 26. Саул обаче не каза нищо през онзи ден, защото рече в себе си: Нещо му се е случило, та не е чист: нечист ще да е. 27. И на утринта, втория ден на месеца, пак Давидовото място беше праздно; и рече Саул на Ионатана сина си: Защо не дойде Иесеевият син на трапезата нито вчера нито днес? 28. И отговори Ионатан Саулу: Давид поиска убедително от мене дозволение да иде до Витлеем, 29. и рече: Пусни ме, моля, защото родът ни прави жъртва в града; и брат ми, той ми заръча да се намеря; сега прочее, ако съм намерил благодат пред очите ти, остави ме, моля, да ида и да видя братята си. За това не дойде на царската трапеза. 30. Тогаз се разпали гневът на Саула върх Ионатана, и рече му: Сине развращени и отстъпни, не зная ли че ти си избрал Иесеевия син за срам на тебе и за срам на майчината ти голота? 31. Защото додето Иесеевият син живее на земята, ни ти ни царството ти не ще се утвърди. Сега прочее прати та го доведи при мене, защото непременно ще умре. 32. И отговори Ионатан на баща си Саула та му рече: Защо да се умъртви? що е сторил? 33. А Саул хвърли копието на него за да го удари. Тогаз позна Ионатан че беше решено от баща му да умъртви Давида. 34. И стана Ионатан от трапезата разярен от гняв, и не яде хляб втория ден на месеца; защото беше оскърбен за Давида, понеже го обезчести баща му. 35. И на утринта излезе Ионатан на полето във времето което бяха определили с Давида, и имаше със себе си едно малко момче. 36. И

рече на момчето си: Тичай, намери стрелите които аз стрелям. И като тичаше момчето, той устрели стрелата по-нататък от него. 37. И като дойде момчето на мястото на стрелата която беше Ионатан устрелил, викна Ионатан вслед момчето и рече: Не е ли стрелата по-нататък от тебе? 38. И викна Йонатан вслед момчето: Скоро, прибързай, не стой. И събра Ионатановото момче стрелите, и дойде при господаря си. 39. Но момчето не знаеше нищо: само Ионатан и Давид знаеха работата. 40. И даде Ионатан оръжията си на момчето което беше с него, и рече му: Иди, занес ги в града. 41. А когато отиде момчето, стана Давид от южната страна та падна на лицето си на земята, и поклони се три пъти; и целуваха се един друг; и плакаха и двамата; но Давид твърде много. 42. И рече Ионатан Давиду: Иди с миром както се заклехме ние двама в името Господне и рекохме: Господ нека е между мене и тебе, и между моето семе и твоето семе във век! И стана та отиде; а Ионатан влезе в града.

ГЛАВА 21.

1. И дойде Давид в Ноб, при Ахимелеха свещеника; и Ахимелех с трепет посрещна Давида и рече му: Защо си ти сам, и няма никой с тебе? 2. И рече Давид на Ахимелеха свещеника: Царят ми заповяда една работа и рече ми: Нека не знае никой за тази работа за която те аз изпращам, нито що ти съм заповядал; и определих на рабите еди-кое и еди-кое място. 3. И сега що имаш под ръка? дай ми пет хляба в ръка, или каквото се намира. 4. И отговори свещеникът Давиду и рече: Нямам под ръка ни един общ хляб, но има освещени хлябове, - ако момците са се упазили чисти поне от жени. 5. И отговори Давид на свещеника и рече му: Ей, жените са далеч от нас в тези три дни от когато съм излязъл, и съсъдите на момците са чисти; и този хляб е някак общ, и още понеже днес има друг освещен в съсъда. 6. И тъй,

даде му свещеникът светите хлябове; защото нямаше там хляб освен хлябовете на предложението които бяха дигнали от пред Господа за да положат топли хлябове в който ден се дигнаха онези.
7. И имаше там един човек от Сауловите раби, задържан през онзи ден пред Господа, и името му Доик, Едомянин, началник на Сауловите овчари.
8. И рече Давид Ахимелеху: А нямаш ли тук под ръка някое копие или меч? защото нито меча си нито оръжията взех в ръката си, понеже царската работа беше принудителна.
9. И рече свещеникът; Мечът на Голиата Филистимеца, когото ти порази в дола Ила, ето, обвит е в дреха зад ефода: ако искаш да го вземеш, вземи го; защото тук няма друг освен него. И рече Давид: Няма друг като него: дай ми го.
10. И стана Давид та побегна в онзи ден от лицето на Саула, и отиде при Анхуса Гетския цар.
11. И рекоха Анхусовите раби нему: Не е ли този Давид цар на мястото? не е ли той комуто взаимно пееха в ликованията и говореха: Саул порази тисящите си, А Давид тмите си?
12. И тури Давид тези думи в сърдцето си, и уплаши се много от Анхуса Гетския цар.
13. И измени образа си пред тях, и престори се на луд между ръцете им, и правеше белези по вратата на дверите, и оставяше лигите си да текат по брадата му.
14. Тогаз рече Анхус на рабите си: Ето, вие видите че е луд този человек: защо го доведохте при мене?
15. Луди ли ми са потрябвали, та сте довели тогози да прави лудини пред мене? той ли ще влезе в дома ми?

ГЛАВА 22.

1. И тръгна Давид от там та се отърва в пещерата Одолам; и когато чуха братята му и всичкий му бащин дом, слязоха там при него.
2. И събраха се при него всеки който беше в утеснение, и всеки длъжник, и всеки оскърбен; и стана началник над тях; и така бяха с него до

четиристотин мъже. 3. И отиде Давид от там в Масфа на Моав та рече на Моавския цар: Нека дойдат, моля, баща ми и майка ми при вас доде позная що ще стори с мене Бог. 4. И изведе ги пред Моавския цар, та живееха с него през всичкото време в което Давид беше в крепостта. 5. А пророк Гад рече Давиду: Не оставай в крепостта: иди та влез в Юдината земя. Тогаз отиде Давид та влезе в дъбравата Арет. 6. А като чу Саул че се яви Давид и мъжете които бяха с него, (а Саул седеше в Гавая под дървото в Рама, и имаше копието си в ръката си, и всичките му раби стоеха пред него,) 7. тогаз рече Саул на рабите си които стоеха пред него: чуйте сега, Вениаминци; да ли ще Иесеевият син на всинца ви да даде ниви и лозя, и всинца ви ще направи ли тисящници и сотници, 8. та да направите всинца вие заговор против мене, и да няма никой да ми каже на ухото че син ми е направил уговор с Иесеевия син, и да няма ни един от вас да го боли сърдцето за мене, или да ми каже на ухото че син ми подигна раба ми против мене да тури засада както днес? 9. И отговори Доик Едомянинът, който беше определен над Сауловите раби, и рече: Видях Иесеевия син че дойде в Ноб при Ахимелеха и Ахитововия син, 10. който попита Господа за него, и даде му храна, и му даде меча на Голиата Филистимеца. 11. Тогаз прати царят да викнат Ахимелеха Ахитововия син, свещеника, и всичкия му бащин дом, свещениците които бяха в Ноб; и дойдоха всичките при царя. 12. И рече Саул: чуй сега, сине Ахитовов. А той отговори: Ето ме, господарю мой. 13. И рече му Саул: Защо направихте заговор против мене, ти и Иесеевият син, та си му дал хляб и меч, и си попитал Бога за него, да се подигне против мене, и да тури засада както днес? 14. И отговори Ахимелех на царя и рече: И кой е между всичките ти раби като Давида верен, и зет царев, и има свободен вход при тебе, и почитаем в дома ти? 15. Днес ли начнах да питам Бога за него? да не бъде! Нека не възложи царят нищо върх

раба си нито върх всичкия ми бащин дом; защото рабът ти не знае нищо за всичко това, ни малко ни много. 16. И рече царят: Непременно ще умреш, Ахимелехе, ти и всичкий ти бащин дом. 17. И рече царят на скороходците които стоеха пред него: Обърнете се та умъртвете свещениците Господни; понеже имат и те ръката си с Давида, и понеже познаха че той бягаше, и не ми известиха това. Но царевите раби не рачиха да прострат ръцете си за да нападнат върх свещениците Господни. 18. И рече царят на Доика: Обърни се ти та нападни на свещениците. И обърна се Доик Едомянинът, и нападна на свещениците та уби през онзи ден осемдесет и пет мъже които носеха ленен ефод. 19. И Ноб, града на свещениците, порази с острото на ножа, мъже и жени, деца и младенци на цица, и говеда, и осли, и овци, с острото на ножа. 20. И избави се един от синовете на Ахимелеха Ахитововия син, на име Авиатар, та побегна вслед Давида. 21. И извести Авиатар Давиду че изби Саул свещениците Господни. 22. И рече Давид Авиатару: Знаех в онзи ден в който Доик Едомянинът беше там че непременно щеше да обади на Саула. Аз станах причина за смъртта на всичките человеци от бащиния ти дом. 23. Седи с мене, не бой се; защото онзи който иска моя живот иска и твоя; но ти ще бъдеш с мене в безопасност.

ГЛАВА 23.

1. И известиха Давиду и рекоха: Ето, Филистимците ратуват против Кеила, и разграбят гумната. 2. И попита Давид Господа и рече: Да ида ли да поразя тези Филистимци? И рече Господ Давиду: Иди та порази Филистимците, и избави Кеила. 3. И рекоха Давидовите мъже нему: Ето, ние тук в Юдея се боим; а колко повече ако отидем в Кеила против Филистимските воинства! 4. За то пак попита Давид Господа.

И отговори му Господ и рече: Стани, слез в Кеила; защото ще предам
Филистимците в ръката ти. 5. Тогаз дойде Давид и мъжете му в Кеила,
и ратува с Филистимците, и взе скотовете им, и порази ги с голямо
поражение. И избави Давид Кеилските жители. 6. (А когато Авиатар
Ахимелеховият син побегна при Давида в Кеила, той беше слязъл с
ефод в ръката си.) 7. И извести се Саулу че дойде Давид в Кеила. И
рече Саул: Бог го предаде в ръката ми; защото влезе и се затвори в
град който има врати и вереи. 8. И свика Саул всичките люде на бран
да слязат в Кеила, да обсадят Давида и неговите мъже. 9. И Давид се
научи че Саул кроеше зло против него; и рече на Авиатара
свещеника; Донеси тук ефода. 10. И рече Давид: Господи Боже
Израилев, рабът ти чу наздраво че Саул иска да дойде в Кеила да
съсипе града заради мене. 11. Ще ме предадат ли Киелските мъже в
ръката му? ще слезе ли Саул както чу рабът ти? Господи Боже
Израилев, обяви, моля се, на раба си. И рече Господ: Ще слезе. 12. Рече
пак Давид: Ще предадат ли Кеилските мъже мене и мъжете ми в
ръката на Саула? И рече Господ: Ще предадат. 13. Тогаз Давид и
мъжете му, до шестстотин души, дигнаха се та излязоха из Кеила и
отидоха дето могоха. И извести се Саулу че се избави Давид от Кеила;
за това се остави да не излезе. 14. А Давид седна в пустинята в крепки
места, и седеше на една гора в пустинята Зиф. И търсеше го Саул
всеки ден; но Бог не го предаде в ръката му. 15. И видя Давид че
излезе Саул за да иска живота му; и Давид беше в пустинята Зиф,
вътре в дъбравата. 16. Тогаз стана Ионатан Сауловий син та отиде при
Давида в дъбравата, и укрепи ръката му в Бога. 17. И рече му: Не бой
се; защото няма да те намери ръката на баща ми Саула; и ти ще
царуваш над Израиля, а аз ще бъда вторий по тебе; ей, Саул баща ми
знае това. 18. И направиха двамата завет пред Господа; и седеше
Давид вътре в дъбравата, а Ионатан си отиде в дома си. 19. А Зифците

възлязоха при Саула в Гавая и рекоха: Не е ли скрит Давид у нас в крепки места вътре в дъбравата, на хълма Ехела, който е към юг от Иесимон? 20. Сега прочее, царю, слез според всичкото желание на душата си за да слезеш; а наше дело ще бъде да го предадем в ръката на царя. 21. И рече Саул: Благословени вие от Господа, защото ме пожалихте. 22. Идете прочее, уверете се по-точно, научете се и вижте мястото му дето стъпя ногата му, и кой го е видял там; защото ми казаха че е много коварен. 23. И тъй, вижте и научете се в кое от всичките скришни места е скрит; и като се известите върнете се при мене, и ще ида с вас; и ако е в тази земя; непременно ще го издиря между всичките тисящи Юдини. 24. И станаха та отидоха в Зиф при Саула. А Давид и мъжете му бяха в пустинята Наон, на полето към юг от Иесимон. 25. И тъй, отиде Саул и мъжете му да го търсят. И извести се това Давиду; заради това слезе в камика, и седеше в пустинята Маон. И като чу Саул, завтече се след Давида в пустинята Маон. 26. И Саул ходеше от едната страна на гората, а Давид и мъжете му от другата страна на гората; и побърза Давид да побегне от лицето на Саула; но Саул и мъжете му заобиколиха Давида и неговите мъже да ги хванат. 27. И дойде вестител при Саула та рече: Побързай та ела, защото Филистимците нападнаха на земята. 28. За това се върна Саул да не гони Давида, та отиде против Филистимците; за това нарекоха онова място Села-амалекот.

ГЛАВА 24.

1. След това Давид възлезе от там та седна в крепките места на Ен-гади. И като се върна Саул от да гони Филистимците, известиха му и рекоха: Ето, Давид е в пустинята Ен-гади. 2. Тогаз взе Саул три тисящи мъже, избрани от всичкия Израил, та отиде да търси Давида и

мъжете му по скалите на дивите кози. 3. И дойде в оградите на овците при пътя, дето имаше пещера; и влезе Саул за нуждата си, а Давид и мъжете му седеха по-навътре в пещерата. 4. И рекоха мъжете Давидови нему: Ето деня за който ти говори Господ и рече: Ето, аз ще предам неприятеля ти в ръката ти, и ще му направиш както ти се види добро. Тогаз стана Давид та отряза скришно полата на Сауловата мантия. 5. И след това, сърдцето на Давида се разтрепера понеже отряза полата на Саула. 6. И рече на мъжете си; Да ми не даде Господ да направя това нещо на господаря си, помазаника Господен, да туря ръката си на него; защото е помазаник Господен. 7. И възбрани Давид мъжете си с тези речи, и не ги остави да станат против Саула. А Саул стана от пещерата та отиде по пътя си. 8. И след това стана Давид та излезе от пещерата, и извика отзад Саула и рече: Господарю мой царю! И когато погледна Саул отзаде си, Давид се наведе с лицето си до земята та му се поклони. 9. И рече Давид Саулу: Защо слушаш думите на человеци които думат: Ето, Давид иска злото ти? 10. Ето, този ден видяха очите ти как те предаде Господ в ръката ми днес в пещерата; и едни рекоха да те убия; но окото ми те пожали, и рекох: Не ща да туря ръка върх господаря си; защото е помазаник Господен. 11. Виж още, отче мой, виж даже полата на мантията си в ръката ми; и от това че отрязах полата на мантията ти, а не те убих, познай и виж че няма злоба нито престъпление в ръката ми, и не съм съгрешил против тебе; но ти гониш живота ми за да го отнемеш. 12. Нека съди Господ между мене и тебе, и да ми отмъсти Господ от тебе; но моята ръка не ще да бъде на тебе. 13. Както говори пословицата на древните: От беззаконните излазя беззаконие; но моята ръка не ще да бъде върх тебе. 14. Подир кого е излязъл Израилевий цар? подир кого тичаш ти? подир умряло куче ли? подир една бълха ли? 15. Господ прочее нека е съдия, и нека съди между

мене и тебе: и нека види, и нека ме защити, и нека ме избави от ръката ти. 16. И като свърши Давид да говори тези думи Саулу, рече Саул: Твоят ли глас е този, чадо мое Давиде? И възвиси Саул гласа си и плака. 17. И рече Давиду: Ти си по-праведен от мене, защото ти ми въздаде добро, а аз ти въздадох зло. 18. И ти показа днес колко добро си ми направил, защото, като ме заключи Господ в ръцете си, ти ме не уби. 19. И кой, като намери врага си, би го оставил да отиде по пътя си без повреда? Господ прочее да ти въздаде добро за онова което ми ти направи този ден. 20. И сега, ето, познавам че наистина ти ще се възцариш, и царството Израилево ще се утвърди в ръката ти. 21. Сега прочее закълни ми се в Господа че няма да изтребиш семето ми след мене, и че няма да погубиш името ми от дома на отца ми. 22. И закле се Давид Саулу. И отиде си Саул в дома си; а Давид и мъжете му възлязоха в крепостта.

ГЛАВА 25.

1. И умря Самуил; и събраха се всичкий Израил та го оплакаха, и погребоха го в дома в Рама. И стана Давид та слезе в пустинята Фаран. 2. И имаше един человек в Маон на когото работата беше на Кармил; и този человек беше много голям, и имаше три тисящи овци и тисяща кози; и стрижеше овците си на Кармил. 3. И името на человека беше Навал, а името на жена му Авигея; и жената беше благоразумна и краснолична, а человекът жесток и лукав в работите си; и той беше от рода на Халева. 4. И чу Давид в пустинята че Навал стрижеше овците си. 5. И проводи Давид десет момъка, и рече Давид на момците: Възлезте на Кармил та идете при Навала, и поздравете го в името ми. 6. И да речете: Да си жив! мир и на тебе, мир и на дома ти, мир и на всичко що имаш! 7. И сега чух че имаш стригачи: ето, овчарите ти които бяха с нас не ги повредихме, нито им се нещо

изгуби през всичкото време в което бяха на Кармил. 8. Попитай момците си, и ще ти кажат. И сега нека намерят тези момци благодат пред очите ти, защото в добър ден дойдохме: дай, моля каквото ти дава ръката на рабите си и на сина си Давида. 9. И дойдоха Давидовите момци та говориха Навалу според всички тези думи в името на Давида, и престанаха. 10. Но Навал отговори на Давидовите раби и рече: Кой е Давид? и кой е Иесеевият син? Много са станали днес рабите които бягат всеки от господаря си. 11. И тъй, ще взема ли хляба си, и водата си, и закланото си което заклах за стригачите си да ги дам на человеци които не познавам от къде са? 12. И върнаха се Давидовите момци на пътя си та си отидоха, и като дойдоха известиха му всички тези думи. 13. И рече Давид на мъжете си: Препашете всеки меча си, и препасаха всеки меча си, така и Давид препаса меча си; и възлязоха вслед Давида до четиристотин мъже, а двесте останаха при съсъдите. 14. А един от момците извести на Авигея Наваловата жена и рече: Ето, Давид прати вестители от пустинята за да поздрави нашия господар; а той люто им говори. 15. Но тези мъже бяха много добри към нас; и не се повредихме нито изгубихме нещо колкото време се дружихме с тях когато бяхме в полето: 16. бяха като стена около нас и нощя и деня през всичкото време което бяхме с тях и пасяхме овците. 17. И сега, познай и виж ти какво ще направиш; защото злото се изрече против господаря ни и против всичкия му дом; понеже е человек толкоз лош щото никой не може да му продума. 18. Тогаз побърза Авигея та взе двесте хляба, и два мяха вино, и пет овци приготвени, и пет мери жито пържено, и сто грозда сухо грозде, и двесте низаници смокви, и тури ги на осли. 19. И рече на момчетата си. Вървете пред мене; ето, аз ида след вас. Но на Навала мъжа си не обади. 20. И като седеше тя на осела и слазяше под покрова на гората, ето, Давид и мъжете му слазяха към нея; и

срещна ги. 21. А Давид беше рекъл; Напраздно наистина упазих всичко що имаше той в пустинята, и не се изгуби ни едно от всичко що имаше; и въздаде ми зло за добро. 22. Така да направи Бог на Давидовите неприятели, и така да приложи, ако до утрешната зора оставя от всичко що е негово един крак. 23. И като видя Авигея Давида, побърза та слезе от осела, и падна пред Давида на лице та се поклони доземи. 24. И припадна на нозете му и рече: На мене нека е тая неправда, господарю мой; и нека говори, моля, рабинята ти в ушите ти, и послушай думите на рабинята си. 25. Нека не даде господарят ми, моля, никакво внимание на този лош человек Навала; защото според името си такъв е: "Навал е името му, и безумие е с него, а пък аз твоята рабиня не видях момците на господаря си които си проводил. 26. Сега прочее, господарю мой, жив Господ и жива душата ти, Господ те удържа от да влезеш в кръв и да отмъстиш с ръката си; а сега враzите ти и тези които искат зло на господаря ми нека са като Навала. 27. И сега, този подарък който донесе твоята рабиня на господаря си нека се даде на момците които следват господаря ми. 28. Прости, моля, съгрешението на рабинята си; защото Господ несъмнено ще направи на господаря ми дом твърд, понеже господарят ми ратува браните Господни, и зло не се намери в тебе никога. 29. Ако и да се е дигнал человек да те гони и да иска душата ти, душата обаче на господаря ми ще бъде вързана във вързаницата на живота при Господа Бога твоего; а душите на неприятелите ти, тях ще захвърли като отсред праща. 30. И когато направи Господ на господаря ми по всичките благости които е говорил за тебе, и те постави управител над Израиля, 31. тогаз това да ти не бъде съблазън, нито препъване сърдечно на господаря ми, че си пролял неповинна кръв, или че господарят ми е отмъстил сам за себе си; но когато Господ направи добро на господаря ми, тогаз помни рабинята си. 32.

И рече Давид на Авигея: Благословен Господ Бог Израилев който те прати този ден да ме посрещнеш; 33. и благословен съветът ти; и благословена ти която ме упази този ден да не вляза в кръв и да си отмъстя с ръката си. 34. Защото наистина, жив е Господ Бог Израилев който ме възбрани от да ти сторя зло, ако не беше побързала да дойдеш да ме посрещнеш, нямаше да остане Навалу до утрешната зора нито един крак нещо. 35. И взе Давид от ръката й онова що му бе донесла; и рече й: Възлез в дома си с мир: виж, послушах гласа ти и приех лицето ти. 36. И дойде Авигея при Навала; и, ето, той имаше пир в дома си като пир царски; и сърдцето Навалово беше весело в него, и той беше крайно пиян; заради това му не извести нищо, ни малко ни голямо, до утрешната зора. 37. Но на утринта като се изтрезви Навал, изказа му жената му тези работи; и примря сърдцето му в него и стана като камик. 38. И след десет дни почти порази Господ Навала; и умря. 39. И като чу Давид че умря Навал, рече: Благословен Господ който съди съда ми за поношението ми от Навала, и възбрани раба си от злото; и Наваловата злоба обърна Господ на главата му! И прати Давид да говори на Авигея да я вземе за жена за себе си. 40. И дойдоха Давидовите раби при Авигея в Кармил та й говориха и рекоха: Давид ни прати при тебе да те вземе за жена за себе си. 41. И стана та се поклони с лицето си доземи и рече: Ето, нека е рабинята ти слугиня да мие нозете на рабите на господаря си. 42. И побърза Авигея та стана и качи се на осела, заедно с пет нейни момичета които отиваха вслед нея; и отиде вслед Давидовите вестители, и стана му жена. 43. Давид взе още и Ахиноам от Иезраел; и тези двете бяха му жени. 44. А Саул беше дал Михала дъщеря си, Давидовата жена, на Фалтия Лаисовия син, който беше от Галим.

ГЛАВА 26.

1. А дойдоха Зифците при Саула в Гавая и рекоха: Не крие ли се Давид в хълма Ехела срещу Иесимон? 2. И стана Саул та слезе в Зифската пустиня, и имаше със себе си три тисящи избрани мъже от Израиля, да търси Давида в Зифската пустиня. 3. И разположи стана си Саул на хълма Ехела който е срещу Иесимон, при пътя. А Давид седеше в пустинята, и видя че Саул идеше отдире му в пустинята. 4. За това прати Давид съгледатели та се научи че Саул наистина дойде. 5. И стана Давид та дойде на мястото дето Саул беше разположил стана си; и съгледа Давид мястото дето лежеше Саул и Авенир Нировий син военачалникът му. А Саул лежеше в оплота от колата; и людете бяха разположени около него. 6. Тогаз отговори Давид и рече на Ахимелеха Хетееца и на Ависея сина Саруин, брата на Иоава: Кой ще слезе с мене при Саула в стана? И рече Ависей: Аз ще сляза с тебе. 7. И тъй, дойдоха Давид и Ависей през нощ при людете; и, ето, Саул лежеше заспал в оплота от колата, и копието му забито в земята при главата му; а Авенир и людете лежеха около него. 8. Тогаз рече Ависей Давиду: Бог заключи днес врага ти в ръката ти; и сега да го поразя с копието дори до земята заеднъж, и няма да повторя върх него. 9. А Давид рече на Ависея: Да го не погубиш; защото кой може тури ръка на помазаника Господен и да е неповинен? 10. И рече още Давид: Жив Господ, Господ ще го порази; или денят му ще дойде, и ще умре; или ще влезе в бран и ще се свърши. 11. Да ми не бъде от Господа да туря ръка на помазаника Господен! Но вземи сега, моля, копието което е при главата му, и кърчага с водата, та да си отидем. 12. И тъй, взе Давид копието и кърчага с водата от при главата на Саула та си отидоха; и никойй не видя, и никой не усети, и никой не се събуди; защото всичките спяха, понеже дълбок сън от Господа бе паднал на тях. 13. Тогаз мина Давид насреща та застана на върха на

горята от далеч: между тях имаше голямо разстояние. 14. И извика Давид към людете и към Авенира Нировия син и говореше: Не отговаряш ли, Авенире? И отговори Авенир та рече: Кой си ти дето викаш към царя? 15. И рече Давид Авениру: Не си ли мъж ти? и кой е подобен тебе между Израиля? а защо не пазиш господаря си царя? понеже влезе един от людете да погуби царя господаря ти. 16. Не е добро това нещо което стори ти: жив Господ, вие сте дойстойни за смърт, понеже не упазихте господаря си, помазаника Господен. И сега, вижте де е копието на царя и кърчагът с водата които бяха при главата му. 17. И позна Саул гласа Давидов, и рече: Твоят глас ли е, чадо мое Давиде? А Давид рече: Моят глас е, господарю мой царю. 18. И рече: Защо господарят ми гони така раба си? Какво съм сторил? или какво зло има в ръката ми? 19. И сега нека чуе, моля, господарят ми царят думите на раба си. Ако Господ те подигна против мене, нека приеме жъртва; но ако са человечески синове, те нека бъдат проклети пред Господа, защото ме изпъдиха днес да нямам съобщение в наследието Господне, и казват ми: Иди, служи на други богове. 20. И сега, нека не падне кръвта ми на земята пред Господа; защото царят Израилев е излязъл да търси една бълха, като кога гони някой еребица в горите. 21. И рече Саул: Съгреших; върни се, чадо мое Давиде; защото няма вече да ти сторя зло, понеже душата ми биде днес многоценна пред твоите очи: ето, безумие сторих, и голяма погрешка направих. 22. И отговори Давид и рече: Ето царското копие; и нека мине един от момците и да го вземе. 23. А Господ да отдаде всекиму според правдата му и според верността му; защото те предаде Господ днес в ръката ми, но аз не рачих да туря ръката си на помазаника Господен. 24. Ето прочее, както животът ти биде днес многоценен пред очите ми, така и моят живот нека бъде многоценен пред очите на Господа, и той да ме избави от всичките скърби. 25.

Тогаз рече Саул Давиду: Да си благословен, чадо мое Давиде! ти непременно ще извършиш велики дела, и наистина ще се преукрепиш. И Давид си отиде в пътя си; а Саул се върна на мястото си.

ГЛАВА 27.

1. И рече Давид в сърдцето си: Най-сетне ще погина един ден от ръката на Саула: няма по-добро за мене освен да се отърва по-скоро във Филистимската земя: тогаз ще се отчае Саул от мене и ще се напусне да ме не търси вече по всичките предели на Израил: така ще се отърва от ръката му. 2. И стана Давид та премина, той и шестте стотин мъже които бяха с него, при Анхуса Маоховия син, царя на Гет. 3. И остана Давид с Анхуса в Гет, той и мъжете му, всеки с домородието си, и Давид с двете си жени, Ахиноам Иезраелянката, и Авигея Кармилчанката Наваловата жена. 4. И известиха Саулу че побегна Давид в Гет; за това не го потърси вече. 5. И рече Давид Анхусу: Ако съм намерил сега благодат пред очите ти, нека ми се даде място в някой от полските градове да седя там; и защо да седи рабът ти с тебе в царския град? 6. И даде му Анхус в този ден Сиклаг; за това Сиклаг остана на Юдините царе и до днес. 7. А числото на дните колкото седя Давид в земята на Филистимците бе една година и четири месеца. 8. А възлазяше Давид и мъжете му та нападаха върх Гесурийците, Гезрейците, и Амаличаните; защото те бяха от старо време жители на земята, от входа на Сур и дори до Египетската земя. 9. И поразяваше Давид земята, и не оставяше жив ни мъж ни жена; и вземаше овци, и говеда, и осли, и камили, и дрехи; и като се връщаше, дохождаше при Анхуса. 10. И говореше Анхус Давиду: Де направихте нападение днес? И отговаряше Давид: Към юг на Юда, и към юг на Иерамеилците, и към юг на Кенейците. 11. И ни мъж нито

жена не оставяше Давид жив да донесат в Гет, и думаше: Да не би да
възвестят против нас и кажат: Така прави Давид. И такъв беше
обичаят му през всичките дни колкото седя във Филистимската земя.
12. И вярваше Анхус Давида, и казваше: Той направи себе си съвсем
омразен на людете си Израиля; заради това ще ми бъде раб винаги.

ГЛАВА 28.

1. В онези дни събраха Филистимците воинствата си за да излязат да
направят бой против Израиля. И рече Анхус Давиду: Да знаеш
известно че ще излезеш с мене на боя, ти и мъжете ти. 2. И рече
Давид Анхусу: Ти наистина ще познаеш що ще да направи рабът ти.
И рече Анхус Давиду: Заради това ще те направя страж на главата ми
за всегда. 3. А Самуил умря; и всичкий Израил го оплака, и погребе го
в Рама града му. И изпъдил бе Саул от мястото бесовъпрошателите и
вълшебниците. 4. И тъй, събраха се Филистимците купно и дойдоха
та разположиха стана си в Сунам; и събра Саул всичкия Израил, та
разположиха стана си в Телвуе. 5. И когато видя Саул стана на
Филистимците, уплаши се, и разтрепера се сърдцето му твърде много.
6. И попита Саул Господа; но Господ не му отговори нито чрез
сънища, нито чрез Урима, нито чрез пророци. 7. Тогаз рече Саул на
рабите си: Потърсете ми жена бесовъпрошателка, за да ида при нея и
да я попитам. И рабите му рекоха му: Ето, има в Ендор една жена
бесовъпрошателка. 8. И преличи се Саул, и облече други дрехи, и
отиде той и двама мъже с него та дойдоха при жената през нощ; и
рече: Почародействувай ми, моля, чрез бесовъпрошение, и възведи ми
когото ти река. 9. И рече му жената: Ето, ти знаеш що направи Саул,
как изтреби бесовъпрошателите и вълшебниците от мястото: защо
сега впримчаш живота ми да ме умъртвят? 10. И закле й се Саул в
Господа и рече: Жив Господ, няма да ти се случи никакво зло за това.

11. Тогаз рече жената: Кого да ти възведа? И рече: Самуила ми възведи. 12. И когато видя жената Самуила, извика с голям глас; и говори жената Саулу и рече: Защо ме излъга ти? и ти си Саул. 13. И рече й царят: Не бой се; но какво видя ти? И рече жената Саулу: Богове видях които излазяха из земята. 14. И рече й: Какъв е образът му? А тя рече: Един старец възлазя, и е обвит с мантия. И позна Саул че беше Самуил, и наведе се с лицето доземи та се поклони. 15. И рече Самуил Саулу: Защо ми досади ти и ме направи да възлеза? И рече Саул: Нахождам се в голямо утеснение, защото Филистимците ратуват против мене, а Бог се отдалечи от мене, и не ми отговаря вече нито чрез пророци нито чрез сънища; за това те повикнах да ми обадиш що да правя. 16. Тогаз рече Самуил: А защо ме питаш като Господ се е отдалечил от тебе и ти е станал неприятел? 17. Ето, Господ си направи както бе говорил чрез мене; защото раздра Господ царството от ръката ти и го даде на ближния ти Давида. 18. Понеже ти се не покори на гласа Господен, нито извърши големия негов гняв върху Амалика, заради това Господ ти направи това нещо в този ден. 19. И ще предаде Господ Израиля с тебе в ръката на Филистимците; и утре ти и синовете ти ще бъдете с мене; и стана Израилев ще предаде Господ в ръката на Филистимците. 20. Тогаз падна Саул тутакси цял простряи на земята, защото се много уплаши от Самуиловите думи; и сила нямаше в него, понеже не бе ял хляб всичкия ден и всичката нощ. 21. И дойде жената при Саула, и видя го че беше много смутен и рече му: Ето, рабинята ти послуша гласа ти: турих живота си в ръката си, и покорих се на твоите думи които ти ми говори. 22. Сега прочее послушай и ти, моля, гласа на рабинята си, и нека туря малко хляб пред тебе, та яж за да приемеш сила, понеже отиваш на път. 23. Но не щеше, и думаше: Не ща да ям. Рабите му обаче с жената наедно принудиха го, та послуша гласа им; и стана от земята та седна на

поселката. 24. А жената имаше хранена юница в къщата, и побърза та я закла; и взе брашно та замеси, и изпече от него безквасни пити; 25. и донесе пред Саула и пред рабите му, та ядоха. И станаха та си отидоха през онази нощ.

ГЛАВА 29.

1. И събраха Филистимците всичките си воинства в Афек; а Израиляните разположиха стана си при извора който е в Иезраел. 2. И Филистимските войводи заминваха със стотини и с тисящи; а Давид и мъжете му идеха отдире с Анхуса. 3. И рекоха Филистимските началници: Що щат тука тези Евреи? И рече Анхус на Филистимските началници: Не е ли този Давид рабът на Саула царя Израилев, който биде с мене през тези дни или години? и не намерих в него никаква грешка от както е припаднал при мене до този ден. 4. И негодуваха против него Филистимските началници, и рекоха му Филистимските началници: Изпроводи тогоз человека, и нека се върне на мястото си което му си определил, и да не слезе с нас в боя, да не би да ни стане в боя противник; защото как би се примирил той с господаря си? не с главите ли на тези мъже? 5. Не е ли той Давид за когото пееха взаимно в ликовете и говореха: - Саул порази тисящите си, А Давид тмите си. 6. Тогаз повика Анхус Давида та му рече: Жив Господ, наистина ти биде прав, и изходът ти и входът ти с мене в стана е угоден пред очите ми; защото зло не намерих в тебе от който ден си дошел при мене дори до този ден; но пред очите на войводите не си ти угоден. 7. Сега прочее върни се та иди с мир, за да не нанесеш неугодност във Филистимските войводи. 8. И рече Давид Анхусу: Но що съм направил? и що намери ти в раба си от който ден съм пред тебе до този ден, та да не ида да ратувам против неприятелите на господаря си царя? 9. И отговори Анхус и рече

Давиду: Зная че си угоден пред очите ми, като ангел Божий; но Филистимските началници рекоха: Да не възлезе той с нас в боя. 10. Сега прочее стани утре рано с рабите на господаря си които дойдоха с тебе; и като станете утре рано, тутакси като ви се разсъвне идете си. 11. И стана рано на утринта Давид и мъжете му за да си идат, да се върнат във Филистимската земя. А Филистимците възлязоха в Иезраел.

ГЛАВА 30.

1. И когато Давид и мъжете му влязоха в Сиклаг в третия ден, Амаличаните бяха направили нападение в южната страна и в Сиклаг, и поразили бяха Сиклаг и изгорили го бяха с огън. 2. И запленили бяха жените които бяха в него: от малко до голямо не умъртвиха никого, но взеха ги та отидоха в пътя си. 3. А Давид и мъжете му дойдоха в града, и, ето, беше изгорен с огън, и жените им, и синовете им, и дъщерите им запленени. 4. Тогаз Давид и людете които бяха с него възвисиха гласа си та плакаха доде не им остана вече сила да плачат. 5. Така и двете жени на Давида бидоха запленени, Ахиноам Иезраелянката, и Авигея жената на Навала Кармилеца. 6. И оскърби се Давид много, защото людете говореха с камене да го убият, понеже душата на всичките люде беше преогорчена, всеки за синовете си и за дъщерите си; а Давид се укрепи в Господа Бога своего. 7. И рече Давид на Авиатара свещеника, Ахимелеховия син: Донеси ми тук, моля, ефода. И донесе Авиатар ефода при Давида. 8. И попита Давид Господа и рече: Да гоня ли след този пълк? ще ги стигна ли? А той му рече: Гони; защото наистина ще стигнеш, и непременно ще отървеш всичко. 9. Тогаз отиде Давид, той и шестте стотин мъже които бяха с него, та дойдоха до потока Весор, дето останалите се спряха; 10. а

Давид сам и четиристотин мъже гонеха; понеже останаха назад двесте които, уморени, не можаха да преминат потока Восор. 11. И намериха човек Египтянин в полето, и доведоха го при Давида; и дадоха му хляб, и яде, и напоиха го с вода; 12. и дадоха му една част от низаница смокви, и два грозда сухо грозде, та яде, и върна се духът му в него; защото не беше ял хляб нито беше пил вода три дни и три нощи. 13. И рече му Давид: чий си? и от де си? И рече: Отрок съм Египтянин, раб на един Амаличанин; и остави ме господарят ми, понеже се разболях три дни сега, 14. Ние направихме нападение в южната страна на Херетците, и в страните на Юда, и в южната страна на Халева, и изгорихме Сиклаг с огън. 15. И рече му Давид: Можеш ли да ме низведеш към този пълк? А той рече: Закълни ми се в Бога че няма да ме умъртвиш, нито ще ме предадеш в ръката на господаря ми, и ще те низведа при този пълк. 16. И когато го низведе, ето, те бяха разпръснати по лицето на всичкото място та ядяха, и пиеха, и веселяха се заради всичките големи користи които взеха от Филистимската земя и от Юдината земя. 17. И удари ги Давид от зората дори до вечерта на утрешния ден; и не се избави нито един от тях, освен четиристотин момци които седяха на камили и побегнаха. 18. И отърва Давид все що бяха взели Амаличаните; и двете си жени отърва Давид. 19. И не им се изгуби ни малко ни голямо, ни синове ни дъщери, ни корист ни нищо от колкото бяха взели от тях: всичкото върна Давид. 20. И взе Давид всичките овци и говеда, и като ги караха пред другите скотове, говореха: Тези са Давидовите користи. 21. И дойде Давид при двестете мъже които бяха изнемощели та не могоха да идат след Давида, за това ги бе оставил на потока Восор; и излязоха да посрещнат Давида и да посрещнат людете които бяха с него; и когато се приближи Давид при людете, поздрави ги. 22. И отговориха всичките лоши и развращени мъже от онези които бяха

ходили с Давида и рекоха: Понеже те не дойдоха с нас, не щем да им
дадем от користите които отървахме, освен на всекиго жената му и
чадата му; и нека ги вземат та нека си отидат. 23. Но Давид рече: Не
правете така, братие мои, за онези неща които ни даде Господ, който
ни упази и предаде в ръката ни пълка който бе дошел против нас. 24.
И кой ще ви послуша в тази работа? но според дела на слазящия в боя
така ще бъде и делът на седещия при съсъдите: равно ще се делят. 25.
И стана така от онзи ден и после; и направи това закон и повеление в
Израиля до този ден. 26. А когато дойде Давид в Сиклаг, проводи от
тези користи на Юдините старейшини, на приятелите си и рече: Ето
вам благословение от користите на враговете Господни. 27. Проводи
на онези които живееха във Ветил, и на онези в южния Рамот, и на
онези в Ятир, 28. и на онези в Ароир, и на онези в Сифмот, и на онези
в Естемо, 29. и на онези в Рахал, и на онези в градищата на
Иерамеилците, и на онези в градищата на Кенейците, 30. и на онези в
Хорма, и на онези в Хорасан, и на онези в Атах, 31. и на онези в
Хеврон, и на всичките места по които Давид ходеше, той и мъжете
му.

ГЛАВА 31.

1. А Филистимците правеха бран против Израиля; и побегнаха
Израилевите мъже от лицето на Филистимците, и паднаха убити в
гората Гелвуе. 2. И стигнаха Филистимците Саула и синовете му; и
поразиха Филистимците Ионатана, и Авинадава, и Мелхисуя,
Сауловите синове. 3. И натегнуваше битвата върх Саула, и сполучиха
го стрелците мъже; и нарани се тежко от стрелците. 4. И рече Саул на
оръженосеца си: Изтръгни меча си та ме прободи с него, за да не
дойдат тези необрязани та ме прободат и се поругаят с мене. Но
оръженосецът му не рачеше, защото много се боеше. За това взе Саул

меча та падна върх него. 5. И като видя оръженосецът му че умря Саул, падна и той на меча си и умря с него. 6. Така умря Саул, и тримата му синове, и оръженосецът му, и всичките му мъже наедно в самия онзи ден. 7. И Израилевите мъже които бяха оттатък дола и оттатък Иордан, като видяха че бягаха Израилевите мъже, и че Саул и синовете му измряха, оставиха градовете та побегнаха; а Филистимците дойдоха и се населиха в тях. 8. И на утрешния ден, когато дойдоха Филистимците да съблекат убитите, намериха Саула и тримата му синове паднали на горàта Гелвуе. 9. И отсякоха главата му, и извадиха оръжията му, и разпратиха по Филистимската земя наоколо за да раздадат известие в дома на идолите си и между людете. 10. И туриха оръжията му в дома на Астартите, и обесиха тялото му на стената на Ветсан. 11. А като чуха жителите на Явис-галаад за това което направиха Филистимците Саулу, 12. станаха всичките силни мъже та ходиха всичката нощ, и взеха тялото на Саула и телата на синовете му от стената на Ветсан, и дойдоха в Явис та ги изгориха там. 13. И взеха костите им та ги закопаха под дървото в Явис, и постиха седем дни.

II КНИГА НА ЦАРЕТЕ (II КНИГА НА САМУИЛ)

ГЛАВА 1.

1. А след смъртта на Саула, като се върна Давид от поражението на
Амаличаните, седя Давид в Сиклаг два дни. 2. А в третия ден, ето,

дойде человек из стана, от при Саула, с раздрани дрехи и пръст на главата му; и като влезе при Давида, падна на земята та се поклони. 3. И рече му Давид: От де идеш? А той му рече: Аз се отървах от Израилевия стан. 4. И рече му Давид: Какво стана? кажи ми, моля. И отговори: Побягнаха людете от боя, и мнозина даже от людете паднаха и умряха; умряха още и Саул и Йонатан син му. 5. И рече Давид на момъка който му известяваше: Как знаеш че умря Саул и Йонатан син му? 6. И рече онзи момък който му известяваше: Намерих се по случай в гората Гелвуе, и, ето, Саул беше се подпрял на копието си, и, ето, колесниците и конниците го пристигваха. 7. И като погледна отдире си, видя ме, и повика ме. И отговорих: Ето ме. 8. И рече ми: Кой си ти? И отговорих му: Амаличанин съм аз. 9. Пак ми рече: Нападни на мене, моля, та ме убий; защото помрачение ме обзе, понеже животът ми е все още всичкия в мене. 10. И тъй, застанах върх него и го убих, понеже бях уверен че не можеше да живее като падна; и взех венеца който беше на главата му, и гривната която беше на ръката му, та ги донесох тук при господаря си. 11. Тогаз хвана Давид дрехите си та ги раздра; така и всичките мъже които бяха с него. 12. И жалиха и плакаха и постиха до вечерта за Саула, и за Йонатана сина му, и за людете Господни, и за дома Израилев, защото паднаха от меч. 13. А Давид рече на момъка който му известяваше: От де си ти? И отговори: Аз съм син на един пришлец Амаличанин. 14. И рече му Давид: Как се не убоя ти да простреш ръката си за да убиеш помазаника Господен? 15. И повика Давид едного от момците и рече: Пристъпи, нападни върх него. И порази го, и умря. 16. И рече му Давид: Кръвта ти на главата ти; защото устата ти свидетелствуваха против тебе като рече: Аз убих помазаника Господен. 17. И плака Давид този плач за Саула и за сина му Йонатана; 18. (и заръча да научат Юдините синове тази Песен на Лъка, ето, писана е в Книгата

на Праведния:-) 19. О Израилева славо, на високите си места устрелена! Как паднаха силните! 20. Не възвестявайте в Гет, Не проповядвайте по улиците на Аскалон, За да се не зарадват Филистимските дъщери, За да се не развеселят дъщерите на необрязаните. 21. Гори които сте в Гелвуе, нека няма роса нито дъжд на вас, Нито ниви които дават начатки; Защото там бе захвърлен щитът на крепките, Сауловият щит, като че не е бил помазан с елей. 22. От кръвта на убитите, От лоя на крепките, Лъкът Йонатанов не се връщаше назад, И мечът Саулов не се връщаше празден. 23. Саул и Йонатан, Любезните и рачителните в живота си, И в смъртта си не се раздвоиха: Бяха по-леки от орлите, По-силни от лъвовете. 24. Израилеви дъщери, плачете за Саула, Който ви облачаше с червено с украшения, Който туряше златни украшения по дрехите ви. 25. Как паднаха силните всред боя! Йонатане, ударен на високите си места! 26. Прискърбен съм за тебе, брате мой Йонатане! Рачителен ми беше ти: Твоята любов към мене беше чудесна, Превъзхождаше любовта на жените. 27. Как паднаха силните, И погинаха оръжията на боя.

ГЛАВА 2.

1. И след това попита Давид Господа и рече: Да възляза ли в някой от Юдините градове? И Господ рече: Възлез. И рече Давид: Де да възляза? А той му рече: В Хеврон. 2. И тъй, възлезе там Давид и двете му жени, Ахиноам Иезраелянката, и Авигея жената на Навала Кармилеца. 3. И мъжете които бяха с него възведе Давид, всекиго с домородието му; и населиха се в Хевронските градове. 4. И дойдоха Юдините мъже та помазаха Давида за цар над Юдиния дом. И известиха Давиду и рекоха: Мъжете на Явис-галаад бяха които погребоха Саула. 5. И прати Давид вестители при мъжете на Явис-галаад и рече им: Да сте благословени от Господа защото направихте

тази милост на господаря си, на Саула, и погребохте го! 6. Сега прочее
да направи Господ вам милост и истина! така и аз ще ви въздам тази
добрина, понеже направихте това нещо. 7. Сега прочее нека се
укрепят ръцете ви, и бъдете мъжествени; защото господарят ви Саул
умря, а Юдиний дом помазаха мене цар над себе си. 8. Но Авенир
Нировий син, Сауловий военачалник, взе Исвостея, Сауловия син та
го заведе в Маханаим, 9. и направи го цар над Галаад, и над Асурците,
и над Иезраелците, и над Ефрема, над Вениамина, и над всичкия
Израил. 10. На четиридесет години беше Исвостей Сауловий син
когато стана цар над Израиля, и царува две години; но Юдиний дом
последва Давида. 11. И числото на дните в които царува Давид в
Хеврон над Юдиния дом бяха седем години и шест месеци. 12. И тъй,
излезе Авенир Нировий син, и рабите на Исвостея сина Саулова, из
Маханаим в Гаваон. 13. И Йоав Саруиний син и рабите Давидови
излязоха та се посрещнаха близу при водоема на Гаваон; и седнаха
едните отсам водоема, а другите оттатък водоема. 14. И рече Авенир
Йоаву: Нека станат сега момците и да поиграят пред нас. И рече Йоав:
Нека станат. 15. И тъй, станаха та преминаха на чет, дванадесет от
Вениамина, от страната на Исвостея сина Саулова, и дванадесет от
Давидовите раби. 16. И хванаха всеки ближния си за главата та
прекара ножа си в реброто на ближния си, и паднаха заедно, за то
онова място се нарече Хелкат-асурим, което е Гаваон. 17. И стана
сражението много жестоко в онзи ден; и Авенир и Израилевите мъже
се победиха от Давидовите раби. 18. И там бяха тримата Саруини
синове, Йоав и Ависей и Асаил; а Асаил бе лек в нозете като една от
полските сърни. 19. И погна Асаил след Авенира; и като тичаше не
свърна ни на дясно ни на ляво от след Авенира. 20. И погледна Авенир
отзад си и рече: Ти ли си, Асаиле? А той отговори: Аз. 21. И рече му
Авенир: Свърни ти на дясно или на ляво та хвани някого от момците,

и вземи за себе си всеоръжието му. Но не рачи Асаил да свърне от след него. 22. И пак рече Авенир Асаилу: Върни се от след мене: защо да те ударя до земята? как ще дигна тогаз лицето си към Йоава брата ти? 23. Но не рачи да се върне; за това го порази Авенир със задното на копието си в корема, и излезе копието от задниците му; и падна там и умря на самото място. И колкото дохождаха на мястото дето падна та умря Асаил спираха се. 24. А Йоав и Aвисей гонеха след Авенира; и слънцето захождаше когато те дойдоха до хълма Ама, който е срещу Гия, при пътя на Гаваонската пустиня. 25. И събраха се Вениаминовите синове отдир Авенира, и станаха едно тяло, и застанаха на върха на един хълм. 26. Тогаз Авенир извика към Иоава и рече: Ще пояжда ли непрестанно мечът? не знаеш ли че сетнината ще бъде горчива? и до кога на щеш да заповядаш на людете да се върнат от да гонят братята си? 27. И рече Иоав: Жив Бог, ако не би говорил ти, непременно тогаз людете щяха да възлязат в зори, всеки от гонението на брата си. 28. И възтръби Иоав с тръбата, та застанаха всичките люде, и не гонеха вече след Израиля нито се биеха вече. 29. И вървяха Авенир и мъжете му през полето всичката онази нощ, и преминаха Йордан та минаха през всичкия Витрон, и дойдоха в Маханаим. 30. А Иоав се върна от гонението на Авенира; и като събра всичките люде, недоставаха от Давидовите раби деветнадесет мъже и Асаил. 31. Но Давидовите раби поразиха от Вениаминците и от Авенировите мъже триста и шестдесет мъже които умряха. 32. И дигнаха Асаила та го заровиха в гроба на баща му, който бе във Витлеем. А Иоав и мъжете му вървяха цяла нощ и стигнаха в Хеврон около зазоряване.

ГЛАВА 3.

1. И държа много боят между Сауловия дом и Давидовия дом. И Давид
непрестанно се укрепяваше; а Сауловий дом непрестанно
изнемогваше. 2. И родиха се Давиду синове в Хеврон; и първородният
му беше Амнон, от Ахиноам Иезраелянката; 3. а вторий му, Хилеав,
от Авигея жената на Навала Кармилеца; а третий, Авесалом, синът на
Мааха дъщеря на Талмая, Гесурския цар; 4. а четвъртий, Адония, син
на Агита; и петий, Сефатия, син на Авитала; 5. и шестий, Итраам, от
Егла Давидовата жена. Те се родиха Давиду в Хеврон. 6. И като
следваше боят между Сауловия дом и Давидовия дом, Авенир беше
подпорката на Сауловия дом. 7. А Саул имаше наложница на име
Ресфа, дъщеря на Аия. И рече Исвостей на Авенира: Защо влезе ти
при наложницата на баща ми? 8. И разяри се много Авенир за думите
на Исвостея, и рече: Кучешка глава ли съм аз който правя днес милост
към дома на баща ти Саула, към братята му, и към приятелите му,
против Юда, и не те предадох р ръката на Давида, та да ме обвиняваш
днес за тази жена? 9. Така да направи Бог Авениру, и така да му
приложи, ако, както се кле Господ Давиду, не направя така нему, 10. да
преведа царството от Сауловия дом, и да поставя престола Давидов
над Израиля и над Юда, от Дан до Вирсавее. 11. И не можеше вече
Исвостей да отговори ни реч Авениру, понеже му се боеше. 12. Тогаз
проводи Авенир вестители Давиду от своя страна и рече: чия е
земята? И думаше още: Направи уговор с мене; и, ето ръката ми ще
бъде с тебе щото да доведа под властта ти всичкия Израил. 13. А той
рече: Добре; аз ще направя уговор с тебе; но едно нещо искам аз от
тебе; и рече: Няма да видиш лицето ми ако не доведеш пред мене
Михала Сауловата дъщеря когато дойдеш да видиш лицето ми. 14. И
прати Давид вестители на Исвостея Сауловия син и рече: Дай жена
ми Михала която взех жена за себе си за сто Филистимски краекожия.

15. И прати Исвостей та я взе от мъжа ѝ, от Фалтиила Лаисовия син. 16. И дойде с нея мъж ѝ та вървеше и плачеше след нея до Ваурим. Тогаз му рече Авенир: Иди, върни се; и върна се. 17. А Авенир се разговори със старейшините на Израиля и рече: И вчера и завчера искахте Давида да царува над вас. 18. Сега прочее направете това; защото Господ говори за Давида и рече: чрез ръката на Давида раба си ще избавя людете си от ръката на Филистимците, и от ръката на всичките им неприятели. 19. И говори още Авенир в ушите на Вениаминците; и отиде Авенир да говори и в ушите на Давида в Хеврон всичко що бе угодно на Израиля и на всичкия Вениаминов дом. 20. И тъй, дойде Авенир при Давида в Хеврон, и с него двадесет мъже. И направи Давид на Авенира и на мъжете които бяха с него пир. 21. И рече Авенир Давиду: Ще стана и ще ида, и ще събера всичкия Израил при господаря си царя за да направят уговор с тебе, та да царуваш според всичкото желание на душата си. И проводи Давид Авенира, да отиде с мир. 22. И, ето, Давидовите раби и Иоав идеха от едно нашествие, и носеха с себе си много користи; но Авенир не бе с Давида в Хеврон, защото го бе изпроводил, и отишел бе с мир. 23. А като дойде Иоав и всичкото войнство с него, известиха Иоаву и рекоха: Авенир Нировий син дойде при царя; и изпроводи го, та си отиде с мир. 24. Тогаз влезе Иоав при царя и рече: Що направи ти? Ето, Авенир дойде при тебе: защо го изпрати та си отиде? 25. Знаеш добре Авенира Нировия син че дойде за да те измами, и да научи изхода ти и входа ти, и да научи всичко що правиш. 26. И като излезе Иоав от Давида, прати вестители след Авенира, и върнаха го от кладенеца Сира: Давид обаче не знаеше. 27. И когато се върна Авенир в Хеврон, Иоав го свърна при едната страна на вратата за да му говори уж тайно; и там го удари в корема, и умря, за кръвта на брата му Асаила. 28. И след това, като чу Давид, рече: Неповинен съм

аз и царството ми пред Господа в век от кръвта на Авенира сина Нирова. 29. И нека остане на Иоавовата глава и на всичкия му бащин дом; и да не оскудее от Иоавовия дом такъв който има семетечение, или прокажен, или който се подпира на тояга, или пада от меч, или лишен от хляб. 30. Така Иоав и Ависей брат му убиха Авенира, защото бе убил Асаила брата им у Гаваон в сражението. 31. И рече Давид на Иоава и на всичките люде които бяха с него: Раздерете дрехите си, и препашете се с вретище, та плачете пред Авенира. И цар Давид идеше след носилото. 32. И погребоха Авенира в Хеврон; и възвиси царят гласа си и плака над Авенировия гроб; и всичките люде плакаха. 33. И плака царят на Авенира и рече: - Умря ли Авенир както умира безумен? 34. Ръцете ти не се вързаха, Нито нозете ти се туриха в железа. Ти падна както пада някой Пред синовете на неправдата. И всичките люде плакаха пак над него. 35. И дойдоха сетне всичките люде за да предумат Давида да яде хляб като беше още ден; но Давид се закле и рече: Така да ми направи Бог, и така да приложи, ако вкуся хляб или какво-годе нещо преди да зайде слънцето. 36. И научиха това всичките люде, и угодно им биде; както беше угодно на всичките люде всичко което правеше царят. 37. Защото всичките люде и всичкий Израил познаха в онзи ден че не беше от царя да се умъртви Авенир Нировий син. 38. И рече царят на рабите си: Не знаете ли че войвода велик падна този ден в Израил? 39. А аз съм днес слаб, ако и да съм помазан цар; и тези мъже Саруините синове много са жестоки за мене: Господ ще направи въздаяние на делателя на злината според злината му.

ГЛАВА 4.

1. И когато чу Сауловий син че Авенир умря в Хеврон, ръцете му ослабнаха, и всичките Израиляни се смутиха. 2. А Сауловий син

имаше двама мъже които бяха пълководци, името на единия Ваана, а
името на другия Рихав, синове на Римона Виротянина от
Вениаминовите синове; (защото Вирот се вменяваше на Вениамина; 3.
а Виротяните бяха побегнали в Гетаим, и там бяха пришелци до този
ден.) 4. А Ионатан Сауловий син имаше син повреден в нозете. Беше
на пет години на възраст когато дойде известие от Иезраел за Саула и
Ионатана; и дигна го питателката му та бяга; и като бързаше да бяга,
падна той и охромя; а името му беше Мемфивостей 5. И отидоха
синовете на Римона Виротянина, Рихав и Ваана, и в горещината на
деня влязоха в дома на Исвостея, който лежеше на одра в пладнина; 6.
и влязоха там дори до сред дома като че ще вземат жито; и удариха го
в корема; и Рихав и Ваана брат му се избавиха. 7. Защото, когато
влязоха в дома, той лежеше на одра си в ложницата си; и удариха го,
и умъртвиха го, и отсякоха главата, и като взеха главата му отидоха и
вървяха през полето всичката нощ. 8. И донесоха главата на Исвостея
при Давида в Хеврон, и рекоха на царя: Ето главата на Исвостея, сина
на врага ти Саула който искаше живота ти; и Господ даде днес на
господаря ни царя този ден отмъщение от Саула и от семето му. 9. А
Давид отговори на Рихава и на Ваана брата му, синовете на Римона
Виротянина, та им рече: Жив Господ, който избави душата ми от
всичко утеснение, 10. оногози който ми извести и рече: Ето, умря
Саул, и мислеше себе си вестител на добро известие, хванах го та го
убих в Сиклаг вместо мъзда за известието му, 11. а колко повече
человеци лукави които са убили мъж праведен в къщата му, на одра
му! Сега прочее не ща ли да ви изтребя от земята? 12. И заповядя
Давид на момците; и ги убиха, и отсякоха ръцете им и нозете им та
ги обесиха над водоема в Хеврон; а главата на Исвостея взеха та я
заровиха в Авенировия гроб в Хеврон.

ГЛАВА 5.

1. И дойдоха всичките Израилеви племена при Давида в Хеврон и
говориха и рекоха: Ето, кост твоя и плът твоя сме ние. 2. И по-напред
още, когато Саул царуваше над нас, ти беше който извождаше и
въвождаше Израиля; и на тебе рече Господ: Ти ще упасеш людете ми
Израиля, и ти ще бъдеш вожд над Израиля. 3. И дойдоха всичките
старейшини Израилеви при царя в Хеврон; и направи цар Давид
завет с тях в Хеврон пред Господа; и помазаха Давида цар над
Израиля. 4. Давид беше на тридесет години когато стана цар и царува
четиридесет години. 5. В Хеврон царува над Юда седем години и шест
месеци; а в Ерусалим царува тридесет и три години над всичкия
Израил и Юда. 6. И отиде царят и мъжете му в Ерусалим при
Иевусците които живееха в таз земя, които говориха Давиду и рекоха:
Няма да влезеш тук ако не извадиш слепите и хромите; защото
думаха че Давид не ще може да влезе тука. 7. Но Давид превзе
твърдела Сион: той е Давидовият град. 8. И рече Давид в онзи ден:
Който стигне при водовода та удари Иевусците и слепите и хромите,
които ненавиди душата Давидова, ще бъда военачалник. За това
казват: Сляп и хром няма да влязат в дома. 9. И насели се Давид в
твърдела, и нарече го град Давидов. И направи Давид здания около
Мило и вътре. 10. И напредваше Давид и увеличаваше се; и Господ
Бог Саваот бе с него. 11. И прати Хирам Тирския цар посланници при
Давида, и кедрови дърва, и дърводелци, и зидари, та съградиха дом
Давиду. 12. И позна Давид че Господ го утвърди цар над Израиля, и че
въздигна царството му заради людете си Израиля. 13. И взе Давид още
наложници и жени от Ерусалим когато дойде от Хеврон; и родиха се
Давиду още синове и дъщери. 14. А имената на онези които му се
родиха в Ерусалим са тези: Саму и Совав, и Натан, и Соломон, 15. и
Иевар, и Елисуа, и Нефаг, и Яфия, 16. и Елисама, и Елиада, и

Елифалет. 17. А когато чуха Филистимците че помазаха Давида цар над Израиля, възлязоха всичките Филистимци да търсят Давида; и Давид чу за това, и слезе в твърдела. 18. И дойдоха Филистимците та се разпростряха в дола Рафаим. 19. И попита Давид Господа и рече: Да възляза ли към Филистимците? ще ги предадеш ли в ръката ми? И рече Господ Давиду: Възлез; защото непременно ще предам Филистимците в ръката ти. 20. И дойде Давид в Ваал-ферасим; и ги порази там Давид и рече: Господ проломи между враговете ми пред мене както проломят водите. Заради това се нарече името на онова място Ваал-ферасим. 21. И там оставиха идолите си; и дигнаха ги Давид и мъжете му. 22. И възлязоха пак Филистимците та се разпростряха по дола Рафаим. 23. И когато попита Давид Господа, той рече: Не възлизай: обърни се отзад им та нападни върх тях отсреща черниците. 24. И когато чуеш шум като от прехождане по върховете на черниците, тогаз ще прибързаш; защото тогаз Господ ще излезе пред тебе да порази Филистимския стан. 25. И направи Давид както му заповяда Господ, и порази Филистимците от Гава дори да входа в Гезер.

ГЛАВА 6.

1. И пак събра Давид всичките избрани от Израиля, тридесет тисящи. 2. И стана Давид та отиде, и всичките люде с него, от Ваала Юдина за да възнесе от там Божия ковчег, над който се призива името на Господа Саваота който седи на херувимите. 3. И туриха Божия ковчег на нова колесница, и дигнаха го от дома на Авинадава, който бе на хълма; и возеха новата колесница Оза и Ахио, синовете Авинадавови. 4. И дигнаха го (Божия ковчег) от Авинадавовия дом, който беше на хълма; и Ахио идеше пред ковчега. 5. А Давид и всичкий Израилев дом свиреха пред Господа с всякакви видове органи от дърво елха, с

китари, и с псалтири, и с тъпани, и с систри, и с кимвали. 6. И когато дойдоха до гумното на Нахона, простря Оза ръката си към Божия ковчег та го придържа; защото го потресоха воловете. 7. И разпали се гневът Господен против Оза, и порази го Бог там за грешката му; и умря там при Божия ковчег. 8. И оскърби се Давид че Господ направи поражения на Оза; и нарече името на мястото Фарез-Оза, дори до този ден. 9. И уплаши се Давид от Господа в онзи ден, и рече: Как ще възлезе при мене ковчегът Господен? 10. И не рачи Давид да премести ковчега Господен при себе си в Давидовия град, но върна го Давид в дома на Овид-едома Гетеца. 11. И стоя ковчегът Господен в дома на Овид-едома Гетеца три месеци; и благослови Господ Овид-едома и всичкия му дом. 12. И известиха на цар Давида и рекоха: Господ благослови дома на Овид-едома и всичкия му имот поради ковчега Божий. Тогаз отиде Давид та възведе Божия ковчег от дома на Овид-едома в града Давидов с веселие. 13. И когато преминаха шест стъпки тези които носеха ковчега Господен, пожъртвува говеда и огоени телци. 14. И играеше Давид пред Господа с всичка сила; и Давид беше препасан с ленен ефод. 15. И Давид и всичкий Израилев дом възведоха ковчега Господен с възклицание и с тръбен глас. 16. А като влазяше ковчегът Господен в града Давидов, Михала Сауловата дъщеря погледна от прозореца, и като видя цар Давид че скача и играе пред Господа, унищожи го в сърцето си. 17. И донесоха ковчега Господен та го положиха на мястото му, всред скинията която постави Давид за него; и принесе Давид всесъжения и примирителни приношения пред Господа. 18. И когато свърши Давид да приноси всесъженията и примирителните приношения, благослови народа в името на Господа Саваота. 19. И раздаде на всичките люде и на всичкото Израилево множество, от мъж до жена, на всекиго человека по един хляб, и по една мръвка месо, и по едно млинче. Тогаз

всичките люде си отидоха, всеки в къщата си. 20. И върна се Давид за
да благослови дома си. И излезе Михала Сауловата дъщеря да
посрещне Давида, и рече: Колко славен беше днес царят Израилев,
който се съблече днес пред очите на рабините на служителите си,
както се съблича безстидно един от никаквите человеци! 21. И рече
Давид на Михала: Пред Господа който ме избра повече от баща ти, и
повече от всичкия негов дом, да ме постави вожд на людете Господни,
над Израиля, ей, пред Господа играх. 22. И ще се унищожа още
повече, и ще се смиря в очите си; и с рабините за които ти рече, с тях
ще се прославя. 23. За това Михала Сауловата дъщеря не роди чадо
дори до деня на смъртта си.

ГЛАВА 7.

1. И като седна царят в дома си, и успокои го Господ от всякъде, от
всичките му врагове, 2. рече царят Натану: Виж, сега аз живея в кедров
дом, а ковчегът Божий стои всред опони. 3. И рече Натан на царя:
Иди, и направи всичко което е в сърдцето ти; защото Господ е с тебе.
4. И през онази нощ биде слово Господне към Натана и рече: 5. Иди та
кажи на раба ми Давида: Така говори Господ: Ти ли ще ми съградиш
дом за да обитавам? 6. Защото не обитах в дом от който ден възведох
Израилевите синове от Египет дори до този ден, но ходех в шатър и в
скиния. 7. Всякъде дето ходих с всичките Израилеви синове, говорих
ли някога някому от Израилевите племена, на когото заповядах да
пасе людете ми Израиля, да кажа: Защо ми не съградихте кедров дом?
8. Сега прочее така ще речеш на раба ми Давида: Така говори Господ
Саваот: Аз те взех от оградата, от подир стадото, за да си вожд над
людете ми, над Израиля; 9. и с тебе бях всякъде дето ходи ти, и
изтребих всичките ти врагове от пред тебе, и направих те именит
според името на големите които са на земята. 10. И ще определя място

за людете си Израиля и ще ги насадя, та ще обитават на свое особно място, и няма да се преместят вече; и синовете на неправдата няма да ги притесняват вече както по-напред, 11. и както от дните в които поставих съдии над людете си Израиля; и ще те успокоя от всичките ти врагове. Господ ти още възвещава че Господ ще ти съгради дом. 12. Като се изпълнят дните ти и заспиш с отците си, ще въздигна семето ти след тебе което ще излезе из утробата ти, и ще утвърдя царството му. 13. Той ще съгради дом за името ми; и аз ще утвърдя престола на царството му в век. 14. Аз ще му бъда отец, и той ще ми бъде син: ако стори беззаконие, ще го накажа с тояга на мъже и с биения на човечески синове; 15. но милостта ми няма да се отнеме от него както я отнех от Саула когото отмахнах от лицето ти. 16. И ще се утвърди домът ти и царството ти пред тебе до века: престолът ти ще бъде утвърден в век. 17. По всички тези думи и по всичко това видение, така говори Натан Давиду. 18. Тогаз влезе цар Давид та седна пред Господа и рече: Кой съм аз, Господи Иеова? и кой е домът ми, та ме доведе ти до това? 19. Но и това още биде малко пред очите ти, Господи Иеова; и говорил си ти още за дълга бъдещност заради дома на раба си. И този ли е способът на человеците, Господи Иеова? 20. И що може да ти рече вече Давид? защото ти познаваш раба си, Господи Иеова. 21. За словото си и според сърдцето си направил си ти всички тези величия, за да ги направиш известни на раба си. 22. За това си велик, Господи Боже; защото няма подобен тебе, нито има Бог освен тебе, според всичко колкото сме чули с ушите си. 23. И кой е друг народ на земята както твоите люде, както Израил когото Бог дойде да изкупи за свои люде, и да ги направи именити, и да направи заради тях големи и чудни дела, заради земята ти, пред твоите люде които избави ти за себе си от Египет, от народите, и от боговете им? 24. Защото си утвърдил ти за себе си людете си Израиля за да ти са

люде в век; и ти, Господи, им стана Бог. 25. И сега, Господи Боже,
словото което си говорил ти за раба си и за дома му утвърди в век, и
направи както си говорил ти. 26. И да се възвеличи името ти до века,
та да говорят: Господ на Силите е Бог над Израиля; и домът на раба
ти Давида да е утвърден пред тебе. 27. Защото ти, Господи на Силите,
Боже Израилев, откри на раба си и рече: Дом ще ти съградя; за това
рабът ти намери сърдцето си готово да ти се помоли тази молитва. 28.
И сега, Господи Иеова, ти си Бог, и думите ти ще бъдат истинни, и ти
си обещал тези благости на раба си. 29. Сега прочее благоволи да
благословиш дома на раба си за да е пред тебе в век; защото ти,
Господи Иеова, си говорил; и под благословението ти нека е домът на
раба ти благословен в век.

ГЛАВА 8.

1. И след това порази Давид Филистимците, и победи ги; и взе Давид
Метег-ама от ръката на Филистимците. 2. И порази Моавците, и
размери ги с въжа като ги разпростря на земята; и размери с две въжа
за да умъртви, и с едно цяло въже за да остави живи. Така Моавците
станаха роби на Давида подданни. 3. Порази още Давид Ададезера
сина на Реова, царя на Сова, като отхождаше да постави властта си на
реката Евфрат. 4. И взе Давид от него тисяща и седемстотин конници
и двадесет пешци; и пресече Давид жилите на всичките коне на
колесниците, и упази от тях сто коне. 5. И когато дойдоха
Дамасковите Сирийци за да помогнат на Ададезера царя на Сова,
Давид порази от Сирийците двадесет и две тисящи мъже. 6. И тури
Давид стражи в Дамасковата Сирия; и Сириийците станаха раби
подданни Давиду. И упазваше Господ Давида всякъде дето
отхождаше. 7. И взе Давид златните щитове които бяха върху рабите
на Ададезера та ги донесе в Ерусалим. 8. И от Ветах и от Веротай,

градовете Ададезерови, взе цар Давид твърде много мед. 9. чу прочее Той, Ематският цар, че Давид порази всичката сила на Ададезера: 10. прати Той Иорама сина си пред цар Давида за да го поздрави, и да го благослови че победил Ададезера и го поразил; защото Ададезер бе неприятел на Тоя. И донесе Иорам с себе си сребърни съсъди, и златни съсъди, и медни съсъди; 11. и тях посвети цар Давид Господу, с среброто и златото което беше посветил от всичките народи които покори: 12. от Сирия, и от Моав, от Амоновите синове, и от Филистимците, и от Амаличаните, и от користите на Ададезера сина на Реова, царя на Сова. 13. И придоби Давид име когато се връщаше от поражението на осемнадесетте тисящи Сирийци в дола на солта. 14. И тури стражи в Едом: във всичкия Едом тури стражи; и всичките Едомци станаха раби Давиду. И упазваше Господ Давида всякъде дето отхождаше. 15. И царува Давид над всичкия Израил; и правеше Давид съд и правда на всичките си люде. 16. а Иоав синът Саруин беше над воинството; а Иосафат синът Ахилудов, паметописец; 17. а Садок синът Ахитовов и Ахимелех синът Авиатаров, свещеници; а Сарая, писец; 18. а Ванаия Иодаевът син беше над Херетците и над Фелетците; а Давидовите синове бяха двороначалници.

ГЛАВА 9.

1. И рече Давид: Остава ли още някой от Сауловия дом, да му направя милост заради Ионатана? 2. И имаше един раб от Сауловия дом на има Сива. И повикаха го при Давида; и рече му царят: Ти ли си Сива? И той рече: Рабът ти е. 3. И рече царят: Не остава ли още някой от Сауловия дом, за да му направя милост Божия? И рече Сива на царя: Има още един син Ионатанов, повреден в нозете. 4. И рече му царят: Де е той? А Сива рече на царя: Ето го в дома на Махира Амииловия син, в Ло-давар. 5. Тогаз проводи цар Давид та го взе от дома на

Махира сина на Амиила, от Ло-давар. 6. И когато дойде при Давида
Мемфивостей синът на Ионатана, Сауловия син, падна на лице та се
поклони. И рече Давид: Мемфивостее! А той рече: Ето раба ти. 7. И
рече му Давид: Не бой се; защото непременно ще сторя милост с тебе
заради Ионатана отца ти, и ще ти отдам всичките стяжания на отца
ти Саула; и ти ще ядеш хляб на трапезата ми всякога. 8. А той му се
поклони и рече: Кой е рабът ти та да пригледаш таквоз умряло псе
като мене? 9. И повика царят Сива Сауловия раб та му рече: Всичко
що имаше Саул и всичкият му дом дадох на сина на господаря ти. 10.
И тъй, ти ще работиш земята за него, ти и синовете ти и рабите ти, и
ще донасяш доходите, за да има синът на господаря ти храна да яде;
но Мемфивостей, синът на господаря ти, ще яде всякога хляб на
трапезата ми. (А Сива имаше петнадесет синове и двадесет раби.) 11.
И Сива рече на царя: Всичко що заповяда господарят ми царят на раба
си, така ще направи рабът ти. А Мемфивостей, рече царят, ще яде на
трапезата ми като един от царските синове. 12. И имаше
Мемфивостей син малък на име Миха. А всичките които живееха в
дома на Сива бяха раби на Мемфивостея. 13. А Мемфивостей живееше
в Ерусалим; защото ядеше винаги на царската трапеза; и хром бе той
с двете си нозе.

ГЛАВА 10.

1. И след това умря царят на Амоновите синове; и възцари се вместо
него син му Анун. 2. И рече Давид: Ще направя милост на Ануна
Наасовия син, понеже баща му ми направи милост. И прати Давид да
го утеши заради отца му чрез ръката на рабите си. И дойдоха
Давидовите раби в земята на Амоновите синове. 3. А началниците на
Амоновите синове рекоха на господаря си Ануна: Да ли за чест на
отца ти пред очите ти прати Давид пра тебе утешители? Не прати ли

Давид рабите си при тебе за да изпита града, и да го съгледа та да го съсипе? 4. И хвана Анун Давидовите раби та обръсна половината от брадата им, и отсече до половина дрехите им, до бедрата им, и изпрати ги. 5. Когато известиха това Давиду, той изпрати вестител да ги посрещне, (понеже мъжете бяха крайно обезчестени;) и рече царят: Седете в Иерихон доде порастат брадите ви; и върнете се. 6. А като гледаха Амоновите синове че бяха омразни Давиду, пратиха Амоновите синове та наеха от Вет-реовските Сирийци и Совските Сирийци двадесет тисящи пешаци, и от царя на Мааха тисяща мъже, и от Истова двадесет тисящи мъже. 7. И когато чу това Давид, прати Иоава и всичкото воинство на силните. 8. И излязоха Амоновите синове та се опълчиха на бой при входа на вратата; а Сирийците от Сова, и Сеов, и Истов, и Мааха бяха сами на полето. 9. А Иоав, като гледаше че сражението се опълчи против него отпред и отзад, избра от всичките избрани Израилеви та ги опълчи против Сирийците; 10. а остатъка от людете даде в ръката на Ависея брата си, и опълчи ги против Амоновите синове. 11. И рече: Ако се преукрепят Сирийците против мене, тогаз ти ще ми помогнеш; ако ли Амоновите синове се преукрепят против тебе, тогаз аз ще дойда да ти помогна. 12. Укрепи се, и да бъдем мъжествени за людете си и за градовете на Бога нашего; а Господ нека направи което е угодно пред очите му. 13. И приближиха са Иоав и людете с него в сражение против Сирийците; а те побягнаха от лицето му. 14. И когато видяха Амоновите синове че Сирийците побягнаха, тогаз побягнаха и те от лицето на Ависея та влязоха в града. И Иоав се върна от Амоновите синове та дойде в Ерусалим. 15. А като видяха Сирийците че бяха победени от Израиля, събраха се на куп. 16. И прати Ададезер та изведе Сирийците оттатък реката; и дойдоха в Елам; и Совак, войводата на Ададезера, вървеше пред тях. 17. И когато се извести Давиду, събра всичкия Израил, и

премина Йордан та дойде в Елам. А Сирийците се опълчиха против Давида и биха се с него. 18. И побягнаха Сирийците от Израиля; и изтреби Давид от Сирийците седемстотин колесници и четиридесет тисящи конници, и Совака войводата им порази; и умря там. 19. И като видяха всичките цари рабите на Ададезера че се победиха от Израиля, направиха мир с Израиля, и станаха им раби. И Сирийците се боеха да помогнат вече на Амоновите синове.

ГЛАВА 11.

1. И на другото лято, в което време излазят царете на бой, прати Давид Иоава, и рабите си с него, и всичкия Израил; и разбиха Амоновите синове, и обсадиха Рава. А Давид остана в Ерусалим. 2. И надвечер, когато стана Давид от одъра си, разхождаше се по покрива на царския дом; и видя от покрива жена която се къпеше; и жената бе много красна на глед. 3. И прати Давид та разпита за жената. И рече един: Не е ви тя Витсавее дъщерята на Елиама, жената на Урия Хетееца? 4. И прати Давид вестители та я взе, и когато дойде при него лежа с нея, (защото се бе очистила от нечистотата си;) и върна се тя у дома си. 5. И зачна жената; и прати та извести Давиду и рече: Непраздна съм. 6. И прати Давид на Иоава и каза: Изпрати ми Урия Хетееца. И изпрати Иоав Урия при Давида. 7. И когато дойде при него Урия, попита го Давид как е Иоав, и как са людете, и как отива боят. 8. И рече Давид на Урия: Слез в дома си та омий нозете си. И излезе Урия из царевия дом; и след него отиде дял от царевата трапеза. 9. Но Урия спа при вратата на царския дом с всичките раби на господаря си, и не слезе у дома си. 10. И когато известиха Давиду и рекоха: Не слезе Урия у дома си, рече Давид на Урия: Не си ли дошел от пътуване? защо не слезе у дома си? 11. И рече Урия Давиду: Ковчегът, и Израил, и Юда обитават в шатри; и господарят ми Иоав и рабите на господаря

ми са разположени в стан по лицето на полето; а аз ли да ида у дома си за да ям и да пия и да спя с жена си? Жив си и жива е душата ти, не направям аз това нещо. 12. И рече Давид на Урия: Престой тука и днес, и утре ще те изпроводя. И престоя Урия в Ерусалим през онзи ден и през другия. 13. И повика го Давид, та яде пред него и пи; и опи го. И вечерта излезе да спи на одъра си с рабите на господаря си; а у дома си не слезе. 14. И на утринта писа Давид писмо Иоаву, и прати го чрез Урийна ръка. 15. И писа в писмото и рече: Турете Урия там дето боят е най-силен: сетне се оттеглете от него, за да се удари той и да умре. 16. И като държеше Иоав града под стража, определи Урия на едно място дето знаеше че има силни мъже. 17. И излязоха мъжете от града та се биха с Иоава; и паднаха неколцина от людете от Давидовите раби; умря още и Урия Хетеецът. 18. И прати Иоав та извести Давиду всичките случаи на боя. 19. И заповяда на вестителя и рече: Като свършиш да казваш на царя всичките случаи на боя 20. ако се разпали гневът на царя и ти рече: Защо се приближихте при града да се биете? не знаехте ли че щяха да стрелят от стената? 21. Кой порази Авимелеха сина на Иерувесета? не хвърли ли една жена от стената част от воденичен камик върх него, та умря в Тевес? Защо се приближихте при стената? тогаз ти речи: Умря и рабът ти Урия Хетеецът. 22. И отиде вестителят, и дойде та извести Давиду всичкото за което го изпрати Иоав. 23. И рече вестителят Давиду: Преукрепиха се против нас мъжете та излязоха към нас на полето, и прогонихме ги дори до входа на вратата. 24. Но стрелците стрелиха от стената върх рабите ти; и умряха едни от рабите на царя, още и рабът ти Урия Хетеецът умря. 25. Тогаз рече Давид на вестителя: Така ще речеш Иоаву: Да тя не смущава това нещо, защото мечът пояжда някогаш едного, и някогаш другиго: укрепи боя си против града и съсипи го; и ти го насърдчи. 26. И като чу Уриевата жена че умрял мъж й Урия,

плака за мъжа си. 27. И като премина плачът, проводи Давид та я взе в дома си; и стана му жена, и роди му син. Но делото което направи Давид видя се зло пред очите на Господа.

ГЛАВА 12.

1. И проводи Господ Натана при Давида. И дойде при него та му рече: Имаше двама мъже в един град, единият богат, а другият сиромах. 2. Богатият имаше овци и говеда твърде много. 3. А сиромахът нямаше друго освен едно малко агне женско което бе купил, и хранеше го; и порасна то с него и с чадата му наедно, от хляба му ядеше, и от чашата му пиеше, и на лоното му лежеше, и то му беше като дъщеря. 4. И дойде един пътник при богатия; и посвидя му се да вземе от овците си и от говедата си да приготви на пътника който бе дошел при него, но взе на сиромаха агнето та го приготви за человека който бе дошел при него. 5. И разпали се много гневът на Давида против тогоз человека; и рече Натану: Жив е Господ, достоен е за смърт този человек който е сторил това; 6. и ще плати агнето четверократно понеже е сторил това дело, и понеже не се е смилил. 7. И рече Натан Давиду: Ти си този человек. Така говори Господ Бог Израилев: Аз те помазах цар над Израиля; и аз те избавих от Сауловата ръка, 8. и дадох ти дома на господаря ти, и жените на господаря ти в лоното ти, и дадох ти Израилевия и Юдиния дом; и ако беше малко това, приложил бих ти това и това. 9. Защо презря ти словото Гсоподне та стори злото пред очите му? Ти порази с меч Урия Хетееца, и взе си за жена жена му, а него умъртви ти с меча на Амоновите синове. 10. Сега прочее няма да се оттегли никога меч от дома ти понеже ме презря ти та взе жената на Урия Хетееца за да ти е жена. 11. Така говори Господ: Ето, ще подигна против тебе злини от дома ти, и ще взема жените ти пред очите ти та ще ги дам на ближния ти; и ще лежи с жените ти

пред това слънце. 12. Защото ти направи тайно; но аз ще направя това
нещо пред всичкия Израил и пред слънцето. 13. И рече Давид Натану:
Съгреших Господу. А Натан рече Давиду: И Господ отне
съгрешението ти: няма да умреш. 14. Но понеже с това нещо ти даде
голяма причина на враговете Господни да хулят, за това детето което
ти се роди непременно ще умре. 15. И отиде си Натан в дома си. А
Господ порази детето което роди Уриевата жена Давиду; и разболя се.
16. И моли се Давид Богу за детето, и пости Давид, и влезе та
пренощува легнал на земята. 17. И станаха старейшините на дома му
та дойдоха при него за да го дигнат от земята; но не рачи, нито яде
хляб с тях. 18. И в седмият ден умря детето. И уплашиха се
Давидовите раби да му обадят че е умряло детето, защото думаха: Ето
доде бе живо още детето говорехме му, и не послушваше гласа ни; а
как да му кажем че е умряло детето, та да си направи зло? 19. Но като
видя Давид че рабите му шепнеха помежду си, разумя Давид че е
умряло детето; за това рече Давид на рабите си: Умря ли детето? И те
рекоха: Умря. 20. Тогаз стана Давид от земята, и оми се, и помаза се, и
промени дрехите си, и влезе в дома Господен та се поклони. После
влезе в дома си и поиска да яде; и туриха пред него хляб да яде. 21. И
рекоха му рабите му: Що е това което стори ти? Ти пости и плака за
детето когато беше живо; а като умря детето ти стана и яде хляб. 22. И
рече: До когато още детето беше живо постих и плаках, защото рекох:
Кой знае? може да ме помилва Бог, и да остане детето живо. 23. Но
сега умря; защо да постя? Мога ли да го повърна пак? Аз ще ида при
него, а то не ще да се върне при мене. 24. И утеши Давид жена си
Витсавее, и влезе при нея та лежа с нея; и роди син и нарече името му
Соломон; и Господ го възлюби. 25. И проводи чрез ръката на Натана
пророка та нарече името му Иедидия заради Господа. 26. А Иоав
ратува против Рава на Амоновите синове, и облада царския град. 27. И

прати Иоав вестители Давиду и рече: Ратувах против Рава, и превзел съм даже града на водите. 28. Сега прочее събери остатъка на людете та разположи стана си против града, и обладай го, за да не обладая аз града, и се нарече името ми над него. 29. И събра Давид всичките люде та отиде в Рава, и се би против него, и облада го. 30. И взе венеца на царя им от главата му, на който тежината беше един златен талант с многоценни камене; и положи се на Давидовата глава. И изнесе из града користи твърде много. 31. И людете които бяха в него изведе та ги тури под триони и под железни дикани и под железни секири, и преведе ги през пещта на кирпичите; и така направи в всичките градове на Амоновите синове. Тогаз се върна Давид и всичките люде в Ерусалим.

ГЛАВА 13.

1. И след това Авесалом Давидовът син имаше сестра хубава на име Тамар; и възлюби я Амнон синът Давидов. 2. И страдаше Амнон толкоз щото се разболя за сестра си Тамар, защото беше девица; и видеше се на Амнона твърде мъчно да ѝ стори нещо. 3. И имаше Амнон един приятел, името му Ионадав, син на Сама Давидовия брат; а Ионадав беше человек много хитър. 4. И рече му: Защо ти, сине царев, слабееш толкоз из ден в ден? не щеш ли да ми явиш това? И рече му Амнон: Обичам Тамар сестрата на брата ми Авесалома. 5. А Ионадав му рече: Легни на леглото си та се престори болен; и когато дойде отец ти да те види, речи му: Нека дойде, моля, Тамар сестра ми, и нека ми донесе да ям, и нега сготви пред мене ястието, да видя и да ям от ръката ѝ. 6. И легна Амнон та се престори болен; и като дойде царят да го види, рече Амнон на царя: Нека дойде, моля, сестра ми Тамар, и нека направи пред мене две мекици за да ям от ръката ѝ. 7. И проводи Давид в дома при Тамар и каза: Иди сега в дома на брата си

Амнона та му сготви ястие. 8. И отиде Тамар в дома на брата си Амнона който беше легнал; и взе тесто та замеси, и направи мекици пред него, и сготви мекиците. 9. Сетне взе сковрадата та ги изсипа пред него; но не рачи да яде. И рече Амнон: Извадете всичките человеци що са при мене. И излязоха от при него всички. 10. И рече Амнон на Тамар: Донеси ястието в ложницата за да ям от ръката ти. И Тамар взе мекиците които направи та донесе в ложницата при Амнона брата си. 11. И като ги донесе близу при него да яде, хвана я та й рече: Ела, леж с мене, сестро моя. 12. А тя му рече: Не, брате мой, не ме насилвай, защото не прилича таквоз нещо да стане в Израил: да не направиш това безумие. 13. И аз де да скрия укора си? но и ти ще бъдеш като един от безумните в Израил. Сега прочее, моля, говори на царя; защото не ще ме отрече на тебе. 14. Но той не рачи да послуша гласа й; и понеже бе по-як от нея, насили я, и лежа с нея. 15. Тогаз Амнон я възненавидя с ненавист много голяма, щото ненавистта с която я възненавидя бе по-голяма от любовта с която я бе възлюбил. И рече й Амнон: Стани, иди си. 16. А тя му рече: Няма причина: това зло дето да ме изпъдиш е по-голямо от другото което ми стори. Но той не рачи да я послуша. 17. И викна момъка който му слугуваше и рече: Отпрати сега тази вън от мене, и заключи вратата след нея. 18. И тя бе облечена с пъстра дреха; защото царските дъщери, девиците, с таквиз дрехи се обличаха. И извади я вън слугата му та заключи вратата след нея. 19. Тогаз Тамар взе пепел на главата си, и раздра пъстрата дреха която бе на нея, и като тури ръцете си на главата си, отхождаше, вървеше, и викаше. 20. И рече й Авесалом брат й: Амнон ли брат ти се сходи с тебе? Но мълчи сега, сестро моя: брат ти е; не оскърбявай сърдцето си за това нещо. И тъй, Тамар седеше като вдовица в дома на брата си Авесалома. 21. И когато чу цар Давид всички тези работи, много се разгневи. 22. А Авесалом не говори с

Амнона ни зло ни добро; защото ненавиждаше Авесалом Амнона понеже насили сестра му Тамар. 23. И след цели две години Авесалом имаше стригачи в Ваал-асор, който е близу при Ефрем, и покани Авесалом всичките царски синове. 24. И дойде Авесалом при царя та рече: Ето, сега рабът ти има стригачи: нека дойде, моля, царят и рабите му с раба ти. 25. И рече царят на Авесалома: Не, сине мой, да не идем сега всички, за да не сме ти тегота. И принуди го; но не рачи да иде, и го благослови. 26. Тогаз рече Авесалом: Ако не, нека дойде с над поне Амнон брат ми. И рече му царят: Защо да дойде с тебе? 27. Но Авесалом го принуди, та проводи с него Амнона и всичките царски синове. 28. И заповяда Авесалом на слугите си и рече: Гледайте, когато се развесели сърдцето на Амнона от виното, и ви река: Поразете Амнона, тогаз го убийте. Не бойте се: не съм ли аз който ви заповядвам? укрепете се, и бъдете синове на сила. 29. И направиха Авесаломовите слуги на Амнона както заповяда Авесалом. Тогаз станаха всичките царски синове и възседнаха всеки мъската си та побягнаха. 30. И като бяха те на пътя, слух стигна до Давида, и казваше се: Авесалом порази всичките царски синове, и не остана от тях ни един. 31. Тогаз стана царят, раздра дрехите си, и легна на земята; и всичките му раби които предстояваха раздраха дрехите си. 32. И отговори Ионадав синът на Сама, брата Давидов, и рече: Да не рече господарят ми че са убили всичките момци, царски синове, защото само Амнон е умрял; понеже Авесалом беше решил това от който ден насили сестра му Тамар. 33. Сега прочее, нека не тури господарят ми царят нещо в сърдцето си, и рече че всичките царски синове са умрели; защото само Амнон е умрял. 34. А Авесалом побягна. И стражът момъкът дигна очите си та видя, и, ето, люде много вървяха по пътя зад него от къде страната на гората. 35. И рече Ионадав на царя: Ето, царските синове идат: според думата на раба ти

така е станало. 36. И като свърши да говори, ето, царските синове дойдоха, и дигнаха гласа си та плакаха; и царят още и всичките му раби плакаха с плач много голям. 37. А Авесалом побягна и отиде при Талмая Амиудовия син, царя на Гесур; и жали Давид са сина си всичките дни. 38. Авесалом прочее побягна та отиде в Гесур, и там бе три години. 39. А цар Давид имаше силно желание да излезе към Авесалома, защото беше се утешил за Амноновата смърт.

ГЛАВА 14.

1. И позна Иоав Саруиний син че сърдцето на царя беше към Авесалома. 2. И проводи Иоав в Текое та доведе от там една умна жена, и рече й: Престори се, моля, че си в сетование, и облечи дрехи на сетование, и не се помазвай с елей, но бъди като жена сетуваща много дни за мъртвец; 3. и иди при царя та му говори според тези думи. И тури Иоав думите в устата й. 4. И като говори Текойката жена на царя, падна на лице до земята та се поклони и рече: Помогни ми, царю. 5. И рече й царят: Що имаш? А тя рече: Ох! аз към жена вдовица, и умря мъж ми. 6. И рабинята ти имаше двама синове, които се сбиха и двамата на полето; и нямаше някой да ги раздвои, но удари единият другия и го уби. 7. И, ето, станаха всичките роднини против рабинята ти та рекоха: Предай оногози който удари брата си за да го умъртвим за живота на брата му когото уби, и да изтребим купно наследника; и така ще угасят въглена който ми е останал та да не оставят на мъжа ми име нито остатък по лицето на земята. 8. И рече царят на жената: Иди в дома си, а аз ще заповядам за тебе. 9. И рече Текойката жена на царя: Господарю мой царю, нека е на мене беззаконието, и на отеческия ми дом; а царят и престолът му да са неповинни. 10. И рече царят: Който проговори против тебе, доведи го при мене; и няма вече да те докачи. 11. И тя рече: Нека помене, моля,

царят Господа Бога своего, и нека не остави да се умножат
отмъстителите на кръвта за изтребление и да погубят сина ми. А той
рече: Жив Господ, нито един косъм на сина ти не ще падне на земята.
12. Тогаз рече жената: Нека говори, моля, рабинята ти слово на
господаря си царя. И рече: Говори. 13. И рече жената: Защо си
помислил ти таквоз нещо против Божиите люде? понеже царят
говори това като повинен человек когато царят не възвращава
заточения си. 14. Защото непременно ще умрем, и сме като вода
разляна по земята която се не събира пак; и Бог не отнема душа, но
намерва средства щото заточеният да не остане отдалечен от него. 15.
Сега за това дойдох да поговоря това на господаря си царя, защото
людете ме уплашиха; и рабинята ти рече: Ще говоря сега на царя:
може-би царят да изпълни прошението на рабинята си. 16. Защото
царят ще послуша, за да избави рабинята си от ръката на человека
който иска да погуби мене и сина ми купно от Божието наследие. 17.
Рече даже рабинята ти: Речта на господаря ми царя ще бъде сега
утешителна; защото както е ангел Божий така е господарят ми царят
за да разсъждава за доброто и злото; и Господ Бог твой ще бъде с тебе.
18. Тогаз отговори царят и рече на жената: Да не скриеш от мене сега
това за което ще те попитам аз. И рече жената: Нека проговори, моля,
господарят ми царят. 19. И рече царят: С тебе ли е в всичко това
ръката на Иоава? И жената отговори и рече: Жива е душата ти,
господарю мой царю, от всичко това що изрече господарят ми царят
никой не може да уклони ни на дясно ни на ляво; защото рабът ти
Иоав, той ми заповяда, и той тури всички тези думи в устата на
рабинята ти. 20. Рабът ти Иоав направи това за да обърне лицето на
тази дума; и господарят ми е мъдър като мъдростта на ангел Божий
за да познава всичко що е на земята. 21. И рече царят на Иоава: Ето,
сега направих това нещо; иди прочее, доведи младия Авесалома. 22. И

падна Иоав с лицето на земята та се поклони, и благослови царя. И
рече Иоав: Днес познава рабът ти че намерих благодат пред очите ти,
господарю мой царю, защото царят стори според думата на раба си.
23. Тогаз стана Иоав та отиде в Гесур, и доведе Авесалома в Ерусалим.
24. И рече царят: Да се върне в дома си, и да не види лицето ми. И
върна се Авесалом в дома си, и не видя лицето на царя. 25. А в
всичкия Израил нямаше человек толкоз много похвален заради
красотата си както Авесалом: от петата на ногата му дори до върха му
нямаше в него порок. 26. И когато стрижеше главата си, (защото всяка
година я стрижеше; понеже космите му натегнуваха, за това ги
стрижеше,) претегляше власите на главата си, и тежеха двесте сикли
според царската теглилка. 27. И родиха се Авесалому трима синове и
една дъщеря именуема Тамар: тя бе прекрасна жена. 28. И седя
Авесалом в Ерусалим две години цели, а лицето на царя не видя. 29.
За това проводи Авесалом до Иоава за да го проводи при царя; но той
на рачи да дойде при него. Прати пак втори път, но не рачи да дойде.
30. Тогаз рече на рабите си: Вижте, нивата на Иоава е близу при
моята, и има ечимик там: идете та го изгорете с огън. И изгориха
Авесаломовите раби нивата с огън. 31. И стана Иоав та отиде при
Авесалома в къщата, и рече му: Защо изгориха слугите ти нивата ми
с огън? 32. А Авесалом отговори Иоаву: Ето, пратих при тебе и рекох:
Ела тук да за те проводя при царя да речеш: Защо съм дошел от
Гесур? по-добре щеше да е за мене да бях още там: сега прочее нека
видя лицето на царя; и ако има неправда в мене, нека ме умъртви. 33.
Тогаз Иоав дойде при царя та му извести това; и повикна Авесалома,
та дойде при царя, и поклони се с лицето до земята пред царя; и царят
целуна Авесалома.

ГЛАВА 15.

1. И след това приготви си Авесалом колесници и коне, и петдесет мъже за да тичат пред него. 2. И ставаше Авесалом рано та стоеше при пътя на портата; и когато някой имаше някоя препирня та дохождаше при царя за съд, тогаз Авесалом го викаше при себе си и думаше: От кой си град? А той отговаряше: Слугата ти е от еди-кое племе на Израиля. 3. И говореше му Авесалом: Виж, твоята работа е добра и права; но няма кой да те слуша от страна на царя. 4. Говореше още Авесалом: Кой да ме определелеше съдия на таз земя, за да иде при мене всеки който има препирня или съд, та да го оправдавам! 5. И когато някой се приближаваше за да му се поклони, простираше ръката си та го хващаше и го целуваше. 6. И така правеше Авесалом на всекиго Израилянина който дохождаше при царя за съд; и подкрадваше Авесалом сърдцата на Израилевите мъже. 7. И в свършъка на четиридесет години рече Авесалом на царя: Да ида, моля, за да изпълня в Хеврон обричането си което обрекох Господу; 8. защото рабът ти обрече обричане когато обитаваше в Гесур, в Сирия, и казах: Ако ме върне наистина Господ в Ерусалим, тогаз ще послужа Господу. 9. И рече му царят: Иди с мир. И стана та отиде в Хеврон. 10. А Авесалом разпрати съгледатели по всичките Израилеви племена, и каза: Като чуете гласа на тръбата ще речете: Авесалом се възцари в Хеврон. 11. И отидоха с Авесалома двесте мъже от Ерусалим, поканени; и отидоха с незлобие, и не знаеха нищо. 12. И покани Авесалом Ахитофела Гилонеца, Давидовия съветник, от града му, от Гило, като приносяше жъртвите. И съзаклятието бе яко; и людете се умножаваха непрестанно при Авесалома. 13. И дойде вестител при Давида и рече: Сърдцата на Израилевите мъже се обърнаха след Авесалома. 14. И рече Давид на всичките си слуги които бяха с него в Ерусалим: Станете да бягаме, защото не ще можем да се упазим от

лицето на Авесалома: побързайте да отидем, за да не ускори та ни стигне, и докара злото върх нас, и порази града с острото на ножа. 15. И царските слуги рекоха на царя: Всичко що избере господарът ни царят, ето ние рабите ти. 16. И излезе царят, и всичкият му дом след него. И остави царят десет жени наложници за да пазят дома. 17. И излезе царят, и всичките люде след него, и застанаха на едно място далеч. 18. И всичките му слуги вървяха близу до него; и всичките Херетци, и всичките Фелетци, и всичките Гетци, шестстотин мъже, които дойдоха след него от Гет, вървяха пред царя. 19. Тогаз рече царят на Итая Гетеца: Защо идеш и ти си нас? върни се ти обитавай с царя, защото си чужденец и преселен от мястото си. 20. Вчера дойде; и днес да те направя ли да се скиташ с нас? Ето, аз ще ида където мога: ти се върни, вземи още и братята си: милост и истина с тебе! 21. А Итай отговори на царя и рече: Жив Господ, и жив господарят ми царят, дето и да е господарят ми царят, или в смърт или в живот, непременно там ще бъде и рабът ти. 22. И рече Давид на Итая: Ела та премини. И премина Итай Гетецът, и всичките му мъже, и всичките деца що бяха с него. 23. А всичкото място плачеше с голям глас; и преминаваха всичките люде, премина и царят потока Кедрон; и всичките люде преминаха през пътя на пустинята. 24. И ето Садок, и с него всичките Левити които носеха ковчега на Божия завет; и поставиха Божия ковчег, и Авиатар приносяше жъртва доде свършиха всичките люде да преминват от града. 25. И рече царят на Садока: Върни Божия ковчег в града: ако намеря благодат пред очите на Господа, ще ме направи да се върна и да видя него и обиталището му: 26. ако ли рече така: Нямам благоволение в тебе, ето аз, нека ми направи каквото е угодно пред очите му. 27. Рече царят още на Садока свещеника: Не си ли ти гледач? върни се в града с мир, ти и Ахимаас син ти, и Ионатан, синът Авиатаров, двамата ви синове с вас. 28.

Вижте, аз ще се забавя по полетата на пустинята доде дойде реч от вас за да ми извести. 29. И тъй, Садок и Авиатар върнаха Божия ковчег в Ерусалим, и останаха там. 30. А Давид възхождаше през възхода на маслинената гора, възхождаше и плачеше, и имаше главата си покрита, и вървеше бос; и всичките люде що бяха с него имаха всеки главата си покрита, и възлазяха и плачеха. 31. И известиха Давиду и рекоха: Ахитофел е между съзаклятниците с Авесалома. И рече Давид: Господи, моля ти се, осуети съвета на Ахитофела. 32. И когато дойде Давид на върха на гората, дето се поклони Богу, ето, посрещна го Хусай Архиецът, и имаше раздрана дрехата си и пръст на главата си. 33. И Давид му рече: Ако минеш с мене та ще ми бъдеш товар. 34. Ако ли се върнеш в града та речеш на Авесалома: Царю, ще ти бъда раб; както бях раб на баща ти до сега, така ще бъда на тебе раб, тогаз можеш заради мене да превърнеш съвета на Ахитофела. 35. И не са ли там с тебе Садок и Авиатар свещениците? всичко прочее каквото би чул от дома на царя ще известиш на Садока и Авиатара свещениците. 36. Ето там с тях двамата им синове, Ахимаас Садоков и Ионатан Авиатаров; и чрез тях ще ми изпращате всичко каквото чуете. 37. И като влезе в града Хусай Давидовий приятел, Авесалом влезе в Ерусалим.

ГЛАВА 16.

1. И когато премина Давид малко върха, ето, Сива, слугата на Мемфивостея, срещна го с два осла оседлани, и имаше на тях двесте хляба, и сто грозда сухо грозде, и сто низаници летни овощия, и мех вино. 2. И рече царят на Сива: Защо носиш това? А Сива рече: Ослите са за домородието на царя за да ездят, а хлябовете и летните овощия да ядат момците, а виното да пият които изнемощеят в пустинята. 3. Тогаз рече царят: А де е синът на господаря ти? И рече Сива на царя:

Ето, седи в Ерусалим, защото рече: Днес Израилевий дом ще възвърне на мене царството на отца ми. 4. И рече царят на Сива: Ето, твой е всичкият имот Мемфивостеев. И рече Сива: Кланям ти се: нека намеря благодат пред очите ти, господарю мой царю. 5. И когато дойде цар Давид у Ваурим, ето, излазяше от там человек от рода на Сауловия дом, на име Семей, син Гираев; и излезе та вървеше и кълнеше, 6. и хвърляше камене върх Давида и върх всичките слуги на цар Давида; а всичките люде и всичките силни бяха му от дясно и от ляво. 7. И така говореше Семей и кълнеше: Излез, излез, мъжу кръвниче и мъжу злотворниче! 8. Върна ти Господ всичката кръв на Сауловия дом вместо когото се възцари ти, и предаде Господ царството в ръката на Авесалома сина ти; и, ето, ти се хвана в злото си, защото си мъж кръвник. 9. Тогаз Ависей Саруинът син рече на царя: Защо това мъртво псе да кълне господаря ми царя? остави, моля, да премина и да му отсека главата. 10. А царят рече? Що има между мене и вас, синове Саруини? Нека кълне, защото Господ му рече: Прокълни Давида. а кой ще рече: Защо направи ти така? 11. И рече Давид на Ависея и на всичките си слуги: Ето, син ми който е излязъл из утробата ми иска живота ми, колко повече сега този Вениаминец! Оставете го, нека кълне, защото Господ му заповяда. 12. Нека пригледа Господ оскърблението ми, и ми въздаде Господ добро вместо клетвата на тогова днес. 13. И вървеше Давид и мъжете му по пътя; а Семей вървеше покрай гората срещу него та кълнеше като вървеше, и хвърляше камене на него; и прашеше с пръст. 14. И дойде царят и всичките люде що бяха с него, уморени, та си починаха там. 15. А Авесалом, и всичките люде, и Израилевите мъже дойдоха в Ерусалим, и Ахитофел с него. 16. И когато дойде при Авесалома Хусай Архиецаът, приятелят Давидов, рече Хусай на Авесалома: Да е жив царят, да е жив царят! 17. А Авесалом рече на Хусая: Тая ли е милостта

ти към приятеля ти? защо не отиде с приятеля си? 18. И рече Хусай
Авесалому: Не; но на оногоз когото избра Господ, и тези люде, и
всичките Израилеви мъже, негов ще бъда, и с него ще живея. 19. И
после, кому ще слугувам аз? не пред сина му ли? както слугувах пред
отца ти, така ще бъда пред тебе. 20. Тогаз рече Авесалом на
Ахитофела: Сдумайте се помежду си що ще да правим. 21. И рече
Ахитофел на Авесалома: Влез при наложниците на отца си които е
оставил да пазят дома; и ще чуе всичкий Израил че си станал ти
омразен на отца си; и ще се усилят ръцете на всичките които са с
тебе. 22. И поставиха на Авесалома шатър върх къщния покрив, та
влезе Авесалом при наложниците на отца си пред всичкия Израил. 23.
И съветът на Ахитофел който даваше в онези дни беше както кога би
търсил някой съвет от Бога: така се имаше всеки Ахитофелов съвет и
пред Давида и пред Авесалома.

ГЛАВА 17.

1. И рече Ахитофел на Авесалома: Да избера сега двадесет тисящи
мъже, и да стана да погна след Давида през нощта. 2. И ще ида върх
него като е утруден и ослабели ръцете му, и ще го уплаша; и
всичките люде що са с него ще побегнат, и ще поразя само царя; 3. и
ще върна всичките люде към тебе: мъжът когото ти търсиш струва
колкото връщането на всичките: всичките люде ще бъдат в мир. 4. И
угодно биде това слово на Авесалома и на всичките Израилеви
старейшини. 5. Тогаз рече Авесалом: Повикай сега и Хусая Архиеца, и
нека чуем що ще да рече и той. 6. И когато влезе Хусай при
Авесалома, говори му Авесалом и рече: Ахитофел говори то този
начин: трябва ли да направим според неговото слово? ако ли не,
говори и ти. 7. И рече Хусай на Авесалома: Не е добър този съвет
който даде Ахитофел този път. 8. И рече Хусай: Ти знаеш баща си и

неговите мъже, че са силни и преогорчени в душата, както мечка лишена от чадата си в полето; и баща ти е ратник мъж, и не ще да остане през нощта с людете. 9. Ето, сега е скрит в някой ров или в друго някое място; и ако паднат някои от тези в начало, всеки който чуе ще рече: Съкрушение стана в людете които следват Авесалома. 10. Тогаз и юначният, комуто сърдцето е като сърдцето на лъв, съвсем ще премре; защото всичкий Израил знае че баща ти е юнак и които са с него силни мъже са. 11. Заради това аз съветвам да се събере при тебе всичкий Израил от Дан до Вирсавее, на множество както пясъка по край морето, и да идеш лично всред тях. 12. Така ще идем връх него в което място се намери, и ще нападнем на него както пада росата на земята; щото от него и от всичките человеци които са се него не ще остане нито един. 13. А ако прибегне в някой град, тогаз всичкий Израил ще донесе против онзи град въжа та ще го завлечем дори до потока, тъй що да не остане там нито камиче. 14. И рече Авесалом и всичките Израилеви мъже: Съветът на Хусая Архиеца е по-добър от съвета на Ахитофела. (Защото Господ изрече да развали добрия Ахитофелов съвет, за да наведе Господ злото на Авесалома.) 15. И рече Хусай на Садока и на Авиатара свещениците: Така и така съветва Ахитофел Авесалома и Израилевите старейшини; и така и така съветвах аз. 16. Сега прочее пратете скоро та известете Давиду и речете: Не оставай тази нощ в полетата на пустинята, но побързай да преминеш, за да не бъде погълнат царят и всичките люде които са с него. 17. А Ионатан и Ахимаас стоеха при източника Рогил, защото не смееха да се явят че влазяха в града; и отиде една слугиня та им извести това нещо; и те отидоха та известиха на цар Давида. 18. А един момък като ги видя каза на Авесалома; но двамата отидоха скоро та влязоха в къщата на едного человека в Ваурим който имаше кладенец в двора си, и слязоха там. 19. И жената взе една покривка та

простря върху устието на кладенеца, и насипа върх него грухано жито щото не се позна това нещо. 20. И като дойдоха Авесоломовите раби в къщата при жената рекоха: Де са Ахимаас и Ионатан? А жената им рече: Заминаха барата на водата. И като търсиха и не ги намериха върнаха се в Ерусалим. 21. А когато си отидоха те, онези възлязоха от кладенеца и отидоха та известиха на цар Давида, и рекоха Давиду: Станете та преминете скоро водата; защото така съветва против вас Ахитофел. 22. Тогаз стана Давид и всичките люде що бяха с него та преминаха Иордан: до зазоряването на деня не остана нито един от тях който да не премина Иордан. 23. А Ахитофел, като видя че съветът му не се сбъде, оседла осела си, и стана та отиде на къщата си в града си; и като нареди къщните си работи, обеси се и умря, и погребен бе в гроба на отца си. 24. И Давид дойде в Маханаим; а Авесалом премина Иордан, той и всичките Израилеви мъже с него. 25. И постави Авесалом военачалник Амаса вместо Иоава. (А Амаса бе син на мъжа който се именуваше Итра, Израилянин, който влезе при Авигея Наасовата дъщеря, сестрата на Саруия Иоавовата майка.) 26. И разположиха стана си Израил и Авесалом в земята Галаад. 27. А когато дойде Давид в Маханаим, Совей Наасовий син, от Рава на Амоновите синове, и Махир Амииловий син, от Ло-девар, и Верзелай Галаадецът, от Рогелим, 28. донесоха постелки, и легени, и пръстени съдове, и жито, и ечимик, и брашно, и пържено жито, и боб, и леща, и пържени сочива, 29. и мед, и масло, и овци, и говеждо сирене на Давида и на людете с него за да ядат; защото рекоха: Людете са гладни и изнемощели и жедни в пустинята.

ГЛАВА 18.

1. И прегледа Давид людете които бяха с него, и постави над тях тисященачалници и стотници. 2. И проводи Давид людете, една

третиня под ръката на Иоава, и една третиня под ръката на Авися
Саруиния син, Иоавовия брат, и една третиня под ръката на Итая
Гетеца. И рече царят на людете: Непременно ще изляза и аз с вас. 3.
Людете обаче отговориха: Да не излезеш; защото, ако се обърнем в
бяг, не ще да имат грижа за нас: ако щат умря и половината от нас не
ще да имат грижа за нас, понеже сега ти си като десет тисящи от нас;
за това сега е по-добре да ни си помощник от града. 4. И рече им
царят: Каквото ви се види добро ще направя. И застана царят от
едната страна на портата; и всичките военни люде излязоха по
стотини и по тисящи. 5. И заповяда царят на Иоава и на Авися и на
Итая и рече: Пощадете ми отрока Авесалома. И всичките люде чуха
когато царят заповядваше на всичките князове за Авесалома. 6. И тъй,
излязоха людете в полето против Израиля; и сражението стана в
дъбравата Ефрем. 7. И разбиха се там Израилевите люде от
Давидовите раби; и стана там в онзи ден съкрушение голямо, до
двадесет тисящи; 8. защото сражението стана там разсеяно по лицето
на всичкото място и дъбравата пояде повече люде отколкото пояде
ножът в онзи ден. 9. И срещна Авесалом Давидовите раби. И седеше
Авесалом на мъска; и влезе мъската под гъстите ветви на един голям
теревинт, и хвана се главата му в теревинта, та увисна между небето и
земята; и мъската измина под него. 10. И като видя един мъж, извести
на Иоава и рече: Ето, видят Авесалома че висеше на теревинт. 11. И
рече Иоав на мъжа който му извести: И, ето, ти го видя, а защо го не
удари там на земята? и аз бих ти дал десет сребърни сикли и един
пояс. 12. А мъжат рече Иоаву: И тисяща сребърни сикли ако биха се
наброили в дланта ми не бих турил ръката си на царския син; защото
при ушите ни заповяда царят на тебе и на Авися и на Итая и рече:
Внимавайте всеки за отрока Авесалома. 13. А то инак аз бих сторил
лъжа против живота си; а от царя се нищо не укрива; и ти би ми стоел

противен. 14. Тогаз рече Иоав: Не трябва да губя време тук с тебе. И взе в ръката си три стрели та прониза сърдцето на Авесалома като беше още жив той всред теревинта. 15. И десет момци които носеха оръжията на Иоава заобиколиха та удариха Авесалома, и умъртвиха го. 16. И възтръби Иоав с тръбата, и върнаха се людете от да гонят след Израиля; защото възпря Иоав людете. 17. И взеха Авесалома та го хвърлиха в един голям ров вътре у дъбравата, и натрупаха на него куп камене много голям; и всичкий Израил побегна всеки в шатъра си. 18. А Авесалом, като беше жив, взе та постави за себе си стълп, който е в царевия дол; защото рече: Нямам син за да упази паметта на името ми; и нарече стълпа с името си; и нарича се до този ден Авесаломов Стълп. 19. Тогаз рече Ахимаас Садоковий син: Да се завтека сега та да занеса на царя известие че Господ му отмъсти от ръката на враговете му. 20. А Иоав му рече: Няма да бъдеш вестител този ден, но друг ден ще занесеш известия, понеже царският син умря. 21. Тогаз рече Иоав Хусию: Иди извести на царя което си видял. И Хусий се поклони Иоаву и завтече се. 22. Тогаз Ахимаас Садоковий син рече пак Иоаву: Но каквото и да е, нека тичам и аз, моля, вслед Хусия. А Иоав рече: Защо искаш да тичаш, чадо мое, като нямаш приятни известия? 23. Но какво и да е, рече, нека се завтека. Тогаз му рече: Тичай. И завтече се Ахимаас през пътя на полето, и замина Хусия. 24. А Давид седеше между двете порти; и възлезе стражът на горницата на портата, на стената, и подигна очите си и видя, и, ето, человек тичаше сам. 25. И извика стражът и извести на царя. И царят рече: Ако е сам, има известия в устата си. И идеше и наближаваше. 26. И видя стражът че тича друг человек; и извика стражът към вратаря и рече: Ето друг человек който тича сам. И рече царят: И той е вестител. 27. И рече стражът: Тичането на първия ми се види като тичането на Ахимаса Садоковия син. И рече царят: Добър человек е той, и иде с добри

известия. 28. И викна Ахимаас та рече на царя: Радуй се! и поклони се на царя с лицето до земята, и рече: Благословен Господ Бог твой, който предаде человеците които подигнаха ръката си против господаря ми царя. 29. И рече царят: Здрав ли е отрокът Авесалом? И отговори Ахимаас: Когато Иоав прати царския раб, и мене раба ти, видях голямото смущение, но не знаех що беше. 30. И рече царят: Върни се та застани там. И върна се та застана. 31. И, ето, дойде Хусий; и рече Хусий: Известия, господарю мой царю! защото Господ отмъсти за тебе в този ден от ръката на всички които се подигнаха върх тебе. 32. И рече царят на Хусия: Здрав ли е отрокът Авесалом? И отговори Хусий: Дано станат като онзи отрок враговете на господаря ми царя, и всички които се подигат върх тебе за зло! 33. И смути се царят, и възлезе в горницата на портата та плака; и като ходеше говореше така: Сине мой Авесаломе, сине мой, сине мой Авесаломе! да бях умрял аз вместо тебе, Авесаломе, сине мой, сине мой!

ГЛАВА 19.

1. И извести се на Иоава: Ето, царят плаче и жали за Авесалома. 2. И в онзи ден победата се обърна в печал в всичкия народ; защото чу народът да говорят в онзи ден: Царят е печален за сина си. 3. И влазяха людете в града през онзи ден скритом, както люде които се крият посрамени когато бягат в сражението. 4. А царят покри лицето си, и викаше царят с голям глас: Сине мой Авесаломе, Авесаломе, сине мой, сине мой! 5. И влезе Иоав в дома при царя та рече: Ти посрами днес лицата на всичките си раби които упазиха днес живота ти, и живота на синовете ти и на дъщерите ти, и живота на жените ти, и живота на наложниците ти. 6. Понеже обичаш онези които те ненавидят, а ненавидиш онези които те обичат; защото ти показа днес че за тебе не са нищо князове и раби; защото днес познах че ако

би Авесалом да останеше жив, а ние всинца да измряхме днес, тогаз щеше да ти е угодно. 7. Сега прочее стани, излез та говори по сърдцето на рабите си; защото се кълна в Господа че, ако не излезеш, не ще да остане с тебе тази нощ нито един; и това ще ти стане по-лошо от всичките злини колкото са дошли върх тебе от младостта ти до сега. 8. Тогаз стана царят та седна при портата. И известиха на всичките люде и казаха: Ето, царят седи при портата. И дойдоха всичките люде при царя; а Израил побегна, всеки в шатъра си. 9. И всичките люде на всичките Изралеви племена бяха в препиране, и говореха: Царят ни избави от ръката на неприятелите ни; и той ни освободи от ръката на Филистимците; а сега побегна от мястото поради Авесалома. 10. А Авесалом, когото помазахме за цар над нас, умря в сражението. Сега прочее защо не говорите да върнем царя? 11. И прати цар Давид на Садока и на Авиатара свещениците и рече: Говорете на Юдините старейшини и кажете: Защо сте вие последни за да повърнете царя в дома му? (защото думите на всичкия Израил стигнаха при царя в дома му). 12. Вие сте ми братя, вие кости мои и плът моя; защо прочее сте последни за да върнете царя? 13. А най-вече на Амаса речете: Не си ли ти кост моя и плът моя? така да ми направи Бог, и така да приложи, ако не бъдеш ти военачалник винаги пред мене вместо Иоава. 14. И преклони сърдцето на всичките Юдини мъже като на едного человека; и проводиха на царя да му кажат: Върни се ти, и всичките твои раби. 15. И тъй, върна се царят та дойде до Иордан. И дойде Юда до Галгал за да иде да посрещне царя, да преведе царя през Иордан. 16. Тогаз побърза Семей синът Гираев, Вениаминецът, от Ваурим, та слезе с Юдините мъже да посрещне цар Давида. 17. И имаше с него тисяща мъже от Вениамина, и Сива раба на Сауловия дом, петнадесетте му синове, и двадесет негови раби с него; и стигнаха на Иордан преди царя. 18. После премина ладията за

да преведе царското доморودие, и да направи каквото би му се видяло угодно. И Семей синът Гираев падна пред царя като преминаваше Иордан, 19. и рече на царя: Нека не вмени Господарят ми беззаконие в мене, и нека не помни беззаконието което стори рабът ти в деня когато излазяше господарят ми царят из Ерусалим, щото да тури това царят в сърдцето си; 20. защото аз рабът ти познах че съгреших; и, ето, аз дойдох днес по-напред от всичкия Иосифов дом за да сляза да посрещна господаря си царя. 21. И отговори Ависей Саруинът син и рече: Не трябва ли Семей да се умъртви за това защото прокле помазаника Господен? 22. А Давид рече: Що има между мене и вас, Саруини синове, та ми ставате днес противници? трябва ли този ден да се умъртви человек в Израил? защото не знам ли аз днес че съм цар над Израил? 23. И рече царят на Семея: Няма да умреш. И закле му се царят. 24. И Мемфивостей Сауловът син слезе да посрещне царя; и нито нозете си беше омил, нито брадата си сгладил, нито дрехите си беше изпрал от който ден царят тръгна дори до деня в който се върна с мир. 25. И когато дойде в Ерусалим да посрещне царя, царят му рече: Защо не дойде с мене, Мемфивостее? 26. А той отговори: Господарю мой царю, рабът ми ме измами; защото рабът ти рече: Да оседлая за себе си осела, и ще се кача на него та да ида при царя, защото рабът ти е хром. 27. И наклевети той раба ти на господаря ми царя; но господарят ми царят е като ангел Божий: направи прочее това що е угодно пред очите ти. 28. Защото всичкий дом на отца ми не бе освен мъже за смърт пред господаря ми царя; но ти нареди раба си между онези които ядяха на трапезата ти. И каква правда имам аз вече, и защо да се оплаквам още на царя? 29. И рече му царят: Защо говориш още за нещата си? аз рекох: Ти и Сива разделете си нивите. 30. И рече Мемфивостей на царя: И всичките нека вземе като господарят ми царят се върна в дома си с мир. 31. И Верзелай

Галаадецът слезе от Рогелим та премина Иорадан с царя за да го изпроводи до оттатък Иордан. 32. И Верзелай беше много стар, осемдесет години на възраст; и прехранваше царя когато седеше в Маханаим, защото беше човек много голям. 33. И рече царят на Верзелая: Премини ти с мене, и ще те храня с мене в Ерусалим. 34. А Верзелай рече на царя: Колко са дните на годините на живота ми та да възляза с царя в Ерусалим? 35. Днес съм осемдесет години на възраст: мога ли да направя разсъждение между добро и зло? може ли рабът ти да усети що яде или що пие? мога ли да чуя вече гласа на певците или на певачките? защо прочее рабът ти да е още товар на господаря ми царя? 36. Рабът ти ще премине Иордан с царя до малко разстояние; а защо би ми направил царят това въздаяние? 37. Нека се върне рабът ти, моля, за да умра в града си при гроба на отца ми и майка ми; но, ето, рабът ти Хамаам нека премине с господаря ми царя; и стори си него както бъде угодно пред очите ти. 38. И рече царят: С мене ще премине Хамаам; и аз ще му сторя каквото се види угодно пред очите ти; и на тебе ще направя всичко каквото поискаш от мене. 39. И преминаха всичките люде Иордан. И когато премина царят, целуна царят Верзелая и благослови го; и той се върна на мястото си. 40. Тогаз замина царят в Галгал, и Хамаам замина с него; и всичките Юдини люде, още и половината от Израилевите люде, преведоха царя. 41. И, ето, всичките Израилеви мъже дойдоха при царя та рекоха на царя: Защо те откраднаха братята ни Юдините мъже та преведоха царя и домородието му през Иордан, и всичките Давидови мъже с него? 42. И отговориха всичките Юдини мъже на Израилевите мъже: Защото царят ни е сродник; и защо се сърдите за това нещо? да ли изядохме нещо от царя? или ни даде дар? 43. И отговориха Израилевите мъже на Юдините мъже и рекоха: Ние имаме десет части в царя, и даже имаме в Давида повече нежели вие; защо

прочее ни презряхте, и не стана първо съвет между нас за връщането
на царя ни? И думите на Юдините мъже бяха по-жестоки от думите
на Израилевите мъже.

ГЛАВА 20.

1. А случи се да има там един лош човек на име Савей, син
Вихриев, Вениаминец; и възтръби с тръбата и рече: Нямаме ние дял в
Давида, нито имаме наследие в Иесеевия син: Израилю, в къщите си
всеки! 2. И всичките Израилеви мъже оттеглиха се от Давида та
последваха Савея Вихриевия син; а Юдините мъже останаха
прилепени при царя си, от Иордан до Ерусалим. 3. И дойде Давид в
дома си в Ерусалим; и взе царят десетте жени наложници които бе
оставил да пазят дома та ги тури в дом под стража, и хранеше ги, но
не влязаше при тях; и останаха затворени до деня на смъртта си,
живеещи като вдовици. 4. И царят рече на Амаса: Събери ми Юдините
мъже в три дни, и ти да се намериш тук. 5. И отиде Амаса да събере
Юда; забави се обаче повече от определеното време което бе му
определил. 6. И рече Давид на Ависея: Сега Савей Вихриевий син ще
ни направи по-голямо зло нежели Авесалом. Вземи ти рабите на
господаря си та гони вслед него, за да не намери за себе си укрепени
градове и се избави от очите ни. 7. И излязоха подире му Иоавовите
мъже, и Херетците, и Фелетците, и всичките силни; и излязоха от
Ерусалим за да гонят вслед Савея Вихриевия син. 8. Когато стигнаха
при големия камик в Гаваон, Амаса дойде да ги посрещне. А Иоав
имаше препасана дрехата с която беше облечен, и върх нея препасан
меч вързан около чреслата му в ножницата си; и като влезе той, падна
мечът. 9. И рече Иоав на Амаса: Здрав ли си, брате мой? И хвана Иоав
Амаса с дясната си ръка за брадата за да го целуне. 10. А Амаса не се
упази от меча който бе в ръката на Иоава; и Иоав го удари в корема, и

изля червата му на земята без да го удари втори път; и умря. Тогаз Иоав и Ависей брат му гониха след Савея Вихриевия син. 11. А един от момците Иоавови застана при Амаса и рече: Който обича Иоава, и който е Давидов, нека следва Иоава. 12. А Амаса лежеше увалян в кръвта си на сред пътя. И когато видя този мъж че всичките люде се спираха, отвлече Амаса от пътя на нивата и хвърли върх него дреха, понеже видя че всеки който идеше при него се спираше. 13. Като се премести от пътя, всичките люде преминаха след Иоава за да гонят Савея Вихриевия син. 14. А той премина през всичките Израилеви племена в Авел и в Вет-мааха с всичките Вирци, които се събраха купно та го последваха и те. 15. Тогаз дойдоха та го обсадиха в Авел на Вет-мааха, и дигнаха окоп против града като го поставиха при предстението; и всичките люде които бяха с Иоава копаеха стената за да я съсипят. 16. Тогаз една умна жена извика из града: Слушайте, слушайййте! Речете, моля, Иоаву: Приближи се до тук, и ще ти говоря. 17. И когато се приближи при нея, жената рече: Ти ли си Иоав? И той отговори: Аз. Тогаз му рече: Слушай думите на рабинята си. И отговори: Слушам. 18. И продума и рече: Имаха обичай да говорят в старо време и казваха: Нека идат да се допитат в Авел, и така да свършат работата. 19. Аз съм от мирните и верните на Израиля: ти искаш да съсипеш град и даже столица в Израил. Защо искаш да погубиш наследието Господне? 20. И отговори Иоав и рече: Да не бъде, да ми не бъде, да погубя или да съсипя! 21. Работата не е така; но един мъж от горага Ефрем, на име Савей, син Вихриев, подигна ръката си против царя, против Давида; предайте него само, и ще си отида от града. И рече жената Иоаву: Ето, главата му ще ти се хвърли от стената. 22. И дойде жената при всичките люде та говори с мъдростта си. И отсякоха главата на Савея Вихриевия син та я хвърлиха Иоаву. Тогаз той затръби с тръбата, и разнесоха се от града,

всеки в шатъра си. И Иоав се върна в Ерусалим при царя. 23. И Иоав беше над всичкото Израилево войнство; а Ванаия Иодаевий син, над Херетците и над Фелетците; 24. а Адорам беше над данъка; а Иосафат Ахилудовий син, паметописец; 25. а Сева писец; а Садок и Авиатар, свещеници; 26. още и Ирас Яирецът беше велможа при Давида.

ГЛАВА 21.

1. И стана глад в дните на Давида три години наред; и попита Давид Господа. И Господ отговори: Това стана поради Саула и поради убийствения му дом, защото умъртви Гаваонците. 2. И повикна царят Гавонците та им рече, (а Гаваонците не бяха от Израилевите синове, но от останалите Аморейци; и Израилевите синове бяха им се заклели; а Саул поиска да ги умъртви от ревността си към Израилевите и Юдините синове,-) 3. Давид прочее рече на Гаваонците: Що да ви направя? и с какво да направя умилостивение за да благословите наследието Господне? 4. А Гаваонците му рекоха: Ние нито за сребро нито за злато работа имаме със Саула или с дома му, нито искаме да умъртвиш за нас човек от Израил. И рече: Каквото речете ще ви направя. 5. И отговориха на царя: На човека който ни погуби, и който ухитри да ни изтреби щото да не съществуваме в никой от пределите на Израил, 6. нека се предадат нам седем човеци от синовете му, и ще ги обесим пред Господа в Гавая града на Саула избрания Господен. И рече царят: Аз ще ги предам. 7. Мемфивостея, обаче, сина на Ионатана Сауловия син, пожали царят заради клетвата Господня помежду им, между Давида и Ионатана Сауловия син. 8. И взе царят двамата синове на Ресфа дъщерята на Аия, които роди Саулу, Армония и Мемфивостея, и петимата синове на Михала дъщерята на Саула, които роди на Адриила Верзелаевия син Меолатянина, 9. та ги предаде в ръцете на

Гаваонците; и обесиха ги на хълма пред Господа. И паднаха купно и седемте та се умъртвиха в първите дни на жетвата, в началото на жетвата на ечимика. 10. А Ресфа дъщерята на Аия взе вретище та си го постла на канарата, от начало на жетвата доде капна на тях вода от небето, и не оставяше небесните птици да се прикоснат до тях деня, нито горските зверове нощя. 11. И извести се Давиду онова което направи Ресфа дъщерята на Аия, Сауловата наложница. 12. И отиде Давид та взе Сауловите кости и костите на Ионатана сина му от мъжете на Явис-галаад, които ги бяха откраднали от улицата на Ветсан, дето ги бяха обесили Филистимците в който ден Филистимците бяха умъртвили Саула в Гелвуе, 13. и възведе от там костите на Саула и костите на Ионатана сина му; и събраха костите на обесените. 14. И заровиха костите на Саула и на Ионатана сина му в Вениаминовата земя в Сила, в гроба на Киса отца му, и направиха всичко що заповяда царят. И след това умилостиви се Бог към земята. 15. И направиха пак бой Филистимците против Израиля; и слезе Давид и рабите му с него та направиха бой против Филистимците; и умори се Давид. 16. А Исви-венон, който беше от чадата на Рафа, на когото копието тежеше триста медни сикли, който беше препасан с нов меч, имаше намерение да умъртви Давида. 17. Помогна му обаче Ависей Саруиний син та порази Филистимеца и го умъртви. Тогаз мъжете на Давида клеха му се и рекоха: Да не излезеш вече с нас на бой, за да не угасиш светилото на Израил. 18. И след това стана пак бой с Филистмците в Гов, в който Сивехай Хусатецът умъртви Сафа, който бе от чадата на Рафа. 19. И пак стана бой в Гов с Филистимците; и Елханан синът на Яре-орегима, Витлеемеца, умъртви брата на Голиата Гетеца; и дървото на копието му бе като кросно на тъкач. 20. Стана пак бой в Гет; и имаше един мъж великотелесен, и пръстите на ръцете му и пръстите на нозете му бяха шест и шест, двадесет и

четири на чет, още и той бе роден на Рафа; 21. и унищожи Израиля; а
Ионатан синът на Самая брата на Давида го порази. 22. Тези
четиримата се родиха на Рафа в Гет, и паднаха чрез ръката на Давида
и чрез ръката на рабите му.

ГЛАВА 22.

1. И говори Давид Господу думите на тази песен в деня когато го
избави Господ от ръката на всичките му неприятели и от ръката на
Саула, 2. и рече: - Господ е канара моя, и твърдиня моя, и избавител
мой: 3. Бог е скала моя: на него ще се надея: Щит мой и рог на
спасението ми, Висок мой стълп е, и прибежище ми е, Спасител мой
е: ти ме избавяш от насилието. 4. Ще призова Господа хвалимаго, И
ще се избавя от враговете си. 5. Защото вълните на смъртта ме
окружиха, Порои на беззаконие ме устрашиха: 6. Адови болезни ме
обиколиха, Смъртни примки ме стигнаха. 7. В утеснението си призвах
Господа, И към Бога моего викнах; И чу от храма си гласа ми, И
виканието ми стигна в ушите му. 8. Тогаз се поклати и потресе земята:
Основанията небесни се разлюляха И поклатиха се, защото се
разгневи той. 9. Дим възхождаше из ноздрите му, И огън пояждаващ
из устата му: Въглища се разпалиха от него. 10. И преклони небесата
и слезе, И мрак бе под нозете му. 11. И възлезе на херувими и летя, И
яви се на ветрови крила. 12. И положи за скиния около си тъмнината.
Тъмни води, гъсти облаци на въздуха. 13. От светкането пред него
Огнени въглища се разгоряха. 14. Гръмна Господ от небето, И Вишний
даде гласа си; 15. И проводи стрели и разпръсна ги, Светкавици и
смути ги. 16. И явиха се морските дълбини, Откриха се основанията
на вселенната В запрещението на Господа, От диханието на диха на
ноздрите му. 17. Проводи от височината, взе ме, Извлече ме из много
води: 18. Избави ме от силния ми враг И от онези които ме ненавидят,

Защото бяха по-силни от мене. 19. Стигнаха ме в деня на скърбта ми: Но Господ ми стана подпорка, 20. И изведе ме на ширина, И избави ме, защото благоволи в мене. 21. Въздава ми Господ според правдата ми: Според чистота на ръцете ми възмъздява ме. 22. Защото упазих пътищата Господни, И не се уклоних от Бога моего в нечестие. 23. Защото всичките му съдби бяха пред мене; И от повеленията му не се отдалечих. 24. И непорочен бидох пред него, И упазих се от беззаконието си. 25. И въздаде ми Господ според правдата ми, Според чистотата ми пред очите си. 26. С преподобен, преподобен ще бъдеш: С мъж непорочен, непорочен ще бъдеш: 27. С чист, чист ще бъдеш: А с развратен, противно ще се поведеш. 28. И ще спасиш ти оскърбени люде; А върх горделивите са очите ти за да ги смириш. 29. Защото ти си светилник мой, Господи; И Господ ще просвети тъмнината ми. 30. Защото чрез тебе ще разбия пълк: чрез Бога моего ще прескоча стена. 31. На Бога пътят му е непорочен Словото Гсопдне е опитано: Той е щит на всичките които се надеят на него. 32. Защото кой е Бог освен Господа? И кой е крепост освен Бога нашего? 33. Бог е крепкото ми утвърждение, И поставя непорочен пътя ми: 34. Прави нозете ми като на елените, И поставя ме на високите ми места. 35. Учи ръцете ми на бран; И мишците ми запъват меден лък. 36. И дал си ми щита на спасението си; И благостта ти ме възвеличи. 37. Ти си разширил стъпките ми под мене; И нозете ми не се подплъзнаха. 38. Гоних враговете си и изтребих ги, И не се върнах доде ги не свърших. 39. И свърших ги и сътрих ги; и не могоха да се подигнат, И паднаха под нозете ми. 40. И препасал си ме с сила за бран: Завалил си под мене възставащите върх мене. 41. И обърнал си към мене гърба на враговете ми; И аз изтребих неприятелите си. 42. Извикаха, но нямаше кой да ги избави, Към Господа, и не ги послуша. 43. И стрих ги както земния прах: Изтъпчих ги както кала на пътищата и стъпках

ги. 44. И избавил си ме от противленията на народа ми: Поставил си ме глава на езичниците: Народ който не познах работи ми. 45. чужденци ми се покориха: Щом чуха, и послушаха ме. 46. чужденци ослабнаха И разтреперахa се из местата дето са се затворили. 47. Жив Господ, И благословена Твърдинята ми, И да се възвиси Бог, крепостта на спасението ми. 48. Бог е който отмъщава за мене, И покорява народи под мене, 49. И който ме изведе из враговете ми: Ей, възвишаваш ме на възставащите върх мене: Избавил си ме от насилник мъж. 50. За то ще те хваля, Господи, между езичниците, И на името ти ще възпея. 51. Ти си който величиш спасенията на царя си, И правиш милост на помазаника си, На Давида и на семето му да века.

ГЛАВА 23.

1. И тези са последните Давидови словеса: - Давид Иесеевият син рече, И мъжът който се възведе на високо, Помазаникът на Бога Яковов, И сладкият Израилев псалмопевец рече: 2. Дух Господен говори чрез мене, И словото му дойде на езика ми. 3. Бог Израилев ми рече, Скалата Израилева говори: Този който владее над человеци нека е праведен, Който владее с страх Божий; 4. И ще е като виделина в зора Когато изгрява слънцето В безоблачна зора, Както зеле що никне из земята От блескостта която става след дъжд. 5. Ако домът ми и да не е такъв пред Бога, Но той направи с мене завет вечен, Нареден в всичко и твърд: От това е всичкото ми спасение и всичкото желание; И не ще ли направи да прозябне? 6. А беззаконните, те всички ще бъдат като тръне изхвърлени, Защото с ръце не се хващат; 7. И който се прикосне до тях Трябва да е оръжен с желязо и с дърво на копие; И ще се изгорят с огън на истото място. 8. Тези са имената на крепките които имаше Давид: Иосев-васевет Тахмонецът, първий

чиноначалник: той беше Адинон Асонецът който умъртви осемстотин в един бой. 9. И по него, Елеазар синът на Додо син Ахохиев, един от тримата крепки с Давида: когато те укориха Филистимците събраните там на бой, а Израилевите мъже се оттеглиха, 10. той стана та порази Филистимците доде изнемощя ръката му, и прилепна ръката му за ножа; и направи Господ голямо спасение в онзи ден, и людете се върнаха след него само за да съберат користи. 11. И по него Сама синът Агеев, Арарецът; и Филистимците се бяха събрали в тяло дето имаше част нива пълна с леща, а людете побегнаха от лицето на Филистимците; 12. а той се изправи сред нивата та я защити, и порази Филистимците; и Господ направи голямо спасение. 13. Слязоха още трима от тридесетте началници та дойдоха при Давида в жетвено време в Одоламската пещера; а станът на Филистимците се разположи в Рафаимския дол. 14. И Давид бе тогаз в твърделя; а стражата на Филистимците бе тогаз в Витлеем. 15. И пожела Давид вода и рече: Кой би ми дал да пия вода от Витлеемския кладенец който е при портата? 16. И процепиха тримата крепки Филистимския стан та наляха вода от Витлеемския кладенец който е при портата, и взеха та донесоха Давиду, но не рачи да я пие, а направи я възлияние Господу, 17. и рече: Да не бъде от мене, Господи, да сторя това! Кръвта ли на мъжете които ходиха с опасност на живота си да пия аз? И на рачи да я пие. Това направиха тримата крепки. 18. И Ависей Иоавовий брат, Саруиният син, беше първий от тримата; и той като махаше с копието си против триста умъртви ги, и придоби име между тримата. 19. Не стана ли той по-славен от тримата? Заради това им стана началник; но не стигна до тримата първите. 20. И Ваная Иодаевът син, син на силен мъж, от Кавсеил, който беше направил много храбрости, той порази двамата лъвовидни Моавски мъже. Той още слезе та порази лъв всред рова в

снежен ден. 21. Той още порази мъжа Египтянин, красен мъж; и в ръката на Египтянина имаше копие; а той слезе при него с тояга, и грабна копието от ръката на Египтянина та го уби с истото му копие. 22. Това направи Ванаия Иодаевът син та придоби име между тримата крепки. 23. По-славен бе от тридесетте: но не достигна до тримата първите; и постави го Давид над тайнниците си. 24. Асаил братът на Иоава беше между тридесетте които бяха: Елханан синът на Додо, от Витлеем; 25. Сама Ародецът; Елика Ародецът; 26. Хелис Фалтянинът; Ирас синът Екисов, Текоецът; 27. Авиезер Анатотецът; Мевунай Хусатецът; 28. Салмон Ахохиецът; Маарай Нетофатецът; 29. Хелев синът на Ваана, Нетофатецът; Итай синът на Ривая, от Гавая на Вениаминовите синове; 30. Ванаия Пиратонецът; Идай, от доловете Гаас; 31. Авиалвон Арватецът; Азмавет Варумецът; 32. Елиава Саалвонецът; Ионатан, от Ясиновите синове; 33. Сама Арарецът; Ахаим Сараровий син, Арарецът; 34. Елифелет синът на Аасве, син на Маахатеца; Елиам синът на Ахитофела Гилонеца; 35. Есрай Кармилецът; Фаарай Арвиецът; 36. Игал Натановий син, от Сова; Ваний Гадецът; 37. Селек Амонецът; Наарай Виротецът, оръженосецът на Иоава Саруиния син; 38. Ирас Иетерецът; Гарив Иетерецът; 39. Урия Хетеецът: всичките тридесет и седем.

ГЛАВА 24.

1. И разпали се пак гневът Господен против Израиля, и подигна Давида против тях да рече: Иди, изброй Израиля и Юда. 2. И рече царят на Иоава началника на воинството, който бе с него: Премини сега през всичките Израилеви племена, от Дан до Вирсавее, та избройте людете, за да науча числото на людете. 3. И рече Иоав на царя: Дано приложи Господ Бог твой на людете стократно отколкото са, и да видят очите на господаря ми царя; но защо господарят ми

царят желае това нещо? 4. Но словото царево превъзмогна над Иоава
и над началниците на воинството. И излезе Иоав и началниците на
воинството от при царя за да изброят Израилевите люде. 5. И
преминаха Иордан та разположиха стана си в Ароир, отдясно на града
който е всред дола Гад, и към Язир. 6. После дойдоха в Галаад и в
земята Тахдим-одси; и дойдоха в Дан-яан и на около дори до Сидон,
7. и дойдоха в Тирската крепост и в всичките градове на Евейците и
на Хананейците; и излязоха към юг на Юда в Вирсавее. 8. И тъй, като
преминаха всичката земя, дойдоха в Ерусалим в свършъка на девет
месеци и двадесет дни. 9. И даде Иоав на царя сметката от
изчислението на людете; и бяха Израил осемстотин тисящи мъже
силни теглещи нож; и Юдините мъже, петстотин тисящи. 10. И като
изброи людете Давид удари го сърдцето му. И рече Давид Господу:
Съгреших тежко като сторих това нещо; и сега, моля ти се, Господи,
отнеми беззаконието на раба си, защото направих голяма глупост. 11.
И като стана Давид на утринта, биде словото Господне към Гада
пророка, гледача Давидов, и рече: 12. Иди та кажи Давиду: Така
говори Господ: Три неща ти представям аз: избери си едно от тях, и
ще ти го направя. 13. Дойде прочее Гад при Давида та му извести и
рече му: Да ли осем години глад да нападне на тебе по земята ти? или
три месеци да бягаш от враговете си, и да те гонят? или три дни да е
мор в земята ти? Размисли сега та виж кой ответ ще нося на оногоз
който ме е пратил. 14. И рече Давид Гаду: Тясно ми е много: нека
прочее паднем в ръката на Господа, (защото са много милостите му,)
а в ръка на человека да не падна. 15. И тъй, прати Господ мор в
Израил от сутринта дори до определеното време; и умряха от людете,
от Дан до Вирсавее, седемдесет тисящи мъже. 16. И когато ангелът
простря ръката си против Ерусалим за да го погуби; разкая се Господ
за злото, и рече на ангела който правеше погублението в людете:

Стига вече: тегли ръката си. А ангелът Господен бе близу при гумното на Орна Иевусеца. 17. И говори Давид Господу когато видя ангела който поразяваше людете, и рече: Ето, аз съгреших, и аз беззаконие сторих; но тези овци що са сторили? На мене прочее нека е ръката ти, и на дома на отца ми. 18. И дойде Гад в онзи ден при Давида та му рече: Възлез, постави олтар Господу в гумното на Орна Иевусеца. 19. И възлезе Давид според словото Гадово, както заповяда Господ. 20. И погледна Орна и видя царя и рабите му че идат към него; и излезе Орна та се поклона на царя с лице до земята. 21. И рече Орна: Защо дойде господарят ми царят при раба си? И рече Давид: Да купя гумното от тебе та да съградя олтар Господу, за да престане язвата от людете. 22. И рече Орна Давиду: Нека вземе господарят ми царят, и нека принесе в жъртва каквото е угодно пред очите му; ето воловете за всесъжение, и диканите и оръдията на воловете за дърва. 23. Всичките даде Орна, като цар, на царя. И рече Орна на царя: Господ Бог твой да благоволи в тебе. 24. И рече царят на Орна: Не; но непременно ще го купя от тебе с заплата; защото не ща да принеса всесъжения на Господа Бога моего без да платя. И купи Давид гумното и воловете за петдесет сикли сребърни. 25. И съгради там Давид олтар Господу, и принесе всесъжения и примирителни приношения. И прие Господ молбата за земята, та престана язвата от Израиля

III КНИГА НА ЦАРЕТЕ (I КНИГА НА ЦАРЕТЕ)

ГЛАВА 1.

1. А цар Давид бе стар, преминал на възраст; и покриваха го с дрехи,
но не се стоплюваше. 2. И рекоха му рабите му: Нека потърсят за
господаря ни царя млада девица, за да предстоява пред царя, и да му
пригодява, и да спи в недрото му, за да се топли господарят ни царят.

3. И търсиха по всичките предели на Израил девица красна, и
намериха Ависага Сунамянката, и доведоха я при царя. 4. А девицата
бе много красна, и пригодяваше на царя, и слугуваше му; но царят не
я позна. 5. Тогаз Адония синът на Аггита надигна се в себе си и каза:
Аз ще царувам; и приготви си колесници и конници, и петдесет мъже
за да тичат пред него. 6. И отец му не беше го огорчавал никога да
каже: Защо струваш ти това? А той беше и много хубавец на глед; и
майка му го беше родила след Авесалома. 7. И сдума се с Иоава
Саруиния син и с Авиатара свещеника; и те последваха Адония и
помагаха му. 8. Но Садок свещеникът, и Ванаия Иодаевът син, и
Натан пророкът и Семей, и Реий, и силните Давидови не бяха с
Адония. 9. И закла Адония овци, и говеда, и огоени телци при камика
на Зоелет, който е при източника Рогил, и покани всичките си братя
царските синове, и всичките Юдини мъже царските слуги. 10. Натана
обаче пророка, и Ванаия, и силните, и Соломона брата си не покани.
11. И говори Натан на Витсавее Соломоновата майка и рече: Не чу ли
ти че се въцари Адония Агитинът син? и господарят ни Давид не знае
това. 12. Сега прочее ела, моля, да ти дам съвет, за да избавиш живота
си и живота на сина си Соломона. 13. Иди та влез при цар Давида и
речи му: Господарю мой царю, не закле ли се ти на рабинята си и
каза: Соломон син ти ще се въцари след мене, и той ще седне на
престола ми? Защо прочее се въцари Адония? 14. Ето, ти още като
говориш там с царя, ще дойда и аз след тебе и ще допълня думите ти.
15. И влезе Витсавее при царя в ложницата; а царят беше много стар;
и Ависага Сунамянката слугуваше на царя. 16. И преклони се
Витсавее та се поклони на царя. И царят рече: Що имаш? 17. А тя му
рече: Господарю мой, ти се закле в Гспода Бога твоего на рабинята си
и каза: Соломон син ти ще се въцари след мене, и той ще седне на
престола ми. 18. Но сега, ето, Адония се въцари; и ти сега, господарю

мой царю, не знаеш това. 19. И закла говеда, и огоени телци, и овци с изобилие, и покани всичките царски синове, и Авиатара свещеника, и Иоава, военачалника; раба ти обаче Соломона не покани. 20. Но на тебе, господарю мой царю, на тебе гледат очите на всичкия Израил да им известиш кой ще седне на престола на господаря ми царя след него. 21. Ако ли не, когато господарят ми царят заспи с отците си, аз и син ми Соломон виновни ще се считаме. 22. И, ето, доде още говореше тя с царя, дойде и Натан пророкът. 23. И известиха на царя и рекоха: Ето Натан пророка. И като влезе той пред царя, поклони се на царя с лице до земята. 24. И рече Натан: Господарю мой царю, рекъл ли си ти: Адония ще се въцари след мене, и той ще седне на престола ми? 25. Защото той слезе днес та закла говеда, и огоени телци, и овци изобилно, и покани всичките царски синове, и войводите, и Авиатара свещеника; и, ето, ядат и пият пред него, и думат: Да е жив цар Адония! 26. А мене, мене раба ти, и Садока свещеника, и Ванаия Иодаевия син, и Соломона раба ти не покани. 27. От господаря ми царя ли стана това нещо, и не си обявил ти на раба си кой ще седне на престола на господаря ми царя след него? 28. И отговори цар Давид и рече: Повикайте ми Витсавее. И влезе при царя та застана пред царя. 29. И закле се царят и рече: Жив Господ който избави душата ми от всичко утеснение, 30. непременно, както ти се заклех в Господа Бога Израилева и рекох че Соломон син те ще се въцари след мене, и той ще седне вместо мене на престола ми, така ще направя в този ден. 31. Тогаз Витсавее наведе се с лицето до земята та се поклони на царя, и рече: Да е жив господарят ми цар Давид в век. 32. И рече цар Давид: Повикайте ми Садока свещеника, и Натана пророка, и Ванаия Иодаевия син. И дойдоха пред царя. 33. И рече им царят: Вземете с себе си рабите на вашия господар та турете Соломона сина ми да седне на мъската ми, и низведете го в Гион; 34. и нека го помажат там

Садок свещеникът и Натан пророкът за цар над Израиля; и затръбете с тръбата и речете: Да е жив цар Соломон! 35. Тогаз ще възлезете след него да дойде и да седне на престола ми; и той ще царува вместо мене, и нему заповядах да е княз над Израиля и над Юда. 36. И отговори Ванаия Иодаевът син на царя и рече: Амин! Господ Бог на господаря ми царя така нека заповяда. 37. Както биде Господ с господаря ми царя, така да е и с Соломона, и да увеличи престола му повече от престола на господаря ми цар Давида. 38. Тогаз слезе Садок свещеникът, и Натан пророкът, и Ванаия Иодаевът син, и Херетците, и Фелетците та туриха Соломона на мъската на цар Давида, и доведоха го в Гион. 39. И взе Садок свещеникът рога с елея от скинията та помаза Соломона. И възтръбиха с тръбата; и рекоха всичките люде: Да е жив цар Соломон! 40. И възлязоха всичките люде след него; и свиреха людете с свирки, и веселеха се с голямо веселие, и земята се разсядаше от гласовете им. 41. И чу Адония и всичките му поканени като свършиха да ядат. И когато чу Иоав тръбния глас рече: Какъв е този глас от глъч в града? 42. Като още говореше, ето, Ионатан синът на Авиатара свещеника дойде, и рече Адония: Влез, защото ти си храбър мъж, и носиш добри вести. 43. И отговори Ионатан и рече на Адония: Наистина господарят ни цар Давид направи Соломона цар; 44. и проводи с него царят Садока свещеника, и Натана пророка, и Ванаия Иодаевия син, и Херетците, и Фелетците, та го туриха на царската мъска; 45. и помазаха го Садок свещеникът и Натан пророкът в Гион за цар; и възлязоха от там веселяще се, и градът екна. Този е гласът който чухте. 46. Още и Соломон седна на царския престол. 47. И влязоха даже слугите на царя да честитят на господаря ни цар Давида, и рекоха: Бог да осветли името на Соломона повече от твоето име, и да увеличи престола му повече от твоя престол; и поклони се царят върху одъра. 48. И рече още царят така:

Благословен Господ Бог Израилев който ми даде днес наследник седнал на престола ми, и очите ми видят това. 49. Тогаз всичките поканени които бяха с Адония уплашиха се, и станаха та си отидоха всеки в пътя си. 50. А Адония се уплаши от Соломоновото лице, и стана та отиде и се хвана за роговете на олтаря. 51. И известиха на Соломона и рекоха: Ето, Адония се бои от цар Соломона, и, ето, хвана се за роговете на олтаря и говори: Нека ми се закълне днес цар Соломон че не ще да умъртви раба си с меч. 52. И рече Соломон: Ако бъде добър мъж, нито един косъм от космите му няма да падне на земята; но ако се намери зло в него, ще се умъртви. 53. И проводи цар Соломон, та го сведоха от олтаря; и дойде та се поклони на цар Соломона; и рече му Соломон: Иди в дома си.

ГЛАВА 2.

1. И приближиха се дните на Давида да умре; и заръча на Соломона сина си и каза: 2. Аз отивам в пътя на всичката земя; а ти се крепи и бъди мъж; 3. и пази поръчанията на Господа Бога твоего, и ходи в пътищата му, и пази повеленията му, и заповедите му, и съдбите му, и свидетелствата му както е писано в Мойсеевия закон, за да благоденствуваш в всичко каквото правиш и всякъде дето и да се обърнеш; 4. за да утвърди Господ словото си което говори за мене и рече: Ако внимават синовете ти в пътя си да ходят пред мене с истина, с всичкото си сърдце и с всичката си душа, непременно няма да оскудее от тебе мъж върху престола Израилев. 5. А още ти знаеш това което ми направи Иоав Саруинът син що направи на двамата войводи на Израилевите воинства, на Авенира Нировия син, и на Амаса Иетеровия син, които уби, и изля кръвта на боя в мир, и тури кръвта на боя в пояса си който бе около чреслата му, и в обущата си които бяха на нозете му. 6. Направи прочее според мъдростта си, и да

не оставиш да слезе седината му с мир в гроба. 7. Но на синовете на
Верзелая Гадаадеца направи милост, и нека са от тези които ядат на
трапезата ти; защото така се приближиха те при мене когато бягах от
лицето на брата ти Авесалома. 8. И ето с тебе Семей Гираевът син,
Вениаминецът, от Ваурим, който ме прокле с горка клетва в който ден
отивах в Маханаим; слезе обаче да ме посрещне в Иордан, и заклех
му се в Господа и рекох: Няма да те умъртвя с меч. 9. Сега прочее да го
не обезвиниш; защото си мъж мъдър, и знаеш що да му направиш, и
да сведеш седината му с кръв в гроба. 10. И заспа Давид с отците си, и
погребе се в Давидовия град. 11. А дните в които царува Давид над
Израил бяха четиридесет години: седем години царува в Хеврон, и
тридесет и три години царува в Ерусалим. 12. И седна Соломон на
престола на отца си Давида; и укрепи се царството му много. 13. А
Адония Агитинът син дойде при Витсавее, Соломоновата майка. И тя
рече: С мир ли идеш? И рече: С мир. 14. После рече: Имам една дума
да ти река. И тя рече: Говори. 15. И рече: Ти знаеш че мене
принадлежеше царството, и на мене беше турил всичкий Израил
лицето си за да царувам; но царството се обърна та стана на брата ми,
защото от Господа му стана. 16. Сега прочее искам едно искане от
тебе; не ми го отричай. И тя му рече: Говори. 17. И каза: Речи, моля, на
Соломона царя (защото не ще да ти отрече това) да ми даде Ависага
Сунамянката за жена. 18. И рече Витсавее: Добре; аз ще говоря за тебе
на царя. 19. И влезе Витсавее при цар Соломона за да му говори за
Адония. И стана царят да я посрещне, и поклони й се; сетне седна на
престола си, положи и престол за царската майка, която седна отдясно
му. 20. И рече: Едно малко прошение прося от тебе; не ми го отричай.
И рече й царят: Проси, майко моя; защото не ще да ти отрека. 21. И тя
рече: Нека се даде Ависага Сунамянката на Адония брата ти за жена.
22. И отговори цар Соломон и рече на майка си: А защо ти просиш

Aвисага Сунамянката за Адония? изпроси за него и царството, (защото ми е по-голям брат,) и за него, и за Авиатара свещеника, и за Иоава Саруиния син. 23. И закле се цар Соломон в Господа и рече: Така да ми направи Бог, и така да приложи, ако Адония не говори това слово против живота си. 24. И сега, жив Господ, който ме потвърди и тури ме да седна на престола на отца ми Давида, и който ми направи дом както се обеща, днес ще се умъртви Адония. 25. И проводи цар Соломон чрез ръката на Ванаия Иодаевия син, та нападна на него; и умря. 26. А на Авиатара свещеника рече царят: Иди в Анатот, на нивите си, защото си достоен за смърт; но в този ден не ща да те умъртвя, понеже ти дигна ковчега на Господа Иеова пред Давида отца ми, и понеже злострада ти в всичко колкото злострада отец ми. 27. И отметна Соломон Авиатара да не е свещеник Господу, за да се изпълни словото Господне което говори за Илиевия дом в Сило. 28. И този слух дойде до Иоава; (защото Иоав клонеше след Адония, ако и да не клонеше след Авесалома;) и побягна Иоав в скинията Господня та се хвана за роговете на олтаря. 29. И извести се на цар Соломона че Иоав побягнал в скинията Господня, и ето го при олтаря. Тогаз проводи Соломон Ванаия Иодаевия син и рече: Иди нападни на него. 30. И дойде Ванаия в скинията Господня та му рече: Така говори царят: Излез. А той рече: Не; но тук ще умра. И донесе Ванаия ответ на царя и каза: Така рече Иоав, и така ми отговори. 31. А царят му рече: Направи както рече той, и нападни на него, и погреби го; за да изгладиш неповинната кръв която проля Иоав, от мене и от дома на отца ми. 32. И Господ да възвърне кръвта му на главата му, който нападна върх двама мъже по-праведни и по-добри от него та ги умъртви с меч, без да знае отец ми Давид,- Авенира Нировия син, военачалника на Израиля, и Амаса Иетеровия син, военачалника на Юда; 33. и да се възвърне кръвта им на Иоавовата глава и на главата

на семето му в век; а на Давида, и на семето му, и на дома му, и на престола му да бъде мир от Господа до века. 34. Тогаз възлезе Ванаия Иодаевът син та нападна на него и го умъртви; и заровен биде в дома си в пустинята. 35. И постави царят вместо него Ванаия Иодаевия син над воинството; и Садока свещеника постави царят вместо Авиатара. 36. И прати царят та повика Семея и рече му: Съгради си дом в Ерусалим та седи там, и да не излезеш от там на никъде; 37. защото в който ден излезеш и преминеш потока Кедрон, знай известно че непременно ще се умъртвиш: кръвта ти ще бъде на главата ти. 38. И рече Семей на царя: Добро е словото; както рече господарят ми царят, така ще направи рабът ти. И седя Семей в Ерусалим много дни. 39. И след три години двама от слугите на Семея прибегнаха при Анхуса сина на Мааха, Гетския цар; и известиха на Семея и казаха: Ето, слугите ти са в Гет. 40. И Семей стана та оседла осела си, и отиде в Гет при Анхуса за да иска слугите си; и отиде Семей та доведе слугите си от Гет. 41. И извести се Соломону че Семей ходил от Ерусалим в Гет и се върнал. 42. И проводи царят та повика Семея, и рече му: Не заклех ли те в Господа, и засвидетелствувах ти и рекох: Знай известно че в който ден излезеш та отидеш вън де и да е непременно ще умреш; и ти ми рече: Добро е словото което чух? 43. Защо прочее не упази ти клетвата Господня и заповедта която ти заповядах? 44. И рече царят на Семея: Ти знаеш всичката злина която познава сърдцето ти, що стори на баща ми Давида; за това ще възвърне Господ злината ти на главата ни; 45. а цар Соломон ще е благословен, и Давидовий престол утвърден пред Господа до века. 46. Тогаз царят заповяда на Ванаия Иодаевия син, който излезе та нападна на него; и той умря. И царството се утвърди в ръката на Соломона.

ГЛАВА 3.

1. А Соломон направи сватовство с Фараона Египетския цар, и взе дъщерята на Фараона; и доведе я в Давидовия град доде свърши сграждането на дома си, и на дома Господен, и на стената около Ерусалим. 2. Но людете жъртвуваха на високите места, понеже до онези дни нямаше дом съграден на името Господне. 3. И възлюби Соломон Господа, и ходеше в повеленията на отца си Давида; само жъртвуваше и кадеше на високите места. 4. И отиде царят в Гаваон за да принесе жъртва там; защото той бе голямото високо място: тисяща всесъжения принесе Соломон на онзи олтар. 5. А Господ се яви в Гаваон Соломону в сън през нощ; и рече Бог: Искай що да ти дам. 6. А Соломон рече: Ти направи голяма милост на раба си Давида отца ми, понеже ходи пред тебе с истина, и с правда, и с сърдечна правота с тебе; и ти за него упази тази голяма милост, и даде му син да седне на престола му както този ден. 7. И сега, Господи Боже мой, ти направи раба си цар вместо Давида отца ми; и аз съм момче малко; не зная как да излизам и да влизам. 8. И рабът ти е вред твоите люде които си ти избрал, люде много които от множеството не могат да се изброят нито да се сметнат. 9. Дай прочее на раба си сърдце разумно за да съди людете ти, за да различава между добро и зло; защото кой може да съди този голям твой народ? 10. И угодно биде това слово Господу, че Соломон поиска това нещо. 11. И рече му Бог: Понеже ти поиска това нещо, и не поиска за себе си много дни, и не поиска за себе си богатство, и не поиска смъртта на неприятелите си, но поиска за себе си разум за да разумяваш съд, 12. ето, направих според словото ти: ето, дадох ти сърдце мъдро и разумно, щото не е бил преди тебе подобен тебе, нито подир тебе ще възстане подобен тебе. 13. А още ти дадох каквото не си искал, и богатство и слава, щото между царете не ще да има подобен тебе в всичките ти дни. 14. И ако

ходиш в пътищата ми, и пазиш повеленията ми и заповедите ми,
както ходи отец ти Давид, тогаз ще продължа дните ти. 15. И събуди
се Соломон; и, ето, бе съновидение. И дойде в Ерусалим, и застана
пред ковчега на завета Господен, и принесе всесъжения, и направи
примирителни приношения, и направи пир на всичките си раби. 16.
Тогаз дойдоха при царя две жени блудници та застанаха пред него. 17.
И рече едната жена: О, господарю мой! аз и тая жена живеем в една
къща; и родих като живеех в къщата с нея. 18. А в третия ден откак
родих аз роди и тази жена; и живеехме заедно: нямаше чужденец с
нас в къщата; само ние двете бяхме в къщата. 19. И през нощта умира
синът на тази жена, понеже легнала върх него. 20. А тя като станала в
полунощ взела сина ми от до мене, като спеше рабинята ти, та го
турила в лоното си, а сина си мъртвия турила на лоното ми. 21. И като
станах на утринта за да накърмя сина си, ето, той бе мъртъв; но на
утринта като го съгледах, ето, не бе син ми когото родих. 22. А
другата жена рече: Не; но живият е моят син, и мъртвият е твоят син.
А тя рече: Не; но мъртвият е твоят син, а живият е моят син. Така
говориха пред царя. 23. И рече царят: Едната казва: Този живият е
моят син, а мъртвият е твоят син; а другата казва: Не; но мъртвият е
твоят син, а живият е моят син. 24. И рече царят: Донесете ми нож. И
донесоха ножа пред царя. 25. И рече царят: Разделете на две живото
дете та дайте половината на едната и половината на другата. 26. Тогаз
онази жена на която беше живият син говори на царя (защото
утробата й я заболя за сина й) и рече: О, господарю мой! дай й живото
дете, и недей го умъртвява. А другата рече: Нито мое да е, нито твое:
разделете го. 27. Тогаз отговори царят и рече: Дайте на тази живото
дете, и недейте го умъртвява: тя е майка му. 28. И чу всичкий Израил
за съда който царят съди; и уплашиха се от царя, защото видяха че
мъдрост Божия бе в него за да прави съд.

ГЛАВА 4.

1. А цар Соломон царуваше над всичкия Израил. 2. А тези бяха
началниците които имаше: Азария Садоковий син, свещеник; 3.
Елиореф и Ахия синовете на Сиса, писци; Иосафат Ахилудовий син,
паметописец; 4. и Ванаия Иодаевий син, над воинството; а Садок и
Авиатар свещениците; 5. и Азария синат на Натана, над
надзирателите на храната; и Завуд Натановий син, велможа, другар
на царя; 6. и Ахисар, строител; и Адонирам, синът на Адва, над
данъците. 7. А имаше Соломон дванадесет надзиратели над всичкия
Израил, и промишляваха храните за царя и за дома му: всеки
правеше в годината за един месец промишление. 8. И имената им са
тези: Оровий син надзирател в гората Ефрем; 9. Декеровий син, в
Макас, и в Саавим, и Ветсемес, и Елон на Ветанан; 10. Еседовий син, в
Арувот: под него бе Сохо и всичката земя Ефер; 11. Авинадавовий син,
в всичкия Нафат-дор: той имаше жена Тафата Соломоновата дъщеря;
12. Ваана Ахилудовий син, в Танах и Магедон, и в всичкия Ветсан,
който е при Царетан под Иезраел, от Ветсан до Авел-меола, до по-
нататък от Иокмеам; 13. Геверовий син, в Рамот-галаад: той имаше
паланките на Яира Манасииния син които са в Галаад: той имаше и
областта Аргов, която е в Васан, шестдесет големи градове с стени и
медни вереи; 14. Ахинадав Идовий син, в Маханаим; 15. Ахимаас, в
Нефталим; и той взе за жена Васемата Соломоновата дъщеря; 16.
Ваана Хусаевий син, в Асир и в Алот; 17. Иосафат Фаруевий син, в
Исахар; 18. Семей Илаевий син, в Вениамин; 19. Гевер Уриевий син, в
земята Галаад, в земята на Сиона Аморейския цар и на Ога Васанския
цар; и той бе сам надзирател в тази земя. 20. Юда и Израил бяха
многочислени както пясъка край морето в множество: ядяха и пиеха и
веселяха се. 21. И владееше Соломон над всичките царства от реката
дори до Филистимската земя и дори до пределите на Египет; и

приносяха дарове, и бяха раби на Соломона през всичките дни на
живота му. 22. А храната на Соломона за един ден бе тридесет корове
чисто брашно, и шестдесет корове брашно, 23. десет огоени говеда, и
двадесет напасени говеда, и сто овци, освен елени, и сърни, и сайгаци,
и тлъсти птици. 24. Защото владееше над всичката земя отсам реката,
над Тапса дори до Газа, над всичките царе отсам реката; и имаше мир
от всякъде наоколо си. 25. И живееха Юда и Израил безопасно, всеки
под лозата си и под смоквата си, от Дан до Вирсавее, в всичките дни
на Соломона. 26. И имаше Соломон четиридесет тисящи обори
конски за колесниците си, и дванадесет тисящи конници. 27. И онези
надзиратели промишляваха храна за цар Соломона и за всичките що
прихождаха на трапезата на цар Соломона, всеки в месеца си: не
оставаха да става никаква скудост. 28. Доносяха още ечимик и слама
за конете и ристателите на мястото дето бяха всеки според
определеното нему. 29. И даде Бог Соломону мъдрост и разум много
голям, и пространство на духа, като пясъка който е край морето. 30. И
Соломоновата мъдрост превъзходи мъдростта на всичките източни
жители и всичката Египетска мъдрост; 31. защото бе от всичките
человеци по-мъдър, - от Етана Езраеца, и от Емана, и от Хълкола, и от
Дарда, синовете на Маола; и прочу се името му по всичките народи
наоколо. 32. И изрече три тисящи притчи; и песните му бяха тисяща и
пет. 33. И говори за дървета, от кедра който е в Ливан дори до исопа
който изниква из стената; говори още за скотовете и за птиците, и за
гадовете, и за рибите. 34. И дохождаха от всичките народи да чуят
Соломоновата мъдрост, от всичките царе на земята които слушаха за
мъдростта му.

ГЛАВА 5.

1. И проводи Хирам Тирският цар рабите си при Соломона като чу че
го помазаха за цар вместо отца му; защото Хирам бе всякога приятел
Давиду. 2. И проводи Соломон Хираму и рече: 3. Ти знаеш че Давид
отец ми не можа да съгради дом в името на Господа Бога своего, от
бойовете които го обикаляха от всякъде, доде Господ ги тури под
стъпките на нозете му. 4. Но сега Господ Бог мой ми даде успокоение
от всякъде: няма противник нито зъл случай. 5. И, ето, аз казвах да
съградя дом в името на Господа Бога моего, както Господ говори на
Давида отца ми и рече: Син ти когото ще туря вместо тебе на
престола ти, той ще съгради дома на името ми. 6. Сега прочее
заповядай да ми отсекат кедри от Ливан; и моите слуги ще бъдат с
твоите слуги; и ще ти дам заплата за рабите ти по всичко колкото
речеш; защото ти знаеш че между нас няма ни един толкоз изкусен
да сече дърво както Сидонците. 7. И като чу Хирам Соломоновите
думи зарадва се много, и рече: Благословен Господ днес който даде
Давиду мъдър син върху тези много люде. 8. И проводи Хирам
Соломону и рече: чух за всичко що ми извести ти: аз ще направя
всичко що искаш за кедровите дърва и за елховите дърва. 9. Рабите
ми ще ги снемат от Ливан до морето; и аз ще направя да ги носят в
плоти (салове) през морето до мястото което ми известиш и да ги
развържат там, а ти ще ги прибереш; и ще сториш и ти което искам,
да даваш храна за дома ми. 10. И тъй, Хирам даваше Соломону
кедрови дърва и елхови дърва колкото искаше. 11. А Соломон даде
Хираму двадесет тисящи корове пшеница за храна на дома му, и
двадесет корове първоток елей: така даваше Соломон Хираму всяка
година. 12. И даде Господ Соломону мъдрост както му рече; и мир
имаше между Хирама и Соломона; и направиха завет двамата. 13. И
събра цар Соломон мъже от всичкия Израил; и събраните бяха

тридесет тисящи мъже. 14. И проводи ги в Ливан, десет тисящи в месец с променяване: един месец бяха в Ливан, и два месеца в домовете си; а над събирането беше Адонирам. 15. И имаше Соломон седемдесет тисящи бременосци, и осемдесет тисящи каменосечци в гората, 16. освен настойниците определените от Соломона които бяха над работите, три тисящи и триста, които настояваха над людете които работеха тази работа. 17. И заповяда царят, та извадиха големи камене, камене великолепни, дялани камене, за основанията на дома. 18. И издялаха Соломоновите зидатели, и Хирамовите зидатели, и Гевалците, и приготвиха дървата и каменете за да съградят дома.

ГЛАВА 6.

1. И в четиристотното и осемдесето лето от изхода на Израилевите синове из Египетската земя, в четвъртото лето на Соломоновото царуване над Израиля, в месец Зив, който е вторий месец, начна да гради дома Господен. 2. И на дома който цар Соломон съгради Господу дължината му беше шестдесет лакти, и ширината му двадесет, а височината му тридесет лакти. 3. А притворът към лицето на храма на дома имаше дължина двадесет лакти, според ширината на дома, а ширина десет лакти пред дома. 4. И направи на дома решетчести прозорци затворени. 5. И съгради яруси околовръст до стената на дома, околовръст до стените на дома, на храма и на давира: така направи бочни стаи околовръст. 6. На по-долния ярус ширината бе пет лакти, и на средния шест лакти ширината, и на третия седем лакти ширината; защото извън дома направи стеснения на стената наоколо, за да не влазят гредите в стените на дома. 7. И домът като се градеше съгради се с камене приготвени преди да се пренесат там; щото ни чук, ни топор, нито никакво желязно сечиво не се чу в дома като се градеше. 8. Дверите на средните стаи бяха в дясното ребро на

дома; и възлизаха в средния ярус чрез витловидна стълба, и от средния в третия. 9. Така съгради дома и свърши го; и покри дома с дъски кедрови направени в хралупави редове. 10. И съгради ярусите прилепени до всичкия дом, пет лакти в височината; и държеха се с дома с кедрови дърва. 11. И биде слово Господне към Соломона и рече: 12. За този дом който ти градиш, ако ходиш в повеленията ми, и вършиш съдбите ми, и пазиш всичките ми заповеди и ходиш в тях, тогаз ще утвърдя с тебе словото си което говорих на Давида отца ти; 13. И ще обитавам всред Израилевите синове, и няма да оставя людете си Израиля. 14. Така съгради Соломон дома и свърши го. 15. И направи стените на дома отвътре с кедрови дъски; от пода на дома до стените на покрива с дърво ги покри извътре; и покри пода на дома с елхови дъски. 16. Направи още с кедрови дъски двадесет лакти в по-вътрешното на дома от пода до стените; и направи го извътре за давира, най-светото място. 17. А домът, то ест, храмът отпред, бе четиридесет лакти. 18. И кедровите дърва на дома извътре бяха ваяни с пъпки и с развити цветове: всичко бе кедрово: не се виждаше камик. 19. И приготви давира в по-вътрешното на дома за да положи там ковчега на завета Господен. 20. И лицето на давира имаше двадесет лакти дължина, и двадесет лакти ширина, и двадесет лакти височина; и обкова го с чисто злато, и обкова и кедровия олтар. 21. И обкова Соломон дома извътре с чисто злато; и прокара завесата с златни цепи пред давира, и покри я с злато. 22. И всичкия дом обкова с злато доде свърши всичкия дом; обкова още с злато всичкия олтар който е при давира. 23. И извътре на давира направи два херувима от маслено дърво, десет лакти в височината. 24. И едното крило на единия херувим беше пет лакти, и пет лакти другото крило на единия херувим: от края на едното му крило до края на другото му крило, десет лакти. 25. И другият херувим беше десет лакти: от истата мярка

и от истата направа бяха двата херувима. 26. Височината на единия херувим десет лакти, така и на другия херувим. 27. И положи херувимите в средата на вътрешния дом; и имаха херувимите крилата си разпрострени, щото крилото на единия досягаше едната стена; и крилото на другия херувим досягаше другата стена; и крилата им се допираха едно с друго в средата на дома. 28. И обкова херувимите с злато. 29. И всичките стени на дома наоколо издълба с ваяни образи на херувими, и финици, и развити цветове извътре и извън. 30. И пода на дома обкова с злато извътре и извън. 31. И за входа в давира направи двери от маслено дърво; и горният праг и дверостълпите бяха от една пета част. 32. И двете двери бяха от маслено дърво; и издълба по тях изваяни херувими, и финици, и развити цветове, и обкова ги с злато, като разтла златото върху херувимите и върху финиците. 33. Така направи и при вратата на храма дверостълпи от маслено дърво, една четвърта част. 34. И двете двери бяха от елхово дърво; двата листа на едната двер се сгъваха, и двата листа на другата двер се сгъваха. 35. И извая на тях херувими, и финици, и развити цветове; и покри ги с злато приспособено върху изваяното дялане. 36. И съгради вътрешния двор с три реда дялани камене и с един ред кедрови греди. 37. четвъртото лето, в месец Зив, положиха се основанията на дома Господен. 38. И единадесетото лето, в месец Вул, който е осмий месец, свърши се домът в всичките си части и в всичката си направа. Така в седем години го съгради.

ГЛАВА 7.

1. И дома си съгради Соломон в тринадесет години, и свърши всичкия си дом. 2. И съгради дома на Ливанската дъбрава: дължината му бе сто лакти, и ширината му петдесет лакти, и височината му тридесет лакти, на четири реда от кедрови стълпове, с кедрови греди върху

стълповете. 3. И покрит биде с кедър отгоре на гредите, които се подпираха на четиридесет и пет стълпа, по петнадесет в един ред. 4. И имаше решетки в три реда; и срещаше се прозорец с прозорец в три реда. 5. И всичките двери и дверостълпи бяха четвероъгълни с прозорците; и срещаше се прозорец с прозорец в три реда. 6. И направи притвор от стълпове: дължината му петнадесет лакти, а ширината му тридесет лакти; и притворът беше отпред на стълповете на дома, щото стълповете и стъпалата бяха към лицето им. 7. Направи още притвор за престола, дето щеше да съди, притвора на съда; и той бе поставен с кедър от пода до върха. 8. И домът му в който седеше имаше един друг двор извътре на притвора, който бе от истата направа. Соломон направи още дом за Фараоновата дъщеря която бе взел, подобен на този притвор. 9. Всички тези бяха от великолепни камене според мерките на дяланите камене, претрити с трион, извътре и извън, от основанието дори до върха на зида, и извън дори до големия двор. 10. И основанието бе от великолепни камене, от големи камене, от камене десетлакътни и от камене осемлакътни. 11. И отгоре имаше великолепни камене според мярката на дяланите камене, и кедри. 12. И големият двор изоколо беше от три реда камене дялани и от един ред кедрови греди, както и вътрешният двор на дома Господен, и както притвора на дома. 13. И проводи цар Соломон та взе Хирама от Тир. 14. Той бе син на вдовица жена от Нефталимовото племе, и отец му мъж Тирянин който работеше мед; и той бе пълен с художество, и с разум, и с знание за да работи всяка работа от мед. И дойде при цар Соломона та направи всичката му работа. 15. Защото изля двата медни стълпа осемнадесет лакти висок всеки стълп; и с една връв от дванадесет лакти се измерваше окръжността на всеки стълп. 16. И направи от леяна мед две наглавия за да ги тури на главите на стълповете: височината на едното наглавие пет лакти, и

височината на другото наглавие пет лакти. 17. Направи още мрежи от плетена работа и чеповидни украшения за наглавията които бяха на главите на стълповете: седем за едното наглавие и седем за другото наглавие. 18. И направи стълповете, и два реда нарове наоколо върху едната мрежа за да покрие с нарове наглавията които бяха на главата на стълповете; и направи истото на другото наглавие. 19. И наглавията които бяха на главата на стълповете в притвора бяха изработени в вид на кринове от четири лакти. 20. И наглавията които бяха на двата стълпа имаха и отгоре нарове, близу до корема който бе при мрежовидното; и тези нарове бяха двесте наред наоколо върху всяко наглавие. 21. И възправи стълповете в притвора на храма; и възправи десния стълп, и нарече името му Яхин (ще утвърди); и възправи левия стълп и нарече името му Воаз (в него сила). 22. И на главата на стълповете имаше изработени кринове: така се свърши направата на стълповете. 23. Направи още леяното море, десет лакти от устие до устие, кръгло наоколо, и височината му пет лакти; и връв от тридесет лакти го измерваше наоколо. 24. И под устието му наоколо имаше пъпки които го обикаляха, десет в лакът, обикаляха морето наоколо. Два реда бяха пъпките излеяни заедно с него. 25. И стоеше на дванадесет вола: три гледаха към север, и три гледаха към запад, и три гледаха към юг, и три гледаха към изток, и морето върху тях; и всичките им заднини бяха към вътре. 26. И дебелината му беше една длан, и устието му направено като устие на чаша, като цвете от крин: и вмещаваше две тисящи вати (мери). 27. Направи още десет медни подстави: четири лакти дължината на една подстава, и четири лакти ширината ѝ и три лакти височината ѝ. 28. А изработването на подставите беше таквоз: имаха краищници, и краищниците бяха между стълповци. 29. И върху краищниците които бяха между стълповците имаше лъвове, волове, и херувими; и върху стълповците

отгоре бе поддържалото; а отдоле на лъвовете и воловете имаше ресни направени като висещи. 30. И всяка подстава имаше четири медни колела и медни оси; и четирите ѝ нозе имаха рамена; под омивалницата бяха рамената леяни, всяко срещу ресните. 31. И устата ѝ, извътре на наглавието и отгоре, бяха един лакът, а устата ѝ бяха кръгли, направени у поддържалото, един лакът и пол; и още върх тези ѝ уста имаше ваяния с краищниците им, четвъртити а не кръгли. 32. И под краищниците имаше четири колела; и осите на колелата се съединяваха с подставата; и височината на всяко колело бе един лакът и пол. 33. И направата на колелата бе като направата на колело от колесница; осите им, и наплатите им, и спиците им, и главините им всичките бяха леяни. 34. И имаше четири рамена в четирите ъгла на всяка подстава; и рамената бяха съдържание на подставата. 35. И на върха на подставата имаше кръгло препасване половин лакът на височина; и на върха на подставата устните ѝ и краищниците ѝ бяха от нея. 36. И на плочите на устните ѝ и на краищниците ѝ издълба херувими, и лъвове, и финици, съразмерно на всяка, и ресни наоколо. 37. Така направи десетте подстави: всичките имаха истото леяне, истата мярка, истото начертание. 38. Направи още десет медни омивалници: всяка омивалница вмещаваше четиридесет вати: всяка омивалница бе четири лакти; и върху всяка от десетте подстави тури се една омивалница. 39. И тури подставите, пет от дясната страна на дома, и пет от лявата страна на дома; и тури морето от дясната страна на дома, към изток, срещу южната страна. 40. И направи Хирам омивалниците, и лопатите, и легените. Така свърши Хирам да прави всичките дела които направи цар Соломону за дома Господен: 41. двата стълпа; и ядрата на наглавията които бяха на главата на двата стълпа; и двете мрежи за да покриват двете ядра на наглавията които бяха на главата на стълповете; 42. и четиристотин нарове за двете

мрежи, два реда нарове за всяка мрежа, за да покриват двете ядра на наглавията които бяха върху стълповете; 43. и десетте подстави, и десетте омивалници върху подставите; 44. и едното море, дванадесетте вола под морето; 45. и котлите, и лопатите, и легените; а всички тези съсъди които Хирам направи цар Соломону за дома Господен бяха от светла мед. 46. В полето на Иордан ги излея царят, в земя глинена, между Сокхот и Царетан. 47. И Соломон остави всичките съсъди непретеглени, защото бяха твърде много: тежината на медта не можеше да се сметне. 48. И направи Соломон всичките съсъди които бяха на дома Господен, - златния олтар, и златната трапеза на която се полагаха хлябовете на предложението, 49. и светилниците, пет от дясно и пет от ляво пред давира, от чисто злато, и цветята, и светилата, и клещите от злато, 50. и чашите, и щипците, и легените, и темянниците, и кадилниците от чисто злато, и резетата от злато за дверите на най-вътрешния дом, светая светих, и за дверите на дома, сиреч, на храма. 51. И свърши се всичкото дело което направи цар Соломон за дома Господен. И внесе Соломон посвещенията на Давида отца си: среброто, и златото, и съсъдите положи в съкровищата на дома Господен.

ГЛАВА 8.

1. Тогаз събра Соломон при себе си в Ерусалим старейшините Израилеви, и всичките началници на племената, началниците на отечествията на Израилевите синове, за да възнесат ковчега на завета Господен от Давидовия град, който е Сион. 2. И събраха се всичките Израилеви мъже при цар Соломона на праздника в месец Етаним, който е седмий месец. 3. И дойдоха всичките старейшини Израилеви; и свещениците дигнаха ковчега. 4. И възнесоха ковчега Господен, и скинията на събранието, и всичките свети съсъди които бяха в

скинията: свещениците и Левитите ги възнесоха. 5. И цар Соломон и всичкото събрание на Израиля които се бяха събрали при него бяха с него пред ковчега, и жъртвуваха овци о говеда толкоз много щото не бе възможно да се сметнат и да се изброят. 6. И внесоха свещениците ковчега на завета Господен на мястото му, в давира на дома, в светая светих, от доле под крилата на херувимите. 7. Защото херувимите бяха разпрострели крила над мястото на ковчега, и херувимите покриваха ковчега и върлините му отгоре. 8. И изтеглиха върлините, та се виждаха краищата на върлините от светото място пред давира, но извън не се виждаха; и там са дори до днес. 9. Нямаше в ковчега друго освен двете каменни плочи които Мойсей положи там в Хорив, дето Господ направи завет с Израилевите синове когато излязоха из Египетската земя. 10. И като излязоха свещениците из светилището, облакът изпълни дома Господен; 11. и не можаха свещениците да застанат за да служат от облака, защото славата Господня изпълни дома Господен. 12. Тогаз говори Соломон: Господ рече че ще обитава в мрак: 13. съградих ти дом за обитание, място за да обитаваш вечно. 14. И обърна царят лицето си та благослови всичкото Израилево събрание; и всичкото Израилево събрание стоеше. 15. И рече: Благословен Господ Бог Израилев който свърши чрез ръката си онова което говори с устата си на Давида отца ми и рече: 16. От който ден изведох людете си Израиля из Египет не избрах от всичките Израилеви племена ни един град за да се съгради дом щото да е името ми там; но избрах Давида за да е над людете ми Израиля. 17. И дойде в сърдцето на Давида отца ми да съгради дом на името на Господа Бога Израилева. 18. Но Господ рече на Давида отца ми: Понеже дойде в сърдцето ти да съградиш дом на името ми, добре си направил че е дошло това в сърдцето ти. 19. Ти обаче няма да съградиш дома; но син ти който ще излезе из чреслата ти, той ще

съгради дома на името ми. 20. Господ прочее изпълни словото си което говори; и аз възстанах вместо Давида отца си, и седнах на Израилевия престол както говори Господ, и съградих дома на името на Господа Бога Израилева. 21. И приготвих там място за ковчега, в който е заветът Господен когото направи с отците ни когато ги изведе из Египетската земя. 22. И застана Соломон пред олтаря Господен, пред всичкото Израилево събрание, и разпростря ръцете си към небето 23. и рече: Господи Боже Израилев, няма Бог подобен тебе на небето горе и на земята долу, ти който пазиш завета и милостта към рабите си които ходят пред тебе с всичкото си сърдце, 24. ти който си упазил към раба си Давида отца ми това което му си говорил, и говорил си с устата си, и свършил с ръката си, както в този ден. 25. И сега, Господи Боже Израилев, упази към раба си Давида отца ми онова което си говорил ти нему и рекъл: Няма да ти оскудее мъж който да седи пред мене на Израилевия престол, само ако внимават синовете ти в пътя си, за да ходят пред мене както ти ходи пред мене. 26. Сега прочее, Боже Израилев, нека се утвърди, моля, словото ти което говори ти на раба си Давида отца ми. 27. Но ще обитава ли наистина Бог на земята? Ето, небето и небето на небесата не са доволни да те вместят, колко по-малко този дом който съградих! 28. Но пригледни към молитвата на раба си и към молението му, Господи Боже мой, щото да послушаш виканието и молитвата с която рабът ти се моли пред тебе днес, 29. за да са очите ти нощя и деня отворени към този дом, към мястото за което ти рече: Името ми ще бъде там, за да слушаш молитвата с която рабът ти се моли на това място. 30. И слушай молението на раба си и на людете си Израил когато се молят на това място; и слушай ти от мястото на обиталището си, от небето, и като слушаш бивай милостив. 31. Ако съгреши някой человек на ближния си, и ближният поиска клетва от

него за да направи да се закълне, и клетвата дойде пред олтаря ти в този дом, 32. тогаз послушай ти от небето, и подействувай, и направи съд на рабите си, и осъждай беззаконния щото да върнеш върх главата му деянието му, а оправдай праведния да му отдадеш според правдата му. 33. Когато людете ти Израил бъдат ударени пред неприятеля защото са ти съгрешили, и се върнат към тебе та прославят името ти, и направят молитва, и се помолят пред тебе в този дом, 34. тогаз ти послушай то небето, и прости греха на людете си Израиля, и възвърни ги в земята която си дал на отците им. 35. Когато се небето затвори, та не става дъжд защото са ти съгрешили, ако се помолят на това място и прославят името ти, и се обърнат от греховете си като ги смириш, 36. тогаз ти послушай от небето, и прости греха на рабите си и на людете си Израиля, и покажи им благия път в който трябва да ходят, и дай дъжд на земята си която си дал на людете си за наследие. 37. Глад ако стане в земята, мор ако стане, ветротление, ръжда, скакалци, или гъсеници ако станат, неприятелят им ако ги обсади в мястото на обитанието им, каква-годе язва, каква-годе болест ако стане, 38. всяка молитва, всяко моление що бива от всеки человек от всичките ти люде Израиля, когато познае всеки раната на сърдцето си и простре ръцете си към този дом, 39. тогаз ти послушай от небето, от мястото на обитанието си, и прости, и подействувай та дай всекиму според всичките му пътища както познаваш сърдцето му, защото ти, само ти, познаваш сърдцата на всичките человечески синове; 40. за да ти се боят в всичките дни които живеят по лицето на земята която си дал на отците ни. 41. И чужденецът още, който не е от людете ти Израиля, но иде от далечна земя заради името ти, 42. (защото ще чуят великото твое име, и държавната твоя ръка, и разпростряната ти мишца,) когато дойде та се помоли в този дом, 43. ти послушай от небето, от мястото на

обитанието си, и подействувай в всичко за което чужденецът те призове; за да познаят всичките люде на земята името ти, да ти се боят както людете ти Израил, и да познаят че твоето име се призова върху този дом който съградих. 44. Когато людете ти излязат на бой против неприятелите си дето ги проводиш, и се помолят Господу, към страната на града който ти избра и дома който съградих на твоето име, 45. тогаз послушай от небето молитвата им и молението им, и защити правото им. 46. Когато ти съгрешат, (защото никой человек не е безгрешен,) и им се разгневиш та ги предадеш на неприятеля, и пленителите им ги заведат пленници в земята на неприятеля, далеч или близу, 47. и дойдат в себе си в земята дето са отведени пленници та се обърнат, и се помолят тебе в земята на онези които са ги запленили, и рекат: Съгрешихме, беззаконувахме, неправдувахме, 48. и се обърнат към тебе с всичкото си сърдце и с всичката си душа в земята на неприятелите си които са ги запленили, и се помолят тебе към земята си която си дал на отците им, към града който си избрал, и към дома който съградих на името ти, 49. тогаз послушай от небето, от мястото на обитанието си, молитвата им и молението им, и защити правото им, 50. и прости на людете си които са ти съгрешили, и остави всичките им престъпления чрез които станаха престъпници против тебе, и преклони в милост към тях тези които са ги пленили, за да ги помилват; 51. защото те са люде твои, и наследие твое са, които си извел ти из Египет, отсред желязната пещ. 52. Нека са прочее очите ти отворени към молението на раба ти и към молението на людете ти Израиля, за да ги послушваш за каквото те призоват; 53. защото ти ги отлъчи от всичките народи на земята за да са наследие твое, както говори ти чрез ръката на Мойсея раба си когато изведе отците ни из Египет, Господи Иеова. 54. И като свърши Соломон да прави всичката тази молитва и това моление към Господа, стана

отпред олтаря Господен дето бе коленичил с ръце прострени към небето. 55. И застана та благослови всичкото събрание на Израиля с голям глас, и рече: 56. Благословен Господ който даде упокоение на людете си Израиля по всичко колкото се обеща: не падна нито една от всичките добри думи които говори чрез ръката на Мойсея раба си. 57. Дано бъде Господ Бог наш с нас както бе с отците ни, да ни не остави нито да ни отхвърли! 58. да преклони сърдцата ни към себе си щото да ходим по всичките му пътища, и да пазим заповедите му, и повеленията му, и съдбите му които заповяда на отците ни! 59. И тези мои думи с които се помолих пред Господа да се дене и ноще близу при Господа Бога нашего, за да защити правото на раба си, и правото на людете си Израиля, според нуждата на всеки ден; 60. за да познаят всичките народи на земята че Иеова той е Бог: няма друг. 61. Нека прочее бъде сърдцето ви съвършено към Господа Бога нашего, за да ходите в повеленията му и да съхранявате заповедите му както в този ден. 62. И царят и всичкий Израил с него принесоха жъртви пред Господа. 63. И пожъртвува Соломон примирителни жъртви които принесе Господу, двадесет и две тисящи говеда, и сто и двадесет тисящи овци. Така обновиха дома Господен царят и всичките Израилеви синове. 64. В истия ден освети царят средата на двора който е към лицето на дома Господен, защото там принесе всесъжението, и хлебното приношение, и тлъстината на примирителните приношения; понеже медний олтар който бе пред Господа бе малък за да вмести всесъжението, и хлебното приношение, и тлъстината на примирителните приношения. 65. И в онова време направи Соломон праздника, и всичкий Израил с него, събор голям, от входа Емат дори до Египетския поток, пред Господа Бога нашего, седем дни и седем дни, четиринадесет дни. 66. В осмия ден отпусна людете; и благословиха царя, и отидоха си в шатрите си с радостно и

весело сърдце за всичкото добро което Господ направи на Давида раба си и на Израиля людете си.

ГЛАВА 9.

1. И като свърши Соломон да гради дома Господен, и царския дом, и всичко което желаеше Соломон да направи, 2. яви се Господ Соломону втори път, както му се яви в Гаваон. 3. И рече му Господ: чух молитвата ти и молението ти с което се помоли ти пред мене. Осветих този дом който ти съгради за да туря там името си в век; и ще бъдат очите ми и сърдцето ми там за всегда. 4. И ти ако ходиш пред мене, както ходи Давид отец ти, с цяло сърдце и с правота, щото да правиш по всичко което ти заповядах, да съхраняваш повеленията ми и съдбите ми, 5. тогаз ще утвърдя престола на царството ти над Израиля в век, както се обещах на Давида отца ти и рекох: Няма да ти оскудее мъж от върху престола Израилев. 6. Ако някога се уклоните от мене, вие или чадата ви, и не упазите заповедите ми, повеленията ми които положих пред вас, но отидете та послужите на други богове и им се поклоните, 7. тогаз ще изкореня Израиля от лицето на земята която им дадох, и този дом който осветих за името си ще отхвърля от лицето си; и Израил ще бъде в притча и в поругание между всичките народи. 8. А за този дом който стана толкоз висок, всеки който минува по край него ще остане зачуден и ще подсвирва; и ще говорят: Защо Господ направи така на таз земя и на този дом? 9. И ще отговарят: Понеже оставиха Господа Бога своего който изведе отците им из Египетската земя, та се прилепиха при други богове, и им се поклониха и им послужиха, за това Господ наведе на тях всичко това зло. 10. И в свършъка на двадесетте години в които Соломон съгради двата дома, дома Господен и царския дом, 11. (а Хирам Тирският цар бе помогнал Соломону с кедрови дърва, и с елхови дърва, и с злато

според всичкото му желание,) тогаз цар Соломон даде на Хирама двадесет града в Галилейската земя. 12. И излезе Хирам от Тир за да види градовете които му даде Соломон; и не му се видяха угодни. 13. И рече: Що са тези градове които ми си дал, брате? И нарече ги земя Хавул дори до този ден. 14. И проводи Хирам на царя сто и двадесет таланта злато. 15. А тази е причината на данта която тури цар Соломон за да съгради дома Господен, и дома си, и Мило, и стената на Ерусалим, и Асор, и Магедон, и Гезер. 16. Защото Фараон Египетския цар бе възлязъл и обладал Гезер, и изгорил го бе с огън, и убил бе Ханаанците които живееха в града, и дал го бе дар на дъщеря си, Соломоновата жена. 17. И съгради Соломон Гезер, и долния Веторон, 18. и Ваалат, и Тадмор в пустинята на земята, 19. и всичките градове на житниците които имаше Соломон, и градовете на колесниците, и градовете на конниците, и все що пожела Соломон да съгради в Ерусалим, и в Ливан, и в всичката земя на царството си. 20. И всичките люде които останаха от Аморейците, Хетейците, Ферезейците, Евейците, и Иевусейците, които не бяха от Израилевите синове, 21. чадата на онези които останаха в земята и които Израилевите синове не могоха да изтребят, тях Соломон направи раби поддании дори до този ден. 22. А от Израилевите синове Соломон не направи никого раб; защото бяха мъже ратници, и негови слуги, и негови князове, и негови чиноначалници, и началници на колесниците му и на конниците му. 23. А началниците на тези които настояваха над делата на Соломона бяха петстотин и петдесет; и началствуваха над людете които работеха в делата. 24. А дъщерята на Фараона възлезе от Давидовия град в дома си който съгради Соломон за нея. Тогаз той съгради Мило. 25. И принесе Соломон три пъти в годината всесъжения и примирителни приношения на олтаря който съгради Господу, и кадеше върху онзи олтар който бе пред Господа.

Така свърши дома. 26. И направи цар Соломон кораби в Есион-гавер, който е при Елот, на устието на червено Море, в земята Едом. 27. И прати Хирам в корабите от рабите си изкусни по морето корабници с Соломоновите раби. 28. И отидоха в Офир та взеха от там четиристотин и двадесет таланта злато, и донесоха го на цар Соломона.

ГЛАВА 10.

1. И като чу Савската царица слуха Соломонов, за името Господне, дойде за да го изкуси с гатанки. 2. И дойде в Ерусалим с едно твърде голяма множество; с камили натоварени с аромати, и с твърде много злато, и с многоценни камене; и като дойде при Соломона, говори с него за всичко що имаше на сърдцето си. 3. И изтълкува й Соломон всичките й въпроси: не биде нищо скрито от царя да не й изтълкува. 4. И като видя Савската царица всичката Соломонова мъдрост, и дома който съгради, 5. и ястията на трапезата му, и седането на рабите му, и стоенето на служителите му, и облеклото им, и виночерпците му, и възлязването с което възлязваше в дома Господен, не остана дух в нея. 6. И рече на царя: Истинни са думите които чух в земята си за твоето състояние и за мъдростта ти. 7. Но не вярвах на тези думи доде дойдох и очите ми видяха; и, ето, нито половината не беше ми известено: мъдростта ти и благоденствието ти надминават слуха който чух. 8. Блажени мъжете ти, блажени рабите ти, тези което стоят всякога пред тебе та слушат мъдростта ти. 9. Нека бъде благословен Господ Бог твой който благоволи за тебе да те тури на Израилевия престол. Понеже Господ възлюби в век Израиля, заради това те постави цар за да правиш съд и правда. 10. И даде на царя сто и двадесет таланта злато, и твърде много аромати и многоценни камене: не дойде вече такова изобилие от аромати колкото онези

които Савската царица даде на цар Соломона. 11. Още и корабите на Хирама които донесоха злато от Офир донесоха от Офир и голямо множество алмугови дърва и многоценни камене. 12. И направи царят от алмуговите дърва перила в дома Господен и в царския дом, и китари и псалтири за певците: таквиз алмугови дърва не бяха дохождали нито бяха се явявали до този ден. 13. И даде цар Соломон на Савската царица всичко що желаеше, каквото поиска, освен онова което й даде от волята си цар Соломон. И върна се та си отиде в своята си земя, тя и рабите й. 14. А тежината на златото което дохождаше на Соломона всяка година беше шестстотин и шестдесет и шест таланта злато, 15. освен онова което събираше от купците, и от товарите на търговците, и от всичките Арабски царе, и от войводите на земята. 16. И направи цар Соломон двесте щита от ковано злато: шестстотин сикли злато се иждивяваше за всеки щит; 17. и триста щитчета от ковано злато: три литри злато се иждивяваха за всяко щитче; и тури ги царят в дома на Ливанската дъбрава. 18. Направи още царят велик слоновен престол, и позлати го с чисто злато. 19. И престолът имаше шест стъпала, и върхът на престола беше кръгъл отзаде, и мишци от тук и от тук на седалището, и два лъва стоеха от страните на мишците. 20. А върху шестте стъпала, там стоеха дванадесет лъва от тук и от тук: толкоз не се е направило в никое царство. 21. и всичките съсъди за питие на цар Соломона бяха златни, и всичките съсъди в дома на Ливанската дъбрава от чисто злато: ни един от сребро: среброто се вменяваше за нищо в дните на Соломона. 22. Защото имаше царят на морето Тарсийски кораби с корабите на Хирама: еднъж в три години дохождаха корабите от Тарсис та доносяха злато и сребро, слонови зъби, и обезяни, и пауни. 23. И възвеличи се цар Соломон повече от всичките земни царе с богатство и премъдрост. 24. И всичката земя търсеше Соломоновото лице, за да

чуят мъдростта му която Бог даде в сърдцето му. 25. И доносяха всеки от тях дара си, сребърни съсъди, и облекла, и оръжия, и аромати, копие, и мъски, всяка година. 26. И събра Соломон колесници и конници; и имаше тисяща и четиристотин колесници, и дванадесет тисящи конници, които тури в градовете на колесниците и при царя в Ерусалим. 27. И направи царят в Ерусалим среброто като камене, и кедрите направи като черниците в полето по множеството. 28. И за Соломона докарваха коне из Египет; и керван от царски търговци вземаха с определена цена стада коне. 29. А всяка колесница възхождаше и изхождаше из Египет за шестстотин сребърни сикли, и всеки кон за сто и петдесет; и така за всичките Хетейски царе и за Сирийските царе, докарването ставаше чрез тяхна ръка.

ГЛАВА 11.

1. А възлюби цар Соломон, освен Фараоновата дъщеря, много чужди жени, Моавки, Амонки, Едомки, Сидонки, Хетейки, 2. от народите за които Господ рече на Израилевите синове: Не влазяйте при тях, нито те да влазят при вас, за да не преклонят сърдцата ви след боговете си. При тях Соломон се прилепи с рачение. 3. И имаше седемстотин жени княгини, и триста наложници; и жените му обърнаха сърдцето му; 4. защото когато остаря Соломон, жените му обърнаха сърдцето му след други богове; и сърдцето му не беше съвършено с Господа негови Бог както сърдцето на отца му Давида. 5. И ходи Соломон след Астарта богинята на Сидонците, и след Мелхома мерзостта на Амонците. 6. И стори Соломон зло пред Господа, и не ходи съвършено след Господа както Давид отец му. 7. Тогаз съгради Соломон високо място на Хамоса мерзостта на Моава в горага която е срещу Ерусалим, и на Молоха мерзостта на Амоновите синове. 8. И така направи за всичките си чужди жени които кадяха и жъртвуваха

на боговете си. 9. И разгневи се Господ на Соломона понеже сърдцето му се отвърна от Господа Бога Израилева който му се яви два пъти 10. та му заповяда за това нещо, да не отхожда никак след други богове; но той не упази онова което Господ заповяда. 11. За това рече Господ Соломону: Понеже се намери това в тебе, и ти не упази завета ми и повеленията ми които ти заповядах, непременно ще откъсна царството от тебе, и ще го дам на раба ти. 12. Но в твоите дни не ща да направя това, заради Давида отца ти: от ръката на сина ти ще го откъсна. 13. Не ща обаче да откъсна всичкото царство: едно племе ще дам на сина ти заради Давида раба ми, и заради Ерусалим който избрах. 14. И подигна Господ противник на Соломона, Адада Едомеца: той бе от царско семе в Едом. 15. Защото, когато бе Давид в Едом, и Иоав военачалникът възлезе да погребе избитите, и порази всяко мъжко в Едом, 16. (понеже шест месеца седя там Иоав с всичкия Израил, доде изтреби всяко мъжко в Едом,) 17. Адад побегна, той и с него няколко Едомци от рабите на отца му, за да отидат в Египет; а Адад бе малко дете. 18. И станаха от Мадиам та дойдоха в Фаран; и взеха с себе си мъже от Фаран та дойдоха в Египет при Фараона Египетския цар, който му даде къща, и определи му храна, и даде му земя. 19. И намери Адад голяма благодат пред Фараона, щото му даде за жена сестрата на жената си, сестрата на царицата Тахпенеса. 20. И роди му сестрата Тахпенесина сина му Генувата, когото Тахпеснеса отдои вътре у Фараоновия дом; и Генуват бе в дома на Фараона между Фараоновите синове. 21. И когато чу Адад в Египет че заспа Давид с отците си и че умря Иоав военачалникът, рече Адад Фараону: Отпусни ме да си отида в моята земя. 22. И рече му Фараон: Но от що си лишен при мене та искаш да отидеш в земята си? И отговори: Нищо; но отпусни ме, моля. 23. И подигна Бог нему и друг противник, Резона Елиадаевия син, който бе побягнал от господаря си

Ададезера Совския цар, 24. и, като събра при себе си мъже, стана
началник на чета когато порази Давид онези които бяха от Сова; и
отидоха в Дамаск та се населиха там, и царуваха в Дамаск. 25. И той бе
противник на Израиля през всичките дни на Соломона, освен
злините които направи Адад; и досаждаше на Израиля като царуваше
над Сирия. 26. И Йеровоам Наватовий син, Ефратец от Сарида,
Соломонов раб, на когото майка му се наричаше Серуа, жена вдовица,
и той подигна ръка против царя. 27. А тази бе причината за която
подигна ръка против царя: Соломон съгради Мило, и поправяше
развалата на стената на града на Давида отца си; 28. и човекът
Йеровоам бе силен с крепост; и видя Соломон момъка че беше
способен за работа, и постави го настоятел над всичките товари на
Йосифовия дом. 29. И в онова време, когато Йеровоам излезе из
Ерусалим, намери го на пътя пророкът Ахия Силонецът, обречен с
нова дреха, и двамата бяха сами на полето; 30. и хвана Ахия новата
дреха която носеше, и разкъса я на дванадесет части, 31. и рече на
Йеровоама: Вземи за себе си десет части; защото така говори Господ
Бог Израилев: Ето, ще откъсна царството от Соломоновата ръка, и ще
дам на тебе десетте племена; 32. (ще остане обаче нему едно племе,
заради раба ми Давида, и заради Ерусалим, града който избрах от
всичките Израилеви племена;) 33. защото ме оставиха та послужиха
на Астарта богинята на Сидонците, на Хамоса бога на Моавците, и на
Мелхома бога на Амоновите синове; и не ходиха в пътищата ми за да
правят правото пред мене, и да съхраняват повеленията ми и съдбите
ми, както Давид отец му. 34. Не ща обаче да взема всичкото царство
от ръката му, но ще го поставя княз в всичките дни на живота му,
заради Давида раба ми когото избрах, защото пазеше заповедите ми
и повеленията ми. 35. Ще взема обаче царството от ръката на сина му
и ще го дам на тебе, десетте племена. 36. А на сина му ще дам едно

племе, за да има Давид рабът ми светилник всякога пред мене в Ерусалим, в града който избрах за себе си за да положа името си там; 37. а тебе ще взема, и ще царуваш според всичко което душата ти желае, и ще бъдеш цар над Израиля. 38. И ако послушаш всичко което ти заповядвам, и ходиш в пътищата ми, и правиш което е право пред мене, и пазиш повеленията ми и заповедите ми както правеше Давид рабът ми, тогаз ще бъда с тебе, и ще ти съградя безопасен дом както съградих на Давида, и ще ти дам Израиля. 39. И ще оскърбя за това Давидовото семе, но не за всегда. 40. Заради това поиска Соломон да убие Иеровоама. И стана Иеровоам та побягна в Египет при Сисака Египетския цар, и остана в Египет доде умря Соломон. 41. А другите от Соломоновите деяния, и всичко което направи, и мъдростта му, не са ли писани в Книгата на Соломоновите Деяния? 42. А дните колкото царува Соломон в Ерусалим над всичкия Израил бяха четиридесет години. 43. И заспа Соломон с отците си, и погребе се в града на отца си Давида; и въцари се вместо него Ровоам син му.

ГЛАВА 12.

1. И отиде Ровоам в Сихем; защото в Сихем идеше всичкий Израил за да го направи цар. 2. А когато чу това Иеровоам Наватовий син, който беше още в Египет, дето бе побягнал от лицето на цар Соломона, остана още Иеровоам в Египет: 3. проводиха обаче та го повикаха. Тогаз дойде Иеровоам и всичкото събрание на Израиля та говориха Ровоаму и рекоха: 4. Отец ти ожесточи ярема ни; сега прочее улекчи ти жестокото работане на отца ти, и тежкия му ярем който наложи върх нас, и ще ти работим. 5. А той им рече: Идете си до три дни: после се върнете при мене. И отидоха си людете. 6. И съветва се цар Ровоам с старейшините които предстояваха пред отца му Соломона като бе още жив, и говореше: Как ме съветвате вие да отговоря на тези

люде? 7. И говориха му и рекоха: Ако станеш днес раб на тези люде, и им работиш, и им отговориш, и им продумаш добри думи, тогаз ще ти бъдат раби за всегда. 8. Но той отхвърли съвета на старейшините що му дадоха та се съветва с младите, възпитаните с него и предстоещите пред него. 9. И рече им: Как ме съветвате вие да отговоря на тези люде които ми говориха и рекоха: Улекчи ярема който отец ти наложи върх нас? 10. И говориха му младите, възпитаните с него, и рекоха: Така ще говориш на тези люде които ти говориха и рекоха: Отец ти направи тежък ярема ни; но ти го улекчи нам, - така ще им речеш: Малкият ми пръст ще бъде по-дебел от чреслата на отца ми. 11. Сега прочее, отец ми натовари на вас тежък ярем, а аз ще направя по-тежък ярема ви: отец ми ви наказа с бичове, а аз ще ви накажа с скорпии. 12. И дойде Иеровоам и всичките люде при Ровоама в третия ден, както бе говорил царят и рекъл: Върнете се при мене в третия ден. 13. И отговори царят на людете жестоко, и остави съвета на старейшините който му дадоха, 14. и говори им според съвета на младите и рече: Отец ми направи тежък ярема ви, но аз ще приложа на ярема ви: отец ми ви наказа с бичове, но аз ще ви накажа с скорпии. 15. И не послуша царят людете; защото това нещо биде от Господа, за да изпълни словото си което Господ говори чрез Ахия Силонеца на Иеровоам Наватовия син. 16. И като видя всичкий Израил че царят не ги послуша, отговориха людете на царя и рекоха: Какъв дял имаме ние в Давида? никакво наследие нямаме в Иесеевия син! В шатрите си, Израилю! Промисли сега, Давиде, за дома си. И отиде Израил в шатрите си. 17. А за Израилевите синове които живееха в Юдините градове, Ровоам царуваше над тях. 18. И проводи цар Ровоам Адорама, който бе над данта; и биха го с камене всичкий Израил, и умря. Заради това прибърза цар Ровоам да възлезе на колесницата за да побегне в Ерусалим. 19. Така отстъпи Израил от

Давидовия дом дори до този ден. 20. И когато чу всичкий Израил че Иеровоам се върна, пратиха та го повикаха в събранието, и направиха го цар над всичкия Израил: освен Юдиното племе друг не последва Давидовия дом. 21. И като дойде Ровоам в Ерусалим, събра всичкия Юдин дом и Вениаминовото племе, сто и осемдесет тисящи избрани ратници, за да направят бран против Израилевия дом, за да възвърнат царството под Ровоама сина Соломонов. 22. Но слово Божие биде към Семаия человека Божия и рече: 23. Говори на Ровоама Соломоновия син, царя Юдин, и на всичкия Юдин и Вениаминов дом, и на остатъка на людете, и кажи: 24. Така говори Господ: Не възлязвайте нито правете бран против братята си Израилевите синове: върнете се всеки в дома си; защото от мене стана това нещо. И послушаха словото Господне та се върнаха да си идат, според словото Господне. 25. Тогаз съгради Иеровоам Сихем на гората Ефрем и насели с в него: после излезе от там та съгради Фануил. 26. И рече Иеровоам в сърдцето си: Сега ще се върне царството в Давидовия дом. 27. Ако тези люде възлязат да приносят жъртви в дома Господен в Ерусалим, тогаз сърдцето на тези люде ще се обърне към господаря им Ровоама Юдиния цар, а мене ще убият; и ще се обърнат към Ровоама Юдиния цар. 28. И съветва се царят и направи две златни телета, и рече им: Стига ви да възхождате в Ерусалим: ето боговете ти, Израилю, които те изведоха из Египетската земя. 29. И тури единия идол в Ветил, а другия тури в Дан. 30. И това нещо стана грях; защото отиваха людете дори до Дан за да се кланят пред единия. 31. И направи домове на високите места, и направи свещеници от най-долните люде, които не бяха от Левийните синове. 32. И направи Иеровоам праздник в осмия месец, в петнадесетия ден на месеца, както праздника който става в Юда, и приносяше жъртва на олтаря. Така направи в Ветил, и жъртвуваше на телетата които направи; и настани в Ветил

свещениците на високите места които направи. 33. И приносяше
жъртва на олтаря който направи в Ветил, в петнадесетия ден на осмия
месец, в месеца който измисли от сърдцето си; и направи праздник
на Израилевите синове; и принесе жъртва на олтаря, и кадеше.

ГЛАВА 13.

1. И, ето, дойде человек Божий от Юда в Ветил с слово Господне; а
Иеровоам стоеше на олтаря за да покади. 2. И извика към олтаря с
слово Господне и рече: Олтарю, олтарю, така говори Господ: Ето, син
ще се роди на Давидовия дом, Иосия името му, и ще заколи върх тебе
свещениците на високите места които кадят върх тебе; и человечески
кости ще се изгорят върх тебе. 3. И даде знамение в истия ден и рече:
Това е знамението което говори Господ: ето, олтарът ще се разседне, и
пепелът който е на него ще се разсипе. 4. И когато чу цар Иеровоам
словото на Божия человек което извика към олтаря в Ветил, простря
ръката си от олтаря и рече: Хванете го. И изсъхна ръката му която
простря върх него, щото не можа да я повърне към себе си. 5. И
разседна се олтарът, и разсипа се пепелът от олтаря, според
знамението което даде человекът Божий чрез словото Господне. 6. И
отговори царят и рече на Божия человек: Помоли се, моля, на Господа
Бога твоего, и направи моление за мене за да се повърне ръката ми
към мене. И помоли се человекът Божий Господу, и повърна се ръката
на царя към него, и стана както по-напред. 7. И рече царят на Божия
человек: Влез с мене у дома и обядвай, и ще ти дам дар. 8. Но
человекът Божий рече на царя: Ако щеш ми да половината от дома си
не ща да вляза с тебе, нито ще ям хляб нито ще пия вода на това
място; 9. защото така ми е заповядано чрез словото Господне което ми
каза: Не яж хляб, и не пий вода, и не се връщай през пътя през който
си дошел. 10. И тръгна си по друг път, и не се върна през пътя по

който дойде в Ветил. 11. И живееше в Ветил един стар пророк; и дойдоха синовете му та му приказаха всичките дела които направи человекът Божий през онзи ден в Ветил; приказаха още на отца си и словата които говори на царя. 12. И рече им отец им: През кой път тръгна? А синовете му бяха видели през кой път тръгна человекът Божий който беше дошел от Юда. 13. И рече на синовете си: Пригответе ми осела. И приготвиха му осела; и седна на него 14. та отиде след Божия человек, и намери го че седи под един теревинт; и рече му: Ти ли си человекът Божий който си дошел от Юда? И рече: Аз. 15. И рече му: Дойди с мене в къщата ми та яж хляб. 16. А той рече: Не мога да се върна с тебе нито да дойда с тебе, нито ще ям хляб, нито ще пия вода с тебе на това място; 17. защото ми се говори чрез словото Господне: Да не ядеш хляб нито да пиеш вода там, нито да се върнеш та да отидеш през пътя през който си дошел. 18. И рече му: И аз към пророк както ти; и ангел ми говори чрез слово Господне и рече: Върни го с тебе в къщата си за да яде хляб и да пие вода. Слъгато. 19. И върна се с него та яде хляб в къщата му и пи вода. 20. И като седеше на трапезата, биде слово Господне към пророка който беше го върнал, 21. та извика към Божия человек що бе дошел от Юда и рече: Така говори Господ: Понеже не послуша ти гласа Господен, и не упази заповедта която ти заповяда Господ Бог твой, 22. но се върна та яде хляб и пи вода на мястото за което ти рече да не ядеш хляб нито да пиеш вода, тялото ти няма да влезе в гроба на отците ти. 23. И като яде хляб и като пи, оседла онзи осела на пророка когото върна. 24. И отиде си; но намери го лъв на пътя и го умъртви; и тялото му бе простряно на пътя, а оселът стоеше при него, и лъвът стоеше при тялото. 25. И, ето, мъже които минуваха видяха тялото простряно на пътя, и лъва че стои при тялото; и дойдоха та известиха това в града дето живееше старият пророк. 26. И когато чу онзи пророк който го

върна от пътя, рече: Този е човекът Божий който не послуша гласа Господен; за това го предаде Господ на лъва, та го разкъса и го умъртви според словото Господне което му говори. 27. И говори на синовете си и рече: Оседлайте за мене осела. И оседлаха. 28. И отиде та намери тялото му простряно на пътя, и осела и лъва че стоеха при тялото: лъвът не бе изял тялото нито разкъсал осела. 29. И дигна пророкът тялото на Божия човек та го тури на осела, и занесе го; и дойде в града старият пророк за да го оплаче и да го погребе. 30. И тури тялото му в гроба си; и плакаха над него и казваха: Горко, брате мой! 31. И като го погребе, говори на синовете си и рече: Като умра, погребете и мене в гроба дето е погребен човекът Божий: турете костите ми при костите му; 32. защото непременно ще се изпълни това нещо което извика чрез словото Господне против олтаря в Ветил, и против всичките домове на високите места които са в Самарийските градове. 33. След това Иеровоам не се повърна от лошия си път, но направи пак от най-долните люде свещеници на високите места: който искаше посвещаваше го, и биваше свещеник на високите места. 34. И стана това нещо грях на дома Иеровоамов, за да го изтреби и погуби от лицето на земята.

ГЛАВА 14.

1. В онова време разболя се Авия Иеровоамовът син. 2. И рече Иеровоам на жена си: Стани, моля, и преличи се щото да не познаят че си жена на Иеровоама, и иди в Сило; ето, там е Ахия пророкът който ми рече че ще царувам над тези люде. 3. И вземи в ръката си десет хляба, и сухари, и стомна с мед та иди при него: той ще ти обади какво ще стане на детето. 4. И направи така Иеровоамовата жена; и стана та отиде в Сило, и дойде в дома на Ахия. А Ахия не можеше да гледа; защото очите му бяха отъпяли от старостта му. 5. А

Господ беше рекъл на Ахия: Ето, жената на Иеровоама иде да иска от тебе слово за сина си, защото е болен: така и така ще й речеш; защото, когато влезе, ще се пристори че е друга. 6. И като чу Ахия шума на нозете й като влазяше в вратата рече: Влез, Иеровоамова жено: защо се преструваш че си друга? Но аз съм пратен при тебе с жестоки известия. 7. Иди, кажи на Иеровоама: Така говори Господ Бог Израилев: Понеже аз те възвисих от сред людете и те поставих вожд над людете си Израиля, 8. и, като раздрах царството от Давидовия дом, дадох го на тебе, а ти не биде както рабът ми Давид който съхрани заповедите ми, и който ме последва с всичкото си сърдце да прави само което е право пред мене, 9. но ти надмина в злото всички които са били преди тебе, защото отиде ти та си направи други богове и леяни идоли, за да ме прогневиш и да ме отхвърлиш зад гърба си, 10. заради това, ето, ще докарам зло на Иеровоамовия дом, и ще изтребя от Иеровоамовите всичко до крак, затворения и оставения в Израил, и ще помета вслед Иеровоамовия дом както помита някой гноя доде не остане. 11. Който Иеровоамов умре в града, псетата ще го изядат; и който умре в полето, птиците небесни ще го изядат; защото Господ говори. 12. Ти прочее стани та иди в дома си: като влязат нозете ти в града детето ще умре. 13. И ще го оплаче всичкий Израил, и ще го погребат; защото само оно от Иеровоама ще дойде в гроб, понеже в него се намери нещо добро пред Господа Бога Израилева в дома на Иеровоама. 14. И ще си въздигне Господ цар над Израиля който ще изтреби дома на Иеровоама в онзи ден; но що? и сега. 15. И ще порази Господ Израиля като тръст която се клати у водата, и ще изкорени Израиля из тази добра земя която даде на отците им, и ще ги разпръсне оттатък реката, понеже направиха Ашерите си за да прогневят Господа. 16. И ще предаде Израиля заради греховете на Иеровоама, който съгреши, и който направи Израиля да съгреши. 17.

И стана Иеровоамовата жена та си отиде, и дойде в Терса; и като стъпи на прага на вратата, умря детето. 18. И погребоха го, и оплака го всичкий Израил, според словото Господне което говори чрез раба си Ахия пророка. 19. А останалите от деянията на Иеровоама, как прави бой, и как царува, ето, те са писани в Книгата на Летовниците на Израилевите Царе. 20. И дните в които царува Иеровоам бяха двадесет и две години; и заспа с отците си; и въцари се вместо него Надав син му. 21. А Ровоам Соломоновий син царува над Юда. На четиридесет и една година бе Ровоам когато стана цар, и царува седемнадесет години в Ерусалим, в града който Господ избра от всичките Израилеви племена за да тури името си там. И името на майка му бе Наама, Амонка. 22. А Юда стори зло пред Господа, и раздразниха го в ревнование с греховете си с които съгрешиха повече от всичко що направиха отците им. 23. Защото и те си съградиха високи места, и направиха кумири и Ашери на всеки висок хълм и под всяко зелено дърво. 24. А имаше още в земята мъжеложци, и правеха според всичките мерзости на езичниците които Господ изгони от лицето на Израилевите синове. 25. И в петото лето на Ровоамовото царуване възлезе Сисак Египетский цар против Ерусалим 26. та взе съкровищата на дома Господен и съкровищата на царския дом: взе всичко; взе още всичките златни щитове които бе направил Соломон. 27. А вместо тях направи цар Ровоам медни щитове, и предаде ги в ръцете на началниците на телохранителите които пазеха дверите на царския дом. 28. И когато влазяше царят в дома Господен, държеха ги телохранителите: после ги заносяха пак в жилището на телохранителите. 29. А останалите от деянията на Ровоама, и всичко що направи, не са ли писани в Книгата на Летовниците на Юдините царе? 30. А имаше бой между Ровоама и Иеровоама в всичките дни. 31. И заспа Ровоам с отците си, и погребе се с отците си в Давидовия

град. И името на майка му бе Наама, Амонка. А въцари се вместо него Авия син му.

ГЛАВА 15.

1. И в осемнадесетото лето на царуването на Иеровоама Наватовия
син, въцари се Авия над Юда. 2. Три години царува в Ерусалим. И
името на майка му бе Мааха, дъщеря на Авесалома. 3. И ходи в
всичките грехове на отца си които стори пред него; и не бе сърдцето
му съвършено с Господа Бога негов както сърдцето на Давида отца
му. 4. Но заради Давида даде му Господ Бог негов светилник в
Ерусалим, понеже възстави сина му подир него, и утвърди Ерусалим;
5. защото Давид направи което бе право пред Господа, и не се уклони
в всичките дни на живота си от всичко което му заповяда, освен
делото на Урия Хетееца. 6. И имаше бой между Ровоама и Иеровоама
в всичките дни на живота му. 7. А останалите деяния на Авия, и
всичко що направи, не са ли писани в Книгата на летовниците на
Юдините Царе? И имаше бой между Авия и Иеровоама. 8. И заспа
Авия с отците си, и погребоха го в Давидовия град; и въцари се вместо
него Аса син му. 9. И въцари се Аса над Юда в двадесетото лето на
Иеровоама царя Израилев. 10. И царува в Ерусалим четиридесет и
една година А името на майка му бе Мааха, Авесаломова дъщеря. 11.
И направи Аса което бе право пред Господа, както Давид отец му. 12.
И отмахна от земята мъжеложците, и дигна всичките идоли които
направиха отците му. 13. А още и майка си Мааха, и нея отхвърли от
да е царица, понеже направи идол на Ашера; и насече Аса нейния
идол та го изгори при потока Кедрон. 14. Но високите места не се
отмахнаха: сърдцето обаче на Аса бе съвършено с Господа в всичките
му дни. 15. И донесе в дома Господен посвещенията на отца си, и
своите си посвещения, сребро, и злато, и съсъди. 16. И имаше бой

между Аса и Вааса Израилевий цар в всичките им дни. 17. И възлезе
Вааса Израилевий цар против Юда та съгради Рама, за да не остави
никого да излазя нито да влазя при Аса Юдиния цар. 18. Тогаз взе Аса
всичкото сребро и злато което бе останало в съкровищата на дома
Господен и в съкровищата на царския дом та ги даде в ръцете на
рабите си; и прати ги цар Аса при Венадада сина на Тавримона, сина
на Есиона, Сирийския цар, който живееше в Дамаск, и рече: 19. Уговор
има между мене и тебе и между отца ми и отца ти; ето, пратих ти дар
сребро и злато; иди, развали уговора си с Вааса Израилевия цар, за да
се оттегли от мене. 20. И послуша Венадад цар Аса та прати
началниците на силите си против градовете на Израиля, и порази
Иион, и Дан, и Авел-вет-мааха, и всичкия Хинерот, с всичката
Нефталимова земя. 21. И като чу Вааса, престана да гради Рама, и
седна в Терса. 22. Тогаз свика цар Аса всичкия Юда, без никакво
изключение, та дигнаха каменете на Рама, и дървата му с които Вааса
градеше; и съгради цар Аса с тях Гава Вениаминова и Масфа. 23. А
всичките останали деяния на Аса, и всичкото му юначество, и всичко
що стори, и градовете които съгради, не са ли писани в Книгата на
летовниците на Юдините Царе? А в времето на старостта му хвана го
болест в нозете. 24. И заспа Аса с отците си, и погребе се с отците си в
града на Давида отца си; а вместо него въцари се Иосафат син му. 25.
И въцари се Надав Иеровоамовът син над Израиля в второто лето на
Аса царя на Юда, и царува над Израиля две години. 26. И стори зло
пред Господа, и ходи в пътя на отца си, и в греха му чрез който
направи Израиля да съгреши. 27. И направи съзаклятие против него
Вааса Ахиевът син, от Исахаровия дом; и порази го Вааса в Гиветон
който бе на Филистимците; защото Надав и всичкий Израил обсадиха
Гиветон. 28. А Вааса го уби в третото лето на Аса Юдиния цар, и
въцари се вместо него. 29. И като се въцари, порази всичкия

Иеровоамов дом: не остави на Иеровоама нищо живо доде го не
изтреби, според словото Господне което говори чрез раба си Ахия
Силонеца, 30. за греховете на Иеровоама който съгреши, и чрез които
направи Израиля да съграши, и заради прогневението с което
прогневи Господа Бога Израилева. 31. А останалите деяния на Надава,
и всичко що направи, не са ли писани в Книгата на Летовниците на
Израилевите Царе? 32. И имаше бой между Аса и Вааса Израилевия
цар в всичките им дни. 33. В третото лето на Аса Юдиния цар въцари
се Вааса Ахиевът син над всичкия Израил в Терса; и царува двадесет и
четири години. 34. И направи зло пред Господа, и ходи в пътя на
Иеровоама, и в греха му чрез който направи Израиля да съгреши.

ГЛАВА 16.

1. И дойде слово Господне към Ииуя Ананиевия син против Вааса, и
рече: 2. Понеже, като те възвисих от пръстта, и те поставих вожд над
людете си Израиля, ти ходи в пътя на Иеровоама, и направи людете
ми Израиля да съгрешат за да ме прогневят с греховете си, 3. ето,
изтребям съвършено Вааса и дома му; и ще направя дома ти както
дома на Иеровоама Наватовия син. 4. Който Ваасов умре в града,
псетата ще го изядат; и който негов умре в полетата, небесните птици
ще го изядат. 5. А останалите деяния на Вааса, и което направи, и
юначеството му, не са ли писани в Книгана на Летовниците на
Израилевите Царе? 6. И заспа Вааса с отците си, и погребе се в Терса;
и въцари се вместо него Ила син му. 7. И чрез Ииуя пророка,
Ананиевия син, биде слово Господне против Вааса и против дома му,
и поради всичките злини които направи пред Господа, понеже го
прогневи с делата на ръцете си та стана както дома на Иеровоама,
още и защото го порази. 8. В двадесет и шестото лето на Аса Юдиния
цар въцари се Ила синът на Вааса над Израиля в Терса, и царува две

години. 9. И направи съзаклятие против него рабът му Зимрий, началникът на половината на воинските колесници, като беше в Терса та пиеше и се опиваше в дома на Арса домостроителя си в Терса. 10. И влезе Зимрий та го порази и уби го, в двадесет и седмото лето на Аса Юдиния цар, и воцари се вместо него. 11. И като се въцари, тутакси щом седна на престола му порази всичкия дом на Вааса: не остави му нищо до крак, нито сродници негови нито приятели негови. 12. И изтреби Зимрий всичкия дом на Вааса, според словото Господне което говори против Вааса чрез Ииуя пророка 13. за всичките грехове на Вааса, и за греховете на сина му Ила които съгрешиха, и чрез които направиха Израиля да съгреши, понеже разгневиха Господа Бога Израилева с суетите си. 14. А останалите деяния на Ила, и всичко що направи, не са ли писани в Книгата на Летовниците на Израилевите Царе? 15. В двадесет и седмото лето на Аса Юдиния цар царува Зимрий седем дни в Терса. А людете бяха се разположили в стан против Гиветон който бе на Филистимците. 16. И като чуха людете които бяха разположили стан че говориха: Зимрий направи съзаклятие, още порази царя, всичкий Израил през онзи ден в стана направи цар над Израиля Амрия войводата на воинството. 17. И възлезе Амрий и всичкий Израил с него от Гиветон та обсадиха Терса. 18. И като видя Зимрий че се облада градът, влезе в вътрешния царски дом та изгори върх себе си царския дом с огън, и умря, 19. за греховете си които съгреши, понеже стори зло пред Господа, и ходи в пътя на Иеровоама и в греха му що стори той като направи Израиля да съгреши. 20. А останалите деяния на Зимрия, и съзаклятието му което направи, не са ли писани в Книгата на летовниците на Израилевите Царе? 21. Тогаз се разделиха Израилевите люде на две части: половината на людете следваха Тивния Гинатовия син за да направят него цар; а половината следваха Амрия. 22. Но людете които

следваха Амрия превъзмогоха върх людете които следваха Тивния Гинатовия син; и умря Тивний, и въцари се Амрий. 23. В тридесет и първото лето на Аса Юдиния цар царува Амрий над Израиля, дванадесет години: шест години царува в Терса. 24. И купи Самарийския хълм от Семера за два таланта сребро, и съгради град на хълма, и нарече името на града който съгради, Самария, според името на Семера господаря на хълма. 25. И стори Амрий зло пред Господа, и стори по-зло от всичките що бяха преди него, 26. и ходи в всичките пътища на Иеровоама Наватовия син, и в неговия грях чрез който направи Израиля да съгреши, понеже разгневиха Господа Бога Израилева с суетите си. 27. А останалите деяния на Амрия които направи и юначествата му които извърши, не са ли писани в Книгата на Летовниците на Израилевите Царе? 28. И заспа Амрий с отците си, и погребе се в Самария; и въцари се вместо него Ахаав син му. 29. А Ахаав Амриевът син се въцари над Израиля в тридесет и осмото лето на Аса Юдиния цар; и царува Ахаав Амриевът син над Израиля в Самария двадесет и две години. 30. И стори Ахаав Амриевът син зло пред Господа повече от всичките които бидоха преди него. 31. И като че беше малко това дето да ходи в греховете на Иеровоама Наватовия син, и взе още за жена Иезавел дъщерята на Етваала Сидонския цар, и отиде та служи на Ваала и му се поклони. 32. И възстави требище на Ваала вътре в Вааловия дом който съгради в Самария. 33. И направи Ахаав Ашера; и от всичките Израилеви царе които бидоха преди него Ахаав направи повече за да прогневи Господа Бога Израилева. 34. В неговите дни Хиил Ветилецът съгради Иерихон: тури основанията му с смъртта на Авирона първородния си, и тури вратата му с смъртта на Сегува по-младия си син, според словото Господне което говори чрез Исуса сина Навиев.

ГЛАВА 17.

1. И Илия Тесвиецът, който бе от Галаадските жители, рече Ахааву: Жив Господ Бог Израилев пред когото предстоя, няма да бъде през тези години роса и дъжд освен чрез моето слово. 2. И биде слово Господне към него и рече: 3. Иди от тук, и обърни се към изток, и скрий се при потока Херит който е срещу Иордан. 4. И ще пиеш от потока; и заповядах на враните да те хранят там. 5. И отиде та направи според словото Господне; защото отиде та седна при потока Херит който е срещу Иордан. 6. И доносяха му враните хляб и месо заран, и хляб и месо вечер; и пиеше от потока. 7. А след няколко дни изсъхна потокът понеже не стана дъжд по земята. 8. И биде слово Господне към него и рече: 9. Стани та иди в Сарепта Сидонска и седи там; ето, заповядах там на една вдовица жена да те храни. 10. И стана та отиде в Сарепта. И като отиде при портата на града, ето там една вдовица жена която събираше дърва; и викна към нея и рече: Донес ми, моля, малко вода в съсъд да пия. 11. И като отиде да донесе, викна след нея и рече: Донес ми, моля, уломък хляб в ръката си. 12. А тя рече: Жив Господ Бог твой, нямам ни една пита, но само една шепа брашно в делвата и малко елей в кърчага; и, ето, събирам две дръвцета за да ида и да го направя за мене и за сина ми, та да го изядем и да умрем. 13. А Илия й рече: Не бой се: иди, направи както рече ти; но от него направи първо за мене един малък потребник та ми донес, и после направи за себе си и за сина си; 14. защото така говори Господ Бог Израилев: Делвата на брашното не ще да се изпраздни, нито кърчагът на елея ще оскудее, до деня в който Господ ще даде дъжд по лицето на земята. 15. И тя отиде та направи според Илиевото слово; и ядеше тя и той и домът й много дни: 16. делвата на брашното не се изпраздни, нито кърчагът на елея оскудя, според словото Господне което говори чрез Илия. 17. И след това разболя се

синът на жената, на госпожата на дома; и болестта му бе силна много, щото не остана дихание в него. 18. И рече на Илия: Що имаш с мене, човече Божий? Да ли си дошел при мене да докараш на памет беззаконията ми, и да умориш сина ми? 19. А той й рече Дай ми сина си. И взе го от пазухата й та го изнесе на горницата дето седеше, и положи го на одъра си. 20. И извика към Господа и рече : Господи Боже мой! нанесъл ли си зло и на вдовицата при която аз живея, да умориш сина й? 21. И простря се три пъти върх детето, и извика към Господа и рече: Господи Боже мой, нека се върне, моля се, душата на това дете в него. 22. И послуша Господ Илииния глас, та се върна душата на детето в него, и оживя. 23. И взе Илия детето та го сне от горницата в къщата, и даде го на майка му; и рече Илия: Виж, жив е син ти. 24. И рече жената на Илия: Сега познавам от това че си Божий човек, и словото Господне в устата ти е истина.

ГЛАВА 18.

1. И след много дни биде слово Господне към Илия в третото лето и рече: Иди, яви се Ахааву; и ще дам дъжд по лицето на земята. 2. И отиде Илия да се яви Ахааву. А гладът бе тежък в Самария. 3. И повика Ахаав Авдия домостроителя. (А Авдия се боеше много от Господа; 4. защото когато Иезавел изтреби пророците Господни, Авдия взе сто пророци та ги скри, петдесет в една пещера и петдесет в друга, и хранеше ги с хляб и вода.) 5. И рече Ахаав на Авдия: Обиколи земята и иди към всичките водни източници и към всичките потоци; негли намерим трева за да упазим живота на конете и на мъските, и да се не лишим от скотовете. 6. И тъй, разделиха земята помежду си за да я обиколят: Ахаав отиде по един път особен, и Авдия отиде по друг път особен. 7. И като беше Авдия на пътя, ето, Илия го срещна; и той го позна и падна на лице и рече:

Ти ли си, господине мой Илие? 8. И той му рече: Аз. Иди, кажи на господаря си: Ето Илия. 9. А той рече: Що съм съгрешил, та искаш да предадеш раба си в ръката на Ахаава за да ме убие? 10. Жив Господ Бог твой, няма народ или царство дето да не е проваждал господарят ми да те търси; и когато казваха: Няма го, той заклеваше царството и народа че не са те намерили. 11. А сега ти казваш: Иди, кажи на господаря си: Ето Илия. 12. И като се отделя аз от тебе, Дух Господен ще те отведе дето не зная; и когато отида та известя това Ахааву, и не те намери, ще ме убие. Но рабът ти се бои от Господа от младостта си. 13. Не извести ли се на господаря ми що сторих аз когато Иезавел убиваше Господните пророци, как скрих сто мъже от Господните пророци, петдесет в една пещера и петдесет в друга пещера, и храних ги с хляб и вода? 14. А сега ти казваш: Иди, кажи на господаря си: Ето Илия; но той ще ме убие. 15. И рече Илия: Жив Господ на Силите пред когото предстоя че днес ще се явя нему. 16. И тъй, отиде Авдия да посрещне Ахаава и извести му. И Ахаав отиде да посрещне Илия. 17. И като видя Ахаав Илия, рече му Ахаав: Ти ли си който смущаваш Израиля? 18. А той рече: Не смущавам аз Израиля, но ти и твоят бащин дом; защото вие оставихте заповедите Господни, и отиде ти след Ваалимите. 19. Сега прочее проводи и събери при мене всичкия Израил на гората Кармил, и пророците Ваалови четиристотин и петдесет, и четирите стотин пророци на Ашера които ядат на Иезавелината трапеза. 20. И проводи Ахаав до всичките Израилеви синове та събра пророците на гората Кармил. 21. И дойде Илия при всичките люде та рече: До кога ще хромите между две мъдрувания? Иеова ако е Бог, следвайте го; ако ли е Ваал, следвайте него. А людете не му отговориха ни реч. 22. Тогаз рече Илия на людете: Аз сам останах пророк Господен; а Вааловите пророци са четиристотин и петдесет мъже. 23. Нека ни дадат два юнца; и нека изберат единия

юнец за тях си, и нека го раздробят, и нека го турят на дървата, и огън да не турят; и аз ще приготвя другия юнец, и ще го туря на дървата, и огън няма да туря. 24. И призовете името на бога си, и аз ще призова името на Господа; и онзи Бог, който отговори чрез огън, той нека е Бог. И отговориха всичките люде та рекоха: Добро е това слово. 25. И рече Илия на Вааловите пророци: Изберете си единия юнец та го пригответе вие първо, защото сте много; и призовете името на бога си, огън обаче да не турите. 26. И взеха юнеца който им се даде та го приготвиха, и призоваваха името на Ваала от утринта дори до пладне, и викаха: Послушай нас, Ваале! Но нямаше глас, и нямаше слушане; и скачаха около олтаря който бяха съзидали. 27. А около пладне Илия им се присмиваше и казваше: Викайте с голям глас, защото бог е: или се разговаря, или има нещо работа, или е на път, или може би спи и ще се събуди. 28. И викаха с голям глас, и режеха се според обичая си с ножове и с копия доде се изля кръв на тях. 29. И като премина пладне и те пророчествуваха дори до часа на приношението, не бе глас, и не бе слушане, и не бе внимание. 30. Тогаз рече Илия на всичките люде: Приближете се при мене. И всичките люде се приближиха при него. И поправи олтаря Господен който беше съборен. 31. И взе Илия дванадесет камене, според числото на племената на синовете на Якова към когото биде слово Господне и рече: Израил ще бъде името ти, 32. и съзида с каменете олтаря в името Господне; и направи бразда около олтаря която вмещаваше две сати семе. 33. И нареди дървата, и насече юнеца на късове та го тури на дървата. 34. И рече: Напълнете с вода четири водоноси та излейте на всесъжението и на дървата. И рече: Повторете; и повториха. И рече: Потретете; и потретиха. 35. И обикаляше водата около олтаря; още и браздата се напълни с вода. 36. И в часа на приношението приближи се Илия пророкът и рече: Господи, Боже

Авраамов, и Исааков, и Израилев, нека бъде известно днес че ти си Бог на Израиля, и аз раб твой, и че според твоето слово направих всички тези дела: 37. послушай ме, Господи, послушай ме, за да познаят тези люде че ти, Господи, си Бог, и ти си обърнал сърдцата им назад. 38. Тогаз падна огън от Господа та пояде всесъжението, и дървата, и камението, и пръстта, и облиза водата която бе в браздата. 39. И когато видяха това всичките люде, паднаха на лице и рекоха: Иеова, той е Бог: Иеова, той е Бог. 40. И рече им Илия: Хванете Вааловите пророци: никой от тях да не избегне. И хванаха ги; и низведе ги Илия при потока Кисон и изкла ги там. 41. И рече Илия на Ахаава: Възлез, яж и пий, защото иде глас на много дъжд. 42. И възлезе Ахаав да яде и да пие; а Илия възлезе на върх Кармил, и наведе се на земята та тури лицето си между коленете си, 43. и рече на слугата си: Възлез сега, погледни към морето. И възлезе та погледна, и рече: Няма нищо. А той рече: Иди пак, до седем пъти. 44. И седмия път рече: Ето, малък облак, колкото человеческа длан, възлязва от морето. И рече: Възлез, кажи Ахааву: Впрегни колесницата си та слез, за да те не хване дъждът. 45. И между това небето се помрачи от облаци и вятър, и стана голям дъжд. И качи се Ахаав на колесницата си та отиде в Иезраел. 46. И ръката Господня биде върху Илия; и стегна чреслата си та тичаше пред Ахаава дори до входа на Иезраел.

ГЛАВА 19.

1. И възвести Ахаав на Иезавел всичко що направи Илия, и как изби с меч всичките пророци. 2. И проводи Иезавел вестител на Илия и рече: Така да направят боговете, и така да притурят, ако утре около този час не направя живота ти както живота на едного от тях. 3. И като видя това Илия, стана и отиде заради живота си, и дойде в Вирсавее Юдин, и остави там слугата си. 4. А той отиде в пустинята един ден път, и

отиде та седна под едно смерчие; и пожела в себе си да умре, и рече:
Стига; сега, Господи, вземи душата ми, защото не съм по-добър от
отците си. 5. И легна та заспа под едно смерчие; и, ето, ангел се допря
до него и рече му: Стани, яж. 6. И погледна, и ето при главата му
потребник печен в жаравата и кърчаг с вода. И яде и пи, и пак легна.
7. И върна се ангел Господен пак та се допря до него, и рече: Стани,
яж; защото много ти е пътят. 8. И стана та яде и пи, и с крепостта на
онова ястие пътува четиридесет дни и четиридесет нощи дори до
Хорив гората Божия. 9. И влезе там в пещера и насели се там; и, ето,
биде слово Господне към него та му рече: Що правиш тук, Илие? 10. А
той рече: Поревнувах много за Господа Бога на Силите; защото
Израилевите синове оставиха завета ти, олтарите ти събориха, и
пророците ти избиха с меч; и останах аз сам, и искат живота ми да го
отнемат. 11. И рече: Излез та застани на гората пред Господа. И, ето,
Господ минува, и вятър голям силен цепеше горите и стриваше
скалите пред Господа; и Господ не бе в вятъра: и подир вятъра трус;
Господ не бе в труда: 12. и подир труса огън; Господ не бе в огъня: и
подир огъня тих и тънък глас. 13. И като чу Илия, покри лицето си с
кожуха си та излезе и застана в входа на пещерата. И ето глас към
него, и рече: Що правиш тук, Илие? 14. И рече: Поревнувах много за
Господа Бога на Силите; защото Израилевите синове оставиха завета
ти, олтарите ти събориха, и пророците ти избиха с меч; и останах аз
сам, и искат живота ми да го отнемат. 15. И рече му Господ: Иди,
върни се в пътя си към пустинята на Дамаск, и когато отидеш помажи
Азаила за цар над Сирия; 16. а Ииуя Намесиевия син ще помажеш за
цар над Израиля; и Елисея Сафатовия син, от Авелмеола, ще помажеш
за пророк вместо тебе. 17. И ще бъде щото оногози който се избави от
меча на Азаила, ще го умъртви Ииуй; и оногози който се избави от
меча на Ииуя, ще го умъртви Елисей. 18. Оставих обаче в Израил

седем тисящи, всичките които не са преклонили колена Ваалу, и всички уста които не са го целунали. 19. И тръгна от там та намери Елисея Сафатовия син като ореше с дванадесет чифта волове пред себе си, и той бе с дванадесетия; и мина Илия близу край него та хвърли върх него кожуха си. 20. А той остави воловете та се завтече след Илия и рече: Нека целуна, моля, отца си и майка си, и тогаз ще те последвам. И рече му: Иди, върни се, защото що ти съм направил? 21. И върна се отподире му та взе един чифт волове и закла ги, и опече месото им с оръдията на воловете, и даде на людете, та ядоха. Тогаз стана та отиде след Илия, и слугуваше му.

ГЛАВА 20.

1. Тогаз Венадад Сирийский цар събра всичката си сила; (а имаше с него тридесет и два царе, и коне, и колесници;) и възлезе та обсади Самария и ратуваше против нея. 2. И проводи вестители на Ахаава Израилевия цар в града и рече му: Така говори Венадад; 3. Среброто ти и златото ти е мое; и жените ти и красните ти чада са мои. 4. И отговори Израилевий цар и рече: Според словото ти, господаря мой царю, твой съм аз и всичко каквото имам. 5. И дойдоха пак вестителите та рекоха: така говори Венадад и казва: Понеже изпроводих към тебе и рекох: Среброто си, и златото си, и жените си, и чадата си ще дадеш мене, 6. но утре, около този час, ще пратя рабите си при тебе, и ще предирят дома ти и домовете на рабите ти; и каквото е желателно пред очите ти ще турят в ръцете си и ще го вземат. 7. Тогаз повикна Израилевий цар всичките старейшини на мястото та рече: Размислете, моля, и вижте че той зло иска; защото проводи до мене за жените ми, и за чадата ми, и за среброто ми, и за златото ми, и не му отрекох нищо. 8. И рекоха му всичките старейшини и всичките люде: Да не послушаш, нито да склониш. 9.

За то рече на Венададовите вестители: Кажете на господаря ми царя: Всичко каквото заръча ти на раба си най-напред ще направя, но това нещо на мога да направя. И вестителите си отидоха та му отнесоха ответ. 10. И пак му проводи Венадад и рече: Така да ми направят боговете, и така да приложат, ако пръстта на Самария бъде доволна за по една шепа на всичките люде които ме следват. 11. И отговори Израилевий цар и рече: Кажете му: Който се опасва с оръжия нека се не хвали както който ги разпасва. 12. А когато Венадад чу това слово, пиеше той и царете що бяха с него в шатрите; и рече на рабите си: Опълчете се. И опълчиха се против града. 13. И, ето, дойде при Ахаава Израилевия цар един пророк и рече: Така говори Господ: Видиш ли това голямо множество? ето, аз го предавам в ръцете ти днес; и ще познаеш че аз съм Господ. 14. И рече Ахаав: чрез кого? А той отговори: Така говори Господ: чрез слугите на князовете на областите. Тогаз рече: Кой ще начне сражението? И отвеща: Ти. 15. Тогаз изброи слугите на князовете на областите, и те бяха двесте и тридесет и два; и след тях изброи всичките люде, всичките Израилеви синове, седем тисящи. 16. И излязоха около пладне. А Венадад пиеше и опиваше се в шатрите, той и царете, тридесет и два царе съюзниците му. 17. И излязоха първи слугите на князовете на областите; и проводи Венадад да се научи; и възвестиха му и рекоха: Мъже излязоха из Самария. 18. А той рече: ако са излезли мирно, хванете ги живи; а ако са излезли за бой, пак ги живи хванете. 19. Излязоха прочее из града тези слуги на князовете на областите и воинството което ги следваше. 20. И порази всеки человека си; и Сирийците побягнаха, и гони ги Израил; а Венадад Сирийский цар се отърва на кон с конниците. 21. И излезе Израилевий цар та порази конниците и колесниците, и направи на Сирийците голямо поражение. 22. И дойде пророкът при Израилевия цар та му рече: Иди, укрепи се, и размисли та виж що ще

да направиш; защото в завръщането на годината Сирийский цар ще възлезе против тебе. 23. А рабите на Сирийския цар рекоха му: Техните богове са богове планински, заради това се преукрепиха против нас; но ако направим бой с тях в полето непременно ще се преукрепим ние против тях. 24. Направи прочее това нещо; извади царете всекиго от мястото му та тури вместо тях войводи. 25. И ти си събери войска колкото войска ти загина, и кон вместо кон, колесница вместо колесница; и нека направим бой с тях в полето, и непременно ще се преукрепим против тях. И послуша гласа им та направи така. 26. И в завръщането на годината изброи Венадад Сирийците, и възлезе в Афек за да направи бой против Израиля. 27. И Израилевите синове се изброиха, и се приготвиха та отидоха да ги посрещнат, и разположиха стана си Израилевите синове срещу тях като две малки козии стада, а Сирийците изпълниха земята. 28. И дойде Божият человек та говори на Израилевия цар и рече: Така говори Господ: Понеже Сирийците рекоха: Иеова е Бог на планините, а не Бог на доловете, заради това ще предам в ръката ти всичко това голямо множество; и ще познаете че аз съм Иеова. 29. И бяха разположени в стан едни срещу други седем дни. И в седмия ден стана сражение; и поразиха Израилевите синове Сирийците сто тисящи пешци в един ден, 30. а останалите побягнаха в Афек към града; и падна стената върх двадесет и седем тисящи от останалите мъже. И побягна Венадад та влезе в града, и скри се из клет в клет. 31. И рекоха му рабите му: ето, сега чухме че царете на Израилевия дом са милостиви царе: да турим прочее вретища на чреслата си и въжа на главите си, и да излезем пред Израилевия цар, негли би ти подарил живота. 32. И препасаха се с вретища около чреслата си, и с въжа на главите си дойдоха при Израилевия цар та рекоха: Рабът ти Венадад говори: Нека живее душата ми, моля. И рече: Жив ли е още? брат ми е. 33. И

мъжете взеха това за добър знак, и побързаха да повторят това що излезе из устата му; и рекоха: Брат ти Венадад. И рече: Идете, доведете го. И когато дойде при него Венадад, той го възкачи на колесницата си. 34. И рече му Венадад: Градовете които взе баща ми от баща ти, ще ти ги отдам; и ще си направиш стъгди в Дамаск както направи баща ми в Самария. И аз, рече Ахаав, ще те пусна с този уговор. Така направи уговор с него и пусна го. 35. А един человек от синовете на пророците рече на ближния си с слово Господне: Удари ме, моля. Но не рачи человекът да го удари. 36. И рече му: Понеже не послуша ти гласа Господен, ето, като тръгнеш от мене, лъв ще те порази. И като тръгна от него, намери го лъв и порази го. 37. Намери сетне другиго человека, и рече: Удари ме, моля. И человекът го удари, и с удара направи рана. 38. Тогаз си отиде пророкът та чакаше на пътя за царя преличен с покров на очите си. 39. И като минуваше царят, той извика към царя и рече: Рабът ти излезе всред сражението; и, ето, един человек като свърна на страна доведе едного при мене и рече: Пази тогоз человека; ако побегне някак, тогаз животът ти ще бъде вместо живота му, или ще платиш един талант сребро. 40. И като се упражняваше рабът ти тук и там, той се изгуби. И рече му Израилевий цар: Този е съдът ти: ти си го сам изрекъл. 41. Тогаз ускори та дигна покрова от очите си; и позна го Израилевий цар че беше от пророците. 42. И рече му: Така говори Господ: Понеже ти пусна от ръката си человека когото аз бях определил за изтребление, заради това животът ти ще бъде вместо неговия живот, и людете ти вместо людете му. 43. И отиде си Израилевий цар в дома си дряхъл и огорчен, и дойде в Самария.

ГЛАВА 21.

1. И след тези събития Навутей Иезраелецът имаше лозе в Иезраел, близу до дома на Ахаава Самарийския цар. 2. И говори Ахаав на Навутея и рече: дай ми лозето си да го имам за градина на зеле, понеже е близу до дома ми; и ще ти дам вместо него по-добро лозе от него, или, ако ти е угодно, ще ти дам цената в сребро. 3. И Навутей рече Ахааву: Да ми не даде Господ да ти дам бащиното си наследие. 4. И дойде Ахаав в дома си дряхъл и огорчен за тази дума която му каза Навутей Иезраелецът и рече: Не ща да ти дам бащиното си наследие. И легна на одъра си та отвърна лицето си, и не яде хляб. 5. И дойде при него Иезавел жена му та му рече: Защо е духът ти дряхъл, та не ядеш хляб? 6. А той й рече: Понеже говорих на Навутей Иезраелеца и рекох му: Дай ми лозето си с сребро; или ако обичаш, ще ти дам друго лозе вместо него; а той отговори: Не ща да ти дам лозето си. 7. И рече му Иезавел жена му: Ти ли сега царуваш над Израиля? Стани, яж хляб, и нека е весело сърдцето ти: аз ще ти дам лозето на Навутея Иезраелеца. 8. Тогаз писа писма в Ахаавово име, и запечата с печата му, та проводи писмата на старейшините и на благородните които бяха в града му, които живееха с Навутея; 9. и пишеше в писмата и казваше: Прогласете пост, и турете Навутея на чело на людете; 10. и турете двама лоши человеци срещу него за да засвидетелствуват против него и да рекат: Ти похули Бога и царя. Тогаз изведете го и убийте го с камене, и нека умре. 11. И направиха мъжете от града му, старейшините и благородните които живееха в града му, както им бе проводила Иезавел, според написаното в писмата които им прати. 12. Прогласиха пост, и туриха Навутея на чело на людете. 13. И влязоха двама лоши человеци та седнаха срещу него; и свидетелствуваха лошите человеци против него, против Навутея, пред людете и рекоха: Навутей похули Бога и царя. Тогаз го изведоха вън от града та го

убиха с камене; и умря. 14. И пратиха на Иезавел и казаха: Навутей е убит с камене, и умря. 15. И като чу Иезавел че Навутей бе убит с камене и умря, рече Иезавел Ахааву: Стани, наследи лозето на Навутея Иезраелеца което не рачеше да ти даде с сребро; защото Навутей не е жив, но умря. 16. И като чу Ахаав че Навутей умря, стана Ахаав да слезе в лозето на Навутея Иезраелеца за да го наследи. 17. И биде слово Господне към Илия Тесвиеца и рече: 18. Стани, слез да посрещнеш Ахаава Израилевия цар който живее в Самария; ето, той е в лозето на Навутея дето слезе да го наследи. 19. И ще му говориш и речеш: така говори Господ: Уби ли ти, а още наследва ли ти? И ще му говориш и речеш: Така говори Господ: На мястото дето псетата лизаха кръвта на Навутея, ще лижат псетата кръвта ти, ей, твоята. 20. И рече Ахаав Илию: Намери ли ме ти, враже мой? И отговори: Намерих те; защото продаде ти себе си за да правиш зло пред Господа. 21. Ето, говори Господ, аз ще докарам зло върх тебе, и ще помета след тебе, и ще изтребя на Ахаава всичко до крак, и затворения и оставения в Израил; 22. и ще направя дома ти както дома на Иеровоама Наватовия син, и както дома на Вааса Ахииния син, заради прогневането с което ме ти прогневи, и направи ти Израиля да съгреши. 23. И за Иезавел още говори Господ и каза: Псетата ще изядат Иезавел при предстението на Иезраел. 24. Който Ахаавов умре в града, псетата ще го изядат; и който умре в полето, птиците небесни ще го изядат. 25. Никой наистина не биде подобен Ахааву, който продаде себе си за да прави което е лошо пред Господа както го подбуждаше Иезавел жена му. 26. И направи много мерзости като следваше идолите, по всичко както правеха Аморейците които Господ изгони от лицето на Израилевите синове. 27. И като чу Ахаав тези думи, раздра дрехите си, и тури вретище на снагата си, и пости, и лежеше обвит в вретище, и ходеше внимателно. 28. И биде слово

Господне към Илия Тесвиеца и рече: 29. Видя ли как се смири Ахаав пред мене? Понеже се смири пред мене, не ща да докарам злото в дните му: в дните на сина му ще докарам злото на дома му.

ГЛАВА 22.

1. И минаха се три години без бой между Сирия и Израиля. 2. А в третата година слезе Иосафат Юдиний цар при Израилевия цар. 3. И рече Израилевий цар на рабите си: Знаете ли че Рамот-галаад е наш, а ние небрежим за го вземем от ръката на Сирийския цар? 4. И рече на Иосафата: Дохождаш ли с мене на бой в Рамот-галаад? И рече Иосафат на Израилевия цар: Аз съм както ти, людете ми както людете ти, конете ми както конете ти. 5. И рече Иосафат на Израилевия цар: Допитайте се, моля, от словото Господне днес. 6. И събра Израилевий цар пророците, почти четиристотин мъже, та им рече: Да ида ли против Рамот-галаад на бой, или да не ида? А те рекоха: Възлез, и Господ ще го предаде в ръката на царя. 7. И рече Иосафат: Няма ли тук още един пророк Господен да попитаме чрез него? 8. И рече Израилевий цар на Иосафата: Има още един человек, Михей син на Иемла, чрез когото можем да попитаме Господа; но аз го мразя, защото не пророчествува добро за мене, но зло. И рече Иосафат: Нека не говори царят така. 9. И повика Израилевий цар един скопец та рече: Доведи скоро Михея сина на Иемла. 10. А Израилевий цар и Иосафат Юдиний цар седяха, всеки на престола си, облечени с одежди, на открито място при входа на Самарийската порта; и всичките пророци пророкуваха пред тях. 11. И Седекия синът на Ханаана беше си направил железни рогове; и рече: Така говори Господ: С тези ще избодеш Сирийците доде ги свършиш. 12. И всичките пророци пророкуваха така и казваха: Възлез в Рамот-галаад, и ще имаш добър успех: защото Господ ще го предаде в ръката на

царя. 13. А вестителят който отиде да повика Михея говори му и рече: Ето сега, думите на пророците из едни уста са добри за царя; моля прочее и твоето слово да е така както словото на едного от тях, и говори доброто. 14. А Михей рече: Жив Господ, което ми рече Господ, него ще говоря. 15. И тъй, дойде при царя. И рече му царят: Михее, да идем ли в Рамот-галаад на бой, или да не идем? А той му отговори: Възлез, и ще имаш добър успех; защото Господ ще го предаде в ръката на царя. 16. И рече му царят: До колко пъти ще те заклевам да ми не говориш друго освен истината в име Господне? 17. А той рече: Видях всичкия Израил разпръснат по горите като овци които нямат овчар; и рече Господ: Те нямат господар; нека се върнат всеки в дома си с мир. 18. И рече Израилевий цар Иосафату: Не рекох ли ти че не ще прорече добро за мене, но зло? 19. И Михей рече: чуй прочее словото Господне. Видях Господа че седи на престола си, и всичкото небесно войнство че предстои около него от дясно му и от ляво. 20. И рече Господ: Кой ще прелъсти Ахаава за да възлезе и да падне в Рамот-галаад? И един рече така, а друг рече така. 21. И излезе един дух та застана пред Господа и рече: Аз ще го прелъстя. 22. И рече му Господ: Как? И рече: Ще изляза и ще бъда лъжлив дух в устата на всичките му пророци. И рече Господ: Ще прелъстиш, още и ще сполучиш: излез та направи така. 23. Сега прочее, ето, Господ тури дух лъжлив в устата на всичките тези твои пророци; но Господ говори зло за тебе. 24. Тогаз се приближи Седекия синът на Ханаана та плесна Михея в ланитата и рече: През кой път премина Духът Господен от мене за да говори на тебе? 25. И рече Михей: Ето, ще видиш в който ден ще влазяш из клет в клет за да се укриеш. 26. И рече Израилевий цар: Хванете Михея та го върнете при Амона градския княз и при Иоаса царския син, 27. и речете: Така говори царят: Турете тогоз в тъмницата, и хранете го с хляб печален и с вода

печална доде се върна с мир. 28. И рече Михей: Ако наистина се върнеш с мир, то Господ не е говорил чрез мене. И рече: чуйте вие всички люде. 29. И възлезе Израилевът цар и Иосафат Юдинът цар в Рамот-галаад. 30. И рече Израилевий цар на Иосафата: Аз ще се прелича и ще вляза в сражението; а ти облечи одеждите си. И преличи се Израилевий цар та влезе в сражението. 31. А Сирийский цар бе заповядал на тридесет и двата свои колесниценачалници и рекъл: Не се бийте нито с малък нито с голям, но само с Израилевия цар. 32. И като видяха колесниценачалниците Иосафата, тогаз те рекоха: Несъмнено този е Израилевът цар; и заобиколиха да го ударят; но Иосафат извика. 33. И като видяха колесниценачалниците че не беше Израилевът цар, върнаха се от да го гонят. 34. А един человек устрели без да мери, и удари Израилевия цар между ставите на бронята; а той рече на колесничника си: Завърни ръката си та ме изведи из воинството, защото се раних. 35. И сражението стана голямо в онзи ден; а царят се удържа на колесницата срещу Сирийците, и привечер умря. и кръвта течеше от раната в недрото на колесницата. 36. И около захождането на слънцето стана проглашение в стана и казваше: Всеки да си иде в града си, и всеки на мястото си. 37. И умря царят, и донесе се в Самария; и погребоха царя в Самария. 38. И измиха колесницата в водоема на Самария, измиха още и оръжията му; и лизаха псетата кръвта му според словото Господне което говори. 39. А останалите деяния на Ахаава, и всичко що направи, и слоновният дом който съгради, и всичките градове които направи, не са ли писани в Книгата на Летовниците на Израилевите Царе? 40. И заспа Ахаав с отците си; и въцари се вместо него Охозия син му. 41. А Иосафат синът на Аса въцари се над Юда в четвъртото лето на Ахаава Израилевия цар. 42. Иосафат бе на възраст тридесет и пет години когато се въцари, и царува двадесет и пет години в

Ерусалим; а името на майка му беше Азува, дъщеря на Силея. 43. И ходи в всичките пътища на Аса отца си: не се уклони от тях, и правеше което бе право пред Господа. Високите обаче места не се отмахнаха: людете жъртвуваха още и кадяха по високите места. 44. И имаше мир Иосафат с Израилевия цар. 45. А останалите деяния на Иосафата, и юначествата му които направи, и бойовете му, не са ли писани в Книгата на Летовниците на Юдините Царе? 46. И остатъка на мъжеложците който бе останал в дните на Аса отца му, той го изтреби от земята. 47. Тогаз нямаше цар в Едом, но наместник царев. 48. Иосафат направи Тарсийски кораби за да идат в Офир за злато; но не отидоха, защото корабите се строшиха в Есион-гавер. 49. Тогаз рече Охозия Ахаавовий син Иосафату: Нека отидат моите раби с твоите раби в корабите; но Иосафат не рачи. 50. И заспа Иосафат с отците си, и погребе се с отците си в града на Давида отца си; и въцари се вместо него Иорам син му. 51. Охозия Ахаавовий син се въцари над Израиля в Самария в седемнадесетото лето на Иосафата Юдиния цар, и царува две години над Израиля. 52. И стори зло пред Господа, и ходи в пътя на отца си, и в пътя на майка си, и в пътя на Иеровоама Наватовия син който направи Израиля да съгреши; 53. защото служи Ваалу и поклони му се, и прогневи Господа Бога Израилева по всичко що стори отец му.

IV КНИГА НА ЦАРЕТЕ (II КНИГА НА ЦАРЕТЕ)

ГЛАВА 1.

1. А след смъртта на Ахаава подигна се Моав против Израиля. 2. И
падна Охозия през решетката на горницата си която бе в Самария, и

разболя се; и прати вестители и им рече: Идете, попитайте Ваал-
зевува Акаронския бог да ли ще оздравея от тази болест. 3. Но ангел
Господен рече на Илия Тесвиеца: Стани, възлез да посрещнеш
вестителите на Самарийския цар, и речи им: Няма ли Бог в Израил та
отивате да попитате Ваал-зевува Акаронския бог? 4. Сега прочее така
говори Господ: Няма да слезеш от одъра на който си възлязъл, но
непременно ще умреш. И отиде си Илия. 5. И върнаха се при него
вестителите; а той им рече: Защо се върнахте? 6. И рекоха му: Един
човек възлезе да ни посрещне и рече ни: Идете, върнете се при царя
който ви е проводил та му кажете: Така говори Господ: Няма ли Бог в
Израил та пращаш ти да попиташ Ваал-зевува Акаронския бог? Няма
прочее да слезеш от одъра на който си възлезъл, но непременно ще
умреш. 7. И рече им: Какъв вид имаше човекът който възлезе да ви
посрещне та ви говори тези думи? 8. И отговориха му: човек
космат, и препасан около чреслата си с кожен пояс. И рече: Илия е
Тесвиецът. 9. Тогаз проводи царят при него петдесетоначалник с
петдесетте му. И възлезе при него; и, ето, той седеше на върх горага.
И рече му: човече Божий, царят рече: Слез. 10. И отговори Илия и
рече на петдесетоначалника: Ако съм аз човек Божий, нека слезе
огън от небето та нека изяде тебе и петдесетте ти. И слезе огън от
небето та изяде него и петдесетте му. 11. И прати пак при него друг
петдесетоначалник с петдесетте му. И говори той и рече му: човече
Божий, така говори царят: Скоро слез. 12. И отговори Илия та им рече:
Ако съм аз човек Божий, нека слезе огън от небето та нека изяде
тебе и петдесетте ти. И слезе огън Божий от небето та изяде него и
петдесетте му. 13. И пак прати трети петдесетоначалник с петдесетте
му. И възлезе третият петдесетоначалник, и дойде та коленичи пред
Илия, и моли го и рече му: човече Божий, нека бъде, моля се,
многоценен пред очите ти животът ми и животът на тези петдесет

твои раби. 14. Ето, слезе огън от небето та изяде първите двама петдесетоначалници с петдесетте им; нека бъде прочее животът ми многоценен пред очите ти. 15. И рече ангел Господен на Илия: Слез с него: да се не убоиш от лицето му. И стана та слезе с него при царя. 16. И рече му: Така говори Господ: Понеже си пратил вестители да попитат Ваал-зевува Акаронския бог, като че нямаше Бог в Израил за да искаш словото му, за това няма да слезеш от одъра на който си възлезъл, но непременно ще умреш. 17. И умре според словото Господне което говори Илия; и въцари се вместо него Иорам в второто лято на Иорама Иосафатовия син, царя Юдин; понеже нямаше син. 18. А останалите деяния на Охозия които направи, не са ли писани в Книгата на Летовниците на Израилевите Царе?

ГЛАВА 2.

1. И когато щеше Господ да възведе Илия на небето с вихрушка, отиде Илия с Елисея от Галгал. 2. И рече Илия Елисею: Седи тук, моля, защото Господ ме проводи до Ветил. И рече Елисей: Жив Господ и жива душата ти, няма да те оставя. И слязоха до Ветил. 3. И излязоха синовете на пророците които бяха в Ветил при Елисея та му рекоха: Знаеш ли че Господ днес взема господаря ти от върху главата ти? И рече: И аз зная това: мълчете. 4. И рече му Илия: Елисее, седи тук, моля, защото Господ ме проводи в Иерихон. А той рече: Жив Господ, жива и душата ти, няма да те оставя. И дойдоха в Иерихон. 5. И дойдоха синовете на пророците които бяха в Иерихон при Елисея та му рекоха: Знаеш ли че Господ днес взема господаря ти от върху главата ти? И рече: И аз зная това: мълчете. 6. И рече му Илия: Седи тук, моля, защото Господ ме проводи до Иордан. А той рече: Жив Господ, жива и душата ти, няма да те оставя; и отидоха двамата. 7. И отидоха петдесет мъже от синовете на пророците та застанаха

насреща от далеч; а те двамата застанаха при Иордан. 8. И взе Илия кожуха си та го сгъна, и удари водата; и раздели се от тук и от тук, и преминаха двамата по сухо. 9. И когато преминаха, рече Илия Елисею: Искай що да ти направя преди да се взема от тебе. И рече Елисей: Двойна част на духа ти да бъде, моля, в мене. 10. А той рече: Мъчно нещо поиска ти; но, ако ме видиш когато се вземам от тебе, ще ти бъде така; ако ли не, не ще да бъде. 11. И като ходеха те още и говореха, ето огнена колесница и огнени коне, и раздвоиха ги един от друг; и възлезе Илия с вихрушка на небето. 12. А Елисей гледаше, и викаше: Отче мой, отче мой, колесница Израилева, и конница негова! И не го видя вече; и хвана дрехите си та ги разкъса на два къса. 13. И като дигна Илиевия кожух който падна от него, върна се и застана на брега на Иордан. 14. И взе Илиевия кожух който падна от него та удари водата, и рече: Де е Господ Бог Илиев? И като удари и той водата, раздели се от тук и от тук; и премина Елисей. 15. И като го видяха синовете на пророците които бяха в Иерихон от срещa, рекоха: Илиевий дух почива в Елисея. И дойдоха да го посрещнат, и му се поклониха доземи. 16. И рекоха му: Ето сега, има петдесет силни мъже с рабите ти; нека отидат, молим, да потърсят господаря ти, да го не е дигнал Духът Господен и го е хвърлил на някоя гора или в някой дол. И рече: Не изпращайте. 17. Но като го принудиха толкоз щото се посрами, рече: Изпратете. Изпратиха прочее петдесет мъже, та търсиха три дни, но го не намериха. 18. И когато се върнаха при него, (защото остана в Иерихон,) рече им: Не рекох ли ви: Не отивайте? 19. И рекоха градските мъже Елисею: Ето сега, положението на града е добро, както господарят ви види; но водите са лоши, и земята е безплодна. 20. И рече: Донесете ми ново блюдо, и турете сол в него. И донесоха му. 21. И излезе при източника на водата та хвърли солта там, и рече: Така говори Господ: Изцелих тези води: не ще да бъде

вече от тях смърт или безплодие. 22. И изцелиха се водите дори до този ден, според Елисеевото слово което говори. 23. И възлезе от там в Ветил; и като възлизаше по пътя, излязоха из града малки деца та му се присмиваха и казваха му: Възлизай, плешиве! възлизай, плешиве! 24. А той се обърна назад, и като ги видя прокле ги в името Господне. И излязоха из дъбравата две мечки та разкъсаха от тях четиридесет и две деца. 25. И отиде от там в горота Кармил, и от там се върна в Самария.

ГЛАВА 3.

1. А Иорам Ахаавовът син се въцари над Израиля в Самария, в осемнадесетото лято на Иосафата Юдинин цар; и царува дванадесет години. 2. И стори зло пред Господа, но не както баща му и майка му; защото дигна кумира на Ваал който бе направил баща му. 3. Но беше прилепен у греховете на Иеровоама Наватовия син който направи Израиля да съгреши: не се отдалечи от тях. 4. А Миса Моавският цар имаше стада, и даваше на Израилевия цар сто тисящи агнета и сто тисящи овни с вълната им. 5. Но като умря Ахаав, Моавският цар се подигна против Израилевия цар. 6. И излезе цар Иорам из Самария в онова време та изброи всичкия Израил. 7. И отиде та проводи на Иосафата Юдиния цар и рече: Моавският цар се подигна против мене: дохождаш ли с мене против Моава на бой? И той рече: Ще възлеза: аз съм както си ти, людете ми са както людете ти, конете ми са както конете ти. 8. И рече: През кой път ще възлезем? А той отговори: През пътя на Едомската пустиня. 9. И отиде Израилевий цар, и Юдиний цар, и Едомский цар, и обиколиха седем дни път; и нямаше вода за стана и за скотовете които бяха с тях. 10. И рече Израилевий цар: Ох! Наистина че свика Господ тези трима царе за да ги предаде в ръката на Моава! 11. А Иосафат рече: Няма ли тука пророк Господен за да

попитаме Господа чрез него? И отговори един от рабите на Израилевия цар и рече: Тук е Елисей Сафатовий син, който поливаше вода на Илиевите ръце. 12. И рече Иосафат: Има слово Господне с него. И слезоха при него Израилевът цар и Иосафат и Едомският цар. 13. И рече Елисей на Израилевия цар: Що има между мене и тебе? Иди при пророците на баща си и при пророците на майка си. И рече му Израилевий цар: Не; защото Господ свика тези трима царе за да ги предаде в ръката на Моава. 14. И рече Елисей: Жив Господ на Силите пред когото предстоя, наистина ако не почитах аз лицето на Иосафата Юдиния цар не щях да погледна на тебе, нито щях да те видя; 15. но сега, доведете ми свирец. И като свиреше свирецът дойде на него ръката Господня. 16. И рече: Така говори Господ: Направи този дол трапове трапове; 17. защото така говори Господ: Няма да видите вятър, и няма да видите дъжд; а този дол ще се напълни с вода, и ще пиете вие и стадата ви и скотовете ви. 18. Но това е малко нещо пред очите на Господа: ще предаде Моава в ръката ви; 19. и ще поразите всеки ограден град и всеки избран град, и ще свалите всяко добро дърво, и ще заградите всичките водни източници, и ще развалите с камене всяка добра част земя. 20. И на утринта, като ставаше приношението, ето, дойдоха води от пътя на Едом и напълни се земята с вода. 21. И като чуха всичките Моавци че възлязоха царете за да се бият с тях, събраха се всички които можеха да препасват нож та застанаха на пределите. 22. И станаха на утринта и като изгря слънцето върху водите, видяха Моавците водите от среща червени като кръв, 23. и рекоха: Това е кръв: несъмнено царете са направили бой и ударили са се един с други; сега прочее на користите, Моаве! 24. И като дойдоха в Израилевия стан, станаха Израиляните та поразиха Моавците, тъй щото побягнаха от лицето им; и биещи Моавците влязоха в земята им, 25. и градовете съсипаха, и в всяка добра част

земя хвърлиха всеки камика си та я напълниха, и всичките водни източници затикнаха, и всяко добро дърво отсякоха само в Кир-арасет оставиха каменете му; и заобиколиха го пращниците та го поразиха. 26. И когато Моавският цар видя че сражението се преукрепяваше против него, взе с себе си седемстотин мъже сабленосци за да разсекат воинството дори до Едомския цар; но не могоха. 27. Тогаз взе първородния си син който щеше да се въцари вместо него та го принесе всесъжение на стената. И стана голямо негодуване върх Израиля; и оттеглиха се от него и се върнаха в земята си.

ГЛАВА 4.

1. А една жена от жените на пророческите синове викаше към Елисея и казваше: Рабът ти мъж ми умря; и ти знаеш че рабът ти се боеше от Господа; а заимодавецът дойде да вземе двамата ми синове при себе си за раби. 2. И рече й Елисей: Що да ти направя? Кажи ми: що имаш в дома си? А тя рече: Рабинята ти няма нищо в дома освен една масленица с елей. 3. И рече: Иди, вземи назаем от вън съдове, от всичките си съседи съдове праздни: вземи на заем не малко. 4. Сетне влез та затвори вратата след себе си и след синовете си, и налей от елея в всичките онез съдове, и пълните тури на страна. 5. И тя си тръгна от него та затвори вратата след себе си и след синовете си; и те приближиха при нея съдовете, а тя наливаше. 6. И като се напълниха съдовете, рече на сина си: Донес ми и друг съд. А той рече: Няма друг съд. И престана елеят. 7. Тогаз дойде та обади на Божия человек. И той рече: Иди, продай елея та плати дълга си, и живей с остатъка, ти и чадата ти. 8. И един ден замина Елисей в Сунам, дето имаше една голяма жена; и тя го задържа та яде хляб. И колкото пъти заминваше, свръщаше там за да яде хляб. 9. И рече жената на мъжа си: Ето сега, познавам че той е свет Божий человек който всякога наминва у нас.

10. Да направим, моля, малка горничка на стената; и да турим там за него одър, и трапеза, и седалище, и светилник, за да свръща там когато дохожда при нас. 11. И един ден дойде там, и свърна в горницата та спа там. 12. И рече на Гиезия слугата си: Повикай тази Сунамка. И повика я; и тя застана пред него. 13. И рече му: Речи ѝ сега: Ето, ти взе всички тези грижи за нас: що да ти направим? Имаш ли нещо да речеш на царя или на военачалника? А тя отговори: Аз живея между людете си. 14. И рече: Що да направим за нея? А Гиезий отговори: Наистина тя няма чадо, а мъж ѝ е стар. 15. И рече: Повикай я. И когато я повика, тя застана при вратата. 16. И Елисей рече: До година в това време ще имаш син в обятията си. А тя рече: Не, господине мой, човече Божий, не лъжи рабинята си. 17. И жената зачна, и роди син до годината на онова време което ѝ рече Елисей. 18. И когато порасна детето, излезе в един ден към баща си при жетварите. 19. И рече на баща си: Главата ми! Главата ми! А той рече на момчето: Занес го при майка му. 20. И взе го та го занесе при майка му; и седе на колената ѝ до пладне, и умря. 21. И възлезе та го тури да лежи на одъра на Божия човек, и затвори го, и излезе. 22. И повика мъжа си и рече: Проводи ми, моля, едното от момчетата и една от ослиците за да тичам при Божия човек, и да се върна. 23. А той рече: Защо отиваш ти днес при него? Не е нов месец, нито събота. А тя рече: Мир. 24. Тогаз оседла ослицата, и рече на раба си: Върви, и напредвай: не забавяй поради мене карането освен ако ти заповядам. 25. И тръгна та отиде при Божия човек в гората Кармил. И като я видя Божият човек от далеч, рече на Гиезия слугата си: Ето оная Сунамка! 26. Сега прочее, тичай да я посрещнеш и речи ѝ; Добре ли си? Добре ли е мъжа ти? добре ли е детето? А тя рече: Добре. 27. А когато дойде при Божия човек в гората, хвана се за нозете му; а Гиезий се приближи за да я оттегли. Но човекът Божий рече:

Остави я, защото душата ѝ е преогорчена в нея; и Господ скри това от мене, и не ми яви. 28. А тя рече: Да ли исках син от господаря си? Не рекох ли: Не ме лъжи? 29. Тогаз рече на Гиезия: Препаши чреслата си, и вземи тоягата ми в ръка та иди: ако срещнеш человек, да го не поздравиш, и ако те поздрави някой, да му не отговориш; и тури тоягата ми върх лицето на детето. 30. А майката на детето рече: Жив Господ и жива душата ти, не ща да те оставя. И стана та отиде след нея. 31. А Гиезий отиде преди тях, и тури тоягата върх лицето на детето; но ни глас нито слушаше. За това се върна да го посрещне, и му извести и рече: Не се събуди детето. 32. И когато влезе Елисей в дома, ето детето мъртво, положено на одъра му. 33. Влезе прочее та затвори вратата след тях си двамината, и помоли се Господу. 34. И възлезе та легна върх детето, и тури устата си върх устата му, и очите си върх очите му, и ръцете си върх ръцете му, и простря се върх него; и стопли се плътта на детето. 35. После се оттегли та ходеше в дома кога тук и кога там; и възлезе пак та се простре върх него; и детето кихна до седем пъти, и отвори детето очите си. 36. Тогаз викна Гиезия и рече: Повикай тази Сунамка. И повика я: и когато влезе при него рече ѝ: Вземи сина си. 37. И тя влезе, и падна на нозете му та се поклони до земята и дигна сина си та излезе. 38. А Елисей се върна в Галгал; и имаше глад в земята; и синовете на пророците седяха пред него. И рече на слугата си: Тури големия котел та свари вариво за синовете на пророците. 39. И излезе един на полето за да набере зеленище, и намери диво растение, и набра от него диви тиквички та напълни дрехите си; и като се върна сряза ги в котела на вариво, понеже не ги познаха. 40. После насипаха на человеците да ядат; и като ядоха от вариво, извикаха и рекоха: человече Божий, смърт има в котела! И не могоха да ядат. 41. А той рече: Донесете брашно. И хвърли го в котела. Сетне рече: Сипи на людете да ядат. И нямаше

нищо лошо в котела. 42. И дойде един човек от Ваалеалиса та донесе на Божия човек хляб от начатките, двадесет ечимени хляба и пресни класове жито, в вретището си. И рече: Дай на людете да ядат. 43. И слугата му рече: Що? да туря ли това пред сто человеци? А той рече: Дай на людете да ядат; защото така говори Господ: Ще ядат, и остатък ще оставят. 44. Тогаз тури пред тях, та ядоха, и оставиха остатък според словото Господне.

ГЛАВА 5.

1. А Нееман, войводата на Сирийския цар, бе мъж велик пред господаря си, и почитаем, понеже Господ чрез него даде спасение на Сирия; и человекът беше силен с крепост, но прокажен. 2. И излязоха Сирийците с пълкове та доведоха пленница от Израилевата земя една малка мома; и слугуваше на Неемановата жена. 3. И рече на господарката си: Дано да беше господарят ми пред пророка който е в Самария, и той би го изцелил от проказата му! 4. И Нееман слезе та извести на господаря си и рече: Така и така говори момата която е от Израилевата земя. 5. И рече Сирийский цар: Стани, иди, и ще проводя писмо на Израилевия цар. И отиде, и взе в ръката си десет таланта сребро, и шест тисящи златици, и девет премени дрехи. 6. И донесе писмото на Израилевия цар, което казваше: И сега като дойде това писмо при тебе, ето, проводих при тебе Неемана раба си да го изцелиш от проказата му. 7. И като прочете Израилевий цар писмото, раздра дрехите си и рече: Бог ли съм аз за да умъртвявам и да оживявам, та провожда той до мене да изцеля человека от проказата му? Разумейте прочее, моля, и вижте че той търси причина против мене. 8. А като чу Елисей Божият человек че Израилевът цар раздрал дрехите си, проводи до царя и рече: Защо си раздрал дрехите си? Нека дойде сега при мене, и ще познае че има пророк в Израил. 9.

Тогаз дойде Нееман с конете си и с колесницата си та застана при вратата на Елисеевия дом. 10. И проводи при него Елисей вестител и рече: Иди та се окъпи седем пъти в Иордан; и ще ти се възвърне плътта ти, и ще се очистиш. 11. А Нееман се разгневи та си отиде, и рече: Ето, аз говорих че непременно ще излезе при мене, и ще застане та ще призове името на Господа Бога своего, и ще дигне ръката си върх мястото, и ще изцели прокажения. 12. Авана и Фарфар, реките на Дамаск, не са ли по-добри от всичките води на Израиля? Не можех ли да се окъпа в тях и да се очистя? И върна се та си отиде с гняв. 13. А рабите му се приближиха та му говориха и рекоха: Отче мой, ако би ти пророкът казал нещо голямо, не би ли го направил? колко повече сега когато ти казва: Окъпи се и очисти се? 14. Тогаз слезе та се потопи седем пъти в Иордан според словото на Божия человек; и плътта му се възвърна като плът на малко дете, и очисти се. 15. И върна се при Божия человек, той и всичкото му спътство, и дойде та застана пред него и рече: Ето, сега познах че няма Бог в всичката земя освен в Израил; за това, сега приими, моля, благословение от раба си. 16. А той рече: Жив Господ пред когото предстоя, не ща да приема. А той го принуждаваше да приеме; но не рачи. 17. И Нееман рече: Ако ли не, то нека се даде, моля, на раба ти за две мъски товар от тази пръст; защото рабът ти не ще да приноси от днес нататък всесъжение нито жъртва на други богове, но само Господу. 18. Това нещо нека прости Господ на раба ти, дето, когато влазя господарят ми в дома на Римона за да се поклони там, и се подпира на ръката ми, и аз се кланям в дома на Римона: като се кланям в дома на Римона, Господ нека прости раба ти за това нещо! 19. И рече му: Иди с мир. И отиде от него едно малко разстояние. 20. Тогаз Гиезий, слугата на Елисея Божия человек, рече: Ето, господарят ми пожали Неемана тогоз Сирийца та не взе от ръката му онова което

донесе; но, жив Господ, аз ще се завтека след него и ще взема нещо от него. 21. И завтече се Гиезий вслед Неемана. И когато го видя Нееман че тича след него, скокна от колесницата да го посрещне, и рече: Добре ли сте? 22. А той рече: добре. Господарят ми ме проводи и рече: Ето, този час дойдоха при мене от гората Ефрем двама млади от синовете на пророците; дай им, моля, един талант сребро и две премени дрехи. 23. И рече Нееман: Благоволи да вземеш два таланта. И принуди го: и върза двата таланта сребро в два мешца с две премени дрехи, и тури ги на двама от рабите си, та ги носеха пред него. 24. И когато дойде до хълма, взе ги от ръцете им та ги скри в дома; и отпусна мъжете, та си отидоха. 25. А той влезе та застана пред господаря си. И рече му Елисей: От де, Гиезие? А той рече: Рабът ти не е ходил никъде. 26. И рече му: Не бе ли отишло сърдцето ми с тебе когато се върна человекът от колесницата си да те посрещне? Време ли е да вземеш сребро, и да вземеш дрехи, и маслини, и лозия, и овци, и говеда, и раби, и рабини? 27. Заради това проказата на Неемана ще се залепи у тебе и у семето ти во век. И излезе от лицето му прокажен като сняг.

ГЛАВА 6.

1. И рекоха пророческите синове на Елисея: Ето сега, мястото на което ние живеем пред тебе тясно е за нас. 2. Нека отидем, молим, до Иордан, и от там да вземем всеки по една греда, и да си направим там място дето да живеем. А той рече: Идете. 3. И рече единий: Благоволи, моля, да дойдеш с рабите си. И рече: Ще дойда. 4. И като отидоха при Иордан, сечеха дърва. 5. И като сваляше единът гредата, падна желязото в водата; и извика и рече: О, господарю! и то беше заемнато! 6. А человекът Божий рече: Де падна? И показа му мястото. Тогаз отсече едно дърво та хвърли там; и желязото изплава. 7. И рече: Вземи

си го. И простря ръката си та го взе. 8. А Сирийският цар ратуваше против Израиля, и направи съвет с рабите си и рече: На еди-кое и на еди-кое място ще разположа стана си. 9. И проводи человекът Божий на Израилевия цар и рече: Пази се да не преминеш това място, защото Сирийците нападнаха там. 10. И проводи Израилевий цар на мястото което му рече человекът Божий и заръча за него; и упази се от там не еднъж нито дваж. 11. И смути се сърдцето на Сирийския цар за това нещо; и свика рабите си та им рече: Не щете ли да ми известите кой от нашите е към Израилевия цар? 12. И рече един от рабите му: Никой, Господарю мой царю; но Елисей пророкът който е в Израил известява на Израилевия цар думите които говориш в клетта на ложницата си. 13. И рече: Идете та вижте де е, за да проводя да го хванат. И известиха му и рекоха: Ето, в Дотан е. 14. И проводи там коне, и колесници, и велико воинство които дойдоха през нощ та обиколиха града. 15. И когато стана на утринта слугата на человека Божий та излезе, ето, войска беше обиколила града с коне и колесници; и рече му слугата му: Ах, господарю! какво ще правим? 16. А той рече: Не бой се; защото повече са онези които са с нас нежели онези които са с тях. 17. И помоли се Елисей и рече: Господи, отвори, моля се, очите му за да види. И отвори Господ очите на слугата, та видя; и, ето, гората бе пълна с коне и колесници огнени около Елисея. 18. И когато слязоха към него Сирийците, помоли се Елисей Господу и рече: Порази, моля се, тези люде с слепота. И порази ги с невидение според словото на Елисея. 19. И рече им Елисей: Не е този път, нито този град: дойдете след мене, и ще ви заведа при человека когото търсите. И отведе ги в Самария. 20. И когато дойдоха в Самария, рече Елисей: Отвори, Господи, очите на тези да гледат. И отвори Господ очите им, та видяха; и, ето, бяха всред Самария. 21. И като ги видя Израилевът цар, рече на Елисея: Да поразя ли? да поразя ли, отче

мой? 22. А той рече: Не поразявай. Поразил ли би ти онези които си пленил с меча си и с лъка си? Тури хляб и вода пред тях; и да ядат и да пият, и да отидат при господаря си. 23. И тури пред тях много ястие; и като ядоха и пиха, пусна ги, та отидоха при господаря си. И не дойдоха вече Сирийските пълкове в земята на Израиля. 24. А след това, Венадад Сирийский цар събра всичкото си воинство, и възлезе та обсади Самария. 25. И стана голям глад в Самария; и, ето, обсадиха я додето глава ослова се продаде за осемдесет сребърника, и четвъртата на един кав харейоним за пет сребърника. 26. И като заминаваше Израилевът цар по стената, една жена извика към него и казваше: Помогни, господарю мой царю. 27. А той рече: Ако ти Господ не помогне, от де ще ти помогна аз? да ли от гумното или от жлеба? 28. И рече й царят: Що имаш? А тя рече: Тая жена ми рече: Дай сина си да го изядем днес, а утре ще изядем моя син. 29. И сварихме моя син та го изядохме; и рекох й на утрешния ден: Дай сина си да го изядем; а тя скри сина си. 30. И като чу царят думите на жената раздра дрехите си; и като минуваше върх стенат, людете видяха, и ето вретище извътре върху снагата му. 31. И рече: Така да ми направи Бог и така да приложи ако главата на Елисея Сафатовия син остане на него днес. 32. А Елисей седеше в дома си, и старците седяха с него; и проводи царят мъж от себе си; но преди да дойде при него вестител, той рече на старците: Не видите ли че този синът на убийцата проводи да отнеме главата ми? Гледайте, като дойде вестителят, затворете вратата и спрете го при вратата: тропотът на нозете на господаря му не е ли след него? 33. И още като говореше с тях, ето, слезе при него вестителят; и рече: Ето, от Господа е това зло: какво вече да се надея на Господа?

ГЛАВА 7.

1. И рече Елисей: чуйте словото Господне. Така говори Господ: Утре,
около този час, една сата чисто брашно ще се продаде за един сикъл,
и две сати ечмик за един сикъл, при портата на Самария. 2. И князът
на когото на ръката се подпираше царят отговори на Божия човек
та рече: И прозорци ако би направил Господ на небето можеше ли
това нещо да стане? А той рече: Ето, ще видиш с очите си, но няма да
ядеш от него. 3. А в входа на портата имаше четирма мъже
прокажени; и рекоха си един на друг: Защо да седим ние тук доде
умрем? 4. Ако речем да влезем в града, гладът е в града, и ще умрем
там: ако седим тук, пак ще умрем. Сега прочее, да идем та да
припаднем в Сирийския стан. Ако ни оставят живи, ще живеем; ако
ли ни умъртвят, ще умрем. 5. И станаха като мръкнуваше за да влязат
в Сирийския стан; и когато дойдоха до края на Сирийския стан, ето,
нямаше човек там. 6. Защото Господ беше направил да се чуе в
стана на Сирийците тропот от колесници и тропот от коне, тропот от
голяма войска; и рекоха си един на друг: Ето, Израилевът цар е
наемнал против нас Хетейските царе и Египетските царе за да дойдат
върх нас. 7. Заради това станаха та побягнаха в тъмнината, и оставиха
шатрите си, и конете си, и ослите си, стана както беше, и побягнаха за
живота си. 8. И когато тези прокажени отидоха до края на стана,
влязоха в един шатър та ядоха и пиха, и взеха от там сребро и злато и
дрехи, и отидоха та ги скриха; и върнаха се та влязоха в друг шатър, и
взеха други от там, и отидоха та скриха и тях. 9. Тогаз рекоха
помежду си: Ние не правим добре: този ден е ден на добри известия, а
ние мълчим: ако чакаме до развиделението на зората, някоя беда ще
ни сполети; нека прочее отидем да известим това в дома царев. 10. И
тъй, отидоха та извикаха на градския вратар, и известиха им и рекоха:
Отидохме в стана на Сирийците, и, ето, нямаше там човек нито

глас от човек, само коне вързани, и осли вързани, и шатри както се намираха. 11. И извикаха портарите, и те известиха това в дома на царя. 12. И стана царят през нощта та рече на рабите си: Сега ще ви известя що направиха нам Сирийците: познаха че сме гладни, и излязоха из стана за да се скрият по нивите, и казват: Когато излязат из града ще ги хванем живи, и ще влезем в града. 13. А един от рабите му отговори и рече: Нека вземат, моля, пет от останалите коне които останаха в града, (ето, те са както всичкото множество на Израиля което остана в него; ето, те са както всичкото множество на Израиляните които се изнуриха,) и нека проводим да видим. 14. И взеха две колесници с коне; и проводи царят зад Сирийския стан, и рече: Идете та вижте. 15. И отидоха след тях дори до Иордан; и ето всичкия път пълен с дрехи и съсъди които Сирийците бяха хвърлили в бързането си. И върнаха се вестителите та известиха това на царя. 16. И излязоха людете та разграбиха стана на Сирийците. И продаде се една сата чисто брашно за един сикъл, и две сати ечимик за един сикъл, според словото Господне. 17. И тури царят на портата княза на когото на ръката се подпираше; и стъпкаха го людете в портата, и умря, както рече човекът Божий който говори когато царят слезе при него. 18. И както говори човекът Божий на царя и рече: Две сати ечмик за сикъл, и една сата чисто брашно за сикъл ще бъдат утре около този час в портата на Самария, 19. а князът отговори на человека Божий и рече: Ако би Господ направил и прозорци на небето можеше ли таквоз нещо да стане? а той рече: Ето, ще видиш това с очите си, но не ще да ядеш от него, 20. така му и стана; защото людете го стъпкаха в портата, и умря.

ГЛАВА 8.

1. И говори Елисей на жената на която съживи сина и рече: Стани та
иди, ти и домът ти, и пришелствувай дето можеш пришелстува;
защото господ повика глада, и ще дойде върх земята седем години. 2.
И стана жената та направи според словото на Божия человек, и отиде,
тя и домът й, та пришелствува в земята на Филистимците седем
години. 3. А след свършъка на седемте години, върна се жената от
земята на Филистимците; и излезе да извика към царя за къщата си и
за нивите си. 4. И говори царят на Гиезия, слугата на человека Божий,
и рече: Я ми прикажи всичките големи дела които направи Елисей. 5.
И като приказваше на царя как бе съживил мъртвия, ето, жената на
която сина беше съживил той извика към царя за къщата си и за
нивите си. И рече Гиезий: Господарю мой царю, тая е жената, и този е
син й когото съживи Елисей. 6. И попита царят жената, и тя му
приказа работата. Тогаз й даде царят един скопец, и рече: Повърни
всичките й неща и всичките произведения от нивите й от който ден е
оставила земята до сега. 7. А Елисей отиде в Дамаск. А Венадад
Сирийският цар бе болен; и известиха му и рекоха: человекът Божий
дойде до тук. 8. И рече царят Азаилу: Вземи в ръката си дар та иди да
посрещнеш человека Божий, и попитай чрез него Господа: Ще се
съвзема ли от тази болест? 9. И отиде Азаил да го посрещне като взе
дар в ръката си, и от всяко добро от Дамаск четиридесет камили
товар; и отиде та застана пред него и рече: Син ти Венадад
Сирийският цар прати ме при тебе и казва: Ще се съвзема ли от тази
болест? 10. И рече му Елисей: Иди, кажи му: Ей, ще се съвземеш: но
Господ ми яви че непременно ще умре. 11. И утвърди лицето си на
него без да мръдне доде се засрами той; и плака человекът Божий. 12.
И рече Азаил: Зощо плачеш, господине мой? А той отговори: Защото
зная колко зло ще сториш на Израилевите синове: твърдините им ще

предадеш на огън, и юношите им ще избиеш с меч, и младенците им ще съкрушиш, и непраздните им ще разпориш. 13. И рече Азаил: Но що е рабът ти, псето, та да направи това голямо нещо? И рече Елисей: Господ ми показа че ти ще се въцариш над Сирия. 14. Тогаз тръгна от Илисея та дойде при господаря си; а той му рече : Що ти каза Елисей? И отговори: Рече ми: Ей, ще се съвземеш. 15. А на другия ден взе завивката, и като я натопи в вода разпростря по лицето му; и умря; а вместо него въцари се Азаил. 16. И в петото лято на Иорама сина на Ахаава Израилевия цар, когато царуваше Иосафат над Юда, въцари се Иорам синът на Иосафата Юдиния цар. 17. На възраст тридесет и две години бе когато се въцари, и царува осем години в Ерусалим. 18. И ходи в пътя на Израилевите царе както направи Ахаавовът дом, защото Ахаавова дъщеря беше жена му; и направи зло пред Господа. 19. Но Господ не рачи да изтреби Юда, заради Давида раба си, както му рече че ще му даде светилник и на синовете му във век. 20. В неговите дни отстъпи Едом от под ръката на Юда, и поставиха цар над себе си. 21. За това замина Иорам в Саир, и всичките колесници с него; и като стана през нощ порази Едомците които бяха около него, и колесниценачалниците; а людете побягнаха в шатрите си. 22. Но Едом отстъпи от под ръката на Юда, дори до този ден. Тогаз в истото време отстъпи и Ливна. 23. А останалите деяния на Иорама, и всичко каквото стори той, не са ли писани в Книгата на Летовниците на Юдините Царе? 24. И заспа Йорам с отците си, и погребе се с отците си в Давидовия град; и въцари се вместо него Охозия син му. 25. В дванадесетото лято на Иорам Ахаавовия син Израилевия цар въцари се Охозия синът на Иорама Юдиния цар. 26. На възраст двадесет и две години бе Охозия когато се въцари, и царува една година в Ерусалим. И името на майка му бе Готолия, дъщеря на Амрия Израилевия цар. 27. И ходи в пътя на Ахаавовия дом, и направи той зло пред Господа

както Ахаавовът дом, защото бе зет на Ахаавовия дом. 28. И отиде с Иорама Ахаавовия син на бой против Азаила Сирийския цар в Рамот-галаад; и нараниха Сирийците Ирама. 29. И върна се цар Иорам за да се изцели в Иезраел от раните си които му направиха Сирийците в Рама когато ратуваше против Азаила Сирийския цар. И Охозия Иорамовът син Юдинът цар слезе за да види Иорама Ахаавовия син в Иезраел, защото бе болен.

ГЛАВА 9.

1. А порокът Елисей повика едного от пророческите синове та му рече: Препаши чреслата си, и вземи в ръката си този съдъд с елея та иди в Рамот-галаад; 2. и когато влезеш там ще видиш там Ииуя сина на Иосафата, Намесиевия син; и ще влезеш та ще го дигнеш от сред братята му, и ще го въведеш в по-вътрешната стая. 3. И вземи съсъда с елея та излей на главата му, и речи: Така говори Господ: Помазах те цар над Израиля. Тогаз отвори вратата и бягай, и не се бави. 4. И отиде юношата, младият пророк, в Рамот-галаад. 5. И когато дойде, ето, началниците на воинството седеха; и рече: Имам слово към тебе, о началниче. И рече Ииуй: Към кого от всички нас? А той рече: Към тебе, началниче. 6. И стана та влезе в дома; и изля елея на главата му и рече му: Така говори Господ Бог Израилев: Помазах те цар над людете Господни, над Израиля. 7. И ще поразиш дома на господаря си Ахаава, за да отмъстя кръвта на рабите си пророците, и кръвта на всичките раби Господни, от ръката на Иезавел; 8. защото всичкий Ахаавов дом ще се изтреби; и ще погубя от Ахаава всичко до крак, и затворения и оставения в Израил; 9. и ще направя дома на Ахаава както дома на Иеровоама Наватовия син, и както дома на Вааса Ахииния син; 10. и Иезавел-псетата ще я изядат в нивата на Иезраел, и не ще да има кой да я погребе. И като отвори вратата, побегна. 11. И

излезе Ииуй при рабите на господаря си; и рече му един: Мир ли? Защо дойде при тебе този безумен? А той им рече: Вие познавате человека и говоренето му. 12. И рекоха: Лъжливо е: кажи ни, молим. А той рече: Така и така ми говори и рече: Така говори Господ: Помазах те цар над Израиля. 13. Тогаз побързаха, и като взеха всеки дрехата си туриха ги под него на върха на стъпалата, и възтръбиха с тръба и рекоха: Въцари се Ииуй. 14. И Ииуй синът на Иосафата, Намесиевия син, направи съзаклятие против Иорама. (А Иорам пазеше Рамот-галаад, той и всичкий Израил, от лицето на Азаила Сирийския цар. 15. И върнал се беше цар Иорам за да се изцели в Иезраел от раните които Сирийците му направиха когато ратуваше против Азаила Сирийсия цар.) И рече Ииуй: Ако е вашето мнение с мене, то нека не излезе никой да бяга из града за да отиде да извести това на Иезраел. 16. И възседна Ииуй та отиде в Иезраел; защото Иорам лежеше там. И Охозия Юдинът цар бе слязъл да види Иорама. 17. И стоеше стражът на стълпа в Иезраел, и, като видя четата на Ииуя който идеше, рече: чета гледам. И рече Иорам: Вземи всадник и проводи да ги посрещнеш; и нека попита: Мир ли? 18. Отиде прочее всадник на кон да го посрещне, и рече: Така говори царят: Мир ли? И рече Ииуй: Що имаш ти с мира? завърни се след мене. И извести стражът и рече: Вестителят отиде до тях, и не се върна. 19. И проводи втори всадник на кон, който отиде при тях та рече: Така говори царят: Мир ли? И отговори Ииуй: Що имаш ти с мира? завърни се след мене. 20. И извести стражът и рече: Отиде до тях, и не се върна; а ходенето е както ходенето на Ииуя Намесиевия син, защото ходи като неистов. 21. И рече Иорам: Впрегнете. И впрегнаха колесницата му. И излязоха Иорам Израилевий цар и Охозия Юдиний цар, всеки в колесницата си, та отидоха да посрещнат Ииуя, и намериха го в нивата на Навутея Иезраелеца. 22. И като видя Иорам Ииуя, рече: Мир ли, Ииуе? А той

отговори: Какъв мир доде се умножават блудовете на Иезавел майка ти, и чарованията й? 23. И завърна Иорам ръцете си та побягна, и думаше на Охозия: Лъст, Охозие! 24. А Ииуй дръпна лъка си та порази Иорама между мишците му; и стрелата излезе през сърдцето му; а той се прегърби в колесницата си. 25. И рече Ииуй на Видкара войводата си: Вземи та го хвърли в частта на Навутея Иезраелеца; защото напомни си, когато аз и ти бяхме яхнали след Ахаава отца му, че Господ произнесе против него това изречение: 26. Ей, видех вчера кръвта на Навутея и кръвта на синовете му, говори Господ; и ще ти направя въздаяние в тази част, говори Господ. Сега прочее дигни, хвърли го в тази част според словото Господне. 27. А Охозия Юдинът цар като видя това побягна през пътя на къщата на градината. И погна след него Ииуй, и рече: Поразете и тогози в колесницата. И поразиха го в изхода на Гур, близу до Ивлеам; и побягна в Магедон, и умря там. 28. И донесоха го рабите му на колесница в Ерусалим, и погребоха го в гроба му с отците му в Давидовия град. 29. А въцарил се бе Охозия над Юда в единадесетото лято на Иорама Ахаавовия син. 30. И дойде Ииуй в Иезраел; и като чу Иезавел тегли стивие на очите си, и украси главата си та надникна през прозореца. 31. И, като влизаше в портата Ииуй, тя рече: Има ли мир Зимрий, убийцата на господаря си? 32. А той подигна лицето си към прозореца и рече: Кой е с мене? кой? и надникнаха към него двама трима скопци. 33. И рече: Хвърлете я долу. И хвърлиха я долу; и пръсна от кръвта й по стената и по конете; и той я стъпка. 34. И като влезе та яде и пи рече: Идете да видите сега тази проклета и я погребете, защото е царска дъщеря. 35. И отидоха да я погребат, но не намериха от нея освен лоба, и нозете, и дланите на ръцете. 36. И върнаха се та му известиха. А той рече: Това е словото Господне което говори чрез раба си Илия Тесвиеца и рече: В нивата на Иезраел ще изядат псетата плъттта на Иезавел; 37. и трупът

на Иезавел ще бъде като гной по лицето на полето в нивата на Иезраел, щото да не рекат: Тая е Иезавел.

ГЛАВА 10.

1. А имаше Ахаав седемдесет синове в Самария. И писа Ииуй писма
та проводи в Самария на Иезраелските началници, на старейшините,
и на детовъзпитателите на Ахаава и рече: 2. Сега като пристигне у вас
това послание, понеже имате синовете на господаря си, и имате
колесниците, и конете, и град утвърден, и оръжия, 3. вижте кой е по-
добрият и по-угодният помежду синовете на господаря ви та го
поставете на отеческия му престол, и ратувайте за дома на господаря
си. 4. Но те се уплашиха твърде много, и рекоха: Ето, двама царе не
устояха пред лицето му; и как ще устоим ние? 5. И попечителят на
дома, и попечителят на града, и старейшините, и детовъзпитателите
проводиха на Ииуя и рекоха: Ние сме ти раби, и ще направим всичко
каквото ни речеш: няма да направим никого цар: направи каквото е
угодно пред очите ти. 6. Тогаз има писа второ послание и рече: Ако
сте мои и слушате гласа ми, вземете главите на человеците, на
синовете на господаря си, та дойдете при мене в Иезраел утре в този
час. (А царските синове, седемдесет человеци, бяха с градските
големци които ги възпитаваха.) 7. И като стигна посланието при тях,
хванаха царските синове та ги заклаха, седемдесет человеци, и туриха
главите им в кошници та му ги пратиха в Иезраел. 8. И дойде
вестителят та му извести и рече: Донесоха главите на царските
синове. И той рече: Турете ги на два купа в входа на портата до утре.
9. И на утринта излезе та застана и рече на всичките люде: Вие сте
праведни: ето аз направих съзаклятие против господаря си та го
умъртвих; но кой порази всички тези? 10. Познайте сега че няма да
падне на земята нищо от словото Господне което говори Господ

против дома на Ахаава; защото свърши Господ което говори чрез раба си Илия. 11. И порази Ииуй всичките останали от дома на Ахаава в Иезраел, и всичките му големци, и домашните му, и свещениците му, щото не му остави остатък. 12. Сетне стана та тръгна и дойде в Самария. И в пътя като беше близу при Ветакад на овчарите 13. намери Ииуй братята на Охозия Юдиния цар и рече: Кои сте? А те рекоха: Братя сме на Охозия, и слизаме да поздравим синовете на царя и синовете на царицата. 14. И рече: Хванете ги живи. И хванаха ги живи та ги заклаха при кладенеца на Ветакад, четиридесет и два человека: не оставиха ни едного от тях. 15. И като тръгна от там намери Ионадава Рихавовия син, който идеше да го посрещне; и поздрави го и рече му: Право ли е сърдцето ти както е моето сърдце с твоето сърдце? И отговори Ионадав: Право е. Ако е, дай ръката си. И даде ръката си; и възкачи го при себе си на колесницата. 16. И рече: Дойди с мене та виж ревността ми заради Господа. И качиха го в колесницата му. 17. И когато дойде в Самария, порази всичките останали от Ахаава в Самария доде го погуби, според словото Господне което говори на Илия. 18. Тогаз събра Ииуй всичките люде та им рече: Ахаав работи на Ваала малко: Ииуй ще му работи много. 19. Сега прочее повикайте ми всичките пророци на Ваала, всичките му служители, и всичките му жреци: нека не отсъствува никой, защото имам голяма жъртва на Ваала: всеки който отсътствува няма да остане жив. Но Ииуй направи това с измама, с намерение да изтреби Вааловите служители. 20. И рече Ииуй: Прогласете тържество за Ваала. И прогласиха. 21. И проводи Ииуй по всичкия Израил, та дойдоха всичките Ваалови служители; и не остана никой да не дойде. И дойдоха в дома на Ваала; и напълни се Вааловът дом от край до край. 22. И рече на одеждохранителя: Извади одежди за всичките Ваалови служители. И извади им одежди. 23. И влезе Ииуй и Ионадав

Рихавовът син у Вааловия дом; и рече на Вааловите служители: Изпитайте та вижте да няма с вас никой от рабите на Иеова, но само служителите на Ваала. 24. И когато влязоха за да принесат жъртви и всесъжения, Ииуй нареди вън осемдесет мъже, и рече: Който остави да избегне някой от человеците които аз приведох в ръцете ви, животът му ще бъде вместо неговия живот. 25. И като свърши да принося всесъжението, рече Ииуй на телохранителите и на пълковниците: Влезте, поразете ги: никой да не излезе. И поразиха ги телохранителите и пълковниците с острото на ножа, и хвърлиха ги вън. И отидоха до града на Вааловия дом, 26. и извадиха кумирите на Вааловия дом та ги изгориха, 27. и строшиха идола на Ваала, и съсипаха Вааловия дом, и направиха го гноище дори до този ден. 28. Така изтреби Ииуй Ваала от Израиля. 29. Но не се отдалечи Ииуй от греховете на Иеровоама Наватовия син който направи Израиля да съгреши, сиреч, от златните телета които бяха в Ветил и в Дан. 30. И рече Господ на Ииуя: Понеже стори ти добро че свърши онова което е угодно пред очите ми, и направи ти на Ахаавовия дом според всичко което бе в сърдцето ми, синовете ти до четвъртия род ще седят на Израилевия престол. 31. Но не внима Ииуй да ходи с всичкото си сърдце в закона на Господа Бога Израилева: не се отдалечи от греховете на Иеровоама който направи Израиля да съгреши. 32. В онези дни почна Господ да кастри Израиля; и порази ги Азаил в всичките Израилеви предели, 33. от Иордан към изток на слънцето всичката Галаадска земя, Гадците, и Рувимците, и Манасийците, от Ароир на потока Арион, и Галаад, и Васан. 34. А останалите деяния на Ииуя, и всичко що направи, и всичките му юначества, не са ли писани в Книгата на Летовниците на Израилевите Царе? 35. И заспа Ииуй с отците си; и погребоха го в Самария. И въцари се вместо него

Иоахаз син му. 36. И времето в което Ииуй царува над Израил в Самария бе двадесет и осем години.

ГЛАВА 11.

1. А Готолия Охозиевата майка, като видя, че умря син й, стана та погуби всичкото царско семе. 2. Но Иосавеета дъщерята на цар Иорама, сестра на Охозия, взе Иоаса Охозиевия син та го открадна отсред царските синове като ги убиваха, него и доилката му, и тури го в ложницата, и скриха го от лицето на Готолия, та не биде убит. 3. И с нея бе скрит в дома Господен шест години; и Готолия царуваше в тази земя. 4. И в седмото лето Иодай проводи и като взе стоначалниците с чиноначалниците и телохранителите, доведе ги при себе си в дома Господен, и направи уговор с тях, и закле ги в дома Господен, и показа им царския син. 5. И заповяда им и рече: Това е делото което ще направите: третината от вас които влазяте в събота ще пазите стражата на царския дом; 6. и третината ще бъде при вратата Сур, и третината при вратата които са зад телохранителите така ще пазите стражата на дома за да се не насилствува. 7. И два пълка от вас, всички които излазят в събота, ще пазят стражата на дома Господен около царя. 8. И ще заобикаляте царя наоколо, всеки да има оръжията си в ръката си; и който влезе в редовете, да се умъртви; и ще бъдете с царя когато излазя и когато влазя. 9. И направиха стоначалниците по всичко що заповяда Иодай свещеникът, и взеха всеки мъжете си които влазяха в събота с тези които излазяха в събота та дойдоха при Иодая свещеника. 10. И даде свещеникът на стоначалниците копията и щитовете на цар Давида които бяха в дома Господен. 11. И телохранителите имаха всеки оръжията си в ръката си, и предстанаха около царя от дясната страна на дома дори до лявата, при олтаря и при храма. 12. Тогаз изведе царския син та положи на него венеца и

свидетелството, и направиха го цар, и помазаха го; тогаз изплескаха с ръце и рекоха: Да е жив царят! 13. И като чу Готолия гласа на людете които се стичаха, дойде при людете в дома Господен. 14. И видя, и, ето, царят стоеше при стълпа по обичаю, и началниците и тръбите при царя; и всичките люде от земята се радваха и тръбяха с тръбите. И раздра Готолия дрехите си и извика: Съзаклятие! съзаклятие! 15. И заповяда Иодай свещеникът на стоначалниците, на началниците на воинството, та им рече: Извадете я вън от редовете, и който отиде след нея, умъртвете го с меч; защото свещеникът беше рекъл: Да се не умъртви вътре в дома Господен. 16. Така туриха ръце на нея, и когато дойде на пътя през който конете дохождат в царския дом, биде убита там. 17. И направи Иодай завет помежду Господа и царя и людете че ще бъдат люде Господни, - и помежду царя и людете. 18. И влязоха всичките люде от земята в дома на Ваала та го събориха; олтарите и кумирите му изпотрошиха съвсем, и Матана жреца на Ваала убиха пред олтарите. И свещеникът постави надзиратели над дома Господен. 19. И взе стоначалниците, и чиноначалниците, и телохранителите, и всичките люде от земята, та снеха царя от дома Господен, и дойдоха в царския дом през пътя на вратата на телохранителите, и седна на царския престол. 20. И зарадваха се всичките люде от земята, и градът се умири, а Готолия убиха с меч при царския дом. 21. На седем години беше Иоас когато се въцари.

ГЛАВА 12.

1. В седмото лето на Ииуя въцари се Иоас и царува четиридесет години в Ерусалим; и името на майка му бе Савия от Вирсавее. 2. И правеше Иоас което бе право пред Господа в всичките си дни в които го наставляваше Иодай свещеникът. 3. Високите обаче места не се отмахнаха: людете жъртвуваха още и кадяха по високите места. 4. И

рече Иоас на свещениците: Всичкото сребро на посвещенията що се внося в дома Господен, среброто на всекиго що минува в изброените, среброто на всекиго според уценението му всичкото сребро което би дошло в сърдцето някому да принесе в дома Господен, 5. свещениците нека го вземат у себе си, всеки от познатия си, и нека поправят разваленията на дома дето се намери разваление. 6. Но в двадесет и третото лето на цар Иоаса свещениците не бяха поправили разваленията на дома. 7. Заради това повикна цар Иоас Иодая священика и свещениците та им рече: Защо не проправихте разваленията на дома? Сега прочее не вземайте вече сребро от познатите си, но давайте го за разваленията на дома. 8. И склониха свещениците да не вземат вече сребро от людете, и да не поправят разваленията на дома. 9. И взе Иодай свещеникът един ковчежец, и отвори дупка върх покрова му та го тури при олтаря отдясно на входа в дома Господен; и свещениците които пазеха дверите туряха в него всичкото сребро вносимото в дома Господен. 10. И когато гледаха че беше много среброто което бе в ковчежеца, царският писец и великият свещеник възлизаха та връзваха в мешци и броеха среброто намереното в дома Господен. 11. И даваха изброеното сребро в ръцете на онези които правеха делото, които имаха настоятелството на дома Господен; а те го иждивяваха по дърводелците и градителите които работеха в дома Господен, 12. и по зидарите и по каменосечците за да купуват дърва и дялани камене та да поправят разваленията на дома Господен, и за всичкото що трябваше за поправянето на дома. 13. Но от среброто що се вносяше в дома Господен не се направиха сребърни чаши, щипци, легени, тръби, ни един златен съсъд или сребърен съсъд. 14. Но даваха го на работниците, и поправяха с него дома Господен. 15. И не търсеха сметка от человеците на които даваха среброто за да се разподели на работниците, защото работеха верно.

16. Среброто което бе за престъпление и среброто което бе за грях не се носеше в дома Господен: то беше на свещениците. 17. Тогаз възлезе Азаил Сирийският цар та ратува против Гет и облада го: сетне обърна Азаил лицето си за да възлезе против Ерусалим. 18. И взе Иоас Юдинът цар всичките посвещения които Иосафат и Иорам и Охозия, отците му, Юдините царе, бяха посветили, и своите си посвещения, и всичкото злато което се намери в съкровищата на дома Господен и на царския дом та ги прати на Азаила Сирийския цар; и оттегли се от Ерусалим. 19. А останалите деяния на Иоаса, и всичко що стори, не са ли писани в Книгата на Летовниците на Юдините Царе? 20. И станаха рабите му та направиха съзаклятие, и поразиха Иоаса в дома Мило, в низхода Сила. 21. Защото Иозахар Симеатовът син и Иозавад Сомировът син, слугите му, поразиха го, и умря; и погребоха го с отците му в Давидовия град; и въцари се вместо него Амасия син му.

ГЛАВА 13.

1. В двадесет и третото лето на Иоаса Охозиевия син Юдиния цар, въцари се Иоахаз Ииуевът син над Израиля в Самария, и царува седемнадесет години. 2. И направи зло пред Господа, и последва греховете на Иеровоама Наватовия син който направи Израиля да съгреши: не се отдалечи от тях. 3. И разпали се гневът Господен против Израиля, и предаде го в ръката на Азаила Сирийския цар, и в ръката на Венадада Азаиловия син, в всичките дни. 4. И помоли се Господу Иоахаз; и послуша го Господ, защото видя притеснението на Израиля, понеже Сирийският цар ги притесняваше. 5. (И даде Господ на Израиля избавител, та излязоха от под ръката на Сирийците; и населиха се Израилевите синова в обиталищата си както по-напред. 6. Но не се отдалечиха от греховете на дома на Иеровоама който направи Израиля да съгреши; в тях ходиха; и още стоеше Ашерата в

Самария.) 7. И не остави на Иоахаза люде освен петдесет конници, и десет колесници, и десет тисящи пешци; защото ги погуби Сирийският цар, и направи ги като пръст стъпкана. 8. А останалите деяния на Иоахаза, и всичко що направи, и юначествата му, не са ли писани в Книгата на Летовниците на Израилевите Царе? 9. И заспа Иоахаз с отците си, и погребоха го в Самария; а възцари се вместо него Иоас син му. 10. В тридесет и седмото лето на Иоаса Юдиния цар възцари се Иоас Иоахазовът син над Израиля в Самария, и царува шестнадесет години. 11. И направи зло пред Господа: не се отдалечи от всичките грехове на Иеровоама Наватовия син който направи Израиля да съгреши: в тях ходи. 12. А останалите деяния на Иоаса, и всичко що направи, и юначествата му, как ратува против Амасия Юдиния цар, не са ли писани в Книгата на Летовниците на Израилевите Царе? 13. И заспа Иоас с отците си; а на престола му седна Иеровоам; и погребе се Иоас в Самария с Израилевите царе. 14. А Елисей се разболя от болестта си от която умря. И слезе при него Иоас Израилевия цар та плака над лицето му, и рече: Отче мой, отче мой, колесница Израилева, и конница негова! 15. И рече му Елисей: Вземи лък и стрели. И взе лък и спрели. 16. И рече на Израилевия цар: Тури ръката си на лъка. И тури ръката си; и положи Елисей ръцете си върх ръцете на царя, 17. и рече: Отвори прозореца към изток. И отвори. И рече Елисей: Стреляй. И устрели. И рече: Стрелата на спасението Господне, и стрелата на спасението от Сирийците! и ще поразиш Сирийците в Афек доде ги свършиш. 18. И рече: Вземи стрелите. И взе ги. И рече на Израилевия цар: Удари на земята. И удари три пъти и престана. 19. И разгневи се на него человекът Божий, и рече: Трябваше да удариш пет пъти или шест пъти: тогаз щеше да удариш Сирийците доде ги свършиш; но сега само три пъти ще поразиш Сирийците. 20. И умря Елисей, и погребоха го. А в

следващето лето някакви Моавски пълкове направиха нападение на земята. 21. И като погребваха едного человека, ето, видяха пълк; и хвърлиха человека в гроба на Елисея; и като стигна человекът та досегна костите на Елисея, оживя и стана на нозете си. 22. И Азаил Сирийският цар притесняваше Израиля в всичките дни на Иоахаза. 23. Но Господ ги помилва, и пожали ги, и пригледна на тях заради завета си с Авраама, Исаака, и Якова; и не рачи да ги изтреби, и не ги отхвърли от лицето си до нине. 24. И умря Азаил Сирийският цар; и въцари се вместо него Венадад син му. 25. И взе пак Иоас Иоахазовът син от ръката на Венадада Азаиловия син градовете които Азаил беше взел от ръката на баща му Иоахаза в боя. Три пъти го порази Иоас, и взе пак.

ГЛАВА 14.

1. В второто лето на Иоаса Иоахазовия син, царя Израилев, въцари се Амасия синът Иоасов, Юдиния цар. 2. Двадесет и пет години на възраст бе когато се въцари, и царува двадесет и девет години в Ерусалим. И името на майка му бе Иоадана от Ерусалим. 3. И направи което бе право пред Господа, но не както Давид отец му: направи по всичко що бе направил баща му Иоас. 4. Високите обаче места не се отмахнаха: людете жъртвуваха още и кадяха по високите места. 5. И като се утвърди царството в ръката му, уби слугите си които бяха убили царя баща му. 6. чадата обаче на убийците на умъртви, според писаното н книгата на Мойсеевия закон, дето заповяда Господ и каза: Бащите да се не умъртвяват за чадата, нито чадата да се умъртвяват за бащите; но всеки да се умъртвява за съгрешението си. 7. Той порази от Едома десет тисящи в дола на солта, и превзе града Села с бой, и нарече името му Иоктеил до този ден. 8. Тогаз проводи Амасия вестители на Иоаса сина на Иоахаза, Ииуевия син, Израилевия цар, и

рече: Ела да се видим лице с лице. 9. И проводи Иоас Израилевий цар
на Амасия Юдиния цар и рече: Трънът Ливански проводил на кедъра
Ливански та рекъл: Дай дъщеря си на сина ми за жена; но заминал
един див звяр който бил в Ливан та стъпкал трънa. 10. Ти порази
наистина Едома, и възвиси те сърдцето ти: радвай се на славата си, и
седи в дома си; защо да се сплиташ в зло, за което би паднал ти и
Юда с тебе? 11. Но Амасия не послуша. Премина прочее Иоас
Израилевът цар та се видяха лице с лице, той и Амасия Юдинът цар, в
Ветсемес, който принадлежи на Юда. 12. И поразен биде Юда пред
Израиля; и побягнаха всеки в шатрите си. 13. И Иоас Израилевът цар
хвана Амасия Юдиния цар, сина на Иоаса Охозиевия син, в Ветсемес;
и дойде в Ерусалим та съсипа стената на Ерусалим от портата Ефрем
дори до портата на ъгъла, четиристотин лакти . 14. И като взе
всичкото злато и сребро, и всичките съсъди които се намериха в дома
Господен и в съкровищницата на царския дом, и человеци залог,
върна се в Самария. 15. А останалите деяния на Иоаса които направи,
и юначествата му, и как ратува с Амасия Юдиния цар, не са ли писани
в Книгата на Летовниците на Израилевите Царе? 16. И заспа Иоас с
отците си, и погребе се в Самария с Израилевите царе; и въцари се
вместо него Иеровоам син му. 17. А Амасия Иоасовът син, Юдинът
цар, живя след смъртта на Иоаса Иоахазовът син, Израилевия цар,
петнадесет години. 18. А останалите деяния на Амасия не са ли
писани в Книгата на Летовниците на Юдините Царе? 19. И направиха
съзаклятие против него в Ерусалим, и побегна в Лахис, но пратиха
след него в Лахис та го убиха там. 20. И донесоха го на коне; и погребе
се в Ерусалим с отците си в Давидовия град. 21. А всичките Юдини
люде взеха Азария който бе на шестнадесет години на възраст, та го
направиха цар, вместо баща му Амасия. 22. Той съгради Елат, и
възвърна го на Юда когато заспа баща му царят с отците си. 23. В

петнадесетото лето на Амасия сина на Иоаса, Юдиния цар, въцари се в Самария Иеровоам синът на Иоаса, Израилевия цар, и царува години четиридесет и една. 24. И направи зло пред Господа: не се отдалечи от всичките грехове на Иеровоама Наватовия син който направи Израиля да съгреши. 25. Той постави пак предела на Израиля, от входа Емат до морето на полето, според словото на Господа Бога Израилева което говори чрез раба си Иона Аматиевия син, пророка който бе от Гетефер. 26. Защото видя Господ притеснението на Израиля горко много, че нямаше ни затворен нито оставен, нито имаше кой да помогне на Израиля. 27. И Господ не рече да изглади от под небето името на Израиля, но ги избави чрез ръката на Иеровоама Иоасовия син. 28. А останалите деяния на Иеровоама, и всичко що направи, и юначествата му, как ратува, и как взе пак Дамаск и Емат на Юда в Израиля, не са ли писани в Книгата на Летовниците на Израилевите Царе? 29. И заспа Иеровоам с отците си, Израилевите царе; и въцари се вместо него Захария син му.

ГЛАВА 15.

1. В двадесет и седмото лето на Иеровоама Израилевия цар въцари се Азария синът на Амасия, Юдиния цар. 2. Шестнадесет години на възраст беше когато се въцари, и царува петдесет и две години в Ерусалим; и името на майка му бе Иехолия, от Ерусалим. 3. И направи което бе право пред Господа, по всичко що беше сторил баща му Амасия. 4. Но високите места не се отмахнаха: людете още жъртвуваха и кадяха по високите места. 5. И порази Господ царя; и той беше прокажен до деня на смъртта си, и живееше в отделна къща. А над дома бе Иотам царевът син; и той съдеше людете на земята. 6. А останалите дела на Азария, и всичко що направи, не са ли писани в Книгата на Летовниците на Юдините Царе? 7. И заспа Азария с

отците си, и погребоха го с отците му в Давидовия град; и възцари се вместо него Иотам син му. 8. В тридесет и осмото лето на Азария Юдиния цар, Захария Иеровоамовът син се възцари над Израиля в Самария, и царува шест месеца. 9. И направи зло пред Господа както направиха отците му; не се отдалечи от греховете на Иеровоама Наватовия син който направи Израиля да съгреши. 10. И направи против него съзаклятие Салум Явисовът син, и порази го пред людете и уби го; и възцари се вместо него. 11. А останалите деяния на Захария, ето, писани са в Книгата на Летовниците на Израилевите Царе. 12. Това е словото Господне което говори на Ииуя и рече: Синовете ти ще седят на Израилевия престол до четвъртия род. И стана така. 13. И възцари се Салум Явисовът син в тридесет и деветото лето на Озия Юдиния цар, и царува един месец в Самария. 14. И възлезе Манаим Гадиинът син от Терса та дойде в Самария, и порази Салума Явисовия син в Самария, и уби го та се възцари вместо него. 15. А останалите деяния на Салума, и съзаклятието му което направи, ето, писани са в Книгата на Летовниците на Израилевите Царе. 16. Тогаз порази Манаим Тапса и всичко що бе в нея, и пределите ѝ от Торса, - понеже му не отвориха, за това я порази, - и всичките в нея непраздни жени разпра. 17. В тридесет и деветото лето на Азария Юдиния цар Манаим Гадиинът син се възцари над Израиля, и царува десет години в Самария. 18. И направи зло пред Господа: не се отдалечи във всичките си дни от греховете на Иеровоама Наватовия син който направи Израиля да съгреши. 19. Тогаз дойде Фул Асирийският цар против земята; и даде Манаим на Фула тисяща таланта сребро за да е с него ръката му та да укрепи царството в ръката му. 20. И прибра Манаим среброто от Израиля, от всичките силни с богатство, петдесет сикли сребърни от всекиго, за да даде на Асирийския цар. И върна се Асирийският цар, и не стоя там в земята. 21. А останалите деяния на

Манаима, и всичко що направи, не са ли писани в Книгата на Летовниците на Израилевите Царе? 22. И заспа Манаим с отците си; и възцари се вместо него Факия син му. 23. В петдесетото лето на Азария Юдиния цар Факия Манаимовът син се възцари над Израиля в Самария, и царува две години. 24. И направи зло пред Господа: не се отдалечи от греховете на Иеровоама Наватовия син който направи Израиля да съгреши. 25. И направи против него съзаклятие Факей Ромелиевът син, полководецът му, та го порази в Самария, във вътрешния царски дом, с Аргова и Арие, като имаше със себе си и петдесет мъже от Галаадците; и уби го та се възцари вместо него. 26. А останалите деяния на Факия, и всичко що направи, ето, писани са в Книгата на Летовниците на Израилевите Царе. 27. В петдесет и второто лето на Азария Юдиния цар Факей Ромелиевът син се възцари над Израиля в Самария и царува двадесет години. 28. И направи зло пред Господа: не се отдалечи от греховете на Иеровоама Наватовия син който направи Израиля да съгреши. 29. В дните на Факея Израилевия цар дойде Теглат-феласар Асирийският цар та превзе Иион, Авел-вет-мааха, и Янох, и Кадес, и Асор, и Галаад, и Галилея, всичката Нефталимова земя, и заведе ги пленници в Асирия. 30. И направи Осия синът на Ила съзаклятие против Факея Ромелиевия син та го порази, и го уби, и възцари се вместо него в двадесетото лето на Иотама Озиевия син. 31. А останалите деяния на Факея, и всичко що направи, ето, писани са в Книгата на Летовниците на Израилевите Царе. 32. Във второто лето на Факея Ромелиевия син, Израилевия цар, възцари се Иотам, синът на Озия, Юдиния цар. 33. Двадесет и пет години на възраст беше когато се възцари, и царува шестнадесет години в Ерусалим; и името на майка му бе Иеруса Садокова дъщеря. 34. И направи което бе право пред Господа: направи по всичко каквото бе направил Озия баща му. 35. Но високите места не се отмахнаха:

людете още жъртвуваха и кадяха по високите места. Той съгради високите двери на дома Господен. 36. А останалите деяния на Иотама, и всичко що направи, не са ли писани в Книгата на Летовниците на Юдините Царе? 37. В онези дни начна Господ да провожда против Юда Расина Сирийския цар и Факея Ромелиевия син. 38. А Иотам заспа с отците си, и погребе се с отците си в града на Давида отца си; и въцари се вместо него Ахаз син му.

ГЛАВА 16.

1. В седемнадесетото лето на Факея Ромелиевия син въцари се Ахаз синът на Иотама Юдиния цар. 2. Двадесет години на възраст бе Ахаз когато се въцари, и царува шестнадесет години в Ерусалим; но не направи което бе право пред Господа Бога своего както Давид отец му, 3. но ходи в пътя на Израилевите царе, и даже преведе сина си през огъня според мерзостите на езичниците които изпъди Господ от лицето на Израилевите синове. 4. И жъртвуваше и кадеше по високите места, и по върховете и под всяко зелено дърво. 5. Тогаз възлязоха в Ерусалим на бой Расин Сирийският цар, и Факей Ромелиевът син, Израилевът цар, та обсадиха Ахаза, но не можаха да му надвият. 6. В онова време Расин Сирийският цар тури пак Елат под властта на Сирия, и изпъди Юдеите из Елат; и дойдоха Сирийците в Елат та се населиха там дори до този ден. 7. А Ахаз проводи вестители на Теглат-феласара, Асирийския цар, и рече: Аз съм раб твой и син твой: възлез та ме избави от ръката на Сирийския цар и от ръката на Израилевия цар които станаха върх мене. 8. И взе Ахаз среброто и златото което се намери в дома Господен и в съкровищата на царския дом та ги проводи дар на Асирийския цар. 9. И послуша го Асирийският цар; и възлезе Асирийският цар в Дамаск та го превзе, и пресели народа му в Кир, и Расина уби. 10. И отиде цар Ахаз в Дамаск

да посрещне Теглат-феласара, Асирийския цар, и видя олтаря в Дамаск; и проводи цар Ахаз на Урия свещеника подобието на олтаря, и образа му, според всичката му направа. 11. И съгради Урия свещеникът олтаря по всичко що проводи цар Ахаз от Дамаск. Така направи Урия свещеникът доде дойде цар Ахаз от Дамаск. 12. И когато дойде царят от Дамаск, видя царят олтаря; и приближи се царят при олтаря та направи приношение върху него. 13. И изгори всесъжението си и хлебното си приношение, и изля възлиянието си, и поръси кръвта на примирителните си приношения по олтаря. 14. И медния олтар който бе пред Господа пренесе от лицето на дома което е между олтаря и дома Господен, и го тури към северната страна на олтаря. 15. И заповяда цар Ахаз на Урия свещеника и рече: На великия олтар принасяй утренното всесъжение, и вечерното хлебно приношение, и всесъжението на царя, и хлебното негово приношение с всесъжението на всичките люде на земята, и хлебното им приношение, и възлиянията им, и поръси по него всичката кръв на всесъжението и всичката кръв на жъртвата; а медният олтар ще бъде за мене за да питам Господа 16. И направи Урия свещеникът по всичко каквото му заповяда цар Ахаз. 17. И отсече цар Ахаз краищниците на подставите, и дигна изотгоре им омивалницата; и сне морето изотгоре на медните волове които бяха отдолу под него та го тури на каменен помост. 18. И съботния покрив който бяха съградили в дома, и външния вход на царя, премести в дома Господен, заради Асирийския цар. 19. А останалите деяния на Ахаза които стори не са ли писани в Книгата на Летовниците на Юдините царе? 20. И заспа Ахаз с отците си, и погребе се с отците си в Давидовия град; и въцари се вместо него Езекия син му.

ГЛАВА 17.

1. В дванадесетото лето на Ахаза Юдиния цар въцари се Осия синът
на Ила в Самария над Израиля, и царува девет години. 2. И направи
зло пред Господа, но не както Израилевите царе които бяха преди
него. 3. Против него възлезе Салманасар, Асирийският цар; и стана му
Осия раб, и даваше му данък. 4. А намери Асирийският цар
съзаклятие в Осия, защото проводи вестители на Сова Египетския
цар, и не даде данък на Асирийския цар както даваше всяка година; за
това го затвори в тъмница Асирийският цар, и го върза. 5. И възлезе
Асирийският цар през всичката земя, и възлезе в Самария та я обсади
три години. 6. И в деветото лето на Осия, Асирийският цар превзе
Самария, и отведе Израиля в плен в Асирия, и насели ги в Ала и в
Авор при реката Гозан, и в Мидските градове. 7. А това стана защото
Израилевите синове съгрешиха на Господа Бога своего който ги
изведе из Египетската земя, из под ръката на Фараона Египетския
цар, и почетоха други богове, 8. и ходиха в узаконенията на
езичниците които изпъди Господ от лицето на Израилевите синове, и
в узаконенията на Израилевите царе които узакониха. 9. И правеха
Израилевите синове скришно работи които не бяха прави пред
Господа техния Бог, и съградиха си високи места във всичките си
градове, от стълп на стражи до утвърден град. 10. И въздигнаха си
кумири и Ашери върху всеки висок хълм и под всяко зелено дърво.
11. И там кадяха по всичките високи места както езичниците които
изпъди Господ от лицето им, и правеха лоши работи за да
прогневяват Господа, 12. и служеха на идолите за които им рече
Господ: Не правете това дело. 13. И засвидетелствува Господ против
Израиля и против Юда чрез ръката на всичките пророци, на всичките
гледачи, и рече: Върнете се от лошите си пътища, и пазете
заповедите ми и повеленията ми според всичкия закон който

заповядах на отците ви, и който ви проводих чрез ръката на рабите ми пророците. 14. Но те не послушаха, но ожесточиха врата си както врата на отците им които не повярваха в Господа Бога своего. 15. И отхвърлиха повеленията му и завета му който направи с отците им, и засвидетелствуванията му които засвидетелствува против тях, и отидоха след суетата и осуетиха се, и след езичниците които бяха около тях, за които им Господ заповяда да не правят както те. 16. И оставиха всичките заповеди на Господа Бога своего та си направиха две леяни телета, и направиха Ашери, и поклониха се на всичкото небесно войнство, и служиха Ваалу. 17. И превождаха синовете си и дъщерите си през огън, и употребяваха чародеяния и гатания, и продадоха себе си за да правят зло пред Господа да го прогневяват. 18. Заради това Господ се разгневи много против Израиля и отхвърли ги от лицето си: не остана освен едното Юдино племе. 19. Но и Юда не упази заповедите на Господа Бога своего, но ходиха в повеленията на Израиля които те направиха. 20. И отхвърли Господ всичкото Израилево семе, и унижи ги, и предаде ги в ръката на разграбителите доде ги отхвърли от лицето си. 21. Защото отцепи Израиля от Давидовия дом; и те направиха цар Иеровоама Наватовия син; и Иеровоам оттегли Израиля от след Господа, и направи ги да съгрешат грях голям. 22. Защото Израилевите синове ходиха във всичките грехове на Иеровоама които той стори не се отдалечиха от тях 23. доде Господ отметна Израиля от лицето си, както говори чрез ръката на всичките си раби пророците. И пресели се Израил от земята си в Асирия дори до този ден. 24. И доведе Асирийският цар человеци от Вавилон, и от Хута, и от Ава, и от Елат, и от Сефаруим та ги насели в градовете на Самария вместо Израилевите синове, и наследиха те Самария, и населиха се в градовете й. 25. И в началото на населението си там не се убояха от Господа; и проводи Господ лъвове помежду им

които убиваха от тях. 26. И говориха на Асирийския цар и рекоха: Народите които ти пресели и насели в градовете на Самария не знаят закона на местния Бог; за това прати лъвове между тях, и, ето, убиват ги понеже не знаят закона на местния Бог. 27. Тогаз Асирийският цар заповяда и рече: Заведете там едного от свещениците които пленихте от там; и нека идат и нека се населят там, и нека ги научи свещеникът на закона на местния Бог. 28. И един от свещениците които те бяха запленили от Самария дойде та се насели във Ветил, и поучаваше ги как да се боят от Господа. 29. Всеки обаче народ направиха си богове, и туриха в домовете на високите места които Самаряните направиха, всеки народ в градовете си дето живееха. 30. И Вавилонските мъже направиха Сокхот-венот, а Хутайските мъже направиха Нергал, и Ематските мъже направиха Асима, 31. и Авците направиха Ниваз и Тартак, и Сефаруимците горяха синовете си с огън на Адрамелеха и Анамелеха, Сефаруимските богове. 32. Така се боеха от Господа; и направиха си от най-долните помежду си свещеници за високите места, които служеха за тях в домовете на високите места. 33. Боеха се от Господа, но на своите си богове служеха според обичая на народите от дето бидоха преселени. 34. Дори до този ден правят според по-напрежните обичаи: не се боят от Господа, и нито правят според своите си повеления и според съдбите си, нито според закона и заповедта която заповяда Господ на синовете на Якова когото нарече Израил, 35. и направи с тях Господ завет, и заповяда им и рече: Да се не убоите от други богове, и да не им се поклоните, нито да им служите, нито да им жъртвувате; 36. но Господу, който ви изведе из Египетската земя с голяма крепост и с простряна мишца, нему ще се боите, и нему ще се кланяте, и нему ще приносите жъртва. 37. И повеленията, и съдбите, и закона, и заповедта която писа за вас да внимаете да вършите всякога; а от други богове да се не убоите. 38. И

завета който направих с вас да не забравите; и да не се боите от други богове. 39. Но от Господа Бога вашего да се боите; и той ще ви избави из ръката на всичките ви неприятели. 40. Те обаче не послушаха, но правеха според първите си обичаи. 41. И тези народи се боеха от Господа, но служеха на идолите си; и синовете им и синовете на синовете им, както правеха отците им така правят те дори до този ден.

ГЛАВА 18.

1. И в третото лето на Осия сина на Ила, Израилевия цар, въцари се Езекия синът на Ахаза, Юдиния цар. 2. Двадесет и пет години беше на възраст когато се въцари, и царува двадесет и девет години в Ерусалим. И името на майка му беше Авия, Захариева дъщеря. 3. И направи което бе право пред Господа по всичко що направи Давид отец му. 4. Той съсипа високите места, и изтроши кумирите, и изсече Ашерите, и съкруши медната змия която направи Мойсей, (защото дори до онези дни синовете Израилеви ѝ кадяха,) и нарече я Нехущан. 5. На Господа Бога Израилева упова; и не биде след него подобен нему между всичките Юдини царе, но нито между онези които бяха преди него; 6. защото се прилепи при Господа: не се отдалечи от след него, но упази заповедите му, които Господ заповяда Мойсею. 7. И Господ бе с него: добре успяваше на където излазяше; и подигна се против Асирийския цар и му не работи. 8. Той порази Филистимците дори до Газа и пределите ѝ, от стълп на стража до утвърден град. 9. А в четвъртото лето на цар Езекия, което бе седмото лето на Осия сина на Ила, Израилевия цар, Салманасар Асирийский цар възлезе върх Самария и я обсаждаше. 10. И в свършъка на три години я превзе: в шестото лето на Езекия, което бе деветото лето на Осия Израилевия цар, превзе се Самария. 11. И

отведе Асирийският цар Израиля в плен в Асирия, и тури ги в Ала и в Авор при реката Гозан, и в Мидските градове; 12. защото не послушаха гласа на Господа Бога своего, но престъпиха завета му, всичко което заповяда Мойсей рабът Господен, и не послушаха нито го направиха. 13. А в четиринадесетото лето на цар Езекия възлезе Сенахирим Асирийският цар върх всичките оградени Юдини градове и ги превзе. 14. И проводи Езекия Юдинът цар на Асирийския цар в Лахис и рече: Съгреших: върни се от мене: каквото туриш върх мене, ще го нося. И тури Асирийският цар на Езекия Юдиния цар триста таланта сребро и тридесет таланта злато. 15. И даде му Езекия всичкото сребро колкото се намери в дома Господен и в съкровищата на царския дом. 16. В онова време разкова Езекия златото от дверите на храма Господен и от стълповете които той, Езекия Юдинът цар, бе покрил с злато, и го даде на Асирийския цар. 17. И проводи Асирийският цар Тартана, и Рапсариса, и Рапсака от Лахис при цар Езекия, с голяма сила, в Ерусалим. А те възлязоха та дойдоха в Ерусалим. И когато възлязоха, дойдоха та застанаха при водовода на горния водоем, който е в друма на нивата на тепаничаря. 18. И извикаха към царя; и излязоха при тях Елиаким Хелкиевът син, домостроителът, и Шевна писецът, и Иоах Асафовът син, паметописецът. 19. И рече им Рапсак: Кажете сега на Езекия: Така говори великият цар, Асирийският цар: Кое е това упование в което уповаваш? 20. Ти говориш: Имам съвет и сила за бран; но това е само думи на устни. Сега на кого се надееш та си се подигнал против мене? 21. Сега, ето, ти се надееш на жезла на строшената онази тръст, на Египет, на която ако се някой подпре ще се втикне в ръката му та ще я промуши. Такъв е Фараон Египетският цар към всички които се надеят на него. 22. Но ако ми речете: На Господа Бога нашего уповаем, - не е ли той на когото високите места и олтарите отне

Езекия, и рече на Юда и на Ерусалим: Пред този олтар ще се поклоните в Ерусалим? 23. Сега прочее дай залози на господаря ми Асирийския цар; а аз ще ти дам две тисящи коне, ако можеш от твоя страна да дадеш всадници върх тях. 24. И как ще върнеш ти назад лицето на един местоначалник от най-малките раби на господаря ми, та си уповал на Египет за колесници и за конници? 25. Сега без Господа ли възлязах на това място за да го съсипя? Господ ми рече: Възлез върх тази земя та я съсипи. 26. Тогаз Елиаким Хелкиевът син, и Шевна, и Иоах рекоха на Рапсака: Говори, молим на рабите си по Сирийския език, защото го разумяваме; и не ни говори Юдейски, да чуят людете които са на стената. 27. Но Рапсак им рече: Да ли само при господаря ти и при тебе ме проводи господарят ми да говоря тези думи? Не при мъжете ли които седят на стената, да ядат с вас наедно лайната си, и да пият пикочта си? 28. Тогаз Рапсак застана та извика Юдейски с голям глас, и говори и рече: Слушайте думата на великия цар, Асирийския цар: 29. така говори царят: Да ви не прелъстява Езекия; защото не ще може да ви избави от ръката му; 30. и да ви не прави Езекия да уповавате на Господа като казва: Господ непременно ще ни избави, и този град няма да бъде предаден в ръката на Асирийския цар. 31. Не слушайте Езекия; защото така говори Асирийският цар: Направете съгласие с мене и излезте при мене; и яжте всеки от лозето си, и всеки от смоковницата си, и пийте всеки от водата на щерната си 32. доде дойда та ви взема в земя подобна на вашата земя, земя на жито и вино, земя на хляб и лозя, земя на елей и мед, за да живеете и да не умрете; и не слушайте Езекия, защото ви прелъщава като казва: Господ ще ни избави. 33. Има ли да е избавил някой от боговете на народите земята си от ръката на Асирийския цар? 34. Де са боговете на Емат и Арфад? Де са боговете на Сефаруим, на Ена, и на Ава? Избавиха ли те Самария от ръката ми? 35. Кои

между всичките местни богове избавиха земята си от ръката ми, та и
Иеова да избави Ерусалим от ръката ми? 36. А людете мълчеха, и
нищо не му отговориха; защото царят беше заповядал и рекъл: Да му
не отговорите. 37. Тогаз Елиаким Хелкиевът син, домостроителът, и
Шевна писецът, и Иоах Асафовът син, паметописецът, дойдоха при
Езекия с раздрани дрехи та му известиха думите на Рапсака.

ГЛАВА 19.

1. И когато чу цар Езекия, раздра дрехите си, и се покри с вретище, и
влезе в дома Господен. 2. И проводи Елиакима домостроителя, и
Шевна писеца, и старейшините на свещениците, покрити с вретища,
при пророк Исаия Амосовия син. 3. И рекоха му: Така говори Езекия:
Ден на скръб, и на обличение, и на хула е този ден, защото настана
часът да се родят децата, но сила няма за раждане. 4. Може-би Господ
Бог твой да чуе всичките думи на Рапсака когото Асирийският цар
господарят му проводи за да укорява Бога живаго, и да обличи
думите които чу Господ Бог твой; за това въздвиси моление за
остатъка що е останал. 5. И отидоха при Исаия рабите на цар Езекия.
6. И рече им Исаия: Така ще речете на господаря си: Така говори
Господ: Не бой се от думите които си чул с които рабите на
Асирийския цар ме похулиха. 7. Ето, аз ще туря в него такъв дух
щото, като чуе слух, ще се върне в земята си; и ще го направя да
падне чрез нож в земята си. 8. И върна се Рапсак, и намери
Асирийския цар че ратуваше против Ливна; защото чу че беше
тръгнал от Лахис. 9. И царят, когато чу че говорят за Тирака
Египетския цар: Ето, излезе да ратува против тебе, проводи пак
посланници Езекию и каза: 10. Така ще говорите на Езекия Юдиния
цар и ще речете: Бог твой на когото уповаваш да те не прелъстява
като казва: Ерусалим няма да бъде предаден в ръката на Асирийския

цар. 11. Ето, ти чу що направиха Асирийските царе на всичките места, как ги изтребиха; и ти ли ще се избавиш? 12. Боговете на народите избавиха ли онези които отците ми изтребиха, Гозан, и Харан, и Ресеф, и Еденовите синове които бяха в Таласар? 13. Де е царят на Емат, и царят на Арфад, и царят на града Сефаруим, Ена, и Ава? 14. И взе Езекия писмото от ръката на посланниците та го прочете; и възлезе Езекия в дома Господен та го разгъна пред Господа. 15. И помоли се пред Господа Езекия и рече: Господи Боже Израилев който седиш на Херувимите, ти си сам Бог един на всичките царства на земята: ти си направил небето и земята. 16. Приклони, Господи, ухото си и чуй: оттвори, Господи, очите си и виж; и чуй думите на Сенахирима който проводи тогоз за да укори Бога живаго. 17. Наистина, Господи, Асирийските царе запустиха народите и земята им, 18. и хвърлиха в огън боговете им; защото не бяха богове, но дело на человечески ръце, дърва и камене; за това ги погубиха. 19. Сега, прочее, Господи Боже наш, отърви ни, моля се, от ръката му, за да познаят всичките царства на земята че ти си Господ Бог един. 20. Тогаз проводи Исаия Амосовий син до Езекия и рече: Така говори Господ Бог Израилев: чух което си се помолил мен против Сенахирима Асирийския цар. 21. Това е словото което Господ говори за него:- Унижи те, присмя ти се, девицата, дъщерята Сионова: Зад тебе кивна с глава Ерусалимската дъщеря. 22. Кого си укорил и похулил ти? И против кого си възвисил глас И си надигнал високо очите си? Против Светаго Израилева. 23. Господа си укорил ти чрез посланниците си, и рекъл си: С множеството на колесниците си възлязох аз Върх височината на горите, Върх ребрата на Ливан; И ще изсека високите му кедри, Избраните му елхи; И ще вляза в крайните му обиталища, В дъбравата на неговия Кармил. 24. Аз изкопах, и пих чужди води; И с стъпката на нозете си Изсуших всичките реки на

обсадените. 25. Не си ли чул че аз направих това отдавна, и от древни дни определих това? А сега свърших това, Така щото ти да обръщаш утвърдени градове в купове развалини. 26. За това жителите им станаха безсилни, Уплашиха се, и посрамиха се: Бяха трева на полето, и злак, И трева на къщния покрив, И жито препърлено преди да стане тръст. 27. Но аз зная жилището ти. И изхода ти, и входа ти, И буйството ти против мене. 28. Понеже буйството ти против мене И надменността ти възлязоха в ушите ми, За това ще туря куката си в ноздрите ти, И уздата си в устните ти, Та ще те върна през пътя през който си дошел. 29. И то ще ти бъде знамение: Това лято ще ядете което е саморасло, И второто лято, което прораснува от истото; А третото лято, посейте, и пожънете, И насадете лозя, и яжте плода им. 30. И упазеното от Юдиния дом Което е останало ще пусне корени пак долу И ще даде горе плод. 31. Защото из Ерусалим ще излезе остатъкът, И из горага Сион упазеното: Ревността на Господа Саваота ще свърши това. 32. Заради това, така говори Господ за Асирийския цар: Няма да влезе в този град, Нито ще ще хвърли там стрела, Нито ще излезе пред него с щит, Нито ще въздигне против него окоп. 33. По пътя по който е дошел, по него ще се върне, И в този град няма да влезе, говори Господ. 34. Защото ще защитя този град да го опазя, Заради мене и заради раба ми Давида. 35. И в онази нощ излезе ангел Господен та порази в Асирийския стан сто и осемдесет и пет тисящи; и когато станаха на утринта, ето, всички онези бяха мъртви трупове. 36. И тръгна Сенахирим Асирийският цар та отиде, и върна се, и живееше в Ниневия. 37. И като се кланяше в дома на Нисроха бога си, Адрамелех и Сарасар синовете му поразиха го с нож; и те побегнаха в Араратската земя, а вместо него въцари се Есарадон син му.

ГЛАВА 20.

1. Дванадесет години на възраст бе Манасия когато се въцари, и царува петдесет и пет години в Ерусалим; и името на майка му бе Ефсива. 2. И стори зло пред Господа според мерзостите на езичниците които изпъди Господ от лицето на Израилевите синове. 3. И съгради пак високите места които баща му Езекия бе разорил, и въздигна олтари Ваалу, и направи Ашера както направи Ахаав Израилевът цар; и поклони се на всичкото небесно войнство и служи им. 4. И съгради олтари в дома Господен за който Господ рече: В Ерусалим ще туря името си. 5. И съгради олтари на всичкото небесно войнство вътре в двата двора на дома Господен. 6. И преведе сина си през огъня, още правеше прокобения и гатания, и употребяваше бесовъпрошатели и вълшебници: той направи голямо зло пред Господа та го прогневи. 7. И постави ваяното на Ашерата което направи в дома за който Господ рече на Давида и на Соломона сина му: В този дом, и в Ерусалим който избрах от всичките Израилеви племена, ще положа името си в век; 8. и не ща да поклатя Израилевата нога от земята която дадох на отците им, само ако внимават да правят по всичко що им заповядах, според всичкия закон който слугата ми Мойсей им заповяда. 9. Но не послушаха; и прелъсти ги Манасия да правят по-лошо от езичниците които Господ погуби от лицето на Израилевите синове. 10. И говори Господ чрез ръката на рабите си пророците и рече: 11. Понеже Манасия Юдинът цар стори тези мерзости, по-лоши от всичко което направиха Аморейците които бяха преди него, и чрез идолите си направи още и Юда да съгреши, 12. за това така говори Господ Бог Израилев: Ето, аз навождам таквоз зло на Ерусалим и на Юда щото всеки който чуе за него, ще писнат и двете му уши. 13. И ще простра върху Ерусалим правилото на Самария и мерилото на Ахаавовия дом, и ще избърша Ерусалим както избърсва някой блюдо и, като го

избърше, обръща го наопаки. 14. И ще оставя остатътка на наследието си, и ще ги предам в ръката на враговете им; и ще бъдат в разграбване и плен от всичките си врагове, 15. защото сториха зло пред мене, и прогневиха ме, от който ден отците им излязоха из Египет до този ден. 16. Още и кръв неповинна изля Манасия твърде много додето напълни Ерусалим от край до край, освен греха му с който направи да съгреши Юда като стори той зло пред Господа. 17. А останалите деяния на Манасия, и всичко що стори, и грехът му който съгреши, не са ли писани в Книгата на Летовниците на Юдините царе? 18. Заспа прочее Манасия с отците си, и погребе се в градината на дома си, в градината на Оза; и въцари се вместо него Амон син му. 19. Двадесет и две години на възраст бе Амон когато се въцари, и царува две години в Ерусалим; и името на майка му бе Месулемета, дъщеря на Аруса от Иотева. 20. И стори зло пред Господа както стори баща му Манасия. 21. И ходи в всичките пътища в които ходи баща му, и служи на идолите на които служеше баща му, и поклони им се. 22. И остави Господа Бога на отците си, и не ходи в пътя Господен. 23. И направиха съзаклятие Амоновите раби против него та убиха царя в дома му; 24. а людете на земята избиха всичките що бяха се съзаклели против цар Амона; и людете на земята направиха Иосия сина му цар вместо него. 25. А останалите деяния на Амона колкото направи не са ли писани в Книгата на Летовниците на Юдините Царе? 26. И погребоха го в гроба му в градината на Оза; и въцари се вместо него Иосия син му.

ГЛАВА 21.

1. Осем години на възраст бе Иосия когато се въцари, и царува в Ерусалим тридесет и една година; и името на майка му бе Иедида, дъщеря на Адаия отВаскат. 2. И стори което бе право пред Господа, и

ходи във всичките пътища на Давида отца си, и не се уклони на дясно
или на ляво. 3. И в осемнадесетото лято на цар Иосия, царят проводи в
дома Господен Сафана сина на Азалия, сина Месуламова, писеца, и
рече му: 4. Възлез до Хелкия великия свещеник та речи да изброи
среброто що е внесено в дома Господен, което пазачите на дверите
събраха от людете, 5. и нека го предадат в ръката на тези които правят
работата, които настояват в дома Господен; а те нека го дадат на тези
които работят работите в дома Господен, за да поправят развалenията
на дома,- 6. на дърводелците, и градителите, и зидарите,-и за да купят
дърва и дялани камене за да поправят дома. 7. Но не правеха с тях
никаква сметка за среброто що им даваха в ръцете, защото работеха
верно. 8. И рече Хелкия великият свещеник на Сафана писеца:
Намерих книгата на закона в дома Господен. И даде Хелкия книгата
на Сафана, та я прочете. 9. И отиде Сафан писецът при царя, и занесе
дума на царя и рече: Рабите ти събраха среброто което намериха в
дома, и го предадоха в ръката на онези които правят работата, които
настояват в дома Господен. 10. И извести Сафан писецът на царя и
рече: Хелкия свещеникът ми даде книга. И прочете я Сафан през царя.
11. И като чу царят думите на книгата на закона раздра дрехите си. 12.
И заповяда царят на Хелкия свещеника, и на Ахикама Сафановия син,
и на Аховора Михеиния син, и на Сафана писеца, и на Асаия царския
слуга и рече: 13. Идете, попитайте Господа за мене, и за людете, и за
всичкия Юда заради думите на тази книга която се намери, защото е
голям гневът Господен разпаленият против нас, понеже отците ни не
послушаха думите на тази книга та да правят според всичкото що е
писано заради нас. 14. Тогаз Хелкия свещеникът, и Ахикам, и Аховор,
и Сафан, и Асаия отидоха при Олда пророчицата, жената на Селума
сина на Текуя, сина Арасова одеждохранителя, (и тя живееше в
Ерусалим, в Масена,) та говориха с нея. 15. И рече им: Така говори

Господ Бог Израилев: Кажете на человека който ви е проводил при мене: 16. Така говори Господ: Ето, аз докарвам зло на това място и на жителите му по всичките думи на книгата която Юдинът цар прочете. 17. Понеже ме оставиха та кадиха на други богове, за да ме прогневят с всичките дела на ръцете си, за това ще се разпали гневът ми върх това място, и няма да угасне. 18. Но на Юдиния цар който ви проводи да попитате Господа, така ще му кажете: Така говори Господ Бог Израилев: За думите които чу ти, 19. понеже сърдцето ти омекна, и ти си се смирил пред Господа когато чу ти което говорих против това място и против жителите му че ще станат запустение и проклетия, и раздра ти дрехите си и плака пред мене, заради това и аз послушах, говори Господ. 20. Ето, прочее, аз ще те прибера при отците ти, и ще се прибереш в гроба си с мир; и няма да видят очите ти всичкото зло което аз ще докарам на това място. И донесоха ответ на царя.

ГЛАВА 23.

1. Тогаз проводи царят; и събраха при него всичките Юдини и Ерусалимски старейшини. 2. И възлезе царят в дома Господен, и всичките Юдини мъже и всичките Ерусалимски жители с него, и свещениците, и пророците, и всичкий народ от малък до голям; и прочете в слушането им всичките думи на книгата на завета която се намери в дома Господен. 3. И застана царят при стълпа та направи завет пред Господа, да ходи след Господа, да пази заповедите му, и свидетелствата му, и повеленията му с всичко сърдце и всичка душа, та да вършат думите на този завет които са писани в тази книга. И всичкий народ утвърди завета. 4. И заповяда царят на Хелкия великия свещеник, и на свещениците от втория чин, и на дверните стражи да извадят из храма Господен всичките съсъди що бяха наравени за Ваала, и за Ашера, и за всичкото небесно воинство; и изгори ги вън

от Ерусалим, в полетата на Кедрон, и пренесе пепела им в Ветил. 5. И отмахна свещениците идолопоклоници които Юдините царе бяха определили да кадят по високите места в Юдините градове и в околностите на Ерусалим, и тези които кадяха на Ваала, на слънцето, и на луната, и на зодиите, и на всичкото небесно воинство. 6. И изнесе Ашерата из дома Господен вън от Ерусалим, на потока Кедрон, и стри я в прах, и хвърли праха й по гробищата на синовете на народа. 7. И съсипа домовете на мъжеложците които бяха в дома Господен, дето жените тъчеха покрови за Ашера. 8. И доведе всичките свещеници от Юдините градове, и оскверни високите места в които жреците кадяха, от Гева дори до Вирсавее, и съсипа високите места на портата които бяха в входа на дверите на Исуса началника на града, който беше от ляво на градската порта. 9. А свещениците на високите места не възлязоха при олтаря Господен в Ерусалим, но ядяха безквасни между братята си. 10. И оскверни Тофета който бе в дола на Еномовите синове, за да не може никой да преведе сина си или дъщеря си през огъня Молоху. 11. И отмахна конете които Юдините царе поставиха на слънцето в входа на дома Господен, при жилището на Натан-мелеха скопеца което бе в Карварин, и изгори с огън колесниците на слънцето. 12. И олтарите които бяха върх покрива на Ахазовата горница, които направиха Юдините царе, и олтарите които направи Манасия в двата двора на дома Господен, събори ги царят и свали ги от там и хвърли праха им в потока Кедрон. 13. И високите места които бяха пред Ерусалим, които бяха от дясно на гората на развращението, които съгради Соломон Израилевът цар за Астарта мерзостта на Сидонците, и за Хамоса мерзостта на Моавците, и за Мелхома мерзостта на Амоновите синове, оскверни царят. 14. И съкруши изтуканите, и изсече Ашерите, и напълни местата им с человечески кости. 15. И олтаря който бе в Ветил, и високото място

което направи Иеровоам Наватовът син който направи Израиля да съгреши, и онзи олтар и високото място развали, и изгори високото място, и стри ги в прах, и Ашерата изгори. 16. И когато се обърна Иосия и видя гробищата които бяха там в горага, проводи та взе костите из гробищата, и изгори ги на олтаря, и оскверни го, според словото Господне което прогласи человекът Божий който прогласи тези думи. 17. Тогаз рече: Каква е тая могила която аз гледам? И градските мъже му рекоха: Тя е гробът на человека Божий който дойде от Юда та прогласи тези дела които ти направи против Ветилския олтар. 18. И рече: Оставете го: да не поклати никой костите му. И упазиха костите му с костите на пророка който дойде от Самария. 19. Всичките още домове на високите места които бяха в градовете на Самария, които направиха Израилевите царе за да прогневят Господа, Иосия ги отмахна, и направи им според всичките дела които направи в Ветил. 20. И закла на олтарите всичките жреци от високите места които бяха там, и изгори върх тях человечески кости; и върна се в Ерусалим. 21. Тогаз заповяда царят на всичките люде и рече: Направете пасхата Господу Богу вашему, както е писано в тази книга на завета; 22. защото не стана такваз пасха от дните на съдиите които съдиха Израиля, нито в всичките дни на Израилевите царе и на Юдините царе, 23. каквато стана Господу в Ерусалим тая пасха в осемнадесетото лято на цар Иосия. 24. Отмахна още Иосия и бесовъпрошателите, и вълшебниците, домашните идоли, и кумирите, и всичките мерзости които се видяха в Юдината земя и в Ерусалим, за да свърши думите на закона, писаните в книгата която намери Хелкия свещеникът в дома Господен. 25. И подобен нему не е бил преди него цар който да се е обърнал към Господа с всичкото си сърдце, и с всичката си душа, и с всичката си сила, според всичкия Мойсеев закон; нито настана след него подобен нему. 26. Но Господ

не се повърна от яростта на големия си гняв, защото се разпали гневът му против Юда заради всичките прогневения с които го прогневи Манасия. 27. И рече Господ: И Юда ще отметна от лицето си както отметнах Израиля, и ще отхвърля този град Ерусалим който избрах, и дома за който рекох: Името ми ще бъде там. 28. А останалите деяния на Иосия, и всичко що направи, не са ли писани в Книгата на Летовниците на Юдините Царе? 29. В неговите дни възлезе Фараон Нехао, Египетският цар, против Асирийския цар при реката Евфрат. И отиде цар Иосия да го посрещне; а той като го видя уби го в Магедон. 30. И слугите му го възведоха мъртъв в колесницата от Магедон, и донесоха го в Ерусалим, и заровиха го в гроба му. А людете на тази земя взеха Иоахаза Иосийния син та го помазаха, и направиха го цар вместо баща му. 31. Двадесет и три години на възраст бе Иоахаз когато се възцари, и царува три месеца в Ерусалим; а името на майка му беше Амитала, дъщеря на Иеремия от Ливна. 32. И стори зло пред Господа според всичко що направиха отците му. 33. И затвори го Фараон Нехао в Ривла в земята Емат, за да не царува в Ерусалим; и осъди земята на глоба сто таланата сребро и един талант злато. 34. И направи Фараон Нехао Елиакима Иосийния син цар вместо баща му Иосия, и промени името му в Иоаким, а Иоахаза взе та го заведе в Египет; и умря там. 35. А Иоаким даде Фараону среброто и златото; разписа обаче дан на земята за да даде среброто според заповедта на Фараона: изиска среброто и златото от людете на земята, от всекиго според разписването му, за да даде на Фараона Нехао. 36. Двадесет и пет години бе на възраст Иоаким когато се възцари, и царува единадесет години в Ерусалим; и името на майка му бе Зевуда, дъщеря на Федая от Рума. 37. И направи зло пред Господа според всичко що направиха отците му.

ГЛАВА 24.

1. В неговите дни възлезе Навуходоносор Вавилонский цар, и Иоаким
му стана раб три години: сетне се отвърна и подигна се против него.
2. И проводи Господ против него Халдейските пълкове, и Сирийските
пълкове, и Моавските пълкове, и пълковете на Амоновите синове, и
прати ги против Юда за да го съсипят, според словото Господне което
говори чрез ръката на рабите си пророците. 3. Наистина с заповед
Господня стана това на Юда, за да го отметне от лицето си поради
греховете на Манасия, по всичко що бе направил, 4. а още заради
неповинната кръв която бе пролял (защото изпълни Ерусалим с
неповинна кръв, и не рачи Господ да му прости). 5. А останалите
деяния на Иоакима, и всичко що направи, не са ли писани в Книгата
на Летовниците на Юдините Царе? 6. И заспа Иоаким с отците си; и
въцари се вместо него Иоахин син му. 7. А Египетският цар не излезе
вече из земята си; защото Вавилонский цар взе, от Египетската река
до реката Евфрат, всичко което беше под властта на Египетския цар. 8.
Осемнадесет години бе на възраст Иоахин когато се въцари, и царува
три месеца в Ерусалим; и името на майка му бе Неуста, дъщеря на
Елнатана от Ерусалим. 9. И направи зло пред Господа по всичко що
направи баща му. 10. В онова време възлязоха рабите на
Навуходоносора Вавилонския цар върх Ерусалим та обсадиха града.
11. И дойде Навуходоносор Вавилонският цар против града, и рабите
му го обсаждаха. 12. И излезе Иоахин Юдинът цар към Вавилонския
цар, той и майка му, и рабите му, и началниците му, и скопците му; и
хвана го Вавилонският цар в осмото лято на царството си. 13. И
извади от там всичките съкровища на дома Господен и съкровищата
на царския дом, и съсече всичките златни съсъди които направи
Соломон Израилевът цар в храма Господен, както говори Господ. 14. И
пресели всичкия Ерусалим, и всичките князове, и всичките силни

юнаци, десет тисящи пленници, и всичките дърводелци и ковачи: не остана освен по-сиромашката част от людете на земята. 15. И пресели Иоахина у Вавилон; и майката на царя, и жените цареви, и скопците му, и силните на земята заведе пленници от Ерусалим у Вавилон, 16. и всичките силни мъже седем тисящи, и дърводелците и ковачите, тисяща, всичките юнаци ратници; и заведе ги Вавилонският цар пленници у Вавилон. 17. И Вавилонският цар направи Матания брата на баща му цар вместо него, и промени името му в Седекия. 18. Двадесет и една година бе на възраст Седекия когато се въцари, и царува единадесет години в Ерусалим; и името на майка му бе Амитала, дъщеря на Иеремия от Ливна. 19. И стори зло пред Господа по всичко що направи Иоаким. 20. Защото от гнева на Господа който се разгневи на Ерусалим и на Юда доде ги отхвърли от лицето си стана това да се подигне Седекия против Вавилонския цар.

ГЛАВА 25.

1. И в деветото лято на царството му, в деветия месец, в десетия ден на месеца, дойде Навуходоносор Вавилонският цар, той и всичкото му войнство, против Ерусалим, и разположи стана си против него, и съгради наоколо бойници против него. 2. И градът се обсаждаше дори до единадесетото лето на цар Седекия. 3. И в деветия ден на четвъртия месец гладът се преукрепи в града, и нямаше хляб за людете на мястото. 4. И тъй, градът се развали; и всичките ратни мъже побегнаха през нощ, през пътя на вратата които са между двете стени, при царската градина, (а Халдейците бяха близу при града наоколо,) и царят отиде по пътя на полето. 5. А Халдейското войнство погна царя та го стигнаха в полетата на Иерихон; а всичкото му войнство се разпръсна от него. 6. И хванаха царя та го заведоха при Вавилонския цар в Ривла; и изрекоха осъждение против него. 7. И посякоха

синовете на Седекия пред очите му, и избодоха очите на Седекия, и
като го вързаха с окови заведоха го у Вавилон. 8. А в петия месец, в
седмия ден на месеца, на деветнадесетото лято на Навуходоносора
Вавилонския цар дойде в Ерусалим Навузардан началникът на
телохранителите, раб на Вавилонския цар, 9. та изгори дома Господен,
и царския дом, и всичките домове на Ерусалим; и всеки голям дом
изгори с огън. 10. И всичкото войнство на Халдейците което бе с
началника на телохранителите съсипа Ерусалимските стени наоколо.
11. И остатъка на людете който беше останал в града, и бежанците
които прибегнаха при Вавилонския цар, и останалото множество
заведе пленници Навузардан началникът на телохранителите. 12. А
началникът на телохранителите остави от сиромасите на земята за
лозари и земледелци. 13. А медните стълпове които бяха в дома
Господен, и подставите, и медното море което беше в дома Господен
Халдейците изломиха та пренесоха медта им у Вавилон; 14. взеха още
и котлите, и лопатите, и щипците, и темянниците, и всичките медни
съсъди с които ставаше службата. 15. Взе още началникът на
телохранителите и кадилниците и тасовете, и каквото беше златно
като злато, и каквото сребърно като сребро; 16. двата стълпа, едното
море, и подставите които Соломон направи за дома Господен: медта
на всички тези съсъди беше без теглилка. 17. Височината на единия
стълп беше осемнадесет лакти; и наглавието което бе върх него
медно; а височината на наглавието три лакти; а мрежата и наровете
върх наглавието наоколо бяха всичките медни: истото имаше и
втория стълп с мрежата. 18. И взе началникът на телохранителите
Сараия първия свещеник, и Софония втория свещеник, и тримата
дверници. 19. И от града взе едного скопца който беше настоятел на
ратните мъже, и пет мъже от предстоещите пред царя които се
намериха в града, и писеца, главния на войнствата, който правеше

войскосъбранието от народа на мястото, и шестдесет мъже от людете на земята които се намериха в града. 20. И взе ги Навузардан началникът на телохранителите та ги заведе при Вавилонския цар в Ривла. 21. И порази ги Вавилонският цар, и уби ги в Ривла, в земята Емат. Така биде пленен Юда от земята си. 22. А за людете които останаха в Юдината земя, които остави Навуходосносор Вавилонский цар, постави над тях Годолия сина на Ахикама, Сафановия син. 23. И като чуха всичките началници на войнствата, те и мъжете им, че Вавилонский цар постави Годолия, дойдоха при Годолия в Масфа, и Исмаил синът на Натания, и Иоанан синът на Кария, и Сараия синът на Танумета Нетофатеца, и Яазания синът на един Маахатец, те и мъжете им. 24. И закле се Годолия на тях и на мъжете им и рече им: Не бойте се да сте раби на Халдейците: населете се в земята та работете на Вавилонския цар, и ще ви бъде добре. 25. И в седмия месец Исмаил синът на Натания, сина на Елисама, от царското семе, дойде, и имаше с себе си десет мъже, та поразиха Годолия, (и умря,) и Юдеите и Халдейците които бяха с него в Масфа. 26. И станаха всичките люде, от малък до голям, и началниците на войнствата та отидоха в Египет; защото се уплашиха от лицето на Халдейците. 27. А в тридесет и седмото лято от пленението на Иоахина Юдиния цар, в дванадесетия месец, двадесет и седмия ден на месеца, Евил-меродах Вавилонский цар, в лятото, в което се въцари, възвиси от тъмницата главата на Иоахина Юдиния цар, 28. и говори благосклонно с него, и тури престола му отгоре на престола на царете които бяха с него у Вавилон, 29. и промени тъмничните му дрехи; и ядеше той хляб всякога пред него през всичките дни на живота си. 30. И храната му бе всякогашна храна давана нему от царя, дял за всеки ден през всичките дни на живота му.

I ЛЕТОПИСИ

ГЛАВА 1.

1. АДАМ, Сит, Енос, 2. Каинан, Маалалеил, Яред, 3. Енох, Матусал,
Ламех, 4. Ное, Сим, Хам, и Яфет. 5. Синове на Яфета: Гомер, и Магог, и
Мадай, и Яван, и Тувал, и Мосох, и Тирас; 6. а Гомерови синове:
Асханаз, и Рифат, и Тогарма; 7. а Явинови синове: Елиса, и Тарсис,
Китим, и Доданим. 8. Хамови синове: Хус, и Мицраим, Фут, и Ханаан;
9. а Хусови синове: Сева, и Евила, и Савта, и Раама, и Савтека; а
синове на Раама: Шева и Дедан. 10. И Хус роди Нимрода: той начна да
е силен на земята; 11. и Мицраим роди Лудимите, и Анамимите, и
Леавимите, и Нафтухимите, 12. и Патрусимите, и Касухимите (от
които произлязоха Филистимците), и Кафторимите; 13. а Ханаан роди
Сидона първородния си, и Хета, 14. и Йевусейците, и Аморейците, и
Гергесейците, 15. и Евейците, и Арукейците, и Асенейците, 16. и
Арвадците, и Цемарейците, и Амотейците. 17. Симови синове: Елам, и
Асур, и Арфаксад, и Луд, и Арам; а Арамови синове: Уз, и Ул, и Гетер,
и Мосох; 18. а Арфаксад роди Сала, а Сала роди Евера. 19. И Еверу се
родиха два сина: името на единия Фалек, защото в дните му се
раздели земята; а името на брата му Иоктан. 20. А Иоктан роди
Алмодада, и Шалефа, и Хацармавета, и Яраха, 21. и Адорама, и Узала,
и Дикла, 22. и Гевала, и Авимаила, и Шева, 23. и Офира, и Евила, и
Иовава: всички тези бяха синове на Иоктана. 24. Сим, Арфаксад, Сала,
25. Евер, Фалек, Рагав, 26. Серух, Нахор, Тара, 27. Аврам, който е
Авраам, 28. А синове на Авраама: Исаак и Исмаил. 29. Тези са
родовете им: първородният на Исмаила, Наваиот; после Кидар, и
Адвеил, и Мавсам, 30. Масма, и Дума, Маса, Адад, и Тема, 31. Йетур,
Нафис и Кедма: тези бяха синовете на Исмаила. 32. А синовете на
Хетура, Авраамовата наложница, бяха тези: тя роди Земрана, и
Иоксана, и Мадана, и Мадиама, и Иесвока, и Шуаха; а синове на
Иоксана: Шева и Дедан; 33. а синове на Мадиама: Гефа, и Ефер, и

Енох, и Авида, и Елдага: всички тези бяха синове на Хетура. 34. И роди Авраам Исаака: синове на Исаака: Исав и Израил, 35. Синове на Исава: Елифаз, Рагуил, и Иеус, и Иеглом, и Корей: 36. синове на Елифаза: Теман, и Омар, Сефо, и Готом, Кенез, и Тамна, и Амалик; 37. синове на Рагуила: Нахат, Зара, Сама, и Миза. 38. А синове на Сиира: Лотан, и Совал, и Севегон, и Ана, и Дисон, и Асар, и Дисан; 39. а синове на Лотана: Хори и Еман; а сестра на Лотана, Тамна; 40. синове на Совала: Алван, и Манахат, и Гевал, Сефо, и Онам; а синове на Севегона: Аиа и Ана: 41. син на Ана, Дисон; а синове на Дисона: Амадан, и Асван, и Итрам, и Харан: 42. синове на Асара: Валаан, и Заван, и Акан: синове на Дисана: Уз и Аран. 43. А царете бяха тези, които царуваха в земята Едом преди да се въцари цар над Израилевите синове: Вела синът Веоров; и името на града му Денава. 44. И умря Вела; и въцари се вместо него Иовав синът на Зара, от Восора. 45. И умря Иовав; и въцари се вместо него Хусам, от земята на Теманците. 46. И умря Хусам; и въцари се вместо него Адад синът на Вадада, който порази Мадиамците на Моавовото поле; а името на града му Авит. 47. И умря Адад, и въцари се вместо него Самла, който беше от Масрека. 48. И умря Самла; и въцари се вместо него, Саул който беше от Роовот при реката. 49. И умря Саул; и въцари се вместо него Вааланан синът Аховоров. 50. И умря Вааланан; и въцари се вместо него Адад; а името на града му бе Пау; а името на жена му Метавеил, дъщеря на Метреда, внука Мезаавова. 51. А като умря Адад станаха Едомски князове, княз Тамна, княз Алва, княз Иетет, 52. княз Оливема, княз Ила, княз Финон, 53. княз Кенез, княз Теман, княз Мивсар, 54. княз Магедиил, княз Ирам: тези бидоха Едомски князове.

ГЛАВА 2.

1. Тези са Израилевите синовете: Рувим, Симеон, Левий, и Юда,
Исахар, и Завулон, 2. Дан, Иосиф, и Вениамин, Нефталим, Гад, и Асир.
3. Синове на Юда: Ир, и Авнан, и Шела: тримата му се родиха от
дъщерята на Суя Хананейката. А Ир първородният на Юда бе лош
пред Господа; и уби го. 4. И Тамар, снаха му, роди му Фареса и Зара.
Всичките синове на Юда бяха петима. 5. Синове на Фареса: Есрон и
Амул. 6. А синове на Зара: Зимрий, и Етан, и Еман, и Халкол, и Дара:
всичките петима. 7. А синове на Хармия: Ахар, който смути Израиля,
който направи престъпление в проклетията. 8. А син на Етана,
Азария. 9. А синове на Есрона, които му се родиха: Иерамеил, и Арам,
и Халев. 10. И Арам роди Аминадава; а Аминадав роди Наасона, княз
на Юдините синове. 11. А Наасон роди Салмона; а Салмон роди
Вооза; 12. а Вооз роди Овида; а Овид роди Иесея; 13. а Иесей роди
Елиава първородния си, и Авинадава втория, и Сама третия, 14.
Натанаила четвъртия, Радая петия, 15. Осема шестия, Давида седмия.
16. А сестри им бяха Саруия и Авигея; а Саруини синове: Ависей, и
Иоав, и Асаил, трима; 17. и Авигея роди Амаса; а отец на Амаса беше
Иетер Исмаилецът. 18. И Халев, Есроновът син роди синове от Азува
жена си, и от Иериота: синовете й бяха Иесер, и Совав, и Ардон. 19. И
като умря Азува, Халев взе при себе си Ефрата, която му роди Ора. 20.
А Ор роди Урия; а Урий роди Веселеила. 21. И после влезе Есрон при
дъщерята на Махира Галаадовия баща; и взе я той като беше на
възраст шестдесет години; и роди му Сегува; 22. А Сегув роди Яира,
който имаше двадесет и три града в земята Галаад. 23. И взе от тях
Гесур и Арам, Яирови паланки, Кенат и селата му, шестдесет града.
Всички тези бяха на синовете на Махира, Галаадовия баща. 24. И
когато умря Есрон в Халев-ефрата, Авия Есроновата жена му роди
Асхора, бащата на Текуе. 25. И синовете на Иерамеила, първородния

на Есрона, бяха Арам първородний, и Вуна, и Орен, и Осем, и Ахия.
26. Иерамеил взе и друга жена, на която името бе Атара: тя бе майка
на Онама. 27. И синовете на Арама първородния на Иерамеила бяха
Маас, и Ямин, и Екер. 28. А синовете на Онама бяха Самай и Ядай; а
синовете на Самая: Надав и Ависур. 29. И името на Ависуровата жена
бе Авихаила и роди му Аавана и Молида. 30. А синовете Надавови
бяха: Селед и Апаим; и Селед умря безчаден. 31. А синът на Апаима,
Иесий; а синът на Иесия, Сисан; а синът на Сисана, Аалай. 32. А
синовете на Ядая, брата на Самая: Иетер и Ионатан; и Иетер умря
безчаден; 33. а синовете на Ионатана: Фалет и Зава: тези бяха
синовете на Иерамеила. 34. А Сисан нямаше синове, но дъщери. И
имаше Сисан раб Египтянин на име Яраа; 35. и даде Сисан дъщеря си
Яраа раба си за жена, и роди му Атая; 36. а Атай роди Натана, а Натан
роди Завада; 37. а Завад роди Ефлала, а Ефлал роди Овида, 38. а Овид
роди Ииуя; а Ииуй роди Азария; 39. а Азария роди Хелиса; а Хелис
роди Елеаса; 40. а Елеас роди Сисамая; а Сисамай роди Селума, 41. а
Селум роди Иекамия; а Иекамия роди Елисама. 42. А синовете на
Хелева, брата на Иерамеила, бяха Миса първородният му, който бе
отец на Зиф, и синът на Мариса отеца на Хеврона. 43. А синовете на
Хеврона: Корей, Тапфуа, и Рекем, и Сема. 44. А Сема роди Раама отеца
на Иоркоама; а Рекем роди Самая. 45. И син на Самая беше Маон; а
Маон беше отец на Ветсур. 46. А Гефа, наложницата на Халева, роди
Харана, и Моса, и Газеза; а Харан роди Газеза. 47. А синовете на Ядая:
Регем, и Иотам, и Гисан, и Фелет, и Гефа, и Сагаф. 48. Мааха,
наложницата на Халева, роди Савера и Тирхана; 49. роди още Сагафа
отеца на Мадмана, Сева отеца на Махвина, и отеца на Гавая; а
дъщерята на Халева бе Ахса. 50. Тези бяха синовете на Халева сина на
Ора, първородния на Ефрата: Совал отецът на Кириатиарим, 51.
Салма отецът на Витлеем, Ареф отецът на Вет-гадер 52. А на Совала

отеца на Кириатиарим бидоха синове: Арое и половината на Манахатците. 53. А родовете Кириатиаримови бяха Иетерците, и Футците, и Суматците, и Мисрайците: от тях произлязоха Сарайците и Естаолците. 54. Синовете на Салма: Витлеем, и Нетофатците, Атарот от дома на Иоава, и половината от Манахатците, и Сарайците, 55. и родовете на Писците които живеят в Явис, Тиратците, Симеатците, и Сухатците. Тези са Кенейците които излязоха от Амата отеца на Рихавовия дом.

ГЛАВА 3.

1. А тези бяха синовете на Давида които му се родиха в Хеврон: първородният, Амнон, от Ахиноама Израелянката; вторий Даниил, от Авигея Кармилчанката; 2. третий, Авесалом, синът на Мааха дъщерята на Талмая, Гесурския цар; четвъртий Адония, синът на Агита; 3. петий, Сефатия, от Авитала; шестий, Итраам, от жена му Егла, 4. Шестина му се родиха в Хеврон; и царува там седем години и шест месеци; а в Ерусалим царува тридесет и три години. 5. А тези му се родиха в Ерусалим: Сама, и Совав, и Натан, и Соломон, четирма от Витсавее дъщеря на Анмиила; 6. и Иевар, и Елисама, и Елифалет, 7. и Ногах, и Нефег, и Яфия, 8. и Елисама, и Елиада, и Елифалет, девет: 9. всичките Давидови синове, освен синовете на наложниците, и Тамар сестра им. 10. А син на Соломона бе Ровоам; син негов, Авия; син негов, Аса; син негов, Иосафат; 11. син негов, Иорам; син негов, Охозия; син негов Иоас; 12. син негов, Амасия; син негов, Азария; син негов, Иотам; 13. син негов, Ахаз; син негов, Езекия; син негов, Манасия; 14. син негов, Амон; син негов, Иосия. 15. А синовете на Иосия бяха първородний му Иоанан, вторий Иоаким, третий Седекия, четвъртий Селум. 16. А синове на Иоакима: Иехония син му, Седекия син негов. 17. А син на Иехония бе Асир: Салатиил син негов, 18. и

Малхирам, и Федаия, и Сенасар, Иекамия, Осама, и Недавия. 19. А синове на Федаия: Зоровавел и Семей; а синове на Зоровавела: Месулам и Анания, и Саломита сестра им, 20. и Асува, и Оел, и Варахия, и Асадия, и Юсав-есед, петина. 21. А синове на Анания: Фелатия и Исаия, синовете на Рафаия, синовете на Арнана, синовете на Авдия, синовете на Сехания. 22. А син на Сехания, Семаия; а синове на Семаия: Хатус, и Игал, и Вария, и Неария, и Сафат, шестина. 23. А синове на Неария: Елиоинай, и Езекия, и Азрикам, трима. 24. А синове на Елиоиная: Одаия, и Елиасив, и Фелаия, и Акув, и Иоанан, и Далаия, и Ананий, седмина.

ГЛАВА 4.

1. Синове Юдини: Фарес, Есрон, и Хармий, и Ор, и Совал. 2. И Реаия синът на Совала роди Ятата; и Ят роди Ахумая и Лаада. Тези са родовете на Сарайците. 3. И тези бяха синовете на отеца на Итам: Иезраел и Иесма, и Иедвас; и името на сестра им Аселелфония, 4. и Фануил отецът на Гедор, и Езер отецът на Хуса. Тези са синовете на Ора първородния на Ефрата, отеца на Витлеем. 5. И Асхор отецът на Текуе имаше две жени, Хала и Наара. 6. И Наара му роди Ахузама, и Ефера, и Темания, и Ахастара: тези бяха синове на Наара. 7. А синовете на Хала: Серет, и Иесуар, и Етнан. 8. И Кос роди Анува, и Совива, и родовете на Ахарила сина на Арума. 9. А Явис беше по-славен от братята си; и майка му нарече името му Явис, и думаше: Понеже го родих в скърб. 10. И призова Явис Бога Израилева и рече: Дано ме благословиш с благословение, и дано разпространиш пределите ми, и ръката ти да е с мене, и да ме пазиш от зло, та да нямам скръб! И даде му Бог, което поиска. 11. А Хелув брат на Суя роди Махира: той бе отец на Естона. 12. А Естон роди Ветрафа, и Фасея, и Техина отеца на града Наас: тези са мъжете на Риха. 13. И

синовете на Кенеза: Готониил и Сараия; а синът на Готониила, Атат. 14. А Меонотай роди Офра; а Сараия роди Иоава отеца на дола на дърводелците, защото бяха дърводелци. 15. А синовете на Халева сина Иефониев: Иру, Иле, и Наам; а синът на Ила, Кенез. 16. И синовете на Ялелеила: Зиф, и Зифа, Тирия, и Асареил. 17. А синовете на Езра: Иетер, и Меред, и Ефер, и Ялон: а жената на Мереда роди Мариама, и Самая, и Иесва отеца на Естемо; 18. а другата му жена, Юдея, роди Яреда отеца на Гедор, и Хевера отеца на Сохо, и Иекутиила отеца на Заноя. И тези са синовете на Витиия Фараоновата дъщеря, която взе Меред; 19. и синовете на жена му Одия, сестрата на Нахама, отеца на Кеила, Гармий, и Естемо Маахатеца. 20. А синовете на Симона бяха Амнон, и Рина, Венанан, и Тилон. И синовете на Иесия: Зохет и Вен-зохет. 21. Синовете на Шела сина на Юда бяха Ир отецът на Лиха, и Лаада отецът на Мариса, и родовете на дома на тези които работеха висон в дома на Асвея, 22. и Иоаким, и мъжете на Хозива, и Иоас, и Сараф, които владееха в Моав и в Ясувилехем. Но тези са древни неща. 23. Те бяха грънчарите и които живееха в Нетаим и в Гедира: там живееха с царя за да му работят. 24. Синовете на Симеона бяха: Намуил, и Ямин, Ярив, Зара, и Саул; 25. син негов, Селум; син негов, Мавсам; син негов, Масма. 26. А синовете на Масма: син му, Амуил; син негов, Закхур; син негов, Семей. 27. А Семей роди шестнадесет синове и шест дъщери; братята му обаче нямаха много синове, нито се умножи всичкият им род както на Юдините синове. 28. И населиха се във Вирсавее, и Молада, и Асар-суал, 29. и във Вала, и в Есем, и в Толад, 30. и във Ватуил, и в Хорма, и в Сиклаг, 31. и във Вет-мархавот, и в Асар-сусим, и в Вет-вирей, и в Саараим: тези бяха градовете им до царстването на Давида. 32. И селата им бяха Итам, и Аин, Римон, и Тохен, и Асан, пет града, 33. и всичките им села които бяха около тези градове, дори до Ваал: тези бяха населенията им и родословията им.

34. И Месовав, и Ямлих, и Иоса Амасиевът син, 35. и Иоил, и Ииуй синът на Иосивия, син на Сараия, син на Асиила, 36. и Елиоинай, и Якова, и Иесохаия, и Асаия, и Адиил, и Иесимиил, и Ванаия, 37. и Зиза синът на Сифия, син на Алона, син на Иедаия, син на Симрия, син на Семаия, - 38. тези именно споменатите бяха князове на родовете им; и домът на отците им нарасна премного. 39. И отидоха дори до входа на Гедор към изток на долината за да търсят паша на стадата си. 40. И намериха паша тлъста и добра; и земята бе широка, спокойна, и мирна, защото тези които по-напред живееха там бяха от Хама. 41. И тези писаните по име дойдоха в дните на Езекия Юдиния цар та поразиха шатрите им и Моавците които намериха там, и погубиха ги дори до този ден, и вместо тях населиха се те; защото имаше там паша за стадата им. 42. И някои от тях, от Симеоновите синове, петстотин мъже отидоха в гората Сиир, като си имаха за глава Фелатия, и Неария, и Рафаия, и Озиила, синове на Иесия, 43. та поразиха остатъка на Амаличаните що бе останал, и населиха се там дори до този ден.

ГЛАВА 5.

1. И синовете на Рувима първородния на Израиля, (защото той бе първородний; но понеже оскверни ложето на отца си първородството му се даде на синовете на Иосифа сина Израилева; и не влезе в родословието според първородството си, 2. защото Юда се преукрепи повече от братята си, щото от него излизаше вождът: първородството обаче, беше на Иосифа,) - 3. синовете на Рувима първородния на Израиля бяха Енох, и Фалу, Есрон, и Хармий. 4. Синове на Иоиля: син негов, Семаия; син негов, Гог; син негов, Семей; 5. син негов, Михей; син негов, Реаия; син негов, Ваал; 6. син негов, Веера, когото пресели Теглат-феласар Асирийският цар: той бе княз на Рувимците. 7. И на

братята му според родовете им когато родословието на родовете им се изброи началниците бяха: Иеил, и Захария, 8. и Вела синът на Азаза, син на Сема, син на Иоила: той се насели в Ароир и до Нево и Ваалмеон; 9. и към изток се насели дори до входа на пустинята от Евфрат река; защото скотовете им бяха се умножили в земята Галаад. 10. А в дните на Саула направиха бран против Агаряните, които паднаха чрез ръката им; и населиха се в шатрите им по всичката източна страна на Галаад. 11. И Гадовите синове се населиха срещу тях в земята Васан до Салха: 12. Иоил началникът, и Сафам вторий, и Янай, и Сафат във Васан. 13. И братята им от дома на отците им бяха Михаил, и Месулам, и Сева, и Иорай, и Яхан, и Зия, и Евер, седем. 14. Тези са синовете на Авихаила сина на Урия, син на Яроя, син на Галаада, син на Михаила, син на Иесисая, син на Ядо, син на Вуза. 15. Ахий синът на Авдиила, сина Гуниева, беше началник на дома на отците им. 16. И населиха се в Галаад във Васан, и в селата му, и във всичките околности на Сарон дори до пределите им. 17. Всички тези се изброиха според родословието си в дните на Иотама царя Юдин, и в дните на Иеровоама царя Израилев. 18. Рувимовите синове, и гадците, и половината от Манасийното племе, от силните мъже които носеха щит и нож, и запъваха лък, и бяха обучени на бой бяха четиридесет и четири тисящи и седемстотин и шестдесет които излазяха на бран. 19. И правеха бран против Агаряните и Иетуряните и Нафисците и Нодавците. 20. И укрепиха се против тях; и Агаряните се предадоха в ръцете им, и всички които бяха с тях; защото извикаха към Бога в боя, и послуша ги, понеже уповаха на него. 21. И оплениха скотовете им, камилите им петдесет тисящи, и овци двеста и петдесет тисящи, и осли две тисящи, и души человечески сто тисящи; 22. защото много паднаха умъртвени, понеже боят бе от Бога. И населиха се вместо тях дори до пленението. 23. А синовете на половината

Манасийно племе се населиха в онази земя: те нараснаха от Васан до Ваал-ермон, и Санир, и до гората Ермон. 24. а началниците на отеческия им дом бяха тези: Ефер, и Иесий, и Елиил, и Азрил, и Иеремия, и Одуия, и Ядиил, мъже силни с крепост, мъже именити, началници на дома на отците си. 25. И станаха престъпници против Бога на отците си, и блудуваха след боговете на народите на онази земя които погуби Бог от лицето им. 26. За това Бог Израилев подигна духа на Фула Асирийския цар, и духа на Теглат-феласара Асирийския цар, та плени Рувимците и Гадците и половината от Манасийното племе, и заведе ги в Ала, и в Авор, и в Ара, и на реката Гозан, дори до този ден.

ГЛАВА 6.

1. Синовете на Левия бяха Гирсон, Каат, и Мерарий. 2. И синовете на Каата: Амрам, Исаар, и Хеврон, и Озиил; 3. а чадата на Амрама: Аарон, и Моисей, и Мариам; а синовете на Аарона: Надав, и Авиуд, Елеазар, и Итамар. 4. Елеазар роди Финееса; Финеес роди Ависуя; 5. а Ависуй роди Вукия; а Вукий роди Озия; 6. а Озий роди Зараия; а Зараия роди Мераиота; 7. Мераиот роди Амария; а Амария роди Ахитова; 8. а Ахитов роди Садока; аСадок роди Ахимааса; 9. а Ахимаас роди Азария; а Азария роди Иоанана; 10. а Иоанан роди Азария (той е който свещенствува в храма който съгради Соломон в Ерусалим); 11. а Азария роди Амария; а Амария роди Ахитова; 12. а Ахитов роди Садока; а Садок роди Селума; 13. а Селум роди Хелкия; а Хелкия роди Азария; 14. а Азария роди Сараия; а Сараия роди Иоседека. 15. А Иоседек отиде в пленението когато Господ направи да бъде пленен Юда и Ерусалим чрез ръката на Навуходоносора. 16. Левийните синове: Гирсон, Каат, и Мерарий. 17. А имената на Гирсоновите синове са тези: Ливний и Семей. 18. А Каатовите синове

бяха Амрам, и Исаар, и Хеврон, и Озиил. 19. Мерариевите синове: Маалий и Мусий. И тези са родовете на Левитите според отеческите им домове: 20. на Гирсона; син негов, Ливний: син негов, Яат; син негов, Зима; 21. син негов, Иоах; син негов, Идо; син негов, Зара; син негов, Иетрай. 22. Каатовите синове: син му, Аминадав; син негов, Корей; син негов, Асир; 23. син негов, Елкана; син негов, Авиасаф; син негов, Асир; 24. син негов, Тахат; син негов, Уриил; син негов, Озия; и син негов, Саул. 25. А Елкановите синове: Амасай, и Ахимот. 26. И Елкана: Елкановите синове: син негов, Суф; и син негов, Нахат; 27. син негов, Елиав; син негов, Иероам; син негов, Елкана. 28. А Самуиловите синове: първородний Иоил, и вторий Авия. 29. Мерариевите синове: Маалий; син негов, Ливний; син негов, Семей; син негов, Ова; 30. син негов, Сама; син негов, Агия; син негов, Асаия. 31. И тези са които постави Давид над службата на песнопението в Господния дом когато ковчегът се успокои, 32. И слугуваха пред скинията, шатъра на събранието, с песнопения доде Соломон съгради дома Господен в Ерусалим; и тогаз те стоеха в службата си според чина си; 33. И тези са които стоеха с чадата си. От Каатовите синове: Еман певецът, син на Иоила, а Иоил син на Самуила, 34. Самуил син на Елкана, Елкана син на Иероама, Иероам син на Елиила, Елиил син на Тоя, 35. Той син на Суфа, Суф син на Елкана, Елкана син на Маата, Маат син на Амасая, 36. Амасай син на Елкана, Елкана син на Иоила, Иоил син на Азария, Азария син на Софония, 37. Софония син на Тахата, Тахат син на Асира, Асир син на Авиасафа, Авиасаф син на Корея, 38. Корей син на Исаара, Исаар син на Каата, Каат син на Левия, сина на Израиля. 39. И брат му Асаф, който стоеше отдясно нему: Асаф син на Варахия, Варахия син на Сама, 40. Сама син на Михаила, Михаил син на Ваасия, Ваасия син на Малхия, 41. Малхия син на Етния, Етний син на Зара, Зара син на Адаия, 42. Адаия син на Етана,

Етан син на Зима, Зима син на Семея, 43. Семей син на Яата, Яат син на Гирсона, Гирсон син на Левия. 44. И братята им Мерариевите синове, които бяха от ляво: Етан син на Кисия, Кисий син на Авдия, Авдий син на Малуха, 45. Малух син на Асавия, Асавия син на Амасия, Амасия син на Хелкия, 46. Хелкия син на Амсия, Амсий син на Вания, Ваний син на Самира, 47. Самир син на Маалия, Маалий син на Мусия, Мусий син на Мерария, Мерарий син на Левия; 48. и братята им Левитите, които бяха определени за всичката служба в скинията на Божия дом. 49. А Аарон и синовете му правеха приношение върху олтаря на всесъжението и върху олтаря на темяна, като определени за всичката служба на светая светих и да правят умилостивение за Израиля, по всичко що заповяда Моисей раб Божий. 50. И тези са Аароновите синове: син негов, Елеазар; син негов, Финеес; син негов,词Авису南; 51. син негов, Вукий; син негов, Овий; син негов, Зараия; 52. син негов, Мераиот; син негов, Амария; син негов, Ахитов; 53. син негов, Садок; син негов, Ахимаас. 54. И тези са жилищата им според оградените им села в пределите им, на Аароновите синове от рода на Каатците; защото тям падна жребието. 55. И дадоха им Хеврон в Юдината земя, и предградията му около него. 56. Нивите обаче на града и селата му дадоха на Халева Иефониевия син. 57. А на Аароновите синове дадоха тези Юдини градове: Хеврон града на прибежището, и Ливна и предградията й, и Ятир, и Естемо и предградията му, 58. И Олец и предградията му, Девир и предградията му, 59. и Асан и предградията му, и Витсемес и предградията му, 60. и, от Вениаминовото племе, Гава и предградията й, и Алемет и предградията му, и Анатот и предградията му: всичките им градове, според родовете им, тринадесет града. 61. И на Каатовите синове които оставаха от рода на племето дадоха се с жребие десет града от половината Манасийно племе. 62. И на Гирсоновите синове,

според родовете им, от Исахаровото племе, и от Асировото племе, и от Нефталимовото племе, и от Манасийното племе във Васан, тринадесет града. 63. На Мерариевите синове, според родовете им, дадоха се с жребие от Рувимовото племе, и от Гадовото племе, и от Завулоновото племе дванадесет града. 64. И Израилевите синове дадоха на Левитите тези градове и околностите им. 65. И дадоха според жребие от племето на Юдините синове, и от племето на Симеоновите синове, и от племето на Вениаминовите синове тези градове, споменатите според имената им. 66. И някои от родовете на Каатовите синове взеха градове на пределите си от Ефремовото племе. 67. И дадоха им градовете на прибежището: Сихем и предградията му, в гората Ефрем, и Гезер и предградията му, 68. и Иокмеам и предградията му, и Веторон и предградията му, 69. и Еалон и предградията му, и Гетримон и предградията му, 70. и, от половината на Манасийното племе, Анир и предградията му, Вилеам и предградията му: тях дадоха на родовете на останалите Каатови синове. 71. На Гирсоновите синове дадоха, от родовете на половината Манасийно племе, Голан във Васан и предградията му, и Астарот и предградията му; 72. и, от Исахаровото племе, Кедес и предградията му, Даврат и предградията му, 73. Рамон и предградията му, и Аним и предградията му; 74. и, от Асировото племе, Масал и предградията му, и Авдон и предградията му, 75. и Хукок и предградията му, и Роов и предградията му; 76. и, от Нефталимовото племе, Кедес в Галилея и предградията му, и Амон и предградията му, и Кириатаим и предградията му. 77. А на Мерариевите синове които оставаха дадоха, от Завулоновото племе, Римон и предградията му, Тавор и предградията му; 78. а оттатък Иордан при Иерихон, към изток на Иордан, дадоха, от Рувимовото племе, Восор в пустинята и предградията му, и Яса и предградията й, 79. и Кедимот и

предградията му, и Мефаат и предградията му; 80. и, от Гадовото племе, Рамот в Галаад и предградията му, и Маханаим и предградията му, 81. и Есевон и предградията му, и Язир и предградията му.

ГЛАВА 7.

1. А синовете на Исахара бяха: Тола, и Фуа, Ясув, и Симрон, четирма; 2. а синовете на Тола: Озий, и Рафаия, и Иериил, и Ямай, Иевсам, и Самуил, началници на отеческия им дом от Тола, силни с крепост в родовете им; числото им в дните на Давида бе двадесет и две тисящи и шестстотин; 3. а Озиевите синове: Иезраия; и синовете на Иезраия: Михаил, и Авдия, и Иоил, и Иесия, петина, всички началници. 4. И с тях, според родовете им, според отеческите им домове, имаше пълкове войска за бой тридесет и шест тисящи мъже; защото имаха много жени и синове. 5. А братята им, всичките Исахарови доможродия, силни с крепост, всичките изброени според родословията си, бяха осемдесет и седем тисящи. 6. Вениаминовите синове: Вела, и Вехер и Иедиил, трима; 7. а синовете на Вела: Есвон, и Озий, и Озиил, и Иеримот, и Ирий, петина, началници на отечески домове, силни с крепост, които се изброиха според родословията си; и бяха двадесет и две тисящи и тридесет и четири; 8. а синовете на Вехера: Земира, и Иоас, и Елиезер, и Елиоинай, и Амрий, и Иеримот, и Авия, и Анатот, и Аламет: всички тези бяха синове на Вехера. 9. А изчислението на родословието им, според домовете им, бе двадесет тисящи и двесте началници на отеческите им домове, силни с крепост. 10. А синът на Иедиила, Валаан; а синовете на Валаана: Иеус, и Вениамин, и Аод, и Ханаана, и Зитан, и Тарсис, и Ахисаар: 11. всички тези синове на Иедиила, началници на отечествия, силни с крепост, бяха седемнадесет тисящи и двесте които можеха да излязят на бой. 12. А Суфам и Уфам, синове на Ира; а Ахиров син, Усим. 13. Синовете на

Нефталима: Ясиил, и Гуний, и Иесер, и Селум, синове на Вала. 14.
Синовете на Манасия: Асриил, когото жената му роди; (а
наложницата му Сириянката роди Махира Галаадовия отец; 15. а
Махир взе за жена сестрата на Уфама и Суфама, и името на сестра им
бе Мааха); а на втория името бе Салпаад; и Салпаад роди дъщеря. 16.
А Мааха Махировата жена роди син и нарече името му Фарес; а името
на брата му бе Сарес, а синовете му: Улам и Раким; 17. и синът на
Улама, Ведан. Тези бяха синовете на Галаада сина на Махира,
Манасиевия син. 18. А сестра му Амолехет роди Исуда, и Авиезера, и
Маала. 19. А синовете на Семида бяха Ахиан, и Сихем, и Ликхий, и
Аниам. 20. А синовете на Ефрема: Сутала; и негов син Веред; негов
син Тахат, и негов син Елеада, и негов син Тахат, 21. и негов син
Завад, и негов син Сутала, и Езер, и Елеад; а убиха ги Гетските мъже
които се родиха в това място, защото слязоха да вземат скотовете им.
22. А Ефрем отец им жали много дни; и дойдоха братята му да го
утешат. 23. Сетне влезе при жена си, която зачна и роди син; и нарече
името му Верия, понеже се роди в скръб която се случи в дома му; 24.
(а дъщеря му бе Сеера, която съгради Веторон, долния и горния, и
Узен-сеера;) 25. и негов син бе Рефа; и негови синове Ресеф и Тела, и
негов син Тахан, 26. негов син Ладан; негов син Амиуд, негов син
Елисама, 27. негов син Нави, негов син Исус. 28. А стяжанията им и
жилищата им бяха Ветил и селата му, и към изток Нааран и към
запад Гезер и селата му, и Сихем и селата му, дори до Газа и селата ѝ;
29. а, в пределите на Манасийните синове, Ветсав и селата му, Таанах
и селата му, Магедон и селата му, Дор и селата му. В тях се населиха
синовете на Иосифа сина на Израиля. 30. Асировите синове: Иемна, и
Иесуа, и Иесуий, и Верия, и Сера сестра им; 31. а синовете на Верия:
Хевер, и Малхиил който е отец на Вирзавит. 32. А Хевер роди Яфлета,
и Сомира, и Хотама, и Суя сестра им; 33. а синовете на Яфлета: Фасах,

и Вимал, и Асуат: тези са Яфлетови синове; 34. а Сомировите синове: Ахий, и Рога, Иехува, и Арам; 35. а синовете на Елема брата му: Софа, и Иемна, и Селис, и Амал: 36. синовете на Софа: Суа, и Арнефер, и Согал, и Верий, и Иемра, 37. Восор, и Од, и Сама, и Силса, и Итран, и Веера. 38. А синовете на Иетера: Иефоний, и Фасфа, и Ара. 39. А синовете на Ула: Арах, и Аниил, и Рисия. 40. Всички тези бяха Асирови синове, началници на отечески домове, избрани, силни с крепост, главни князове. И изчислението им, според родословието им, за опълчение на бой беше двадесет и шест тисящи мъже.

ГЛАВА 8.

1. А Вениамин роди Вела първородния си, Асвила втория, и Аара третия, 2. Ноя четвъртия, и Рафа петия. 3. А синовете на Вела бяха Адар, и Гира, и Авиуд, 4. и Ависуй, и Нееман, и Ахоа, 5. и Гира, и Сефуфан, и Урам. 6. И тези са Аодови синове, които бяха началници на отечествията на живеещите в Гава, и се преселиха в Манахат: 7. и Нееман, и Ахия, и Гира, който ги пресели, и роди Оза и Ахиуда. 8. А Саараим роди синове в земята Моав като ги отпрати: Усима и Ваара бяха му жени. 9. И роди от Одеса жената си Иовава, и Савия, и Миса, и Малхама, 10. и Иеуса, и Сахия, и Мирма: тези бяха синовете му, началници на отечествия. 11. А от Усима беше родил Авитова и Елфаала. 12. А Елфааловите синове бяха Евер, и Мисаам, и Самер, който съгради Оно и Лод и селата му; 13. а Верия и Сема, те бяха началници на отечествия на живеещите в Еалон, те изпъдиха Гетските жители. 14. И Ахио, Сасак, и Иеримот, 15. и Зевадия, и Арад, и Адер, 16. и Михаил, и Иесна, и Иоха, Вериеви синове; 17. и Зевадия, и Месулам, и Езекий, и Хевер, 18. и Есмерай, и Иезлия, и Иовав, Елфаалови синове; 19. и Яким, и Зехрий, и Завдий, 20. и Елиинай, и Силатай, и Елиил, 21. и Адаия, и Вераия, и Симрат, синове на Сомея;

22. и Иесфан, и Евер, и Елиил, 23. и Авдон, и Зехрий, и Анан, 24. и Анания, и Елам, и Анатотия, 25. и Иефадия, и Фануил, Сасакови синове; 26. и Самсерай, и Сеария, и Готолия, 27. и Яресия, и Илия, и Зехрий, Иероамови синове, - 28. те бяха началници на отечествия, началници според родовете им: те се населиха в Ерусалим. 29. А в Гаваон се насели Гаваоновий отец, и името на жена му бе Мааха; 30. а първородний му син бе Авдон, сетне Сур, и Кис, иВаал, и Надав, 31. и Гедор, и Ахио, и Захер 32. и Макелот който роди Сама; и те се още населиха с братята си в Ерусалим, срещу братята си. 33. А Нир роди Киса; а Кис роди Саула; а Саул роди Ионатана, и Мелхисуе, и Авинадава, и Ес-ваала. 34. А Ионатанов син бе Мерив-ваал, а Мерив-ваал роди Михея. 35. А синовете на Михея бяха Фитон, и Мелех, и Тарея, и Ахаз. 36. А Ахаз роди Иоада, а Иоада роди Алемета, и Азмавета, и Зимрия; а Зимрий роди Моса; 37. а Моса роди Винея; син негов, Рафа; син негов, Елеаса; син негов, Асил. 38. А Асил имаше шестима синове на които имената са тези: Азрикам, Вохеру, и Исмаил, и Сеария, и Авдия, и Анан: всички тези бяха Асилови синове. 39. А синовете на Иесека брата му бяха Улам първородний му, Иеус вторий и Елифалет третий. 40. А Уламовите синове бяха мъже силни с крепост които запъваха лък, и имаха много синове и синове на синове, сто и петдесет. Всички тези бяха от Вениаминовите синове.

ГЛАВА 9.

1. Така всичкий Израил се изброи по родословия: и, ето, писани са в Книгата на Израилевите и Юдините Царе. И пленени бидоха у Вавилон поради беззаконията си. 2. И първите жители които бяха в стяжанията им, в градовете им, бяха Израиляните, свещениците, Левитите, и Нетинимите. 3. И в Ерусалим се населиха от Юдитите синове, и от Вениаминовите синове, и от Ефремовите и Манасийните

синове: 4. Утай син на Амиуда, сина на Амрия, който бе син на Имрия сина Ваниева, от синовете на Фареса Юдиния син; 5. и от Шелаевците: Асайя първородний, и синовете му; 6. и от синовете на Зара: Иеуил, и братята им, шестстотин и деветдесет; 7. и от Вениаминовите синове: Салу син на Месулама, сина на Одуия сина Асенуева, 8. и Иевния син на Иероама, и Ила син на Озия, сина Михриева, и Месулам син на Сефатия, сина на Рагуила, сина Иевниева; 9. братята им, според родовете им, деветстотин и петдесет и шест: всички тези мъже бяха началници на отечествия според отеческите им домове; 10. а от свещениците: Иедаия, и Ионарив, и Яхин 11. и Азария син на Хелкия, сина на Месулама, който бе син на Садока, сина на Мераиота, сина Ахитовова, началник на дома Божий; 12. и Адаия син на Иероама, сина на Пасхора, сина Мелхиева, и Маасай син на Адиила, сина на Язира който бе син на Месулама, сина на Месилемита сина Емирова, 13. и братята им началници на отеческите им домове, тисяща и седемстотин и шестдесет силни с крепост за делото на службата в дома Божий. 14. и от Левитите: Семаия, син на Асува, сина на Азрикама, сина Асавиева от синовете на Мерария; 15. и Ваквакар, Ерес, и Галал, и Матания син на Михея, сина на Зехрия, сина Асафова; 16. и Авдия син на Семаия, сина на Галала, сина Иедутунова, и Варахия син на Аса, сина на Елкана, който се насели в селата на Нетофатците. 17. а вратарите бяха: Селум, и Акув, и Талмон, и Ахиман, и братята им: Селум беше началник: 18. те дори до нине бяха в царските врата към изток вратари, според пълковете на Левийните синове; 19. а Селум синът на Коре, който бе син на Авиасафа, сина Кореева, и братята му от дома на отца му, Кореевците, бяха, над работата на службата, стражи на вратата на скинията; и отците им, в стана Господен, бяха стражи на входа; 20. и началник над тях по-напред беше Финеес синът на Елеазара, с когото бе Господ; 21.

Захария син на Меселемия беше вратар на вратата на скинията на събранието; 22. всички тези, избраните за да са вратари на вратата, бяха двесте и дванадесет. Те бяха изброени по родословия в селата си, които Давид и Самуил гледачът бяха поставили в службата им. 23. И те и синовете им имаха настоятелството на вратата на дома Господен, на дома на скинията, за да вардят по ред. 24. Към четирите ветрища бяха вратарите: към изток, към запад, към север, и към юг. 25. А братята им които бяха по селата им трябваше да дохождат по седем дни в определените времена с тях. 26. Защото тези Левити, четирмата главни вратари, оставаха в службата си, и имаха настоятелството на обиталищата и на съкровищата на дома Божий. 27. И нощуваха около дома Божий, защото стражата бе върх тях, и те трябваше да го отварят всяка заран. 28. И някои от тях бяха над служебните съсъди, защото по число ги вносяха, и по число ги износяха. 29. От тях още бяха определени над другите съсъди, и над всичките свещени съсъди, и над чистото брашно, и виното, и елея, и ливана, и ароматите. 30. А някои от синовете на свещениците правеха благовонното миро. 31. А Матаtия, който бе от Левитите, първородний на Селума Корееца, имаше настоятелството над пържените в сковрада жъртви. 32. И други от братята им, от синовете на Каатците, бяха над хлебовете на предложението за да ги приготвят всяка събота. 33. И от тях бяха певците началници на отечествията на Левитите, които оставаха в обиталищата свободни, защото се упражняваха в това дело деня и нощя. 34. Тези бяха началници на отечествията на Левитите, началници според родовете им: те обитаваха в Ерусалим. 35. А в Гаваон се насели Гаваоновът отец Иеил; и името на жена му бе Мааха; 36. а първородний му син бе Авдон, после Сур, и Кис, и Ваал, и Нир, и Надав, 37. и Гедор, и Ахио, и Захария, и Макелот; 38. а Макелот роди Симеама; още и те се населиха с братята си в Ерусалим, срещу

братята си. 39. А Нир роди Киса; а Кис роди Саула; а Саул роди Ионатана, и Мелсисуя, и Авинадава, и Есваала. 40. А синът на Ионатана бе Мерив-ваал; а Мерив-ваал роди Михея. 41. А синовете на Михея бяха Фитон, и Мелех, и Тарея 42. и Ахаз който роди Яра; а Яра роди Алемета, и Азмавета, и Зимрия; а Зимрий роди Моса; 43. а Моса роди Винея; а негов син бе Рафаия; син негов, Елеаса; негов син, Асил. 44. А Асил имаше шестина синове на които имената са тези Азрикам, Вохеру, и Исмаил, и Сеария, и Авдия, и Анан те бяха Асилови синове.

ГЛАВА 10.

1. А Филистимците ратуваха против Израиля; и побегнаха Израилевите мъже от лицето на Филистимците, и паднаха ранени в гората Гелвуе. 2. И в гонението пристигнаха Филистимците Саула и синовете му; и удариха Филистимците Ионатана, и Авинадава, и Мелхисуя, Сауловите синове. 3. И натегваше боят върх Саула, и сполучиха го стрелците, и нарани се от стрелците. 4. И рече Саул на оръженосеца си: Изтръгни меча си та ме прободи с него, за да не дойдат тези необрязани и се поругаят с мене. Но оръженосецът му не рачи, защото се боеше много. За това взе Саул меча та падна върх него. 5. И като видя оръженосецът му че умря Саул, падна и той на меча си та умря. 6. Така умря Саул и тримата му синове; и всичкий му дом умря заедно. 7. И всичките Израилеви мъже които бяха в дола, като видяха че побягнаха и че Саул и синовете му умряха, тогаз оставиха градовете си та побягнаха; а Филистимците дойдоха та се населиха в тях. 8. И на утрешния ден, когато дойдоха Филистимците за да съблекат убитите, намериха Саула и синовете му паднали на гората Гелвуе. 9. И съблякоха го, и взеха главата му и оръжията му, и разпратиха наоколо в Филистимската земя за да раздадат известие на идолите си и на людете. 10. И положиха оръжията му в дома на

боговете си; и в Дагоновия храм приковаха главата му. 11. А когато чуха всичките жители на Явис-галаад всичко що направиха Филистимците на Саула, 12. подигнаха се всичките силни мъже та дигнаха тялото на Саула и телата на синовете му, и донесоха ги в Явис, и погребоха костите им под теревинта на Явис; и постиха седем дни. 13. Така умря Саул за беззаконието си което стори Господу, против словото Господне което не упази, а още защото бе потърсил бесовъпрошател за да се допита, 14. а Господа не попита; затова го умъртви, и върна царството към Давида, Иесеевия син.

ГЛАВА 11.

1. Тогаз се събра всичкий Израил при Давида в Хеврон и рекоха: Ето, кост твоя и плът твоя сме. 2. И по-напред още, когато Саул царуваше, ти беше който извождаше и въвождаше Израиля, и на тебе рече Господ Бог твой: Ти ще пасеш людете ми Израиля, и ти ще бъдеш вожд над людете ми Израиля. 3. И дойдоха всичките Израилеви старейшини при царя в Хеврон; и направи Давид уговор с тях в Хеврон пред Господа; и помазаха Давида за цар над Израиля, според словото Господне чрез Самуила. 4. И отидоха Давид и всичкий Израил в Ерусалим (който бе Иевус), дето бяха Иевусците които живееха в земята. 5. А жителите на Иевус рекоха Давиду: Няма да влезеш тук. Но Давид превзе твърделя Сион: той е Давидовът град. 6. И рече Давид: Който пръв удари Иевусците, той ще бъде началник и войвода. И пръв възлезе Иоав Саруинът син, и стана началник. 7. И насели се Давид в твърделя; за това се нарече Давидов град. 8. И съгради града околовръст от Мило и наоколо, и поднови Иоав остатъка на града. 9. И Давид напредваше и увеличаваше се, и Господ на Силите бе с него. 10. А тези бяха началниците на крепките които имаше Давид, които се подвизаха с него за царството му с всичкия

Израил за да го направят цар, според словото Господне което биде за Израиля. 11. И това е числото на крепките които имаше Давид: Ясовеам, Ахмоновий син, първий чиноначалник: той като ратуваше и махаше копието си против триста, уби ги в един бой. 12. И по него Елеазар Додовий син, Ахохиецът, който бе един от тримата крепки. 13. Той бе с Давида във Фасдамим; и Филистимците се събраха там за бой дето имаше част нива пълна с ечимик; и людете побегнаха от лицето на Филистимците. 14. А те се възправиха всред нивата та я освободиха и поразиха Филистимците; и направи Господ голямо спасение. 15. Слязоха още трима от тридесетте началници в камика при Давида в Одоламската пещера; а станът на Филистимците бе разположен в Рафаимския дол. 16. И Давид тогаз бе в твърделя; а стражата на Филистимците бе тогаз във Витлеем, 17. и пожела Давид вода, и рече: Кой би ми дал да пия вода от Витлеемския кладенец който е при портата? 18. И тримата процепиха стана на Филистимците та наляха вода от Витлеемския кладенец който е при портата, и взеха та донесоха на Давида; но Давид не рачи да пие от нея, а направи я възлияние Господу, 19. и рече: Да ми не бъде от Бога моего да сторя това! Кръвта ли на тези мъже да пия които туриха живота си в опасност? защото с опасността на живота си я донесоха. За това не рачи да пие от нея. Това направиха тримата крепки. 20. И Ависей Иоавовът брат беше първий от тримата; и той като махаше с копието си против триста уби ги, и придоби име между тримата. 21. От тримата бе по-славен над двамата, и стана им началник; но не стигна до първите трима. 22. Ванаия, Иодаевът син, син на силен мъж от Кавсеил, който направи много храбрости, той порази двамата лъвовидни Моавски мъже; той още слезе та порази лъв всред рова в снежен ден. 23. Той още порази мъжа Египтянина, мъжа с голям ръст, пет лакти; и в ръката на Египтянина имаше копие като кросно на

тъкач; и слезе при него с тояга, и като грабна копието от ръката на Египтянина, уби го с истото му копие. 24. Това направи Ванаия Иодаевът син, и придоби име между тримата крепки. 25. Ето, той биде по-славен от тридесетте, но не стигна до първите трима; и постави го Давид над таинниците си. 26. А крепките на войнствата бяха Асаил Иоавовът брат, Елханан синът на Додо от Витлеем, 27. Самот Арорецът, Хелис Фелонецът, 28. Ирас Екисовът син Текоецът, Авиезер Анатотецът, 29. Сивехай Хусатецът, Илай Ахохиецът, 30. Маарай Нетофатецът, Хелед синът на Ваана Нетофатеца, 31. Итай синът на Ривая от Гавая на Вениаминовите синове, Ванаия Пиратонецът, 32. Урай от доловете Гаас, Авиил Арватецът, 33. Азмавет Варумецът, Елиава Саалвонецът, 34. синовете на Асима Гизонеца, Ионатан синът на Сагия Арареца, 35. Ахиам Сахаровът син Арарецът, Елифал Уровът син, 36. Ефер Мехиратецът, Ахия Фелонецът, 37. Есро Кармилецът, Наарай Есвеовът син, 38. Иоил Натановът брат, Мивар Аргиевът син, 39. Селек Амонецът, Нахарай Виротецът оръженосецът на Иоава Саруиния син, 40. Ирас Иетерецът, Гарив Иетерецът, 41. Урия Хетеецът, Завад Аалаевът син, 42. Адина синът на Сиза Рувимеца, началник на Рувимците, и тридесет с него, 43. Анан синът на Мааха, и Иосафат Митнецът, 44. Озия Астеротецът, Сама и Иеиил синовете на Хотама Ароиреца, 45. Иедиил синът на Симрия, и Иоха брат му Тисецът, 46. Елиил Маавецът, и Иеривай и Иосавия Елнаамовите синове, и Иетема Моавецът, 47. Елиил, и Овид, и Ясиил Месоваецът.

ГЛАВА 12.

1. И тези са които дойдоха при Давида в Сиклаг когато още беше затворен поради Саула Кисовия син; и те бяха от крепките които помагаха в боя. 2. оръжени с лъкове, и употребяваха и дясната и лявата ръка за камене и стрели с лъка, които бяха от братята Саулови,

от Вениамина: 3. началникът Ахиезер, после Иоас, синове на Сама Гаваатеца; и Иезиил и Фелет Азмаветови синове, и Вераха, и Ииуй Анатотецът, 4. и Исмаия Гаваонецът крепък между тридесетте и над тридесетте, и Иеремия, и Яазаил, и Иоанан, и Иозавад Гедиротецът, 5. Елузай, и Иеримот, и Ваалия, и Семария, и Сафатия Аруфецът, 6. Елкана, и Иесия, и Азареил, и Иоезер, и Ясовееам, Кореевците; 7. и Иоила и Зевадия Иероамовите синове от Гедор. 8. И от Гадците се отделиха някои та дойдоха при Давида у твърдела в пустинята, силни с крепост, мъже за опълчение на бой, щитоносци и копиеносци, и лицата им лица лъвови, а в бързането като сърните по горите. 9. Езер, първий; Авдия, вторий; Елиав, третий; 10. Мисмана, четвъртий; Иеремия, петий; 11. Атай, шестий; Елиил, седмий; 12. Иоанан, осмий; Елзавад, деветий; 13. Иеремия, десетий; Махванай, единадесетий. 14. Тези бяха от Гадовите синове, началници на войнството, един по-малък върху сто, а по-голям върху тисяща. 15. Тези бяха които преминаха Иордан в първия месец когато наводняваше всичките си брегове; и разпръснаха всичките жители на дола към изток и към запад. 16. Дойдоха още в твърделя при Давида от Вениаминовите и Юдините синове. 17. И Давид излезе да ги посрещне, и отговори и рече им: Ако идете при мене с мир за да ми помогнете, сърдцето ми ще бъде съединено с вас, но ако за да ме предадете на неприятелите ми, като няма неправда в ръцете ми, Бог на отците ни да види и да обличи това. 18. И дух облече Амасая, главатаря на началниците, и рече: Твои сме, Давиде, и с тебе, Иесеев сине. Мир, мир тебе! мир и на помощниците ти! защото Бог твой ти помага. Тогаз ги прие Давид, и постави ги началници на пълка си. 19. И от Манасия се припаднаха при Давида когато дойде с Филистимците против Саула за да се бие, но не им помогнаха; защото войводите на Филистимците се съветваха и върнаха го, понеже думаха: Ще припадне при Саула господаря си за

беда на главите ни. 20. Като се връщаше в Сиклаг припаднаха при него от Манасия Адна, и Иозавад, и Иедиил, и Михаил, и Иозавад, и Елиу, и Силатай, началници на Манасиините тисящи. 21. и те помогнаха Давиду против разбойниците, защото бяха всичките силни с крепост; и станаха началници на воинството. 22. Защото тогаз, от ден на ден, дохождаха при Давида за да му помогнат, доде стана стан голям като стан Божий. 23. И тези са изброенията на началниците оръжените за бой които дойдоха при Давида в Хеврон за да възвърнат нему царството Саулово според словото Господне: 24. Юдините синове щитоносци и копиеносци, шест тисящи и осемстотин, оръжени за бой; 25. От Симеоновите синове, силни с крепост за бой, седем тисящи и сто, 26. От Левийните синове, четири тисящи и шестстотин; 27. и Иодай беше началник на Аароновците; и с него бяха три тисящи и седемстотин, 28. и Садок, млад, силен с крепост, и от дома на отца му двадесет и двама началници; 29. И от Вениаминовите синове, Сауловите братя, три тисящи; защото до тогаз по-голямата им част защищаваше Сауловия дом; 30. И от Ефремовите синове, двадесет тисящи и осемстотин, силни с крепост, имените мъже от отеческия му дом; 31. И от половината Манасийно племе, осемнадесет тисящи, които се нарекоха по име за да дойдат да направят Давида цар. 32. И от Исахаровите синове, мъже разумни в знанието на времената щото да познават що трябваше да прави Израил, началниците им бяха двесте, и всичките им братя под повелението им. 33. От Завулона колкото излязоха на бран опълчаеми на бой с всичките воински оръжия, петдесет тисящи, за опълчение, не с непостоянно сърдце; 34. И от Нефталима, тисяща началници, и с тях щитоносци и копиеносци тридесет и седем тисящи. 35. И от Дановците, мъже опълчаеми на бой, двадесет и осем тисящи и шестотин; 36. И от Асира колкото излязоха на бран за опълчение на

бой, четиридесет тисящи. 37. И оттатък Иордан, от Рувимовците, и от Гадовците, и от половината племе на Манасия, с всичките воински оръжия за бой, сто и двадесет тисящи. 38. Всички тези ратници мъже нареждани в опълчение дойдоха с пълно сърдце в Хеврон за да направят Давида цар над всичкия Израил; и всичкият още остатък от Израиля бяха едно сърдце за да направят Давида цар. 39. И там бяха с Давида три дни, и ядяха и пиеха; защото братята им бяха приготвили за тях. 40. А още които бяха близу при тях, дори до Исахара и Завулона и Нефталима, донесоха им храна с осли, и с камили, и с мъски, и с волове, храна брашно, низаници смокви, и сухо грозде, и вино, и елей, и говеда, и овци изобилно; защото беше веселие в Израил.

ГЛАВА 13.

1. И съветва се Давид с тисященачалниците и стоначалниците, и с всичките началници: 2. и рече Давид на всичкото Израилево събрание: Ако ви е угодно и е от Господа Бога нашего, нека проводим всякъде на братята си, останалите по всичката Израилева земя, и с тях на свещениците и и на Левитите в градовете им и околностите, за да се съберат при нас; 3. и да донесем при нас ковчега на Бога нашего, защото го не потърсихме в дните на Саула. 4. И всичкото събрание рекоха да направят така; защото това нещо беше угодно пред очите на всичките люде. 5. Тогаз Давид събра всичкия Израил, от Египетския Сихор дори до входа Емат, за да донесат ковчега Божий от Кириатиарим. 6. И възлезе Давид и всичкий Израил във Ваала, в Юдин Кириатиарим, за да дигне от там ковчега на оногоз комуто името се нарича Господ Бог който седи на херувимите. 7. И туриха ковчега Божий на нова колесница от Авинадавовия дом; и Оза и Ахио возеха колесницата. 8. А Давид и всичкий Израил играеха пред Бога с

всичка сила, и с песни, и с китари, и с псалтири, и с тъпани, и с кимвали, и с тръби. 9. И като стигнаха до гумното на Хидона, Оза простря ръката си за да придържи ковчега, защото воловете го потресоха. 10. И разпали се гневът Господен против Оза, и порази го защото простря ръката си върх ковчега; и умря там пред Бога. 11. И оскърби се Давид че Господ направи поразение на Оза; и нарече това място Фарез-оза дори до този ден. 12. И уплаши се Давид от Бога онзи ден, и говореше: Как ще донеса при себе си ковчега Божий? 13. И не премести Давид ковчега при себе си в Давидовия град, но го върна в дома Овид-едома Гетеца. 14. И стоя ковчегът Божийтри месеца с домородието на Овид-едома в дома му. И благослови Господ дома на Овид-едома и всичко каквото имаше.

ГЛАВА 14.

1. И Хирам Тирският цар проводи посланници Давиду, и кедрови дърва, и зидари, и дърводелци за да му съградят дом. 2. И позна Давид че Господ го постави цар над Израиля, защото царството му се възвиси на високо поради людете му Израиля. 3. И взе Давиде още жени в Ерусалим; и роди Давид още синове и дъщери. 4. И тези са имената на чадата му които му се родиха в Ерусалим: Самуа, и Совав, Натан, и Соломон, 5. и Иевар, и Елисуа, и Елфалет, 6. и Ногах, и Нефег, и Яфия, 7. и Елисама, и Веелиада, и Елифалет. 8. А като чуха Филистимците че Давид се помаза за цар над всичкия Израил, възлязоха всичките Филистимци да търсят Давида; и Давид като чу излезе против тях. 9. И дойдоха Филистимците та се разпростреха в дола Рафаим. 10. И попита Давид Бога и рече: Да възляза ли против Филистимците? И ще ги предадеш ли в ръката ми? И Господ му отговори: Възлез; защото ще ги предам в ръката ти. 11. И възлязоха на Ваал-ферасим, и там ги порази Давид. Тогаз рече Давид: Бог се

устреми върх неприятелите ми чрез ръката ми както се устремяват водите; заради това се нарече името на онова място Ваал-ферасим. 12. И там оставиха боговете си; а Давид заповяда, та ги изгориха с огън. 13. А Филистимците пак се разпростряха в дола. 14. Заради това пак попита Давид Бога; и Бог му рече: Не възлизай подир тях, но заобиколи ги та нападни върх тях от среща черниците. 15. и когато чуеш шум като от прехождане по върховете на черниците, тогаз да излезеш в боя; защото Бог ще излезе пред тебе за да поразиш Филистимския стан. 16. И направи Давид както му заповяда Бог; и поразиха Филистимския стан от Гаваон до Гезер. 17. И името на Давида излезе по всичките места; и Господ нанесе страха му върх всичките народи.

ГЛАВА 15.

1. И направи си Давид домове в Давидовия град, и приготви място за ковчега Божий и постави шатър за него. 2. Тогаз рече Давид: Не трябва да дигнат ковчега Божий други освен Левитите; защото тях избра Господ за да дигат ковчега Божий и да му слугуват за всегда. 3. И събра Давид всичкия Израил в Ерусалим за да възведат ковчега Господен на мястото му което приготви за него. 4. И събра Давид Аароновите синове и Левитите: 5. от Каатовите синове, Уриила началника и братята му, сто и двадесет, 6. от Мерариевите синове, Асаия началника и братята му, двесте и двадесет; 7. от Гирсоновите синове, Иоиля началника и братята му, сто и тридесет, 8. от Елисафановите синове, Семария началника и братята му, двесте; 9. от Хевроновите синове, Елиила началника и братята му, осемдесет; 10. от Озииловите синове, Аминадава началника и братята му, сто и дванадесет. 11. И повика Давид Садока и Авиатара свещениците, и Левитите Уриила, Асаия, и Иоиля, Семаия, и Елиила, и Аминадава 12.

та им рече Вие сте началници на отечествията на Левитите осветете се вие и братята ви, и възведете ковчега на Господа Бога Израилева дето съм приготвил за него. 13. Защото понеже вие изпърво не присътствувахте Господ Бог наш направи поразение върх нас, защото не го търсихме според както е заповядано. 14. И свещениците и Левитите се осветиха за да възведат ковчега на Господа Бога Израилева. 15. И дигнаха Ливийните синове ковчега Божий на рамена с пръжините отгоре си, както заповяда Моисей според словото Господне. 16. И рече Давид на Левитските началници да поставят братята си певците с музикални оръдия, псалтири и китари и кимвали, за да свирят възвишаваще глас с веселие. 17. И поставиха Левитите Емана Иоилевия син, а от братята му Асафа Варахииния син; а от Мерариевите синове братята им; Етана Кисиевия син; 18. и с тях от втория чин братята им Захария, Вена, и Яазиила, и Семирамота, и Иехиила, и Уния, Елиава, и Ванаия, и Маасия, и Мататия, и Елифалея, и Микнеия, и Овид-едома, и Иеиила, вратарите. 19. Така певците Еман, Асаф, и Етан се определиха за да дрънкат с медни кимвали; 20. а Захария, и Азиил, и Семирамот, и Иехиил, и Уний, и Елиав, и Маасия, и Ванаия, с псалтири над Аламот; 21. а Мататия, и Елифалей, и Микнеия, и Овид-едом, и Иеиил, и Азазия, с китари над Семинит за да управят гласа. 22. А Ханания бе първопевец на Левитите, който първенствуваше в песнопеението, понеже бе изкусен. 23. А Варахия и Елкана бяха вратари за ковчега. 24. А Севания, и Иосафат, и Натанаил, и Амасай, и Захария, и Ванаия, и Елиезер свещениците, тръбеха с тръбите пред ковчега Божий; а Овид-едом и Иехия бяха вратари на ковчега. 25. И отидоха Давид, и Израилевите старейшини, и тисященачалниците да дигнат ковчега на завета Господен от дома Овид-едомов с веселие. 26. И когато Бог укрепяваше Левитите които носеха ковчега на завета Господен,

пожертвуваха седем юнца и седем овна. 27. И Давид бе облечен с одежда от висон, и всичките Левити които носеха ковчега, и певците, и Ханания песноначалник на певците; и носеше Давид ефод ленен. 28. Така всичкий Израил възводеше ковчега на завета Господен с възклицание, и с глас от рог, с тръби, и с кимвали, свиреще с псалтири и с китари. 29. И ковчегът на завета Господен като влазяше в Давидовия град, Михала Сауловата дъщеря се наведе през прозореца, и като видя цар Давида че ликуваше и играеше, унищожи го в сърдцето си.

ГЛАВА 16.

1. И донесоха ковчега Божий та го положиха всред скинията която постави за него Давид; и принесоха всесъжения и примирителни приношения пред Бога. 2. И като свърши Давид да приноси всесъженията и примирителните приношения, благослови людете в името Господне. 3. И раздаде на всеки человек от Израиля от мъж до жена, на всекиго по един хляб, и по една мръвка месо, и по едно млинче. 4. И определи от Левитите да служат пред ковчега Господен, да помануват, и да благодарят, и да хвалят Господа Бога Израилева. 5. Асаф бе първият, и втория нему Захария; после Иеиил, и Семирамот, и Иехиил, и Мататия, и Елиав, и Вааия и Овид-едом, и Иеиил свиреха с псалтири и китари, а Асав с кимвали, 6. а Ванаия и Язиил свещениците с тръби, всякога пред ковчега на завета Божий. 7. Тогаз първо през онзи ден предаде Давид в ръката на Асафа и на братята му този псалом за да славословят Господа:- 8. Славословете Господа: призивайте името му. Възвещавайте в народите делата му. 9. Пейте му: песнопейте му: Говорете за всичките му чудеса. 10. Хвалете се в светото негово име: Да се весели сърцето на онези които търсят Господа. 11. Търсете Господа и неговата сила: Търсете лицето му

винаги. 12. Поменувайте чудесата му които е направил, Знаменията
му, и съдбите на устата му, 13. Вие семе на неговия раб Израиля,
Синове Яковови, избрани негови. 14. Той е Господ Бог наш Съдбите
му са с всичката земя. 15. Помнете всякога завета му. Словото което
заповяда на тисящи родове, 16. Което завеща Аврааму, И клетвата му
към Исаака, 17. И утвърди го Якову за закон, Израилю за вечен завет,
18. И рече: Тебе ще дам Ханаанската земя Дял на наследието ви, 19.
Като бяхте малцина на число, Малцина и пришелци в нея. 20. И
прехождаха от народ в народ, И от царство в други люде. 21. Не остави
никого да ги озлоби, И заради тях царе обличи, 22. И казваше: Да не
докачите помазаните ми, И да не сторите зло на пророците ми. 23.
Пейте Господу, всичка земя: Благовествувайте из ден в ден
спасението му. 24. Възвестете между езичниците славата му; Във
всичките народи чудесата му. 25. Защото е велик Господ и много
достохвален, И страшен е над всичките богове. 26. Защото всичките
богове на езичниците са суетни; А Господ направи небесата. 27. Слава
и великолепие е пред него, Сила и радост на мястото му. 28.
Принесете Господу, отечествия на народите, Принесете Господу слава
и сила. 29. Принесете Господу славата на името му: Донесете
приношение, и влезте пред него: Поклонете се Господу с великолепие
свято. 30. Бойте се от лицето му, всичка земя: Вселенната наистина ще
е утвърдена, няма да се поклати. 31. Да се веселят небесата, и да се
радва земята, И да говорят между езичниците: Господ царува. 32. Да
шуми морето и изпълнението му: Нека се радват полетата и всичко
що е в тях. 33. Тогаз ще се радват дърветата на дъбравата Пред лицето
на Господа, защото иде да съди земята. 34. Славословете Господа,
защото е благ, Защото милостта му е во век; 35. И речете: Спаси ни,
Боже на спасението ни, И събери ни, и избави ни от езичниците, За
да славословим светото твое име, И да се хвалим с твоята хвала. 36.

Благословен Господ Бог Израилев От века и до века. И всичките люде рекоха: Амин! И похвалиха Господа. 37. Тогаз остави там пред ковчега на завета Господен Асафа и братята му за да служат пред ковчега всякога, според както трябваше за всеки ден; 38. И Овид-едома и братята му, шестдесет и осем, а Овид-едома сина на Иедутуна, и Оса за вратари; 39. А Садока свещеника и братята му свещениците, пред скинията Господня на високото място което бе на Гаваон 40. за да приносят всесъжение Господу на олтаря на всесъженията всякога заран и вечер, и да правят според всичко що бе писано в закона Господен който заповяда на Израиля; 41. и с тях Емана, и Иедутуна, и другите избрани които се определиха по име, да славословят Господа защото неговата милост е во век; 42. и с тях, с Емана и Иедутуна, тръби и кимвали за онези които трябваше да издават глас, и оръдия за Божиите песни. А синовете Иедутунови бяха вратари. 43. И отидоха си всичките люде, всеки в дома си; и върна се Давид за да благослови дома си.

ГЛАВА 17.

1. А като седна Давид в дома си, рече Давид на Натана пророка: Ето аз живея в кедров дом, а ковчегът на завета Господен под опони. 2. И рече Натан Давиду: Направи всичко що е в сърцето ти; защото Бог е с тебе. 3. И през онази нощ биде слово Господне към Натана и рече: 4. Иди та кажи на Давида раба ми: Така говори Господ: Ти няма да ми съградиш дома за да обитавам; 5. защото не обитах в дом от който ден възведох Израиля от Египет дори до този ден, но бях из шатър в шатър и из скиния в скиния 6. На всякъде дето ходих с всичкия Израил, говорих ли някога някому от Израилевите съдии на които заповядах да пасат людете ми, да кажа: Защо не ми съградихте кедров дом? 7. Сега прочее така ще речеш на раба ми Давида: Така говори

Господ Саваот: Аз те взех от оградата, от подир стадото, за да си вожд над людете ми Израиля. 8. И с тебе бях всякъде дето си ходил, и изтребих всичките ти врагове от пред тебе, и направих ти име според името на големите които са по земята. 9. И ще определя място за людете си Израиля, и ще ги насадя, та ще обитават на свое особно място и няма да се преносят вече; и синовете на неправдата няма да ги озлобяват вече както по-напред, 10. и както от дните в които поставих съдии върху людете си Израиля; и ще смиря всичките ти врагове. Известявам ти още че Господ ще съгради за тебе дом. 11. И като се изпълнят дните за да отидеш с отците си, ще възставя подир тебе семето ти което ще бъде от синовете ти, и ще утвърдя царството му. 12. Той ще ми съгради дом; и ще утвърдя престола му във век. 13. Аз ще му бъда отец, и и той ще ми бъде син; и няма да отнема милостта си от него както я отнех от оногоз, който бе преди тебе. 14. Но ще го поставя в дома си и в царството си до века; и престолът му ще бъде утвърден във век. 15. Според всички тези думи, и по всичко това видение, така говори Натан Давиду. 16. Тогаз влезе цар Давид та седна пред Господа и рече: Кой съм аз , Господи Боже, и кой е домът ми, та си ме довел ти до това? 17. Но и това биде малко пред очите ти, Боже; и говорил си заради дома на раба си за дълга бъдещност, и погледнал си на мене както на человека от висока степен, Господи Боже. 18. Що може да рече вече Давид на тебе за честта към раба ти? защото ти познаваш раба си. 19. Господи, заради раба си и според сърдцето си направил си всичко това величие, за да направиш известни всички тези величия. 20. Господи, няма подобен тебе, нито има Бог освен тебе, според всичко що сме чули с ушите си. 21. И кой е друг народ на земята както твоите люде Израил, когото Бог изкупи за свои люде за да си направиш име величествено и ужасно, като изпъди ти езичниците от лицето на людете си които си избавил от

Египет? 22. Защото людете си Израиля направил си люде свои въ век, и ти, Господи, им стана Бог. 23. И сега, Господи, словото което си говорил за раба си и за дома му, нека се утвърди въ век; и направи както си говорил. 24. И да се утвърди, и да се възвеличи името ти до века, щото да говорят: Господ на силите, Бог Израилев, е Бог на Израиля; и домът на Давида раба ти да е утвърден пред тебе. 25. Защото ти , Боже мой, ти откри на раба си че ще му съградиш дом; за това рабът ти намери сърдцето си готово да се помоли пред тебе. 26. И сега, Господи, ти си Бог, и обещал си тези благости на раба си. 27. Сега прочее, благоволи да благословиш дома на раба си за да е пред тебе въ век; защото ти, Господи, ти си благословил, и ще бъде благословен въ век.

ГЛАВА 18.

1. А след това удари Давид Филистимците и победи ги, и взе Гет и селата муот ръката на Филистимците. 2. И порази Моавците; и станаха Моавците раби подданни Давиду. 3. Порази още Давид Ададезера Совския цар, в Емат, когато отхождаше да постави властта си над реката Евфрат. 4. И взе Давид от него тисяща колесници, и седем тисящи конници, и двадесет тисящи пешаци; и пресече Давид жилите на на всичките коне на колесниците, и упази от тях сто коне. 5. И когато дойдоха Дамасковите Сирийци да помогнат на Ададезера Совския цар, Давид погуби от Сирийците двадесет и две тисящи мъже. 6. И тури Давид стражи в Дамасковата Сирия; и Сирийците станаха раби поданни Давиду. И упазваше Господ Давида всякъде дето отхождаше. 7. И взе Давид златните щитове които бяха върху рабите на Ададезера та ги донесе в Ерусалим. 8. И от Тиват и от Хун, градове на Ададезера, взе Давид мед твърде много, от която Соломон направи медното море, и стълповете, и медните съсъди. 9. А като чу

Той Ематский цар че порази Давид всичката сила на Ададезера Совския цар, 10. проводи Адорама сина си при цар Давид да го поздрави и да го благослови че се е бил с Ададезера и го поразил, (защото Ададезер беше неприятел на Тоя,) и да занесе всякакъв вид съсъди, златни, и сребърни и медни. 11. И тях постави цар Давид Господу със среброто и златото което донесе от всичките народи, от Едом, и от Моав, и от Амоновите синове, и от Филистимците, и от Амалика. 12. И Ависей Саруинът син порази Едомците в дола на солта, осемнадесет тисящи. 13. И тури стражи в Едом; и всичките Едомци станаха раби Давиду. И упазваше Господ Давида всякъде дето отхождаше. 14. И царуваше Давид над всичкия Израил, и правеше съд и правда на всичките си люде. 15. А Иоав Саруинът син бе над воинството; а Иосафат Ахилудовът син, паметописец; 16. а Садок Ахитововът син и Авимелех Авиатаровът син, свещеници; а Суса, писец; 17. а Ванаия Иодаевът син бе над Херетците и Филетците; а Давидовите синове, първи около царя.

ГЛАВА 19.

1. А след това умря Наас царят на Амоновите синове; и възцари се вместо него син му Анун. 2. И рече Давид: Ще направя милост на Ануна Наасовия син, понеже баща му ми направи милост. И проводи Давид посланници да го утешат заради баща му. И дойдоха Давидовите раби в земята на Амоновите синове при Ануна за да го утешат. 3. А князовете на Амоновите синове рекоха на Ануна: Дали за чест на отца ти пред очите ти прати Давид при тебе утешители? Не дойдоха ли рабите му при тебе за да изпитат и да съсипят като съгледат мястото? 4. И хвана Анун Давидовите раби та ги обръсна, и отсече до половина дрехите им, до бедрата, и проводи ги. 5. И отидоха та явиха Давиду за мъжете. И проводи да ги посрещнат; понеже

мъжете бяха много обезчестени. И рече царят: Седете в Иерихон доде ви порастат брадите, и върнете се. 6. А като гледаха Амоновите синове че бяха омразни Давиду, проводиха Анун и Амоновите синове хиляда таланта сребро за да си наемат колесници и конници от Месопотамия, и от Сирия-мааха, и от Сова. 7. И наеха си тридесет и две тисящи колесници, и наеха царя на Мааха с людете му, които дойдоха та разположиха стан срещу Медева. И като се събраха Амоновите синове от градовете си, дойдоха да направят бран. 8. И когато чу това Давид, проводи Иоава и всичкото воинство на силните. 9. И излязоха Амоновите синове та се опълчиха на бран при градската порта; а царете що бяха дошли бяха особно на полето. 10. А Иоав, като гледаше че лицето на браната беше против него отпред и отзад, избра от всичките избрани Израилеви та ги опълчи против Сирийците. 11. А остатъка от людете даде в ръката на брата си Ависея; и опълчиха се против Амоновите синове; 12. и рече: Ако се преукрепят Сирийците против мене, тогаз ти ще ми помогнеш, ако ли Амоновите синове се преукрепят против тебе, тогаз аз ще ти помогна. 13. Укрепи се, и да бъдем мъжествени за людете си и за градовете на Бога нашего; а Господ да направи което е угодно пред очите му. 14. И приближиха се Иоав и людете които бяха с него в сражение против Сирийците; а те побягнаха от лицето му. 15. И когато видяха Амоновите синове че Сирийците побягнаха, побягнаха и те от лицето на Ависея брата му та влязоха в града. И Иоав дойде в Ерусалим. 16. А като видяха Сирийците че се победиха пред Израиля, проводиха вестители та изведоха Сирийците които бяха оттатък реката, и Совак военачалника на Ададезера, пред тях. 17. И когато се извести Давиду, събра всичкия Израил, и премина Иордан та дойде върх тях, и опълчи се против тях. И като се опълчи Давид на бран против Сирийците, биха се с него. 18. И побягнаха Сирийците от лицето на Израиля; и изтреби Давид от

Сирийците седем тисящи колесници и четиридесет тисящи пешаци; и Совака военачалника уби. 19. И като видяха рабите на Ададезера че се обърнаха в бяг пред Израиля, направиха мир с Давида, и станаха му раби; и не рачиха вече Сирийците да помогнат на Амоновите синове.

ГЛАВА 20.

1. А в следващото лето, в което време изхождат царете на бран, Иоав потегли всичката сила на воинството, и разори земята на Амоновите синове, и дойде та обсади Рава; а Давид остана в Ерусалим. И удари Иоав Рава и съсипа я. 2. И взе Давид венеца на царя им от главата му; и намери се тежината му един талант злато, и имаше на него многоценни камени; и положи се на Давидовата глава; и изнесе из града користи твърде много. 3. И людете които бяха в него изведе та ги претри с триони, и с железни дикани , и с топори. И така направи Давид на всичките градове на Амоновите синове. Тогаз се върна Давид и всичките люде в Ерусалим. 4. А след това стана бой в Гезер с Филистимците; тогаз Сивехай Хусатецът порази Сифая, от чадата на Рафа; и победиха се. 5. И пак стана бой с Филистимците; и Елханан Яировът син порази Лаамия брата на Голиата Гетеца; и дървото на копието му бе като кросно на тъкач. 6. И пак стана бой в Гет, дето имаше мъж великотелесен, и пръстите му бяха шест и шест, двадесет и четири; още и той бе роден от Рафа. 7. И унищожи Израиля; а Ионатан синът на Сама, Давидовия брат, го порази. 8. Тези се родиха на Рафа в Гет; и паднаха и чрез ръката на Давида и чрез ръката на рабите му.

ГЛАВА 21.

1. Но Сатана се подигна против Израиля, и подигна Давида да изброи
Израиля. 2. И рече Давид на Иоава и на князовете на людете: Идете,
избройте Израиля от Вирсавее до Дан, и донесете при мене за да
науча числото им. 3. А Иоав отговори: Господ да притури на людете
си стократно от колкото са! но, господарю мой царю, не са ли
всичките раби на господаря ми? защо господарят ми желае това?
защо да стане това грях на Израиля? 4. Словото обаче на царя
превъзмогна над Иоава. И тръгна Иоав, и като обходи всичкия Израил
върна се в Ерусалим. 5. И даде Иоав числото на изброените люде
Давиду. И всичкий Израил бяха тисяща тисящи и сто тисящи мъже
които теглеха нож, а Юда , четиристотин и седемдесет тисящи мъже
които теглеха нож. 6. А Левитите и Винияминците не брои между тях;
защото словото царево беше гнусно Иоаву. 7. И видя се зло пред
очите на Бога това нещо; заради това порази Израиля. 8. Тогава рече
Давид Богу: Тежко съгреших защото сторих това нещо; но сега, моля
се, отнеми беззаконието на раба си, защото сторих голяма глупост. 9.
И говори Господ на Гад гледача Давид и рече: 10. Иди, говори Давиду
и кажи: Така говори Господ: Три неща ти представям аз: избери си
едно от тях, и ще ти го направя. 11. Дойде прочее Гад при Давида та
му рече: Така говори Господ: Избери си 12. или три години глад, или
три месеца да тлееш пред неприятелите си и да те пристигне ножът
на враговете ти, или три дни меча Господен и мор по земята и ангел
Господен да прави погубление във всичките предели на Израиля. Сега
прочее виж кой ответ ще занеса на оногози който ме е проводил. 13. И
рече Давид Гаду: Тясно ми е много: нека падна прочее в ръката на
Господа, защото неговите милости са твърде много; а в человеческа
ръка да не падна. 14. И тъй, проводи Господ мор върх Израиля; и
паднаха от Израиля седемдесет тисящи мъже. 15. И проводи Бог

ангела в Ерусалим за да го изтреби; и като изтребваше, видя Господ, и разкая се за злото, и рече на ангела който правеше погубление: Стига вече тегли ръката си. А ангела Господен стоеше пред гумното на Орна Иевусеца. 16. И като подигна Давид очи, видя ангела Господен че стоеше между земята и небето и имаше в ръката си меча си гол прострян над Ерусалим. И паднаха Давид и старейшините облечени с вретища, на лицето си. 17. И рече Давид Богу: Не съм ли аз който заповядах да изброят людете? наистина аз съм който съгреших и сторих злото; а тези овци що са сторили? Върх мене прочее, Господи Боже мой, върх отеческия ми дом нека е ръката ти, а не върх твоите люде за поразение. 18. Тогаз ангел Господен заповяда Гаду да рече Давиду да възлезе Давид та да постави олтар Господу в гумното на Орна Иевусеца. 19. И възлезе Давид според словото Гадово което говори в името Господне. 20. И обърна се Орна та видя ангела; и скриха се четирмата му синове с него. А Орна вършееше жито. 21. И като дойде Давид при Орна, погледна Орна та видя Давида, и излезе из гумното та се поклони Давиду с лице до земята. 22. И рече Давид на Орна: Дай ми мястото на гумното за да съградя на него олтар Господу: дай ми го с пълна цена, за да престане язвата от людете. 23. И рече Орна Давиду: Вземи го за себе си, и нека направи господарят ми царят което е угодно пред очите му; ето, давам воловете за всесъжение, и диканите за дърва, и житото за приношение: всичкото давам. 24. А цар Давид рече на Орна: Не; но непременно ще го купя с пълна цена; защото не ща да взема твоето за Господа, нито ще принеса всесъжение без да платя. 25. И Давид на Орна за мястото злато шестотин сикли претеглено. 26. И съгради там Давид олтар Господу, и принесе всесъжение и примирителни приношения, и призова Господа, който му и отговори от небето с огън върх олтаря на всесъжението. 27. И заповяда Господ на ангела, та върна меча си в

ножницата му. 28. В онова време, когато видя Давид че Господ го послуша в гумното на Орна Иевусеца, принесе жъртва там. 29. Защото скинията Господня която направи Мойсей в пустинята, и олтарят на всесъжението бяха в онова време на високото място в Гаваон. 30. И не можеше Давид да иде пред нея да попита Бога, понеже се боеше от меча на ангела Господен.

ГЛАВА 22.

1. Тогаз рече Давид: Този е домът на Господа Бога, и този олтарят на всесъжението за Израиля. 2. И заповяда Давид да съберат чужденците които бяха в Израилевиата земя; и постави каменосечци за да изсекат дялани камене за съграденето на дома Божий. 3. Давид приготви и желязо много за гвозде за дверите на вратата и за скобите, и мед много нетеглена, 4. и кедрови дърва безчетни; защото Сидонците и Тиряните донесоха Давиду много кедрови дърва. 5. И рече Давид: Соломон син ми е млад и нежен; и домът който ще се съгради Господу трябва да е крайно великолепен, именит, и славен във всичката вселенна; ще направя прочее приготовение за него. И направи Давид голямо приготвение преди смъртта си. 6. Тогаз повика Соломона сина си та му заповяда да съгради дома на Господа Бога Израилева. 7. И рече Давид Соломону: Сине мой, аз пожелах в сърдцето си да съградя дом за името на Господа Бога моего; 8. но дойде ми слово Господне и рече: много кръв си пролял, и големи боеве си направил: ти няма да съградиш дом за името ми, защото си пролял много кръв на земята пред мене. 9. Ето, ще ти се роди син който ще бъде мъж на спокойствие; и ще го успокоя от всичките му неприятели наколо; защото Соломон ще бъде името му, и в неговите дни ще дам мир и тишина на Израиля. 10. Той ще съгради дом за името ми; и той ще ми бъде син и аз нему отец; и ще утвърдя

престола на царството му над Израиля до века. 11. Сега, сине мой, Господ да е с тебе; и да благоуспееш та да съгради дома на Господа Бога твоего както говори за тебе. 12. Само Господ да ти даде мъдрост и разум, и да те постави над Израиля, за да съхраняваш закона на Господа Бога твоего. 13. Тогаз ще благоуспееш ако внимаваш да вършиш повеленията и съдбите които Господ заповяда на Мойсея за Израиля: бъди крепък и мъжествен: не бой се, и не се страхувай. 14. И, ето, аз в бедствията си приготвих за дома Господен сто тисящи таланта злато, и тисяща тисяща таланта сребро, а мед и желязо нетеглено, защото е много; и приготвих и дърва и камене; и ти придай на тях. 15. А имаш и работници доста много, каменосечци и зидари и дърводелци, и всякакъв вид изкусни във всяко дело. 16. Златото, среброто, и медта, и желязото са безбройни. Стани та прави; и Господ да е с тебе! 17. Заповяда още Давед на всичките Израилеви князове да помогнат на Соломона сина му, и рече: 18. Не е ли с вас Господ Бог наш, и не даде ли ви успокоение от всякъде? защото предаде в ръката ми жителите на тази земя; и земята се покори пред Господа и пред неговите люде. 19. Дайде прочее сърдцето си и душата си за да търсите Господа Бога вашего; и станете та съградете светилището на Господа Бога, за да донесете ковчега на завета Господен и светите Божии съсъди в дома който ще се съгради за името на Господа.

ГЛАВА 23.

1. И Давид като остаря и се насити с дни, направи Соломона сина си цар над Израиля. 2. И събра всичките Израилеви князове, и свещениците, и Левитите. 3. А Левитите бяха изброени от тридесет години и нагоре; и като се изброиха мъжете един по един , числото им бе тридесет и осем тисящи. 4. От тях, рече Давид, двадесет и

четири тисящи да са настоятели в делото на дома Господен; а шест тисящи, надзиратели и съдии; 5. и четири тисящи, вратари; и четири тисящи, които да пеят Господу с оръдията които направих за да хвалят Господа. 6. И раздели ги Давид на отделения според Левийните синове, Гирсона, Каата и Мерария. 7. От Гирсоновците бяха Ладан и Семей. 8. Ладановите синове бяха Иехиил князът, и Зетам, и Иоил, трима. 9. Семеевите синове, Селомит, и Азиил, и Аран, трима. Те бяха началниците на Ладановите отечествия. 10. А Семеевите синове, Яат, Зиза, и Иеус, и Верия. Те бяха Семееви синове, четирма. 11. А Яат бе началникът, и Зиза вторий, а Иеус и Верия нямаха много синове; за това се изброиха купно като едно отечествие. 12. Каатовите синове, Амрам, Исаар, Хеврон, и Озиил, четирма. 13. Амрамовите синове, Аарон и Мойсей; и Аарон бе отделен, той и синовете му, за да осветяват пресветите неща всякога, за да кадят пред Господа, да му служат, и да благославят в името му за всегда. 14. А синовете на Мойсея Божия человек се счислиха с Левийното племе. 15. Синовете на Мойсей бяха Гирсам и Елиазер. 16. От Гирсамовите синове Суваил беше началникът. 17. И Елиезеровът син беше Равия началникът; и нямаше Елиезер други синове, а на Равия синовете бяха премного. 18. От Исааровите синове, Селомит бе началникът. 19. Хевроновите синове бяха Иерия първий, Амария вторий, Яазиил третий, и Иекамеам четвъртий. 20. Озииловите синове, Михей първий, и Иесия вторий. 21. Мерариевите синове, Маалий и Мусий. Маалиевите синове, Елеазар и Кис. 22. А Елеазар умря; и нямаше синове, но дъщери; и взеха ги братята им Кисовите синове. 23. Мусийните синове, Маалий, и Едер, и Иеромот, трима. 24. Те бяха Левийни синове според отеческите си домове, началници на отечествията си според изброението си, изброени по име един по един, които правеха делата на службата на дома Господен, от двадесет години и нагоре. 25.

Защото Давид рече: Господ Бог Израилев даде спокойствие на людете си; и ще обитават в Ерусалим за всегда. 26. А Левитите не щат вече да носят скинията и всичките нейни съсъди за службата ѝ. 27. Заради това, според последните думи на Давида, Левийните синове бяха изброени от двадесет години и нагоре; 28. понеже тяхната работа бе да предстояват на Аароновите синове, в слугуването на дома Господен, над дворовете, и над обиталищата, и над очистването на всичките свети неща, и за да вършат слугуването на дома Божий, 29. и за хлябовете на предложението, и за чистото брашно на хлебните приношения, и за безквасните кори, и за нещата в сковрада пържени, и за препържените, и за всякакъв вид мяра, 30. и да стоят всяка заран за да славят и да хвалят Господа, подобно и вечер, 31. и да приносят Господу всичките всесъжения в съботите, и в новомесечията, и в праздниците според числото, според определеното им всякога пред Господа, 32. и да пазят стражата на скинията на събранието, и стражата на светилището, стражата на братята си Аароновите синове в слугуването на дома Господен.

ГЛАВА 24.

1. И тези бяха отделенията на Аароновите синове: Аароновите синове: Надав и Авиуд, Елеазар, и Итамар. 2. И умряха Надав и Авиуд преди отца си, и нямаха синове; за това свещенствуваха Елеазар и Итамар. 3. И раздели ги Давид, и Садок от Елеазаровите синове, и Ахимелех от Итамаровите синове според изчислението им в службата им. 4. А намериха се повече началници от Елеазаровите синове нежели от Итамаровите синове; и разделиха се така: от Елеазаровите синове бяха шестнадесет началници на отеческия дом, а от Итамаровите синове осем началници на отеческия дом. 5. И разделиха ги с жребие помежду им; защото управители на светилището и управители на

дома Божий бяха от Елеазаровите синове и от Итамаровите синове. 6. И Семаия Натанаиловът син писецът, който бе от Левитите, написа ги пред царя, и князовете, и Садока свещеника, и Ахимелеха Авиатаровия син, и пред началниците на отечествията на свещениците и на Левитите; и вземаше се едно отечествие от Елеазара, и едно от Итамара. 7. А първо жребие излезе на Иоиарива, второ на Иедаия, 8. трето на Харима, четвърто на Сеорима, 9. пето на Мелхия, шесто на Меиамина. 10. седмо на Акоса, осмо на Авия, 11. девето на Иисуя, десето на Сехания, 12. единадесето на Елиасива, дванадесето на Якима, 13. тринадесето на Уфа , четиринадесето на Иесевава, 14. петнадесето на Велга, шестнадесето на Емира, 15. седемнадесето на Изира, осемнадесето на Афисиса, 16. деветнадесето на Петаия, двадесето на Иезекииля, 17. двадесет и първо на Яхина, двадесет и второ на Гамула, 18. двадесет и трето на Делаоия, двадесет и четвърто на Маазия. 19. Тези бяха нарежданията им в службата им за да влазят в дома Господен, според определеното им чрез ръката на Аарона отца им както му заповяда Господ Бог Израилев. 20. А за останалите Левиини синове: от Аврамовите синове бе Суваил; от Суваиловите синове, Ядаия. 21. За Равия, от Равийните синове първий бе Иесия: 22. от Исаарците, Селомот: от Селомотовите синове, Яат. 23. А Хевроновите синове бяха Иерия първий, Амария вторий, Яазиил третий, Иекамеам четвъртий. 24. От Озииловите синове, Михей: от Михеевите синове, Самир. 25. Михеев брат бе Иесия: от Иесийните синове, Захария. 26. Мерариевите синове бяха Маалий и Мусий: Яазиинът син, Вено: 27. Мерариевите синове чрез Яазия, Вено, и Соам, и Закхур, и Иврий. 28. От Маалия бе Елеазар, който нямаше синове. 29. И за Киса: Кисов син, Иерамеил; 30. и Мусийните синове, Маалий, и Едер, и Иеримот. Тези бяха синове на Левитите според отеческите им домове. 31. Хвърлиха и те жребия, както братята им Аароновите

синове, пред цар Давида, и пред Садока, и Ахимелеха, и началниците на отечествията на свещениците и на Левитите, колкото за първите си отци толкоз и за по-младите си братя.

ГЛАВА 25.

1. А Давид и князовете на войнството определиха в службата от
Асафовите и Емановите и Иедутуновите синове да пророчествуват с китари и с псалтири и с кимвали; а числото на тези които се занимаваха в службата си беше: 2. от Асафовите синове Закхур, и
Иосиф, и Натания, и Асарила, Асафови синове, под наставлението на Асафа, който пророчествуваше под ръката на царя: 3. от Иедутуна,
Иедутуновите синове: Годолия, и Иезрий, и Исаия, Семей, Асавия, и Мататия, шестима под наставлението на отца си Иедутуна, който пророчестваше с китари и славословеше Господа: 4. от Емана,
Емановите синове: Вукия, Матания, Озиил, Суваил, и Иеримот, Анания, Ананий, Елиата, Гидалтий, и Ромамтиезер, Иосвекаса, Малотий, Отир и Маазиот: 5. всички тези бяха синове на Емана
царския гледач в Божийте слова, определен да възвишава рога. И даде Бог на Емана четиринадесет синове и три дъщери. 6. Всички тези под
наставленията на отца си бяха песнопевци в дома Господен с кимвали, псалтири, и китари за службата на дома Божий; а Асаф, Иедутун, и Еман бяха под ръката на царя. 7. И стана числото им с
братята им, изучените в пенията Господни, двесте осемдесет и осем, всичките изкусни. 8. И хвърлиха жребия за реда на службата малък и
голям, изкусен и ученик наедно. 9. И първо жребие излезе на Иосифа
за Асафа: второ, на Годолия; той, и братята му, и синовете му бяха дванадесет: 10. трето, Закхуру; той, синовете му, и братята му
дванадесет: 11. четвърто, Иезрию; той, синовете му, и братята му
дванадесет: 12. пето, на Натанаия; той, синовете му, и братята му

дванадесет: 13. шесто, на Вукия; той, синовете му, и братята му дванадесет: 14. седмо, на Асарила; той, синовете му, и братята му дванадесет: 15. осмо, на Исаия; той, синовете му, и братята му дванадесет: 16. девето, на Матания; той, синовете му, и братята му дванадесет: 17. десето, Семею; той, синовете му, и братята му дванадесет: 18. единадесето, Азареилу; той, синовете му, и братята му дванадесет: 19. дванадесето, на Асавия; той, синовете му, и братята му дванадесет: 20. тринадесето, Суваилу; той, синовете му, и братята му дванадесет: 21. четиринадесето, на Матактия: той, синовете му, и братята му дванадесет: 22. петнадесето, Иеримоту; той, синовете му, и братята му дванадесет: 23. шестнадесето, на Анания; той, синовете му, и братята му дванадесет: 24. седемнадесето, на Иосвекаса; той, синовете му, и братята му дванадесет: 25. осемнадесето, Ананию; той, синовете му, и братята му дванадесет: 26. деветнадесето, Малотию; той, синовете му, и братята му дванадесет: 27. двадесето, на Елиата; той, синовете му, и братята му дванадесет: 28. двадесет и първо, Отиру; той, синовете му, и братята му дванадесет: 29. двадесет и второ, Гидалтию; той, синовете му, и братята му дванадесет: 30. двадесет и трето, Маазиоту; той, синовете му, и братята му дванадесет: 31. двадесет и четвърто , Ромамтиезеру; той, синовете му, и братята му дванадесет.

ГЛАВА 27.

1. За отделенията на вратарите: от Кореевците бе Меселемия Кореевът син, от Асафовите синове. 2. И синове на Меселемия бяха Захария първородний, Иедиил, вторий, Зевадия, третий, Ятниил четвъртий, 3. Елам петий, Иоанан шестий, Елиоинай седмий. 4. И Овид-едомовите синове: Семаия първородний, Иозавад вторий, Иоах третий, и Сахар четвъртий, и Натанаил петий, 5. Амиил шестий, Исахар седмий,

Феулатай осмий; защото го Бог благослови. 6. А на сина му Семаия родиха се синове, които имаха власт на отеческия си дом, защото бяха силни с крепост: 7. Семаийните синове: Офний, и Рафаил, и Овид, и Елзават, Ахио, Венхаил, Елиу, и Семахия. 8. Всички тези от Овид-едомовите синове, те и синовете им и братята им от Овид-едома, крепки и достойни за службата, бяха шестдесет и два. 9. А Меселемия имаше синове и братя крепки осемнадесет. 10. А синовете на Оса от Мерарийните синове бяха Симрий първият, (защото не беше първороден, но отец му го направи първ) 11. Хелкия вторий, Тевалия третий, Захария четвъртий: всичките синове и братя на Оса бяха тринадесет. 12. Помежду им станаха отеделенията на вратарите: началниците на силните държаха наред стражата равно с братята си за да слугуват в дома Господен. 13. А хвърлиха жребие, малък и голям наедно, според отеческия си дом, за всяка врата. 14. И падна жребието на Селемия към изток. Тогаз хвърлиха жребие за сина му Захария, мъдър съветник; и жребието му излезе към север. 15. Овид-едому към юг, а на синовете му, Петасуиим: 16. на Суфима и Оса, към запад, с вратата Салехед, при пътя на възлизането, стража срещу стража. 17. Към изток бяха шестима Левити, към север четирма на ден, към юг четирма на ден и към Асупим по двама: 18. в Парвар към запад, четирма към пътя на възлизането, и двама в Парвар. 19. Тези са отделенията на вратарите между Кореевите синове и Мерарийните синове. 20. А от Левитите, Ахия бе над съкровищата на дома Божий и над съкровищата на посвещенията. 21. Ладановите синове: синовете на Ладана Гирсонеца, началници на отечествията на Ладана Гирсонеца , бяха Иехиил: 22. Иехииловите синове , Зетан и брат му Иоил, бяха над съкровищата на дома Господен. 23. От Амрамовците, Исааровците, Хевроновците, и Озииловците, 24. Суваил синът на Гирсама, Мойсеевия син, бе настоятел над съкровищата. 25. А братята

му от Елиезера, на когото син бе Равия, а син негов Исайя, а син негов Иорам; а син негов Зехрии, а син негов Селомит, 26. този Селомит и братята му бяха над всичките съкровища на посвещенията които посветиха цар Давид, и князовете на отечествията, тисященачалниците, и стоначалниците, и началниците на воинството. 27. От боевете и от користите бяха направили посвещение за устроението на дома Господен. 28. И всичко което посветиха Самуил гледачът, и Саул Кисовът син, и Авенир Нировът син, и Иоав Саруинът син, всичкото посвещение бе под ръката на Селомита и на братята му. 29. От Исааровците: Ханания и синовете му бяха за външните дела над Израиля, надзиратели и съдии. 30. От Хевроновците: Асавия и братята му, мъже крепки тисяща и седемстотин, бяха надзиратели над Израиля отсам Иордан към запад за всичките Господни дела и за слугуването на царя. 31. Между Хевроновците началник беше Иерия, между Хевроновците според родовете им, според отечествията. В четиридесетото лято на Давидовото царуване изпитаха се и намериха се между тях силни с крепост в Язир Галаад. 32. И братята му, мъже крепки, бяха две тисящи и седемстотин началници на отечествия, които постави цар Давид над Рувимците, и Гадците, и над половината Манасиино племе за всяко Божие дело и царско дело.

ГЛАВА 27.

1. А Израилевите синове според изчислението им, началниците на отечествията, тисященачалниците, и стоначалниците, и чиновниците им които слугуваха на царя по всичко що принадлежи на отделенията, които вхождаха и изхождаха от месец на месец през всичките месеци на годината, бяха двадесет и четири тисящи във всяко отделение. 2. Над първото отделение, за първия месец, бе

Ясовеам Завдииловът син; и в отделението му бяха двадесет и четири тисящи. 3. Той беше от Фарисеевите синове, княз на всичките началници на войнствата, за първия месец. 4. И над отделението на втория месец беше Додай Ахохецът; а на отделението му княз Макелот: в неговото отделение бяха подобно двадесет и четири тисящи. 5. Третий началник на войнството за третия месец беше Ванаия син на Иодая, свещеника първ; и в отделението му бяха двадесет и четири тисящи. 6. Този Ванаия е силният между тридесетте, и над тридесетте; а над отделението му беше Амизават син му. 7. четвъртий за четвъртия месец, Асаил Иоавовият брат, и с него Зевадия син му; и в отделението му двадесет и четири тисящи. 8. Петий началник за петия месец, Самот Иезраецът; и в отделението му двадесет и четири тисящи. 9. Шестий за шестия месец, Ирас Екисовът син Текоецът; и в отделението му двадесет и четири тисящи. 10. Седмий за седмия месец, Хелис Фелонецът, от Ефремовите синове; и в отделението му двадесет и четири тисящи. 11. Осмий за осмия месец, Сивехай Хусатецът, от Заровците; и в отделението му двадесет и четири тисящи. 12. Деветий за деветия месец, Авиезер Анатотецът, от Вениаминците; и в отделението му двадесет и четири тисящи. 13. Десетий за десетия месец, Маарай Нетофатецът, от Заровците, и в отделението му двадесет и четири тисящи. 14. Единадесетий за единадесетия месец, Ванаия Пиратонецът, от Ефремовите синове; и в отделението му двадесет и четири тисящи. 15. Дванадесетий за дванадесетия месец, Хелдай Нетофатецът, от Готониила; и в отделението му двадесет и четири тисящи. 16. А над Израелевите племена, княз на Рувимовците бе Елиезер Зехриевът син; на Симеоновците, Сафатия синът на Мааха; 17. на Левитите, Асавия Кемуиловът син; на Аароновците, Садок; 18. на Юда, Елиу, от Давидовите братя; на Исахара, Амрий Михаиловът син; 19. На

Завулона, Исмаия, Авдиевът син; на Нефталима, Иеримот Азрииловът син; 20. На Ефремовите синове, Осия Азазиевът син; на половината Манасийно племе, Иоил Феданевият син; 21. На половината Манасиино племе в Галаад, Идо Захариевът син; на Вениамина, Ясиил Авенировът син; 22. На Дана, Азареил Иероамовът син. Тези бяха князове на Израилевите племена. 23. Но Давид не взе числото им от двадесет години и по-долу на възраст; защото Господ рече, че ще умножава Израиля както звездите на небето. 24. Иоав Саруинът син начна да брои, но не свърши защото падна за това гняв над Израиля; заради това не се внесе числото между повествуванията на летовниците за цар Давид. 25. А над царските съкровища бе Азмавет Адииловът син; и над съкровищата на полетата, на градовете, и на селата, и на твърделите, Ионатан Озиевът син; 26. а над тези които работеха на полето за земледелие, Езрий Хелувовът син; 27. а над лозята, Семей Раматецът; а над прихода на лозята за влагалища на вино, Завдий Сифамиев; 28. а над маслините и черниците които бяха във полето, Ваалханан Гедерецът; а над влагалищата на елея, Иоас; 29. а над говедата които пасяха в Сарон, Ситрай Саронецът; а над говедата които бяха в доловете, Сафат Адлаиевът син; 30. а над камилите, Овил Исмаилецът; а над ослите, Ядаия Меронотецът; 31. а над овците, Язиз Агарецът. Всички тези бяха настойници на имота на цар Давида. 32. А Ионатан Давидовът син беше съветник, мъж разумен и книжник; а Иехиил Ахмониевът син беше с царските синове; 33. а Ахитофел, царски съветник, а Хусай Архиецът, приятел на царя; 34. а по Ахитофела, Иодай Ванаиевът син и Авиатар; а военачалник царев, Иоав.

ГЛАВА 28.

1. И свика Давид всичките Израилеви князове, князовете на племената, и князовете на отделенията които слугуваха на царя, и тисященачалниците, и стоначалниците, и настоятелите на всичкия имот и стяжания на царя и на синовете му, със скопците, и юнаците, и всичките силни с крепост, в Ерусалим. 2. И стана цар Давид на нозете си та рече: чуйте ме, братие мои и люде мои. Аз имах в сърдцето си да съградя упокоителен дом за ковчега на завета Господен и за подножието на нозете на Бога нашего; и направих приготовление за съграждането. 3. Но Бог ми рече: Ти няма да съградиш дома на името ми, защото си мъж на боеве, и много кръв си пролял. 4. А Господ Бог Израилев избра мене от всичкия ми бащин дом за да съм цар над Израиля во век; защото избра Юда княз, а от дома Юдин избра дома на отца ми, и между синовете на отца ми благоизволи да направи мене цар над всичкия Израил. 5. И от всичките ми синове, (защото Господ ми даде много синове) избра Соломона сина ми за да седне на престола на царството Господне, над Израиля; 6. и рече ми: Соломон син ти, той ще съгради дома ми и дворовете ми; защото го избрах да ми е син , и аз ще му бъда отец. 7. И ще утвърдя царството му до века ако остане постоян за да върши заповедите ми и съдбите ми както в този ден. 8. Сега прочее, пред всичкия Израил, пред събранието Господне, и в ушите на Бога нашего, говоря ви: Пазете и търсете всичките заповеди на Господа Бога вашего, да наследите тази добра земя, и да я оставите после от вас наследие на синовете си за всегда. 9. И ти, Соломоне сине мой, познай Бога на отца си и служи му с цяло сърдце и с доброволна душа; защото Господ изпитва всичките сърдца, и знае всичките помисли на ума: ако го търсиш, ще ти се намерва; ако ли го оставиш, ще те отхвърли за всегда. 10. Виж сега че Господ те избра за да съградиш дом за светилище: бъди крепък, и върши. 11. И

даде Давид на Соломона сина си начертанието на предхрамието, и на домовете му, и на съкровищниците му, и на горниците му, и на вътрешните му стаи, и на дома на очистилището, 12. и начертанието на всичко колкото взе чрез Духа за дворовете на дома Господен, и за всичките наоколо обиталища, за съкровищниците на дома Божий, и съкровищниците на посвещенията, 13. и за отделенията на свещениците и Левитите, и за всяко дело на службата в дома Господен, и за всичките съсъди на службата в дома Господен; 14. за злато с теглилка за златните, за всичките съсъди на всякакъв вид служба, и за сребро с теглилка за всичките сребърни съсъди, за всичките съсъди на всякакъв вид служба; 15. и тежината на златните светилници, и за златните им светила, с теглилка за всеки светилник, и за светилата му; и за сребърните светилници с теглилка, за светилника и за светилата му, според употребението на всеки светилник; 16. и злато с теглилка за трапезите на хлябовете на предложението, за всяка трапеза; и сребро за сребърните трапези; 17. и чисто злато за вилиците и за легените, и за възливалниците, и за златните крондири с теглилка за всеки крондир; подобно с теглилка за всеки сребърен крондир; 18. и за олтаря на каденето очистено злато с теглилка; и злато за начертанието на колесницата на херувимите които разпростират крила та покриват ковчега на завета Господен. 19. Всичко това, рече Давид, Господ ми даде да разумея чрез написване с ръката си, всичките дела на начертанието. 20. И рече Давид на Соломона сина си: Бъди крепък и мъжествен, и върши: не бой се, нито да имаш страх; защото Господ Бог, Бог мой, е с тебе: няма да те остави нито ще те напусне доде свършиш всичкото дело за службата на дома Господен. 21. И ето отделенията на свещениците и Левитите за всяка служба на дома Божий; и за всяко дело ще бъдат с тебе всеки

усърден в мъдрост за всякаква работа, така и князовете и всичките люде във всичките твои заповеди.

ГЛАВА 29.

1. Тогаз рече цар Давид на всичкото събрание: Соломон син ми, когото сам Бог избра, 2. Аз прочее приготвих според всичката си сила за дома на Бога моего златото за златните, и среброто за сребърните, и медта за медните, желязото за железните, и дърва за дървените, ониксови камене, и камене за спояване, камене стивиевидни и пъстрошарни, и всякакви скъпоценни камене, и множество мрамори.
3. И още за желанието ми към дома на Бога моего, освен всичко що приготвих за святия дом, дадох и от своя си имот повече злато и сребро за дома на Бога моего: 4. три тисящи таланта злато от Офирското злато, и седем тисящи таланта очистено сребро, за да покрият стените на домовете: 5. златото за златните, и среброто за сребърните, и за всичко работене с ръцете на художниците. Кой прочее ще направи днес доброволно приношение Господу? 6. Тогаз князовете на отечествията, и князовете на Израилевите племена, и тисященачалниците, и стоначалниците, и настоятелите на царските дела показаха усърдие, 7. и дадоха за делото на дома Божий злато пет тисящи таланта и десет тисящи драхми, и сребро десет тисящи таланта, и мед осемнадесет тисящи таланта, и сто тисящи таланта желязо. 8. И у които се намериха камене дадоха ги на съкровищницата на дома Господен с ръката на Иехиила Гирсонеца. 9.
И зарадваха се людете, защото имаха усърдие, понеже с пълно сърдце приносяха доброволно Господу; още и цар Давид се зарадва с голяма радост. 10. И благослови Давид Господа пред всичкото събрание; и рече Давид: Благословен си, Господи Боже на Израиля отца нашего, от века и до века. 11. Твоя е, Господи, величината, и силата, и

велелението, и сиянието, и славата; защото е твое всичко що е на небето и на земята: твое е царството, Господи, и ти се възвишаваш като глава над всичко; 12. и богатството и славата от тебе са, и ти владееш над всичко; и в ръката ти е крепостта и силата, и в ръката ти е да възвеличаваш и да укрепяваш всичко. 13. Сега прочее, Боже наш, ние ти благодарим, и хвалим твоето славно име. 14. Но кой съм аз, и кои са людете ми, та да можем да ти приносим доброволно приношение като това? защото всичкото е от тебе, и от твоето даваме тебе. 15. Защото сме чужденци пред тебе, и пришелци, както всичките ни отци; дните ни на земята са като сянка, и трайност няма. 16. Господи Боже наш, всичко това множество което приготвихме да ти съградим дом за светото твое име от твоята ръка иде, и твое е всичко. 17. И познавам, Боже мой, че си ти който изпитваш сърдцето и благоволиш в правдата. Аз с правотата на сърдцето си принесох доброволно всичко това; и сега с радост видях твоите люде които присътствуват тук, че доброволно ти приносят. 18. Господи Боже на отците наши, Авраама, Исаака, и Израиля, съхрани това за всегда в сърдечните размишления на людете си, и управи сърдцето им към тебе; 19. и дай на Соломона сина ми съвършено сърдце за да съхранява заповедите ти, и свидетелствата ти, и повеленията ти, и да върши всичко, и да направи палатата за която направих приготовление. 20. И рече Давид на всичкото събрание: Благословете сега Господа Бога вашего. И всичкото събрание благослови Господа Бога на отците си, и като се наведоха поклониха се Господу и на царя. 21. И в следващия ден пожряха жъртви Господу, и принесоха всесъжения Господу тисяща юнци, тисяща овни, тисяща агнета, и възлиянията им, и жъртви множество за всичкия Израил; 22. и ядоха и пиха пред Господа в онзи ден с голяма радост. И прогласиха втори път Соломона Давидовия син за цар, и помазаха го Господу за княз, и

Садока за свещеник. 23. Тогаз Соломон седна на престола Господен цар вместо Давида отца си, и благоуспяваше; и всичкий Израил му се покори. 24. И всичките князове, и силните, още и всичките цар Давидови синове се покориха на цар Соломона. 25. И възвеличи Господ крайно Соломона пред всичкия Израил, и тури на него царско величество което не бе имал ни един цар преди него в Израил. 26. Така Давид Иесеевът син царува над всичкия Израил. 27. И времето в което царува над Израиля бе четиридесет години: седем години царува в Хеврон, и тридесет и три царува в Ерусалим. 28. И умря в добра старост, сит от дни, богатство, и слава; и въцари се вместо него Соломон син му. 29. А деянията на цар Давида, първите и последните, ето, са писани в Книгата на Самуила гледача, и в Книгата на Натана пророка, и в Книгата на Гада гледача, 30. с всичкото му царство, и със силата му, и времената които преминаха върх него, и върх Израиля, и върх всичките царства земни.

II ЛЕТОПИСИ

ГЛАВА 1.

1. И укрепи се Соломон Давидовът син на царството си; и Господ Бог
негов бе с него и крайно го възвеличи. 2. И говори Соломон на
всичкия Израил, на тисященачалниците и стоначалниците, и на
съдиите, и на всичките князове от всичкия Израил, началниците на
отечествията; 3. и отидоха Соломон и всичкото събрание с него на
високото място което е в Гаваон; защото там беше скинията на
събранието Божие която Мойсей рабът Господен направи в пустинята.
4. А Давид беше възнесъл ковчега Божий от Кириатиарим, дето му бе
приготвил Давид, защото бе поставил шатър за него в Ерусалим. 5. И
медният олтар който бе направил Везелеил синът на Урия, сина
Орова, бе там скинията Господня; и потърсиха го Соломон и
събранието. 6. И възлезе Соломон там на медния олтар пред Господа,
който бе пред скинията на събранието, та принесе на него тисяща
всесъжения. 7. В онази нощ яви се Бог Соломону и рече му: Искай що
да ти дам. 8. А Соломон рече Богу: Ти си направил голяма милост на
Давида отца ми, и поставил си ме цар вместо него. 9. Сега, Господи
Боже, да се утвърди словото ти което си рекъл на Давида отца ми;
защото ти ме направи цар над люде много както пръстта на земята.
10. Дай ми сега мъдрост и разум за да излизам и да влизам пред тези
люде; защото кой може да съди този голям твой народ? 11. И рече Бог
Соломону: Понеже си имал това в сърдцето си, и не си просил
богатство, имения, и слава, нито живота на тези, които те ненавидят,
нито си просил много дни, но си просил за себе си мъдрост и разум
за да съдиш людете ми над които те направих цар, 12. дават ти се
мъдрост и разум; и богатство, и имения, и слава ще ти дам, както не е
било на царете които бяха преди тебе, нито след тебе ще бъде

подобно. 13. Тогаз се върна Соломон в Ерусалим от високото място което е в Гаваон, от скинията на събранието, и царуваше над Израиля. 14. И събра Соломон колесници и конници, и имаше тисяща и четиристотин колесници, и двадесет тисящи конници, които тури в градовете на колесниците и при царя в Ерусалим. 15. И направи царят в Ерусалим среброто и златото като камене, и кедрите направи като черниците в полето по множеството. 16. И за Соломона докарваха коне из Египет; и кервани от царски търговци вземаха с определена цена стада коне. 17. А възвождаха и докарваха из Египет една колесница за шестстотин сребърни сикли, и един кон за сто и петдесет; така и за всичките Хетейски царе и за Сирийските царе извозването ставаше чрез тяхна ръка.

ГЛАВА 2.

1. И реши Соломон да съгради дом на името Господне, и царски дом за себе си. 2. И изброи Соломон седемдесет тисящи мъже бременосци, и осемдесет тисящи каменосечци в гората, и три тисящи и шестстотин настойници над тях. 3. И проводи Соломон до Хирама Тирския цар и рече: Както си направил на Давида отца ми, и си му пратил кедри за да съгради дом да живее в него, направи така и мене. 4. Ето, аз градя дом на името на Господа Бога моего, да го посветя нему, за да се приноси пред него благовонен темян, и всегдашните хлябове на предложението, и всесъженията утренни и вечерни, в съботите, и в новомесечията, и в празниците на Господа Бога нашего. Това е длъжност на Израиля за винаги. 5. А домът който градя е голям; защото е голям наший Бог над всичките богове. 6. Но кой може да му съгради дом, когато небето и небето на небесата не са доволни да го вместят? А кой съм аз та да му съградя дом? но само да кадя пред него. 7. Сега прочее проводи ми мъж изкусен за да работи в

злато и в сребро, и в мед, и в желязо, и в багрено, и в червено, и в синьо, и който знае да вае ваяния, с изкусните които са с мене в Юдея и в Ерусалим, които Давид отец ми приготви. 8. Проводи ми и кедрови дърва, и елхови дърва, и алмугови дърва от Ливан; защото аз зная че твоите раби знаят да секат дърва в Ливан; и, ето, моите раби ще бъдат с твоите раби, 9. за да ми приготвят дърва изобилно; защото домът който аз градя ще бъде голям и чуден. 10. И, ето, ще дам на твоите раби дървосечците двадесет тисящи корове жито чукано, и двадесет тисящи корове ечимик, и двадесет тисящи вати вино, и двадесет тисящи вати елей. 11. И отговори Хирам Тирский цар с писмо което проводи Соломону: Понеже Господ възлюби людете си постави те цар над тях. 12. Рече още Хирам: Благословен Господ Бог Израилев, създателят на небето и на земята, който даде на цар Давида мъдър син който има остроумие и разум, който ще съгради дом Господу и царски дом за себе си. 13. Проваждам прочее сега человек изкусен и разумен, мастора си Хирама, 14. син на една жена от Дановите дъщери и на отца Тирянин, художник за да работи в злато, и в сребро, в мед, в желязо, в камене, и в дърва, в багрено, в синьо, и във висон, и в червено, и да вае всякакъв вид ваяне, и да изнамерва всяко изнамерване каквото му се представи, наедно с твоите мъдри и с мъдрите на господаря ми Давида отца ти. 15. Сега прочее нека проводи на рабите си житото, и ечимика, елея, и виното което господарят ми рече; 16. а ние ще насечем дърва от Ливан за всичката ти потреба, и ще ти ги донесем с плотове през морето в Иопия; а ти ще ги възвозиш в Ерусалим. 17. И изброи Соломон всичките чужди мъже които бяха в Израилевата земя подир изброяването с което Давид отец ми ги изброи; и намериха се сто и петдесет и три тисящи и шестстотин. 18. И от тях направи седемдесет тисящи бременосци, и

осемдесет тисящи каменосечци в гората, и три тисящи и шестстотин
за настойници върху делата на людете.

ГЛАВА 3.

1. И начна Соломон да гради дома Господен в Ерусалим на хълма
Мория, дето се яви Господ на Давида отца му, на мястото което
приготви Давид в гумното на Орна Иевусеца. 2. И начна да гради въ
втория ден на втория месец, в четвъртото лето на царуването си. 3. А
основанието което тури Соломон за да съгради дома Божий бе това:
дължината в лакти според ветхата мярка бе шестдесет лакти, и
ширината двадесет лакти. 4. А притворът който бе към лицето на
дома имаше дължина, според ширината на дома, двадесет лакти, и
височина сто и двадесет; и обкова го извътре с чисто злато. 5. И покри
великия дом с елхови дърва, които и обкова с чисто злато, и изваял по
него финици и верижици. 6. И украси дома със скъпоценнни камене за
красота; а златото бе злато от Фаруим. 7. Обкова още със злато дома,
гредите, двеостълпите, и стените му; и изваял херувими по стените. 8.
И направи дома на светая светих, дължината му, според ширината на
дома, двадесет лакти, и ширината му двадесет лакти; и обкова го с
чисто злато от шестстотин таланта. 9. А тежината на гвоздете беше
петдесет сикли злато. И обкова горниците съ злато. 10. И в дома на
светая светих направи два херувима дело ваяно, и обкова ги съ злато.
11. А крилата на херувимите имаха дължина двадесет лакти: едното
крило пет лакти, и досягаше стената на дома; и другото крило пет
лакти, и досягаше крилото на другия херувим. 12. И едното крило на
другия херувим пет лакти, и досягаше стената на дома; и другото
крило пет лакти, и досягаше крилото на другия херувим. 13. Крилата
на тези херувими се простираха двадесет лакти; и те стояха на нозете
си, и лицата им гледаха към дома. 14. И направи завесата от синьо, и

багрено, и червено, и висон, и изтъка на нея херувими. 15. Направи още пред дома два стълпа, тридесет и пет лакти на височина, и наглавието което бе на главата на всеки, пет лакти. 16. И направи верижици както в давира, и тури ги на главите на стълповете; и направи сто нара, и тури ги на верижиците; 17. и постави стълповете пред лицето на храма, един отдясно, а един отляво; и нарече името на онзи отдясно Яхин, а името на онзи отляво Воаз.

ГЛАВА 4.

1. И направи меден олтар, дължината му двадесет лакти, и ширината му двадесет лакти, и височината му десет лакти. 2. Направи още морето леяно, десет лакти от устие до устие, кръгло наоколо, и височината му пет лакти; и връв от тридесет лакти го измерваше наоколо. 3. И под устието му имаше подобие на волове които го окръжаваха наоколо, десет в лакът окръжаваха морето наоколо. Двата реда на воловете бяха излеяни заедно с него. 4. И стоеше на дванадесет вола: три гледаха към север, и три гледаха към запад, и три гледаха към юг, и три гледаха към изток, и морето върх тях, и всичките им задници бяха към вътре. 5. И дебелината му бе една длан, и устието му направено като устие на чаша, като цвят от крин; и събираше, когато бе пълно, три тисящи вати. 6. Направи още десет омивалници, и тури пет отдясно и пет от ляво, за да мият в тях: там миеха това което беше за всесъжение морето обаче бе за да се мият в него свещениците. 7. И направи златните светилници десет според нареденото за тях, и тури ги в храма, пет отдясно и пет отляво. 8. И направи десет трапези, и тури ги в храма, пет отдясно и пет отляво. И направи сто златни легена. 9. И направи двора на свещениците, и големия двор, и двери за двора, и покри дверите им с мед. 10. И тури морето от дясната страна към изток, срещу южната страна. 11. И

направи Хирам котлите, и лопатите, и легените. И свърши Хирам да
прави делото което правеше на цар Соломона за дома Божий. 12.
двата стълпа, и ядрата, и двете наглавия които бяха на главата на
стълповете, и двете мрежи за да покриват двете ядра на наглавията
които бяха на главата на стълповете, 13. и четиристотин нарове за
двете мрежи, два реда нарове за всяка мрежа, да покриват двете ядра
на наглавията които бяха на стълповете. 14. Направи още подставите,
и направи омивалниците върх подставите, 15. едното море, и
дванадесетте вола под него. 16. И котлите, и лопатите, и вилиците, и
всичките им съсъди Хирам мастор му направи на цар Соломона за
дома Господен от светла мед. 17. В полето на Иордан ги изля царят в
глиняна земя, между Сокхот и Саридата. 18. Така направи Соломон
всички тези съсъди твърде много щото не можеше да се сметне
тежината на медта. 19. И направи Соломон всичките съсъди които
бяха за дома Божий, и златния олтар, и трапезите, и на тях се
полагаха хлябовете на предложението, 20. и светилниците и светилата
им за да горят според нареденото пред давира, от чисто злато, 21. и
цветовете, и светилата, и клещите от злато, и то чисто злато, 22. и
щипците, и легените, и темянниците, и кадилниците от чисто злато,
и входът на дома, вътрешните му двери за светая светих, и дверите на
дома на храма бяха от злато.

ГЛАВА 5.

1. И свърши се всичкото дело което направи Соломон за дома
Господен, и внесе Соломон посвещенията на Давида отца си; и
среброто, и златото, и всичките съсъди положи в съкровищата на
дома Божий. 2. Тогаз събра Соломон в Ерусалим Израилевите
старейшини, и всичките началници на племената, началниците на
отечествията на Израилевите синове, за да възнесат ковчега на завета

Господен от Давидовия град, който е Сион. 3. И събраха се всичките Израилеви мъже при царя в праздника на седмия месец. 4. И дойдоха всичките Израилеви старейшини, и дигнаха Левитите ковчега. 5. И възнесоха ковчега, и скинията на събранието, и всичките свети съсъди които бяха в скинията свещениците и Левитите ги възнесоха.
6. И цар Соломон и всичкото Израилево събрание що бяха се събрали при него пред ковчега жъртвуваха овци и говеда толкоз много щото не беше възможно да се сметнат нито да се изброят. 7. И внесоха свещениците ковчега на завета Господен на мястото му в давира на дома, в светая светих, под крилата на херувимите. 8. Защото херувимите имаха разпрострени крилата си върху мястото на ковчега, и херувимите покриваха ковчега и върлините му отгоре. 9. И изтеглиха върлините, та се виждаха краищата на върлините вън от ковчега пред давира; но извън не се виждаха. И там са дори до днес.
10. Нямаше в ковчега друго освен двете плочи които тури Моисей там в Хорив, дето Господ направи завет с Израилевите синове когато излязоха из Египет. 11. И като излязоха свещениците из светилището, (защото всичките свещеници които се намираха осветиха се без да чакат реда на отделенията; 12. И Левитите, всичките певци с Асафа, Емана, Иедутуна, и синовете им и братята им, облечени с висон, с кимвали и псалтири и китари стоеха към изток на олтаря, и с тях сто и двадесет свещеници тръбеще с тръби,) 13. тогаз, като възгласиха тръбачите и певците купно с един глас пееще и славословеще Господа, и като подигнаха глас с тръби и кимвали и музикални оръдия та хвалеха Господа, защото е благ, защото е въ век милостта му, домът се изпълни с облак, домът Господен; 14. и от облака не можеха свещениците да стоят за да служат, защото славата Господня изпълни Божия дом.

ГЛАВА 6.

1. Тогаз каза Соломон: Господ рече че ще обитава в мрак; 2. но аз ти
съградих дом за обитание, и място за да обитаваш вечно. 3. И обърна
царят лицето си та благослови всичкото Израилево събрание; и
всичкото събрание Израилево стоеше на крака. 4. И рече: Благословен
Господ Бог Израилев който свърши с ръцете си онова което говори с
устата си на Давида отца ми и рече: 5. От който ден изведох людете
си из Египетската земя не избрах от всичките Израилеви племена ни
един град за да се съгради дом, та да е името ми там, нито избрах
мъж за да е управител над людете ми Израиля; 6. но избрах Ерусалим
за да е името ми там, и избрах Давида за да е над людете ми Израиля.
7. И дойде в сърдцето на Давида отца ми да съгради дом на името на
Господа Бога Израилева. 8. Но Господ рече на Давида отца ми: Понеже
дойде в сърдцето ти да съградиш дом на името ми, добре си направил
че е дошло това в сърдцето ти. 9. Ти обаче няма да съградиш дома; но
син ти който ще излезе из чреслата ти, той ще съгради дома на името
ми. 10. Господ прочее изпълни словото си което говори; и аз
възстанах вместо Давида отца си, и седнах на Израилевия престол
както говори Господ, и съградих дома на името на Господа Бога
Израилева. 11. И турих там ковчега, в който е заветът Господен който
направи с Израилевите синове. 12. И застана Соломон пред олтаря
Господен, срещу всичкото Израилево събрание, и простря ръцете си.
13. Защото Соломон направи меден подстав, който имаше пет лакти
дължина, и пет лакти ширина, и три лакти височина; и положи го
всред двора, и застана на него та падна на колените си пред всичкото
Израилево събрание, и простря ръцете си към небето. 14. И рече:
Господи Боже Израилев, няма на небето и на земята Бог подобен на
тебе който пазиш завета и милостта към рабите си които ходят пред
тебе с всичкото си сърдце, 15. който си упазил към раба си Давида

отца ми това което му си говорил; а говорил си с устата си, и свършил си с ръката си както в този ден. 16. и сега, Господи Боже Израилев, упази към раба си Давида отца ми онова което си говорил нему и рекъл: Няма да ти оскудее мъж който да седи пред мене на Израилевия престол, само ако внимаят синовете ти в пътя си за да ходят в закона ми както ходи ти пред мене. 17. Сега прочее, Господи Боже Израилев, нека се утвърди словото ти което си говорил на раба си Давида. 18. Но ще обитава ли наистина Бог с человека на земята? Ето, небето и небето на небесата не са доволни да те вместят,- колко по-малко този дом, който съградих! 19. Но пригледни към молитвата на раба си и към молението му, Господи Боже мой, щото да послушаш викането и молитвата с която рабът ти се моли пред тебе, 20. за да са очите ти отворени към този дом дене и нощe, към мястото за което си рекъл че ще туриш името си там, за да послушаш молитвата с която рабът ти ще се моли на това място. 21. И слушай моленията на раба си и на людете си Израиля когато се молят на това място; и слушай ти от мястото на обиталището си, от небето, и като слушаш бивай милостив. 22. Ако съгреши някой человек на ближния си, и ближният поиска клетва от него за да го направи да се закълне, и клетвата дойде пред олтаря ти в този дом, 23. тогаз послушай ти от небето, и подействувай, и направи съд на рабите си, като въздаваш на беззаконния и обръщаш на главата му деянието му, а оправдаваш праведния и му отдаваш според правдата му. 24. И ако бъдат ударени людете ти Израил пред неприятеля защото са ти съгрешили, и се обърнат та прославят името ти, и направят молитва, и се помолят пред тебе в този дом, 25. тогаз ти послушай от небето, и прости греха на людете си Израиля, и възвърни ги в земята която си дал на тях и на отците им. 26. Когато се затвори небето, та не става дъжд защото са ти съгрешили, ако се помолят на това място, и прославят името ти, и се

обърнат от греховете си като ги смириш, 27. тогаз ти послушай от небето и прости греха на рабите си и на людете си Израиля, и покажи им благия път по който трябва да ходят, и дай дъжд на земята си която си дал на людете си за наследие. 28. Глад ако стане на земята, мор ако стане, ветротление, ръжда, скакалци, или гъсеници ако станат, неприятелите им ако ги обсадят в мястото на обитанието им, каква-годе язва, каква-годе болест ако стане, 29. всяка молитва, всяко моление що бива от всеки человек и от всичките ти люде Израиля, когато познае всеки раната си и болката си и простре ръцете си към този дом, 30. тогаз ти послушай от небето, от местото на обитанието си, и прости, и дай всекиму според всичките му пътища както познаваш сърдцето му, (защото ти, сам ти, познаваш сърдцата на человеческите синове,) 31. за да ти се боят, и да ходят в твоите пътища през всичките дни колкото живеят по лицето на земята която си дал на отците ни. 32. И чужденецът още, който не е от людете ти Израиля, но иде от далечна земя заради великото твое име, и заради държавната твоя ръка, и заради простряната твоя мишца, ако дойдат та се помолят в този дом, 33. тогаз послушай от небето, от местото на обитанието си, и подействувай въ всичко за което чужденецът те призове, за да познаят всичките люде на земята името ти, и да ти се боят както людете ти Израил, и да познаят че твоето име се призова върху този дом който съградих. 34. Когато людете ти излязат на бой против неприятелите си през пътя през който ги проводиш, и ти се помолят към страната на този град който ти избра и дома който съградих на твоето име, 35. тогаз послушай от небето молитвата им и молението им, и защити правото им. 36. Когато ти съгрешат, (защото никой человек не е безгрешен,) и им се разгневиш та ги предадеш пред неприятеля, и пленителите им ги заведат пленници в земя далечна или ближна, 37. и дойдат на себе си в земята дето са отведени

пленници та се обърнат и помолят тебе в земята на пленението си, и рекат: Съгрешихме, беззаконствувахме, и неправдувахме, 38. и се обърнат към тебе с всичкото си сърдце и с всичката си душа в земята на пленението си дето са заведени пленници, и се помолят към страната на земята си която си дал на отците им, и към града който си избрал, и към дома който съградих на името ти, 39. тогаз послушай от небето, от местото на обитанието си, молитвата им и моленията им, и защити правото им, и прости на людете си които са ти съгрешили. 40. Сега, Боже мой, да са отворени, моля, очите ти, и внимателни ушите ти, в молитвата която се прави на това място. 41. И сега, стани, Господи Боже, и влез в упокоението си, ти и ковчегът на силата ти: свещениците ти, Господи Боже, да се облекат съ спасение, и преподобните твои да се веселят в благости. 42. Господи Боже, да не отхвърлиш лицето на помазаника си: помни своите милости към Давида раба си.

ГЛАВА 7.

1. И като свърши Соломон да се моли, слезе огън от небето та изпояде всесъженията и жъртвите, и слава Господня изпълни дома. 2. И не можаха свещениците да влязат в дома Господен, защото слава Господня изпълни дома Господен. 3. А всичките Израилеви синове, като гледаха огъня че слази и славата Господня над дома, преклониха лице до земята върх помоста та се поклониха и прославиха Господа защото е благ, защото е във век милостта му. 4. Тогаз царят и всичките люде принесоха жъртви пред Господа. 5. И пожре цар Соломон жъртва, двадесет и две тисящи говеда и сто и двадесет тисящи овци: така царят и всичките люде обновиха дома Божий. 6. И стоеха свещениците в службите си, и Левитите с музикалните оръдия Господни които цар Давид направи да славословят Господа защото е

във век милостта му, като имаха в ръцете си Давидовите песни; а свещениците тръбеха срещу тях; и всичкий Израил стоеше. 7. Освети още Соломон средата на двора която бе пред лицето на дома Господен; защото там принесе всесъженията и тлъстината на примирителните приношения, понеже медният олтар който бе направил Соломон не можеше да събере всесъженията, и хлебното приношение, и тлъстината. 8. И в онова време направи Соломон праздника седем дни, и всичкий Израил с него, събрание твърде голямо, от входа на Емат до Египетската река. 9. И в осмия ден направиха всенародно събрание; защото направиха обновението на олтаря седем дни, и праздника седем дни. 10. И в двадесет и третия ден на седмия месец отпусна людете в шатрите им радостни и весели в сърдце за благостите които Господ направи на Давида, и на Соломона, и на людете си Израиля. 11. И свърши Соломон дома Господен дом и царския дом; и всичко каквото дойде в сърдцето на Соломона да направи в дома Господен дом и в дома си, свърши го с успех. 12. И яви се Господ Соломону през нощ и рече му: Послушах молитвата ти, и избрах това място мене за дом за жъртва. 13. Ако заключа небето да не става дъжд, или ако заповядам на скакалците да изпоядат земята, или ако проводя мор между людете си, 14. и людете ми над които се призова името ми смирят себе си та се помолят, и потърсят лицето ми, и се върнат от лукавите си пътища, тогаз аз ще послушам от небето, и ще простя греха им и изцеля земята им. 15. Сега очите ми ще бъдат отворени, и ушите ми внимателни, в молитвата която се прави на това място. 16. Защото сега избрах и осветих този дом за да е името ми там до века; и очите ми и сърдцето ми ще бъдат там във всичките дни. 17. И ти, ако ходиш пред мене както ходи Давид отец ти, и правиш всичко според колкото ти съм заповядал, и пазиш повеленията ми и съдбите ми, 18. тогаз ще

утвърдя престола на царството ти както направих завет с Давида отца ти и рекох: Няма да ти оскудее мъж управител над Израиля. 19. Ако ли се отвърнете вие, и оставите повеленията ми и заповедите ми които турих пред вас, и отидете та служите на други богове и им се поклоните, 20. тогаз ще ги изкореня от земята си която им дадох; и този дом който осветих за името си, ще го отхвърля от лицето си, и ще го направя за притча и поругание между всичките народи. 21. А за този дом който стана толкоз висок, всеки който минува покрай него ще остане учуден и ще рече: Защо Господ направи така на тази земя и на този дом? 22. И ще отговарят: Понеже оставиха Господа Бога на отците си който ги изведе из Египетската земя, та се прилепиха при други богове, и им се поклониха и служиха им, за това наведе на тях всичкото това зло.

ГЛАВА 8.

1. А в свършъка на двадесетте години в които Соломон съгради дома Господен и дома си, 2. градовете които Хирам бе дал Соломону, съгради ги Соломон, и насели там от Израилевите синове. 3. И отиде Соломон в Емат-сова и преукрепи се против него. 4. И съгради Тадмор в пустинята, и всичките градове на житниците които съгради в Емат. 5. Съгради още горния Веторон и долния Веторон, градове укрепени със стени, порти, и вереи, 6. и Ваалат, и всичките градове на житниците които имаше Соломон, и всичките градове на колесниците, и градовете на конниците, и все що пожела Соломон да съгради в Ерусалим, и в Ливан, и по всичката земя на царството си. 7. И всичките люде които бяха останали от Хетейците, и Аморейците, и Ферезейците, и Евейците, и Иевусейците, които не бяха от Израил, 8. но от чадата на онази които останаха в земята подир онез които Израилевите синове не изтребиха, тях Соломон направи подданници

дори до този ден. 9. А от Израилевите синове Соломон не направи раби за работата си, защото бяха мъже ратници, и князове на чиновниците му, и началници на колесниците му и на конниците му; 10. И тези бяха началниците на настоятелите които имаше цар Соломон, двесте и петдесет които началствуваха над людете. 11. И възведе Соломон Фараоновата дъщеря от Давидовия град в дома която съгради за нея; защото рече: Жена ми да не живее в дома на Давида Израилевия цар, понеже местата дето е влязвал ковчегът Божий свети са. 12. Тогаз принесе Соломон всесъжения Господу на олтаря Господен който съгради пред притвора; 13. и приносяше според както трябваше за всеки ден по заповедите на Моисея, в съботите, и в новомесечията, и в праздниците които ставаха три пъти в годината, - в праздника на безквасните, и в праздника на седмиците, и в праздника на шатрите. 14. И постави, според наредбата на Давида отца си, отделенията на свещениците в службата им, и Левитите в стражите им за да песнопеят и служат пред свещениците според както трябваше за всеки ден, и вратарите според отделенията им във всяка врата; защото такваз бе заповедта от Давида Божия человек. 15. И не се уклониха от царската заповед за свещениците и Левитите в нищо, нито за съкровищата. 16. А всичкото дело на Соломона се приготвяше от който ден се основа домът Господен доде се свърши. Така се свърши домът Господен. 17. Тогаз отиде Соломон в Есион-гавер и в Елот, върху брега на морето в Едомската земя. 18. И проводи му Хирам чрез ръката на рабите си кораби и раби изкусни по море, та отидоха съ Соломоновите раби в Офир; и взеха от там четиристотин и петдесет таланта злато та го донесоха на цар Соломона.

ГЛАВА 9.

1. А като чу Савската царица слуха Соломонов, дойде в Ерусалим да изкуси Соломона с гатанки; и имаше едно твърде голямо множество, и камили натоварени с аромати и с много злато и многоценни камене; и когато дойде при Соломона, говори с него за всичко що имаше на сърдцето си. 2. И изтълкува й всичките й въпроси; и не биде нищо скрито от Соломона което не й изтълкува. 3. И като видя Савската царица Соломонована мъдрост и дома, който съгради, 4. и ястията на трапезата му, и сяданията на рабите му, и стоенето служителите му, и облеклото им, и виночерпците му, и облеклото им, и възлизането му с което възлизаше в дома Господен, не остана дух в нея. 5. И рече на царя: Истинни са били думите които чух в земята си за твоето състояние и за мъдростта ти. 6. Но не вярвах на думите им доде дойдох и очите ми видяха; и, ето, нито половината от множеството на мъдростта ти не беше ми се известило: ти надминаваш слуха който чух. 7. Блажени мъжете ти, и блажени рабите ти, тези които стоят всякога пред тебе та слушат мъдростта ти. 8. Господ Бог твой да е благословен, който благоволи за тебе да те тури на престола си, цар на Господа Бога твоего. Понеже Бог твой възлюби Израиля за да го утвърди въ век, заради това те постави цар над тях за да правиш съд и правда. 9. И даде на царя сто и двадесет таланта злато, и твърде много аромати и многоценни камене; и не са били никога таквиз аромати, каквито Савската царица даде на цар Соломона. 10. Още и Хирамовите раби и Соломоновите раби които донесоха злато от Офир донесоха и алмугови дърва и многоценни камене. 11. И напарви царят от алмуговите дърва възхождения в дома Господен и в царския дом, и китари и псалтири за певците; и таквиз не бяха се явявали по-напред в Юдината земя. 12. И даде цар Соломон на Савската царица всичко що желаеше, каквото поиска, освен онова

което донесе тя на царя. И върна се та си отиде в земята си, тя и рабите й. 13. А тежината на златото което дохождаше на Соломона всяка година беше шестстотин шестдесет и шест таланта злато, 14. освен онова от купците и от това що внасяха търговците, и от всичките Арабски царе и от войводите на земята които доносяха злато и сребро Соломону. 15. И направи цар Соломон двесте щита от ковано злато, (шестстотин сикли ковано злато се иждивиха за всеки щит,) 16. и триста щитчета от ковано злато, (триста сикли злато се иждивиха за всяко щитче;) и тури ги царят в дома на Ливанската дъбрава. 17. Направи още царят велик слоновен престол, и позлати го с чисто злато. 18. И престолът имаше шест стъпала и златно подножие съединени с престола, и мишци от тук и от там на седалището, и два лъва стоещи от страните на мишците. 19. и дванадесет лъвове стоеха там от двете страни върх шестте стъпала. Таквоз не се е направило в никое царство. 20. И всичките съсъди за пиение на цар Соломона бяха от злато, и всичките съсъди на дома на Ливанската дъбрава от чисто злато: ни един от сребро: среброто се вменяваше за нищо в дните на Соломона. 21. Защото царят имаше кораби които отиваха в Тарсис с Хирамовите раби: еднъж в три години дохождаха корабите от Тарсис та доносяха злато и сребро, слонови зъби, и обезяни, и пауни. 22. И възвеличи се цар Соломон повече от всичките царе на земята с богатство и с мъдрост. 23. И всичките царе на земята търсеха лицето Соломоново за да чуят мъдростта му която Бог тури в сърдцето му. 24. И доносяха всеки от тях дара си, сребърни съсъди, и златни съсъди, и облекла, оръжия, и аромати, коне, и мъски, всяка година. 25. И имаше Соломон четири тисящи обори за коне и за колесници, и дванадесет тисящи конници, които тури в градовете на колесниците и при царя в Ерусалим. 26. И царуваше над всичките царе от реката до Филистимската земя и до

пределите на Египет. 27. И направи царят среброто в Ерусалим като камене, и кедрите направи като черниците които са в полето по множество. 28. И докарваха Соломону коне от Египет и от всичките места. 29. А останалите деяния на Соломона, първи и последни, не са ли писани в Книгата на Натана пророка, и в Пророчеството на Ахия Силонеца, и въ Виденията на Идо гледача против Иеровоама Наватовия син? 30. И царува Соломон в Ерусалим над всичкия Израил четиридесет години. 31. И заспа Соломон с отците си; и погребоха го в града на Давида отца му, и въцари се вместо него Ровоам син му.

ГЛАВА 10.

1. И отиде Ровоам в Сихем, защото в Сихем идеше всичкий Израил за да го направят цар. 2. И като чу това Иеровоам Наватовът син, който бе в Египет, дето бе побягнал от лицето на цар Соломона, върна се Иеровоам от Египет. 3. И проводиха та го повикаха. Тогаз дойдоха Иеровоам и всичкий Израил та говориха Ровоаму и рекоха: 4. Отец ти ожесточи ярема ни; сега прочее олекчи ти жестокото работене на отца ти и тежкия ярем който наложи върх нас, и ще ти работим. 5. А той им рече: Върнете се при мене след три дни. И отидоха си людете. 6. И съветва се цар Ровоам същ старейшините които предстояваха пред Соломона отца му като бе още жив, и говореше: Как ме съветвате вие да отговоря на тези люде? 7. И говориха му и рекоха: Ако се поведеш благосклонно към тези люде, и им угодиш, и им говориш добри думи, тогаз ще ти бъдат раби за всегда. 8. Но той отхвърли съвета на старейшините що му дадоха, и съветва се с младите, възпитаните с него, и предстоещите пред него. 9. И рече им: Що ме съветвате вие да отговоря на тези люде които ми говориха и рекоха: Олекчи ярема, който отец ти наложи върх нас? 10. И говориха му младите, възпитаните с него, и рекоха: Така ще говориш на тези люде които ти

говориха и рекоха: Отец ти направи тежък ярема ни, но ти го олекчи нам, - така ще им речеш: Малкият ми пръст ще бъде по-дебел от чреслата на отца ми. 11. Сега прочее, отец ми натовари на вас тежък ярем, а аз ще направя по-тежък ярема ви; отец ми ви наказа с бичове, а аз ще ви накажа съ скорпии. 12. И дойде Иеровоам и всичките люде при Ровоама в третия ден както бе говорил царят и рекъл: Върнете се при мене в третия ден. 13. И отговори им царят жестоко, и остави цар Ровоам съвета на старейшините. 14. И говори им според съвета на младите, е рече: Отец ми направи тежък ярема ви, но аз ще приложа на него, отец ми ви наказа с бичове, но аз ще ви накажа съ скорпии. 15. И не послуша царят людете, защото това нещо биде от Бога, за да изпълни Господ словото си което говори чрез Ахия Силонеца на Иеровоама Наватовия син. 16. И като видя всичкий Израил че царят не ги послуша, отговориха людете на царя и рекоха: Какъв дял имаме ние в Давида? никакво наследие нямаме в Иесеевия син: всеки в шатрите си, Израилю! промисли сега, Давиде, за дома си! И отиде всичкий Израил в шатрите си. 17. А за Израилевите синове които живееха в Юдините градове, Ровоам царуваше над тях. 18. И проводи цар Ровоам Адорама, който бе над данъците; а Израилевите синове го биха с камене, и умря. Заради това прибърза цар Ровоам да възлезе на колесницата за да побегне в Ерусалим. 19. Така отстъпи Израил от Давидовия дом дори до този ден.

ГЛАВА 11.

1. И като дойде Ровоам в Ерусалим, събра Юдиния и Вениаминовия дом сто и осемдесет тисящи избрани ратници за да направят бой против Израиля за да възвърнат царството Ровоаму. 2. Биде обаче слово Господне към Семаия человека Божия и рече: 3. Говори на Ровоама Соломоновия син, Юдиния цар, и на всичкия Израил в Юда и

въ Вениамин, и кажи. 4. Така говори Господ: Не възлизайте, нито ратувайте против братята си: върнете се всеки в дома си, защото от мене стана това нещо. И послушаха думите Господни та се върнаха, и не отидоха против Иеровоама. 5. И насели се Ровоам в Ерусалим, и съгради градове съ стени в Юда. 6. И съгради Витлеем, и Итам, и Текуе, 7. и Ветсур, и Сохо, и Одолам, 8. и Гет, и Мариса, и Зиф, 9. и Адораим, и Лахис, и Азика, 10. и Сарая, и Еалон, и Хеврон, които са в Юда и въ Вениамин, оградени градове. 11. И укрепи стражите, и тури в тях войводи, и влагалища за храна и елей и вино. 12. И въ всеки град тури щитове и копия, и укрепи ги твърде много. И под него бяха Юда и Вениамин. 13. И свещениците и Левитите които бяха в всичкия Израил събраха се при него от всичките си предели. 14. Защото Левитите оставиха предградията си и стяжанията си та дойдоха в Юда и в Ерусалим; понеже Иеровоам и синовете му бяха ги изпъдили от да свещенствуват Господу. 15. (И постави си той свещеници за високите места, и за бесовете, и за телетата които направи.) 16. И след тях, колкото от всичките Израилеви племена дадоха сърдцата си да търсят Господа Бога Израилева дойдоха в Ерусалим за да жъртвуват Господу Богу на отците си. 17. И укрепиха Юдиното царство, и укрепиха Ровоама Соломоновия син, три години, защото три години ходиха в пътя на Давида и на Соломона. 18. И взе си Ровоам жена Маелета дъщеря на Иеримота Давидовия син, и Авихаила дъщеря на Елиава Иесеевия син, 19. която му роди синове: Иеуса, и Самария, и Заама. 20. А подир нея взе Мааха Авесаломовата дъщеря, която му роди Авия, и Атая, и Зиза и Селомита. 21. И възлюби Ровоам Мааха Авесаломовата дъщеря повече от всичките си жени и от наложниците си; (защото взе осемнадесет жени и шестдесет наложници, и роди двадесет и осем синове и шестдесет дъщери;) 22. и постави Ровоам Авия син на Мааха княз да началствува над братята си, защото мислеше да го направи

цар. 23. И разумно като правеше, разсея всичките си синове по всичките Юдини и Вениаминови места, въ всеки ограден град, и даде им храна с изобилие. И поиска много жени.

ГЛАВА 12.

1. И като утвърди Ровоам царството си и се укрепи, остави закона Господен и всичкий Израил с него. 2. И в петото лето на Ровоамовото царство Сисак Египетският цар възлезе против Ерусалим, (понеже направиха беззаконие пред Господа,) 3. с тисяща и двесте колесници и шестдесет тисящи конници; и людете които дойдоха с него от Египет бяха безбройни, Ливийци, Сукияни, и Етиопяни. 4. И като превзе Юдините оградени градове дойде до Ерусалим. 5. Тогаз пророк Семаия дойде при Ровоама и при князовете на Юда що бяха се събрали в Ерусалим поради страха от Сисака та им рече: Така говори Господ: Вие ме оставихте; за това ви оставям и аз в ръката на Сисака. 6. И смириха се Израилевите князове и царят, и говореха: Праведен е Господ. 7. И когато видя Господ че се смириха, биде слово Господне към Семаия и казваше: Те се смириха: няма да ги изтребя, но ще им дам някакво избавление; и яростта ми няма да се излее върх Ерусалим чрез Сисаковата ръка. 8. Но ще му станат раби, за да познаят слугуването на мене и слугуването на земните царства. 9. И възлезе Сисак Египетският цар против Ерусалим та взе съкровищата на дома Господен и съкровищата на царския дом: всичко взе; взе още златните щитове които направи Соломон. 10. А вместо тях направи цар Ровоам медни щитове, и предаде ги в ръцете на началниците на телохранителите които вардеха входа на царския дом. 11. И когато влазяше царят в дома Господен, телохранителите дохождаха та ги вземаха, и пак ги доносяха в жилището на телохранителите. 12. И като се смири, повърна се от него гневът Господен за да го не разори

конечно; защото имаше още добри неща в Юда. 13. И укрепи се цар Ровоам в Ерусалим, и царуваше; защото Ровоам бе на възраст четиридесет и една година когато се въцари, и царува седемнадесет години в Ерусалим, в града който Господ избра от всичките Израилеви племена за да положи името си там. И името на майка му бе Наама Амонка. 14. И стори зло, понеже не оправи сърдцето си за да търси Господа. 15. А деянията на Ровоама, първите и последните, не са ли писани в Книгата на Семаия пророка и на Идо гледача в родословията? А имаше всякога боеве между Ровоама и Иеровоама. 16. И заспа Ровоам с отците си, и погребе се в Давидовия град; и въцари се вместо него Авия син му.

ГЛАВА 13.

1. И въцари се Авия над Юда в осемнадесетото лето на цар Иеровоама. 2. Три години царува в Ерусалим. А името на майка му бе Михаия, дъщеря на Уриила от Гавая. И имаше бран между Авия и Иеровоама. 3. И опълчи се Авия на бой с войска от силни ратници, четиристотин тисящи избрани мъже; а Иеровоам се опълчи на бой против него с осемстотин тисящи избрани мъже, силни с крепост. 4. И застана Авия на хълма Семараим, който е в гората Ефрем, и рече: чуйте ме, Иеровоаме, и всички Израилю. 5. Не трябва ли да познаете че Господ Бог Израилев даде царството над Израиля за всегда Давиду, нему и синовете му съ завет на сол? 6. А Иеровоам Наватовът син, рабът на Соломона Давидовия син, стана и подигна се против господаря си. 7. И събраха се при него нищожни и лоши человеци та се укрепиха против Ровоама Соломоновия син когато бе Ровоам бе млад и с меко сърдце и не можеше да устои против тях. 8. И сега вие казвате да станете против царството на Господа което е в ръцете на Давидовите синове, защото сте голямо множество, и имате съ себе си златни

телета които Иеровоам ви направи за богове. 9. Не отхвърлихте ли свещениците Господни, Аароновите синове и Левитите, и не направихте ли си свещеници според народите на другите земи? Всеки който прихожда да се освети с теле и седем овна става свещеник на онези които не са богове. 10. А за нас, Иеова е Бог наш, и не оставяме го; и свещениците които служат Господу са Ааронови синове, и Левитите върх служенето; 11. и всяка заран и всяка вечер горят пред Господа всесъжения и благовонен темян, и нареждат хлябовете на предложението върху чистата трапеза, и златния светилник и светилата му за да гори всяка вечер; защото ние пазим стражата на Господа Бога нашего; вие обаче го оставихте. 12. И, ето, Бог сам е с нас глава, и свещениците му с възклицателни тръби за да възклицават против вас. Синове Израилеви, не ратувайте против Господа Бога на отците си; защото няма да успеете. 13. А Иеровоам направи засадата да обиколи за да иде изотзад им, и те бяха пред лицето на Юда, а засадата зад тях. 14. И като разгледа Юда, ето, боят бе и отпред и отзад; и извикаха към Господа, и свещениците възтръбиха с тръбите. 15. Тогаз Юдините мъже възкликнаха; и като възкликнаха Юдините мъже, Бог порази Иеровоама и всичкия Израил пред Авия и Юда. 16. И бягаха Израилевите синове от лицето на Юда; и предаде ги Бог в ръката им. 17. И направиха Авия и неговите люде голямо поразение в тях; и паднаха смъртно ранени от Израиля петстотин тисящи избрани мъже. 18. И смириха се Израилевите синове в онова време; а Юдините синове се преукрепиха, понеже туриха надежда на Господа Бога на отците си. 19. И хогна Авия след Иеровоама, и взе от него градове, Ветил и селата му, и Иесана и селата й, и Ефрон и селата му. 20. И в дните на Авия не придоби вече сила Иеровоам, но порази го Господ, и умря. 21. И укрепи се Авия; и взе си четиринадесет жени, и роди двадесет и два сина и шестнадесет

дъщери. 22. А останалите деяния на Авия, и делата му, и словата му са
писани в Повестите на Пророк Идо.

ГЛАВА 14.

1. И заспа Авия с отците си, и погребоха го в Давидовия град; а вместо
него се въцари Аса син му. В неговите дни земята му се утиши десет
години. 2. И направи Аса което бе добро и право пред Господа Бога
своего. 3. Защото махна олтарите на чуждите богове и високите места,
и изтроши идолите, и изсече Ашерите. 4. И рече на Юда да търсят
Господа Бога на отците си, и да изпълняват закона и заповедите му. 5.
Махна още от всичките Юдини градове високите места и кумирите на
слънцето; и утиши се царството пред него. 6. И съгради крепки
градове в Юда, защото се утиши земята; и нямаше той бран в онези
години, понеже му даде Господ покой. 7. За това рече на Юда: Да
съградим тези градове, и да направим за тях стени и стълпове, порти
и вереи, доде сме господари на таз цемя; понеже потърсихме Господа
Бога нашего, потърсихме го, и даде ни покой от всякъде. И съградиха
и успяха. 8. А имаше Аса воинство от Юда триста тисящи които
носеха щитове и копия, а от Вениамина двесте и осемдесет тисящи
стрелци които носеха щитчета: всички тези бяха силни с крепост. 9. А
излезе против тях Зара Етиопянинът с воинство сто тми и с триста
колесници и дойде дори до Мариса. 10. И излезе Аса против него, та
се опълчиха на бой в дола Сефата, при Мариса. 11. И извика Аса към
Господа Бога своего и рече: Господи, не е нищо пред тебе да помагаш
на тези които са многина или на тези които нямат никаква сила:
помогни нам, Господи Боже наш; защото на тебе уповахме, и с твоето
име идем против това множество. Господи, ти си Бог наш: да се не
преукрепи человек против тебе. 12. И порази Господ Етиопяните пред
Аса и пред Юда; и побегнаха Етиопяните. 13. А Аса и людете които

бяха с него гониха ги дори до Герар; и паднаха от Етиопяните толкоз, щото не могоха вече да се съвземат, защото се истриха пред Господа и пред неговото воинство; и взеха користи твърде много. 14. И поразиха всичките градове около Герар, защото страхът Господен нападна върх тях; и оплениха всичките градове, защото имаше в тях користи твърде много. 15. Поразиха още и шатрите на скотовете, и взеха много овци и камили, и върнаха се в Ерусалим.

ГЛАВА 15.

1. Тогаз дойде Дух Божий на Азария Одидовия син; 2. и излезе да посрещне Аса и рече му: чуйте ме, Асо и всички Юдо и Вениамине: Господ е с вас докато вие сте с него; и ако го търсите, ще се намери у вас; ако ли го оставите, ще ви остави. 3. Много време стоя Израил без истиннаго Бога, и без свещеник поучаващ, и без закон; 4. но когато в утеснението си се обърнаха към Господа Бога Израилева и го потърсиха, намери им се. 5. И в онези времена нямаше мир на изходещия и на входещия, но бяха големи метежи между всичките жители на местата. 6. И съкрушаваше се народ от народ, и град от град; защото Бог ги смущаваше с всякакво утеснение. 7. А вие се укрепявайте, и да не ослабват ръцете ви; защото ще има мъзда за делото ви. 8. И когато чу Аса тези думи и пророчеството на Одида пророка, укрепи се, и отмахна мерзостите от всичката земя на Юда и на Вениамина и от градовете които бе взел от гората Ефрем, и поднови олтаря Господен който е отпред на предхрамието Господне. 9. И събра всичкия Юда и Вениамина, и които живееха с тях пришелци от Ефрема и Манасия и от Симеона; защото мнозина от Израиля прибягнаха при него като видяха че Господ неговий Бог бе с него. 10. И събраха се в Ерусалим в третия месец, в петнадесетото лето на царуването на Аса. 11. И принесоха жъртви Господу в онзи ден от

користите които донесоха, седемстотин говеда и седем тисящи овци.
12. И влязоха в завет да потърсят Господа Бога на отците си с всичкото
си сърдце и с всичката си душа, 13. и всеки който не потърси Господа
Бога Израилева да се умъртвява от малък до голям, от мъж до жена.
14. И заклеха се Господу с голям глас, и с възклицание, и с тръби, и с
рогове. 15. И всичкий Юда се развесели заради клетвата; защото се
заклеха с всичкото си сърдце, и потърсиха го с всичката си воля, и
намери им се. И даде им Господ покой от всякъде. 16. А още и майка
си Мааха отхвърли цар Аса от да е царица, понеже направи идол на
Ашера; и насече Аса идола й, и стри го, и изгори го в потока Кедрон.
17. Но високите места не се отмахнаха от Израиля; сърдцето обаче на
Аса бе съвършено през всичките му дни. 18. И донесе в дома Божий
посвещенията на отца си, и своите си посвещения, сребро, и злато, и
съсъди. 19. И не стана бран до тридесет и петото лето на царуването
на Аса.

ГЛАВА 16.

1. В тридесет и шестото лето от царуването на Аса, Вааса Израилевът
цар възлезе против Юда та съгради Рама, за да не оставя никого да
излиза нито да влиза при Аса Юдиния цар. 2. Тогаз Аса извади сребро
и злато из съкровищата на дома Господен и на царския дом та
проводи на Венадада Сирийския цар който живееше в Дамаск, и рече:
3. Уговор има между мене и тебе и между отца би и отца ти: ето,
пратих ти сребро и злато иди, развали уговора си с Вааса Израилевия
цар, за да се оттегли от мене. 4. И послуша Венадад цар Аса та
проводи началниците на силите си против градовете на Израиля и
поразиха Иион, и Дан, и Авел-маим, и всичките житници на
Нефталимовите градове. 5. И като чу това Вааса, престана да гради
Рама, и остави делото си. 6. А цар Аса взе със себе си всичкия Юда, та

дигнаха камените на Рама и дървата ѝ с които градеше Вааса; и с тях съгради Гава и Масфа. 7. А в онова време Ананий гледачът отиде при Аса Юдиния цар Аса та му рече: Понеже си уповал на Сирийския цар, и не си уповал на Господа Бога твоего, затова избегна войнството на Сирийския цар из ръката ти. 8. Етиопяните и Ливианите не бяха ли голямо войнство, с многочислени колесници и конници? и понеже упова ти на Господа, предаде ги в ръката ти. 9. Защото очите Господни претичат през всичката земя, за да се покаже силен за онези които имат сърдцето си съвършено към него. В това си сторил безумие; за това от нине ще имаш боеве. 10. И разгневи се Аса на гледача, и тури го в тъмница, защото се разсърди против него за това. И утесни Аса няколко от людете в онова време. 11. И, ето, деянията на Аса, първите и последните, ето, писани са в Книгата на Царете на Юда и на Израиля. 12. А в тридесет и деветото лято на царуването на Аса хвана го болест в нозете додето стана болестта му твърде тежка; нито в болестта си обаче потърси Господа, но лекарите. 13. И заспа Аса с отците си; и умря в четиридесет и първото лето на царуването си. 14. И погребоха го в гроба му който си изкопа в Давидовия град, и туриха го на одър пълен с благовоние и различни мироварени аромати; и направиха за него твърде много голямо горене от аромати.

ГЛАВА 17.

1. А въцари се вместо него Иосафат син му, и укрепи се против Израиля; 2. И тури сили в всичките оградени Юдини градове, и постави стражи в Юдината земя и в Ефремовите градове които бе превзел Аса баща му. 3. И Господ бе с Иосафата, понеже ходи в първите пътища на Давида отца си и не потърси Ваалимите, 4. но Бога на отца си потърси, и в неговите заповеди ходи, а не според делата на Израиля. 5. За това утвърди Господ царството в ръката му; и

всичкий Юда даде дарове на Иосафата; и придоби богатство и голяма слава. 6. И възвиси се сърдцето му в пътищата Господни; и още отмахна високите места и Ашерите от Юда. 7. А в третото лето от царуването си проводи началниците си Венхаила, и Авдия, и Захария, и Натанаила, и Михаия за да поучават в Юдините градове, 8. и с тях Левитите Семаия, и Натанаия, и Зевадия, и Асаила, и Семирамота, и Ионатана, и Адония, и Товия, и Товадония, Левитите, и с тях Елисама и Иорама свещениците. 9. И поучаваха в Юда имаще съ себе си книгата на закона Господен, и обхождаха всичките Юдини градове та поучаваха людете. 10. И нападна страх Господен на всичките царства на земите които бяха около Юда; и не ратуваха против Иосафата. 11. И от Филистимците донесоха дарове на Иосафата, и дан сребро: Аравяните още му докараха стада, овни седем тисящи и седемстотин и ярци седем тисящи и седемстотин. 12. И напредваше Иосафат и се увеличаваше твърде много; и съгради в Юда твърдели и градове на житници. 13. И имаше много работа в Юдините градове, и мъже ратници, силни с крепост, в Ерусалим. 14. А изчислението им бе това, според домовете на отечествията им: от Юда, тисященачалници: Адна началникът, и с него силни с крепост триста тисящи; 15. И след него Иоанан началникът, и с него двесте и осемдесет тисящи; 16. И след него Амасия Зехриевът син, който доброволно принесе себе си Господу, и с него двесте тисящи силни с крепост. 17. А от Вениамина, силен с крепост, Елиада, и с него двесте тисящи оръжени с лъкове и щитчета. 18. И след него Иозавад, и с него сто и осемдесет тисящи оръжени за бран. 19. Тези бяха които слугуваха на царя, освен онези които тури царят в оградените градове в всичкия Юда.

ГЛАВА 18.

1. И имаше Иосафат богатство и слава много; и направи сватовство с
Ахаава. 2. И след години слезе при Ахаава в Самария. И закла Ахаав
овци и говеда изобилно за него и за людете които бяха с него; и
предума го да възлезе в Рамот-галаад. 3. И рече Ахаав Израилевът цар
Ахав на Иосафата Юдиния цар: Дохождаш ли с мене в Рамот-галаад?
И той му отговори: Аз съм както ти, и людете ми както твоите люде;
ще бъдем с тебе в боя. 4. И рече Иосафат на Израилевия цар: Попитай
днес, моля, словото Господне. 5. И събра Израилевът цар пророците,
четиристотин мъже, та им рече: Да идем ли в Рамот-галаад за да
ратуваме? или да не ида? А те рекоха: Възлез, и Бог ще го предаде в
ръката на царя. 6. И рече Иосафат: Няма ли тук още някой пророк
Господен за да попитаме чрез него? 7. И рече Израилевът цар на
Иосафата: Има още един человек чрез когото можем да попитаме
Господа; но аз го мразя, защото не пророчествува добре за мене, но
всякога зло: Михей е, синът на Иемла. И рече Иосафат: Да не дума
царят така. 8. И повика Израилевът цар един скопец та рече: Доведи
скоро Михея сина на Иемла. 9. А Израилевът цар и Иосафата Юдинът
цар седеха, всеки на престола си, облечени с одежди, и седеха на
открито място при входа на Самарийската порта; и всичките пророци
пророкуваха пред тях. 10. И Седекия синът на Ханаана беше си
направил железни рогове, и рече: Така говори Господ: С тези ще
избодеш Сирийците доде ги свършиш. 11. И всичките пророци
пророкуваха така, и казаха: Възлез в Рамот-галаад, и ще имаш добър
успех; защото Господ ще го предаде в ръката на царя. 12. А вестителят
който отиде да повика Михея говори му и рече: Ето, думите на
пророците из едни уста са добри за царя; моля прочее и твоето слово
да е както на едного от тях, и говори доброто. 13. А Михей рече: Жив
Господ, което рече Бог мой, него ще говоря. 14. И тъй, дойде при царя;

и рече му царят: Михее, да идем ли в Рамот-галаад на бой? или да не ида? А той рече: Възлезте, и ще имате добър успех; защото ще се предаде в ръката ви. 15. И рече му царят: До колко пъти ще те заклевам да ми не говориш друго освен истината в име Господне? 16. А той рече: Видях всичкия Израил разпръснат по горите като овци които нямат овчар; и рече Господ: Те нямат господар нека се върнат всеки в дома си с мир. 17. И рече Израилевий цар Иосафату: Не рекох ли ти че не ще да прорече добро за мене, но зло? 18. И Михей рече: чуйте прочее словото Господне: Видях Господа че седи на престола си, и всичкото небесно воинство че предстои около него отдясно и отляво му. 19. И рече Господ: Кой ще прелъсти Ахаава Израилевия цар за да възлезе и да падне в Рамот-галаад? И един говори и рече така, а друг инак. 20. И излезе един дух та застана пред Господа и рече: Аз ще го прелъстя. И рече му Господ: Как? 21. И рече: Ще изляза и ще бъда лъжлив дух в устата на всичките му пророци. И рече Господ: Ще прелъстиш, още и ще сполучиш; излез та направи така. 22. И сега, ето, Господ тури дух лъжлив в устата на тези твои пророци, но Господ говори зло за тебе. 23. Тогаз се приближи Седекия синът на Ханаана та плесна Михея в ланитата, и рече: През кой път мина духът Господен от мене за да говори на тебе? 24. И рече Михей: Ето, ще видиш в който ден ще влазяш из клет в клет за да се укриеш. 25. И рече Израилевий цар: Хванете Михея та го върнете при Амона градския началник и при Иоаса царския син, 26. иречете: Така говори царят: Турете тогоз в тъмницата, и хранете го с хляб печален и с вода печална доде се върна с мир. 27. И рече Михей: Ако наистина се върнеш с мир, то Господ не е говорил чрез мене. И рече: чуйте вие, всички люде. 28. И възлезе Израилевът цар и Иосафат Юдинът цар в Рамот-галаад. 29. И рече Израилевий цар Иосафату: Аз ще се прелича и ще вляза в сражението; а ти облечи одеждите си. И преличи се

Израилевий цар, та влязоха в сражението. 30. А Сирийский цар бе заповядал на началниците на колесниците си и рекъл: Не се бийте нито с малък нито с голям, но само с Израилевия цар. 31. И като видяха началниците на колесниците Иосафата, тогаз те рекоха: Този е Израилевът цар; и обиколиха го за да го ударят. Но Иосафат извика; и помогна му Господ, и отвърна ги Бог от него. 32. И като видяха началниците на колесниците че не беше Израилевът цар, върнаха се от да го гонят. 33. А един человек устрели без да мери, и удари Израилевия цар между ставите на бронята; а той рече на колесничника: Завърни ръката си та ме изведи из войнството, защото се раних. 34. И сражението стана голямо в онзи ден; а Израилевий цар се удържа на колесницата срещу Сирийците дори до вечерта, и около захождането на слънцето умря.

ГЛАВА 19.

1. И върна се Иосафат Юдинът цар в дома си с мир в Ерусалим. 2. И излезе Ииуй Ананиевът син, гледачът, да го посрещне, и рече на цар Иосафата: На нечестивия ли помагаш, и тези ли, които мразят Господа, обичаш? Поради това, гняв от Господа има върх тебе. 3. Но намериха се в тебе добри работи, защото отмахна ти Ашерите от земята, и оправи сърдцето си за да търсиш Бога. 4. И насели се Иосафат в Ерусалим сетне излезе пак при людете от Вирсавее до гората Ефрем та ги обърна към Господа Бога на отците им. 5. И постави съдии в земята в всичките оградени Юдини градове, в всеки град. 6. И рече на съдиите: Гледайте що правите вие, защото не съдите за человека, но за Господа който е с вас в съдбата. 7. За това нека е върху вас страхът Господен; внимайте в деянията си; защото няма неправда при Господа Бога нашего, нито лицеприятие, нито дароприятие. 8. Още и в Ерусалим постави Иосафат от Левитите и

свещениците и от началниците на Израилевите отечествия за съда Господен и за препиранията; и върнаха се в Ерусалим. 9. И заповяда им и рече: Така ще правите с страх Господен, вярно и с съвършено сърдце. 10. И какво годе препиране ако дойде при вас от братята ви които живеят в градовете си, между кръв и кръв, между закон и заповед, повеления и узаконения, ще ги увещавате да не стават повинни Господу, та дойде гняв върх вас и върх братята ви: така правете и няма да станете повинни. 11. И, ето, Амария първосвещеникът ще бъде над вас в всяко дело Господне, и Зевадия Исмаиловът син, началникът на Юдиния дом, в всяко царско дело, а Левитите ще бъдат надзиратели пред вас. Бъдете мъжествени, и действувайте; и Господ ще бъде с добрия.

ГЛАВА 20.

1. А след това дойдоха против Иосафата Моавовите синове и Амоновите синове, и с тях от Амонците за да ратуват. 2. И дойдоха та известиха Иосафату и рекоха: Голямо множество иде против тебе из оттатък морето, от Сирия; и, ето, са в Асасон-тамар, който е Енгади. 3. А устраши се Иосафат, и даде себе си за да търси Господа, и прогласи пост по всичкия Юда. 4. И събраха се Юдините мъже за да искат помощ от Господа; още и от всичките Юдини градове дойдоха за да търсят Господа. 5. И застана Иосафат всред Юдиното и Ерусалимското събрание в дома Господен пред новия двор 6. та рече: Господи Боже на отците ни, не си ли ти Бог който си на небето? и не си ли ти който владееш над всичките царства на народите? и не е ли в ръката ти силата и крепостта, и никой не може да ти се съпротиви? 7. Не си ли ти Бог наш който си изпъдил жителите на тази земя пред людете си Израиля, и дал си я на семето на възлюбленаго си Авраама в век? 8. И населиха се в нея, и съградиха ти светилище в нея за името ти, и

рекоха: 9. Ако нападне върх нас зло, - меч, съд, или мор, или глад; - та застанем пред този дом и пред тебе, (защото името ти е в този дом,) и възопием към тебе в скръбта си, тогаз ще послушаш и помогнеш. 10. И сега, ето Амоновите и Моавовите синове, и онези от гората Сиир към които не си оставил Израиля да отиде когато идеха от Египетската земя, но се уклониха от тях и не ги изтребиха, 11. и ето как ни въздават и идат да ни изпъдят от наследието ти което си дал да наследим. 12. Боже наш, не щеш ли да ги съдиш? защото няма сила в нас за да противостоим на това голямо множество което иде върх нас, и не знаем що да правим; но към тебе са очите ни. 13. И стоеше всичкий Юда пред Господа с челедите си, жените си, и синовете си. 14. Тогаз дойде Дух Господен на Язиила Захариинния син, (а Захария е син на Венаия, а Венаия син на Иеиила, а Иеиила син на Матания,) Левитина, от Асафовите синове, всред събранието; 15. и рече: Слушайте, всички Юдо, и жители Ерусалимски, и ти царю Иосафате: така говори Господ вам: Не бойте се вие, нито да се устрашите от лицето на това голямо множество; защото боят не е ваш но Божий. 16. Слезте утре против тях ето възхождат през възхода Асис, и ще ги намерите при края на потока, пред пустинята Иеруил. 17. Няма да се биете вие в този бой; предстанете, стойте, и вижте спасението Господне с вас, Юдо и Ерусалиме не бойте се, нито да се устрашите утре излезте против тях и Господ е с вас. 18. И наведе се Иосафат с лице до земята; и всичкий Юда и Ерусалимските жители паднаха пред Господа та се поклониха Господу. 19. И станаха Левитите, от синовете на Каатовците и от синовете на Кореевците, да хвалят Господа Бога Израилева с глас много възвишен. 20. И станаха на утринта та излязоха към пустинята Текуе; и когато излязоха заповяда Иосафат та рече: Слушайте ме, Юдо и жители Ерусалимски; вярвайте в Господа Бога вашего, и ще се утвърдите; вярвайте

пророците му, и ще имате добър успех. 21. И като се съветва с людете нареди певци да пеят Господу и да песнословят великолепието на светинята му като излезат пред войнството, и да говорят: Славословете Господа, защото милостта му е във век. 22. И когато начнаха да пеят и да песнословят, Господ постави засади против Амоновите и Моавовите синове, и против онези от гората Сиир що бяха дошли върх Юда, и се удариха. 23. Защото станаха Амоновите и Моавовите синове върх жителите на гората Сиир за да ги изтребят и заличат; и като свършиха жителите на Сиир помогнаха си помежду си да се изтребят. 24. А Юда като отиде до стражата на пустинята погледна към множеството, и, ето, бяха мъртви тела паднали на земята, и никой не беше се избавил. 25. И когато дойдоха Иосафат и людете му за да ги оберат, намериха между мъртвите им тела твърде много богатство и скъпи съсъди и взеха си толкоз щото не можеха да ги преносят; и три дена обираха, защото користите бяха много. 26. И в четвъртия ден се събраха в Дола на Благословението, защото там благословиха Господа; за това се нарече името на онова място Дол на Благословение дори до този ден. 27. Тогаз всичките Юдини и Ерусалимски мъже, и Иосафат пред тях, тръгнаха да се върнат в Ерусалим с веселие, защото ги развесели Господ за неприятелите им. 28. И дойдоха в Ерусалим с псалтири и китари и тръби в дома Господен. 29. И нападна страх Божий на всичките царства на онез места когато чуха че Господ ратува против неприятелите на Израиля. 30. И умири се царството Иосафатово; защото неговий Бог му даде покой от всякъде. 31. И царува Иосафат над Юда. Тридесет и пет години на възраст бе когато се въцари, и царува двадесет и пет години в Ерусалим. И името на майка му бе Азува, дъщеря на Силея. 32. И ходи в пътя на Аса отца си; и не се уклони от него, и правеше което бе право пред Господа. 33. Но високите места не се отмахнаха;

защото людете не бяха още оправили сърдцата си към Бога на отците си. 34. А останалите деяния на Иосафата, първите и последните, ето, писани са в словата на Ииуя, Ананиевия син, който се споменува в Книгата на Израилевите Царе. 35. А след това съедини се Иосафат Юдинът цар с охозия Израилевия цар, на когото делата бяха нечестиви. 36. И съедини се с него за да направят кораби които да идат в Тарсис; и направиха корабите в Есион-гавер. 37. Тогаз Елиезер Додовът син, от Мариса, пророчествува против Иосафата и рече: Понеже си се съединил с Охозия, Господ сътри делата ти. И строшиха се корабите, и не могоха да идат в Тарсис.

ГЛАВА 21.

1. И заспа Иосафат с отците си и погребе се с отците си в Давидовия град; и възцари се вместо него Иорам син му. 2. И имаше братя, Иосафатови синове, Азария, и Иехиила, и Захария, и Азария, и Михаила, и Сафатия: всички тези бяха синове на Иосафата Израилевия цар. 3. И даде им баща им много дарове, - сребро, и злато, и многоценни неща, с градове оградени в Юда; но царството даде на Иорама, понеже бе първороден. 4. А когато се възвиси Иорам в царството на отца си и се утвърди, уби всичките си братя с меч, и неколцина още от Израилевите началници. 5. Тридесет и две години на възраст бе Иорам когато се възцари, и царува осем години в Ерусалим. 6. И ходи в пътя на Израилевите царе както направи Ахаавовът дом (защото жена му беше Ахаавова дъщеря,) и стори зло пред Господа. 7. Но Господ не рачи да изтреби Давидовия дом, заради завета който направи с Давида, и защото рече че ще даде светилник нему и на синовете му за всегда. 8. В неговите дни отстъпи Едом от под ръката на Юда та постави цар над себе си. 9. И замина Иорам с началниците си, и всичките колесници с него; и стана през нощ та

порази Едомците, които бяха го заобиколили, и началниците на колесниците. 10. Така отстъпи Едом от под ръката на Юда дори до този ден. Тогаз в истото време отстъпи и Ливна от под ръката му, понеже остави Господа Бога на отците си. 11. Той направи и високи места по горите на Юда, и направи Ерусалимските жители да блудствуват, и разврати Юда. 12. И дойде до него писмо от Илия пророка което казваше: Така говори Господ Бог на Давида отца ти: Понеже не ходи ти в пътищата на баща си Иосафата, и в пътищата на Аса Юдиния цар, 13. но ходи в пътя на Израилевите царе, и направи Юда и Ерусалимските жители да блудствуват по блудовете на Ахаавовия дом, още си избил и братята си, дома на отца си, по-добрите от тебе, 14. ето, Господ ще порази с голяма язва твоите люде, и чадата ти, и жените ти, и всичкия ти имот; 15. и ти ще бъдеш поразен с големи болести, с болест в чревата си, додето ти излязат чревата от болестта от ден на ден. 16. Подигна още Господ против Иорама духа на Филистимците и на Аравяните, които са близо до Етиопяните; 17. и възлязоха против Юда, и се устремиха на него, и разграбиха всичкия имот що се намери в царския дом, и синовете му още, и жените му, щото не му остана друг син освен Иоахаза най-младия от синовете му. 18. И след всичко това порази го Господ в чревата му с болест неизцелима; 19. и като се мина време, след изтичането на две години излязоха чревата от болестта му; и умря с люти боледувания. А людете му не му направиха горене от аромати според горенето за отците му. 20. Тридесет и две години на възраст бе когато се възцари, и царува в Ерусалим осем години, и отиде нежелаем; и погребоха го в града Давидов но не в царските гробища.

ГЛАВА 22.

1. И Ерусалимските жители направиха цар вместо него Охозия най-младия му син; защото пълковете които дойдоха с Аравяните в стана бяха убили всичките по-стари. И въцари се Охозия синът на Иорама Юдиния цар. 2. четиридесет и две години на възраст бе Охозия когато се въцари, и царува една година в Ерусалим; и името на майка му бе Готолия, дъщеря на Амрия. 3. И той ходи в пътищата на Ахавовия дом; защото съветница му беше майка му за да нечествува. 4. И стори зло пред Господа както Ахааловът дом; защото след смъртта на баща му, те му бяха съветници за погублението му. 5. И чрез техните съвети отиде с Иорама сина на Ахаава, Израилевия цар, на бой против Азаила Сирийския цар в Рамот-галаад; и поразиха Сирийците Иорама. 6. И върна се за да се изцери в Иезраел от раните що бяха го ранили в Рама когато ратуваше против Азаила Сирийския цар. И слезе Азария Иорамовът син, Юдинът цар, за да види Иорама Ахавовия син в Иезраел, понеже бе болен. 7. И от Бога стана погинването на Охозия с идването му при Иорама; защото, когато дойде, излезе с Иорама против Ииуя Намесиевия син когото помаза Господ да изтреби Ахаавовия дом. 8. И когато правеше Ииуй отмъщението против Ахаавовия дом, намери Юдините началници и синовете на Охозиевите братя, които слугуваха на Охозия, и ги уби. 9. И потърси Охозия; и хванаха го като бе скрит в Самария, и доведоха го при Ииуя; и убиха го; и погребоха го, защото рекоха: Син е на Иосафата който потърси Господа с всичкото си сърдце. И Охозиевътт дом нямаше сила да удържи вече царството. 10. А Готолия Охозиевата майка, като видя че умря син й, стана та изтреби всичкото царско семе на Юдиния дом. 11. Но Иосавеета дъщерята на царя взе Иоаса Охозиевия син та го открадна отсред царските синове като ги убиваха, и тури него и доилката му в ложницата. Така Иосавеета

дъщерята на цар Иорама, жената на Иодая свещеника, (защото бе сестра на Охозия,) скри го от лицето на Готолия, та не го уби. 12. И с тях бе скрит в дома Божий шест години; а Готолия царуваше върху земята.

ГЛАВА 23.

1. А в седмото лето укрепи се Иодай, като взе стоначалниците Азария Иероамовия син, и Исмаила Иоанановия син, и Азария Овидовия син, и Маасия Адаиевия син, и Елисафата Зехриевия син та направи завет с тях. 2. И обходиха Юда та събраха Левитите от всичките Юдини градове, и началниците на Израилевите отечествия, и дойдоха в Ерусалим. 3. И всичкото събрание направи завет с царя в дома Божий. И рече им: Ето, синът на царя ще се въцари, както говори Господ за Давидовите синове. 4. Това е дялото което ще направите: третата част от вас, от свещениците и от Левитите влазяте в събота, ще стоят на праговете вратари, 5. и третата в царския дом, и третата част в вратата на основанието, а всичките люде в дворовете на дома Господен. 6. И никой да не влазя в дома Господен, само свещениците и които от Левитите служат, те ще влазят, защото са свети; а всичките люде да вардят стражата Господня, 7. И левитите да обиколят царя, всеки да има оръжията си в ръката си; и който влезе в дома, да се умъртви; и ще бъдете с царя когато влазя и когато излазя. 8. И направиха Левитите и всичкий Юда по всичко според което заповяда Иодай свещеникът, и взеха всеки мъжете си които влазяха в събота, с тези които излазяха в събота; защото Иодай свещеникът не разпущаше отделенията. 9. И даде Иодай свещеникът на стоначалниците копията и щитчетата и щитовете на цар Давида които бяха в дома Божий. 10. И постави всичките люде, всеки мъж с оръжията му в ръката му, от дясната страна на дома дори до лявата страна на дома, при олтаря и

храма, около царя. 11. Тогаз изведоха царския син, и положиха на него
венеца и свидетелството, и направиха го цар. И помазаха го Иодай и
синовете му, и казваха: Да е жив царят! 12. И като чу Готолия гласа на
людете които тичаха и хвалеха царя, дойде при людете в дома
Господен, 13. та видя, и, ето, царят стоеше при стълпа си в входа, и
началниците и тръбите при царя; и всичките люде от земята се
радваха и тръбеха с тръбите, и пееха с музикалните оръдия певците и
онези които бяха изкусни да песнопеят: тогаз раздра Готолия дрехите
си и рече: Съзаклятие! Съзаклятие! 14. А Иодай свещеникът изведе
стоначалниците, началниците на воинството, та им рече: Извадете я
вън от редовете; и който я последва, да се умъртви с меч. Защото
свещеникът бе рекъл: Да я не умъртвите в дома Господен. 15. И туриха
ръце на нея; и когато отиде до входа на вратата на конете, в царския
дом, убиха я там. 16. И направи Иодай завет между себе си и всичките
люде и царя че ще бъдат люде Господни. 17. И влязоха всичките люде
в дома на Ваала та го събориха, и олтарите му и кумирите му
изпотрошиха, а Матана жреца на Ваала убиха пред олтарите. 18. И
нареди Иодай службите на дома Господен в ръцете на свещениците,
Левитите, които беше Давид разделил над дома Господен за да
приносят всесъженията Господни, както е писано в закона на Моисея,
с веселие и с песни според Давидовата наредба. 19. И постави
вратарите въ вратата на дома Господен, да не влазя никой нечист от
каква да е работа. 20. И взе стоначалниците, и кметовете, и
началниците на людете, и всичките люде от земята, та снеха царя от
дома Господен, и заминаха през високите врата в царския дом, и
туриха да седне царят на царския престол. 21. И възвеселиха се
всичките люде от земята; и градът се умири; а Готолия убиха с меч.

ГЛАВА 24.

1. Седем години на възраст бе Иоас когато се възцари, и царува четиридесет години в Ерусалим; и името на майка му бе Савия, от Вирсавее. 2. И стори Иоас което бе право пред Господа в всичките дни на Иодая свещеникът. 3. И взе му Иодай две жени; и роди синове и дъщери. 4. И след това дойде в сърдцето на Иоаса да поднови дома Господен. 5. И събра свещениците и Левитите та им рече: Излезте в Юдините градове та съберете от година до година от всичкия Израил сребро за поправяне на дома на Бога вашего, и побързайте за това нещо; Левитите обаче не побързаха. 6. И повика царят Иодая началника та му рече: Защо не си изискал от Левитите да съберат от Юда и от Ерусалим данъка на Мойсея раба на Господа и на събранието Израилево, за скинията на свидетелството? 7. Защото нечестивата Готолия и синовете й развалиха дома Божий; още и всичките посвещения на дома Господен посветиха на Ваалимите. 8. Направиха прочее по царска заповед един ковчежец, и туриха го при вратата на дома Господен извън. 9. И прогласиха в Юда и в Ерусалим да приносят Господу данъка наложения от Моисея раба Божий върху Израиля в пустинята. 10. И зарадваха се всичките князове и всичките люде, и вносяха, и туряха в ковчежеца доде се напълни. 11. И когато се доносяше ковчежецът при царските настоятели с ръката на Левитите, и коато те виждаха че е много среброто, дохождаше царският писец и настоятелят на първия свещеник та изпразднуваха ковчежеца, и доносяха та го поставяха пак на мястото му. Така правеха от ден на ден, и събраха много сребро. 12. И даваше го царят и Иодай на тези които правеха делото на работенето на дома Господен, и наемаха зидари и дърводелци за да подновяват дома Господен, още и ковачи и медоковачи за да поправят дома Господен. 13. И работеха работниците делото, и с ръката им успя делото на поправянето; и

докараха дома Божий в първото му състояние, и утвърдиха го. 14. И като свършиха, донесоха останалото сребро пред царя и Иодая, и от него направиха съсъди за дома Господен, съсъди за служене и всесъжение, и темянници, и златни и сребърни съсъди. И приносяха всесъжения в дома Господен непрестанно през всичките дни на Иодая. 15. И остаря Иодай, и сит бе от дни, и умря: сто и тридесет години на възраст бе когато умря. 16. И погребоха го в Давидовия град с царете, понеже стори добро в Израиля, и към Бога, и дома му. 17. А след смъртта на Иодая дойдоха началниците Юдини та се поклониха на царя. Тогаз царят ги послуша; 18. та оставиха дома на Господа Бога на отците си, и служиха на Ашерите и на идолите; и дойде гняв върх Юда и Ерусалим за това тяхно престъпление. 19. И проводи им пророци за да ги обърнат към Господа, и засвидетелствуваха против тях; но не дадоха слушане. 20. И дойде Дух Божий на Захария сина на Йодая свещеника, и застана над людете и рече им: Така говори Бог: Защо престъпвате вие заповедите Господни? Няма да успеете понеже вие оставихте Господа, и той вас остави. 21. И направиха съзаклятие против него та го убиха с камене, с заповед от царя, в двора на дома Господен. 22. И не си науми цар Иоас милостта която му направи Иодай отец му, но уби сина му; и той като умираше рече: Господ да види и да издири. 23. И в свършването на годината възлезе Сирийското войство против него; и дойдоха върх Юда и върх Ерусалим, и изтребиха всичките началници на людете отсред людете и проводиха всичките им користи до царя на Дамаск. 24. Ако и да дойде Сирийското войнство с малко мъже, Господ обаче предаде войнство твърде голямо в ръката им, понеже бяха оставили Господа Бога на отците си; така Сирийците извършиха съд против Иоаса. 25. А като тръгнаха от него и го оставиха в големи болести, рабите му направиха съзаклятие против него за кръвта на синовете на Йодая

свещеника, и убиха го на одъра му, и умре; и погребоха го в Давидовия град, но го не погребоха в царските гробища. 26. А онези които бяха направили съзаклятие против него бяха тези: Завад синът на Симеата Амонката, и Иозавад, синът на Самарита Моавката. 27. А за синовете му, и за множеството на товарите при него, и за поправянето на дома Божий, ето, писано е в повестите на Книгата на Царете. И въцари се вместо него Амасия син му.

ГЛАВА 25.

1. На двадесет и пет години бе Амасия като се въцари, и царува двадесет и девет години в Ерусалим; и името на майка му бе Иоадана, от Ерусалим. 2. И направи което бе право пред Господа, но не с съвършено сърдце. 3. А като се утвърди царството в ръцете му, умъртви рабите си, които убиха царя баща му. 4. чадата им обаче не умъртви, според писаното в закона, в Книгата на Моисея, дето Господ заповяда и рече: Бащите да не умират за чадата, нито чадата да умират за бащите; но всеки да умира за съгрешението си. 5. И събра Амасия Юда та постави от тях тисященачалници и стоначалници, според домовете на отечествията, по всичкия Юда и Вениамина; и изброи ги от двадесет години и нагоре, и намери ги триста тисящи избрани които да излязват на бой и да държат копие и щит. 6. Нае от Израиля още сто тисящи силни с крепост за сто таланта сребро. 7. И дойде при него человек Божий и рече: Царю, да не отиде с тебе Израилевото войнство; защото Господ не е с Израиля, с всичките Ефремови синове. 8. Но ако искаш да идеш, направи това, укрепи се за боя; Бог обаче ще те направи да паднеш пред врага, защото Бог има сила да помогне и да свали. 9. А Амасия рече на человека Божий: Но какво ще направим за стоте таланта които дадох на Израилевото войнство? А человекът Божий отговори: Господ е силен да ти даде

повече от тях. 10. Тогаз ги отлъчи Амасия, (войнството което бе дошло при него от Ефрема,) за да се върнат на мястото си; и разпали се върло гневът им върх Юда, и върнаха се на мястото с разпален гняв. 11. А Амасия се укрепи, и изведе людете си, и отиде в Дола на солта та порази Сиировите синове десет тисящи. 12. И десет тисящи живи заплениха Юдините синове, и закараха ги на върха на скалата та ги низринаха от върха на скалата; и всичките се строшиха. 13. Но тези мъже от войнството които върна Амасия за да не идат с него на бран нападнаха върх Юдините градове, от Самария дори до Веторон, та поразиха три тисящи от тях, и взеха много користи. 14. А Амасия като се върна от поразяването на Едомците донесе боговете на Сиировите синове та ги постави за себе си богове, и кланяше се пред тях, и приносяше им темян. 15. За това се разпали гневът Господен върху Амасия; и проводи при него пророк та му рече: Защо потърси ти боговете на този народ които не могоха да освободят своя си народ от ръката ти? 16. И като му говореше той, царят му рече: Съветник ли те поставиха на царя? Престани; защо да се умъртвиш? И престана пророкът като рече: Зная че Бог е турил намерение да те изтреби понеже направи ти това, и не послуша моя съвет. 17. Тогаз се съветва Амасия Юдинът цар, и проводи на Иоаса, сина на Иоахаза, Ииуевия син, Израилевия цар, и рече: Ела да се видим лице в лице. 18. И проводи Иоас Израилевът цар на Амасия Юдиния цар та рече: Трънът Ливански проводил на кедра Ливански и казал: Дай дъщеря си на сина ми за жена; но заминал един горски звяр който бил в Ливан, и стъпкал тръна. 19. Ти говориш Ето, поразих Едома, и сърдцето ти те надигна да се хвалиш. Седи сега в дома си; защо да се сплиташ в зло за което би паднал ти и Юда с тебе? 20. Но Амасия не послуша; защото от Бога бе това, за да ги предаде в ръката на неприятелите, понеже потърсиха Едомските богове. 21. Възлезе прочее Иоас

Израилевий цар, та се видяха лице с лице, той и Амасия Юдинът цар, въ Ветсемес, който принадлежи на Юда. 22. И поразен биде Юда пред Израиля; и побягнаха всеки в шатрите си. 23. И хвана Иоас Израилевът цар Амасия Юдиния цар, сина на Иоаса Иоахазовия син, въ Ветсемес, и доведе го в Ерусалим, и съсипа стената на Ерусалим, от портата Ефрем до портата на ъгъла, четиристотин лакти. 24. И като взе всичкото злато и сребро, и всичките съсъди които се намераха в дома Божий при Овид-едома, и съкровищата на царския дом, и человеци залог, върна се в Самария. 25. И поживя Амасия Иоасовът син Юдинът цар, след смъртта на Иоаса Иоахазовия син Израилевия цар, петнадесет години. 26. А останалите деяния на Амасия, първите и последните, ето, писани са в Книгата на Юдините и Израилевите Царе. 27. И след като се уклони Амасия от Господа, направиха съзаклятие против него в Ерусалим, и побягна в Лахис; но проводиха след него в Лахис та го убиха там. 28. И донесоха го на коне та го погребоха с отците му в града Юдин.

ГЛАВА 26.

1. А всичките Юдини люде взеха Озия, който бе на шестнадесет години, та го направиха цар вместо баща му Амасия. 2. Той съгради Елот, и възвърна го на Юда като заспа баща му царят с отците си. 3. Шестнадесет години на възраст бе Озия когато се възцари, и царува петдесет и две години в Ерусалим; и името на майка му бе Иехолия, от Ерусалим. 4. И направи което бе право пред Господа по всичко що беше сторил отец му Амасия. 5. И търсеше Бога в дните на Захария, който беше вещ в Божиите видения; и колкото време търсеше Господа, Бог му даваше успех. 6. И излезе та направи бран против Филистимците, и съсипа стената на Гет, и стената на Явни, и стената на Азот, и съгради градове в Азот и въ Филистимците. 7. И помогна

му Бог против Филистимците, и против Аравяните които живееха в Гур-ваал, и Маонците. 8. И дадоха Амонците дарове на Озия; и прочу се името му дори до входа на Египет, защото се укрепи крайно. 9. И съгради Озия стълпове в Ерусалим върху портата на ъгъла, и върху портата на дола, и върху къта на стената, и укрепи ги. 10. Съгради още и стълпове в пустинята, и изкопа много кладенци, защото имаше много скотове и в ниските места и в полетата, и орачи и лозари в горите и в Кармил; защото обичаше земеделието. 11. И имаше Озия войнство ратници които излазяха на бой с пълкове, според числото на изчислението им чрез Иеиила писеца и Маасия настоятеля, под ръката на Анания, един от царските военачалници. 12. Всичкото число на началниците на отечествията силните с крепост беше две тисящи и шестстотин. 13. И под ръката им имаше военна сила, триста и седем тисящи и петстотин, силни и юначни на бой, за да помагат на царя против неприятелите. 14. И приготви им Озия, за всичкото войнство, щитове, и копия, и шлемове, и брони, и лъкове, и пращи за камене. 15. И направи в Ерусалим машини, измислени от машинист, да стоят на стълповете и на ъглите за да хвърлят с тях стрели и големи камене; и прочу се името му на далеч, защото чудно му се помагаше, додето се укрепи. 16. Но като се укрепи, надигна се сърдцето му в разтление; и направи престъпление против Господа Бога своего, и влезе в храма Господен за да покади над олтаря на темяна. 17. И влезе след него Азария свещеникът, и с него осемдесет свещеници Господни, храбри мъже. 18. И съпротивиха се на цар Озия, и рекоха му: Не принадлежи на тебе, Озие, да кадиш Господу, но на свещениците, Аароновите синове, освещените да кадят: излез из светилището, защото си направил престъпление; и това не ще ти бъде за слава от Господа Бога. 19. А Озия, като имаше в ръката си кадилница за да кади, разяри се; и като се разяри на свещениците,

излезе проказата на челото му пред свещениците в дома Господен, близу при олтаря на темяна. 20. И погледна на него Азария първосвещеникът и всичките свещеници, и, ето, бе прокажен на челото си; и побързаха да го извадят от там; и даже сам той побърза да излезе, защото го порази Господ. 21. И прокажен беше цар Озия дори до деня на смъртта си; и живееше в отделна къща прокажен, понеже беше отбит от дома Господен; а над царския дом бе Иотам син му, и съдеше людете на земята. 22. А останалите деяния на Озия, първите и последните, писа пророк Исаия Амосовът син. 23. И заспа Озия с отците си; и погребоха го с отците му в оградата на царските гробища, защото рекоха: Прокажен е. И въцари се вместо него Иотам син му.

ГЛАВА 27.

1. На двадесет и пет години бе Иотам когато се въцари, и царува шестнадесет години в Ерусалим; а името на майка му бе Иеруса, Садокова дъщеря. 2. И направи което бе право пред Господа по всичко що стори баща му Озия; не влезе обаче в храма Господен. И людете бяха още развращени. 3. Той съгради високите врата на дома Господен, и съгради много върх стената на Офил. 4. Съгради още и градове в Юдините гори, и в дъбравите съгради твърдели и стълпове. 5. И като направи бран с царя на Амоновите синове, преукрепи се против тях; и в онова лето Амоновите синове му дадоха сто таланта сребро, и десет тисящи корове жито, и десет тисящи ечимик. Толкоз му платиха Амоновите синове, и втората година, и третата. 6. И укрепи се Иотам, понеже управяше пътищата си пред Господа Бога своего. 7. А останалите деяния на Иотама, и всичките му боеве, и пътищата му, ето, писани са в Книгата на Израилевите и Юдините Царе. 8. На двадесет и пет години бе когато се въцари, и царува

шестнадесет години в Ерусалим. 9. И заспа Иотам с отците си; и
погребоха го в Давидовия град; а вместо него се въцари Ахаз син му.

ГЛАВА 28.

1. На двадесет години бе Ахаз когато се въцари, и царува шестнадесет
години в Ерусалим; не направи обаче което бе право пред Господа
както Давид отец му; 2. но ходи в пътищата на Израилевите царе, и
направи още на Ваалимите леяни идоли. 3. И той покади в дола на
Еномовия син, и приведе чадата си през огъня според мерзостите на
езичниците които изпъди Господ от лицето на Израилевите синове. 4.
И жъртвуваше и кадеше на високите места, и на хълмовете и под
всяко зелено дърво. 5. За това Господ неговий Бог предаде го в ръката
на Сирийския цар; и поразиха го Сирийците, и взеха пленници
голямо множество от него, и отведоха ги в Дамаск. Още и предаден
биде в ръката на Израилевия цар, който го порази с голямо
поразение. 6. Защото Факей Ромелиевът син уби от Юда сто и
двадесет тисящи в един ден, всичките силни с крепост, понеже бяха
оставили Господа Бога на отците си; 7. И Зехрий, мъж силен от
Ефрема, уби Маасия царския син, и Азрикама настоятеля на палата, и
Елкана втория след царя. 8. И плениха Израилевите синове от братята
си двесте тисящи жени, синове, и дъщери; взеха още и много користи
от тях, и отнесоха користите в Самария. 9. А имаше там пророк
Господен на име Одид; и излезе да посрещне войнството, което
идеше в Самария та им рече: Ето, понеже Господ Бог на отците ви се
разгневи на Юда предаде ги в ръката ви, и вие ги убихте с ярост която
стигна до небето. 10. И сега казвате да покорите Юдините и
Ерусалимските синове за раби и рабини на себе си. Няма ли у вас, у
сами вас, престъпления против Господа Бога вашего? 11. Сега прочее
послушайте ме, и върнете пленниците които заробихте от братята си,

защото гняв на ярост Господня лежи върх вас. 12. И станаха някои от
князовете на Ефремовите синове, Азария Иоанановът син, Варахия
Месилемотовът син, и Езекия Селумовът син, и Амаса Адлаевът син,
против идещите от боя 13. та им рекоха: Не въвождайте тук
пленниците; защото като вече беззаконнувахме Господу, вие искате
да притурите на греховете ни и на престъпленията ни; защото
престъплението ни е голямо, и яростен гняв лежи върх Израиля. 14. И
войните оставиха пленниците и користите пред князовете и пред
всичкото събрание. 15. И станаха мъжете, наименуваните по име, та
взеха пленниците, и всичките голи между тях облекоха от користите;
и облекоха ги, и обуха ги, и дадоха им да ядат и да пият, и помазаха
ги, а всичките немощни от тях пренесоха на осли та ги заведоха в
Ерихон, града на финиците, при братята им и върнаха се в Самария.
16. В онова време цар Ахаз проводи до Асирийските царе да му
помогнат, 17. защото дойдоха пак Едомците та поразиха Юда и взеха
пленници. 18. И Филистимците нападнаха на полянските градове и в
южната страна на Юда, и превзеха Ветсемес, и Еалон, и Гедирот, и
Сокхо и селата му, и Тамна и селата й, и Гимзо и селата му, и се
населиха там. 19. Защото Господ смири Юда заради Ахаза Израилевия
цар понеже разврати Юда и нечествува много против Господа. 20. И
дойде при него Теглат-феласар Асирийският цар и го утесни, а го не
подкрепи; 21. Защото Ахаз като оголи дома Господен, и царския дом,
и началниците, даде на Асирийския цар всичкото; но не му биде за
помощ. 22. И въ времето на утеснението си още повече нечествува
против Господа такъв бе цар Ахаз. 23. И жъртвуваше на Дамасковите
богове които го поразиха, и думаше: Понеже боговете на Сирийските
царе им помагат, на тях ще принеса жъртва за да помогнат и на мене.
Но те станаха причина на падане нему и на всичкия Израил. 24. И
събра Ахаз съсъдите на дома Божий, и съсече съсъдите на дома

Божий, и затвори дверите на дома Господен, и направи си олтари в
всеки ъгъл в Ерусалим. 25. И въ всеки Юдин град направи високи
места да кади на други богове, и прогневи Господа Бога на отците си.
26. А останалите негови деяния, и всичките му пътища, първите и
последните, ето, писани са в Книгата на Юдините и Израилевите
Царе. 27. И заспа Ахаз с отците си; и погребоха го в града, в Ерусалим,
но го не занесоха в гробищата на Израилевите царе, а вместо него се
въцари Езекия син му.

ГЛАВА 29.

1. Езекия като се въцари беше на двадесет и пет години, и царува
двадесет и девет години в Ерусалим; и името на майка му беше Авия,
Захарийна дъщеря. 2. И направи което бе право пред Господа по
всичко що направи Давид отец му. 3. В първото лето на царуването
си, в първия месец, той отвори дверите на дома Господен и ги
поправи. 4. И въведе свещениците и Левитите, и събра ги на
източната стъгда 5. та им рече: чуйте ме, Левити: осветете се сега, и
осветете храма на Господа Бога на отците си, и извадете нечистотата
от светото място. 6. Защото отците ни отстъпиха, и сториха зло пред
Господа Бога нашего, и оставиха го, и отвърнаха лицето си от
жилището Господне, и обърнаха гърб, 7. и затвориха дверите на
предхрамието, и угасиха светилниците, и темян не кадеха, и
всесъжения не приносяха на Бога Израилева в светото място. 8.
Заради това гневът Господен дойде върх Юда и Ерусалим, и предаде
ги на утеснение, на смятение, и на звиздане, както видите с очите си.
9. Защото, ето, отците ни паднаха от нож, и синовете ни, и дъщерите
ни, и жените ни са за това в плен. 10. Сега прочее, имам на сърдце да
направим завет с Господа Бога Израилева за да отвърне гнева на
яростта си от нас. 11. чада мои, не бивайте небрежливи сега; защото

Господ ви избра да предстоявате пред него, да му слугувате, и да сте
му служители, и да кадите. 12. Тогаз станаха Левитите, Маат
Амасаевът син и Иоил Азариевът син от синовете на Каатовците, а от
Мерариевите синове Кис Авдиевът син и Азария Ялелеиловът син, а
от Герсоновците Иоах синът на Зема и Еден синът на Иоаха; 13. А от
Елисафановите синове Симрий и Иеиил; а от Асафовите синове
Захария и Матания; 14. А от Емановите синове Иехиил и Семей, а от
Иедутуновите синове Семаия и Озиил; 15. и събраха братята си та се
осветиха, и дойдоха както заповяда царят, според словото Господне,
да очистят дома Господен. 16. И влязоха свещениците в по-
вътрешното на дома Господен за да го очистят; и всичката нечистота
която намериха в храма Господен извадиха в двора на дома Господен;
а Левитите взеха та я изнесоха вън в потока Кедрон. 17. И начнаха да
освещават в първия ден на първия месец, и в осмия ден на месеца
влязоха в предхрамието Господне; и осветиха дома Господен в осем
дни, и в шестнадесетия ден на първия месец свършиха. 18. Тогаз
влязоха вътре при цар Езекия та рекоха: Очистихме всичкия дом
Господен, и олтаря на всесъжението и всичките му съсъди, и
трапезата на предложението и всичките й съсъди; 19. И всичките
съсъди които оскверни цар Ахаз в царуването си когато отстъпи
приготвихме и осветихме; и ето ги пред олтаря Господен. 20. Тогаз
стана рано цар Езекия, и събра градските началници та възлезе в дома
Господен. 21. И докараха седем юнци, и седем овци, и седем агнета, и
седем ярци в приношение за грях за царството и за светилището и за
Юда; и рече на свещениците, синовете Ааронови, да ги принесат на
олтаря Господен. 22. И заклаха юнците; и взеха свещениците кръвта
та попръскаха по олтаря, подобно заклаха овците, и попръскаха
кръвта по олтаря. 23. Сетне прикараха ярците, които бяха приношение
за грях пред царя и събранието, и положиха ръцете си на тях; 24. и

заклаха ги свещениците, и попръскаха по олтаря кръвта им в приношение за грях за да направят умилостивение за всичкия Израил; защото царят заповяда да стане всесъжението и приножението за грях за всичкия Израил. 25. И постави Левитите в дома Господен с кимвали, с псалтири, и с китари, според заповедването на Давида, и на Гада гледача царев, и на пророка Натана; защото заповядването бе от Господа чрез пророците му. 26. И станаха Левитите с Давидовите музикални оръдия, и свещениците с тръбите. 27. И рече Езекия да принесат всесъжението на олтаря. И когато начна всесъжението, начна пението Господне с тръбите и с оръдията на Давида царя Израилева. 28. И кланяше се всичкото събрание, и певците все пееха, и тръбите тръбеха доде се свърши всесъжението. 29. И като свършиха да приносят, преклониха колена царят и всичкити които се намираха с него та се поклониха. 30. И рече на Левитите Езекия царят и князовете да песнословят Господа с думите на Давида и на Асафа гледача. И пееха с веселия; и наведоха се та се поклониха. 31. Тогаз отговори Езекия и рече: Сега сте освещени Господу: пристъпете та принесете жъртви и благодарителни приношения в дома Господен. И принесе събранието жъртви и благодарителни приношения; и всеки който имаше усърдие всесъжения. 32. И стана числото на всесъженията които принесе събранието седемдесет юнци, сто овни, двесте агнета: всички тези бяха за всесъжения Господу; 33. а посвещенията бяха шестстотин говеда и три тисящи овци. 34. Свещениците обаче бяха малцина, и не можеха да одерат всичките всесъжения: за това братята им Левитите помогнаха им доде се свърши работата и доде се осветиха свещениците; защото Левитите бяха по-усърдни за да се осветят нежели свещениците. 35. А пък всесъженията бяха много, наедно с тлъстините на примирителните приношения, и с възлиянията за

всяко всесъжение. Така се нареди службата на дома Господен. 36. И развесели се Езекия и всичките люде че Бог предуготви людете, понеже това нещо стана внезапно.

ГЛАВА 30.

1. И проводи Езекия по всичкия Израил и Юда, писа още и писма на Ефрема и Манасия за да дойдат в Дома Господен в Ерусалим да направят пасха на Господа Бога Израилева. 2. Защото се съветва царят, и князовете му и всичкото събрание в Ерусалим да направят пасхата въ втория месец. 3. Понеже не могоха да я направят в онова време, защото нямаше доволно свещеници освещени, и людете не бяха се събрали в Ерусалим. 4. И това нещо се видя угодно на царя и на всичкото събрание. 5. За това решиха да прогласят по всичкия Израил, от Вирсавее до Дан, да дойдат за да направят пасха на Господа Бога Израилева в Ерусалим; защото от много време не бяха направили според писаното. 6. И отидоха скороходците с писмата от царя и князовете му по всичкия Израил и Юда според заповедта на царя, и говореха: Синове Израилеви, обърнете се към Господа Бога на Авраама, на Исаака, и на Израиля; и той ще се обърне към останалите от вас, колкото се избавихте от ръката на Асирийските царе. 7. И не ставайте както отците ви и както братята ви които нечествуваха на Господа Бога на отците си; и предаде ги в запустение както видите. 8. Сега не ожесточавайте врата си както отците ви: покорете се Господу, и влезте в светилището му което освети за винаги, и работете на Господа Бога вашего, за да отвърне яростта на гнева си от вас. 9. Защото ако се обърнете към Господа, братята ви и чадата ви ще намерят милост пред тези които са ги пленили, и ще се повърнат в таз земя; защото щедър и милостив е Господ Бог ваш, и няма да отвърне лицето си от вас ако се обърнете към него. 10. И преминаха

скороходците из град в град през Ефремовата и Манасийната земя и до Завулона; но те им се присмяха и подиграха се с тях. 11. Но някои от Асира и Манасия и Завулона смириха се и дойдоха в Ерусалим. 12. А над Юда бе ръка Божия за да им даде едно сърдце да направят по заповедта на царя и на князовете според словото Господне. 13. И събраха се в Ерусалим много народ за да направят праздника на безквасните във втория месец, събрание твърде голямо. 14. И станаха та отмахнаха олтарите които бяха в Ерусалим, и всичките олтари на темяна отмахнаха та ги хвърлиха в потока Кедрон. 15. И заклаха агнетата на пасхата в четиринадесетия ден на втория месец; и засрамиха се свещениците и Левитите та се осветиха, и внесоха всесъжения в дома Господен. 16. И застанаха на мястото си според чина си, според закона на Моисея Божия человек; и пръскаха свещениците кръвта като я вземаха от ръката на Левитите. 17. Защото бяха мнозина в събранието които не бяха се осветили; за това взеха Левитите товара да заколят агнетата на пасхата за всекиго който не беше чист, за да ги осветят Господу. 18. Понеже голяма част от людете, мнозина от Ефрема, и Манасия, Исахара, и Завулона, не бяха се очистили, но ядоха пасхата не според писаното. Но Езекия се помоли за тях и рече: Благий Господ да бъде милостив на всекиго, 19. който управя сърдцето си за да търси Бога, Господа Бога на отците си, ако и не според очищението на светилището. 20. И послуша Господ Езекия та прости людете. 21. И направиха Израилевите синове които се намираха в Ерусалим праздника на безквасните седем дни с голямо веселие; и славословеха Левитите и свещениците Господа всеки ден с оръдия звучеще пред Господа. 22. И говори Езекия според сърдцето на всичките Левити които имаха добро знание за Господа; и ядяха през праздника седем дни, жъртвуваще примирителни жъртви, и славословеще Господа Бога на отците си. 23. И съветва се всичкото

събрание да празднуват други седем дни; и празднуваха други седем дни с веселие. 24. Защото принесе Езекия Юдинът цар на събранието тисяща юнци и седем тисящи овци; и князовете принесоха на събранието тисяща юнци и десет тисящи овци; и осветиха се много свещеници. 25. И възвесели се всичкото Юдино събрание, и свещениците, и Левитите, и всичкото събрание което се стече от Израиля, и чужденците които дойдоха от Израилевата земя, и които живееха в Юда. 26. И стана голямо веселие в Ерусалим; защото от дните на Соломона Давидовия син, Израилевия цар, не бе ставало таквоз нещо в Ерусалим. 27. След това станаха Левитите, свещениците, та благословиха людете; и послуша се гласът им от Господа, и отиде молитвата им на небето, светото негово жилище.

ГЛАВА 31.

1. А като се свърши всичко това, всичкий Израил които се намериха излязоха по Юдините градове та изпотрошиха кумирите, и изсякоха Ашерите, и съсипаха високите места и олтарите по всичкия Юда и Вениамина, тъй и в Ефрема и Манасия, доде свършиха. Тогаз се върнаха всичките Израилеви синове, всеки в стяжанието си в градовете си. 2. И нареди Езекия отделенията на свещениците и на Левитите, според отделенията им, всекиго според служението му, свещениците и Левитите за всесъженията и примирителните приношения, за да служат и да славословят и да песнопеят въ вратата на стана Господен. 3. Нареди и царския дял от имота си за всесъженията, за утренните и вечерните всесъжения, и за всесъженията на съботите и на новомесечията и на праздниците, според писанието в закона Господен. 4. Рече още на людете които живееха в Ерусалим да дават дела на свещениците и на Левитите, за да се укрепяват в закона Господен. 5. И като се издаде тая заповед,

Израилевите синове донесоха много начатки от жито, вино, и елей, и мед и от всичките земни плодове; донесоха още изобилно и десетъците от всяко нещо. 6. И Израилевите и Юдините синове които живееха в Юдините градове, и те донесоха десетъците от говеда и овци, и десетъците на светите неща посветените на Господа техния Бог, и туриха ги на купове. 7. В третия месец начнаха да правят куповете, и в седмия месец свършиха. 8. И когато дойдоха Езекия и князовете та видяха куповете, благословиха Господа и неговите люде Израиля. 9. Сетне попита Езекия свещениците и Левитите за куповете. 10. И отговори му Азария първият свещеник, от дома Садоков, и му рече: От както начнаха да доносят приносите в дома Господен, яли сме до насищене, и остана твърде много; защото Господ благослови людете си, и останалото е това изобилие. 11. Тогаз рече Езекия да приготвят клетове в дома Господен; и приготвиха, 12. и внесоха вярно приносите, и десетъците, и посвещенията; а връх тях бе настоятел Хонения Левитинът, и след него Семей брат му. 13. А Иехиил, и Азазия, и Нахат, и Асаил, и Иеримот, и Иозавад, и Елиил, и Исмахия, и Маат, и Ванаия бяха надзиратели под ръката на Хонения и Семея брата му, чрез заповед на Езекия царя и на Азария настоятеля на дома Божий. 14. А Коре синът на Иемна Левитина, вратарят към изток бе над самоволните приноси Богу, за да раздава приносите Господни и пресветите неща. 15. а след него Еден, и Миниамин, и Исус, и Семаия, и Амария, и Сехания в градовете на свещениците; на които бе препоръчено да раздават на братята си според отделенията им, равно на голямия и на малкия, 16. на всекиго който влазяше в дома Господен повседневния му дял за служенето им в службата им според отделенията им, освен мъжките им които се изброиха според родословие на възраст от три години и нагоре. 17. А изброението на свещениците и на Левитите стана според дома на отечествията им на

възраст от двадесет години и нагоре, според службите им, според отделенията им,- 18. и на всичките им челяди, на жените им и на синовете им, и на дъщерите им, в всичкото събрание, които се изброиха по родословие; защото вярно се осветиха в освещение. 19. А за Аароновите синове, свещениците в полетата на градските им предградия, имаше въ всеки град человеци определени по име за да дават дялове на всичките мъжки между свещениците и на всичките изброени между Левитите. 20. И така направи Езекия в всичкия Юда; и стори което бе добро и право и истинно пред Господа Бога своего. 21. И въ всяко дело което начна в служенето на дома Божий и в закона и в заповедите, като търсеше Бога своего, от все сърдце го вършеше и успяваше.

ГЛАВА 33.

1. След тези дела и тази истина дойде Сенахирим Асирийският цар та влезе в Юда, и разположи стана си против крепките градове, и рече да ги покори на себе си. 2. И като видя Езекия че Сенахирим дойде, и намерението му бе да ратува против Ерусалим, 3. съветва се с князовете си и съ силните си да затикне водите на източниците които са вън от града; и помогнаха му. 4. И събраха се много люде та затикнаха всичките източници и потока който тече през сред земята, защото казваха: Асирийските царе като дойдат, защо да намерят много вода? 5. И укрепи се Езекия и съгради пак всичката стена която бе разсипана, и възвиси стълповете ѝ и друга стена извън, и поправи Мило на Давидовия град, и направи много копия и щитове. 6. И тури войводи над людете, и събра ги при себе си в стъгдата на градската порта, и говори според сърдцето им и рече: 7. Бъдете крепки и мъжествени, не бойте се нито да се устрашите от лицето на Асирийския цар и от лицето на всичкото множество което е с него;

защото по-мнозина са с нас нежели с него. 8. С него са плътски мишци; а с нас е Господ Бог наш за да ни помогне и да се бие в боевете ни. И укрепиха се людете от думите на Езекия Юдиния цар. 9. След това проводи Сенахирим Асирийският цар рабите си в Ерусалим (а той, като имаше съ себе си всичките си началници, обсаждаше Лахис) до Езекия Юдиния цар и до всичкия Юда който бе в Ерусалим, и рече: 10. Така говори Сенахирим Асирийският цар: На що се надеете та седите обсадени в Ерусалим? 11. Не прелъщава ли ви Езекия за да ви предаде на смърт от глад и от жажда като казва: Господ Бог наш ще ни освободи от ръката на Асирийския цар? 12. Не е ли този Езекия който махна високите му места и олтарите му, и говори на Юда и на Ерусалим и каза: Пред един само олтар ще се кланяте, и върху него ще кадите? 13. Не знаете ли що сторих аз и отците ми на всичките люде на земите? Могоха ли боговете на народите на тез земи да избавят земята си от ръката ми? 14. Кой от всичките богове на онези народи които отците ми изтребиха е могъл да избави людете си от ръката ми, та да може и вашият Бог да ви избави от ръката ми? 15. Сега прочее да ви не мами Езекия, и да ви не прелъщава така, и не вярвайте го; защото никой бог на никой народ или царство не може да избави людете си от ръката ми и от ръката на отците ми, - та ваший ли Бог ще може да ви избави от ръката ми? 16. И още повече говориха слугите му против Господа Бога и против раба му Езекия. 17. И писа писма за да укори Господа Бога Израилева, и да говори против него и да каже: Както боговете на народите на тези земи не избавиха своите люде от ръката ми, така и Езекиинът Бог няма да избави людете си от ръката ми. 18. Тогаз извикаха на Юдейски с голям глас към Ерусалимските люде които бяха по стената, за да ги устрашат и да ги смутят, та да превземат града; 19. и говориха против Бога Ерусалимскаго както против боговете на народите на

земята, които са дела на човечески ръце. 20. И за това се помоли Езекия царят и Исаия пророкът, Амосовът син, и викнаха към небето. 21. И проводи Господ ангела, който погуби всичките силни с крепост, и князовете, и войводите в стана на Асирийския цар. И върна се с посрамено лице в земята си. И когато влезе в дома на бога си, тези що бяха излезли из утробата му, убиха го там с нож. 22. Така избави Господ Езекия и Ерусалимските жители от ръката на Сенахирима Асирийския цар, и от ръката на всичките, и утвърди ги отвсякъде. 23. И мнозина донесоха дарове Господу в Ерусалим, и многоценни неща на Езекия Юдиния цар; и възвеличи се от тогаз пред всичките народи. 24. В онези дни разболя се Езекия до смърт, и помоли се Господу: и говори му Господ и даде му знамение. 25. Но не въздаде Езекия според станалото нему благодеяние, защото се превъзнесе сърдцето му; за това нападна гняв на него и на Юда и Ерусалим. 26. Но смири се Езекия за превъзнесението на сърдцето си, той и Ерусалимските жители, и не дойде на тях гневът Господен в Езекийните дни. 27. И придоби Езекия богатство и слава много голяма; и направи си съкровища за сребро и злато, и за многоценни камене, и за аромати, и за щитове, и за всякакъв вид избрани съсъди 28. и житници за дохода на житото и на виното и на елея, и обори за всякакъв вид скотове, и огради за стадата. 29. И направи си градове, и придоби овци и говеда множество; защото Бог му даде имот твърде много. 30. Този Езекия затикна още и горния извор на водата на Гион, и управи я долу към запад на Давидовия град. И успя Езекия във всичките си дела. 31. Но в работата на посланниците които му проводиха Вавилонските князове да изпитат за знамението което стана в земята, остави го Бог, за да го изкуси и да познае всичко що беше на сърдцето му. 32. А другите деяния на Езекия, и добрините му, ето, писани са във Видението на пророк Исаия Амосовия син, в Книгата на

Юдините и Израилевите Царе. 33. И заспа Езекия с отците си, и погребоха го в по-високия от градовете на Давидовите синове; и всичкий Юда и Ерусалимските жители му направиха чест в смъртта му; а вместо него се въцари Манасия син му.

ГЛАВА 34.

1. На осем години бе Иосия когато се въцари, и царува в Ерусалим тридесет и една. 2. И направи което бе право пред Господа и ходи в пътищата на Давида отца си, и не се уклони на дясно или на ляво. 3. И в осмото лето на царуването си, като бе още млад, начна да търси Бога на Давида отца си; и в дванадесетото лето начна да чисти Юда и Ерусалим от високите места, и от Ашерите, и от ваяните, и от леяните. 4. И съсипаха пред лицето му олтарите на Ваалимите; и кумирите на слънцето които бяха отгоре им строши, и Ашерите, и ваяните, и леяните стри и изтънчи в прах та го хвърли върх гробищата на тези които бяха им жъртвували. 5. И костите на жреците изгори на олтарите им, и очисти Юда и Ерусалим. 6. И направи истото в градовете на Манасия, и Ефрема, и Симеона, и до Нефталима около запустените им места; 7. И като съсипа олтарите и Ашерите, и изтънчи в прах ваяните, и строши всичките кумири на слънцето по всичката Израилева земя, върна се в Ерусалим. 8. А в осемнадесетото лето на царуването си, като очисти земята и храма, проводи Сафана Азалиевия син, и Маасия градския началник, и Иоахаза сина на Иоахаза паметописеца за да поправят дома на Господа неговия Бог. 9. И отидоха при Хелкия великия свещеник та предадоха среброто което бе внесено в дома Божий, което Левитите които пазеха дверите събраха от ръката на Манасия и Ефрема, и от всичкия остатък на Израил, и от всичкия Юда и Вениамина и които

живееха в Ерусалим. 10. И дадоха го в ръката на онези които правеха делото и имаха настоятелството на дома Господен; а те го предадоха на работниците които работеха в дома Господен за да поправят и обновят дома, - 11. на дърводелците и на градителите го дадоха за да купят дялани камене и дърва за греди, и да направят домовете които съсипаха Юдините царе. 12. И работеха мъжете делото верно; а надзиратели над тях бяха Яат и Авдия, Левитите, от Мерариевите синове; и Захария и Месулам, от синовете на Каатовците, за да настояват, и от Левитите всичките изкусни ведци на музикалните оръдия. 13. Имаше още и настойници над бременосците и над всички които работеха в какво годе слугуване; и от Левитите имаше писци и надзиратели и вратари. 14. А като изнесоха среброто внесеното в дома Господен намери Хелкия свещеникът книгата на закона Господен дадената с Моисеева ръка. 15. И отговори Хелкия та рече на Сафана писеца: Намерих книгата на закона в дома Господен. И даде Хелкия книгата на Сафана. 16. А Сафан донесе книгата на царя, и занесе още дума на царя и рече: Рабите ти правят всичко що е определено тям; 17. и събраха среброто което се намери в дома Господен, и предадоха го в ръката на настоятелите и в ръката на онези които правят делото. 18. И извести Сафан писецът на царя и рече: Хелкия свещеникът ми даде книга. И прочете я Сафан пред царя. 19. И като чу царят думите на закона, раздра дрехите си. 20. И заповяда царят на Хелкия, и на Ахикама Сафановия син, и на Авдона Михеевия син, и на Сафана писеца, и на Асаия царския слуга и рече: 21. Идете, попитайте Господа за мене и за останалите в Израиля и в Юда за думите на намерената книга; защото е голям гневът Господен който се изля на нас, понеже отците ни не упазиха словото Господне да правят според всичко що е написано в тази книга. 22. Тогаз Хелкия и онези около царят отидоха при Олда пророчицата, жената на Селума сина на Текуя, сина

Арасова, одеждохранителя, (а тя живееше в Ерусалим, в Масена,) и говориха й според това. 23. А тя им рече: Така говори Господ Бог Израилев: Кажете на человека който ви проводи при мене: 24. Така говори Господ: Ето, аз докарвам зло на това място и на жителите му, всичките клетви които са писани в книгата която прочетоха пред Юдиния цар. 25. Понеже ме оставиха та кадиха на други богове за да ме прогневят с всичките дела на ръцете си, за това ще се излее гневът ми на това място, и няма да угасне. 26. А на Юдиния цар който ви е проводил да попитате Господа, така ще кажете нему: Така говори Господ Бог Израилев за думите които чу ти: 27. Понеже сърдцето ти омекна, и се смири ти пред Бога като чу неговите думи против това място и против жителите му, и се смири ти пред мене, и раздра дрехите си, и плака пред мене, заради това и аз те послушах, говори Господ. 28. Ето, аз ще те прибера при отците ти, и ще се прибереш в гроба си с мир, и няма да видят очите ти всичкото зло което ще докарам аз на това място и на жителите му. И донесоха ответ на царя. 29. Тогаз проводи царят та събра всичките Юдини и Ерусалимски старейшини. 30. И възлезе царят в дома Господен, и всичките Юдини мъже, и Ерусалимските жители, и свещениците, и Левитите, и всичкий народ от малък до голям; и прочете в слушането им всичките думи на книгата на завета която се намери в дома Господен. 31. И застана царят на мястото си та направи завет пред Господа да ходи след Господа, и да пази заповедите му, и свидетелствата му, и повеленията му с всичкото си сърдце и с всичката си душа, да върши думите на завета които са писани в тази книга. 32. И направи всички които се намериха в Ерусалим и във Вениамин да стоят в това. И Ерусалимските жители направиха според завета на Бога, Бога на отците си. 33. И отмахна Иосия всичките мерзости от всичките места на Израилевите синове, и направи всичките що се намериха в Израил

да служат, да служат на Господа Бога своего: през всичките му дни не се отдалечиха от след Господа Бога на отците си.

ГЛАВА 35.

1. Направи още Иосия пасха Господу в Ерусалим; и заклаха агнетата
на пасхата в четиринадесетия ден на първия месец. 2. И постави
свещениците в стражите им, и насърдчи ги в службата на дома
Господен. 3. И рече на освещените Господу Левити които учеха
всичкия Израил: Положете светия ковчег в дома който съгради Соломон Давидовът син, Израилевът цар: няма да го носите вече на рамена; слугувайте сега на Господа Бога вашего и на людете му
Израиля. 4. и пригответе се според домовете на отечествията си, според отделенията си, според писаното от Давида Израилевия цар, и
според писаното на Соломона сина му; 5. и стойте в светилището
според отделенията на домовете на отечествията заради братята си синовете на людете, и според разделението на домовете на
Левитските отечествия. 6. и заколете агнетата на пасхата, и осветете се, и пригответе за братята си за да направят според словото Господне
даденото с Моисеева ръка. 7. И принесе Иосия на людете овци, агнета, и ярета, всичките за жъртви на пасхата, за всичките колкото се намериха, тридесет тисящи в число, и три тисящи говеда те бяха от
имота на царя. 8. И князовете му принесоха доброволно на людете, на свещениците, и на Левитите. Хелкия, и Захария, и Иехиил, князовете на дома Божий, дадоха на свещениците за жъртвите на пасхата две
тисящи и шестстотин агнета и ярета и триста говеда. 9. И Хонения, и
Семаия, и Натанаил, братята му, и Асавия, Иеиил и Иозавад, началници на Левитите, принесоха на Левитите за жъртви на пасхата
пет тисящи агнета и ярета и петстотин говеда. 10. И приготви се
службата, и свещениците застанаха на мястото си, и Левитите по

отделенията си, според заповедта на царя. 11. И заклаха агнетата на пасхата, и поръсиха свещениците кръвта като вземаха от ръката им, и Левитите одраха жъртвите. 12. И отделиха частите за всесъжението за да ги дадат според отделенията на домовете на отечествията на людете, за да принесат Господу според писаното в Моисеевата книга: така подобно и за говедата. 13. И опекоха агнетата на пасхата с огън според повелението; а светите меса свариха в котли, и в гърнета, и в тави, и разделиха скоро помежду всичките люде. 14. И после приготвиха за себе си и за свещениците; защото свещениците Аароновите синове се упражняваха за да приносят всесъженията и тлъстините до нощта; за това Левитите приготвиха за себе си и за свещениците Аароновите синове. 15. И певците Асафовите синове бяха на мястото си според повелението на Давида, и на Асафа, и на Емана, и на Иедутуна царския гледач; и вратарите пазеха на всяка врата: не бе нужда да се отдалечат от службата си, защото братята им Левитите приготвиха за тях. 16. И приготви се всичката служба Господня в истия ден за да направят пасхата, и да приносят всесъжения на олтаря Господен според повелението на цар Иосия. 17. И Израилевите синове колкото се намериха направиха пасхата в онова време, и праздника на безквасните седем дни. 18. И не стана пасха като нея в Израил от дните на пророк Самуила; нито направиха всичките Израилеви царе като пасхата която направи Иосия, и свещениците, и Левитите, и всичкий Юда и Израил които се намериха, и Ерусалимските жители. 19. В осемнадесетото лето на Иосийното царство стана тая пасха. 20. А след всичко това, като приготви Иосия дома, възлезе Нехао Египетският цар за да направи бран в Кархамис при Евфрат река; и излезе Иосия против него. 21. И проводи вестители при него и рече: Що има между мене и тебе, царю Юдин? Не ида днес против тебе, но против дома с който имам бран, и

Бог ми заповядa да побързам; отстой от Бога; който е с мене, за да те не изтреби. 22. Но Иосия не отвърна лицето си от него, но преличи се за да направи бран против него, и не послуша думите на Нехао, които бяха из устата Божии, и дойде да направи бран в дола Магедон. 23. И стреляха стрелците върх цар Иосия; и рече царят рече на рабите си: Извадете ме вън, защото се раних тежко. 24. И извадиха го рабите му из колесницата та го качиха на втората му колесница, и докараха го в Ерусалим; и умря, и погребе се в гробищата на отците си. И всичкий Юда и Ерусалим жалиха за Иосия. 25. И плака Иеремия за Иосия; и всичките певци и певачки напомнюват до днес Иосия в плачовете си, и направиха ги обичай в Израил; и, ето, са писани в Плача. 26. А другите деяния на Иосия, и добрините му според писаното в закона Господен, 27. и делата му първите и последните, ето, са писани в Книгата на Израилевите и Юдините Царе.

ГЛАВА 36.

1. И взеха людете от Юдината земя Иоахаза Иосииния син та го направиха цар в Ерусалим вместо отца му. 2. На двадесет и три години бе Иоахаз когато се въцари, и царува три месеца в Ерусалим. 3. И Египетский цар го свали от престола в Ерусалим, и глоби земята сто таланта сребро и един талант злато. 4. И направи Египетский цар Елиакима брата му цар над Юда и Ерусалим, и промени името му в Иоаким. А Иоахаза брата му взе Нехао та го заведе в Египет. 5. На двадесет и пет години бе Йоаким когато се въцари, и царува единадесет години в Ерусалим; и направи зло пред Господа Бога своего. 6. Възлезе против него Навуходоносор Вавилонский цар та го тури в окови за да го заведе у Вавилон. 7. И от съсъдите на дома Господен занесе Навуходоносор у Вавилон, и тури ги в храма си у Вавилон. 8. А другите дела на Иоакима, и мерзостите му които

направи и които се намериха в него, ето, са писани в Книгата на Израилевите и Юдините царе; и възцари се вместо него Иоахин син му. 9. На осемнадесет години бе Иоахин когато се възцари, и царува три месеца и десет дни в Ерусалим; и направи зло пред Господа. 10. А в свършването на годината проводи цар Навуходоносор та го доведе у Вавилон с избраните съсъди на дома Господен; и направи Седекия брата на отца му цар над Юда и Ерусалим. 11. На двадесет и една година бе Седекия когато се възцари, и царува единадесет години в Ерусалим. 12. И стори зло пред Господа Бога своего; не се смири пред Иеремия пророка който говореше из уста Господни. 13. А още се подигна против цар Навуходоносора който го бе заклел в Бога; и ожесточи врата си, и упорствува в сърдцето си да се не върне към Господа Бога Израилева. 14. Всичките още първи от свещениците и людете преумножиха престъпленията си според всичките мерзости на езичниците, и оскверниха дома Господен който освети в Ерусалим. 15. И заръча им Господ Бог на отците им чрез ръката на посланниците си, като ставаше заран и ги проваждаше, защото жалеше людете си и жилището си. 16. Но те се присмиваха на посланниците Божии, и презираха словата му, и се подигравaха с пророците му додето възлезе гневът Господен върх людете му, и нямаше вече изцеление. 17. Заради това доведе против тях Халдейския цар, та уби юношите им с нож вътре в дома на светилището им, и не пожали юноша ни девица, старец ни сединав: всичките предаде в ръката му. 18. И всичките съсъди на дома Божий, големи и малки, и съкровищата на дома Господен, и съкровищата на царя и на князовете му, всичките занесе у Вавилон. 19. И изгориха дома Божий, и съсипаха стената на Ерусалим, и всичките му палати изгориха с огън, и всичките му скъпоценни съсъди изтребиха. 20. И избягналите от ножа плени у Вавилон, дето бяха раби нему и на синовете му дори до времето на

Персийското царство; 21. за да се изпълни словото Господне чрез устата на Иеремия, додето си взе земята съботите си; защото въ всичкото време на запустението си пазеше събота доде се изпълнят седемдесет години. 22. А в първото лето на Кира Персийския цар, за да се изпълни словото Господне чрез устата на Иеремия, възбуди Господ духа на Кира Персийския цар та прогласи по всичкото си царство, още и писменно и рече: 23. Така говори Кир Персийский цар: Иеова Бог небесний ми даде всичките царства на земята; и той ми заповяда да му съградя дом в Ерусалим, който е в Юда. Който се намира между вас от всичките негови люде, Иеова неговий Бог да бъде с него, и нека възлезе.

ЕЗДРА

ГЛАВА 1.

1. А в първото лето на Кира Персийския цар, за да се изпълни словото
Господне чрез устата на Иеремия, възбуди Господ духа на Кира
Персийския цар, та прогласи по всичкото си царство, още и
писменно, и рече: - 2. Така говори Кир Персийският цар: Иеова Бог
небесний ми даде всичките царства на земята; и той ми заповеда да
му съградя дом в Ерусалим, който е в Юда. 3. Който се намира между
вас от всичките негови люде, неговът Бог да бъде с него, и нека
възлезе в Ерусалим, който е в Юда, и нека съгради дома на Иеова Бога
Израилева: той е Бог който е в Ерусалим. 4. А всичките които останат
по всичките места дето пришелствуват, да му помогнат мъжете на
онова място с сребро, и с злато, и с имот, и с скотове, освен
самоволното приношение за дома Божий който е в Ерусалим. 5. Тогаз
станаха началниците на отечествията на Юда и на Вениамина, и
свещениците, и Левитите, с всичките на които Бог подбуди духа да

възлезат за да съградят дома Господен който е в Ерусалим; 6. и всичките им околни помогнаха им с сребърни съсъди, с злато, с имот, и с скотове, и с скъпоценнни неща, освен всичките доброволни приношения. 7. И извади цар Кир съсъдите на дома Господен които Навуходоносор бе донесъл от Ерусалим и турил ги бе в дома на бога си; 8. и извади тях Кир Персийский цар с ръката на Митридата съкровищника, и брои ги на Сасавасара Юдейския княз. 9. И числото им е това: тридесет златни легени, тисяща сребърни легени, и двадесет и девет ножове, 10. тридесет златни крондири, четиристотин и десет крондири сребърни втори, други съсъди тисяща. 11. Всичките златни и сребърни съсъди бяха пет тисящи и четиристотин: всичките занесе Сасавасар с пленниците които възлязоха от Вавилон в Ерусалим.

ГЛАВА 2.

1. А тези са человеците на областта които възлезоха от пленението на пленниците които Навуходоносор Вавилонский цар пресели у Вавилон, и които се върнаха в Ерусалим и в Юдея, всеки в града си, 2. които дойдоха с Зоровавеля, Исуса, Неемия, Сараия, Реелия, Мардохея, Валасана, Масфара, Вагуя, Реума, Ваана. Това бе числото на мъжете от Израилевите люде: 3. Фаросови синове, две тисящи и сто и седемдесет и два: 4. Сефатиеви синове, триста и седемдесет и два: 5. Арахови синове, седемстотин и седемдесет и пет: 6. Фаат-моавови синове, от Исусовите и Иоавовите синове, две тисящи и осемстотин и дванадесет: 7. Еламови синове, тисяща и двесте и петдесет и четири: 8. Затуеви синове, деветстотин и четиридесет и пет. 9. Закхееви синове, седемстотин и шестдесет: 10. Вануеви синове, шестстотин и четиридесет и два: 11. Виваиеви синове, шестстотин и двадесет и три: 12. Азгадови синове, тисяща и двесте и двадесет и два: 13.

Адоникамови синове, шестстотин и шестдесет и шест: 14. Вагуеви синове, две тисящи и петдесет и шест: 15. Адинови синове, четиристотин и петдесет и четири: 16. Атирови синове от Езекия, деветдесет и осем: 17. Висаеви синове, триста и двадесет и три. 18. Иораеви синове, сто и дванадесет: 19. Асумови синове, двесте и двадесет и три: 20. Гиварови синове, деветдесет и пет: 21. Витлеемови синове, сто и двадесет и три: 22. Нетофатски мъже, петдесет и шест: 23. Анатотски мъже, сто и двадесет и осем: 24. Азмаветови синове, четиридесет и два: 25. синове на Кириатиарим, на Хефира, и на Вирот, седемстотин и четиридесет и три: 26. синове на Рама и Гавая, шестстотин и двадесет и един: 27. мъже на Михмас, сто и двадесет и два: 28. Ветилски и Гайски мъже, двесте и двадесет и три: 29. синове на Нево, петдесет и два: 30. Магвисови синове, сто и петдесет и шест: 31. синове на другия Елам, тисяща и двесте и петдесет и четири: 32. Харимови синове, триста и двадесет: 33. синове на Лод, на Адид, и на Оно, седемстотин и двадесет и пет: 34. синове на Иерихон, триста и четиридесет и пет: 35. синове на Сеная, три тисящи и шестстотин и тридесет. 36. Свещениците: Иедаеви синове, от Исусовия дом, деветстотин и седемдесет и три: 37. Емирови синове, тисяща и петдесет и два: 38. Пасхорови синове, тисяща и двесте и четиридесет и седем: 39. Харимови синове, тисяща и седемдесет. 40. Левитите: Исусови и Кадмиилови синове, от Одавиевите синове, седемдесет и четири. 41. Певците: Асафовите синове, сто и двадесет и осем. 42. Синовете на вратарите: Селумови синове, Атерови синове, Талмонови синове, Акувови синове, Атитаеви синове, Соваеви синове, всичките сто и тридесет и девет. 43. Нетинимите: Сихаеви синове, Асуфаеви синове, Таваотови синове, 44. Киросови синове, Сиаеви синове, Фадонови синове, 45. Леванаеви синове, Агаваеви синове, Акувови синове, 46. Агавови синове, Салмаеви синове, Ананови синове, 47.

Гедилови синове, Гаарови синове, Реаиеви синове, 48. Расинови синове, Некодаеви синове, Газамови синове, 49. Озаеви синове, Фасееви синове, Висаеви синове, 50. Асанаеви синове, Меунимови синове, Нефусимови синове, 51. Ваквукови синове, Акуфаеви синове, Аруорови синове, 52. Васалотови синове, Меидаеви синове, Арсаеви синове, 53. Варкосови синове, Сисарови синове, Тамаеви синове, 54. Несиеви синове, Атифаеви синове. 55. Синовете на Соломоновите раби: Сотаеви синове, Соферетови синове, Ферудаеви синове, 56. Яалаеви синове, Дарконови синове, Гедилови синове, 57. Сефатиеви синове, Атилови синове, Фохеретови синове от Севаим, Амиеви синове. 58. Всичките Нетиними и синовете на Соломоновите раби бяха триста и деветдесет и два. 59. А тези бяха възлезлите от Тел-мелах, Тел-ариса, Херув, Адан, и Емир; и не могоха да покажат дома на отечествието си и семето си, да ли бяха от Израиля: 60. Далаиеви синове, Товиеви синове, Некодаеви синове, шестстотин и петдесет и два; 61. и от свещеническите синове: Аваиеви синове, Акосови синове, синове на Верзелая който взе жена от дъщерите на Верзелая Галаадеца, и наименува се според името им. 62. Те потърсиха описването си между изброените по родословие, и не се намериха; заради това се изхвърлиха от свещенството. 63. И рече им управителът да не ядат от пресветите неща доде не възстане свещеник с Урим и Тумим. 64. Всичкото събрание купно беха четиридесет и две тисящи и триста и шестдесет, 65. освен рабите им и рабините им, които бяха седем тисящи и триста и тридесет и седем; и от тях двесте певци и певачки: 66. конете им седемстотин и тридесет и шест: мъските им, двесте и четиридесет и пет: 67. камилите им, четиристотин и тридесет и пет: ослите им, шест тисящи и седемстотин и двадесет. 68. А някои си от началниците на отечествията, когато дойдоха в дома Господен който е в Ерусалим,

принесоха доброволно за дома Божий за да го въздигнат на мястото му: 69. дадоха според силата си в съкровището за делото шест тми и една тисяща драхми злато, и пет тисящи мнаси сребро, и сто свещенически одежди. 70. Така свещениците, и Левитите, и от людете, и певците, и вратарите, и Нетинимите се населиха в градовете си, и всичкий Израил в градовете си.

ГЛАВА 3.

1. И като стигна седмий месец, и Израилевите синове бяха в градовете, събраха се людете като един человек в Ерусалим. 2. И стана Исус Иоседековът син, и братята му и свещениците, и Зоровавел Салатииловът син, и братята му та съградиха олтаря на Бога Израилева, за да приносят всесъжение върху него според писаното в закона на Моисея человека Божия. 3. И поставиха олтаря на мястото му, понеже се страхуваха от людете на онези места; и принесоха върху него всесъжения Господу, всесъжения заран и вечер. 4. И направиха праздника на шатрите според писаното, и повседневните всесъжения по число както бе повелено според определеното на всеки ден. 5. И след това принесоха всегдашните всесъжения, и на новомесечията, и на всичките освещени Господни праздници, и на всекиго който приноси самоволно приношение Господу. 6. От първия ден на седмия месец начнаха да приносят всесъжения Господу; но основанията на храма Господен не бяха се турили още. 7. И дадоха сребро на каменосечците и на дърводелците, и храна и пиене и елей на Сидонците и на Тиряните за да донесат кедрови дърва от Ливан в морето на Иопия, според даденото тям дозволение от Кира Персийския цар. 8. И в второто лето от завръщането им в дома Божий в Ерусалим, в втория месец, начнаха Зоровавел Салатииловът син, и Исус Иоседековът син, и другите от братята им свещеници и Левити,

и всичките що бяха дошли от плена в Ерусалим; и поставиха Левитите от възраст двадесет години и нагоре за да настояват върху работенето на дома Господен. 9. И предстоя Исус, синовете му, и братята му, Кадмиил и синовете му, Юдини синове, като един човек за да настояват върху тези които работеха в дома Божий: синовете Инададови, синовете им, и братята им Левитите. 10. И когато градителите туриха основанията на дома Господен, поставиха свещениците с одеждите им с тръби, и Левитите Асафовите синове с кимвали, за да песнословят Господу според устава на Давида царя Израилева. 11. И пееха взаимно, песнословеще и благодареще Господу защото е благ, защото е в век милостта му над Израиля. И всичките люде възкликнаха с голямо възклицание, и хвалеха Господа, заради основаването на дома Господен. 12. И мнозина от свещениците и Левитите и началниците на отечествията, старци които бяха видели първия дом, като се основаваше този дом пред очите им плачеха с голям глас; а мнозина възкликнаха велегласно с веселие. 13. И не различаваха людете гласа на веселото възклицание от гласа на плача на людете; защото людете възклицаваха с голям глас, и гласът се чуеше надалеч.

ГЛАВА 4.

1. А Юдините и Вениаминовите врагове, като чуха че синовете на плена градят храма на Господа Бога Израилева, 2. дойдоха при Зоровавеля и при началниците на отечествията та им рекоха: Да съградим с вас; защото и ние търсим вашия Бог както вие, нему и жъртвуваме от дните на Есарадона Асирийския цар който ни възведе тук. 3. Но Зоровавел, и Исус, и другите от началниците на Израилевите отечествия им рекоха: Не е възможно вам и нам да съградим дом на нашия Бог; но ние сами ще съградим на Господа

Бога Израилева, както ни заповяда цар Кир Персийский цар. 4. Тогаз людете на таз земя ослабяваха ръцете на Юдините люде, и пречеха им в граденето, 5. и наемаха съветници против тях за да осуетят съвета им, в всичките дни на Кира Персийския цар дори до царуването на Дария Персийския цар. 6. И в царуването на Асуира, в началото на царуването му, писаха обвинения против жителите на Юдея и Ерусалим. 7. И в дните на Артаксеркса писа Вислам, Митридат, Тавеил, и другите им съслужители на Артаксеркса Персийския цар; и писмото бе писано на Сирийски и изтълкувано на Сирийски. 8. Реум повелителът и Самса писецът писаха послание против Ерусалим към Артаксеркса царя според тоя образ: - 9. Реум повелителът, и Самса писецът, и другите им съслужители, Динците, Афарсахците, Тарфалците, Афарсяните, Архевците, Вавилоняните, Сусанците, Деавците, Еламците, 10. и другите от народите които великий и славний Асенафар преведе та насели в градовете на Самария, и другите които бяха оттатък реката, и прочее. 11. Това е преписът на посланието което проводиха нему, на цар Артаксеркса. Рабите ти, мъжете които са оттатък реката, и прочее. 12. Да е известно на царя че Юдеите които възлязоха от тебе при нас, като дойдоха в Ерусалим градят отстъпническия и лукавия град, и въздигат стената, и съединяват основанията. 13. Да е известно сега на царя че ако се съгради този град и се въздигнат стените, няма да платят данък, мито, или пошлина; и ще повредиш дохода на царете. 14. А понеже се храним от палата, било би неприлично за нас да гледаме повредата на царя; за то проводихме да известим на царя 15. за да се придири в книгата на паметописанията на отците ти; и ще намериш в книгата на паметописанията, и ще познаеш че този град е град отстъпнически, и пагубен на царете и на областите, и че от старо време дигаха възстания всред него, за която вина този град се

опустоши. 16. Известяваме на царя че този град ако се пак съгради, и се въздигнат стените му, не ще да имаш никаква част отсам реката. 17. Царят отговори на Реума повелителя, и Самса писеца, и на другите им съслужители които живееха в Самария, и на другите които бяха отсам реката: Мир, и прочее. 18. Писмото което проводихте нам прочете се пред мене. 19. И издаде се повеление от мене, та издириха и намериха че този град от старо време се е подигал против царете, и ставаха в него метежи и възстания. 20. Имало още и крепки царе над Ерусалим, които владеяли над всичките които бяха оттатък реката; и им се плащало данък, мито, пошлина. 21. Сега прочее заповядайте да престанат онези мъже, и този град да се не съгради доде се издаде повеление от мене. 22. И внимайте да не направите небрежение в това, за да не порасте злото за щета на царете. 23. А когато се прочете преписът на посланието на цар Артаксеркса пред Реума, и Самса писеца, и пред съслужителите им, прибързаха да възлязат в Ерусалим при Юдеите та ги спряха с силна ръка. 24. И престана делото на дома Божий който е в Ерусалим, и остана възпрено дори до второто лето на царуването на Дария Персийския цар.

ГЛАВА 5.

1. Тогаз пророците, пророк Агей, и Захария Идовът син, пророчествуваха на Юдеите които бяха в Юдея и Ерусалим, в името на Бога Израилева. 2. Тогаз станаха Зоровавел Салатииловът син и Исус Иоседековът син та начнаха да градят дома Божий който е в Ерусалим; и с тях пророците Божии им помагаха. 3. В това време дойдоха при тях Татанай областникът отсам реката, и Сетар-вознай, и съслужителите им та им рекоха така: Кой ви заповяда да градите този дом и да въздигате тази стена? 4. И тогаз им казахме кои са имената на мъжете които градят това здание. 5. Но върху старейшините на

Юдеите беше окото на техния Бог; и не могоха да ги спрат доде отиде работата при Дария; и тогаз дадоха ответ чрез послание за това. 6. Препис на посланието което Татанай областникът отсам реката, и Сетар-вознай, и съслужителите му Афарсахците които са отсам реката проводиха на цар Дария. 7. Проводиха му послание в което бе писано така: - Царю Дарию всяко благополучие! 8. Ведомо да бъде на царя че ходихме в Юдейската област към дома на великаго Бога; и той се гради с големи камене, и турят се дърва в стените; и това дело се прави скоро и успява в ръцете им. 9. А като попитахме онези старейшини говорихме им така: Кой ви заповядa да градите този дом и да въздигате тези стени? 10. Още и за имената им попитахме, за да ти явим, и да ти пишем имената на мъжете които са главатарите им. 11. И отговориха ни така и рекоха: Ние сме раби на Бога небеснаго и земнаго, и градим дома който е бил съграден преди много уже години, който велик Израилев цар съгради и свърши. 12. Но отците ни като разгневиха Бога небеснаго, предаде ги в ръката на Навуходоносора Вавилонския цар, Халдееца, та съсипа този дом, и пресели людете у Вавилон. 13. Но в първото лето на Кира Вавилонския цар, цар Кир даде повеление да се съгради този Божий дом. 14. Още и златните и сребърните съсъди на Божия дом които Навуходоносор бе взел от храма що бе в Ерусалим та ги бе отнесъл в храма на Вавилон, тях Кир царят дигна от Вавилонския храм, та се предадоха на именуемия Сасавасар когото бе направил областник; 15. и рече му: Вземи тези съсъди, иди, занес ги в храма който е в Ерусалим, и Божият дом нека се съгради на мястото си. 16. Тогаз дойде този Сасавасар та тури основанията на Божия дом който е в Ерусалим; и от онова време до сега се гради, и не се е свършил. 17. Сега прочее, ако е угодно на царя, нека се придири в царското съкровищно хранилище там у Вавилон ако е истина че се е издало повеление от цар Кира да

се съгради този Божий дом в Ерусалим; и нека ни проводи царят волята си за това.

ГЛАВА 6.

1. Тогаз цар Дарий издаде повеление, та придириха в книгохранилищата дето се полагат съкровищата у Вавилон; 2. и намери се в Ахмета, в палата който е в областта на Мидяните, един свитък, и в него имаше едно таквоз паметописание: - 3. В първото лето на царя Кира, цар Кир издаде повеление за този Божий дом в Ерусалим: Да се съгради домът, место в което се приносят жъртви, и да се турят основанията му здрави: височината му шестдесет лакти, ширината му шестдесет лакти, 4. три реда големи камене, и един ред нови дърва; и иждивенията да се дадат от царския дом. 5. Златните още и сребърните съсъди на Божия дом, които Навуходоносор взе от храма който бе в Ерусалим та ги донесе у Вавилон, да се дадат назад, и да се повърнат на храма в Ерусалим, всеки на мястото си, и да се положат в Божия дом. 6. Сега, прочее, Татанае, областниче оттатък реката, Сетар-вознае, и съслужителите ви Афарсахците които са оттатък реката, отдалечете се от там. 7. Оставете делото на този Божий дом: областникът на Юдеите и старейшините на Юдеите нека съградят този Божий дом на мястото му. 8. Издаде се още от мене и повеление що има да направите на старейшините на тези Юдеи за съграждането на този Божий дом: от царския имот, от данъка на жителите оттатък реката, ще се дадат незабавно иждивенията на тези человеци, за да се не възбранят. 9. И от каквото нещо имат потреба, - и телци, и овни, и агнета за всесъженията на небеснаго Бога, жито, сол, вино, и елей, - според искането на свещениците които са в Ерусалим нека им се дават всеки ден без лишение, 10. за да приносят благовонни жъртви на небеснаго Бога, и да се молят за живота на

царя и на синовете му. 11. Издаде се още от мене и повеление на всеки човек който би променил това слово, да се изкърти дърво от дома му та да се възправи, и да се обеси на него, а за това къщата му да бъде гноище. 12. и Бог който насели името си там да изтреби всеки цар и народ които би простирял ръката си за да промени нещо, щото да съсипе този Божий дом който е в Ерусалим. Аз Дарий издадох повелението: да се извърши незабавно. 13. Тогаз Татанай областникът отсам реката, Сетар-вознай, и съслужителите им, според заповяданото от цар Дария така направиха незабавно. 14. И Юдейските старейшини градяха и успяваха, чрез пророчеството на пророк Агея и на Захария Идовия син. И съградиха и свършиха, според заповедването на Бога Израилева, и според заповедта на Кира, и Дария, и Артаксеркса Персийския цар. 15. И свърши се този дом в третия ден от месец Адар, в шестото лето на царуването на цар Дария. 16. И Израилевите синове, свещениците, и Левитите, и другите от синовете на пленението обновиха с веселие този Божий дом; 17. и за обновлението на този Божий дом принесоха сто юнца, двесте овна, четиристотин агнета, и, в приношение за грях за всичкия Израил, дванадесет ярци, според числото на Израилевите племена. 18. И поставиха свещениците в чиновете им, и Левитите в отделенията им, за Божията служба която е в Ерусалим, според писаното в Моисеевата книга. 19. И синовете на пленението направиха пасхата в четиринадесетия ден на първия месец; 20. защото свещениците и Левитите се очистиха заедно: всичките станаха чисти, и заклаха пасхата за всичките синове на пленението, и за братята си свещениците, и за себе си. 21. И ядоха Израилевите синове които се върнаха от пленението, и всички които се отлъчиха от нечистотата на езичниците на оназ земя и се присъединиха при тях за да потърсят Господа Бога Израилева. 22. И направиха праздника на безквасните

седем дни с веселие; защото ги развесели Господ, и обърнаха към тях
сърдцето на Асирийския цар, за да укрепи ръцете им в делото на дома
на Бога, Израилевия Бог.

ГЛАВА 7.

1. И след тези събития, в царуването на Артаксеркса Персийския цар,
Ездра синът на Сараия, Сараия син на Азария, Азария син на Хелкия,
2. Хелкия син на Селума, Селум син на Садока, Садок син на Ахитова,
3. Ахитов син на Амария, Амария син на Азария, Азария син на
Мераиота, 4. Мераиот син на Зараия, Зараия син на Озия, Озий син на
Вукия, 5. Вукий син на Ависуя, Ависуй син на Финееса, Финеес син на
Елеазара, Елеазар син на Аарона първия свещеник, 6. Този Ездра
възлезе от Вавилон. И бе книжник изкусен в Моисеевия закон който
даде Господ Бог Израилев; и царят му дари всичките му прошения,
според ръката на Господа неговия Бог над него. 7. И възлязоха и
некои от Израилевите синове, и от свещениците, и Левитите, и
певците, и вратарите, и Нетинимите в Ерусалим, в седмото лето на
цар Артаксеркса; 8. и дойде в Ерусалим в петия месец на седмото лето
на царя. 9. Защото в първия ден на първия месец начна той да възлиза
от Вавилон, и в първия ден на петия месец дойде в Ерусалим според
добрата ръка на неговия Бог над него. 10. Понеже Ездра бе приготвил
сърдцето си за да търси закона Господен, и да извършва, и да учи в
Израил повеления и съдове. 11. А този е преписът на писмото което
цар Артаксеркс даде на Ездра свещеника, книжника, книжник в
думите на заповедите Господни и в повеленията му към Израиля: - 12.
Артаксеркс цар на царете към Ездра свещеника, книжника в закона на
небеснаго Бога, съвършения, и прочее. 13. Издаде се от мене
повеление щото всички които са от людете на Израиля, и от
свещениците, и от Левитите в царството ми, които би поискали

доброволно да идат в Ерусалим, да отидат с тебе. 14. Защото се провождаш от царя и от седемте му съветници за да посетиш Юдея и Ерусалим според закона на Бога твоего който е в ръката ти, 15. и да занесеш среброто и златото което царят и съветниците му принесоха доброволно на Бога Израилева, на когото обиталището е в Ерусалим, 16. и всичкото сребро и злато колкото събереш по всичката Вавилонска област, с доброволните приношения на людете и на свещениците които приносят доброволно за дома на Бога своего в Ерусалим; 17. за да купиш скоро с това сребро юнци, овни, агнета, и хлебните им приношения и възлиянията им, да ги принесеш на олтаря в дома на Бога вашего който е в Ерусалим. 18. И всичко каквото се види угодно тебе и на братята ти да направите с останалото сребро и злато, направете го според волята на Бога вашего. 19. И съсъдите които ти са дадени за службата на дома на Бога твоего предай пред Бога Ерусалимскаго. 20. И каквото повече потрябва за дома на Бога твоего, каквото се случи да иждивиш, иждиви от царското съкровище. 21. И от мене, мене цар Артаксеркса, издаде се повеление на всичките съкровищници които са оттатък реката, всичко каквото поиска от вас Ездра свещеникът, книжникът в закона на Бога небеснаго, да става скоро, 22. до сто таланта сребро, и до сто кора жито, и до сто вати вино, и до сто вати елей, и сол неопределена. 23. Всичко каквото е заповядано от Бога небеснаго нека стане прилежно за дома на Бога небеснаго; за да не дойде гнев върху царството на царя и на синовете му. 24. Още се уведомява вам че на никого от свещениците, и Левитите, певците, вратарите, Нетинимите, и от слугите на този Божий дом не ще бъде узаконено да се наложи данък, мито, или пошлина на тях. 25. И ти, Ездро, според мъдростта на Бога твоего що имаш, постави съдии и управители за да съдят всичките люде които са оттатък реката, всичките които знаят

законите на Бога твоего; и учете които не знаят. 26. И всеки който не прави закона на Бога твоего и закона на царя, нека се извършва скоро съд върх него, или за смърт, или за заточение, или за присвоение на имот, или за тъмница. 27. Благословен Господ Бог на нашите отци който даде такова нещо в сърдцето на царя, да прослави дома на Господа който е в Ерусалим, 28. и направи да намеря милост пред царя и съветниците му, и пред всичките силни князове на царя! И аз се укрепих според ръката на Господа моего над мене, и събрах от Израиля кметове за да възлязат купно с мене.

ГЛАВА 8.

1. А началниците на отечествията им са тези, и родословието на онези които възлязоха с мене от Вавилон, в царуването на цар Артаксеркса. 2. От Финеесовите синове, Гирсон: от Итамаровите синове, Даниил: от Давидовите синове, Хатус. 3. От синовете на Сехания, из Фаросовите синове, Захария; и с него се преброиха по родословие мъжките, сто и петдесет. 4. От Фаат-моавовите синове, Зараиевът син Елиоинай, и с него мъжките двесте. 5. От Сеханиевите синове, Яазииловът син, и с него мъжките триста. 6. И от Адиновите синове, Ионатановът син Енед, и с него мъжките петдесет. 7. И от Еламовите синове, Готолиевът син Исаия, и с него мъжките седемдесет. 8. И от Сефатиевите синове, Михаиловът син Зевадия, и с него мъжките осемдесет. 9. От Иоавовите синове, Иехииловът син Авдия, и с него мъжките двесте и осемнадесет. 10. И от Селомитовите синове, Иосифиевът син, и с него мъжките сто и шестдесет. 11. И от Виваевите синове, Захария Виваевът син, и с него мъжките двадесет и осем. 12. И от Азгадовите синове, Иоанан Акатановът син, и с него мъжките сто и десет. 13. И от Адоникамовите синове последните, на които имената са: Елифалет, Иеиил, и Семаия, и с тях мъжките

шестдесет. 14. А от Вагуевите синове Утай, и Завуд, и с тях мъжките седемдесет. 15. И събрах ги при реката която тече към Аава, и там разположихме стана си три дни; и прегледах между людете и свещениците, и не намерих там от Левийните синове. 16. Тогаз проводих на Елиезера, Ариила, Семаия, и Елнатана, и Ярива, и Елнатана, и Натана, и Захария, и Месулама, кметове, и Иоярива и Елнатана, благоразумни; 17. и дадох им поръчване към княза Идо, на мястото Касифия, и турих в устата им думи да говорят на Идо и на братята му Нетинимите, на местото Касифия, да ни проводят служители за дома на Бога нашего. 18. И според благата ръка на Бога нашего над нас доведоха ни един разумен человек от синовете на Маалия, сина на Левия сина Израилева; и Саравия, с синовете му и братята му осемнадесет; 19. и Асавия, и с него Исаия от Мерарийните синове, братята му и синовете им двадесет; 20. и от Нетинимите, които Давид и князовете определиха за службата на Левитите, двесте и двадесет Нетиними: всички тези бяха назначени по име. 21. Тогаз прогласих там пост при реката Аава, за да се смирим пред Бога нашего, и да просим от него добър път за нас, и за чадата ни, и за всичкия ни имот. 22. Защото се усрамих да поискам от царя сила и конници за да ни помогнат против неприятеля в пътя; понеже бяхме говорили на царя и рекли: Ръката на Бога нашего е за добро над всички които го търсят, а силата му и гневът му над всички които го оставят. 23. Постихме прочее и молихме се Богу нашему за това; и стана милостив към нас. 24. Тогаз отлъчих дванадесет от главните свещеници, Саравия, Асавия, и с тях десет от братята им; 25. и претеглих им среброто, и златото, и съсъдите, приношението за дома на Бога нашего което принесе царят, и съветниците му, и князовете му, и всичкий Израил който се намери: 26. претеглих прочее в ръката им шестстотин и петдесет таланта сребро, и сребърни съсъди сто

таланта, и сто таланта злато, 27. и двадесет златни крондири тисяща драхми, и два съсъда от мед лъскава, добра, скъпоценнни като злато. 28. И рекох им: Вие сте свети Господу, и съсъдите свети; и среброто и златото е доброволно приношение Господу Богу на отците ви; 29. внимайте и пазете ги доде ги претеглите пред главатарите на свещениците и на Левитите, и началниците на Израилевите отечествия в Ерусалим, в стаите на дома Господен. 30. И поеха свещениците и Левитите тежината на среброто, и на златото, и съсъдите, да ги донесат в Ерусалим, в дома на Бога нашего. 31. И станахме от реката Аава в дванадесетия ден на първия месец за да отидем в Ерусалим; и ръката на Бога нашего бе над нас, и избави ни от неприятелска ръка и от заседващите на пътя. 32. И дойдохме в Ерусалим, и седяхме там три дни. 33. А в четвъртия ден се претегли среброто, и златото, и съсъдите в дома на Бога нашего с ръката на Меримота сина на Урия свещеника; и с него бе Елеазар Финеесовът син, и с тях Левитите, Иозавад, Исусовът син и Ноадия Вануевът син: 34. всичко на число и на тежина; и всичката тежина се писа в онова време. 35. Синовете на плена които дойдоха от пленението принесоха всесъжения на Бога Израилева, дванадесет юнци за всичкия Израил, деветдесет и шест овна, седемдесет и седем агнета, дванадесет ярци в приношение за грях, всичките всесъжения на Господа. 36. И предадоха царските заповеди на царските сатрапи и на областниците които бяха отсам реката; и те помогнаха на людете и на Божия дом.

ГЛАВА 9.

1. И като се свърши това, дойдоха при мене началниците и казаха: Израилевите люде, и свещениците, и Левитите не се отлъчиха от людете на тези земи, и струват според техните мерзости, според мерзостите на Хананейците, на Хетейците, на Ферезейците, на

Иевусейците, на Амонците, на Моавците, на Египтяните, и на Аморейците; 2. защото взеха от дъщерите им за себе си и за синовете си, та се смеси светото семе с людете на тези земи; и ръката на началниците и на кметовете бе първа в това престъпление. 3. И като чух това нещо раздрах дрехата си и мантията си, и скубех космите от главата си и от брадата си, и седях смутен. 4. Тогаз се събраха при мене всички които треперят от думите на Бога Израилева за престъплението на пленените; и седех смутен до вечерната жъртва. 5. А в вечерната жъртва станах от сетуванието си, и с дрехата си и мантията си раздрани преклоних коленете си, и простряx ръцете си към Господа Бога моего, 6. и рекох: Боже мой, срам ме е, и стидя се да подигна лицето си към тебе, Боже мой; защото нашите беззакония надминаха над главата ни, и престъпленията ни пораснаха до небесата. 7. От дните на отците си ние сме в голямо престъпление дори до този ден; и заради беззаконията си предадени бяхме, ние, царете ни, свещениците ни, в ръката на царете на земите, в нож, в плен, и в разграбване, и в срам на лицето ни както е в този ден. 8. И сега като за твърде малко време, стана милост от Господа Бога нашего да се упази в нас остатък, и да се даде нам утвърждение в светото негово място, за да просвещава наший Бог очите ни, и да ни даде малко отдихание в рабството ни. 9. Защото сме раби; и в рабството ни не ни остави наший Бог, но благоволи да намерим милост пред Персийските царе, та да ни даде отдихание за да въздигнем дома на Бога нашего, и да възправим запустенията му, и да ни даде ограждене в Юдея и в Ерусалим. 10. Но сега, Боже наш, що ще речем след това? защото оставихме твоите повеления 11. които си заповядал ти чрез ръката на рабите си пророците и си рекъл: Земята в която влазяте за да я наследите, тя е земя осквернена с осквернението на людете на тези земи, с мерзостите им които я напълниха от край до край с

нечистотите си. 12. Сега прочее не давайте дъщерите си на синовете им, и не зимайте дъщерите им за синовете си, и не искайте никога мира им или благополучието им; за да се укрепите, и да ядете добрите неща на тази земя, и да я оставите наследие на синовете си за всегда. 13. И след всичко което дойде върх нас заради нашите лоши деяния и за голямото наше престъпление, като се въздържа ти, Боже наш, да ни не накажеш според беззаконията ни, и даде ни ти таквоз освобождение, 14. трябва ли да нарушим ние пак твоите повеления, и да се съставим с людете на тези мерзости? Не би ли се разгневил на нас доде ни довършиш, та да не остане остатък или избавен? 15. Господи Боже Израилев, праведен си, защото останахме избавени както този ден: ето, пред тебе сме с престъплението си! защото поради това не беше възможно да застанем пред тебе.

ГЛАВА 10.

1. И като се молеше Ездра и се изповядваше с плач, паднал пред дома Божий, събра се при него от Израиля събрание много голямо, мъже, и жени, и деца; защото плачеха людете с голям плач. 2. И отговори Сехания Иехииловът син, от Еламовите синове, та рече на Ездра: Ние беззаконнувахме пред Бога нашего, и взехме чужди жени от людете на земята; но сега има надежда в Израил колкото за това нещо. 3. Сега прочее нека направим завет с Бога нашего да напуснем всичките жени и родените от тях, според съвета на господаря ми и на онези които треперят от заповедта на Бога нашего; и нека бъде според закона. 4. Стани; защото това нещо на тебе надлежи; и ние сме с тебе: укрепи се и прави. 5. Тогаз стана Ездра та закле началниците на свещениците на Левитите, и на всичкия Израил че ще направят според тази дума. И те се заклеха. 6. И стана Ездра от лицето на дома Божий та отиде в обиталището на Иоанана Елиасивовия син; и когато

отиде там, хляб не яде и вода не пи, защото беше в сетувание поради престъплението на пленените. 7. И прогласиха по Юдея и Ерусалим към всичките синове на плена да се съберат в Ерусалим; 8. и всеки който не дойде в три дни според съвета на началниците и старейшините, ще бъде под проклетия всичкий му имот, и той ще се отлъчи от събранието на пленените. 9. И събраха се в три дни всичките Юдини и Вениаминови мъже в Ерусалим. Беше деветий месец на двадесетият ден на месеца; и всичките люде седнаха с стъгдата на дома Божий, и треперяха поради това нещо и от буйния дъжд. 10. И стана Ездра свещеникът та им рече: Вие беззаконнувахте, и взехте чужди жени да притурите на престъплението на Израиля. 11. Сега прочее изповядайте се Господу Богу на отците си, и направете волята му; и отделете се от людете на таз земя и от чуждите жени. 12. И отговори всичкото събрание та рече с голям глас: Както говори ти така ще направим. 13. Людете обаче са много, и времето много дъждовито, и не можем да стоим вън; и делото не е за един ден нито за два, защото сме мнозина които съгрешихме в това нещо. 14. За то нека се определят наши началници за всичкото събрание, и нека дойдат в определени времена всички които са взели чужди жени по нашите градове, и с тях старейшините на всеки град, и съдиите му, додето пламенният гнев на Бога нашего за това нещо се отвърне от нас. 15. Определиха се прочее за това Ионатан Асаиловът син и Яазия Текуевът син; а Месулам и Саватай Левитинът бяха им помощници. 16. И направиха така синовете на плена. И Ездра свещеникът, и някои началници на отечествията според отеческите си домове, и те, всички по име, се отделиха, и седнаха първия ден на десетия месец за да изпитат тази работа. 17. И свършиха с всичките мъже които беха взели чужди жени до първия ден на първия месец. 18. И помежду синовете на свещениците се намериха таквиз които бяха взели чужди

жени: от синовете на Исуса Иоседековия син и братята му, Маасия, и Елиезер, и Ярив, и Годолия. 19. И дадоха ръцете си че ще отпратят жените си; и като престъпници принесоха за престъплението си овен от стадото. 20. И от Емировите синове, Ананий и Зевадия. 21. И от Харимовите синове, Маасия, и Илия, и Семаия, и Иехиил, и Озия. 22. И от Пасхоровите синове, Елиоинай, Маасия, Исмаил, Натанаил, Иозавад, и Еласа. 23. А от Левитите, Иозавад, и Семей, и Келаия, (той е Келита), Пефаия, Юда, и Елиезер. 24. И от певците, Елиасив. И от вратарите, Селум, и Телем, и Урий. 25. А от Израил, от Фаросовите синове, Рамия, Иезия, и Мелхия, и Миамин, и Елеазар, и Мелхия, и Ванаия. 26. И от Еламовите синове: Матания, Захария, и Иехиил, и Авдий, и Иеримот, и Илия. 27. И от Затуевите синове, Елиоинай, Елиасив, Матания, и Иеримот, и Завад, и Азиза. 28. А от Виваевите синове, Иоанан, Анания, Завай, и Атлай. 29. И от Ваниевите синове, Месулам, Малух, и Адаия, Ясув, и Сеал, и Рамот. 30. И от синовете на Фаат-моава, Адна, и Хелал, Ванаия, Маасия, Матания, Веселеил, и Вануй, и Манасия. 31. И от Харимовите синове, Елиезер, Иесия, Мелхия, Семаия, и Симеон. 32. Вениамин, Малух, и Самария. 33. От Асумовите синове, Матенай, Матата, Завад, Елифалет, Иеремай, Манасия, и Семей. 34. От Ваниевите синове, Маадай, Амрам, и Уил, 35. Ванаия, Ведеия, Хелуй, 36. Вания, Меримот, Елиасив, 37. Матания, Матенай, и Яасо, 38. и Ваний, и Вануй, и Семей, 39. и Селемия, и Натан, и Адаия, 40. Махнадевай, Сасай, Сарай, 41. Азареил, и Селемия, Самария, 42. Селум, Амария, и Иосиф. 43. От Невоевите синове, Иеиил, Мататия, Завад, Зевина, Ядав, и Иоил, и Ванаия. 44. Всички тези бяха взели чужди жени; и някои от тех имаха жени от които бяха родили чада.

НЕЕМИЯ

ГЛАВА 1.

1. Думи на Неемия Ахалиевия син. И в месец Хаслев, в двадесетото лето, когато бях в Суса столицата, 2. Ананий един от братята ми, дойде, той и някои от Юдея; и попитах ги за избавените Юдеи които бяха останали от пленението, и за Ерусалим. 3. И рекоха ми: Останалите които останаха от пленението там в областта са в голямо озлобление и поношение; и стената на Ерусалим е разорена, и портите му са изгорени с огън. 4. И когато чух тези думи седнах та плаках и сетувах няколко дни; и постих, и молих се пред небеснаго Бога 5. и рекох: Моля се, Господи, Боже небесни, велики и страшни Боже, който пазиш завета и милостта към тези които те любят и пазят твоите заповеди, 6. дано бъде сега ухото ти внимателно, и очите ти отворени, за да чуеш, молитвата на твоя раб с която се моля сега пред

тебе дене и ноще за Израилевите синове твоите раби, и изповядвам греховете на Израилевите синове с които ти съгрешихме: и аз и домът на отца ми съгрешихме. 7. Съвсем се развратихме пред тебе, и не упазихме заповедите, и повеленията, и съдбите които ти заповяда на раба си Моисея. 8. Помни, моля се, словото което си заповядал ти на раба си Моисея и рекъл: Ако станете престъпници, аз ще ви разпръсна между народите; 9. но ако се обърнете към мене, и упазите заповедите ми и ги вършите, ако има от вас хвърлени и до краищата на небесата, и от там ще ги събера, и ще ги доведа на мястото което избрах да населя името си там. 10. А тези са раби твои и люде твои, които ти избави с голямата си сила и с крепката си ръка. 11. Моля се, Господи, да бъде ухото ти внимателно в молитвата на раба ти и в молитвата на рабите ти които желаят да се боят от името ти; и направи да благоуспее, моля се, рабът ти този ден, и дай му да намери милост пред тогози человека. Защото аз бях виночерпец на царя.

ГЛАВА 2.

1. И в месец Нисан, в двадесетото лето на цар Артаксеркса, имаше вино пред него; и взех виното та дадох на царя. И аз никога не бях бил дряхъл пред него, 2. За това царят ми рече: Защо е лицето ти дряхло, а ти не си болен? това не е освен сърдечна скръб. Тогаз се уплаших твърде много. 3. И рекох на царя: Да живее царят във век! как да не е лицето ми дряхло когато градът, мястото на гробищата на отците ми, е запустен, и портите му изгорени с огън. 4. Тогаз ми рече царят: За какво правиш ти прошение? И помолих се на Бога небеснаго. 5. И рекох на царя: Ако е угодно на царя, и ако рабът ти е намерил благодат пред тебе, да ме проводиш в Юдея, в града на гробищата на отците ми, за да го съградя. 6. И рече ми царят (като седеше при него царицата): Колко ще се продължи ходенето ти? и

кога ще се върнеш? И угодно биде пред царя, та ме проводи; и дадох му срок. 7. И рекох на царя: Ако е угодно на царя, да ми се дадат послания към областниците оттатък реката за да ме изпроводят доде отида в Юдея. 8. и послание за Асафа, стража на царското браниище, за да ми даде дърва да направя вратата на твърделя на храма, и градската стена, и дома в който ще вляза. И подари ми царят всичко, според благата ръка на Бога моего над мене. 9. Дойдох прочее при областниците отсам реката та им дадох царските послания. А царят бе проводил началници на сила и конници с мене. 10. А когато Санавалат Оронецът и Товия рабът, Амонецът, чуха, оскърбиха се твърде че дошел человек да иска доброто на Израилевите синове. 11. И дойдох в Ерусалим, и стоех там три дни. 12. И станах през нощта, аз и малцина някои с мене; и не явих никому що беше турил Бог мой в сърдцето ми да направя за Ерусалим; и друг скот нямаше с мене освен скота на който ездех. 13. И излязох през нощта презе портата на дола та дойдох срещу източника на смока и към портата на гноището та прегледах Ерусалимските стени, които бяха разорени, и портите им изгорени с огън. 14. Сетне заминах към портата на източника и към царския водоем; и нямаше място за да премине скотът който бе под мене. 15. И възлязох през ноща през потока; и като прегледах стената, завърнах се и влязох през портата на дола та се върнах. 16. А кметовете не знаеха де ходих и що сторих; нито бях явил още това нито на Юдеите, нито на свещениците, нито на благородните, нито на кметовете, нито на другите, които беха на работа. 17. И рекох им: Вие видите озлоблението в което сме, как Ерусалим е опустошен, и портите му са изгорени с огън: елате и да съградим стената на Ерусалим, за да не сме вече в поношение. 18. И известих им за ръката на Бога моего която беше блага над мене, още и за думите на царя, които ми рече. И те рекоха: Да станем и да съградим. Така укрепиха

ръцете си към доброто. 19. Но когато чуха Санавалат Оронецът, и Товия рабът, Амонецът, и Гисам Аравянинът, присмяха ни се, и презряха ни, и думаха: Що е това нещо което правите? искате да се подигнете ли против царя? 20. А аз им отговорих и рекох им: Небесний Бог, той ще ни направи да успеем; за това ние рабите му ще станем и съградим. Вие обаче нямате дял, нито правда, нито помен в Ерусалим.

ГЛАВА 3.

1. Тогаз стана Елиасив великият свещеник и братята му свещениците станаха та съградиха овчата порта; те я осветиха, и поставиха дверите ѝ, и осветиха я до стълпа Мея, до стълпа Ананеил. 2. И до него съградиха Иерихонските мъже. И до тях съгради Закхур, Имриевът син. 3. А рибната порта съградиха Сенаевите синове, които я направиха, и поставиха дверите ѝ, ключалниците ѝ, и вереите ѝ. 4. И тях поправи Меримот синът на Урия, Акосовия син. И до него поправи Месулам син на Варахия, Месизавеиловия син. И до него поправи Садок Ваанаевът син. 5. И до него поправиха Текойците; но големците им не подложиха врата си в делото на Господа своего. 6. И ветхата порта поправи Иодай Фасеевът син и Месулам Весодиевът син: те я направиха, и поставиха дверите ѝ, и ключалниците ѝ, и вереите ѝ. 7. И то тях поправи Мелатия Гаваонецът и Ядон Меронотецът, мъже от Гаваон и от Масфа, до престола на областника на онези отсам реката. 8. До тях поправи Озиил Арахиевът син, от златарите. И до него поправи Анания, който бе от мироварците; и оставиха Ерусалим до широката стена. 9. И до него поправи Рафаия Оровът син, началникът на половината окръжие на Ерусалим. 10. И до него поправи Иедаия, Арумафовът син, и срещу дома си. И до него поправи Хатус Асаваниевът син. 11. Мелхия Харимовът син и Асув

Фаат-моавовът син поправиха другата част и стълпа на пещите. 12. И до тях поправи Селум Алоисовът син, началникът на половината окръжие на Ерусалим, той и дъщерите му. 13. Портата на дола поправи Анун и жителите на Заноя: те я съградиха, и поставиха дверите й, ключалниците й, и верeите й; и тисяща лакти в стената до портата на гноището. 14. А портата на гноището поправи Мелхия, Рихавовът син, началникът на Вет-акаремското окръжие: той я съгради, и постави дверите й, ключалниците й, и верeите й. 15. А портата на източника поправи Селун Холозеевът син, началникът на Масфафското окръжие: той я съгради, и направи я, и постави дверите й, ключалниците й, и верeите й, и стената на Силоамския водоем при царската градина, и до стъпалата които слазят до Давидовия град. 16. След него поправи Неемия Азвуковът син, началникът на половината Вет-сурско окръжие, до срещу Давидовите гробища, и до направения водоем, и до дома на крепките. 17. След него поправиха Левитите, Реум, Ваниевът син. До него поправи Асавия началникът на половината Кеилско окръжие, за окръжието си. 18. След него поправиха братята им, Вавай Инададовът син, началникът на другата половина на Кеилското окръжие. 19. И до него поправи Есер Исусовът син, началникът на Масфа, друга част срещу възхода към оръжницата на ъгъла. 20. След него Варух Заваевът син поправи с ревност другата част, от ъгъла до дверите на дома на Елиасива великия свещеник. 21. След него поправи Меримот синът на Урия, Акосовия син, друга част, от дверите на Елиасивовия дом до свършъка на Елиасивовия дом. 22. И след него поправиха свещениците, жителите на околността. 23. След тях поправиха Вениамин и Асув срещу дома си. След тях поправи Азария синът на Маасия, Ананиевия син, при дома си. 24. След него поправи Вануй Инададовът син друга част, от дома на Азария до къта, дори до ъгъла. 25. Фалал Узаевът син поправи срещу

къта, и стълпа издадения от високия царски дом който бе при двора на тъмницата. След него, Федаия Фаросовът син. 26. А Нетинимите живееха в Офил; и поправиха до срещната порта на водата към изток и до издадения стълп. 27. След тях Текойците поправиха друга част, срещу големия издаден стълп и до стената на Офил. 28. Отгоре на конската порта поправиха свещениците, всеки срещу дома си. 29. След тях поправи Садок Емировът син срещу дома си. И след него поправи Семаия Сеханиевът син, стражът на източната порта. 30. След него поправи Анания Селемиевът син и Анун шестият Салафов син друга част. След него поправи Месулам Варахиинът син срещу жилището си. 31. След него поправи Мелхия Сарефиевът син до дома на Нетинимите и на търговците, срещу вратата Мифкад, и до възхода на ъгъла. 32. А между възхода на ъгъла и овчата порта поправиха златарите и търговците.

ГЛАВА 4.

1. А когато чу Санавалат че ние градим стената, разгневи се, и много се разсърди, и присмя се на Юдеите. 2. И говори пред братята си и пред Самарийското войнство и каза: Що правят тези окаянни Юдеи? ще ги оставят ли? ще пожъртвуват ли? ще свършат ли в този ден? ще съживят ли каменете от куповете на пръстта, и тях изгорени? 3. А при него бе Товия Амонецът , и рече: И да съградят, лисица като се покачи ще съсипе каменната им стена. 4. чуй, Боже наш, защото станахме за присмех, и обърни поношението им на главата им, и направи ги да станат плява в земя на пленение; 5. и не покрий беззаконието им, и грехът им да се не изглади пред тебе: защото те прогневиха пред градещите. 6. Така съградихме стената, и всичката стена се свърза до половината си; защото людете имаха сърдце за да работят. 7. Но когато Санавалат, и Товия, и Аравяните, и Амонците, и Азотците

чуха че поправлението на Ерусалимските стени напредва, и че развалините начнаха да се заграждат, разгневиха се много; 8. и направиха съзаклятие всичките купно да дойдат да ратуват против Ерусалим и да му направят пакост. 9. А ние се помолихме на Бога нашего, и поставихме стражи против тях дене и ноще, понеже се боехме от тях. 10. И рече Юда: Силата на бременосците ослабна, а пръстта е много; и ние не можем да градим стената. 11. И неприятелите ни рекоха: Няма да усетят нито ще видят доде дойдем всред тях и ги избием та възпрем работата. 12. И като дойдоха Юдеите които живееха при тях, рекоха ни десет пъти: От всяка страна към която се обърнете към нас ще дойдат. 13. За това поставих в по-низките места зад стената, и в по-високите места - поставих людете по родове с мечовете им, с копията им и с лъковете им; 14. и видях, и станах та рекох на благородните, и на кметовете, и на другите люде: Да се не убоите от тях: помнете Господа великаго и страшнаго, и бийте се за братята си, за синовете си и дъщерите си, за жените си и за домовете си. 15. А когато враговете ни чуха че това стана известно нам, и осуети Бог съвета им, върнахме се всички ние на стената, всеки на работата си. 16. И от този ден половината от рабите ми бяха на работата, а половината от тях държеха копията, щитчетата, и лъковете, облечени с брони; и началниците бяха зад всеки Юдин дом. 17. Онези които градяха стената, и които носеха бремената, и които товаряха, всеки с едната си ръка работеше на работата, а с другата държеше оръжието; 18. А градителите, всеки имаше меча си опасан на чреслата си и градеше; а този който тръбеше с тръбата беше близу до мене. 19. И рекох на благородните, и на кметовете, и на другите люде: Работата е голяма и пространна; а ние сме разпръснати по стената далеч един от други; 20. В което место чуете гласа на тръбата, там се стичайте при нас: Бог наш ще ратува заради нас. 21. Така

работихме работата; а половината от тях държеше копията, от възхода на зората до изгряването на звездите. 22. И в същото време рекох на людете: Всеки с раба си нека нощува всред Ерусалим за да ни бъдат стражи нощe, а да работят дене. 23. И нито аз, нито братята ми, нито рабите ми, нито мъжете на стражата които ме следваха, - никой от нас не събличаше дрехите си: само за да се къпе събличаше се всеки.

ГЛАВА 5.

1. И стана голям вик от людете и от жените им против братята им Юдеите. 2. Защото имаше едни да говорят: Ние, синовете ни, и дъщерите ни сме мнозина; за това да вземем жито, да ядем, и да живеем. 3. И имаше имаше да говорят: Ние дадохме на залог нивята си, лозята си, и къщите си за да вземем жито по причина на глада. 4. Имаше още и други да говорят: Ние над нивята и над лозята си взехме на заем сребро за царските данъци. 5. А сега снагата ни е като снагата на братята ни, чадата ни като чадата им; и, ето, ние подчинихме синовете си и дъщерите си в работа за да са раби, и едни от дъщерите ни са заведени в поробощение; и няма нищо в нашата власт, защото други имат нивята и лозята ни. 6. И оскърбих се твърде много като чух вика им и тези думи. 7. И размислих в себе си, и обличих благородните и кметовете, и рекох им: Вие вземате лихва всеки от брата си. И свиках против тях голямо събрание 8. та им рекох: Ние според силата си изкупихме братята си Юдеите, продадените на езичниците; а вие сами ще продадете ли братята си? ще се продадат ли те нам? А те мълчеха и не намериха ответ. 9. И рекох: Не е добро това нещо което вие правите. Не трябва ли да ходите в страха на Бога нашего, за да ни не укоряват езичниците, враговете ни? 10. И аз, още и братята ми и рабите ми, заели сме им

сребро и жито. Но да оставим, моля, това изискване. 11. Върнете им, прочее, днес нивята им, лозята им, и маслините им, и къщите им, и стотното от среброто, и от житото, и от виното, и от елея което изисквате от тях. 12. Тогаз рекоха: Ще отдадем всичко, и не щем да искаме нищо от тях: така ще направим както ти казваш. Тогаз повиках свещениците, чрез които взех клетва от тях че ще направят според това слово. 13. Отърсих още и пазухата си, и рекох: Така да отърси Бог всекиго человека от дома му и от труда му който не свърши това слово, и така да бъде отърсен и празден. И рекоха всичкото събрание: Амин, и прославиха Господа. И направиха людете според това слово. 14. А от който ден ми се заповяда да съм областник над тях в земята на Юда, от двадесетото лето до тридесет и второто лето на Артаксеркса царя, дванадесет години, аз и братята ми не ядохме хляба на областник. 15. А първите областници които бяха преди мене, бяха товар на людете, и, освен четиридесет сикли сребро, вземаха от тях хляб и вино; още и рабите им властвуваха над людете, но аз не правех така, понеже се боех от Бога. 16. Още и прилежавах в работата на тази стена, и нива не купихме; и всичките ми раби бяха събрани там за тази работа. 17. Имаше още на трапезата ми сто и петдесет мъже от Юдеите и кметовете, и които идеха при нас от езичниците що бяха около нас. 18. А всеки ден това що се готвеше за мене бе едно говедо и шест избрани овци; и птици се готвеха за мене, и еднъж в десет дни изобилно от всякакъв вид вино; и с всичко това не поисках хляба на областник, защото рабството бе тежко върх тези люде. 19. Помни ме, Боже мой, за добро по всичко колкото направих за тези люде.

ГЛАВА 6.

1. А като чуха Санавалат, и Товия, и Гисам Аравянинът, и другите от
враговете ни че аз заградих стената, и не остана вече пролом в нея,
ако и да не бях до онова време турил двери на портите, 2. Санавалат и
Гисам проводиха до мене и казваха: Ела та да се съберем в някое от
селата на Оновото поле. Но те мислеха да ми направят зло. 3. И
проводих им вестители и казах: Голяма дело правя, и не мога да
сляза: защо да престане делото като го оставя аз и сляза при вас? 4. И
проводиха при мене четири пъти по този начин; и аз им отговорих
все така. 5. Тогаз Санавалат проводи при мене раба си исто така, пети
път, с отворено писмо в ръката му, 6. в което бе писано: чу се между
езичниците, и Гисам казва, че ти и Юдеите мислите да се подигнете;
и, според тези думи, за това ти градиш стената за да им станеш цар.
7. Поставил си още и пророци да викат за тебе в Ерусалим и да казват:
Цар има в Юдея; и сега ще се извести на царя според тези думи. Но
ела сега и да се съветваме купно. 8. Тогаз проводих при него и рекох:
Няма таквоз нещо както ти говориш; но ти го изваждаш от себе си. 9.
Защото всички тези ни плашеха, и казваха: Ще ослабеят ръцете им от
делото, и няма да се свърши. А сега, о Боже, укрепи ръцете ми. 10. И
аз отидох в дома на Семаия сина на Делаия, сина Метавеилова, и той
бе заключен; и рече: Да се съберем купно в дома Божий, всред храма,
и да заключим дверите на храма; защото тези идат да те убият, ей,
тази нощ идат да те убият. 11. Но аз отговорих: человек като мене
бягал ли би? и кой, като мене человек, би влязъл в храма за да спаси
живота си? Не ща да вляза. 12. И, ето, познах че не бе го проводил Бог;
но той произнесе това пророчество против мене защото Товия и
Санавалат бяха го подкупили. 13. За това бе подкупен за да се уплаша
та да направя така, и да съгреша, и да имат извинение да злословят за
да ме укорят. 14. Помни, Боже мой, Товия и Санавалата според тези

техни дела, още и пророчицата Ноадия, и другите пророци, които ме плашеха. 15. Така се свърши стената на двадесет и петия Елул, в петдесет и два дни. 16. И когато чуха всичките ни врагове, уплашиха се тогаз всичките езичници които бяха около нас, и паднаха много пред очите си; защото познаха че това дело стана от Бога нашего. 17. Още в онези дни благородните от Юда проваждаха често писмата си до Товия, и Товиевите дохождаха до тях. 18. Защото имаше в Юдея мнозина заклети нему, понеже бе зет на Сехания Арахови син, и Иоанан син му бе взел дъщерята на Месулама Варахиевия син. 19. Още и приказваха пред мене неговите благотворения, и носеха нему моите думи; а Товия проваждаше писма за да ме уплаши.

ГЛАВА 7.

1. А като се съгради стената, и поставих дверите, и определиха се вратарите и певците и Левитите, 2. препоръчих Ерусалим на брата си Анания и на Анания началника на твърделя; защото се виждаше че бе верен человек и боеше се от Бога повече от мнозина. 3. И рекох им: Да се не отварят Ерусалимските порти доде не припече слънцето; и додето още те присътствуват да се заключат дверите и да се залостят; и стражи да се определяват от Ерусалимските жители, всеки в стражата си, всеки срещу дома си. 4. И градът бе широк и голям, а людете малцина в него, и къщи не бяха съградени. 5. И тури Бог мой в сърдцето ми да събера благородните, и кметовете, и людете, за да се изброят по родословие. И намерих книгата на родословието на онези които възлязоха най-напред, и намерих и писано в нея: 6. Тези са човеците на областта които възлязоха от пленението, на пленените които пресели Навуходоносор Вавилонският цар, и които се върнаха в Ерусалим и в Юдея, всеки в града си, 7. които дойдоха съ Зоровавеля, Исуса, Неемия, Азария, Раамия, Наамания, Мардохея, Валасана,

Мисперета, Вагуя, Наума, Ваана. Това бе числото на мъжете от Израилевите люде: 8. Фаросови синове, две тисящи и сто и седемдесет и два. 9. Сефатиеви синове, триста и седемдесет и два. 10. Арахови синове, шестстотин и петдесет и два. 11. Фаат-моавовите синове, от Исусовите и Иоавовите синове, две тисящи и осемстотин и осемнадесет. 12. Еламови синове, тисяща и двесте и петдесет и четири. 13. Затуеви синове, осемстотин и четиридесет и пет. 14. Закхееви синове, седемстотин и шестдесет. 15. Ванувеви синове, шестстотин и четиридесет и осем. 16. Виваеви синове, шестстотин и двадесет и осем. 17. Азгадови синове, две тисящи и триста и двадесет и два. 18. Адоникамови синове, шестстотин и шестдесет и седем. 19. Вагуеви синове, две тисящи и шестстотин и седем. 20. Адинови синове, шестстотин и петдесет и пет. 21. Атирови синове, от Езекия, деветдесет и осем. 22. Асумови синове, триста и двадесет и осем. 23. Висаеви синове, триста и двадесет и четири. 24. Арифови синове, сто и дванадесет. 25. Гаваонови мъже, деветдесет и пет. 26. Витлеемови и Нетофаеви мъже, сто и осемдесет и осем. 27. Анатотови мъже, сто и двадесет и осем. 28. Вет-асмаветови мъже, четиридесет и два. 29. Мъже на Кириатиарим, на Хефира, и на Вирот, седемстотин и четиридесет и три. 30. Мъже на Рама и на Гава, шестстотин и двадесет и един. 31. Мъже на Михмас, сто и двадесет и два. 32. Мъже на Ветил и на Гай, сто и двадесет и три. 33. Мъже на другия Нево, петдесет и два. 34. Синове на другия Елам, тисяща и двесте и петдесет и четири. 35. Харимови синове, триста и двадесет. 36. Синове на Иерихон, триста и четиридесет и пет. 37. Синове на Лод, на Адид, и на Оно, седемстотин и двадесет и един. 38. Синове на Сеная, три тисящи и деветстотин и тридесет. 39. Свещениците: Иедаеви синове, от Исусовия дом, деветстотин и седемдесет и три. 40. Емирови синове, тисяща и петдесет и два. 41. Пасхорови синове тисяща и двесте и четиридесет и

седем. 42. Харимови синове, тисяща и седемнадесет. 43. Левитите: Исусови синове, от Кадмиила, от Одавиевите синове, седемдесет и четири. 44. Певците: Асафовите синове сто и четиридесет и осем. 45. Вратарите: Селумови синове, Атирови синове, Талмонови синове, Акувови синове, Атитаеви синове, Соваеви синове, сто и тридесет и осем. 46. Нетинимите: Сихаеви синове, Асуфови синове, Таваотови синове, 47. Киросови синове, Сиаеви синове, Фадонови синове, 48. Леванаеви синове, Агаваеви синове, Салмаеви синове, 49. Ананови синове, Гедилови синове, Гаарови синове, 50. Реаиеви синове, Расинови синове, Некодаеви синове, 51. Газамови синове, Озаеви синове, Фасееви синове, 52. Висаеви синове, Меунимови синове, Нафусесимови синове, 53. Ваквукови синове, Акуфаеви синове, Арурови синове, 54. Васалотови синове, Меидаеви синове, Арсаеви синове, 55. Варкосови синове, Сисарини синове, Тамаеви синове, 56. Несиеви синове, Атифаеви синове. 57. Синовете на Соломоновите раби: Сотаиеви синове, Соферетови синове, Феридини синове, 58. Яалаеви синове, Дарконови синове, Гедиилови синове, 59. Сефатиеви синове, Атилови синове, Фохеретови синове, от Севаим, Амонови синове. 60. Всичките Нетиними и синовете на Соломоновите раби бяха триста и деветдесет и два. 61. А тези бяха възлезлите от Тел-мелах, Тел-ариса, Херув, Адон, и Емир; и не могоха да покажат дома на отечествието си и семето си дали бяха от Израил: 62. синове Делаиеви, синове Товиеви, синове Некодаеви, шестстотин и четиридесет и два. 63. И от свещениците: Аваиеви синове, Акосови синове, синове на Варзелая, който взе жена от дъщерите на Варзелая Галаадеца и наименува се според името им: 64. те потърсиха описанието си между изброените по родословие, и не се намери; за това се изхвърлиха из свещенството. 65. И рече им управителят да не ядат от пресветите неща доде не възстане свещеник с Урим и Тумим.

66. Всичкото събрание купно бяха четиридесет и две тисящи и триста и шестдесет, 67. освен рабите им и рабините им, които бяха седем тисящи и триста и тридесет и седем; и от тях двесте и четиридесет и пет певци и певачки: 68. конете им, седемстотин и тридесет и шест; мъските им, двесте и четиридесет и пет; 69. камили, четиристотин и тридесет и пет; осли, шест тисящи и седемстотин и двадесет. 70. И някои от началниците на отечествията дадоха за делото: управителят даде в съкровището тисяща драхми злато, петдесет легени, петстотин и тридесет свещенически одежди. 71. И някои от началниците на отечествията дадоха в съкровището за делото двадесет тисящи драхми злато и две тисящи и двесте мнаси сребро. 72. И даденото от другите люде бе двадесет тисящи драхми злато, и две тисящи мнаси сребро, и шестдесет и седем свещенически одежди. 73. Така свещениците, и Левитите, и вратарите, и певците, и част от людете, и Нетинимите, и всичкий Израил се населиха в градовете си; и когато стигна седмият месец, Израилевите синове бяха в градовете си.

ГЛАВА 8.

1. И събраха сее всичките люде като един человек в стъгдата която бе пред портата на водата; и рекоха на Ездра книжника да донесе книгата на Моисеевия закон който Господ заповяда на Израиля. 2. И в първия ден на седмия месец донесе Ездра свещеникът закона пред събранието на мъже и на жени и на всички които можеха да разумяват като слушат. 3. И чете в него, на стъгдата която е пред портата на водата, от зори до пладне, пред мъжете и жените и които можеха да разумяват; и ушите на всичките люде бяха в книгата на закона. 4. А Ездра книжникът стоеше на високо дървено стоялище което бяха направили за това; и при него стоеше Матания, и Сема, и Анаия, и Урия, и Хелкия, и Маасия отдесно му; а отляво му, Федаия, и

Мисаил, и Мелхия, и Асум, и Асвадана, Захария, и Месулам. 5. И разгъна Ездра книгата пред всичките люде (защото бе над всичките люде); и когато я разгъна, всичките люде станаха прави. 6. И благослови Ездра Господа Бога великаго. И всичките люде отговориха: Амин, амин! възвишаваще ръцете си; и наведоха се та се поклониха Господу с лицата до земята. 7. А Исус, и Ваний, и Серевия, Ямин, Акув, Саветай, Одия, Маасия, Келита, Азария, Иозавад, Анан, Фелаия и Левитите тълкуваха закона на людете; и людете стоеха на местото си. 8. И четоха в книгата на закона Божий ясно, и дадоха значението, и изтълкуваха прочетеното. 9. И Неемия, който бе управител, и Ездра свещеникът, книжникът, и Левитите които тълкуваха на людете рекоха на всичките люде: Този ден е свет на Господа Бога вашего; не сетувайте, нито плачете. Защото всичките люде плачеха като чуха думите на закона. 10. И рече им: Идете, яжте тлъсто и пийте сладко, и проводете дялове на тези които нямат нищо приготвено, защото денят е свет Господу; и не скърбете, защото радостта Господня е вашата сила. 11. И Левитите утишиха всичките люде, и говореха: Мълчете, защото денят е свет, и не тъжете. 12. И отидоха всичките люде да ядат и да пият, и да проводят дялове, и да направят голямо веселие, защото разумяха думите които им изясниха. 13. И в втория ден се събраха началниците на отечествията на всичките люде, свещениците и Левитите, при Ездра книжника за да се поучат в думите на закона. 14. И намериха писано в закона, че Господ бе заповядал чрез Моисея да обитават Израилевите синове в шатри в праздника на седмия месец; 15. и да обнародват и да прогласяват въ всичките си градове и в Ерусалим и да кажат: Излезте в гората та донесете маслинени ветви, и маслени ветви, и мирсинени ветви, и финикови ветви, и ветви от гъстолистни дървета, за да направите шатри според писаното. 16. И излязоха людете та донесоха, и

направиха си шатри, всеки върх къщата си, и в дворовете си, и в дворовете на дома Божий, и в стъгдата на портата на водата, и в стъгдата на портата Ефремова. 17. И всичкото събрание на онези които се върнаха от пленението направиха шатри и седнаха в шатрите; защото от дните на Исуса сина Навиева до него ден Израилевите синове не бяха направили така. И стана веселие много голямо. 18. И всеки ден, от първия ден до последния ден, четеше в книгата на закона Божий; и направиха праздник седем дни; а в осмия ден, всенародно събрание според повеленото.

ГЛАВА 9.

1. И в двадесет и четвъртия ден на този месец събраха се Израилевите синове с пост, и с вретища, и с пръст на себе си, 2. И отлъчи се Израилевото семе от всичките чужденци; и застанаха та изповядаха своите грехове и беззаконията на отците си. 3. И застанаха на мястото си та прочетоха в книгата на закона на Господа Бога своего една четвърт на деня, и една четвърт се изповядваха и кланяха се на Господа Бога своего. 4. Тогаз застанаха на стоялището, от Левитите, Исус, и Ваний, Кадмиил, Севания, Вуний, Серевия, Ваний, и Хананий, та извикаха с голям глас към Господа Бога своего. 5. И Левитите, Исус, и Кадмиил, Ваний, Асавния, Серевия, Одия, Севания, и Петаия, рекоха: Станете та благословете Господа Бога вашего от века до века; и нека е, Боже, благословено славното твое име което надминува всяко благословение и хвала. 6. Ти си сам Господ един: ти си направил небето, небето на небесата, и всичкото им украшение, земята и всичко що е на нея, моретата и всичко що е в тях, и ти оживяваш всичко това; и тебе се кланят небесните войнства. 7. Ти си Господ Бог който си избрал Аврама, и извел си го от Ур Халдейски, и дал си му име Авраам; 8. и намерил си сърдцето му вярно пред тебе, и направил

си с него завет че ще дадеш земята Ханаанска, Хетейска, Аморейска, и Ферезейска, и Иевусейска, и Гергесейска, - че ще я дадеш на семето му; и извършил си думите си, защото си праведен. 9. И видя ти озлоблението на нашите отци в Египет, и чу вика им при червено Море. 10. И показа ти знамения и чудеса над Фараона, и над всичките му раби, и над всичките люде на земята му, понеже позна ти че се възгордяха против тях. И направи си име както е днес. 11. И раздели ти морето пред тях, та преминаха по сухо всред морето; а тези които ги гонеха хвърли ги в дълбочините, като камик в силна вода. 12. И води ги ти дене с облачен стълп, а ноще с огнен стълп за да им светиш по пътя по който щяха да минат. 13. И слезе ти на горага Синай та говори с тях от небето, и им даде прави съдби, и истинни закони, повеления и заповеди добри; 14. и направи позната тям светата своя събота, и заповяда им ти заповеди, и повеления, и закони чрез ръката на раба си Моисея. 15. И хляб от небето им даде ти в глада им, и вода из камик им изведе в жаждата им; и рече им да влязат за да наследат земята за която възвиси ти ръката си че ще им я дадеш. 16. А те и отците ни се възгордяха, и ожесточиха врата си, и не послушаха твоите заповеди; 17. и отрекоха се да послушат, и не помниха чудесата ти които им ти направи; но ожесточиха врата си, и в подигането си определиха началник за да се върнат в рабството си. Но ти си Бог снизходителен, милостив и благоутробен, дълготърпелив и многомилостив, и не ги остави. 18. Даже, когато си направиха леяно теле и рекоха: Този е твоят Бог който те възведе из Египет, и направиха големи прогневания, 19. ти обаче в големите си щедроти не ги остави в пустинята: облачният стълп не се уклони от върху тях дене за да ги води в пътя, нито огнения стълп ноще за да им свети в пътя по който щяха да минат. 20. И даде им ти благия твой Дух за да ги вразумява, и не лиши маната си от устата им, и вода им

даде в жаждата им. 21. И храни ги ти четиридесет години в пустинята: не им стана нищо оскудно: дрехите им не овехтяха, и нозете им не отекоха. 22. И даде им ти царства и люде, и раздели им ги за дялове; и наследиха земята на Сиона, и земята на Есевонския цар, и земята на Ога Васанския цар. 23. И синовете им умножи ти като небесните звезди; и заведе ги в земята в която рече ти на отците им да влязат за да я наследят. 24. И влязоха синовете им та наследиха земята; и порази ти пред тях жителите на земята, Ханаанците, и предаде ги в ръцете им, и царете им, и людете на земята, за да им направят според щението си. 25. И превзеха крепки градове и земя тлъста; и наследиха домове пълни с всичко благо, изкопани кладенци, лозя, и маслини, и плодовити дървета множество; и ядоха и се наситиха, и отлъстяха, и се насладиха в голямата твоя благост. 26. Но те се не покориха, и подигнаха се против тебе, и хвърлиха закона ти зад гърбовете си, и убиха пророците ти които засвидетелствуваха против тях за да ги обърнат към тебе, и направиха големи прогневания. 27. Заради това ги предаде ти в ръката на утеснителите им, които ги утесниха; и във времето на утеснението си викнаха към тебе; и ти послуша от небето, и според многото твои щедроти даде им ти избавители, та ги избавиха от ръката на онези които ги утесниха. 28. Но като се успокоиха, обърнаха се за да правят зло пред тебе; заради това ги остави ти в ръката на враговете им, та ги завладяха, но когато се обърнаха та викнаха към тебе, ти ги послуша от небето, и много пъти ги избави ти според щедротите си. 29. и засвидетелствува ти против тях за да ги обърнеш в закона си; но те се възгордяха и не послушаха твоите заповеди, но съгрешиха в съдбите ти, (които ако върши някой ще живее чрез тях,) и дадоха непокорливо рамо, и ожесточиха врата си та не чуха. 30. Но и много години ги търпя ти, и засвидетелствува против тях чрез Духа си чрез пророците си; но не дадоха слушане;

заради това ги предаде ти в ръката на людете на земите. 31. Но заради многото твои щедроти не ги направи да се довършат, нито ги остави; защото си Бог щедър и милостив. 32. Сега, прочее, Боже наш, велики, крепки, и страшни Боже който пазиш завета и милостта, да се не вмени малко пред тебе всичкото злострадание което намери нас, царете ни, князовете ни, и свещениците ни, и пророците ни, и отците ни, и всичките твои люде от дните на Асирийските царе до този ден. 33. Наистина си праведен във всичко което дойде върх нас, защото ти направи истина, а ние направихме нечестие. 34. И царете ни, князовете ни, свещениците ни, отците ни не упазиха закона ти, и не дадоха внимание на твоите заповеди и на свидетелствата ти с които си засвидетелствувал против тях. 35. Защото те в царството си и в голямата твоя благост която им даде ти, и в широката и тлъстата земя която даде ти пред тях не ти послужиха, нито се обърнаха от лукавите си дела. 36. Ето, раби сме този ден; и в земята която даде ти на отците ни за да ядат плода й и добрите й неща, ето, раби сме върху нея. 37. И тя дава голямо изобилие на царете които тури ти върху нас за греховете ни; и властвуват над телата ни и над скотовете ни според щението си; и ние сме в голямо утеснение. 38. За всичко това ние правим завет верен, и пишем, и ударят си печатите князовете ни, Левитите ни, и свещениците ни.

ГЛАВА 10.

1. А тези които удариха печати бяха: Неемия управителят Ахалиевът син, и Седекия, 2. Сераия, Азария, Иеремия, 3. Пасхор, Амария, Мелхия, 4. Хатус, Севания, Малух, 5. Харим, Меримот, Авдия, 6. Даниил, Ганатон, Варух, 7. Месулам, Авия, Миамин, 8. Маазия, Велгай, Семаия: те бяха свещеници. 9. А Левити: Исус Азаниевът син, Вануй от Инададовите синове, Кадмиил; 10. и братята им Севания, Одия,

Келита, Фелаия, Анан, 11. Михей, Реов, Асавия, 12. Закхур, Серевия, Севания, 13. Одия, Ваний и Венину. 14. Началници на людете: Фарос, Фаат-моав, Елам, Зату, Ваний, 15. Вуний, Азгад, Вивай, 16. Адония, Вагуй, Адин, 17. Атир, Езекия, Азур, 18. Одия, Асум, Висай, 19. Ариф, Анатот, Невай, 20. Магфиас, Месулам, Изир, 21. Месизавеил, Садок, Ядуа, 22. Фелатия, Анан, Анаия, 23. Осия, Анания, Асув, 24. Алоис, Филея, Совив, 25. Реум, Асавна, Маасия, 26. и Ахия, Анан, Ганан, 27. Малух, Харим, Ваана. 28. И остатъкът на людете, свещениците, Левитите, вратарите, певците, Нетинимите, и всички които са се отлъчили от людете на местата към Божия закон, жените им, синовете им, и дъщерите им, всеки който знаеше и разумяваше, 29. съединиха се съ братята си, големците си, и влязоха в проклетия и клетва да ходят в Божия закон, дадения чрез ръката на Моисея раба Божий, и да съхраняват и да вършат всичките заповеди на Иеова Господа нашего, и съдбите му, и повеленията му; 30. и да не дадем дъщерите си на людете на земята, и дъщерите им да не вземем за синовете си; 31. и ако людете от земята донесат неща за продаване, или каква да е храна да продадат в съботен ден, да не вземем от тях в събота и в свет ден; и да оставим седмото лето, и искането на всеки дълг. 32. Наредихме още за себе си да се натоварим да даваме всеко лето една третиня от сикъл за службата на дома на Бога нашего, 33. за хлябовете на предложението, и за всегдашното хлебно приношение, и за всегдашното всесъжение на съботите, на новомесечията, за праздниците, и за светите неща, и за приношенията за грях, за да правим умилостивение за Израиля, и за всичкото дело на дома на Бога нашего. 34. И метнахме жребия между свещениците, Левитите, и людете за приноса на дървата, за да ги докарват в дома на Бога нашего, според отечествията ни, в определени времена всяко лето, за да горят на олтаря на Господа Бога нашего според писаното в закона;

35. и да доносяме всяко лето в дома Господен начатките от земята ни, и начатките от плодовете на всяко дърво; 36. и първородните от синовете ни и от скотовете, според писаното в закона, и първородните от говедата ни и от стадата ни, да ги докараме в дома на Бога нашего, на свещениците които служат в дома на Бога нашего; 37. и да доносяме начатките от нашето тесто, и приношенията си, и плодовете от всяко дърво, от вино, и от елей на свещениците, в стаите на дома на Бога нашего; и на Левитите десетъците от нашата земя; и тези Левити да вземат десетъците по всичките градове на земледелието ни. 38. И свещеникът, Ааронов син, ще бъде с Левитите когато вземат десетъците; и Левитите ще доносят десетъка от десетъците в дома на Бога нашего, в стаите на съкровищния дом. 39. Защото Израилевите синове и Левийните синове ще доносят приношенията от житото, от виното, и от елея в стаите дето са съсъдите на светилището, и свещениците които служат, и вратарите, и певците; и няма да оставим дома на Бога нашего.

ГЛАВА 11.

1. И населиха се началниците на людете в Ерусалим; а остатъкът на людете метнаха жребия, за да доведат от десет един да се насели в Ерусалим, в светия град, а деветте части в другите градове. 2. И благословиха людете всички онези человеци които принесоха доброволно себе си да се населят в Ерусалим. 3. А тези са главатарите на областта които се населиха в Ерусалим; а в Юдините градове се населиха, всеки в притежанието си, в градовете си, Израил, свещениците, и Левитите, и Нетинимите, и синовете на Соломоновите раби. 4. И в Ерусалим се населиха някои от Юдините синове и от Вениаминовите синове. От Юдините синове: Атаия синът на Озия, син на Захария, син на Амария, син на Сафатия, сина

Маалалеилова, от Фаресовите синове; 5. и Маасия синът на Варуха, син на Холозея, син на Азаия, син на Адаия, син на Иоиарива, син на Захария, сина на Силониева. 6. Всичките Фаресови синове които се населиха в Ерусалим бяха четиристотин и шестдесет и осем мъже силни. 7. А Вениаминовите синове бяха тези: Салу синът на Месулама, син на Иоада, син на Федаия, син на Колаия, син на Маасия, син на Итиила, сина на Исаиева; 8. и с тях Гавай, Салай; деветстотин и двадесет и осем. 9. И Иоил Зехриевът син беше надзирател над тях, а Юда Сенуинът син, вторий над града. 10. От свещениците: Иедаия син Иоиаривов, Яхин, 11. Сераия синът на Хелкия, син на Месулама, син на Садока, син на Мераиота, сина Ахитовова, войводата на дома Божий; 12. И братята им които правеха делото на дома бяха осемстотин и двадесет и два; и Адаия синът на Иероама, син на Фелалия, син на Амсия, син на Захария, син на Пасхора, сина Мелхиева; 13. и братята му, началници на отечествия; двесте и четиридесет и два ; и Амасай синът на Азареила, син на Аазая, син на Месилемота, сина Емирова; 14. и братята им мъже силни с крепост, сто и двадесет и осем; а надзирател над тях бе Завдиил Гедолимовът син. 15. А от Левитите: Семаия синът на Асува, син на Азрикама, син на Асавия, сина Вуниева; 16. и Саветай и Иозавад, от Левитските началници, бяха над вънкашните дела на дома Божий. 17. И Матания синът на Михея, син на Завдия, сина Асафова беше началник на песнопението в молитвата, и Ваквукия вторий между братята си; и Авда синът на Самуя, син на Галала, сина Иедутунова. 18. Всичките Левити в светия град бяха двесте и осемдесет и четири. 19. А вратарите: Акув, Талмон, и братята им които пазеха вратата бяха сто и седемдесет и два. 20. А останалите от Израиля, свещениците и Левитите, бяха по всичките Юдини градове, всеки в наследието си. 21. А Нетинимите се населиха в Офил; а Сиха и

Гесфа бяха върху Нетинимите. 22. А надзирателят на Левитите в Ерусалим бе Озий син на Вания, син на Асавия, син на Матания, сина Михеева, от Асафовите синове, певците които бяха върху делото на дома Божий. 23. защото бе царска заповед за тях, и оброк за певците всеки ден. 24. А Петаия Месизавеилов син, от синовете на Зара Юдиния син, беше от страната на царя във всяко дело за людете. 25. А за селата с нивята им, някои от Юдините синове се населиха в Кириат-арва и по селата ѝ, и в Девон и по селата му, и в Кавсеил и по селата му, 26. и в Иисуя, и в Молада, и в Вет-фелед, 27. и в Асар-суал, и в Вирсавее и по селата му, 28. и в Сиклаг, и в Мекона и по селата ѝ, 29. и в Ен-римон, и в Сарая, и в Ярмут, 30. в Заноя, Одолам, и по селата им, в Лахис и по полетата му, в Азика и по селата ѝ. И населиха се от Вирсавее дори до дола Еномов. 31. А Вениаминовите синове се населиха от Гава в Михмас, и в Гаия, и в Ветил и по селата му, 32. в Анатот, в Ноб, в Анания, 33. в Асора, в Рама, в Гетаим, 34. в Адид, в Севоим, в Невалат, 35. в Лод, и в Оно, в дола на дърводелците. 36. И от Левитите се населиха отделения в Юда и във Вениамин.

ГЛАВА 12.

1. А тези бяха свещениците и Левитите които възлязоха със Зоровавеля Салатииловия син и с Исуса: Сараия, Иеремия, Ездра, 2. Амария, Малух, Хатус, 3. Сехания, Реум, Меримот, 4. Идо, Ганатон, Авия, 5. Миамин, Маадия, Велга, 6. Семаия, и Иоярив, Иедаия, 7. Салу, Амок, Хелкия, Иедаия. Тези бяха началници на свещениците и на братята им в дните на Исуса. 8. А Левитите: Исус, Вануй, Кадмиил, Серевия, Юда, и Матания, който, бе над песните, той и братята му. 9. А Вaквукия и Уний, братята им, бяха срещу тях за стражите. 10. И Исус роди Иоакима, а Иоаким роди Елиасива, а Елиасив роди Иодая, 11. а Иодай роди Ионатана, а Ионатан роди Ядуя. 12. А в дните на Иоакима,

свещеници, началници на отечествия бяха, на Сераия, Мораия; на Иеремия,Anания; 13. на Ездра, Месулам; на Амария, Иоанан; 14. на Мелиху, Ионатан; на Севания, Иосиф; 15. на Харима, Адна; на Мераиота, Хелкай; 16. на Идо, Захария; на Ганатона, Месулам; 17. на Авия, Зехрий; на Миниамина, от Моадия, Фелтай; 18. на Вела, Самуа; на Семаия, Ионатан; 19. и на Иоярива, Матенай; на Иедаия, Озий; 20. на Салай, Калай; на Амока, Евер; 21. на Хелкия, Асавия; и на Иедаия, Натанаил. 22. Левитите в дните на Елиасива, Иодая, Иоанана, и на Ядуя бяха писани началници на отечествия; още и свещениците, в царуването на Дария Персянина. 23. Левиевите синове, началници на отечествия, бяха писани в Книгата на Летовниците, даже до дните на Иоанана Елиасивовия син. 24. И началниците на Левитите: Асавия, Серавия, и Исус Кадмииловът син, и братята им срещу тях, за да хвалят и песнословят според заповедта на Давида человека Божий, стража срещу стража. 25. Матания, и Ваквукия, Авдия, Месулам, Талмон, Акув бяха вратари, и пазеха стражата в клетовете на вратата. 26. Тези бяха в дните на Иоакима син на Исуса, Иоседековия син, и в дните на Неемия областника, и на свещеника Ездра книжника. 27. И в обновението на Ерусалимската стена потърсиха Левитите по всичките им места за да ги доведат в Ерусалим да правят обновението с веселие, с пения и песни, с кимвали, псалтири, и китари. 28. И събраха се синовете на певците от окръжността около Ерусалим, и от Нетофатските села. 29. и от Галгаловия дом, и от селата на Гава и на Азмавет; защото певците си съградиха села около Ерусалим. 30. И очистиха се свещениците и Левитите, и очистиха людете, и портите, и стената. 31. Тогаз възведох Юдините началници на стената, и поставих два големи лика хвалители: единът отиваше надясно върху стената към портата на гноището; 32. и след тях вървяха Осаия, и половината от Юдините началници, 33. и Азария, Ездра, и Месулам,

34. Юда, и Вениамин, и Семаия, и Иеремия, 35. и от синовете на свещениците с тръби: Захария синът на Ионатана, син на Семаия, син на Матания, син на Михея, син на Закхура, син на Асафа, 36. и братята му: Семаия, и Азареил, Милалай, Гилалай, Маай, Натанаил, и Юда, Ананий, с музикалните оръдия на Давида Божия човек, и Ездра книжникът пред тях. 37. И при портата на източника, и срещу тях, възлязоха през стъпалата на Давидовия град във възхода на стената отгоре на Давидоваия дом, и до портата на водата към изток. 38. А другият лик хвалители вървеше отсреща, и аз след тях, и половината от людете по стената, отгоре на стълпа на пещите, и до широката стена, 39. и отгоре на портата Ефрем, и отгоре на ветхата порта, и отгоре на рибната порта, и на стълпа Ананеил, и на стълпа Мея, до овчата порта; и застанаха в портата на тъмницата. 40. И застанаха двата лика на певците в дома Божий, и аз и половината от кметовете с мене, 41. и свещениците Елиаким, Маасия, Миниамин, Михей, Елиоинай, Захария, и Анания, с тръби, 42. и Маасия, и Семаия, и Елеазар, и Озий, и Иоанан, и Малхия, и Елам, и Езер. И певците възвисиха гласа си, с Иезраия надзирателя. 43. И принесоха в онзи ден големи жъртви и се развеселиха; защото Бог ги развесели с голямо веселие. И жените още и децата се развеселиха; и веселието на Ерусалим се чу надалеч. 44. И в онзи ден се определиха едни върху стаите за съкровищата, за приношенията, за начатките, и за десетъците, за да събират в тях от полетата на градовете узаконените дялове за свещениците и Левитите; защото Юда се развесели за свещениците и Левитите които предстояваха. 45. И певците и вратарите пазеха стражата на Бога своего и стражата на очищението, според заповедта на Давида и Соломона сина му. 46. Защото в дните на Давида и на Асафа, имаше отколе първопевци и пения на хвала и благословение Богу. 47. И всичкий Израил в дните на Зоровавеля, в

дните на Неемия, даваха отредените за всеки ден дялове на певците и на вратарите: те освещаваха за Левитите, а Левитите освещаваха за Аароновите синове.

ГЛАВА 13.

1. В тоя ден се чете в книгата на Моисея, и людете слушаха; намери се писано в нея че Амонците и Моавците не трябваше да влязат в събранието Божие до века, 2. защото не посрещнаха Израилевите синове с хляб и вода, но наеха Валама против тях за да ги прокълне, но Бог наш обърна клетвата в благословение. 3. И като чуха закона, отлъчиха от Израиля всяко смесено. 4. А преди това, Елиасив свещеникът, който имаше настоятелството върху стаите на дома на Бога нашего, беше се сродил с Товия, 5. и приготвил бе за него голяма стая, дето по-напред туряха хлебните приншения, ливана, и съсъдите, и десетъците от житото, от виното, и от елея, отредените за Левитите и за певците и за вратарите, и приношенията за свещениците. 6. Но въ всичко това време, аз не бях в Ерусалим; защото в тридесет и второто лето на Артаксеркса Вавилонския цар отидох при царя. И след няколко дни изпросих воля от царя, 7. та дойдох в Ерусалим, и научих се за злото, което Елиасив направил за Товия като приготвил за него стая в дворовете на дома Божий. 8. И стана ми много мъчно; и изхвърлих вън от стаята всичките къщни съсъди на Товия. 9. И заповядах, та очистиха стаите, и внесох пак там съсъдите на дома Божий, хлебните приношения и ливана. 10. И научих се, че дяловете на Левитите не били им дадени, защото Левитите и певците които вършеха делото на служенето бяха побегнали всеки в селото си. 11. И обличих кметовете и рекох: Защо е оставен домът Божий? И събрах ги та ги поставих на местото им. 12. Тогаз донесе всичкий Юда в съкровищата десетъка от житото и от виното и от елея. 13. И поставих

съкровищници върху съкровищата, Селемия свещеника, и Садока писеца, и от Левитите Федаия, и при тях Анана сина на Закхура, Матаниевия син, защото се считаха за верни; и делото им бе да раздават на братята си. 14. Помни ме, Боже мой, за това, и не заличавай добрините ми които направих за дома на Бога моего и в наредите му. 15. През онези дни видях неколцина в Юдея че в събота тъпчеха грозде в жлеба, и вносяха снопе и товаряха на осли и вино, грозде, и смокви, и всякакви товари, които докарваха в Ерусалим в съботен ден; и засвидетелствувах против тях в деня в който продаваха храна. 16. И Тиряните които живееха в него доносяха риба и всякакви неща за продаване та продаваха в събота на Юдините синове и в Ерусалим. 17. И обличих благородните от Юда и рекох им: Какво е това зло което правите вие и осквернявате съботния ден? 18. Не правеха ли така отците ви, та докара Бог наш всичко това зло на нас и на този град? А вие прилагате гняв на Израиля като осквернявате съботата. 19. Заради това, когато начна да мръкнува в Ерусалимските порти преди съботата, рекох, та затвориха вратата, и заповядах да се не отварят до подир събота; и поставих в портите неколцина от моите слуги за да не влезе товар в съботен ден. 20. И пренощуваха търговците и продавците на всякакви неща за продаване вън от Ерусалим еднъж, дваж. 21. Тогаз засвидетелствувах против тях и рекох им: Защо нощувате пред стената? Ако повторите, ще туря ръка на вас. От тогаз не дойдоха в събота. 22. И рекох на Левитите да се очистват и да дохождат да вардят вратата, за да освещават съботния ден. Помни ме, Боже мой, и за това, и помилвай ме според множеството на милостта си. 23. А още в онези дни видях Юдеите които бяха взели жени Азотки, Амонки, и Моавки. 24. И чадата им говореха половин Азотски, а не знаеха да продумат Юдейски, но според езика на всеки народ. 25. И обличих ги, и проклех ги, и бих неколцина от тях, и

оскубах им космите, и заклех ги в Бога, и казах: Да не дадете дъщерите си на синовете им, и да не вземете от дъщерите им за синовете си или за себе си. 26. Не съгреши ли така Соломон Израилевът цар? Ако и да не е имало между много народи цар подобен нему, който беше възлюбен от Бога своего, и направи го Бог цар над всичкия Израил, но и него чуждите жени направиха да съгреши. 27. И ние ще ви слушаме ли да правите всичко това голямо зло, да ставате престъпници против Бога нашего като вземате чужди жени? 28. И един от синовете на Иодая сина на Елиасива великия свещеник беше зет на Санавалата Оронеца; за това го изпъдих от мене. 29. Помни ги, Боже мой, защото оскверниха свещенството и завета на свещенството и на Левитите. 30. И очистих ги от всичките чужденци, и определих стражи от свещениците и Левитите, всекиго в делото му; 31. и за приношението на дървата в определени времена, и за начатките. Помни ме, Боже мой, за добро.

ЕСТИР

ГЛАВА 1.

1. И в дните на Асуира, (той е Асуир който царуваше от Индия дори до Етиопия върху сто и двадесет и седем области,) 2. в онези дни, когато цар Асуир седна на престола на царството си в Суса столицата, 3. в третото лето на царуването си, направи пир на всичките си князове и на рабите си, (и пред него беше Персийската и Мидската сила, големците и князовете на областите,) 4. и тогаз за много дни, сто и осемдесет дни, показва славното богатство на царството и си и превъзходната светлост на величеството си. 5. И като се изпълниха тези дни направи царят пир на всичките си люде които се намериха в Суса столицата, от голям до малък, седем дни, в двора на градината на царския палат, 6. украсен със завеси от бял карпас и синьо, прострени на върви висонни и багрени, със сребърни колцета на мраморни стълпове, и със златни и сребърни одрове върх помост от червен и бял мрамор, алавастър, и черен мрамор. 7. И наливаха в

златни чаши, (и чашите бяха различни едни от други;) и имаше царско вино изобилно, според както бе прилично на царя. 8. А пиенето беше по правило: никой не принуждаваше; защото царят заповяда така на всичките си домостроители, да правят според волята на всекиго. 9. А и Астин царицата направи на жените пир в царския дом на цар Асуира. 10. И в седмия ден, когато сърдцето на царя бе весело от виното, заповяда на Меумана, на Визата, на Арвона, на Вигта, и на Авага, на Зетара, и на Харкаса, на седемте скопци които слугуваха пред цар Асуира, 11. да доведат Астин царицата пред царя, с царския венец, за да покаже хубостта й на людете и на князовете; защото бе красна на глед. 12. Но Астин царицата се отрече да дойде според заповедта на царя която стана чрез скопците. Заради това царят се разяри твърде много, и гневът му се разпали в него. 13. Тогава рече царят на мъдрите които познаваха времената, (защото такъв бе обичаят на царя към всички които знаеха закон и съд; 14. а при него бе Карсена, Сетар, Адмата, Тарсис, Мерес, Марсена, и Мемукан, седемте Персийски и Мидски князове които гледаха лицето на царя и имаха председателството в царството:) 15. Що прилича да направим на Астин царицата според закона защото не изпълни заповедта на цар Асуир чрез скопците? 16. И отговори Мемукан пред царя и князовете: Астин царицата не обиди само царя, но и всичките князове и всичките люде които са във всичките области на цар Асуира. 17. Защото деянието на царицата ще се разчуе по всичките жени, щото ще презират мъжете си пред очите си когато се раздаде слух че цар Асуир заповяда да се доведе царица Астин пред него, и тя не дойде. 18. И днес госпожите на Персия и Мидия които чуха за деянието на царицата ще говорят за това на всичките царски князове: от тук голямо презрение и гняв. 19. Ако е угодно на царя, нека излезе от него царско изречение, и нека се пише между Персийските и

Мидските закони за да е непреложно, да не дойде вече Астин пред цар Асуира; и нека даде царят царското й достойнство на друга по добра от нея. 20. И когато повелението което ще направи царят се обнародва по всичкото му царство, (защото е голямо,) всички жени ще отдават чест на мъжете си, на голям и на малък. 21. И угодна биде думата на царя и на князовете; и направи царят според думата на Мемукана. 22. И проводи писма по всички области на царя, във всяка област според буквите й, и във всеки народ според езика му, всеки мъж да е господар в дома си, и да говори според езика на людете си.

ГЛАВА 2.

1. И след тези събития, като се укроти яростта на цар Асуира, напомни си за Астин, и що бе направила тя, и какво беше се решило против нея. 2. И рекоха царските раби които му слугуваха: Да се потърсят за царя млади девици, красни на глед; 3. и да определи царят настоятели по всичките области на царството си, и да съберат в Суса столицата всичките млади девици красни на глед в женския дом под ръката на Игая царския скопец, стража на жените; и да им се дадат потребните им за сглаждане тям. 4. И младата която бъде угодна на царя да бъде царица вместо Астин. И това нещо биде угодно на царя; и направи така. 5. Имаше в Суса столицата един человек Юдеин на име Мардохей, син ма Яира, син на Семея, син на Киса, Вениаминеца; 6. който беше пленен от Ерусалим с пленниците които се плениха със Иехония Юдиния цар, които плени Навуходоносор Вавилонският цар. 7. И той възпита Адаса (която е Естир,) дъщерята на стрика си, защото тя нямаше нито баща нито майка; и момичето бе прилично и красно на глед; което като умря баща му и майка му Мардохей го взе за своя дъщеря. 8. И като се чу изречението на царя и повелението му, и когато се събраха много момичета в Суса

столицата под ръката на Игая, доведе се и Естир в царския дом под ръката на Игая, стража на жените. 9. И момичето биде угодно нему и намери благодат пред него, та побърза да й даде потребните за сглаждането й и дела й; даде й още и седемте момичета определените и от царския дом, и преведе и нея и момичетата и в най-доброто място на женския дом. 10. Естир не изяви народа си нито рода си; защото Мардохей беше й заповядал да не яви. 11. И всеки ден ходеше Мардохей пред двора на женския дом за да се научава как е Естир и какво ще стане за нея. 12. А когато дохождаше времето на всяка мома за да влезе при цар Асуира, като стоеше дванадесет месеца според обикновеното за жените, (защото така се изпълняха дните на сглаждането им, шест месеци се мажеха със смирнен елей, и шест месеци с аромати и с други женски сглади,) 13. то така влязваше момата при царя: всичко каквото induction речеше даваше й се, за да вземе със себе си от женския дом в царския дом. 14. Вечер влязваше, а заран се връщаше във втория женски дом под ръката на Саасгаза, царския скопец, който пазеше наложниците: не влязваше вече при царя освен ако я поискаше царят и се повикваше именно. 15. А когато пристигна времето да влезе при царя Естир дъщерята на Авихаиля, стриката на Мардохея, която беше взел той за своя дъщеря, не поиска друго освен каквото определи Игай царският скопец, стражът на жените. И Естир намираше благодат пред всичките които я гледаха. 16. И заведена биде Естир при цар Асуира в царския му дом, в десетия месец, той е месец Тевет, в седмото лето на царуването му. 17. И възлюби царят Естир повече от всичките жени; и намери тя благодат и милост пред него повече от всичките девици; и тури царския венец на главата й, и направи я царица вместо Астин. 18. Тогаз направи царят голям пир на всичките си князове и на рабите си, пира на Естир; и направи облекчение в областите, и даде дарове, според както бе прилично на

царя. 19. И когато се събраха девиците втори път, тогаз седеше Мардохей в царските врата. 20. Естир не яви рода си нито народа си, както й заповяда Мардохей; защото Естир правеше по заповедта на Мардохей, както когато се възпитаваше при него. 21. В онези дни, като седеше Мардохей в царските врата, двама от царските скопци, Вихтан и Терес, от тези които пазеха входа, разгневиха се, и искаха да турят ръка върх цар Асуира. 22. А това нещо стана известно на Мардохея, и обади го на Естир царицата; а Естир обади на царя в името на Мардохея. 23. И като стана изпитване за това нещо, намери се така; за това обесени бидоха и двамата на дърво; и се писа в книгата на летовниците пред царя.

ГЛАВА 3.

1. След това възвеличи цар Асуир Амана сина на Амидата Агагеца, и възвиси го, и тури стола му над всичките князове които имаше около си. 2. И всичките царски раби които бяха в царските врата навождаха се и се кланяха на Амана; защото така заповяда царят за него. Но Мардохей не се навождаше, и не му се кланяше. 3. И царските раби които бяха в царските врата рекоха на Мардохея: Защо престъпваш ти заповедта на царя? 4. И като му думаха всеки ден, а той ги не слушаше, обадиха на Амана, за да видят дали ще бъде твърда работата на Мардохея; защото им беше явил че беше Юдеин. 5. И когато видя Аман че Мардохей не се навождаше и му се не кланяше, изпълни се Аман с ярост. 6. И помисли че да тури ръка само на Мардохея низко е, (защото му бяха явили за народа от който е Мардохей;) за това искаше Аман да погуби народа Мардохеев, всичките Юдеи които бяха в всичкото царство на Асуира. 7. И в първия месец, той е месец Нисан, в дванадесетото лято на цар Асуира, хвърлиха фур (сиреч, жребие) пред Амана из ден в ден и из месец в

месец, дори до дванадесетия месец, той е месец Адар. 8. И рече Аман
на цар Асуира: Има един народ разпръснат и разсеян между народите
по всичките области на царството ти; и законите им различават от
законите на всичките народи, и не пазят царските закони. Заради
това не е прилично на царя да ги търпи. 9. Ако е угодно на царя, нека
се пише да се изтребят; и аз ще начета десет тисящи таланта сребро в
ръцете на настоятелите за да внесат в царските съкровища. 10. И
извади царят пръстена си от ръката си, и го даде на Амана сина на
Амедата Агагеца, неприятеля на Юдеите. 11. И рече царят на Амана:
Дава ти се среброто и тези люде да направиш с тях каквото ти е
угодно. 12. И в тринадесетия ден в първия месец повикаха се царските
писци, та се писа по всичко както заповяда Аман на царските
сатрапи, и на областниците във всяка област, и на началниците на
всеки народ във всяка област според техните букви, и на всеки народ
според езика му: в името на цар Асуира се писа, и се запечата с
царския пръстен. 13. И проводиха се писма чрез скороходци по
всички царски области за да погубят, и да убият, и да изтребят всички
Юдеи, млади и стари, децата и жените, в един ден, тринадесетия на
дванадесетия месец, той е месец Адар, и да разграбят користите им.
14. Преписът на писаното чрез което щеше да се раздаде тая заповед
по всяка област обнародва се на всичките народи, за да са готови за
онзи ден. 15. Скороходците излязоха и бързаха за царската заповед; и
повелението се издаде в Суса столицата. А царят и Аман седнаха да
пируват; а градът Суса бе в смятение.

ГЛАВА 4.

1. А Мардохея, като се научи за всичко що бе станало, раздра дрехите
си, и облече се с вретище с пепел, и излезе всред града та викаше с
голямо и горко викане. 2. И дойде до пред царските врата; защото

никой не можеше да излезе в царските врата облечен с вретище. 3. И
у всяка област дето стигна тая царска заповед и повелението му стана
между Юдеите голямо сетувание, пост, и плач, и ридание: мнозина
имаха под себе си постлано вретище и пепел. 4. И влезнаха слугите на
Естир и скопците й та й известиха за това. И смути се царицата
много; и проводи дрехи за да облекат Мардохея и да съблекат
вретището му от него; но той не прие. 5. Тогаз повикна Естир Атаха,
от скопците на царя, когото бе определил той за слуговане ней, и
заповяда му за Мардохея да се научи що е това, и защо е то. 6. И
излезе Атах при Мардохея в стъгдата на града която бе пред царските
врата. 7. И обади му Мардохей всичко що му стана, и количеството на
среброто, което Аман обеща да плати на царското съкровище за
Юдеите за да ги погуби. 8. И даде му преписа от писмото на
повелението което бе издадено в Суса да ги погубят, за да го яви на
Естир, и да й извести, и да й заръча да влезе при царя да му се
помоли, и да направи прошение нему за народа си. 9. И дойде Атах та
извести на Естир думите на Мардохея. 10. А Естир говори на Атаха, и
даде му заповед към Мардохея: 11. Всичките царски раби и людете на
царските области знаят че който мъж или жена влезе при царя
невикан у вътрешния двор, един закон е за него да се убива, освен
онзи към когото царят би простирял златния скиптър за да остане жив;
но аз не съм повикана да вляза при царя има тридесет дни. 12. И
известиха на Мардохея думите Естирини. 13. Тогаз Мардохей заръча
да отговорят на Естир: Не мисли в себе си че от всичките Юдеи ти ще
се избавиш в царския дом. 14. Защото ако премълчиш съвсем в това
време, ще дойде от другаде помощ и спсение на Юдеите, но ти и
домът на отца ти ще погинете; и кой знае дали не си дошла ти на
царството за таквоз време каквото е това? 15. Тогаз заповяда Естир да
отговорят на Мардохея: 16. Иди събери всичките Юдеи които се

намират във Суса, и постете за мене, и не яжте и не пийте три дни нощя и деня; и аз и слугините ми ще постим подобно; и тогаз ще вляза при царя, което не е според закона; и ако погина, да погина. 17. И отиде Мардохей та направи всичко що му заповяда Естир.

ГЛАВА 5.

1. А в третия ден Естир се облече с царските си дрехи, и застана у вътрешния двор на царския палат срещу дома на царя; а царят седеше на царския си престол в царския дом, срещу вратата на дома. 2. И като видя царят че стоеше в двора Естир царицата, намери тя благодат пред него, и простря царят към Естир златния скиптър който държеше в ръката си, и приближи се Естир та се допря при краят на скиптра. 3. И рече й царят: що искаш, царице Естир? и кое е искането ти? И до половината от царството ще ти се даде. 4. И отговори Естир: Ако е угодно на царя, да дойде царят и Аман днес на пира който приготвих за него. 5. И рече царят: Повикайте скоро Амана да направи думата на Естир. И дойдоха царят и Аман на пира който направи Естир. 6. И като пиеха вино рече царят на Естир: Що е прошението ти? и ще ти се даде; и що е искането ти? и ще бъде и до половината от царството. 7. Тогаз отговори Естир и рече: Прошението ми и искането ми е: 8. ако съм намерила благодат пред царя, и ако е угодно на царя да изпълни прошението ми и да направи искането ми, нека дойде царят и Аман на пира който ще приготвя за тях, и утре ще направя според словото на царя. 9. И излезе Аман в този ден радостен и с весело сърдце; но когато видя Аман Мардохея при царските врата че не стана нито се поклати за него, изпълни се Аман с ярост против Мардохея. 10. Но Аман удържа себе си; и като влезе в дома си проводи та повика приятелите си, и Зереса жена си; 11. И приказа им Аман за славата на богатството си, и за многото си чада, и как го е възвеличил

царят, и как го е възвисил над князовете и царските раби. 12. И рече Аман: Даже и царицата Естир не покани другиго на пира който направи, но само мене с царя; още и утре съм поканен при нея с царя. 13. Но всичко това не ме благодари доде гледам Мардохея Юдеина да седи при царските врата. 14. И рече му Зереса жена му и всичките му приятели: Да се приготви едно дърво високо петдесет лакти, и утре речи на царя да се обеси Мардохей на него: тогаз иди радостен с царя на пира. И това нещо биде угодно Аману; и приготви дървото.

ГЛАВА 6.

1. В онази нощ сънят побегна от царя; и заповяда да донесат книгата на паметописанията на летовниците; и прочитаха се пред царя. 2. И намери се писано че Мардохей известил за Вихтана и Тереса, двамата от царските скопци, вратарите, които бяха поискали да турят ръка на цар Асуира. 3. И рече царят: Каква чест и достолепие стана на Мардохея за това? И рекоха царските раби които му слугуваха: Не се е направило нищо за него. 4. И рече царят: кой е в двора? И Аман беше дошел у външния двор на царския дом за да рече на царя да обеси Мардохея на дървото което бе приготвил за него. 5. И рабите на царя рекоха му: Ето, Аман стои в двора. И рече царят: Да влезе. 6. И като влезе Аман рече му царят: Що трябва да се направи на тогоз человека за когото царят би благоволил да му направи чест? А Аман помисли в сърдцето си: Кому другиму би благоволил царят да направи чест освен мене? 7. И отговори Аман на царя: За человека за когото царят благоволява да му направи чест, 8. да донесат царската дреха с която се царят облача, и коня на който царят езди, и царския венец който се туря на главата му; 9. и тая дреха и конят да се дадат в ръката на някого от по-големите царски князове за да облекат человека когото царят благоволява да почте; и като го водят възседнал на коня през

градската стъгда, да прогласяват пред него: Така ще бъде на человека когото царят благоволи да почте. 10. И рече царят на Амана: Скоро вземи дрехата и коня както си рекъл, и направи така на Мардохея Юдеина който седи при царските врата: да се не остави нищо от всичко що си рекъл. 11. И взе Аман дрехата и коня та облече Мардохея, и го преведе яхнал през градската стъгда, и прогласяваше пред него: Така ще бъде на человека когото царят благоволи да почте. 12. И върна се Мардохей в царските врата; а Аман отиде скоро в дома си печален, и имаше главата си покрита. 13. И приказа Аман на Зереса жена си и на всичките си приятели всичко каквото му се случи. И рекоха му мъдрите му и Зереса жена му; Мардохей, пред когото си начнал да изпадаш, ако е от семето на Юдеите, не ще му надвиеш, но съвсем ще паднеш пред него. 14. Като говореха още с него, стигнаха царските скопци и побързаха да заведат Аман на пира който бе приготвила Естир.

ГЛАВА 7.

1. Дойдоха прочее царят и Аман да пируват с Естир царицата. 2. И рече пак царят на Естир втори ден като пиеха вино: Що е прошението ти, царице Естир? и ще ти се даде; и що е искането ти? ще бъде и до половината от царството. 3. Тогаз отговори Естир царицата и рече: Ако съм намерила благодат пред тебе, царю, и ако е угодно на царя, животът ми да ми се даде на прошението ми, и народът ми на искането ми; 4. защото сме продадени, аз и народът ми, да бъдем погубени, убити и изтребени. И ако би да се продадехме само като раби и рабини, премълчала бих, ако неприятелът и да не можеше да допълни щетата на царя. 5. Тогаз отговори цар Асуир и рече на Естир царицата: Кой е той, и де е онзи който е дръзнал да направи така? 6. И рече Естир: Противникът и неприятелят е този лукав Аман. Тогаз се

смути Аман пред царя и царицата. 7. И стана царят от винопитието разгневен, и отиде в градината на палата; а Аман стана да изпроси живота си от Естир, царицата; защото видя че злото беше решено против него от царя. 8. И върна се царят от градината на палата в дома на винопитието; а Аман бе паднал на постелката на която беше Естир. И рече царят: Още и царицата ли иска да насили пред мене в дома? Словото излезе из устата на царя, и покриха лицето на Амана. 9. И рече Арвона, един от скопците, пред царя: Ето, и дървото което направи Аман за Мардохея, който бе говорил добро за царя, стои в къщата на Амана, петдесет лакти високо. И рече царът: Обесете го на него. 10. И обесиха Амана на дървото което бе приготвил за Мардохея. И престана яростта на царя.

ГЛАВА 8.

1. В онзи ден цар Асуир даде на Естир дома на Амана неприятеля на Юдеите. И дойде Мардохей при царя; защото Естир яви що й беше той. 2. И извади царят пръстена си който бе взел от Амана, и даде го на Мардохея. И постави Естир Мардохея над дома на Амана. 3. И говори пак Естир пред царя, и припадна на нозете му, и моли му се със сълзи да унищожи злото на Амана Агееца, и неговото ухищрение което ухитри против Юдеите. 4. И простря царя златния скиптър към Естир. Тогаз се възправи Естир, застана пред царя, 5. и рече: Ако е угодно на царя, и ако съм намерила благодат пред него, и се види право това нещо на царя, и му съм угодна, нека се пише да се повърнат писмата ухищрените от Амана сина на Амедата, Агагеца, които писа да се погубят Юдеите по всичките области на царя; 6. защото как мога да търпя да видя злото което ще намери народа ми? или как мога да търпя да видя погинването на рода си? 7. Тогаз рече цар Асуир на Естир царицата и на Мардохея Юдеина: Ето, дадох на

Естир дома на Амана; и обесиха него на дървото, защото простре ръката си против Юдеите. 8. Вие прочее пишете на Юдеите както ви се види добро, в името на царя, и запечатайте с царския пръстен; защото писмото което е писано в името на царя и запечатано с царския пръстен не се повръща. 9. И повикаха се царските писци в онова време, в третия месец, той е месец Сиван; в двадесет и третия негов ден; и писа се по всичко както заповяда Мардохей на Юдеите и на сатрапите и областниците и началниците на областите които бяха от Индия до Етиопия, сто двадесет и седем области, във всяка област според буквите ѝ, и на всеки народ според езика му, и на Юдеите според буквите им и според езика им. 10. И писа в името на царя Асуира, и запечати го с царския пръстен, и чрез скороходци конеездци които ездеха на бързи коне и мъски от кобили изпроводи писмата, 11. чрез които царят допущаше на Юдеите които бяха във всеки град да се съберат и да станат за живота си, да погубят, да убият, и да изтребят всичката сила на людете и на областта които би ги нападнали, деца и жени, и користите им да разграбят, 12. в един ден, по всичките области на цар Асуира, в тринадесетия ден на дванадесетия месец, той е месец Адар. 13. Преписът на писмото, което бе за раздаване на заповедта по всяка област, обнародва се на всичките люде, за да са Юдеите готови в онзи ден да си отмъстят против неприятелите си. 14. И излязоха скороходците които ездеха на бързи коне и мъски, и бързаха, понуждавани от царската заповед. И повелението се издаде в Суса столицата. 15. А Мардохей излезе от при царя със царски дрехи, сини и бели, и с голям венец златен, и горна дреха от висон и багрено; и град Суса радваше се и се веселеше. 16. И Юдеите имаха светлина, и веселие, и радост, и слава. 17. И във всяка област, и във всеки град дето дойде царската заповед и повеление Юдеите имаха радост и веселие, пируване и добър ден. И

мнозина от людете на земята станаха Юдеи; защото страхът от Юдеите нападна върх тях.

ГЛАВА 9.

1. А в дванадесетия месец, той е месец Адар, в тринадесетия ден на истия, когато заповедта на царя и повелението му бе близу да се извърши, в деня в който враговете не Юдеите се надееха да ги обладаят, (но се обърна напротив, защото Юдеите обладаха онези които ги ненавидеха,) 2. събраха се Юдеите в градовете си по всичките области на цар Асуира за да турят ръка на тези които искаха злото им; и никой не можа да им се съпротиви, защото страхът им нападна върх всичките люде. 3. И всичките началници на областите, и сатрапите, и областниците, и царските настоятели помагаха на Юдеите; защото страхът на Мардохея нападна върх тях. 4. Понеже Мардохей бе голям в царския дом, и слухът му се раздаде по всичките области; защото человекът Мардохей напредваше и се увеличаваше. 5. И поразиха Юдеите всичките си неприятели с удар на меч, и убиване, и погибел, и направиха както искаха на онези които ги мразеха. 6. И в Суса столицата убиха Юдеите и погубиха петстотин мъже. 7. И Фарсанда, и Далфона, и Аспата, 8. и Пората, и Адалия, и Аридата, 9. и Фармаста, и Арисая, и Аридая, и Ваезата, 10. десетте синове на Амана Амедатаевия син, неприятеля на Юдеите, убиха; върх користи обаче не туриха ръка. 11. В онзи ден числото на убитите в Суса столицата се донесе пред царя. 12. И рече царят на Естир царицата: В Суса столицата убиха Юдеите и погубиха петстотин мъже и десетте Аманови синове: какво ли са направили в другите царски области! Сега що е прошението ти? и ще ти се даде; и що е още искането ти? и ще бъде. 13. И рече Естир: Ако е угодно на царя, да се даде на Юдеите които са в Суса да направят и утре според

днешното повеление, и да обесят на дърво десетте Аманови синове. 14. И заповяда царят да бъде така; и издаде се повеление в Суса, та обесиха десетте Аманови синове. 15. И събраха се Юдеите които бяха в Суса още и в четиринадесетият ден на месец Адар, та убиха триста мъже в Суса; върх користи обаче не туриха ръка. 16. А другите Юдеи които бяха по областите на царя събраха се та стоеха за живота си, и намериха упокоение от неприятелите си, и убиха от тези които ги мразеха седемдесет и пет тисящи, (върх користи обаче не туриха ръка,) 17. в тринадесетия ден на месец Адар; а в четиринадесетия ден на истия се упокоиха, и направиха в този ден пир и веселие. 18. Но Юдеите които бяха в Суса събраха се в тринадесетия и в четиринадесетия на истия; а в петнадесетия се упокоиха, и направиха в този ден пир и веселие. 19. Затова Юдеите селачите, които живееха в неоградените градове, правеха четиринадесетия ден на месец Адар ден на веселие и на пир, и ден добър, и проваждаха си делове едни на други. 20. И писа Мардохей тези събития, и проводи писма на всичките Юдеи които бяха по всичките области на цар Асуира, на ближните и на далечните, 21. като им определяваше да пазят четиринадесетия ден на месец Адар, и петнадесетия на истия, всяка година, 22. като дни в които Юдеите се упокоиха от неприятелите си, и месец в който скърбта им се обърна в радост, и плачът в добър ден, та да ги правят дни на пир и на веселие, и да си проваждат делове едни на други и дарове на сиромасите. 23. И приеха Юдеите онова което начнаха да правят и онова което им писа Мардохей; 24. защото Аман, синът на Амедата Агагеца, врагът на всичките Юдеи, ухитри против Юдеите да ги погуби и хвърли фур (сиреч жребие) да ги погуби и да ги изтреби. 25. Когато обаче дойде тя (Естир) пред царя, заповяда чрез писма да се върне на главата му злото му ухищрение което ухитри против Юдеите; и обесиха на дървото него и синовете

му. 26. За това наименуваха тези дни Фурим, от името фур. Поради това, за всичките думи на това писмо, и за онова което видяха в това събитие и което се случи на тях, 27. Юдеите направиха устав, и приеха на себе си и на потомството си и на всички що се приложиха тям, да не престанат никога от да пазят тези два дена според писаното за тях и според времето им всяка година; 28. и тези дни да се поменуват и да се пазят във всеки век и във всеки род, във всяка област и във всеки град; и тези дни Фурим да се не отнемат от Юдеите, и да не престане поменът им от потомството им. 29. Тогаз Естир царицата, дъщерята на Авихаила, и Мардохей Юдеинът писаха втори път със всичкото пълновластие, за да утвърдят написаното за Фурима. 30. И проводи писма на всичките Юдеи в стоте и двадесет и седем области на Асуировото царство, с мирни и истинни думи, 31. за да утвърди тези дни Фурим във времената им както им определиха Мардохей Юдеинът и Естир царицата, и както определиха за себе си и за потомството си делото на постите и на вика им. 32. И с повелението на Естир потвърди се това дело на Фурима; и писа се в книга.

ГЛАВА 10.

1. И тури цар Асуир данък на земята и на морските острови. 2. А всичките деяния на силата му и крепостта му, и описанието на величието на Мардохея на което го царят възведе, не са ли писани в Книгата на Летовниците на Персийските и Мидските царе? 3. Защото Мардохей Юдеинът стана втори след цар Асуира, и голям между Юдеите, и благоприятен на множеството от братята си, и търсеше доброто на народа си, и говореше мир за всичкото си семе.

ЙОВ

ГЛАВА 1.

1. Имаше един човек в Узката земя, името му Иов; и тоя човек бе непорочен и прав, и боеше се от Бога, и отдалечаваше се от злото. 2. И родиха му се седем синове и три дъщери. 3. И добитъкът му беше седем тисящи овци, и три тисящи камили, и петстотин чифта волове, и петстотин ослици, и голямо множество слуги; и тоя човек бе най-голям от всичките жители на изток. 4. И синовете му ходеха та правеха пирове по къщята си, всеки на деня си, и проваждаха та повикваха трите си сестри за да ядат и да пият с тях. 5. И когато се свършваха дните на пируването, проваждаше Иов та ги освещаваше, и, като ставаше заран, приносяше всесъжения по числото на всички тях; защото думаше Иов: Да не би синовете ми да са съгрешили и да са похулили Бога в сърдцето си. Така правеше Иов винаги. 6. И един ден дойдоха Божиите синове да предстанат пред Господа; и между тях дойде и Сатана. 7. И рече Господ на Сатана: От де идеш? И Сатана отговори Господу и рече: От да обикалям земята и да ходя насам нататък по нея. 8. И рече Господ на Сатана: Турил ли си внимание на раба ми Иова, че няма подобен нему на земята, човек непорочен и прав, който се бои от Бога и който се отдалечава от злото? 9. И отговори Сатана Господу и рече: Да ли напразно се бои Иов от Бога? 10. Не си ли оградил ти него, и къщата му, и всичко каквото има? благословил си делата на ръцете му, и умножи се добитъкът му на земята. 11. Но сега простри ръка и докачи всичко каквото има: не ще

ли те похули в лице? 12. И рече Господ на Сатана: Ето, в ръката ти е всичко каквото има; само на него да не туриш ръка. И излезе Сатана от при Господа. 13. И един ден синовете му и дъщерите му ядяха и пиеха вино в дома на най-стария си брат; 14. и дойде вестител при Иова та рече: Воловете оряха, и ослиците пасяха при тях; 15. и нападнаха Савците та ги откараха, и рабите поразиха с острото на ножа; и само аз се отървах да ти обадя. 16. Като още говореше той, дойде и друг та рече: Огън Божий падна от небеса та изгори овците и рабите и пояде ги; и отървах се само аз да ти обадя. 17. Този като говореше още, дойде и друг та рече: Халдеите направиха три чети, и се устремиха върх камилите и ги откараха, и рабите поразиха с острото на ножа; и отървах се само аз да ти обадя. 18. Този като говореше още, дойде и друг та рече: Синовете ти и дъщерите ти ядяха и пиеха вино в дома на най-стария си брат; 19. и, ето, дойде голям вятър из оттатък пустинята та удари четирите ъгла на дома; и падна върх децата, и умряха; и отървах се само аз да ти обадя. 20. Тогаз стана Иов, раздра дрехата си, и острига главата си, и падна на земята та се поклони, 21. и рече: Гол излязох из утробата на майка си: гол ще и да се върна там. Господ даде, Господ отне: да бъде името Господне благословено. 22. В всичко това Иов не съгреши, и не даде безумие Богу.

ГЛАВА 2.

1. И пак един ден дойдоха Божиите синове за да предстанат пред Господа; и между тях дойде и Сатана да предстане пред Господа. 2. И рече Господ на Сатана: От де идеш? И Сатана отговори Господу и рече: От да обикалям земята, и да ходя насам натам по нея. 3. И рече Господ на Сатана: Турил ли си внимание на раба ми Иова, че няма подобен нему на земята, человек непорочен и прав, който се бои от

Бога и се отдалечава от злото? И още държи незлобието си, ако и да ме подстори ти против него за да го погубя без причина. 4. И отговори Сатана Господу и рече: Кожа за кожа, и все що има человек ще даде за живота си. 5. Но сега простри ръката си та се прикосни до костите му и до плътта му: да ли не ще те похули в лице? 6. И рече Господ на Сатана: Ето, той е в ръката ти; само живота му упази. 7. Тогаз излезе Сатана от при Господа та порази Иова с лош струпей от плесните на нозете му до върха му. 8. И взе си череп за да се чеше с него, и седеше в пепел. 9. Тогаз му рече жена му: Още ли държиш незлобието си? Похули Бога и умри. 10. А той ѝ рече; Ти говориш както говори една от безумните жени. Доброто ли само ще приемем от Бога? злото да не приемем ли? В всичко това не съгреши Иов с устните си. 11. А като чуха тримата приятели на Иова всичко това зло което бе нападнало върх него, дойдоха всеки от мястото си, - Елифаз Теманецът, и Валдад Шуахецът, и Софар Нааматецът; защото се бяха съгласили да дойдат наедно да го съжалят и да го утешат. 12. И като подигнаха очите си от далеч и го не познаха, възвисиха глас та плакаха; и раздра всеки дрехата си, и хвърлиха пръст на главите си към небето. 13. И седяха с него на пръстта седем дни и седем нощи; и никой не говори дума нему защото виждаха че болката му беше много голяма.

ГЛАВА 3.

1. След това отвори Иов устата си та прокле деня си. 2. И говори Иов и рече: - 3. Да погине денят в който се родих, И нощта в която рекоха: Роди се мъжко. 4. Да бъде тъмнина онзи ден: Бог да го не потърси от горе, И да не изгрее на него виделина. 5. Тъмнина и смъртна сянка да го обладаят: Мрак да седи на него: Мрачността на деня да го направи ужасен. 6. Тъмнина да обладае онази нощ: Да се не събере с дните на

годината: Да не влезе в числото на месеците. 7. Ето, пуста да остане оная нощ: Глас радостен да не дойде върху нея. 8. Да я прокълнат тези които кълнат дните, Тези които са готови да дигнат Левиатана. 9. Да помрачеят звездите на вечерта й: Да чака видело, и да няма, И да не види първите лучи на зората; 10. Защото не затвори дверите на майчината ми утроба, И не скри скръбта от очите ми. 11. Защо не умрях от рождението; И не издъхнах щом излязох из утробата? 12. Защо ме приеха колената? Или защо съсците за да суча? 13. Защото сега щях да лежа и да почивам; щях да спя; Тогаз щях да съм в упокоение 14. Наедно с царе и съветници земни Които си градят запустения, 15. Или с князове които имаха злато, Които бяха напълнили домовете си с сребро; 16. Или като изверг, скрит, не щеше да ме има, Както младенци които видело не са видели. 17. Там нечестивите престават да смущават, И там утрудените се упокояват. 18. Наедно се упокояват и пленените: Не чуят глас насилнически. 19. Там са малък и голям, И рабът е свободен от господаря си. 20. Защо се даде видело на злощастния, И живот на ограничения в душата, 21. Които желаят смъртта, и няма я Ако и да копаят за нея повече отколкото за скрити съкровища, 22. Които се много радват и веселят Когато намерят гроба? 23. Защо се е дало видело на человека комуто пътят е скрит, И когото Бог е затворил? 24. Защото преди ястието ми дохожда стенанието ми, И риканията ми се изливат като вода. 25. Защото онова от което се боех случи ми се, И онова от което треперях дойде върх мене. 26. Нямам мир, нито упокоение, нито тишина; И смущение ме нападна.

ГЛАВА 4.

1. Тогаз Елифаз Теманецън отговори и рече: - 2. Ако начнем да ти говорим, ще ти дотегне ли? Но кой може се удържа да не говори? 3.

Ето, ти си научил мнозина, И немощни ръце си укрепил. 4. Твоите думи са заякчили онези които се колебаеха, И колена ослабнали си укрепил. 5. А сега дойде това на тебе, и ти е дотегнало: Докача те, и смутил си се. 6. Страхът ти не е ли твоето дързновение, И правостта на пътищата ти твоята надежда? 7. Я си напомни: кой неповинен е погинал? И де са били изтребени правите? 8. Както съм аз видял, които орат беззаконие, И сеят нечестие, тях и жънат. 9. Изтребват се от духането на Бога, И от диханието на ноздрите му погинват. 10. Риканието на лъва и гласът на рикател лъв угаснаха, И зъбите на малките лъвове се изкъртиха. 11. Лъвът погинва от нямане лов, И на лъвицата щенетата се разпръсват. 12. И скришно дойде върху ми дума, И ухото ми довзе едно шепнене от нея. 13. Всред мислите от нощните видения, Когато дълбок сън пада върх человеците, 14. Ужас ме хвана, и трепет, И разтресе всичките ми кости 15. И дух премина отпреде ми: Космите на тялото ми настръхнаха. 16. Застана, но аз не познах образа му: Зрак се яви пред очите ми: В мълчанието чух глас който рече: 17. Ще бъде ли смъртният по-праведен от Бога? Ще бъде ли человек по-чист от Създателя си? 18. Ето, Той не се уверява на рабите си, И в ангелите си гледа недостатък, - 19. Колко повече в онези които живеят в къщи от кал, На които основанието е в пръстта, И смазват се по-скоро от молеца? 20. От заран до вечер съсипват се: Без да усети някой губят се за всекога. 21. Величеството им което е в тях не прехожда ли? Умират не в мъдрост.

ГЛАВА 5.

1. Повикни сега: има ли някой да ти отговори? И към кого от светите ще погледнеш? 2. Наистина гневът убива безумния, И ревнованието умъртвява глупавия. 3. Аз видях безумния като се вкореняваше; Но внезапно проклех къщата му. 4. Синовете му са далеч от безопасност;

И смазват ги по съдовищата, И няма кой да ги отърве; 5. На които
жетвата изяда гладният, И граби я през трънете, И имота им поглъща
грабителът. 6. Защото не излазя скръбта от пръстта, Нито печалта
изникнува из земята. 7. Но человек се ражда за печал, И искрите да
хвъркат високо. 8. Но аз Бога ще потърся, И делото си ще възложа на
Бога, 9. Който прави неизследими величия И чудеса безчислени; 10.
Който дава дъжд по лицето на земята, И провожда води по нивята; 11.
Който възвишава смирените, И въздига в безопасност нажалените: 12.
Който разпилява намеренията на хитрите, И не могат ръцете им да
извършат предприятието си; 13. Който хваща мъдрите в пронирството
им, И съветът на лъстивите се низвергава. 14. Дене посрещат
тъмнина, И по пладне пипат както ноще. 15. Но избавя сиромаха от
меч, От устата им, и от ръката на силния. 16. И сиромахът има
надежда; А устата на беззаконието се затулят. 17. Ето, блажен е онзи
человек когото обличава Бог; За то не презирай наказанието на
Всесилнаго; 18. Защото той наранява, и обвързва; Поразява, и ръцете
му изцеляват. 19. В шест скърби ще те освободи; И в седмата няма да
те досегне зло. 20. В глад ще те избави от смърт, И в бран от ръка на
меч. 21. От бич на език ще бъдеш упазен, И не ще се уплашиш от
погибел когато дойде. 22. На погибелта и на глада ще се присмиваш,
И не ще се уплашиш от земните зверове. 23. Защото ще имаш
споборство с каменете на полето; И дивите зверове ще мируват с тебе.
24. И ще познаеш че шатърът ти е в мир; И ще посетиш жилището си,
и не ще намериш нищо оскудно. 25. И ще познаеш че е много твоето
семе, И потомците ти както тревата на земята. 26. Ще идеш в дълбока
старост в гроба, Както се скупува купен от жито в времето си. 27. Ето,
това издирихме: така е: чуй го и познай за себе си.

ГЛАВА 6.

1. А Иов отговори и рече: - 2. Дано би се претеглила наистина моята печал, И злополучието ми да би се турило всичкото наедно на къпоните! 3. Понеже сега би била по-тежка от морския пясък; За това думите ми оскудяват. 4. Защото стрелите на Всесилнаго са вътре в мене, На които ядът изпива духа ми: Божиите ужаси се опълчават против мене. 5. Реве ли дивий осел при тревата? Или мучи ли волът при яслите си? 6. Яде ли се невкусното без сол? Или има ли вкус в белтъка на яйцето? 7. Неща от които душата ми се отвращаше да ги не досегне, Те ми станаха като блудкаво ястие. 8. Дано да получех прошението си, И да ми дадеше Бог желанието ми, 9. И да би благоизволил Бог да ме погубеше, Да би отпуснал ръката си та да ме посечеше! 10. Но ще ми бъде още това утешение, И в скръб когато не би ме пожалил ще се развеселя, че аз не скрих думите на Светаго. 11. Що е силата ми та да се стърпявам? И що е сетнината ми та да продължа живота си? 12. Да ли е силата ми сила каменна? Или плътта ми медна? 13. Не изчезна ли в мене помощта ми? И не се ли отдалечи от мене избавлението? 14. На оскърбения трябва съжаление от приятеля му; Но той е оставил страха на Всесилнаго. 15. Братята ми ме измамиха като поток; Преминаха като течение на потоци 16. Които се мътят от леда, В които се топи снегът; 17. Когато се стоплят изчезват: Когато настане топлина изглаждат се от мястото си. 18. Керваните като заобикалят пътищата си Пристигат в нищо и се губят. 19. Керваните Темански гледаха, Пътниците Шевски ги чакаха: 20. Излъгаха се в надеждата си: Дойдоха там и се посрамиха. 21. Сега и вие сте никакви: Видяхте ужас, и се уплашихте. 22. Рекох ли аз: Донесете ми? Или: Дайте ми дар от имота си? 23. Или: Отървете ме от ръката на неприятеля? Или: Избавете ме от ръката на насилниците? 24. Научете ме, и аз ще млъкна; И покажете ми в що съм съгрешил. 25.

Колко са яки правите думи! Но вашето изобличение що показва? 26. Мечтаете ли да изобличите думи, Когато на отчаяния думите са като вятър? 27. Наистина вие впримчате сирачето, И копаете ров на приятеля си. 28. Сега прочее благоволете да погледнете на мене; Защото пред вас е явно ако аз лъжа. 29. Повърнете се, моля: нека не става неправда: Ей, повърнете се пак: аз имам правда в това. 30. Има ли неправда в езика ми? Не може ли небцето ми да разбере лошото?

ГЛАВА 7.

1. Не е ли войнствуване человеческий живот на земята? И дните му не са ли като дни на наемник? 2. Както раб желае сянка, И както наемник очаква заплатата си, 3. Така аз взех за наследие месеци на суета, И печални нощи ми се определиха. 4. Когато си лягам, казвам: Кога ще стана, и ще премине нощта? И омръзна ми да се обръщам до зори. 5. Плътта ми е облечена с червие и буци от пръст: Кожата ми се пука и тече. 6. Дните ми са по-бързи от совалката на тъкача, И чезнат без надежда. 7. Помни че животът ми е вятър: кото ми няма да се върне за да види добро. 8. Окото на оногози който ме гледа няма да ме види вече: Очите ти са върху мене, а ето няма ме. 9. Облакът се разпилява и изчезнува; Така и слазящий в гроба няма да възлезе пак: 10. Няма да се върне вече в дома си; И мястото му няма да го познае вече. 11. За то аз няма да удържа устата си: Ще говоря в утеснението на духа си: Ще плача в горестта на душата си. 12. Море ли съм аз, или кит, Та да туриш над мене стража? 13. Когато казвам: Одърът ми ще ме утеши, Леглото ми ще улекчи оплакването ми, 14. Тогаз ме устрашаваш с сънища, И ме ужасаваш с видения; 15. И душата ми избира удавене И смърт, а не тези ми кости. 16. Додея ми се; не ща да живея до века: Оттегли се от мене; защото дните ми са суета. 17. Що е человек, та да го възвеличаваш И да туряш на ума си за него, 18. И да го посещаваш

всяка заран, И да го изкушаваш всяка минута? 19. До кога не ще се отвърнеш от мене, И не ще ме оставиш ни колкото плюнката си да погълна? 20. Съгреших: що мога да ти направя, Смотрителю на човеците? Защо си ме турил за Своя цел. И станах тегота на себе си? 21. И защо не прощаваш престъплението ми И не отнимаш беззаконието ми? Защото след малко ще спя в пръстта; И сутринта ще ме потърсиш, и няма да ме има.

ГЛАВА 8.

1. А Валдад Шуахецът отговори и рече: - 2. До кога ще говориш така, И думите на устата ти ще са силен вятър? 3. Да ли Бог извраща съдбата? Или Всесилний извраща правдата? 4. Ако му са съгрешили синовете ти, И ги е предал в ръката на беззаконието им; 5. Ако би ти рано потърсил Бога, Ако би се помолил Всесилному, 6. Ако би бил ти чист и прав, Непременно сега би се събудил той за тебе, И направил би благополучно жилището на правдата ти; 7. И ако да е било началото ти малко, Но сетнините ти биха се уголемили много. 8. Понеже попитай, моля, от първите родове, И изпитай прилежно отците им; 9. Защото ние сме вчерашни, и не знаем нищо, Понеже нашите дни на земята са сянка. 10. Не щат ли те да те научат те, и да ти рекат, И да произнесат думи от сърдцето си? 11. Никне ли рогозът без тиня? Расте ли ситникът без вода? 12. Доде е още зелен и не окосен Изсъхнува преди всяка трева. 13. Така са пътищата на всички които забравят Бога; И надеждата на лицемера ще се изгуби. 14. Надеждата му ще се пресече: Дързновението му ще бъде паячина. 15. Ще се опре на къщата си, но тя не ще устои: Ще се хване за нея, но не ще се възправи. 16. Влажен е пред слънцето; И ветвата му се простира в градината му. 17. Коренето му се сплитат в грамадата на каменете; И гледа каменното място. 18. Ако го изтръгне някой от мястото му,

Тогаз мястото ще се отрече от него и ще каже: Не съм те видял. 19.
Ето, тая е радостта на пътя му; И от пръстта други ще изникнат. 20.
Ето, Бог не ще да отхвърли непорочния, Нито ще хване ръката на
злотворците, 21. Доде напълни устата ти със смях И устните ти с
възкликновение. 22. Които те ненавидят ще се облекат с срам; И
жилището на нечестивите няма да съществува.

ГЛАВА 9.

1. И отговори Иов и рече: - 2. Наистина зная че това е така; Но как ще
се оправдае человек пред Бога? 3. Ако поиска да се съди с него Не
може му отговори едно от тисяща. 4. Мъдър е в сърдце и крепък в
сила: Кой се е ожесточил против него и е станал благополучен? 5. Той
премести горите, и не познават: Превърнал ги е в гнева си. 6. Той
поклаща земята от мястото й; И стълповете й треперят. 7. Той
заповядва на слънцето, и не изгрява; И туря под печат звездите. 8. Той
сам простира небесата, И стъпва на морските височини. 9. Той прави
съзвездията, Мечката, Ориона, и Плиадите, И клетовете на юг. 10. Той
прави величия неизследими И чудеса безбройни. 11. Ето, минува по
край мене, и го не видя Преминува, и го не съглеждам. 12. Ако отнеме,
кой ще го възбрани? Кой ще му рече: Що правиш? 13. Ако Бог не
оттегли гнева си, Горделивите помощници се свалят под него, - 14.
Колко по-малко аз бих могъл да му отговоря И да избирам думите си
към него! 15. Към когото, и праведен ако бях, не можех отговори, Но
щях да попрося милост от Съдията си. 16. Ако извикам, и ми
отговори, Не щях да повярвам че е послушал гласа ми. 17. Защото ме
смазва с вихрушка, И умножава раните ми без причина. 18. Не ме
остави да си отдъхна, Но ме насища с горчини. 19. Ако е реч за сила,
ето, силен е; И ако е за съд, кой ще ме представи? 20. Ако бих искал да
оправдая себе си, осъдили ме биха устата ми; Ако бих искал да река:

Непорочен съм, строптив биха ме показали. 21. Ако бях непорочен не
бих познал духа си: Презрял бих живота си. 22. Едно това знам, за то
рекох: Той погубя непорочния и нечестивия. 23. И ако бичът му убива
внезапно, Той се смее в опитването на неповинните. 24. Земята е
предадена в ръцете на нечестивия. Той покрива лицата на съдиите й;
Ако ли не, де е, и кой е? 25. А моите дни са по-бързи от скоротечец:
Бягат без да видят добро: 26. Преминаха като леки кораби, Като орел
който лети върх лова. 27. Ако река че ще забравя оплакването си, Ще
оставя жалеянето си, и ще се утеша, 28. В ужас съм от всичките си
скърби, Зная, че не ще ме обезвиниш: 29. Нечестив ще изляза; Защо
прочее да се трудя напраздно? 30. Ако се умия с снежна вода, И очистя
с мило ръцете си, 31. Ти пак ще ме хвърлиш в тинята, Щото и самите
ми дрехи ще се гнусят от мене. 32. Защото не е человек както съм аз,
та да му отговоря, И да дойдем наедно на съд. 33. Няма ходатай
помежду ни За да тури ръката си върху двама ни. 34. Нека отдалечи
от мене жезъла си, И страхът му да ме не ужасава. 35. Тогаз ще говоря
и няма да се боя от него; Защото така не съм на себе си.

ГЛАВА 10.

1. Душата ми е отегчена от живота ми: Ще се предам на оплакването
си: Ще говоря в горестта на душата си. 2. Ще река Богу: Недей ме
осъжда: Покажи ми защо ми ставаш съперник. 3. Добре ли ти е да
оскърбяваш, И да презираш делото на ръцете си, И да озаряваш
съвета на нечестивите? 4. Телесни ли очи имаш? Или гледаш ли както
гледа человек? 5. Да ли са дните ти като дните на человека, Или
годините ти като человечески дни, 6. Та да претърсваш беззаконието
ми И да издирваш греха ми? 7. Знаеш че не съм сторил нечестие; И
няма кой да избавя от ръката ти. 8. Ръцете ти ме образуваха И
създадоха всичките ми удове; И съсипваш ли ме? 9. Помни, моля, че

като кал си ме направил; И в пръст ли ще ме възвърнеш? 10. Не си ли ме издоил като мляко? Не си ли ме съсирил като сирене? 11. С кожа и плът си ме облякъл, И с кости и жили си ме оплел. 12. Живот и милост си ми дарил; И посещението ти е упазило духа ми; 13. Но и това си криел ти в сърдцето си: Зная че това бе с тебе. 14. Ако съгреша, наблюдаваш ме, И от беззаконието ми не щеш да ме обезвиниш. 15. Ако направя нечестие, горко ми: И праведен да съм не, мога дигна главата си. Пълен съм с безчестие; виж прочее скърбта ми; 16. Защото расте. Гониш ме като лъв, И като се връщат показваш се страшен против мене. 17. Нови свидетели представяш против мене, И умножаваш гнева си върху ми: Едно подир друго войнства нападат върх мене. 18. А защо ме извади ти из матката на майка ми? О, да бях издъхнал, и око да не бе ме виждало! 19. Щях да съм като че не съм бил: От матката в гроба щях да се отнеса. 20. Дните ми малко не са ли? престани, прочее, И остави ме да си отдъхна малко 21. Преди да отида от дето, няма да се върна, В тъмна земя и в смъртна сянка: 22. В мрачна земя, както тъмата на смъртната сянка, Дето няма никакъв ред, И виделото е като тъма.

ГЛАВА 11.

1. И отговори Софар Нааматецът и рече: - 2. Не се ли дава ответ на много думи? И многоречивият ще се оправдае ли? 3. Праздните ти думи ще затулят ли устата на човеците? И ти да се присмиваш, а тебе някой да те не посрами ли? 4. Защото ти си рекъл: Говоренето ми е право, И чист съм аз пред очите ти. 5. Но дано би проговорил Бог, И да би отворил устните си против тебе, 6. И да ти яв еше тайните на мъдростта че са двойни от колкото се знае. Знай, прочее, че Бог по-малко от беззаконието ти изисква от тебе. 7. Можеш ли да избродиш Божиите дълбини? Можеш ли да издириш Всесилния съвършено? 8.

Те са високи до небето: що можеш да направиш? По-дълбоки са от ада: що можеш да познаеш? 9. Мярата им е по-дълга от земята И по-широка от морето. 10. Ако дойде той та затвори или събере, То кой може да го забрани? 11. Защото той знае суетата на човеците, И нечестието види; И няма ли да даде внимание? 12. А човек суетен гордее се, И човек се ражда диво оселче. 13. Ако приготвиш ти сърдцето си И простреш ръцете си към него, 14. Ако има беззаконие в ръцете ти, отдалечи го. И не оставяй да се насели нечестие в шатрите ти. 15. Тогаз само ще повдигнеш лицето си без петно, И утвърден ще бъдеш, и няма да се боиш; 16. Защото ти ще забравиш скърбта: Ще я помниш както води които са оттекли. 17. И твоят век ще бъде по-светъл от пладне; И тъмнина ако си, пак ще станеш като зора; 18. И ще си безопасен, защото има надежда; Ей, ще копаеш, и ще си легнеш безопасно. 19. Ще легнеш, и не ще има кой да те устрашава; И мнозина ще търсят твоето лице. 20. А очите на нечестивите ще изтаят, И прибежище не ще да има за тях, И надеждата им ще е издъхване.

ГЛАВА 12.

1. А Иов отговори и рече: - 2. Наистина вие сте само люде, И с вас ще мъдростта да умре! 3. И аз имам разум както и вие: Не съм по-долен от вас; И таквизи работи кой ги не знае? 4. Станах за поругание на ближния си; А който призовава Бога, отговаря му: Праведният и непорочният е за присмех. 5. Този който е близу да се подпълзнат нозете му, В мисълта на благополучния е като светилник презрян. 6. Шатрите на разбойниците са в благополучие, И тези които раздражават Бога са в безопасност, В ръцете на които Бог донося изобилие. 7. Но попитай сега животните, и ще те научат, И птиците небесни, и ще ти кажат; 8. Или говори на земята, и ще те научи, И

морските риби ще ти прикажат. 9. От всички тези кой не разумява, че ръката на Господа е направила това? 10. На когото в ръката е душата на всичко живо, И диханието на всяка човеческа плът. 11. Не изпитва ли ухото думите Както небцето вкушава ястието си? 12. Мъдростта е у седиинявите, И разумът бива в дълъг живот. 13. В Него е мъдростта и силата: Той има съвет и разум. 14. Ето, той събаря, и не се съгражда вече: Затваря против человека, и няма кой да отвори. 15. Ето, задържа водите, и изсъхнуват: Пуща ги пак, и низвращат земята. 16. С него е силата и мъдростта: Негов е измаменият и измамителят. 17. Закарва съветниците опленени, И прави съдиите глупави. 18. Развързва пояса на царете, И опасва чреслата им с въже. 19. Закарва князовете опленени, И низвраща крепките. 20. Отнима думата от уверените, И взема ума на старейшините. 21. Излива презрение върх князовете, И ослабя силата на яките. 22. Открива из тъмнината дълбоките работи, И изважда на видело смъртната сянка. 23. Увеличава народите, и погубя ги: Разширява народите, и стеснява ги. 24. Отнима ума от началниците на местните люде, И прави ги да се скитат по непроходима пустиня: 25. Пипат в тъмнината без виделина; И прави ги да политат като пиян.

ГЛАВА 13.

1. Ето, окото ми видя всичко: Ухото ми чу и разумя това. 2. Което знаете вие, зная и аз: Не съм по-долен от вас. 3. Но аз ще говоря на Всесилнаго, И желая да вляза в състязание с Бога. 4. А вие сте измислители на лъжа: Всинца сте безполезни лекари. 5. Дано млъкнехте съвсем! И това щеше да ви бъде за мъдрост. 6. чуйте сега състязанието ми. И дайте внимание в оправданията на устните ми. 7. За Бога неправедно ли ще говорите? За него лъст ли ще произносите? 8. За него лицеприятие ли ще направите? Ще се съдите ли за Бога? 9.

Добро ли е да ви изследи той? Или ще можете ли да го излъжете както излъгват человека? 10. Той непременно ще ви обличи, Ако тайно правите лицеприятие. 11. Величието му не ще ли да ви ужаси? И страхът му не ще ли да падне върх вас? 12. Вашите възпоминания са подобни на пепел: Твърделите ви са като твърдели от кал. 13. Млъкнете! оставете ме и аз да говоря; И нека дойде върх мене каквото ще. 14. Защо вземам плътта си в зъбите си, И турям живота си в шепата си? 15. Той ако и да ме убива, аз на него се надея; Но ще защитя пътищата си пред него. 16. Даже той ще е моето спасение, Защото лицемер не ще излезе пред него. 17. Послушайте внимателно словото ми; И изявението ми да бъде в ушите ви. 18. Ето сега, аз съм наредил съдбата си: Зная че ще се оправдая. 19. Кой е онзи който ще се съди с мене? Защото, ако млъкна, сега ще издъхна. 20. Но само две неща не ми направяй, Тогаз не ще се скрия от лицето ти, - 21. Отдалечи ръката си от мене; И страхът ти да ме не ужаси. 22. После повикай ти, и аз ще дам отговор; Или аз да говоря, и ти върни отговор. 23. Колко са беззаконията ми и греховете ми? Яви ми прегрешението ми и греха ми. 24. Защо криеш лицето си, И мене считаш за неприятел на себе си? 25. Ще покажеш ли себе си страшен на лист завяван? И ще гониш ли суха плява? 26. Защо пишеш горести против мене, И правиш ме да наследвам беззаконията на младостта си, 27. И туряш нозете ми в клада, И наблюдаваш всичките ми пътища? Забележваш дирите на нозете ми. 28. И това мое тяло тлее като гнила вещ, Като дреха от молец сядена.

ГЛАВА 14.

1. Роденият от жена человек е кратковременен И пълен с смущение. 2. Прозябава като цвят, и се покосява; Бяга като сянка, и не се спира. 3. И върх такъв ли отваряш очите си, И ме караш на съд с тебе? 4. Кой

може да извади чисто от нечисто? Никой. 5. Понеже дните му са
определени, числото на месеците му е у тебе, Ти си положил
пределите му които не може да надмине, 6. Отвърни се от него за да
си почине, Доде като наемник доизкара деня си. 7. Защото за дървото
има надежда че, ако се отсече, пак ще прозябне, И че младокът му
няма да изчезне; 8. И коренът му ако остарее в земята, И пънът му ако
умре в пръстта, 9. То от дъха на водата ще прозябне, И ще покара
ветви като новосадене. 10. Но человек умира и прехожда; И человек
издъхнува, и де го? 11. Както водите чезнат из морето, И реката
престава и пресъхнува, 12. Така человек ляга, и не става вече: Доде
небесата не прейдат те няма да се събудят, И няма да станат от съна
си. 13. О, дано беше ме скрил ти в гроба, Да беше ме покрил доде
премине гневът ти. Да беше ми определил срок, и тогаз да би ме
поменал! 14. Ако умре человек, ще оживее ли? През всичките дни на
воинствуванието си ще чакам Доде дойде променението ми. 15. Ще
повикнеш, и аз ще ти се обадя: Ще имаш пожелание към делото на
ръцете си. 16. Защото сега броиш стъпките ми: Не наблюдаваш ли
греховете ми? 17. Престъплението ми е запечатано в мешец; И
пришиваш върху беззаконието ми. 18. Наистина и гората като пада
унищожава се, И скалата се преместя от мястото си. 19. Водите
изтриват каменете: Наводненията им завличат пръстта от земята:
Така ти погубваш надеждата на человека. 20. Превъзмогваш всякога
против него, и той прехожда: Изменяваш лицето му, и го отпращаш.
21. Синовете му се възвишават, а той не знае, И смиряват се, а той не
разумява нищо за тях. 22. Само плътта му върху него ще боледува, И
душата му в него ще жалее.

ГЛАВА 15.

1. Тогаз отговори Елифаз Теманецът и рече: - 2. Мъдър човек с
въздушни мисли отговаря ли? И пълни ли търбуха си с източен
вятър? 3. Препира ли се с суетни думи И с неполезни речи? 4.
Наистина ти унищожаваш страха, И изключваш моленето пред Бога.
5. Защото устата ти показват беззаконието ти, И избрал си езика на
пронирливите. 6. Устата ти те осъждат, а не аз: Устните ти
свидетелствуват против тебе. 7. Ти ли си първ роден человек? Или
създаден ли си преди хълмовете? 8. чул ли си ти Божиите съвети?
Или си заключил в себе си мъдростта? 9. Що знаеш ти което ние не
знаем? Що разумяваш което няма у нас? 10. Има и между нас
сединяви и стари, По-преминали на възраст и от баща ти. 11. Божиите
утешения и меките към тебе думи За тебе малко нещо ли са? 12.
Какво те блазни сърдцето ти, И на какво смигат очите ти, 13. Та
обръщаш духа си против Бога, И изваждаш таквизи думи из устата
си? 14. Що е человек та да е чист, И родений от жена та да е праведен?
15. Ето, на светите си не се уверява; И небесата не са чисти в очите му:
16. Колко повече е гнусен и непотребен человек Който пие неправда
като вода! 17. Аз ще ти обадя, послушай ме; И това което съм видял,
ще ти прикажа, 18. Което мъдрите не скриха, но възвестиха, Както
бяха чули от своите отци, 19. На които сами биде дадена земята, И
чужденец не замина между тях. 20. Нечестивият се мъчи през
всичките дни; И преброени години са упазени за мъчителя. 21.
Ужасни гласове има в ушите му. че като е в спокойствие ще нападне
на него изтребителят; 22. Не вярва че ще се върне от тъмнината; И
определен е той за нож. 23. Скита се за хляб, но де го? Знае че денят
на тъмнината е готов в ръката му. 24. Скръб и утеснение ще го ужасят:
Като цар приготвен за бой ще превъзмогнат против него 25. Защото
простре ръката си против Бога, И възгордя се против Всесилнаго. 26.

Устреми се на него с врата си, С дебелите гърбове на щитовете си; 27.
Защото покри лицето си с тлъстината си, И направи тлъсти чреслата
си. 28. И насели в разорени градове, В домове ненаселени, Готови за
събаряне. 29. Няма да се обогати, и имотът му няма да пребъде, Нито
ще се разпространи изобилието му по земята. 30. Няма да се отлъчи
от тъмнината: Пламик ще изсуши младоците му; И с диханието на
неговите уста ще се вземе. 31. Да не повярва на суетата прелъстеният,
Защото суета ще бъде заплатата му. 32. Преди времето си ще се
отсече; И ветвата му не ще се раззелени. 33. Ще изрони неузрялото си
грозде като лозето, И ще хвърли цвета си като маслината. 34. Защото
събранието на лицемерите ще остане пусто, И огън ще пояде шатрите
на мъздоимството. 35. Зачнуват лукавство, и раждат беззаконие, И
сърдцето им изхитри лъст.

ГЛАВА 16.

1. Тогаз Иов отговори и рече: - 2. Много таквиз съм слушал: Окаянни
утешители сте всинца. 3. Свършват ли се праздните думи? Или що ти
дава смелост та да отговаряш? 4. И аз можех да говоря както вие: Ако
беше вашата душа на мястото на моята душа Можех да натрупам
думи против вас И да кивам с глава против вас. 5. Аз бих ви укрепил с
устата си, И мърдането на устните ми улекчило би скърбта ви. 6. Ако
говоря, болката ми не улекнува; И ако мълча, какво ми отминава? 7.
Но сега ме много умори: Запусти ти всичкото ми събрание. 8.
Сграбчил си ме, и то е свидетелство; И мършавостта ми стои срещу
мене И свидетелствува на лицето ми. 9. Разкъсва ме яростта му, и ме
мрази: Скърца съ зъбите си против мене: Неприятелят ми остри
очите си върх мене. 10. Отварят устата си против мене: Удрят ме по
челюстта с хулене: Трупат се всички против мене. 11. Бог ме предаде
на неправедния, И хвърли ме в ръцете на нечестивите. 12. Бях в

тишина, и ме накъса, И хвана ме за врата и съсипа ме, И тури ме цел за себе си. 13. Стрелците му ме обиколиха: Пронизва бъбреците ми, и не щади: Излива жлъчта ми на земята. 14. Съсипа ме с съсипня върху съсипня: Впусна се върху мене като исполин. 15. Вретище сших върху кожата си, И окалях рога си в пръстта. 16. Лицето ми подпухна от плач, И смъртна сянка има върху клепачите ми, 17. Ако и да няма неправда в ръцете ми, И молитвата ми е чиста. 18. О земле, не покривай кръвта ми! И за вика ми място да няма. 19. И сега, ето, свидетелят ми е на небето, И свидетелството ми в височините. 20. Приятелите ми са които ми се присмиват: Окото ми рони сълзи към Бога. 21. Ах, да бе възможно да се съди някой с Бога Както человек с ближния си! 22. Защото с минуването на преброени години Аз ще отида на път от който няма да се върна.

ГЛАВА 17.

1. Дихането ми чезне, Дните ми гаснат, За мене вече гробищата остават. 2. Няма ли присмиватели при мене? И не пренощува ли окото ми в огорченията им? 3. Тури, моля, поръчник за мене при себе си: Кой би плеснал ръка с мене? 4. Защото си скрил сърдцето им от разумност, За това не ще ги възвисиш. 5. Който предава приятели на грабеж, Очите на чадата му ще изтаят. 6. И постави ме притча на людете; И укор станах аз пред тях. 7. И отстъпиха очите ми от скърб, И всичките ми удове станаха като сянка. 8. Правите ще се почудят на това, И неповинният ще се подигне против лицемера. 9. А праведният ще държи пътя си, И който има чисти ръце ще нарасти силата си. 10. А вие всички върнете се и дойдете; Защото не ще мога намери между вас разумен. 11. Дните ми преминаха: Намеренията ми и желанията на сърдцето ми се пресякоха. 12. Туриха нощ за ден: Виделината е близу при тъмнината, 13. Ако чакам, гробът е жилището ми: Постлах

одъра си в тъмнината. 14. Викнах към тлението: Отец ми си ти,- Към червиете: Майка и сестра ми сте. 15. И де е сега надеждата ми? И кой ще види надеждата ми? 16. В дълбочината на ада ще слезе тя Когато се упокоим наедно в пръстта.

ГЛАВА 18.

1. А Валдад Шуахецът отговори и рече: - 2. Кога ще свършите думите? Разумейте, и после да говорим. 3. Защо се вменяваме като скотове, И ставаме непотребни пред вас? 4. О ти който разкъсваш душата си в яростта си, За тебе ще бъде ли напусната земята, И ще се повдигнат ли от мястото си скалите? 5. Наистина светлината на нечестивите ще угасне, И пламъкът на огъня им няма да свети. 6. Светлината ще е мрак в шатъра му, И светилото му при него ще угасне. 7. Стъпките на силата му ще се стеснят. И съветът му ще го низрине. 8. Защото с нозете си се хвърли в мрежа, И ходи върху примки. 9. Тенето ще го хване за петата: Разбойник ще се преукрепи против него. 10. Сет има за него скрита в земята, И клюса на пътя му. 11. Ужаси ще му задават страх изоколо, И ще го правят да бяга с нозете си. 12. Силата му ще погине от глад; И погибел ще бъде готова до реброто му. 13. Първородният на смъртта ще пояде хубостта на кожата му. Хубостта му ще пояде. 14. Дързновението му ще се изкорени от шатъра му; И той ще бъде закаран при царя на ужасите. 15. Те ще се населят в шатъра му, който не е вече негов; Жупел ще се разпръсне върху жилището му. 16. Отдолу корените му ще изсъхнат, И отгоре ветвите му ще се отсекат. 17. Поменът му ще се изглади от земята, И името му не ще да го има вече по улиците. 18. Ще се изпъди от виделото в тъмното, И ще се изгони от света. 19. Не ще да има ни син ни внук между людете си, Нито остатък в жилищата си. 20. Послеродените ще се смаят за деня му, Както и преждеродените взеха ужас. 21. Наистина

таквиз са жилищата на нечестивия, И това е мястото на тогоз който не познава Бога.

ГЛАВА 19.

1. И отговори Иов та рече: 2. До кога ще оскърбявате душата ми, И ще
ме съкрушавате с думи? 3. Десет пъти вече стана ме укорявате: Не ви
ли е срам да ми смайвате главата? 4. И ако наистина съм съгрешил,
Грешката ми остава с мене. 5. Но ако непременно искате да се
големеете против мене И да хвърляте против мене укора ми, 6.
Научете се сега че Бог ме събори И ме обиколи с мрежата си. 7. Ето,
извиквам: Неправда! но няма кой да ме чуе: Викам, но никакъв съд. 8.
Преградил е пътя ми, и не мога да премина, И турил е тъмнина в
пътеките ми. 9. Съблякъл ме е от славата ми, И отнел е венеца от
главата ми. 10. Погубил ме е от всякъде, и отивам, И изкоренил е
надеждата ми като дърво. 11. И разпалил е против мене яростта си, И
счита ме като един от враговете си. 12. Пълковете му дойдоха наедно
Та приготвиха пътя си против мене, И разположиха се в стан около
шатъра ми. 13. Отдалечил е от мене братята ми; И които ме знаеха
станаха за мене съвсем чужди. 14. Оставиха ме ближните ми, И
забравиха ме познайниците ми. 15. Които живеят в дома ми, И
слугините ми считат ме като чужд: Странен станах в очите им. 16.
Викам слугата си, и не отговаря: С устата си му се моля. 17. Дихането
ми стана странно на жена ми, Тъй и моленията ми на чадата на
майчината ми утроба. 18. И самите малки деца ме презряха: Когато
ставам говорят против мене. 19. Всичките ми тайни приятели се
погнусиха от мене; И онези които възлюбих обърнаха се против мене.
20. Костите ми залепнаха за кожата ми и за плътта ми; И отървах се
само с кожата на зъбите си. 21. Помилвайте ме, помилвайте ме, вие
приятели мои! Защото ръка Божия се допря до мене. 22. Защо ме

гоните както и Бог, И не се насищате от плътта ми? 23. О да можеха да се напишат думите ми! Да се начертаеха на книга! 24. Да се издълбаеха на скала за всегда С желязна писалка и олово! 25. Защото зная че е жив Изкупителят ми, И в последно време ще възстане на земята; 26. И, като изтлее след кожата ми това тяло, Пак с плътта си ще видя Бога: 27. Когото сам аз ще видя И ще гледат очите ми, а не друг: Дробовете ми изтайват вътре в мене. 28. Но вие трябваше да речете: Защо го гоним? Понеже коренът на това нещо се намерва в мене. 29. Устрашете се от меча; Защото мечът е отмъстителят на беззаконията, За да познаете че има съд.

ГЛАВА 20.

1. И отговори Софар Нааматецът та рече: - 2. Заради това ме карат мислите ми да отговоря, И затова бързам: 3. чух укорителното обличение против мене; И духът на разума ме кара да отвещая. 4. Не знаеш ли това от старо време, От когато е поставен человек на земята, 5. че тържеството на нечестивите е маловременно, И радостта на лицемера е минутна? 6. И величието му, ако възлезе на небеса, И главата му ако стигне до облаците, 7. Ще се изрине за всегда както лайното му: Които са го гледали ще говорят: Де е онзи? 8. Ще отлети като сън и няма да се намери, И като нощно видение ще изчезне. 9. Окото което го е гледало не ще го гледа вече; И мястото му няма да го види вече. 10. Синовете му ще поискат добрата воля на сиромасите; И ръцете му ще повърнат имота им. 11. Костите му са пълни с съгрешенията на младините му; И ще лежат с него в пръстта. 12. Ако и да е сладка злината в устата му, Та я крие под езика си, 13. И я жали и не я оставя, Но я държи всред небцето си, 14. То пак храната му ще се измени в утробата му, Жлъч от аспиди ще стане у вътрешностите му. 15. Богатството което е погълнал, ще го избълва; Бог ще го

изтръгне из търбуха му. 16. Яд от аспиди ще суче: Ехиднин език ще го умъртви. 17. Няма да види утоките, Реките с порои от мед и масло. 18. Това за което се трудим ще го даде назад. И няма да го погълне: Според имота ще стане отдаването му; И няма да се зарадва. 19. Защото угнети сиромасите и ги остави: Грабна дом който не бе съградил. 20. Наистина няма да познае упокоение в себе си: Не ще упази нищо от пожеланите си. 21. Няма да му остане нищо за храна; За то доброто му не ще бъде трайно. 22. Когато е в пълно изобилие ще го сполети утеснение: Всичката сила на бедствието ще нападне на него. 23. Когато е да напълни търбуха си Бог ще проводи яростта на гнева си върх него, И ще я одъжди върх него в яденето му. 24. Когато бяга от желязното оръжие Медният лък ще го прониже. 25. Стрелата се изтръгва та пронизва тялото, И блещещий върх ще излезе из жлъчката му: Ужаси има върх него. 26. Всякаква тъмнина има скрита в клетовете му: Огън нераздухан ще го пояде: Които останат в шатъра му, зле ще бъде за тях. 27. Небето ще открие беззаконието му; И земята ще се подигне против него. 28. Имотът на дома му ще изчезне: Ще се разпилее в деня на гнева му. 29. Туй е от Бога делът на нечестивия человек, И отреденото нему от Бога наследие.

ГЛАВА 21.

1. А Иов отговори и рече: - 2. Слушайте с внимание говоренето ми, И това да са утешенията ви. 3. Потърпете ме да изговоря; И като изговоря, присмивайте се. 4. На человека ли се оплаквам аз? А защо да се не утесни духът ми? 5. Погледнете на мене та се почудете, И турете ръка на уста. 6. Само да си наумя ужасавам се, И трепет обладава плътта ми. 7. Защо нечестивите живеят, Остаряват, още и стават много силни? 8. Семето им се утвърдява с тях наедно пред лицето им, И внуците им пред очите им. 9. Къщите им са безопасни

от страх; И Божий жезъл не е върх тях. 10. Говедата им се гонят, и не напраздно; Юницата им се тели, и не пометва. 11. Пущат чадата си като овци; И децата им скачат. 12. Вземат тъпана и китарата, И веселят се с гласа на свирката. 13. Преминват дните си в благополучие; И в една минута слазят в ад. 14. И говорят Богу: Оттегли се от нас, Защото не благоволим в знанието на пътищата ти. 15. Що е Всесилний та да му работим? И що се ползуваме като го призоваваме? 16. Ето, благополучието им не е в ръката им: Далеч да е от мене съветът на нечестивите, 17. Колко пъти угасва светилникът на нечестивите, И дохожда погибелта им върх тях! Бог им разделя болезни в гнева си. 18. Те са като плява пред вятъра, И като прах от плява който граби вихрушката. 19. Бог пази наказанието на тяхното беззаконие за синовете им: Въздава им, и ще познаят. 20. Очите им ще видят погибелта им; И ще пият от яростта на Всесилнаго. 21. Защото кое наслаждение има нечестивий след себе си в дома си, Като се пресече през сред числото на месеците му? 22. Ще научи ли някой Бога на знание? И той съди високите. 23. Един умира в пълно благополучие, Като е във всичко спокоен и тих: 24. Ребрата му са пълни с тлъстина, И костите му напоени с мозък; 25. А друг умира в душевна горест, И никога не е ял с весело сърдце. 26. Наедно лежат в пръстта, И червие ги покриват. 27. Ето, знам мислите ви И ухищренията ви за съсипването ми. 28. Защото думате: Де е домът на княза? И де е шатърът дето живееха нечестивите? 29. Не попитахте ли които минуват през пътя? И знаменията им не разумявате ли? - 30. че нечестивият се пази за ден на погибел, В ден на гняв ще бъде закаран. 31. Кой ще яви пред лицето му неговия път? И кой ще му въздаде което е той сторил? 32. И той ще бъде донесен в гроба, И ще пребивае в трапа. 33. Буците на дола ще му бъдат приятни; И всеки човек ще отиде подир него, Както безчислени са отишли преди него. 34. Как

прочее ми давате суетни утешения Когато в отговорите ви остава лъжовност?

ГЛАВА 22.

1. И Елифаз Теманецът отговори та рече: - 2. Може ли человек да бъде полезен Богу? Ако е разумен може да бъде полезен на себе си. 3. Ако си ти праведен, има ли някое благодарение за Всесилнаго, Или полза ако правиш ти пътищата си неукорни? 4. Бои ли ти се че ще влезе в състязание с тебе? И ще дойде ли в съд с тебе? 5. Злобата ти не е ли голяма? И беззаконията ти не са ли безкрайни? 6. Защото си взел залог от брата си без причина, И си лишил голите от дрехите им. 7. Не си напоил с вода утрудения, И лишил си гладния от хляб. 8. А който беше як, той придобиваше земята; И на когото имаха почест, той се населваше в нея. 9. Вдовици си отпратил праздни, И мишците на сирачетата си строшил. 10. За това сети те обиколиха, И страх внезапен те ужасава, 11. Или тъмнина, та не видиш, И множество от води те покрива. 12. Бог не е ли на небесните висоти? Сега гледай височината на звездите колко са високи! 13. А ти говориш: Де ще знае Бог? Може ли през мрака да съди? 14. Облаци го покриват, та не види, И ходи по свода небесен. 15. Съгледал ли си ти ветхия път По който са тъпкали беззаконните? - 16. Тези които преди време бидоха грабнати, И основанието им порой завлече, 17. Които рекоха Богу: Оттегли се от нас; И какво ще им направи Всесилний? 18. А той напълни с добро домовете им; Но далеч да е от мене съветът на нечестивите! 19. Праведните гледат и се радват; И неповинните им се присмиват. 20. Не се ли изгубиха неприятелите ни, И огън пояжда остатъка им? 21. Сега сприятели се с него и бъди в мир: От това ще дойде добро за тебе. 22. Приеми прочее закона от устата му, И тури думите му в сърдцето си. 23. Ако се върнеш към Всесилнаго ще се утвърдиш пак:

Изпъди беззаконието от шатрите си. 24. И тури златото върху пръстта, И Офирското злато в каменете на потоците; 25. И Всесилний ще ти бъде злато, И изобилие от сребро за тебе. 26. Защото тогаз ще се веселиш въ Всесилнаго, И ще въздигнеш лицето си към Бога. 27. Ще Му се помолиш, и ще те послуша; И ще изпълниш обричанията си. 28. И каквото решение направиш, ще ти се извърши; И светлина ще свети по пътищата ти. 29. Когато се унижи някой, Тогаз ще induction: Има възвишение; И той ще спаси оногоз който има наведени очи. 30. Ще спаси и оногоз който не е повинен: Ей, с чистотата на твоите ръце ще бъде спасен.

ГЛАВА 23.

1. И отговори Иов та рече: - 2. И днес оплакването ми е горко: Раната ми е по-тежка от стенанието ми. 3. Ах, да бих знаел де да го намеря! Отишел бих до престола му: 4. Изложил бих съд пред него, И напълнил бих устата си с доказателства: 5. Познал бих думите които би ми той отговорил, И разумял бих що щеше да ми рече! 6. Да ли с голяма сила щеше да се препира с мене? Не! но щеше да тури в мене сила. 7. Тогаз можеше праведният да се разговори с него; И аз бих се освободил за всегда от Съдията си. 8. Ето, отхождвам напред, но няма го, И назад, но го не виждам, 9. Наляво, дето работи, но не мога да го видя: Крие се надясно, и го не виждам. 10. Знае обаче пътя ми: изкусил ме е: Ще изляза като злато. 11. Ногата ми хвана стъпките му: Упазих пътя му и не се уклоних 12. От заповедта на устните му, и не се оттеглих назад. Съхраних думите на устата му повече от нуждната си храна. 13. Но той е в едно намерение; и кой може да го отвърне? И което желае душата му прави. 14. Защото върши което ми е определено; И много таквиз има у него. 15. За това ужасавам се от лицето му: Размишлявам, и треперя от него. 16. Защото Бог умекчи

сърдцето ми, И Всесилний ме ужаси; 17. Понеже не бидох отсечен преди тъмнината, И не скри мрака от лицето ми.

ГЛАВА 24.

1. Понеже времената не са скрити от Всесилнаго, Защо не видят дните му тези които го познават? 2. Едни преместят предели, Грабят стада и пасят ги. 3. Отнимат осела на сирачетата Вземат говедото на вдовицата в залог: 4. Изтласкват бедните от пътя: На земята сиромасите се крият купно. 5. Ето, като диви осли в пустинята излазят по работите си Подраняват за грабеж Пустинята дава им храна за чадата им. 6. Жънат нива, която не е тяхна. И берат лозе с неправда 7. Правят да нощуват без дреха голите Които нямат завивка в студа 8. Измокрувани от горските буйни дъждове Те пригръщат скалата, понеже нямат прибежище. 9. Грабват сирачето от съсците, И вземат залог от сиромаха. 10. Правят голия да си отиде без дреха; И които носят сноповете остават гладни. 11. Които изстискват елея в оградите им, И които тъпчат жлебовете им, жедни са. 12. человеци охкат из града, И душата на ранените вика; Но Бог не налага безумие. 13. Тези са от противниците на виделината: Не знаят пътищата й, И не стоят в пътеките й. 14. Убийцата става в зори и убива сиромаха и нищия, А ноще става като крадец. 15. Така и окото на прелюбодея очаква мръкнуванието; и дума: Око не ще ме види; И закрива лицето си. 16. В тъмнината пробиват къщята Които са си забележили през деня: Видело не познават. 17. Защото зората е за всички тях смъртна сянка Понеже познават ужасите на смъртната сянка. 18. Леки са по лицето на водата. Делът им е проклет на земята: Не видят пътя на лозята. 19. Сушата и топлината грабват водата на снега, А гробът грешните. 20. Майчината им утроба ще ги забрави червият ще има сладка гозба в тях Няма вече да се поменат; И неправдата ще се строши като дърво.

21. Правят зло на неплодната, безчадната, И не правят добро на вдовицата. 22. Влачат силните съ силата си Стават те, и никой не е безопасен в живота си. 23. Даде Бог на тях безопасност, и се упокояват; Но очите му са върху пътищата им. 24. Възвисиха се за малко, и, ето, няма ги: Съсипват се и както всичките отиват, И отсичат се както главата на класовете. 25. И сега ако не е така, кой ще ме изкара лъжец И ще унищожи думите ми?

ГЛАВА 25.

1. И отговори Валдад Шуахецът та рече: - 2. Власт и страх има с него: Прави мир въ височините си. 3. Имат ли чет войнствата му? И върх кого не изгрява неговата светлина? 4. И тъй, как може человек да се оправдае пред Бога? Или как може да е чист роденият от жена. 5. Ето, и самата луна не е светла И звездите не са чисти пред него, 6. Колко по-малко человек, който е гад, И человечески син, който е червий!

ГЛАВА 26.

1. А Иов отговори и рече: - 2. Каква помощ си дал ти на немощния? Как си спасил мишца некрепка? 3. Как си съветвал немъдрия? И какъв съвършен разум си показал? 4. Кому си думи възвестил? И чие дихание е излязло из тебе? 5. Мъртвите долу треперят, Водите, и които обитават в тях. 6. Гол е ад пред Него, И погибелта няма покрив. 7. Простира севера върху пустота: Окача земята на нищо. 8. Върззва водите в облаците си; И облакът не се продира изпод тях. 9. Покрива лицето на престола си: Простира облака си върху него. 10. Обиколил е водите с предели Дори до края на виделината и на тъмнината. 11. Небесните стълпове треперят И ужасават се от запрещението му. 12. Запрещава морето съ силата си, И с разума си смирява гордостта му. 13. чрез духа си украси небесата: Ръката му създаде бягащата Змия. 14.

Ето, тези са краищата на пътищата му; Но колко малко нещо чуем за него! И гръмът на силата му кой може да разумее?

ГЛАВА 27.

1. И продължи Иов беседата си и рече: - 2. Жив е Бог който отметна съда ми, И Всесилний който огорчи душата ми. 3. че през всичкото време доде е диханието ми в мене, И духът Божий в ноздрите ми, 4. Устните ми няма да проговорят неправда, И езикът ми не ще продума лъст. 5. Да не бъде да ви оправдая! Доде издъхна няма да отметна незлобието си от мене. 6. Ще държа правдата си, и не ще да я оставя Сърдцето ми не ще ме обличи доде съм жив. 7. Неприятелят ми нека е както нечестивият, И който възстава против мене както беззаконият. 8. Защото коя е надеждата на лицемера Ако похити, ако изтръгне Бог душата му? 9. Ще послуша ли Бог вика му Когато го сполети беда? 10. Ще намери ли наслаждение въ Всесилнаго? Ще призовава ли Бога въ всяко време? 11. Ще ви науча това което е в Божията ръка: Каквото има при Всесилнаго не ща да скрия. 12. Ето, вие всинца видяхте; Защо прочее бивате толкоз съвсем суетни? 13. Това е от Бога делът на нечестивия человек, И наследието на насилниците Което ще вземат от Всесилнаго: 14. Ако се умножават синовете му, за меч са; И внуците му не ще се наситят с хляб. 15. Останалите от тях, смърт ще ги погребе; И вдовиците им няма да плачат. 16. Ако и да събере сребро като пръст И приготви дрехи като кал, 17. Може да приготви, но праведните ще ги облекат, И неповинните ще си разделят среброто. 18. Съгражда дома си както молеца, И както колиба която прави пъдарят. 19. Ляга богатий, но няма да се прибере при людете си: Доде отвори очите си, няма го. 20. Трепет го хваща като вода: Вихрушка го граби нощем: 21. Дига го източний вятър, и отхожда, И изтръгва го от мястото му. 22. Защото Бог ще хвърли върх него стрели, и не ще го

пожали; Той ще се старае да избегне от ръката му. 23. Ще изплескат с
ръце върх него, И ще му подсвирват от мястото му.

ГЛАВА 28.

1. Наистина има рудница за сребро, И място за злато дето се очиства.
2. Желязото се взема из земята, И медта се лее от камика. 3. человек
туря предели на тъмнината, И издирва до съвършенство всичко, -
Каменете на тъмнината и на смъртната сянка. 4. От жилището си
отваря яма Дето нозе не стъпват: Окачени люлеят се от человеците. 5.
Колкото за земята, от нея излазя хлябът, И под нея се разравя както
огън. 6. Каменете й са място на сапфир, И в нея има златна пръст. 7.
Хищна птица не знае този път, И око на сокол не го е видяло. 8.
Зверовете не са стъпили на него; Лъв не е заминал през него. 9.
человекъ простира ръката си върху канарите: Превраща планините из
корен. 10. Разсича реки между скалите; И окото му открива всичко
многоценно. 11. Ограничава течението на реките; И скритото изважда
на свет. 12. Но мъдростта де ще се намери? И де е мястото на разума?
13. человек не познава цената й; И не се намерва в земята на живите.
14. Бездната казва: Не е в мене; И морето казва: Не е с мене. 15. Не
може да се даде злато за нея; И сребро не може да се претегли за
променение с нея. 16. Не може да се прецени с Офирско злато, Съ
скъпоценен оникс и сапфир. 17. Злато и кристал не могат да се
сравнят с нея, Нито бива размяната й за съсъди от най-чисто злато. 18.
Не ще се помене корал или кристал; Защото цената на мъдростта е
по-горна от скъпоценните камене. 19. Топаз Етиопски не ще се сравни
с нея: Не ще се прецени тя с чисто злато. 20. А от де дохожда
мъдростта? И де е мястото на разума? 21. Понеже е покрита от очите
на всичките живи, И скрита от небесните птици. 22. Погибелта и
смъртта казват: С ушите си чухме слуха й. 23. Бог разбира пътя й, И

той знае мястото й; 24. Понеже той гледа дори до краищата на земята, Види под всичкото небе, 25. За да претегля тежината на ветровете И да измеря водите с мярка. 26. Когато направи закон за дъжда, И път за светкавицата на гърма, 27. Тогаз видя и я обяви: Приготви я, ей! и я издири; 28. И рече на человека: Ето, Страхът Господен, туй е мъдрост; И отдалечението от злото, то е разум.

ГЛАВА 29.

1. И продължи Иов беседата си и рече: - 2. О, да бях както в преминалите месеци, Както в дните когато Бог ме пазеше, 3. Когато светилникът му светеше на главата ми, И съ виделината му ходех в тъмнината: 4. Както бях в дните на благополучието си, Когато Божието добромислие бе над къщата ми, 5. Когато Всесилний беше още с мене, И децата ми около мене, 6. Когато миех стъпките си с масло, И скалата изливаше за мене реки от елей! 7. Когато през града излазях на портата, Приготвях седалището си на пазаря, 8. Младите ме гледаха и се криеха, И старците ставаха и стояха прави; 9. Князовете преставаха да говорят, И туряха ръка на устата си: 10. Гласът на началниците се спираше, И езикът им залепваше за небцето им: 11. Ухо като чуеше ублажаваше ме, И око като ме видеше свидетелствуваше за мене; 12. Защото освобождавах сиромаха който викаше, И сирачето, и който нямаше помощник. 13. Благословението от тогози който бе близу да загине идеше на мене; И сърдцето на вдовицата веселях. 14. Облачах правда, и тя ми беше одежда: Правотата ми беше като мантия и корона. 15. Аз бях очи на слепия И нозе на хромия. 16. Бях отец на сиромасите: Съдба която не знаех издирвах я. 17. И трошех челюстите на неправедния, И изтеглях лова из зъбите му. 18. Тогаз думах: Ще умра на гнездото си; И ще се умножат дните ми като пясъка. 19. Коренът ми беше простриян към

водите; И росата нощуваше на ветвите ми. 20. Славата ми подновяваше в мене, И лъкът ми се укрепяваше в ръката ми. 21. чакаха и ме слушаха, И мълчеха в съветването ми. 22. Подир думите ми те не притуряха нищо; И говоренето ми капеше върх тях. 23. И очакваха за мене като за дъжд, И зееха с уста като за пролетен дъжд. 24. Смеех се към тях, и не вярваха; И не оставяха да падне долу светлостта на лицето ми 25. Избирах пътя им, и седях княз, И вселявах се като цар в войнството, Както онзи който утешава оскърбените.

ГЛАВА 30.

1. Но сега ми се подсмиват по-младите от мене, На които бащите не бих рачил да туря с псетата на стадото си. 2. И наистина в какво можеше да ме ползува силата на ръцете им От които крепостта е изчезнала? 3. От нямане и глад бяха постали: Бягаха в безводна земя, тъмна, пуста, и опустошена; 4. И между храстията късаха слез, И корените на смерчията за своя храна. 5. Бяха изпъдени измежду човеците: Викаха върх тях като върх крадци. 6. Живееха в стръмнините на дебрите, В дупките на земята и на канарите. 7. Ревяха между храстията: Под трънете се събираха: 8. Безумни и безчестни, Изгонени бидоха из земята. 9. А сега аз им съм песен, Още им съм и преговорка. 10. Гнусят се от мене, отдалечават се от мене, И не се свенят да плюят на лицето ми. 11. Понеже Бог съсипва преимуществото ми и ме смири, Хвърлиха и те уздата пред мене. 12. Отдясно стават щенетата, Тласкат нозете ми, И приготовят против мене пагубните пътища. 13. Развалят пътя ми, Умножават злощастието ми: Няма за мене помощник против тях. 14. Идат като през широк пролом, като силно наводнение: Под развалините нападат върх мене. 15. Обърнаха се ужаси върх мене. Гонят душата ми като вятър; И благополучието ми преминва като облак. 16. И сега

душата ми се изля в мене: Скърбни дни ме постигнаха. 17. През нощта костите ми се пронизват в мене, И жилите ми не си почиват. 18. От върлата сила на болестта ми измени се дрехата ми; Стяга ме както ошийникът на хитона ми. 19. Хвърли ме в калта; И заприличах на пръст и на прах. 20. Викам към тебе, и не ми отговаряш Стоя, и не поглеждаш към мене. 21. Обърнал си се жесток към мене; С крепката си ръка ми враждуваш: 22. Дигаш ме, възкачаш ме на вятъра, И стопяваш ме до сущ. 23. Зная наистина че ще ме докараш до смърт И в дома определения за всеки жив. 24. Но Той няма да простре ръка в развалините Ако викат когато погубя. 25. Не плаках ли аз за оногоз който бе в жестоките дни? И не се ли оскърби душата ми за сиромаха? 26. Когато очаквах доброто, тогаз дойде злото; И когато ожидавах виделината, тогаз дойде тъмнината. 27. червата ми възвряха и не си починаха: Скърбни дни ме стигнаха. 28. Ходих почернял, не от слънце: Станах, виках в събрание. 29. Станах брат на чакалите И другар на камилоптиците. 30. Кожата ми почерня на мене, И костите ми изгоряха от пламенение; 31. И китарата ми се измени в ридание, И свирката ми в глас на плачещи.

ГЛАВА 31.

1. Направих завет с очите си; И как бих помислил на девица? 2. И какъв дял има от Бога отгоре? И кое наследие от Всесилнаго от високите? 3. Не е ли разорението за нечестивия? И пропастта за тези които правят беззаконие? 4. Не види ли той пътищата ми, И не брои ли всичките ми стъпки? 5. Ако съм ходил с лъжа, Или ногата ми е бързала на лъст, 6. Нека ме претегли с теглилката на правдата, И нека познае Бог целостта ми. 7. Ако стъпката ми се е уклонила от пътя, И сърдцето ми е последвало очите ми, И петно ако се е залепило на ръцете ми, 8. То нека сея аз, а друг да яде, И да се изкоренят

произведенията ми. 9. Ако се е измамило сърдцето ми от жена, Или съм причаквал при вратата на ближния си, 10. То нека моята жена меле за другиго, И други да нападнат върх нея; 11. Защото това е омразно дело, И съгрешение за осъждане от съдиите; 12. Защото е огън пояждащ до погубване, И изкоренил би всичките ми плодове. 13. Ако съм презрял съдбата на раба си или на рабинята си Когато се препираха с мене, 14. Какво ще направя тогаз когато стане Бог? И когато посети какво ще му отговоря? 15. Този който направи мене в утробата не направи ли и него? И не образува ли нас истият в матката? 16. Ако съм отрекъл желанието на сиромасите, Или съм направил да помрачеят очите на вдовицата, 17. Или съм изял сам си хляба си, И сирачето не е яло от него, - 18. (Защото от младостта ми то порасте с мене като при баща, А нея от утробата на майка си наставих,-) 19. Ако съм видял някого че гине от нямане на дрехи, Или сиромах без завивка, 20. чреслата му ако не са ме благословили, И не се е стоплил с вълната от овците ми,- 21. Ако съм подигнал ръката си върх сирачето Като гледах, че имам помощ в портата, 22. То да падне мишцата ми от рамото, И ръката ми от лакътя да се строши; 23. Защото погибелта от Бога бе за мене ужас, И пред неговото величие не можех се утърпя. 24. Ако съм турил надеждата си в злато, Или съм рекъл на чистото злато: Ти си мое упование, - 25. Ако съм се развеселил защото богатството ми бе голямо, И защото е намерила ръката ми изобилие,- 26. Ако съм гледал слънцето когато изгрява, Или луната когато ходи в светлостта си, 27. И се е потеглило тайно сърдцето ми, Или съм целувал с устата си ръката си, - 28. И това би било съгрешение за осъждане от съдията, Защото бих се отрекъл от Бога Вишнаго. 29. Ако съм се зарадвал в погинването на ненавидещия ме, Или ми е станало драго когато го намери зло, - 30. (Не съм оставил даже ни устата си да съгрешат В това дето да искам живота му с

клетва,-) 31. Ако човеците от къщата ми не са рекли: Кой ще покаже ненаситения от закланите му меса? 32. (чужденецът не нощуваше вън: Отварях вратата си на пътника,-) 33. Ако съм покрил престъпленията си както Адам, И съм скрил беззаконието си в пазухата си, - 34. Тогаз да се убоя от голямо множество, И да ме разтрепери презрението на домородията, Та да млъкна и да не изляза из вратата. 35. О, да имаше някой да ме слуша! Ето, желанието ми е, Всесилний да ми отговаряше, И съперникът ми да пишеше книга. 36. Ето, на рамо щях да я нося: За венец щях да я привържа върху себе си: 37. Щях да му явя числото на стъпките си: Като княз щях да приближа при него. 38. Ако вика нивата ми против мене, И плачат браздите й купно, - 39. Ако съм изял плода й без плата, Или съм извадил душата на стопаните й, - 40. То да прорастат тръне вместо жито, И вместо ечимик плевели. Свършиха се думите на Иова.

ГЛАВА 32.

1. И тримата тези человеци престанаха да отговарят Иову, защото беше праведен пред очите си. 2. Тогаз се разпали гневът на Елиу сина на Варахиила Вузеца, от рода на Арама: разпали се гневът му против Иова, защото оправдаваше себе си повече нежели Бога. 3. Разпали се гневът му и против тримата му приятели, защото, без да намерят ответ, осъдиха Иова. 4. А Елиу очакваше да говори Иов и те, защото бяха по-стари от него. 5. Но когато Елиу видя че нямаше ответ в устата на тримата мъже, разпали се гневът му. 6. И отговори Елиу синът на Варахиила Вузеца и рече: - Аз съм млад на възраст, а вие стари; За това се посвених, И убоях се да ви явя което зная. 7. Аз рекох: Дните да говорят, И многото години да учат мъдрост. 8. Но има дух в человека; И вдъхновението на Всесилния го вразумява. 9. Не са винаги мъдри само по-големите; Нито само старците разумяват съд.

10. За това рекох: Слушайте ме, Да явя и аз което зная. 11. Ето, чаках вие да говорите; Слушах доказванията ви Доде изпитате думите; 12. И прегледах ви; И, ето, никой от вас не можа да обличи Иова И да отговори на думите му. 13. Да не речете: Ние намерихме мъдрост: Бог ще го низложи, а не человек. 14. А той не отпращаше думи към мене; И аз няма да му отговоря според вашите говорения. 15. Те се смаяха, не отговориха вече, Изгубиха думите си. 16. И чакаха, обаче не говореха; Но стоеха: не отговаряха вече. 17. Да отговоря и аз от моя страна, Да явя и аз което зная; 18. Защото съм пълен с думи: Духът ми вътре в мене ме утеснява. 19. Ето утробата ми е като вино не отворено: Ще се разпукне както нови мехове. 20. Ще проговоря за да си отдъхна: Ще отворя устните си и ще отговоря. 21. Да ми не бъде да стана лицеприемник Нито да полаская человека. 22. Защото не зная да лаская: Създателят ми грабнал би ме тутакси.

ГЛАВА 33.

1. За то, Иове, чуй сега говоренето ми, И слушай всичките мои думи. 2. Ето, сега отворих устата си: Езикът ми говори с устата ми. 3. Думите ми ще бъдат според правотата на сърдцето ми; И устните ми ще произнесат разум чист. 4. Дух Божий ме е направил, И диханието на Всесилнаго ме е оживотворило. 5. Ако можеш, отговори ми: Опълчи се пред мене, застани. 6. Ето, аз съм според думата ти от Божия страна; И аз от кал съм образуван. 7. Ето, страхът ми не ще те ужаси. Нито ръката ми ще е тежка върх тебе. 8. Ти наистина рече в ушите ми, И чух гласа на думите ти: 9. чист и без престъпление съм: неповинен съм; И беззаконие няма в мене. 10. Ето, намира причини против мене: Счита ме за неприятел свой. 11. Туря нозете ми в клада: Наблюдава всичките ми пътища. 12. Ето, според това не си праведен: Ще ти отговоря, защото Бог е по-голям от человека. 13. Защо се

препираш с него? Понеже той не дава ответ ни за едно от деянията си.
14. Защото Бог говори еднъж и дваж; Но човек не внимава. 15. В
съновидение, в нощно зрение, Когато дълбок сън пада на човеците,
Когато сънуват на леглото си, 16. Тогаз отваря ушите на човеците, И
запечатва поучение в тях, 17. За да отвърне човека от деянията му,
И да извади гордостта из човека; 18. Предпазва душата му от рова,
И живота му да не падне от меч 19. Пак се наказва с болки на одъра
си, И всичките му кости с силни болки, 20. Щото животът му се
отвръща от хляба, И душата му от желаемото ястие. 21. Плътта му се
изнурява така щото не се вижда, И невидимите му кости се подават.
22. А душата му се приближава при рова, И животът му при
убиващите. 23. Ако има вестител с него Или обяснител, един между
тисяща, За да възвести неговата правота на человека, 24. Тогаз ще му
бъде милостив И ще рече: Избави го да не слезе в рова: Аз намерих
изкупуване за него. 25. Плътта му ще е по-цветеща от плътта на
младенец: Ще се върне в дните на младостта си: 26. Ще се помоли
Богу и той ще бъде добромислен към него, И ще гледа лицето му с
радост, И ще отдаде человеку правдата му. 27. Бог гледа към
человеците; и като рече някой: Съгреших, и изкривих правото, И не
ме ползува, 28. Той избавя душата му да не отиде в рова, И животът
му ще види видело. 29. Ето, всичко това прави Бог Дваж и триж с
человека, 30. За да отвърне душата му от рова, Та да се просвети в
виделото на живите. 31. Внимавай, Иове, послушай ме: Мълчи, и аз
ще говоря. 32. Ако имаш нещо да речеш, отговори ми: Говори, защото
желая да се оправдаеш. 33. Ако ли не, ти ме послушай: Мълчи, и ще те
науча мъдрост.

ГЛАВА 34.

1. И пак отговори Елиу та рече: - 2. Слушайте думите ми, о мъдри; И дайте ми слушане, вие умни; 3. Защото ухото опитва думите, А небцето вкушава ястието. 4. Да изберем за себе си съд: Да знаем помежду си кое е доброто. 5. Защото Иов рече: Праведен съм; И Бог отстрани съда ми: 6. Излъган съм в съда си: Раната ми е неизцелима без да имам престъпление. 7. Кой человек, като Иова, Пие укори като вода, 8. И пътува в съдружество с делателите на беззаконието, И ходи с нечестиви человеци? 9. Защото рече: Нищо не ползува человека Да благоугождава Богу. 10. Заради това слушайте ме, разумни мъже: Да не бъде да има неправда в Бога, И у Всесилнаго беззаконие! 11. Защото ще отдаде на человека според делото му, И ще направи да намери всеки според пътя си. 12. Наистина Бог няма да направи нечестие, Нито Всесилний ще извърне правосъдието. 13. Кой е турил върх него грижата на земята? Или кой е наредил всичката вселенна? 14. Ако тури сърдцето си на человека, Ще оттегли при себе си духа му и диханието му: 15. Ще издъхне купно всяка плът, И человекъ ще се върне в пръстта 16. Сега, ако имаш разум, чуй това: Слушай гласа на думите ми. 17. И този който ненавиди правото ще властвува ли? И ще изкараш ли повинен крепкия праведник 18. Който говори на цар: Нечестив си, - На князове: Беззаконни сте, - 19. Който не приима лицето на князове, Нито гледа на богатия повече нежели на сиромаха, Понеже всички тези са дело на ръцете му? 20. В една минута ще умрат, И в полунощ людете ще се смутят и ще прейдат; И якият ще се махне, не с ръка. 21. Защото очите му са върху пътищата на человека, И гледа всичките негови стъпки. 22. Няма тъмнина нито смъртна сянка Дето да се скрият делателите на беззаконието; 23. Понеже не ще да тури вече человека в изпитание За да дойде в съд с Бога. 24. С неизследван способ ще строши крепките, И ще тури други вместо тях;

25. Защото знае делата им, И обръща нощ и те се сътриват. 26. Ударя
ги като нечестиви На място дето има зрители, 27. Понеже се уклониха
от него, И не познаха ни един от пътищата му, 28. И направиха да
дойде при него викът на сиромасите, И чу вика на угнетените. 29. И
когато той утешава, кой ще смути? И когато крие лицето си, кой може
да го види? . Било за народ или человека еднакво, 30. За да не царува
лицемер, И да се не впримчват людете. 31. Наистина към Бога трябва
някой да говори: Пострадах, не ща да направя вече зло. 32. Което аз не
видя, ти ме научи: Ако съм сторил беззаконие, не ща да сторя вече. 33.
Да ли според мнението ти ще направи въздаянието, че ти отхвърляш?
Защото ти ще избереш, а не аз: Говори прочее което знаеш. 34.
Разумни мъже ще ми рекат, И мъдрий человек който ме слуша ще
рече: 35. Иов не говори съ знание, И думите му не са с разум. 36.
Желанието ми е Иов да се изпита до конец; Понеже отговори като
нечестиви человеци. 37. Защото на греха си притуря нечестие:
Ръкоплеще между нас, И умножава думите си против Бога.

ГЛАВА 35.

1. Отговори пак Елиу и рече: - 2. Мислиш ли че е право това що рече
ти: Моята правда е повече от Божията? 3. Защото рече ти: Каква ще
ми е ползата? Какво ще придобия от това повече нежели от греха си?
4. Аз ще ти отговоря. И на приятелите ти с тебе. 5. Погледни към
небесата и виж; И гледай облаците колко по-високи от тебе. 6. Ако
съгрешаваш, какво правиш против него? Или, ако се умножат
престъпленията ти, що вършиш против него? 7. Ако си праведен,
какво му даваш? Или какво взема от ръката ти? 8. Нечестието ти може
да повреди человек като тебе; А правдата ти може да ползува
человечески син. 9. От много угнетения викат: Пищат от мишцата на
крепките; 10. Но никой не говори: Де е Бог който ме е направил,

Който дава песни нощe, 11. Който ни вразумява повече от земните скотове, И умъдрява ни повече от небесните птици? 12. Там викат от гордостта на лукавите; Но той не отговаря. 13. Наистина Бог не ще да послуша суесловието, Нито ще погледне Всесилний на него. 14. И даже когато ти говориш че няма да го видиш. Съдът е пред него; затова имай упование на него. 15. И сега, понеже не е посетил в яростта си, И не е прегледал с голяма жестокост, 16. За това Иов отваря уста напраздно Трупа думи с неразумие.

ГЛАВА 36.

1. И Елиу продължи и рече: - 2. Потърпи ме малко, и ще ти явя; Защото има още думи за Бога. 3. Ще взема отдалеч ведението си, И ще отдам правда на Създателя си, 4. Защото думите ми наистина не ще бъдат лъжливи. Съвършеният въ ведението е при тебе. 5. Ето, Бог е крепък, но не презира никого: Крепък в сила на мъдрост. 6. Няма да даде живот на нечестивия, А на сиромасите дава правото. 7. Не оттегля очите си от праведните, Но даже и с царе ги туря и с царе да седят на престол винаги, И са възвишени. 8. И въ вериги вързани ако да са, И хванати с въжя на скърб, 9. Тогаз им явява делата им И престъпленията им, че са се преумножили, 10. И отваря и ухото им за поучение, И заповядва да се върнат от беззаконието. 11. Ако послушат и послужат, Ще свършат дните си в добро И годините си въ веселия. 12. Но ако не послушат, ще минат през меч, И ще умрат в неведение 13. А лицемерите в сърдце трупат гняв: Не ще викнат когато ги свърже: 14. Душата им умира в младост, И животът им се свършва между мръсните. 15. Избавя скърбния в скръбта му, И в бедство отваря ушите им. 16. И така би те извел из теснина в ширина Дето няма теснота; И предлаганото на трапезата ти било би пълно с тлъстина. 17. Но ти си изпълнил съд на нечестив: Съд и съдене ще те

постигнат. 18. Понеже има ярост, внимавай с удар да не те довърши: Тогаз нито голямо изкупване би те избавило. 19. Ще погледне ли на богатството ти? Нито на злато, нито на всичката сила на имота. 20. Не желай нощта, В която людете изчезват от мястото си. 21. Внимавай да се не обърнеш към беззаконието; Защото ти си предпочел това повече от скърбта. 22. Ето, Бог е възвишен в силата си: Кой поучава като него? 23. Кой му е определил пътя му? Или кой може да му рече: Направил си беззаконие? 24. Помни да възвеличиш неговото дело Което гледат човеците. 25. Всеки човек го види: човек гледа това от далеч. 26. Ето, Бог е велик, и ние го не знаем; И числото на годините му е неизследвано. 27. Когато възвлича водните капки, Те изливат от парите му дъжд 28. Който облаците изтакат: Изобилно капят върх человека. 29. Може ли още някой да разумее разпростиранията на облаците, Шума на скинията му? 30. Ето, разпростира светлината си върху нея, И покрива морските дъна; 31. Понеже чрез тях съди народите, И дава храна изобилно. 32. В дланите си крие светкавицата, И заповядва й де да удари: 33. Поръча й заради приятеля си, А против нечестивия готви гняв.

ГЛАВА 37.

1. В това още сърдцето ми трепери И се клати от мястото си. 2. Слушайте внимателно гръма на гласа му, И звука който излазя из устата му. 3. Провожда го под всичкото небе, И святкането му до краищата на земята: 4. След него вика глас: Гърми с гласа на величието си, И като се чуе гласът му, няма да ги възпре. 5. Бог гърми чудно с гласа си: Прави величествия които не разумяваме. 6. Защото говори към снега: Бъди на земята, - И към буйния дъжд, и към силните си дъждове. 7. Запечатва ръката на всякого человека, Щото всичките человеци които са негово дяло да разумяват. 8. А зверовете

влазят в пещерите И лежат на местата си. 9. От юг иде вихрушката, А студът от север. 10. От духането Божие се дава лед, И ширината на водите се стеснява. 11. А ведрината изгонва гъстия облак: Виделината му разпилява облаците; 12. И те се носят наоколо под наставлението му, За да правят всичко що им заповядва По лицето на обитаемата земя; 13. И докарва ги или за наказание, Или за земята си, или за милост. 14. Слушай това, Иове: Стой та размисли Божиите чудеса. 15. Разумяваш ли как ги нарежд Бог, И прави да сияе святкането на облака му? 16. Разумяваш ли равновесието на облаците, чудесата на Съвършенаго в знанието? 17. Как биват дрехите ти топли Когато упокоява земята чрез юга? 18. Простря̀л ли си с него твърдта, Силна както леяно огледало? 19. Научи ни що да му речем: От тъмнина ние не можем да наредим думите си. 20. Ще му се възвести ли ако аз говоря? Ако продума человек, непременно ще бъде погълнат. 21. И сега человеците не могат да погледнат на светлото сияние Което е в твърдта, като замине вятърът та я очисти, 22. И дойде златозарно време от север. Страшна слава има в Бога. 23. Всесилен е, не можем да го проумеем: Превъзходен е в сила и в съд И в множеството на правдата: не угнеява. 24. За това му се боят человеците; И той не гледа на никого от мъдрите в сърдце.

ГЛАВА 38.

1. Тогаз отговори Господ Иову из бурята и рече: - 2. Кой е той който помрачава съвета ми С неразумни думи? 3. Опаши сега чреслата си като мъж, Защото ще те попитам; и обади ми 4. Де беше ти когато основах земята? Извести ми, ако имаш разум. 5. Кой положи мерките й? кажи ако знаеш; Или кой тегли равномер по нея? 6. На какво са утвърдени основанията й? Или кой положи краеъгълния й камик 7. Когато звездите на зората пееха наедно, И всичките Божии синове

радостно викаха? 8. Или кой затвори морето с врата Когато се устреми та излезе като из матка, 9. Когато го облякох с облак И го пових с мъгла, 10. И положих му предел чрез заповедането си, И турих вереи и врата, 11. И рекох: До тук ще дохождаш, и няма да преминеш, И тук ще се спира гордостта на вълните ти? 12. В дните си ти заповядал ли си ти на ранината? Показал ли си на зората мястото й 13. За да хване краищата на земята, Щото злодейците да се оттръснат от нея? 14. Та се преобразува като печатаема кал; И всичко се представя като облекло. 15. И виделината на нечестивите се отнема от тях; А мишцата на горделивите се съкрушава. 16. Влязвал ли си до изворите на морето? Или ходил ли си в издирване на бездната? 17. Отвориха ли се тебе вратата на смъртта? Или видял ли си вратата на смъртната сянка? 18. Познал ли си ширината на земята? Кажи, ако си разумял всичко това. 19. Де е пътят към обиталището на виделината? И на тъмнината, де е мястото й 20. За да я хванеш в предела й, И да познаеш пътеките на дома й? 21. Знаеш ли че тогаз си се родил? Или че е голямо числото на твоите дни? 22. Влязвал ли си в съкровищата на снега? Или виждал ли си съкровищата на града 23. Които съхранявам за време на скърб, За ден на бой и на бран? 24. През кой път се разподеля виделината, Или се разпръсва по земята източният вятър? 25. Кой отвори потоци за буйните дъждове, Или път за светкавицата на гърма 26. За да докара дъжд върху ненаселена земя, В пустиня дето няма човек, 27. За да насити непроходимата и ненаселената земя, И да направи да изникне прозябението на злака? 28. Дъждът има ли баща? Или кой роди капките на росата? 29. От чия матка излиза ледът? И кой роди небесната слана? 30. Водите се скриват като под камик, И лицето на бездната се смръзва. 31. Можеш ли да вържеш връзките на Плиадите, Или развържеш узите на Ориона? 32. Можеш ли да извадиш небесните знакове във времето им?

Или можеш ли да водиш Мечката съ синовете ѝ? 33. Познаваш ли законите на небето? Можеш ли да наредиш неговото владение на земята? 34. Можеш ли да подигнеш гласа си до облаците За да те покрие изобилие от води? 35. Можеш ли да изпроводиш светкавици, та да излязат И да ти рекат: Ето ни? 36. Кой тури мъдрост вътре в человека? Или кой даде разум на сърдцето му? 37. Кой може да брои облаците с мъдрост? Или кой може да изпразднува небесните мехове 38. За да се слегне пръстта в сгъстение, И буците да се слепнуват? 39. Ще уловиш ли лов за лъва? Или ще наситиш ли охотата на лъвовите щенета 40. Когато лежат в пещерите, И седят на леглата за да причакват? 41. Кой приготвя на врана храната му Когато пилетата му от нямане на храна Се скитат и викат към Бога?

ГЛАВА 39.

1. Знаеш ли времето на раждането на дивите кози по канарите? Можеш ли забележи кога раждат кошутите? 2. Можеш ли да преброиш колко месеци изпълнят те? Или знаеш ли времето на раждането им? 3. Те се навождат, раждат децата си, Освобождават се от болезните си. 4. чадата им заякнуват, растат в полето: Излазят и не се връщат вече при тях. 5. Кой е пуснал свободен дивия осел? Или кой е развързал връзките на онагра, 6. Комуто съм направил къща пустинята, И жилище негово соленината? 7. Присмива се на градския метеж: Не чуе вика на подканителя: 8. Горите, които обикаля са пашата му; И ходи да търси всякакво зеленище. 9. Да ли ще рачи единорогът да ти работи, Или ще пренощува ли в яслите ти? 10. Можеш ли да вържеш единорога с впрегалото му за оране? Или ще изравня ли полетата зад тебе? 11. Ще се облегнеш ли на него, защото е силата му голяма? Или ще оставиш ли нему работата си? 12. Ще се увериш ли нему да донесе житото ти И да го събере в гумното ти? 13.

Крилата на камилоптицата се движат радостно: Те дали са крила и пера на щръка? 14. Но тя оставя яйцата си в земята И топли ги на пръстта, 15. И забравя че е възможно нога да ги смаже Или полски звяр да ги стъпче. 16. Ожесточава се против чадата си като че не са нейни: Напраздно се труди, без да се бои; 17. Защото Бог я е лишил от мъдрост, И не й е отделил разум. 18. Когато стане права, Присмива се на коня и на всадника му. 19. Ти ли си дал сила на коня? Ти ли си облякъл врата му с грива? 20. Ти ли го правиш да скача като скакалец? Екотът на пръхането му е ужасен. 21. Копае с крак в дола, и се радва на силата си: Излязва срещу оръжията. 22. Присмива се на страха, и не трепери; Нито се връща от лицето на меча. 23. Тулът трещи против него, Бляскавото копие, и сулицата. 24. Поглъща земята с буйство и свирепство; И при гласа на тръба не се удържа. 25. Щом затръби тръбата, той казва: Хо, хо! И от далеч подушва боя, Вика на войводите, и крясъка. 26. чрез твоята ли мъдрост лети ястребът И простира крилата си към юг? 27. чрез твоята ли заповед се възвишава орелът И прави гнездото си по височините? 28. Живее в канарите, И обитава по върховете на канарите и на непроходните места. 29. От там си открива храна: Очите му съглеждат от далеч; 30. И пилетата му смучат кръв; И дето има трупове, той е там.

ГЛАВА 40.

1. Отговори още Господ Иову и рече: - 2. Който се съди с Всесилнаго, ще го научи ли? Тоз който обличава Бога нека отговори на това. 3. Тогаз Иов отговори Господу и рече: - 4. Ето, аз съм нищожен: какво мога да ти отговоря? Ще туря ръката си на устата си. 5. Еднъж съм говорил, и не ща да отговоря вече, И дваж, но не ща да притуря. 6. Тогаз отговори Господ Иову из бурята и рече: 7. Опаши сега като мъж чреслата си: Аз ще те попитам, и ти ми обади. 8. Ще унищожиш ли

съдбата ми? Ще ме осъдиш ли за да се оправдаеш? 9. Имаш ли мишца като Бога? И можеш ли да гърмиш с глас като него? 10. Украси се сега с великолепие и превъзходство, И облечи се съ слава и красота. 11. Изливай яростта на гнева си; И гледай всеки горделив, и смирявай го: 12. Гледай всеки горделив, и сваляй го; И стъпквай нечестивите на мястото им: 13. Скрий ги наедно в пръстта: Затвори лицата им в скрито място; 14. Тогаз и аз ще ти изповядам че десницата ти може да те спаси. 15. Ето сега Веемот когото съм направил с тебе: Яде трева като вол. 16. Ето сега, силата му е в чреслата му, И якостта му в рибиците на корема му. 17. Клати опашката си като кедър: Жилите на бедрата му са сплетени. 18. Костите му са медни цеви: Костите му са като железни вереи. 19. То е изящното дело Божие: Който го е направил, той може да приближи до него меча си. 20. Наистина горите промишляват за него храна, Дето играят всите полски зверове. 21. Ляга под сенчестите дървета, Под покрива на тръстта, и в блатата; 22. Сенчестите дървета го покриват съ сянката си: Върбите на потоците го окружават. 23. Ето, ако се наводни река, не бърза да бяга: Не мари ако би се и Иордан устремил в устата му. 24. Може ли някой да го хване явно, Или в сети да продупчи носа му?

ГЛАВА 41.

1. Можеш ли да извлечеш вън Левиатана с въдица, Или да снемеш езика му с въже? 2. Можеш ли тури оглавник на носа му, Или да пробиеш челюстта му с кука? 3. Ще умножи ли той към тебе моления? Ще ти говори ли съ сладост? 4. Ще ли направи уговор с тебе? Ще го вземеш ли за вечен слуга? 5. Можеш ли игра с него като с птица? Или можеш ли го върза заради слугините си? 6. Могат ли дружина да направят угощение от него? Могат ли го раздели между търговците? 7. Можеш ли напълни кожата му съ сулици, Или главата му с

рибарски копия? 8. Тури ръката си на него: Помени боя, и не направяй вече това. 9. Ето, надеждата да го хване някой е суетна: Даже от вижданeто му не пада ли долу? 10. Няма смел който да го раздразни; И кой може да застане пред мене? 11. Кой ми е дал по-напред, та да му въздам? Това което е под всичкото небе мое е. 12. Няма да млъкна за удовете му, нито за силата му, Нито за хубавото му устройство. 13. Кой може да открие лицето на дрехата му? Кой може да влезе вътре в двойните му челюсти? 14. Кой може да отвори вратата на лицето му? Зъбите му изоколо са ужасни. 15. Крепките му щитчета са похвалата му, Съединени наедно и цвърсто запечатани: 16. Едното допира до другото Щото ни въздух не може да влезе между тях: 17. Прилепени са едно с друго: Държат се помежду си тъй щото не могат да се отделят. 18. В кихането му блещи светлина; И очите му са като клепачите на зората. 19. Из устата му излазят свещи запалени, И пръскат искри огнени. 20. Из ноздрите му излазя дим Както из гърне възвряло или котел. 21. Дихането му запаля въглища; И пламик излазя из устата му. 22. На врата му сила обитава; И страх скача пред него. 23. Слойовете на снагата му са слепени: Твърди са на него: не могат да се поклатят. 24. Сърдцето му е твърдо като камик, Даже твърдо като долния воденичен камик. 25. Когато става, силните се ужасават И от страх се смайват. 26. Мечът на тогоз който излазя насреща му не може да удържи, - Копие, сулица, ни броня. 27. Вменява желязото като плява, Медта като гнило дърво. 28. Стрелите не могат да го направят да бяга: Каменете на пращата са за него като слама; 29. Сулиците се вменяват като слама: Присмива се на махането на копието. 30. Остри чрепие има под него: Постила остри неща върх тинята. 31. Прави бездната да ври като котел: Прави морето като съсъд на мироварец. 32. Оставя след себе си светла диря, Така щото вменил би някой бездната сединява. 33. На земята няма подобен нему,

Създаден да няма страх. 34. Изглежда всяко високо нещо: Цар е над всичките синове на гордостта.

ГЛАВА 42.

1. Тогаз отговори Иов Господу и рече: - 2. Зная че всичко можеш, И никоя Твоя мисъл не може да бъде възбранена. 3. Кой е той що крие съвета неразумно? И тъй, аз говорих онова което не съм разумявал, Неща пречудни за мене които не съм познавал. 4. Слушай, моля се, и аз ще говоря: Ще те попитам, и ти ми обади. 5. Слушал съм за тебе съ слушането на ухото, Но сега окото ми те види; 6. За това се гнуся от себе си, И се кая в пръст и пепел. 7. А когато Господ издума тези думи на Иова, рече Господ на Елифаза Теманеца: Разпали се яростта ми против тебе и против двамата ти приятели; защото не говорихте за мене правото както рабът ми Иов. 8. За това вземете сега за себе си седем телци и седем овни та идете при раба ми Иова, и принесете всесъжение за себе си; а Иов рабът ми ще се помоли за вас, (защото ще приема лицето му,) за да не сторя с вас според безумието ви; защото не говорихте за мене правото както рабът ми Иов. 9. И отидоха Елифаз Теманецът, и Валдад Савхиецът, и Софар Нааматецът та направиха както им заповяда Господ; и Господ прие лицето Иовово. 10. И върна Господ плененеието Иовово като се помоли за приятелите си; и даде Господ на Иова двойно всичко каквото имаше по-напред. 11. Тогаз дойдоха при него всичките му братя, и всичките му сестри, и всички които го познаваха по-напред та ядоха хляб с него в дома му; и, плакаха за него, и утешиха го за всичкото зло което Господ нанесе на него; и даде му всеки по един сребърник, и всеки по една златна обеца. 12. И благослови Господ последните дни на Иова повече от първите му; щото придоби четиринадесет тисящи овци, и шест тисящи камили, и тисяща чифта волове, и тисяща ослици. 13.

Родиха му се още и седем синове и три дъщери; 14. и нарече името на първата Иемима, и името на втората Касия, и името на третата Керен-апух. 15. И не се намерваха по всичката земя жени красни като Иововите дъщери; и отец им даде им наследие между братята им. 16. Подир това живя Иов сто и четиридесет години, и видя синовете си, и синовете на синовете си, четири рода. 17. И умря Иов, стар и сит от дни.

ПСАЛМИ

ПСАЛОМ 1.

1. Блажен онзи човекКойто не ходи по съвета на нечестивите,И в
пътя на грешните не стои, И на седалището на присмивателите не
седи; 2. Но волята му е в закона Господен, И в неговия закон се
поучава деня и нощя. 3. И ще бъде като дърво насадено при водни
отоки Което дава плода си в времето си, И листът му не повехнува; И
всичко що прави ще успее. 4. Нечестивите не така, Но като праха от

плявата който вятърът отвява. 5. За то, нечестивите няма да станат на съда, Нито грешните в събранието на праведните; 6. Защото познава Господ пътя на праведните; А пътят на нечестивите ще погине.

ПСАЛОМ 2.

1. Защо се разфучаха езичниците, И народите намислиха суета? 2. Предстанаха земните царе, И князовете се събраха наедно Против Господа и против Помазаника му, и думаха: 3. Да разкъснем връзките им, И да отхвърлим от нас въжата им. 4. Този който седи на небесата ще се смее: Господ ще им се поругае. 5. Тогаз ще им продума с гнева си, И с яростта си ще ги смути. 6. Но аз, ще рече, помазах Царя си Над Сион, светата моя гора. 7. Аз ще възвестя повелението: Господ ми рече: Син мой си ти: Аз днес те родих. 8. Поискай от мене, и аз ще ти дам народите за наследие твое, И за стяжание твое краищата на земята. 9. Ще ги съкрушиш с жезъл железен, Като грънчарски съсъд ще ги строшиш. 10. Сега прочее, царе, разумейте: Научете се, земни съдии. 11. Слугувайте на Господа с страх, И бойте му се с трепет. 12. Целувайте Сина за да се не разгневи, И погинете в пътя Когато се разпали малко неговата ярост. Блажени са всички които се надеят на него.

ПСАЛОМ 3.

1. Псалом на Давида когато бягаше от сина си Авесалома. Господи, колко се умножиха враговете ми! 2. Мнозина думат за моята душа: Няма за него спасение от Бога. (Села.) 3. Но ти си, Господи, защищение мое, Слава моя, и който възвишаваш главата ми. 4. Викнах с гласа си към Господа; И послуша ме от светата си гора. (Села.) 5. Аз легнах и спах: Станах, защото Господ ме поддържа. 6. Не ще се убоя от много тисящи люде Които нападат върх мене изоколо.

7. Стани, Господи: спаси ме, Боже мой; Защото ти си поразил в челюстта всичките ми неприятели: Строшил си зъбите на нечестивите. 8. От Господа е спасението: Върху твоите люде е благословението ти. (Села.)

ПСАЛОМ 4.

1. Първому Певцу, на Негинот. Псалом Давидов. Когато викам, послушай ме, Боже на правдата ми: В утеснение като бях, разширил си ме: Помилвай ме и послушай молитвата ми. 2. Синове человечески, до кога ще обръщате славата ми в безчестие? До кога ще обичате суета и ще искате лъжа? (Села) 3. Но познайте че избра Господ преподобния си: Господ ще чуе, когато викам към него. 4. Треперете и не съгрешавайте: Размишлявайте в сърцата си на одъра си и мълчете. (Села) 5. Пожъртвувайте жъртви на правда, И надейте се на Господа. 6. Мнозина думат: Кой ще ни покаже доброто? Възвиши върху нас виделината на лицето си, Господи. 7. Турил си в сърдцето ми радост, По-голяма от тяхната, когато им се умножава житото и виното. 8. Мирно ще легна и ще спя, Защото само ти, Господи, правиш ме да живея в безопасност.

ПСАЛОМ 5.

1. Първому Певцу, на Нехилот Псалом Давидов Послушай, Господи, думите ми: Разумей стенанието ми, 2. Внимай на гласа на викането ми, Царю мой и Боже мой; Защото на Тебе ще се помоля. 3. Господи, на ранина ще чуеш гласа ми: На ранина ще предстана пред тебе и ще чакам. 4. Защото не си ти Бог който да иска беззаконие: Лукавият няма да живее при тебе, 5. Нито ще застанат гордите пред твоите очи: Ненавидиш всички които правят беззаконие: 6. Ще изтребиш онези които говорят лъжа: Господ се гнуси от кръвник и лъстив человек. 7.

Но аз, с множеството на твоята милост ще влезна в дома ти: С твоя страх ще се поклоня в храма на светинята ти. 8. Господи, води ме с правдата си поради враговете ми: Управи пътя си пред мене. 9. Защото няма в устата им истина: Сърдцето им е лукавство: Гроб отворен е гърлото им: С езика си ласкаят. 10. Осъди ги, Боже: нека паднат в кроежите си: Изрини ги за множеството на престъпленията им, Защото се подигнаха против тебе. 11. И нека се веселят всички, които се надеят на тебе: Нека се радват за всегда, защото ти им си покровител; И нека се хвалят в тебе онези, които любят твоето име. 12. Защото ти, Господи, ще благословиш праведния; Ще го покриеш с благоволение както с щит.

ПСАЛОМ 6.

1. Първому Певцу, на Негинот, на Шеминит. Псалом Давидов. Господи, да ме не обличиш с яростта си, Нито с гнева си да ме накажеш. 2. Помилвай ме, Господи, защото съм немощен: Изцели ме, Господи, защото се смутиха костите ми, 3. И душата ми твърде се смути: Но ти, Господи, до кога? 4. Върни се, Господи: избави душата ми: Спаси ме заради милостта си; 5. Защото в смъртта няма поменуване за тебе: У ада кой ще те славослови? 6. Уморих се от стенанието си: Всяка нощ обливам леглото си: С сълзите измокрям постелката си. 7. Окото ми повехна от скръб: Остаря, поради всичките ми неприятели. 8. Отдалечете се от мене всички, които правите беззаконие. Защото чу Господ гласа на плача ми. 9. Послуша Господ молението ми: Господ ще приеме молитвата ми. 10. Да се посрамят и да се смутят много всичките мои неприятели: Да се върнат назад: Да се посрамят внезапно.

ПСАЛОМ 7.

1. Шигаион на Давида който той пя Господу за думите на Хуса
Вениаминеца Господи Боже мой, на тебе се надея: Спаси ме от
всичките ми гонители, и избави ме; 2. Да не би врагът да грабне като
лъв душата ми И я разкъсне, без да се намери избавител. 3. Господи
Боже мой, ако съм сторил аз това, Ако има в ръцете ми беззаконие, 4.
Ако съм въздал зло на оногози който бе мирен с мене, Или оскърбил
оногози който ми е без причина гонител, 5. Нека погне неприятелят
душата ми и нека я стигне, И нека стъпче в земята живота ми, И нека
свали в пръстта славата ми (Села.) 6. Стани, Господи, с гнева си:
Възвиши се заради яростта на враговете ми, И събуди се заради мене
за съда който си заповядал 7. И събранието на людете ще те обиколи;
И ти се върни да седнеш над него отгоре на високо. 8. Господ ще съди
народите: Съди ме, Господи, според правдата ми И според моето
незлобие което е в мене. 9. Нека изчезне вече злината на нечестивите;
И утвърди праведния, ти, Боже праведни, Който изпитваш сърдца и
вътрешности. 10. Моята защита е в Бога Който избавя правите в
сърдце. 11. Бог е съдия праведен, И Бог който се гневи всеки ден на
нечестивия. 12. Ако се не обърне ще изостри меча си: Запна лъка си и
приготви го, 13. И против него приготви смъртни оръдия: Нагласи
стрелите си против гонителите. 14. Ето, нечестивият е в мъки да роди
беззаконие, И зачна лукавство, и роди лъжа. 15. Изкопа ров и направи
го дълбок; Но той ще падне в ямата която направи. 16. Лукавството му
ще се върне на главата му, И насилието му ще слезе на темето му. 17.
Аз ще хваля Господа за неговата правда. И ще възпявам името на
Господа Вишнаго.

ПСАЛОМ 8.

1. Първоми Певцу, на Гитит. Псалом Давидов. Йеова, Господи наш, Колко е величествено твоето име по всичката земя! Ти който си положил славата си над небеса. 2. Из устата на младенците и сучещите Приготвил си хвала по причина на враговете си, За да направиш да млъкне врага и отмъстителя. 3. Когато гледам твоите небеса, делото на пръстите ти, Луната и звездите които си ти поставил, 4. Що е человекът та да го помниш? Или син человечески та да го посвещаваш? 5. А ти си го направил малко нещо по-долен от ангелите, И с слава и чест си го венчал. 6. Поставил си го господар над делата на ръцете си: Всичко си покрил под нозете му, 7. Всичките овци и говеда, А още и животните на полето, 8. Птиците въздушни, и морските риби, И всичко що прехожда морските пътища. 9. Йеова, Господи наш, Колко е величествено твоето име по всичката земя!

ПСАЛОМ 9.

1. Първому Певцу, на Мут-Лабен. Псалом Давидов. Ще те славословя, Господи, с всичкото си сърдце: Ще прикажа всичките твои чудеса. 2. Ще са развеселя и ще се зарадвам заради тебе: Ще възпея името ти, Вишний! 3. Когато се върнат враговете ми назад Ще паднат и ще погинат пред лицето ти. 4. Защото ти си отсъдил съда ми и правото ми: Седнал си на престола и съдиш право. 5. Запретил си на езичниците: Изтребил си нечестивия: Името им си изгладил в век века. 6. Запустенията на врага изчезнаха за всегда; И ти си разорил градове: Поменът им погина с тях. 7. Но Господ съществува в век: Приготвил е престола си за съд. 8. И той ще съди вселенната с правда: Ще отсъди народите справедливо. 9. И Господ ще бъде прибежище на бедния, Прибежище в скърбни времена. 10. И ще се надеят на тебе които познават името ти; Защото не си оставил онези които те

търсят, Господи. 11. Пейте песни на Господа който живее в Сион: Възвестете между народите делата му; 12. Защото когато прави изтязание за кръвопролития, помни ги: Не забравя викането на бедните. 13. Помилвай ме, Господи! Виж скърбта ми от враговете ми; Ти който ме подигаш от вратата на смъртта, 14. За да прикажа всичките твои хваления В вратата на Сионовата дъщеря: Аз ще се радвам заради спасението ти. 15. Езичниците затънаха в ямата, която направиха: В примката която скриха улови се ногата им. 16. Господ е познат за съда който прави: Нечестивият се впримча в делото на ръцете си. (Села.) 17. Нечестивите ще се върнат в ад, Всичките езичници които забравят Бога. 18. Защото няма да се забрави за всегда сиромахът: Ожидането на бедните не ще бъде изгубено за всегда. 19. Стани, Господи: да се не крепи человек; Да се съдят езичниците пред тебе. 20. Господи, докарай страх върх тях: Да познаят езичниците че са человеци. (Села.)

ПСАЛОМ 10.

1. (По Славянски, част на 9.) Защо, Господи, стоиш отдалеч? Защо се криеш в скърбно време? 2. В гордостта на нечестивия изгаря сиромахът: Да се хванат в лукавствата които намислюват. 3. Защото нечестивият се хвали с пожеланията на душата си; И ублажава себе си лихоимецът: презира Господа. 4. Нечестивият от гордостта на лицето си не ще да потърси Господа: Всичките му помисли са че няма Бог. 5. Неговите пътища на всяко време са криви: Твоите съдове са много високо от лицето му: Той духа срещу всичките си врагове. 6. Рече в сърдцето си: Няма да се поклатя, Защото от род в род няма да падна в злощастие. 7. Устата му са пълни с клетва и угнетение и насилие: Под езика му има злоба и беззаконие. 8. Седи в засада в преддворията, В скришни места, за да убие неповинния: Очите му гледат тайно към

сиромаха. 9. Пречаква скришно като лъв в пещерата си: Пречаква за да грабне сиромаха: Грабнува сиромаха когато го влачи в примката си. 10. Навожда се, снишa се, За да паднат сиромасите в ноктите му. 11. Рече в сърдцето си: Забрави Бог: Скри лицето си: няма никога да види. 12. Стани, Господи: Боже, подигни ръката си: Да не забравиш оскърбените. 13. Защо нечестивият презира Бога? Рече в сърдцето си: Няма да изпиташ. 14. Видял си; защото ти гледаш неправдата и притеснението За да въздадеш с ръката си: Тебе се предава сиромахът: На сирачето си ти помощник. 15. Строши мишцата на нечестивия. Издири нечестието на лукавия доде не намериш вече от него. 16. Господ е цар в века века: Езичниците ще изчезнат от земята му. 17. Господи, послушал си желанието на сиромасите: Ще утвърдиш сърдцето им: Ще направиш внимателно ухото си, 18. За да съдиш за сирачето и угнетения, Щото да не следва вече человек който е от земя да устрашава.

ПСАЛОМ 11.

1. (по Слав. 10.) Първому Певцу. Псалом Давидов. На Господа положих надежда: Как думате на душата ми: Бягай у вашата гора като птица? 2. Защото, ето, нечестивите запнаха лък, Приготвиха стрелите си на тетивите, За да устрелят в тъмно правите сърдцем. 3. Ако се разорят основанията, Праведният що може да направи? 4. Господ е в светия си храм: Господ има престола си на небето: Очите му гледат, веждите му изпитват человеческите синове. 5. Господ изпитва праведния; А нечестивия и оногоз който обича неправдата мрази душата му. 6. Ще одъжди над нечестивите сети: Огън и жупел и буря е делът на чашата им. 7. Защото праведний Господ обича правдата: Лицето му гледа на правия.

ПСАЛОМ 12.

1. (по Слав. 11.) Първому Певцу, на Шеминот. Псалом Давидов. Спаси, Господи; защото не остана вече преподобен; Защото се загубиха верните от човеческите синове. 2. Всеки говори суета към ближния си: С лъстиви устни говорят от двойно сърдце. 3. Ще изтреби Господ всичките лъстиви устни, Езика велеречив 4. На онези които рекоха: Ще надвием с езика си: Устните ни са наши: кой е нам господар? 5. Заради насилствието на сиромасите, заради стенанието на нищите, Сега ще стана, говори Господ: Ще туря в безопасност оногоз срещу когото духа нечестивият. 6. Думите на Господа са думи чисти, Сребро претопено в горнило от пръст Очистено седем пъти. 7. Ти, Господи, ще ги съхраниш: Ще ги упазиш от този род в век. 8. Нечестивите ходят изоколо Когато нищожните се възвишават между човеческите синове.

ПСАЛОМ 13.

1. (по Слав. 12.) Първому Певцу. Псалом Давидов. До кога, Господи, ще ме забравяш съвсем? До кога ще криеш лицето си от мене? 2. До кога ще имам съветвания в душата си, Болезни всеки ден в сърдцето си? До кога ще се възноси врагът ми върх мене? 3. Погледни, послушай ме, Господи Боже мой: Просвети очите ми да не би да заспя в смърт: 4. Да не би да рече врагът ми: Надвих му, И се зарадват противниците ми ако се поклатя. 5. Но аз уповах на милостта ти: Сърдцето ми ще се радва на спасението ти. 6. Ще пея Господу, Защото ми стори благодеяние.

ПСАЛОМ 14.

1. (по Слав. 13.) Първому Певцу. Псалом Давидов. Рече безумният в сърдцето си: Няма Бог. Развратиха се: станаха гнусни в делата си: Няма който да прави добро. 2. Господ надникна от небесата на человеческите синове За да види има ли някой да разумява И да търси Бога. 3. Всички се отбиха от пътя, купно непотребни станаха: Няма който да прави добро: Няма ни един. 4. Нямат ли разум всички които правят беззаконие? Които изпояждат людете ми като че ядат хляб: Господа не призваха. 5. Тогаз нападна на тях страх голям; Защото Бог е в рода на праведните. 6. Посрамихте съвета на бедния; Но Господ е нему прибежище. 7. Дано се даде от Сион спасение на Израиля! Когато Господ върне своите люде от плен Ще се възрадва Яков, ще се възвесели Израил.

ПСАЛОМ 15.

1. (по Слав. 14.) Псалом Давидов. Господи, кой ще обитава в твоята скиния? Кой ще живее в светата твоя гора? 2. Който ходи в незлобие, и който прави правда, И който говори истина от сърдцето си: 3. Който не одумва с езика си, Нито струва зло на приятеля си, Нито приема укорение против ближния си: 4. Пред очите му е презрян безчестният; А почита онези които се боят от Господа: Кълне се за повреда на себе си и не се помета: 5. Не дава среброто си с лихва, Нито приема дарове против неповинния. Който прави това няма да се поколебае во веки.

ПСАЛОМ 16.

1. (по Слав. 15.) Миктам Давидов Упази ме, Боже, Защото на тебе възложих надежда. 2. Рекох Господу: Ти си Господ мой: Без тебе няма добро за мене. 3. В светите на земята и в избраните, В тях е всичкото

ми благоволение. 4. Трудовете на онези които тичат след други богове ще се умножат: Аз не ща да принеса техните от кръв възлияния, Нито ще взема в устните си имената им. 5. Господ е делът на наследието ми и на чашата ми: Ти съхраняваш достоянието ми. 6. частта ми падна на весели места: Ей, приех прекрасно наследие. 7. Ще благославям Господа който ме вразуми: Още и в нощно време учат ме вътрешностите ми. 8. Винаги имам Господа пред себе си: Понеже е отдясно ми да се не поколебая. 9. За това се зарадва сърдцето ми, и развесели се славата ми, А още и плътта ми ще почива в надежда. 10. Защото няма да оставиш душата ми в ад, Нито ще оставиш преподобния си да види изтление. 11. Ще ми изявиш пътя на живота: Пред лицето ти има пълнота от радост, Отдясно тебе всякога веселие.

ПСАЛОМ 17.

1. (по Слав. 16.) Молитва Давидова. чуй, Господи, правдата: Послушай молението ми: Дай ухо на молитвата ми Която правя не с лъстиви устни. 2. Да излезе съдът ми от лицето ти: Очите ти да видят правото. 3. Изпитал си сърдцето ми: Посетил си го в нощно време: Опитал си ме, и не си намерил нищо в мене. Решиха устата ми да не престъпват. 4. Колкото за делата на човеците, Аз, чрез словесата на твоите устни Упазих се от пътищата на насилниците. 5. Утвърди стъпките ми в пътищата си За да се не подплъзнат нозете ми. 6. Аз те призвах, Боже, Защото ще ме послушаш: Приклони към мене ухото си, Послушай думите ми. 7. Яви чудните си милости, Ти който с десницата си спасяваш които се надеят на тебе От онези които възстават против тях. 8. Упази ме като зеница на око: Скрий ме под сянката на крилете си 9. От лицето на нечестивите които ме съсипаха. Вразите на душата ми обиколиха ме. 10. Обгради ги тлъстина: Устата им говорят с гордост. 11. Сега обиколиха стъпките ни: Туриха очите

си да ни хвърлят на земята: 12. Прилича на лъв който желае да разкъсне, И на лъвче което седи в скришни места. 13. Стани, Господи, предвари го, свали го: Избави душата ми от нечестивия с твоя меч, 14. От человеци, Господи, с твоята ръка, От человеците на света, На които делът е в тоз живот, И на които чревото пълниш от съкровищата си: Наситени са синовете им, И остатъците си оставят на внуците си. 15. А аз с правда ще видя лицето ти: Ще се наситя от вида ти когато се събудя.

ПСАЛОМ 18.

1. (по Слав. 17.) Първому Певцу. Псалом на Давида раба Господен, който говори Господу словесата на тази песен в деня когато го избави Господ от ръката на всичките му неприятели, и от ръката на Саула, и рече: - Ще те възлюбя, Господи, крепосте моя. 2. Господ е канара моя, твърдиня моя, и избавител мой: Бог мой, скала моя: на него ще се надея. Щит мой и рог на спасението ми: Висок мой стълп е. 3. Ще призова Господа хвалимаго, И ще се избавя от враговете си. 4. Смъртни болезни ме окружиха, И порои на беззаконие ме устрашиха. 5. Адови болезни ме обиколиха, Смъртни примки ме стигнаха. 6. В утеснението си призвах Господа, И към Бога моего викнах: чу от храма си гласа ми; И викането ми дойде пред него в ушите му. 7. Тогаз се поклати и потресе земята. И основанията на горите се разлюляха И поклатиха се, защото се разгневи той. 8. Дим възхождаше из ноздрите му, И огън пояждаващ из устата му: Въглища се разпалиха от него. 9. И приклони небесата и слезе; И мрак бе под нозете му. 10. И възлезе на херувими и летя: Летя на ветренни крила. 11. Тури тъмнината за свое скривалище: Скинията му около него бе тъмни води, Гъсти облаци на въздуха. 12. От святкането пред него Пройдоха облаците му, Град и огнени въглища. 13. И гръмна от

небето Господ, И Вишний даде гласа си, Град и огнени въглища. 14. И проводи стрелите си и ги разпръсна, И светкавици умножи и ги смути. 15. И явиха се дълбините на водите, И откриха се основанията на вселенната От запрещението ти, Господи, От духането на диха на ноздрите ти. 16. Проводи от височината: взе ме: Извлече ме из много води. 17. Избави ме от силния ми враг И от онези които ме ненавидят, Защото бяха по-силни от мене. 18. Стигнаха ме в деня на скърбта ми; Но Господ ми стана подпорка. 19. И изведе ме на ширина: Избави ме, защото благоволи в мене. 20. Въздаде ми Господ според правдата ми, Според чистотата на ръцете ми възмезди ме, 21. Защото упазих пътищата Господни, И не се уклоних от Бога моего в нечестие; 22. Защото всичките му съдби бяха пред мене, И повеленията му не отдалечих от себе си; 23. И непорочен бях пред него, И упазих се от беззаконието си. 24. И въздаде ми Господ според правдата ми, Според чистотата на ръцете ми пред очите си 25. С преподобен, преподобен ще бъдеш: С мъж непорочен, непорочен ще бъдеш. 26. С чист, чист ще бъдеш; А с развратен противно ще се поведеш. 27. Защото ти ще спасиш оскърбени люде; А очи горделиви ще смириш. 28. Защото ти ще направиш светилника ми да свети: Господ Бог мой ще просвети тъмнината ми. 29. Защото чрез тебе ще разбия пълк, И чрез Бога моего ще прескоча стена. 30. А на Бога, пътят му е непорочен: Словото Господне е опитано: Той е щит на всичките които се надеят на него. 31. Защото кой е Бог освен Господа? И кой е крепост освен Бога нашего? 32. Бог е който ме препасва съ сила, И поставя непорочен пътя ми. 33. Прави нозете ми като на елените, И поставя ме на високите мои места. 34. Учи ръцете ми на бран, И мишците ми запъват меден лък. 35. И дал си ми щита на спасението си; И десницата ти ме потвърди, И благостта ти ме възвеличи. 36. Разширил си стъпките ми под мене; И нозете ми не се подплъзнаха.

37. Гоних враговете си и ги стигнах, И не се върнах доде ги не
свърших. 38. Сътрих ги, и не могоха да се подигнат: Паднаха под
нозете ми. 39. И препасал си ме със сила за бран: Завалил си под мене
възставащите върх мене. 40. И обърнал си към мене гърба на
враговете ми; И аз изтребих неприятелите си. 41. Извикаха, и нямаше
кой да ги избави, Към Господа, и не ги послуша. 42. И стрих ги като
прах пред лицето на вятъра; Като калта на пътищата ги оттръснах. 43.
Избавил си ме от противленията на народа: Поставил си ме глава на
езичниците: Народ който не познаха рабите ми. 44. Щом чуха и
послушаха ме; чужденци ми се покориха. 45. чужденци ослабнаха, и
се разтрепераха Из местата дето са се затворили. 46. Жив е Господ, и
благословена Твърдинята ми; И да се възвиси Бог на спасението ми.
47. Бог, който отмъщава за мене, И покорява народи под мене, 48.
Който ме избавя от враговете ми. Ей, възвишаваш ме над онези които
въстават върх мене: Избавил си ме от насилник человек. 49. За то ще
те хваля, Господи, между езичниците, И ще възпея на името ти. 50. Ти
си който величиш спасенията на царя си И правиш милост на
помазаника си, На Давида и на семето му до века.

ПСАЛОМ 19.

1. (по Слав. 18.) Първому Певцу. Псалом Давидов. Небесата разказват
славата Божия, И твърдта възвещава делото на ръцете му. 2. Ден на
ден казва слово. И нощ на нощ изявява знание. 3. Без говорене, без
думи, Без да се чуе гласът им, 4. По всичката земя излезе вещанието
им. И до краищата на вселенната словесата им. В тях постави скиния
за слънцето, 5. Което излязва като младоженец из чертога си, Радва се
като юнак за да тича в попрището. 6. Излязването му е от край небето,
И обикалянето му до края негов; И от топлината му нищо не се
скрива. 7. Законът Господен е непорочен, възвраща душата;

Свидетелството Господне е вярно, умъдрява простия: 8. Повеленията Господни са прави, веселят сърдцето. Заповедта Господня е светла, просвещава очите 9. Страхът Господен е чист, пребивава въ век Съдбите Господни са истинни, купно и праведни, 10. Желателни повече от злато, Повече от множество чисто злато, И по-сладки от мед И от капките на меден сот. 11. Слугата ти още се и вразумява чрез тях. В упазването им въздаянието е голямо. 12. Кой усеща съгрешенията си? Очисти ме от тайните съгрешения. 13. А още предупази раба си от гордост: Да ме не обладае: тогаз ще бъда непорочен, И ще бъда чист от голямо престъпление. 14. Думите на устата ми и преговарянето на сърдцето ми Да бъдат угодни пред тебе, Господи, крепосте моя и избавителю мой.

ПСАЛОМ 20.

1. (по Слав. 19.) Първому певцу. Псалом Давидов. Господ да те послуша в скърбен ден: Името на Бога Яковов да те защити! 2. Да ти изпроводи помощ от светилището, И от Сион да те подкрепи! 3. Да помене всичките твои приношения, И да приеме всесъжението ти! (Села.) 4. Да ти даде според желанието на сърдцето ти, И да изпълни всеки твой съвет 5. В спасението ти ще се зарадваме; И в името на Бога нашего ще възвишим пряпорец. Господ да изпълни всичките твои искания! 6. Сега познах че спаси Господ помазаника си. Ще го послуша от светото си небе Съ спасителната сила на десницата си. 7. Едни с колесници, и едни с коне, А ние ще поменем името на Господа Бога нашего. 8. Те се спънаха и паднаха, А ние станахме и се възправихме. 9. Господи, спаси царя, И послушай ни в който ден те призовем.

ПСАЛОМ 21.

1. (по Слав. 20.) Първому певцу. Псалом Давидов. Господи, с Твоята сила ще се весели царят, И колко много ще се зарадва в спасението ти! 2. Дал си му желанието на сърдцето му, И от искането на устните му не си го лишил. (Села.) 3. Защото си го посрещнал с благословения на благост Положил си на главата му венец от чисто злато. 4. Просил е от тебе живот, И дал си му дължина на дни в век века. 5. Голяма е славата му чрез спасението ти: чест и великолепие си положил на него; 6. Защото си го турил да е благословение до века: Възвеселил си го с радост чрез лицето си; 7. Защото царят упова на Господа, И чрез милостта на Вишнаго няма да се поклати. 8. Ръката ти ще намери всичките твои врагове: Десницата ти ще намери неприятелите ти. 9. Въ времето на гнева си ще ги направиш като огнена пещ: Господ ще ги погълне с яростта си; И огън ще ги изпояде. 10. Ще изтребиш от земята плода им, И семето им от человеческите синове. 11. Защото ухитриха злоба против тебе: Намислиха кроеж който не могоха да извършат. 12. За то ще ги направиш да обърнат гърб Когато приготвиш на тетивите си стрели против лицето им. 13. Възнеси се, Господи, съ силата си: Ще пеем и ще прославяме твоето могущество.

ПСАЛОМ 22.

1. (по Слав. 21.) Първому Певцу, на Аиелет Шахар. Псалом Давидов. Боже мой, Боже мой, защо си ме оставил? Защо стоиш далеч от спасението ми И от думите на стенанието ми? 2. Боже мой, викам дене, и не отговаряш, И ноще, и не премлъкнувам. 3. Но ти си Свет, Ти който обитаваш между Израилевите хвали. 4. На тебе се надееха отците ни: Надееха се, и ти ги освободи: 5. Към тебе извикаха, и избавени бидоха: На тебе се надееха, и не се посрамиха. 6. А аз съм

червей, а не человек, Укор на человеците, и презрян от народа. 7. Ругаят ми се всички които ме гледат: Отварят устните си, киват с глава, и казват: 8. Упова на Господа, нека го избави: Нека го спаси понеже благоволи за него. 9. Но ти си който си ме извадил из утробата: Ти ми даде упование като бях на гърдите на майка си. 10. На тебе бих оставен от рождението си: От утробата на майка ми ти си Бог мой. 11. Да се не отдалечиш от мене; Защото скърбта е близу, Защото няма помощник. 12. Юнци много ме обиколиха: Бикове силни от Васан ме окружиха. 13. Отвориха върх мене устата си Като лъв който граби и рикае. 14. Излях се като вода, И разглобиха се всичките ми кости: Сърдцето ми стана като восък, Разтопява се всред вътрешностите ми. 15. Силата ми изсъхна като череп, И езикът ми прилепна за гъртана ми; И ти си ме свел в пръстта на смъртта. 16. Защото псета ме обиколиха: Събрание на лукави ме окружи: Продупчиха ръцете ми и нозете ми 17. Мога да изброя всичките си кости; Те се взират в мене и ме гледат. 18. Разделиха си дрехите ми; И за одеждата ми хвърлиха жребие. 19. Но ти, Господи, да се не отдалечиш: Ти, сило моя, поспеши на помощ мене. 20. Освободи от меч душата ми, Живота ми от силата на псето. 21. Спаси ме от устата на лъва, И послушай ме, и избави ме от роговете на единорогите. 22. Ще проповядвам името ти на братята си: Всред събрание ще те хваля. 23. Вие които се боите от Господа, хвалете го: Всичко семе Яковово, славете го; И бойте му се, все семе Израилево. 24. Защото не презре, и не се отвърна от скърбта на оскърбения, И не скри лицето си от него; Но послуша когато извика той към него. 25. За тебе ще е хвалата ми в голямо събрание. Ще изпълня обещанията си пред онези които му се боят. 26. Ще ядат бедните и ще се наситят: Ще хвалят Господа онези които го търсят. Сърдцето ви ще живее вечно. 27. Ще си напомнят и ще се обърнат към Господа Всичките краища на земята; И ще се

поклонят пред тебе Всичките племена на народите; 28. Защото на Господа е царството, И той владее над народите. 29. Ще ядат и ще се поклонят всичките богати на земята Пред него ще се преклонят всичките които слязват в пръстта; И никой не може да упази живота си. 30. Потомството ще му слугува: Ще се приказва за Господа на бъдещия род. 31. Ще дойдат и ще известят правдата му На люде които ще се родят, че той е направил това.

ПСАЛОМ 23.

1. (по Слав. 22.) Псалом Давидов. Господ е Пастир мой: Не ще бъда в лишение. 2. На зелени пасища ме упокоява При тихи води ме води. 3. Възвраща душата ми. Води ме през пътеки на правда заради името си. 4. И даже в дола на смъртната сянка ако ходя Не ще се оплаша от зло, Защото ти си с мене. Твоят жезъл и твоята тояга, те ме утешават. 5. Приготвяш пред мене трапеза срещу враговете ми: Помазал си с елей главата ми: чашата ми се прелива. 6. Наистина благост и милост ще ме следват През всичките дни на живота ми, И аз ще живея в дома Господен на дълги дни.

ПСАЛОМ 24.

1. (по Слав. 23.) Псалом Давидов. Господня е земята и изпълнението й, Вселенната, и които живеят на нея; 2. Защото той я основа върху моретата, И утвърди я върху реките. 3. Кой ще възлезе на гората Господня? И кой ще застане на светото негово място? 4. Който е с чисти ръце и с непорочно сърдце, Който не е дал на суета душата си, и не се е клел с лъст, 5. Той ще приеме благословение от Господа, И правда от Бога на спасението си. 6. Това е родът на онези които го дирят: Които търсят лицето ти, те са Яков. (Села.) 7. Възвисете, врата, главите си, И възвишете се вие, вечни двери, И ще влезе Царят на

славата. 8. Кой е тоз Цар на славата? Господ крепкий и силний: Господ силний на бран. 9. Възвишете, врата, главите си, И възвишете се вие, вечни двери, И ще влезе Царят на славата. 10. Кой е тоз Цар на славата? Господ на Силите, той е Цар на славата. (Села.)

ПСАЛОМ 25.

1. (по Слав. 24.) Псалом Давидов. Към тебе, Господи, възвисих душата си. 2. Боже мой, на тебе уповах: Да се не посрамя: Да се не зарадват враговете ми заради мене. 3. Ей, всички, които чакат тебе да се не посрамят: Да се посрамят, които правят престъпления без причина. 4. Покажи ми, Господи, пътищата си: Научи ме на стъпките си. 5. Води ме в пътя на истината си и научи ме, Защото ти си Бог на спасението ми: Тебе чакам вес ден. 6. Помни, Господи, милосердията си, И милостите си, защото са от века. 7. Греховете на младостта ми И престъпленията ми да не помниш: Според милостта си помни ме ти, Господи, заради благостта си. 8. Господ е благ и прав, За това ще научи грешните на пътя си. 9. Ще води кротките в пътя на съд, И ще научи кротките на пътя си. 10. Всичките Господни пътища са милост и истина На онези които пазят завета му и свидетелствата му. 11. Заради твоето име, Господи, Прости беззаконието ми, защото е голямо. 12. Кой е този человек който се бои от Господа? Нему ще покаже пътя който ще избере. 13. Душата му ще обитава в покой, И потомството му ще наследи земята. 14. Тайната Господня е с онези които му се боят, И завета си ще им обяви. 15. Очите ми са винаги към Господа, Защото той ще извади из примка нозете ми. 16. Погледни към мене и помилвай ме, Защото останах сам и угнетен съм. 17. Скърбите на сърдцето ми се умножиха: Изведи ме из утесненията ми. 18. Виж угнетението ми и труда ми. И прости всичките ми грехове. 19. Виж враговете ми, че се умножиха И с

жестока ненавист ме възненавидеха. 20. Упази душата ми и избави ме: Да се не посрамя, защото на тебе уповах. 21. Незлобие и правота да ме съхраняват, Защото тебе чакам. 22. Избави, Боже, Израиля От всичките му скърби.

ПСАЛОМ 26.

1. (по Слав. 25.) Псалом Давидов. Съди ме, Господи, защото ходих в незлобието си: Уповах съм на Господа, и няма да се поклатя. 2. Изпитай ме, Господи, и изкуси ме: Опитай утробата ми и сърдцето ми. 3. Защото твоята милост е пред очите ми; И ходих в истината ти. 4. Не седях съ суетни человеци, И с лицемери няма да отида. 5. Възненавидех събранието на лукавите, И с нечестивите няма да седна. 6. Ще омия в неповинност ръцете си, И ще обиколя олтаря ти, Господи, 7. За да направя да се чуе глас на хвала, И да разкажа всичките твои чудеса. 8. Господи, възлюбих жилището на дома ти И мястото на скинията на славата ти. 9. Да не вземеш с грешните душата ми, И с мъже кръвници живота ми; 10. На които в ръцете е злодеяние, И десницата им е пълна с дарове. 11. Но аз ще ходя в незлобието си. Избави ме и помилвай ме. 12. Ногата ми стои на равнина: В събранията ще благославям Господа.

ПСАЛОМ 27.

1. (по Слав. 26.) Псалом Давидов. Господ е виделина моя и спасение мое: От кого ще се убоя? Господ е сила на живота ми: От кого ще се устраша? 2. Когато приближиха при мене лукавите За да изядат плътта ми. Сьперниците и враговете ми, Те се спънаха и паднаха. 3. И ако се опълчи против мене войнство Сърдцето ми няма да се уплаши, И ако се дигне върх мене бран И тогаз ще съм уверен. 4. Едно просих от Господа, това ще търся, Да живея в дома Господен във всичките дни

на живота си, Да гледам красотата на Господа. И да го диря в храма му. 5. Защото в зъл ден ще ме скрие в скинията си: Ще ме прикрие в скришното на шатъра си: Ще ме възвиши на камик. 6. И сега главата ми ще се възвиши Над враговете ми които ме окружават; И ще пожъртвувам в скинията му жъртви на радостни викове: Ще пея, и ще възпея Господу. 7. чуй, Господи, гласа ми с който викам; И помилвай ме и послушай ме. 8. Рекъл си: Потърсете лицето ми: Рече тебе сърдцето ми: Лицето ти, Господи, ще потърся. 9. Да не скриеш от мене лицето си: Да не отхвърлиш с гняв раба си. Ти ми стана помощ: недей ме отхвърля, И недей ме оставя, Боже, Спасителю мой. 10. И ако отец ми и майка ми ме оставят, Господ, обаче, ще ме приеме. 11. Научи ме, Господи, пътя си, И води ме по равен път поради неприятелите ми. 12. Да ме не предадеш на желанието на враговете ми; Защото се дигнаха против мене лъжливи свидетели Които дишат насилие. 13. Повярвах, че ще видя благостите Господни На земята на живите. 14. чакай Господа: Имай дързновение, и да се укрепи сърдцето ти; Ей, чакай Господа.

ПСАЛОМ 28.

1. (по Слав. 27.) Псалом Давидов. Към тебе ще викна, Господи, крепосте моя: Да не мълчиш към мене, Да не би, ако мълчиш към мене, Да се уприлича на онези които слазят в рова. 2. Послушай гласа на моленията ми Когато викам към тебе, Когато дигам ръце Към светия твой давир. 3. Не ме завличай с нечестивите И с онези които правят беззаконие, Които говорят мир с ближните си, А в сърдцето им има злоба. 4. Дай им според делата им И според лукавството на постъпките им; Според делата на ръцете им дай им: Отдай им приличното им въздаяние. 5. Понеже не внимават в деянията Господни И в делата на ръцете му, Ще ги събори, и няма да ги

съгради. 6. Благословен Господ, Защото послуша гласа на моленията ми. 7. Господ е сила моя и щит мой: На него упова сърдцето ми, и помогна ми; За то развесели се сърдцето ми, И с песните си ще го възхваля. 8. Господ е сила на народа си: Той е спасителна защита на помазаника си. 9. Спаси людете си, и благослови наследието си; И спаси ги, и възвишавай ги до века.

ПСАЛОМ 29.

1. (по Слав. 28.) Псалом Давидов. Принесете Господу синове на силните, Принесете Господу слава и държава. 2. Принесете Господу славата на името му: Поклонете се Господу с великолепие свето. 3. Гласът Господен е над водите: Бог на славата гърми: Господ е над много води. 4. Гласът Господен е силен. Гласът Господен е величествен. 5. Гласът Господен строшава кедри, И строшава Господ Ливанските кедри; 6. И прави ги да скачат като юнец, Ливан и Сирион като млад единорог. 7. Гласът Господен разподеля огнените пламици. 8. Гласът Господен потресва пустинята: Господ потресва пустинята Кадис. 9. Гласът Господен прави да раждат кошутите, И оголва дъбравите, А в храма му всеки проповядва славата му. 10. Господ седи над потопа, И седи Господ Цар въ век. 11. Господ ще даде сила на людете си; Господ ще благослови людете си с мир.

ПСАЛОМ 30.

1. (по Слав. 29.) Псалом, песен при освещението на Давидовия дом. Ще те превъзносям, Господи; защото ти си ме избавил, И не си оставил враговете ми да се радват над мене. 2. Господи Боже мой, викнах към тебе, И изцелил си ме. 3. Господи възвел си от ада душата ми: Упазил си живота ми за да не слеза в рова. 4. Песнопейте Господу, преподобни негови, И възхваляйте паметта на неговата светост. 5.

Защото гневът му е само една минута: А в добрата му воля има живот. Вечер дохожда плач, А на утринта радост. 6. И аз в благополучието си рекох Няма да се поклатя във век. 7. Господи, с благоволението си направил си да стои гората ми твърдо: Скрил си лицето си, и смутих се 8. Към тебе, Господи, викнах, И към Господа се помолих 9. Каква полза от кръвта ми ако сляза в рова? Пръстта ще те песнослови ли? Ще възвещава ли истината ти? 10. Послушай, Господи, и помилвай ме: Господи, бъди ми помощник. 11. Променил си плача ми в радост мене: Съблякъл си ми вретището, и препасал си ме с веселие. 12. За да ти псалмопее славата ми, и да не млъкнува. Господи Боже мой, във век ще те хваля.

ПСАЛОМ 31.

1. (по Слав. 30.) Първому Певцу. Псалом Давидов. На тебе, Господи, уповах: Да се не посрамя във век: Спаси ме с правдата си. 2. Приклони към мене ухото си: Ускори да ме избавиш: Бъди ми силна крепост, Дом на утвърждение за да ме спасиш. 3. Защото ти си моя канара и твърдиня; И заради името си ръководи ме и управяй ме. 4. Изведи ме из сетта която скрито поставиха за мене, Защото ти си моя сила. 5. В ръцете ти предавам духа си: Ти си ме избавил, Господи Боже на истината. 6. Възненавидех онези които внимават на суетните идоли; Но аз се надея на Господа. 7. Ще се радвам и ще се веселя за твоята милост; Защото си видял скърбта ми, Познал си душата ми като беше в утеснения, 8. И не си ме затворил в ръката на врага: Поставил си на ширина нозете ми. 9. Помилвай ме, Господи, защото съм утеснен: Изтая от скърб окото ми, Душата ми, и утробата ми. 10. Защото се изнури в тъга животът ми, И годините ми в стенания: От страданието ми изнемощя силата ми, И костите ми изтаяха. 11. На всичките си врагове станах укор, И най-вече на ближните си, И страх на

познайниците си: Които ме гледаха по улиците бягаха от мене. 12.
Забравен бидох от сърдцето на всичките като мъртъв: Станах като
непотребен съсъд; 13. Защото чух злословието на мнозина: От всякъде
страх: Когато се наговориха против мене Намислиха да отнемат
живота ми. 14. Но аз на тебе, Господи, уповах: Рекох: Ти си Бог мой.
15. В ръцете ти са времената ми: Избави ме от ръката на враговете ми
И от тези които ме гонят. 16. Направи да светне лицето ти върх раба
ти: Спаси ме с милостта си. 17. Господи, да се не посрамя, Защото те
призвах: Да се посрамят нечестивите, Да млъкнат в ад. 18. Да онемеят
лъжливите устни Които говорят дързостливо против праведния, с
гордост и презрение. 19. Колко е голяма твоята благост Която си
съхранил за онези които ти се боят, И която си направил за онези
които се надеят на тебе Пред очите на человеческите синове! 20. Ще
ги скриеш в покрова на присътствието си От ухищренията на
человеците: Ще ги скриеш в скиния От пререканията на езици. 21.
Благословен Господ, Защото направи чудна милостта си към мене В
град укрепен. 22. А в смайването си аз бях рекъл: Отхвърлен съм от
очите ти; Но ти послуша гласа на моленията ми Когато извиках към
тебе. 23. Възлюбете Господа, всички преподобни негови: Господ
съхранява верните, И въздава изобилно на онези които се обхождат
горделиво. 24. Имайте дързновение, и да се укрепи сърдцето ви,
Всички които се надеете на Господа.

ПСАЛОМ 32.

1. (по Слав. 31.) Псалом Давидов: Масхил. Блажен онзи комуто е
простено престъплението, Комуто грехът е прикрит. 2. Блажен онзи
человек комуто Господ не вменява беззаконие, И на когото в духа
няма лъст. 3. Когато мълчех, овехтяха костите ми От стенанието ми
всеки ден; 4. Понеже дене и ноще тежеше ръката ти върх мене:

Влагата ми се обърна на лятна суша. (Села.) 5. Явих ти греха си, и беззаконието си не скрих: Рекох: Господу ще изповядам престъпленията си; И ти си простил беззаконието на греха ми. (Села.) 6. За то всеки преподобен ще ти се моли На сгодно време. Наистина в потоп от много води Водите няма да приближат при него. 7. Ти си покров мой; Ще ме съхраняваш от скърб: С веселие на избавление ще ме окръжаваш. (Села.) 8. Аз ще те вразумя, и ще те науча Пътя по който трябва да ходиш. Ще те съветвам: Върх тебе ще бъде окото ми. 9. Не бивайте като кон Като мъска, в които няма разум; На които устата трябва да се държат с оглавник и узда Да не би се приближавали при тебе. 10. Много са злостраданията на нечестивия; А оногоз който се надее на Господа, Милост ще го окръжи. 11. Веселете се в Господа и радвайте се, праведни, И викайте с радост, всички прави в сърдце.

ПСАЛОМ 33.

1. (по Слав. 32.) Радвайте се, праведни, в Господа: На правите е прилично да въздават хваление. 2. Хвалете Господа с китара: С псалтир десетострунен му псалмопейте, 3. Пейте му нова песен, Добре свирете с възклицание; 4. Защото е право словото Господне, И всичките му дела са истинни. 5. Обича правда и правосъдие: С милостта Господня е пълна земята. 6. Съ словото Господне станаха небесата, И с дихането на устата му всичкото им воинство. 7. Събра като куп морските води: Тури бездните в съкровища. 8. Да се убои от Господа всичката земя: Да потреперят от него всичките жители на вселенната. 9. Защото той рече, и стана: Той повеле, и утвърди се всичко. 10. Господ осуетява съвета на езичниците: Превраща мислите на народите. 11. Съветът Господен пребивава въ век, Мислите на сърдцето му в род и род. 12. Блажено онова племе на което Бог е

Господ, Народът когото е избрал за наследие свое. 13. Господ надникна от небето: Видя всичките человечески синове. 14. От мястото на обиталището си Гледа всичките земни жители. 15. Равно създаде сърдцата им: Познава всичките им работи. 16. Не се избавя цар с много войска: Силният не се освобождава с голямо юначество. 17. Суетен е конят за избавление; И с голямата си сила не може да отърве. 18. Ето, окото Господне е върху онези които му се боят, Върху онези които се надеят на милостта му, 19. За да избави от смърт душата им, И в глад да ги упази живи. 20. Душата ни чака Господа: Той е помощ наша и щит наш. 21. Защото в него се весели сърдцето ни; Понеже на светото негово име се надеехме. 22. Дано бъде, Господи, милостта ти на нас Както уповахме на тебе.

ПСАЛОМ 34.

1. (по Слав.33.) Псалом на Давида когато се пргстори на луд пред Авимелеха, който го пусна, та си отиде. Ще благославям Господа на всяко време: Похвалата му ще е винаги в устата ми. 2. С Господа ще се хвали душата ми: Смирените ще чуят и ще се зарадват. 3. Възвеличете Господа с мене, И да възвишим наедно името му. 4. Потърсих Господа и послуша ме, И от всичките ми страхове ме избави. 5. Погледнаха към него, и светна им пред очите, И лицата им не се посрамиха. 6. Този сиромах извика; и Господ чу, И от всичките му скърби го избави. 7. Ангел Господен се опълчава около онези които му се боят, И ги избавя. 8. Вкусете и вижте че е благ Господ: Блажен онзи человек който уповава на него. 9. Бойте се Господу, светии негови; Защото за онези които му се боят няма лишение. 10. Лъвчетата осиромашеха и огладняха; Но онези които търсят Господа не ще бъдат лишени от никое добро. 11. Елате, чада, послушайте ме: На страх Господен ще ви науча. 12. Кой е този человек който иска

живот И обича дългоденствие за да види добрини? - 13. Пази езика си от зло, И устните си от лъстно говорене. 14. Уклонявай се от злото, и прави доброто Търси мира, и следвай го. 15. Очите Господни са върху праведните, И ушите му към техния вик. 16. Лицето Господне е против онези, които правят зло, За да изтреби от земята помена им. 17. Извикаха праведните, и Господ чу, И от всичките им скърби ги избави. 18. Господ е близу при онези които са съ съкрушено сърдце, И спасява онези които имат смирен дух. 19. Много са скърбите на праведния; Но от всички тях ще го избави Господ. 20. Той пази всичките му кости: Никоя от тях няма да се съкруши. 21. Злото ще затрие грешния; И онези които ненавиждат праведния ще бъдат осъдени. 22. Господ избавя душата на рабите си; И от онези които се надеят на него никой няма да бъде осъден.

ПСАЛОМ 35.

1. (по Слав. 34.) Псалом Давидов. Съди, Господи, съперниците ми: Ратувай против онези които ратуват против мене. 2. Вземи оръжие и щит, И стани ми на помощ. 3. Изтръгни копие, и затвори пътя на гонителите ми: Речи на душата ми: Аз съм спасение твое. 4. Да се постидят и да се посрамят Онези които искат да погубят душата ми: Да се върнат назад и да се постидят Онези които ми мислят зло: 5. Да бъдат като прах от плява пред вятъра, И ангел Господен да ги гони. 6. Да бъде пътят им тъмен и плъзгав, И ангел Господен да ги гони. 7. Защото без причина скриха за мене сетта си в трап: Без причина изкопаха ров на душата ми. 8. Да дойде върху него пагуба неочаквана; И сетта му която скри да улови него: Да падне той в нея с пагуба. 9. А душата ми ще се весели в Господа, Ще се радва в спасението му 10. Всичките ми кости ще рекат: Господи, кой е подобен на тебе Който избавяш сиромаха от по-силния му, И

сиромаха и нищия от грабителя му? 11. Станаха свидетели неправедни, И питаха ме за неща които аз не знаех. 12. Въздадоха ми зло за добро, Да е в лишение душата ми. 13. А когато те бяха в скърб Аз се облачех въ вретище Смирявах с пост душата си. И молитвата ми се връщаше в пазухата ми 14. Обхождах се като с приятел, като с мой брат Ходех наведен и нажален както кога жалее някой майка си. 15. Но те се възрадваха за моето злощастие, и се събраха Побойници се събраха против мене, и аз не знаех Късаха ме, и не преставаха. 16. С нечестиви присмехули в пирования Скърцаха върх мене съ зъби. 17. Господи, до кога ще гледаш? Избави душата ми от губителството им, Живота ми от тези лъвове. 18. Аз ще те славословя в голямо събрание, Между многочислени люде ще те хваля. 19. Да се не зарадват заради мене Онези които ми враждуват неправедно Които ме ненавиждат без причина Да не намигат с очи. 20. Защото не говорят мир, Но преговарят измами против тихите на земята. 21. И разшириха на мене устата си Говореха О, хохо! видяха очите ни 22. Видял си, Господи: да не премълчиш: Господи, да не се отдалечиш от мене. 23. Стани и събуди се заради съда ми, Боже мой и Господи мой, заради оправданието ми. 24. Съди ме, Господи Боже мой, според правдата си, И да се не зарадват за мене. 25. Да не рекат в сърдцето си: Ето желанието ни се изпълни; Нито да рекат: Погълнахме го. 26. Да се постидят и да се посрамят купно Онези които се радват на злото ми Да се облекат съ срам и с стид Които се големеят против мене. 27. Да се развеселят и да се възрадват Които желаят правдата ми, И винаги да говорят: Да се възвеличи Господ Който желае мир на раба си. 28. И езикът ми ще преговаря твоята правда И твоята хвала всеки ден.

ПСАЛОМ 36.

1. (по Слав. 35.) Първому певцу. Псалом на Давида раба Господен.
Беззаконието на нечестивия говори вътре в сърдцето ми Няма страх
Божий пред очите му 2. Защото се лъже в очите си че няма да се
открие беззаконието му за да бъде възненавидено 3. Думите на устата
му са беззаконие и лъст: Не рачи да разумее за да прави добро. 4.
Беззаконие измисля на одъра си Стои не на добър път злото не
мрази. 5. Господи, милостта ти стига до небето, Истината ти до
облаците. 6. Правдата ти е като високите планини Съдбите ти са
бездна голяма человеци и скотове упазваш, Господи. 7. Колко е
драгоценна милостта ти, Боже За то человеческите синове се надеят
на покрова на крилата ти. 8. Ще се наситят от тлъстината на дома ти;
И от ръката на твоите сладости ще ги напоиш. 9. Защото у тебе е
източникът на живота В виделината ти ще видим виделина. 10.
Простри милостта си към онези които те познават, И правдата си към
правите в сърдце. 11. Да не дойде върху мене нога на гордост, И ръка
на нечестиви да ме не поклати. 12. Там паднаха делателите на
беззаконието Низринаха се, и не ще могат да станат.

ПСАЛОМ 37.

1. (по Слав. 36.) Псалом Давидов. Не се раздражавай заради лукавите,
Нито завиждай на онези които правят беззаконие 2. Защото като
трева скоро ще се окосят, И като зелен злак ще повенат. 3. Уповай на
Господа, и прави добро Населявай земята, и храни се с истината. 4. И
весели се в Господа, И ще ти даде прошенията на сърдцето ти. 5.
Предай на Господа пътя си, И уповай на него, и той ще извърши; 6. И
ще изведе като виделина правдата ти, И съда ти като пладнина. 7.
Облегни се на Господа, и чакай го Не се раздражавай за тогози който
успява в пътя си, За человека който извършва злопомишления. 8.

Престани от ярост, и остави гнева Не се раздражавай никак та да
правиш зло. 9. Защото които правят зло ще се изтребят; А онези
които чакат Господа, те ще наследят земята. 10. Защото още малко, и
нечестивият не ще да го има; И ще търсиш мястото му, и не ще да се
намери. 11. Но кротките ще наследят земята И ще се наслаждават с
много мир. 12. Нечестивият козънствува против праведния, И скърца
на него съ зъби. 13. Господ ще му се присмее, Понеже гледа че иде
денят му 14. Нечестивите изтръгнаха меч И запнаха лъка си За да
свалят сиромаха и нищия, За да заколят ходещите в правота. 15.
Мечът им ще влезе в сърдцето им, И лъковете им ще се строшат. 16.
Малкото имане на праведния е по-добро От богатството на много
нечестиви. 17. Защото мишците на нечестивите ще се строшат, А
праведните Господ подкрепява. 18. Знае Господ дните на
непорочните; И тяхното наследие ще бъде въ век. 19. Не ще се
посрамят в лошо време: В дни на глад ще бъдат сити. 20. А
нечестивите ще се изтребят; И враговете на Господа ще изчезнат като
агнешката тлъстина: В дим ще изчезнат. 21. Нечестивият взема на
заем и не връща; А праведният помилва и дава. 22. Защото
благословените от Него ще наследят земята; А проклетите от Него ще
се изтребят. 23. Когато от Господа се оправят стъпките на человека
Пътят му е угоден нему. 24. Ако падне, не ще се завали, Защото
Господ подпира ръката му. 25. Млад бях, ето, остарях, И не видях
праведния оставен, Нито семето му да проси хляб. 26. Всеки ден
помилва, и дава на заем, И семето му е в благословение. 27. Уклони се
от зло, и прави добро, И ще имаш жилище вечно. 28. Защото Господ
обича правосъдие, И не оставя преподобните си: Въ век ще бъдат
упазени; А семето на нечестивите ще се изтреби. 29. Праведните ще
наследят земята, И ще живеят на нея въ век. 30. Устата на праведния
преговарят мъдрост, И езикът му говори правосъдие. 31. Законът на

неговия Бог е в сърдцето му: Стъпките му не ще да се подплъзнат. 32.
Съглежда грешният праведния, И търси за да го умъртви. 33. Господ
няма да го остави в ръцете му, Нито ще го осъди в съдбата му. 34.
чакай Господа, и пази неговия път, И ще те възвиши за да наследиш
земята: Когато се изтребят нечестивите ти ще видиш. 35. Видях
нечестивия превъзнесен И разпрострян като зелено дърво на мястото
си; 36. Но премина, и, ето, нямаше го; И търсих го, и не се намери. 37.
Гледай незлобивия, и виж правия, Защото мирният човек ще има
остатък; 38. А престъпниците съвсем ще се изтребят: На нечестивите
остатъкът ще се прекъсне. 39. Но спасението на праведните е от
Господа: Той им е крепост въ скърбно време. 40. И ще им помогне
Господ и ще ги избави: Ще ги избави от нечестивите и ще ги спаси,
Защото се надееха на него.

ПСАЛОМ 38.

1. (по Слав. 37.) Псалом Давидов, за възпоминание. Господи, в яростта
си да ме не обличиш, Нито в гнева си да ме накажеш. 2. Защото
стрелите ти се забиха в мене, И ръката ти тежи върх мене. 3. Няма
здраве в плътта ми от гнева ти: Няма мир в костите ми поради греха
ми. 4. Защото беззаконията ми надминаха над главата ми: Като тежко
бреме натегнаха на мене. 5. Смърдят и гноят се раните ми Поради
безумието ми. 6. Пострадах, сгърбих се съвсем: Вес ден ходя нажален.
7. Защото всичките ми вътрешности са запалени, И няма здраве в
плътта ми. 8. Разболях се и премного изнемощях: Рикая от
утеснението на сърдцето си. 9. Господи, пред тебе е всичкото ми
желание, И въздиханието ми не се крие от тебе. 10. Сърдцето ми
трепери, силата ми ме оставя, И виделината на очите ми, и тя не е с
мене. 11. Приятелите ми и ближните ми отстоят от раната ми, И
роднините ми стоят отдалеч. 12. И онези които искат душата ми турят

сети за мене: Онези които искат злото ми говорят лукавство, И преговарят лъсти вес ден. 13. Но аз като глух не чуя; И съм като ням който си не отваря устата. 14. И съм като човек който не чуе, И няма обличение в устата му. 15. Защото тебе, Господи, очаквам: Ти ще отговориш, Господи Боже мой. 16. Понеже рекох: Да се не зарадват заради мене: Те се големеят над мене когато се подплъзне ногата ми.
17. Защото съм близу да падна, И скърбта ми е винаги пред мене. 18.
Понеже аз ще възвестя беззаконието си. Ще тъжа заради греха си; 19.
Но враговете ми са живи, укрепяват се; И умножиха се онези които неправедно ме ненавиждат. 20. И онези които въздават зло за добро противят ми се Понеже следвам доброто. 21. Да ме не оставиш, Господи: Боже мой, да се не отдалечиш от мене. 22. Побързай да ми помогнеш, Господи, спасение мое.

ПСАЛОМ 39.

1. (по Слав. 16.) Първому певцу, Иедутуну. Псалом Давидов. Рекох: Ще внимавам в пътищата си За да не съгреша с езика си: Ще имам узда на устата си Когато е нечестивият пред мене. 2. Станах ням и мълчалив: Млъкнах и от доброто, И скърбта ми се поднови. 3. Разпали се сърдцето ми вътре в мене: В тъженето ми пламна огън. Рекох с езика си: 4. Кажи ми, Господи, скончанието ми, И кое е числото на дните ми, За да зная колко е кратък животът ми. 5. Ето, направил си дните ми като педя, И времето на живота ми е като нищо пред тебе: Наистина всеки човек, колко и да е як, съвсем е суета. (Села.) 6.
Наистина човек ходи като в мечтание; Наистина напраздно се смущава: Събира съкровища, а не знае кой ще ги вземе. 7. И сега, Господи, що чакам? Надеждата ми е на тебе. 8. От всичките ми беззакония избави ме: Не ме направяй укор на безумния. 9. Станах ням, не си отворих устата, Понеже ти направи това. 10. Отдалечи от

мене удара си: От поразението на ръката ти аз изчезнувам. 11. Когато
с обличения наказваш человека за беззаконието му Разваляш като
молец красотата му: Наистина всеки человек е суета. (Села.) 12.
Послушай, Господи, молитвата ми, И дай ухо на вика ми. Не
премълчавай на сълзите ми; Защото съм странен при тебе И
пришлец, както всичките мои отци. 13. Остави ме на отрада, за да се
съвзема Преди да отида и да ме няма вече.

ПСАЛОМ 40.

1. (по Слав. 39.) Първому Певцу, Псалом Давидов. Очаквах с търпение
Господа; И той се преклони към мене и чу вика ми; 2. И възведе ме из
рова на погибелта, Из тинята и калта, И постави на камик нозете ми:
Утвърди стъпките ми; 3. И тури в устата ми песен нова, пение Богу
нашему. Ще видят мнозина и ще се убоят, И ще уповаят на Господа. 4.
Блажен онзи человек Който туря упованието си на Господа, И не се
обръща към горделивите, Нито към онези които се уклоняват към
лъжи. 5. Много си направил чудесата си, ти Господи Боже мой; И
твоите за нас размишления Не е възможно да изложи някой пред
тебе: Исках да казвам и да говоря за тях, Но те превъзхождат всяко
число. 6. Жъртва и приношения ти не благоволи: Отворил си ушите
ми: Всесъжение и приношение за грях ти не поиска. 7. Тогаз рекох:
Ето, ида: В свитъка на книгата е писано за мене: 8. Драго ми е, Боже
мой, да изпълнявам волята ти; И законът ти е всред сърдцето ми. 9.
Проповедах правда в голямо събрание: Ето, не възбраних устните си,
Господи, ти знаеш. 10. Правдата ти не скрих в сърдцето си: Верността
ти и спасението ти възвестих: Не утаих твоята милост и твоята
истина От голямо събрание: 11. Ти, Господи, не възпирай щедротите
си от мене: Твоята милост и твоята истина да ме вардят винаги. 12.
Защото са ме окружили безчислени злини: Постигнаха ме

беззаконията ми, и не мога да гледам: Умножиха се повече от космите на главата ми; И сърдцето ми ме оставя. 13. Благоволи, Господи, да ме избавиш: Господи, побързай да ми помогнеш. 14. Да се постидят и да се посрамят купно Онези които търсят душата ми за да я погубят: Да се обърнат назад и да се обезчестят Които искат злото ми. 15. Да се смаят за срама си Онези които ми думат: О, хохо! 16. Да се радват и да се веселят в тебе Всички които те търсят: Онези които обичат спасението ти Да думат винаги: Да се възвеличи Господ. 17. А аз съм сиромах и нищ; Но Господ се грижи заради мене: Помощ моя и избавител мой си ти: Боже мой, да не закъснееш.

ПСАЛОМ 41.

1. (по Слав. 40.) Първому Певцу, Псалом Давидов. Блажен който приглебва сиромаха: В скърбен ден ще го избави Господ. 2. Господ ще го варди и ще упази живота му: Блажен ще бъде той на земята; И ти не ще да го предадеш на щението на враговете му. 3. Господ ще го укрепява на одъра на немощта: В болестта му ти ще постилаш всичката му постелка. 4. Аз рекох: Господи, помилвай ме Изцели душата ми, защото ти съгреших. 5. Враговете ми говорят зло за мене: Кога ще умре и ще загине името му? 6. И ако дойде някой от тях да ме види, говори суета: Сърдцето му събира в себе си беззаконие: Като излезе вън говори. 7. За мене шепнат купно всички които ме ненавидят: За мене мислят зло, и казват: 8. Лошо нещо го е сполетяло; И като е легнал няма вече да стане. 9. И самият человек с когото аз живеех мирно, на когото се надеех, Който ядеше хляба ми, подигна пета против мене. 10. Но ти, Господи, помилвай ме, И възстави ме, и ще им отвърна. 11. От това познавам че ти благоволиш към мене Понеже не тържествува против мене врагът ми. 12. А мене, ти си ме

потвърдил в целостта ми. И утвърдил си ме пред лицето си въ век. 13. Благословен Господ, Израилев От века и до века. Амин и амин.

ПСАЛОМ 42.

1. (по Слав. 41.) Първому Певцу, Масхил на Кореевите Синове. Както еленът желае водните извори, Така душата ми желае тебе, Боже. 2. Жадна е душата ми за Бога, за Бога живаго: Кога ще дойда и ще се явя пред Бога? 3. Сълзите мои станаха ми храна деня и нощя, Като ми думат всеки ден: Де е Бог твой? 4. Това се напомням, и изливам душата си вътре в мене За да премина с множеството, Да отида с него до Божия дом, С глас на радост и на хваление. С множеството което празднува. 5. Защо си отпаднала, душо моя? И защо се смущаваш вътре в мене? Надей се на Бога; защото аз още ще го славословя За спасението на лицето му. 6. Боже мой, душата ми е отпаднала вътре в мене; За то ще помня за тебе от Иорданската земя И от Ермонимската, от гората Мисар. 7. Бездна призовава бездна с гласа на твоите водопади: Всичките твои вълни и вълненията ти преминаха върх мене. 8. През деня ще проводи Господ милостта си; И през нощта песента му ще бъде с мене Молитвата ми към Бога на живота ми. 9. Ще река на Бога, моята крепост: Защо си ме забравил? Защо ходя нажален за притеснението от врага? 10. Враговете ми, като ме укоряват, трошат костите ми, И всеки ден ми думат: Де е Бог твой? 11. Защо си отпаднала, душо моя? И защо се смущаваш вътре в мене? Надей се на Бога; защото още ще го славословя; Той е спасение на лицето ми и Бог мой.

ПСАЛОМ 43.

1. (по Слав. 42.) Съди ме, Боже, и отсъди съдбата ми Против непреподобен народ: Избави ме от лъстив и беззаконен человек. 2.

Понеже ти си Бог на силата ми, Защо си ме отхвърлил? Защо ходя нажален заради притеснението от врага? 3. Проводи виделината си и истината си: Те да ме водят, Да ме заведат в горага на светинята ти и в селенията ти. 4. Тогаз ще вляза при Божия олтар, При Бога веселието на радостта ми; И с китара ще славословя тебе, о Боже, Боже мой. 5. Защо си отпаднала, душо моя? И защо се смущаваш вътре в мене? Надей се на Бога; защото още ще го словословя: Той е спасение на лицето ми и Бог мой.

ПСАЛОМ 44.

1. (по Слав. 43.) Първому Певцу, Масхил на Кореевите синове. Боже, с ушите си чухме, Нашите бащи ни приказаха делото Което си сторил в техните дни, В древните дни. 2. Ти си изгонил с ръката си езичници, а тях си насадил: Оскърбил си племена, а тях си проводил. 3. Защото не наследиха земята с меча си, И мишцата им не ги спаси, Но твоята десница, и мишцата ти, и виделината на лицето ти; Защото ти имаше благоволение към тях. 4. Ти си Цар мой, Боже: Заповядай избавления за Якова. 5. чрез тебе ще низложим враговете си: чрез името ти ще стъпчем онези които се подигат против нас. 6. Защото няма да се надея на лъка си, Нито мечът ми ще ме избави. 7. Защото ти ни избави от враговете ни, И посрамил си онези които ни мразят. 8. С Бога ще се хвалим всеки ден, И името ти във век ще песнословим. (Села.) 9. Но ти си отхвърлил и посрамил си нас, И не излазяш вече с нашите воинства. 10. Направил си ни да се върнем назад пред врага: И мразещите ни разграбят имота ни за себе си. 11. Предал си ни като овци за ястие, И разпръснал си ни между езичниците. 12. Продал си своите люде за нищо, И не си имал печалба от цената им. 13. Направил си ни укор на съседите ни, Присмех и поругание на онези които са около нас. 14. Направил си ни притча между езичниците,

Киване между народите. 15. Всеки ден безчестието ми е пред мене, И
срамът на лицето ми ме покри, 16. От гласа на оногози който хули и
укорява, От лицето на врага и отмъстителя. 17. Всичко това дойде
върх нас; Обаче ние не те забравихме, И не станахме неверни на
завета ти. 18. Сърдцето ни не се върна назад, Нито се уклониха
стъпките ни от твоя път, 19. Ако и да си ни съкрушил на мястото на
чакалите, И покрил си ни с сянка смъртна. 20. Ако сме забравили
името на Бога нашего И простреле ръцете си към чужд бог, 21. Бог не
ще ли да придири това? Защото той знае тайните на сърдцето. 22.
Защото за тебе сме убивани вес ден: Вменявани сме като овци за
клане. 23. Стани, Господи, защо спиш? Събуди се: не ни отхвърляй за
всегда. 24. Защо криеш лицето си, Забравяш бедствието ни и
угнетението ни? 25. Защото е снишена до пръстта душата ни:
Прилепнала е за земята утробата ни. 26. Стани на помощ нам, И
избави ни заради милостта си.

ПСАЛОМ 45.

1. (по Слав. 44.) Първому певцу, върху Шошаним на Кореевите синове:
Масхил: Песен на въжделение. Из сърдцето ми извира слово благо: Аз
казвам делото си на Царя Езикът ми е тръст на скорописец. 2. Ти си
по-красен от человеческите синове. Изля се благодат в устните ти. За
то те благослови Бог във век. 3. Препаши меча си на бедрото си, Силне,
Съ славата си и с великолепието си. 4. И успявай в величеството си:
езди За истина, и кротост, и правда; И десницата ти ще ти покаже
страшни неща. 5. Стрелите ти са остри, И ще се забият в сърдцето на
царските врагове: Люде под тебе ще паднат. 6. Твоят престол е, Боже,
във века: Скиптърът на твоето царство е скиптър на правота. 7.
Възлюбил си правда, и възненавидел си неправда, За това те помаза,
Боже, твоят Бог С елей на радост повече от твоите съучастници. 8. На

смирна и алой и касия благоухаят всичките ти дрехи. Из слоновите палати струните те развеселиха. 9. Дъщери на царе предстоят между твоите почтени: Царицата предстои отдясно тебе в злато Офирско. 10. чуй, дъщи, и виж, и приклони ухото си. И забрави народа си и дома на отца си: 11. И ще пожелае Царят твоята красота; Защото той е твой Господар, и поклони му се. 12. И дъщерята Тирска ще предстане с дарове. На твоето лице ще се молят богатите от народа. 13. Всеславна е вътре царската дъщеря: Облеклото й е златоткано. 14. Ще се доведе при Царя с дрехи везани Нейните другарки деви, след нея, ще ти се приведат, 15. Ще се приведат с веселие и радост: Ще влязат в царския палат. 16. Вместо отците ти ще бъдат синовете ти: Ще ги поставиш князове по всичката земя. 17. Ще поменувам името ти въ всичките родове; За това народите ще те възхваляват въ век века.

ПСАЛОМ 46.

1. (по Слав. 45.) Първому Певцу, на Кореевите Синове: Песен върху Аламот Бог е нам прибежище и сила, Винаги готова помощ в скърби, 2. За това не ще да се убоим ако би се и земята поклатила, И горите преместили всред моретата, 3. Ако и да фучат водите им и да се смущават, И горите да се тресат от подигането им. (Села.) 4. Една река и отоките й ще веселят Божия град, Светото място на населенията на Вишния. 5. Бог е всред него: няма да се поклати: Ще му помогне Бог щом се зазори. 6. Смутиха се езичниците: разклатиха се царствата. Даде Той гласа си: земята се разтопи. 7. Господ на Силите е с нас: Високо прибежище е нам Якововий Бог (Села.) 8. Елате та вижте Господните дела, Какви запустения направи на земята. 9. Прави да престанат боевете до края на земята: Строшава лък и сломява копие Изгаря с огън колесници. 10. Млъкнете, и разумейте че аз съм Бог Ще

се възвиша между езичниците Ще се възвиша на земята. 11. Господ на Силите е с нас Високо прибежище е нам Якововий Бог. (Села.)

ПСАЛОМ 47.

1. (по Слав. 46.) Първому Певцу, Псалом на Кореевите Синове. Всички народи, плеснете с ръце Викнете към Бога с радостен глас 2. Защото Господ е всевишен, страшен. Цар велик над всичката земя. 3. Покори народи под нас, И племена под нозете ни. 4. Избра за нас наследието наше, Славата на Якова когото възлюби. (Села.) 5. Възлезе Бог с възклицание, Господ с тръбен глас. 6. Пейте Богу, пейте: Пейте Царю нашему, пейте. 7. Защото Бог е цар на всичката земя Пейте песен. 8. Бог царува над езичниците Бог седи на светия си престол. 9. Началниците на народите се събраха С людете на Бога Авраамов; Защото земните щитове принадлежат Богу: Той е превъзвишен.

ПСАЛОМ 48.

1. (по Слав. 47.) Псаломска Песен на Кореевите Синове. Велик е Господ и твърде хвален В града на Бога нашего, в светата своя гора. 2. Красно на възвишението, радост на всичката земя Е гората Сион на северните страни Градът на великия Цар. 3. В палатите му Бог е познат като прибежище. 4. Защото, ето, царете се събраха: Всички преминаха. 5. Те като видяха почудиха се: Смутиха се, и устремиха се на бяг. 6. Трепет ги хвана там: Болезни като на раждаща жена. 7. С източния вятър Съкрушаваш Тарсийските кораби. 8. Както чухме, така и видяхме В града на Господа на Силите, В града на Бога нашего, Бог ще го утвърди във век. (Села.) 9. Преговаряме, Боже, твоята милост Всред твоя храм. 10. Според името ти, Боже, така и хвалата ти е Дори до краищата на земята: Десницата ти е пълна с правда. 11. Да се весели гората Сион, Да се радват Юдейските дъщери, Заради твоите

съдби. 12. Обиколете Сион и обходете го: Пребройте стълповете му; 13. Обърнете внимание в околостенията му: Разгледайте палатите му, За да повествувате на рода след вас. 14. Защото този Бог е Бог наш въ век века: Той ще ни ръководи дори до смърт.

ПСАЛОМ 49.

1. (по Слав. 48.) Първому Певцу, Псалом на Кореевите Синове. чуйте това, всички народи: Слушайте, всички жители на вселенната, 2. И малки и големи Богати и сиромаси купно. 3. Устата ми ще говорят мъдрост, И преговарянето на сърдцето ми разум. 4. Ще наведа в притча ухото си: Ще изложа на китара гаданието си. 5. Защо да се боя в дни на бедствие, Когато ме окръжи беззаконието на онези които ме обсаждат? 6. Които се надеят на имота си, И се хвалят с множеството на богатството си, 7. Никой не може никога да изкупи брата, Нито да даде Богу изкуп за него, 8. (Защото скъпо е изкупването на душата им, И преминва за всегда,) 9. Щото да живее вечно, И да не види изтление. 10. Защото гледа мъдрите че умират, Както и безумния и несмисления че погинват, И оставят богатството си на други. 11. Мисълта им е че домовете им ще пребъдват въ век, И жилищата им в род и род: Именуват стяжанията си съ своите си имена. 12. Но человекъ който е в чест не пребъдва: Уподоби се на скотовете които се изтриват. 13. Този техен път е лудост на тях; Но потомците им уподобяват думите им. (Села.) 14. Като овци се турят в ад: Смъртта ще ги пасе; И правите ще ги обладаят рано, рано; И силата им ще овехтее в ад, Когато всеки остави жилището си. 15. Но Бог ще избави душата ми из ръката адова Защото ще ме приеме. (Села.) 16. Не бой се когато обогатее человек, Когато се умножи славата на дома му. 17. Защото като умре няма да вземе съ себе си нищо, Нито ще слезе след него

славата му, 18. Ако и да ублажава душата си в живота си: (И човеците ще те хвалят, като правиш добро на себе си:) 19. Ще отиде в рода на отците си: До край няма да видят виделина. 20. человек който е в чест и не разумява Уподоби се на скотовете които се изтриват.

ПСАЛОМ 50.

1. (по Слав. 16.) Псалом Асафов. Бог на боговете, Господ говори и призова земята От изхожданието на слънцето до захожданието му. 2. От Сион, който е съвършенство на красотата, възсия Бог. 3. Ще дойде наший Бог и не ще да мълчи: Ще има пред него огън пояждащ, И около него силна буря. 4. Ще призове небесата от горе, И земята, за да съди людете си. 5. Съберете ми преподобните мои Които направиха с мене завет с жъртви. 6. И небесата ще възвестят правдата му; Защото Бог, той е съдия. (Села.) 7. Слушайте, люде мои, и ще говоря, - Израилю, и ще засвидетелствам против тебе: Бог, Бог твой съм аз. 8. Не ща да те облича заради жъртвите ти: Всесъженията ти са винаги пред мене. 9. Не ща да приема юнец от дома ти, Ярци от стадата ти; 10. Защото са мои всичките дъбравни зверове, Скотовете който е по тисящи гори. 11. Познавам всичките горски птици, И полските зверове са с мене. 12. Ако огладнея не ща да кажа тебе; Защото моя е вселенната и което я напълнява. 13. Ще ям ли аз месо от юнци? Ще пия ли кръв от ярци? 14. Пожертвай Богу жъртва на хвала, И отдай Вишнему обричанията си; 15. И призови ме в скърбен ден: Ще те избавя, и ще ме прославиш. 16. Но на нечестивия рече Бог: Що имаш ти да казваш моите повеления, И вземаш завета ми в устата си? 17. А сам ти ненавидиш поучение, И хвърляш зад себе си моите думи. 18. Ако видиш крадец, тичаш с него; И с прелюбодеите имаш участие. 19. Предаваш устата си на зло. И езикът ти сплита коварство. 20. Като

седиш, говориш против брата си: Разсяваш съблазън против сина на майка си. 21. Това си направил, и аз премълчах: Ти си помислил че съм наистина подобен на тебе: Ще те облича, и ще представя всичко пред очите ти. 22. Разумейте прочее това, вие които забравяте Бога, Да не би да ви разкъсам, и не ще се намери никой да ви избави. 23. Който приноси жъртва на хвала, той ме слави; И на оногози който оправя пътя си Ще покажа Божието спасение.

ПСАЛОМ 51.

1. (по Слав. 50.) Първому Певцу, Псалом на Давида когато дойде пророк Натан при него, след като беше влязъл той при Витсавия. Помилвай ме, Боже, според милостта си: Според множеството на милосердието си изглади беззаконието ми. 2. Най-вече омий ме от беззаконието ми, И очисти ме от греха ми. 3. Защото беззаконията си аз зная, И грехът ми е винаги пред мене. 4. На тебе, на самаго тебе съгреших, И злото пред тебе направих; Щото да се оправдаеш когато говориш, И да си непорочен когато съдиш. 5. Ето, родих се в беззаконие, И в грях ме зачна майка ми. 6. Ето, възлюбил си истината вътре в человека, И в тайното на сърдцето ми ще ме научиш мъдрост. 7. Поръси ме с исоп, и ще бъда чист: Омий ме, и ще стана по-бял от сняг. 8. Стори да чуя радост и веселие, Да се зарадват костите които си строшил. 9. Отвърни лицето си от греховете ми, И всичките ми беззакония изглади. 10. Сърдце чисто сътвори в мене, Боже, И дух прав обнови вътре в мене. 11. Да не ме отхвърлиш от лицето си, И Светия си Дух да не отнемеш от мене. 12. Повърни ми радостта на спасението си, И с дух свободен ме утвърди. 13. Ще науча на твоите пътища престъпниците; И грешни ще се обърнат към тебе. 14. Избави ме от повинността на кръвта, Боже, Боже на спасението ми: Езикът ми ще пее с радост твоята правда. 15. Господи, отвори устните ми, И

устата ми ще възвестят твоята хвала. 16. Защото не щеш жъртва, а аз щях да принеса: 17. Жъртви на Бога с дух съкрушен: Сърдце съкрушено и смирено, Боже, ти не ще да презреш. 18. Стори добро на Сион според благоволението си: Съгради стените на Ерусалим. 19. Тогаз ще благоволиш жъртви на правда, Приношения и всесъжения: Тогаз ще принеса на олтаря ти юнци.

ПСАЛОМ 52.

1. (по Слав. 51.) Първому Певцу, Масхил Давидов, когато бе дошел Идумейский Доик при Саула та му бе казал. Давид дойде в Ахимелеховия дом Защо се хвалиш съ злобата, силне? Милостта Божия въ век пребъдва. 2. Езикът ти преговаря лукавство, Като изострен бръснач прави лъст. 3. Възлюбил си злото повече от доброто, Лъжата повече от да говориш правда. (Села.) 4. Възлюбил си всичките погибелни думи, Лъстив език. 5. За то Бог ще те съсипе съвсем Ще те изтръгне и ще те премести от жилището ти И ще те изкорени от земята на живите. (Села.) 6. А праведните ще видят и ще се убоят; И ще му се присмеят и рекат: 7. Ето человека който не тури Бога за своя крепост, Но упова на многото си богатство, И се утвърждавашена лукавството си. 8. А аз съм като маслина цветеща в Божия дом Надея се на Божията милост въ век века. 9. Ще те славословя всякога защото си направил така, И ще се надея на твоето име, Защото е благо пред твоите преподобни.

ПСАЛОМ 53.

1. (по Слав. 52.) Първому Певцу, върху Махалат Масхил Давидов Рече безумният в сърдцето си: Няма Бог Развратиха се и станаха гнусни заради беззаконието Няма който да прави добро. 2. Бог от небето надникна на человеческите синове За да види има ли някой да

разумява И да търси Бога. 3. Всичките се уклониха: купно лоши станаха. Няма който да прави добро, Няма ни един. 4. Нямат ли разум, които правят беззаконие, Които изпояждат людете ми като че ядат хляб? Бога не призваха. 5. Тогаз нападна на тях страх голям дето нямаше страх; Защото Бог разпръсна костите на воюващите против тебе: Посрамил си ги, защото Бог ги презря. 6. Дано се даде от Сион спасение на Израиля! Когато Бог върне своите люде от плен, Ще се възрадва Яков, ще се възвесели Израил.

ПСАЛОМ 54.

1. (по Слав. 53.) Първому Певцу, върху Негинот, Масхил Давидов, когато дойдоха Зифеяните и казаха Саулу: Ето, Давид се скри между нас. Боже, спаси ме с името си, И в силата си съди ме. 2. Боже, чуй молитвата ми: Послушай речите на устата ми. 3. Защото чужденци се подигнаха против мене, И насилници търсят душата ми. Не положиха Бога пред себе си. (Села.) 4. Ето, Бог ми помага: Господ е с онези които подкрепяват душата ми. 5. Ще обърне злото върху враговете ми: С твоята истина изтреби ги. 6. Доброволно ще ти принеса жъртва: Ще словословя името ти, Господи, защото е благо. 7. Защото от всяко утеснение си ме избавил И окото ми видя наказанието на враговете ми.

ПСАЛОМ 55.

1. (по Слав. 54.) Първому Певцу, върху Негинот, Масхил Давидов. чуй, Боже, молитвата ми. И не се крий от молението ми. 2. Внимавай в мене и послушай ме: Скитам се в тъженето си, и смущавам се 3. От гласа на врага, От притеснението на нечестивия; Защото хвърлят върх мене беззаконие, И с гняв ми враждуват. 4. Сърдцето ми тъжи вътре в мене, И боязън смъртна нападна върху ми 5. Страх и трепет дойде

върх мене, И ужас ме покри. 6. И рекох: Дано би ми се дали крила като гълъбови! Щях да литна и да си почина. 7. Ето, щях да се отдалеча бягащ, Щях да живея в пустинята; (Села.) 8. Щях да ускоря бягането си От устремлението на вятъра, от бурята. 9. Опропасти ги, Господи: раздели езиците им; Защото видях насилство и препиране в града. 10. Деня и нощя го окружават върху стените му; И беззаконие и зло има всред него: 11. Лукавство всред него: Угнетение и лъст не са отдалечени от улиците му. 12. Понеже не ме укори неприятел, Което щях да претърпя: Не се подигна върх мене мразещий ме, А то бих се скрил от него; 13. Но ти, человече единодушне мой, Друже мой, и познайниче мой. 14. Наедно седяхме и се разговаряхме сладко: С множеството ходехме в Божия дом. 15. Ще дойде ненадейно смърт на тях: Ще слязат в ад живи, Защото между тях, в жилищата им, има злодейство. 16. Аз към Бога ще викам; И Господ ще ме спаси. 17. Вечер, и заран, и на пладне Ще се моля и ще стена; И той ще чуе гласа ми. 18. Ще избави с мир душата ми от боя, който е върху ми; Защото мнозина са с мене. 19. Бог, който живее преди вековете, Ще чуе, и ще ги покори, (Села.) Понеже нямат променения, Нито се боят от Бога. 20. Всеки простира ръце против онези които мируват с него: Престъпва уговора си. 21. Устата му са по-мазни от масло, Но в сърдцето му има бран: Речите му са по-меки от елей, Но са голи сабли. 22. Възложи на Господа товара си, и той ще те подпре: Не ще допусти никога да се поклати праведният. 23. Но ти, Боже, ще ги низведеш в ров на погибел: Мъже кръвници и лъстиви Няма да стигнат до половината на дните си; Но аз ще се надея на тебе.

ПСАЛОМ 56.

1. (по Слав. 55.) Първому Певцу, върху Ионат-елем-рекохим, Миктам на Давида когато го хванаха Филистимците в Гет. Помилвай ме, Боже,

защото человек е зинал да ме погълне; Всеки ден ратува и ме
притеснява. 2. Враговете ми всеки ден са зинали да ме погълнат;
Защото мнозина са които ратуват с гордост против мене. 3. В който
ден се убоя На тебе ще се надея. 4. За Бога ще похваля словото му: На
Бога уповах: няма да се убоя: Какво ще ми стори плът? 5. Всеки ден
извращат работите ми: Всичките им помисли против мене са за зло.
6. Събират се, потайват се, наблюдават стъпките ми Като че пречакват
душата ми. 7. Ще се избавят ли чрез беззаконието? Боже, низрини с
гняв тези люде. 8. Ти си изброил скитанията ми: Тури сълзите ми в
съсъда си. Не са ли те в твоята книга? 9. Тогаз ще се върнат враговете
ми назад в който ден те призова: Зная това, че Бог е с мене. 10. За
Бога ще похваля словото му: За Господа ще похваля словото му. 11. На
Бога се надея: няма да се убоя: Какво ще ми стори человек? 12. Върх
мене са, Боже, моите към тебе обричания Ще ти отдавам славословия.
13. Понеже си избавил душата ми от смърт, Да ли не и нозете ми от
подплъзновение За да ходя пред Бога въ виделината на живите?

ПСАЛОМ 57.

1. (по Слав. 56.) Първому Певцу, върху Ал-ташхет, Миктам на Давида
когато побягна от лицето Саулово в пещерата. Помилвай ме, о Боже,
помилвай ме; Защото на тебе упова душата ми, И на сянката на
твоите крила ще се надея Доде заминат злощастията. 2. Ще викам към
Бога Вишнаго, Към Бога моя благодетел. 3. Ще проводи от небеса и
ще ме избави, Ако и да ме укорява зиналият иска да ме погълне.
(Села.) Бог ще проводи милостта си и истината си. 4. Душата ми е
всред лъвове: Лежа между пламенни человеци, На които зъбите са
копия и стрели, И езикът им е остър меч. 5. Възнеси се над небесата,
Боже. Славата ти да бъде по всичката земя. 6. Сет приготвиха за
стъпките ми: Душата ми се е навела да падне: Изкопаха пред мене

яма: Паднаха в нея. (Села.) 7. Утвърдено е сърдцето ми, Боже, Утвърдено е сърдцето ми: ще пея и песнопея. 8. Събуди се, славо моя: Събуди се, псалтирю и китаро: ще се събудя рано. 9. Ще те похваля, Господи, между народите: Ще ти песнопея между племената. 10. Защото се възвеличи до небеса твоята милост, И до облаците твоята истина. 11. Възнеси се, Боже, над небесата: Славата ти да бъде по всичката земя.

ПСАЛОМ 58.

1. (по Слав. 57.) Първому Певцу, върху Ал-ташхет, Миктам Давидов С мълчание ли правда говорите? Право ли съдите, синове человечески? 2. Ей, в сърдце работите неправди: Разподеляте насилството на ръцете си по земята. 3. Още от матката на майка си отчуждиха се нечестивите: Заблудиха се от утробата които говорят лъжа. 4. Имат яд като яд на змията: Приличат на глухия аспид който затиква ушите си, 5. И не ще да чуе гласа на обаятелите, Колкото изкусно и да обайват. 6. Боже, стрий зъбите им в устата им: Господи, строши челюстите на лъвовете. 7. Да се излеят като води що отичат: Когато стрелят стрелите си, нека са като строшени. 8. Като пължък, който се разтаява, да прейдат: Като изверг на жена, да не видят слънцето. 9. Преди да усетят котлите ви огъня от трънете, Сурови или обгорели, ще ги помете с вихрушка. 10. Праведният ще се зарадва когато види отмъщението: Ще омие нозете си в кръвта на нечестивия. 11. И всеки ще казва: Наистина има плод за праведния: Наистина има Бог който съди на земята.

ПСАЛОМ 59.

1. (по Слав. 58.) Първому Певцу, върху Ал-ташхет, Миктам Давидов, когато проводи Саул стражи да пазят къщата в която бе Давид, за да

го убият. Избави ме от враговете ми, Боже мой: Закрили ме от онези които се подигат върх мене. 2. Избави ме от делатели на беззаконие. И спаси ме от кръвници. 3. Защото, ето, ловят душата ми, Силни се събраха против мене, Не за мое престъпление, Господи, нито за мой грях. 4. Без да има в мене беззаконие тичат и се готвят: Стани ми на посрещане и виж. 5. Ти, Господи Боже на Силите, Боже Израилев, Събуди се за да посетиш всичките езичници: Да не помилваш никого от лъстивите престъпници. (Села.) 6. Връщат се вечер Вият като псета и обикалят града. 7. Ето, те бълват думи с устата си; Мечове има в устните им, Понеже думат: Кой слуша? 8. Но ти, Господи, ще им се присмееш: Ще се поругаеш на всичките езичници. 9. О Сило моя, на тебе ще се надея: Защото Бог ми е прибежище. 10. Милостивият Бог мой ще ме предвари: Бог ще ме удостои да видя наказанието На онези които ме пречакват. 11. Да ги не убиеш, за да не забравят това моите люде: Разпръсни ги съ силата си, И свали ги, Господи, защитниче наш. 12. Заради греха на устата си, заради думите на устните си Да се уловят в гордостта си. И заради клетвата и лъжата що говорят. 13. Съсипи ги с гняв, съсипи ги да ги няма вече; И да познаят че Бог владичествува в Якова И до краищата на земята. (Села.) 14. Да се върнат вечер, Да вият като псета, и да обикалят града. 15. Да се скитат за храна, И ако не се наситят, да преминат нощта ненаситени. 16. А аз ще пея на твоята сила. И на ранина с радост ще песнословя твоята милост; Защото ми си станал крепост И прибежище в деня на скърбта ми. 17. О Сило моя, тебе ще песнопея; Защото ти, Боже, си крепост моя. Бог мой милостив.

ПСАЛОМ 60.

1. (по Слав. 16.) Първому Певцу, върху Шушан-едут. Миктам на Давида за поучение когато ратува против Средоречната Сирия и

Совската Сирия, и Иоав се върна та порази дванадесет тисящи Едомци в Соления дол. Боже, отхвърлил си ни: Разпръснал си ни: разгневил си се: Обърни се към нас. 2. Потресъл си земята: разпукнал си я: Изцели съкрушенията й, защото се колебае. 3. Показал си на людете си жестоки неща: Напоил си ни с вино на омайване. 4. Дал си знаме на онези които ти се боят, Да се възвишава заради истината. (Села.) 5. За да се избавят твоите възлюблени Спаси с десницата си, и послушай ме. 6. Бог говори в светилището си: Ще тържествувам: ще разделя Сихем, И дола Сокхот ще размеря; 7. Мой е Галаад, мой и Манасия: Ефрем е крепост на главата ми. А Юда законоположител мой. 8. Моав е омивалницата ми: Върх Едом ще хвърля сапога си. Възкликни за мене, Филистимска земле. 9. Кой ще ме въведе в оградения град? Кой ще ме заведе до Едом? 10. Не ти ли, Боже, който си ни отхвърлил, И ти, Боже, който не излазяш с войнствата ни? 11. Дай ни помощ от скърбта, Защото е суетно спасение от человеците. 12. чрез Бога ще направим юначество: И той ще стъпче враговете ни.

ПСАЛОМ 61.

1. (по Слав. 60.) Първому Певцу, върху Негинот. Псалом Давидов. Послушай, Боже, вика ми: Внимавай на моленето ми. 2. От краищата на земята към тебе ще викам когато премира сърдцето ми Настави ме на канарата която е премного висока за мене. 3. Защото ти ми стана прибежище, Стълп крепък пред врага. 4. В скинията ти ще обитавам винаги: Ще прибегна под покрива на твоите крила. (Села.) 5. Защото ти, Боже, си чул обричанията ми: Дал си ми наследието на онези които се боят от името ти. 6. Ще притуриш дни върх дните на царя, Годините му в род и род. 7. Ще пребъде въ век пред Бога: Повели да го пазят милостта и истината. 8. Така ще песнопея винаги на твоето име, За да изпълнявам обричанията си всеки ден.

ПСАЛОМ 62.

1. (по Слав. 16.) Първому Певцу, върху Иедутун, Псалом Давидов. Наистина душата ми има тихо упование на Бога: От него е спасението ми. 2. Наистина той е канара моя и спасение мое, Прибежище мое: няма много да се поклатя. 3. До кога ще нападате на человека, Всички вие, да го затриете Като стена наведена и плет повален? 4. Наистина съветват се да го хвърлят от височината му: Обичат лъжата: с устата си благославят, А в сърдцето си кълнат. (Села.) 5. Но ти, о душо моя, имай тихо упование на Бога, Защото от него е чакането ми. 6. Той е наистина канара моя и спасение мое, Прибежище мое: няма да се поклатя. 7. От Бога е спасението ми и славата ми: Канара на силата ми, прибежището ми е в Бога. 8. Имайте упование на него на всяко време: Люде, отваряйте пред него сърдцата си: Бог е нам прибежище. (Села.) 9. Наистина синовете человечески са суета, Големците лъжа: На теглилка турени Всичките купно са по-леки от самата суета. 10. Не уповайте на насилство, И на грабителство не имайте суетна надежда: Богатство ако тече, не прилепявайте сърдцето си. 11. Еднъж каза Бог, два пъти чух това, че силата е Божия; 12. И твоя е, Господи, милостта; Защото ти ще отдадеш на всекиго според делото му.

ПСАЛОМ 63.

1. (по Слав. 62.) Псалом на Давида когато се намираше в Юдината пустиня. Боже, ти си Бог мой; От рано те търся: Душата ми е жадна за тебе, желае те плътта ми В една пуста, суха, и безводна земя, 2. За да гледам твоята сила и твоята слава Както те видях в светилището. 3. Понеже милостта ти е по-добра от живота, Устните ми ще те хвалят. 4. Така ще те благославям в живота си: В името ти ще дигам ръцете си. 5. Като от тлъстина и маст ще се насити душата ми, И с радостни

устни ще те песнословят устата ми. 6. Когато те поменувам на постелката си За тебе размишлявам в стражите нощни. 7. Понеже ти ми стана помощ, За то под сянката на крилата ти ще се радвам. 8. Прилепи се душата ми след тебе: Твоята десница ме подпира. 9. А които търсят душата ми за да я погубят Ще влязат в дълбините на земята: 10. Ще паднат от меч: Ще бъдат дял на чакали. 11. А царят ще се развесели в Бога: Ще се прослави всеки който се кълне в неговото име; Но ще се заградят устата на онези които говорят лъжа.

ПСАЛОМ 64.

1. (по Слав. 63.) Първому Певцу, Псалом Давидов. Послушай, Боже, гласа ми в оплакването ми. От страха на врага упази живота. 2. Покрий ме от събора на лукавите, От сганта на делащите беззаконие, 3. Които острят като меч езика си: Приготвят като стрели горчиви думи, 4. За да устрелят тайно непорочния: Внезапно го устреляват, и не се боят. 5. Утвърждават се на едно лукаво нещо: Наговарят се да крият сети, И казват: Кой ще ги види? 6. Изнамерват беззакония: Думат: Извършихме намерение добре измислено. Вътрешността и сърдцето на всекиго са дълбоки. 7. Но Бог ще ги устрели: От внезапна стрела ще бъдат ранени. 8. И езикът им ще ги спъне: Ще бягат всички които ги гледат. 9. И ще се убои всеки человек, И ще възвестят делото Божие, И ще разумеят работите му. 10. Праведният ще се развесели в Господа И ще се надее на него: И ще се хвалят всичките прави в сърдце.

ПСАЛОМ 65.

1. (по Слав. 64.) Първому Певцу, Псалом Давидов, Песен. Тебе чака пение, Боже, в Сион, И тебе ще се отдаде обричането. 2. Ти който слушаш молитва, При тебе ще дохожда всяка плът. 3. Беззакония ми

надвиха: Ти ще очистиш престъпленията ни. 4. Блажен онзи когото
си избрал И приел за да живее в твоите дворове: Ще се наситим от
благостта на дома ти, На светия хи храм. 5. С трепетни неща и с
правда ще ни отговаряш, Боже Спасителю наш, Надеждо на всичките
земни краища, И на онези които са далеч по море, 6. Ти който
утвърждаваш със силата си горите, Който си препасан с могущество, 7.
Който утишаваш шума на морето, Шума на вълните му, и метежа на
народите. 8. И които живеят по краищата на земята се боят от твоите
знамения: Развеселяваш изходите на зората и на вечерта. 9.
Посещаваш земята и напояваш я: Преобогатяваш я: Реката Божия е
пълна с вода: Приготвяш житото им, Понеже си така наредил. 10.
Напояваш браздите нейни: Изравняваш грамадите й: Омекчаваш я с
капките на дъжда. Благославяш прозябенията й. 11. Венчаваш
годината с благостта си; И от дирите ти капе тлъстина. 12. Капе върху
пасищата на пустинята; И хълмовете се опасват с радост. 13.
Пасищата са облечени със стада, И доловете покрити с жито:
Възклицават, още и пеят.

ПСАЛОМ 66.

1. (по Слав. 65.) Първому Певцу, Псаломска Песен. Възкликнете към
Бога, всичка земя. 2. Възпейте славата на името му: Направете славно
хвалението му. 3. Речете Богу: Колко са страшни делата ти! Заради
величеството на твоята сила Ще ти се покорят враговете ти. 4.
Всичката земя ще ти се кланя и ще те славослови: Ще славословят
името ти. (Села.) 5. Елате та вижте делата Божии: Страшен е в
деянията си към человеческите синове. 6. Приложи морето в суша:
Пеши преминаха през реката: Там се развеселихме за него. 7. Със
силата си владичествува във век: Очите му гледат на езичниците:
Отстъпниците да не превъзносят себе си. (Села.) 8. Благославяйте,

народи, Бога нашего, И направете да се чуе гласът на хвалата му, 9.
Който съхранява в живот душата ни, И не оставя да се клатят нозете
ни. 10. Защото ти си ни изкусил, Боже: Претопил си ни както се
претопява сребро. 11. Вът вел си ни в мрежата: Турил си тежък товар на
гърба ни. 12. Направил си да ездят человеци върх главите ни:
Преминахме през огън и вода; Но извел си ни в спокойствие. 13. Ще
вляза в дома ти с всесъжения: Ще ти отдам обричанията си 14. Които
произнесоха устните ми И говориха устата ми в скръбта ми. 15.
Всесъжения от тлъсти овни ще ти принеса с темян: Ще принеса
волове и ярци. (Села.) 16. Елате, чуйте, всички които се боите от Бога,
И ще прикажа онова което е сторил на душата ми. 17. Към него
викнах с устата си; И възвисен биде чрез езика ми. 18. Ако гледах в
сърдцето си на неправда, Господ не би послушал: 19. Но Бог наистина
послуша: Даде внимание на гласа на моленето ми. 20. Благословен
Бог Който не отстрани молитвата ми, И милостта си от мене.

ПСАЛОМ 67.

1. (по Слав. 66.) Първому Певцу, върху Негинот, Псаломска песен. Бог
да ни помилва и да ни благослови! Да яви лицето си нам! (Села.) 2. За
да се познае на земята твоят път, Във всичките народи спасението ти.
3. Да те песнословят людете, Боже: Да те песнословят всичките люде.
4. Да се развеселят и да възкликнат народите; Защото ще съдиш
людете с правота, И народите на земята ще управляваш. (Села) 5. Да
те песнословят людете, Боже: Да те песнословят всичките люде. 6.
Земята ще дава плода си: Ще ни благослови Бог, Бог наш; 7. Ще ни
благослови Бог; И ще се убоят от него всичките краища на земята.

ПСАЛОМ 68.

1. (по Слав. 67.) Първому Певцу, Псалом Давидов, Песен. Да стане Бог,
и да се разпръснат враговете му, И да бягат от лицето му които го
мразят. 2. Както изчезнува димът, така ги направи да изчезнат: Както
тае восъкът пред огъня, Така да погинат нечестивите от Божието
лице. 3. А праведните да се веселят, Да се радват пред Бога, И да се
наслаждават с веселие. 4. Пейте Богу, песнопейте на името му:
Пригответе пътищата на оногози който се вози през пустините:
Иеова е името му; И радвайте се пред него. 5. Отец на сирачетата и
съдия на вдовиците Е Бог в светото свое жилище. 6. Бог населява в
домородие осамотените: Извожда в изобилие затворените; А
отстъпниците живеят в безводна земя. 7. Боже, когато излезе ти пред
людете си, Когато ходеше през пустинята, (Села.) 8. Земята се потресе,
И самите небеса капнаха от Божието лице: Самата Синайска гора се
затресе От лицето на Бога, Бога Израилева. 9. Боже ти си изпроводил
изобилен на наследието си, И в слабостта му ти си го уякчил. 10.
Стадото ти се насели в него: Боже, промислил си за сиромаха чрез
благостта си. 11. Господ даде слово: Известителите са голямо
множество. 12. Царе с воинство бягат, бягат, А останалите в къщи
делят користи. 13. Ако лежите всред оградите, Ще сте като гълъбица
на която крилата са покрити сѫ сребро, И перата ѝ с жълто злато. 14.
Когато Всесилний разпръснуваше царе в тази земя, Тя побеля като
сняг на Селмон. 15. Гората Божия е като гората Васан, Гора висока
като гората Васан. 16. Защо завиждате, гори високи и върхове? Тая е
гора в която благоволи Бог да живее: Ей Господ там ще живее вѫ век
17. Божиите колесници са две тми, Тисящи на тисящи: Господ е всред
тях като в Синай, в светото място. 18. Възлязъл си на високо; пленил
си плен: Взел си дарове за человеците, Даже и за непокорните, За да
живееш между тях, Господи Боже. 19. Благословен Господ всеки ден:

Ако някой тури върх нас товар, Бог е спасение нам. (Села.) 20. Бог наш
е Бог спасител, И на Господа Иеова е избавлението от смъртта. 21. Бог
непременно ще стрие главата на враговете си, И косматото теме на
оногози който ходи в престъпленията си. 22. Господ рече: Ще
възвърна от Васан, Ще възвърна людете си от морските дълбини, 23.
За да гази ногата ти в кръвта на враговете ти, И езикът на псетата ти
да вземе част от нея. 24. Видяха се стъпките ти, Боже, Стъпките на моя
Бог, на моя Цар, в светилището. 25. Напред вървяха певците: Подир
тях свирещите с орьдия Всред моми тимпанници. 26. В събранията
благославяйте Бога. Благославяйте Господа, които сте от източника
Израилев. 27. Там бе младий Вениамин, началникът им, Юдините
князове и дружината им, Завулоновите князове и Нефталимовите
князове. 28. Бог твой отреди силата ти. Утвърди, Боже, това което си
извършил за нас. 29. За храма ти който е в Ерусалим Царете ще ти
приносят дарове. 30. Запрети на зверовете в тръстта, На множеството
на биковете с юнците на народите, Доде с покорност да принесат
сребърни плочи. Разпръсни народите които обичат бран. 31. Ще
дойдат големци от Египет. Етиопия скоро ще простре ръцете си към
Бога. 32. Земни царства, пейте Богу, Песнопейте Господу, (Села.) 33.
Който е седнал на небето на небесата, които са от века: Ето, изпраща
гласа си, глас крепък. 34. Отдайте сила Богу Великолепието му е
върху Израиля, И силата му до облаците. 35. Страшен си, Боже, от
светилищата си. Бог Израилев е който дава сила и крепост на людете.
Благословен Бог.

ПСАЛОМ 69.

1. (по Слав.68.) Първому Певцу, Върху Шошаним.Псалом Давидов
Избави ме, Боже: Защото водите стигнаха до душата ми. 2. Потънах в
дълбока тиня Дето няма твърдо място да застана; Стигнах въ водните

дълбини И бурята ме потопи. 3. Изнемогох от викане: Гърлото ми изсъхна Очите ми изнемощяха Да чакам Бога моего. 4. Тези които ме мразят без причина Умножиха се повече от космите на главата ми Укрепиха се моите погубители, Моите без правда врагове. Тогаз аз повърнах онова което не бях грабнал. 5. Боже, ти знаеш безумието ми: И прегрешенията ми не са скрити от тебе. 6. Господи Иеова на Силите, Да се не постидят заради мене Онези които те чакат: Да се не посрамят заради мене Онези които те търсят, Боже Израилев. 7. Защото за тебе претърпях поругание: Срам покри лицето ми. 8. чужд станах на братята си, И странен на синовете на майка си. 9. Защото ревността на дома ти ме изяде; И укоренията на онези които те укоряват Нападнаха върх мене. 10. И плаках и изнурявах с пост душата си; Но то ми стана за укор. 11. И турих на себе си вретище за дреха, И станах им притча. 12. За мене приказват седещите при вратата, И станах песен на пияниците. 13. Но аз към тебе управям молитвата си, Господи, във време благоприятно Боже, според голямата твоя милост послушай ме, Според истината на твоето спасение. 14. Избави ме от тинята за да не потъна: Да се избавя от онези които ме мразят, И от дълбините на водите. 15. Дано ме не завлече стремлението на водите, Нито да ме погълне дълбината; И ровът дано не затвори устието си върх мене. 16. Послушай ме, Господи. Защото е блага твоята милост: Според многото твои щедроти погледни на мене; 17. И не скривай лицето си от раба си: Понеже съм в утеснение, скоро ме послушай. 18. Приближи се при душата ми, изкупи я: Поради враговете ми избави ме. 19. Ти знаеш укора ми, И срама ми, и безчестието ми: Пред тебе са всичките които ме притесняват. 20. Укор съкруши сърдцето ми, и страдам: А чаках да ме пожали някой, но няма никой, - И утешители, но не намерих. 21. И дадоха ми яд за ядене, И в жаждата ми напоиха ме с оцет. 22. Трапезата им пред тях да

бъде сет, И вместо благоденствие примка. 23. Да потъмнеят очите им
за да не видят; И гърбовете им сгърби винаги. 24. Излей на тях яростта
си; И пламикът на гнева ти да ги постигне. 25. Селението им да бъде
пусто; И в къщите им да няма кой да живее. 26. Защото те гонят
оногози когото ти си поразил; И говорят за болката на онези които ти
си наранил. 27. Приложи беззаконие върх беззаконието им, И да не
влязат в правдата ти. 28. Да се изгладят от книгата на живите, И с
праведните да се не напишат. 29. А мене който съм сиромах и
оскърбен, Твоето спасение, Боже, да ме възвиши. 30. Ще похваля
името Божие с песен, И ще го възвелича с хваления. 31. И това ще
угоди Господу Повече от млад юнец който има рога и копита. 32.
Смирените ще видят, ще се зарадват; И вие които търсите Бога,
вашето сърдце ще живее. 33. Защото Господ слуша убогите, И
запрените си не презира. 34. Да го похвалят небесата и земята,
Моретата и всичко което се движи в тях. 35. Защото Бог ще спаси
Сиона, И ще съгради Юдейските градове: И ще се населят там, и ще го
наследят. 36. И семето на рабите му ще го наследи, И онези които
обичат името му ще живеят в него.

ПСАЛОМ 70.

1. (по Слав. 69.) Първому Певцу, Псалом Давидов, за Възпоминание.
Боже, побързай да ме избавиш: Побързай, Господи, да ми помогнеш.
2. Да се постидят и да се посрамят Които търсят душата ми Да се
върнат назад и да се обезчестят Които искат злото ми. 3. Да се върнат
назад за срама си Онези които казват: О, хохо! 4. Да се радват и да се
веселят в тебе Всичките които те търсят; И онези които обичат
спасението ти Да думат винаги: Да се възвличи Бог! 5. Но аз съм
сиромах и нищ: Боже, побързай при мене. Ти си моя помощ и
избавител: Господи, да не закъснееш.

ПСАЛОМ 71.

1. (по Слав. 70.) На тебе, Господи, уповах: Да се не посрамя никога. 2. С
правдата си избави ме и освободи ме: Приклони към мене ухото си и
спаси ме. 3. Бъди ми канара дето да прибягвам, всякога да обитавам.
Ти си завещал да ме спасиш; Защото твърдиня моя и прибежище мое
си ти. 4. Боже мой, избави ме от силата на нечестивия, От ръката на
законопрестъпника и насилника. 5. Защото ти си моя надежда,
Господи Иеова: Упование мое си от младостта ми. 6. На тебе облегнах
от рождението си: От утробата на майка ми ти си мой покровител За
тебе ще бъде всякога пението ми. 7. Като чудовище станах на
мнозина; Но ти си ми яко прибежище. 8. Да се пълнят устата ми с
пението ти, Съ славата ти, всеки ден. 9. Не ме отхвърляй въ времето
на старостта ми: Когато оскудява силата ми, не ме оставяй. 10. Защото
неприятелите ми за мене говорят; И които причакват душата ми
наговарят се помежду си 11. И казват: Бог го е оставил: Погнете и
хванете го; защото няма кой да го избави. 12. Боже, не се отдалечавай
от мене: Боже мой, побързай ми на помощ. 13. Да се посрамят и да се
изтребят Неприятелите на душата ми: Да се покрият с укор и срам
Които искат злото ми. 14. А аз всякога ще се надея, И ще прилагам на
всяка твоя похвала. 15. Устата ми ще проповядват правдата ти,
Спасението ти всеки ден, Защото не мога да изброя твоите
благодеяния. 16. Ще ходя със силата на Господа Иеова: Ще помня
твоята, само твоята, правда. 17. Боже, ти си ме научил от младостта
ми; И до сега проповедвам чудесата ти. 18. И даже до старост и
седина, Боже, не ме оставяй, Доде проповедвам на идещия род
мишцата ти, Силата ти на всичките послеродни. 19. Ей, Боже,
правдата ти е превъзвишена; Защото си направил величия. Боже,
кой е подобен на тебе? 20. Ти който си ми показал много и тежки
притеснения Пак ще ме съживиш, И от безднитe на земята пак ще ме

избавиш. 21. Ще нарастиш величието ми; Ей, ще се върнеш и ще ме утешиш. 22. И аз, Боже мой, ще славословя с псалтир Тебе и твоята истина: На тебе, Светий Израилев, Ще песнопея с китара. 23. Ще се радват устните ми когато ти песнопея, И душата ми която си избавил. 24. Още и езикът ми всеки ден ще преговаря правдата ти; Защото се посрамиха - защото се постидиха – Които искат злото ми.

ПСАЛОМ 72.

1. (по Слав. 71.) Псалом за Соломона. Боже, дай правосъдието си на царя, И правдата си на царския син; 2. За да съди твоите люде с правда, И угнетените ти с правосъдие. 3. Горите ще донесат мир на людете, И хълмовете мир с правда. 4. Ще съди право угнетените на народа: Ще спаси синовете на сиромасите, и ще стрие насилника. 5. Ще ти се боят доде пребъдва слънцето и луната, От родове в родове. 6. Ще слезе като дъжд на покосена ливада, Както пороен дъжд наросява земята. 7. В неговите дни ще цъвти праведний, И изобилие на мир доде бъде луната. 8. И ще владее от море до море, И от реката до краищата на земята. 9. Пред него ще коленичат жителите на пустинята; И неприятелите му ще лижат пръстта. 10. Царете на Тарсис и на островите ще принесат приношения: Царете на Шева и на Сева ще представят дарове. 11. И ще му се поклонят всичките царе: Всичките народи ще му бъдат раби. 12. Защото ще избави сиромаха който вика, И угнетения и безпомощния. 13. Ще помилва сиромаха и убогия, И ще спаси душите на убогите. 14. От угнетение и насилие ще изкупи душите им, И драгоценна ще бъде кръвта им пред очите му. 15. И ще живее, и ще му се даде от Шевското злато; И ще става всякога моление за него. Всеки ден ще го благославят. 16. Изобилие от жито ще има на земята по върховете на горите: Плодът му ще се люлее като Ливан гора; И жителите по градовете ще цъвтят като земната трева.

17. Името му ще пребъдва въ век, Името му ще пребъдва доде е
слънцето; И ще се благославят чрез него всички: Всичките народи ще
го ублажават. 18. Благословен Господ Бог, Бог Израилев, Който сам
прави чудеса, 19. И благословено славното му име въ век; И да се
изпълни съ славата му всичката земя. Амин и амин. 20. Свършиха се
молитвите на Давида, Иесевия син.

ПСАЛОМ 73.

1. (по Слав. 72.) Псалом Асафов. Благ е наистина Бог към Израиля, Към
чистите в сърдце. 2. А мене, нозете ми почти помръднаха: Без малко
бяха се подплъзнали стъпките ми. 3. Защото поревнувах на гордите
Като гледах благополучието на нечестивите. 4. Понеже няма скърб в
смъртта им, Но тялото им е тлъсто. 5. Не са в трудове человечески,
Нито са поразявани като другите человеци. 6. За това ги окружава
гордостта като огърлие: Насилието ги облича като премяна. 7. Очите
им са изпъкнали от тлъстина: Надминват мечтанията на сърдцето. 8.
Присмиват се, и говорят с лукавство за насилие Говорят горделиво. 9.
Турят устата си на небето; И езикът им прохожда земята. 10. За то ще
се върнат тук людете му. И вода с пълна чаша се изцежда за тях. 11. И
говорят: Как ще знае Бог? И има ли знание въ Вишния? 12. Ето, те са
нечестиви, винаги са благополучни: Умножават богатство. 13.
Наистина аз напраздно очистих сърдцето си И омих в неповинност
ръцете си 14. Защото съм поразяван всеки ден, И се наказвам всяка
заран. 15. Ако река да говоря така, Ето, онеправдавам рода на синовете
ти. 16. Помислих да разумея това; Но беше мъчно пред очите ми 17.
Доде влязох в Божието светилище И разумях сетнините им. 18. Ти
наистина си ги турил на плъзгави места: Хвърлил си ги в пропаст. 19.
Как заеднъж достигнаха в запустение! Погинаха, изчезнаха от
внезапен ужас. 20. Като сън на някого когато се събуди, Господи, в

града ще презреш образа им. 21. Но моето сърдце гореше. И утробата
ми се мъчеше. 22. И аз бях безумен и не познавах: Като скот бях пред
тебе. 23. Всякога обаче с тебе съм аз: Ти ме хвана за дясната ми ръка.
24. чрез съвета си ще ме водиш, И след това ще ме приемеш в слава.
25. Кого имам на небето? И на земята не ща другиго освен тебе. 26.
чезне плътта ми и сърдцето ми; Но Бог е сила на сърдцето ми И дял
мой въ век. 27. Защото, ето, тези които се отдалечават от тебе ще
погинат: Ти изтребваш всичките които се отвращат от тебе. 28. Но
заради мене, добре ми е да се приближа при Бога. Положих
упованието си на тебе, Господи Иеова, За да проповядвам всичките
твои дела.

ПСАЛОМ 74.

1. (по Слав. 73.) Масхил Асафов. Защо, Боже, негодуваш за всегда, И
дими гневът ти против овците на паствата ти? 2. Помни събранието
си което си придобил изначало, Жезъла на наследието си което си
избавил, Горатa тази Сион в която си се населил. 3. Дигни стъпките си
към всегдашните запустения, Към всичкото зло което стори
неприятелят в светилището. 4. Враговете ти рикаят всред събранието
ти: Туриха хоругвите си хоругви. 5. Познати станаха както кога някой
дигне топор Върх гъсти дървета. 6. Така сега тези ваяните му направи
Събориха заеднъж с брадви и чукове. 7. Предадоха на огън
светилището ти: Оскверниха жилището ти като го низринаха до
земята. 8. Рекоха в сърдцето си: Да ги изтребим съвсем: Изгориха
всичките Божии съборища по земята. 9. Знаменията наши не видим:
няма вече пророк, Нито има между нас някой да знае до кога ще бъде
това. 10. До кога, Боже, неприятелът ще хули? Всекога ли врагът ще
презира името ти? 11. Защо теглиш назад ръката си и десницата си?
Изтегли я изсред пазухата си и погуби ги. 12. А Бог е изначало Цар

мой Който прави спасение всред земята. 13. Ти си раздвоил морето съ
силата си: Ти си смазал главите на ламите въ водите: 14. Ти си
строшил главите на Левиатана: Дал си го ястие на людете в
пустинята: 15. Ти си разцепил източници и потоци: Изсушил си реки
непресъхнували. 16. Твой е денят, и твоя нощта: Ти си приготвил
виделината и слънцето: 17. Ти си положил всичките земни предели:
Ти си направил лятото и зимата. 18. Помни това, че врагът похули
Господа, И безумните люде презряха името ти. 19. Не предавай на
зверовете душата на гъргорицата си: Живота на твоите нищи не
забравяй за всякога. 20. Погледни на завета си; Защото се напълниха
тъмните места на земята с жилища на насилие. 21. Да се не върне
бедният назад посрамен: Сиромахът и нищият да хвалят името ти. 22.
Стани, Боже, отсъди съдбата си: Помни укорението което ти прави
безумният всеки ден. 23. Не забравяй гласа на противниците си:
Метежът на онези които се подигат против тебе винаги се умножава.

ПСАЛОМ 75.

1. (по Слав. 74.) Първому Певцу, по Ал-Ташхет, Псалом Асафов, Песен.
Славословим те, Боже, славословим, И близу при нас е името ти:
Проповедват се чудесата ти. 2. Когато приема определеното време Аз
ще съдя с правота. 3. Разтопи се земята и всичките й жители: Аз
утвърждавам стълповете й. (Села.) 4. Рекох на гордите: Не се гордете;
И на нечестивите: Не възвишавайте рог; 5. Не подигайте на високо
рога си: Не говорете с жесток врат. 6. Защото нито от изток, нито от
запад, Нито от пустинята иде възвишението; 7. Но Бог е съдията:
Тогоз смирява, и оногоз възвишава. 8. Защото в ръката на Господа
има чаша с руйно вино пълно съ смешение, И от нея ще налее: Даже
дроздието му ще прецедят и ще пият Всичките нечестиви на земята.
9. А аз ще проповядвам винаги Ще песнопея Богу Яковову. 10. И

всичките рогове на нечестивите ще съкруша; А роговете на праведните ще се възвишат.

ПСАЛОМ 76.

1. (по Слав. 75.) Първому Певцу, върху Негинот, Псалом Асафов,
Песен. Знаен е в Юда Бог: В Израил е голямо името му. 2. Скинията
му е в Салим, И жилището му е в Сион. 3. Там съкруши стрелите на
лъка, Щита, и меча, и бранта. (Села), 4. Светъл си и славен Повече от
хищническите гори. 5. Дързостливите в сърдце бидоха обрани:
Заспаха съ съна си; И никой от яките мъже не намери ръцете си. 6. От
запрещението ти, Боже Яковов, Паднаха в дълбок сън и колесници и
коне. 7. Ти си страшен; И кой може да устои пред лицето ти когато се
разгневиш? 8. Направил си да се чуе от небето съд, Земята се убоя и
се утиши 9. Когато стана Бог на съд, За да спаси всичките кротки на
земята. (Села.) 10. Наистина человеческата ярост ще се стане за хвала
тебе: Ще възбраниш остатъка на яростта. 11. Обричайте се, и
отдавайте обрричанията си на Господа Бога вашего: Всички които са
около него Да принесат дарове на Страшния. 12. Той отнема духа на
князовете: Страшен е на земните царе.

ПСАЛОМ 77.

1. (по Слав. 76.) Първому Певцу, за Иедутуна, Псалом Асафов. Гласът
ми е към Бога и викам: Гласът ми е към Бога; и ще ме послуша. 2. В
деня на скърбта си потърсих Господа, Простирах нощя ръцете си и не
преставах: Душата ми не рачеше да се утеши. 3. Напомних си за Бога,
и смутих се: Размислих се, и омалня духът ми. (Села.) 4. Удържал си
очите ми в неспане: Смаях се и не могох да продумам. 5. Размислих
древните дни. Годините на ветхите времена. 6. Напомням си за
песента си нощє; Размишлявам в сърдцето си, И духът ми изпитва 7.

Да ли ще негодува Господ вечно? И не ще ли да е вече милостив? 8.
Да ли престана милостта му за всегда? Пресече ли се словото му в род
и род? 9. Да ли забрави да помилва Бог? Или в гнева си затвори
своите щедроти? (Села.) 10. Тогаз рекох: Немощ е за мене това, Да се
изменява десницата на Вишния. 11. Ще помня делата Господни; Ей,
ще помня първите твои чудеса; 12. И ще се поучавам във всичките
твои дела, И за деянията ти ще размишлявам. 13. Боже, в светост е
пътят ти: Кой е Бог велик както наший Бог? 14. Ти си Бог който
правиш чудеса: Явил си между народите силата си. 15. Избавил си с
мишцата си людете си, Синовете Яковови и Иосифови, (Села.) 16.
Видяха те водите, Боже: Видяха те водите и се уплашиха:
Разтрепераха се и бездните. 17. Облаците изляха вода като порой: Глас
дадоха небесата, И стрелите ти прелетяха. 18. Гласът на гърма ти бе в
кръга небесен. Осветиха светкавиците вселенната. Потресе се и
трепетна стана земята. 19. През морето е пътят ти, И стъпките ти през
много води, И следите ти не се познават. 20. Водил си като овци
людете си С ръката Моисеева и Ааронова.

ПСАЛОМ 78.

1. (по Слав. 77.) Масхил Асафов Слушайте, люде мои, закона ми.
Приклонете ушите си към словата на устата ми. 2. Ще отворя устата
си в притчи: Ще произнеса гадания от древността, 3. Които чухме и
познахме, И нашите отци казаха нам. 4. Не ще да ги укрием от чадата
им в идещия род, Като повествуваме хвалите на Господа, Неговата
сила, и чудесата му които направи. 5. И постави свидетелство в Якова,
И закон положи в Израиля, Които заповяда на отците ни Да ги
известят на чадата си, 6. За да ги знае идещият род, Синовете, които
ще се родят, Да се въздигнат те и да приказват на чадата си; 7. За да
положат надеждата си на Бога, И да не забравят делата Божии, Но да

пазят неговите заповеди, 8. И да не станат като отците си, Род развратен и непокорлив, Род, който не упази сърдцето си право. И духът му не биде верен Богу. 9. Ефремовите синове, оръжени с лъкове, Върнаха се назад в деня на боя. 10. Не упазиха завета Божий, И в закона му не рачиха да ходят. 11. А забравиха неговите дела И чудесата му които им показа. 12. Пред отците им направи чудеса В Египетската земя, на полето Танис. 13. Раздвои морето и ги проведе; И направи водите да стоят като грамада. 14. И води ги дене с облак, И всичката нощ с огнена виделина. 15. Разцепи камене в пустинята, И ги напои като от големи бездни. 16. И изведе струи из камика, И низведе води като реки. 17. Но те приложиха да му съгрешават още, И огорчиха Вишнаго в безводното място. 18. И изкусиха Бога в сърдцето си, Понеже искаха ястие според охотата си. 19. Говориха против Бога и рекоха: Може ли Бог да приготви трапеза в пустинята? 20. Ето, удари камика, и потекоха води, И потоци се наводниха: Може ли и хляб да даде? Или да приготви месо за людете си? 21. За то чу Господ и се разгневи; И огън се запали против Якова, А още и гняв възлезе против Израиля; 22. Защото не повярваха Бога, Нито уповаха на спасението негово, 23. Като заповяда на облаците от горе, И отвори небесните двери, 24. Та им одъжди манна да ядат, И даде им небесно жито, 25. Хляб ангелски яде человек: Проводи им храна до ситост. 26. Подигна ... небето източен вятър, И със силата си докара южния вятър; 27. И одъжди върху тях месо като прах, И птици крилати като морския пясък, 28. И направи ги да паднат всред стана им, Около жилищата им. 29. И ядоха и се наситиха твърде много; И принесе им което желаеха. 30. Не бяха се отстранили от желанието си: Ястието им беше още в устата им, 31. И гняв Божий ги възлезе на тях, И уби потлъстите от тях, И избраните Израилеви свали. 32. При всичко това, още съгрешиха, И на чудесата му не повярваха. 33. За то изнури

дните им в суета, И годините им в смущение. 34. Когато ги
умъртвяваше, тогаз го търсеха, И обращаха се и търсеха Бога на
ранина. 35. И напомниха си че Бог им беше твърдиня, И Бог Вишний
избавител техен. 36. Но с устата си го ласкаеха, И с езика си го
лъжеха; 37. А сърдцето им не бе право с него, Нито бяха верни на
завета му. 38. Но той като щедър Прости беззаконието им да ги не
погуби: Много пъти удържа гнева си, И не подигна всичката си ярост:
39. И помена че бяха плът, Вятър който прехожда и не се връща. 40.
Колко пъти го огорчиха в пустинята, Прогневиха го в безводната земя,
41. И се върнаха и изкушаваха Бога, И Светия Израилев раздражаваха!
42. Не поменаха силата на ръката му, Деня в който ги избави от
неприятеля, 43. Като показа в Египет знаменията си, И чудесата си на
полето Танис. 44. И претвори в кръв реките им, И струите им, за да не
пият. 45. Проводи върх тях песии мухи, и ги изпоядоха, И жаби, и ги
изпогубиха. 46. И предаде плодовете им на прузи, И трудовете им на
скакалци. 47. Порази с град лозята им, И черниците им съ слана. 48. И
предаде на град скотовете им, И стадата им на молнии. 49. Проводи
върх тях пламенния си гняв, Негодуване, и ярост, и скърб, Проваждане
на зли ангели. 50. Отвори път на гнева си: Не пощади от смърт
душата им. И предаде на мор живота им. 51. И порази всеки
първороден в Египет, Начатък на силата им в жилищата на Хама. 52.
И дигна людете си като овци, И заведе ги като стадо в пустинята. 53. И
води ги безопасно, и не се уплашиха: А неприятелите им покри
морето. 54. И въведе ги в предела на светостта си, В гората която
придоби десницата му. 55. И изгони от лицето им езичниците, И
раздели ги наследие с въже, И в къщите им насели Израилевите
племена. 56. Но изкусиха и огорчиха Бога Вишнаго, И не упазиха
уставите му. 57. И върнаха се назад, и докараха се неверно както
бащите им: Изметнаха се като неверен лък. 58. И го разгневиха с

високите си места, И с истуканите си го подигнаха на ревнување. 59.
чу Бог и разяри се, И много се погнуси от Израиля: 60. И напусна
Силомската скиния Дето беше се населил между човеците; 61. И
предаде на плен силата си, И славата си в неприятелска ръка; 62. И
предаде на меч народа си, И разяри се на наследието си. 63. Момците
им пояде огън, И девиците им не жалеха: 64. Свещениците им
паднаха от нож, И вдовиците им не плакаха. 65. Тогаз се събуди
Господ като от сън; Като силен мъж който изтрезва от вино: 66. И
порази неприятелите си из отзад: Посрамване вечно положи върх тях.
67. И отхвърли Иосифовия шатър, И племето Ефремово не избра; 68.
Но избра Юдиното племе, Гората Сион която възлюби. 69. Съгради
като възвишения светилището си, Като земята която основа въ век. 70.
И избра Давида раба си, И взе го от кошарите на овците; 71. И от
подир доилиците овци го доведе За да пасе Якова народа му, И
Израиля наследието му. 72. И пасе ги според незлобието на сърдцето
си, И с изкуството на ръцете си ги води.

ПСАЛОМ 79.

1. (по Слав. 78.) Псалом Асафов. Боже, дойдоха езичници в наследието
ти: Оскверниха светия твой храм: Обърнаха Ерусалим на развалини. 2.
Дадоха труповете на рабите ти ястие на птиците небесни, Плътта на
преподобните ти на земните зверове. 3. Проляха кръвта им като вода
около Ерусалим; И нямаше кой да ги погребва. 4. Станахме за укор на
съседите си, Присмех и поругание на околните си. 5. До кога,
Господи? Ще се гневиш ли винаги? Ще гори ли като огън
ревнуванието ти? 6. Излей гнева си на езичниците които не те
познават, И на царствата които не са призвали името ти; 7. Защото
изпоядоха Якова, И жилището му запустиха. 8. Не поменувай против
нас беззаконията на древните: Дано ни предварят скоро твоите

щедроти, Защото станахме много окаянни. 9. Помогни ни, Боже Спасителю наш, заради славата на твоето име; И избави ни, и бъди милостив към греховете ни, заради името си. 10. Защо да рекат езичниците: Де е техний Бог? Да се познае пред очите ни в езичниците Отмъщението за пролеяната кръв на рабите ти. 11. Да дойде пред тебе въздиханието на узниците: Според величието на твоята мишца Упази осъдените на смърт; 12. И отвърни на съседите ни в пазухата им седем пъти Укора с който те укориха, Господи. 13. А ние, твоите люде и овците на паствата ти, ще те славословим във век; Из род в род ще възвещаваме твоята хвала.

ПСАЛОМ 80.

1. (по Слав. 79.) Първому Певцу, върху Шошаним – Едут, Псалом Асафов. Пастирю Израилев, послушай, Ти който водиш като стадо Иосифа, Който седиш на херувимите, възсияй. 2. Пред Ефрема, и Вениамина, и Манасия Въздигни силата си, и дойди на спасение нам. 3. Върни ни, Боже, и направи да просветне лицето ти; И ще се избавим. 4. Господи Боже на Силите, До кога ще се гневиш против молитвата на людете си? 5. Храниш ги с хляб от сълзи, И поиш ги изобилно със сълзи. 6. Направил си ни предмет за прение на съседите ни; И неприятелите ни се смеят помежду си. 7. Върни ни, Боже на Силите, И направи да просветне лицето ти; и ще се избавим. 8. Пренесъл си лоза из Египет: Изгонил си езичниците, и насадил си я. 9. Приготвил си място пред нея, И дълбоко си я вкоренил; И изпълни земята. 10. Покриха се горите със сянката й; И ветвите й станаха като високите кедри. 11. Простря вейките си до морето И пръчките си до реката. 12. Защо си съборил плетищата й, Та я берат всичките които минуват през пътя? 13. Запустява я вепър от дъбравата, И полски звяр я пояжда. 14. Върни се, молим се, Боже на Силите: Погледни от

небето, и виж, и посети тази лоза, 15. И сада който е насадила твоята десница, И отрасъла който си направил силен за себе си. 16. Изгорена биде с огън: отсечена биде: Погинаха от пръщението на лицето ти. 17. Нека бъде ръката ти върх мъжа на твоята десница, Върх человеческия син когото си направил силен за себе си. 18. И ние не ще се уклоним от тебе: Съживи ни; и името ти ще призовем. 19. Върни ни, Господи Боже на Силите: Направи да просветне лицето ти; и ще се избавим.

ПСАЛОМ 81.

1. (по Слав. 80.) Първому Певцу, върху Гитит, Псалом Асафов. Пейте с радост Богу, който е сила наша: Възкликнете към Бога Яковов. 2. Възвишете песнопение, и дайте тимпан, Китара доброгласна, и псалтир. 3. Затръбете с тръба в новомесечие, В пълнолуние, в деня на нашия праздник. 4. Защото това е заповядано на Израиля, Устав от Бога Яковов. 5. За свидетелство на Йосифа заповяда това Когато излезе против Египетската земя. Там чух език който не познавах. 6. Отдалечих от товар рамото му: Ръцете му престанаха от да държат кош. 7. В скърбно време си ме призвал; и те избавих: Отговорих ти от скришно място на гърма: Изкусих те при водите на пререканието. (Села.) 8. Слушайте, люде мои, и ще засвидетелствувам против вас, Израилю, ако ме послушаш: 9. Да няма в тебе бог чужд, И да се не поклониш на чужд бог: 10. Аз съм Господ Бог твой Който те възведох из Египетската земя: Разшири устата си, и ще ги изпълня. 11. Но людете ми не послушаха гласа ми, И Израил не ме рачеше. 12. За то ги предадох на жестокостта на сърдцето им: Ходиха по своите си намерения. 13. Дано бяха ме слушали людете ми, Израил да беше ходил по моите пътища! 14. Тутакси бих свалил враговете им, И против оскърбителите им бих обърнал ръката си, 15. Които ненавиждат Господа щяха да му се покорят, А времето на тези щеше

да пребъдва всякога; 16. И щеше да ги храни с тлъстината на пшеницата; И с мед от камик щях да те наситя.

ПСАЛОМ 82.

1. (по Слав. 81.) Псалом Асафов. Бог стои в събора Божий: Всред боговете ще съди. 2. До кога ще съдите неправедно, И ще показвате лицеприятие към нечестивите? (Села.) 3. Съдете право сиромаха и сирачето: Правете правда на сиромаха и нищия: 4. Отървайте го от ръката на нечестивите. 5. Не познават нито разумяват: Ходят в тъмнина: Всичките земни основания се колебаят. 6. Аз рекох: Богове сте вие, И синове на Вишнаго сте всички. 7. Но вие като человеци ще умрете, И като един от князовете ще паднете. 8. Стани, Боже, съди земята; Защото ти ще наследиш всичките народи.

ПСАЛОМ 83.

1. (по Слав. 82.) Псаломска Песен Асафова. Боже, недей мълча: Не премълчавай, и не бивай безмълвен, Боже; 2. Защото, ето, неприятелите ти правят метеж, И онези които те мразят дигнаха глава. 3. Коварен съвет правят против твоите люде, И се наговарят против избраните ти. 4. Рекоха: Елате да ги изтребим отмежду народите; И да се не поменва вече името на Израиля. 5. Защото всички наедно се нагласиха: Направиха съюз против тебе: 6. Селенията Едомски, и Исмаиляните; Моав, и Агаряните; 7. Гевал, и Амон, и Амалик; Филистимците с Тирските жители; 8. Още Асирия се съедини с тях: Станаха помощници на Лотовите синове. (Села.) 9. Направи им както на Мадиамците, Както на Сисара, както на Явина при потока Кисон, 10. Които загинаха в Ендор: Станаха тор на земята. 11. Направи началниците им както Орива и Зива, И както Зевея и Салмана всичките им князове, 12. Които рекоха: Да наследим за себе

си Божиите селения. 13. Боже мой, направи ги като прах, Като плява
пред лицето на вятъра. 14. Както огънят изгаря дъбравите, И както
пламикът опаля горите, 15. Така ги прогони с бурята си, И с
вихрушката си смути ги; 16. Покрий лицата им с безчестие За да
потърсят името ти, Господи. 17. Да се постидят, и да се ужасят за
всегда, И да се посрамят, и да погинат: 18. Да познаят че ти, комуто
името е Иеова, Един си Вишний над всичката земя.

ПСАЛОМ 84.

1. (по Слав. 83.) Първому Певцу, върху Гитит, Псалом за Синовете
Корееви. Колко са любезни твоите селения, Господи на Силите! 2.
Желае, и даже премира душата ми За дворовете Господни Сърдцето
ми и плътта ми радостно викат Към Бога живаго. 3. Ей, врабчето
намери селение, И ластовицата гнездо за себе си дето туря пилетата
си, При твоите олтари, Господи на Силите, Царю мой и Боже мой. 4.
Блажени които живеят в дома ти Всякога ще те хвалят. (Села.) 5.
Блажени онези человеци на които силата е в тебе, В сърдцето на
които са пътищата към твоя дом, 6. Които като преминват през дола
на плача, Те го преобръщат на извор. И дъждът есенен го покрива с
благословения. 7. Отиват от сила в сила Всеки се явява пред Бога в
Сион. 8. Господи Боже на Силите, чуй молението ми: Послушай, Боже
Яковов. (Села.) 9. Виж, Боже щите наш, И погледни в лицето на твоя
помазаник. 10. Защото един ден в твоите дворове е по-добър от
тисяща. Предпочел бих да стоя на прага в дома на Бога моего Нежели
да живея в шатрите на нечестието. 11. Защото Господ Бог е слънце и
щит Господ ще даде благодат и слава Няма да лиши от никакво добро
ходещите с незлобие 12. Господи на Силите, Блажен онзи человек
който се надее на тебе.

ПСАЛОМ 85.

1. (по Слав. 84.) Първому Певцу, Псалом за Кореевите Синове Показал
си благосклонност, Господи към земята си Върнал си Якова от плена.
2. Простил си беззаконието на народа си Покрил си всичкия му грях.
(Села.) 3. Удържал си всичката си ярост: Върнал си се от разпалението
на гнева си. 4. Върни ни, Боже Спасителю наш. И прекрати
негодуванието си против нас. 5. Всекога ли ще бъдеш разгневен
против нас? Ще простираш ли гнева си из род в род? 6. Не щеш ли
пак да ни съживиш За да се радва народът ти в тебе? 7. Яви ни,
Господи, милостта си, И дай ни спасението си. 8. Ще чуя що ще рече
Господ Бог, Защото ще изрече мир на людете си и на преподобните
си; И да се не върнат в безумие. 9. Наистина неговото спасение близу
е при онези които му се боят, За да обитава слава в нашата земя. 10.
Милост и истина се срещнаха Правда и мир се целунаха. 11. Истина
от земята ще прозябне, И правда от небето ще надникне 12. И Господ
ще даде доброто И земята ще ни даде плода си. 13. Правдата пред него
ще предиде, И ще тури на път стъпките си.

ПСАЛОМ 86.

1. (по Слав. 85.) Молитва Давидова. Приклони, Господи, ухото си;
Послушай ме, защото сиромах и нищ съм аз: 2. Упази душата ми,
защото съм богобоязлив: Ти, Боже мой, спаси раба си който се надее
на тебе. 3. Помилвай ме, Господи, Защото към тебе викам вес ден. 4.
Развесели душата на раба си, Защото към тебе, Господи, възвишавам
душата си. 5. Защото ти си, Господи, благ и милосерд И
многомилостив към всички които те призовават. 6. Послушай,
Господи, молитвата ми, И дай внимание на гласа на моленията ми. 7.
В деня на скърбта си призовавам те, Защото ще ме послушаш. 8. Няма
между боговете подобен на тебе, Господи, Нито дела подобни на

твоите. 9. Всичките народи които си направил ще дойдат И ще се
поклонят пред лицето ти, Господи, И ще прославят името ти. 10.
Защото си велик и правиш чудеса: Ти си Бог един. 11. Покажи ми,
Господи, пътя си: И ще ходя в истината ти: Прилепи сърдцето ми в
страха на името си. 12. Ще те хваля, Господи Боже мой, от все сърдце,
И ще славя името ти въ век. 13. Защото голяма е върху мене твоята
милост; И си избавил душата ми ада преизподнаго. 14. Боже, гордите
възстанаха върх мене, И събранието на насилниците поискаха душата
ми, И не положиха тебе пред себе си. 15. Но, Господи, ти си Бог щедър
и милостив, Дълготърпелив, многомилостив, и истинен. 16. Погледни
на мене и помилвай ме: Дай силата си на твоя раб, И спаси сина на
рабинята си. 17. Направи ми знамение на добро, За да видят онези
които ме мразят и да се посрамят; Защото ти, Господи, си ми
помогнал и утешил си ме.

ПСАЛОМ 87.

1. (по Слав. 86.) Псалом, Песен на Кореевите Синове. Основанията му
са на светите гори. 2. Обича Господ вратата на Сион Повече от
всичките Яковови селения. 3. Славни неща се говориха за тебе, Граде
Божи. (Села.) 4. Ще помена Раав и Вавилон С онези които ме
познават. Ето Филистимската земя, и Тир с Етиопия: Този се е родил
там. 5. И за Сион ще рекат: Този и онзи са се родили в него; И сам
Вишний ще го утвърди. 6. Господ когато напише людете ще счете че
този се е родил там. (Села.) 7. И певците както и свирците ще говорят:
Всичките ми източници са в тебе.

ПСАЛОМ 88.

1. (по Слав. 87.) Песен, Псалом за Кореевите Синове: Първому Певцу,
върху Маалат-Леанот, Масхил на Емана Езраева. Господи, Боже на

спасението ми. Деня и нощя виках пред тебе. 2. Да дойде пред твоето
лице молитвата ми: Приклони ухото си към вика ми. 3. Защото се
насити душата ми на бедствия, И животът ми се приближава при ад.
4. Счетох се с онези които слазят в рова: Станах като човек който
няма сила: 5. Паднал между мъртвите, Като убитите които лежат в
гроба, За които не се сещаш вече, И които са напуснати от ръката ти.
6. Турил си ме в преизподен ров, В тъмнина, в бездна. 7. Натегна на
мене твоята ярост, И с всичките си вълни натиснал си ме. (Села.) 8.
Отдалечил си познайниците ми от мене: Направил си ме гнусен на
тях: Затворен съм, и не мога да изляза. 9. Окото ми изнемощя от
скърб: Тебе призвах, Господи, вес ден: Простирах към тебе ръцете си.
10. На мъртвите ли ще покажеш чудеса? Или умрелите ще станат и
ще те похвалят? (Села.) 11. В гроба ли ще повествуват твоята милост,
Или в тлението истината ти? 12. Да ли ще се познаят в тъмнината
чудесата ти, И правдата ти в земята на забравянето? 13. Но аз към
тебе, Господи, викнах; И на ранина молитвата ми ще те предвари. 14.
Защо, Господи, отхвърляш душата ми, Криеш лицето си от мене? 15.
От млад съм угнетен и бера душа: Търпя твоите ужаси, и в
недоумение съм. 16. Върх мене мина яростта ти: Устрашенията ти ме
погубиха. 17. Като води са ме обиколили вес ден: Наедно са ме
окръжили. 18. Отдалечил си от мене приятел и другар: Познайниците
ми са в мрак.

ПСАЛОМ 89.

1. (по Слав. 88.) Масхил на Етана Езраев. Твоите милости, Господи, въ
век ще пея: С устата си ще възвещавам твоята истина в род и род. 2.
Защото рекох: Милостта ти ще се съзиде въ век: На небесата ще
утвърдиш истината си. 3. Направих завет с избрания си: Клех се на
Давида моя раб: 4. За всякога ще утвърдя семето ти, И ще съзида

престола ти в род и род. (Села.) 5. И небесата ще проповядат твоите
чудеса, Господи, И истината ти в събранието на светите. 6. Защото на
небето кой може да се сравни с Господа? Между синовете на силните
кой може да се уподоби Господу? 7. Бог е твърде ужасителен в съвета
на светите, И страшен между всички които са около него. 8. Господи
Боже на Силите, кой е като тебе? Силен си, Господи, и истината ти е
около тебе. 9. Ти владееш над надигането на морето: Когато се
подигат вълните му ти ги укротяваш. 10. Ти си съкрушил Раава като
някого смъртно ранен: С мишцата на силата си разпръснал си
враговете си. 11. Твои са небесата, твоя и земята: Вселенната и
изпълнението й ти си ги основал. 12. Север и юг, ти си ги създал.
Тавор и Ермон в името ти ще се зарадват. 13. Имаш крепка мишца:
Силна е ръката ти висока десницата ти 14. Правда и съдът са
основание на престола ти: Милостта и истината ще предходят пред
твоето лице. 15. Блажени людете които познават възклицанието на
тръбите Ще ходят, Господи, във виделината на лицето ти. 16. В твоето
име се радват всеки ден, И с правдата ти ще се възвишават. 17.
Защото ти си хвалата на силата им. И с твоето благоволение ще се
възвиси рогът наш. 18. Защото Господне е защищението ни, И на
Светаго Израилева е царят наш. 19. Говорил си тогаз на преподобния
си чрез видение И си рекъл: Турих помощ върху силния: Възвисих
избрания отмежду людете. 20. Намерих Давида раба си: Със светия си
елей го помазах. 21. Ръката ми ще го поддържа, И мишцата ми ще го
укрепява. 22. Няма да го оскърби враг, Нито син беззаконен ще го
озлоби. 23. И ще съкруша пред него неприятелите му, И които го
ненавидят ще порази; 24. А истината ми и милостта ми ще бъдат с
него. И с моето име ще се възвиси рогът му. 25. И ще положа ръката
му над морето, И над реките десницата му. 26. Той ще викне към
мене: Отец ми си, Бог мой, и канара на спасението ми. 27. И аз още

ще го направя първороден мой, По-висок от земните царе. 28. Вечно ще упазя към него милостта си, И заветът ми ще бъде верен нему. 29. И му ще направя да пребивае семето му въ век, И престолът му като небесните дни. 30. Ако оставят синовете му закона ми, И не ходят в съдбите ми, 31. Ако престъпят повеленията ми, И не упазят заповедите ми, 32. Тогаз ще посетя с жезъл престъпленията им, И с бич беззаконията им; 33. Но милостта си не ще отнема от него. Нито ще изкривя истината си. 34. Няма да престъпя завета си, Нито ще променя това що е излязло из устните ми. 35. Еднъж се клех в светостта си. Няма да излъжа Давида. 36. Семето му ще пребивае въ век, И престолът му като слънцето пред мене: 37. Като луната ще се утвърди въ век, И като верен свидетел на небето. (Села.) 38. Но ти си отхвърлил и презрял, Разгневил си се против помазаника си. 39. Унищожил си завета съ раба си: Обезчестил си венеца му до земята. 40. Съсипал си всичките му ограждения: Превърнал си твърдините му в развалини. 41. Разграбят го всички които минуват по пътя: Стана укор на съседите си. 42. Възвисил си десницата на враговете му: Възрадвал си всичките му неприятели. 43. Още си утъпил острото на меча му, И не си го утвърдил в боя. 44. Направил си да престане славата му, И хвърлил си престола му на земята. 45. Скратил си дните на младостта му: Облякъл си го съ срам. (Села.) 46. До кога, Господи? винаги ли ще се криеш? Ще гори ли като огън яростта ти? 47. Помни колко е кратко времето ми: В каква суета си направил всичките человечески синове! 48. Кой человек ще живее, и не ще види смърт? Кой ще избави душата си от адовата ръка? (Села.) 49. Де са предишните твои милости, Господи? Ти си се клел Давиду в истината си. 50. Помни, Господи, укорението на рабите си Което нося в пазухата си от толко многочислени люде, 51. С което враговете ти,

Господи, укориха, С което укориха стъпките на твоя помазаник. 52.
Благословен Господ въ век. Амин и амин.

ПСАЛОМ 90.

1. (по Слав. 89.) Молитва на Моисея, Божия человек. Господи, ти си
бил нам прибежище из род в род. 2. Преди да се родят горите И да се
създаде земята и вселенната, От века и до века ти си Бог. 3. Вращаш
человека в пръстта И казваш: Върнете се, человечески синове. 4.
Защото тисяща години пред тебе Са като вчерашния ден който
премина, И като нощна стража. 5. Като с порой ги завличаш: те са
като сън: Заран са като трева която процъвтява: 6. Заран цъвти и
процъвтява, Вечер се окосява и изсъхнува. 7. Защото изчезнуваме от
гнева ти, И от яростта ти смаяни сме. 8. Положил си беззаконията ни
пред себе си, И скришните ни грехове въ виделината на лицето си. 9.
Понеже всичките ни дни заминават с гнева ти: Прекарваме годините
си като мечтание. 10. Дните на живота ни в себе си са седемдесет
години, И ако има сила осемдесет години; Но и най-добрите от тях са
труд и скърб, Защото скоро преходждат, и ние летим. 11. Кой знае
силата на гнева ти И на яростта ти според страха ти? 12. Научи ни да
броим така дните си Щото да прилепяваме сърдцата си в мъдрост. 13.
Обърни се, Господи: до кога? И умилостиви се на рабите си. 14.
Насити ни с милостта си рано; И ще се радваме, и веселим въ
всичките наши дни. 15. Развесели ни съразмерно с дните в които
беше ни оскърбил, С годините в които видяхме зло. 16. Да се яви
твоето дело на рабите ти, И твоята слава на синовете им. 17. И да бъде
светлостта на Господа Бога нашего върху нас; И делото на ръцете ни
утвърждавай върху нас; Ей, делото на ръцете ни утвърждавай го.

ПСАЛОМ 91.

1. (по Слав. 90.) Който живее под покрива на Всевишнаго Ще пребивае под сянката на Всемогущаго. 2. Ще казвам за Господа: Той е прибежище мое и крепост моя, Бог мой, на него ще се надея. 3. Защото той ще те избавя от сетта на ловеца И от губителен мор. 4. С перата си ще те покрива; И под крилата му ще имаш прибежище: Неговата истина е щит и всеоръжие. 5. Няма да се боиш от нощен страх, От стрелата която лети дене, 6. От мор който ходи в тъмнина, От погибел която запустява всред пладнина. 7. Тисяща ще падат от страната ти, И десет тисящи отдясно ти; Но при тебе няма да се приближи. 8. Само с очите си ще гледаш, И ще видиш въздаянието на нечестивите. 9. Понеже ти си направил Господа, моето упование, Вишнаго, свое прибежище, 10. Няма да ти се случи никакво зло, И язва няма да се приближи при жилището ти. 11. Защото ще заповяда на ангелите си за тебе Да те пазят във всите твои пътища: 12. На ръце ще те подигат Да не би да препънеш о камик ногата си. 13. Ще настъпиш лъв и аспид: Ще стъпчеш млад лъв и ламя. 14. Понеже положи в мене любовта си, За то ще го избавя: Ще го туря в безопасност защото позна името ми. 15. Ще ме призове, и ще го послушам: С него ще съм когато е в скърб: Ще го избавя, и ще го прославя. 16. Ще го наситя с дългоденствие, И ще му покажа спасението си.

ПСАЛОМ 92.

1. (по Слав. 91.) Псалом. Песен за Съботния Ден. Добро е да славословим Господа, И да песнопеем на името ти, Всевишни: 2. Да възвещаваме на ранина милостта ти, И истината ти всяка нощ, 3. С десетострунно оръдие и с псалтир, С песен на китара; 4. Защото си ме развеселил, Господи, с творенията си: Ще се радвам в делата на

ръцете ти. 5. Колко са големи твоите дела, Господи! Твърде са дълбоки помишленията ти. 6. Безумен человек не знае, И глупав не разумява това, 7. че нечестивите изникнуват както тревата, И всичките делатели на беззаконие цъвтят, За да се изтребят вечно. 8. Но ти, Господи, въ век височайши си. 9. Защото, ето, враговете ти, Господи, Защото, ето, враговете ти ще погинат: Ще се разпръснат всички които правят беззаконие. 10. Но ти ще възвисиш като на единорога моя рог: Аз ще бъда помазан с нов елей: 11. И окото ми ще види наказанието на враговете ми: Ушите ми ще чуят за злодейците които се дигат върх мене. 12. Праведний като финик ще цъвти: Като кедър в Ливан ще расте. 13. Насадени в дома Господен Ще цъвтят в дворовете на наший Бог: 14. Ще са плодоносни и в дълбока старост, И ще са тлъсти и зелени; 15. За да възвестят че е праведен Господ. Моята канара, и няма неправда в него.

ПСАЛОМ 93.

1. (по Слав. 92.) Господ царува: облечен е с великолепие: Облечен е Господ с крепост, и опасан: И вселенната е утвърдена и няма да се поклати. 2. От начало е утвърден твоят престол: От века си ти. 3. Подигнаха реките, Господи, Подигнаха реките гласа си: Реките подигнаха шума си. 4. Господ който е на високо По-силен е от гласа на много води, От силните морски вълни. 5. Твоите свидетелства са твърде верни: На твоя дом прилича светиня, Господи, на много дни.

ПСАЛОМ 94.

1. (по Слав. 9. 3.) Боже на отмъщенията, Господи, Боже на отмъщенията, яви се. 2. Възвиши се, Съдия на земята: Дай въздаяние на горделивите. 3. До кога нечестивите, Господи, До кога нечестивите ще тържествуват? 4. До кога ще произносят говорения жестоки И ще

се хвалят всички които правят беззаконие? 5. Те оскърбяват народа ти, Господи, И наследието ти озлобяват. 6. Вдовицата и странния убиват, И сирачетата уморяват. 7. И казват: Няма да види Господ, Нито ще разумее Бог Яковов. 8. Разумейте вие, безумни между людете! И вие глупави, кога ще станете умни? 9. Онзи който е насадил ухото, не чуе ли? Който е създал окото, не види ли? 10. Който вразумява езичниците, не обличава ли Който учи человека знание, не знае ли? 11. Господ знае человеческите мисли че са суетни. 12. Блажен е онзи человек Когото вразумяваш, Господи, И от закона си го учиш; 13. За да го успокояваш през дните на злощастието, Додето се изкопае ров за нечестивия. 14. Защото не ще отхвърли Господ народа си, И наследието си няма да остави. 15. Понеже съдбата ще се върне при правдата, И ще я последват всичките прави в сърдце. 16. Кой ще стане за мене против лукавите? Кой ще предстане за мене против делателите на беззаконие? 17. Ако ми не помагаше Господ, Без малко би се населила душата ми в мълчанието. 18. Когато казвах: Подплъзна се ногата ми, Твоята милост ме подпря, Господи. 19. В множеството на грижите на сърдцето ми Твоите утешения развеселиха душата ми. 20. Ще има ли с тебе съобщение престолът на беззаконието Който изхитрува неправда против закон? 21. Те се устремяват против душата на праведния, И кръв неповинна осъждат. 22. Но Господ е прибежище мое, И Бог мой канара на упованието ми. 23. И ще обърне върху тях беззаконието им, И в лукавството им ще ги погуби. Господ Бог наш ще ги погуби.

ПСАЛОМ 95.

1. (по Слав. 94.) Елате, да запеем радостно на Господа: Да възкликнем към Твърдинята на спасението ни. 2. Да предстанем пред него със славословие: С песни да възкликнем към него. 3. Защото Господ е Бог

велик, И Цар велик над всите богове. 4. В ръката му са дълбините
земни, И височините на планините са негови. 5. Негово е морето, и
той го е направил; И ръцете му създадоха сушата. 6. Елате да се
поклоним и да припаднем, Да коленичим пред Господа нашия
Създател. 7. Защото той е Бог наш, И ние сме люде на паствата му и
овци на ръката му. Днес, ако чуете гласа му, 8. Не ожесточавайте
сърдцето си както в Мерива, Както в деня на изкушението в
пустинята, 9. Дето отците ви ме изкусиха, Опитаха ме, и видяха
делата ми. 10. четиридесет години негодувах на този род, И рекох:
Тези люде са заблудени в сърдце, И те не познаха моите пътища. 11.
Заради това в гнева си заклех се че няма да влязат в упокоението ми.

ПСАЛОМ 96.

1. (по Слав. 95.) Пейте Господу песен нова, Пейте Господу, всичка земя.
2. Пейте Господу: благославяйте името му: Благовествувайте из ден в
ден спасението му. 3. Възвестете между езичниците славата му, Във
всичките народи чудесата му. 4. Защото е велик Господ, и много
достохвален: Страшен е над всите богове. 5. Защото всите богове на
езичниците са идоли; А Иеова е направил небесата. 6. Пред него е
слава и великолепие, Сила и красота на светилището му. 7. Принесете
Господу, отечествия на народите, Принесете Господу слава и сила. 8.
Принесете Господу славата на името му: Донесете приношения и
влезте в дворовете му. 9. Поклонете се Господу с великолепие свето:
Треперете пред лицето му всичка земя. 10. Речете между езичниците:
Господ царува: Вселенната наистина ще е утвърдена: Няма да се
поклати: Той ще съди людете си с правота. 11. Да се веселят небесата,
и да се радва земята: Да шуми морето и изпълнението му. 12. Да се
възвеселят полетата и всичко което е на тях. Тогаз ще се зарадват
всичките дървета на дъбравата 13. Пред Господа; защото иде, Защото

иде да съди земята: Ще съди вселенната с правда, И народите с истината си.

ПСАЛОМ 97.

1. (по Слав. 96.) Господ царува: да се радва земята: Да се веселят многото острови. 2. Облак и мрак е около него: Правда и съд е основанието на престола му. 3. Огън предходи пред него. И попалява от всякъде неприятелите му. 4. Светкавиците му развиделяват вселенната: Види земята и трепери. 5. Планините таят като восък от присътствието Господне, От присътствието на Господа на всичката земя. 6. Възвещават небесата правдата му, И гледат всичките народи славата му. 7. Да се посрамят всички които служат на истуканите, Които се хвалят с идолите: Поклонете му се, всички богове. 8. чу Сион, и се развесели, И се зарадваха Юдините дъщери, Заради твоите съдби, Господи. 9. Защото ти си, Господи, височайши над всичката земя: Много си превъзвишен над всичките богове. 10. Вие които обичате Господа, мразете злото. Той пази душите на преподобните си: Избавя ги от ръката на нечестивите. 11. Виделина се сее за праведния, И веселие за правите в сърдце. 12. Веселете се, праведни, в Господа, И възхваляйте паметта на неговата светост.

ПСАЛОМ 98.

1. (по Слав. 97.) Псалом. Пейте Господу песен нова, защото направи чудни дела: Неговата десница и неговата света мишца направиха му спасение. 2. Господ направи известно спасението си: Пред езичниците откри правдата си. 3. Помена милостта си и истината си към Израилевия дом: Всичките краища на земята видяха спасението на Бога нашего. 4. Възкликнете Господу, всичка земя: Запейте, и радвайте се, и песнопейте. 5. Песнопейте на Господа с китара, С

китара и с глас на псалмопение 6. С тръби и с глас на рог Радостно викнете пред Царя Господа. 7. Да шуми морето и изпълнението му, Вселенната и които живеят на нея. 8. Реките да плескат с ръце, Купно и горите да се радват 9. Пред Господа; защото иде да съди земята: Ще съди вселенната с правда, И народите с правота.

ПСАЛОМ 99.

1. (по Слав. 98.) Господ царува: да треперят народите: Той седи на херувимите: да се потресе земята. 2. Господ е велик в Сион, И висок е над всичките народи. 3. Да славословят твоето велико и страшно име: Той е свет; 4. И Силата на царя обича правда: Ти си поставил правота, Ти си направил съд и правда в Якова. 5. Възнесете Господа Бога нашего, И покланяйте се в подножието на нозете му: Той е свет. 6. Моисей и Аарон между свещениците му, И Самуил между призиващите името му: Те призиваха Господа, и послушваше ги. 7. В стълп облачен им говореше: Упазиха свидетелствата му, И повеленията които им даде. 8. Господи Боже наш, ти си ги послушал: Ти си им бил Бог опростител, Но и отмъстител за деянията им. 9. Възнесете Господа Бога нашего, И покланяйте се в светата му гора, Защото Господ Бог наш е свет.

ПСАЛОМ 100.

1. (по Слав. 99.) Псалом на Славословие. Възкликнете към Господа, всичка земя. 2. Работете Господу с веселие: Идете пред Него с радост. 3. Познайте че Господ е Бог: Той ни направи, а не ние: Ние сме негови люде и овци на паствата му. 4. Влезте във вратата му със славословие И в дворовете му с хваление: Славославете го, благославяйте името му. 5. Защото Господ е благ: Милостта му е във век, И до род и род истината му.

ПСАЛОМ 101.

1. (по Слав. 100.) Псалом Давидов. Милост и съд ще пея: Тебе, Господи, ще възпея. 2. Ще постъпвам разумно в път непорочен: Кога ще дойдеш при мене? Ще ходя с незлобието на сърдцето си Всред дома си. 3. Не ща да туря пред очите си нещо лукаво: Мразя законопрестъпление: Не ще се прилепи то при мене. 4. Развращено сърдце ще бъде отхвърлено от мене: Лукавия не ща да познавам. 5. Който клевети скришно съседа си, Него ще погубя: Който има горделиво око и надигнато сърдце, Него не ща да търпя. 6. Очите ми ще гледат над верните на земята, За да седят с мене: Който ходи по непорочен път, Той ще ми слугува. 7. Няма да живее вътре в дома ми, който постъпва коварно: Който говори лъжа няма да устои пред очите ми. 8. Всяка заран ще погубям всичките нечестиви на земята. За да изтребя от дома Господен всичките дялатели на беззаконие.

ПСАЛОМ 102.

1. (по Слав. 101.) Молитва на скърбещия кога тъжи и излива жалбата си пред Господа. Господи послушай молитвата ми, И викането ми да дойде при тебе. 2. Не крий лицето си от мене: В деня на утеснението ми приклони към мене ухото си: В деня в който те призивам послушай ме скоро. 3. Защото изчезнаха като дим дните ми, И костите ми като храстие изсъхнаха. 4. Поразено е сърдцето ми и изсъхнало като трева, Щото забравих да ям хляба си. 5. От гласа на въздиханието ми, Костите ми прилепнаха за кожата ми 6. Уподобих се на неясит в пустиня: Станах като нощния вран в развалини. 7. Нямам сън, и съм като врабче, Усамотено на покрива на къщата. 8. Всеки ден ме укоряват неприятелите ми; Които свирепеят върх мене, кълнат се против мене. 9. Защото ядох пепел като хляб, И смесих със сълзи питието си, 10. Поради гнева ти и раздразнението ти: Защото

си ме дигнал, и хвърлил си ме долу. 11. Дните ми са като сянка в уклонение. И аз изсъхнах като трева. 12. Но ти, Господи, във век пребиваваш, и паметта ти в род и род. 13. Ти ще станеш, ще се смилиш за Сион; Защото е време да го помилваш, Защото определеното време дойде. 14. Понеже рабите ти желаят каменете му, И милеят за пръстта му. 15. Тогаз езичниците ще се убоят от името Господне, И всичките земни царе от славата ти. 16. Когато Господ съгради Сион Ще се яви със славата си. 17. Ще пригледне на молитвата на запустените, И не ще да презре моленето им. 18. Това ще се напише за бъдещия род: И народът, който ще се създаде, ще хвали Господа. 19. Защото надникна от светата своя височина, От небето погледна Господ на земята, 20. За да чуе въздиханието на затворените, За да освободи осъдените на смърт: 21. За да възвестяват в Сион името на Господа, И хвалата му в Ерусалим; 22. Когато се съберат народите купно, И царствата за да работят Господу. 23. Свали той на пътя силата ми: Скрати дните ми. 24. Аз рекох: Да ме не грабнеш, Боже мой, в половината на дните ми: Твоите години са в родове на родове. 25. В начало ти, Господи, основал си земята, И дело на твоите ръце са небесата. 26. Те ще погинат, а ти пребиваваш: И всичките като дреха ще овехтеят: Като облекло ще ги свиеш и ще се изменят. 27. А ти си истий, и твоите години няма да свършат. 28. Синовете на рабите ти ще се населяват, И семето им ще се утвърди пред тебе.

ПСАЛОМ 103.

1. (по Слав. 102.) Псалом Давидов. Благославяй, душо моя, Господа, И всички вътренни мои, светото му име. 2. Благославяй, душо моя, Господа, И не забравяй всичките му благодеяния: 3. Който прощава всичките ти беззакония, Изцелява всичките ти болести, 4. Избавя от

тление живота ти, Венчава те с милост и щедроти, 5. Насища с
благости старостта ти: Младостта ти се подновява като на орел. 6.
Господ прави правда и съд На всичките обиждани. 7. Показа
пътищата си на Моисея, Делата си на Израилевите синове. 8.
Жалостив и милостив е Господ, Дълготърпелив и многомилостив. 9.
Не ще е противен за всякога, Нито ще държи гняв в век. 10. Не ни е
сторил според греховете ни, Нито е въздал нам според беззаконията
ни. 11. Защото колкото е небето високо от земята, Толкоз е голяма
милостта му към онези които му се боят: 12. Колкото отстои изток от
запад, Толкоз е отдалечил от нас престъпленията ни. 13. Както жали
отец чадата си, Така жали Господ онези които му се боят. 14. Защото
той познава нашето създание, Помни, че ние сме пръст. 15. Дните на
человека са като трева: Като цвят на полето, така цъвти. 16. Защото
преминва вятърът над него, и няма го, И мястото му го не познава
вече. 17. А милостта Господня е от века И до века върх онези които му
се боят, И правдата му върх синовете на синовете. 18. На онези които
пазят завета му И помнят заповедите му за да ги изпълняват. 19.
Господ постави престола си на небето; И царството му владее над
всичко. 20. Благославяйте Господа, вси ангели негови, Силни с
крепост, които изпълнявате словото му Като слушате гласа на словото
му 21. Благославяйте Господа, всички сили негови, Слуги негови,
които изпълнявате волята му. 22. Благославяйте Господа, всички дела
негови, В всяко място на владичеството му. Благославяй, душо моя,
Господа.

ПСАЛОМ 104.

1. (по Слав. 103.) Благославяй, душо моя, Господа: Господи Боже мой,
възвеличил си се много: С чест и с великолепие си облечен; 2. Ти
който се обличаш с виделина като с дреха. И простираш небето като

опона; 3. Който градиш превизиренните си селения над водите,
Правиш облаците своя колесница, И ходиш на крилата на вятъра; 4.
Който правиш ангелите си духове, И слугите си пламик огнен; 5.
Който си основал земята на основанието й. За да се не поколебае в век
века. 6. Покрил си я с бездната като с дреха: Водите застанаха върху
планините: 7. От твоето запрещение побегнаха: От гласа на гръма ти
се устремиха на бяг. 8. Възлязоха на планините, слязоха в доловете,
На мястото което си утвърдил за тях. 9. Положил си предел който не
могат да преминат, Нито да се върнат за да покрият земята. 10. Който
проваждаш източници в доловете За да текат между планините: 11.
Напояват всичките полски зверове: Дивите осли угасяват жаждата си:
12. При тях небесните птици превитават, И между вейките пеят. 13.
Който поиш планините от превизпренните си селения: От плода на
твоите дела насища се земята: 14. Който прозябаваш трева за
скотовете, И зеле за потреба на человека За да изважда храна от
земята, 15. И вино да весели сърдцето на человека, Елей за да
осветлява лицето, И хляб да уякчава сърдцето на человека. 16.
Наситиха се дърветата Господни, Кедрите Ливански които е насадил,
17. Дето птиците правят гнезда: Елхите са жилище на щърка: 18.
Високите планини са на дивите кози: Каменете са на кролиците
прибежище. 19. Направил е луната за времената: Слънцето познава
запада си. 20. Туряш тъмнина, и става нощ: В нея ходят всите зверове
дъбравни. 21. Лъвчетата рикаят за лов, И искат от Бога храната си. 22.
Слънцето изгрява: събират се, И лягат в леглата си. 23. Излиза человек
на делото си, И на работата си до вечер. 24. Колко са многочислени
твоите дела, Господи! Всичките с мъдрост си направил: Земята е
пълна с творенията ти. 25. Ето голямото и пространното море: Там
има гадове безбройни, Животни малки с големи. 26. Там корабите
преплават, Там Левиатанът когото си създал да играе в него. 27.

Всички тези от тебе очакват Да дадеш на време храната им. 28. Даваш
им: събират: Отваряш ръката си, насищат се с благост: 29. Отвръщаш
лицето си: смущават се: Вземаш диханието им: умират, И връщат се в
пръстта си: 30. Изпроваждаш Духа си: създават се; И подновяваш
лицето на земята. 31. Да бъде славата Господня в век! Да се весели в
делата си Господ, 32. Който гледа върху земята, и тя трепери:
Прикасава се до горите, и димят. 33. Ще пея Господу доде съм жив: Ще
песнопея Богу моему до когато съществувам. 34. Моето за него
размишление ще е сладко: Аз ще се веселя в Господа. 35. Да изчезнат
грешните от земята, И нечестивите да ги няма вече. Благослови, душо
моя, Господа. Алилуия.

ПСАЛОМ 105.

1. (по Слав.104.) Славословете Господа: призивайте името му:
Възвещавайте в народите делата му. 2. Пейте му, песнопейте му:
Говорете за всичките му чудеса. 3. Хвалете се в светото негово име: Да
се весели сърдцето на онези които търсят Господа. 4. Търсете Господа
и неговата сила: Търсете лицето му винаги. 5. Поменувайте чудесата
му които е направил, Знаменията му, и съдбите на устата му, 6. Вие
семе на Авраама, неговия раб, Синове Яковови, избрани негови: 7. Той
е Господ Бог наш: Съдбите му са по всичката земя. 8. Всякога помни
завета си, Словото което заповяда на тисящи родове, 9. Което завеща
Аврааму, И клетвата си Исааку, 10. И утвърди го Якову за закон,
Израилю за вечен завет, 11. И рече: Тебе ще дам Ханаанската земя,
Дял на наследието ви. 12. Като бяха те малко на чет, Малцина, и
пришелци в нея, 13. И прехождаха от народ в народ, От царство в
друго племе, 14. Не остави никого да ги озлоби, И заради тях царе
обличи; 15. И казваше: Да не докачите помазаните ми, И да не
сторите зло на пророците ми. 16. И призва глад на земята; Строши

всяко подкрепение от хляб. 17. Изпроводи пред тях человека, Иосифа, продадения като раб; 18. Комуто нозете стесниха в окови: Туриха го в железа, 19. Доде дойде неговото слово: Словото Господне го опита. 20. Проводи царът и го развърза, Управителът на народите, и освободи го. 21. Постави го господар на дома си, И управител на всичкия си имот, 22. За да вързва князовете му по волята си, И да вразумява старейшините му. 23. Тогаз дойде Израил в Египет, И Яков се пресели в Хамовата земя. 24. И Господ нарасти людете си много, И направи ги по-силни от враговете им. 25. Превърна сърдцето им да ненавиждат людете му, Да правят коварства против рабите му. 26. Проводи Моисея своя раб, И Аарона когото избра. 27. Извършиха всред тях знаменията му И чудесата му в Хамовата земя 28. Проводи мрак и помрачи; И не упорствуваха на думите му. 29. Превърна водите им в кръв, И измори рибите им. 30. Земята им кипна с жаби Дори до вътрешните стаи на царете им. 31. Рече, та дойдоха песии мухи, И скнипи по всичките им предели. 32. Даде им град вместо дъжд, И огън пламенен в земята им. 33. И порази лозята им и смоковниците им, И строши дърветата в пределите им. 34. Рече, та дойдоха скакалци И прузи без чет, 35. И изпоядоха всичката трева по земята им, И изпоядоха плода на нивята им. 36. И порази всичките първородни в земята им, Начатъка на всичката им сила. 37. И изведе ги с сребро и злато; И нямаше немощен в племената им. 38. Възвесели се Египет в изхождането им; Защото техният страх бе нападнал върх него. 39. Разпростря облак да покрива людете си, И огън да им свети нощя. 40. Искаха, и донесе им препелици, И с небесен хляб ги насити. 41. Разтвори камика, и извряха води, Потекоха реки в безводните места; 42. Защото помена светото свое слово Към Авраама раба си. 43. И изведе людете си с веселие, Избраните си с радост; 44. И даде им земите на народите; И

наследиха труда на племената, 45. За да пазят неговите повеления, И
да съхраняват законите му. Алилуия.

ПСАЛОМ 106.

1. (по Слав. 105.) Алилуия. Славете Господа, защото е благ. Защото
милостта му е в век. 2. Кой може да изкаже могуществото Господне,
Да направи да се чуят всички негови хвали? 3. Блажени които пазят
правосъдие, Които правят правда на всяко време. 4. Помни ме,
Господи, в благоволението си към людете си: Посети ме с спасението
си; 5. За да гледам доброто на избраните твои, За да се веселя в
веселието на народа ти, За да се хваля с твоето наследие. 6.
Съгрешихме ние и отците ни: Беззаконие и нечестие направихме. 7.
Бащите ни в Египет не разумяха твоите чудеса: Не помнеха многото
твои милости; И противиха се при морето, при червено Море. 8. Но ги
спаси заради името си, За да направи голямо могуществото си. 9. И
запрети на червено Море, и изсъхна; И преведе ги през бездните като
през пустиня. 10. И спаси ги от ръката на ненавистника, И избави ги
от ръката на неприятеля. 11. И водите покриха враговете им: Не
остана ни един от тях. 12. Тогаз повярваха думите му: Пееха хвалата
му. 13. Но скоро забравиха делата му: Не дочакаха съвета му; 14. Но
пожелаха пожелание в пустинята, И изкусиха Бога в безводното
място. 15. И даде им което искаха: Проводи обаче мършавост на
душите им. 16. И в стана завидяха на Моисея, И на Аарона светия
Господен. 17. Земята се отвори та погълна Датана, И покри
събранието Авироново. 18. И огън изгори събранието им: Пламик
опали нечестивите. 19. Направиха теле в Хорив, И поклониха се на
излеян идол; 20. И промениха славата си В подобие на вол който яде
трева. 21. Забрави Бога спасителя своего, Който направи велики дела в
Египет, 22. чудни в Хамовата земя, Страшни в червено Море. 23. И

думаше да ги изтреби, Ако Моисей избраният негов Не би застанал
пред него като в пролом За да отвърне гнева му да ги не погуби. 24.
Презряха още желаемата земя: Не повярваха неговото слово; 25. И
пороптаха в шатрите си: Не послушаха гласа Господен. 26. За то
подигна ръката си против тях За да ги свали в пустинята, 27. И да
свали семето им между народите, И да ги разпръсне по разни места.
28. И прилепиха се при Ваалфегоря, И ядоха жъртви принесени на
мъртвите, 29. И раздразниха Бога с делата си Толкоз щото се устреми
върх тях язвата. 30. Но стана Финеес и направи съд; И язвата престана.
31. И вмени му се за правда В род и род до века. 32. И разяриха го въ
водите на Мерива, И стана зле с Моисея поради тях; 33. Защото
огорчиха духа му, Та говори несмислено с устните си. 34. Не
изтребиха народите За които Господ им бе заповядал; 35. Но смесиха
се с езичниците, И научиха се на техните дела: 36. И служиха на
идолите им, Които станаха сет за тях; 37. И синовете си и дъщерите си
Принесоха в жъртва на бесовете; 38. И проляха неповинна кръв,
Кръвта на синовете си и на дъщерите си, Които пожряха на
Ханаанските идоли; И осквернии се земята от кръвопролития. 39. И
оскверниха се с делата си, И блудуваха в деянията си. 40. За то гневът
Господен се разяри върху людете му, И погнуси се от наследието си.
41. И предаде ги в ръцете на езичниците; И обладаха ги
ненавистниците им; 42. И ги утесниха неприятелите им; И останаха
покорени под ръката им. 43. Много пъти ги избави, Но те го
разгневиха с съветите си; За то се и унижиха заради беззаконието си.
44. Но погледна в утеснението им Когато чу вика им; 45. И помена
своя към тях завет, И разкая се според голямата си милост. 46. И
направи ги да намерят милосердие Пред всичките които ги бяха
пленили. 47. Спаси ни, Господи Боже наш, И събери ни от
езичниците, За да славословим светото твое име, И да се хвалим с

твоята хвала. 48. Благословен Господ Бог Израилев от века и до века; И
да рекат всичките люде: Амин. Алилуия.

ПСАЛОМ 107.

1. (по Слав. 106.) Славете Господа, защото е благ, Защото милостта му
е во век. 2. Така да говорят избавените чрез Господа, Които избави от
ръката на неприятеля, 3. И ги събра от страните, От изток и от запад,
от север и от морето. 4. Скитаха се по пустинята в необитаем път. Не
нахождаха град за население. 5. Бяха гладни и жедни: Душата им
чезнеше в тях. 6. Тогаз викнаха към Господа в скърбта си; И ги избави
от утесненията им; 7. И заведе ги през прав път За да идат в град за
население. 8. Да песнословят Господу за неговата милост, И за
чудесата му към человеческите синове. 9. Защото насити душа жадна,
И душа гладна изпълни с добрини. 10. Те седяха в тъмнина и в
смъртна сянка, Вързани съ скърб и с желязо, 11. Защото не се
покориха на Божиите слова, И съвета на Вишнаго презряха. 12. За то
смири сърдцето им с труд: Паднаха, и нямаше кой да им помогне. 13.
Тогаз викнаха към Господа в скърбта си; И ги избави от утесненията
им: 14. Изведе ги из тъмнината и из сянката на смъртта, И оковите им
разкъса. 15. Да песнословят Господу за неговата милост, И за чудесата
му към человеческите синове. 16. Защото съкруши медните врата, И
железните вереи строши. 17. Безумните са в скърб за беззаконните си
пътища И за неправдите си. 18. От всяко ястие се гнуси душата им, И
приближават се до вратата на смъртта. 19. Тогаз викат към Господа в
скърбта си; И спасява ги от утесненията им. 20. Провожда словото си и
ги изцелява, И отървава ги от тлението им. 21. Да песнословят
Господу за неговата милост, И за чудесата му към человеческите
синове; 22. Да жъртвуват жъртви на хвала, И да възвещават делата му
с радост 23. Които слязват на морето в кораби, И правят работи в

много води, 24. Те виждат делата Господни, И чудесата му в
дълбините. 25. Защото заповядва, и се дига бурен вятър, И повдига
вълните му. 26. Възлязват до небесата, и слязват дори до бездните:
Душата им тае в бедствие. 27. Люлеят се и политат като пиян, И
всичката им мъдрост изчезнува. 28. Тогаз викат към Господа в скърбта
си; И ги извожда из утесненията им. 29. Обръща бурята в тишина, И
умълчават се вълните им. 30. И те се веселят защото утихнаха, И той
ги завожда на желаемото им пристанище. 31. Да песнословят Господу
за неговата милост, И за чудесата му към человеческите синове. 32. И
да го възвишават в събора на людете, И в заседанието на старците да
го хвалят. 33. Той променява реки в пустиня, И водни извори в суша,
34. Плодоносната земя в солена, Заради нечестието на жителите й. 35.
Променява пустинята въ водни езера, И сухата земя въ водни извори.
36. И там населява гладните, И съставят градове за население, 37. И
сеят ниви, и садят лозя, Които дават плодове и рожби. 38. И благославя
ги, и силно се умножават, И скотовете им не умалява. 39. А намаляват
и смиряват се От утеснение, злощастие, и тъга. 40. Той излива
презрение върх князовете, И прави ги да се скитат в пустиня дето
няма път. 41. А нищия възвишава от унижение, И дава му челяд като
стадо. 42. Праведните гледат и се радват; А всяко беззаконие ще
загради устата си. 43. Който е мъдър нека внимава на това; И ще
разумеят Господните милости.

ПСАЛОМ 108.

1. (по Слав. 107.) Песен, Псалом Давидов. Утвърдено е сърдцето ми,
Боже: Ще пея и ще песнопея и съ славата си. 2. Събуди се, псалтирю и
китаро. Ще се събудя рано. 3. Ще те славословя, Господи, между
народите, И ще ти песнопея между племената. 4. Защото твоята
милост се възвеличи по-горе от небесата, И твоята истина до

облаците. 5. Възнеси се, Боже, над небесата; И славата ти да бъде над
всичката земя. 6. За да се избавят твоите възлюблени, Спаси с
десницата си, и послушай ме. 7. Бог говори в светилището си: Ще
тържествувам, ще разделя Сихем, И дола Сокхот ще размеря: 8. Мой е
Галаад, мой Манасий; Ефрем е крепост на главата ми, А Юда
законоположител мой: 9. Моав е омивалницата ми: Върх Едом ще
хвърля сапога си: Ще възкликна над Филистимската земя. 10. Кой ще
ме въведе в оградения град? Кой ще ме заведе до Едом? 11. Не ти ли,
Боже, който си ни отхвърлил? И ти, Боже, който не излизаш с нашите
воинства? 12. Дай ни помощ от скърбта, Защото е суетно спасение от
человека. 13. чрез Бога ще направим юначество; И той ще стъпче
враговете ни.

ПСАЛОМ 109.

1. (по Слав. 108.) Първому Певцу, Псалом Давидов. Боже, хвало моя,
недей мълча: 2. Защото нечестиви уста и уста коварни се отвориха
върх мене, Говориха против мене с лъжлив език, 3. И с думи
ненавистни ме обиколиха, И ратуват против мене без причина. 4. За
въздаяние на любовта ми враждебници ми са; А аз се моля. 5. И
въздадоха ми зло за добро, И ненавист за любовта ми. 6. Постави
нечестив над него; И противник да стои отдясно му 7. Когато се съди,
да излезе повинен, И молитвата му да бъде в грях. 8. Да бъдат дните
му малко Друг да вземе чина му. 9. Да бъдат синовете му сирачета. И
жена му вдовица. 10. И да се скитат всякога синовете му, и да станат
просеци, И да излязват из развалените си жилища да просят хляб. 11.
Да впримчи заимодавецът всичкия му имот, И да разграбят
чужденците трудовете му. 12. Да няма кой да простре милост към
него, И да няма кой да пожали сирачетата му. 13. Внуците му да бъдат
изтребени: В идещия род да се изглади името им. 14. Да се помене

пред Господа беззаконието на бащите му; И грехът на майка му да се
не изглади: 15. Да бъде всякога пред Господа За да изтреби от земята
паметта им. 16. Защото си не науми да стори милост, Но погна
человека нищ и сиромах За да умъртви съкрушения в сърдце. 17.
Понеже възлюби проклетия, нека го стигне: Понеже не рачи
благословение, нека се отдалечи от него. 18. Понеже облече проклетия
като своя дреха, Нека влезе като вода въ утробата му, И като елей в
костите му. 19. Да му стане като дрехата с която се облича, И като
пояса с който се всякога опасва. 20. Това да е на враждебниците ми
въздаянието от Господа, И на тези които говорят зло против душата
ми. 21. А с мене ти, Иеова Господи, заради името си стори: Понеже е
блага твоята милост, избави ме; 22. Защото аз съм сиромах и нищ, И
сърдцето ми вътре в мене е наранено. 23. Преминах като сянка когато
е в уклонение: Оттръснат съм като скакалец. 24. Колената ми
изнемогоха от пост; И плътта ми изпадна от тлъстина. 25. И аз станах
укор на тях: Гледат ме и киват с глава. 26. Помогни ми, Господи Боже
мой: Спаси ме според милостта си. 27. И нека познаят че това е твоя
ръка, че ти си сторил това, Господи. 28. Те ще кълнат, а ти да
благославяш: Стават, но нека се посрамят; А твоят раб да се весели. 29.
Да се облекат с безчестие враждебниците ми; И като с дреха да се
покрият със срама си. 30. Много ще славя Господа с устата си, И
между мнозина ще го хваля. 31. Защото стои отдясно на сиромаха За
да го избавя от онези които осъждат душата му.

ПСАЛОМ 110.

1. (по Слав. 109.) Псалом Давидов. Рече Иеова Господу моему: Седи
отдясно ми Доде положа враговете ти подножие на нозете ти. 2. От
Сиона ще изпроводи Господ жезъла на силата ти: Владей всред
враговете си. 3. Твоите люде ще са усърдни в деня на силата ти, с

великолепие свето: Твоите млади ще ти са като росата из чревото на зората. 4. Закле се Господ, и не ще се разкае: Ти си свещеник во век според чина на Мелхиседека. 5. Господ е отдясно ти: Ще съкруши царе в деня на гнева си. 6. Ще съди в езичниците, ще напълни земята с трупове: Ще съкруши главата на владеещия над много земи. 7. На пътя ще пие от потока; За то ще дигне глава на високо.

ПСАЛОМ 111.

1. (по Слав. 110.) Алилуя. Ще славя Господа от все сърдце В съвета на правите и в събранието. 2. Големи са делата Господни, Изследуеми от всички които се наслаждават в тях. 3. Славно и великолепно е неговото дело; И правдата му остава във век. 4. Достопаметни направи чудесата си: Милостив и щедър е Господ. 5. Даде храна на онези които му се боят: Ще помни винаги завета си. 6. Възвести на людете си силата на делата си Като им даде наследието на езичниците. 7. Делата на ръцете му са истина и правосъдие: Истинни са всичките му заповеди: 8. Утвърдени са въ век века: Направени са в истина и правота. 9. Проводи избавление на людете си: Определи завета си въ век: Свето и страшно е името му. 10. Начало на мъдростта е страх Господен: Всички които ги правят имат добър разум: Неговата хвала пребивава въ век.

ПСАЛОМ 112.

1. (по Слав. 111.) Алилуя. Блажен онзи человек, който се бои от Господа; И благоволи много в заповедите му. 2. Семето му ще бъде силно на земята: Родът на правите ще се благослови. 3. Изобилие и богатство ще има в дома му, И правдата му остава въ век. 4. Виделина изгрява в тъмнината за правите: Милостив е, и щедър, и праведен. 5. Добрият человек помилва и дава на заем: Устроявя работите си с

правосъдие. 6. Наистина никога няма да се поколебае; В памет вечна ще бъде праведният. 7. От зъл слух не ще се убои: Сърдцето му е твърдо, понеже се надее на Господа. 8. Утвърдено е сърдцето му: не ще се убои Доде види падането на неприятелите си. 9. Разпръсна, даде на сиромасите: Правдата му остава във век: Рогът му ще се възвиси в слава. 10. Нечестивият ще види и ще се разгневи: Ще поскърца съ зъбите си и ще изтае: Желанието на нечестивите ще погине.

ПСАЛОМ 113.

1. (по Слав. 112.) Алилуя. Хвалете, раби Господни, Хвалете името Господне. 2. Да бъде името Господне благословено, От нине и до века. 3. От изток на слънцето до запада му Да се хвали името Господне. 4. Господ е висок над всичките народи: Над небесата е неговата слава. 5. Кой е като Иеова нашия Бог? Който седи на височините: 6. Който се навожда за да преглежда Онова, което е на небето и на земята: 7. Който въздига от пръстта сиромаха, И от гноището възвишава нищия; 8. За да го постави да седне с князовете, С князовете на людете му: 9. Който населява в дом неплодната, И я прави весела майка на чада. Алилуя.

ПСАЛОМ 114.

1. (по Слав. 113.) Когато излезе Израил из Египет, Домът Яковов из народ иноезичен, 2. Юда му стана светилище, Израил владичество негово. 3. Морето видя и побегна Йордан се върна назад: 4. Горите се разиграха като овни, Хълмовете като агнета. 5. Що ти стана, море, че си побегнало? На тебе, Йордане,че си се върнал назад? 6. На вас, гори, че се разиграхте като овни? И вие хълмове като агнета? 7. Трепери, земльо, от лицето Господне, От лицето на Бога Яковов, 8. Който

промени камика във водни езера, Кременливия камик във водни извори.

ПСАЛОМ 115.

1. (по Слав. 113.) Не нам, Господи, не нам, Но на името си дай слава, За милостта си и за истината си. 2. Защо да рекат езичниците: че де е техний Бог? 3. Наший Бог е на небето Прави всичко що му е угодно. 4. Техните идоли са сребро и злато, Дела на человечески ръце. 5. Уста имат, но не говорят: Очи имат, но не виждат. 6. Уши имат, но не чуят: Ноздри имат, но не обоняват. 7. Ръце имат, но не пипат: Нозе имат, но не ходят, Нито издават глас от гъртана си. 8. Подобни тям ще станат които ги правят, Всеки който се надее на тех. 9. Израилю, уповай на Господа: Той им е помощник и щит. 10. Доме Ааронов, уповай на Господа: Той им е помощник и щит. 11. Които се боите от Господа, уповайте на Господа: Той им е помощник и щит. 12. Господ ни помена. Ще благослови, ще благослови Израелевия дом, Ще благослови Аароновия дом, 13. Ще благослови които се боят от Господа, Малките и големите. 14. Господ ще ви възрасти, Вас и вашите чада. 15. Благословени сте вие от Господа, Който е направил небето и земята. 16. Небесата небесни са Господни; А земята даде на человеческите синове. 17. Не ще хвалят Господа мъртвите, Нито всичките, които слезват на местото на мълчанието. 18. Но ние ще благославяме Господа От сега и до века. Алилуя.

ПСАЛОМ 116.

1. (по Слав. 114.) Драго ми е че Господ послуша Гласа ми и моленията ми, 2. че приклони ухото си към мене: И доде съм жив ще го призивам. 3. Смъртни болезни ме обиколиха, И адви утеснания ме снамериха: Скръб и болка срещнах. 4. И призвах името Господне: О

Господи, избави душата ми. 5. Милостив е Господ и праведен, И
благоутробен е Бог наш. 6. Господ съхранява простодушните: В беда
бях, и спаси ме. 7. Върни се, душо моя, в покоя си, Защото Господ ти
стори добро. 8. Защото си избавил душата ми от смърт, Очите ми от
сълзи, Нозете ми от подплъзване 9. Ще ходя пред Господа В земята на
живите. 10. (По Слав 115.) (1.) Повярвах, за то говорих: Аз бях много
оскърбен. 11. (2.) Аз рекох в смайването си: Всеки человек е лъжлив.
12. (3.) Що да въздам Господу, За всичките му благодеяния към мене?
13. (4.) Ще взема чашата на спасението, И ще призова името Господне.
14. (5.) Обричанията си ще отдам Господу Сега пред всичките му люде.
15. (6.) Многоценна е пред Господа Смъртта на преподобните му. 16.
(7.) Ей, Господи! защото съм твой раб: Раб твой съм аз, син на твоята
рабиня: Ти си развързал узите ми. 17. (8.) Тебе ще пожра жъртва на
хвала, И името Господне ще призова. 18. (9.) Обричанията си ще отдам
Господу, Сега пред всичките негови люде, 19. (10.) В дворовете на дома
Господен, Всред тебе, Ерусалиме. Алилуя.

ПСАЛОМ 117.

1. (по Слав. 116.) Хвалете Господа, всички народи: Славословете го,
всички племена: 2. Защото милостта му е голяма върху нас, И
истината Господня е във век. Алилуя.

ПСАЛОМ 118.

1. (по Слав. 117.) Славете Господа, защото е благ, Защото милостта му
е във век. 2. Да рече сега Израил че милостта му е във век. 3. Да рече сега
Аароновът дом че милостта му е във век. 4. Да рекат сега които се боят
от Господа че милостта му е във век. 5. В скърб призвах Господа:
Господ ме послуша и даде ширина. 6. Господ ми е помощник: няма да
се уплаша: Що може да ми стори человек? 7. Господ е от към мене

между помощниците ми; И аз ще видя падането на неприятелите си. 8. По-добре да се надее някой на Господа, А не да уповае на человека. 9. По-добре да се надее някой на Господа, А не да уповае на князове. 10. Всичките народи ме обиколиха; Но с името Господне ще ги изтребя. 11. Обиколиха ме, ей, обиколиха ме от всякъде; Но с името Господне ще ги изтребя. 12. Обиколиха ме като пчели: Загаснаха като огън от тръне; Защото в името Господне ще ги изтребя. 13. Ти ме тласна силно за да падна, Но Господ ми помогна. 14. Сила моя и пение мое е Господ, И стана ми спасение. 15. Глас на радост и на спасение е в къщите на праведните: Десницата Господня прави силни дела. 16. Десницата Господня се възнесе: Десницата Господня прави силни дела. 17. Няма да умра, но ще живея, И ще разказвам делата Господни. 18. Жестоко ме наказа Господ, Но на смърт не ме предаде. 19. Отворете ми вратата на правдата: Ще вляза в тях и ще прославя Господа. 20. Те са Господните врата: Праведните ще влязат в тях. 21. Ще те славословя защото си ме послушал, И станал си ми спасение. 22. Камикът, който отхвърлиха зидарите, Той стана глава на ъгъл. 23. От Господа стана това, И чудно е в нашите очи. 24. Този е денят който е Господ направил: Да се зарадваме и да се развеселим в него. 25. О Господи! спаси, моля се: О Господи! благопоспеши, моля се. 26. Благословен който иде в името Господне: Благословихме ви от дома Господен. 27. Господ е Бог, и показа ни видело: Приведете жъртвата вързана с въжета До роговете на олтаря. 28. Ти си Бог мой, и ще те славя: Боже мой, ще те възвишавам. 29. Славете Господа, защото е благ, Защото милостта му е във век.

ПСАЛОМ 119.

1. (по Слав. 118.) Алеф. Блажени които са непорочни в пътя си, Които ходят в закона на Господа. 2. Блажени които пазят свидетелствата му,

И търсят го с все сърдце. 3. Наистина те не правят беззаконие: Ходят в пътищата му. 4. Ти си ни заповядал Да се съхраняват прилежно завещанията ти. 5. Дано се оправят пътищата ми За да съхранявам твоите повеления! 6. Тогаз няма да се посрамя Когато погледна към всичките твои заповеди. 7. Ще те славя с незлобие сърдечно Когато науча съдовете на правдата ти. 8. Повеленията ти ще съхранявам: Недей ме оставя съвсем. 9. Бет. Как ще очисти младият пътя си? Като го пази според словото ти. 10. С все сърдце те потърсих: Недей ме оставя да заблудя от заповедите ти. 11. В сърдцето си упазих твоето слово За да не ти съгрешавам. 12. Благословен си, Господи: Научи ме на повеленията си. 13. С устните си разказах Всичките съдове на устата ти. 14. В пътя на твоите свидетелства се развеселих Като за всичкото богатство. 15. В завещанията ти ще се поучавам, И ще гледам твоите пътища. 16. В повеленията ти ще се наслаждавам: Не ща да забравя твоето слово. 17. Гимел. Стори добро на раба си за да живея И да упазя словото ти. 18. Отвори очите ми, И ще гледам чудесата на твоя закон. 19. Пришлец съм аз на земята Не скривай от мене заповедите си. 20. Душата ми се изнурява от желанието Което имам всякога към твоите съдби. 21. Ти си запретил на проклетите горделиви Които се уклоняват от твоите заповеди. 22. Дигни от мене укор и презрение. Защото упазих твоите свидетелства. 23. Князове наистина седнаха и говореха против мене; Но слугата ти се поучаваше в твоите повеления. 24. Твоите свидетелства наистина са наслаждение мое И съветници мои. 25. Далет. Душата ми се залепи за пръстта Оживи ме според словото си. 26. Явих пътищата си, и послушал си ме: Научи ме на повеленията си. 27. Направи ме да разумявам пътя на твоите завещания, И ще се поучавам в твоите чудеса. 28. Душата ми тае от скърб: Утвърди ме според словото си. 29. Отдалечи от мене пътя на лъжата, И дарувай ми закона си. 30. Пътя на

истината избрах: Пред очите си турих твоите съдби. 31. Прилепих се
при твоите свидетелства: Господи, да ме не посрамиш. 32. По пътя на
твоите заповеди ще тичам Когато разшириш сърдцето ми. 33. Хе.
Покажи ми, Господи, пътя на твоите повеления, И ще го съхранявам
до край. 34. Вразуми ме, и ще съхранявам закона ти: Ей, ще го пазя с
все сърдце. 35. Настави ме в пътя на твоите заповеди; Защото се
веселя в него. 36. Приклони сърдцето ми към твоите свидетелства, А
не към лихоимство. 37. Отвърни очите ми да не гледат суета: Оживи
ме в пътя си. 38. Утвърди словото си към раба си, Който се е предал на
твоя страх. 39. Отнеми укора ми от който се боя; Защото твоите съдби
са добри. 40. Ето, твоите завещания пожелах: Оживи ме чрез правдата
си. 41. Вав. И да дойде върху мене, Господи, твоята милост, Твоето
спасение, според словото ти. 42. Тогаз ще дам ответ на оногоз който
ме укорява, Защото аз се надея на твоето слово. 43. И не отнимай
съвсем от устата ми словото на истината, Защото се надеех на твоите
съдби 44. И ще съхранявам твоя закон винаги, Във век века. 45. И ще
ходя на широко, Защото потърсих твоите завещания. 46. И ще говоря
за свидетелствата ти пред царе, И няма да се посрамя. 47. И ще се
наслаждавам в твоите заповеди, Които възлюбих. 48. И ще повдигам
ръцете си към твоите заповеди, които възлюбих; И ще се поучавам в
повеленията ти. 49. Заин. Помни словото към раба си На което си ме
направил да уповая. 50. Това е моето утешение в скърбта ми, че твоето
слово ме оживи. 51. Гордивите ми се подсмиваха много; Но аз не се
уклоних от твоя закон. 52. Поменах, Господи, твоите от старо време
съдби, И утеших се. 53. Ужас ме обзе по причина на нечестивите
Които оставят твоя закон. 54. Твоите повеления ми станаха песен В
дома на странството ми. 55. Нощя поменах, Господи, името и, И
упазих закона ти. 56. То ми стана, Защото упазих завещанията ти. 57.
Хет. Господи, ти си мой дял: Рекох да упазя твоите думи. 58. Потърсих

лицето ти с все сърдце: Помилвай ме според словото си. 59. Размислих
пътищата си, И обърнах нозете си към твоите свидетелства. 60.
Побързах, и не се забавих, Да упазя твоите заповеди. 61. чети от
нечестивите ме обиколиха; Но аз не забравих твоя закон. 62. По
среднощ ставам за да те славя За съдбите на твоята правда. 63. Аз съм
съдружник на всичките Които ти се боят и пазят твоите завещания.
64. Господи, земята е пълна с твоята милост: Научи ме на твоите
повеления. 65. Тет. Господи, ти си направил добро на раба си Според
словото си. 66. Научи ме на добро разсъждение и знание, Защото аз
повярвах на твоите заповеди. 67. Преди да се оскърбя аз бях заблудил;
Но сега вардя твоето слово. 68. Ти си благ и благодетелен: Научи ме на
твоите повеления. 69. Гордите сплетоха против мене лъжа; Но аз с все
сърдце ще пазя твоите завещания. 70. Сърдцето им надебеля като
тлъстина; Но аз се наслаждавам в закона ти. 71. Добре ми стана че се
оскърбих, За да науча повеленията ти. 72. Законът на устата ти е за
мене по-добър От тисящи на злато и сребро. 73. Иод. Твоите ръце ме
направиха и създадоха: Вразуми ме, и ще науча заповедите ти. 74.
Които ти се боят ще ме видят и ще се зарадват, Защото на словото ти
уповах. 75. Познавам, Господи, че твоите съдби са правда, И ти по
вярност си ме оскърбил. 76. Твоята милост нека ми бъде утешение
Според словото ти към твоя раб. 77. Да дойде върх мене милосердието
ти, за да живея; Защото твоят закон е наслаждение мое. 78. Да се
постидят гордите, защото без причина са ме обидили; Но аз ще се
поучавам в твоите завещания. 79. Да се върнат при мене онези които
ти се боят И които познават твоите свидетелства. 80. Нека бъде
сърдцето ми чисто в повеленията ти За да се не посрамя. 81. Каф.
Премира душата ми за твоето спасение: На твоето слово се надея. 82.
Очите ми изнемощяха за словото ти, И говоря: Кога ще ме утешиш?
83. Защото станах като мех в дим; Но твоите повеления не забравих.

84. Колко са дните на твоя раб? Кога ще направиш съд против
гонителите ми? 85. Гордите изкопаха за мене ями, Против твоя закон.
86. Всичките твои заповеди са истина: Неправедно ме гонят: помогни
ми. 87. Без малко щяха ме погуби на земята; Но аз не оставих твоите
завещания. 88. Оживи ме според милостта си; И ще упазя
свидетелството на твоите уста. 89. Ламед. Във век, Господи, Твоето
слово е утвърдено на небето. 90. Истината ти е в род и род: Основал си
земята и тя стои. 91. Според твоите постановления стоят до днес,
Защото всички са твои раби. 92. Ако не беше ми твоят закон
наслаждение, То аз бих погинал в оскръбението си. 93. Във век няма да
забравя твоите завещания, Защото в тях си ме оживил. 94. Твой съм
аз: спаси ме, Защото потърсих завещанията ти. 95. Нечестивите ме
очакваха за да ме погубят; Но аз ще внимавам в твоите свидетелства.
96. На всяко съвършенство видях предел: Твоята заповед е много
широка. 97. Мем. Колко обичам аз закона ти! Вес ден е той поучение
мое. 98. По-мъдър от неприятелите ми направили са ме твоите
заповеди, Защото те са всякога с мене. 99. По-разумен съм от всички
които ме учат, Защото твоите свидетелства са поучение мое. 100. По-
разумен съм от старите, Защото упазих твоите завещания. 101. От
всеки лукав път възбраних нозете си За да упазя твоето слово 102. От
съдбите ти не се уклоних, Защото ти си ме научил. 103. Колко е
сладко в гъртана ми твоето слово! По-сладко от мед в устата ми 104.
От завещанията ти станах разумен, За то възненавидех всеки лъжлив
път. 105. Нун. Твоето слово е светилник на нозете ми И виделина на
пътеката ми. 106. Заклех се, и ще постоянствувам, Да пазя праведните
твои съдби. 107. Много съм оскърбен: Господи, съживи ме според
словото си. 108. Господи, доброволните приношения на устата ми
нека ти бъдат угодни, И научи ме на съдбите си. 109. Душата ми е
всякога в беда; Но закона ти не забравих. 110. Нечестивите поставиха

сет за мене; Но аз се не уклоних от твоите завещания. 111.
Свидетелствата ти наследвах във век; Защото те са радост на сърдцето
ми. 112. Преклоних сърдцето си за да правя повеленията ти Всякога до
край. 113. Самех. Възненавидех двоеумните, А закона ти възлюбих.
114. Ти си покров мой и щит мой. На твоето слово се надея. 115.
Отдалечете се от мене, лукави; Защото ще съхранявам заповедите на
Бога моего. 116. Потвърждавай ме според словото си, и ще живея; И да
ме не посрамиш в надеждата ми. 117. Потвърждавай ме, и ще се спаса,
И ще внимавам винаги в твоите повеления. 118. Ти си унищожил
всички които се уклоняват от твоите повеления. Защото е суетна
измамата им. 119. Считаш като шлак всичките лукави на земята; За
то възлюбих твоите свидетелства. 120. Настръхна снагата ми от страха
ти, И от сѫдбите ти се уплаших. 121. Аин. Направих сѫд и правда: Да
ме не предадеш на онези които ме угнетяват. 122. Стани поръчник на
раба си за добро: Да ме не угнетяват гордите. 123. Очите ми
изнемощяха за спасението ти И за словото на твоята правда. 124.
Направи с раба си според милостта си, И научи ме на повеленията си.
125. Твой раб съм аз: вразуми ме, И ще позная твоите свидетелства.
126. Време е да подействува Господ: Развалих закона ти. 127. За това
възлюбих твоите заповеди Повече от злато и от чисто злато. 128. За
това познах че са прави всичките твои завещания за всяко нещо.
Възненавидех всеки път на лъжата. 129. Пе. чудни са твоите
свидетелства. За това ги пази душата ми. 130. Явлението на твоето
слово просвещава, Вразумява простите. 131. Отворих устата си, и
въздъхнах, Защото пожелах твоите заповеди. 132. Погледни върху
мене и помилвай ме, Както правиш на онези които обичат твоето
име. 133. Утвърди стѫпките ми в словото си, И да ме не обладае никое
беззаконие. 134. Избави ме от человечески насилия, И ще съхранявам
твоите завещания. 135. Направи да просветне лицето ти върху раба ти,

И научи ме на повеленията си. 136. Водни отоки текат из очите ми Понеже не се съхранява твоя закон. 137. Цаде. Праведен си ти, Господи, И прави са твоите съдби. 138. Твоите свидетелства които си завещал Са правда и превъзходна истина. 139. Моята ревност ме изяде, Защото неприятелите ми забравиха твоите думи. 140. Твоето слово е съвсем чисто; И рабът ти го обича. 141. Малък съм и унищожен, Но твоите завещания не съм забравил 142. Твоята правда е правда вечна. И законът ти е истина. 143. Скърби и утеснения ме намериха. Заповедите ти са наслаждението ми. 144. Твоите свидетелства са правда въ век: Вразуми ме, и ще живея. 145. Коф. Викнах с все сърдце: Послушай ме, Господи, и ще упазя повеленията ти. 146. Викнах към тебе Спаси ме, и ще упазя свидетелствата ти. 147. Предварих зората и викнах: На твоето слово уповах. 148. Очите ми предварят нощните стражи За да се поучавам в твоето слово. 149. чуй гласа ми според милостта си: Оживи ме, Господи, според съдбата си. 150. Приближиха онези които следват лукавството: Те се уклониха от закона ти. 151. Ти си близу, Господи; И всичките твои заповеди са истина. 152. Отколе познах от твоите свидетелства че си ги основал въ век. 153. Реш. Виж скърбта ми и избави ме, Защото не съм забравил закона ти. 154. Отсъди съдбата ми и изкупи ме: Оживи ме според словото си 155. Далеч е от нечестивите спасението, Защото те не търсят твоите повеления. 156. Голямо е твоето милосердие, Господи: Оживи ме според правосъдието си, 157. Мнозина са които ме гонят и ме оскърбяват; Но аз се не уклоних от свидетелствата ти. 158. Видях престъпниците, и се погнусих, Защото не упазиха твоето слово. 159. Виж колко обичам аз твоите завещания: Господи, оживи ме според милостта си. 160. Глава на твоето слово е истината; И въ век пребивават всичките съдби на правдата ти. 161. Шин. Князове ме погнаха без причина; Но сърдцето ми трепери от словото ти. 162. Аз

се радвам на твоето слово Както онзи който намерва много користи. 163. Ненавиждам и мразя лъжата: Закона ти обичам. 164. Седем пъти на ден те хваля За съдбите на твоята правда. 165. Много мир имат онези които обичат твоя закон; И няма за тях препъване. 166. Уповах на твоето спасение, Господи, И направих твоите заповеди. 167. Упази душата ми твоите свидетелства; И възлюбих ги твърде много. 168. Упазих твоите завещания и твоите свидетелства; Защото всичките ми пътища са пред тебе. 169. Тав. Да приближи викането ми пред тебе, Господи: Вразуми ме според словото си. 170. Да дойде моленето ми пред тебе: Избави ме според словото си. 171. Устните ми ще произнесат пение Когато ме научиш на повеленията си. 172. Езикът ми ще говори словото ти; Защото всичките твои заповеди са правда. 173. Да бъде ръката ти помощ за мене, Защото аз избрах твоите завещания. 174. Пожелах твоето спасение, Господи; И законът ти е наслаждение мое. 175. Да живее душата ми и да те хвали; И съдбите ти да ми помагат. 176. Скитах се като изгубена овца: потърси раба си; Защото не забравих твоите заповеди.

ПСАЛОМ 120.

1. (по Слав. 119.) Песен на Степените. Към Господа викнах в скърбта си; И той ме послуша. 2. Господи, избави душата ми от лъжливи устни. И от лъстив език. 3. Що ще ти се даде, или що ще ти се притури, Лъстиви езиче? 4. Изострените стрели на силния С въглища от смерчие. 5. Уви мене, защото странствувам в Мосох, Живея в Кидарските шатри: 6. Много време живя душата ми С онези които мразят мир. 7. Аз обичам мир; но когато говоря, Те се готвят за бой.

ПСАЛОМ 121.

1. (по Слав. 120.) Песен на Степените. Възвождам очите си към горите От дето ще дойде помощта ми. 2. Помощта ми е от Господа Който направи небето и земята. 3. Да не остави да се поколебае ногата ти, И да не задреме онзи който те пази. 4. Ето, няма да задреме нито ще заспи Онзи който пази Израиля. 5. Господ е който те пази: Господ е покров твой отдясно тебе. 6. Деня слънцето няма да те повреди, Нито луната нощя. 7. Господ ще те пази от всяко зло: Ще пази душата ти. 8. Господ ще пази изхождането ти и вхождането ти От сега и до века.

ПСАЛОМ 122.

1. (по Слав. 121.) Песен на Степените, Давидова. Възрадвах се когато ми рекоха: Да отидем в дома Господен. 2. Ето, нозете ни стоят Извътре на твоите врата, Ерусалиме. 3. Ерусалим е съграден Като град сглобен наедно. 4. Там възлизат племената, Племената Господни, според завещаното на Израиля, За да славят името Господне. 5. Защото там се положиха престоли за съд, Престолите на Давидовия дом. 6. Просете мира на Ерусалим Да са благополучни които те обичат! 7. Мир да бъде в стените ти, Благоденствие в палатите ти! 8. Заради братята и другарите си Ще говоря сега: Мир да е в тебе! 9. Заради дома на Господа Бога нашего Ще търся доброто ти.

ПСАЛОМ 123.

1. (по Слав. 122.) Песен на Степените. Възведох очите си към тебе Който живееш на небеса. 2. Ето, както очите на слугите гледат към ръката на господарите им, Както очите на слугинята към ръката на господарката й, Така нашите очи към Господа Бога нашего Доде ни помилва. 3. Помилвай ни, Господи, помилвай ни; Защото се

преситихме от презрение. 4. Пресити се душата ни От укора на безгрижните И от презрението на гордите.

ПСАЛОМ 124.

1. (по Слав. 123.) Песен на Степените, Давидова. Ако не би бил Господ с нас, (Нека рече сега Израил,) 2. Ако не би бил Господ с нас, Когато станаха человеци върху нас, 3. Тогаз живи биха ни погълнали, Когато яростта им пламтеше против нас. 4. Тогаз водите биха ни потопили, Потокът би преминал върху душата ни. 5. Тогаз надигнатите води Биха преминали върх душите ни 6. Благословен Господ, Който не ни предаде в зъбите им като лов! 7. Душата ни се избави, като птица от сетъта на ловците: Сетъта се строши и ние се избавихме. 8. Помощта ни е в името на Господа, Който направи небето и земята.

ПСАЛОМ 125.

1. (по Слав. 124.) Песен на степените. Които се надеят на Господа, Са като горага Сион, която нема да се поклати: Във век пребъдва. 2. Както Ерусалим се окружава от горите, Така Господ окружава народа си от сега и до века. 3. Защото жезълът на нечестието няма да пребъде върху дела на праведните, За да не простират праведните ръце към беззаконието. 4. Стори добро, Господи, на добрите И на правите в сърдце. 5. А които се уклоняват в кривите си пътища, Ще ги отведе Господ с онези, които правят беззаконие. Мир на Израиля!

ПСАЛОМ 126.

1. (по Слав. 125.) Песен на степените Когато Господ доведе пак Сионовите пленници, Бяхме като онези които сънуват. 2. Тогаз се изпълниха устата ни със смях, И езикът ни с радост: Тогаз се говореше между езичниците: Величия направи за тях Господ. 3. Величия

направи Господ за нас: Изпълнихме се с радост. 4. Върни, Господи, пленниците ни Като потоците в южните страни. 5. Тези които сеят съ сълзи С радост ще пожънат. 6. Който излязва с плач И носи семе за сеене, Той непременно с радост ще се върне И ще носи сноповете си.

ПСАЛОМ 127.

1. (по Слав. 126.) Песен на Степените, Соломонова. Ако Господ не съгради дома, Напраздно се трудят зидарите; Ако Господ не упази града, Напраздно бди стражът. 2. Напраздно е вам да ставате рано, Да лягате късно, и да ядете хляба на скърбта Господ наистина дава сън на възлюбления ди. 3. Ето, наследие от Господа са чадата: Мъзда от него е плодът на утробата. 4. Както са стрелите в ръката на силния, Така са синовете на младостта. 5. Блажен онзи човек Който е напълнил тула си с тях! Таквизи няма да се посрамят Когато говорят с враговете при градската порта.

ПСАЛОМ 128.

1. (по Слав. 127.) Песен на Степените. Блажен всеки който се бои от Господа И ходи в неговите пътища. 2. Защото ще ядеш от труда на ръцете си: Блажен ще си, и добре ще ти бъде. 3. Жена ти ще е като доброплодна лоза Всред къщата ти, Синовете ти като маслинени новонасадения Около трапезата ти. 4. Ето, така ще бъде благословен човекът Който се бои от Господа. 5. Господ да те благослови от Сион, И да видиш на Ерусалим доброто въ всичките дни на живота си; 6. И да видиш синове от синовете си. Мир на Израиля!

ПСАЛОМ 129.

1. (по Слав. 128.) Песен на Степените. Много пъти са воювали против мене от младостта ми, (Нека рече сега Израил,) 2. Много пъти са

воювали против мене от младостта ми; Но не ми надвиха. 3. Орачите ораха по гърба ми Провлекоха браздите си дълги. 4. Праведен е Господ: Изсече въжата на нечестивите. 5. Ще се засрамят и ще се върнат назад Всички които ненавидят Сиона. 6. Ще станат като тревата на къщния покрив Която преди да се изскубе изсъхнува; 7. От която не пълни жетварът ръката си, Нито недрото си който вързва сноповете; 8. И заминувателите не ще да рекат: Благословение Господне на вас! Благославяме вас в името Господне!

ПСАЛОМ 130.

1. (по Слав. 129.) Песен на Степените. Из дълбините виках към тебе, Господи. 2. Господи, послушай гласа ми: Да бъдат ушите ти внимателни в гласа на моленето ми. 3. Ако погледнеш на беззаконията, Господи, Господи, кой ще може да устои? 4. При тебе обаче има прощение За да ти се боят. 5. Почаках Господа, почака душата ми, И уповах на словото му. 6. Душата ми чака Господа Повече от онези които чакат зората, Ей, които чакат зората. 7. Да упование Израил на Господа; Защото у Господа е милостта, И велико е у него изкуплението; 8. И той ще избави Израиля От всичките му беззакония.

ПСАЛОМ 131.

1. (по Слав. 130.) Песен на Степените, Давидова. Господи, сърдцето ми не се горди, Нито се превъзносят очите ми: Нито ходя в неща големи и по-високи от мене. 2. Наистина смирих и утеших душата си Като отбиено дете при майка си: Душата ми е в мене като отбиено дете. 3. Да се надее Израил на Господа От сега и до века.

ПСАЛОМ 132.

1. (по Слав. 131.) Песен на Степените. Помни, Господи, Давида, И всичките му трудове; 2. Как се кле Господу, И направи обричане на крепкаго Бога Яковова: 3. Не ща да вляза под покрива на дома си, Не ща да възляза на постланиия си одър, 4. Не ща да дам сън на очите си, Дремане на клепачите си, 5. Доде не намеря място за Господа, Селение за крепкаго Бога Яковова. 6. Ето, ние чухме за него в Ефрата: Намерихме го в полетата на дъбравата. 7. Да влезем в скиниите му, Да се поклоним на подножието на нозете му. 8. Стани, Господи, и влез в упокоението си, Ти, и ковчегът на силата ти. 9. Свещениците ти да се облекат с правда, И преподобните ти да викат с радост. 10. Заради Давида раба си Недей отвраща лицето на помазаника си. 11. Кле се Господ с истина Давиду: Няма да я престъпи: От плода на чреслата ти Ще положа на престола ти. 12. Ако упазят синовете ти моя завет, И моите свидетелства на които ще ги науча, То и синовете им ще седнат Винаги на престола ти. 13. Защото избра Господ Сиона: Благоволи да живее в него. 14. Той ми е покой въ век Тук ще живея защото го възлюбих. 15. Ще благословя с благословение храната му: Сиромасите му ще наситя с хляб. 16. И свещениците му ще облека съ спасение; И преподобните му ще се радват с възклицание. 17. Там ще направя да изникне рог Давиду: Приготвих светилник за помазаника си. 18. Неприятелите му ще облека съ срам; А на него ще цъвти венецът му.

ПСАЛОМ 133.

1. (по Слав. 132.) Песен на Степените, Давидова. Ето, колко е добро и колко угодно Да живеят братя в единомислие! 2. Като многоценното онова миро на главата Което слязваше на брадата, брадата Ааронова, Което слязваше на полите на одеждите му, - 3. Като Ермонската роса

Която слязва на Сионските гори: Защото там е определил Господ
благословение И живота до век.

ПСАЛОМ 134.

1. (по Слав. 133.) Песен на Степените. Ето, благославяйте Господа,
всички раби Господни, Които стоите нощя в дома Господен. 2.
Въздигнете ръцете си в светилището И благословете Господа. 3. Да те
благослови от Сиона Господ Който направи небето и земята.

ПСАЛОМ 135.

1. (по Слав. 134.) Алилуя. Хвалете името Господне. Хвалете, вие раби
Господни 2. Които стоите в дома Господен, В дворовете на дома на
Бога нашего, - 3. Хвалете Господа, защото е благ Господ, Песнопейте
на името му, защото е угодно. 4. Защото Якова избра за себе си
Господ. Израиля за собствено свое стяжание. 5. Защото аз познах че е
велик Господ, И Господ е наш над всичките богове. 6. Господ прави
всичко което му е угодно На небето и на земята, В моретата, и въ
всичките бездни. 7. Възвожда облаци от край земята. Прави святкания
за дъжд, Изважда ветрове из съкровищата си. 8. Който порази
египетските първородни От человек до скот. 9. Изпроводи знамения и
чудеса всред тебе, Египте, Върх Фараона и върх всичките му раби. 10.
Който порази големи народи, И изби крепки царе: 11. Сиона царя
Аморейски, И Ога царя Васански, И всичките Ханаански царства; 12.
И даде земята им наследие, Наследие на Израиля народа си. 13. Името
ти, Господи, пребивава въ век, Поменът ти, Господи, в род и род. 14.
Защото Господ ще съди людете си, И рабите си ще помилва. 15.
Идолите на езичниците са сребро и злато, Дело на человечески ръце.
16. Уста имат, но не говорят; Очи имат, но не видят; 17. Уши имат, но
не чуят; Нито дихание има в устата им. 18. Подобни тям ще станат

които ги правят, Всеки който се надее на тях. 19. Доме Израилев, благословете Господа: Доме Ааронов, благословете Господа: 20. Доме Левиин, благословете Господа: Които се боите от Господа, благословете Господа. 21. Благословен от Сиона Господ Който живее в Ерусалим. Алилуия.

ПСАЛОМ 136.

1. (по Слав. 135.) Славете Господа, защото е благ; Защото милостта му
е въ век. 2. Славете Бога на боговете; Защото милостта му е въ век. 3.
Славете Господа на господарите: Защото милостта му е въ век. 4.
Който сам прави големи чудеса; Защото милостта е въ век. 5. Който
направи небесата с мъдрост; Защото милостта му е въ век. 6. Който
простря земята върху водите; Защото милостта му е въ век. 7. Който
направи големи светила; Защото милостта му е въ век: 8. Слънцето за
да владее на деня; Защото милостта му е въ век: 9. Луната и звездите
за да владеят на нощта; Защото милостта му е въ век. 10. Който
порази Египтяните в първородните им; Защото милостта му е въ век:
11. И изведе Израиля изсред тях; Защото милостта му е въ век: 12. С
крепка ръка и с простряна мишца: Защото милостта му е въ век. 13.
Който раздели червеното море на две части: Защото милостта му е въ
век; 14. И преведе Израиля през сред него; Защото милостта му е въ
век. 15. Който хвърли долу Фараона и войнството му в червено море;
Защото милостта му е въ век. 16. Който преведе людете си през
пустинята; Защото милостта му е въ век. 17. Който порази големи
царе; Защото милостта му е въ век; 18. И изби крепки царе; Защото
милостта му е въ век: 19. Сиона царя Аморейски; Защото милостта му
е въ век; 20. И Ога царя Васански; Защото милостта му е въ век; 21. И
даде земята им за наследие; Защото милостта му е въ век: 22.
Наследие на Израиля раба си; Защото милостта му е въ век: 23. Който

ни помена в смирението ни: Защото милостта му е въ век: 24. И ни избави от враговете ни; Защото милостта му е въ век. 25. Който дава храна на всяка плът; Защото милостта му е въ век. 26. Славете Бога небеснаго; Защото милостта му е въ век.

ПСАЛОМ 137.

1. (по Слав. 136.) При Вавилонските реки, там седнахме, И плакахме когато поменахме Сиона. 2. На върбите всред него Окачихме китарите си. 3. Защото които ни бяха пленили Там поискаха от нас думи на песни; И които ни бяха запустили поискаха веселие, и казваха: Попейте ни от Сионските песни. 4. Как да пеем песента Господня На чужда земя? 5. Ако те забравя, Ерусалиме, Десницата ми нека забрави изкуството си! 6. Да се залепи езикът ми за небцето ми ако не те помня, Ако не предпочета Ерусалим от главното си веселие. 7. Помни, Господи, Едомските синове, Които в деня на разорението на Ерусалим говореха: Съсипете, съсипете го до основанието му! 8. Дъщи Вавилонска която ще запустееш, Блазе който ти въздаде въздаянието За всичко що си направила нам! 9. Блажен който хване и удари младенците ти о камик!

ПСАЛОМ 138.

1. (по Слав. 137.) Псалом Давидов. Ще те славя от всичкото си сърдце, Ще ти песнопея пред боговете, 2. Ще се поклоня към светия твой храм. И ще славя твоето име Заради милостта ти и заради истината ти: Защото си възвеличил думата си Повече от всичкото си име. 3. В който ден викнах ти си ме послушал Укрепил си ме съ сила в душата ми. 4. Ще те прославят, Господи, всички земни царе Когато чуят думите на твоите уста. 5. И в пътищата Господни ще пеят. Защото е голяма славата Господня. 6. Защото Господ е висок, гледа обаче на

смирения. А високоумния познава от далеч. 7. Ако премина през сред утеснение, ти ще ме оживиш Ще простреш ръката си против гнева на враговете ми; И десницата ти ще ме спаси. 8. Господ ще извърши което е потребно за мене. Господи, твоята милост пребивава въ век Делата на ръцете си не презирай.

ПСАЛОМ 139.

1. (по Слав. 138.) Първому Певцу Псалом Давидов. Господи, опитал си
ме и познал си ме. 2. Ти познаваш седенето ми и ставането ми:
Разумяваш помишленията ми от далеч, 3. Издирваш ходенето ми и
лягането ми, И всичките ми пътища знаеш. 4. Защото доде още няма
дума на езика ми, Ето, Господи, ти знаеш всичкото. 5. Окружил си ме
отзад и отпред, И турил си върх мене ръката си. 6. Това знание е
пречудно за мене: Високо е; не мога да стигна до него. 7. Къде да
отида от твоя Дух? И от лицето ти къде да побягна? 8. Ако възляза на
небето, там си ти: Ако си постеля в ад, ето те. 9. Ако взема крилата на
зората И се населя в най-далечните краища на морето, 10. И там ще
ме настави ръката ти, И твоята десница ще ме удържи. 11. Ако река:
Наистина ще ме покрие тъмнината; То и нощта ще бъде виделина
около мене 12. И самата тъмнина не укрива нищо от тебе; И нощта
свети като ден Тебе е тъмнината като виделината. 13. Защото ти си
направил чреслата ми Обвил си ме в утробата на майка ми. 14. Ще те
славя, Защото страшно и чудно съм създаден: чудни са твоите дела; И
това душата ми добре знае. 15. Не се укриха костите ми от тебе Когато
в тайно се създавах, И в дълбините на земята се образувах. 16. Твоите
очи видяха необразуваното ми тяло; И в твоята книга бяха писани
всичките мои удове, Които в дните се образуваха. Когато още ни един
от тях не съществуваше. 17. Колко ми са скъпоценни твоите
помишления, Боже! Колко е голямо числото им! 18. Ако искам да ги

изброя, от пясъка са по многочислени; Събуждам се, и още съм с тебе.
19. Наистина ще убиеш нечестивите, Боже: Отдалечете се прочее от
мене, мъже кръвници. 20. Защото говорят против тебе лукаво:
Враговете ти вземат напразно твоето име. 21. Не мразя ли, Господи,
онези, които мразят тебе? И не гнуся ли се от онези които се подигат
върх тебе? 22. Съ съвършена ненавист ги ненавиждам: За неприятели
ги имам. 23. Изкуси ме, Боже, и познай сърдцето ми: Опитай ме, и
познай мислите ми; 24. И виж да ли има в мене беззаконен път; И
води ме по вечния път.

ПСАЛОМ 140.

1. (по Слав. 139.) Първому Певцу. Псалом Давидов. Избави ме, Господи,
от лукав человек: Пази ме от неправеден человек; 2. Които
размишляват зло в сърдце: Всеки ден се събират на бой. 3. Острят
езика си като змиин: Яд аспидов има под устните им. (Села.) 4.
Уварди ме, Господи, от ръцете на нечестивия, Упази ме от неправеден
человек, Които ухитриха да спънат стъпките ми. 5. Горделивите
скриха за мене сет, И с въже разпростряха мрежи край пътя:
Поставиха за мене примки. (Села). 6. Рекох Господу: Ти си Бог мой:
Послушай, Господи, гласа на моленията ми. 7. Господи Боже, сило на
спасението ми, Ти си покрил главата ми в ден на бой. 8. Не давай,
Господи, на нечестивия желанията му, Не оставяй да успее мисълта
му, За да се не възвишат. (Села.) 9. Лукавството на устните на онези
които ме окружават Ще покрие главата им. 10. Въглища разпалени ще
паднат върх тях: Ще бъдат хвърлени в огъня. В ровове дълбоки, за да
се не подигнат вече. 11. Злоезичен человек няма да се утвърди на
земята: Злобата ще прогони неправедния человек доде го погуби. 12.
Зная че Господ ще покаже правосъдие на угнетения, И правда на

сиромасите. 13. Наистина праведните ще славят името ти: Правите ще обитават пред лицето ти.

ПСАЛОМ 141.

1. (по Слав. 140.) Псалом Давидов. Господи, викам към тебе: побързай към мене: Послушай гласа ми когато викам към тебе. 2. Да възлезе пред тебе молитвата ми като темян: Подигането на ръцете ми да бъде като вечерна жъртва. 3. Постави, Господи, стража на устата ми: Пази вратата на устните ми. 4. Да не уклониш сърдцето ми в лукаво нещо За да върша нечестиви дела С человеци които работят беззаконие; Нито да ям от избраните им ястия. 5. Нека ме удари праведният: то е милост; И нека ме обличава: то е миро за глава: Главата ми да го не отхвърли; Защото още и в злощастията им ще се моля за тях. 6. Когато началниците им бъдат хвърлени между каменете Ще чуят думите ми, защото са сладки. 7. Костите ни се разпръсват при устието на гроба Както когато някой оре и цепи земята. 8. Но очите ми, Господи Иеова, гледат към тебе: На тебе уповах, не съсипвай душата ми. 9. Упази ме от сетта която ми поставиха, И от примките на онези, които правят беззаконие. 10. Ще паднат нечестивите заедно в мрежите си; А сам аз да премина неповреден.

ПСАЛОМ 142.

1. (по Слав. 141.) Масхил на Давида. Молитва когато беше в пещерата. С гласа си викам към Господа: С гласа си към Господа се моля. 2. Изливам пред него моленето си: Скърбта си пред него изявявам. 3. Когато духът ми изнемощяваше в мене, Тогаз ти позна пътя ми. Примка скриха за мене На пътя по който ходех. 4. Погледни надясно, и, ето, няма никой да ме познава: Прибежище не се намери за мене: Няма кой да попита за състоянието на душата ми. 5. Към тебе,

Господи, викнах: Рекох: Ти си прибежище мое: Дял мой си в земята на живите. 6. Внимавай на вика ми, Защото съм в голямо унижение. Избави ме от гонителите ми, Защото са по-силни от мене. 7. Изведи из тъмница душата ми За да славя името ти: Праведните ще се съберат около мене Когато ми сториш благодеяние.

ПСАЛОМ 143.

1. (по Слав. 142.) Псалом Давидов. Господи, послушай молитвата ми: Дай ухо на моленията ми: Отвещай ми според истината си, Според правдата си. 2. И не влизай в съд съ раба си; Защото няма да се оправдае пред тебе ни един жив человек. 3. Защото погна неприятелят душата ми: Удари о земята живота ми: Турил ме е да седя в тъмни места Като онези които са отдавна умрели. 4. За то духът ми примира вътре в мене: В мене сърдцето ми е смутено. 5. Напомням си древните дни: Преговарям всичките твои дела, Поучавам се в творенията на ръцете ти. 6. Простирам ръцете си към тебе. Душата ми жаднее за тебе като безводна земя. (Села.) 7. Скоро ме послушай, Господи: духът ми изчезнува: Не скривай лицето си от мене, За да се не уподобя на онези които слазят в рова. 8. Направи ме да чуя рано милостта ти, Защото на тебе съм уповал: Покажи ми пътя по който трябва да ходя, Защото към тебе възнесох душата си. 9. Избави ме от враговете ми, Господи: Към тебе прибегнах. 10. Научи ме да правя волята ти, Защото ти си Бог мой. Духът твой благи да ме настави на права земя. 11. Заради името си, Господи, оживи ме: Заради правдата си изведи душата ми из утеснението. 12. И заради милостта си изтреби враговете ми, И погуби всичките които враждуват против душата ми, Защото аз съм раб твой.

ПСАЛОМ 144.

1. (по Слав. 143.) Псалом Давидов. Благословен Господ, моята крепост,
Който учи ръцете ми на бран, Пръстите ми на бой, - 2. Милостта моя,
твърдинята моя, Високото мое прибежище, и избавителят мой, Щитът
мой на който съм уповал, Който покорява людете ми под мене. 3.
Господи, що е човек та да го познаваш! Син човечески та да
мислиш за него! 4. човек прилича на суета: Дните му са като сянка
която прехожда. 5. Господи, приклони небесата си и слез: Допри се до
горите, и ще задимят. 6. Блесни със светкавица за да ги разпръснеш.
Хвърли стрелите си за да ги смутиш. 7. Простри ръката си от
височината: Избави ме и извлечи ме от много води, От ръката на
иноплеменниците, 8. На които устата говорят суета, И десницата им е
десница на лъжа. 9. Боже, песен нова ще ти възпея, С псалтир
десетострунен ще ти песнопея, 10. Ти който даваш спасение на
царете, И който избавяш раба си Давида от лют меч. 11. Избави ме и
изтръгни ме От ръката на иноплеменниците, На които устата говорят
суета. И десницата им е десница на лъжа. 12. За да бъдат синовете
наши като новосадения Пораснали в младостта си; Дъщерите наши
като краеъгълни камене Издялани за палатно украшение; 13.
Житниците ни пълни Щото да дават всякакъв вид храна; Овците ни
умножаеми с тисящи И десетотисящи по полетата ни; 14. Говедата ни
да са обременени; Да няма нито нападане, ни бягане, Нито вик по
улиците наши. 15. Блажен е този народ който е в такъво състояние!
Блажен е този народ комуто Господ е негов Бог!

ПСАЛОМ 145.

1. (по Слав. 144.) Хвала Давидова. Ще те превъзносям, Боже мой, Царю
мой, И ще благославям твоето име във век века. 2. Всеки ден ще те
благославям; И ще хваля твоето име във век века. 3. Велик е Господ и

много достохвален; И величината му е неизследима. 4. Един род ще хвали делата ти на друг; И ще разказват твоето могущество. 5. Ще преговарям славното великолепие на твоето величество, И чудните твои дела; 6. И ще казват силата на страшните твои дела; И ще разказвам твоето величие. 7. Ще раздават паметта на великата твоя благост, И ще възкликнат заради твоята правда. 8. Милостив и жалостив е Господ, Дълготърпелив и многомилостив. 9. Благ е Господ към всички; И щедротите му са върху всите му творения. 10. Всичките твои творения ще те хвалят, Господи; И преподобните твои ще те благославят. 11. Славата на царството ти ще кажат, И ще разкажат твоето могущество; 12. За да възвестят на человеческите синове за могуществата му, И за славата на великолепието на неговото царство. 13. Твоето царство е царство на всичките векове, И владичеството ти във всеки род и род. 14. Господ поддържа всичките падащи, И възправя всичките сгърбени. 15. Очите на всичките гледат към тебе; И ти им даваш храната на време. 16. Отваряш ръката си И насищаш желанието на всичко живо. 17. Праведен е Господ във всичките си пътища, И благ във всичките свои дела. 18. Господ е близу при всички които го призиват, При всички които го с истина призиват. 19. Изпълнява желанието на тези които му се боят, И виканието им слуша, и избавя ги. 20. Господ пази всички които го обичат; А ще изтреби всичките нечестиви. 21. Устата ми ще говарят хвалата Господня; И всяка плът да благославя светото негово име във век века.

ПСАЛОМ 146.

1. (по Слав. 145.) Алилуя! Хвали, душо моя, Господа. 2. Ще хваля Господа додето съм жив: Ще песнопея на Бога моего додето съм. 3. Не се надейте на князове, На син человечески, от когото няма спасение. 4. Духът му излазя, той се връща в земята си: В този ден погинват

помишленията му. 5. Блажен онзи на когото е помощник Бог Яковов, На когото надеждата е на Господа неговия Бог, 6. Който направи небето и земята, Морето и всичко що е в тях; Който пази вярност във век; 7. Който прави правосъдие на угнетените; Който дава храна на гладните. Господ развързва вързаните; 8. Господ отваря очите на слепите; Господ възправя сгърбените; Господ обича праведните; 9. Господ пази странните; Въздига сирачето и вдовицата; А пътя на нечестивите превраща. 10. Господ ще царува във век, Бог твой, Сионе, в род и род. Алилуя!

ПСАЛОМ 147.

1. (По Слав 146.) Хвалете Господа; защото е добро да пеем Бога нашего; Защото е приятно: хвалата е прилично нещо. 2. Господ гради Ерусалим; Ще събере заточените Израилеви. 3. Изцелява съкрушените в сърдце, И обвързва раните им. 4. Брои множеството на звездите: Нарича ги всички по име. 5. Велик е Господ наш, и силата му велика, Разумът му е безкраен. 6. Господ въздига смирените, А нечестивите унижава дори до земята. 7. Пейте Господу, и благодарете, Песнопейте с китара на Бога нашего, 8. Който покрива небето с облаци; Приготвя дъжд за земята; Прави да изникнува трева по планините; 9. Който дава на скотовете храната им, И на гарвановите пилета които викат към него. 10. Не се радва на конска сила, Нито благоволява в нозете на мъжете. 11. Господ благоволява в онези които му се боят, И в онези които се надеят на неговата милост. 12. (По Слав.147.) (1.) Слави, Ерусалиме, Господа: Хвали Бога твоего, Сионе. 13. (2.) Защото укрепи вереите на твоите врата; Благослови синовете ти всред тебе. 14. (3.) Тури мир в пределите твои; Насища те с тлъстината на пшеницата. 15. (4.) Изпроважда заповедта си на земята: Словото му тича много бърже. 16. (5.) Дава сняг като вълна; Разсява

сланата като пепел; 17. (6.) Хвърля леда си като уломци: Пред мраза му кой може устоя? 18. (7.) Изпроважда словото си и ги разтопява: Прави вятъра си да духа, и водите текат. 19. (8.) Възвещава словото си на Якова, Повеленията си и съдбите си на Израиля. 20. (9.) Не е направил така на никой друг народ; И те не са познали съдбите му. Алилуя!

ПСАЛОМ 148.

1. Алилуя! Хвалете Господа от небесата: Хвалете го в горните селения. 2. Хвалете го, всички ангели негови: Хвалете го, всички сили негови. 3. Хвалете го, слънце и луно; Хвалете го, всички светли звезди. 4. Хвалете го, небеса небесни, И води които сте над небесата. 5. Да хвалят името Господне; Защото той заповяда, и създадоха се; 6. И утвърди ги във век века; Тури ред, който няма да премине. 7. Хвалете Господа от земята, Лами и всички бездни, 8. Огън и град, сняг и пара, Бурен вятър който извършва словото му, 9. Гори и всички хълмове, Дървета плодоносни и всички кедри, 10. Зверове и всички скотове, Гадове и птици крилати, 11. Земни царе и всички люде, Князове и всички земни съдии, 12. Юноши и деви, Старци и млади, 13. Да хвалят името Господне; Защото само неговото име е превъзнесено, Славата му е над земята и над небето. 14. И той възвиси рога на народа си, Славата на всичките си преподобни, За Израилевите синове, народ който е близу при него. Алилуя!

ПСАЛОМ 149.

1. Алилуя! Пейте Господу песен нова, Хвалението му в събранието на преподобните. 2. Да се весели Израил за Създателя си: Сионовите синове да се радват за Царя си. 3. Да хвалят името му с ликуване, С тъпан и китара да му песнопеят. 4. Защото Господ благоволява в

людете си. Ще прослави смирените със спасение. 5. Преподобните ще тържествуват в слава, Ще се радват на одровете си. 6. Божиите пения ще бъдат в устата им, И меч от двете страни остър в ръката им, 7. За да правят отмъщение на езичниците, Наказание на народите, 8. За да вържат царете им с вериги, И благородните им с железни окови. 9. За да направят върх тях написания съд. Тая чест принадлежи на всичките негови преподобни. Алилуя.

ПСАЛОМ 150.

1. Алилуия! Хвалете Бога в светилището му; Хвалете го в твърдта на силата му 2. Хвалете го за могуществото му; Хвалете го според голямото негово величество. 3. Хвалете го с тръбен глас; Хвалете го с псалтир и китара. 4. Хвалете го с тъпан и ликуване; Хвалете го със струни и със свирки. 5. Хвалете го с доброгласни кимвали; Хвалете Го с възклицателни кимвали. 6. Всяко дихание да хвали Господа. Алилуйа!

ПРИТЧИ

ГЛАВА 1.

1. Притчи на Соломона Давидовия син, царя Израилев, 2. За да познае
някой мъдрост и учение, За да разбере думи на благоразумие, 3. За да
приеме учение в разум, В правда, съдба, и правота, 4. За да даде
остроумие на простите, И на младия знание и разсъждение. 5.
Мъдрият нека слуша и е стане по-мъдър, И разумният е придобие
разсмотрение; 6. За да разумява притча, и иносказание, Реченията на
мъдрите, и гаданията им. 7. Начало на мъдростта е страх Господен:
Безумните презират мъдростта и учението. 8. Слушай, сине мой,
поучението на отца си, И не отхвърляй наставлението на майка си; 9.
Защото те ще са венец от благодат за главата ти, И огърлие около
врата ти. 10. Сине мой, ако поискат грешните да те примамят, Да не
съизволиш; 11. Ако рекат: Ела с нас; Да направим засада за кръв, Да
причакаме без причина неповинния; 12. Както ад да ги погълнем
живи, И цели както слазящите в рова; 13. Ще намерим всякакъв
скъпоценен имот, Ще напълним домовете си с користи: 14. Тури
жребия си между нас, Една кесия да имаме всинца; 15. Сине мой, не
ходи на път с тях; Въздържай ногата си от пътеките им; 16. Защото
техните нозе тичат към злото, И спешат да проливат кръв. 17.
Наистина напразно се простира мрежа Пред очите на всяка птица. 18.
И те правят засада против своята си кръв, Причакват своите си души.
19. Такива се пътищата на всеки лихоимец: Лихоимството отнема
живота на обладаните от него. 20. Мъдростта възглашава вън, Издава
гласа си по стъгдите, 21. Вика по главните места на тържищата, Въ
входовете на портите, Възвещава през града думите си: 22. До кога,
глупави, ще обичате глупостта, И присмивателите ще се наслаждават
в присмиванията си, И безумните ще мразят знанието? 23. Обърнете
се към моите обличения; Ето, аз ще излея духа си на вас, Ще ви
направя да разумеете словата ми. 24. Понеже аз викнах, а вие не

послушахте, Простирах ръката си, и никой не внимаваше, 25. Но
отхвърлихте всичкия ми съвет, И обличението ми не рачихте, - 26. И
аз ще се присмея на гибелта ви; Ще се зарадвам когато ви нападне
страхът ви. 27. Когато страхът ви нападне като запустителна буря, И
гибелта ви се устреми като вихрушка, Когато скърб и утеснение
дойдат на вас, 28. Тогаз ще ме призоват, но аз не ще отговоря;
Ревностно ще ме търсят, но няма да ме намерят. 29. Понеже намразиха
знанието, И страха Господен не избраха, 30. Не рачиха съвета ми,
Презряха всичкото ми обличение, 31. За то ще ядат от плодовете на
своя си път, И ще се наситят от своите си намислювания. 32. Защото
глупавите ще ги умъртви престъплението им, И безумните ще ги
погуби небрежението им ; 33. Но този който ме слуша ще живее в
безопасност. И ще е в тишина без да се бои от зло.

ГЛАВА 2.

1. Сине мой, ако приемеш думите ми, И скриеш заповедите ми при
себе си, 2. Ако имаш ухото си внимателно в мъдрост, Сърдцето си
склонно в разум, 3. И ако призовеш благоразумието, И възвисиш глас
към разума, 4. Ако го потърсиш като сребро, И го подириш като
съкровища, 5. Тогаз ще разумееш страха Господен, И ще намериш
Божието познание. 6. Защото Господ дава мъдрост; Из устата му
излазят знание и разум. 7. Съкровиществува спасение за правите
Щит е на ходещите в цялост. 8. Защищава пътищата на правдата, И
съхранява пътя на преподобните си. 9. Тогаз ще разумееш правда и
съд И правота, - всеки добър път. 10. Ако влезе мъдрост в сърдцето ти,
И знание услаждава душата ти, 11. Разсъждение ще те пази,
Благоразумие ще те съхранява; 12. За да те освобождава от лош път,
От человека който говори строптиво, 13. От онези които оставят
пътищата на правостта, За да ходят в пътищата на тъмнината, 14.

Които се наслаждават за да правят зло, Радват се за строптивостите на злите, 15. На които пътищата са криви И пътеките им строптиви; 16. За да те избави от людска жена, От чужда която ласкае с думите си, 17. Която е оставила другаря на младостта си, И е забравила завета на Бога своего; 18. (Защото домът й низводи при смъртта, И стъпките й при мъртвите; 19. Всички които влазят при нея не се връщат, Нито стигат пътищата на живота); 20. За да ходиш ти в пътя на добрите, И да пазиш пътеките на праведните. 21. Защото правите ще се населят на земята, И непорочните ще останат на нея. 22. А нечестивите ще се отсекат от земята, И законопрестъпниците ще се изкоренят от нея.

ГЛАВА 3.

1. Сине мой, не забравяй закона ми, И сърдцето ти да пази заповедите ми; 2. Защото дългота на дни, и лета на живот, И мир ще ти притурят те. 3. Милост и истина да те не оставят; Вържи ги около врата си; начертай ги на плочата на сърдцето си. 4. Така ще намериш благодат и добромислие Пред Бога и человеците. 5. Уповай на Господа от всичкото си сърдце, И не се облягай на своя разум. 6. Във всичките си пътища познавай него; И той ще оправя стъпките ти. 7. Не мечтай себе си мъдър; Бой се от Господа, и уклонявай се от зло; 8. То ще е здраве в жилите ти И мозък в костите ти. 9. Почитай Господа от имота си И от начатките на всичкия си доход; 10. И ще се изпълнят житниците ти с изобилие, И жлебовете ти ще се преливат с ново вино. 11. Сине мой, не презирай наказанието Господне, И да ти не дотегнува когато те обличава той; 12. Защото Господ обличава когото обича, Както и отец сина когото милва. 13. Блажен человек който е намерил мъдрост, И человек който е придобил разум; 14. Защото нейната търговия е по-добра от търговията на сребро, И печалбата й от чисто злато. 15. По-скъпоценна е от многоценни камене; И всичко

каквото би пожелал ти не се сравнява с нея. 16. Дългота на дни е в
десницата й, А в левицата й богатство и слава. 17. Пътищата й са
пътища приятни, И всичките й пътеки мир. 18. Дърво на живот е за
тези които я пригръщат; И блажени са които я държат. 19. С мъдрост
основа земята; Утвърди небесата с разум. 20. чрез неговото знание се
отвориха бездните, И от облаците капе роса. 21. Сине мой, да се не
отдалечат тези неща от очите ти; Пази здравомислие и разсъждение;
22. И ще бъдат живот на душата ти И благодат на врата ти. 23. Тогаз
ще ходиш безопасно в пътя си, И ногата ти не ще се спъне. 24. Когато
лягаш не ще се страхуваш; Ей ще лягаш, и сънът ти ще е сладък. 25.
Не ще се боиш от внезапен страх, Нито от погибелта на нечестивите
когато нападне; 26. Защото Господ ще бъде упование твое, Ии ще
упази ногата ти да се не хване. 27. Не отричай доброто към онези на
които се стои Когато ти дава ръка да го направиш. 28. Не казвай на
ближния си: Иди и върни се пак, и утре ще ти дам, Като го имаш при
себе си. 29. Не крой зло против ближния си Който с уверение живее
при тебе. 30. Не се карай с някого без причина, Като не ти е направил
зло. 31. Не ревнувай на насилник человек, И не избирай ни един от
пътищата му; 32. Защото Господ се гнуси от строптивия, А тайната
му е с праведните. 33. Проклетия от Господа е в дома на нечестивия; А
благославя той жилището на праведните. 34. Наистина той се
присмива на присмивателите; А на смирените дава благодат. 35.
Мъдрите ще наследят слава; А повишението на безумните ще е
безчестие.

ГЛАВА 4.

1. Послушайте, чада, бащино поучение, И внимавайте да се научите
разум: 2. Защото ви давам добро учение: Не оставяйте наставлението
ми. 3. Защото и аз бях син на отца си, Гален и един на майка си: 4. И

той ме наставляваше и говореше ми: Нека държи сърдцето ти думите ми: Пази заповедите ми, и ще живееш. 5. Придобий мъдрост, придобий разум: Не я забравяй, нито да се уклониш от думите на устата ми. 6. Не я оставяй, и ще те пази: Обичай я, и ще те варди. 7. Най-главното е мъдрост: придобивай мъдрост: И при всичкото си придобиване придобивай разум. 8. Въздигай я, и ще те възвиси: Ще те прослави когато я пригърнеш. 9. Ще положи на главата ти венец на благодат: Ще ти даде корона на слава. 10. Слушай, сине мой, и приими думите ми; И ще се умножат годините на живота ти. 11. Наставлявал съм те в пътя на мъдростта: Водил съм те по прави пътеки. 12. Когато ходиш, стъпките ти не ще бъдат утеснени; И когато тичаш няма да се спънеш. 13. Хвани се за поучението: недей го оставя: Пази го, понеже то е животът ти. 14. Не влизай в пътеките на нечестивите, И не ходи в пътя на лошите. 15. Отбягвай от него, не минувай през него, Уклони се от него, и замини. 16. Защото те не заспиват ако не сторят зло; И сън ги не хваща ако не спънат: 17. Понеже ядат хляб на нечестие, И пият вино на насилство. 18. Но пътят на праведните е като виделото на разсъвнуването, Което свети повече и повече доде стане съвършен ден. 19. Пътят на нечестивите е като тъмнина: Не знаят от що се спъват. 20. Сине мой, внимавай в думите ми: Приклони ухото си към говоренията ми. 21. Да се не отдалечат от очите ти: Пази ги вътре в сърдцето си; 22. Защото са живот за тези които ги намерват, И изцеление на всичката им плът. 23. С най-голямо пазене пази сърдцето си: Защото от него са изворите на живота. 24. Отхвърли от себе си строптиви уста, И отдалечи от себе си развращени устни. 25. Очите ти нека гледат право; И клепачите ти нека бъдат оправени пред тебе. 26. Уравнявай ходенето на нозете си; И всичките ти пътища ще се оправят. 27. Не се отбивай ни на дясно ни на ляво: Уклони ногата си от зло.

ГЛАВА 5.

1. Сине мой, внимавай в мъдростта ми, Приклони ухото си в разума
ми; 2. За да съхраняваш разсъждение, И устните ти да пазят знание. 3.
Защото от устните на чуждата жена капе мед от сотъ, И небцето й е
по-меко от елей: 4. Но сетнините й са горчиви като пелин, Остри като
меч от две страни изострен. 5. Нозете й слазят в смърт: Стъпките й
достигат до ад. 6. За да не разсъдиш пътя на живота, Нейните пътеки
са непостоянни, та да ги не познаеш ти. 7. И сега, чада, послушайте
ме, И не отстъпвайте от думите на устата ми. 8. Отдалечи пътя си от
нея, И не приближавай се при вратата на дома й, 9. За да не дадеш
честта си на други, И годините си на немилостивите; 10. За да се не
наситят чужди от имота ти, И трудовете ти да не идат в чужд дом; 11.
А ти да въздишаш в сетнините си, Когато плътта ти и тялото ти се
изнурят, 12. И да казваш: Как намразих поучението, И сърдцето ми
презря обличението, 13. И не послушах гласа на учителите си, Нито
приклоних ухото си към наставниците си! 14. Малко остана да се
намеря в всяко зло Всред събранието и сонмището. 15. Пий вода от
щерната си, И оназ която извира от кладенеца ти. 16. Нека се изливат
вън твоите извори Като водни отоци по стъгдите. 17. Да бъдат те на
самаго тебе, А не и на чужди с тебе. 18. Да бъде благословен твоят
източник: И весели се с жената на младостта си. 19. Тя да ти бъде като
елен рачителна и сърна мила: Нейните гърди да те напояват въ всяко
време: Възхищавай се всякога от любовта й. 20. И защо, сине мой, да
се възхищаваш от чужда, И искаш да пригръщаш пазухата на чужда
жена? 21. Понеже пътищата на человека са пред очите на Господа; И
той измерва всичките му пътеки. 22. Нечестивия ще го хванат своите
му беззакония: И с въжата на греха си ще бъде уловен. 23. Той ще
умре без поучение, И от множеството на безумието си ще се заблуди.

ГЛАВА 6.

1. Сине мой, ако си станал поръчник за приятеля си, Или си дал ръка
за някого чужд, 2. Впримчил си се с думите на устата си, Хванал си се
с думите на устата си. 3. Направи прочее това, сине мой, и отърви се
Понеже си паднал в ръцете на приятеля си, - Иди, припадни, и
принуди приятеля си. 4. Не давай сън на очите си, Нито дремане на
клепачите си: 5. Отърви се като сърна от ръката на ловец, И като
птица от ръката на птицеловец. 6. Иди при мравката, о лениве,
Прегледай пътищата й и стани мъдър, - 7. Която, ако и да няма
началник, Настоятел, или управител, 8. Приготвя храната си лете,
Събира храната си в жетва. 9. До кога ще спиш, лениве? Кога ще
станеш от съна си? 10. Малко спане, малко дремане, малко сгъване на
ръце за сън: 11. После сиромашията ти дохожда като пътник, И
скудостта ти като оръжен мъж. 12. Лошият человек, беззаконният
человек, Ходи с развратни уста, 13. Намигнува с очите си, Дава знак с
нозете си, Учи с пръстите си, 14. Има развратно сърдце във всяко време,
Крои зло, сее раздори: 15. За това внезапно ще дойде погибелта му:
Тутакси ще се съкруши неизцелимо. 16. Тия шест мрази Господ, И
седем са мерзост на душата му: - 17. Очи горделиви, език лъжлив, И
ръце които проливат кръв неповинна, 18. Сърдце което крои лоши
намислювания, Нозе които тичат скоро да правят зло, 19. Свидетел
лъжлив който говори лъжа, И онзи който сее раздори между братя. 20.
Сине мой, пази заповедта на отца си, И не отхвърляй закона на майка
си. 21. Вържи ги за всегда за сърдцето си, И обвий ги около врата си.
22. Кога ходиш ще те води; Кога спиш ще те пази; Кога се събудиш
ще се разговаря с тебе. 23. Защото заповедта е светилник, И законът е
светлина, И поучителните обличения са път на живот, 24. За да те
пазят от лоша жена, От ласкателния език на чужда жена. 25. Да не
похотствуваш хубостта й в сърдцето си: Да те не улови с клепачите

си. 26. Защото поради блудница жена достига някой в нужда за уломък хляб, А прелюбодейцата лови многоценната душа. 27. Може ли някой да тури огън в пазухата си, И дрехите му да не изгорят? 28. Може ли някой да ходи поразпалени въглища, И нозете му да не изгорят? 29. Така който влязва при жената на ближния си, Който се прикосне при нея, не ще бъде неповинен. 30. Крадецът не бива толкоз презираем Ако краде да насити душата си когато е гладен; 31. А ако се хване ще отдаде седмократно, Ще даде всичкия имот на къщата си. 32. Но който прелюбодейства с жена, той е лишен от ум: Погибел принася на душата си който прави това. 33. Биения и безчестие ще намери; И срамът му няма да се заглади. 34. Защото ревнуванието е неистовство на мъжа; И не ще да помилва в деня на отмъщението. 35. Не ще да приеме никакъв изкуп, Нито ще се умилостиви ако и да умножиш даровете.

ГЛАВА 7.

1. Сине мой, пази думите ми, И скрий заповедите ми при себе си. 2. Пази заповедите ми и ще живееш, - И учението ми, като зеницата на очите си. 3. Вържи ги за пръстите си, Начертай ги на плочата на сърдцето си. 4. Речи на мъдростта: Ти си ми сестра; И наречи разума сродник; 5. За да те пазят от людска жена, От жена чужда която ласкае с думите си. 6. Понеже от прозореца на дома си, През решетката си, надникнах, 7. И видях между безумните, Съгледах между младите, едного юноша лишен от ум, 8. Който минуваше през улицата при ъгъла й, И отиваше в пътя към къщата й, 9. Вечер в стъмнуването на деня, В тъмнината на нощта и в мрака; 10. И, ето, насреща му жена Облечена като блудница, и със сърдце лъстиво; 11. (Бледива и упорита; Нозете й не се спират в дома й; 12. Сега вън, сега о улиците, И причаква при всеки ъгъл; 13. И хвана го и целуваше го, И с

безстидно лице му говореше: 14. Имам жъртви примирителни: Днес изпълних обричанията си; 15. За то излязох да те посрещна, С желание да видя лицето ти, и намерих те; 16. Постлала съм одъра си с покривки, С шарени ковери от Египетска прежда; 17. Покадила съм леглото си Със смирна, алой, и корица; 18. Ела, да се наситим в рачителство до зори, Да се насладим в любов; 19. Защото мъж ми не е у дома; Отиде на далечен път; 20. Взе мешеца със сребро в ръката си: В пълнолуние ще се върне в дома си. 21. Прелъга го с многото си предумвания, Привлече го с ласкателството на устните си. 22. Тутакси той тръгна подире й Както отхожда говедо на клане, Или както безумен вързан на наказание, 23. Доде стрела рониже дроба му, - Както птица спеши в сеть И не знае че е против живота й. 24. Сега прочее, чада, послушайте ме, И внимавайте в думите на устата ми. 25. Да се не уклонява сърдцето ти в пътищата й: Да не се заблудиш в пътеките й; 26. Защото мнозина е направила да паднат ранени; И силни са всичките убити от нея. 27. Домът й е пътища към ад, Които низводят в смъртните клетове.

ГЛАВА 8.

1. Не вика ли мъдростта? И не издава ли разумът гласа си? 2. Стои тя по върха на високите места, над пътя, Всред пътеките. 3. Възглашава при портите, във входа във града, Във входа на вратата: - 4. Към вас, человеци, викам, И гласът ми е към человеческите синове. 5. Глупави, придобийте остроумие; И безумни, придобийте разумливо сърдце. 6. Послушайте; защото ще говоря изящни неща, И устните ми ще произносят правото. 7. Защото езикът ми ще говори истина; А нечестието е мерзост на устните ми. 8. Всичките думи на устата ми са с правда; Няма в тях нищо лъстиво или строптиво. 9. Те всички са ясни за оногоз който разумява, И прави за тези които намерват

знание. 10. Приимете учението ми, а не сребро, И знание овече нежели злато избрано; 11. Защото мъдростта е по-добра от многоценни камене; И всичко желателно не се сравнява с нея. 12. Аз мъдрост обитавам съ остроумието, И изнамервам знание на умни измишления. 13. Страхът Господен е да мрази някой злото. Аз мразя високоумие, и гордост, И лукав път, и стропливи уста. 14. Мой е съветът и правомислието; Аз съм разум: силата е моя. 15. чрез мене царете царуват, И началниците узаконяват правда. 16. чрез мене князовете началствуват, И големците, и всичките земни съдии. 17. Аз обичам които ме обичат; И които ме търсят ще ме намерят. 18. Богатството и славата са с мене, Изящният имот и правдата. 19. Плодовете ми са по-добри от злато и от най-чисто злато, И приходите ми от избрано сребро. 20. Ходя по пътя на правдата, Между пътеките на правосъдието, 21. За да направя да наследят имот тези които ме обичат, И да напълня съкровищата им. 22. Господ ме имаше в началото на пътя си, Преди делата си отдавна. 23. От века бидох помазана, от начало, Преди създанието на земята. 24. Родих се когато нямаше бездните, Когато нямаше източниците които изобилват с вода. 25. Преди горите да се поставят, Преди хълмовете, аз бях родена, 26. Като още не беше направил земята, нито полета, Нито върхове от пръстта на вселената. 27. Когато готвеше небесата, аз бях там, Когато начертаваше кръг над лицето на бездната, 28. Когато утвърждаваше облаците горе, Когато укрепяваше източниците на бездната, 29. Когато полагаше закона си на морето Да не престъпят водите повелението му, Когато нареждаше основанията на земята, 30. Тогаз бях при него и устроявах всичко; И аз му бях наслаждение всеки ден, И веселях се всякога пред него. 31. Веселях се на обитаемата негова земя; И наслаждението ми беше с човеческите синове. 32. Сега прочее, послушайте ме, о чада; И блажени са които пазят пътищата

ми. 33. Послушайте поучение и ставайте мъдри, И не отхвърляйте го. 34. Блажен този человек който ме слуша, И бди всеки ден при моите двери, И очаква при стълповете на вратата ми. 35. Защото който ме намери ще намери живот, И ще вземе благословение от Господа; 36. А който съгреши против мене своята си душа онеправдава; Всички които ме мразят обичат смъртта.

ГЛАВА 9.

1. Мъдростта съгради дома си; Издяла седемте свои стълпове; 2. Закла което имаше за клане: Смеси виното си, и приготви трапезата си; 3. Проводи слугините си, Вика по високите места на града: 4. Който е глупав да се отбие тук; И към лишените от ум говори; 5. Елате, яжте от хляба ми, И пийте от виното което размесих: 6. Оставете глупостта и живи бъдете; И ходете в пътя на разума. 7. Който учи присмивателя взема на себе си безчестие; И който обличава нечестивия взема на себе си порок. 8. Не обличавай присмивател, за да те не намрази: Обличавай мъдър, и ще те възлюби. 9. Давай наставление на мъдър, и ще бъде по-мъдър; Учи праведен, и е нарасте в учение. 10. Начало на мъдростта е страх Господен; И познаването на Светаго е разум. 11. Защото чрез мене ще се умножат дните ти, И ще ти се притурят години на живот. 12. Ако си мъдър, мъдър си за себе си; Ако ли си присмивател, ти сам ще страдаш. 13. Жена безумна е бледива, Глупава, и нищо не знае; 14. Седи при вратата на къщата си на стол, Въ високите места на града, 15. И кани тези които минуват, Които вървят право в пътя си; 16. Който е безумен, нека се отбие тук; И към лишения от ум говори; 17. Крадените води са сладки, И скришно вземаний хляб е приятен. 18. Но той не знае, че са там мъртвите, И в дълбочините адови поканените от нея.

ГЛАВА 10.

1. Притчи Соломонови. Син мъдър весели отца; А син безумен скърб е
на майка си. 2. Съкровища от неправди не ползуват; А правдата
освобождава от смърт. 3. Господ не е остави да гладува душата на
праведния; Но отхвърля желанието на нечестивите. 4. Ленивата ръка
докарва сиромашия; А ръката на радивия обогатява. 5. Който събира
лятно време, той е син разумен; А който спи в жетва, той е син който
докарва срам. 6. Благословения почиват на главата на праведния; А
неправда ще покрие устата на нечестивите. 7. Поменът на праведния е
с благословение; А името на нечестивите ще изгние. 8. Мъдрий в
сърдце ще приеме заповеди; И безумний в устни ще се подплъзне. 9.
Който ходи с непорочност ходи безопасно; А който изкривява
пътищата си ще се познае. 10. Който намигнува с око докарва скърб;
А безумний в устни ще се подплъзне. 11. Устата на праведния са
източник на живот; А устата на нечестивите неправда ще покрие. 12.
Омразата повдига раздори; Но любовта покрива всичките погрешки.
13. В устните на разумния се намира мъдрост; А тоягата е за гърба на
лишения от ум. 14. Мъдрите съкровиществуват знание; А устата на
безумния са близу при погибел. 15. Имотът на богатия е укрепеният
негов град; А погинване на нищите е тяхната сиромашия. 16. Делата
на праведния са за живот; Плодът на нечестивия е за грях. 17. Който
пази поучението върви към живот; А който пренебрегва обличението
заблуждава се. 18. Който покрива омраза има лъжливи устни; И който
изважда клевета безумен е. 19. В многословието неизбежен е грехът;
Но който въздържа устните си разумен е. 20. Езикът на праведния е
избрано сребро: Сърдцето на нечестивите е нищожно. 21. Устните на
праведния пасат мнозина; А безумните умират от недостатък на ума.
22. Благословението Господне обогатява; И Господ не ще притури
скърб при него. 23. Като смях е на безумния да струва зло; А

мъдростта принадлежи на разумния човек. 24. Страхът на
нечестивия ще го постигне; А желанието на праведните ще се
изпълни. 25. Както прехожда вихрушката, така нечестивият не
съществува вече; А праведният има вечно основание. 26. Както е
оцетът за зъбите и димът за очите, Така е ленивият за онези които го
проваждат. 27. Страхът Господен придава дни; А годините на
нечестивите ще се скратят. 28. Надеждата на праведните ще е радост;
Ожиданието на нечестивите ще погине. 29. Пътят Господен е крепост
на непорочния, А гибел за делателите на беззаконието. 30.
Праведният във век няма да се поклати; А нечестивите няма да населят
земята. 31. Устата на праведния изтакат мъдрост; А лъстивий език ще
се отреже. 32. Устните на праведния познават благоприятното, А
устата на нечестивите строптивото.

ГЛАВА 11.

1. Лъжливи къпони са мерзост Господу; А прави драмове са
благоугодни нему. 2. Дойде ли гордост, дохожда и срам; А мъдростта
е със смирените. 3. Целостта на правите ще ги ръководи; А
развратността на коварните ще ги погуби. 4. Богатството не ползува в
ден на гняв; А правдата избавя от смърт. 5. Правдата на непорочния
ще оправи пътя му, А нечестивият ще падне чрез нечестието си. 6.
Правдата на правите ще ги избави; А беззаконните ще се хванат в
злобата си. 7. Когато нечестивий човек умира, ожиданието му
погинва; Погинва и надеждата на беззаконните. 8. Праведният се
отървава от утеснение; А вместо него влазя нечестивият. 9. Лицемерът
с уста погубя ближния си; Но праведните ще се избавят със знанието.
10. Когато праведните успяват градът се весели; И когато нечестивите
погинват радост става. 11. чрез благословението на праведните градът
се възвишава; А чрез устата на нечестивите съсипва се. 12.

Скодоумний презира ближния си; А благоразумний человек мълчи. 13. Одумникът обхожда и открива тайните; А верний духом потаява работата. 14. Дето няма смотрение народът пада; А в многото съветници има спасение. 15. Който се поручава за другиго ще пострада зло; А който мрази поръчителството безопасен е. 16. Благодатната жена придобива чест; И силните придобиват богатство. 17. Милостивий человек благотвори на душата си; А жестокият смущава плътта си. 18. Нечестивият работи лъжлива работа; А който сее правда ще има истинна заплата. 19. Както правдата е близу до живот, Така който се стреми към злото близу е до смъртта си. 20. Развращените в сърдце мерзост са Господу; А непорочните в пътя си угодни са нему. 21. Ръка на ръка и да се рисъедини, нечестивият не ще остане ненаказан; А семето на праведните ще се избави. 22. Както е златна обеца на свиня на носа, Така е хубава жена без разсъждение. 23. Желанието на праведните е само добро; Ожиданието на нечестивите е гняв. 24. Един разпръсва, но повече изобилва; А друг пастри без мяра, но пак достига в скудост. 25. Благотворителната душа ще се огои; И който пои, ще бъде напоен и той. 26. Който задържа жито ще бъде проклет от народа; А който продава, благословение ще бъде на главата му. 27. Който има усърдие за доброто ще придобие благоволение; Но който иска злото, то ще и да дойде върх него. 28. Който се надее на богатството си ще падне; А праведните като леторасъл ще прозябнат. 29. Който смущава дома си ще наследи вятър; И безумният ще бъде раб на мъдрия в сърдце. 30. Плодът на праведния е дърво на живот; И който придобива души мъдър е. 31. Ето, праведният приима въздаяние на земята, - Колко повече нечестивият и грешният!

ГЛАВА 12.

1. Който обича поучение обича знание; Но който мрази обличение
безумен е. 2. Добрият намира благоволение от Господа; А ще осъди
Той коварния. 3. человек не ще се утвърди чрез беззаконие; А коренът
на праведните не ще се поклати. 4. Добродетелната жена е венец на
мъжа си; А която докарва срам, като гнилост е в костите му. 5.
Мислите на праведните са справедливост; А намеренията
нанечестивите са коварство. 6. Думите на нечестивите са засада за
кръв; А устата на правите ще ги избавят. 7. Нечестивите се съсипват,
и няма ги; А домът на праведните ще пребивава. 8. человек се
похвалява според разума си; А строптивий в сърдце ще бъде в
поругание. 9. По-добър е презираемий който има слуга От тогоз
който се тщеслави и няма хляб. 10. Праведний се грижи за живота на
скота си; А утробите на нечестивите са немилостиви. 11. Който работи
земята си ще се насити с хляб; А който следва суетните оскуден е от
разум. 12. Нечестивият търси корист както злите; Но коренът на
праведния дава плод. 13. От греха на устните се впримча нечестивият;
А праведният ще излезе от утеснение. 14. От плода на устата си
человек ще се насити с добрини; И според делата на ръцете на
человека ще се върне въздаянието нему. 15. Пътят на безумния е прав
в очите му; А който слуша съвети, той е мъдър. 16. Безумният явява
тутакси гнева си; А благоразумният покрива укора. 17. Който говори
истина възвестява правото, А лъжесвидетелят лъст. 18. Понякога
несмисленото говорене пронизва като с нож; А езикът на мъдрите е
изцеление. 19. Устните на истината ще бъдат постоянни винаги; А
лъжливий език ще бъде само минутен. 20. Лъст има в сърдцето на
тези които изхитруват зло, А веселие на тези които съветват за мир.
21. Никаква повреда не ще се случи на праведния; А нечестивите ще
се изпълнят със зло. 22. Лъжливите устни са мерзост Господу; А които

правят истината приятни са нему. 23. Благоразумний човек покрива знанието си; А сърдцето на безумните изказва глупост. 24. Ръката на прилежливите ще властвува; А ленивите ще бъдат поддanни. 25. Скръбта в сърдцето на человека го смирява; А добрата дума го весели. 26. Праведният пътеводи ближния си; А пътят на нечестивите ги въвожда в заблуждение. 27. Ленивият не пече лова си; А на радивия человек имотът е многоценен. 28. В пътя на правдата има живот; И шествието на пътя й не завожда в смърт.

ГЛАВА 13.

1. Мъдрий син приема отеческото поучение; А присмивателят не слуша обличение. 2. От плодовете на устата си ще се храни человек с добрини, А душата на беззаконниците с насилство. 3. Който пази устата си упазва душата си; А който много отваря устните си ще погине. 4. Душата на ленивия желае, и няма; А душата на радивите ще се угои. 5. Праведният мрази лъжлива дума; А нечестивият причинява срамота и безчестие. 6. Правдата съхранява ходещия непорочно; А нечестието съсипва грешния. 7. Някой се прави богат, а няма нищо; А някой се прави сиромах, но има имот много. 8. Избавление на душата на человека е богатството му; А сиромахът не чуе само обличение. 9. Виделото на праведните е весело; А светилникът на нечестивите ще угасне. 10. Само от гордост произхожда препиране; А мъдростта е с онези които приемат съвети. 11. Богатство придобивано от суета ще намалее; А който събира с ръката си ще го умножи. 12. Ожидане отлагано изнемощева сърдцето; А постигнато желание е дърво на живот. 13. Който презира словото ще погине; А който почита заповедта ще приеме въздаяние. 14. Учението на мъдрия е извор на живот, И отдалечава от сетите на смъртта. 15. Благ разум дава благодат; А пътят на беззаконниците е

жесток. 16. Всеки благоразумен върши работа със знание; А
безумният открива глупост. 17. Злий вестител пада в зло; А верний
посланник е изцеление. 18. Сиромашия и срам ще постигнат тогоз
който отхвърля поучение; А който пази обличение почтен ще бъде.
19. Изпълнено желание весели душата; А на безумните е гнусно да се
уклоняват от злото. 20. Който ходи с мъдри ще бъде мъдър; А
другарът на безумните ще се развратил. 21. Зло гони грешните; А на
праведните ще се въздаде добро. 22. Добрият оставя наследие на
синове и внуци; А богатството на грешния се пази за праведния. 23.
Нивата на сиромасите има много храна; Но някои погинват от нямане
на съд. 24. Който щади тоягата си мрази сина си; Но който го обича
наказва го с време. 25. Праведний яде до насищане на душата си; А
търбухът на нечестивите ще бъде в лишение.

ГЛАВА 14.

1. Всяка мъдра жена съградява дома си; А безумната го събаря с
ръцете си. 2. Който ходи в правотата си бои се от Господа; Но
строптивий в пътищата си презира го. 3. В устата на безумния е
пръчката на гордостта; А устните на мъдрите ще ги пазят. 4. Дето
няма говеда яслите са чисти; Но изобилието на произведенията е в
силата на воловете. 5. Истинний свидетел не лъже; А лъжливий
свидетел излива лъжи. 6. Присмивателят търси мъдрост, и не намерва;
А за разумния е лесно ученето. 7. Замини безумния человек Когато си
узнал че няма разумни устни. 8. Мъдростта на благоразумния е да
познава пътя си; А глупостта на безумните е заблуждение. 9.
Безумните се смеят на беззаконието; А всред правите има
благоволение. 10. Сърдцето познава своята си горест; И чужд не
участвува в радостта му. 11. Къщата на нечестивите ще се събори; Но
шатърът на правите ще цъвти. 12. Има път който се види прав на

человека; Но краят му е пътища към смърт. 13. Още и в смеха
сърдцето има болката си; И на радостта свършекът е скръб. 14.
Развратний в сърдце от пътищата си ще се насити, И добрият человек
от себе си. 15. Простият вярва на всяка дума; А благоразумният
внимава в пътеките си. 16. Мъдрият се бои, И уклонява се от злото; А
безумният хвърля се напред, и бива смел. 17. Острояростният прави
несмислено; И зломисленият человек е омразен. 18. Безумните
наследват глупост; А благоразумните се венчават със знание. 19.
Злите се кланят пред добрите, И нечестивите във вратата на
праведния. 20. Сиромаха го мрази даже и ближният му; А на богатия
приятелите са много. 21. Който презира ближния си съгрешава; А
който помилва сиромасите блажен е. 22. Не заблуждават ли се които
измислюват зло? Но милост и истина ще бъде на тези които
измислюват добро. 23. От всеки труд има полза, А от бледословието
на устните само скудост. 24. Венец на мъдрите е богатството им:
Преимуществото на безумните е глупостта. 25. Истинний свидетел
избавя души; А лъстивий излива лъжи. 26. В страха от Господа има
крепко упование; И неговите чада ще имат прибежище. 27. Страхът
Господен е източник на живот, И отдалечава от сетите на смъртта. 28.
Умножението на людете е слава на царя, А намалението на людете
съсипване на княза. 29. Дълготърпеливий има голямо благоразумие; А
нетърпеливий показва много безумие. 30. Тихо сърдце е живот на
плътта; А завистта е гнилост на костите. 31. Който угнетява убогия
безчести Създателя му; А който помилва сиромаха почита го. 32.
Нечестивий ще се изпъди за нечестието си; А праведний и в смъртта
си има упование. 33. В сърдцето на разумния почива мъдрост; А
каквото има вътре в безумните ще се яви. 34. Правдата възвишава
народ; А грехът е безчестие на людете. 35. Благоволението на царя е
към разумния раб, А яростта му към оногози който докарва срам.

ГЛАВА 15.

1. Мек ответ утишава ярост; А жестока дума възбужда гняв. 2. Езикът на мъдрите украшава знанието; А устата на безумните отригват глупост. 3. Очите Господни са на всяко място, И наблюдават злите и добрите. 4. Сладък език е дърво на живот; А развратност в него е съкрушение на духа. 5. Безумний презира поучението на отца си; А който пази обличение благоразумен е. 6. В дома на праведния има голямо изобилие, А в дохода на нечестивия смущение. 7. Устните на мъдрите сеят знание; А сърдцето на безумните не е така. 8. Жъртвата на нечестивите е мерзост Господу, А моленето на правите благоприятно нему. 9. Пътят на нечестивия е мерзост на Господа; Но той обича тогози който тича след правдата. 10. Има лошо наказание за онези които се отбиват от пътя: Който мрази обличение ще умре. 11. Ад и погибелта са явни пред Господа, - Колко повече сърдцата на человеческите синове. 12. Присмивателят не обича обличителя си, Нито ще отиде при мъдрите. 13. Сърдце весело прави засмено лице; А от скърбта на сърдцето угнетява се духът. 14. Сърдцето на разумния търси знание; А устата на безумните хранят се с глупост. 15. Всичките дни на скърбния са зли; А веселото сърдце е винагишно пируване. 16. По-добро малкото със страх Господен, Нежели съкровища много и смущение в тях. 17. По-добро гощаване от зеле с любов, Нежели хранено говедо с омраза. 18. Яростний человек възбужда прения; А дълготърпеливий утишава карания. 19. Пътят на ленивия е като с тръне изплетен; А пътят на правите е изравнен. 20. Мъдър син весели отца; А безумен человек презира майка си. 21. Глупостта е радост на скудоумния; А разумний человек ходи направо. 22. Дето няма съвет намеренията се осуетяват, А в множеството на съветниците утвърждават се. 23. человек има радост чрез ответа на устата си; И дума на време, колко е добра! 24. За разумния е пътят на живота

нагоре, За да се уклони от ада долу. 25. Господ съсипва дома на горделивите; А утвърдява предела на вдовицата. 26. Помишленията на лошия са мерзост Господу; А думите на чистите са угодни. 27. Користолюбивият смущава дома си; А който мрази даровете ще живее. 28. Сърдцето на праведния преговаря да отговаря; А устата на нечестивите отригват зло. 29. Господ е далеч от нечестивите; А слуша моленето на праведните. 30. Светът на очите весели сърдцето: И добрата вест утлъстява костите. 31. Ухо което слуша обличението на живота Пребивава между мъдрите. 32. Който отхвърля поучението мрази душата си; А който слуша обличението придобива разум. 33. Страхът Господен е поучение на мъдрост; И смирението предходи пред славата.

ГЛАВА 16.

1. На человека принадлежат приготвенията на сърдцето; Но от Господа е ответът на езика. 2. Всичките пътища на человека са чисти в очите му; Но Господ претегля духовете. 3. Препоръчвай делата си Господу; И ще се утвърдят твоите помишления. 4. Господ направи всяко нещо за целта му, Та и нечестивия за лошия ден. 5. Мерзост е Господу всеки що има горделиво сърдце; Ръка на ръка и да се присъедини, няма да остане ненаказан. 6. С милост и истина се очиства беззаконието; И със страха Господен става уклонение от злото. 7. Когато са угодни на Господа пътищата на едного человека, Той примирява с него и неприятелите му. 8. По-добре малко с правда, Нежели големи доходи с неправда. 9. Сърдцето на человека начертава пътя му; Но Господ оправя стъпките му. 10. В устните на царя има богодъхновение; Устата му не ще погрешат в съда. 11. Праведната теглилка и къпони са Господни; Всичките драмове на мешеца са негово дело. 12. Мерзост е за царете да правят беззаконие; Защото

престолът се утвърдява с правда. 13. Праведните устни са благоприятни на царете; И те обичат който говори право. 14. Яростта на един цар е обявителка на смърт; Но мъдрий човек я укротява. 15. В светлината на лицето на царя има живот; И неговото благоволение е като облак с пролетен дъжд. 16. Колко е по-добро стяжанието на мъдростта нежели на златото, И предпочитаемо стяжението на разума нежели на среброто! 17. Пътят на праведните е да се уклоняват от злото; Който пази пътя си упазва душата си. 18. Гордостта предшествува на погибелта; И високоумството предшествува на падането. 19. По-добре да е някой смиреномъдър със смирените, Нежели да дели користи с гордите. 20. Разумний в делата си ще намери добро; И надеещий се на Господа е блажен. 21. Мъдрият в сърдце ще се нарече благоразумен; И сладостта на устните умножава знание. 22. Разумът е източник на живот за оногоз що го има; А поучението на безумните е глупост. 23. Сърдцето на мъдрия вразумява устата му, И в устните му притуря знание. 24. Благоугодните думи са сот от мед, Сладост на душата, и изцеление на костите. 25. Има път който се вижда прав на человека; Но краят му е пътища към смърт. 26. Който работи, работи за себе си; Защото устата му го принуждават. 27. Лошият человек копае зло; И в устните му има като огън горещ. 28. Развращен человек сее раздори; И шепотник раздвоява най-тесни приятели. 29. Насилник человек измамя ближния си, И води го в не добър път, 30. Замижва с очи и измислюва лошотии, Прехапва устните си и върши злото. 31. Седината е венец на слава Ако се намира в пътя на правдата. 32. Дълготърпеливият е по-добър от храбрия, И който владее духа си от завоевател на град. 33. Жребието се хвърля в пазухата; Но всичката му съдба е от Господа.

ГЛАВА 17.

1. По-добре залък сух и мир с него, Нежели дом пълен от жертви с
разпря. 2. Благоразумний раб ще властвува над син който докарва
срам, И ще вземе дял от наследието между братя. 3. Горнилото е за
среброто, и пещта за златото; А Господ опитва сърдцата. 4.
Злотворецът слуша беззаконните устни: Лъжецът дава ухо на злия
език. 5. Който се присмива на сиромаха безчести Създателя му: Който
се радва на бедствия няма да остане ненаказан. 6. чада на чада са
венец на старците, И слава на чадата бащите им. 7. Устни изящни не
приличат на безумен, - Много по-малко лъжливи устни на началник.
8. Дарът е като многоценен камик в очите на оногоз който го има:
Дето се обърне той успява. 9. Който покрива престъпление търси
любов; Но който разказва работата раздвоява най-тесни приятели. 10.
Обличението прави повече впечатление на благоразумен, Нежели сто
бича на безумен. 11. Злият търси само крамоли; За то жесток вестител
ще се проводи против него. 12. Нека срещне человека мечка лишена
от чадата си, А не безумен в буйството си. 13. Който въздава зло за
добро, Злото не ще се отдалечи от дома му. 14. Наченването на разпря
е като кога отваря някой път на вода; За то престани от препирането
доде не се е разпалило. 15. Който оправдава нечестив, И който осъжда
праведен, И двата са мерзост Господу. 16. Що ползува цената в ръката
на безумен За да купи мъдрост, като няма ум? 17. Приятел обича
всякога; И брат се ражда за нуждно време. 18. человек оскуден от ум
дава ръка, И става поручник за приятеля си. 19. Който обича прения
обича съгрешения: Който прави високи вратата си търси пагуба. 20.
Строптивий в сърдце не намерва добро; И развращений в език пада в
нещастие. 21. Който ражда безумен, за скърб му е; И отецът на
глупавия радост не вижда. 22. Веселото сърдце е благотворно като
лекарство; А унилий дух изсушава костите. 23. Нечестивий приема

дар изпод пазуха За да изкриви пътищата на правосъдието. 24. Пред
лицето на разумния е мъдростта: А очите на безумния са към
краищата на земята. 25. Безумний син е тъга на отца си, И горкост на
тази която го е родила. 26. Не е добро да се туря глоба на праведен, Ни
да бие някой началниците за правото. 27. Който държи думите си
умен е: Дълготъпеливий человек е благоразумен. 28. И безумният,
когато мълчи, счита се за мъдър, Който затваря устата си за разумен.

ГЛАВА 18.

1. Своенравний иска желанието си, И противи се на всяка права
мисъл. 2. Безумний не се наслаждава от благоразумието, Но само от
изявението на сърдцето си. 3. С идването на нечестивия иде и
презрение, И с поношението безчестие. 4. Думите из устата на
человека са дълбоки води; И източникът на мъдростта е поток
извиращ. 5. Не е добро да рави някой лицеприемство на нечестивия,
За да изкривява праведния в съда. 6. Устните на безумния влазят в
препирания; И устата му приканят плесници. 7. Устата на безумния са
погибел за него, И устните му сет за душата му. 8. Думите на
шепотника са сладки залъци, И слазят вътре в утробата. 9. Нерадивий
в делото си Брат е на разточителя. 10. Името Господне е крепък стълп:
Праведният който прибягва в него в защита е. 11. Имотът на богатия е
крепък град за него; И в мечтанието му той е като висока стена. 12.
Преди погинването се превъзноси сърдцето на човека; И смирението
предходи пред славата. 13. Да отговаря някой преди да чуе, Безумие и
поношение е за него. 14. Духът на человека ще го подпира в немощта
му; Но унилий дух кой може въздигна? 15. Сърдцето на
благоразумния придобива разум; И ухото на мъдрите търси знание.
16. Дарът на человека отваря му място, И привожда го пред големците.
17. Който говори най-напред в съда си гледа се праведен; Но другарят

му дохожда и го изпитва. 18. Жребието прекратява разприте, И решава между силните. 19. Брат обиден по-непристъпен е от крепък град; И разногласията им са като вереи на стълп. 20. От плодовете на устата на человека ще се насити утробата му; От произведението на устните си ще се насити. 21. Смърт и живот е в ръката на езика; И които го обичат ще ядат плодовете му. 22. Който е намерил добра жена намерил е благо, И получил е благодат от Господа. 23. Сиромахът говори с моления; Но богатият отговаря с жестокост. 24. человек който има пртители трябва да се обхожда приятелски; И има приятел по-тесен и от брат.

ГЛАВА 19.

1. По-добър е сиромахът който ходи в целостта си, Нежели развратний в устните си който е и безумен. 2. На душата невежеството наистина не е добро: И който бърза с нозете спъва се. 3. Безумието на человека изкривява пътя му; И сърдцето му негодува против Господа. 4. Богатството притуря много приятели; А сиромахът бива оставен от приятеля си. 5. Лъжливий свидетел няма да остане ненаказан; И който говори лъжи няма да избегне. 6. Мнозина търсят лицето на щедрия; И всеки е приятел на даващия дарове. 7. Сиромаха го мразят всиките му братя, - Колко повече ще отбягват от него приятелите му! – Той тича след думи които няма да се изпълнят. 8. Който придобива ум обича душата си; Който пази благоразумие ще намери добро. 9. Лъжливий свидетел няма да остане ненаказан; И който говори лъжи ще погине. 10. Изнежеността не прилича на безумен, - Много по-малко на раб да властвува над началници. 11. Благоразумието на человека възпира яростта му; И слава му е да се не призира на престъплението. 12. Гневът на царя е като рикание на лъв, А благоволението му като роса на тревата. 13. Безумний син е погибел

на отца си; И препирните на жена са непрестанно капане. 14. Дом и богатство се оставят наследие от отците; Но благоразумна жена от Господа се дава. 15. Ленността хвърля в дълбок сън; И мързелива душа ще е гладна. 16. Който пази заповедта съхранява душата си; А който презира пътищата си ще погине. 17. Който помилва сиромаха заима Господу; И той ще му въздаде въздаянието му. 18. Наказвай сина си додето има надежда; Но не подигай душата си да го умъртвиш. 19. Яростний ще вземе наказание; Защото и да го освободиш трябва пак истото да направиш. 20. Слушай съветване и приемай поучение, За да станеш мъдър в сетнините си. 21. Има много мисли в сърдцето на человека; Но съветът Господен, той ще остане твърд. 22. Милостта на человека е чест нему: И сиромахът е по-добър от лъжеца. 23. Страхът Господен донося живот; И който го има ще си ляга наситен: Зло не ще да срещне. 24. Ленивий затопява ръката си в блюдото, И не ще нито в устата си да я върне. 25. Ако биеш присмивателя, простият е стане внимателен; И ако обличиш благоразумния, ще научи знание. 26. Който съсипва отца и пропъжда майка, Той е син който причинява срам и поношение. 27. Престани, сине мой, да слушаш поучение, Което отвраща от думите на знанието. 28. Лош свидетел се присмива на правото: И устата на нечестивите поглъщат беззаконие. 29. Съдове се готвят за присмивателите, И за гърба на безумните биения.

ГЛАВА 20.

1. Виното е присмивател и сикерата крамолница; И който се завлича от тях не е благоразумен. 2. Устрашаването царево е като рикание на лъв: Който го раздразня съгрешава против живота си. 3. чест е на человека да престава от прение: А всеки безумен се вплита в него. 4. Ленивият не ще да оре поради зимата: Ще проси в жетва, и няма да намери. 5. Съветът в сърдцето на человека е като дълбока вода: Но

разумний человек ще го извади. 6. Много человеци проповедат всеки милостта си: Но кой може да намери верен человек? 7. Праведний ходи в целостта си; И чадата му след него са блажени. 8. Цар който седи на съдебний престол Разпръсва с очите си всяко зло. 9. Кой може да рече: Очистих сърдцето си; чист съм от греховете си? 10. Двойни драмове и двойни мерки, И двете са мерзост Господу. 11. Познава се и самото дете от деянията си Да ли са делата му чисти, и да ли прави. 12. Ухото слуша и окото гледа, Господ е направил и двете. 13. Не обичай спането, за да не осиромашееш; Отвори очите си, и ще се наситиш с хляб. 14. Лошо е! Лошо е! казва купувачът; Но като си отиде, тогаз се хвали. 15. Има злато и множество многоценни камене; Но устните на знанието са скъпоценно украшение. 16. Вземи дрехата на тогоз който се поручава за странен; И вземи залог от оногоз който би се поручил за чужда жена. 17. Хлябът на лъжата е сладък человеку; Но след това устата му ще се напълнят с камичета. 18. Намеренията се утвърдяват чрез съвет; И с разсмотрение да правиш бран. 19. Одумникът обхожда и открива тайни; За то не се смисай с оногоз който разширява устните си. 20. Светилникът на тогоз който злослови отца си или майка си Ще угасне в дълбока тъмнина. 21. Наследие бързо придобито из начало, Сетнината му не се благославя. 22. Да не речеш: Ще въздам зло Почакай Господа; и ще те избави. 23. Двойни драмове са мерзост Господу; И лъстивите къпони не са добри. 24. Стъпките на человека се оправят от Господа, А как би познал человек пътя си? 25. Сеть е человеку да говори несмислено за посвещение, И подир обричанията да предиря. 26. Мъдрий цар развява нечестивите, И връща колелото върхъ тях. 27. Духът на человека е светило от Господа: Изпитва вътрешностите на сърдцето. 28. Милост и истина упазват царя; И с милост той поддържа престола си. 29. Похвала на младите е силата им, И слава на старците седината. 30. Посиненията

от удари и биения които стигат до вътрешностите на утробата Са очищение за злия.

ГЛАВА 21.

1. Сърдцето на царя в ръката Господня е като водни бразди: Където иска обръща го. 2. Всичките пътища на человека са прави в очите му; Но Господ претегля сърдцета. 3. Да прави някой правда и съд По-угодно е Господу от жъртва. 4. Надигнато око, и кичливо сърдце, И светилникът на нечестивите е грях. 5. На радивия мислите само в изобилие водят, А на всеки припрян само в скудост. 6. Придобиването на съкровища с лъжлив език Е една суета гонена от тези които търсят смърт. 7. Грабителството на нечестивите ще ги изтреби, Защото се отричат да правят праведното. 8. Пътят на развращения человек е крив; А делото на чистия е право. 9. По-добре да живее някой в ъгъл на горница, Нежели в дом за дружина със сварлива жена. 10. Душата на нечестивия желае зло: Ближният му не намерва милост пред очите му. 11. Когато се глоби присмивателят простият става по-мъдър; И когато се учи мъдрият, взема знание. 12. Праведният наблюдава дома на нечестивия, Когато Бог съсипва нечестивите за злото. 13. Който затуля ушите си от вика на сиромаха, Ще викне и той, и няма да се послуша. 14. Тайний дар укротява ярост, И подарение в пазуха силен гняв. 15. Радост е на праведния да прави правосъдие; А за тези които правят беззаконие мъчене е. 16. человек който свърне от пътя на разума Ще стигне в събранието на мъртвите. 17. Който обича веселба осиромашева: Който обича вино и елей не обогатява. 18. Нечестивий ще бъде изкуп за праведния, И престъпникът за правите. 19. По-добре да живее някой в пуста земя, Нежели със сварлива и яростлива жена. 20. Многоценно съкровище и елей се нахождат в дома на мъдрия; А безумний человек ги поглъща. 21. Който следва правда и милост Ще

намери живот, правда, и слава. 22. Мъдрий отхожда против града на
силните, И събаря крепостта на която уповават. 23. Който пази устата
си и езика си Пази душата си от утеснения. 24. Горделив и кичлив
присмивател се нарича Онзи който действува с ярост и гордост. 25.
Желанието на ленивия го умъртвява, Защото ръцете му не рачат да
работят: 26. Той желае всеки ден желания; А праведний дава и не е
свидлив. 27. Жъртвата на нечестивите е мерзост, А най-вече когато я
приносят с лукавство. 28. Лъжливий свидетел ще погине; А человек
който слуша ще говори верно. 29. Нечестивий человек ожесточава
лицето си; А правий изправя пътищата си. 30. Няма мъдрост, няма
разум, Няма съвет против Господа. 31. Конът се приготвя за деня на
боя; Но спасението е от Господа.

ГЛАВА 22.

1. По-предпочитаемо е добро име нежели голямо богатство, И добра
благодат нежели сребро и злато. 2. Богат и сиромах се срещат, Господ
е създател и на двамата. 3. Благоразумний предвижда злото и се
укрива; А неразумните напредват и се наказват. 4. Следствието на
смирението и на страха Господен Е богатство и слава и живот. 5.
Тръне и сети има в пътя на строптивия: Който пази душата си ще
бъде далеч от тях. 6. Научи детето в началото на пътя му; И не ще да
се уклони от него нито когато остарее. 7. Богатий властвува на
сиромасите; И който се заима раб е на заимодавеца. 8. Който сее
беззаконие ще пожъне суета; И жезълът на буйството му ще изчезне.
9. Който има добро око ще бъде благословен; Защото дава от хляба си
на сиромаха. 10. Изпъди присмивателя, и ще се махне препирането, И
сварата и укорът ще престанат. 11. Който обича сърдечната чистота
Има благодат на устните си, и царят му е приятел. 12. Очите на
Господа пазят знанието; А съсипва той думите на законопрестъпния.

13. Ленивий казва: Лъв има вън; Всред стъгдите ще бъда убит. 14.
Устата на чужди жени са дълбока яма; И когото мрази Господ, той ще
падне в нея. 15. Безумието е вързано у сърдцето на детето. Жезълът на
наказването ще го отдалечи от него. 16. Който угнетява сиромаха за
да умножи богатството си, И който дава на богатия, непременно ще
дойде в скудост. 17. Приклони ухото си та чуй думите на мъдрите, И
прилепи сърдцето си в моето знание; 18. Защото е приятно ако ги
пазиш в сърдцето си, И ще бъдат всякога готови върху устните ти. 19.
За да бъде упованието ти на Господа; Аз те научих на това днес; най-
вече тебе. 20. Не писах ли ти много пъти Със съветвания и знания. 21.
За да те направя да познаеш верността на думите на истината, Та да
отговаряш думи на истина на онези които проваждат до тебе? 22. Не
оголвай сиромаха защото е сиромах, Нито притеснявай бедния в
портата; 23. Защото Господ ще отсъди съдбата им, И ще оголи душата
на тези които са ги оголили. 24. Не прави приятелство с яростен
человек, И с гневлив человек не ходи заедно; 25. За да не научиш
пътищата му, И да не поставиш сет за душата си. 26. Не бъди от тези
които дават ръка, От тези които стават поручители за дългове. 27. Ако
нямаш от де да платиш, Защо да вземат постелката ти изпод тебе? 28.
Не преместяй ветхи междй Които са положили отците ти. 29. Видял
ли си человека прилежлив в работата си? Той ще стои пред царе:
Няма да стои пред незнаменити.

ГЛАВА 23.

1. Когато седнеш да ядеш с началник Гледай добре що има пред тебе,
2. И тури нож в гърлото си Ако те обладава охота. 3. Не желай
вкусните му ястия, Защото те са прелъстителни гозби. 4. Не се старай
да се обогатиш: Отдалечавай се от тази си мисъл. 5. Ще туриш ли
очите си на онова което го няма? Защото наистина то си прави крила,

Като орел лети към небето. 6. Не яж хляба на оногоз който има лошо око, Нито желай вкусните му ястия. 7. Защото както мъдрува в душата си такъв е и той: Говори ти: Яж и пий, Но сърдцето му не е с тебе. 8. Уломъкът що си изял ще избълваш, И ще изгубиш сладките си думи. 9. Не говори в ушите на безумния, Защото ще презре разумността на думите ти. 10. Не премeстяй ветхи междu, И не влезвай в нивите на сирачетата; 11. Защото Защитникът им е силен; Той ще се съди за тях с тебе. 12. Приложи сърдцето си в поучение, И ушите си в думи на знание. 13. Да не ти се свиди да наказваш детето; Защото, ако го биеш с пръчка, то няма да умре; 14. Ти като го биеш с пръчката Ще избавиш душата му от ада. 15. Сине мой, ако бъде сърдцето ти мъдро, И мене на сърдцето ми ще е драго; 16. И чреслата ми ще се радват Когато устните ти говорят право. 17. Да не ревнува сърдцето ти на грешните, Но бъди в страха Господен вес ден; 18. Защото наистина има въздаяние, И надеждата ти няма да се отсече. 19. Слушай ти, сине мой, и бъди мъдър, И оправяй сърдцето си в пътя. 20. Не бъди между винопийци, Между тези които изнуряват своята плът; 21. Защото пияницата и разкошният ще осиромашеят; И сънливостта ще облече человека с дрипи. 22. Слушай отца си който те е родил; И не презирай майка си когато остарее. 23. Купувай истината, и не продавай, - Мъдростта, и поучението, и разума. 24. На праведния баща му ще се зарадва много, И който ражда мъдър син ще има радост в него; 25. Отец ти и майка ти ще се веселят; А най-вече оная която те е родила ще се радва. 26. Сине мой, дай сърдцето си мене, И очите ти да внимават в пътищата ми; 27. Защото блудницата е дълбока яма, И чуждата жена тесен ров. 28. Тя още причаква като крадец, И умножава престъпниците между человеците. 29. Кому горко? кому ах и ох? Кому каране? кому празднословия? Кому удари без причина? Кому подпухнали очи? 30. На онези които се бавят на

вино, Които ходят да търсят подправено вино. 31. Не гледай виното че
е червено, че показва шара си в чашата, че върви гладко. 32. Изпосле
хапе като змия, И жили като василиск. 33. Очите ти ще гледат чужди
жени, И сърдцето ти ще говори развратно; 34. И ще бъдеш като
спещий всред море, И като лежещий на върха на мачта. 35. Удариха
ме, ще речеш, и не ме заболя: Биха ме, и не усетих; Кога ще се събудя
да ида да го търся пак?

ГЛАВА 24.

1. Не ревнувай на злите человеци, Нито желай да си с тях; 2. Защото
сърдцето им преговаря насилство, И устните им говорят за обида. 3. С
мъдростта се гради дом, И с разума се утвърждава; 4. И чрез знание
клетовете ще се напълнят С всяко многоценно и благоприятно
богатство. 5. Мъдрий человек се укрепява, И человек със знание расте
в сила. 6. Защото с разсмотрение ще правиш бранта си; И от
множеството на съветниците бива спасение. 7. Мъдростта е
непостижима за безумния: Той не ще отвори устата си в портата. 8.
Който мисли да направи зло Ще се нарече коварен мъж. 9.
Помишлението на безумието е грях; И присмивателят е мерзост на
человеците. 10. Ако покажеш малодушие в усилно време, Силата ти е
малка. 11. Избавяй влачимите на смърт, И не се оттегляй от онези
които са докарани до клане. 12. Ако речеш: Ето, ние не знаем това; Но
този който претегля сърцата не разумява ли? И който пази душата ти
И отдава всекому според делата му, той не знае ли? 13. Сине мой, яж
мед, защото е добър, И сот, защото е сладък на небцето ти: 14. Таквоз
ще е на душата ти знанието на мъдростта Ако я намериш; и има
въздаяние, И надеждата ти няма да се отсече. 15. Не туряй засада, о
нечестиве, против жилището на праведния, Не прави нападение на
мястото на упокоението му; 16. Защото праведнията седем пъти пада

и става, А нечестивите ще се низринат в погибел. 17. Кога падне неприятелят ти, не се радвай, И да се не весели сърдцето ти когато се той подплъзне, 18. Да не би да съгледа Господ, и се яви това зло пред очите му, И обърне яростта си от него на тебе. 19. Не се раздражавай заради лукавите, Нито завиждай на нечестивите; 20. Защото злите не ще имат добри сетнини: Светилникът на нечестивите ще угасне. 21. Сине мой, бой се от Господа и от царя, И нямай съобщение със смутители; 22. Защото погинването им ще стане внезапно; И кой знае наказанието и от двамата? 23. И това е за мъдрите: - Лицеприятие в съд не е добро. 24. Който говори на нечестивия: Праведен си, Него народи ще кълнат, Него племена ще укоряват; 25. Но които го обличават, на тях ще бъде благоволение, И ще дойде върхъ тях добро благословение. 26. Който отговаря с прави думи, Той дава целуване в устни. 27. Нареди си работата повън, И приготви си я на нивата, И после съгради дома си. 28. Не бивай свидетел против ближния си без причина, Нито лъсти с устните си. 29. Не казвай: Както ми направи, така е му направя: Ще отдам на человека по делата му. 30. Заминвах край нивата на ленивия, И край лозето на человек скудоумен; 31. И, ето, всичко бе обрасло с бодил, Коприва беше покрила повърхнината му, И каменната му ограда беше съсипана 32. И аз като прегледах размислих в сърдцето си; Видях, и взех поучение. 33. Още малко сън, малко дремане, Малко сгъване на ръце за спане, 34. И сиромашията ти ще дойде като пътник, И скудостта ти като оръжен мъж.

ГЛАВА 25.

1. И тези са Соломонови притчи които събраха человеците на Езекия Юдиния цар: - 2. Слава Божия е да покрива всяка работа; А слава на царете е да издирват всяка работа. 3. Височината на небето, и дълбочината на земята, И сърдцето на царете са неизпитани. 4.

Отнеми нечистото от среброто, И ще излезе съсъд за златаря; 5. Отнеми нечестивите от при царя, И престолът му ще се утвърди в правда. 6. Не се превъзносяй пред царя, И не стой на мястото на големците; 7. Защото по-добре е да ти рекат: Възлез тук, Нежели да те снемат в присътсТвието на началника когото са видели очите ти. 8. Не бързай да излезеш да се караш, Да не би най-сетне да не знаеш що да правиш Когато те посрами ближният ти. 9. Отсъди съда си с ближния си само, И не откривай тайното си на чуждия, 10. Да не би който те слуша да те укори, И лошият слух за тебе остане незагладим. 11. Дума прилично речена е Като златни ябълки в сребърни пъстроти. 12. Златна обеца и украшение от чисто злато е Мъдрият който обличава послушливо ухо. 13. Както прохладата от снега във време жетвено Тка верният посланник за тези които го проваждат; Защото успокоява душата на господаря си. 14. Който се хвали с лъжовен дар Прилича на облаци и вятър без дъжд. 15. С търпение се склонява княз; И мек език строшава кости. 16. Намери ли мед? яж колкото ти стига, Да се не преситиш от него и го избълваш. 17. Рядко туряй ногата си в дома на съседа си, Да му не досадиш, и те намрази. 18. человек който дава лъжливо свидетелство против ближния си Е като дръкол и нож и остра стрела. 19. Доверие към неверен в усилно време е Като гнил зъб и изкълчена нога. 20. Както който съблича дрехата си в студен ден, И както оцет на нитро, Така е който пее песни на оскърбено сърдце. 21. Ако е гладен неприятелят ти, дай му хляб да яде, И ако е жаден, напой го с вода; 22. Защото ще натрупаш жар на главата му, И Господ ще те възмъзди. 23. Северний вятър изгонва дъжда, А разгневено лице пошепнуващ език. 24. По-добре е да живее някой в ъгъл на горница, Нежели в дом за дружина със сварлива жена. 25. Както е студена вода на жадна душа, Така са добри вести от далечна земя. 26. Праведний, който пада пред нечестивия Е като мътен източник и развален извор.

27. Не е добро да яде някой много мед; И не е славно да търси своята си слава. 28. Който не въздържа духа си Е съсипан град без стени.

ГЛАВА 26.

1. Както сняг лятно време, И както дъжд в жетва, Така на безумния не прилича чест. 2. Както скитането на врабче, както летенето на ластовица, Така проклетия без причина не се сбъдва. 3. Бич за коня, узда за осела И жезъл за гърба на безумните. 4. Не отговаряй на безумния според безумието му, За да не станеш и ти подобен нему. 5. Отговаряй на безумния според безумието му, За да не се има мъдър в очите си. 6. Който проважда известие чрез ръката на безумния Отсича си нозете и пие повреда. 7. Както голените на хромия висят неполезни, Така е притча в устата на безумния. 8. Както възел с драгоценни камене хвърлен в грамада, Така е който дава чест на безумния. 9. Както трън възлезва в ръката на пияницата, Така е притча в устата на безумните. 10. Голям е Създателят на всичко, Който възмъздява безумните: Възмъздява и престъпниците. 11. Както псето се връща на бълвоча си, Така безумний повтаря своята глупост. 12. Видял ли си человека да се има за мъдър? Повече надежда има от безумния нежели от него. 13. Ленивий казва: Лъв има на пътя, Лъв по стъгдите. 14. Вратата се завъртат на крюковете си, А ленивий на постелката си. 15. Ленивий затопява ръката си в блюдото: Мързи го да я донесе до устата си. 16. Ленивий има себе си по-мъдър От седмина които могат да дадат умен ответ. 17. Който заминва и се дразни в чужда свара, Той е като тогози що хваща куче за ушите. 18. Както луд който хвърля главни, стрели, и смърт, 19. Така е человек който измамя ближния си, И казва: Не направих ли аз това на шега? 20. Дето няма дърва огънят угаснува; И дето няма шепотник раздорът се утишава. 21. Въглища за жара, и дърва за огъня, И сварлив человек за да

разпаля прения. 22. Думите на шепотника са като сладки залъци, И слазят вътре в утробата. 23. Горещите устни с лукаво сърдце са Като сребърна глеч намазана на пръстен съсъд. 24. Ненавистникът прави лицемерие с устните си, И крои коварство в сърдцето си; 25. Когато говори сладкодумно, да го не вярваш; Защото има седем мерзости в сърдцето му. 26. Който покрива омразата с лъст, Лукавството му ще се яви всред събранието. 27. Който копае ров ще падне в него; И камикът ще се върне върхъ тогоз който го търкаля. 28. Лъжливий език мрази угнетаемите от него; И ласкателните уста работят съсипване.

ГЛАВА 27.

1. Не се хвали за утрешния ден; Защото не знаеш що ще да роди денят. 2. Нека те хвали друг, а не устата ти, - чужд, а не устните ти. 3. Камикът е тежък, и пясъкът товар; Но гневът на безумния е по-тежък и от двете. 4. Яростта е люта, и гневът е буен; Но кой може да устои пред ревността? 5. Явното обличение е по-добро От скришната любов. 6. Удари от приятел са искренни, А целувки от неприятели – изобилни. 7. Наситена душа се отвраща от сот; А на гладната душа всяко горчиво е сладко. 8. Както птица която се скита от гнездото си, Така е человек който се скита от мястото си. 9. Мастите и каденията веселят сърдцето, А сладостта на приятеля чрез сърдечния съвет. 10. Не оставяй приятеля си и приятеля на отца си, И в дома на брата си не влезвай в деня на злощастието си; По-добре съсед близу нежели брат далеко. 11. Сине мой, бъди мъдър, и весели сърдцето ми, За да имам що да отговарям на оногоз който ме укорява. 12. Благоразумният предвижда злото, и се укрива; А неразумните напредват, и се наказват. 13. Вземи дрехата на тогоз който се поручава за странен; И вземи залог от оногоз който би се поручил за чужда жена. 14. Който става рано и благославя с голям глас ближния си Ще се счете като че

го кълне. 15. Непрестанно капане в дъждлив ден И сварлива жена подобни са; 16. Който я крие крие вятъра; И мастта се явява в десницата му. 17. Желязо остри желязо; И човек остри лицето на приятеля си. 18. Който пази смоковницата ще яде плода ѝ; И който пази господаря си ще се почте. 19. Както у водата се явява лице на лице, Така човеческо сърдце на човека. 20. Ад и погибелта не се насищат; И очите на човека не се насищат. 21. Горнило за среброто, и пещ за златото, А человек за устата на хвалението му. 22. Ако сгрухаш и с черясло безумния в кутел между грухано жито Безумието му няма да се отдели от него. 23. Внимавай да познаваш състоянието на стадата си: Имай грижа за добитъка си; 24. Защото богатството не е вечно; Нито венецът е из род в род. 25. Тревата никне, и зелето се появява, И билките на горите се берат. 26. Агнетата ще ти са за дрехи, И ярците за цената на нивата; 27. И ще имаш изобилно козе мляко за храната си, За храната на дома си, и за живота на слугините си.

ГЛАВА 28.

1. Нечестивите бягат без да ги гони някой; А праведните имат дързновение като млад лъд. 2. Поради престъпленията на местото мнозина биват началниците му; Но чрез умен и вещ человек жителството му ще бъде трайно. 3. Сиромах человек и да насилва нищите Като пороен дъжд е който не дава хляб. 4. Които оставят закона хвалят нечестивите; Но които пазят закона противят се темъ. 5. Лошите человеци не разумяват правосъдие; Но тези които търсят Господа разумяват всичко. 6. По-добър е онзи сиромах който ходи в целостта си, Нежели развращений в пътищата си, ако и да е богат. 7. Който пази закона е разумен син; А който прави приятелство с разкошните посрамя баща си. 8. Който умножава имота си с лихва и лакомство Събира го за тогоз който помилва сиромасите. 9. Който

уклонява ухото си да не слуша закона, И самата му молитва ще бъде мерзост. 10. Който заблуждава правите в лош път, Той ще падне в ямата си; Но непорочните ще наследят добрини. 11. Богатий човек се има за мъдър; Но сиромах разумен го обличава. 12. Когато праведните тържествуват слава е голяма А когато се превъзносят нечестивите човек се крие. 13. Който крие престъпленията си няма да успее: А който ги изповядва и оставя ще бъде помилван. 14. Блажен човек който се бои винаги; А който ожесточава сърдцето си ще падне в злощастие. 15. Нечестив управител над бедни люде Е лъв рикаещ и гладна мечка. 16. Княз лишен от разум умножава насилствата; А който мрази грабителството ще продължи дните си. 17. човек който е повинен на кръвта на человека Ще поспеши в ямата: никой да го не удържи. 18. Който ходи в цялост ще се спаси; А развратен който ходи в два пътя ще падне в един. 19. Който работи земята си ще се насити с хляб; А който следва суетните ще се насити със сиромашия. 20. Верний человек ще има много благословение; Но който бърза да се обогати не ще да остане ненаказан. 21. Да е някой лицеприемник не е добро; Защото такъв человек за един уломък хляб ще направи престъпление. 22. Който има лукаво око бърза да се обогати, А не знае че скудост ще го стигне. 23. Който обличава человека после ще намери по-голяма благодат, Нежели този що ласкае с език. 24. Който краде баща си или майка си и дума: Не е грях, Той е другар на разбойника. 25. Гордият в сърдце подига свари; А който упования на Господа ще отлъстее. 26. Който упования на сърдцето си безумен е; А който ходи с мъдрост, той ще се спаси 27. Който дава на сиромасите не ще да достигне в скудост; А който отвраща очите си ще има много клетви. 28. Когато се нечестивите превъзносят человек се крие; Но когато те погинват праведните се умножават.

ГЛАВА 29.

1. человек който, често обличаван, остава твърдоглав, Внезапно ще бъде съкрушен, и то без изцеление. 2. Когато се праведните увеличават народът се весели; Но когато нечестивий началствува народът въздиша. 3. Който обича мъдростта весели отца си; Но който се съдружава с блудници разпилява имота си. 4. Царът с правдата утвърждава земята си; А дароприемецът я съсива. 5. человек който ласкае ближния си Простира мрежа пред стъпките му. 6. В беззаконието на лош человек има примка; А праведният се радва и се весели. 7. Праведний дава внимание в съдбата на бедните: Нечестивий не вникнува за да познае. 8. Присмиватели человеци запалят града; Но мъдрите отвращат гнева. 9. Мъдрий человек който се препира с безумния, - Или се сърдил или се смеял, - не намерва покой. 10. Кръвници мъже мразят непорочния; Но правите се грижат за живота му. 11. Безумний изважда наяве всичката си душа; А мъдрий я удържа за подир. 12. Управителят ако слуша лъжливи думи, Всичките му слуги са нечестиви. 13. Сиромах и притеснител се срещат, Господ просвещава и на двамата очите. 14. Когато цар съди сиромасите с истина, Престолът му ще бъде утвърден винаги. 15. Жезълът и обличението дават мъдрост, А дете разпуснато посрамя майка си. 16. Когато се умножават нечестивите умножава се беззаконието; Но праведните ще видят падането им. 17. Наказвай сина си, и ще те успокои, И ще даде наслаждение на душата ти. 18. Дето няма пророческо видение людете се развалят; А блажен е който пази закона. 19. Рабът не се оправя с думи Когато разумява а не отговаря. 20. Видял ли си человека бърз в думите си? Повече има надежда от безумния нежели от него. 21. Ако глези някой раба си от детинство, Напоследък ще стане като син. 22. Гневлив человек възбужда прения; И яростлив человек умножава беззакония. 23.

Гордостта на человека ще го смири; А смиреният ще придобие чест.
24. Който взема дял с крадец мрази душата си: Слуша заклеването, и
не обажда. 25. Страх от человека туря сетъ; А който има упование на
Господа ще бъде в безопасност. 26. Мнозина търсят лицето на княза;
Но съдът на человека е от Господа. 27. Неправедний человек е мерзост
на праведните, И правий в пътя си мерзост на нечестивите.

ГЛАВА 30.

1. Думите на Агура сина на Якея: Пророчението което този человек
говори Итиилу, Итиилу и Укалу: - 2. Наистина аз съм по-безсловесен
от человека, И человечески разум няма в мене; 3. И не научих
мъдрост, Нито зная знанието на Пресветаго. 4. Кой е възлязъл на
небето и слязъл? Кой е събрал вятъра в шепите си? Кой е вързал
водите в дреха? Кой е утвърдил всичките земни краища? Кое е името
му? И кое е името на сина му, ако го знаеш? 5. Всяко Божие слово е
опитано: Той е щит за тези които уповават на него. 6. Не притуряй на
неговите думи, За да те не обличи, и се покажеш лъжец. 7. Две неща
прося от тебе: Не ми ги отричай преди да умра: - 8. Суета и лъжливо
слово отдалечи от мене; Сиромашия и богатство не ми давай; Храни
ме с нуждната ми храна; 9. Да не би да се преситя, и се отрека от тебе,
Ии река: Кой е Господ? Или да не би да се намеря сиромах та
открадна, И взема името на Бога моего всуе. 10. Не одумвай слуга на
господаря му, Да не би те проклел, и се намериш повинен. 11. Има род
що кълне отца си, И не благославя майка си. 12. Има род чист в очите
си, Но не е омит от нечистотата си. 13. Има род на който очите колко
са високи, И клепачите му надигнати 14. Има род на който зъбите са
мечове, И членовните зъби ножове, За да пояжда сиромасите от
земята, И оскудните отсред человеците. 15. Пиявицата има две
дъщери, които викат: Дай, дай! Тези трите са ненаситни, - четири

неща не казват: Стига: 16. Ад, и неплодна утроба, Земята която не се
насища с вода, И огънят който не казва: Стига. 17. Окото което се
присмива на баща си И презира да се покорява на майка си, Гарвани
дебърни ще го изкълват, И пилци орлови ще го изядат. 18. Тези трите
са непостижими за мене, И тези четири неща не разумявам: 19.
Следите на орел по въздуха, Следите на змия върху канарата, Следите
на кораб всред морето, И следите на мъж при девица. 20. Такъв е
пътят на прелюбодейца жена: Яде и си бърше устата, и казва: Не съм
направила беззаконие. 21. За три неща се тресе земята, И за четири
които не може да носи; 22. За раба когато се въцари, И безумния
когато се насити с хляб, 23. За омразната жена когато се жени, И
слугинята когато замени госпожата си. 24. Тези четирите са най-
малки на земята, Но са най-мъдри: - 25. Мравите крепки люде не са,
Но лете приготвят храната си; 26. Кролиците силни люде не са, Но
поставят къщите си на канара; 27. Скакалците цар нямат, Но излазят
всичките на пълкове; 28. Гущерът се държи с ръцете си, И намерва се в
царските палати. 29. Тези трите вървят добре, И четири ходят хубаво:
30. Лъвът, който е най-силен от животните, И не се връща от лицето
на никого; 31. През чреслата стегнатий кон: ярецът; И царят на когото
людете му са с него. 32. Ако си постъпил безумно и си се надигнал,
Ако си турил на ума си зло, Тури ръка на устата си. 33. Защото който
бие млякото изважда масло, И който блъска носа изважда кръв, И
който възбужда гняв изкарва крамола.

ГЛАВА 31.

1. Думите на цар Лемуила, Пророчеството което го поучи майка му. 2.
Що, сине мой? и що сине на утробата ми? И що, сине на моите
обричания? 3. Не давай силата си на жените, Нито пътищата си на
погубителките на царете. 4. Не е за царете, Лемуиле, Не е за царете да

пият вино, Нито за князовете да пият сикера; 5. Да не би като се
напият да забравят закона, И извърнат съда на всичките угнетаеми. 6.
Давайте сикера на тези които са в премеждие, И вино на огорчените в
душата: 7. За да пийнат и да забравят сиромашията си, И да не
помнят вече зластраданието си. 8. Отваряй устата си за безгласния, За
съда на всичките сирачета. 9. Отваряй устата си, съди праведно, И
защищавай сиромаха и оскудния. 10. Кой може да намери
добродетелна жена? Защото такава е много по-скъпа от многоценни
камене. 11. Сърдцето на мъжа й упования на нея, И не ще бъде лишен
от изобилие. 12. Ще му донесе добро, а не зло, През всичките дни на
живота си. 13. Търси вълна и лен, И що й е угодно работи с ръцете си.
14. Тя е като корабите на търговците; Доносят храната си от далеч. 15.
И става доде е още нощ, И дава храна на дома си, И дял на слугините
си. 16. Съглежда нива, и купува я: От плода на ръцете си сади лозе. 17.
Опасва чреслата си с крепост, И укрепява мишцште си. 18. Усеща че
търговията й е добра: Светилникът й не гасне нощем. 19. Туря ръцете
си на вретеното, И държи в ръката си хурката. 20. Отваря ръката си на
сиромасите, И простира ръцете си към оскудните. 21. Не се бои от
сняг за дома си; Ззащото всичкият й дом са облечени с двойни дрехи.
22. Прави за себе си завивки: Облеклото й е висон и багреница. 23.
Мъж й е познат в портите Когато седи между старейшините на
местото. 24. Прави тъкан и продава, И дава пояси на търговците. 25.
Облечена е с крепост и с благолепие, И се весели за бъдещето време.
26. Отваря устата си с мъдрост; И закон на благосклонност има на
езика й. 27. Внимава за управлението на дома си, И хляб на леност не
яде. 28. чадата й стават и казват: Блазе й; Мъж й я хвали и казва: 29.
Много дъщери са се обхождали достойно; Но ти надмина всичките.
30. Красотата е лъстива, и суетна е хубостта; Жената която се бои от

Господа, тя ще бъде похвалена. 31. Дайте й от плода на ръцете й; И делата й нека я хвалят в портите.

ЕКЛЕСИАСТ

ГЛАВА 1.

1. Думите на проповедника, сина Давидова, царя в Ерусалим. 2. Суета
на суетите, рече проповедникът: Суета на суетите, всичко е суета. 3.
Коя полза человеку от всичкия му труд В който се труди под
слънцето? 4. Род прехожда, и род прихожда; А земята в век стои. 5. И
изгрява слънцето, и захожда слънцето, И спеши към мястото си от
дето е изгреяло. 6. Отхожда вятърът към юг, И се връща към север:
Непрестанно обикаля и отхожда, И дохожда пак в кръговете си
вятърът. 7. Всичките реки отиват в морето, И морето никога се не
пълни: На мястото дето отиват реките Връщат се, там пак да идат. 8.
Всичките думи са трудни: Не може человек да изрази. Окото не се
насища с гледане, И ухото се не напълня съ слушане. 9. Което е
станало, то е което ще стане; И което се е направило, то е което ще се
направи; И няма нищо ново под слънцето. 10. Има ли нещо за което

може да се рече: Виж! това е ново? Това е вече станало въ вековете които са били преди нас. 11. Няма помен за преждебившите; Нито ще бъде помен за бъдещите след тях Между онези които ще бъдат после. 12. Аз проповедникът станах цар Над Израиля в Ерусалим; 13. И дадох сърдцето си за да издиря И да изпитам чрез мъдростта За всичко що бива под небето: Този тежък труд даде Бог на человеческите синове За да се трудят в него. 14. Видях всичките дела що се вършат под слънцето, И, ето, всичкото суета и угнетение на духа. 15. Кривото не може да стане право; И недостигът не може да се брои. 16. Аз говорих в сърдцето си и рекох: Ето, аз се възвеличих, и умножих мъдрост Повече от всички що са били преди мене в Ерусалим; И сърдцето ми придоби много мъдрост и знание. 17. И дадох сърдцето си за да зная мъдрост И да зная лудост и безумие: Познах, че и то е угнетение на духа. 18. Защото в много мъдрост има много скърб; И който умножава знание, умножава печал.

ГЛАВА 2.

1. Аз рекох в сърдцето си: Ела сега, да те опитам с веселба, И наслаждавай се с благо; И ето, и то суета. 2. Рекох за смеха: Лудост е, - И за веселбата: Що ползува тя? 3. Помислих в сърдцето си Да веселя плътта си с вино Когато още сърдцето ми се упражняваше в мъдростта, И да удържа безумието Доде видя кое е доброто за человеческите синове Да го правят под небето през всичките дни на живота си. 4. Направих си големи работи: Съградих си къщи: насадих си лозя: 5. Направих си градини и садове, И насадих в тях дървя от всякакъв плод: 6. Направих си водоеми, за да поя от тях Насадената с дървя дъбрава: 7. Придобих раби и рабини, И имах раби домочадци: Имах още стада и пастви Повече от всичките бивши преди мене в Ерусалим: 8. Събрах си сребро, и злато, И скъпи вещи от царе и от

места: Придобих си певци и певачки, И наслажденията на човеческите синове – Всякакъв вид великолепия. 9. И възвеличих се и умножих се Повече от всичките бивши преди мене в Ерусалим; Още и мъдростта ми остана си в мене. 10. И всичко каквото поискаха очите ми Не им отрекох: Не възбраних сърдцето си от всяко веселие; Защото сърдцето ми се веселеше съ всичките ми трудове, И това бе делът ми от всичкия ми труд. 11. И разгледах аз всичките си дела които направиха ръцете ми, И труда в който се трудих; И, ето, всичко е суета и угнетение на духа, И нема полза под слънцето. 12. И обърнах се аз за да разгледам Мъдростта, и лудостта, и безумието: Защото що има да направи человек който е дошел след царя?- Онова което е вече направено. 13. И видях аз че мъдростта превъзхожда безумието Както виделината превъзхожда тъмнината. 14. На мъдрия очите са в главата му, А безумний ходи в тъмнината; Но аз познах още че един случай Ще се случи на всички тези. 15. За то рекох в сърдцето си: Както се случава на безумния, Така ще се случи и на мене; Защо прочее да стана аз по-мъдър? За то подумах в сърдцето си че и то е суета. 16. Защото не остава вечно Паметта на мъдрия, нито на безумния; Понеже в идещите дни Всичко ще се забрави вече; И как умира мъдрият? - както безумният. 17. За то намразих живота, Защото тежки ми се видеха делата които биват под слънцето; Понеже всичко е суета и угнетение на духа. 18. Намразих още аз и всичкия си труд Що съм се трудил под слънцето; Защото го оставям на человека който ще бъде подир мене; 19. И кой знае дали ще бъде мъдър той или безумен? Но ще властвува над всичкия ми труд що съм се трудил И в който показах мъдростта си под слънцето. Суета и то. 20. За то аз се обърнах и отчаях сърдцето си За всичкия труд що съм се трудил под слънцето. 21. Защото има человек на когото трудът биде С мъдрост и съ знание и съ сполука; Но го оставя за дял другиму Който не се е

трудил за него. И то суета и голямо зло. 22. Защото коя полза на
человека от всичкия му труд И от угнетението на сърдцето му В които
се труди под слънцето? 23. Понеже всичките му дни са болест, И
трудовете му скърб; И нощe още сърдцето му не спи. И то суета. 24.
Няма по-добро за человека освен да яде и да пие, И да прави душата
си да се наслаждава от доброто на труда му. И това видях аз че е от
Божията ръка. 25. Защото кой би ял И кой би се наслаждавал освен
мене? 26. Понеже Бог дава на угодния пред него человек Мъдрост и
знание и радост; А на грешния дава да се труди За да притуря и да
трупа, - За да го даде на угодния пред Бога. И то суета и угнетение на
духа.

ГЛАВА 3.

1. Има време за всяко нещо, И срок за всяка работа под небето. 2.
Време за раждане, и време за умиране; Време за насаждане, и време за
изкоренение на насаденото; 3. Време за убиване, и време за
изцеляване; Време за събаряне, и време за градене; 4. Време за
плачене, и време за смеяне; Време за сетование, и време за ликование;
5. Време за разпръсване на камене, и време за събиране на камене;
Време за прегръщане, и време за отдалечаване от прегръщането; 6.
Време за придобиване, и време за изгубване; Време за пазене, и време
за хвърляне; 7. Време за раздиране, и време за шиене, Време за
мълчане, и време за говорене; 8. Време за обичане, и време за
ненавиждане; Време за бой, и време за мир. 9. Каква полза на оногоз
който работи От онова в което се той труди? 10. Видях труденето
което даде Бог На человеческите синове за да се трудят в него. 11.
Направи всяко нещо хубаво на времето му; И света положи в техните
размишления, Без да може человек да издири От начало до конец
делото което е Бог направил. 12. Познах, че няма друго добро в тях,

Освен да се весели всеки, и да направи добро в живота си, 13. И още да яде всеки човек и да пие, И да се наслаждава от доброто на всичкия си труд: То е даровање от Бога. 14. Познах че всичко що прави Бог, То ще бъде вечно: Не е възможно да се притури на него Нито да се отнеме от него; И Бог направи това за да му се боят. 15. Каквото е станало вече съществува: И каквото ще стане вече е станало; И Бог предиря миналото. 16. И видях още под слънцето Мястото на съда, и там беззаконието, - И мястото на правдата, и там неправдата. 17. Рекох аз в сърдцето си: Бог ще съди праведния и нечестивия; Защото за всяко нещо и за всяко дело има време там. 18. Рекох аз в сърдцето си За състоянието на человеческите синове че тях ще ги опита Бог, И ще видят те от себе си че са скотове. 19. Защото случаят на человеческите синове Е случай и на скота: един случай имат. Както умира този, така умира и онзи. И едно дихание е във всичките, И человек не превъзхожда в нищо скота, Защото всичко е суета. 20. Всичко отива в истото място; Всичко е станало от пръстта, и всичко се връща в пръстта. 21. Кой знае духа на человеческите синове да ли възлязва горе, И духа на скота да ли слязва долу на земята? 22. Видях прочее че нема по-добро Освен да се весели човек в делата си; Защото това е делът му; Понеже кой ще го доведе за да види Онова което ще бъде след него?

ГЛАВА 4.

1. Тогаз се обърнах аз и видях Всичките насилия които стават под слънцето; И ето сълзите на насилваните, И нямаше за тях утешител; И силата беше в ръката на тези които ги насилваха, И нямаше за тях утешител. 2. За то аз рекох: Блазе на умрелите, Които са вече умрели Нежели на живите които са още живи. 3. А по-добър от двамата е който не е бил още, Който не е видял лошите дела които стават под

слънцето. 4. И още видях аз всеки труд И всяко сполучено дело, че за това на человека му завижда ближният му. И това суета и угнетение на духа. 5. Безумният сгъва ръцете си И яде плътта си. 6. По-добре една пълна шепа с покой Нежели две пълни шепи с труд И угнетение на духа. 7. Пак се обърнах аз И видях суета под слънцето. 8. Има някой който си няма втория, Ей, няма нито сина нито брата; И не престава от всичкия си труд: Даже окото му не се насища с богатство; И не дума: За кого се трудя аз И лишавам душата си от благо? И това е суета и тежък труд. 9. По-добре са двама нежели един; Понеже те имат добра мъзда в труда си. 10. Защото, ако паднат, Единът ще дигне другаря си; Но горко на единия който падне И няма втория да го дигне. 11. И ако легнат двама наедно ще се топлят; А единът как ще се стопли? 12. И ако некой превъзмогне против единия, Двамата ще му се опрат; И тройното въже не се къса скоро. 13. По-добро е бедно и мъдро дете Нежели цар стар и безумен Който не приема вече съвет; 14. Защото единът излязва из дома на узниците за да царува, А другият, и цар да се е родил, става сиромах. 15. Видях всичките живи които ходят под слънцето Със сина, втория, който ще стане вместо него: 16. Няма край на всичките люде, На всичките които са били пред тях; А дирните не ще се възвеселят в него. И това е прочее суета и угнетение на духа.

ГЛАВА 5.

1. Пази ногата си когато отиваш в дома Божий, И приближи повече да слушаш Нежели да приносиш жъртва на безумни, Които не знаят че струват зло. 2. Не прибързвай с устата си, И сърдцето ти да не бърза да произноси дума пред Бога; Защото Бог е на небето, а ти на земята; За то нека бъдат думите ти малко; 3. Понеже сънът дохажда в множеството на занимания та, А гласът на безумния в множеството на

думите. 4. Когато обречеш обричане Богу, Не се бави да го изпълниш, Защото той няма благодарение от безумните: Изпълни което си обрекъл. 5. По-добре да се не обречеш Нежели да се обречеш и да не изпълниш. 6. Да не дозволиш на устата си да вкарат в грях плътта ти, И да не речеш пред ангела че е било от незнаяне: Защо да се разгневи Бог на гласа ти И да погуби делото на ръцете ти? 7. Защото в множеството на сънищата И в множеството на думите има суети; А ти се бой от Бога 8. Ако видиш насилие на сиромаха, И разграбване на съдбата и на правдата в областта, Да се не почудиш за това нещо; Защото над високия по-висок надзирава, И над тях има най-висок. 9. Земята е полезна на всичките; И сам царят се служи от нивите. 10. Който обича среброто, не ще да се насити със сребро, Нито с доходи който обича изобилие. И то е суета. 11. Когато се умножава благото, Умножават се и онези които го ядат; И коя е ползата на притежателите му Освен да го гледат с очите си? 12. Сънят на оногоз който работи е сладък, Или малко ял, или много; А насищението на богатия не го оставя да спи. 13. Има тежко зло което видях под слънцето: Богатство съхранявано от притежателя му за негова си повреда; 14. И онова богатство се изгубва от зъл случай; И той ражда син, а няма нищо в ръката му. 15. Както е излязъл из утробата на майка си, Гол ще се върне, ще отиде както е дошел; И няма да вземе нищо от труда си За да занесе с ръката си. 16. И това е още тежко зло, - Както е дошел, така да иде, И каква полза за него, че се е трудил за вятъра? 17. Още и през всичките си дни яде в тъмнина, И в много печал, и болест, и мъки. 18. Ето що видях аз добро: Прилично е да яде някой и да пие, И да се наслаждава от благото на всичкия си труд В който се труди под слънцето, Според числото на дните на живота си Колкото му е дал Бог; 19. И на когото человека е дал Бог богатство и имот, Дал му е и власт да яде от тях, И да взима дела си, и да се

весели в труда си: То е дар Божий. 20. Понеже няма да помни много дните на живота си; Понеже Бог отговаря на сърдцето му с веселие.

ГЛАВА 6.

1. Има зло което видях под слънцето, И го има много между човеците: 2. човек комуто Бог дава богатство, и имот, и слава, Що душата му се не лишава от всичко що би пожелал; Но Бог му не дава власт да яде от тях, Но ги яде чужденец. То е суета и зла болест. 3. Ако роди човек сто чада, И живее много години, Щото дните на годините му да станат много, А душата му не се насити с благо, И не е приел и погребване, Думам че извергът е по-добър от него; 4. Защото е дошел в суета, и отхожда в тъмнина, И името му ще се покрие с тъмнина; 5. И не е видял слънцето, и не е познал нищо; Но той има повече покой от оногоз. 6. И дваж тисяща години ако би живял някой, и добро не види, - Не отиват ли всичките в едно място? 7. Всичкий труд на человека е за устата му; Душата обаче не се насища. 8. Защото шо има мъдрият от безумния? Що има повече сиромахът който знае да ходи пред живите? 9. По-добро е гледането с очи Нежели скитането със желание. И то суета и угнетение на духа. 10. Което е станало взело си е вече името, И познато е че то е человек; И той не може да се съди с по-крепкия си. 11. Понеже има много неща, които умножават суетата, Каква полза на человека? 12. Защото кой знае що е добро за человека В живота, във всичките дни на живота на суетата му Който прехожда като сянка? Понеже кой ще извести человеку Що ще бъде след него под слънцето?

ГЛАВА 7.

1. По-добре име добро нежели многоценно миро, И денът на смъртта нежели денът на раждането. 2. По-добре да отиде някой в дом на

сетование Нежели да отиде в дом на пирование, Защото то е сетнината на всекого человека, И живият ще го тури в сърдцето си. 3. По-добра е печалта нежели смехът; Защото от дряхлостта на лицето сърдцето става по-весело. 4. Сърдцето на мъдрите е в дом на сетование; Но сърдцето на безумните в дом на веселба. 5. По-добре е на человека да слуша обличение от мъдър Нежели да слуша песен от безумни; 6. Защото както е гласът на трънете под котела Така е смехът на безумния. И то суета. 7. Наистина насилието изумява мъдрия, И дарът разтлява сърдцето. 8. По-добро е свършването на работата нежели началото й. По-добър е дълготърпеливият нежели високоумният. 9. Не спеши в духа си да си яростлив, Защото яростта почива в пазухата на безумните. 10. Да не речеш: Коя е причината че предишните дни бяха по-добри от тези? Защото не питаш благоразумно за това. 11. Мъдростта е добра като наследието, И полезна на онези които гледат слънцето. 12. Защото мъдростта е защита, както е защита среброто, Но преимуществото на знанието е че мъдростта оживява онези които я имат. 13. Гледай делото Божие. Защото кой може да направи право Онова което е той направил криво? 14. В благополучен ден весели се, А в злополучен ден бъди смотрелив, Защото Бог направи едното противоположно на другото, За да не намерва человек нищо зад себе си. 15. Всичкото видях в дните не суетата си. Има праведен който загинва в правдата си; И има нечестив който дългоденствува в злобата си. 16. Не ставай прекалено праведен, И не мисли себе си за чрезмерно мъдър; Защо да загинеш? 17. Не ставай прекалено зъл, И не бъди безумен; Защо да умреш преди времето си? 18. Добре е да държиш това, И от онова да не оттегляш ръката си; Защото който се бои от Бога ще избегне от всички тези. 19. Мъдростта дава на мъдрия повече сила Нежели десет началници които са в града. 20. Защото няма праведен человек на

земята Който да струва добро и да не греши. 21. И не давай внимание на всичките думи които се говорят, Да не би да чуеш раба си че те кълне; 22. Защото много пъти и сърдцето ти познава че ти подобно си прокълнал други. 23. Всичко това опитах с мъдростта: Рекох: Ще бъда мъдър; Но тя се отдалечи от мене. 24. Онова което е много далеч и твърде дълбоко, Кой може да го намери? 25. Аз обходих със сърдцето си За да науча, и да издиря, И да изследвам мъдростта и разума, И да позная нечестието на безумието, И на глупостта, и на лудостта. 26. И намерих че е по-горчива от смърт Онази жена на която сърдцето е примки и мрежи, и ръцете й узи: Угодний пред Бога ще се отърве от нея; А грешникът ще бъде хванат от нея. 27. Виж, това намерих говори проповедникът, Като изпитвах едно по едно за да намеря сметката, 28. Което още душата ми изследва, но не намервам: Едного мъжа между тисяща намерих; Но ни една жена между всички тези не намерих. 29. Ето, това само намерих, че Бог направи человека прав, Но те потърсиха много измишления.

ГЛАВА 8.

1. Кой е както мъдрият? И кой знае изяснението на словесата? Мъдростта на человека осветлява лицето му, И жестокостта на лицето му се променява. 2. Аз казвам да пазиш заповедта на царя, А най-вече заради клетвата Богу. 3. Не бързай да бягаш от присъствието му: Не постоянствувай в лоша работа: Защото всичко каквото ще, направя. 4. В думата на царя има власт; И кой ще му рече: Що правиш? 5. Който пази заповедта няма да види нещо зло; И сърдцето на мъдрия познава времето и сгодата. 6. Защото всяко нещо има време и сгода; Понеже окаянството на человека е много върх него; 7. Защото не знае какво ще се случи; Понеже кой може да му обади как ще стане? 8. Няма человек който да има власт над духа та да възбранява духа,

Нито да има власт над деня на смъртта. И в този бой пущане няма; И нечестието не ще избави тези които го имат. 9. Всичко това видях, и турих ума си Във всеко дело което става под слънцето: Има време в което человек властвува над человека за своя повреда. 10. И така видех нечестивите погребени, Които дойдоха и отидоха от светото место, И се забравиха в града дето бяха така сторили. И то суета. 11. Понеже решението против лукавото дело не се свърши скоро, Затова сърдцето на человеческите синове е всичко вдадено да струва зло. 12. Ако и струва грешникът зло сто пъти и дългоденствува, Но аз зная пак че ще бъде добро на онези които се боят от Бога, Които се боят от лицето му. 13. А на нечестивия не ще е добре, И няма да се продължат дните му Които преминават като сянка; Защото не се бои от лицето Божие 14. Има суета която се случва на земята, че има праведни на които се случава според делата на нечестивите, И има нечестиви на които се случава според делата на праведните. Рекох че и то е суета. 15. За то аз похвалих веселието; Защото за человека нема по-добро под слънцето Освен да яде и да пие и да се весели; И то ще му остане от труда му В дните на живота му които му е Бог дал под слънцето. 16. Като дадох сърдцето си да позная мъдростта, И да видя труденето което ставаше по земята, (Защото на някои очите ни дене ни нощe виждат сън,) 17. Тогаз видях всичкото Божие дело, че человек на може да намери делото което става под слънцето; Понеже колкото и да се труди человек и да търси, Известно няма да намери; А още, и мъдрий ако рече да познае, Не може намери.

ГЛАВА 9.

1. Защото турих всичко това в сърдцето си За да издиря всичко това, че праведните и мъдрите и делата им са в ръката Божия: Няма человек който да знае Дали любов или омраза ще бъде: Всичкото е

пред тях. 2. Всичко се случва равно на всичките: Един случай е на праведния и на нечестивия, На добрия и на чистия и на нечистия, И на оногоз който жъртвува и на оногоз който не жъртвува: Както добрият, така и грешният, Който се кълне както който се бои от клетва. 3. Това е злото между всичко което става под слънцето, че един случай е на всичките; И най-вече сърдцето на человеческите синове е пълно със злина, И безумие има в сърдцето им доде са живи, И после слезват при мъртвите. 4. Защото за оногоз който има приобщение със всичките живи има надежда; Понеже живо куче е по-добро от мъртъв лъв. 5. Защото живите знаят че ще умрат; Но мъртвите не знаят нищо, Нито имат вече придобиване, Понеже паметта им се е забравила; 6. Още и любовта им, и ненавистта им, И завистта им вече се е изгубила; И не ще имат вече никога дял Във всичко що става под слънцето. 7. Иди, яж хляба си с веселба, и пий виното си с весело сърдце; Защото Бог вече благоволи в делата ти. 8. Във всяко време нека бъдат бели дрехите ти, И миро да не оскудее на главата ти 9. Радвай се в живота си със жената си която си възлюбил Във всичките дни на суетния си живот Които ти се дадоха под слънцето, Във всичките дни на твоята суета; Защото това е делът ти в живота И в труда ти който се трудиш под слънцето. 10. Всичко що намери ръката ти да направи Направи със силата си; Защото няма ни деяние, ни помишление, ни знание, Нито мъдрост в гроба, дето отиваш. 11. Обърнах се, и видях под слънцето че тичането не е на леките, Нито бранта е на силните, Нито хлЯбът на мъдрите, нито богатството на разумните, Нито добромислието на тези които имат знание; Защото време и случай се случава на всичките, 12. Защото даже и человек не знае времето си. Както рибите които се улавят в зла мрежа, И както птиците, които се улавят в примка, Така се улавят человеческите синове в зло време, Когато внезапно нападне върх тях.

13. И това видях мъдрост под слънцето, И видя ми се голяма: 14.
Имаше малък град, и малко мъже в него; И дойде против него велик
цар и го обсади, И съгради против него големи окопи, 15. Но се
намери в него человек сиромах и мъдър, И той с мъдростта си
освободи града; Но никой не помена оногоз сиромах человека. 16.
Тогаз аз рекох: Мъдростта е по-добра от силата, Ако и да се презира
мъдростта на сиромаха, И думите му се не слушат. 17. Думите на
мъдрите в безмълвие се слушат Повече от вика на оногоз що
властвува между безумни. 18. Мъдростта е по-добра от военните
оръжия; А един грешник погубя много добри неща.

ГЛАВА 10.

1. Мухи умрели правят мирото на мировареца да вони, да кипне; И
малко безумие обезчестя оногоз който е в уважения за мъдрост и
чест. 2. Сърдцето на мъдрия е в десницата му, А сърдцето на безумния
е в левицата му. 3. Още като ходи в пътя безумният, сърдцето му не е
на място, И показва на всичките че е безумен. 4. Ако духът на княза се
подигне против тебе, не оставяй мястото си; Защото кротостта
утолява големи грешки. 5. Има зло което видях под слънцето,
Погрешка думам, която произхожда от владетеля: 6. Безумният се
туря в големи достоинства, А богатите седят в долни места. 7. Видях
раби на коне, А князове ходещи като раби по земята. 8. Който копае
яма ще падне в нея; И който разваля ограда, змия ще го ухапе. 9.
Който изважда камене ще се повреди от тях: Който цепи дърва ще
бедствува в тях. 10. Ако се затъпи желязото, и не наточи някой
острото му, Трябва да притури сила, А мъдростта е полезна за
управяне. 11. Ако ухапе змията преди обаянието, Тогаз обаятел не
ползува. 12. Думите от устата на мъдрия са благодат; А устните на
безумния ще го погълнат. 13. Началото на думите на устата му е

безумие, И свършъкът на говоренето му - лошо буйство. 14. И
безумният умножава думи: човек не знае що ще бъде; И кой може
да му извести Що ще бъде след него? 15. Трудът на безумните ги
уморява, Понеже не знаят да отидат в града. 16. Горко ти земьо, когато
царят ти е дете И началниците ти ядат рано! 17. Блазе ти, земьо,
когато царят ти е син на благородни, И началниците ти ядат на
време,- За укрепление, а не за опиване! 18. От голяма леност пада
къщният покрив; И от праздността на ръцете капе къщата. 19. За
веселба правят пирове, и виното весели живота; А среброто отговаря
на всичко. 20. Да не прокълнеш царя нито в мисълта си, И да не
прокълнеш богатия в клетта на ложницата си; Защото небесна птица
ще донесе гласа, И крилатото ще възвести за това нещо.

ГЛАВА 11.

1. Хвърли хляба по лицето на водата; Защото след много дни ще го
намериш. 2. Дай дял на седем, още и на осем; Защото не знаеш какво
зло ще бъде на земята. 3. Ако са пълни облаците, изливат дъжд на
земята; И ако падне дърво към юг или към север, На мястото дето
падне дървото, там си остава. 4. Който се взира във вятъра няма да сее;
И който гледа на облаците няма да жъне 5. Както не знаеш кой е
пътят на вятъра, Нито как се образуват костите в утробата на
непраздната, Така не знаеш делата на Бога който прави всичко. 6. Сей
семето си заран, и вечер да си не почива ръката ти; Защото не знаеш
кое ще успее, това или онова, Или да ли ще са двете равно добри. 7.
Наистина виделината е сладка, И е угодно на очите да гледат
слънцето; 8. Но ако и да живее човек много години, И се весели
през всички тях, Нека си напомни за дните на тъмнината че ще бъдат
много. Все що иде е суета. 9. Весели се, юноше, в младоста си, И
сърдцето ти нека ти дава радост в дните на юношеството ти, И ходи

според пътищата на сърдцето си, И според гледането на очите си; Но знай че за всичко това Бог ще те доведе в съдба. 10. И отнеми яростта от сърдцето си, И отдалечи лукавството от плътта си; Защото младостта и юношеството е суета.

ГЛАВА 12.

1. И помни Създателя си в дните на младостта си, Преди да дойдат дните на злото, И стигнат годините в които ще речеш: Нямам благодарение в тях, - 2. Преди да се помрачи слънцето, и виделото, и луната, и звездите, И се върнат облаците след дъжда; 3. Когато стражите на къщата ще треперят, И крепките мъже ще се прегърбят, И които мелят ще престанат защото намаляха, И на тези които гледат през прозорците ще им стане тъмно; 4. И вратата ще се затворят при пътя, Когато изнемощее гласът на мелницата, И на гласа на птицата ще стане человек, И всичките дъщери на песента ще се смирят; 5. Когато ще се боят от височината, И ще треперят в пътя; Когато мигдалът процъвти, И скакалецът натегне, И охотата изчезне; Защото человек отхожда във вечния си дом, И сетуващите обикалят улиците, - 6. Преди да се скъса сребърната цеп, И да се счупи златната чаша, Или да се строши водоносът при източника, Или да се развали колелото над кладенеца, 7. И да се върне пръстта в земята както е била, И духът да се върне при Бога който го е дал. 8. Суета на суети, рече проповедникът, Всичко е суета. 9. И колкото повече проповедникът стана мъдър Толкоз повече поучи людете на знание: Най паче вникна и издири, И нареди много притчи. 10. Проповедникът поиска да намери угодни думи; И писаното бе правота и думи на истина. 11. Думите на мъдрите са като остени, И като гвоздеи заковани от наставниците на събранията, Дадени от единия Пастир. 12. А повече от това, научи се, сине, мой, че да прави някой много книги няма

край, И многото учение е труд на плътта. 13. Да чуем свършъка на всичкото слово: Бой се от Бога и пази заповедите му, Понеже това е всичкото на человека; 14. Защото Бог ще докара на съд всяко дело И всичко скришно, или добро или зло.

ПЕСЕН НА ПЕСНИТЕ

ГЛАВА 1.

1. Соломоновата Песен на Песните. 2. Да ме целуне с целуванията на
устата си; Защото любовта ти е по-добра от виното. 3. Заради
благовонието на добрите твои масти Името ти е маст излеяна; За това
те обичат девиците. 4. Привлечи ме: ще тичам след тебе. Царят ме
въведе в клетовете си: Ще се радваме и ще се веселим за тебе; Ще
помним любовта ти повече от виното: Обичат те с правота. 5. черна
съм, но хубава, Ерусалимски дъщери, Като кидарските шатри, като
Соломоновите опони. 6. Не ме гледайте че съм почерняла, Понеже
слънцето ме е погледнало: Синовете на майка ми се разгневиха
против мене, Туриха ме пазач на лозята: Своето лозе не упазих. 7.
Възвести ми, ти когото възлюби душата ми, Де пасеш стадото, де го
упокояваш на пладне. Защо да бъда като тая що обикаля Между
стадата на твоите другари? 8. Ако не знаеш от себе си, Хубавице
между жените, Излез ти подир следите на стадото, И паси яретата си
при шатрите на пастирите. 9. На конете на Фараоновите колесници Те

уподобих, любезна моя. 10. Красни са твоите ланити с вървите на бисера, И вратът ти с огърлия. 11. Ще ти направим златни чепочки С сребърни капки. 12. Додето царят седи на трапезата си, Нардът ми издава благовонието си. 13. Вързоп със смирна е за мене възлюблений ми: Ще нощува между съсците ми. 14. Китка кипрова е за мене възлюбленият мой, В лозята на Енгади. 15. Ето хубава си, любезна моя; Ето, хубава си: очите ти са като на гълъбите. 16. Ето, хубав си, възлюбленият ми, ей, приятен си: И одърът ни е благоцветен. 17. Гредите на домовете ни са кедрови, Подъсченията ни са кипарисови.

ГЛАВА 2.

1. Аз съм цвете Сароново И крин юдолний. 2. Както е кринът между трънете, Така е любезната ми между дъщерите. 3. Както ябълката между дърветата на дъбравата, Така е възлюбленият ми между синовете: Пожелах, и седнах под сянката му, И плодът му беше сладък в устата ми. 4. Доведе ме в дома на виното, И хоругвата му над мене бе любов. 5. Подкрепете ме с млинчета, разхладете ме с ябълки; Защото съм ранена от любов. 6. Левицата му е под главата ми, И десницата му ме пригръща. 7. Заклевам ви, Ерусалимски дъщери, В сърните и в елените на полето, Да не дигнете и да не събудите любовта ми додето ще 8. Гласът на възлюбления ми! ето, иде той, Скача по горите, и играе по хълмовете. 9. Възлюбленият ми прилича на сърна или на млад елен: Ето, стои зад стената ни, Гледа от прозорците, Занича през решетките. 10. Отговаря възлюбленият ми и говори ми: Стани, любезна моя, прекрасна моя, и ела; 11. Защото, ето, зимата се премина. И дъждът замина и отиде си: 12. Цветята се явиха из земята; Времето на резидбата пристигна, И гласът на гъргорицата се чу в нашата земя: 13. Смоковницата прозябва първите си смокви, И по лозята цветът на гроздето издава благовоние. Стани, любезна моя,

прекрасна моя, та ела. 14. О гълъбице моя, в разселените на скалата, В скришните места на стръмнините, Покажи ми лицето си, направи ме да чуя гласа ти; Защото гласът ти е сладък, и лицето ти прекрасно. 15. Хванете ни лисиците, Малките лисици които погубват лозята, Защото лозята ни цъвтят. 16. Възлюбленият ми е мой, и аз негова: Пасе между криновете. 17. Доде повее дневният тих ветрец и побягнат сенките Върни се, възлюбленний ми: стани подобен на сърне Или на млад елен върху Ветерските гори.

ГЛАВА 3.

1. През нощта на леглото си Потърсих оногоз когото обича душата ми: Потърсих го, и го не намерих. 2. Да стана сега и да обиколя града По улиците и по стъгдите, Да търся оногоз когото обича душата ми: Потърсих го, и го не намерих. 3. Намериха ме стражите които обхождат града: Видяхте ли оногоз когото обича душата ми? 4. Като заминах малко от тях Намерих оногоз когото обича душата ми: Хванах го, и не го пуснах Доде не го въведох в дома на майка си, И в ложницата на онази която ме е родила. 5. Заклевам ви, Ерусалимски дъщери, В сърните и в елените на полето, Да не дигнете и да не събудите любовта ми додето ще. 6. Коя е тая която възлиза от пустинята Както стълпове дим, накадена със смирна и ливан, С всякакъв благовонен прах от търговеца? 7. Ето одъра на Соломона: Шестдесет яки мъже са около него, от силните Израилеви. 8. Всички тези държат меч, научени на бой: Всеки има меча си на бедрото си, но нощни страхове. 9. Цар Соломон си направи носилка От Ливански дърва: 10. Стълпците и направи от сребро, Легалището и от злато, постелката й от багреница: Средата и бе украсена рачително От Ерусалимските дъщери. 11. Излезте, Сионови дъщери, и вижте Цар

Соломона с венеца с който го венча майка му В деня на женитбата му, И в деня на сърдечното му веселие.

ГЛАВА 4.

1. Ето, хубава си, любезна моя: ето, си хубава: Очите ти под булото ти
са като на гълъбите: Косите ти са като стадо от кози Налегали по
Галаадската гора: 2. Зъбите ти са като стадо от стрижени овци Които
възлизат от къпането, Които всички се агнят близнета И няма ялова
между тях: 3. Устните ти като червена прежда, и говоренето ти
благодатно: Ланитите ти под булото ти Като част от нар: 4. Шията ти
като Давидовия стълп Съградения за оръжница, Дето висят тисяща
щитчета – Всички са като щитове на крепки: 5. Двата ти съсца като
две сърнета близнета Които пасат между криновете. 6. Доде повее
дневният тих ветрец и побегнат сенките Аз ще ида в гората на
смирната и на хълма на ливана. 7. Ти си прекрасна, любезна моя; И
порок няма в тебе. 8. Ела с мене от Ливан, невесто, Ела с мене от
Ливан. Погледни от върха на Амана, От върха на Санир и на Ермон,
От леглата на лъвовете, от горите на рисовете. 9. Пленила си сърдцето
ми, сестро моя, невесто: Пленила си сърдцето ми с едно от очите си, С
едно огърлие на шията си. 10. Колко е хубава твоята любов, сестро
моя, невесто! Колко по-добра от виното е твоята любов, И
благовонието на твоите масти повече от всичките аромати! 11.
Устните ти, невесто, капят като меден сот: Мед и мляко има под езика
ти; И благовонието на дрехите ти като благоуханието на Ливан. 12.
Градина затворена е сестра ми, невестата: Извор затворен, източник
запечатан. 13. Твоите леторасли са рай от нарове, С избрани плодове,
кипър с нард, 14. Нард и шафран, тръст и корица, С всичките дървя на
ливан, Смирна и алой с всичките най-първи аромати. 15. Източник на
градини, Кладенец на жива вода, и поточки от Ливан. 16. Стани,

Севере, и ела, Юже: Повей в градината ми, Да потекат ароматите и. Да
дойде възлюблений ми в градината си, И да яде изрядните си
плодове.

ГЛАВА 5.

1. Дойдох в градината си, сестро моя, невесто: Обрах смирната си с
ароматите си: Ядох сота си с меда си: Пих виното си с млякото си.
Яжте, приятели: Пийте, ей, изобилно пийте, възлюблени. 2. Аз спя, но
сърдцето ми е будно. Гласът на възлюбления ми! хлопа: Отвори ми,
сестро моя, любезна моя, Гълъбице моя, съвършена моя; Защото
главата ми се напълни с роса, Косите ми с нощни капки. 3. Съблякох
дрехата си: как да я облека? Умих нозете си: как да ги окалям? 4.
Възлюблений ми провря ръката си през дупката на вратата; И сърцето
ми се смути за него. 5. Аз станах да отворя на възлюбления си; И от
ръката ми капеше смирна, И от пръстите ми избрана смирна, Върх
дръжката на ключалницата. 6. Аз отворих на възлюбления си; Но
възлюбленият ми се оттегли, отиде си: Душата ми примря в
говоренето му. Потърсих го, и не го намерих: Повиках го, и не ми
отговори. 7. Намериха ме стражарите които обхождат града: Биха ме,
раниха ме: Стражите на стените отнеха от мене покривалото ми. 8.
Заклевам ви, Ерусалимски дъщери, Ако намерите възлюбления ми да
му кажете че съм ранена от любов. 9. Що различава твоя възлюблен от
друг възлюблен, О ти прекрасна между жените? Що различава от друг
възлюблен твоя възлюблен, Та ни заклеваш ти така? 10. Възлюблений
мой е бял и румен, Личи между десет тисящи. 11. Главата му е злато
опитано: Косите му са разресани, черни като гарван, - 12. Очите му са
като на гълъби върху потоците на водите, Омити в мляко, и седят
като многоценни камене в гнездата си, - 13. Ланитите му като лехи от
аромати, Като съдове от благовонни садения: Устните му са кринове

От които капе избрана смирна, - 14. Ръцете му златни пръстене
Споени с хрисолит, - Коремът му слоновено изделие украсено с
сапфири, - 15. Краката му мраморни стълпове Утвърдени на стояла от
чисто злато, - Видът му като Ливан, Изящен като кедрове: 16. Устата
му са услаждение, И той всичкий е рачителен: Този е възлюбленият
ми, и този е приятелят ми, О Ерусалимски дъщери.

ГЛАВА 6.

1. Де отиде твоят възлюблен, О ти прекрасна между жените? Де се
върна твоят възлюблен? Да го търсим и ние с тебе. 2. Моят възлюблен
слезе в градината си, В лехите на ароматите, За да пасе в градините и
да бере крин. 3. Аз съм на възлюбления си, и възлюблений ми е мой:
Пасе между криновете. 4. Хубава си, любезна моя, като Терса,
Благодатна като Ерусалим, Страшна като войнство с хоругви. 5.
Отвърни очите си отсреща ми, Защото ме обладаха. Косите ти са като
стадо от кози Налегали по Галаад. 6. Зъбите ти са като стадо от овци
Които възлизат от къпането, Които всички се агнят близнета, И няма
ялова между тях, - 7. Ланитите ти под булото ти Като част от нар. 8.
Шестдесет са царици, и осемдесет наложници, И безчетни девойки: 9.
Една е гълъбицата ми, съвършената ми. Тя е една на майка си,
избрана на родителката си: Видяха я дъщерите, и рекоха: Блазе й, -
Царичите и наложниците, и я похвалиха. 10. Коя е тая що занича като
зората, Красна като луната, и чиста като слънцето, Страшна като
войнство с хоругви? 11. Слязох в градината на орехите За да видя
зеленината на долината, Да видя да ли прозябна лозето, И цъвнаха ли
наровете. 12. Без да усетя, душата ми ме представи Като колесниците
на Аминадава. 13. Завърни се, Завърни се, о Суламко: Завърни се,
завърни се, за да те видим. Що ще видите в Суламката? Нещо като
лик на два пълка.

ГЛАВА 7.

1. Колко са красни стъпките ти с чехлите, дъщи княжеска! Извитието на бедрата ти е подобно на огърлия, Дело на ръце художнически. 2. Пъпът ти е чаша обла, неоскудна от подправено вино, - Коремът ти житен копен ограден с кринове, 3. Двата ти съсца като две сърнета близнета, - 4. Вратът ти като слонов стълп,- Очите ти като водоемите в Есевон Към вратата Бат-рабим,- Носът ти като спълпът на Ливан Който гледа към Дамаск,- 5. Главата ти върху тебе като Кармил, И косите на главата ти като багреница: Царят е вързан в плетениците ти. 6. Колко си хубава и колки приятна, О възлюблена, в нежностите си! 7. Този твой раст прилича на финик, И съсците ти на гроздове. 8. Рекох: Ще възляза на финика, ще хвана ветвите му; И, ето, съсците ти ще бъдат като граздове на лоза, И уханието на носа ти като ябълки, 9. И небцето ти като доброто вино Което тече сладко за възлюбления ми, И прави да говорят устните на спещите. 10. Аз съм на възлюбления си; И неговото желание е към мене. 11. Ела, възлюблений мой, да излезем на полето, Да пренощуваме по селата. 12. Да осъмнем в лозята; Да видим прозябна ли лозето, Отвори ли цвят гроздето, И цъвнаха ли наровете: Там ще ти дам любовта си. 13. Мандрагорите дадоха ухание; И при вратата ни има Всякакви плодове угодни, нови и вехти: Скрила съм ги за тебе, възлюблени мой.

ГЛАВА 8.

1. Дано да ми беше ти като брат Който е сукал от съсците на майка ми! Когато те намирах вън щях да те целуна, И не щяха да ме презират. 2. Взела бих те и завела В дома на майка си за да ме научиш: Напоила бих те с благовонно вино И с сок от наровете си. 3. Левицата му била би под главата ми, И десницата му пригърнала би ме. 4. Заклевам ви, Ерусалимски дъщери, да не дигнете нито да

събудите любовта ми Додето ще. 5. Коя е тая що възлиза от пустинята Подпряла се на възлюбления си? Аз те събудих под ябълката: Там те роди майка ти: Там те роди родителката ти 6. Положи ме като печат на сърцето си, Като печат на мишцата си, Защото любовта е крепка като смъртта, Ревнуванието жестоко като ад, Святкането му святкане огнено, пламик устремителен. 7. Много вода не може да угаси любовта, Нито реки могат да я потопят: Ако би дал някой всичкия имот на дома си за любовта, Съвсем ще го презрат. 8. Ние имаме малка сестра, и няма съсци: Що ще направим на сестра си В деня в който стане реч за нея? 9. Ако е стена ще съградим на нея сребърен твърдел; И ако е двер, ще я обвържем с кедрови дъски. 10. Аз съм стена, и съсците ми като стълпове: Тогаз бях пред очите му като мир намерила. 11. Соломон имаше лозе у Ваалхамон: Даде лозето на стражи: Всеки трябваше да донесе за плода му тисяща сребърници. 12. Моето лозе е пред мене: Тисящата нека са за тебе, Соломоне, И двесте за онез които пазят плода му. 13. О ти която седиш в градините, Другарите внимават в гласа ти: Направи ме да го чуя. 14. Бързай, възлюблени мой, И бъди подобен на сърне или на еленче Върху ароматските гори.

ИСАЯ

ГЛАВА 1.

1. Видението на Исаия Амосовия син, което видя за Юда и Ерусалим в
дните на Озия, Иотама, Ахаза, и Езекия, царете Юдини. 2. чуйте,
небеса, и слушай, земле; Защото Господ говори: Синове възпитах и
отрастих; Но те отстъпиха от мене. 3. Волът познава стопанина си, И
оселът яслите на господаря си: Израил не знае, Людете ми не

разумяват. 4. Уви, народ грешен, люде натоварени с беззаконие, Семе на злодейци, разтлени синове! Оставиха Господа, Презряха Светия Израилев, Върнаха се назад. 5. Де можете да бъдете бити като прилагате бунтуване? Всичката глава е болна, И всичкото сърдце изнемощело. 6. От стъпката на ногата дори до главата няма в него целост, Но струпеи, и посинения, и гнойни рани: Не се стиснаха, нито се обвързаха, Нито се омекчиха с маз. 7. Земята ви е пуста, Градовете ви изгорени с огън: Земята ви, чужденци я пояждат пред очите ви, И е пуста като разорена от чужденци. 8. И Сионовата дъщеря е оставена като колиба в лозе, Като пъдарница в градина на краставици, Като град обсаден. 9. Ако Господ Саваот не би ни оставил малък остатък, Като Содом бихме станали, На Гомор бихме се уподобили. 10. чуйте словото Господне, князове Содомски: Слушайте закона на Бога нашего, люде Гоморски: 11. Защо ми е множеството на жертвите ви? говори Господ: Сит съм от всесъжения на овни И от тлъстина на огоени; И не ми е угодна кръв от юнци, Или от агнета, или от ярци. 12. Когато идете да се явите пред мене Кой е поискал от ръцете ви това, да тъпчете дворовете ми? 13. Не принасяйте вече суетни приношения. Темянът е мерзост на мене: Новомесечията и съботите, Свикването на събиранията не мога да търпя: Беззаконие е тържественото събиране. 14. Душата ми мрази новомесечията ви и праздниците ви: Досаждение са на мене: дотегна ми да търпя. 15. И когато прострете ръцете си, Ще крия очите си от вас; Даже когато умножите моления не ща да слушам: Ръцете ви са пълни с кръв. 16. Измийте се, очистете се, Отмахнете злото на деянията си от очите ми, Престанете да правите зло, 17. Научете се да струвате добро, Изисквайте правосъдие, сторете право на насилвания, Съдете сирачето, защитете право на вдовицата: 18. Елате сега та да разискваме, говори Господ: Ако са греховете ви като багрено, Ще

станат бели като сняг; Ако са румени като червено, Ще станат като
бяла вълна. 19. Ако искате и слушате, Ще ядете благото на земята; 20.
Ако ли не щете и отстъпите, Ще бъдете поядени от нож; Защото
устата Господни говориха. 21. Как верният град стана блудница! Той
беше пълен с правосъдие: Правда обитаваше в него; а сега, убийци. 22.
Среброто ти стана шлак: Виното ти се смеси с вода. 23. Твоите князове
са отстъпници и участници на крадци: Всички обичат дарове и тичат
подир възмъздия: Те не съдят право сирачето, Нито съдът на
вдовицата дохожда при тях. 24. За това говори Господ, Иеова Саваот,
Крепкий Израилев: Ах! ще взема удовлетворение от противниците си,
И ще си отмъстя на неприятелите си; 25. И пак ще туря ръката си върх
тебе, И ще очистя шлака ти като с бора, И ще отделя всичкото твое
олово. 26. И ще възстановя съдиите ти както по-преди, И съветниците
ти както изначало: След това ще се наречеш Град на Правда, Верен
Град. 27. Сион ще се изкупи със съдба, И тези които се върнат в него, с
правда. 28. И беззаконните и грешните купно ще се съкрушат, И тези
които са оставили Господа ще погинат. 29. Защото ще се постидят за
дърветата които пожелахте, И ще се посрамите за градините които
избрахте. 30. Понеже ще станете като теревинт на който листата
венат, И като градина която няма вода. 31. И крепкият ще бъде като
изтреби, И делото му като искра; И ще се изгорят и двете купно, И не
ще има кой да гаси.

ГЛАВА 2.

1. Словото, което се откри на Исаия, сина Амосова, заради Юда и
Ерусалим. 2. В последните дни Гората на дома Господен Ще се
утвърди на върха на горите, И ще се възвиси над хълмовете; И
всичките народи ще се стекат в нея. 3. И много племена ще отидат и
ще рекат: Дойдете да възлезем на гората Господня, В дома на Бога

Яковова; И ще ни научи пътищата си, И ще ходим в стъпките му;
Защото от Сион ще излезе закон, И слово Господне от Ерусалим. 4. И
ще съди помежду народите, И ще обличи много племена; И ще
изковат ножовете си за палечници, И копията си за сърпове: Народ
върх народ не ще да дигне нож, Нито ще научат вече бран. 5. Доме
Яковов, дойдете, И да ходим в Господнята виделина, 6. Понеже ти си
оставил людете си, дома Яковов; Защото се напълниха из изток, И
станаха прокобители както Филистимците, И съединиха се с чадата
на иноплеменниците. 7. И земята им се напълни със сребро и злато, И
няма свършък на съкровищата им: Напълни се земята им и с коне, И
няма свършък на колесниците им. 8. И напълни се земята им с идоли:
Поклониха се на ръчните си дела, На онова което пръстите им
направиха. 9. И наведе се простолюдин, И унизи се големец; И ти не
ще им простиш. 10. Влез в скалата и скрий се в пръстта Поради страха
от Господа, И поради славата на неговото величие. 11. Горделивите
человечески очи ще се унижат, И надигането на человеците ще се
наведе; А само Господ ще се възвиси в онзи ден. 12. Защото денят на
Господа Саваота ще бъде Върх всекиго горделив и величав, И върх
всекиго що се надига, (и ще се унижи,) 13. И върх всичките Ливански
кедри високи и възвишени, И върх всичките Васански дъбове, 14. И
върх всичките високи гори, И върх всичките възвишени бърда, 15. И
върх всеки висок стълп, И върх всяка обградена стена, 16. И върх
всичките Тарсийски кораби, И върх всичките насладителни гледания.
17. И височината на человека ще се наведе, И надигането на
человеците ще се унижи; А само Господ ще се възвиси в онзи ден; 18.
И идолите съвсем ще се изгубят, 19. И те ще влязат в пещерите на
скалите И в дупките на земята Поради страха от Господа И поради
славата на величието му, Когато стане да разтрепери земята. 20. В
онзи ден ще хвърли человек На к793товете и на прилепите

Сребърните си идоли и златните си идоли, Които направи за себе си за да се кланя, 21. За да влезе в дупките на канарите И в разселините на скалите Поради страха от Господа И поради славата на величието му, Когато стане да разтрепери земята. 22. Оставете се от човека, На когото диханието е в ноздрите му; Защото за какво се счита той?

ГЛАВА 3.

1. Защото, ето, Господ, Иеова Саваот, Ще отнеме от Ерусалим и от Юда Подпорката и помощта, Всяка подпорка от хляб, и всека подпорка от вода, 2. Всекиго крепък, и ратник, Съдия, и пророк, и чародей, и старец, 3. Петдесетоначалник, и почтен, и съветник, И мъдър художник, и разумен обаятел. 4. И ще им дам момчета за князове; И деца ще владеят над тях. 5. И людете ще бъдат насилствувани, човек от човека, И всеки от ближнаго си: Момчето ще се големее пред стария, И нищожният пред почтения. 6. Тогаз човек ще хване брата си от дома на отца си, и ще рече: Ти имаш одежда, стани началник нам; И това разорение нека е под твоя ръка. 7. В онзи ден той ще отговори и ще рече: Не ща да стана вожд; Защото в къщата ми няма ни хляб, ни одежда: Не ме туряйте началник на людете. 8. Защото Ерусалим се поклати, Юда падна, Понеже езикът им и делата им са противни Господу, И раздражават очите на славата му. 9. Видът на лицето им свидетелствува против тях; И изявяват греха си като Содом: не крият. Горко на душата им! защото въздадоха сами на себе си зло. 10. Речете на праведния, че добро ще му бъде; Защото ще яде плода на делата си. 11. Горко на беззаконния! зло ще му бъде, Защото въздаянието му ще бъде по делата на ръцете му. 12. Моите люде – деца ги насилствуват, И жени владеят над тях. Люде мои, вашите наставници ви правят да заблуждавате, И развалят пътя

на стъпките ви. 13. Господ става на съд, И стои да съди народите. 14.
Господ ще влезе в съдба Със старейшините на людете си и князовете
им; Защото вие похарахте лозето: Грабежите от сиромаха са в къщите
ви. 15. Защо стривате людете ми И смилате лицата на сиромасите?
Говори Господ Иеова Саваот. 16. И говори Господ: Понеже Сионовите
дъщери се възгордяха, И ходят с надигнат врат И с безстидни очи, И
ходят насладително, И дрънкат с нозете си, 17. За то Господ ще
направи плешиво Темето на Сионските дъщери, И Господ ще открие
срамотата им. 18. В онзи ден Господ ще отнеме Славата на
дрънкалата, И мрежените забрадки, и луниците, 19. Обеците, и
гривните, и тънките була, 20. И главовръзките, и цепочките около
глезните, и поясите, И мировлагалниците, и хамайлиите, 21.
Пръстените, и обеците на носа, 22. Мантелата, и фереджетата, И
прекровките, и кесиите. 23. Огледалата, и тънките ризи, И кидарите, и
покривалата. 24. И вместо благовоние ще бъде гнилота, И вместо пояс,
въже, И вместо коси къдрени, плешина, И вместо нагръдник, опасване
с вретище, Нагорение вместо красота. 25. Мъжете ти ще паднат от
нож, И силните ти в бран. 26. И вратата му ще охкат и ще плачат; И
той ще лежи на земята напуснат.

ГЛАВА 4.

1. И в онзи ден седем жени ще се хванат за един мъж и ще рекат: Ние
ще ядем своя си хляб И ще обличаме своите си дрехи, Само твоето
име да се нарича над нас, Да отнемеш укора наш. 2. В онзи ден
Отрасълът Господен ще бъде красен и славен, И плодът на земята
възвишен и великолепен За избавените на Израиля; 3. И останалите в
Сион И уцелелите в Ерусалим Ще се нарекат свети, Всички що са
писани между живите в Ерусалим, 4. Когато измие Господ
нечистотата на Сионовите дъщери, И очисти кръвта на Ерусалим

отсред него чрез дух на съдба и чрез дух на зной. 5. И над всяко място
на горага Сион, И върху събранията й, Господ ще създаде облак и дим
дене, А нощем светлост на пламенен огън; Защото ще има покров над
всичката слава. 6. И ще има скиния за да осенява от пека дене, И да е
прибежище и защита от буря и от дъжд.

ГЛАВА 5.

1. Сега ще пея на любезния си Песен на обичния си заради лозето му.
Любезний ми имаше лозе На много тлъсто бърдо. 2. Обкопа го, и
очисти го от камените, И насади го с избрана лоза, И съгради стълп
всред него, И направи още и жлеб в него; И очакваше да роди грозде;
Но роди кисъл. 3. И сега, Ерусалимски жители и мъже Юдини, Съдете,
моля, между мене и лозето ми. 4. Що бе възможно да направя още на
лозето си, И не му направих? Защо, доде очаквах да роди грозде, Роди
кисъл? 5. И сега, ето, ще ви кажа Що ще направя аз на лозето си: Ще
отнема плета му, и то ще се похара: Ще разваля стената му, и ще се
потъпче; 6. И ще го направя пусто: Не ще да се обреже нито прекопае,
Но ще проникнат там глогове и шипци; Ще заповядам още на
облаците Да не одъждят дъжд на него. 7. Защото лозето на Господа
Саваота е Израилевий дом, И Юдините мъже възлюбленият негов сад;
И очакваше съд, но ето кръвопролитие, - Правда, но ето вопъл. 8.
Горко на онези които присъединяват къща с къща, И събират нива с
нива, Доде не остане място, И да останете вие сами всред земята! 9. В
ушите ми Господ Саваот говори: Наистина много къщи ще останат в
запустение, Големи и хубави, без жители; 10. Ей, десет уврата на лозе
ще дадат един ват, И един кор семе ще даде една ефа. 11. Горко на
онези които подраняват сутрина и търсят сикера, Които следват до
вечер доде ги разпали виното! 12. И с китара, и псалтир, и тъпан, и
свирка, И с вино са техните пирове; И не се взират в делото Господне,

И не видят действието на ръцете му. 13. За това моите люде са закарани в плен, - Поради незнанието, И почтените им умират от глад, И множеството им изсъхна от жажда. 14. За това се разшири ад, И отвори чрезмерно устата си; И ще слязат в него славата им, И множеството им, и метежът им, И които се веселят у тях. 15. И ще се наведе простолюдин, И ще се унижи големец, И очите на високите ще се унижат; 16. А Господ Саваот ще се възвиси чрез съд, И Бог светий ще се освети чрез правда. 17. Тогаз агънците ще се пасат според обичая си, И чужди ще ядат пустите места на тлъстите. 18. Горко на онези които привличат беззаконието с въжа на суета, И греха като с ремици на кола, - 19. Които казват: Нека спеши, Нека прибързва делото си, За да видим; И съветът на Светаго Израилева Нека приближи и нека дойде, За да разумеем! 20. Горко на онези които наричат злото добро, а доброто зло; Които турят тъмнина за виделина, а виделина за тъмнина; Които турят горчиво за сладко, и сладко за горчиво! 21. Горко на мъдрите в очите им, И на разумните пред себе им! 22. Горко на онези които са юнаци за да пият вино, И крепки за да размесват сикера, - 23. Които оправдават беззакония за дарове, И отнемат от праведния правото му! 24. За това, както огнений език пояжда плевата, И сламата се губи в пламика, Така коренът им ще стане като гнилота, И цветът им ще възлезе като прах; Защото отхвърлиха закона на Господа Саваота, И презреха думата на Светаго Израилева. 25. За туй гневът Господен се разпали против людете му, И простря ръката си против тях та ги порази; И горите треперяха, И труповете им станаха като гной всред пътищата. С всичко това гневът му не се повърна; Но ръката му е още простряна. 26. И ще дигне знаме за народите от далеч, И ще им засвири от край земята; И, ето, скоро ще дойдат бързом. 27. Никой не ще се умори нито ще се спъне между тях: Никой не ще задреме нито ще заспи,

Нито поясът от чреслата им ще се развърже, Нито ремикът на обущата им ще се скъса, 28. На които стрелите са остри, И всичките им лъкове запнати: Копитата на конете им ще се мият като кремен, И колесата им като вихрушка, 29. Ревът им като на лъв: Ще реват като млади лъвове; Ей, ще рикаят, и ще сграбят лова и ще го завлекат; И не ще има кой да го отърве. 30. И в онзи ден ще рикаят против тях като морский шум; И те ще погледнат на земята, и ето тъмнина, скърб, И виделината помръкнала в облаците й.

ГЛАВА 6.

1. В летото в което умря цар Озия видях Господа че седеше на престол
висок и превъзнесен, и възкрилието му изпълни храма. 2. Над него
стоеха серафими, от които всеки имаше по шест крила: с двете
покриваше лицето си, и с двете покриваше нозете си, и с двете
летеше. 3. И викаха един към друг и думаха: - Свет, свет, свет Господ
Саваот Всичката земя е пълна със славата му. 4. И основанията на
праговете се поклатиха от гласа на тогова що викаше, и домът се
напълни с дим. 5. Тогаз рекох: Горко ми! защото загинах; понеже съм
човек с нечисти устни, и живея между люде с нечисти устни,
понеже очите ми видеха Царя, Господа Саваота. 6. Тогаз долетя при
мене един от серафимите, и имаше в ръката си разпален въглен който
бе взел с клещи от олтаря. 7. И допря го до устата ми, и рече: Ето, това
се допря до устните ти; и беззаконието ти се отне, и грехът ти се
очисти. 8. И чух гласа Господен който говореше: Кого ще проводя? и
кой ще отиде за нас? Тогаз рекох: Ето аз, проводи ме. 9. И рече: Иди
та кажи на тези люде: - С уши ще чуете, но няма да разумеете, И с
очи ще видите, но няма да разберете: 10. Направи тлъсто сърдцето на
тези люде, И направи тежки ушите им, и затвори очите им, За да не
гледат с очите си, и да не слушат с ушите си, И разумеят със сърдцето

си, и се обърнат та се изцелят. 11. Тогаз рекох: Господи, до кога? И отговори: Доде запустеят градовете, та да няма жител, И къщите, та да няма человек, И земята да запустее съвсем; 12. Доде отдалечи Господ человеците, И стане голямо безлюдство всред земята. 13. Но ще остане в нея още една десета част. И тя пак ще се изнури: Както теревинтът и дъбът на които Пънът остава в тях когато се отсекат, Така светото семе ще бъде пънът й.

ГЛАВА 7.

1. И в дните на Ахаза сина на Иотама, сина Озиева, царя Юдин, Расин Сирийский цар, и Факей Ромелиевий син, Израилевий цар, възлезоха върх Ерусалим за да ратуват против него; но не могоха да го обладаят.
2. И възвестиха на Давидовия дом и рекоха: Сирия се съгласи с Ефрема. И сърдцето на Ахаза и сърдцето на людете му се разклатиха както дъбравните дървета се разклащат от вятъра. 3. Тогаз рече Господ на Исаиа: Излез сега да посрещнеш Ахаза; ти и син ти Сеар-ясув, в края на водовода на горния водоем, към друма на тепавичарската нива, 4. и речи му: - Гледай да си спокоен: Да се не убоиш нито да малодушествуваш От двете опашки на тези димещи главни, Поради яростния гняв на Расина, и Сирия, и на Ромелиевия син. 5. Понеже Сирия, Ефрем, и Ромелиевий син Съветваха се лош съвет против тебе, и рекоха: 6. Да възлезем против Юда и да го утесним, И да го обладаем за себе си, И да турим всред него цар Тавеиловия син, 7. Така говори Господ Иеова: То няма да стане, нито ще бъде; 8. Защото главата на Сирия е Дамаск, А главата на Дамаск, Расин; И в шестдесет и пет години Ефрем ще се съкруши щото да не е вече народ. 9. И глава на Ефрема е Самария, А глава на Самария, Ромелиевий син: Ако не вярвате, то няма да се утвърдите. 10. И говори още Господ на Ахаза и рече: 11. Искай си знамение от Господа Бога твоего: Искай го или в

дълбочината или във височината горе. 12. Но Ахаз рече: Не ща да искам, Нито ще изкушавам Господа. 13. И рече Исаия: Слушайте сега, доме Давидов: Малко нещо ли е за вас да досаждате на човеци, И ще досаждате ли още и на Бога моего? 14. За то Господ сам ще ви даде знамение: Ето, девицата ще зачне и ще роди син, И ще нарече името му Емануил. 15. Масло и мед ще яде Доде научи да отхвърля лошото и да избира доброто; 16. Защото, преди да научи детето Да отхвърля лошото и да избира доброто, Ще бъде оставена тая земя На която от двамата царе се боиш ти. 17. Господ ще докара на тебе, И на твоите люде, и на бащиния ти дом Дни каквито не са дохаждали От който ден се е отделил Ефрем от Юда: Ще докара Асирийския цар. 18. И в онзи ден ще засвири Господ на мухите Които са в краищата на Египетските реки, И на пчелите които са в Асирийската земя; 19. И ще дойдат, и ще си починат всичките по запустелите долини, И в дупките на канарите, и на всяка драка, И на всяко пасбище. 20. В този ден Господ ще обръсне с бръснач взет с наем Оттатък реката, Асирийския цар, Главата и власите на нозете; Даже и брадата ще смъкне. 21. И в онзи ден човек който храни крава и две овци, 22. От изобилието на млекото Което ще дават ще яде масло; Защото масло и мед ще яде всеки Който е останал всред земята. 23. И в онзи ден всяко место В което е имало тисяща лози за тисяща сребърници Ще бъдат за глогове и тръне. 24. Със стрели и с лъкове ще дойдат там; Защото всичката земя ще стане глогове и тръне. 25. И на всека планина копана с търнокоп Не ще да дойдеш от страх на глогове и тръне: Тя ще бъде да се изпроваждат там говеда, И да се потъпче от дребен добитък.

ГЛАВА 8.

1. И рече ми Господ: Вземи при себе си голям свитък та напиши в
него с человеческа писалка за Махер-шалах-хаш-база. 2. И взех при
себе си верни свидетели на това, Урия свещеника и Захария
Иеверехиевия син. 3. И пристъпих при пророчицата, която зачна и
роди син. И рече ми Господ: Наречи името му Махер-шалал-хаш-баз;
4. защото преди да научи детето да произноси: Отче мои, и: Майко
моя, богатството на Дамаск и користите на Самария ще се занесат
пред Асирийския цар. 5. И говори ми още Господ и рече: - 6. Понеже
тези люде отметнаха Силоамските води, тихо текущите, И се радват
на Расина и на Ромелиевия син, 7. За то, ето, Господ възвожда върх
тях Силната и голямата вода на реката, Асирийския цар, и всичката
му слава И ще превъзлезе над всичките си потоци, И ще наводни
всичките си брегове; 8. И ще мине през Юда, ще наводни и прелее, Ще
стигне до гърлото, И простирането на крилата му ще напълни
Ширината на земята ти, Емануиле. 9. Съюзни станете, народи, и ще
бъдете строшени; И чуйте, всички които сте в краищата на земята:
Опашете се, и ще бъдете строшени: Опашете се, и ще бъдете
строшени. 10. Съветвайте се съвет, и ще се осуети: Говорете дума, и
няма да стане; Защото Бог е с нас. 11. Защото така ми говори Господ с
държавна ръка, И научи ме да не ходя в пътя на тези люде, и рече: 12.
Да не речете: Съюз, На всичко което тези люде ще рекат: Съюз; И да
не се боите от това от което се те боят, И да се не ужасавате. 13.
Господа на Силите, него осветете; И той да ви е страх, и той да ви е
трепет. 14. И той ще бъде светилище, - Но и камик на препъване, и
канара на съблазън За двата Израилеви домове, Сет и примка за
Ерусалимските жители. 15. И мнозина от тях ще се спънат, И ще
паднат и се съкрушат, И ще се впримчат, и ще се уловят. 16. Вържи
свидетелството, Запечатай закона между учениците ми. 17. А аз ще

чакам Господа Който крие лицето си от Якововия дом, И на него ще се надея. 18. Ето аз и децата които ми даде Господ За знамение и чудеса в Израил От Господа Саваота който обитава на горота Сион. 19. И когато ви рекат: Попитайте бесовъпрошателите и вълшебниците Които шепнат и мъмрат, отговорете: Един народ не ще ли попита своя Бог? Ще притича ли някой при мъртвите за живите? 20. Търсете в закона и в свидетелството: Ако не говорят според това слово, Наистина няма видело в тях. 21. И ще минат през тази земя жестоко угнетени и гладни; И когато огладнеят, ще негодуват, И ще злословят царя си и Бога си, И ще погледнат нагоре. 22. После ще се взрат в земята, И ето скърб и тъмнина, мрак на утеснение; И ще се оттласнат в тъмнината.

ГЛАВА 9.

1. Но не ще да бъде такъв мрак на утеснената земя Както в прежните времена Когато унижи земята Завулон и земята Нефталим; А в последните ще направи славен Пътя на морето, оттам Иордан, Галилея езическа. 2. Людете които ходеха в тъмнина видеха голема виделина: Които седеха в земя на смъртна сенка, виделина възсия върху тях. 3. Умножил си народа, Увеличил си радостта му: Радват се пред тебе според радостта в жетва, Както се радват когато делят користи. 4. Защото ти си строшил ярема на товара им, И тоягата на плещите им, и Бича на оногоз който ги насилствуваше, Както в деня на Мадиама. 5. Защото всяко оръжие на ратуващия с метеж, И облекло валяно в кръв, Ще бъде за изгаряне и вещество за огън. 6. Защото ни се роди дете, Син ни се даде; И началството му ще бъде на рамото му; И името му ще се нарече чуден, Съветник, Бог крепък, Отец на бъдещия век, Княз мира. 7. Не ще има свършък в наращението на началството му и на мира Върху Давидовия престол и неговото

царство, За да го нареди и да го утвърди В съд и правда, от нине и до века. Ревността на Господа Саваота ще извърши това. 8. Господ проводи слово на Якова; И то падна върх Израиля. 9. И всичките люде ще познаят това, - Ефрем и жителите на Самария, Които говорят горделиво и с надигнато сърдце: 10. Кирпичите паднаха, но ние ще съзидаме с дялани камене: черниците се изсекоха, но ние ще ги заменим с кедри. 11. За то Господ ще подигне Расиновите врагове против него, И ще раздражи неприятелите му: 12. Сирийците отпред, а Филистимците отзад; И ще изядат Израиля с отворени уста. С всичко това гневът му не се повърна, Но ръката му е още простряна. 13. Но людете не се връщат към тогоз който ги поразява, Нито търсят Господа Саваота. 14. За то Господ ще отсече от Израиля глава и опашка, Финик и ситник, в един ден. 15. Старецът и знаменитият, той е глава; И пророкът, който поучава лъжи, той е опашка. 16. Защото водителите на тези люде мамят ги; И водимите от тях погинват. 17. За то Господ не ще да се развесели заради юношите им, Нито ще помилва сирачетата и вдовиците им; Понеже всичките са лицемери и злодейци, И всички уста говорят безумие. С всичко това гневът му не се повърна, Но ръката му е още простряна. 18. Защото беззаконието изгаря както огън Който пояжда глоговете и трънете И пламенее в гъстаците на дъбравата: И те ще възлезат като стълп от дим. 19. От яростта на Господа Саваота земята се запали, И людете ще бъдат както вещество за огън. человек не ще помилва брата си; 20. И ще грабне надесно, но ще огладнее; И ще яде налево, но не ще се насити: Ще ядат всеки человек плътта на мишцата си: 21. Манасия Ефрема, и Ефрем Манасия: Те наедно ще са против Юда. С всичко това гневът му не се повърна, Но ръката му е още простряна.

ГЛАВА 10.

1. Горко на тези които заповедват неправедни заповеди, И на писците
които пишат насилие, 2. За да лишат сиромасите от съда, И да
разграбят праведното на нищите от людете ми, За да им станат
корист вдовиците, И да съблекат сирачетата! 3. И що ще да направите
в деня на посещението, И в гибелта която ще дойде от далеч? Към
кого ще притичате за помощ? И де ще оставите славата си? 4. Без
мене ще се наведат между вързаните, И ще паднат отдолу под
убитите. С всичко това гневът му не се повърна, Но ръката му е още
простряна. 5. Горко на Асириеца, тоягата на яростта ми! И бичът в
ръката му е гневът ми! 6. Ще го проводя върх лицемер народ, И ще му
дам заповед върх людете на яростта си, За да донесе користи, и да
грабне грабеж, И да ги стъпче като калта на пътищата. 7. Но той не
разумява така, Нито сърдцето му размишлява така; Но в сърдцето му
е Да низвърне и да изтреби народи не малко. 8. Защото говори:
Князовете ми не са ли всичките царе? 9. Не е ли Халне както
Кархамис? Не е ли Емат както Арфад? Не е ли Самария както Дамаск?
10. Както ръката ми превзе царствата на идолите На които истуканите
беха по-много от Ерусалимските и Самарийските, 11. Не ще ли
направя, както направих на Самария и на нейните идоли, Така и на
Ерусалим и на кумирите му? 12. За то, Като свърши Господ всичкото
си дело Над гората Сион и над Ерусалим, Ще накажа, дума, плода на
горделивото сърдце на Асирийския цар, И възгордението на
високонадигнатите му очи. 13. Защото говори: Със силата на ръката
си направих това, И с мъдростта си, понеже съм разумен; И
преместих пределите на народите, И разграбих съкровищата им, И
като крепък свалих седещите на високо; 14. И ръката ми намери,
както гнездо, богатството на людете; И както събира някой яйца
оставени, Така събрах всичката земя аз; И никой не поклати крило,

или отвори уста, или пошепна. 15. Да ли би се похвалила секирата против тогози който сече с нея? Може ли се велехвали трионът против тогози който го движи? – Както ако би дигнал жезълът тези които го дигат, - Както ако би възвисила тоягата тогози който не е дърво. 16. За то Господ, Господ Саваот, Ще проводи на тлъстите му мършавост; И под славата му ще се разпали пожар Както пожар от огън. 17. И светът на Израиля ще бъде огън, И Светият негов, пламен; И ще изгори и пояде трънете му И глоговете му в един ден; 18. И ще погуби славата на дъбравата му и на плодовитото му поле От душа до плът; И ще бъде както немощен когато чезне. 19. А остатъкът на дъбравните му дървета ще бъде малочислен, Щото дете да ги изпише. 20. И в онзи ден Остатъкът на Израил И спасените от Якововия дом Няма да се подпират вече на тогоз който ги порази, Но ще се подпират с истина на Господа, Светия Израилев. 21. Остатъкът ще се обърне, Якововът остатък, Към Бога крепкаго. 22. Защото, ако и да са людете ти, Израилю, като морския песък, Остатък от тях ще се обърне: Определеното погубление ще се излее с правда; 23. Защото Господ Бог Саваот ще извърши Определено погубване всред всичката земя. 24. За то, така говори Господ Бог Саваот: Люде мои които живеете в Сион, Да се не боите от Асириеца: Ще ви удари с жезъл, И ще дигне тоягата си против вас Според способа на Египет; 25. Защото още твърде малко, и яростта ще престане, И гневът ми ще бъде в погибел тям, 26. И Господ на Силите ще дигне върх него бич Според поразението на Мадиама в канарата Орив; И както жезълът му се възвиси на морето, Така ще го възвиси според способа на Египет. 27. И в онзи ден Товарът му ще се снеме от плещите ти, И яремът му от врата ти; И яремът ще се съкруши поради тлъстината. 28. Той дойде в Гаят, мина в Мигрон: В Михмас ще разтовари съсъдите си. 29. Заминаха прехода: Нощуваха в Гава: Рама се устраши: Гавая Саулова

се разбяга. 30. Възвиси гласа си, Галимова дъщеро: Направи го да се
чуе в Лаис, Нищий Анатоте. 31. Мадмина се пренесе: Жителите на
Гевим побегнаха. 32. И само днес като остане в Ноб Ще помаха с
ръката си към гората на Сионовата дъщеря, Към хълма на Ерусалим.
33. Ето, Господ Иеова Саваот Ще изкастри хубавите ветви със страшна
сила; И възвишените ще се съкрушат, И надигнатите ще се снишат.
34. И гъстите на дъбравата ще изсече с желязо; И Ливан ще падне чрез
Крепкия.

ГЛАВА 11.

1. И ще израсте пръчка из пъна Иесеев, И отрасъл ще поникне из
корените му; 2. И духът Господен ще почине на него, Дух на мъдрост
и разум, Дух на съвет и на сила, Дух на знание и на страх Господен; 3.
И неговото благоволение ще е в страха на Господа, Тъй щото няма да
съди според зрението на очите си, Нито ще решава според слушането
на ушите си; 4. Но с правда ще съди сиромасите, И с правота ще
решава за смирените на земята; И ще порази земята с жезъла на
устата си, И с диханието на устните си ще умъртви нечестивия. 5. И
пояс на чреслата му ще бъде правдата, И пояс на лядвията му ще бъде
верността. 6. И вълкът ще живее с агнето, И рисът ще си почива с
ярето, И телето и лъвчето и огоените все наедно; И малко дете ще ги
кара. 7. И юницата и мечката ще пасат наедно: Малките им ще си
почиват заедно; И лъвът ще яде плява като волът. 8. И дете на цица
ще играе над дупката на аспида; И отбиеното дете ще туря ръката си
в гнездото на василиска. 9. Не ще направят зло нито пагуба във
всичката ми света гора; Защото земята ще е пълна със знание за
Господа Както водите покриват морето. 10. И ще бъде в онзи ден
Иесеевът корен Който ще стои хоругва на народите: Към него ще
притичат племената; И неговото упокоение ще бъде слава. 11. И в

онзи ден Господ ще тури ръката си пак вторий път За да вземе за себе си остатъка на людете си Който ще остане от Асирия, и от Египет, И от Патрос, и от Етиопия, и от Елам, И от Сенаар, и от Емат, и от морските острови. 12. И ще възвиси знаме за народите, И ще събере отхвърлените от Израил, И ще събере на куп разпръснатите от Юда От четирите ъгли на земята. 13. И завистта Ефремова ще се махне, И притеснителите Юдини ще се отсекат: Ефрем няма да завижда на Юда, И Юда няма да притеснява Ефрема; 14. Но ще полетят на рамената на Филистимците към запад: Ще оберат и източните жители наедно: Ще турят ръката си върх Едома и Моава; И Амоновите синове ще им се покорят. 15. И Господ ще погуби залива на Египетското Море; И чрез силния си вятър ще помаха с ръката си върху реката, И ще я порази в седем течения, И ще направи да я минуват с обуща. 16. И ще има друм за остатъка на людете му Който ще остане от Асирия, Както имаше за Израиля В който ден възлезе от Египетската земя.

ГЛАВА 12.

1. И в онзи ден ти ще induced: Господи, ще те славословя; Защото, ако и да си се разгневил на мене, Повърна се гневът ти, и утешил си ме. 2. Ето, Бог ми е спасение: Ще дързая, и не ще се боя; Защото Господ Иеова е моя сила и пение, И той биде спасение мое. 3. И с веселие ще начерпете вода От източниците на спасението. 4. И в онзи ден ще речете: Славословете Господа, Призовете името му, Направете познати в народите делата му, Поменувайте че се е възвисило неговото име. 5. Пейте Господу; защото направи величие: То е познато по всичката земя. 6. Възопий и радостно викай, Сионски жителю; Защото Светий Израилев е велик всред тебе.

ГЛАВА 13.

1. Пророчество заради Вавилон, видението което видя Исаия
Амосовий син. 2. Дигнете знаме на равна планина, И възвисете глас
към тях: Помахайте с ръка за да влязат във вратата на князовете. 3. Аз
заповядах на определените си, Повикнах още и силните си, за да
извършат гнева ми, Тези които се радват на славата ми. 4. Глас на
множество върху горите както на голям народ: Метежен глас от
царствата на събраните народи: Господ Саваот преглежда воинството
за боя. 5. Дохождат от далечна земя, От небесните краища, Господ и
оръжията на негодуването му, За да погуби всичката земя. 6.
Лелекайте, защото денят Господен приближи: Ще дойде като гибел от
Всесилнаго. 7. За то всичките ръце ще ослабнат; И всяко человеческо
сърдце ще се стопи. 8. И ще се разтреперят: Болезни и скърби ще ги
обладаят: Ще бъдат в болезни както раждаща: Смаяни ще гледат един
на друг – Лицата им лица на пламик. 9. Ето, денят Господен иде, Лют
и с ярост и гняв пламенен, За да направи земята пуста; И ще изтреби
от нея грешните й. 10. Защото небесните звезди и съзвездия Не ще
дадат светлостта си: Слънцето ще помръкне в изгряването си; И
луната не ще сияе със светлината си. 11. И ще накажа света за злината
му, И нечестивите за беззаконието им; И ще направя да престане
велехвалението на горделивите, И ще смиря високомъдрието на
насилниците. 12. Ще направя человека да е по-скъп от чистото злато,
Ей, человека от златото на Офир. 13. За то ще разклатя небесата; И
земята ще се потресе от местото си В яростта на Господа Саваота, В
деня на пламенния му гняв. 14. И ще са като сърна гонима, И като
овци които няма кой да събира: Ще се връщат всеки при людете си, И
ще бягат всеки на местото си. 15. Всеки който се намери ще бъде
пронизан; И всичките изловени ще паднат под нож. 16. И чадата им
ще бъдат съкрушени пред очите им: Къщите им ще бъдат разграбени,

и жените им насилвани. 17. Ето, ще подбудя против тях Мидяните, Които не ще вменят за нищо среброто, И не ще имат угождение в златото. 18. Но с лъковете ще съкрушат юношите, И не ще помилват плода на ложесната: Окото им няма да пощади деца. 19. И Вавилон, славата на царствата, Славната хвала на Халдеите, Ще бъде както когато разори Бог Содом и Гомор: 20. Никога няма да се насели, Нито ще бъде обитаем в род и род; Нито Аравяните ще поставят шатрите си там, Нито овчари ще почиват там. 21. Но диви котки ще почиват там: Къщите им ще бъдат пълни с рикаещи животни; И камилоптици ще живеят там, И сатири ще ликуват там, 22. И иени ще вият в палатите им, И чакали в домовете на наслаждението; И времето му се приближава да дойде, И дните му не ще да се продължат.

ГЛАВА 14.

1. Защото Господ ще помилва Якова, И ще избере пак Израиля, И ще ги упокои в земята им; И чужденците ще се съединят с тях, И ще се прилепят при Якововия дом. 2. И народите ще ги вземат и ще ги заведат на местото им; И Израилевий дом ще ги има наследие в земята Господня За раби и рабини; И ще пленят пленителите си, И ще владеят над притеснителите си. 3. И в който ден Господ те упокои от скърбта ти, И от страха ти, И от жестоката работа В която бе ти порабощен, 4. Ще употребиш тази пословица против Вавилонския цар, и ще речеш: Как престана насилникът! Престана берникът! 5. Господ съкруши жезъла на нечестивите, Скиптъра на владетелите. 6. Който поразяваше с ярост людете С непрестанно биене, Който владичествуваше с гняв над езиците, Гоним е; и няма който да възбранява. 7. Всичката земя се успокоява и безмълствува: Възглашават радостно. 8. Радват се и елхите за тебе, Ливановите кедри, и думат: От както си легнал ти Дървосечец не възлезе на нас. 9.

Ад от доле дойде в движение заради тебе За да посрещне твоето
идване: Заради тебе събуди мъртвите, Всичките земни князове: Дигна
от престолите им Всичките царе на народите. 10. Те всички ще
проговорят и ще ти рекат: И ти ли биде слаб както ние? Стана ли
равен нам? 11. Велехвалението ти се снижи в гроба, И шумът на
музикалните твои оръдия: черви са постлани отдоле ти, и черви те
покриват. 12. Как си паднал от небето, ти Сине на зората, Деннице!
Съкрушил си се на земята, Ти който тъпчеше народите! 13. А ти
думаше в сърдцето си: Ще възляза на небето, Ще възвиша престола
си над Божиите звезди; И ще седна на гората на събранието, към
страните на север: 14. Ще възляза във висотата на облаците: Ще бъда
подобен Вишнему. 15. Но ти ще слезеш в ад, В дълбочините на рова.
16. Които те видят ще се взрат в тебе, Ще те разгледат, и ще рекат:
Този ли е човекът който правеше земята да трепери, Който
разклащаше царствата, 17. Който запустяваше вселенната И
съсипваше градовете й Който не пускаше узниците си в домовете им?
18. Всичките царе на народите, всичките се упокояват със слава, Всеки
в дома си; 19. А ти биде отхвърлен от гроба си като мерзостна отрасъл,
Като дреха на убити, На прободени с нож, На слазящи между
каменете на рова, - Като труп който се тъпче. 20. Ти не ще се
съединиш в погребение с тях, Защото си погубил земята си, Убил си
своите люде: Семето на злодейците никога не ще се поменува. 21.
Пригответе клане за чадата му Поради беззаконието на отците им; За
да не станат и наследят земята, И напълнят лицето на вселенната с
врагове. 22. Защото ще стана против тях, Говори Господ Саваот, И ще
изгладя из Вавилон име, и остатък, И син, и внук, говори Господ. 23. И
ще го направя наследие на ежове, и водни езера; И ще го помета с
метлата на погибелта, Говори Господ Саваот. 24. Закле се Господ
Саваот и рече: Непременно както намислих, така ще бъде, И както

реших, така ще остане, 25. Да съкруша Асириеца в земята си, И да го стъпча на горите си: Тогаз хомотът му ще се дигне от тях, И товарът му ще се снеме от плещите им. 26. Това е решението решено за всичката земя; И тая е простряната ръка над всичките народи. 27. Защото Господ Саваот реши, и кой ще развали? И ръката му е простряна, и кой ще я върне назад? 28. В годината в която умре цар Ахаз стана това видение: - 29. Не се радвай, всичка Филистимска земльо, Защото се съкруши жезълът на поразившия те; Понеже из кореня на змията ще излезе василиск, И плодът му ще бъде горителна змия хвърката. 30. И първородните на сиромаха ще се нахранят, И нищите ще си почиват в безопасност; И ще умъртвя кореня ти с глад; И ще убие той остатъка ти. 31. Ридайте, порти: въпий, граде: Стопила си се, всичка Филистимска земльо; Защото иде дим от север, И нито един ще се отбие В пълковете им. 32. И кой ответ ще се даде на посланниците на народите? - че Господ е основал Сион, И на него ще уповаят сиромасите от людете му.

ГЛАВА 15.

1. Пророчество заради Моава: - Понеже Ар Моавски се разори през нощ и погина, - Понеже Кир Моавски се разори през нощ и погина, 2. Той възлезе на капището и в Девон на требищата за да плаче: Моав ще възридае за Нево и за Медева: На всяка негова глава плешина, Всяка брада обръсната. 3. В улиците си ще бъдат опасани с вретища: По къщните си покриви и по стъгдите си Всичките ще възридаят, ще потънат в плач. 4. И Есевон ще въпие, и Елеала: Гласът им ще се чуе дори до Яса; За то оръжените Моавски мъже ще възопият: Душата им ще им дотегне. 5. Сърдцето ми ще възопие за Моава: Бежанците му ще тичат до Сигор както трилетна юница; Защото с плач ще възлязат през възхода на Луит; Защото в пътя на Оронаим ще възвишат глас

на изтребление; 6. Защото водите на Нимрим ще запустеят; Защото
тревата изсъхна, зеленището изчезна, Няма нищо зелено. 7. За то
изобилието което събраха И онова което скътаха Ще се донесе в дола
на върбите. 8. Защото въпълът стигна наоколо в пределите на Моав,
Риданието му в Еглаим, И риданието му във Вир-елим. 9. Защото
водите на Димон ще се напълнят с кръв; Защото ще докарам още
злини върх Димон, Лъвове върх упазените от Моав И върх остатъка
на оназ земя.

ГЛАВА 16.

1. Пророчество заради Моава: - Понеже Ар Моавски се разори през
нощ и погина, - Понеже Кир Моавски се разори през нощ и погина, 2.
Той възлезе на капището и в Девон на требищата за да плаче: Моав
ще възридае за Нево и за Медева: На всяка негова глава плешина,
Всяка брада обръсната. 3. В улиците си ще бъдат опасани с вретища:
По къщните си покриви и по стъгдите си Всичките ще възридаят, ще
потънат в плач. 4. И Есевон ще въпие, и Елеала: Гласът им ще се чуе
дори до Яса; За то оръжените Моавски мъже ще възопият: Душата им
ще им дотегне. 5. Сърдцето ми ще възопие за Моава: Бежанците му
ще тичат до Сигор както трилетна юница; Защото с плач ще възлязат
през възхода на Луит; Защото в пътя на Оронаим ще възвишат глас
на изтребление; 6. Защото водите на Нимрим ще запустеят; Защото
тревата изсъхна, зеленището изчезна, Няма нищо зелено. 7. За то
изобилието което събраха И онова което скътаха Ще се донесе в дола
на върбите. 8. Защото въпълът стигна наоколо в пределите на Моав,
Риданието му в Еглаим, И риданието му във Вир-елим. 9. Защото
водите на Димон ще се напълнят с кръв; Защото ще докарам още
злини върх Димон, Лъвове върх упазените от Моав И върх остатъка
на оназ земя.

ГЛАВА 17.

1. Пророчество за Дамаск: - Ето, Дамаск не е вече град, И ще бъде
грамада на развалини. 2. Градовете на Ароир се напуснаха: Ще бъдат
за стадата: Те ще лежат, и не ще има кой да ги плаши. 3. И ще се
махне от Ефрема крепостта, И царството от Дамаск и от остатъка на
Сирия: Те ще станат като славата на Израилевите синове, Говори
Господ Саваот. 4. И в онзи ден славата на Якова ще се смали; И
тлъстината на плътта му ще похудее. 5. И ще бъде както когато
жетварят събере житото И пожъне класовете с мишцата си; И ще бъде
както събиращий класове в дола на Рафаим. 6. Но ще остане в него
пабиръм Както в отръсването на маслината, - Две-три зърна на върха
на по-високите ветви, четири-пет на по-дългите и плодородни ветви,
Говори Господ Израилевий Бог. 7. В онзи ден человек ще погледне
към Създателя си, И очите му ще се взрат към Светаго Израилева; 8. И
не ще погледне към жъртвениците, делото на ръцете си, Нито ще се
взре на онова което направиха пръстите му, Нито на Ашерите, нито
на кумирите на слънцето. 9. В онзи ден утвърдените му градове Ще
бъдат като оставен храст и върхар Които се оставиха по причина на
Израилевите синове; И ще бъде запустение. 10. Понеже си забравил
Бога на спасението си, И не си поменал Канарата на силата си, За то
ще насадиш приятни садове, И саденето ще бъде от чужди отрасли:
11. Дене ще правиш сада ти да расте, И сутрина ще правиш семето ти
да цъвти; А в деня на събранието не ще има жетва, Но неизцелима
скърб. 12. Горко на множеството на многото народи! Те правят шум
като шума на моретата И на метежа на племената: Те правят метеж
като метеж на много води. 13. Племената ще направят метеж като
метежа на много води; Но Бог ще има запрети; и те ще бягат далеч, И
ще се изгонят като плява по планините пред вятъра, И като прах пред
вихрушката. 14. Привечер, ето смущение; А преди да съвне не ще ги

има. Този е делът на тези които ни обират, И жребието на тези които
ни разграбват.

ГЛАВА 18.

1. О земльо осеняваща с крила, Която си оттатък Етиопските реки, 2.
Която проваждаш посланници през море, И с рогозени кораби по
водите! Идете, скороходци вестници, в народ висок и гладък, В люде
страшни от началото си дори до днес, Народ твърде крепък и тъпчещ,
На когото земята разкъсват реките. 3. Всички жители на света, и които
обитавате на земята, Гледайте когато се възвиси знаме на горите, И
слушайте когато затръби тръбата; 4. Защото така ми рече Господ: Ще
си почивам, И ще гледам в обиталището си, Като светъл зной по
тревата, Като росен облак в зноя на жетвата. 5. Защото преди жетвата,
когато отрасълът стане съвършен И незрялото грозде от цвят узрее,
Ще изреже ветвите с косери, И като изреже пръчките ще ги махне. 6.
Ще бъдат оставени купно за планинските птици И за земните
зверове; И тези птици ще преминат летото върх тях, И всите земни
зверове ще презимуват върх тях. 7. В онова време ще се донесе дар
Господу Саваоту От високи и гладки люде, И от люде страшни от
началото си дори до днес, От народ твърде крепък и тъпчещ, На
когото земята разкъсват реките, В местото на името на Господа
Саваота, в горага Сион.

ГЛАВА 19.

1. Пророчество за Египет: - Ето, Господ възсяда на лек облак И ще
дойде върх Египет; И Египетските идоли ще потреперят от лицето му,
И сърдцето на Египет ще се разтопи всред него. 2. И ще подигна
Египтяни против Египтяни; И ще ратува всеки против брата си И
всеки против ближния си, - Град против град, царство против царство.

3. И ще повене духът на Египет вътре в него; И ще разсипя съвета му;
И ще потърсят идолите, и чародеите, И бесовъпрошателите, и
вълшебниците. 4. И ще предам Египтяните в ръката на жесток
господар; И свиреп цар ще ги владее, Говори Господ Иеова Саваот. 5.
И водите ще изчезнат из морето, И реката ще пресекне и ще
пресъхне, 6. И реките ще престанат, И оградените отоци ще спаднат и
ще изсъхнат; И тръстта и ситникът ще повенат. 7. Ливадите при
реката, при устията на реката, И всичко посеено при реката Ще
изсъхне, ще се разпилее, и ще се изгуби. 8. И рибарите ще охкат, И
всички които хвърлят въдица в реката ще ридаят, И които метат
мрежи във водата ще жалеят; 9. И които работят тънък лен, И които
тъкат висон, ще се посрамят. 10. И всите негови стълпове ще се
съкрушат, И всички които правят печалба ще бъдат скърбни духом.
11. Наистина князовете на Танис са безумни, Съветът на мъдрите
Фараонови съветници стана безсловесен. Как ще кажете всеки
Фараону: Аз съм син на мъдри, Син на древни царе? 12. Де са сега
твоите мъдреци? И нека ти изявят сега, и нека разумеят Що е решил
Господ Саваот за Египет. 13. Князовете на Танис избезумяха,
Князовете на Мемфис се заблудиха, И измамиха Египет началниците
на племената му. 14. Господ смеси всред него дух на замайване; И
измамиха Египет във всичките му дела, Както пияний полита в
бълването си. 15. И не ще има дело за Египет Което главата или
опашката, финикът или ситникът, да може да направи. 16. В онзи ден
Египтяните ще са като жени, И ще треперят и ще се боят От
замахването на ръката на Господа Саваота С която той замахна връх
тях. 17. И Юдината земя ще е ужас на Египтяните: Всеки който я
поменува ще се ужасава За решението на Господа Саваота Което
реши против тях. 18. В онзи ден пет града ще има в Египетската земя
Които ще говорят Ханаанския език И ще се кълнат в Господа на

Силите: Единият ще се именува град Херес. 19. В онзи ден ще бъде
олтар Господу Всред Египетската земя, И стълп Господу при предела
й. 20. И ще бъде в Египетската земя За знамение и свидетелство
Господу на Силите; Защото ще викнат към Господа от
притеснителите, И ще им проводи спасител и велик, И ще ги избави.
21. И ще стане познат Господ на Египтяните; И Египтяните ще
познаят Господа в онзи ден, И ще принесат жъртва и приношение, И
ще обрекат оброк Господу, и ще го изпълнят. 22. И ще удари Господ
Египет: Ще удари и ще изцели; И ще се обърнат към Господа; И ще
бъде умолен от тях, и ще ги изцели. 23. В онзи ден ще бъде друм От
Египет към Асирия; И Асирийците ще дойдат в Египет, И Египтяните
в Асирия: Египтяните с Асирийците ще служат Господу. 24. В онзи
ден Израил ще бъде третий С Египтянина и Асириеца: Благословение
всред земята ще бъде; 25. Защото Господ на Силите ще ги благослови
и ще рече: Благословен Египет, людете мои, И Асирия, делото на
ръцете ми, И Израил, наследието ми.

ГЛАВА 20.

1. В годината в която дойде Тартан в Азот, когато го проводи Саргон
Асирийский цар, та ратува против Азот и го облада, 2. в истото време
говори Господ чрез ръката на Исаия сина Амосов, и рече: Иди и
развържи вретището от чреслата си, и изуй обущата си от нозете си.
И направи така, и ходеше гол и бос. 3. И рече Господ: Както рабът ми
Исаия ходеше гол и бос три години за знамение и чудо върх Египет и
върх Етиопия, 4. така Асирийский цар ще отведе Египтяните в плен и
Етиопяните в заточение, млади и стари, голи и боси и с голи задници,
за срам на Египет. 5. И ще се разтреперят и засрамят за Етиопия,
упованието си, и за Египет, хвалата си. 6. И жителите на това место
ще говорят в онзи ден: Ето, таквоз е прибежището ни в което

прибягваме за помощ за да се избавим от Асирийския цар! и как ще
се избавим ние?

ГЛАВА 21.

1. Пророчество за пустинята на морето: - Както южните вихрушки
които заминват Иде той от пустинята, от страшната земя. 2. Жестоко
видение ми се яви; Грабителят граби, и разорителят разорява. Възлез,
Еламе: обсади, Мидийо: Спрях всичките й въздихания; 3. За това
чреслата ми са пълни с болеж: Болезни ме обладаха както болезните
на раждаща; Сгърбен съм та не мога да чуя; Смутен съм та не мога да
видя. 4. Сърдцето ми се смути: Трепет ме ужаси: Нощта на веселието
ми се преобърна в страх за мене. 5. Трапезата готова, стражата
поставена, ядат, пият: Станете военачалници, пригответе щитове. 6.
Защото Господ ми рече така: Иди, постави пазач За да възвестява
каквото види. 7. И видя двама всадника конници, Всадници на осли и
всадници на камили; И вникна добре с голямо внимание. 8. И викна
като лъв: Непрестанно, Господине мой, стоя в стражарницата през
деня, И оставам в стражата си през цели нощи; 9. И, ето, идат тук
всадници мъже, Двама конници. И отговори та рече: Падна, падна
Вавилон; И всичките истукани на боговете му се строшиха на земята.
10. Враху мой, и пшенице на гумното ми, Явих ви онова което чух от
Господа Саваота, Бога Израилева. 11. Пророчество за Едом: - Към мене
вика от Сиир: Стражу, що ново за нощта? Стражу, що ново за нощта?
12. Стражът рече: Утрото иде, още и нощта: Ако ще питате, питайте:
Върнете се, елате. 13. Пророчество за Аравия: - В дъбравата на Аравия
ще пренощувате, Дружина Дедански. 14. Донесете вода в посрещане
на жадния, Жители на Теманската земя: С хляб посрещайте бягащия.
15. Защото бягат от саблите, От обнажената сабля И лъка запънатия, И
от лютината на бранта. 16. Защото Господ ми рече така: В една

година, според годините на наемник, Ще изчезне всичката слава на Кидар; 17. И остатъкът на числото на стрелците От крепките Кидарски синове ще се смали; Защото Господ Бог Израилев говори.

ГЛАВА 22.

1. Пророчество за долината на видението: - Що ти стана сега че възлезе ти всичкий на покривите на къщята? 2. Ти, пълний с викове, Граде на метеж, граде на веселба, Убиените твои не бидоха с нож убити, Нито умреха в бой. 3. Всичките твои князове побегнаха наедно: От стрелците са вързани: Всички що се намериха в тебе, От далеч побегнали, вързани биха наедно. 4. За това рекох: Оттеглете се от мене: ще плача горко: Не се трудете да ме утешите За опустошението на дъщерята на людете ми. 5. Защото е ден на сметение и стъпкуване И недоумение в дола на видението, От Господа Бога Саваота, Ден на съсипване на стените; И викът ще стигне до горите. 6. И Елам взе тула С колесници на мъже и конници, И Кир откри щита. 7. И избраните ти долове се напълниха с колесници; И конниците се опълчиха при портата. 8. И дигна се покривалото на Юда; И в онзи ден си погледнал в оръжията на дъбравния дом. 9. И видяхте че ущърбенията на Давидовия град са много; И събрахте водите на долния водоем. 10. И изброихте къщите на Ерусалим, И за да утвърдите стената развалихте къщите. 11. Направихте още между двете стени ров За водата на стария водоем; Но не погледнахте към техния Творец, Нито посмотрехте към тогоз що бе ги създал отдавна. 12. И в онзи ден Господ Иеова Саваот Призва ви на плач, и на сетование, И на оплешивение, и на опасване с вретище; 13. Но, ето, радост и веселие: Колят говеда, и жрат овци, Ядат меса, и пият вино, и казват: Да ядем и да пием, Защото утре ще умрем. 14. И откри се в ушите ми от Господа на Силите: Това ваше беззаконие няма да се очисти доде умрете,

Говори Господ Иеова Саваот. 15. Така говори Господ Иеова Саваот:
Иди, влез при този строител, При Шевна, настойника на дома, и речи:
16. Що имаш тук? и кого имаш тук? Та правиш тук гроб за себе си.
Направил си гроба си на високо, И изсекъл си в камик къща за себе
си. 17. Ето, Господ ще те извади с изваждане силно, И съвсем ще те
обгъне. 18. И ще те оттъркоЛи силно като ядро В земя широка: Там ще
умреш, и там ще бъдат колесниците на славата ти, О срам на дома на
господаря ти! 19. И ще те оттласна от стоенето ти, И ще те низрине от
достоинството ти. 20. И в онзи ден ще призова раба си Елиакима
Хелкиевия син; 21. И ще го облека с облеклото ти, И ще го стегна с
пояса ти, И властта ти ще дам в ръката му; И той ще бъде отец на
Ерусалимските жители И на Юдиния дом. 22. И ще туря на рамото му
ключа на Давидовия дом; И ще отваря, и никой не ще затваря; И ще
затваря, и никой не ще отваря; 23. И ще го утвърдя като гвозд на
твърдо место; А ще бъде като славен престол на отеческия си дом. 24.
И за него ще окачат всичката слава на отеческия му дом, Внуците
големи и малки, Всичките малки съсъди, От съсъдите на чашите До
всичките съсъди от мех. 25. В онзи ден, говори Господ Саваот,
Утвържденият на твърдо место гвозд ще се поклати И ще се счупи и
падне; И товарът който е на него ще се низрине, Защото Господ
говори.

ГЛАВА 23.

1. Пророчество за Тир: Лелекайте, Тарсийски кораби, Защото се
изтреби, Та да няма къща нито вход: От Китимската земя се извести
тям. 2. Млъкнете, жители на острова, Ти що бяха те напълнили
Сидонските търговци Които преминаваха през морето. 3. Доходът му
бе семето Сиорово, Жетвата речна през много води; И той беше
тържище на народите. 4. Постиди се, Сидоне; защото морето

проговори, Твърдинята на морето рече: Не съм в болезни, ни раждам,
Нито момци отхраням, нито девици възращавам. 5. Когато се чуе в
Египет, Ще болезнуват от известието за Тир. 6. Заминете в Тарсис:
Възридайте, жители на острова. 7. Този ли е вашият весел град На
който древността е от древни дни? Нозете му ще го занесат далеч за
да пришелствува. 8. Кой съвеща това против Тир, Който раздаваше
венци, На когото търговците бяха князове, На когото купците бяха
славни на земята? 9. Господ на Силите съвеща това За да посрами
гордостта на всека слава, Да унизи всичките знаменити на земята. 10.
Премини земята си като река, Тарсийска дъщерьо: няма вече
опоясание. 11. Простря ръката си на морето, Потресе царства: Господ
даде заповед против Ханаан За да съборят твърдините му; 12. И рече:
Не ще се радваш вече, Девице угнетена, Сидонова дъщи: Стани та
мини към Китимците; Нито там ще имаш почивка. 13. Ето земята на
Халдеите: Този народ не съществуваше: Асириецът го основа за
жители на пустинята: Подигнаха стълповете му, Увисочиха палатите
му: Направиха го развалини. 14. Лелекайте, Тарсийски кораби;
Защото запустя твърдинята ви. 15. И в онзи ден Тир ще бъде забравен
седемдесет години, Според дните на един цар; А след седемдесетте
години Ще бъде на Тир както песен на блудница. 16. Вземи китара,
обходи града, Блуднице забравена: Свири сладко, пей много песни. За
да те поменат. 17. И след седемдесет години Господ ще посети
дъщерята на Тир; И тя ще се върне в печалбата си, И ще блудува с
всичките царства на света по лицето на земята. 18. И търговията и
печалбата й ще се посвети Господу: Няма да се тури в съкровище
нито в клет; Защото търговията му ще бъде за живеещите пред
Господа, За да ядат до ситост, и да имат великолепни дрехи.

ГЛАВА 24.

1. Ето, Господ изпразднят земята, и я запустява, И я превраща, и
разпръсва жителите й. 2. И ще е, както людете, така и свещеникът;
Както слугата, така и господарят му. Както слугинята, така и
госпожата й; Както купувачът, така и продавачът, Както който дава на
заем, така и който взема на заем; Както който взема лихва, така и
който му дава. 3. Съвсем ще се изпразни земята, и съвършено ще се
оголи; Защото Господ изрече това слово. 4. Земята сетува, повенува:
Светът изнемощява, повенува: Високите от людете на земята са
изнемощели. 5. И земята е осквернена под жителите си; Защото
престъпиха законите, промениха повелението, Разрушиха вечния
завет. 6. За то клетва пояде земята, И които живеят на нея изтеглиха
наказанието си; За това жителите на земята изгореха, И малцина
человеци останаха. 7. Новото вино сетува: Лозето изнемощева:
Всички които се веселеха в сърдце въздишат. 8. Веселието на
тъпаните престава: Шумът на веселещите се свършва се: Престава
веселието на китарата. 9. Няма да пият вино с песни: Сикерата ще е
горчива на тези които я пият. 10. Опустелият град се събори: Всеки
дом се затвори щото да не влезе никой. 11. Вик има по улиците за
виното: Всека радост се помрачи: веселието на земята е изгонено. 12.
В града остана пустота, И портата се удари и е разорена. 13. Защото
ще стане така всред земята между людете, Както отръсване на
маслина, Както пабиръка когато престане гроздобер. 14. Те ще
възвишат гласа си, Ще пеят за величието Господне, ще възопият от
морето. 15. За то прославете Господа в източните страни, Името на
Господа Бога Израилев в островите на морето. 16. От край земята
чухме песни, Слава на праведния; Но аз рекох: О окаянство мое, О
окаянство мое! горко ми! Грабителите разграбиха, Ей, грабителите
разграбиха грабеж. 17. Страх и яма и сет има върх тебе, Жителю

земний. 18. И който бяга от гласа на страха Ще падне в ямата; И който
възлазя отсред ямата Ще се улови в сетта; Защото прозорците отгоре
са отворени, И основанията на земята треперят. 19. Земята се съкруши
съвсем, Земята се разруши съвсем, Земята силно помръдна. 20. Земята
ще се поклати тук и там като някой пиян, И ще се помести като
колиба; И беззаконието й ще тегне върх нея; И ще падне, и няма вече
да стане. 21. И в онзи ден Господ ще накаже воиството на високите
във височината, И земните царе върху земята. 22. И ще се съберат
Както се събират узниците в затвора, И ще се затворят в тъмницата; И
след много дни ще стане посещение тем. 23. Тогаз луната ще се
постиди и слънцето ще се засрами Когато Господ на Силите се
въцари в горета Сион И в Ерусалим, и се прослави пред
старейшините си.

ГЛАВА 25.

1. Господи, ти си Бог мой: Ще те превъзносям, ще песнословя името
ти; Защото си направил чудни дела: Твоите съвети изначала са верни
и истинни. 2. Защото ти направи града грамада, Град утвърден
развалина, Палата на другородните да не е град: Никога няма да се
съгради. 3. За то крепките люде ще те прославят: Градът на страшните
народи ще се убои от тебе. 4. Защото си бил сила на сиромаха, Сила
на нищия в утеснението му, Прибежище от буря, сенка от пека,
Когато устремлението на насилниците нападне като буря върх стена.
5. Ще свалиш метежа на другородните Както пека в сухо место: Както
пека чрез сенката на облака Тържеството на насилниците ще се
смири. 6. И на тази гора Господ на Силите ще направи за всичките
народи Угощение от тлъсти неща, угощение от вина на дрождията
им, От тлъсти неща пълни с мозък, От вина очистени върх
дрождията. 7. И на таз гора ще махне Лицето на покривалото което

покрива всите народи, И прикривката която прикрива всите племена.
8. Ще погълне смъртта за всегда; И Господ Бог ще обърше сълзите от
всичките лица, И ще отнеме укора на людете си от всичката земя;
Защото Господ говори това. 9. И в онзи ден ще рекат: Ето, той е Бог
наш: чакахме го, и ще ни спаси: Той е Господ: чакахме го: Ще се
възрадваме и възвеселим в спасението му. 10. Защото в тази гора
ръката на Господа ще си почине; И Моав ще бъде потъпкан под него
Както се тъпче плевата на гноището. 11. И ще разпростре ръцете си
всред него Както плаващий простира ръце да плава; И ще низрине
гордостта му Наедно с коварството на ръцете му. 12. И високите
твърдини на стените ти ще сниши, Низрине, и хвърли до пръстта.

ГЛАВА 26.

1. И в онзи ден тая песен ще се изпее в Юдината земя: - Имаме град
утвърден: Спасение ще тури Бог за стени и предстения. 2. Отворете
портите, И ще влезе праведний народ който пази истината. 3. Ще
упазиш в съвършен мир Непоколебимия умом, Защото на тебе той
уповава. 4. Уповавайте на Господа всекога; Защото Господ Иеова е
вечна крепост; 5. Защото низринва живеещите на високо: Снишва
високостоещия град: Снишва го дори до земята, Хвърля го дори до
пръстта. 6. Ногата ще го потъпче, Нозете на сиромаха, стъпките на
нищия. 7. Пътят на праведния е правота: Ти, Правий, уравняваш пътя
на праведния. 8. Ей, в пътя на твоите съдби, Господи, те чакахме:
Желанието на душата ни е към твоето име и към твоето споменуване.
9. С душата си те възжелах нощe; Ей, с духа си вътре в мене тебе търся
в зори; Защото когато твоите съдби са на земята Жителите на света
ще научат правда. 10. Ако се помилва нечестивият, Няма да научи
правда: В земята на правотата ще стори неправедно, И не ще
погледне на величието Господне. 11. Ръката ти, Господи, е възвишена;

но те не ще видят: Ще видят ревността заради людете ти, и ще се
посрамят; Ей, огънят който е против враэите ти ще ги пояде. 12.
Господи, мир ще дадеш нам; Защото ти си направил и всичките наши
дела за нас. 13. Господи Боже наш, други господари освен тебе са
владели над нас; Но сега чрез самаго тебе твоето име ще
споменуваме. 14. Те са умрели, няма да оживеят: Мъртви са, няма да
възкръснат; За то, посетил си и изтребил си ги, И си изгладил
всичкия им помен. 15. Умножил си народа, Господи, Умножил си
народа: прославил си се. Разпространил си всичките граници на
земята. 16. Господи, в скърбта притекоха към тебе: Изляха молене
когато наказанието ти бе върх тях. 17. Както непраздна жена Когато
наближава да роди превива се И вика в болезните си, Така станахме
пред тебе, Господи. 18. Станахме непраздни, превивахме се; Но като
че вятър родихме: Никакво освобождение не завършихме на земята; И
не паднаха жителите на света. 19. Твоите умрели ще оживеят, Моите
мъртви тела ще възкръснат: Събудете се и пейте радостно, вие които
обитавате в пръстта; Защото росата ти е като росата на тревите, И
земята ще изхвърли мъртвите. 20. Идете, люди мои, влезте в клетовете
си, И затворете дверите си подире си: Скрийте се за малко едно
мъгновение Доде премине гневът. 21. Защото, ето, Господ излазя от
местото си За да накаже жителите на земята за беззаконието им; А
земята ще открие кръвите си, И не ще покрие вече убиените си.

ГЛАВА 27.

1. В онзи ден ще накаже Господ С жестокия и великия и силния си
нож Левиатана, бягащия змей, Ей, Левиатана, стропливия змей; И ще
убие ламята която е в морето. 2. В онзи ден пейте му на винното лозе:
3. Аз Господ го пазя: Във всека минута ще го поя: За да го не повреди
никой, Нощe и дене ще го пазя. 4. Ярост няма в мене: Кой би наредил

против мене глогове и тръне в бой? Щех да мина през сред тях, щех
да ги изгоря купно. 5. Или нека се хванат за силата ми За да направят
мир с мене; И ще направят мир с мене. 6. В идещето ще се закорени
Яков: Израил ще процъвти и прозебне, И ще напълни лицето на
вселенната с плод. 7. Поразил ли го е както порази онези които го
поразиха? Убиен ли бе според убиването на убиените от него? 8. С
мерка му се противиш когато го отпращаш; Със силния си вятър в
деня на източния вятър го завлече. 9. За то с това ще се очисти
беззаконието на Якова; И то ще е всичкий плод, за да се заглади
грехът му Когато съкруши всичките камене на олтарите както дребен
прах от вар, И Ашерите и кумирите на слънцето не ще стоят вече
прави. 10. Защото утвърдений град ще се запусти: Селението ще се
напусти и ще се остави както пустиня: Там ще се напасе телето, и там
ще си почине, И ще пояде вейките му. 11. Когато ветвите му изсъхнат
ще се отчупят: Жените ще дойдат и ще ги изгорят; Защото са
неразумни люде; За то Творецът им не ще ги пожали, И Създателят
им не ще ги помилва. 12. В онзи ден Господ ще отърси плода От
стремителната река до потока на Египет; И вие ще се съберете един
по един, Израилеви синове. 13. И в онзи ден ще затръби голяма тръба;
И ще дойдат скитащите в Асирийската земя, И изгонените в
Египетската земя, И ще служат Господу на светата гора в Ерусалим.

ГЛАВА 28.

1. Горко на горделивия венец на Ефремовите пияници, На които
славната красота е повенал цвет, Които на върха на тлъстите долове се
обладават от вино! 2. Ето, от Господа един крепък и силен, Като буря с
град, Като разорителна вихрушка, Като буря на силни води прелели,
Ще ги хвърли с ръката си на земята. 3. Венецът на гордостта на
Ефремовите пияници Ще се потъпче под нозе. 4. И повеналият цвет,

славната им красота, Който е на върха на тлъстия дол, Ще стане като първозрела смоква преди летото, Която щом вземе в ръка който я види, поглъща я. 5. В онзи ден Господ на Силите ще е венец на слава И корона на красота за остатъка на людете си, 6. И дух на съдба за седналия в съдба, И сила за тези които връщат неприятеля до портата му. 7. Но и те се побъркаха от виното И заблудиха се от сикерата: Свещеник и пророк побъркаха се от сикера, Погълнаха се от вино, Заблудиха се от сикера: Побъркаха се във видението, Препъват се в съдбата. 8. Защото всичките трапези са пълни с бълвоч и с нечистота: Няма чисто место. 9. Кого ще научи на знание? И кого ще направи да разумее поучение? Отбиените от млеко ли? Отлъчените от съсци ли? 10. Защото заповед има върх заповед, Заповед върх заповед, Правило върх правило, правило върх правило, Тук малко, там малко. 11. Наистина с гъгниви устни и с друг език Ще говори на тези люде 12. Той който бе им рекъл: Тая е почивката с която да успокоите утрудения, И тая е отрадата; Но те не рачиха да слушат. 13. И тъй, словото Господне ще стане за тях Заповед върх заповед, заповед върх заповед, Правило върх правило, правило върх правило, Тук малко, там малко; За да ходят, и да паднат възнак, и да се съкрушат, И да се впримчат, и да се хванат. 14. За то, слушайте словото Господне, вие человеци присмиватели, Които се вожди на тези люде що са в Ерусалим. 15. Понеже сте рекли: Ние направихме уговор със смъртта, И се съгласихме с ада: Когато преливът на бедата минува, не ще да дойде до нас, Защото си направихме прибежище лъжата, И под лъстението ще се скрием, - 16. За то, така говори Господ Иеова: Ето, полагам в Сион основание, камик, Камик избран, скъпоценен, краеъглен, основание твърдо: Който верва в него няма да прибърза да побегне. 17. И ще туря съдбата правило, И правдата мерило; И град ще истреби прибежището на лъжата, И водата ще потопи местото на

скриването. 18. И уговорът ви със смъртта ще се унищожи, И
съгласието ви с ада не ще да устои; Когато преливът на бедата
минува, Тогаз ще се стъпчете от него: 19. Когато мине, ще ви хване;
Защото всека заран ще минува, Дене и ноще; И само слухът да усети
некой ще е страшно. 20. Защото одърът е по-къс отколкото да може
некой да се простре, И завивката по-тесна отколкото да може да се
завие. 21. Защото Господ ще възстане както с гората Ферасим, Ще се
разяри както в дома на Гаваон, За да действува делото си, пречудното
си дело, И да извърши деянието си, удивителното си деяние. 22. Сега
прочее не ставайте присмиватели За да се не стегнат узите ви по-яко;
Защото аз чух от Господа Иеова Саваота Определено погубление върх
всичка таз земя. 23. Слушайте, и чуйте гласа ми: Внимавайте, и
слушайте словото ми. 24. Орачът да ли всеки ден оре за да посее,
Всеки ден ли разтваря бразди и разбива буците на нивата си? 25. Като
изравни лицето й, Не пръска ли чернуха, и посева кимион, И туря
житото според реда му, И ечимика на определеното му место, И
белото жито в предела му? 26. Защото учи го Бог му как требва да
прави, - поучава го. 27. Защото не се вършее чернухата с диканя, Нито
колело от кола се завърта върх кимиона; Но с тояга се очуква
чернухата, И с прът кимионът. 28. А житото на хлеба се стрива; Но не
ще го вършее винаги, Нито ще го стрие с колното си колело, Нито ще
го направи дребно с копитата на конете си. 29. И то произлезва от
Господа Саваота, Който е чуден в съвет, велик в разум.

ГЛАВА 29.

1. Горко на Ариил, Ариил, Града дето Давид се насели! Притурете
година върх година: Празднищите нека правят кръговете си в него. 2.
Но аз ще утесня Ариил; И там ще бъде тъга и скърб; И той ще ми
бъде както Ариил. 3. И ще туря стан против тебе наоколо, И ще

поставя обсада върх тебе с окопи, И ще подигна табии против тебе. 4. И ще се низринеш, ще говориш из земята; И говоренето ти ще бъде низко из пръстта, И гласът ти из земята ще бъде както на бесовъпрошател, И говоренето ти ще шепне из пръстта. 5. А множеството на странните около тебе ще бъде като тънък прах, И множеството на насилниците като дребна плява отвевана; И то ще бъде внезапно в едно мъгновение. 6. Ще бъдеш посетен от Господа на Силите С гръм, и с труд, и голем глас, С буря, и вихрушка, И с огнен пламик пояждащ. 7. И множеството на всичките народи Които воюват против Ариил, Всички които ратуват против него и против твърдините му И които го утесняват, Ще бъдат като сън в нощно видение. 8. И както гладният сънува, ето, че яде; Но събужда се и душата му е праздна; Или както жедният сънува, ето, че пие; Но събужда се, и ето, примрел, и душата му е жедна, - Така ще бъдат множествата на всичките народи Които ратуват против горана Сион. 9. Стойте смаяни и почудете се: Помрачете се и ослепейте: Те са пияни, но не от вино: Политат, но не от сикера. 10. Защото Господ изле на вас дух на дълбок сън, И затвори очите ви: Помрачи пророците и князовете ви които гледат видения. 11. И всяко пророческо видение ще бъде за вас Като думите на запечатана книга Която би дали на некого който знае да чете, И казали би: Я прочети това; А той казва: Не мога, защото е запечатано; 12. И дават книгата на некого който не знае да чете, И казват: Я прочети това; А той казва: Не зная да чета. 13. За то Господ говори: Понеже тези люде се приближават при мене с устата си, И почитат ме с устните си, Но сърдцето им далеч отстои от мене, И благоговението им към мене е Според поучения на человечески заповеди, - 14. За то, ето, ще притуря да направя чудно дело между тези люде, чудно и странно дело; И мъдростта на мъдрите им ще се изгуби, И разумът на

разумните им ще се скрие. 15. Горко на тези които търсят дълбоко
място За да скрият съвета си от Господа, И на които делата са в
тъмнината, И казват: Кой ни види? и кой ни знае? 16. О строптивост
ваша! Грънчарят ще се вмени ли както кал? Направата ще рече ли за
тогоз който я е направил: Той не ме е направил? Или творението ще
рече ли за тогоз що го е сътворил: Той няма разум? 17. Не след твърде
малко време ли още, И Ливан ще се промени в плодоносно поле, И
плодоносното поле ще се вмени както дъбрава? 18. И в онзи ден,
глухите ще чуят словото на книгата, И очите на слепите ще
прогледат, Освободени от тъмнината и от мъглата. 19. И нищите ще
умножат радостта си в Господа, И сиромасите от человеците Ще се
развеселят в Светия Израилев. 20. Защото страшният изчезна, и
присмивателят се изгуби, И всички които пазеха да направят
беззаконие се изтребиха, - 21. Които изкарват человека виновен в
съдба, И турят сет на оногоз който обличава на портата, И с лъжа
окривяват праведния. 22. За то Господ който е изкупил Авраама така
говори за Якововия дом: Яков няма вече да се посрами, И лицето му
няма вече да побледнее; 23. Но когато види чадата си, делото на
ръцете ми, Всред себе си, те ще осветят името ми, И ще осветят
Светия Яковов, И ще се боят от Бога Израилев. 24. А които беха
заблудени духом ще бъдат вразумени, И които роптаеха ще научат
учение.

ГЛАВА 30.

1. Горко на отстъпившите чада, говори Господ, Които правят съвет, но
не от мене, И които правят договори, но не чрез Духа ми, За да
притурят грех върх грех; 2. Които отиват за да слезат в Египет Без да
се допитват от устата ми, За да се укрепят със силата на Фараона, И да
прибегнат под сенката на Египет! 3. А Фараоновата сила ще ви бъде

срам, И прибегването под Египетската сенка укор. 4. Защото началниците му отидоха в Танис, И посланниците му дойдоха в Ханес. 5. Всички се засрамиха за люде които не могоха да ги ползуват Нито да бъдат помощ или полза, Но посрамление, още и укорение. 6. Ето, животни натоварени към юг отиват: В земята на скърбта и утеснението, Дето има лъвица и як лъв, Ехидна и горителна хвърката змия, Там ще занесат богатството си на плещите на оселчетата, И съкровищата си на гърбицата на камилите, При люде които няма да ги ползуват. 7. Защото помощта на Египтяните ще е суетна и безполезна; И тъй, викнах за това: Хвалбата им е само да седят. 8. Сега иди, напиши това при тях на дъсчица, И забележи го в книга, За да остане в бъдещето време за свидетелство до века, 9. че те са непокорливи люде, лъжливи синове, Синове които не щат да слушат закона Господен; 10. Които говорят на прозорливците: Не прозирайте, И на пророците: Не ни пророчествувайте правото: Говорете ни ласкателно, Пророчествувайте лъстиво: 11. Оттеглете се от пътя, Уклонете се от пътеката, Дигнете от пред нас Светия Израилев. 12. За то, така говори Светий Израилев: Понеже презирате това слово, И уповавате на насилството и на строптивостта, И се подпирате на тях, 13. За то, това беззаконие ще ви бъде Като развала готова да падне, Издута във висока стена На която съсипването дохожда внезапно в едно мъгновение, 14. И ще я съкруши като съкрушение на черепен съсъд, счупен немилостиво, Щото да се не намира в счупването му череп За да вземе некой огън от огнището, Или да гребне вода от рова. 15. Защото така говори Господ Иеова, Светий Израилев: Във вращане и почиване ще се спасите: В безмълвие и упование ще бъде силата ви; но не рачихте. 16. И рекохте: Не; но ще побегнем с коне; За то, ще бегате: И ще яхнем на бързоноги; За то, и които ви гонят ще са бързоноги. 17. Ще бегате тисяща от прещението на едного, И всички

от прещението на петима, Доде да останете като стълп на връх на гора, И като знаме на хълм. 18. И така ще чака Господ за да ви помилва, И така ще се превъзнесе за да ви пожали; Защото Господ е Бог правосъден: Блажени всички които го чакат. 19. Защото людете ще се населят в Сион у Ерусалим: Ти няма да плачеш вече: Той тутакси ще те помилва в гласа на вопъла ти: Когато го чуе ще ти отговори. 20. И ако ви даде Господ Хлеб на скърб и вода на утеснение, Но учителите ти няма да се отнемат вече, И очите ти ще гледат учителите ти. 21. И ушите ти ще слушат зад тебе слово което ще говори: Този е пътят, ходете по него, - Когато се обръщате на десно И когато се обръщате на лево, 22. И вие ще имате като гнусота Покрова на сребърните си истукани И украшението на златните си леяни идоли: Ще ги отхвърлиш като нечиста дрипа: Ще им речеш: Махнете се от тук. 23. Тогаз ще даде дъжд за семето ти Което ще посееш в нивата си, И хляб от земната рожба, Който ще бъде тлъст и изобилен: В онзи ден скотовете ти ще пасат в широки паши; 24. И воловете и оселчетата Които работят земята Ще ядат чиста зоб веяна с лопата и вeяло. 25. И ще има на всека висока гора И на всеки висок хълм Реки и водни течения, В деня на голямото клане, Когато стълповете паднат. 26. И светлината на луната ще бъде като светлината на слънцето, И светлината на слънцето ще бъде седмократна, - Като светлината на седем дни, - В деня в който Господ обвързва съкрушението на людете си, И изцелява раната на уязвението им. 27. Ето, името Господне иде от далеч: Разпалена е яростта му, и тежък пламикът: Устните му са пълни с негодувания, И езикът му като огън пояждащ, 28. И диханието му като наводняемо течение Което достига до сред врата, За да пресее народите в ситото на суетата; И ще бъде в челюстите на племената узда Която ще ги направи да се скитат. 29. У вас ще има пения както в нощта на тържествуем праздник, И сърдечно веселие

както когато отиват със свирки, За да отидат в гората Господня, при Крепкия Израилев. 30. И ще направи Господ да се чуе славният му глас, И ще покаже замахването с мишцата си, С негодуване на ярост и с пламик на огън пояждащ, С буен дъжд, и с буря, и с камене от град. 31. Защото Асириецът който с палица удря, чрез гласа Господен ще бъде смазан. 32. И от дето замине определената палица Която Господ ще снеме върх него, Тъпани и китари ще бъдат; И с потресателни брани ще ратува против тях. 33. Защото Тофет е пред време приготвен, Ей, за царя приготвен: Той го направи дълбок и широк: Купът му е огън и дърва много: Диханието Господне, като течение на жупел, ще го разпали.

ГЛАВА 31.

1. Горко на онези които слазят в Египет за помощ, И се надеят на коне, И уповават на колесници защото са многочислени, И на конници защото са много яки, И не гледат на Светия Израилев, И Господа не търсят. 2. Но и той е мъдър, И ще докара зло, и не ще да повърне словата си; Но ще стане против дома на лукавите, И против помощта на тези които правят беззаконие. 3. А Египтяните са человеци, а не Бог, И конете им плът, а не дух. Когато Господ простре ръката си, И който помага ще се препъне, И комуто помагат ще падне, И всички купно ще погинат. 4. Защото така ми говори Господ: Както лъвът, както младият лъв, Който рикае над лова си, Ако и да се свикат против него множество пастири, Не се плаши от гласа им Нито се стреска от метежа им, Така Господ на Силите ще слезе За да ратува за гората на Сион И за неговия хълм. 5. Както птиците трептят над своите птиченца, Така Господ на Силите ще защити Ерусалим: Ще защити и ще го избави, Ще премине и ще го спаси. 6. Върнете се към тогоз От когото Израилевите синове дълбоко отстъпиха. 7.

Защото в онзи ден всеки човек ще хвърли Сребърните си идоли и
златните си идоли Които ръцете ви направиха за грех вам. 8. Тогаз
Асириецът ще падне от нож, не на мъж; И нож, не човечески, ще го
нояде; И ще побегне от лицето на ножа; И момците му ще станат под
дан. 9. И от страх той ще мине в твърдинята си, И началниците му ще
се разтреперят от знамето, Говори Господ, на когото огънят е в Сион
И огнището му в Ерусалим.

ГЛАВА 32.

1. Ето, един цар ще царува с правда, И князове ще владеят с
правосъдие. 2. И един човек ще бъде като покров от вятър И като
прибежище от буря, Като водни потоци в сухо место, Като сенка от
голема канара в жадна земя. 3. И очите на видещите не ще бъдат
помрачени, И ушите на слушащите ще бъдат внимателни, 4. И
сърдцето на напрасничавите ще разумее мъдрост, И езикът на
гъгнивите ще ускори да говори чисто. 5. Непотребният не ще се
нарече вече великодушен, И сребролюбецът не ще се казва щедър; 6.
Защото непотребният ще говори непотребно, И сърдцето му ще
работи беззаконие, Да върши нечестие и да говори заблуждение
против Господа, За да изтощи душата на гладния И да отнеме
пиенето на жадния. 7. А на сребролюбеца оръдията са неправедни:
Той умишлява лукавства За да погуби сиромаха с лъжливи думи,
Още и когато нищият говори правда. 8. Но великодушният умишлява
великодушие, И на великодушие ще се утвърждава той. 9. Станете,
жени немарливи: Слушайте гласа ми, безгрижни дъщери, чуйте
думата ми: 10. В дни и години ще бъдете в смущение, вие безгрижни;
Защото гроздоберът ще се изгуби, беритба няма да дойде. 11.
Треперете, немарливи: Смутете се, безгрижни: Съблечете се и оголете
се и опашете чреслата си с вретище. 12. Ще се бият в гръди за

приятните полета, За плодоносните лозя. 13. Тръне и глогове ще растат в земята на людете ми, Още и върху всите къщи на радост във веселещия се град; 14. Защото палатът ще бъде оставен, Шумният град ще се напусне, Твърдинята и стълпът ще станат довека пещери, Радост на диви осли, пасбище на стада. 15. Додето Духът от свише се излее на нас, И пустинята стане плодоносно поле, А плодоносното поле ще се вмени както дъбрава. 16. Тогаз съд ще се насели в пустинята, И правда ще обитава в плодоносното поле. 17. А делото на правдата ще бъде мир, И действието на правдата покой и безопасност във век. 18. И моите люде ще обитават в мирно селение, И в безопасни жилища, и в тихи безгрижни места. 19. И ще пада градушка върх дъбравата, И градът съвсем ще се сниши. 20. Блажени вие които сеете при всека вода, Които изпроваждате там нозете на вола и на осела!

ГЛАВА 33.

1. Горко ти който разоряваш а не си бил разорен, И грабиш а не си бил ограбен! Когато престанеш да разоряваш ще се разориш: Когато прекратиш да грабиш ще бъдеш ограбен. 2. Господи, помилвай ни: тебе чакаме: Бъди им мишца всека заран, И спасение ваше в утеснително време. 3. От гласа на метежа народите побегнаха: От твоето възвишение племена се разпръснаха. 4. И вашата корист ще се събере както гъсениците събират: Ще скокнат върх нея както скакалец скача. 5. Господ е превъзвишен, Защото живее на високо: Напълни Сион с правосъдие и правда. 6. А мъдрост и знание ще бъдат утвърждение на времената ти, И спасителна сила: Страхът Господен, той е неговото съкровище. 7. Ето, юнаците им викат по вън, И посланниците на мира плачат горко. 8. Пътищата опустеха: Няма вече пътешественици: Той разруши уговора, отхвърли градовете, Не вменява человека за нищо. 9. Земята сетува, изнемощева: Ливан е

посрамен, повенува: Сарон прилича на пустиня: На Васан и Кармил листете улетеха. 10. Сега ще възстана, говори Господ, Сега ще се възвиша, Сега ще се възвелича. 11. Слама ще зачнете, и плява ще родите: Диханието ви като огън ще ви поядe. 12. И народите ще бъдат като горения на вар, Като тръне сечени ще изгорят в огън. 13. Слушайте, вие далечни, що съм направил; И вие ближни, познайте силата ми. 14. Грешните в Сион се боят: Трепет прехваща лицемерите: Кой от нас ще обитава в пояждащ огън? Кой от нас ще обитава във вечни пожари? 15. Който ходи с правда и говори с правота, Който презира печалбата от насилствата, Който отръсва ръцете си от дароемство, Който затика ушите си да не чуе за кръв, И който затваря очите си да не види злото, - 16. Той ще се насели на високо: Утвърждението му ще бъдат твърдините на канарите; Хлеб ще му се даде: Водата му няма да оскудее. 17. Очите ти ще видят царя в красотата му, Ще видят далечна земя. 18. Сърдцето ти ще преговаря ужас: Де е писецът? де изтязателят? Де сметателят на стълповете? 19. Няма да видиш жестоки люде, Люде на дълбок глас – да се не разбира, На гъгнив език – да се не разумева. 20. Погледни към Сион, града на праздниците ни: Очите ти ще видят Ерусалим безмълвно селение, Шатър който няма да се снеме: Коловете му няма да се преместват във век, И никое от въжетата му няма да се прекъсне. 21. Но там Господ на Славата ще бъде нам Место на широки реки и потоци: Там няма да влезе кораб с весла: И великолепен кораб няма да премине от там. 22. Защото Господ е съдия наш, Господ е законоположител наш, Господ е цар наш: Той ще ни спаси. 23. Въжята ти ослабеха, Не могат да укрепят мащата си, Не могат да разпрострат платната. Тогаз големи користи ще се разделят: Хромите ще разграбят грабеж; 24. И жителят няма да рече: Болен съм: На людете които живеят в него ще се прости беззаконието им.

ГЛАВА 34.

1. Приближете се, народи, за да чуете, И внимайте, племена: Да чуе
земята и което я напълнява, Вселенната и всичко що се ражда в нея. 2.
Защото яростта Господня е върх всичките народи, И пламенният му
гнев върх всичките техни воинства: Наложи на тях проклетия:
Предаде ги на заклание. 3. А убиените им ще бъдат разхвърлени; И
смрад ще се дигне от труповете им; А горите ще се разкиснат от
кръвта им. 4. И всичкото небесно воинство ще се стопи, И небесата ще
се свият като свитък; И всичката им войска ще падне Както пада лист
от лоза, И както улитат листе от смоковница. 5. Защото, ножът ми се
опи на небето: Ето, той ще слезе за съдба върх Едом, И върх народа на
който аз наложих проклетия. 6. Ножът Господен е пълен с кръв:
Отлъсте с тлъстината, С кръвта на агнетата и ярците, С тлъстината на
овенските бъбреци; Защото Господ има жъртва у Восора, И клане
голямо в Едомската земя. 7. И единорогите ще слезат с тях, И телците
с биковете; И земята им ще се опие с кръв, И пръстта им ще отлъстее
от тлъстина. 8. Защото е ден на отмъщение Господне, Година на
въздаяния за съда на Сион. 9. А струите й ще се претворят в смола И
пръстта й в жупел; И земята му ще стане гореща смола: 10. Няма да
угасне, нито ноще нито дене: Димът й ще възлиза непрестанно: От
род в род ще остане запустена: Никой не ще мине през нея до века. 11.
Но неясит и еж ще я наследят; И ивин и гарван ще живеят в нея; И
Господ ще разпростре върху нея въже за запустеване И мерка за
съсипване. 12. Ще повикат големците му в царството; Но никой не ще
се намери там; И всичките му князове ще достигнат в нищо. 13. И
тръне ще прозябнат в палатите му, Коприви и къпини в твърдините
му; И ще бъде селение на чакали, Двор на камилоптици. 14. И дивите
котки ще се спосрещат там с иените; И сатирът ще се провиква към
другаря си; И самодивата ще си почива там Като си намира место за

почивка. 15. Там ще се вгнездява стрелница змия, и ще носи яйца, И ще мъти, и ще събира малките си под сенката си: Там ще се събират и съпите, Всеки с другаря си. 16. Потърсете в книгата Господня та прочетете: Нищо от тези не ще да липса Нито ще бъде без другаря си; Защото устата Господни заповедаха това, И самият Дух негов ги събра. 17. И той хвърли жребие за тях, И ръката му раздели им с въже онази земя: Ще я наследят във век: От род в род ще обитават в нея.

ГЛАВА 35.

1. Пустото и безводното место ще се възвеселят; И пустинята ще се възрадва И ще процъвти както крин. 2. Ще процъвти изобилно, ей, ще се възвесели с радост и песни: Ще се даде ней славата Ливанова, Величието на Кармил и Сарон: Те ще видят славата Господня, Величието на Бога нашего. 3. Укрепете ослабналите ръце, И утвърдете разслабените колена. 4. Речете на устрашените в сърдце: Укрепете се, не бойте се: Ето, Бог ваш ще дойде с отмъщение, С въздаяние Божие: Той ще дойде и ще ви избави. 5. Тогаз очите на слепите ще се отворят, И ушите на глухите ще се оттулят 6. Тогаз хромият ще скача както елен, И езикът на немия ще пее; Защото в пустата земя ще изврат води, И потоци в пустинята. 7. И нажеженият пясък ще стане езеро, И жадната земя източници водни: В селението на чакалите дето лежеха Ще бъде зеленище с тръст и рогоз. 8. И там ще бъде друм и път, И ще се наименува път свет: Нечистий няма да мине през него; но ще бъде за тях: Този що пътува – даже и глупавите – няма да заблуждават. 9. Лъв не ще да има там, И хищний звер не ще възлезе по него: Не ще се намери там; Но избавените ще ходят там. 10. И изкупените Господни ще се върнат И ще дойдат с възклицание в Сион; И вечно веселие ще бъде на главата им: Радост и веселие ще придобият; А скърб и въздишане ще побегнат.

ГЛАВА 36.

1. В четиринадесетото лето на цар Езекия възлезе Сенахирим цар
Асирийски върх всичките укрепени Юдини градове и ги превзе. 2. И
проводи Асирийският цар Рапсака от Лахис в Ерусалим при цар
Езекия с голяма сила. И застана той при водовода на горния водоем,
върху друма на нивата на тепавичаря. 3. Тогаз излезоха при него
Елиаким Хелкиевът син, домостроителят, и Шевна писецът, и Иоах
Асафовът син, паметописецът. 4. И рече им Рапсак: Кажете сега на
Езекия: Така говори великий цар, Асирийский цар: Кое е това
упование на което уповаваш? 5. Говориш: Имам съвет и сила за бран;
но това е само думи на устни. Сега на кого се надееш та си се
подигнал против мене? 6. Ето, ти се надееш на жезъла на строшената
онази тръст, на Египет, на която ако се подпре някой ще се втикне в
ръката му та ще я промуши: такъв е Фараон Египетският цар към
всички които се надеят на него. 7. Но ако ми induced речеш: На Господа Бога
нашего се надеем, - не е ли той на когото високите места и олтарите
отне Езекия, и рече на Юда и на Ерусалим: Пред този олтар ще се
поклоните? 8. Сега прочее дай залози на господаря ми Асирийския
цар: а аз ще ти дам две тисящи коне, ако можеш от твоя страна да
дадеш всадници върх тях. 9. И как ще върнеш ти назад лицето на
един местоначалник от най-малките раби на господаря ми, та си
уповал на Египет за колесници и за конници? 10. И сега, без Господа
ли възлезох аз на това место за да го съсипя? Господ ми рече: Възлез
върх тази земя та я съсипи. 11. Тогаз рече Елиаким и Шевна и Иоах на
Рапсака: Говори, молим, на рабите си по Сирийския език, защото го
разумяваме; и не говори на Юдейски да чуят людете които са на
стената. 12. Но Рапсак рече: Да ли само при господаря ти и при тебе
ме проводи господарят ми да говоря тези думи? не при мъжете ли
които седят на стената, да ядат с вас наедно лайната си и да пият

пикочта си? 13. Тогаз Рапсак застана та извика Юдейски с голям глас и рече: Слушайте думите на великия цар, Асирийския цар: 14. така говори царят: Да ви не прелъщава Езекия; защото не ще може да ви избави. 15. И да ви не прави Езекия да уповавате на Господа като казва: Господ непременно ще ни избави: този град няма да бъде предаден в ръката на Асирийския цар. 16. Не слушайте Езекия; защото така говори Асирийский цар: Направете съгласие с мене и излезте при мене; и яжте всеки от лозето си и всеки от смоковницата си, и пийте всеки от водата на щерната си, 17. доде дойда та ви взема в земя подобна на вашата земя, земя на жито и вино, земя на хлеб и лозя. 18. Да ви не прелъщава Езекия като казва: Господ ще ни избави. Избавил ли е некой от боговете на народите земята си от ръката на Асирийския цар? 19. Де са боговете на Емат и Арфад? де са боговете на Сефаруим? те избавиха ли от ръката ми Самария? 20. Кои между всичките богове на тези места избавиха земята си от ръката ми, та и Иеова да избави Ерусалим от ръката ми? 21. А те мълчеха и нищо не му отговориха; защото царят беше заповядал и рекъл: Да му не отговорите. 22. Тогаз Елиаким Хелкиевий син, домостроителят, и Шевна писецът, и Иоах Асафовий син, паметописецът, дойдоха при Езекия с раздрани дрехи та му известиха думите на Рапсака.

ГЛАВА 37.

1. И когато чу цар Езекия раздра дрехите си, и се покри с вретище, и влезе в дома Господен. 2. И проводи Елиакима домостроителя, и Шевна писеца, и старейшините на свещениците, покрити с вретища, при пророк Исаия Амосовия син. 3. И рекоха му: Така говори Езекия: Ден на скърб и на обличение и на хула е този ден; защото настана часът да се родят децата, но сила няма за раждане. 4. Може би Господ Бог твой да чуе думите на Рапсака когото Асирийският цар,

господарят му, е проводил за да укорява Бога живаго, и да обличи
думите които чу Господ Бог твой; за това възвиси моление за
остатъка що е останал. 5. И отидоха при Исаия рабите на цар Езекия.
6. И рече им Исаия: Така ще кажете на господаря си: Така говори
Господ: Не бой се от думите които си чул с които рабите на
Асирийския цар ме похулиха. 7. Ето, аз ще туря в него такъв дух
щото, като чуе слух, ще се върне в земята си; и ще го направя да
падне чрез нож в земята си. 8. И върна се Рапсак, и намери
Асирийския цар че ратуваше против Ливна; защото чу че беше
тръгнал от Лахис. 9. И царят чу да говорят за Тирака Етиопския цар:
Излезе да ратува против тебе. И когато чу това, проводи посланници
на Езекия и каза: 10. Така ще говорите на Езекия Юдиния цар и ще
речете: Бог твой на когото уповаваш да те не прелъщава като казва:
Ерусалим няма да бъде предаден в ръката на Асирийския цар. 11. Ето,
ти си чул що направиха Асирийските царе на всичките места, как ги
изтребиха; и ти ли ще се избавиш? 12. Боговете на народите избавиха
ли онези които отците ми изтребиха, - Гозан, и Харан, и Ресеф, и
Еденовите синове които бяха в Таласар? 13. Де е царят на Емат, и
царят на Арфат, и царят на града Сефаруим, на Ена, и на Ава? 14. И
взе Езекия писмото от ръката на посланниците та го прочете; и
възлезе Езекия в дома Господен та го разгъна пред Господа. 15. И
помоли се пред Господа Езекия и рече: 16. Господи на Силите, Боже
Израилев който седиш на херувимите, ти си сам Бог един на всичките
царства на земята: ти си направил небето и земята. 17. Приклони,
Господи, ухото си и чуй: отвори, Господи, очите си и виж; и чуй
всичките думи на Сенахирима който проводи тогоз за да укори Бога
живаго. 18. Наистина, Господи, Асирийските царе запустиха всичките
области и земята им. 19. И хвърлиха в огън боговете им; защото не
беха богове, но дело на человечески ръце, дърва и камене; за то ги

погубиха. 20. Сега прочее, Господи Боже наш, отърви ни от ръката му,
за да познаят всичките царства на земята че ти си Господ Бог един. 21.
Тогаз проводи Исаия Амосовий до Езекия и рече: Така говори Господ
Бог Израилев: чух което си се помолил мене против Сенахирима
Асирийския цар. 22. Това е словото което Господ говори за него: -
Уничижи те, присмея ти се девицата, Сионовата дъщеря: Зад тебе
кивна с глава Ерусалимската дъщеря. 23. Кого си укорил и похулил
ти? И против кого си възвисил глас И си надигнал високо очите си? –
Против Светаго Израилева. 24. Господа си укорил ти чрез рабите си, и
си рекъл: С множеството на колесниците си възлезох аз Върх
височината на горите, върх ребрата на Ливан; И ще изсека високите
му кедри, избраните му елхи; И ще влеза в крайната му височина, В
дъбравата на неговия Кармил: 25. Аз изкопах и пих вода; И със
стъпките на нозете си Изсуших всичките реки на обсадените. 26. Не
си ли чул че аз направих това отдавна, И от древни дни определих
това? А сега свърших това, Така щото ти да обръщаш утвърдени
градове в купове на развалини. 27. За това жителите им станаха
безсилни, Устрашиха се и посрамиха се: Бяха трева на полето и злак,
Трева на къщния покрив, И жито препърлено преди да стане тръст. 28.
Но аз зная жилището ти, и изхода ти, и входа ти, И буйството ти
против мене. 29. Понеже буйството ти против мене И надменността ти
възлезоха в ушите ми, За то ще туря куката си в ноздрите ти И уздата
си в устните ти Та ще те върна през пътя през който си дошел. 30. И
това ще ти бъде знамение: Това лето ще ядете което е саморасло, И
второто лето което прораствува от истото; А третото лето посейте, и
ожънете, И насадете лозя, и яжте плода им. 31. И упазеното от
Юдиния дом Което е останало ще пусне корени пак долу, И ще даде
горе плод. 32. Защото из Ерусалим ще излезе остатъкът, И из горината
Сион упазеното: Ревността на Господа Саваота ще свърши това. 33. За

то така говори Господ за Асирийския цар: Няма да влезе в този град, Нито ще хвърли там стрела, Нито ще излезе пред него с щит, Нито ще въздигне против него окоп. 34. По пътя по който е дошел, по него ще се върне, И в този град няма да влезе, говори Господ; 35. Защото ще защитя този град да го отърва, Заради мене и заради раба ми Давида. 36. Тогаз излезе ангел Господен та порази в Асирийския стан сто и осемдесет и пет тисящи; и когато станаха на утринта, ето, всички онези бяха мъртви трупове. 37. И тръгна Сенахирим Асирийският цар та отиде и върна се, и живееше в Ниневия. 38. И като се кланяше в дома на Нисроха бога си, Адрамелех и Сарасар синовете му поразиха го с нож; и те побегнаха в Араратската земя; а вместо него възцари се Есарадон син му.

ГЛАВА 38.

1. В онези дни разболе се Езекия до смърт; и дойде при него пророк Исаия Амосовий син та му рече: Така говори Господ: Нареди за дома си; понеже ще умреш, и няма да живееш. 2. Тогаз обърна Езекия лицето си към стената та се помоли Господу 3. и рече: Моля те, Господи, помни сега как ходих пред тебе с истина и с цело сърдце и направих угодното пред тебе. И плака Езекия с голям плач. 4. И биде слово Господне към Исаия и рече: 5. Иди та кажи на Езекия: Господ Бог на Давида отца ти така говори: Послушах молитвата ти, видех сълзите ти: ето, аз ще притуря на дните ти петнадесет години. 6. И ще освободя тебе и този град от ръката на Асирийския цар, и ще защитя този град. 7. И това ще ти бъде знамение от Господа че ще направи Господ това нещо което говори: 8. Ето, ще върна десет степени назад сенката на степените по които е слезла в сълнечния часовник на Ахаза. И върна се слънцето десет степени през които бе слезло. 9. Това е писаното от Езекия Юдиния цар, когато се разболе и оздраве от

болестта си: - 10. Аз рекох: В тишината на дните си Ще отида във вратата на гроба: Лиших се от остатъка на годините си. 11. Рекох: Няма да видя вече Господа, Господа, в земята на живите: Няма да видя вече человека Като съм с жителите на онзи свет. 12. Жилището ми се дигна И премести се от мене като шатър овчарски: Пресекох живота си както тъкач: От основата ще ме отреже: От ден до нощ ще ме свършиш. 13. чаках до сутринта, - като лъв, Тъй ще съкруши всите ми кости: От ден до нощ ще ме свършиш. 14. Както жерав, както ластовица, така крещех: Стенех както гъргорица: Очите ми изнемощяха от да гледат нагоре: В утеснение съм, Господи: стани ми поръчител. 15. Аз що да река? Той ми рече, той и извърши: Ще вървя полека през всичките си години Заради тази горест на душата си. 16. чрез тях живеят человеците, Господи, И във всички тях съществува животът на моя дух: Ти си ме изцелил и си ме съживил. 17. Ето, вместо мир дойде върх мене голяма горест; Но ти, за любов на душата ми, избавил си я от рова на тлението; Защото си хвърлил зад гърба си всичките ми грехове. 18. Защото гробът няма да те похвали: Смъртта няма да те славослови: Които слазят в рова не ще се надеят на твоята истина. 19. Живият, живият, той ще те хвали, Както аз днес: Бащата ще възвести на чадата си твоята истина. 20. Господ е спасение мое; За то ще пеем моите песни със струни Във всичките дни на живота ни в дома Господен. 21. Защото Исаия беше рекъл: Нека вземат низаница смокви да ги стрият и турят на възпалението; и ще оздравее. 22. И Езекия беше рекъл: Що е знамението че аз ще възляза в дома Господен?

ГЛАВА 39.

1. В онова време Вавилонският цар Меродах-валадан, син на Валадана, проводи писма и дарове на Езекия, защото беше чул че се разболял и

оздравял. 2. И зарадва се за тях Езекия, и показа им дома на многоценните си вещи, - среброто, и златото, и ароматите, и многоценните масти, - и всичката си оръжница, и всичко що се намираше в съкровищата му: не остана нищо в дома му нито под всичкото му владение което Езекия не им показа. 3. Тогаз дойде пророк Исаия при цар Езекия та му рече: Що казаха тези человеци? и от де са дошли при тебе? И рече Езекия: От далечна земя идат при мене, от Вавилон. 4. А той рече: Що видеха в дома ти? И отговори Езекия: Видеха всичко що има в дома ми: не остана нищо в съкровищата ми което не им показах. 5. Тогаз рече Исаия на Езекия: Слушай словото на Господа Саваота: 6. Ето, идат дни в които всичко което е в дома ти, и каквото са събрали отците ти до този ден, ще се пренесе у Вавилон: няма да остане нищо, говори Господ. 7. И от синовете ти които ще излезат от тебе, които ще родиш, ще вземат; и ще станат скопци в дома на Вавилонския цар. 8. Тогаз рече Езекия на Исаия: Добро е словото Господне което каза ти. Рече още: Понеже ще бъде мир и истина в дните ми.

ГЛАВА 40.

1. Утешавайте, утешавайте людете ми, Говори Бог ваш. 2. Говорете насърдчително на Ерусалим, и викнете към него че времето на воинствуванието му се изпълни, че беззаконието му се прости; Защото взе от ръката Господня Двойно за всичките си грехове. 3. Глас на едного който вика в пустинята: Пригответе пътя Господен: Прав друм направете в пустинята за Бога нашего. 4. Всеки дол ще се възвиши, И всяка гора и хълм ще се сниши; И кривите ще станат прави, И неравните места равни; 5. И славата Господня ще се яви, И всека плът купно ще види; Защото устата Господни говориха. 6. Гласът рече: Възгласи. И рече се: Що да възглася? Всяка плът е трева,

И всичката й слава като полския цвят. 7. Тревата изсъхна, цветът
повена, Когато вятър от Господа духна върх него: Трева наистина са
людете. 8. Тревата изсъхна, цветът повена; Но словото на Бога нашего
остава във век. 9. Ти който носиш благи вести на Сион Възлез на
високата гора: Ти който носиш благи вести на Ерусалим, Възвиши
силно гласа си: Възвиши: не бой се: Речи на Юдините градове: Ето
Бог ваш! 10. Ето, Господ Иеова ще дойде със сила, И мишцата му ще
владее за него: Ето, мъздата му е с него, И въздаянието му пред него.
11. Ще пасе стадото си както пастир: Ще събере агнетата с мишцата
си, И ще ги носи в пазухата си; И ще води полека доещите, 12. Кой е
премерил водите с шепата си, И измерил небесата с педа, И побрал в
мярка пръстта на земята, И претеглил горите с теглилка, и хълмовете
в къпони? 13. Кой е измерил Духа Господен, Или му е бил съветник и
го е научил? 14. С кого се е съветвал той, и кой го е вразумил И го е
научил пътя на съдбата, И му е предал знание, И му е показал пътя на
разума? 15. Ето, народите са като капка от ведро, И считат се като
тънък прашец на къпона: Ето, островите като прах що се дига; 16. И
Ливан не е доволен за горене, Нито животните му са доволни за
всесъжение. 17. Всичките народи пред него са като нищо: Считат се
при него по-малко от нищото, и празднота. 18. И тъй, кому ще
уподобите Бога? Или какво подобие ще сравните с него? 19.
Художникът лее кумир, И златарят простира злато по него И лее
сребърни цепи. 20. Който е сиромах за таквоз приношение Избира
дърво което не гние, И търси си изкусен художник За да направи
кумир недвижим. 21. Не знаете ли? не сте ли чули? Не ви ли се
възвести изначало? От основанието на земята не разбрахте ли? 22.
Той е който седи върху кръга на земята, И жителите й са като
скакалци: Той е който простира небесата като опона И растяга ги като
шатър за население, 23. Който докарва князовете до нищо, И прави

като празднота земните съдии. 24. Те се не насаждат нито се насеват; Нито се закоренява в земята стволът им: Щом подухне той върх тях, за еднъж изсъхнуват, И бурята ще ги грабне като плява. 25. И тъй, на кого ще ме уподобите, И с кого ще се сравня? говори Светий. 26. Подигнете очите си на високо Та вижте кой създаде тези неща? Извожда воинствата им с чет: Вика всичките по име: чрез величеството на силата му, Понеже е крепък във власт, Не оскудева ни едно от тях. 27. Защо казваш, Якове, и говориш, Израилю: Пътят ми е скрит от Господа, И съдът ми се небрежи от Бога моего? 28. Не знаеш ли? не си ли чул че вечний Бог Иеова, Създателят на земните краища, Не ослабева и не се утрудва? Неговият разум е неизследим. 29. Той дава крепост на ослабналите, И наращава силата на немощните. 30. И младите ще ослабеят и ще се утрудят, И избраните момци ще се спънат и паднат; 31. Но които чакат Господа ще подновят силата си: Ще възлезат с крила като орли: Ще тичат, и не ще се утрудят: Ще ходят, и не ще ослабеят.

ГЛАВА 41.

1. Мълчете пред мене, острови, и народите нека подновят сила: Нека приближат, и тогаз нека говорят: Да предстанем купно на съд. 2. Кой подигна праведния от изток? Призва го при нозете си: Предаде му народи, И постави го господар над царе Които предаде на ножа му като прах, На лъка му като плява завеяна. 3. Погна ги, и мина безопасно Пътя по който не беше ходил с нозете си. 4. Кой подействува и направи това, И призва родовете из начало? Аз Господ първий, И с последните Аз съм. 5. Островите видеха и убояха се, И земните краища се разтрепераха, Приближиха се, и дойдоха. 6. Всеки помогна на другаря си, И рече на брата си: Крепи се. 7. И работникът насърдчава златаря, И този който кове с чук оногоз който удря на

наковалнята, И казва: Добре е за спояване, И го заякчава с гвозде да се не клати. 8. Но ти, Израилю, рабе мой, Якове, когото аз избрах, Семе на Авраама възлюбления ми, 9. Ти когото аз взех от краищата на земята, И те повикнах от последните й страни, И рекох ти: Ти си мой раб, Аз те избрах, и не те отхвърлих: 10. Не бой се, защото аз съм с тебе: Не трепери, защото аз съм Бог твой: Ще те укрепя, ей, ще ти помогна, Ей, ще те подпра с десницата на правдата си. 11. Ето, всички що са разгневени на тебе Ще се постидят и посрамят: Съперниците ти ще станат като нищо и ще погинат. 12. Ще ги потърсиш и няма да ги намериш, - Онези които имат разпря с тебе. Които ратуват против тебе ще станат като нищо И като че не са били. 13. Защото аз Господ Бог твой съм който подкрепявам десницата ти, И ти казвам: Не бой се: аз ще ти помогна. 14. Не бой се, черве Якове, смъртни Израилеви: Аз ще ти помагам, говори Господ Избавителят твой, Светий Израилев. 15. Ето, аз ще те направя нова остра диканя назъбена: Ще вършееш горите, и ще ги стриеш, И ще направиш хълмовете като дребна плява: 16. Ти ще ги отвееш, и ветърът ще ги отнесе, И бурята ще ги разпръсне; А ти ще се възвеселиш в Господа, Ще се похвалиш в Светаго Израилева. 17. Когато сиромасите и нищите поискат вода, и няма, И езикът им съхне от жажда, Аз Господ ще ги послушам, Аз Бог Израилев няма да ги оставя. 18. Ще отворя реки на високи места, И източници всред доловете: Ще направя пустинята водни езера, И сухата земя водни източници. 19. В пустинята ще насадя кедър, ситим, Мирсина и маслено дърво: В ненаселената земя ще туря наедно елха, Явор, и букс; 20. За да видят, и да знаят, И да помислят, и да разумеят купно че ръката Господня е направила това, И Светий Израилев го е създал. 21. Представете съда си, говори Господ: Приведете силните си доказателства, говори Царят Яковов. 22. Нека приведат, и нека ни явят що има да бъде: Нека възвестят прежното що

е било, За да размислим и да познаем последното му; Или нека възвестят нам бъдещето. 23. Възвестете онова което ще стане изпосле, За да познаем че сте богове: Направете още и добро, или зло направете, За да се почудим и да видим купно. 24. Ето, вие сте от нищо, И делото ви е от нищо, Който ви избира, мерзост е. 25. Подигнах едного от север, и иде: От изток слънца ще призове моето име; И ще нагази князовете като кал, И както грънчарят тъпче глината. 26. Кой е явил това от начало за да знаем, И от по-напред за да речем: Той е праведен? Но няма който да го е явил, но няма който да го е казал; Но няма който да е чул думите ви. 27. Първий аз Сиону рекох: Ето, ето това! И дадох на Ерусалим благовестител. 28. Защото прегледах, и нямаше никой, Ей, между тях, но нямаше съветник Който да може да отговори дума когато ги попитах. 29. Ето, всичките са суета: Делата им са нищо: Излеяните им идоли са вятър и пустота.

ГЛАВА 42.

1. Ето моя раб когото подкрепявам, Избрания мой в когото душата ми благоволи: Турих Духа си на него: Той ще изнесе съд на народите. 2. Няма да викне, нито да въззове, Нито ще направи гласа си да се чуе по вън. 3. Тръст смазана не ще пречупи, И замъждяло свещило от лен не ще угаси: Ще изнесе съд с истина. 4. Няма да изчезне нито да малодушествува Доде тури съд на земята; И островите ще очакват неговия закон. 5. Така говори Бог, Господ, Който направи небесата и ги простре, Който разпростре земята с произведенията ѝ, Който дава дихание на людете които са на нея, И дух на тези които ходят по нея: 6. Аз Господ те призвах в правда, И ще те взема за ръка, И ще те пазя, и ще те поставя завет на людете, Светлина на езичниците, 7. За да отвориш очите на слепите, Да извадиш затворените от затвор, Седещите в тъмнина из дома на тъмницата. 8. Аз съм Господ: това е

моето име; И не ща да дам славата си другиму, Нито хвалата си на истуканите. 9. Ето, сбъдоха се онези неща които са от начало предсказани, И аз ви известявам нови: Преди да изникнат, казвам ви ги. 10. Пейте Господу песен нова, Хвалата му от краищата на земята, Вие които слазяте в морето, и всичко което е в него, - Острови, и вие които живеете на тях. 11. Пустинята и градовете й нека възвишат глас, Селата в които живее Кидар: Да пеят жителите на Села, Да възклицават от върховете на горите, 12. Да дадат слава Господу, И да възвестят хвалата му в островите. 13. Господ ще излезе като силен, Ще възбуди ревност като ратник; Ще извика, ей, ще изрикае, Ще превъзмогне над враговете си. 14. От много време млъкнах, Останах тих, удържах себе си: Сега ще викна както раждащата: Ще низвърна купно и погълна. 15. Ще запустя гори и хълмове, И изсуша всичката им трева; И ще направя реките острови, И езерата ще изсуша. 16. И ще доведа слепите през път който не са знаели, Ще ги водя в пътеки които не са знаели: Тъмнината ще направя виделина пред тях, и кривите пътища прави. Това ще направя за тях, и няма да ги оставя. 17. Ще се върнат назад, съвсем ще се посрамят Които уповават на ваяните, Които говорят на леяните: Вие сте наши богове. 18. Слушайте, глухи, И погледнете, слепи, да видите. 19. Кой е слеп освен раба ми, Или глух както вестителят ми когото проводих? Кой е слеп както преданият Богу, И слеп както рабът Господен? 20. Гледаш много, но не съглеждаш: Отваряш уши, но не чуеш. 21. Господ му стана благомисленик заради правдата си: Ще увеличи закона, и ще го направи почтен. 22. Но те са ограбени и оголени люде: Всичките са впримчени в пещери И скрити в тъмници: Разхищение са, и няма избавител: Обир са, и никой не казва: Върни го. 23. Кой от вас ще даде ухо на това? Кой ще внимае и слуша за бъдещето? 24. Кой предаде Якова на обир, И Израиля на грабители? Не Господ ли на когото

съгрешихме? Защото не рачиха да ходят в пътищата му, Нито
послушаха закона му. 25. За то изле на него върлостта на гнева си И
буйността на бранта, Която го опали от всякъде, но той не разумя, И
го изгори, но той не тури това на сърдце.

ГЛАВА 43.

1. И сега така говори Господ, Творецът ти, Якове, И Създателят ти,
Израилю: Не бой се, защото аз те избавих, Призвах те по име: мой си
ти. 2. Когато минуваш през водите с тебе ще бъда, И през реките, не
ще те потопят: Когато ходиш през огъня ти няма да се изгориш, И
пламикът не ще те опали. 3. Защото аз съм Иеова Бог твой, Светий
Израилев, Спасител твой: За твой изкуп дадох Египет, За тебе
Етиопия и Сева. 4. Понеже ти бе многоценен пред очите ми, Почтен
беше ти, и аз те възлюбих; За то ще дам человеци за тебе, И народи за
живота ти. 5. Не бой се; защото аз съм с тебе: От изток ще доведа
потомството ти, И от запад ще те събера: 6. Ще река Северу: Дай, И
Югу: Да не възбраниш: Доведи синовете ми от далеч, И дъщерите ми
от краищата на земята, 7. Всички които се наричат с името ми, Които
за славата си сътворих: Създадох ги и ги направих. 8. Изведи слепите
люде които имат очи, И глухите които имат уши: 9. Нека се съберат
всите народи наедно, И нека дойдат на куп племената: От тях кой би
възвестил това, и показал би нам прежните събития? Нека доведат
свидетелите си, и нека се оправдаят, За да чуят человеците и да рекат:
Това е истинно. 10. Свидетели мои вие сте, говори Господ, И рабът ми
когото избрах, За да узнаете и да повярвате в мене, И да разумеете че
съм аз: Преди мене Бог не е бил, И след мене няма да бъде. 11. Аз, аз
съм Господ; И освен мене спасител няма. 12. Аз възвестих, и спасих, и
показах; И не е имало у вас чужд бог; А вие ми сте свидетели, говори
Господ, че аз съм Бог. 13. И преди деня, Аз съм; И няма който да

избавя от ръката ми: Аз действувам, и кой може да възбрани? 14. Така
говори Господ Ваший Изкупител, Светий Израилев: За вас проводих
у Вавилон, И свалих бежанци всички тях, И Халдеите на които викът
е в корабите. 15. Аз съм Господ, Светий ваш, Творец Израилев, Цар
ваш. 16. Така говори Господ Който прави път в морето И пътека в
буйните води, 17. Който извожда колесници, и коне, войска, и сила: Те
всички ще легнат, няма да станат: Погинаха, угаснаха както свещило
от лен. 18. Не поменувайте първите, И не помнете прежните събития
19. Ето, аз ще направя ново нещо: Сега ще изникне: не ще ли да го
познаете? Ей, ще направя път в пустинята, Река в безводната. 20.
Полските зверове ще ме прославят, чакалите и камилоптиците;
Защото давам вода в пустинята, Реки в безводната, За да напоя
людете си, избраните си. 21. Тези люде създадох аз за себе си: Те ще
повествуват хвалата ми. 22. Но ти, Якове, не ме призова; Но ти,
Израилю, отекчи се от мене. 23. Не ми си приносял агънците на
всесъженията си, Нито си ме почитал с жъртвите си: Аз не те
поработих с приношения, И не ти натегнах с ливан: 24. Не си купил
за мене благовонна тръст със сребро, Нито си ме наситил с
тлъстината на жъртвите си; Но ти си мене поработил с греховете си,
Натегнал си ми с беззаконията си. 25. Аз, аз съм който заглаждам
твоите престъпления за себе си, И няма да си напомня за греховете
ти. 26. Подсети ме, да се съдим наедно: Казвай ти, за да се оправдаеш.
27. Праотецът твой съгреши, И учителите ти престъпиха против мене.
28. За то осквернени направих князовете на светилището, И предадох
Якова на проклетия, И Израиля на поругания.

ГЛАВА 44.

1. Но сега слушай, рабе мой, Якове, И Израилю, когото аз избрах: 2.
Така говори Господ който те е направил И те е създал из утробата, и
ще ти помага: Не бой се, рабе мой, Якове, И ти, Иесуруне, когото аз
избрах. 3. Защото ще изливам вода на жедния, И реки на сухата земя:
Ще изливам Духа си на семето ти, И благословението си на внуците
ти; 4. И ще прозябнат както между трева, Като върби при текущи
води. 5. Един ще говори: Аз съм Господен; А друг ще се нарича с
името Яковово; А друг ще се подписва с ръката си Господу, И ще се
нарича с името Израилево. 6. Така говори Господ, Царят Израилев,
Неговът Изкупител, Господ Саваот: Аз съм първий, аз и последний; И
освен мене няма Бог. 7. И от когато съм поставил древните люде Кой
може да извика както аз, И да възвести това и да ми го изложи? Нека
си известят гредущите и бъдещите. 8. Не бойте се нито треперете: Не
те ли направих да чуеш, и не ти ли възвестих това от тогаз? Ей, вие
сте ми свидетели, - Има ли Бог освен мене? Наистина няма Канара: аз
никого не зная. 9. Които правят истукани, всички са суета; И
многорачителните тям са безполезни; И те са свидетели тям: Не видят
и не разумяват, За да се посрамят. 10. Кой е създал бог, Или е излял
истукан който нищо не ползува? 11. Ето, всичките му другари ще се
посрамят: Художниците, и те са от человеци: Нека се съберат всички,
нека предстанат: Ще се убоят, ще се посрамят купно. 12. Ковачът кове
топор, И работи във въглищата, и с чуковете го образува, И прави го
със силата на мищците си: Най-паче огладнява и изнемощява, Вода
не пие и ослабява. 13. Дърводелецът простира връвта, начертава го с
писалка, Работи го с резци, Начертава го с пергел, И прави го по
человечески образ, Според человеческа красота, За да стои в къща. 14.
Сече си кедри, И взема furnar и дъб Които си избира между
дърветата на дъбравата: Насажда бор, и дъждът го наращава. 15. И

става на человека за горене; И от него взема той и се топли; Още го
гори, и пече хлеб: Истото прави бог, и му се кланя: Прави го истукан,
и коленичи пред него! 16. Половината му гори в огън: С другата
половина готви месо да яде: Пече печеното, и се насища; И грее се, и
казва: Ох! стоплих се, видях огъня! 17. И осталото му прави бог,
истукана си: Коленичи пред него и му се кланя, И му се моли и казва:
Избави ме, защото ти си мой бог! 18. Те не знаят нито разумяват;
Защото се затвориха очите им да не гледат, И сърдцата им за да не
разумяват. 19. И никой не размисля в сърдцето си, Нито има знание
нито разум та да рече: Половината му изгорих на огън, Още и хляб
изпекох на въглищата му, Опекох месо та ядох: После ще направя ли
остатъка му гнусота? Ще се поклоня ли на пън от дърво? 20. Пасе
пепел: измаменото му сърдце го заблуди, Та не може да освободи
душата си нито да рече: Това в десницата ми не е ли лъжа? 21. Помни
това, Якове, И Израилю, защото ми си раб: Аз те създадох: мой раб си:
Израилю, не ще бъдеш забравен от мене. 22. Изгладих както гъста
мъгла престъпленията ти, И както облак греховете ти: Върни се при
мене; защото аз те изкупих. 23. Възпейте радостно, небеса; защото
Господ направи това: Възкликнете, най-долни земни страни: Извадете
глас весел, гори, Дъбрави, и всички дървета в тях; Защото Господ
изкупи Якова, И се прослави в Израиля. 24. Така говори Господ
изкупителят ти, Който те е създал из утробата: Аз съм Господ който
направих всичко: Сам разпрострях небесата, И разстлах земята от себе
си; 25. Който осуетявам знаменията на прелъстителите, И обуявам
чародеите; Който превръщам мъдрите, И знаянето им обръщам на
глупост; 26. Който утвърждавам думата на своя раб, И изпълням
съвета на моите вестители; Който говоря за Ерусалим: Ще се насели,
И за Юдините градове: Ще се съградят, И аз ще възправя развалините
му; 27. Който казвам на бездната: Изсъхни, И ще пресуша реките ти;

28. Който говоря за Кира: Той е пастир мой, И ще изпълни всичките
ми щения; И казвам на Ерусалим: Ще се съградиш, И на храма: Ще се
турят основанията ти.

ГЛАВА 45.

1. Така говори Господ на помазаника си, Кира, когото държа за
дясната ръка За да покоря народи пред него; И ще разпаша чреслата
на царе За да отворя дверите пред него; И портите не ще се затворят.
2. Аз ще ходя пред тебе И ще изравня неравните места: Ще съкруша
медните двери, И ще строша железните вереи; 3. И ще ти дам
съкровища пазени в тъмнина, И богатства скрити в скришници, За да
познаеш че аз съм Господ Който те викам с името ти, Бог Израилев. 4.
За Якова раба ми И Израиля избрания ми Викнах те даже с името ти:
Наименувах те, ако и да ме не познаваш. 5. Аз съм Господ, и няма
друг: Няма освен мене Бог: Аз те опасах, ако и да ме не познаваш, 6.
За да познаят от изток слънца И от запад че освен мене няма никой:
Аз съм Господ, и няма друг. 7. Аз създавам виделината и творя
тъмнината: Правя мир, творя и зло: Аз Господ съм който правя всичко
това. 8. Росете, небеса, от горе, И да излеят облаците правда: Да се
отвори земята, и да роди спасение, И да прозябне купно правда: Аз
Господ създадох това. 9. Горко тому който се препира със Създателя
си! череп от земните черепи! Ще рече ли калта на тогоз който й дава
образ: Що правиш? Или делото ти да рече: Той няма ръце? 10. Горко
тому що говори на баща си: Що раждаш? Или на жена: Що добиваш?
11. Така говори Господ, Светият Израилев и Създателят негов:
Питайте ме за бъдещето, за синовете ми, И за делото на ръцете ми
заповядайте ми. 12. Аз създадох земята, И сътворих человека на нея:
Аз с ръцете си разпрострях небесата, И дадох заповеди на всичкото
им воинство. 13. Аз повдигнах него с правда, И ще оправям всичките

му пътища: Той ще съгради града ми, И ще изпроводи пленниците ми, Не с изкуп нито с дарове, Говори Господ Саваот. 14. Така говори Господ: Печалбата на Египет, и търговията на Етиопия И на Савците, високите мъже, Ще минат към тебе, и твои ще бъдат: Зад тебе ще следват, в окови ще заминат; И ще ти се поклонят, ще ти се помолят И рекат: Само в тебе е Бог, И няма друг Бог. 15. Наистина ти си Бог криещи се, Боже Израилев, Спасителю. 16. Всички тези ще се постидят и посрамят: Делателите на идолите ще си отидат Всички накуп с посрамление. 17. А Израил ще се спаси чрез Господа с вечно спасение: Няма да се постидите нито да се посрамите във век века. 18. Защото така говори Господ който сътвори небесата, Този Бог който създаде земята и я направи, който сам я утвърди, Сътвори я не напусто, но я създаде за да се населява: Аз съм Господ, и няма друг. 19. Не съм говорил в тайно, в тъмно място на земята: Не съм рекъл на Якововото семе: Потърсете ме всуе: Аз съм Господ който говоря правда, който възвестявам правота. 20. Съберете се та дойдете, Приближете се купно, вие избегнали от езичниците: Нямат разум които възправят дървото на идолите си, И се молят на бог който не може да спаси. 21. Явете и приведете ги; Ей, нека се съветват купно: Кой е възвестил това от начало, И го е явил от онова време? Не аз ли Господ? и няма освен мене друг Бог: Бог праведен и Спасител няма освен мене. 22. Към мене погледнете и спасени бъдете, всички земни краища; Защото аз съм Бог, и няма друг. 23. Заклех се в себе си: Думата излезе из устата ми в правда И няма да се повърне, че всяко коляно ще се преклони пред мене, Всеки език ще ми се закълне. 24. Наистина ще рече някой: В Господа имам правда и сила: При него ще дойдат; А всички които са раздражени против нещо ще се постидят. 25. В Господа ще се оправдае И ще се хвали всичкото Израилево семе.

ГЛАВА 46.

1. Падна Вил, наведе се Нево: Идолите им се туриха на животни и скотове: Товарът който вие носите стана тегота на умореното животно. 2. Наведоха се, паднаха купно: Не могат да отърват товара, Но и те отиват в плен. 3. Слушайте ме, доме Яковов, И всички остатъче от Израилевия дом, Вие дигнатите от мене още от утробата, Носените още от ложесната: 4. И до старостта ви аз съм истият, И до седина аз ще ви нося: Аз ви направих, и аз ще ви дигна; Ей, аз ще ви нося и спася. 5. Кому ще ме уподобите и ще ме сравните и съразмерите, Та да бъдем подобни? 6. Изсипват злато из мешеца, И претеглят сребро с вес: Наемат златар, та го направя бог: После падат и се покланят: 7. Дигат го на рамо и носят го Та го турят на местото му, и стои там: Няма да мръдне от местото си; Още и викат към него, но не може да отговори Нито да ги избави от бедата им. 8. Помнете това, и покажете се мъже: Докарайте това на ума си, отстъпници. 9. Помнете по-прежните от начало; Защото аз съм Бог, и няма друг: Аз съм Бог, и няма подобен мене, 10. Който от начало възвестявам свършъка, И от по-напред нестаналите, И казвам: Съветът ми ще стане, И ще свърша всичкото си щение; 11. Който зова хищната птица от изток, Мъжа на съвета ми от далечна земя; Ей, рекох, и ще направя да стане: Намислих, и ще го извърша. 12. Слушайте ме, жестокосърдечни, Вие които сте далеч от правдата. 13. Приближих правдата си: не ще да е далеч; И спасението ми няма да закъснее; И ще дам в Сион спасение На Израиля славата си.

ГЛАВА 47.

1. Слез та седни на пръстта, девице, дъщи Вавилонска: Седни наземи: престол вече няма, дъщи Халдейска; Защото няма да се наречеш вече изтънчена и изнежена. 2. Хвани ръкомелницата та мели брашно:

Открий булото си, подигни полите си, Открий голените си, мини
реките. 3. Голотата ти ще се открие; Ей, срамотата ти ще се яви:
Отмъщение ще взема, И не ще бъда умолен от человека. 4. Името на
нашия Изкупител е Господ Саваот, Светий Израилев. 5. Седи та
мълчи, и влез в тъмнината, Халдейска дъщи; Защото няма вече да те
наричат господарка на царствата. 6. Разгневих се на людете си:
Омърсих наследието си, И предадох ги в ръката ти; Но ти им не
показа милост: Ти си твърде отекчила ярема си върх стареца; 7. И
рекла си: Във век ще бъда господарка; Та не си турила това в сърдцето
си, Нито си поменала сетнините на това. 8. Прочее чуй сега това, ти
сластолюбива Която седиш безгрижна, Която говориш в сърдцето си:
Аз съм, и освен мене няма друга: Няма да седна вдовица, И няма да
зная безчадие. 9. Тези и двете ще дойдат върх тебе Внезапно, в един
ден, Безчадие и вдовство: Ще дойдат върх тебе напълно, В
множеството на омайванията ти, В голямото изобилие на обаянията
ти. 10. Защото си дръзнала на лукавството си, И рекла си: Не ме види
никой: Мъдростта ти и знанието ти те измамиха; И рекла си в
сърдцето си: Аз съм, и освен мене няма друга. 11. За то ще дойде зло
върх тебе, Без да знаеш от де се ражда; И беда ще нападне на тебе, Без
да можеш да я върнеш; И гибел ще дойде внезапно върх тебе, без да
знаеш. 12. Застани сега с обаянията си, И с множеството на
омайванията си В които си се трудила от младостта си, Ако можеш се
ползува, Ако можеш се укрепи. 13. Уморила си се в множеството на
съветите си: Нека застанат сега небогледците и звездочетците,
Предвещателите по новолуние, И нека те избавят От това което ще
дойде върх тебе. 14. Ето, те ще бъдат като плява: Огън ще ги изгори:
Не ще могат да избавят себе си от силата на пламика: Не ще остане
въглен да се огрее някой, Нито огън за да седне пред него. 15. Таквиз

ще ти бъдат онези с които си се трудила И търгувала от младостта си: Ще бягат скитаще се всеки в страната си: Никой не ще те избави.

ГЛАВА 48.

1. чуйте това, доме Яковов, Които сте се нарекли с Израилевото име, И които излязохте из Юдиния източник, Които се кълнете в името Господне, И си напомняте за Бога Израилева, Но не с истина нито с правда.
2. Защото вземат името си от светия град, И се утвърждават на Израилевия Бог: Името му е Иеова Саваот.
3. От тогаз възвестих древните дела; И излязоха из устата ми, и ги прогласих: Направих ги внезапно, и станаха;
4. Понеже познавах че си жесток, И вратът ти е желязна жила, И челото ти медно.
5. А от тогаз ти възвестих тези неща: Преди да станат прогласих ти ги, За да не речеш: Идолът ми ги направи, И изваеното ми; и излеяното ми ги заповеда.
6. Ти си чул: виж всичко това; И не ще ли обявите? От сега ти прогласявам нови неща, И скрити, които ти не си знаел.
7. Сега станаха, а не отдавна, И преди този ден нито си слушал за тях, За да не речеш: Ето, аз знаех това.
8. Нито си слушал, нито си знаел, Нито от начало са били отворени ушите ти; Защото знаех, че щеше да се докараш много неверно, И още от утробата нарекъл си се престъпник.
9. Заради името си ще отдалеча яростта си, И заради славата си ще имам търпение към тебе, За да те не изтребя.
10. Ето, очистих те, но не като сребро: Изпитах те в горнилото на скърбта.
11. Заради мене, заради мене, ще направя това; Защото как да се омърси името ми? Ей, не ща да дам славата си другиму.
12. чуй ме, Якове, И Израилю, когото аз призовах: Аз съм истий, аз първий, аз и последний;
13. И моята ръка основа земята, И десницата ми разпростря небесата: Когато ги зова, представат наедно.
14. Съберете се, всички вие, и чуйте: Кой от тях възвести това? Господ го възлюби: Ще извърши волята му върх

Вавилон, И мишцата му ще бъде върх Халдеите. 15. Аз, аз говорих: ей,
призовах го: Доведох го; и ще благоуспее пътят му. 16. Пристъпете
при мене, чуйте това: От начало не съм говорил скришно: От когато
стана това, аз бях там; И сега ме проводи Господ Иеова и Духът му. 17.
Така говори Господ Изкупителят ти, Светий Израилев: Аз съм Господ
Бог твой Който те уча за ползата ти, Който те водя в пътя в който
трябва да ходиш. 18. Дано би послушал ти заповедите ми! Тогаз
мирът ти щеше да е като река, И правдата ти като морските вълни; 19.
И семето ти щеше да е като пясъка, И внуците на чревото ти като
камичетата му: Името му не би се отсекло Нито би се изтребило от
пред мене. 20. Излезте из Вавилон, бягайте от Халдеите, С
възклицателен глас възвестете, Проповядайте това, Възгласете го до
края на земята: Речете: Господ изкупи раба си Якова; 21. И не
ожеднеха когато ги водеше през пустините: Направи да изтекат за
тях води из канарата, И разцепи канарата, и потекоха водите. 22. Мир
няма за нечестивите, говори Господ.

ГЛАВА 49.

1. Слушайте ме, острови, И внимайте, люде далечни: Господ ме
повика още от утробата, Още от ложесната на майка ми спомена
името ми. 2. И направи устата ми като остър нож: Под сянката на
ръката си ме покри, И направи ме като лъскава стрела: В тула си ме
скри, 3. И рече ми:Ти си раб мой, Израилю, в когото ще се прославя. 4.
И аз рекох: Напразно съм се трудил: За нищо и напусто съм
изнурил силата си; Но правдата ми е у Господа, И въздаянието ми у
Бога моего. 5. Сега прочее говори Господ Който ме създаде още от
утробата за свой раб За да доведа пак Якова при него, И да се събере
Израил при него, За да бъда прославен в очите на Господа, И Бог мой
ще ми бъде сила, 6. И рече: Малко е да ми си раб За да възправиш

племената на Якова, И да върнеш упазените Израилеви; А още ще те
дам светлина на езичниците, За да си спасение мое до края на земята.
7. Така говори Господ Изкупителят Израилев, Светий негов, Към
оногоз когото презира человек, Към оногоз от когото се гнуси народ,
Към раба на властителите: Царе ще видят и ще станат, - Князове, и ще
се поклонят, Заради Господа, който е верен, Заради Светия Израилев,
който те избра. 8. Така говори Господ: В приятно време те послушах,
И в спасителен ден ти помогнах; И ще те упазя, и ще те дам в завет на
людете За да възправиш земята, Да направиш наследвани
запустените наследия, 9. Да говориш на узниците: Излезте, - На
онези които са в тъмнината: Открийте се. Ще се пасат при пътищата;
И пасбищата им ще бъдат по всичките високи хълмове. 10. Няма да
огладнеят нито ще ожеднеят: Не ще ги удари нито пек ни слънце;
Защото който ги помилва ще ги поведе, И при водни източници ще
ги приведе. 11. И ще направя всичките си гори пътища; И друмовете
ми ще се въздигнат. 12. Ето, едни ще дойдат от далеч, И, ето, едни от
север и от запад, И едни от Синимската земя. 13. Веселете се, небеса, и
радвай се земльо: Извикайте с радостен глас, гори; Защото Господ
утеши людете си, И помилва оскърбените си. 14. Но Сион рече:
Господ ме остави, И Господ мой ме забрави. 15. Може ли жена да
забрави сучещето си дете Та да не помилва чадото на утробата си? Но
те ако и да забравят, Аз обаче няма да те забравя. 16. Ето, на дланите
си те начертах: Твоите стени са всякога пред мене. 17. чадата ти ще
дойдат на бързо; А разорителите ти и запустителите ти ще излезат
из тебе. 18. Подигни очите си наоколо та виж: Всички тези се събират
на куп, дохождат при тебе: Жив съм аз, говори Господ, че ти ще се
облечеш с всички тези като с украшение, И като невеста ще се
накитиш с тях. 19. Защото разорените ти и запустените места И
разваленета ти земя Ще бъдат сега тесни за жителите ти; А онези

които те пояждаха ще бъдат отдалечени. 20. чадата които ще придобиеш след безчадието си Ще рекат още в ушите ти: Тесно е мястото за мене: Направи ми място за да се населя. 21. Тогаз щеречеш в сърдцето си: Кой ми роди тях Като бях аз безчадна и пуста, Пленница и заточена? А тях кой изхрани? Ето, аз бях оставена сама: те де бяха? 22. Така говори Господ Иеова: Ето, ще възвися ръката си към езичниците, И ще въздигна знамето си към народите; И ще доведат синовете ти в обятията, И дъщерите ти ще се донесат на рамена. 23. И царе ще бъдат възпитатели твои, И царицитe им кърмилници твои: Ще ти се поклонят с лице до земята, И ще лижат пръстта на нозете ти; И ще познаеш че аз съм Господ, И че онези които ме чакат не ще да се посрамят. 24. Може ли користта да се отнеме от силния, Или да се отърват които са от юнак запленени? 25. Но Господ така говори: Пленниците на силния ще се отнемат, И користта от насилника ще се отърве; Защото аз ще се съдя с противниците ти, И аз ще спаса чадата ти. 26. А притеснителите ти ще направя да изядат истата си плът, И ще се опият с истата си кръв както с ново вино; И ще познае всяка плът че аз Господ съм Спасител твой И Изкупител твой, Крепкий Яковов.

ГЛАВА 50.

1. Така говори Господ: Де е разводното писмо на майка ви С което я напуснах? Или кой е от заимателите ми на когото ви продадох? Ето, за беззаконията си се продадохте, И за престъпленията ваши биде напусната майка ви. 2. Защо, когато дойдох, нямаше никой, - Когато повиках, нямаше кой да отговори? Скратила ли се е някак ръката ми та да не може да изкупува? Или нямам ли сила да избавя? Ето, аз с прещението си изсушавам морето, Обръщам реките в пустиня:

Рибите им се увоняват от нямане на вода, Умират от жажда. 3. Аз обличам небесата с тъмнина, И турям вретище за покривало на тях. 4. Господ Иеова ми даде език на учените За да зная как да помогна с дума на уморения: Той събужда всека заран, Събужда ухото ми За да слушам като учените. 5. Господ Иеова ми отвори ухото; И аз не се възпротивих Нито се върнах назад. 6. Гърба си дадох на бичове, И челюстите си на скубатели: Не скрих лицето си от укори и заплювания. 7. Защото Господ Иеова ще ми помогне; За то не се срамувам: За то съм турил лицето си като кремен, И зная че не ще бъда посрамен. 8. Близу е онзи който ме оправдава: Кой ще се съди с мене? да предстанем наедно. Кой ми е противник? да се приближи при мене. 9. Ето, Господ Иеова ще ми помогне: Кой ще ме осъди? Ето, всички тези ще овехтеят като дреха: Молец ще ги изяде. 10. Кой е между вас който се бои от Господа И слуша гласа на неговия раб, Но ходи в тъмнина, и няма за него видело? Нека уповава на името Господне, И нека се обляга на Бога своего. 11. Ето, всички вие които запаляте огън И сте обиколени с искри, Ходете в светлината на огъня си И в искрите които сте разпалили: Това ще ви бъде от ръката ми, - В скърб ще лежите.

ГЛАВА 51.

1. Слушайте мене, вие които следвате правдата, Които търсите Господа: Погледнете на канарата от която сте отсечени, И в дупката на рова из който сте изкопани. 2. Погледнете на Авраама отца си, И на Сарра която ви е родила; Защото го повикнах като бе един, И го благослових, и го умножих; 3. Защото Господ ще утеши Сиона: Той ще утеши всичките му запустели места, И ще направи пустинята му като Едем, И пустотата му като рай Господен: Веселие и радост ще се намерва в него, Славословие, и глас на хваление. 4. Слушайте ме,

люде мои, И дайте ми слушане, народе мой; Защото закон ще излезе
от мене, И ще поставя съда си за видело на народите. 5. Правдата ми
наближава: Спасението ми излезе; И мишците ми ще съдят народите:
Островите ще ме чакат И ще се надеят на мишцата ми. 6. Подигнете
очите си на небесата, И погледнете на земята долу; Защото небесата
ще изчезнат като дим, И земята ще овехтее като дреха, И които
живеят на нея подобно ще умрат; Но спасението ми ще бъде във век,
И правдата ми няма да оскудее. 7. Слушайте мене, вие които знаете
правда, Люде които имате в сърдцето си закона ми: Не бойте се от
поношението на человеците, Нито се смущавайте от укорите им. 8.
Защото като дреха ще ги пояде молец, И като вълна ще ги пояде
червей; Но правдата ми ще пребъде във век, И спасението ми в родове
на родове. 9. Събуди се, събуди се, облечи се със сила, мишцо
Господня! Стани както в древните дни, във ветхите родове! Не си ли
ти която си съсекла Раав, И смъртно ранила ламята? 10. Не си ли ти
която си изсушила морето, Водите на голямата бездна? Която си
направила морските дълбочини Път за прехождане на избавените? 11.
И изкупените Господни ще се върнат, И ще дойдат с възклицание в
Сион; И вечно веселие ще бъде на главата им: Радост и веселие ще
придобият, И скърбта и въздиханието ще побегнат. 12. Аз, аз съм
който ви утешавам: Кой си ти та се боиш от смъртен человек, И от
человечески син който ще стане като трева; 13. И си забравил Господа
който те създаде, Който разпростре небесата, и основа земята; И боиш
се непрестанно всеки ден От лютостта на притеснителя, Като че бе
готов да изтреби? И де е сега лютостта на притеснителя? 14.
Вързаният скоро ще се развърже, И няма да умре в рова Нито ще се
лиши от хлеба си; 15. Защото аз съм Господ Бог твой Който
запрещавам на морето когато шумят вълните му: Господ Саваот
името ми. 16. И турих словата си в устата ти, И те покрих в сянката на

ръката си, За да утвърдя небесата, и основа земята, И да река на Сиона: Ти си народ мой. 17. Събуди се, събуди се, стани, дъщи на Ерусалим, Ти която си пила от ръката на Господа чашата на яростта му: Пила си, и изпразднила си и самото дрождие На чашата на омайването. 18. От всичките синове които е родила Няма кой да я води; Нито има, от всичките синове които е изхранила, Който да я държи за ръка. 19. Двете тези беди дойдоха върх тебе. Кой ще те пожали? – Гибел и изтребление, и глад и нож: С що да те утеша? 20. Синовете ти премреха: Лежат по всичките кръстопътища Както орикс в мрежа: Пълни са с яростта Господня, От прещението на твоя Бог. 21. За то слушай сега това, ти оскърбена, И опиена, но не с вино: 22. Така говори Господ твой Иеова, Бог твой, който защищава съда на людете си: Ето, взех от ръката ти чашата на омайването, Дрождието на чашата на яростта си: Ти няма вече да я пиеш. 23. И ще я туря в ръката на притеснителите ти Които рекоха на душата ти: Падни ничком за да минем по тебе; И ти си турила гърба си като земя И като път за тези които минуват.

ГЛАВА 52.

1. Събуди се, събуди се, облечи се със силата си, Сионе: Облечи се с дрехите на великолепието си, Ерусалиме, граде светий; Защото от нине няма вече да влезе в тебе Необрязан и нечист. 2. Оттърси пръстта: Стани, седни, Ерусалиме! Развържи узите си от врата си, Пленена дъщи Сионова! 3. Защото така говори Господ: Продадохте се за нищо; И ще се изкупите не със сребро. 4. Защото така говори Господ Иеова: Людете ми слязоха по-преди в Египет за да поживеят там; И Асирийците без причина ги насилствуваха. 5. А сега що имам тук, говори Господ, Понеже людете ми се взеха за нищо? Владеещите над тях правят ги да лелекат, говори Господ; И името ми се хули

непрестанно всеки ден. 6. За то людете ми ще познаят името ми: За то ще познаят в онзи ден че аз съм който говоря: ето, аз. 7. Колко са прекрасни върху горите Нозете на оногоз който благовествува и проповедва мир! На оногоз който благовествува добрини и проповедва спасение, И говори Сиону: Бог твой царува! 8. Стражите ти ще възвишат глас: С гласове ще възклицават купно; Защото ще видят око с око Когато Господ възвърне Сион. 9. Възкликнете, възвеселете се купно, Запустели места Ерусалимски; Защото Господ утеши людете си, Изкупи Ерусалим. 10. Господ обнажи светата си мишца Пред всичките народи; И всите краища на земята ще видят Спасението на Бога нашего. 11. Оттеглете се, оттеглете се, излезте от там, Не се допирайте до нечисто: Излезте изсред него: Очистете се вие които носите съсъдите Господни; 12. Защото не ще да излезете набързо, Нито ще пътувате бежишком; Защото Господ ще предиде пред вас, И Бог Израилев ще ви е задна стража. 13. Ето, рабът ми ще благоуспее: Ще се възвиси и прослави, и ще се възнесе твърде високо. 14. Както мнозина бяха зачудени за тебе, - Толко бе лицето му погрозняло, повече от лицето на всекиго человека, И видът му от вида на человеческите синове, - 15. Така ще удиви много народи: Царете ще заградят устата си пред него; Защото ще видят което не им се е говорило, И ще разумеят което не са чули.

ГЛАВА 53.

1. Кой повярва на известието ни? И мишцата Господня кому се откри? 2. Защото възлезе пред него както отрасъл, И както корен от суха земя: Нямаше вид нито великолепие, та да го видим, Нито благообразие, та да го желаем. 3. Презрен и отхвърлен от человеците: человек на скърби и навикнал на болест; И, както человек от когото отвръща някой лице, презрен бе, И за нищо го не вменихме. 4. Той

наистина взе на себе си болестите ни, И със скърбите ни се натовари;
А ние го възмнехме уязвен, Поразен от Бога, и оскърбен. 5. Но той
биде наранен заради престъпленията ни, Биен биде заради
беззаконията ни: Наказанието биде на него за нашия мир; И с
неговите рани ние се изцелихме. 6. Всички ние се заблудихме както
овци: Отбихме се всеки в пътя си; И Господ възложи на него
беззаконието на всинца ни. 7. Той бе насилван и озлобен, Но не
отвори устата си: Както агне водено на заклание, И както овца пред
стригачите си безгласна, Така не отвори устата си. 8. чрез угнетение и
съдба биде грабнат; А за рода му кой ще повествува? Защото се
отсече от земята на живите: Заради престъплението на людете ми
биде уязвен. 9. И гробът му се определи при злодеите; Но в смъртта
си остана с богатия, Защото не бе направил неправда, И нямаше лъст
в устата му. 10. Но Господ благоволи да го предаде на биене и на
страдание. Когато дадеш душата му приношение за престъпление,
Ще види семе, ще продължи дните си, И волята Господня ще
благоуспее в ръката му. 11. Ще види плодовете от труда на душата си
и ще се насити; Праведният ми раб ще оправдае мнозина чрез
опознанието си, Защото той ще се натовари с беззаконията им. 12. За
то ще му дам дял с големите; И със силните ще раздели корист,
Защото предаде себе си на смърт, И с престъпници се счете; И той взе
на себе си греховете на мнозина, И ще ходатайствува за
престъпниците.

ГЛАВА 54.

1. Весели се, неплодна която не раждаш; Възопий с радост и
възкликни, която не боледуваш в раждане; Защото повече са чадата
на пустата Нежели чадата на имащата мъж, говори Господ. 2.
Разшири местото на шатъра си, И да разпространят опоните на

жилищата ти: Не бивай щадлива: продължи въжата си И утвърди
колете си. 3. Защото ще се разпространиш надесно и наляво; И семето
ти ще наследи езичниците, И ще населят запустелите градове. 4. Не
бой се, защото не ще бъдеш поругана; И не се свени, защото не ще
бъдеш посрамена; Защото ще забравиш посрамението на младостта
си, И няма вече да помниш поношението на вдовството си. 5. Защото
съпруг твой е Творецът ти, Името му е Господ Саваот; И избавителят
ти е Светий Израилев: Той ще се нарече Бог на всичката земя. 6.
Защото Господ те повикна като жена оставена и скърбна духом, И
жена на младост, после отхвърлена, говори Бог твой. 7. Оставих те за
малко време; Но с голяма милост ще те прибера. 8. В изливането на
яростта скрих лицето си от тебе за едно мъгновение; Но с вечна
милост ще те помилвам, Казва Господ Изкупителят ти. 9. Защото това
е за мене като водите Ноеви; Понеже, както се заклех че водите Ноеви
не ще дойдат вече на земята, Така се заклех че не ще се разяря вече на
тебе, нито ще те облича. 10. Защото планините ще се повдигнат И
хълмовете ще се поместят; Но милостта ми не ще се повдигне от тебе,
Нито заветът на мира ми ще се помести, Казва Господ който е
милостив към тебе. 11. О оскърбена, смутена, неутешена, Ето, аз ще
постеля камените ти стивиевидни, И ще туря основанията ти от
сапфири: 12. И ще направя забралата ти от рубини, И портите ти от
антракс, И всичкото ти ограждане от избрани камене. 13. И всичките
ти синове ще бъдат научени от Господа; И ще бъде голям мир на
синовете ти. 14. С правда ще се утвърдиш: Далеч ще бъдеш от
насилството, защото не ще се боиш, - Далеч от треперането, защото
не ще се приближи до тебе. 15. Ето, ще се съберат и съберат купно
против тебе, но не чрез мене. Които се съберат купно против тебе, към
тебе ще припаднат. 16. Ето, аз направих ковача, Който духа въглищата
в огъня И изважда оръдието за делото си; И аз направих разорителя

за да съсипва. 17. Ни едно оръжие устроено против тебе няма да благоуспее; И ще победиш всеки език който би се повдигнал против тебе в съдба. Това е наследието на рабите Господни; И правдата им е от мене, говори Господ.

ГЛАВА 55.

1. О вие които сте жадни, елате всички при водите; И вие които нямате сребро, елате, купете, та яжте; Ей, елате, купете вино и млеко, Без сребро и без плата. 2. Защо иждивявате сребро не за хлеб, И труда си не в насищение? Послушайте ме с внимание, и ще ядете благо, И душата ви ще се развесели с тлъстина. 3. Преклонете ухото си и елате при мене: Послушайте, и душата ви ще живее; И ще направя с вас вечен завет Според верните Давидови милости. 4. Ето, дадох го свидетелство в племената, Княз и повелител на племената. 5. Ето, ще призовеш народ когото ти не знаеш; И народи които не те знаеха ще тичат при тебе Заради Господа Бога твоего И заради Светия Израилев, защото те прослави. 6. Търсете Господа доде може да се намери: Призовавайте го доде е близу. 7. Нека остави нечестивий пътя си И неправедний съветите си; И нека се обърне към Господа, и той ще го помилва, И към Бога нашего, защото той ще прощава щедро. 8. Защото моите съвети не са като вашите съвети, Нито вашите пътища като моите пътища, говори Господ. 9. Но колкото са високи небесата от земята, Толкоз пътищата ми са по-високи от пътищата ви, И съветите ми от съветите ви. 10. Защото както слазя дъждът и снегът от небето И не се връща там, Но пои земята И я прави да прорастява и да прозябава, За да даде семе на сеещия и хлеб на ядещия, 11. Така ще бъде словото ми което излазя из устата ми: Не ще се върне при мене праздно, Но ще извърши волята ми, И ще благоуспее в каквото го проваждам. 12. Защото ще излезете с радост,

И ще бъдете водени с мир: Планините и хълмовете ще възкликнат
пред вас радостно, И всичките полски дървета ще изплескат с ръце.
13. Вместо драка ще възлезе елха, Вместо коприва ще възлезе
мирсина; И това ще бъде Господу за име, За вечно знамение което
няма да изчезне.

ГЛАВА 56.

1. Така говори Господ: Пазете съд и правете правда; Защото наближи
да дойде спасението ми, И правдата ми да се открие. 2. Блажен онзи
човек който прави това, И онзи човечески син който го държи,
Който пази съботата да я не оскверни, И държи ръката си да не стори
никакво зло. 3. А синът на чужденеца който се прилепи Господу да не
рече И каже: Господ ме отдели съвсем от людете си; И скопецът да не
рече: Ето, аз съм сухо дърво. 4. Защото така говори Господ: На
скопците Които пазят съботите ми, И избират което ми е угодно, И
държат завета ми, 5. На тях аз ще дам в дома си И вътре в стените си
Място и име по-добро от синове и дъщери: На тях ще дам вечно име
Което няма да изчезне. 6. А за синовете на чужденеца които би се
прилепили Господу За да му служат, и да обичат името Господне За
да бъдат раби негови, Които пазят съботата да я не осквернят, И
държат завета ми, - 7. И тях ще доведа в светата си гора, И ще ги
развеселя в моя молитвен дом: Всесъженията им и жъртвите им ще
бъдат приятни на олтаря ми; Защото домът ми ще се нарече Дом
молитвен за всите народи. 8. Така говори Господ Иеова Който събира
разточените Израилеви: Ще му събера още и други Освен събраните
му. 9. Елате да ядете, вие всички полски животни, Всички дъбравни
зверове! 10. Стражите му всички са слепи, Нищо не знаят: Всичките са
неми псета които не могат да лаят, Които сънуват, лежат, и обичат
дремане, - 11. Ей, псета лакоми които не знаят ситост, - Ей, пастири,

които не знаят да разсъждават: Всички са обърнати към пътя си, Всеки в страната си, за печалбата си. 12. Елате, казват, да взема вино, И да се опием със сикера; И утре ще бъде както днес, И много по-изобилно.

ГЛАВА 57.

1. Праведният загинва, и никой не туря на сърдце; И благочестивите
человеци се вземат от земята, без да разумева некой че праведният се
взема преди злото. 2. Ще влезе в мир: Които ходят в правостта си Ще
си починат на леглото си. 3. А вие, синове на гледачка, Семе на
прелюбодей и на блудница, приближете се тук. 4. Над кого се
забавяте? против кого сте разширили уста и сте изплевили език? Не
сте ли чада на престъпление, семе на лъжа, 5. Разжигаеми към
идолите Под всяко зелено дърво, Колите чадата в дебрите, Под
разселините на канарите? 6. Делът ти е между камичетата на
потоците: Те са, те ти са наследие, И тям си излела възлияния,
Принесла си хлебно приношение: С това ще мога ли да се утеша? 7.
На висока и възвишена гора си турила леглото си, И там си възлезла
да принесеш жъртва. 8. И зад дверите и дверостълпите поставила си
помена си; Защото си се открила другиму освен мене, И си възлезла:
разширила си леглото си, и съгласила си се с тях: Възлюбила си
техното легло: Избрала си место за него. 9. Отишла си даже при царя
с помазания, И умножила си ароматите си, И проводила си далеч
посланниците си, И смирила си себе си дори до ада. 10. И уморила си
се от дългия път; Но не си рекла: Няма надежда: Намерила си живеене
в ръката си; За това не си запрела. 11. И от кого си се устрашила или
убояла да та излъжеш И да ме не поменеш, Нито да ме туриш в
сърдцето си? Не е ли защото аз млъкнах, и даже от много време Ти се
не убоя от мене? 12. Аз ще известя правдата ти, и делата ти, Които не

ще да те ползуват. 13. Когато викнеш, нека те отърват онези които си събрала; Но ветърът ще отнесе всички тях: Едно подухване ще ги вземе; А който уповава на мене ще наследи земята, И ще придобие светата моя гора. 14. И ще рече: Възвишете, възвишете, пригответе пътя, Отмахнете препъванията от пътя на моите люде. 15. Защото така говори Всевишний и Превъзнесений, Който живее във вечността, на когото името е Светий: Аз обитавам на високо и свето место, Още със съкрушения в сърдце и смирения духом, За да оживявам духа на смирените, И да оживявам сърдцето на съкрушените, 16. Защото не ще бъда вечно в съдба, Нито ще бъда всекога гневен; Понеже тогаз биха премрели пред мене Духът и душите които съм направил. 17. Заради беззаконието на лакомството му се разгневих И го поразих: отвърнах лицето си и се разгневих; Но той последва упорно пътя на сърдцето си. 18. Видех пътищата му, и ще го изцеля; И ще го водя, и ще въздам пак утешения Нему и на оскърбените му. 19. Аз създавам плода на устните: Мир, мир, на далечния и на ближния, Говори Господ; и ще го изцеля. 20. А нечестивите са като развълнуваното море Когато не може да се утиши: Водите му изхвърлят тиня и кал. 21. Мир няма за нечестивите, говори Бог мой.

ГЛАВА 58.

1. Извикай яко, не се щади: Възвиси гласа си като тръба Та възвести на людете ми беззаконията им, И на Якововия дом греховете им. 2. Но те ме търсят всеки ден И желаят да учат пътищата ми, Като народ който е направил правда, И не е оставил съдбата на Бога си: Те искат от мене съдби на правда, Желаят да приближат при Бога. 3. Защо постихме, казват, а ти не си видел? Смирихме душата си, а ти не щеш да знаеш? Ето, в деня на постите си намирате сласт, Та с жестокост изисквате всите си работания. 4. Ето, вие постите за препирания и

карания, И да биете с нечестиви пестници: Не постете както днес За да се чуе горе гласът ви. 5. Такъв ли е постът който аз избрах, Ден в който да смирява человек душата си? – Да навожда главата си като ситник, И да си постила вретище и пепел? Това ли ще наречеш пост и ден угоден Господу? 6. Постът който аз избрах, не е ли този, - Да развързваш узите на злото, Да отвързваш стеганията на ярема, И да оставяш свободни насилваните, И да съкрушаваш всеки хомот? 7. Не е ли да разделяш хлеба си на гладния, И да въвождаш в дома си сиромаси без покрив? Когато видиш голия да го облачаш, И да не криеш себе си от своята си плът? 8. Тогаз твоята светлина ще изгрее като зората, И здравето ти скоро ще прозябне, И правдата ти ще предиде пред тебе, И славата Господня ще ти е задна стража. 9. Тогаз ще зовеш, и Господ ще отговаря: Ще викнеш, и той ще рече: Ето, аз. Ако извадиш изсред си хомота, Посочването с пръст, и суетните думи, 10. И отваряш душата си на гладния, И наситиш утеснената душа, Тогаз светлина ще ти изгрева в тъмнината, И мракът ти ще бъде като пладне. 11. И Господ ще те води всекога, И ще насищава душата ти в бездъждие, И ще даде сила на костите ти; И ще бъдеш като градина напояваема, и като воден източник На който водите не пресекнуват. 12. И от тебе родените ще съградят ветхите запустения: Ще възстановиш основанията на много родове; И ще се наречеш зидател на развалините, Поправител на пътища за население. 13. Ако теглиш назад ногата си Да не правиш щенията си в събота, в светия мой ден, И наречеш съботния ден наслаждение, Свет Господу, честен, И го почиташ, без да следваш своите си пътища, Нито да търсиш в него своето си щение, нито да говориш свои си думи, 14. Тогаз ще се наслаждаваш в Господа; И аз ще те направя да ездиш по високите земни места, И ще те нахраня с наследието на отца ти Якова; Защото устата Господни казаха това.

ГЛАВА 59.

1. Ето, ръката Господня не се е скратила да не може да спаси, Нито
ухото му натегнало да не може да чуе; 2. Но беззаконията ви туриха
разлъчения между вас и Бога вашего, И греховете ви скриха лицето
му от вас за да не чуе. 3. Защото ръцете ви са осквернени от кръв, И
пръстите ви от беззаконие: Устните ви думат лъжи: езикът ви
преговаря зло. 4. Никой не вика за правдата нито се съди по истина:
Уповават на суетата, и говорят лъжи: Зачнуват злоба, и раждат
беззаконие. 5. Василискови яйца мътят, И тъкат нишка паячна. Който
яде от яйцата им умира; И ако счупи некое, излазя ехидна. 6.
Нишките им не стават за дрехи, Нито ще се облекат от делата си:
Делата им са дела беззаконни, И деянието на насилството е в ръцете
им. 7. Нозете им тичат към злото И спешат да пролеят неповинна
кръв: Размишленията им са размишления беззаконни: Запустение и
изтребление има в пътищата им. 8. Те не знаят пътя на мира; И няма
правосъдие в стъпките им: Сами си изкривиха пътищата си: Всеки
който ходи в тях не знае мир. 9. За това съдбата е далеч от нас, И
правдата не стига до нас. чакаме виделина, а ето тъмнина, - Сияние, а
ходим в мрак. 10. Пипаме стената като слепите, И пипаме като онези
които нямат очи: В пладнина се препъваме като в нощ: Всред тлъсти
места сме като мъртви. 11. Всички ревем като мечки, И непрестанно
стенем като гълъби: Съдба очакваме, но няма, - Спасение, но е далеч
от нас. 12. Защото се умножиха пред тебе престъпленията ни, И
греховете ни са свидетели против нас; Защото с нас са
престъпленията ни, И беззаконията си, ние ги знаем. 13. Станахме
престъпници и неверни към Господа, И отдалечихме се да не
следваме Бога нашего: Говорихме обидно и метежно: Зачнахме, и
произведохме от сърдце лъжливи думи. 14. И съдбата отстъпи назад,
И правдата стои далеч; Защото истината падна на стъгдата, И

правотата не може да влезе. 15. Ей, изчезна истината; И който се уклонява от злото става лов; И виде Господ; И стана му неугодно че нямаше правосъдие; 16. И виде че нямаше человек, И почуди се че нямаше ходатай; За това мишцата му издействува спасение нему; И правдата му, тя го удържа. 17. И облече се с правда като с броня, И тури на главата си шлем на спасение, И облече като дреха одеждите на отмъщението, И загърна се с ревността като с мантия. 18. Според делата им, така ще въздаде, Гняв на противниците си, въздаяние на враговете си: Ще направи въздаяние на островите. 19. И ще се убоят от името Господне на запад, И от славата му на изток слънца: Когато врагът нападне като река, Духът Господен ще възвиси хоругва против него. 20. И Изкупителят ще дойде в Сион И към онези от Якова които се обръщат от престъпление, говори Господ. 21. А от мене, този е моят с тях завет, говори Господ: Духът ми който е на тебе И словата ми които турих в устата ти Не ще оскудеят от устата ти, Нито от устата на семето ти, Нито от устата на семето на семето ти От сега и до века, говори Господ.

ГЛАВА 60.

1. Стани, свети; защото светлината ти дойде, И славата Господня изгрея на тебе. 2. Защото, ето, тъмнина ще покрие земята, И мрак народите; А над тебе ще огрее Господ, И славата му ще се яви на тебе. 3. И народите ще дойдат в светлината ти, И царете в сиянието на зората ти. 4. Подигни наоколо очите си та виж: Всички тези се събират, идат при тебе: Синовете ти ще дойдат от далеч, И дъщерите ти ще бъдат бавени на обятия. 5. Тогаз ще видиш и ще се зарадваш, И сърдцето ти ще затрепти и ще се разшири; Защото изобилието на морето ще се върне към тебе: Имотът на народите ще дойде при тебе. 6. Множество камили ще те покрият, Велблюдите Мадиамски и

Гефаски: Всичките от Сава ще дойдат: Злато и темян ще донесат; И
ще възвестят хвалите Господни. 7. Всичките Кидарски стада ще се
съберат при тебе: Наваиотските овни ще ти бъдат за потреба: Ще се
принесат на олтаря ми благоприятни, И аз ще прославя дома на
славата си. 8. Кои са тези що летят като облаци, И като гълъби на
прозорците си? 9. Ето, островите ще ме чакат, И първи Тарсийските
кораби, За да доведат от далеч синовете ти, Среброто им и златото им
с тях, За името на Господа Бога твоего, И за Светаго Израилева,
защото те прославя. 10. И синовете на другородците ще съградят
стените ти, И царете им ще ти служат; Защото в гнева си поразих те,
Но в благоволението си те помилвах. 11. И портите ти ще бъдат
всекога отворени: Не ще се затварят дене и нощe, За да се вносят в тебе
имотът на народите, И да се докарват царете им. 12. Защото онзи
народ и царство Които не би ти работили ще загинат; Ей, онези
народи съвсем ще запустеят. 13. Славата на Ливан ще дойде при тебе,
- Елха, явор, и букс купно, За да украсят местото на светилището ми;
И ще прославя местото на нозете си. 14. И синовете на онези които са
те оскърбили ще дойдат наведени пред тебе; И всички които са те
презирали ще се поклонят на следите на нозете ти, И ще те именуват
Град Господен, Сион на Светаго Израилева. 15. Вместо това що бе ти
оставен и намразен, че никой не минуваше през тебе, Ще те направя
вечно величие, Веселие в родове на родове. 16. И ще сучеш млекото на
народите, И ще сучеш съсците на царете; И ще познаеш че аз Иеова
съм твой Спасител И твой Изкупител, Крепкий Яковов. 17. Вместо мед
ще донеса злато, И вместо железо ще донеса сребро, И вместо дърво
мед, И вместо камене железо; И ще направя настоятелите ти мир, И
началниците ти правда. 18. Няма вече да се чуе насилие в земята ти,
Разграбване и съкрушение в пределите ти; Но ще наречеш стените си
Спасение, И портите си Хвала. 19. Не ще ти бъде вече слънцето

светлина на деня, Нито луната със сиянието си ще ти свети; Но Господ ще ти бъде вечна светлина, И Бог твой слава твоя. 20. Слънцето ти не ще зайде вече, Нито ще оскудее луната ти; Защото Господ ще ти е вечна светлина, И дните на сетованието ти ще се свършат. 21. И твоите люде ще бъдат всичките праведни: Ще наследят земята вечно, Вейка на насаждането ми, Дело на ръцете ми, за да се прославям. 22. Малкият ще стане тисяща, И малочисленият силен народ: Аз Господ ще ускоря това според времето му.

ГЛАВА 61.

1. Духът на Господа Иеова е върх мене; Защото Господ ме помаза За да благовествувам на смирените: Проводи ме да изцеля съкрушените в сърдце, Да проповедвам освобождение на пленниците, И на затворниците отваряне на тъмница; 2. За да проповедвам годината на благоволението Господне, И деня на отмъщението от Бога нашего; За да утеша всичките сетуващи; 3. За да наредя за сетуващите в Сион Да им дам красота вместо пепел, Елей на веселие вместо плач, Облекло на хваление вместо дух на униние, За да се наричат дървета на правда, Насаждане Господне, да се прослави той. 4. И ще съградят древните запустения, Ще въздигнат прежните развалини, И ще подновят пустите градове, Развалините от род в род. 5. И другородни ще стоят и пасат стадата ви, И синовете на другородните ще бъдат ваши орачи и ваши лозари. 6. А вие ще се именувате Свещеници Господни: Служители на нашия Бог ще се наричате: Ще ядете имота на народите, И в техната слава вие ще се хвалите. 7. Вместо срама си двойно ще получите; И за посрамлението ще имат радост в наследието си; За то в земята си ще наследят двойното: Вечно веселие ще бъде тям. 8. Защото аз Господ обичам правосъдие: Мразя грабителство и неправда; И верно ще им въздам, И ще направя с тях

завет вечен. 9. И семето им ще се познае между народите, И внуците им между племената: Всеки който ги гледа ще ги познава че са семе което Господ благослови. 10. Ще се развеселя премного заради Господа: Душата ми ще се зарадва в Бога моего; Защото ме облече с одежди на спасение, Загърна ме с мантия на правда Като жених украсен с венец, И като невеста накитена с утварите си. 11. Защото както земята произвожда прозябенията си, И както градина прорастява съемите в нея, Така Господ Иеова ще направи правдата и хвалата Да прозябнат пред всичките народи.

ГЛАВА 62.

1. Заради Сион няма да млъкна, И за Ерусалим не ща да се утиша, Доде излезе правдата му като сияние, И спасението му като светило запалено. 2. И ще видят народите правдата ти, И всичките царе славата ти; И ще се наречеш с ново име Което устата на Господа ще нарекат. 3. И ще бъдеш венец на слава в ръката Господня, И царска корона в дланта на Бога твоего. 4. Няма вече да се наречеш Оставен, Нито земята ти вече ще се нарече Пуста; Но ще се наречеш Благоволение мое в него, И земята ти, Оженена; Защото Господ благоволи на тебе, и земята ти ще бъде оженена. 5. Защото както момък се жени за мома, Така синовете ти ще се оженят за тебе; И както женихът се радва на невестата, Така Бог твой ще се зарадва на тебе. 6. На стените ти, Ерусалиме, поставих стражи: Те никога няма да мълчат ни дене ни нощe. Вие които призовавате Господа не премлъквайте, 7. И не давайте му почивка Доде постави, и доде направи Ерусалим хваление по земята. 8. Господ се кле в десницата си и в мишцата на силата си: Няма да дам вече житото ти храна на неприятелите ти; И синовете на чужденците няма да пият виното ти За което ти си се трудил. 9. Но които го жънат те ще го ядат, И ще

хвалят Господа; И които го берат те ще го пият В дворовете на
светилището ми. 10. Минете, минете през портите: Пригответе пътя
на людете: Поправете, поправете друма: Разтребете камъните:
Въздигнете знаме за народите. 11. Ето, Господ възвести до краищата
на земята; Речете на Сионовата дъщеря: Ето, Спасителят ти иде: Ето,
мъздата му е с него, И въздаянието му пред него. 12. И ще ги наричат
Народ Свет, Изкупени Господни; И ти ще се наречеш Търсен, Град
неоставен.

ГЛАВА 63.

1. Кой е този що иде от Едом, С очервенени дрехи от Восора, Този
славен в облеклото си Който ходи във величеството на силата си? Аз
който говоря с правда, Крепък за да спасявам. 2. Защо е червено
облеклото ти, И дрехите ти подобни на човек който тъпче в жлеб? 3.
Аз сам изтъпках жлеба, И никой от народите не бе с мене; И стъпках
ги в гнева си, И смазах ги в яростта си; И кръвта им пръсна по
дрехите ми, И уплесках всичкото си облекло. 4. Защото денят на
отмъщението бе в сърдцето ми, И настана годината на изкупените
ми. 5. И разгледах, и нямаше кой да помага; И се зачудих че нямаше
кой да подпира; За то мишцата ми подействува спасение в мене; И
яростта ми, тя ме подпре. 6. И стъпках народите в гнева си, И опих ги
с яростта си, И сведох кръвта им в земята. 7. Ще помена милосердията
Господни, Хваленията Господни, По всичко що ни е Господ направил,
И голямата благост към Израилевия дом Която показа тям според
щедротите си, И според множеството на своята милост. 8. Защото
рече: Наистина люде мои са те, чада които не ще бъдат лъжливи; И
стана им Спасител. 9. Във всичките им скърби скърбеше, И ангелът на
присъствието му ги избави; С любовта си и с милосердието си той ги
изкупи, И дигна ги, и носи ги във всичките древни дни. 10. Но те не се

покориха, и оскърбиха светия негов Дух; За то се обърна та им стана неприятел, И сам ратува против тях. 11. Тогаз поменаха прежните дни, Моисея и людете му: Де е онзи който ги възведе от морето С пастиря на паството си? – Де, който положи светия свой Дух всред тях? – 12. Който с десницата на Моисея води ги Със славната си мишца? – Който разцепи водата пред тях За да си направи вечно име? – 13. Който ги води през бездната Като кон през пустинята, без да се препънат? 14. Като добитък който слазя в дола, Духът Господен ги упокои: Така си водил людете си За да си направиш славно име. 15. Погледни от небето, И виж от жилището на светинята си и на славата си: Де е ревността ти и силата ти, Множеството на милостта ти и на твоите към мене щедроти? Възпряха ли се? 16. Наистина ти си Отец наш, Ако Авраам и да ни не знае И Израил да ни не познава: Ти, Господи, си Отец наш, Изкупител наш: от века е твоето име. 17. Защо си ни допуснал, Господи, да се уклоняваме от пътищата ти, Да ожесточаваме сърдцето си да ти се не боим? Върни се заради рабите си, Племената на твоето наследие. 18. Малко време го владеха светите твои люде: Враговете ни потъпкаха светилището ти. 19. Ние сме от века твои: над тях ти не си владичествувал; И на тях не се е наричало името ти.

ГЛАВА 64.

1. О да би раздрал ти небесата, да слезеш, Да биха се стопили горите от лицето ти, 2. Като огън, който гори храстията, Като огън който прави водата да клокоти, За да стане името ти познато на противниците ти, Да треперят народите от лицето ти! 3. Когато ти направи ужасни дела каквито не чакахме, Ти слезе, и горите се разтопиха от лицето ти. 4. Защото от века не се е чуло, До уши не е стигало, Око не е видело друг Бог освен тебе Да е направил таквиз

дела за онези които го чакат. 5. Посрещнал си тогоз който с радост прави правда, Които те поменуват в пътищата ти: Ето, ти си се разгневил защото ние съгрешихме: В тях е постоянство, и ние ще се спасим. 6. Но ние всички станахме като нечисто нещо; И всичката ни правда е като омръсена дреха; И паднахме всички като лист; И беззаконията ни дръпнаха ни като вятъра. 7. И няма който да призовава името ти, Който да се събуди да се хване за тебе; Защото си скрил лицето си от нас, И стопил си ни, заради беззаконията ни. 8. Но сега, Господи, ти си Отец наш: Ние сме калта, а ти Грънчарят ни; И всички сме дело на твоята ръка. 9. Не гневи се силно, Господи, И не помни вечно беззаконието; Ето, погледни, молим се: Ние всички сме люде твои. 10. Светите твои градове станаха пусти: Сион стана пуст, Ерусалим запустен. 11. Светият наш и красният наш дом В който отците ни те славословеха Изгорен биде с огън; И всичките драги нам неща станаха в запустение. 12. Ще удържиш ли, Господи, себе си в това? Ще замълчиш ли, и ще ни оскърбиш ли крайно?

ГЛАВА 65.

1. Потърсен бидох от онези които не питаха за мене: Намерен бидох от онези които ме не търсеха. Рекох: Ето аз! ето аз! Към народ който не призоваваше името ми. 2. Простреx ръцете си вес ден Към непокорливи люде, Които ходят по път не добър Вслед своите помишления: 3. Люде които ме раздражават всякога пред лицето ми, Които колят жъртви в градини И кадят на олтари от кирпичи; 4. Които седят в гробища, И нощуват в скришни места; Които ядат свинско месо, И в съсъдите си имат сок от нечисти неща; 5. Които казват: Махни се от мене, не се допирай до мене, Защото съм по-свет от тебе: Те са дим в ноздрите ми, Огън горещ вес ден. 6. Ето, писано е пред мене, Не ще да замълча, но ще направя отмъщение, Ей, ще

въздам в пазухите им 7. Беззаконията ви, купно и беззаконията на
отците ви, говори Господ, Които кадиха върху горите, И ме хулиха
върху хълмовете; За то ще възмеря в пазухата им делото им от
начало. 8. Така говори Господ: Както когато се намира мъст в грозда,
говорят: Не разваляй го, защото има благословение в него, Така ще
направя за рабите си, За да не изтребя всичките. 9. И ще извадя семе
от Якова, И наследник на планините си от Юда. И избраните ми ще ги
наследят, И рабите ми ще се населят там. 10. И Сарон ще бъде ограда
на стада, И долът Ахор место за лежане на говеда, За людете ми които
ме дирят. 11. А вас, които оставяте Господа, Които забравяте светата
ми гора, Които приготвяте трапезата на Гада, И които правите
възлияние на Мени, 12. Ще ви изброя за нож, И всички ще се наведете
на клане; Защото зовех, и не отговаряхте, Говорех, и не слушахте; Но
правехте злото пред мене, И избирахте неугодното мене. 13. За това
така говори Господ Иеова: Ето, рабите ми ще ядат, а вие ще гладувате:
Ето, рабите ми ще пият, а вие ще жедувате: Ето, рабите ми ще се
развеселят, а вие ще се посрамите; 14. Ето, рабите ми ще възклицават
от сърдечно веселие, А вие ще пищите от сърдечна болка, И ще
лелекате от угнетение на духа. 15. И ще оставите името си на
избраните ми за клетва; Защото Господ Иеова тебе ще умъртви, И
рабите си ще нарече с друго име, 16. Щото който ублажава себе си на
земята Да ублажава себе си в Бога на истината; И който се кълне на
земята Да се кълне в Бога на истината; Защото предишните скърби се
забравиха, И защото се скриха от очите ми. 17. Понеже, ето, нови
небеса създавам, и нова земя; И предишните няма да се поменат,
Нито ще дойдат на ум. 18. Но веселете се и радвайте се всекога В
онова което създавам; Защото, ето, създавам Ерусалим за радост, И
людете му за веселие. 19. И ще се радвам на Ерусалим, И ще се веселя
за людете си; И няма да се чуе вече в него глас на плач И глас на

вопъл: 20. Няма да бъде вече там малоденен младенец, И старец който
да не е изпълнил дните си; Защото детето ще умира стогодишно, А
стогодишен грешник ще бъде проклет. 21. И ще съградят къщи, и ще
се населят; И ще насадят лозя, и ще ядат плода им. 22. Няма да
съградят те, а друг да се насели: Няма да насадят те, а друг да яде;
Защото дните на моите люде ще са както дните на дърво, И
избраните ми ще видят да овехтее делото на ръцете им. 23. Не ще да
се трудят напраздно, Нито ще раждат чада за скърб; Защото са семе
на благословените Господни, И потомството им с тях. 24. И преди да
въззоват те аз ще отговарям; И доде още говорят те аз ще слушам. 25.
Вълкът и агнето ще пасат наедно; И лъвът ще яде плява както
говедото; А храна на змията ще бъде пръстта: Не ще да правят
повреда нито погубване Във всичката ми света гора, говори Господ.

ГЛАВА 66.

1. Така говори Господ: Небето ми е престол, И земята подножие на
нозете ми: Кой е домът който искате да съградите за мене? И кое е
местото на упокоението ми? 2. Защото ръката ми е направила всичко
това, И е станало всичко това, говори Господ; Но аз ще погледна на
тогоз, На сиромаха и съкрушения духом, И на оногоз който трепери
от словото ми. 3. Който коли вол е както който убива человека, -
Който жъртвува агне, както който пресича врат на псе, - Който
приноси хлебно приношение, както който приноси свинска кръв, -
Който кади ливан, както който благославя идол: Ей, те са избрали
пътищата си, И душата им се наслаждава в гнусотите им. 4. И аз ще
избера бедствията им, И ще докарам върх тях онези неща от които се
боят; Защото зовех, и никой не отговаряше; Говорех, и не слушаха; Но
правеха зло пред мене, И избираха неугодното мене. 5. Слушайте
словото Господне, Вие които треперите от словото му: Братята ви,

които ви мразят и ви отхвърлят заради моето име, Рекоха: Да се
прослави Господ, И да видим вашата радост; Но те ще се посрамят. 6.
Глас на метеж иде от града, Глас от храма, Глас на Господа който
прави въздаяние на неприятелите си. 7. Преди да се замъчи, роди:
Преди да дойдат болезните й, освободи се и роди мъжко. 8. Кой е чул
таквоз нещо? кой е видел таквоз? Родила ли би земята в един ден?
Или родил ли би се един народ отведнъж? Но дъщерята на Сион щом
се замъчи роди чадата си. 9. Аз който довождам до раждане, Не бих
ли направил да роди? говори Господ: Аз който правя да раждат,
Затворил ли бих ложесната? говори Бог твой. 10. Развеселете се с
дъщерята на Ерусалим, И радвайте се с нея, всички които я обичате:
Зарадвайте се, и радвайте се с нея, Всички които сетувате за нея; 11.
За да сучете и да се наситите От съсците на утешенията й; За да се
насучете и да се насладите За изобилието на славата й. 12. Защото
така говори Господ: Ето, ще разпростра ней мир като река, И славата
на народите като наводняем поток: Тогаз ще се насучете, Ще бъдете
носени на обятия, И ще бъдете поласкани на колените й. 13. Както
един когото утешава майка му, Така аз ще ви утеша; И ще се утешите
в Ерусалим. 14. И ще видите, и сърдцето ви ще се развесели, И костите
ви ще прозябнат като трева; И ръката Господня ще се познае към
рабите му А гневът му към неприятелите му. 15. Защото, ето, Господ
ще дойде с огън, И колесниците му ще бъдат като вихрушка, За да
отдаде гнева си с устремление, И прещението си с огнени пламици.
16. Защото Господ, с огън и с ножа си, Ще се съди с всяка плът, И
убитите от Господа ще бъдат много. 17. Които се освещават и
очищават в градините, Един подир друг, в средата, И ядат свинско
месо и гнусотии и мишки, Те ще загинат купно, говори Господ. 18.
Защото аз зная делата им и помишленията им, И ида за да събера
всичките народи и езици; И те ще дойдат и ще видят славата ми. 19. И

ще туря знамение между тях; И онези от тях които се отърват, ще ги изпроводя в народите – В Тарсис, Фул, и Луд, които теглят лък, - В Тувал и Яван, далечните острови Които не са чули името ми Нито са видели славата ми; И ще проповедат славата ми между народите. 20. И ще доведат всичките ви братя От всичките народи принос Господу, - На коне, и на колесници, и на носилки, И на мъски, и на бързи камили, - Към светата ми гора, Ерусалим, говори Господ, Както синовете Израилеви доносят приношение В чист съсъд в дома Господен. 21. А още ще взема от тях За свещеници и за Левити, говори Господ. 22. Защото както новите небеса И новата земя които аз ще направя Ще пребъдат пред мене, говори Господ, Така ще пребъде семето ви и името ви. 23. И от новомесечие до новомесечие, И от събота до събота, Ще дохожда всяка плът да се кланя пред мене, Говори Господ. 24. И ще излезат и ще видят труповете на человеците Които бяха престъпници против мене; Защото техният червей няма да умре, Нито огънят им ще угасне; И ще бъдат гнусота на всяка плът.

ЕРЕМИЯ

ГЛАВА 1.

1. Думите на Иеремия Хелкиевия син, от свещениците които бяха в
Анатот у Вениаминовата земя, 2. към когото биде слово Господне в
дните на Юдиния цар Иосия Амоновия син, в тринадесетото лето на
царуването му. 3. Биде и в дните на Иоакима Юдиния цар, сина на
Иосия, до свършъка на единадесетото лето на Седекия сина на Иосия,
Юдиния цар, до пленението на Ерусалим в петия месец. 4. И слово
Господне биде към мене и рече: 5. Преди да ти дам образ в утробата
познах те; и преди да излезеш из матката осветих те: поставих те
пророк на народите. 6. И аз рекох: О Господи Иеова! ето не зная да
говоря, защото съм дете. 7. А Господ ми рече: Не думай, Дете съм;
защото ще идеш при всичките при които ще те проводя; и всичко що
ти заповядам ще кажеш. 8. Да се не убоиш от лицето им; защото аз
съм с тебе за да те избавям, говори Господ. 9. И простря Господ ръката
си та допря до устата ми; и рече ми Господ: Ето, турих думите си в
устата ти. 10. Виж, поставих те днес над народите и над царствата за

да изкореняваш, и да съсипваш, и да погубяш, и да разваляш, да
градиш, и да садиш. 11. Слово Господне биде още към мене и рече:
Що виждаш ти, Иеремие? И рекох: Виждам пръчка мигдалова. 12. И
Господ ми рече: Добре си видял; защото аз ще бързам да изпълня
словото си. 13. И биде слово Господне към мене втори път и рече: Що
виждаш ти? И рекох: Виждам котел който възвира; и лицето му е от
към север. 14. И рече ми Господ: - От север ще избухне злото Върху
всичките жители на тази земя. 15. Защото, ето, аз ще повикам
Всичките колена на северните царства, говори Господ; И ще дойдат и
ще турят всеки престола си Във входа на Ерусалимските порти, И
върху всичките му стени наоколо, И върху всичките Юдини градове.
16. И ще произнеса съдбите си върх тях Заради всичкото им зло;
Защото ме оставиха, и кадиха на чужди богове, И се поклониха на
делата на ръцете си. 17. Ти прочее опаши чреслата си, И стани та им
кажи всичко което ще ти заповядам аз: Да се не убоиш от лицето им,
Да не би да те смутя пред тях. 18. Защото, ето, аз те турих днес Като
град твърд, и като стълп железен, И като медни стени против
всичката земя, Против царете на Юда, против князовете му, Против
свещениците му, и против людете на тази земя. 19. И ще ратуват
против тебе, Но няма да ти надвият; Защото аз съм с тебе за да те
избавям, говори Господ.

ГЛАВА 2.

1. И слово Господне биде към мене и рече: 2. Иди та възгласи в ушите
на дъщерята на Ерусалим и речи: Така говори Господ: Помня заради
тебе Милеенето ти когато беше млада, Любовта ти когато беше
невеста, Когато ме следваше в пустинята, В ненасеяна земя. 3. Израил
беше свет Господу Начатък на рожбите му: Всичките които го
пояждаха бяха повинни: Зло би ги постигнало, говори Господ. 4.

чуйте словото Господне, доме Яковов, И всички родове на Израилевия
дом: 5. Така говори Господ: Каква неправда намериха в мене отците
ви Та се отдалечиха от мене, И ходиха вслед суетата, и се осуетиха? 6.
И не рекоха: Де е Господ Който ни възведе от Египетската земя, Който
ни води през пустинята, През място на пустота и на пропасти, През
място на безводие и на смъртна сенка, През място по което не е минал
човек И дето човек не се е населил? 7. И въведох ви в плодоносно
място За да ядете плодовете му и благото му; И като влязохте
осквернихте земята ми, И направихте мерзост наследието ми. 8.
Свещениците не рекоха: Де е Господ? И законоведците не ме познаха;
И пастирите станаха престъпници против мене; И пророците
пророчествуваха чрез Ваала, И ходиха подир непотребното. 9. За това
аз ще се съдя още с вас, говори Господ, И със синовете на синовете ви
ще се съдя. 10. Защото минете в Китимските острови та вижте; И
проводете в Кидар та разгледайте прилежно, И вижте, има ли да е
станало нещо таквоз, - 11. Променил ли е народ боговете си, ако и да
не са богове? Моите обаче люде промениха Славата си за
непотребното. 12. Ужасете се, небеса, в това, Настръхнете, смутете се
премного, говори Господ. 13. Защото две злини направиха моите
люде: Оставиха мене, източника на живата вода, И си изкопаха
ровове, ровове разпукнати, Които не могат да държат вода. 14. Да ли е
раб Израил? или домочадец? Защо стана плен? 15. Млади лъвове
рикаха против него, издадоха гласа си, И направиха земята му пуста:
Градовете му са изпогорени и ненаселени. 16. Синовете още на
Мемфис и на Тафнес Строшиха върха на главата ти. 17. Не докара ли
това ти сам на себе си, Защото си оставил Господа Бога твоего Когато
те водеше в пътя? 18. И сега що имаш ти с Египетския път, Да пиеш
водата на Сиор? Или що имаш с Асирийския път, Да пиеш водата на
реката? 19. Нечестието ти ще те накаже, И престъпленията ти ще те

обличат. Познай прочее и виж че е зло и горко това Дето си оставил Господа Бога твоего, И няма моя страх в тебе, Говори Господ Иеова Саваот. 20. Понеже отдавна строших хомота ти, Разкъсах връзките ти; И ти рече: Не ща да бъда вече престъпница, Когато на всеки висок хълм И под всяко зелено дърво Лягала си блудница. 21. Но аз те насадих лоза избрана, Семе съвсем истинно; А ти как ми си се променила в похабени пръчки на чужда лоза? 22. За то ако и да се омиеш с нитро И да употребиш много сапун, Беззаконието ти пред мене остава си петно, Говори Господ Иеова. 23. Как можеш да речеш: Не се оскверних, Не ходих подир Ваалимите? Виж пътя си в дола, Познай що си сторила, Бърза камило що припкаш по кривите пътища. 24. Дива ослица навикнала в пустинята, Що смърка въздуха в желанието на сърдцето си, - В устремлението й кой може да я спре? Всички които я търсят няма да се трудят: В месеца й ще я намерят. 25. Възпри ногата си да не ходиш боса, И гъртана си от жажда; Но ти си рекла: Напраздно! не; Защото възлюбих чужденци, И подир тях ще ида. 26. Както се посрамя крадец когато се открие, Така ще се посрами Израилевът дом – Те, царете им, князовете им, И свещениците им, и пророците им, - 27. Които думат на дървото: Отец мой си ти, И на камика: Ти си ме родил; Защото обърнаха към мене гърб, а не лице Но във времето на бедствието си ще рекат: Стани та ни избави. 28. И де са твоите богове които си правил за себе си? Нека станат, ако могат да те избавят Във времето на бедствието ти; Защото колкото са градовете ти Толкоз и боговете ти, Юдо. 29. Защо би искали да се съдите с мене? Всички вие сте отстъпници от мене, говори Господ. 30. Напраздно поразих чадата ви: Те не приеха поправление. Ножът ви поядe пророците ви Както лъв изтребител. 31. О роде, вижте словото Господне: Бил ли съм аз пустиня за Израил, Или земя на тъмнина? Защо говорят людете ми: Ние сме господари: Не щем да дойдем вече

при тебе? 32. Може ли момата да забрави украшението си, Невестата препоясанието си? Но людете ми забравиха мене в дни безбройни. 33. Защо показваш красен пътя си за да търсиш любов, Тъй щото си научила и лошите жени на твоите пътища? 34. Даже по полите ти се намери кръв От души на невинни сиромаси: Не ги намерих с разкопаване, но по всички тези. 35. И казваш: Понеже съм неповинна, Непременно яростта му ще се отвърне от мене. Ето, аз ще се съдя с тебе Защото казваш: Не съм съгрешила. 36. Защо се скиташ толкоз много за да промениш пътя си? Ще се посрамиш и от Египет Както се посрами от Асирия. 37. Ей, ще излезеш от тук С ръцете си на главата си; Защото Господ отметна надеждите ти, И няма да благоденствуваш в тях.

ГЛАВА 3.

1. Говорят: Ако напусне някой жена си, Та отиде от него и се ожени за друг мъж, Ще се върне ли пак онзи при нея? Не ще ли се оскверни съвсем тая земя? А ти си блудствувала с много любовници; Но върни се пак към мене, говори Господ. 2. Подигни очите си към високите места Та виж де не са блудствували с тебе: По пътищата си седяла за тях Както Аравянин в пустинята, И осквернила си земята С блудството си и със злодеянията си. 3. За то задържани бидоха дъждовете Та не стана пролетен дъжд; А ти имаше чело на блудница: Отхвърлила си всеки срам. 4. Не щеш ли да викаш от сега към мене: Отче мой, ти си наставник на младостта ми? 5. Ще съхранява ли той гнева си за всегда? Ще го пази ли до край? Ето, така си говорила, и правила си злодеяния колкото си могла. 6. И в дните на цар Иосия Господ ми рече: Видя ли ти що стори отстъпницата Израил? Отиде на всека висока гора и под всяко зелено дърво та блудствува там. 7. И като направи всичко това, рекох: Върни се към мене; и не се върна. И

видя това сестра ѝ невярната Юда. 8. И видях че, когато Израил отстъпницата прелюбодействува, и аз я напуснах и дадох ѝ разпусната ѝ книга, сестра ѝ, невярната Юда, не се устраши, но отиде та блудствува и тя. 9. И с невъздържането в блуда си оскверни местото, и прелюбодействува с каменете и с дървата. 10. И във всичко това сестра ѝ, Юда невярната, не се върна към мене с всичкото си сърдце, но с лъжа, говори Господ. 11. И рече ми Господ: Израил отстъпницата оправда себе си повече нежели Юда невярната. 12. Иди та прогласи тези думи към север, и речи: - Върни се, Израилю, отстъпнице, говори Господ; И няма да направя да падне гневът ми върх вас: Понеже съм милостив, говори Господ, Не ще съхраня гняяв за всегда. 13. Само познай беззаконието си, че си отстъпила от Господа Бога твоего, И разделила си пътищата си на чуждите Под всяко зелено дърво, И не послушахте гласа ми, говори Господ. 14. Върнете се, синове отстъпници, говори Господ, Ако и да се отвърнах аз от вас; И ще ви взема едного от град, а двама от род, И ще ви въведа в Сион; 15. И ще ви дам пастири според сърдцето си, И ще ви пасат със знание и разум. 16. И когато се умножите и нарастете на земята, В онези дни, говори Господ, Не ще да произносят вече: Ковчегът на завета Господен! Нито ще им дойде той на ум, Нито ще си напомнят него, нито ще го посетят, Нито ще се направи вече това. 17. В онова време ще нарекат Ерусалим престол Господен; И всичките народи ще се съберат при него В името Господне, в Ерусалим; И няма вече да ходят Подир жестокостта на лукавото си сърдце. 18. В онези дни Юдиният дом ще ходи с Израилевия дом; И ще дойдат наедно от северната земя В земята която дадох наследие на отците ви. 19. Но аз думах: Как да те наредя между чадата, И да ти дам земя желаема, Славно наследие на силите на народите? И рекох: Ти ще ме назовеш: Отче мой, И няма да се отвърнеш от вслед мене. 20. Наистина както

става жена невярна на мъжа си, Така вие станахте мене неверни, Доме
Израилев, говори Господ. 21. По хълмовете глас се чу, Плач и моления
на Израилевите синове; Защото развратиха пътя си, Забравиха
Господа Бога своего. 22. Върнете се, синове отстъпници, И ще изцеля
отстъпленията ви. Ето, ние идем към тебе; Защото ти си Господ Бог
наш. 23. Наистина праздна е надеждата от хълмовете И от
множеството на горите: Само в Господа Бога нашего е спасението
Израилево. 24. Защото срамотата пояде труда на отците ни от
младостта ви, - Стадата им и чредите им, Синовете им и дъщерите
им. 25. В посрамлението си лежим, И безчестието ни покрива ни;
Защото съгрешихме Господу Богу нашему, Ние и отците ни, От
младостта си дори до този ден, И не послушахме гласа на Господа
Бога нашего.

ГЛАВА 4.

1. Ако се върнеш, Израилю, Говори Господ, върни се към мене; И ако
махнеш мерзостите си от лицето ми, Тогаз не ще бъдеш преместен. 2.
И в истина, в съдба, и в правда Ще се закълнеш и речеш: Жив Господ!
И народите ще се благославят в него, И в него ще се прославят. 3.
Защото така говори Господ На мъжете Юдини и Ерусалимски:
Изорете целиняка си, И не сейте между тръне. 4. Обрежете се Господу,
И отнемете краекожието на сърдцето си, Мъже Юдини и жители
Ерусалимски, За да не излезе яростта ми като огън, И се разпали
поради злото на деянията ви, И не ще има кой да я угаси. 5.
Възвестете на Юда, И прогласете на Ерусалим, и речете: Възтръбете с
тръба по земята, Викнете велегласно та речете: Съберете се, и да
влезем в утвърдените градове. 6. Възвисете хоругва към Сион:
Бягайте, не се спирайте; Защото аз ще докарам зло от север, И голяма
погибел. 7. Лъвът възлезе от ляга си, И изтребителят на народите

тръгна, Излезе от мястото си за да запусти земята ти: Градовете ти ще бъдат съсипани, и не ще имат жители. 8. За то опашете се с вретища, плачете, и лелекайте; Защото пламенната ярост Господня не се отвърна от нас: 9. В онзи ден, говори Господ, Сърдцето на царя ще се изгуби, И сърдцето на князовете; И свещениците ще се смутят, И пророците ще се ужасят. 10. Тогаз рекох: О Господи Иеова! Наистина ти съвсем си излъгал тези люде и Ерусалим Като си казал: Мир ще имате; А ножът е достигнал до душата. 11. В онова време ще рекат на тези люде и на Ерусалим: Зноен вятър от хълмовете на пустинята Духа към дъщерята на людете ми, Не да отвее, нито да очисти. 12. От тях силен вятър ще дойде за мене; А аз сега ще произнеса съдби на тях. 13. Ето, като облак ще възлезе, И колесниците му като вихрушка: Конете му са по-леки от орлите. Горко ни! защото сме разорени. 14. Ерусалиме, омий сърдцето си от зло За да се избавиш: До кога ще пребъдват в тебе лошите помисли? 15. Защото глас от Дан известява И прогласява скърб от гората Ефрем. 16. Обадете това на народите: Ето, прогласете против Ерусалим че обсадители идат от далечна земя, И издават вика си против Юдините градове. 17. Като стражи на полето се наредиха против него изоколо, Защото се възбунтува против мене, говори Господ. 18. Твоето поведение и твоите деяния ти причиниха това: Това е твоето зло: ей, горко е, ей, стигна до сърдцето ти. 19. Утробата ми, утробата ми! Боли ме в дълбините на сърдцето ми: Сърдцето ми се смущава в мене: не мога да мълча, Защото си чула, душо моя, глас от тръба, Възклицание на бой. 20. Погибел върх погибел се прогласява; Защото всичката земя се опустошава: Внезапно шатрите ми запустяха, И опоните ми в една минута. 21. До кога ще гледам хоругва, Ще слушам глас от тръба? 22. Защото моите люде са безумни, Не ме познават: Глупави синове са, И нямат разум; Мъдри са да правят зло, Но да правят добро не умеят. 23. Погледнах на

земята, и ето, неустроена и пуста, - На небесата, и нямаше светлината
им. 24. Погледнах горите, и, ето, трепереха, И всичките хълмове се
тресяха. 25. Погледнах, и, ето, нямаше човек, И всичките небесни
птица бяха побягнали. 26. Погледнах, и, ето, плодоносната страна
пуста, И всичките й градове съсипани От лицето на Господа, От
неговата пламенна ярост. 27. Защото така говори Господ: Всичката
земя ще е пуста; Но съвършено изтребление не ща да направя. 28. За
то земята ще сетува, И небесата горе ще се помрачат; Защото аз
говорих, аз намислих, И не ще да се разкая нито ще се върна от това.
29. От метежа на конниците и на стрелците Всичкий град ще побегне:
Ще отидат в гъстаците, И ще възлязат по скалите: Всеки град ще бъде
оставен, И не ще да има човек да живее в тях. 30. И ти запустяла,
какво ще направиш? Ако се облечеш и с червено, Ако се украсиш и
със златни украшения, Ако и премного стивие да теглиш на очите си,
Напраздно ще се украсиш: Любовниците ти ще те презрят, ще търсят
живота ти. 31. Защото чух глас като на жена кога ражда, Болезни като
на онази която първ път ражда, Глас на Сионовата дъщеря Която
въздиша, простира ръцете си, И казва: Горко ми сега! Защото душата
ми чезне поради убийците.

ГЛАВА 5.

1. Обходете улиците на Ерусалим И вижте сега, и научете се, и
потърсете в стъгдите му Да ли можете да намерите человека, - Има ли
който да прави съдба, да търси истина; И аз ще простя на този град. 2.
Ако и да говорят: Жив Господ! Наистина лъжливо се кълнат. 3.
Господи, не гледат ли очите ти на истината? Ударил си ги, и не ги
заболя; Изнурил си ги, и не рачиха да приемат поправление:
Ожесточиха лицата си повече от камик: Не рачиха да се върнат. 4.
Тогаз аз рекох: Наистина те са сиромаси, безумни са, Защото не знаят

пътя Господен, Съдбата на Бога своего. 5. Ще отида при големите Та ще говоря с тях; Защото те знаят пътя Господен, Съдбата на Бога своего; Но и те купно строшили хомота, Разкъсали връзките. 6. За то лъв от дъбравата ще ги порази, Вълк от пустинята ще ги изтреби, Рис ще причаква край градовете им: Който излезе от там ще бъде разкъсан; Защото се умножиха престъпленията им, Нараснаха отстъпленията им. 7. Как ще ти простя това? Синовете ти ме оставиха, И кълнеха се в онези които не са богове: Когато ги наситих, тогаз прелюбодействуваха, И на купове отиваха в домовете на блудниците. 8. Те са като хранени коне заран: Всеки ръжи подир жената на ближния си. 9. Няма ли да направя за това посещение? говори Господ; И душата ми не ще ли отмъсти против такъв народ? 10. Качете се на стените му и съсипвайте; Но не правете съвършено изтребление: Махнете забралата му, Защото не са Господни. 11. Защото Израилевът дом и Юдинът дом Докараха се много невярно към мене, говори Господ. 12. Отрекоха се от Господа, И рекоха: Не е той; И няма да дойде зло на нас; Нито ще видим нож или глад; 13. И пророците са вятър, И слово Господне няма в тях: На тях ще се сбъде така. 14. За то така говори Господ Бог на Силите: Понеже говорите тази дума, Ето, аз ще направя моите слова в устата ти огън, И тези люде дърва, и ще ги пояде. 15. Ето, аз ще доведа върх вас народ от далеч, Доме Израилев, говори Господ: Народ силен е той, народ старовременен, Народ на който не знаеш езика, Нито разумяваш що говорят. 16. Тулът им е като отворен гроб: Всичките са юнаци. 17. И ще пояждат жетвата ти и хляба ти, Който синовете ти и дъщерите ти щяха да ядат: Ще пояждат стадата ти и говедата ти: Ще пояждат лозята ти и смоковниците ти: Ще съсипят с меч укрепените ти градове На които ти се надееш. 18. Но, и в онези дни, говори Господ, Не ща да направя съвършено изтребление у вас. 19. И когато речете: Защо направи Господ Бог наш

всичко това нам? Тогаз ще им речеш: Както ме оставихте Та слугувахте на чужди богове в земята ваша, Така ще бъдете слуги на чужденци в земя не ваша. 20. Възвестете това на Якововия дом, И прогласете го в Юда, и кажете: 21. чуйте сега това, люде глупави и неразумни, Които очи имате и не видите, Уши имате и не чуете. 22. Не ще ли се убоите от мене? говори Господ: Не ще ли треперите пред мене Който турих пясъка предел на морето с вечна заповед, И няма да го премине, И смущават се вълните му, но няма да се преукрепят, И шумят, но няма да го преминат? 23. Но тези люде имат сърдце крамолно и непокорно; Отстъпиха и отидоха. 24. И не рекоха в сърдцето си: Да се боим сега от Господа Бога нашего Който дава ранния и късния дъжд във времето му, Съхранява за нас определените седмици на жетвата. 25. Беззаконията ви отбиха тези неща, И греховете ви лишиха ви от доброто. 26. Защото се намериха между людете ми нечестиви: Причакват както ловец който се слага; Полагат сети, хващат человеци. 27. Както е пълна решетка с птици, Така домовете им са пълни с лъст; За то се възвеличиха, и обогатиха, 28. Отлъстяха, станаха лъскави, Надминаха даже делата на нечестивите: Не съдят съдбата – съдбата на сирачето, - и благоденствуват; И правото на нищите не съдят. 29. Не ща ли направи за това посещение? говори Господ: Душата ми не ще ли отмъсти на такъв народ? 30. Удивителни и ужасни дела станаха в таз земя: 31. Пророците пророчествуват лъжливо, И свещениците владичествуват чрез тях; И людете ми така обичат; А какво ще направите в сетнината на това?

ГЛАВА 6.

1. Синове Вениаминови, бягайте Отсред Ерусалим, И възтръбете с тръба в Текуе, И възвишете знак във Вет-акерем; Защото зло

проникнува от север, И голяма погибел. 2. Уподобих Сионовата
дъщеря На благолепна и нежна жена. 3. Пастирите и стадата им ще
дойдат при нея: Ще поставят шатри наоколо против нея: Ще пасат
всеки на мястото си. 4. Пригответе бран против нея: Станете и да
възлезем към пладне. Горко ни! защото се преклонява денят, Защото
се простират вечерните сенки. 5. Станете и да възлезем през нощ, И
да съборим палатите ѝ. 6. Защото така говори Господ Саваот:
Отсечете дървя, И дигнете окопи против Ерусалим: Той е градът върх
който трябва да стане посещение: Той е всичкий насилие в себе си. 7.
Както блика вода от извора, Така блика злото от него: Насилство и
грабеж се чуе в него: Пред мене непрестанно има болест и рани. 8.
Поправи се, Ерусалиме, Да се не оттегли душата ми от тебе: Да те не
направя пуст, земя ненаселена. 9. Така говори Господ Саваот: Ще
берат и ще оберат като лозе остатъка на Израиля: Върни ръката си
както берачът в кошниците. 10. Кому ще говоря, И към кого ще
засвидетелствувам, да чуят? Ето, ухото им е необрязано, И не могат да
чуят; Ето, словото Господне е укор за тях: Нямат благоволение в него.
11. За то пълен съм с ярост Господня: Не мога вече да се въздържам:
Ще я изливам върх младенците по вън, И върх събранието на младите
купно; Защото ще бъдат грабнати мъж с жена, И старец купно с
престарял. 12. И къщите им ще минат на други, Полетата и жените им
наедно; Защото ще простра ръката си Върху жителите на тази земя,
говори Господ. 13. Защото от малкия им до големия им Всеки се е
вдал в лихоимство; И от пророк до свещеник Всеки прави лъжа. 14. И
повърхно са лекували съкрушението на дъщерята на людете ми, Като
казват: Мир, мир! А няма мир. 15. Засрамиха ли се когато направиха
мерзости? Ей, никак не ги досрамя, И стид що е не знаят. За то ще
паднат между падащите; Когато ги посетя ще се низринат, говори
Господ. 16. Така говори Господ: Застанете на пътищата та вижте, И

попитайте за пътеките от века, Де е добрият път, и ходете по него, И
ще намерите покой на душите си; Но те рекоха: Не щем да ходим. 17.
И поставих пазачи над вас, И казах: Слушайте гласа на тръбата; Но те
рекоха: Не щем да слушаме. 18. За то слушайте, народи, и ти,
събрание, Узнай що има между тях. 19. Слушай, земльо: Ето, аз ще
докарам зло върх тези люде, Плода на помислите им; Защото не
внимаха в словата ми Нито в закона ми, но го отхвърлиха. 20. Защо
ми е ливанът що доносят от Сава, И благовонната тръст от далечна
земя? Всесъженията ви не са приятни, Нито жъртвите ви угодни мене.
21. За то така говори Господ: Ето, аз ще туря препъвания пред тези
люде; И отците и синовете купно ще се препънат от тях, Съседът и
приятелят му ще погинат. 22. Така говори Господ: Ето, люде идат от
северната земя, И народ голям ще се събуди от краищата на земята.
23. Лък и копие държат: Жестоки са, и немилостиви: Гласът им шуми
както море: Възседнали са на коне, Опълчени като мъже на бран
Против тебе, дъщи Сионова. 24. чухме слуха им: Ръцете ни ослабеха:
Утеснение ни обзе, И болезни като на жена що ражда. 25. Не
излезвайте в полето, и в път не ходете; Защото ето меча на
неприятеля, и трепеpане от всякъде. 26. Дъщи на людете ми, опаши се
с вретище И валяй се в пепел, Направи си сетувание като за
единороден, Заплачи горко; Защото изтребителят ще дойде внезапно
върх нас. 27. Турих те изпитател, твърдел между людете си, За да
узнаеш и да изпиташ пътя им. 28. Всичките са съвсем отстъпници,
ходят та злословят: Мед са и желязо: всичките са разтлени. 29. Мехът
изгоря: Свинецът се изнури от огъня: Разтопителят напраздно
разтопява, Защото злите не се отделиха. 30. Сребро отхвърлено ще ги
нарекат, Защото Господ ги отхвърли.

ГЛАВА 7.

1. Словото което биде към Иеремия от Господа. И рече: - 2. Застани
във вратата на дома Господен Та проповядай там това слово, и речи:
Слушайте словото Господне, всички Юдо Които влизате през тези
врата за да се поклоните Господу. 3. Така говори Господ Саваот, Бог
Израилев: Поправете пътищата си и деянията си, И ще ви утвърдя на
това място. 4. Не се надейте на лъжливи думи да казвате: Храмът
Господен, храмът Господен, Храмът Господен е това. 5. Защото ако
наистина поправите пътищата си и деянията си, Ако съвършено
вършите съдба между человека и ближния му, 6. Ако не насилствувате
чужденеца, сирачето, и вдовицата, И не проливате неповинна кръв на
това място, Нито ходите вслед чужди богове за ваша повреда, 7. Тогаз
ще ви направя да живеете на това място, В земята която дадох на
отците ви от века до века. 8. Ето, вие се надеете на лъжливи думи От
които няма да се ползувате. 9. Да ли като крадете, убивате, и
прелюбодействувате, И се кълнете лъжливо, и кадите Ваалу, И ходите
подир други богове които не знаехте, 10. Дохождате после и стоите
пред мене в този дом Върху който се призва моето име Та говорите:
Отървахме се за да правим всички тези мерзости? 11. Вертеп
разбойнически ли стана пред вас този дом Върху който се призва
моето име? Ето, сам аз видях това, говори Господ. 12. Но идете сега
към мястото ми което бе в Сило, Дето турих името си в начало, Та
вижте що му направих За злодеянието на людете си Израил. 13. И
сега, понеже направихте всички тези дела, говори Господ, И говорих
ви, като ставах рано и говорех, и не послушахте, И зовах ви, и не
отговорихте; 14. За то ще направя на дома върху който се призва
моето име, На който се надеете вие, И на мястото което дадох вам и
на отците ви, Както направих на Сило. 15. И ще ви отхвърля от лицето
си Както отхвърлих всичките си братя, Всичкото Ефремово семе. 16. А

ти не се моли за тези люде, И не възвишавай викане или молене за
тях, Нито ходатайствувай при мене; Защото не ща да те послушам.
17. Не видиш ли що правят те в Юдините градове И по Ерусалимските
улици? 18. Синовете събират дърва, И бащите кладат огъня, И жените
месят тестото За да направят пити на небесната царица, И да
направят възлияния на други богове, За да ме прогневят. 19. Да ли
мене прогневяват? говори Господ, - Не себе си ли за посрамяване на
лицата си? 20. За то така говори Господ Иеова: Ето, гневът ми и
яростта ми се изливат на това място, На човек, и на скот, И на
полските дървета, И на земния плод; И ще се запали, и няма да
угасне. 21. Така говори Господ Саваот, Бог Израилев: Приложете
всесъженията си на жъртвите си, И яжте месо. 22. Защото не говорих
на отците ви, нито им дадох заповеди За всесъжения и жъртви, В
който ден ги изведох из Египетската земя; 23. Но това им заповядах и
рекох: Слушайте гласа ми, И ще ви бъда Бог, И вие ще ми бъдете
люде; И ходете по всичките пътища Които ви заповядах, за да
благоденствувате. 24. Не послушаха обаче нито преклониха ухото си,
Но ходиха в съветите си и в жестокостта на лукавото си сърдце, И
отидоха назад, а не напред. 25. От който ден излязоха отците ви из
Египетската земя До този ден Проводих всичките си раби пророците
при вас, Всеки ден като ставах рано и ги проваждах; 26. Не ме
послушаха обаче нито преклониха ухото си, Но ожесточиха врата си:
Направиха по-зле от отците си. 27. За то ще им говориш всички тези
думи Но те не ще те послушат; И ще извикаш към тях, Но те не ще ти
отговорят. 28. Тогаз ще им речеш: Този е народът който не слуша
гласа на Господа Бога своего Нито приема наставления: Истината
изчезна и се изгуби от устата им. 29. Острижи косата си дъщи
Ерусалимска, и хвърли я, И възвиси плач по високите места; Защото
Господ отхвърли и остави рода на когото се прогневи. 30. Защото

Юдините синове сториха зло пред мене, говори Господ: Туриха
мерзостите си в дома Върху който се призва моето име, за да го
осквернят. 31. И съградиха високите места на Тофет, Който е в дола на
Еномовия син, За да горят синовете си и дъщерите си в огън, - Което
не съм заповядал, нито ми е дохождало на ум. 32. За то, ето, идат дни,
говори Господ, В които няма да се нарича вече Тофет, Нито дол на
Еномовия син, Но дол на клането; Защото ще погребват в Тофет доде
не остане място; 33. И труповете на тези люде ще бъдат Храна на
небесните птици и на земните зверове, И не ще да има кой да ги
плаши. 34. И ще направя да престане в Юдините градове И по
Ерусалимските улици Гласът на радостта и гласът на веселието,
Гласът на младоженеца и гласът на невестата; Защото земята ще
стане пуста.

ГЛАВА 8.

1. В онова време, говори Господ, ще изхвърлят Костите на Юдините
царе, и костите на князовете им, И костите на свещениците, и костите
на пророците, И костите на Ерусалимските жители от гробовете им; 2.
И ще ги пръснат пред слънцето и луната, И пред всичкото небесно
воинство които те възлюбиха, И на които служиха, и подир които
ходиха, И които потърсиха, и на които се поклониха: Няма да се
съберат нито ще се погребат: Ще бъдат за тор по лицето на земята. 3.
И смъртта ще бъде по-желателна от живота За всичкия остатък на
останалите от този лош род, Които би останали във всичките места
дето бих ги изгонил, Говори Господ Саваот. 4. И ще им речеш: Така
говори Господ: Ако някой падне, не става ли? Ако се някой отбие, не
ще ли се върне? 5. Защо тези Ерусалимски люде се отбиха С
всегдашно отбиване? Прилепнали са за прелъщението: Не рачат да се
върнат. 6. Слушах и чух, но не говориха право: Няма никой да се кае

заради злото си И да рече: Що сторих? Всеки се върна в тичането си, Както кон който тича с устремление в боя. 7. Щъркът даже по небето знае определените си времена; И гъргорицата, и жеравът, и ластовицата Пазят времето на дохождането си; А моите люде не знаят съдбата Господня. 8. Как казвате: Ние сме мъдри, И законът Господен е с нас? Ето, наистина лъжа е направило Лъжливото перо на писците. 9. Мъдрите се посрамиха, Уплашиха се, и хванати бидоха; Ето, отхвърлиха словото Господне, И коя мъдрост има в тях? 10. За то ще дам жените им на други, Нивите им на онези които ще ги наследят; Защото всеки, от малък до голям, Предал се е в лихоимство: От пророк до свещеник, Всеки прави лъжа. 11. Защото лекуваха повърхно съкрушението на дъщерята на людете ми, Като казват: Мир, мир! И няма мир. 12. Засрамиха ли се когато направиха мерзости? Ей, никак не ги досрамя, И стид що е не знаят. За то ще паднат между падащите: Когато ги посетя ще се низринат, говори Господ. 13. Непременно ще ги изтребя, говори Господ: Не ще да има гроздове на лозата Нито смокини на смоковницата, И листът ще повене; И това което им съм дал ще бяга от тях. 14. Защо седим? Съберете се, и да влезем в утвърдените градове, И да се умълчим там; Защото Господ Бог наш ни направи да се умълчим, И напои ни с вода на горест Понеже съгрешихме Господу 15. И чакахме мир, но нищо добро: Време на изцеление, но ето смятение. 16. Пръхането на конете му се чу от Дан: Всичката земя се потресе от гласа на цвиленията на яките му коне; Защото дойдоха та поядоха земята и изпълнението й, Града и които живеят в него. 17. Защото, ето, аз проваждам вам змии, василиски, Които не се обайват, Но ще ви хапят, говори Господ. 18. Веселието ми се обърна на скърб: Сърдцето ми е изнемощяло в мене. 19. Ето гласа на викането на дъщерята на людете ми От далечна земя: Не е ли Господ в Сион? Царят му не е ли в него? Защо ме разгневиха с

изваяните си, С чуждите суети? 20. Премина жетвата, мина се лятото, И ние се не избавихме. 21. Съкрушен съм заради съкрушението на дъщерята на людете ми: Помрачен съм: ужас ме обзе. 22. Няма ли балсама в Галаад? Няма ли там лекар? Защо прочее дъщерята на людете ми не намери изцеление?

ГЛАВА 9.

1. О да би била главата ми вода, Очите ми източник на сълзи, Та да плача деня и нощя За убиените на дъщерята на людете ми! 2. О да бих имал в пустинята виталница за пътници, За да оставя людете си и да си отида от тях! Защото всички са прелюбодеи, Събрание на вероломни. 3. Запънали са и езика си за лъжа като лък: Укрепиха се на земята, не за истината; Защото напредват от зло на зло, И мене не познават, говори Господ. 4. Пазете се всеки от ближния си, И на никого брата не се надейте: Защото всеки брат спъва всякога, И всеки ближен ходи с клевета. 5. И прелъщава всеки ближния си, И не говорят истината, Научиха езика си да говори лъжи, До уморяване правят беззаконие. 6. Жилището ти е всред коварство: чрез коварство те се отричат да ме познаят, говори Господ. 7. За то така говори Господ Саваот: Ето, ще ги претопя Та ще ги опитам; Защото какво ще направя заради дъщерята на людете ми? 8. Езикът им е стрела смъртоносна: Говори коварно: Всеки говори мирно с устата си към ближния си, Но в сърдцето си поставя засада против него. 9. Не ща ли да ги посетя за това; говори Господ; Душата ми не ще ли да отмъсти на такъв народ? 10. За горите ще дигна плач и ридание, За пасбищата на пустинята сетувание; Защото изпогоряха, та няма человек да мине, Нито се чуе глас на стадо: От птица небесна дори до скот Побягнаха, отидоха. 11. И ще направя Ерусалим на грамади, селение на чакали; И градовете Юдини ще направя запустение, да няма обитатели. 12. Кой е

онзи мъдър человек който може да разумее това, И комуто са
говорили устата Господни за да възвести това, Защо се изгуби земята
И е изгорена като пустиня, та да няма никой да минува? 13. И рече
Господ: Понеже оставиха закона ми Който турих пред тях, И не
послушаха гласа ми, И не ходиха в него, 14. Но ходиха подир
жестокостта на сърдцето си, И подир Ваалимите както ги научиха
бащите им, 15. За то, така говори Господ Саваот, Бог Израилев: Ето, аз
ще нахраня тези люде с пелин, И с вода на горест ще ги напоя, 16. И
ще ги разпръсна между народите Които те и бащите им не познаха, И
ще проводя нож подир тях Доде ги изтребя. 17. Така говори Господ
Саваот: Смислете се, и повикайте оплаквателките да дойдат, И
проводете за изкусните жени да дойдат; 18. И да побързат и да дигнат
ридание за нас, За да низведат очите ни сълзи, И клепачите ни да
излеят вода. 19. Защото глас на ридание се чу от Сион: Как се
разорихме ние! Много се посрамихме, защото оставихме земята,
Защото низринаха жилищата ни. 20. Слушайте прочее, жени, словото
Господне, И да приеме ухото ви словото на устата му, И научете
дъщерите си на ридание, И всяка ближната си на плач. 21. Защото
смъртта възлезе през прозорците ни, Влезе в палатите ни, За да
изсече младенците от улиците, Юношите от стъгдите. 22. Речи: Така
говори Господ: И труповете на человеците ще бъдат хвърлени Като
тор по лицето на нивата, И като ръкойка зад жетвар, И не ще има кой
да събира. 23. Така говори Господ: Да не се хвали мъдър с мъдростта
си, И да не се хвали силен със силата си, Да не се хвали богат с
богатството си; 24. Но който се хвали да се хвали с това, че ме
разумява и познава че аз съм Господ който правя милост, Съдба, и
правда на земята; Понеже в това благоволя, говори Господ. 25. Ето,
идат дни, говори Господ, И ще направя посещение На всичките
обрязани с необрязаните: 26. На Египет, и на Юда, и на Едом, И на

Амоновите синове, и на Моава, И на всичките, що си стрижат брадите, Които живеят в пустинята; Защото всички тези народи са необрязани, И всичкий дом Израилев е необрязан в сърдце.

ГЛАВА 10.

1. Слушайте словото което Господ говори вам, доме Израилев. 2. Така говори Господ: Не учете пътя на езичниците, И от небесните знамения не се плашете, Защото езичниците се плашат от тях. 3. Защото узаконенията на народите са суетни; Защото секат дърво от дъбравата, Издялване на дърводелски ръце с топор. 4. Украшават го със сребро и злато: Утвърждават го с гвозде и чукове За да не се клати. 5. Стоят прави като финик, Но не говорят: Те трябва да се носят, Защото не могат да ходят. Не бойте се от тях, защото не могат да сторят зло, Нито им е възможно да сторят добро. 6. Няма подобен тебе, Господи: Велик си, и велико името ти в сила. 7. Кой не би се убоял от тебе, Царю на Народите? Защото тебе принадлежи това; Защото между всичките мъдри на народите, И във всичките им царства, няма подобен тебе. 8. Но съвсем скотски и безумни са: Учение суетно е: дърво е то. 9. Сребро леяно в плочи се донася от Тарсис, И злато от Уфаз, Дело на художник[D1.] И на златарски ръце: Синя и багрена е дрехата им: Всичко това е дело на изкусни. 10. Но Господ е Бог истинний, Бог живий, и вечний Цар: В гнева му земята ще се потресе, И народите не ще устоят в негодуването му. 11. [Така ще им речете: Тези богове, които не са направили небето и земята, Ще загинат от земята и изпод това небе.] 12. Той направи земята със силата си, Утвърди вселенната с мъдростта си, И разпростря небесата с разума си. 13. Когато изпраща гласа си има множество води на небесата, И възводи облаци от краищата на земята: Прави светкавици за дъжда, И изважда вятър от съкровищата си. 14. Всеки человек стана

като скот в знанието: Всеки леятел се посрами от кумира; Защото е
лъжа леянето му, И дихание няма в него. 15. Суета са те, дело на
заблуждение: Във времето на посещението им, те ще загинат. 16.
Делът на Якова не е както са те; Защото той е който е създал всичко:
И Израил е жезъл на наследието му: Господ Саваот е името му. 17.
Събери от земята стоката си, Ти която живееш в твърдел; 18. Защото
така говори Господ: Ето, аз този път ще изхвърля като с праща
жителите на таз земя, И ще ги утесня, та да намерят злото. 19. Горко
ми за съкрушението ми! Раната ми е болезнена; но аз рекох:
Наистина това е моя болезн, и трябва да я търпя. 20. Шатърът ми
запустя, и всичките ми въжа се скъсаха; Синовете ми се отделиха от
мене, и ги няма: Няма вече кой да разпъне шатъра ми И кой да дигне
опоните ми. 21. Понеже пастирите станаха като скотове И не
потърсиха Господа, За то не са успявали, И всичките им стада са
разпръснати. 22. Ето, слух шумен иде, И метеж голям от северната
земя, За да превърне Юдините градове в запустение, Селение на
чакали. 23. Господи, познавам че пътят на человека не зависи от него:
На человек който ходи не е възможно да управя стъпките си. 24.
Господи, накажи ме, но със съдба, - Не с яростта си, за да ме не
довършиш. 25. Изливай яростта си на езичниците които не те
познават, И на родове които не призовават името ти; Защото те
поядоха Якова, И погълнаха го, и разориха го, И запустиха селението
му.

ГЛАВА 11.

1. Словото което биде към Иеремия от Господа и каза: 2. Слушайте
думите на този завет, и говорете на Юдините мъже и на
Ерусалимските жители 3. и кажи им: Така говори Господ Бог
Израилев: Проклет онзи человек който не слуша думите на този завет

4. който заповядах на отците ви в който ден ги изведох из
Египетската земя, из желязната пещ, и рекох: Слушайте гласа ми, и
правете по всичко що ви заповядах; и вие ще ме бъдете люде, и аз ще
ви бъда Бог, 5. за да изпълня клетвата с която се клех на отците ви да
им дам земя дето тече мляко и мед, както в този ден. Тогаз отговорих
та рекох: Амин, Господи! 6. И Господ ми рече: Проповядай всички
тези думи в Юдините градове и в Ерусалимските пътища, и кажи:
Слушайте думите на този завет и правете ги. 7. Защото нарочно
засвидетелствувах към отците ви в който ден ги възведох от
Египетската земя дори до днес, като ставах рано, и засвидетелствувах
и казвах: Слушайте гласа ми. 8. Но не чуха, и не преклониха ухото си,
но ходиха всеки в жестокостта на лукавото си сърдце; за то ще
докарам върх тях всичките думи на този завет по който заповядах да
правят, но не правиха. 9. И рече ми Господ: Съзаклятие се намери
между мъжете Юдини и между Ерусалимските жители. 10. Върнаха се
в беззаконията на праотците си които не рачиха да слушат моите
думи, и отидоха те подир други богове за да им служат: Израилевът
дом и Юдинът дом разрушиха завета ми който направих с отците им.
11. За то така говори Господ: - Ето, ще докарам върх тях зло От което
не ще могат да излязат; И ще викнат към мене, Но няма да ги
послушам. 12. Тогаз Юдините градове и Ерусалимските жители ще
отидат И ще викнат към боговете на които кадят; Но няма никак да ги
спасят Във времето на злощастието им. 13. Защото според числото на
градовете ти Бяха боговете ти, Юдо; И според числото на
Ерусалимските пътища Въздигнахте олтари на срамотата, Олтари за
да кадите Ваалу. 14. За то ти не се моли за тези люде, И не
възвишавай викане или молене за тях; Защото аз няма да послушам
когато викат към мене Заради злощастието си. 15. Що има да прави
любезната ми в дома ми Като стори блуд с мнозина, И се отне от тебе

светото месо? Когато струваш зло тогаз се веселиш. 16. Господ нарече името ти, Маслина приснозелена, красна, доброплодна: С глас на голем метеж запали огън върх нея, И вейките й се строшиха. 17. Защото Господ на Силите който те насади Изрече зло против тебе Заради злото на Израилевия дом и на Юдиния дом Което сториха, И ме разгневиха като кадяха Ваалу. 18. И Господ ми даде знание, та познах: Тогаз ми показа ти деянията им. 19. Но аз бях като агне питомно водено на заклание, И не разумях че се съветваха съвети против мене: Да свалим дървото с плода му, И да го отсечем от земята на живите, Щото името му да се не помене вече. 20. Но, о Господи на Силите, който съдиш праведно, Който опитваш вътрешностите и сърдцето, Да видя твоето отмъщение върх тях! Защото на тебе явих съда си. 21. За то така говори Господ За Анатотските мъже които искат живота ти и казват: Да не пророчествуваш в името Господне, За да не умреш от ръцете ни, - 22. За то така говори Господ Саваот: Ето, ще ги посетя: Младите ще умрат чрез нож: Синовете им и дъщерите им ще умрат от глад, 23. И няма да остане остатък от тях; Защото ще докарам зло върх Анатотските мъже В годината на посещението им.

ГЛАВА 12.

1. Праведен си, Господи, когато се съдя с тебе; Но да се разговоря с тебе за съдбите ти: Защо пътят на нечестивите успява? Защо благоденствуват всички които се обхождат невярно? 2. Насадил си ги, даже и се закорениха: Растат, даже и плодоносят. Ти си близу при устата им И далеч от вътрешностите им. 3. Но ти, Господи, ме познаваш: Видел си ме, и опитал си сърдцето ми пред тебе. Завлечи ги като овци на клане, И приготви ги за деня на заклаването. 4. До кога ще сетува земята И тревата на всяко поле ще съхне Поради злината на живеещите по нея? Загинаха скотовете и птиците, Защото

рекоха: Няма да види сетнините ни. 5. Ако се затечеш с пешците и те
направят да изнемощееш, Тогаз как ще се надваряш с конете? И
уповаваш ти в земята на мира, Но какво ще направиш във
възгордяването на Иордан? 6. Защото и братята ти и домът на отца
ти, И те се обходиха неверно към тебе; Ей, те викнаха след тебе
велегласно Не ги вярвай ако би ти говорили и с добро. 7. Напуснах
дома си, Оставих наследието си, Дадох любезната на душата си в
ръцете на неприятелите й. 8. Наследието ми стана за мене като лъв в
дъбрава Изпроводи гласа си против мене; За това го възненавидях. 9.
Наследието ми за мене е пъстра птица, Птиците наоколо са против
него. Елате, съберете се, всички полски зверове, Елате да го поядете.
10. Много пастири развалиха лозето ми, Потъпкаха дела ми,
Пожелания ми дял направиха пустиня непроходима. 11. Предадоха го
в запустение: Запустяно сетува пред мене: Всичката земя се запусти,
Защото няма кой да туря това на сърдце. 12. По всичките високи места
на пустинята дойдоха разорители; Защото ножът Господен пояжда От
край до край земята: Никоя плът не ще да има мир. 13. Сеяха жито, но
ще пожънат тръне: Трудиха се, но няма да се ползуват; И ще се
посрамите от тези си произведения Поради пламенната ярост на
Господа. 14. Така говори Господ Против всичките ми зли съседи Които
докачат наследието което дадох на людете си Израиля: Ето, ще ги
оттръгна от земята им, И ще оттръгна дома Юдин отсред тях; 15. И
след оттъргването им Ще се върна и ще ги помилвам, И ще ги върна,
всекиго в наследието му и всекиго в земята му. 16. И ако научат добре
пътищата на моите люде, Да се кълнат в моето име: Жив е Господ!
Както те научиха моите люде да се кълнат във Ваала, Тогаз ще се
съградят всред людете ми. 17. Но ако не послушат, Съвсем ще
оттръгна и ще изтребя онзи народ, Говори Господ.

ГЛАВА 13.

1. Така ми рече Господ: Иди та си купи ленен пояс, и опаши го на чреслата си, и във вода го не туряй. 2. Купих прочее пояса според словото Господне, и опасах го на чреслата си. 3. И биде слово Господне към мене втори път и рече: 4. Вземи пояса който си купил, който е на чреслата ти, и стани та иди при Евфрат, и скрий го там в някоя дупка на канарата. 5. Отидох прочее та го скрих при Евфрат, както ми заповяда Господ. 6. И подир много дни ми рече Господ: Стани та иди при Евфрат, и вземи от там пояса който ти заповядах да скриеш там. 7. И отидох при Евфрат та изкопах, и взех пояса от мястото дето бях го скрил; и, ето, поясът беше се развалил, - не бе потребен за нищо. 8. Тогаз биде слово Господне към мене и рече: - 9. Така говори Господ: Така ще развалям гордостта на Юда И голямата гордост на Ерусалим. 10. Тези зли люде които се отричат да слушат думите ми, И ходят според жестокостта на сърдцето си, И отиват подир други богове За да им служат и да им се кланят, Ще бъдат като този пояс Който не е потребен за нищо; 11. Защото както поясът залепнува за чреслата на человека, Така прилепих при себе си всичкия Израилев дом И всичкия Юдин дом, говори Господ, За да бъдат мои люде, И име, и хвала, и слава; но не послушаха. 12. За то ще им кажеш това слово: Така говори Господ Бог Израилев: Всеки мех ще се напълни с вино: И те ще ти рекат: Та не знаем ли ние че всеки мех ще се напълни с вино? 13. Тогаз ще им речеш: Така говори Господ: Ето, ще напълня всичките жители на тази земя, И царете които седят на Давидовия престол, И свещениците, и пророците, И всичките Ерусалимски жители, с опиване. 14. И ще ги строша един от друг, И бащите и синовете купно, говори Господ: Не ща да пожаля, нито да пощадя, нито да помилвам Да ги не изтребя. 15. Слушайте и чуйте: не се надигайте; Защото Господ говори. 16. Дайте слава Господу Богу

вашему Преди да докара тъмнина, И преди нозете ви да се препънат по мрачните планини, И когато вие чакате видело, той да го превърне в смъртна сянка И да го направи мрак. 17. Но ако не послушате това, Душата ми ще плаче тайно поради гордостта ви, И окото ми ще се просълзи горко и ще пролее сълзи; Защото стадото Господне се завожда в плен. 18. Речете на царя и на царицата: Смирете се, седнете; Защото падна от главите ви Венецът на славата ви. 19. Градовете южни се затвориха; И няма кой да ги отвори: Всичкий Юда се заведе в плен, Цял се заведе в плен. 20. Дигни очите си та виж идещите от север: Де е стадото което ти се даде, - хубавите твои овци? 21. Що ще речеш когато те посети? Защото ти си ги научил да началствуват над тебе като князове: Не ще ли те хванат болезни както жена кога ражда? 22. И ако речеш в сърдцето си: Защо се случи това на мене? Поради множеството на беззаконието ти подигнаха се полите ти, Насилно се заголиха петите ти. 23. Може ли Етиопянин да промени кожата си, или рис пъстротите си? Тогаз можете да направите добро и вие които сте научили зло. 24. За това ще ги разпръсна като плява Която се носи от вятъра на пустинята. 25. Това е от мене твоето жребие, преброений ти дял, говори Господ: Защото си ме забравил и си уповавал на лъжа, 26. За то и аз ще дигна полите ти на лицето ти, Та ще се яви срамът ти. 27. Видях прелюбодействата ти и ржанията ти, Безсрамството на блуда ти, Твоите мерзости по хълмовете и по полетата. Горко ти, Ерусалиме! Няма ли да се очистиш? до кога още?

ГЛАВА 14.

1. Словото Господне което биде към Иеремия за бездъждието. 2. Юда ридае, и портите му са изнемощели: Седят наземи черноооблечени; И възлезе викът на Ерусалим. 3. И големците му проводиха малките си за вода: Отидоха при кладенците, и не намериха вода, Върнаха се с

праздните си съсъди: Посрамиха се и се постидиха, и покриха главите
си. 4. Понеже земята се разпукна Защото нямаше дъжд на земята:
Земледелците се посрамиха, Покриха главите си. 5. И кошутата още
роди на полето, И остави рожбата си понеже нямаше трева. 6. И
дивите осли застанаха по високите места: Смъркаха въздуха като
чакали: Очите им повенаха понеже нямаше трева. 7. Господи,
беззаконията ни ако и да засвидетелствуват против нас, Ти направи
заради името си; Защото отстъпленията ни се умножиха: На тебе
съгрешихме. 8. Надеждо на Израиля, Спасителю негов в скърбно
време, Защо да си като пришлец на таз земя, И като пътник що
свраща да пренощува? 9. Защо да си като человек прехласнат, Като
крепък който не може да избави? Но ти, Господи, всред нас си. И
името ти се нарече върху нас: не ни оставяй. 10. Така говори Господ на
този народ: Понеже възлюбиха да се скитат, И не удържаха нозете си,
За то Господ не благоволи в тях: Сега ще си напомни беззаконието
им, И ще посети греховете им. 11. И рече ми Господ: Не се моли за
тези люде за добро. 12. И ако постят, не ще послушам виканeто им; И
ако принесат всесъжения и приношения, Не ще благоволя в тях, Но
ще ги уморя с нож и с глад и с мор. 13. И рекох: О Господи Иеова! Ето,
пророците говорят тям: Няма да видите нож, нито ще има глад у вас,
Но ще ви дам мир безопасен на това място. 14. И рече ми Господ:
Лъжливо пророчествуват пророците в името ми: Аз не съм ги
проводил, нито им съм заповядал, Нито им съм говорил: Те
пророчествуват вам лъжливо видение и прорицание, И суета, и
прелъщението на сърдцето си. 15. За то така говори Господ За
пророците които пророчествуват в името ми Когато аз не съм ги
проводил, Но те казват: Нож и глад не ще има на това място: С нож и
с глад ще бъдат изтребени онези пророци; 16. А людете на които те
пророчествуват Ще бъдат изхвърлени по улиците на Ерусалим От

глад и нож; И не ще има кой да ги заравя, Тях, жените им, и синовете им, и дъщерите им; И ще излея върх тях злото им. 17. За то ще им кажеш това слово: Нека проливат очите ми сълзи нощя и деня, И нека не престанат; Защото девицата, дъщерята на людете ми, Съкруши се с голямо съкрушение, с рана много лоша. 18. Ако изляза на полето, Ето убиените с нож; И ако вляза в града, Ето изтаялите от глад; А пророкът още и свещеникът Отидоха в земя която не знаеха. 19. Отхвърлил ли си съвсем Юда? Погнусила ли се е душата ти от Сион? Защо си ни поразил, та няма изцеление за нас? чакахме мир, но нищо добро, И времето на лекуването, и ето смятение 20. Познаваме, Господи, нечестието си, Беззаконието на отците си, че сме ти съгрешили. 21. Не се погнусявай от нас, заради името си: Не обезчестявай престола на славата си: Напомни си, не разрушавай завета си с нас. 22. Има ли между идолите на езичниците някой да дава дъжд? Или небесата дават ли дъждове? Не си ли ти, Господи Боже наш? Заради това ще те чакаме; Защото ти си направил всичко това.

ГЛАВА 15.

1. И рече ми Господ: И Моисей и Самуил ако биха застанали пред мене, Душата ми не би се смилила за тези люде, Изпъди ги от лицето ми, и да излязат. 2. И ако ти рекат: Къде ще излезем? Тогаз ще им речеш: Така говори Господ: Които за смърт, на смърт; И които за нож, на нож; И които за глад, на глад; И които за плен, на плен. 3. И ще докарам на тях четири вида язви, говори Господ: Ножа за заклание, и псетата за влачене, И птиците въздушни, и зверовете земни, За пояждане и за изтребление. 4. И ще ги предам на тласкане по всичките царства на земята Заради Манасия сина на Езекия, Юдиния цар, За това което стори в Ерусалим. 5. Защото кой ще се умилостиви

за тебе, Ерусалиме? Или кой ще те пожали? Или кой ще се обърне да
те попита: Как си? 6. Ти ме остави, говори Господ, Отишел си назад;
За то ще простра ръката си върх тебе та ще те погубя: Дотегна ми да
милея. 7. И ще ги извея с веялото в портите на таз земя: Ще ги
обезчадя, ще изтребя людете си, Защото не се връщат от пътищата си.
8. Вдовиците им се умножиха пред мене повече от морския пясък:
Доведох против тях, върх майката на младите, грабител на пладне:
Докарах върх нея внезапно ужас и треперания. 9. Оназ която роди
седем изнемощя, предаде дух: Нейното слънце зайде като беше още
ден: Посрами се, и постидена биде; А останалите от тях ще предам на
нож Пред неприятелите им, говори Господ. 10. Горко ми, майко моя,
Защото си ме родила мъж за каране, И мъж за препиране с всичката
земя! Нито дадох с лихва, нито ми са дали с лихва; А всеки от тях ме
кълне. 11. Господ говори: Непременно ще те освободя за добро,
Непременно ще направя неприятеля да се моли на тебе В бедно време
и в скърбно време. 12. Желязото ще счупи ли желязото от север и
медта? 13. Имотът ти и съкровищата ти ще предам в разграбване без
замяна; И то заради всичките ти грехове, и по всичките твои предели.
14. И ще те преведа с неприятелите ти На място което не знаеш;
Защото огън се разпали в яростта ми, И ще гори върх вас. 15. Ти,
Господи, познаваш: напомни си за мене, И посети ме, и отмъсти за
мене на гонителите ми: Не ме отнимай поради дълготърпението си:
Знай че за тебе претърпях поношение. 16. Като намерих твоите слова
изядох ги; И твоето слово беше ми радост и веселие на сърдцето ми;
Защото твоето име се призва върху мене, Господи Боже на Силите. 17.
Не седнах в събор на подсмиватели, Нито се развеселих с тях: Седнах
сам поради ръката ти; Защото ти ме изпълни с яростта си. 18. Защо е
болката ми всякогашна, И раната ми тежка щото не приема
изцеление? Щеш ли да ми си като лъжец И като недоверителни води?

19. За то, така говори Господ: Ако се върнеш, тогаз ще те поставя пак,
И ще стоиш пред мене; И ако отделиш скъпоценното от нищожното,
Ще бъдеш като устата ми. Те нека се обърнат към тебе; Но ти се не
обръщай към тях. 20. И ще те направя пред тези люде крепка медна
стена; И ще ратуват против тебе, но няма да ти надвият; Защото аз
съм с тебе да те избавям И да те отървавам, говори Господ. 21. И ще те
отърва от ръката на лукавите, И ще те изкупя от ръката на
насилниците.

ГЛАВА 16.

1. И слово Господне биде към мене и рече: 2. Да си не вземеш жена,
Нито да ти се родят синове нито дъщери на това място. 3. Защото така
говори Господ За синовете и за дъщерите които се раждат на това
място, И за майките им които са ги родили, И заради бащите им
които са ги добили в тази земя: 4. Ще умрат с люти смърти: Не ще
бъдат оплакани нито погребени: Ще бъдат като тор по лицето на
земята, И ще загинат от нож и от глад; И труповете им ще бъдат
храна На птиците въздушни и на зверовете земни. 5. Защото така
говори Господ: Не влезвай в дом на сетувание. И не ходи да сетуваш
нито да ги оплачеш; Защото отнех, говори Господ, от тези люде Мира
си, милостта, и щедротите. 6. И ще измрат големи и малки в тази
земя: Не ще бъдат погребени, нито ще ги оплачат, Нито ще направят
сечения по телата си, Нито ще се обръснат за тях, 7. Нито ще раздадат
хляб в сетуванието За утешение тям заради умрелия, Нито ще ги
напоят с утешителната чаша Заради баща им или заради майка им. 8.
И в дом на пир не влезвай Да седнеш с тях да ядеш и да пиеш; 9.
Защото така говори Господ Саваот, Бог Израилев: Ето, аз ще направя
да престане в това място, Пред очите ви, и в дните ви, Гласът на
радост и гласът на веселие, Гласът на младоженец и гласът на невеста.

10. И когато възвестиш на тези люде всички тия думи, и ти рекат:
Защо Господ изрече всичко това голямо зло против нас? и кое е
беззаконието ни, и кой грехът ни който сме съгрешили на Господа
Бога нашего? 11. тогаз ще им речеш: Понеже ме оставиха отците ви,
говори Господ, Та отидоха подир други богове, И им служиха, и им се
поклониха, И мене оставиха, и закона ми не упазиха; 12. А вие
сторихте по-лошо от отците си, И, ето, ходихте по жестокостта на
лукавото си сърдце, И не ме слушате; 13. За то ще ви отхвърля от тази
земя В земя която не сте познали ни вие ни отците ви; И там ще
служите на други богове деня и нощя; Понеже не ща да покажа
милост към вас. 14. За то, ето, идат дни, говори Господ, И няма да
рекат вече: Жив Господ Който възведе Израилевите синове от
Египетската земя! 15. Но: Жив Господ Който възведе Израилевите
синове от северната земя И от всичките места дето беше ги изгонил!
И ще ги върна пак в земята им Която дадох на отците им. 16. Ето, ще
проводя за много рибари, Говори Господ, та ще ги изловят; И подир
това ще проводя за много ловци, Та ще ги ловят от всяка гора, И от
всеки хълм, и от дупките на скалите. 17. Защото очите ми са по
всичките им пътища: Не са скрити от лицето ми, Нито беззаконието
им е утаено от очите ми. 18. И първо ще им направя двойно
въздаяние За беззаконието им и греха им; Защото оскверниха земята
ми: С труповете на гнусотите си и с мерзостите си Напълниха
наследието ми. 19. Господи, сило моя и крепосте моя И прибежище
мое в скърбен ден! Езичниците ще дойдат при тебе от краищата на
земята, И ще рекат: Наистина бащите ни наследиха лъжа, Суета, и
неполезни неща. 20. Ще си направи ли человек богове Онези които не
са богове? 21. За то, ето, ще ги направя този път да познаят, - Ще ги
направя да познаят ръката ми и силата ми; И ще познаят че името ми
е Иеова.

ГЛАВА 17.

1. Грехът Юдин е писан с желязна писалка И с адамантов нокът:
Начертан е на плочата на сърдцето им И върху роговете на олтарите
ви, 2. Щото синовете им помнят олтарите си и Ашерите си При
зелените дървета по високите хълмове. 3. О, горо моя в полето, Ще
дам имота ти и всичките ти съкровища в разграбване, И високите ти
за грях места по всичките твои предели. 4. И ти, ей, сама ти, Ще
бъдеш изхвърлена от наследието си което ти дадох; И ще те поработя
на неприятелите ти В земя която не си познала; Защото огън
запалихте в яростта ми, И ще гори във век. 5. Така говори Господ:
Проклет онзи человек Който се надее на человека, И прави плътта
мишца за себе си, И на когото сърдцето се отдалечава от Господа. 6.
Защото ще бъде като дивата мирика в пустинята, И няма да види
когато дойде доброто; Но ще обитава в сухи места в пустиня, В земя
солена и ненаселена. 7. Благословен онзи человек Който се надее на
Господа, И на когото надежда е Господ. 8. Защото ще бъде като дърво
насадено при вода, Което разпростира корените си при потока, И не
ще види когато настане пекът, Но листът му ще се зеленее, И не ще
има грижа в година на бездъждие, Нито ще престане от да дава плод.
9. Сърдцето е измамливо повече от всичко И твърде разтляно: кой
може да го познае? 10. Аз Господ изпитвам сърдцето, Опитвам
вътрешностите, За да дам всекиму според пътищата му И според
плода на делата му. 11. Както яребица която мъти което не е снесла,
Така който придобива много богатство с неправда Ще го остави в
половината на дните си, И в сетнините си ще бъде безумен. 12.
Престол на слава възвишен из начало е Мястото на светилището ни.
13. Господи, надеждо Израилева, Всички които те оставят ще се
посрамят, И отстъпниците ще се напишат на пръстта; Защото
оставиха Господа, източника на живата вода. 14. Изцели ме, Господи,

и ще бъда изцелен: Спаси ме и ще бъда спасен; Защото ти си моята хвала. 15. Ето, те ми говорят: Де е словото Господне? нека дойде сега. 16. Но аз не се оттеглих от да съм пастир и да те следвам, Нито пожелах деня на скърбта: Ти знаеш: Това що е излезло из устните ми беше пред тебе. 17. Не бивай ужас за мене Ти си ми упование в ден злочестен. 18. Да се посрамят които ме гонят, а аз да не се посрамя: Да се разтреперят те, но аз да не се разтреперя: Докарай върх тях злочестен ден, И съкруши ги с двойно съкрушение. 19. Така ми рече Господ: - Иди та застани в портата на синовете на людете си, през която влазят Юдините царе и през която излазят, и във всичките Ерусалимски порти, 20. и речи им: Слушайте словото Господне, Юдини царе, и всички Юдо, и всички Ерусалимски жители които влазяте през тези порти. 21. Така говори Господ: Внимавайте на себе си и не носете товар в съботен ден, нито внасяйте през Ерусалимските порти; 22. нито изнасяйте товар из домовете си в съботен ден, и не вършете никаква работа; но освещавайте съботния ден както заповядах на отците ви. 23. Те обаче не послушаха нито приклониха ухото си, но ожесточиха врата си, за да не чуят и да не приемат наставление. 24. И ако ме послушате внимателно, говори Господ, Та не внасяте товар през портите на този град в съботен ден, Но освещавате съботния ден, И не вършите в него никаква работа, 25. Тогаз ще влезнат през портите на тоз град Царе и князове седещи на Давидовия престол, Возими на колесници и на коне, Те и князовете им, Юдините мъже и Ерусалимските жители; И този град ще бъде обитаем вечно. 26. И ще дойдат от Юдините градове, И от околностите на Ерусалим, И от Вениаминовата земя, и от поленската, И от планинската, и от южната страна Носещи всесъжения и жъртви, И хлебни приношения и ливан, Носещи още и жъртви на хвала в дома Господен. 27. Но ако не ме послушате Да освещавате съботния ден И

да не носите товар и вносяте в Ерусалимските порти в съботен ден, Тогаз ще запаля огън в портите му, И ще пояде Ерусалимските палати, И няма да угасне.

ГЛАВА 18.

1. Словото което биде към Иеремия от Господа и каза: 2. Стани та слез
в дома на грънчаря, и там ще те направя да чуеш словата ми. 3. И аз
слязох в дома на грънчаря; и, ето, той работеше работа на витъла си.
4. И развали се в ръката на грънчаря съсъдът който правеше от кал; и
пак го направи друг съсъд, както биде угодно на грънчаря да направи.
5. Тогаз биде слово Господне към мене и рече: - 6. Доме Израилев, не
мога ли да направя вам Както този грънчар? говори Господ. Ето, както
е калта в ръката на грънчаря, Така сте и вие, доме Израилев, в моята
ръка. 7. Когато бих говорил за народ или за царство Да изкореня, и да
съсипя, и да погубя, 8. Ако онзи народ против когото съм говорил Се
върне от злото си, Ще се разкая от злото което намислих да му
направя. 9. А когато бих говорил за народ или за царство Да съградя и
да насадя, 10. Ако направи зло пред мене Да не слуша гласа ми, Тогаз
ще се разкая заради доброто Което рекох че ще му направя. 11. И сега
говори на Юдините мъже И на Ерусалимските жители и кажи: Така
говори Господ: Ето, аз готвя зло върх вас, И мисля умишления против
вас: Върнете се прочее всеки от лукавия си път, И оправете пътищата
си и деянията си. 12. А те казват: Напраздно! Защото подир
умишленията си ще ходим, И ще направим всеки според жестокостта
на лукавото си сърдце. 13. За то така говори Господ: Попитайте сега
между езичниците, Кой е чул такова? Израилевата девица направи
много ужасно нещо. 14. Ще остави ли Ливанский снег скалата на
полето? Ще оставят ли хладните изтичащи води които идат от далеч?
15. Но моите люде ме забравиха, кадиха на суетата, И препънаха ги в

пътищата им, във вечните стези, За да ходят в стези на път ненаправен, 16. За да направят земята си запустение и вечно звиздание: Всеки що минува през нея ще остане ужасен и ще клати главата си. 17. Ще ги разпръсна пред врага както източен вятър: Ще им покажа гърб, а не лице, в деня на злощастието им. 18. Тогаз рекоха: Елате и да намислим умишления против Иеремия; Защото не ще се изгуби закон от свещеник, Нито съвет от мъдър, Нито слово от пророк: Елате и да го поразим с език, И да не даваме внимание ни на една от думите му. 19. Внимавай на мене, Господи, И слушай гласа на онези които се препират с мене. 20. Ще се въздаде ли зло за добро? Защото изкопаха яма за душата ми. Напомни си че застанах пред тебе за да говоря добро за тях, За да отвърна твоята ярост от тях. 21. За то предай синовете им на глад, И дай ги в ръце на нож; И да станат жените им безчадни, вдовици; И мъжете им да бъдат поразени от смърт; И юношите им да паднат от нож на бой. 22. Да се чуе вопъл от къщите им Когато докараш внезапно пълкове върх тях; Защото изкопаха яма за да ме хванат, И скриха сети за нозете ми. 23. А ти, Господи знаеш всичкото им върх мене умишление за да ме умъртвят: Да не простиш беззаконието им, И греха им да не изгладиш пред лицето си; Но да се низвъргнат пред тебе: Действувай против тях във времето на гнева си.

ГЛАВА 19.

1. Така говори Господ: Иди та купи един пръстен кърчаг от грънчаря, и вземи от старейшините на людете и от старейшините на свещениците, 2. и излез в дола на Еномовия син който е при входа на грънчарската порта, и проповедай там думите които ще ти говоря, 3. и речи: Слушайте словото Господне, царе Юдини и жители Ерусалимски. Така говори Господ Саваот, Бог Израилев: Ето, ще

докарам на това място зло, което всеки който чуе ще писнат ушите му; 4. защото ме оставиха, и отчуждиха това място, и кадиха в него на други богове които не познаха, те и отците им и Юдините царе, и напълниха това място с кръв на неповинни, 5. и съградиха високите места Ваалу, за да горят синовете си в огън всесъжения Ваалу; което не съм заповядал, нито съм говорил, нито ми е идвало на ум. 6. За то, ето, идат дни, говори Господ, и това място не ще се нарича вече Тофет, нито Дол на Еномовия син, но Дол на Клане. 7. И ще осуетя съвета на Юда и на Ерусалим на това място; и ще ги направя да паднат от нож пред враговете си и чрез ръцете на онези които искат живота им; а труповете им ще дам за ядене на въздушните птици и на земните зверове. 8. И ще направя този град запустение и звиздание; всеки който минува през него ще остане ужасен и ще позвизди за всичките му язви. 9. И ще ги направя да ядат плътта на синовете си и плътта на дъщерите си, и ще ядат всеки плътта на другаря си, в обсаждането и утеснението с което ще ги утеснят неприятелите им и онези които искат живота им. 10. Тогаз ще строшиш кърчага пред мъжете които са излезли с тебе, 11. и ще им кажеш: Така говори Господ Саваот: Така ще строша тези люде и този град както строшава някой грънчарски съсъд който не може да стане вече цял; и ще ги погребат в Тофет доде не остане място за погребване. 12. Така ще направя на това място, говори Господ, и на жителите му, и ще направя този град като Тофет; 13. и домовете на Ерусалим и домовете на Юдините царе ще бъдат нечисти, както мястото на Тофет, с всичките къщи на които върху покрива кадиха на всичкото небесно воинство и направиха възлияние на други богове. 14. Тогаз дойде Иеремия от Тофет дето го проводи Господ да пророчествува; и застана в двора на дома Господен та рече на всичките люде: 15. Така говори Господ Саваот, Бог Израилев: Ето, ще

докарам на този град и на всичките му паланки всичкото зло което говорих против него; защото ожесточиха врата си да не послушат словата ми.

ГЛАВА 20.

1. А Пасхор Емировът син, свещеникът, който беше поставен
началник в дома Господен, чу Иеремия като пророчествуваше тези
слова. 2. И удари Пасхор Иеремия пророка, и хвърли го в кладата
която бе в горната Вениаминова порта, в дома Господен. 3. И на
утринта изведе Пасхор Иеремия из кладата. И Иеремия му рече:
Господ не нарече името ти Пасхор, но Магор-мисавив. 4. Защото така
говори Господ: Ето, ще те направя трепет на тебе и на всичките ти
приятели; и ще паднат от ножа на неприятелите си, и очите ти ще
видят това; и ще дам всичкия Юда в ръката на Вавилонския цар, и ще
ги заведе пленници у Вавилон и ще ги порази с нож. 5. И ще дам
всичкото богатство на този град, и всичките му трудове, и всичките
му скъпоценни неща, и всичките съкровища на Юдините царе ще дам
в ръката на неприятелите им, и ще ги разграбят, и ще ги вземат та ще
ги заведат у Вавилон. 6. И ти, Пасхоре, и всички които живеят в дома
ти, ще отидете в плен; и ще влезеш у Вавилон, и там ще умреш, и там
ще се погребеш, ти и всичките ти приятели на които си
пророчествувал лъжливо. 7. Господи, примамил си ме, и примамих се:
Ти си по-крепък от мене, и си превъзмогъл: Станах присмех вес ден:
всички се подиграват с мене. 8. Защото като отворих уста, Вопия,
викам, насилие и грабене; Защото словото Господне ми стана
Поношение и присмех вес ден. 9. И рекох: Не ща да помена за него,
Нито ще продумам вече в името му; Но неговото слово беше в
сърдцето ми Като огън пламнал затворен в костите ми, И уморих се
от да се въздържам, и не мога вече. 10. Защото чух клевета от

множина: трепет от всекъде: Разказвайте, думат, и ще го разкажем. Всички с които аз бях мирен Гледаха да се спъна: думаха: Негли се измами, и ще превъзмогнем против него И ще му отмъстим. 11. Но Господ е с мене като крепък борец, За то гонителите ми ще се спънат И не ще да превъзмогнат: Те ще се посрамят много, защото не постъпиха разумно: Срамът ще бъде вечен, няма да се забрави. 12. Но, Господи на Силите, който опитваш праведния И гледаш вътрешностите и сърдцето, Да видя твоето отмъщение върх тях; Защото на тебе явих съдбата си. 13. Пейте Господу, хвалете Господа; Защото освободи душата на сиромаха от ръката на лукавите. 14. Проклет денят в който се родих: Денят в който ме роди майка ми да не е благословен. 15. Проклет онзи человек който извести на баща ми И рече: Роди ти се мъжко дете, И с това го зарадва много; 16. И да бъде онзи человек като градовете Които Господ разори, и не се разкая; И да чуе заран вик, И на пладне вопъл; 17. Защото не ме умъртви от матката; - Или майка ми да ми е била гроб, И матката й да ме е държала във вечно зачатие! 18. Защо излезох из матката Да гледам труд и скърб, И да се свършат дните ми в посрамване?

ГЛАВА 21.

1. Словото което биде към Иеремия от Господа когато проводи при него цар Седекия Пасхора Мелхиевия син, и Софония Маасиевия син, свещеника, и рече: 2. Попитай, моля, Господа заради нас; защото Навуходоносор Вавилонският цар подигна бран върх нас: може би да подействува Господа за нас според всичките си чудеса, та да се махне той от върх нас. 3. Тогаз им рече Иеремия: Така да кажете на Седекия: 4. Така говори Господ Бог Израилев: Ето, аз обръщам назад оръжията на бранта които са в ръцете ви, с които се биете вие против Вавилонския цар и Халдейците които ви обсаждат из вън стените; и

ще събера тях всред този град. 5. И аз ще ратувам против вас с
простряна ръка, и с крепка мишца, и с ярост, и с негодуване, и с голям
гнев. 6. И ще поразя жителите на този град, и человек и скот; и от мор
велик ще умрат. 7. И след това, говори Господ, ще предам Седекия
Юдиния цар, и рабите му, и людете му, и останалите в този град от
мор, от нож, и от глад в ръката на Навуходоносора Вавилонския цар, и
в ръката на враговете им, и в ръката на онези които искат душата им;
и той ще ги порази с острото на ножа: не ще ги пощади, нито ще ги
пожали, нито ще се смили за тях. 8. И на тези люде да речеш: Така
говори Господ: Ето, полагам пред вас пътя на живот и пътя на смърт.
9. Който остане в този град ще умре от нож и от глад и от мор; но
който излезе та припадне на Халдейците които ви обсаждат ще
живее, и животът му ще бъде като корист за него. 10. Защото турих
лицето си против този град за зло, а не за добро, говори Господ: ще се
предаде в ръката на Вавилонския цар, и ще го изгори с огън. 11. А на
дома на Юдиния цар кажи: Слушайте словото Господне: 12. Доме
Давидов, така говори Господ: Съдете съдба заран, и отървайте
оголения от ръката на насилника, да не би поради злото на делата ви
да излезе гневът ми като огън, и се запали без да има кой да го угаси.
13. Ето, аз съм против тебе, говори Господ, който обитаваш в дола,
скала всред полето против вас които говорите: Кой ще слезе против
нас? или кой ще влезе в жилищата ни? 14. И ще ви накажа според
плода на делата ви, говори Господ; и ще запаля огън в дъбравата на
този град, та ще пояде всичкото около него.

ГЛАВА 22.

1. Така говори Господ: Слез в дома на Юдиния цар та говори там това
слово, 2. и кажи: - Слушай словото Господне, царю Юдин Който седиш
на Давидовия престол, Ти и рабите ти и людете ти Които влазят през

тези врата: 3. Така говори Господ: Правете съдба и правда, И отървайте оголения от ръката на насилника; И не онеправдавайте, нито насилствувайте чужденеца, сирачето, и вдовицата, И кръв неповинна не изливайте на това място. 4. Защото ако наистина правите по това слово, Тогаз ще влезнат през вратата на този дом Царе седеще на Давидовия престол, Возими на колесници и коне, Те и рабите им и людете им. 5. Но ако не послушате тези думи, Заклевам се в себе си, говори Господ, че този дом ще стане пуст. 6. Защото така говори Господ за дома на Юдиния цар: Ти си ми Галаад и Ливански връх; Но ще те направя пустиня, Градове ненаселени. 7. И ще приготвя против тебе изтребители, Всеки с оръжията му; И ще изсекат избраните му кедри, И ще ги хвърлят в огъня. 8. И много народи ще минат пред този град, И ще рекат, всеки на ближния си: Защо Господ направи така на този голям град? 9. И ще рекат: Защото оставиха завета на Господа Бога своего Та се поклониха на други богове И им служиха. 10. Не плачете за умрелия, И не ридайте за него: Плачете, плачете за оногоз който отива; Защото няма да се върне вече И да види земята на рождението си. 11. Защото така говори Господ За Селума Иосииния син, Юдиния цар, Който царуваше вместо Иосия отца си, Който излезе от това място: Няма да се върне вече; 12. Но ще умре на мястото дето го закараха пленник, И няма да види вече тази земя. 13. Горко на оногоз който гради дома си, не с правда, И горниците си с кривда, Който кара ближния си да му работи без мъзда, И не му дава заплатата за труда му; 14. Който говори: Ще си съградя голем дом и широки горници, И който си отваря прозорци, И покрива с кедър, и нашаря с киновар. 15. Защото гледаш да трупаш за себе си кедрове, ще царуваш ли? Отец ти не ядеше ли и пиеше? Но правеше съдба и правда: Тогаз благоденствуваше. 16. Съдеше съда на сиромаха и на нищия: Тогаз благоденствуваше: Не беше ли то да ме

познае? говори Господ. 17. А твоите очи и твоето сърдце не са в друго,
Само в лихоимството ти, и да изливаш неповинна кръв, И в
насилство и в угнетение за да ги правиш. 18. За то така говори Господ
Заради Иоакима Иосиининия син, Юдиния цар: Няма да го плачат, нито
ще рекат: Горко, брате мой! или: Горко, сестро! Няма да го плачат,
нито ще рекат: Горко, господарю! или: Горко, славо! 19. Ще бъде
погребен с оселско погребение, Извлечен и хвърлен вън от
Ерусалимските порти. 20. Възлез на Ливан та извикай, И възвиси
гласа си към Васан та извикай от Аварим; Защото загинаха всичките
ти любовници. 21. Говорих ти в благоденствието ти; Но ти рече: Неща
да слушам. Таквaз е обходата ти от младостта ти, Та не послуша гласа
ми. 22. Вятърът ще изпасе всичките ти овчари, И любовниците ти ще
отидат в плен; Тогаз, ей, ще се постидиш и посрамиш Заради
всичката си злина. 23. Ти, която обитаваш в Ливан, Която правиш
гнездото си в кедрите, Колко за жалене ще бъдеш ти Когато дойдат
мъки върх тебе, Болезни като на жена кога ражда! 24. Жив съм аз,
говори Господ, И ако Иехония Иоакимовът син, Юдинът цар, Би бил
печат на дясната ми ръка, И от там бих те откъснал; 25. И ще те
предам в ръката на онези които искат живота ти, И в ръката на онези
на които от лицето се боиш, Ей, в ръката на Навуходоносора
Вавилонския цар, И в ръката на Халдейците. 26. И ще отхвърля тебе И
майка ти която те е родила В земя чужда дето не сте се родили; И там
ще умрете. 27. А в земята в която душата им желае да се върнат, Там
няма да се върнат. 28. Този человек Иехония да ли е гърнчарско
изделие строшено та презрено, Или съсъд без почет? Защо бяха
отметнати, той и семето му, И хвърлени бяха в страна която не знаят?
29. О земльо, земльо, земльо! слушай словото Господне: 30. Така
говори Господ: Пишете тогоз человека безчаден: человек който не ще

благоуспее в дните си; Защото не ще благоуспее от семето му човек
Който да седи на Давидовия престол И да властвува вече над Юда.

ГЛАВА 23.

1. Горко на пастирите Които погубват и разпръснуват овците на
паството ми! говори Господ. 2. За то, така говори Господ Бог Израилев
Против пастирите които пасат людете ми: Вие разпръснахте овците
ми, и ги разпъдихте, И не ги посетихте: Ето, аз ще посетя вас За злото
на делата ви, говори Господ. 3. И аз ще събера остатъка на овците си
От всичките страни дето ги изпъдих, И ще ги върна пак в кошарите
им; И ще се наплодят и умножат. 4. И ще поставя пастири върху тях, и
ще ги пасат; И те няма да се уплашат вече, нито ще се разтреперят,
Нито ще загине някоя, говори Господ. 5. Ето, идат дни, говори Господ,
И ще въздигна Давиду отрасъл праведен; И цар ще царува, и
благоденствува, И върши съдба и правда по земята. 6. В неговите дни
Юда ще се спаси, И Израил ще обитава в безопасност; И това е името
му с което ще се наименува: ГОСПОД ПРАВДА НАША. 7. За то, ето,
идат дни, говори Господ, И не ще рекат вече: Жив е Господ Който
възведе Израилевите синове из Египетската земя! 8. Но: Жив е Господ
Който възведе и който доведе семето на Израилевия дом От северната
земя, и от всичките страни дето ги бях изгнал! И ще се населят в
своята земя. 9. Заради пророците сърдцето ми се съкрушава вътре в
мене, Всичките ми кости треперят: Като пиян човек съм, И като
човек обладан от вино, Поради Господа И поради светите негови
думи. 10. Защото земята е пълна с прелюбодейци; Защото земята
плаче от клетви: Изсъхнаха пасбищата на пустинята, И течението им
стана лошо, И силата им неправедна. 11. Защото и пророкът и
свещеникът се осверниха; Ей, в дома си намерих лошотията им,
говори Господ. 12. За то пътят им ще им бъде Като плъзгави места в

тъмнина: Ще бъдат тласкани, и ще паднат в него; Защото ще докарам зло върх тях В годината на посещението им, говори Господ. 13. И в пророците на Самария видях аз нечестие: Пророчествуваха във Ваала, и примамиха людете ми Израиля; 14. И в пророците на Ерусалим видях ужасни неща: Прелюбодействуват, и ходят в лъжа, И укрепяват ръцете на злодеите Щото никой не се връща от злото си: Всички тези са на мене като Содом, И жителите му като Гомор. 15. За то така говори Господ Саваот за пророците: Ето, аз ще ги нахраня с пелин, И ще ги напоя с вода от горест; Защото от Ерусалимските пророци Излезе осквернение във всичкото място. 16. Така говори Господ Саваот: Не слушайте думите на пророците които ви пророчествуват: Те ви правят суетни: Говорят видения от сърдцето си, Не от устата Господни. 17. Казват всякога на онези които ме презират: Господ рече: Мир ще бъде вам; И казват на всекиго който ходи по жестокостта на сърдцето си: Няма да дойде зло на вас. 18. Защото кой е предстанал в съвета на Господа Та е видял и е чул неговото слово? Кой е внимал в словото му и е чул? 19. Ето, вихрушка от Господа излезе с буйство, И устремителна вихрушка: Ще се устреми върх главата на нечестивите. 20. Яростта Господня няма да се върне Доде не свърши, и доде не направи мислите на сърдцето си: В последните дни ще разумеете това съвършено. 21. Аз не проводих тези пророци, а те се завтекоха: Не им говорих, а те пророчествуваха. 22. Но ако бяха предстанали в съвета ми, Тогаз те би направили людете ми да чуят словата ми, И върнали би ги от лошия им път И от злото на делата им. 23. Аз само отблизу ли съм Бог, говори Господ, А не Бог и отдалеч? 24. Може ли някой да се скрие в скришни места, Та аз да го не видя? говори Господ. Не аз ли изпълвам небето и земята? говори Господ. 25. чух що говорят пророците Които пророчествуват в моето име лъжа И казват: Видях сън, видях сън. 26. До кога ще бъде то в сърдцето на пророците

Които пророчествуват лъжа? Ей, пророци са на коварството на сърдцето си, 27. Които мислят чрез сънищата си Които приказват всеки на ближния си Да направят людете ми да забравят моето име, Както забравиха отците им името ми заради Ваала. 28. Пророк у когото има сън нека прикаже съна; И онзи у когото е словото ми нека говори моето слово верно. Що е плявата при житото? говори Господ. 29. Не е ли словото ми като огън? говори Господ, И като млат който строшава скалата? 30. За то, ето, аз съм против пророците, говори Господ, Които крадат словата ми, всеки от ближния си. 31. Ето, аз съм против пророците, говори Господ, Които движат езиците си и казват: Той говори. 32. Ето, аз съм против онези които пророчествуват лъжливи сънища, говори Господ, И приказват ги, и с лъжите си и с надменността си Правят людете ми да се заблуждават, Тогаз когато аз не съм ги проводил нито им съм заповядал; За то никак няма да ползуват тези люде, говори Господ. 33. И ако тези люде, Или пророк, или свещеник те попитат и рекат: Кой е товарът Господен? Тогаз ще им речеш: Какъв товар? че аз ще ви оставя, говори Господ. 34. А пророкът и свещеникът и людете Които рекат: Товарът Господен! Аз ще накажа оногоз человека и дома му. 35. Така щеречете, всеки на ближния си И всеки на брата си: Що отговори Господ? И: Що рече Господ? 36. И товар Господен няма да поменете вече; Понеже товар ще бъде на всекиго неговото му слово; Защото развратихте словата на Бога живаго, На Господа Саваота, на Бога нашего. 37. Така ще речеш на пророка: Що ти отговори Господ? Или: Що рече Господ? 38. Но понеже говорите: Товарът Господен! За то така говори Господ: Понеже говорите това слово: Товарът Господен! А аз проводих при вас и ви казах: Да не говорите: Товарът Господен! 39. За то, ето, аз ще ви забравя съвсем, И ще отхвърля от лицето си вас И града който дадох

вам и на отците ви; 40. И ще докарам върх вас вечен укор, И вечно посрамение което няма да се забрави.

ГЛАВА 24.

1. Господ ми показа, и ето две кошници смокви турени пред храма Господен, след като плени Навуходоносор, Вавилонский цар, Иехония Иоакимовия син, Юдиния цар, и Юдините князове, и дърводелците, и ковачите от Ерусалим, и ги заведе у Вавилон: 2. едната кошница с много добри смокви, както ранните смокви; а другата кошница със смокви много лоши, които поради лошотията си не бяха за ядене. 3. И рече ми Господ: Що виждаш, Иеремие? И рекох: Смокви: добрите смокви са много добри, а лошите много лоши, щото поради лошотията им не са за ядене. 4. Пак биде слово Господне към мене и рече: 5. Така говори Господ Бог Израилев: Както са тези добрите смокви, така ще припозная пленените из Юда които за добро изпроводих от това място в земята на Халдейците. 6. Защото ще утвърдя очите си върху тях за добро, и ще ги доведа пак в тази земя, и ще ги съзида, и няма да ги разоря, и ще ги насадя, и няма да ги изкореня. 7. И ще им дам сърдце за да ме познават че аз съм Господ; и ще ми бъдат люде, и аз ще им бъда Бог; защото ще се върнат при мене с всичкото си сърдце. 8. И както лошите смокви които поради лошотията си не се ядат, така известно, говори Господ, така ще предам Седекия Юдиния цар, и князовете му, и остатъка на Ерусалим който е останал в таз земя, и които живеят в Египетската земя; 9. и ще ги предам в тласкане по всичките царства на земята за зло, в укор и в притча, в поругание и в проклетия, във всичките места дето ще ги изгоня. 10. И ще проводя върх тях нож, глад, и мор доде изчезнат от върху земята която дадох тям и на отците им.

ГЛАВА 25.

1. Словото което биде към Иеремия за всичките Юдини люде, в
четвъртата година на Иоакима Иосиининия син, Юдиния цар, която бе
първа година на Навуходоносора Вавилонския цар, 2. което пророк
Иеремия говори на всичките Юдини люде и на всичките Ерусалимски
жители и каза: 3. От тринадесетата година на Иосия Амоновия син,
Юдиния цар, дори до този ден, който е двадесет и трета година,
словото Господне биде към мене, и говорих ви като ставах рано и
говорех; и не послушахте. 4. И проводи Господ до вас всичките си
раби пророците като ставаше рано и ги проваждаше, (и не
послушахте, нито приклонихте ухото си да послушате,) 5. които
рекоха: Върнете се сега всеки от лукавия си път и от лошотията на
делата си, и обитавайте в земята която Господ даде вам и на отците ви
от века до века; 6. и не ходете вслед други богове за да им служите и
да им се кланяте, и не ме прогневявайте с делата на ръцете си; и няма
да ви направя зло. 7. Но не ме послушахте, говори Господ, като ме
прогневявахте с делата на ръцете си за зло вам. 8. За то така говори
Господ Саваот: Понеже не послушахте словата ми, 9. ето, аз ще
проводя и ще взема всичките северни племена, говори Господ, и
Навуходоносора Вавилонския цар, раба ми, и ще ги доведа върх тази
земя, и върх нейните жители, и върх всичките народи наоколо, и ще
ги изтребя, и ще ги направя почудване, и звиздание, и вечно
запустение. 10. И ще погубя от тях гласа на радост и гласа на веселие,
гласа на младоженец и гласа на невеста, шума на мелница и
светенето на светилник. 11. И всичката тая земя ще бъде в запустение
и разорение; и тези народи ще работят на Вавилонския цар
седемдесет години. 12. И когато се изпълнят седемдесетте години, ще
въздам на Вавилонския цар и на онзи народ, говори Господ,
беззаконието им, и на Халдейската земя, и ще я направя вечно

запустение. 13. И ще донеса върху онази земя всичките си слова
които говорих против нея, всичко което е писано в тази книга която
Иеремия пророче против всичките народи. 14. Защото много народи и
големи царе ще поробощат и тях; и ще им въздам според деянията им
и според делата на ръцете им. 15. Защото така ми говори Господ Бог
Израилев: Вземи от ръката ми тази чаша от виното на яростта ми та
напой от нея всичките народи при които тя аз проваждам; 16. и ще
пият, и ще се смутят и изумят заради ножа който аз ще проводя всред
тях. 17. Тогаз взех чашата от ръката на Господа та напоих всичките
народи при които ме проводи Господ, - 18. Ерусалим, и Юдините
градове, и царете им, и големците им, за да ги направя запустение,
разорение, звиздание, и проклетия както днес; 19. Фараона Египетския
цар, и рабите му, и големците му, и всичките му люде; 20. и всичките
смесени люде, и всичките царе на земята Уз, и всичките царе на
Филистимската земя, и Аскалон, и Газа, и Акарон, и остатъка на Азот,
21. Едома, и Моава, и Амоновите синове; 22. и всичките Тирски царе,
и всичките Сидонски царе, и царете на островите оттатък морето, 23.
Дедана, и Тема, и Вуза, и всичките които си стрижат брадите; 24. и
всичките Арабски царе, и всичките царе на смесените люде които
обитават в пустинята; 25. и всичките Зимрийски царе, и всичките
Еламски царе, и всичките Мидски царе, 26. и всичките северни царе,
ближните и далечните, един с друг, и всичките царства на вселенната
които са по лицето на земята; и царят на Сесах ще пие подир тях. 27.
За то ще кажеш тям: Така говори Господ Саваот, Бог Израилев: Пийте,
и опийте се, и избълвайте, и паднете, и не станете, заради ножа който
аз ще проводя всред вас. 28. И ако не щат да вземат чашата от ръката
ти за да пият, тогаз ще им кажеш: Така говори Господ Саваот:
Непременно ще пиете; 29. защото, ето, аз начнувам да докарвам зло
на града върху който се нарече името ми; и вие ще останете ли

ненаказани? Няма да останете ненаказани; защото аз ще призова нож върх всичките земни жители, говори Господ Саваот. 30. За то, пророчествувай ти против тях всички тези слова и кажи им: - Господ ще рикне от височината, И ще изпроводи гласа си от светото свое жилище: Ще рикне силно върху селението си: Ще възопие, като онези които тъпчат грозде, Против всичките жители на земята. 31. Екотът ще стигне до край земята; Защото Господ има съд с народите. Той ще се съди с всяка плът, Ще предаде нечестивите на нож, говори Господ. 32. Така говори Господ Саваот: Ето, зло ще излезе от народ към народ, И голяма вихрушка ще се подигне От краищата на земята. 33. И в онзи ден ще лежат убитите от Господа От край земята до край земята: Няма да бъдат оплакани, нито прибрани, нито погребени: Ще бъдат за тор по повърхността на земята. 34. Лелекайте, пастири, и извикайте, И валяйте се в пръстта, началници на стадото; Защото се изпълниха дните ви за клане и за разпръсването ви; И ще паднете като избран съсъд. 35. И ще се загуби средството за побегване на пастирите, И избавлението от началниците на стадото. 36. Глас на вопъл от пастирите, И виене от началниците на стадото! Защото Господ опустошава пасбището им. 37. И мирните селения запустеха От пламенния гняв Господен. 38. Остави жилището си като лъв; Защото земята им стана пуста От лютостта на насилника И от яростта на гнева му.

ГЛАВА 26.

1. В началото на царуването на Иоакима Иосиийния син, Юдиния цар, стана това слово от Господа и рече: - 2. Така говори Господ: Застани в двора на дома Господен та говори към всичките Юдини градове които дохождат да се поклонят в дома Господен всичките думи които ти заповядах да им говориш: не задържай ни дума; 3. негли послушат, и

се върне всеки от лукавия си път, и се разкая заради злото което аз мисля да им направя за лошотията на делата им. 4. И да им кажеш: Така говори Господ: Ако не ме послушате да ходите в закона ми който турих пред вас, 5. да слушате словата на рабите ми пророците които проводих при вас като ставах рано и проваждах, (но вие не послушахте,) 6. тогаз ще направя този дом като Сило, и този град ще го направя проклетия на всичките народи на земята. 7. И чуха свещениците, и пророците, и всичките люде Иеремия като говореше тези думи в дома Господен. 8. И като престана Иеремия да говори всичко което му бе заповядал Господ да каже на всичките люде, свещениците, и пророците, и всичките люде хванаха го и думаха: Непременно ще се умъртвиш. 9. Защо пророчествува ти в името Господне и рече: Този дом ще стане както Сило, и този град ще се запусти да няма жител? И всичките люде се събраха върх Иеремия в дома Господен. 10. И като чуха Юдините князове това нещо, възлязоха от царския дом в дома Господен, и седнаха във входа на новите врата Господни. 11. Тогаз свещениците и пророците говориха на князовете и на всичките люде и рекоха: Този человек трябва да се осъди на смърт, защото пророчествува против този град, както чухте с ушите си. 12. И говори Иеремия на всичките князове и на всичките люде и рече: Господ ме проводи за да пророчествувам против този дом и против този град всичките думи които чухте. 13. За то сега оправете пътищата си и деянията си, и послушайте гласа на Господа Бога вашего; и Господ ще се разкае за злото което говори против вас. 14. А аз, ето, в ръката ви съм: направете ми както е добро и както е угодно пред очите ви. 15. Но да знаете добре че, ако ме умъртвите, наистина неповинна кръв ще докарате върх себе си, и върх този град, и върх жителите му; защото наистина Господ ме проводи при вас да говоря в ушите ви всички тези думи. 16. Тогаз князовете и всичките люде

рекоха на свещениците и на пророците: Този човек не трябва да се осъди на смърт, защото в името на Господа Бога нашего говори нам. 17. Тогаз станаха некои от старейшините на мястото та говориха на всичкото събрание на людете и рекоха: 18. Михей Моресетецът пророчествуваше в дните на Езекия Юдиния цар, и говори на всичките Юдини люде и рече: Така говори Господ Саваот: Сион ще се изоре като нива, и Ерусалим ще бъде грамади от развалини, и горала на дома като високи места на дъбрава. 19. Умъртвиха ли го Езекия Юдинът цар и всичкий Юда? Не убоя ли се от Господа, и умилостиви лицето Господне и Господ се разкая за злото което говори против тях? Ние прочее причинили би голямо зло на душите си. 20. А още имаше човек който пророчествуваше в име Господне, Урия Семаиевий син от Кириатиарим, и пророчествува против този град и против тази земя според всичките думи на Иеремия. 21. И когато чу цар Иоаким, и всичките му силни, и всичките князове думите му, царят искаше да го умъртви; а Урия, като чу, уплаши се и побегна та отиде в Египет. 22. И проводи цар Иоаким мъже в Египет, Елнатана Ехоборовия син, и мъже с него в Египет, 23. та изведоха Урия из Египет, и го доведоха при цар Иоакима; и порази го с нож, и хвърли трупа му в гробищата на простия народ. 24. Но ръката на Ахикама Сафановия син бе с Иеремия за да го не предадат в ръката на людете та да го убият.

ГЛАВА 27.

1. В началото на царуването на Иоакима Иосииния син, Юдиния цар, биде това слово към Иеремия от Господа и рече: - 2. Така ми говори Господ: Направи си узи и хомоти, и тури ги на врата си, 3. и проводи ги на Едомския цар, и на Моавския цар, и на царя на Амоновите синове, и на Тирския цар, и на Сидонския цар чрез ръката на онези посланници които дохождат в Ерусалим при Седекия Юдиния цар; 4.

и дай им заповед за господарите им и кажи: Така говори Господ Саваот, Бог Израилев: Така ще кажете на господарите си: 5. Аз направих земята, человека, и животните що са по лицето на земята, чрез голямата си сила и чрез простряната си мишца; и дадох я на когото благоволих. 6. И сега аз дадох всички тези места в ръката на Навуходоносора Вавилонския цар, раба си: тях и полските зверове дадох нему за да му слугуват. 7. И всичките народи ще работят нему, и на сина му, и на сина на сина му, доде дойде времето и на неговата земя; и много народи и велики царе ще го покорят. 8. И народ или царство което не ще да работи на тогоз Навуходоносора Вавилонския цар, и което не ще да тури врата си под хомота на Вавилонския цар, - аз ще накажа, говори Господ, онзи народ с нож, с глад, и с мор доде го изтребя чрез неговата ръка. 9. А вие не слушайте пророците си, нито чародеите си, нито съновидците си, нито прокобителите си, нито омаятелите си които ви говорят и казват: Няма да работите на Вавилонския цар; 10. защото те ви пророчествуват лъжа, за да ви отдалечат от земята ви, и да ви изпъдя, и да загинете. 11. А народът който подложи врата си под ярема на Вавилонския цар и му работи, него ще оставя да остане още в земята си, говори Господ; и ще я работи, и ще обитава в нея. 12. Говорих и на Седекия Юдиния цар по всички тези слова, и рекох: Наведете вратовете си под хомота на Вавилонския цар, и работете нему и на людете му, и ще живеете. 13. Защо да умрете, ти и людете ти, от нож, от глад, и от мор, както Господ говори против народа който не работи на Вавилонския цар? 14. За то не слушайте думите на пророците които ви говорят и казват: Няма да работите на Вавилонския цар; защото те ви пророчествуват лъжа. 15. Понеже аз не съм ги проводил, говори Господ, и те пророчествуват лъжливо в моето име, за да ви изпъдя, и да погинете, вие и пророците които ви пророчествуват. 16. Говорих и на

свещениците и на всички тези люде и казах: Така говори Господ: Не слушайте думите на пророците си които ви пророчествуват и казват: Ето, съсъдите на дома Господен ще се пренесат подир малко от Вавилон; защото те ви пророчествуват лъжа. 17. Не слушайте ги: работете на Вавилонския цар, и ще живеете. Защо този град да се запусти? 18. Ако ли са те пророци, и ако е словото Господне с тях, нека се помолят сега Господу Саваоту, та съсъдите които са останали в дома Господен, и в дома на Юдиния цар, и в Ерусалим да не отидат у Вавилон. 19. Защото така говори Господ Саваот за стълповете, и за медното море, и за подставите, и за другите съсъди които са останали в този град, 20. които Навуходоносор Вавилонският цар не взе когато заведе в плен Иехония Иоакимовия син, Юдиния цар, от Ерусалим у Вавилон, и всичките князове Юдини и Ерусалимски, - 21. ей, така говори Господ Саваот, Бог Израилев, за съсъдите които останаха в дома Господен, и в дома на Юдиния цар, и в Ерусалим: 22. Те ще се пренесат у Вавилон, и ще бъдат там до деня в който ще ги посетя, говори Господ: тогаз ще ги донеса и ще ги поставя на това място.

ГЛАВА 28.

1. И в истото лето, в началото на царуването на Седекия Юдиния цар, в четвъртото лето, в петия месец, Анания Азоровий син, пророкът, който бе от Гаваон, говори ми в дома Господен, пред свещениците и всичките люде, и рече: 2. Така говори Господ Саваот, Бог Израилев, и казва: Съкруших хомота на Вавилонския цар. 3. В разстояние на две цели години ще върна на това място всичките съсъди на дома Господен които Навуходоносор Вавилонский цар взе от това място та ги занесе у Вавилон; 4. и на това място ще върна, говори Господ, Иехония Иоакимовия син, Юдиния цар, и всичките Юдини пленници които отидоха у Вавилон; защото ще съкруша хомота на Вавилонския

цар. 5. И говори пророк Иеремия на пророк Анания пред
свещениците, и пред всичките люде които стоеха в дома Господен; 6.
и рече пророк Иеремия: Амин: Господ да направи така! Господ да
изпълни думите ти които ти прорече, и да върне от Вавилон на това
място съсъдите на дома Господен и всичко каквото се е пленило. 7. Но
чуй сега това слово което аз говоря в ушите ти и в ушите на всичките
люде: 8. Пророците които са били преди мене и преди тебе от старо
време прорекоха и против много места и против големи царства за
бран, за зло, и за мор. 9. Пророкът който прорича за мир, - когато се
изпълни думата на пророка, тогаз ще се познае пророкът че наистина
го е проводил Господ. 10. Тогаз Анания пророкът взе хомота от врата
на пророк Иеремия та го строши. 11. И говори Анания пред всичките
люде и рече: Така говори Господ: Така ще строша хомота на
Навуходоносора Вавилонския цар от врата на всичките народи в
разстояние на две цели години. И пророк Иеремия отиде на пътя си.
12. И биде слово Господне към Иеремия когато Анания пророкът
съкруши хомота от врата на пророк Иеремия, и говори: 13. Иди та
кажи на Анания и речи: Така говори Господ: Ти строши дървените
хомоти: но вместо тях ще направиш железни хомоти. 14. Защото така
говори Господ Саваот, Бог Израилев: Железен хомот турих на врата
на всички тези народи за да работят на Навуходоносора Вавилонския
цар; и ще му работят: дадох му още и полските зверове. 15. Тогаз рече
пророк Иеремия на Анания пророка: Слушай сега, Анание. Не те е
проводил Господ; но ти правиш тези люде да се надеят на лъжа. 16. За
то така говори Господ: Ето, аз ще те отхвърля от лицето на земята:
тази година ще умреш, защото си говорил бунт против Господа. 17. И
умря пророк Анания през тази година, в седмия месец.

ГЛАВА 29.

1. И тези са думите на писмото което пророк Иеремия проводи от Ерусалим до останалите старейшини на пленниците, и до свещениците и пророците, и до всичките люде които Навуходоносор закара пленници от Ерусалим у Вавилон, 2. (като Иехония царят, и царицата, и скопците, князовете Юдини и Ерусалимски, и дърводелците, и ковачите излѕзоха от Ерусалим,) 3. чрез ръката на Еласа Сафановия син, и на Гемария Хелкиининия син, (които Седекия Юдинът цар проводи у Вавилон при Навуходоносора Вавилонския цар,) и казваше: - 4. Така говори Господ Саваот, Бог Израилев, на всички онези които се закараха пленници, които аз направих да се закарат пленници от Ерусалим у Вавилон: 5. Съградете къщи и населете се, и насадете градини та яжте плода им: 6. вземете жени и народете синове и дъщери; и вземете жени за синовете си, и дайте дъщерите си на мъже, и нека народят синове и дъщери, и умножавайте се там, и не се смалявайте; 7. и търсете мира на този град дето ви аз направих да бъдете закарани пленници, и молете се за него Господу; понеже в неговия мир ще имате вие мир. 8. Защото така говори Господ Саваот, Бог Израилев: Да ви не прелъщават пророците ви които са всред вас, и чародеите ви, и не слушайте сънищата си които вие ги правите да сънуват. 9. Защото ви пророчествуват лъжливо в мое име: аз не съм ги проводил, говори Господ. 10. Защото така говори Господ, че: Като се изпълнят седемдесет години у Вавилон ще ви посетя, и ще извърша над вас благото мое слово да ви върна на това място. 11. Защото аз познавам мислите които мисля за вас, говори Господ, мисли на мир, а не на зло, за да ви дам очакваната сетнина. 12. Тогаз ще извикате към мене, и ще отидете та ще ми се помолите; и ще ви послушам. 13. И ще ме подирите и намерите когато ме потърсите с всичкото си сърдце. 14. И ще бъда намерен от

вас, говори Господ; и ще върна плена ви, и ще ви събера от всичките
народи и от всичките места дето ви изпъдих, говори Господ; и ще ви
върна на мястото от дето ви направих да бъдете закарани пленници.
15. Понеже рекохте: Господ въздигна нам пророци у Вавилон, 16.
познайте че така говори Господ за царя който седи на Давидовия
престол, и за всичките люде които обитават в този град, братята ви
които не излезоха с вас на плен, - 17. така говори Господ Саваот: Ето,
ще проводя върх тях нож, глад, и мор, и ще ги направя както
непотребните смокви които поради лошотията си не се ядат. 18. И ще
ги изпъдя с нож, с глад, и с мор; и ще ги предам на тласкане по
всичките царства на земята, щото да са проклетия, и почудване, и
звиздание, и укор във всичките народи дето съм ги изпъдил; 19.
защото не послушаха моите думи, говори Господ, които им проводих
чрез рабите си пророците като ставах рано и провождах; и не
послушахте, говори Господ. 20. Послушайте прочее словото Господне,
всички вие пленени които проводих от Ерусалим у Вавилон. 21. Така
говори Господ Саваот, Бог Израилев, заради Ахаава Колаиевия син, и
заради Седекия Маасиевия син, които пророчествуват вам лъжи в
името ми: Ето, ще ги предам в ръката на Навуходоносора
Вавилонския цар, и ще ги порази пред очите ви. 22. И ще се вземе от
тях пример на проклетия във всичките Юдини пленници които са у
Вавилон, и ще казват: Господ да те направи като Седекия и като
Ахаава които Вавилонският цар опече в огън, 23. защото сториха
нечестие в Израил, и прелюбодействуваха с жените на ближните си, и
говореха в мое име лъжливи думи които не им съм заповядал; и аз
зная и съм свидетел, говори Господ. 24. И на Семаия Нехеламеца да
говориш и да кажеш: 25. Така говори Господ Саваот, Бог Израилев, и
казва: Понеже си проводил ти писма в свое име на всичките люде
които са в Ерусалим, и на Софония Маасиевия син, свещеника, и на

всичките свещеници, и си казал: 26. Господ те постави свещеник вместо Иодая свещеника, за да си настоятел в дома Господен над всеки човек който лудува и пророчествува, за да го туряш в тъмница и в узи, 27. сега прочее защо не си обличил Иеремия Анатотеца който ви пророчествува? 28. Понеже той за то проводи до нас у Вавилон и казва: Този плен ще е дълъг: съградете къщи и населете се, и насадете градини и яжте плода им. 29. И Софония свещеникът прочете това писмо в слушане на пророк Иеремия. 30. И биде слово Господне към Иеремия и рече: 31. Проводи на всичките пленници и кажи: Така говори Господ за Семаия Нехеламеца: Понеже Семаия ви прорече, а аз не съм го проводил, и ви направи да се надеете на лъжа, 32. за то така говори Господ: Ето, ще посетя Семаия Нехеламеца и семето му: той не ще има човек който да обитава между тези люде, нито ще види доброто което аз ще направя на людете си, говори Господ; защото говори бунт против Господа.

ГЛАВА 30.

1. Словото което биде към Иеремия от Господа и рече: 2. Така говори Господ Бог Израилев и каза: Пиши в книга всички тези думи които ти говорих; 3. защото, ето, идат дни, говори Господ, и ще върна плена на людете си Израил и Юда, говори Господ; и ще ги върна в земята която дадох на отците им, и ще я наследят. 4. И тези са думите които говори Господ за Израил и за Юда: - 5. Защото така говори Господ: чухме глас на трепет, Страх, а не мир. 6. Попитайте сега и вижте, Мъж ражда ли? Защо гледам аз всекиго мъжа Ръцете му на чреслата му като жена която ражда, И лицата на всичките прежелтели? 7. Горко! защото е голям онзи ден: Подобен нему не е бил, И е време на утеснението на Якова; Но ще се избави от него. 8. И в онзи ден, говори Господ Саваот, Ще строша хомота му от врата ти, И ще раскъсам узите ти, И чужди

няма вече да го поробощат; 9. Но ще работят на Господа Бога своего, И
на Давида царя си Когото ще им въздигна. 10. А ти, не бой се, рабе
мой Якове, говори Господ, Нито се страхувай, Израилю; Защото, ето,
ще те избавя от далечната страна, И семето ти от земята на плена им;
И Яков ще се върне, И ще се успокои и си почине, И не ще да има кой
да го устрашава. 11. Защото аз съм с тебе, говори Господ, за да те
избавя; И ако довърша всичките народи дето те разпръснах, Тебе
обаче не ща да довърша, Но ще те накажа по съдба, И не ща да те
направя съвсем невинен. 12. Защото така говори Господ:
Съкрушението ти е неизцелимо, Раната ти болезнена. 13. Няма кой да
съди съдбата ти, за обвързване: Няма за тебе лекове целителни. 14.
Всичките любовници те забравиха: Не те търсят; Защото те нараних с
неприятелска рана, С наказание от един жесток, За множеството на
твоите беззакония: Греховете ти се умножиха. 15. Защо викаш за
съкрушението си? Болката ти е неизцелима За множеството на
твоите беззакония: Греховете ти се умножиха; За то ти направих това.
16. За то всички които те пояждат ще се поядат; И всичките ти
противници, всички купно, ще отидат в плен; И които те разграбят
ще станат разграбване; И всички които те обират, ще ги дам в обир.
17. Защото ще възстановя здраве в тебе, И ще те изцеля от раните ти,
говори Господ; Защото те те нарекоха Отхвърлен, и казаха: Той е
Сион: няма кой да го търси. 18. Така говори Господ: Ето, аз ще върна
от плена Якововите шатри, И ще ущедря селенията му; И градът ще
се съгради на развалините си, И храмът ще се възстанови според чина
си. 19. И от тях ще да изхожда благодарение И глас на онези които се
веселят; И ще ги умножа, и няма да се умалят; И ще ги прославя, и не
ще се унижат. 20. И чадата им ще бъдат както по-напред, И
събранието им ще се утвърди пред мене, И ще накажа всичките които
ги угнетяват. 21. И големецът им ще бъде от тях, И властителят им ще

излезе из сред тях; И ще го направя да се приближава, И ще се приближава при мене; Защото кой е този що полага сърдцето си Да се приближи при мене? говори Господ. 22. И ще ми бъдете люде, И аз ще ви бъда Бог. 23. Ето, вихрушка от Господа излезе с ярост, Вихрушка която помита: Ще се устреми върху главата на нечестивите. 24. Пламенният гнев Господен няма да се върне доде не извърши. И доде не изпълни съветите на сърдцето си: В последните дни ще разумеете вие това.

ГЛАВА 31.

1. В истото време, говори Господ, Ще бъда Бог на всичките Израилеви родове, И те ще ми бъдат люде. 2. Така говори Господ: Людете които останаха от ножа Намериха благодат в пустинята: Израил отиде да намери почивка. 3. Господ ми се яви отдавна и рече: Ей, възлюбих те с вечна любов; За то те привлякох с милост. 4. Пак ще те съградя, И ще се съградиш, дево Израилева: Ще се украсиш пак с тъпаните си, И ще излазяш с ликовете на онез които се веселят. 5. Ще насадиш пак лозя на Самарийските гори: Насадителите ще насадят, и ще ядат плода. 6. Защото ще дойде ден В който стражите върху гората Ефрем ще викат: Станете и да възлезем в Сион При Господа Бога нашего. 7. Защото така говори Господ: Пейте с радост за Якова, И възкликнете за главата на народите: Прогласете, похвалете, и речете: Спаси, Господи, людете си, остатъка на Израиля. 8. Ето, аз ще ги доведа от земята на север, И ще ги събера от краищата на земята, И с тях сляп, и хром, Непраздна, и раждаща купно: Голямо събрание ще се върне тук. 9. С плач ще дойдат, И с моления ще ги доведа: Ще ги водя край водни реки през прав път В който няма да се спънат; Защото съм отец на Израиля, И Ефрем и първородний мой. 10. Слушайте, народи, словото Господне, И възвестете в далечните острови и речете: Който разпръсна Израиля,

той ще го събере, И ще го упази както пастирят стадото си. 11. Защото
Господ изкупи Якова, И го избави от ръката на по-силния му. 12. И ще
дойдат, и ще пеят върху височината на Сион, И ще се стекат към
благостите Господни, Към житото, и виното, и елея, И към рожбите на
овците и на говедата. И душата им ще бъде като градина напояваема,
И няма да изнемощеят вече. 13. Тогаз ще се зарадва девицата в лика,
И младите и старите купно; И ще обърна сетуванието им в радост, И
ще ги утеша, и ще ги развеселя подир скърбта им. 14. И ще наситя
душата на свещениците с тлъстина; И людете ми ще се наситят с
благостите ми, говори Господ. 15. Така говори Господ: Глас се чу в
Рама, Ридание и горко плакане: Рахил оплакваше чадата си, И не
рачеше да се утеши за чадата си, защото ги няма. 16. Така говори
Господ: Спри гласа си от плач И очите си от сълзи; Защото делото ти
ще се възмъзди, говори Господ, И ще се върнат от земята на
неприятеля. 17. И има надежда в сетнините ти, говори Господ, И
чадата ти ще се върнат в пределите си. 18. чух наистина Ефрема да
говори с плач: Наказал си ме, И се наказах като неучен юнец: Върни
ме, и ще се върна; Защото ти си Господ Бог мой. 19. Наистина откак
се върнах разкаях се, И откак се научих ударих се по бедрото:
Засрамих се, още и постидих се, Защото носих укора на младостта си.
20. Ефрем драг ли е мене син? Мило ли е дете? Защото колкото говоря
за него, Все още го помня; За то се смущава утробата ми за него:
Наистина ще се умилостивя за него, говори Господ. 21. Възправи си
белези, Направи си високи грамади, Тури сърдцето си в друма, В пътя
през който си ходила: Върни се, дево Израилева, Върни се към тези
твои градове. 22. До кога ще забикаляш, дъщи отстъпнице? Защото
Господ направи ново нещо на земята: Жена ще окружи мъж. 23. Така
говори Господ Саваот, Бог Израилев: За напред ще говорят тази дума
в земята на Юда И в градовете му, когато върна пленението им:

Господ да те благослови, селение на правда, горо на светиня! 24. И ще обитават в Юда и във всичките му градове купно Земледелците и тези които излизат със стадо. 25. Защото наситих разслабена душа, И напълних всяка изнемощяла душа. 26. Тогаз се събудих и разгледах; И сънят ми стана ми сладък. 27. Ето, идат дни, говори Господ, И ще насея Израилевия дом и Юдиния дом С человеческо семе и със скотско семе. 28. И както бодърствувах над тях за да изкоренявам, И да развалям, и да съсипвам, И да погубвам, и да злотворя, Така ще бодърствувам над тях За да градя и да насаждам, говори Господ. 29. В онези дни не ще да говорят вече: Отците ядоха кисъл, И зъбите на чадата оскоминяха; 30. Но всеки ще умира за беззаконието си: Всеки человек който изяде кисъла, Неговите зъби ще оскоминеят. 31. Ето, идат дни, говори Господ, И ще направя с дома Израилев и с дома Юдин Завет нов: 32. Не според завета който направих с отците им В който ден ги хванах за ръката За да ги изведа из Египетската земя; Защото те престъпиха завета ми, И аз се отвърнах от тях, говори Господ; 33. Но този ще бъде заветът Който ще направя с дома Израилев След онези дни, говори Господ: Ще положа закона си във вътрешностите им, И ще го напиша в сърдцата им; И ще бъда аз техен Бог, И те ще бъдат мои люде; 34. И няма вече да учат Всеки ближния си и всеки брата си И да казват: Познайте Господа; Защото всички ще ме познават, От малкия им до големия им, говори Господ; Защото ще простя беззаконието им, И греха им не ще помня вече. 35. Така говори Господ Който дава слънцето за виделина на деня, И наредбите на луната и на звездите за виделина на нощта, Който запретява на морето когато вълните му шумят; Господ на Силите е името му: 36. Ако изчезнат тези наредби от пред мене, говори Господ, Тогаз Израилевото семе ще престане От да е народ пред мене във всичките дни. 37. Така говори Господ: Ако може небето горе да се

измери, И основанията на земята долу да се изследят, Тогаз и аз ще отхвърля всичкото Израилево семе За все що са сторили, говори Господ. 38. Ето, идат дни, говори Господ, И градът ще се съгради Господу От стълпа Ананеил до портата на ъгъла. 39. И врът на размерване ще излезе още Срещу него до хълма Гарив, И ще обходи до Гоат. 40. И всичката долина на труповете и на пепела, И всичките полета до потока Кедрон, До ъгъла на портата на конете към изток, Ще бъдат свети Господу: Няма вече да се изкорени Нито да се съсипе във век.

ГЛАВА 32.

1. Словото което биде към Иеремия от Господа в десетото лето на Седекия Юдиния цар, което бе осемнадесетото лето на Навуходоносора. 2. И тогаз воинството на Вавилонския цар обсаждаше Ерусалим; а пророк Иеремия бе затворен в двора на тъмницата която бе в дома на Юдиния цар. 3. Защото Седекия Юдинът цар беше го затворил, и казваше: Защо ти пророчествуваш и казваш: Така говори Господ: Ето, аз ще предам този град в ръката на Вавилонския цар, и ще го обладае; 4. и Седекия Юдинът цар няма да избегне из ръката на Халдейците, но непременно ще бъде предаден в ръката на Вавилонския цар, и ще говори с него уста с уста, и очите му ще видят неговите очи; 5. и ще заведе Седекия у Вавилон, и там ще бъде той доде го посетя, говори Господ: ако ратувате против Халдейците, няма да успеете? 6. И рече Иеремия: Биде слово Господне към мене и каза: 7. Ето, Анамеил, синът на Селума стрика ти, ще дойде при тебе и ще рече: Купи за себе си нивата ми която е в Анатот, защото тебе принадлежи правото на ближен сродник да я изкупиш. 8. И дойде при мене Анамеил, синът на стрика ми, в двора на тъмницата, според словото Господне, та ми рече: Купи, моля, нивата

ми която е в Анатот у Вениаминовата земя; защото на тебе
принадлежи правото на наследието, и на тебе изкупуването: купи я за
себе си. Тогаз познах че словото Господне бе това. 9. И купих от
Анамеила, стриковия си син, нивата която е в Анатот, и претеглих му
среброто, седемнадесет сикли сребро. 10. И писах записа, и ударих
печат, и турих свидетели, и претеглих среброто във весите. 11. И взех
записа на купуването, запечатания според закона и обичая, и
отворения, 12. и дадох записа на купуването на Варуха сина на Нирия,
Маасиевия син, пред Анамеила, стриковия ми син, и пред
свидетелите които подписаха записа на купуването, пред всичките
Юдеи които седяха в двора на тъмницата. 13. И заповядах на Варуха
пред тях и казах: 14. Така говори Господ Саваот, Бог Израилев: Вземи
тези записи, този запис на купуването запечатания, и този отворения
запис, и тури ги в пръстен съсъд за да стоят много дни. 15. Защото
така говори Господ Саваот, Бог Израилев: Къщи, и ниви, и лозя ще се
добият пак в таз земя. 16. А като дадох записа на купуването на
Варуха сина Нириева, помолих се Господу и рекох: 17. О Господи
Иеова! ето, ти си направил небето и земята с голямата си сила и с
простряната си мишца: няма нищо мъчно за тебе. 18. Ти правиш
милост до тисящи родове, и въздаваш беззаконието на отците в
пазухата на чадата им след тях. Бог великий, крепкий, Господ на
Силите е името му, 19. велик в съвет и силен в дела; защото очите ти
са отворени върху всичките пътища на человеческите синове, за да
дадеш всекиму според пътищата му и според плода на делата му: 20.
ти който си направил знамения и чудеса в Египетската земя, познати
дори до този ден, и в Израил, и в человеците; и направил си име като
днес; 21. и извел си людете си Израил из Египетската земя със
знамения, и чудеса, и с крепка ръка, и с простряна мишца, и с голям
ужас; 22. и дал си им тази земя която си се заклел на отците им да

дадеш тям, земя дето тече мляко и мед; 23. и влязоха и наследиха я; но не послушаха гласа ти, нито ходиха в закона ти: не направиха нищо от всичко що им си заповядал да правят; за то си докарал върх тях всичко това зло. 24. Ето, окопите стигнаха до града за да го обладаят; и градът се даде в ръката на Халдейците, които ратуват против него с нож, и глад, и мор; и както си говорил, стана; и, ето, видиш. 25. И ти ми рече, Господи Боже: Купи си нивата със сребро, и тури свидетели; а градът се даде в ръката на Халдейците. 26. И биде слово Господне към Иеремия и рече: 27. Ето, аз съм Господ Бог на всека плът: има ли нещо мъчно за мене? 28. За то така говори Господ: Ето, ще предам този град в ръката на Халдейците, и в ръката на Навуходоносора Вавилонския цар, и ще го обладае. 29. И Халдейците които ратуват против този град ще дойдат, и ще турят огън в този град, и ще го изгорят, и къщите на които върх покривите кадяха Ваалу и правеха възлияния на други богове за да ме разгневят. 30. Защото Израилевите синове и Юдините синове само зло правеха пред мене от младостта си; защото Израилевите синове друго не правеха освен да ме разгневяват с делата на ръцете си, говори Господ. 31. Защото този град стана за мене раздражение на гнева ми и на яростта ми от който ден го съградиха дори до този ден, за да го отхвърля от лицето си 32. поради всичкото зло на Израилевите синове и на Юдините синове което направиха да ме раздражават, те, царете им, князовете им, свещениците им, и пророците им, и Юдините мъже, и Ерусалимските жители. 33. И обърнаха гърб към мене, а не лице; и ги учех, като ставах рано и поучавах, но не послушаха да вземат поучение; 34. но туриха мерзостите си в дома върху който се нарече името ми, за да го осквернят; 35. и съградиха високите места Ваалу които са в дола на Еномовия син, за да преведат синовете си и дъщерите си през огъня на Молоха, - което не им заповядах, нито възлезе на сърдцето ми да

сторят тази мерзост та да направят Юда да съгрешава. 36. И сега за то така говори Господ, Бог Израилев, за този град за който вие говорите: Ще се предаде в ръката на Вавилонския цар с нож, и с глад, и с мор: 37. Ето, ще ги събера от всичките места дето бях ги изпъдил в гнева си, и в яростта си, и в голямото си негодуване; и ще ги върна на това място, и ще ги населя в утвърждение; 38. и ще ми бъдат люде, и аз ще им бъда Бог; 39. и ще им дам едно сърдце и един път, за да ми се боят във всичките дни, за тяхно добро и за онова на чадата им подир тях; 40. и ще направя завет вечен с тях че няма да се върна от вслед тях, но ще им правя добро, и ще туря страха си в сърдцата им за да не отстъпят от мене; 41. и ще се радвам за тях да им правя добро, и ще ги насадя в тази земи с истина, с всичкото си сърдце, и с всичката си душа. 42. Защото така говори Господ: Както докарах върх тези люде всичко това голямо зло, така ще докарам върх тях всичкото добро което аз говорих за тях. 43. И ще се добият ниви в таз земя за която вие казвате: Пуста е, без человек или скот: предаде се в ръката на Халдейците. 44. Ще купуват ниви със сребро, и ще подписвят записи и запечатват, и ще представят свидетели, у Вениаминовата земя, и в Ерусалимските околности, и в Юдините градове, и в планинските градове, и в полянските градове, и в южните градове; защото ще ги върна от пленението им, говори Господ.

ГЛАВА 33.

1. И биде слово Господне към Иеремия втори път като бе той още затворен в двора на тъмницата, и рече: - 2. Така говори Господ който съгради този град, Господ който го създаде за да го утвърди: Иеова е името му: 3. Въззови към мене, и ще ти отговоря, И ще ти покажа големи и тайни неща Които не знаеш. 4. Защото така говори Господ Бог Израилев За домовете на този град, И за домовете на Юдините

царе, Които ще се съборят от окопи и от нож, 5. За онези които идат да ратуват против Халдейците, И да напълнят тези домове с труповете на човеците Които аз ще поразя в гнева си и в яростта си, И за всичките техни злини Аз скрих лицето си от този град: 6. Ето, аз ще донеса в него здраве и изцеление, и ще ги изцеля, И ще им открия изобилие на мир и на истина. 7. И ще върна пленниците Юдини И пленниците Израилеви, И ще ги съградя както по-напред; 8. И ще ги очистя от всичкото им беззаконие С което ми съгрешиха; И ще простя всичките им беззакония С които ми съгрешиха, И с които отстъпиха от мене. 9. И този град ще ми бъде име за веселие, Хвала и слава пред всичките народи на земята Които ще чуят всичкото добро което им аз правя, И ще се убоят и ще се разтреперят за всичкото добро И за всичкия мир който ще му направя. 10. Така говори Господ: Пак ще се чуе в това място За което вие казвате: Пусто е, без човек и без скот, - В Юдините градове и в Ерусалимските улици Които са пусти, без човек, И без жител, и без скот, 11. Глас на радост и глас на веселие, Глас на младоженец и глас на невеста, Глас на онези които ще казват: Хвалете Господа на Силите, Защото е благ Господ, Защото милостта му е във век, - И на онез които ще приносят благодарствени приношения в дома Господен; Защото ще върна пленниците на тази земя Както са били по-напред, говори Господ. 12. Така говори Господ Саваот: Пак на това място което е пусто, Без човек и без скот, И във всичките му градове Ще има пастирски жилища За да успокояват стадата. 13. В планинските градове, и в полянските градове, И в южните градове, и у Вениаминовата земя, И в околностите на Ерусалим, и в Юдините градове Ще заминат пак стадата Под ръката на онези които ги броят, говори Господ. 14. Ето, идат дни, говори Господ, И ще извърша онова добро слово което говорих За Израилевия дом и за Юдиния дом. 15. В онез дни и в онова време Ще

направя да прозябне Давиду отрасъл на правда; И ще извърши съдба
и правда на земята. 16. В онези дни Юда ще бъде спасен, И Ерусалим
ще живее безопасно; И това е името с което ще се нарича: ГОСПОД
ПРАВДА НАША. 17. Защото така говори Господ: Няма да оскудее от
Давида человек Който да седи на престола на Израилевия дом; 18.
Нито от Левитите, свещениците, ще оскудее пред мене человек Който
да приноси всезъжения, и да гори хлебни приношения, И да прави
жъртви във всичките дни. 19. И биде слово Господне към Иеремия и
рече: 20. Така говори Господ: Ако е възможно да разрушите завета ми
за деня И завета ми за нощта, Щото да не става вече ден и нощ във
времето си, 21. Тогаз ще може да се разруши и заветът ми с Давида,
моя раб, Щото да няма син да царува на престола му, И с Левитите,
свещениците, служителите ми. 22. Както небесното воинство не може
да се изброи, Нито пясъкът морски да се измери, Така ще умножавам
семето на Давида, моя раб, И Левитите, служителите ми. 23. И биде
слово Господне към Иеремия и рече: 24. Не си ли видял що говорят
тези люде и казват: Двете домородия които Господ избра, Ето,
отхвърли ги? Така презират те людете ми Щото не се вменяват вече за
народ пред тях. 25. Така говори Господ: Ако не съм направил завета си
за деня и нощта, И ако не съм наредил законите на небето и на
земята, 26. То ще отхвърля семето на Якова и на Давида раба си така
Щото да не взема от семето му управители Върху семето на Авраама,
на Исаака, и на Якова; Защото ще върна пленниците им, и ще ги
помилвам.

ГЛАВА 34.

1. Словото което биде към Иеремия от Господа когато Навуходоносор
Вавилонският цар, и всичката му сила, и всичките царства на земята
които бяха под властта на ръката му, и всичките люде ратуваха

против Ерусалим и против всичките му градове, и рече: - 2. Така говори Господ Бог Израилев: Иди та говори на Седекия Юдиния цар и кажи му: Така говори Господ: Ето, ще предам този град в ръката на Вавилонския цар, и ще го изгори с огън. 3. И ти няма да избегнеш из ръката му, но непременно ще бъдеш хванат и предаден в ръката му; и очите ти ще видят очите на Вавилонския цар, и устата му ще говорят с устата ти, и ще влезеш у Вавилон. 4. Слушай обаче словото Господне, Седекийо царю Юдин: така говори Господ за тебе: Няма да умреш от нож: 5. мирно ще умреш; и според горенията които правеха за отците ти, предишните царе които бяха преди тебе, така ще ти направят горения; и ще те оплачат и рекат: Уви! господарю! защото аз говорих това слово, казва Господ. 6. И говори пророк Иеремия на Седекия Юдиния цар всички тези слова в Ерусалим. 7. А воинството на Вавилонския цар ратуваше против Ерусалим, и против всичките останали Юдини градове, против Лахис, и Азика; защото от Юдините градове те бяха останали, градове утвърдени. 8. Словото което биде към Иеремия от Господа като направи цар Седекия завет с всичките люде които бяха в Ерусалим за да си прогласят свобода, 9. щото да пусне всеки раба си и всеки рабинята си, Евреин или Еврейкя, свободни, за да не държи никой брата си Юдеин раб; 10. и послушаха всичките князове и всичките люде които влязоха в завета да пусне всеки раба си и всеки рабинята си свободни, щото да нямат вече тях за раби: послушаха, и пуснаха ги; 11. но след това пометнаха се и направиха да се върнат рабите и рабините които пуснаха свободни, и подчиниха ги да са раби и рабини, - 12. и биде слово Господне към Иеремия от Господа и рече: 13. Така говори Господ Бог Израилев: Аз направих завет с отците ви в който ден ги изведох из Египетската земя, из дома на робството, и рекох: 14. В свършъка на седем години пуснете всеки брата си Евреина който ти се е продал и слугувал ти е

шест години, - тогаз ще го пуснеш свободен от тебе; но отците ви не ме послушаха нито приклониха ухото си. 15. И вие сега бяхте се обърнали и направили правото пред мене като прогласихте всеки освобождение на ближния си, и направили бяхте завет пред мене в дома върху който се призовава името ми; 16. но пометнахте се, и осквернихте името ми, и направихте всеки раба си и всеки рабинята си които бяхте пуснали свободни по волята им да се върнат, и подчинихте ги да ви са раби и рабини. 17. За то така говори Господ: Вие не ме послушахте да прогласите свобода всеки на брата си и всеки на ближния си: ето, говори Господ, аз прогласявам против вас свобода на ножа, на мора, и на глада; и ще ви предам в тласкане по всичките царства на земята. 18. И ще предам человеците които са престъпили завета ми, които не извършиха словата на завета що направиха пред мене когато разсякоха телето надве и минаха между частите му, 19. Юдините князове и Ерусалимските князове, скопците и свещениците, и всичките люде на таз земя които минаха между разделените части на телето; 20. и ще ги предам в ръката на неприятелите им, и в ръката на онези които искат душата им; а труповете им ще бъдат за храна на небесните птици и на земните зверове. 21. И Седекия Юдиния цар и князовете му ще предам в ръката на неприятелите им, и в ръката на онези които искат душата им, и в ръката на воинството на Вавилонския цар които се оттеглиха от вас. 22. Ето, ще заповядам, говори Господ, и ще ги върна в този град, и ще ратуват против него, и ще го обладаят, и ще го изгорят с огън; и ще направя Юдините градове запустение, да няма кой да живее в тях.

ГЛАВА 35.

1. Словото което биде към Иеремия от Господа в дните на Иоакима
Иосииния син, Юдиния цар, и рече: 2. Иди в дома на Рихавовците та
им говори, и доведи ги в дома Господен, в една от стаите, и напой ги с
вино. 3. Тогаз взех Яазания син на Иеремия, сина Хавасиниева, и
братята му, и всичките му синове, и всичкия дом на Рихавовците, 4. та
ги доведох в дома Господен, в стаята на синовете на Анана сина на
Игдалия, Божия человек, която беше при стаята на князовете, над
стаята на Маасия Селумовия син, стража на вратата; 5. и турих пред
синовете на дома на Рихавовците съсъди пълни с вино, и чаши, и
рекох им: Пийте вино. 6. А те рекоха: Не щем да пием вино; защото
Ионадав Рихавовият син, отец ни, заповяда ни и рече: Да не пиете
вино, вие и синовете ви, до века; 7. нито къща да съградите, нито семе
да насеете, нито лозя да насадите, нито да имате; но в шатри да
обитавате през всичките си дни, за да живеете много дни в земята в
която сте пришелци. 8. И послушахме гласа на Ионадава Рихавовия
син, нашия отец, във всичко що ни заповеда, да не пием вино през
всичките си дни, ние, жените ни, синовете ни, и дъщерите ни, 9. нито
да съградим къщи за да обитаваме; и нямахме лозе, или нива, или
семе, 10. но живяхме в шатри; и послушахме и сторихме по всичко що
ни заповяда Ионадав наший отец. 11. Но когато Навуходоносор
Вавилонский цар възлезе на туй място, рекохме: Елате да влезем в
Ерусалим поради Халдейското воинство и поради Сирийското
воинство; за то живеем в Ерусалим. 12. И биде слово Господне към
Иеремия и рече: 13. Така говори Господ Саваот, Бог Израилев: Иди та
речи на Юдините человеци и на Ерусалимските жители: Не ще ли
вземете поучение да слушате словата ми? говори Господ. 14. Думите
на Ионадава Рихавовия син, който заповеда на синовете си да не пият
вино, извършиха се; и до този ден не пият, защото слушат заповедта

на отца си; а аз ви говорих, като ставах рано и говорех, но не ме послушахте. 15. И проводих при вас всичките си раби пророците, като ставах рано и проваждах, и казвах: Върнете се всеки от лукавия си път, и поправете деянията си, и не ходете вслед други богове за да им служите, и ще се населите в земята която дадох на вас и на отците ви; но не приклонихте ухото си, и не ме послушахте. 16. Понеже синовете на Ионадава сина Рихавов извършиха заповедта на отца си която им заповяда, а тези люде не послушаха мене, 17. за то така говори Господ, Бог на Силите, Бог Израилев: Ето, ще докарам върх Юда и върх всичките Ерусалимски жители всичкото зло което говорих против тях; защото говорих на тях, и не чуха, и виках към тях, и не отговориха. 18. И рече Иеремия на дома на Рихавовците: Така говори Господ на Силите, Бог Израилев: Понеже послушахте заповедта на Ионадава отца си, и упазихте всичките му заповеди, и направихте по всичко що ви заповяда, 19. за то така говори Господ на Силите, Бог Израилев: От Ионадава Рихавовия син не ще оскудее человек който да предстои пред мене във всичките дни.

ГЛАВА 36.

1. И в четвъртото лето на Иоакима Иосииния син, Юдиния цар, биде това слово към Иеремия от Господа и рече: - 2. Вземи си един свитък книга та пиши в него всичките думи които ти говорих против Израиля, и против Юда, и против всичките народи от който ден ти говорих, от дните на Иосия дори до този ден; 3. негли чуе Юдинът дом всичкото зло което аз мисля да направя на тях, щото да се върнат всеки от лукавия си път, и да простя беззаконието им и греха им. 4. И повика Иеремия Варуха Нириевия син; и Варух писа от устата на Иеремия всичките слова Господни които говори нему в свитък на книга. 5. И заповяда Иеремия на Варуха и рече: Аз съм затворен: не

мога да вляза в дома Господен; 6. за то влез ти та прочети в свитъка който написа ти от устата ми словата Господни в ушите на людете, в дома Господен, в ден на пост; и ще ги прочетеш още в ушите на всичкия Юда които дохождат от градовете си; 7. негли молбата им стигне пред Господа, и се върнат всеки от лукавия си път; защото голяма е яростта и гневът които изрече Господ против тези люде. 8. И направи Варух Нириевий син по всичко що му заповяда пророк Иеремия, и прочете в книгата словата Господни в дома Господен. 9. И в петото лето на Иоакима Иосииния син, Юдиния цар, в деветия месец, прогласиха пост пред Господа всичките люде в Ерусалим и всичките люде които дохождаха от Юдините градове в Ерусалим. 10. И прочете Варух в книгата Иеремиевите думи в дома Господен, в стаята на Гемария Сафановия син, писеца, в горния двор, във входа на новите врата на дома Господен, в ушите на всичките люде. 11. И чу Михей синът на Гемария, сина Сафанова, от книгата всичките слова Господни; 12. и слезе към дома на царя, в стаята на писеца, и, ето, всичките князове седяха там, - Елисама писецът, и Делаия Семаиевът син, и Елнатан Аховоровът син, и Гемария Сафановът син, и Седекия Ананиевът син, и всичките князове. 13. И възвести им Михей всичките думи които бе чул когато Варух прочиташе книгата в ушите на людете. 14. И проводиха всичките князове Юдия сина на Натания, син на Селемия Хусиния син, при Варуха, и казаха: Свитъка който си прочел ти в ушите на людете, вземи го в ръката си и ела. И взе Варух Нириевът син свитъка в ръката си та дойде при тях. 15. И рекоха му: Я седни та го прочети в ушите ни; и прочете го Варух в ушите им. 16. И като чуха всички тези спогледнаха се с ужас, и рекоха на Варуха: Непременно ще възвестим на царя всички тези думи. 17. И попитаха Варуха и рекоха: Кажи ни сега, Как писа ти всички тези думи от устата му? 18. И рече им Варух: От устата си ми каза всички

тези думи, и аз писах с мастило в книгата. 19. И рекоха князовете
Варуху: Иди, скрий се, ти и Иеремия: Никой да не знае де сте. 20. И
влязоха при царя в двора, (оставиха обаче свитъка в стаята на Елисама
писеца,) и възвестиха в ушите на царя всички тези думи. 21. И
проводи царят Юдия да вземе свитъка; и взе го от стаята на Елисама
писеца. И прочете го Юдий в ушите на царя и в ушите на всичките
князове които стоеха около царя. 22. А царят седеше в зимния дом, в
деветия месец; и пред него имаше жаровня с огън. 23. И като
прочетеше Юдия три и четири страници, режеше го с ножчето на
писец и хвърляше в огъня в жаровнята, доде се свърши всичкият
свитък в огъня на жаровнята. 24. И не се разтрепераха, нито раздраха
дрехите си, царят и всичките му раби които чуха всички тези думи.
25. Още и когато Елнатан, и Делаия, и Гемария ходатайствуваха пред
царя да не изгаря свитъка, не ги послуша. 26. И заповяда царят на
Иерамеила царевия син, и на Сераия Азрииловия син, и на Селемия
Авдииловия син да хванат Варуха писеца и пророка Иеремия, но
Господ ги скри. 27. И биде слово Господне към Иеремия след като
изгори царят свитъка и словата които писа Варух от Иеремиевите
уста, и рече: 28. Вземи си пак друг свитък та напиши в него всичките
първи слова които бяха в първия свитък който изгори Иоаким
Юдинът цар; 29. и на Иоакима Юдиния цар ще кажеш: Така говори
Господ: Ти си изгорил този свитък, и си казал: Защо си написал в
него и си рекъл: Вавилонският цар ще дойде непременно, и ще
разори тази земя, и ще направи да няма в нея человек и скот? 30. За то
така говори Господ за Иоакима Юдиния цар: Не ще има от него кой
да седи на престола Давидов. И трупът му ще се изхвърли, дене на
пека, а ноще на леда. 31. И ще накажа него, и семето му, и рабите му
заради беззаконието им; и ще докарам на тях, и на Ерусалимските
жители, и на Юдините человеци всичкото зло за което говорих на тях,

и не слушаха. 32. И взе Иеремия друг свитък и го даде на Варуха Нириевия син, писеца; и писа в него от устата на Иеремия всичките слова на книгата която изгори в огън Иоаким Юдинът цар; а при тях се притуриха и още много подобни слова.

ГЛАВА 37.

1. И царува цар Седекия Иосиинът син, вместо Иехония Иоакимовия син, когото Навуходоносор Вавилонский цар постави цар в Юдината земя. 2. И не послуша той, и рабите му, и людете на таз земя словата Господни които говори чрез пророк Иеремия. 3. И проводи цар Седекия Иеухала Селемиевия син и Софония Маасиевия син, свещеника, при пророк Иеремия и рече: Помоли се, моля, за нас на Господа Бога нашего. 4. А Иеремия още влизаше и излизаше между людете; и не бяха го турили в тъмница. 5. И излезе воинството на Фараона из Египет; и когато Халдейците които обсаждаха Ерусалим чуха слуха им, оттеглиха се от Ерусалим. 6. И биде слово Господне към пророк Иеремия и рече: 7. Така говори Господ Бог Израилев: Така ще кажете на Юдиния цар който ви проводи при мене за да ме попитате: Ето, воинството на Фараона което излезе на помощ вам ще се върне в земята си Египет, 8. и Халдейците ще се върнат, и ще ратуват против този град, и ще го обладаят, и ще го изгорят с огън. 9. Така говори Господ: Не се мамете да казвате: Халдейците непременно ще се оттеглят от нас; понеже няма да се оттеглят. 10. Защото и ако поразите всичкото воинство на Халдейците което ратува против вас, и останат от тях някои ранени, те ще станат всеки от шатъра си та ще изгорят този град с огън. 11. И когато войската на Халдейците отиде от Ерусалим поради страха на Фараоновата войска, 12. тогаз излезе Иеремия из Ерусалим да отиде във Вениаминовата земя, да вземе от там дела си между людете. 13. И когато той бе при Вениаминовата

порта, там беше началникът на стражата, на когото името бе Ирия, син на Селемия Ананиевия син; и хвана пророка Иеремия и рече: Ти бягаш при Халдейците. 14. И рече Иеремия: Лъжа е: аз не бягам при Халдейците. Но го не послуша; и хвана Ирия Иеремия та го заведе при князовете. 15. И разгневиха се князовете на Иеремия, и го биха, и турихa го в дома на узниците, в дома на Ионатана писеца; защото него бяха направили тъмница. 16. И когато Иеремия влезе в подземната тъмница и в избите, и седе Иеремия там много дни, 17. тогаз проводи Седекия царят та го взе; и го попита царят скришно в дома си и рече: Има ли слово от Господа? А Иеремия рече: Има; и каза: В ръката на Вавилонския цар ще бъдеш предаден. 18. И рече Иеремия на цар Седекия: Що съм съгрешил на тебе, или на рабите ти, или на тези люде, та ме турихте в тъмницата? 19. И де са вашите пророци които ви прорекоха и казаха: Вавилонският цар няма да дойде върх вас и върх тази земя? 20. За то слушай сега, моля, господарю мой царю: да бъде приета, моля, молбата ми пред тебе; и не ме връщай в дома на Ионатана писеца за да не умра там. 21. Тогаз заповяда цар Седекия, и турихa Иеремия под стража в двора на тъмницата, и даваха му всеки ден по един хляб от улицата на хлебарите, доде се свърши всичкий хляб на града. И седеше Иеремия в двора на тъмницата.

ГЛАВА 38.

1. И чуха Сафатия Матановът син, и Годолия Пасхоровът син, и Юхал Селемиевът син, и Пасхор Мелхиевът син думите които Иеремия говори на всичките люде и рече: 2. Така говори Господ: Който седи в този град ще умре от нож, от глад, и от мор; но който излезе при Халдейците ще остане жив, и животът му ще бъде корист за него, и ще бъде жив. 3. Така говори Господ: Този град непременно ще се

предаде в ръката на войската на Вавилонския цар, и ще го превземе. 4. И рекоха князовете на царя: Да се умъртви, молим, този човек; защото разслабя ръцете на ратниците мъже които са останали в този град, и ръцете на всичките люде, като им казва таквиз думи; защото този човек не иска доброто на тези люде, но злото. 5. И рече цар Седекия: Ето, в ръката ви е; защото царят не може нищо против вас. 6. Тогаз взеха Иеремия та го хвърлиха в ямата на Мелхия царевия син, която бе в двора на тъмницата; и снеха Иеремия с въжа; и в ямата нямаше вода, но тиня; и заглебна Иеремия в тинята. 7. И когато чу Авдемелех Етиопянинът, един от скопците който беше в дома царев, че туриха Иеремия в ямата, като седеше царят във Вениаминовата порта, 8. излезе Авдемелех из царския дом та говори на царя и рече: 9. Господарю мой царю, тези човеци сториха зло във всичко що направиха на пророк Иеремия, когото хвърлиха в ямата; и той ще умре от глад на местото дето е, защото няма вече хляб в града. 10. И заповяда царят на Авдемелеха Етиопянина и рече: Вземи от тук тридесет човеци с тебе та извади пророк Иеремия из ямата преди да умре. 11. И взе Авдемелех човеците със себе си, и влезе в царския дом под съкровищницата, и взе от там ветхи дрипи и ветхи парцали, и ги спусна с въжа в ямата при Иеремия. 12. И рече на Иеремия Авдемелех Етиопянинът: Тури сега ветхите дрипи и парцали под подмишците си, под въжата. И направи Иеремия така. 13. И изтеглиха Иеремия с въжата, и изведоха го из ямата; и остана Иеремия в двора на тъмницата. 14. И проводи цар Седекия та доведоха пророк Иеремия при него в третия вход който е в дома Господен; и рече царят на Иеремия: Ще те попитам едно нещо: не скрий от мене нищо. 15. И рече Иеремия на Седекия: Ако ти явя, няма ли непременно да ме умъртвиш? и ако те съветвам, не щеш да ме послушаш. 16. И закле се скришно цар Седекия на Иеремия и каза: Жив Господ който направи

нам тази душа, няма да те умъртвя, нито ще те дам в ръката на тези человеци които искат душата ти. 17. И рече Иеремия на Седекия: Така говори Господ Бог на Силите, Бог Израилев: Ако наистина излезеш при князовете на Вавилонския цар, тогаз ще се упази животът ти, и този град няма да се изгори с огън, и ще бъдеш жив ти и домът ти. 18. Ако ли не излезеш при князовете на Вавилонския цар, тогаз този град ще бъде предаден в ръката на Халдейците, и ще го изгорят с огън, и ти няма да избегнеш от ръката им. 19. И рече цар Седекия на Иеремия: Аз се боя от Юдеите които прибегнаха при Халдейците, да ме не предадат в ръката им и се поругаят с мене. 20. И рече Иеремия: Няма да те предадат. Послушай, моля, гласа Господен който аз ти говоря, и ще ти бъде добро, и животът ти ще се упази. 21. Ако ли не рачиш да излезеш, това е словото което Господ ми показа. 22. И, ето, всичките жени които са останали в дома на Юдиния цар ще се заведат при князовете на Вавилонския цар, и те ще говорят: Твоите приятели те подигнаха и се преукрепиха против тебе: заглебнаха нозете ти в тинята, а те се оттеглиха назад. 23. И всичките ти жени и чадата ти ще се отведат при Халдейците; и ти не ще избегнеш из ръката им, но ще бъдеш хванат от ръката на Вавилонския цар; и ще направиш да изгори този град с огън. 24. И рече Седекия на Иеремия: Никой да се не научи за тези думи, и няма да умреш. 25. И ако чуят князовете че съм говорил с тебе, и дойдат при тебе та ти рекат: Извести ни сега що говори ти с царя: не скрий от нас, и няма да те умъртвим; и какво говори царят с тебе, 26. тогаз ще им речеш: Аз предложих моленето си пред царя за да ме не върне в дома на Ионатана та да умра там. 27. И дойдоха всичките князове при Иеремия та го попитаха; и каза им според всички тези думи както заповяда царят. И те престанаха да говорят с него, защото не се разумя това нещо. 28. И остана Иеремия в

двора на тъмницата дори до деня в който се превзе Ерусалим; и там бе когато се превзе Ерусалим.

ГЛАВА 39.

1. В деветото лето на Седекия Юдиния цар, през десетия месец, дойде Навуходоносор Вавилонский цар и всичката му войска против Ерусалим, и го обсаждаха. 2. А в единадесетото лето на Седекия, през четвъртия месец, деветия ден на месеца, разби се градът. 3. И всичките князове на Вавилонския цар влязоха и седнаха в средната порта: Нергал-саресер, Самгарнево, Сарсехим началникът на скопците, Нергал-саресер началникът на мъдреците, и всичките други князове на Вавилонския цар. 4. И щом ги видя Седекия Юдинът цар и всичките ратни мъже, побегнаха и излязоха през нощта из града през пътя на царската градина, през портата която е между двете стени; и излезе през пътя на полето. 5. А войската на Халдейците погна след тях та стигнаха Седекия в полетата на Иерихон; и хванаха го та го заведоха при Навуходоносора Вавилонския цар в Ривла, в земята Емат; и изрече осъждение върх него. 6. И посече Вавилонският цар синовете на Седекия в Ривла пред него; и всичките благородни Юдини посече Вавилонският цар. 7. И избоде очите на Седекия, и върза го с окови за да го заведе у Вавилон. 8. И царския дом и домовете на людете изгориха Халдейците с огън, и съсипаха Ерусалимските стени. 9. А остатъка на людете които останаха в града, и бежанците които прибегнаха при него, и остатъка на людете що бе останал закара пленници у Вавилон Навузардан началникът на телохранителите. 10. И от людете, сиромасите които нямаха нищо, Навузардан началникът на телохранителите остави ги в Юдината земя, и даде им лозя и ниви в онова време. 11. И даде повеление Навуходоносор Вавилонският цар за Иеремия на Навузардана

началника на телохранителите, и рече: 12. Вземи го и имай грижа за него, и да не му сториш никакво зло; но каквото ти рече така да му направиш. 13. И проводи Навузардан началникът на телохранителите, и Навусазвач началникът на скопците, и Нергал-саресер началникът на мъдреците, и всичките князове на Вавилонския цар, - 14. проводиха та взеха Иеремия от двора на тъмницата, и предадоха го на Годолия сина на Ахикама, сина Сафанова, за да го заведе в дома си; и се насели между людете. 15. И биде слово Господне към Иеремия когато бе затворен в двора на тъмницата, и рече: 16. Иди та говори на Авдемелеха Етиопянина и кажи: - Така говори Господ Саваот, Бог Израилев: Ето, аз ще направя да се сбъдат моите слова върх този град За зло, а не за добро, И ще се извършат пред тебе в онзи ден; 17. Но тебе ще избавя в онзи ден, говори Господ, И не ще бъдеш предаден в ръката на человеците На които от лицето се ти боиш. 18. Тогаз непременно ще те избавя, И няма да паднеш от нож; Но животът ти ще ти бъде корист, Понеже си уповал на мене, говори Господ.

ГЛАВА 40.

1. Словото което биде към Иеремия от Господа след като Навузардан началникът на телохранителите го пусна от Рама, когато беше го взел вързан с вериги между всичките пленени от Ерусалим и Юда които се закараха пленници у Вавилон. 2. И началникът на телохранителите хвана Иеремия и му рече: Господ Бог твой говори тези злини върх това място. 3. И докара ги Господ, и направи както рече: понеже съгрешихте Господу и не послушахте гласа му, за то ви стана това нещо. 4. И сега, ето, отвързах те днес от веригите които са на ръцете ти: ако ти се вижда добро да дойдеш с мене у Вавилон, ела, и аз ще имам грижа за тебе; ако ли ти се вижда зло да дойдеш с мене у

Вавилон, остани: ето, всичкото място е пред тебе: дето ти се вижда добро и угодно да идеш, там иди. 5. Върни се, прочее, при Годолия сина на Ахикама, Сафановия син, когото Вавилонский цар постави над Юдините градове, доде не се е върнал той, и обитавай с него между людете; или иди дето ти се вижда угодно да идеш. И началникът на телохранителите даде му храна и дар и го пусна. 6. И отиде Иеремия при Годолия Ахикамовия син в Масфа, та живя с него между людете които бяха останали в земята. 7. И всичките началници на войската която бе на полето, те и мъжете им, като чуха че Вавилонският цар постави Годолия Ахикамовия син над земята, и че препоръчи нему мъже, и жени, и деца, и от сиромасите на земята, от онези които не бяха пленени у Вавилон, 8. дойдоха при Годолия в Масфа, и Исмаил Натаниевът син, и Иоанан и Ионатан Кариевите синове, и Сераия Тануметовът син, и синовете на Офи Нетофатеца, и Иезания син на едного Маахатеца, те и техните человеци. 9. И закле им се Годолия синът на Ахикама, Сафановия син, и на мъжете им, и рече: Не бойте се да сте раби на Халдейците; населете се в земята и работете на Вавилонския цар, и ще ви бъде добро. 10. А аз, ето, ще се населя в Масфа, за да предстоявам пред Халдейците които ще дойдат при нас; и вие съберете вино, и овощия, и елей, и турете ги в съсъдите си, та се населете в градовете си които държите. 11. Подобно всичките Юдеи които бяха в Моав, и онези които бяха между Амоновите синове, и които бяха в Едом, и които бяха във всичките места, когато чуха че Вавилонский цар остави остатък в Юда, и че постави над тях Годолия сина на Ахикама, Сафановия син, 12. тогаз се върнаха всичките Юдеи от всичките места дето бяха разпръснати та дойдоха в Юдината земя при Годолия в Масфа, и събраха вино и овощия твърде много. 13. А Иоанан Кариевът син, и всичките началници на войските които бяха в полето, дойдоха при Годолия в Масфа 14. та му рекоха:

Знаеш ли наистина че Ваалис царят на Амоновите синове проводи Исмаила Натаниевия син за да те убие? Но Годолия Ахикамовът син не ги повярва. 15. Тогаз Иоанан Кариевът син говори скришно на Годолия в Масфа и рече: Да ида сега и да убия Исмаила Натаниевия син; и никой няма да се научи за това. Защо да те убие, и така всичките събрани около тебе Юдеи да се разпръснат, и да загине остатъкът на Юда? 16. А Годолия Ахикамовът син рече на Иоанана Кариевия син: Недей прави това нещо; защото е лъжа това което говориш за Исмаила.

ГЛАВА 41.

1. И в седмия месец Исмаил синът на Натания, син на Елисама, от царското семе и от князовете на царя, и десет мъже с него дойдоха при Годолия Ахикамовия син в Масфа; и ядоха там наедно хляб в Масфа. 2. И станаха Исмаил Натаниевът син и десетте мъже които бяха с него та поразиха с меч Годолия сина на Ахикама, Сафановия син, когото Вавилонский цар бе поставил над земята, и умъртвиха го. 3. И всичките Юдеи които бяха с него, с Годолия, в Масфа, и Халдейците които се намираха там, мъже ратници, порази Исмаил. 4. И на втория ден след като уби той Годолия, и никой не беше се научил за това, 5. тогаз едни от Сихем, от Сило, и от Самария, осемдесет мъже, с обръснати бради и раздрани дрехи, и с нарязвания по телото, идеха с приношения и ливан в ръката си за да принесат в дома Господен. 6. И излезе Исмаил Натаниевът син да ги посрещне из Масфа, и плачеше като вървеше; и когато ги срещна рече им: Влезте при Годолия Ахикамовия син. 7. И когато дойдоха всред града, Исмаил Натаниевът син ги закла, и хвърли ги всред рова, той и мъжете които бяха с него. 8. Намериха се обаче между тях десет мъже които рекоха на Исмаила: Недей ни убива; защото имаме скривалища

в полето, жито, и ечимик, и елей, и мед. Така се удържа, и не ги умъртви между братята им. 9. И ровът в който Исмаил хвърли всичките трупове на мъжете които порази заради Годолия беше онзи който цар Аса бе направил от страх на Вааса Израилевия цар: него Исмаил Натаниевът син напълни с умъртвените. 10. И заплени Исмаил всичкия остатък на людете които бяха в Масфа, дъщерите на царя, и всичките оставени в Масфа люде, които Навузардан началникът на телохранителите беше препоръчил на Годолия Ахикамовия син; и заплени ги Исмаил Натаниевът син, и тръгна да замине при Амоновите синове. 11. И когато чу Иоанан Кариевът син и всичките началници на войските които бяха с него всичкото зло което направи Исмаил Натаниевът син, 12. взеха всичките мъже та отидоха да се бият с Исмаила Натаниевия син; и го намериха при многото води които са в Гаваон. 13. И когато всичките люде които бяха с Исмаила видеха Иоанана Кариевия син и всичките началници на войските които бяха с него, зарадваха се. 14. И обърнаха се всичките люде които Исмаил бе запленил от Масфа, и отидоха с Иоанана Кариевия син. 15. А Исмаил Натаниевът син избегна от Иоанана с осем мъже, и отиде при Амоновите синове. 16. И Иоанан Кариевът син и всичките началници на войските които бяха с него взеха от Масфа всичкия остатък на людете които върнаха от Исмаила Натаниевия син след като бе поразил той Годолия Ахикамовия син, юнаците ратни мъже, и жените, и децата, и скопците които върна от Гаваон, 17. и отидоха та се заседяха в гостилницата на Хамаам, която е при Витлеем, за да отидат да влязат в Египет 18. от лицето на Халдейците; защото се уплашиха от тях, понеже Исмаил Натаниевът син порази Годолия, Ахикамовия син, когото Вавилонският цар бе поставил над тази земя.

ГЛАВА 42.

1. И пристъпиха всичките началници на войските, и Иоанан Кариевът
син, и Иезания Осаиевът син, и всичките люде, от малък до голям, 2.
та рекоха на пророк Иеремия: Да бъде приятна, молим, молбата ни
пред тебе, и помоли се за нас на Господа Бога твоего, за всичкия този
остатък, (защото останахме малцина от мнозина, както очите ти ни
видят,) 3. за да ни обяви Господ Бог твой пътя по който трябва да
пойдем, и делото което требва да правим. 4. И рече им пророк
Иеремия: чух: ето, ще се помоля на Господа Бога вашего според
думите ви; и каквото слово Господ отговори за вас ще известя: не ща
да скрия нищо от вас. 5. И те рекоха на Иеремия: Господ да е истинен
и верен свидетел между нас че наистина ще направим по всичките
думи с които Господ Бог твой те проводи до нас. 6. Или добро или
зло, ще послушаме гласа на Господа Бога нашего при когото те ние
провождаме, за да стане нам добро когато послушаме гласа на
Господа Бога нашего. 7. И подир десет дни биде слово Господне към
Иеремия. 8. И повикна Иоанана Кариевия син, и всичките началници
на войските които бяха с него, и всичките люде, от малък до голям, 9.
та им рече: Така говори Господ Бог Израилев при когото ме
проводихте за да туря моленето ви пред него: - 10. Ако следвате да
обитавате в тази земя, Тогаз ще ви съзидя, и няма да ви разоря, И ще
ви насадя, и няма да ви изкореня: Защото се разкаях за злото което ви
направих. 11. Не бойте се от Вавилонския цар От когото се боите: Не
бойте се от него, говори Господ; Защото аз съм с вас за да ви спася И
да ви избавя от ръката му. 12. И ще дам вам милеене, За да ви пожали
И да ви върне в земята ви. 13. Но ако говорите вие: Не щем да живеем
в тази земя, И не слушате гласа на Господа Бога вашего, 14. И речете:
Не; но ще идем в Египетската земя Дето няма да видим бран, И глас
тръбен няма да чуем, И за хляб няма да огладнеем, И там ще се

населим, 15. За то слушайте сега словото Господне вие, остатъче
Юдин: Така говори Господ Саваот, Бог Израилев: Ако вие утвърдите
непременно лицето си да идете в Египет, И отидете да
пришелствувате там, 16. Тогаз ножът от който се боите вие Ще ви
стигне там в Египетската земя, И гладът от който треперите вие Ще
залепне на вас там в Египет; И там ще умрете. 17. И всичките мъже
Които са утвърдили лицето си да отидат в Египет За да бъдат там
пришелци Ще умрат от нож, от глад, и от мор; И ни един от тях няма
да остане или да избегне от злото Което аз ще нанеса на тях. 18.
Защото така говори Господ Саваот, Бог Израилев: Както яростта ми и
гневът ми се изляха Върх Ерусалимските жители, Така гневът ми ще
се излее върх вас Когато влезете в Египет; И ще бъдете за клетва, и за
ужас, И за проклетия, и за укор, И няма да видите вече това място. 19.
Господ рече за вас, остатъче Юдин: Не отивайте в Египет: познайте
добре че днес засвидетелствувам на вас. 20. Защото вие направихте
измама на душите си когато ме проводихте при Господа Бога вашего
и казахте: Помоли се за нас на Господа Бога нашего; и по всичко що
рече Господ Бог наш, така ни извести, и ще сторим. 21. И ви известих
днес; и не послушахте гласа на Господа Бога вашего, нито във всичко
за което ме проводи при вас. 22. Сега прочее знайте известно че ще
умрете от нож, от глад, и от мор на мястото дето желаете да отидете
за да бъдете там пришелци.

ГЛАВА 43.

1. И когато свърши Иеремия да говори на всичките люде всичките
слова на Господа техния Бог, за които Господ техния Бог го проводи
при тях, - всички тези думи, 2. тогаз говори Азария Осаиевът син, и
Иоанан Кариевът син, и всичките горделиви мъже, и рекоха на
Иеремия: Лъжливо говориш ти: Господ Бог наш не те проводи да

речеш: Не отивайте в Египет за да пришелствувате там; 3. но Варух Нириевът син те подига против нас за да ни предадеш в ръката на Халдейците, да ни умъртвят, и да ни заведат пленници у Вавилон. 4. И Иоанан Кариевът син, и всичките началници на войските, и всичките люде не послушаха гласа Господен да се населят в Юдината земя; 5. но Иоанан Кариевът син и всичките началници на войската взеха всичкия остатък Юдин които бяха се върнали от всичките народи дето бяха се разпръснали за да пришелствуват в Юдината земя, - 6. мъжете, и жените, и децата, и дъщерите царски, и всекиго человека когото Навузардан началникът на телохранителите бе оставил с Годолия сина на Ахикама, Сафановия син, и пророк Иеремия, и Варуха Нириевия син, - 7. та отидоха в Египетската земя; защото не послушаха гласа Господен. И отидоха до Тафнес. 8. И биде слово Господне към Иеремия в Тафнес и рече: 9. Вземи в ръката си големи камене, и пред очите на Юдините мъже скрий ги в глината у грънчарницата която е при входа на Фараоновия дом в Тафнес. 10. И кажи им: Така говори Господ Саваот, Бог Израилев: Ето, ще проводя и ще взема Навуходоносора Вавилонския цар, раба си, и ще туря престола му отгоре на тези камене що скрих; и ще разпростря царския си шатър върх тях. 11. И ще дойде и ще порази Египетската земя, и ще предаде онези които са за смърт на сврът, а онези които са за плен на плен, и които са за меч на меч. 12. И ще запаля огън в домовете на Египетските богове; и ще ги изгори, а тях ще занесе в плен; и ще се облече с Египетската земя както пастир облича дрехата си; и ще излезе от там с мир. 13. И ще строши идолите що са в дома на слънцето който е в Египетската земя; и домовете на Египетските богове ще изгори с огън.

ГЛАВА 44.

1. Словото което биде към Иеремия за всичките Юдеи които живееха в Египетската земя и седеха в Мигдол, и в Тафнес, и в Мемфис, и в земята Патрос, и рече: - 2. Така говори Господ Саваот, Бог Израилев: Вие видяхте всичкото зло което докарах върх Ерусалим и върх всичките Юдини градове; и, ето, те са пусти днес, и няма никой да живее в тях, 3. поради злодеянията им които сториха за да ме разгневат като отиваха да кадят и да служат на други богове които не познаха те, вие и бащите ви. 4. И проводих при вас всичките си раби пророците, като ставах рано и ги проваждах, и казах: Ах! не правете тази гнусна работа която мразя. 5. Но не послушаха, нито приклониха ухото си за да се върнат от злодеянията си та да не кадят на други богове. 6. За то се изля гневът ми и яростта ми, и се разпали в Юдините градове и в улиците на Ерусалим; и станаха запустени и пусти както днес. 7. И сега така говори Господ, Бог Саваот, Бог Израилев: Защо правите вие това голямо зло против душите си, щото да изтребите от вас мъж и жена, дете и младенец на цица, отсред Юда, за да не остане у вас остатък, 8. като ме прогневявате с делата на ръцете си, и кадите на други богове в Египетската земя дето дойдохте да пришелствувате, щото да изтребите себе си, и да станете клетва и укор между всичките народи на земята? 9. Да ли забравихте злодеянията на отците си, и злодеянията на Юдините царе, и злодеянията на жените им, и злодеянията ваши, и злодеянията на жените си, които сториха в Юдината земя и в улиците на Ерусалим? 10. Не се смириха до този ден, нито се убояха, нито ходиха в закона ми и в повеленията ми които турих пред вас и пред отците ви. 11. За то така говори Господ Саваот, Бог Израилев: Ето, аз ще утвърдя лицето си против вас за зло, и за да изтребя всичкия Юда. 12. И ще взема остатъците Юдини които утвърдиха лицето си за да отидат в

Египетската земя да пришелствуват там; и ще се довършат всички в Египетската земя: ще паднат от нож: ще се изнурят от глад: от малък до голям те ще умрат от нож и от глад; и ще бъдат за клетва, и за ужас, и за проклетия, и за укор. 13. Защото ще посетя жителите в Египетската земя, както посетих Ерусалим, с нож, с глад, и с мор; 14. и никой от остатъците Юдини които са отишли в Египетската земя да пришелствуват там няма да избегне или да уцелее за да се върне в Юдината земя, към която те имат прилепена душата си за да се върнат да се населят там; защото няма да се върнат, освен които избегнат. 15. И всичките мъже които знаеха че жените им кадяха на други богове, и всичките жени които се намерваха там, едно голямо множество, и всичките люде които живееха в Египетската земя, в Патрос, отговориха на Иеремия и рекоха: - 16. Заради словото което говори ти нам в името Господне, няма да те послушаме; 17. но непременно ще правим всичко що излиза из устата ни, за да кадим на небесната царица, и да й правим възлияния, както правехме ние, и отците ни, и царете ни, и князовете ни в градовете Юдини и в улиците на Ерусалим; и ядяхме хляб до ситост, и добре ни беше, и зло не видяхме. 18. Но когато престанахме да кадим на небесната царица и да й правим възлияния, лишихме се от всичко, и довършихме се от нож и от глад. 19. И когато ние кадяхме на небесната царица и й правехме възлияния, да ли без нашите мъже й правехме млинове да й се кланяме, и й правехме възлияния? 20. И рече Иеремия на всичките люде, и на мъже и на жени, и на всичките люде които му отговориха така, и каза: 21. Темянът който кадяхте в градовете Юдини и в улиците Ерусалимски, вие и отците ви, царете ви и князовете ви, и людете от тази земя, не напомни ли го Господ, и не възлезе ли в сърдцето му? 22. Щото Господ не можа вече да търпи поради злината на делата ви, поради мерзостите които струвате; за то земята ви стана

запустение, и ужас, и проклетия, без жители както днес. 23. Понеже кадяхте, и съгрешавахте Господу, и не послушахте гласа Господен, нито ходихте в закона му, и в повеленията му, и в свидетелствата му, за то ви постигна това зло както днес. 24. И рече Иеремия на всичките люде и на всичките жени: Слушайте словото Господне, всички Юдо които сте в Египетската земя: 25. така говори Господ Саваот, Бог Израилев, и казва: Вие и жените ви и говорихте с устата си и извършихте с ръцете си, и казвахте: Непременно ще изпълним обричанията си които обрекохме да кадим на небесната царица и да й правим възлияния: непременно прочее ще изпълните обричанията си и непременно ще извършите обричанията си. 26. За то слушайте словото Господне, всички Юдо които живеете в Египетската земя: Ето, заклех се във великото си име, говори Господ, че името ми няма да се произнесе вече с устата на никого мъжа от Юда, във всичката Египетска земя, щото да говори: Жив Господ Иеова! 27. Ето, аз ще бъда над тях за зло, а не за добро; и всичките Юдини мъже които са в Египетската земя ще гинат от нож и глад доде се довършат. 28. А които избегнат от ножа, малко на брой, ще се върнат от Египетската земя в Юдината земя; а всичките остатъци Юдини които влязоха в Египетската земя за да пришелствуват там ще познаят чие слово ще се сбъде, моето ли или тяхното. 29. И това ще ви бъде знамение, говори Господ, че аз ще ви накажа на това място, за да познаете че словата ми непременно ще се сбъдат против вас на зло: 30. така говори Господ: Ето, аз ще предам Фараона Вафрия, Египетския цар, в ръката на неприятелите му, и в ръката на онези които търсят живота му, както предадох Седекия Юдиния цар в ръката на Навуходоносора Вавилонския цар, неприятеля му, и който искаше живота му.

ГЛАВА 45.

1. Словото, което пророк Иеремия говори на Варуха Нириевия син
когато писа в книга тези слова от Иеремиевите уста, в четвъртата
година на Иоакима сина на Иосия, Юдиния цар, и рече: 2. Така говори
Господ, Бог Израилев, заради тебе, Варуше: 3. Рекъл си: Горко ми сега!
защото Господ притури печал върх скърбта ми: запрях в стенанието
си, и почивка не намирам. 4. Така ще му кажеш: Така говори Господ:
Ето, онова което съградих, аз ще съборя; и онова което насадих, аз ще
го изкореня, и всичката таз земя. 5. И ти искаш ли за себе си големи
неща? Не искай; защото, ето, аз ще докарам зло върх всяка плът,
говори Господ; но живота ти ще ти дам като корист по всичките места
дето отидеш.

ГЛАВА 46.

1. Словото Господне което биде към пророк Иеремия против
народите: 2. против Египет, против войската на Фараона Нехао,
Египетския цар, която бе при реката Евфрат в Кархамис, която порази
Навуходоносор Вавилонский цар в четвъртото лето на Иоакима
Иосиининия син, Юдиния цар: - 3. Пригответе оръжие и щит Та
пристъпете на бой. 4. Впрегнете конете и качете се, конници, И
предстанете с шлемове: Лъснете копията, облечете се с брони. 5. Защо
ги видях уплашени и се връщат назад? А крепките им се съкрушиха
И побегнаха бърже без да гледат назад: Треперане от всякъде! говори
Господ. 6. Бързият да не избегне, И крепкият да се не отърве: Ще се
спънат, и ще паднат към север При реката Евфрат. 7. Кой е той който
възлиза като наводнение, На когото водите се валят като реки? 8.
Египет възлиза като наводнение, И неговите води се валят като реки;
И говори: Ще възляза, ще покрия земята, Ще разоря града и жителите
в него. 9. Възлизайте, коне, Неистовствувайте, колесници, Нека

излизат крепките, Етиопяните и Ливианите които държат щит, И Лидианите които държат и запъват лък. 10. Защото този е денят на Иеова, Господа на Силите, Ден на отмъщение, за да отмъсти на враговете си; И нож ще ги поязде. И ще се насити и опие от кръвта им; Защото Иеова, Господ на Силите, има жъртва В земята на север при реката Евфрат. 11. Възлез в Галаад и вземи балсама, Дево, дъщи Египетска: Напраздно ще умножаваш ти лекове: Няма изцеление за тебе. 12. Народите чуха за посрамването си, И викът ти изпълни земята; Защото крепък се сблъсква с крепък, И двамата наедно паднаха. 13. Словото което говори Господ на Иеремия пророка заради дохождането на Навуходоносора Вавилонския цар за да порази Египетската земя: - 14. Възвестете в Египет, и проповядайте в Мигдол, И проповядайте в Мемфис и в Тафнес: Речете: Предстани и бъди готов; Защото ножът изяде които са около тебе. 15. Защо се постлаха по земята твоите юнаци? Не устояха, защото Господ ги блъсна. 16. Умножи онези които се спъват: Даже падаха един върх друг; И говореха: Станете и да се върнем при людете си И в земята на рождението си От лицето на лютия нож. 17. Викаха там: Фараон Египетският цар е шум: Остави да мине времето му. 18. Жив съм аз, говори Царят На когото името е Господ на Силите, Непременно както е Тавор между горите, И както е Кармил при морето, така ще дойде той. 19. Дъщи която живееш в Египет, Приготви си потребните за плен; Защото Мемфис ще се погуби и запусти Щото да няма жител. 20. Египет е като юница прекрасна; Но гибелта иде, иде от север. 21. И самите му наемници са всред него като тлъсти юнци; Защото и те се върнаха, Побегнаха наедно: Не устояха, понеже денят на бедствието им дойде върх тях, Времето на посещението им. 22. Гласът му ще излезе както на змия; Защото ще излязат със сила, И ще дойдат върх него с топори Както дървосечци. 23. Ще изсекат дъбравата му, говори

Господ, Ако и да е неизмерима; Защото според множеството са повече от скакалците, И безбройни. 24. Ще се посрами Египетската дъщеря: Ще се предаде в ръката на северните люде. 25. Господ на Силите, Бог Израилев говори: Ето, ще накажа множеството на Но, И Фараона, и Египет, И боговете му, и царете му, Самаго Фараона, и които уповават на него; 26. И ще ги предам в ръката на онези които търсят живота им, И в ръката на Навуходоносора Вавилонския цар, И в ръката на рабите му; А подир това ще се насели Както в по-прежните дни, говори Господ. 27. Но ти, рабе мой Якове, да се не убоиш, Нито да се устрашиш, Израилю; Защото, ето, ще те избавя от далечното място, И семето ти от земята на плена им; И Яков ще се върне, и ще си почине, И ще се успокои, и не ще има никой да го устрашава. 28. Да се не убоиш ти, рабе мой Якове, Говори Господ, защото аз съм с тебе; Защото ако и да довърша Всичките народи дето те изпъдих, Тебе обаче няма да довърша, Но ще те накажа със съдба, И няма да те направя съвсем невинен.

ГЛАВА 47.

1. Словото Господне което биде към Иеремия пророка против Филистимците, преди да разори Фараон Газа. 2. Така говори Господ: - Ето, води възлизат от север, И ще станат поток потопващ, И ще потопят земята и изпълнението й, Града и които живеят в него: Тогаз человеците ще викнат, И всичките земни жители ще излелекат. 3. От тропота на копитата на яките му коне, От хлопота на колесниците му, От гръма на колелата му, Бащите не ще се обърнат към децата си; Понеже ръцете им ослабнали 4. Поради деня който иде За да изтреби всичките Филистимци, Да отсече от Тир и Сидон И най-последния помощник; Защото Господ ще изтреби Филистимците, Остатъка на острова Кафтор. 5. Плешина дойде върх Газа: Аскалон загина с

остатъка на дола им: До кога ще правиш изрязвания на себе си? 6. О
ножо Господен, До кога не щеш да си починеш? Влез в ножницата,
Успокой се и почини си. 7. Как да си почине? Защото Господ му даде
поръчване Против Аскалон и против краеморието: Там го определи.

ГЛАВА 48.

1. За Моава така говори Господ Саваот, Бог Израилев: - Горко на Нево!
защото погина: Кириатаим се посрами, обладан биде: Мисгав се
посрами и разтрепера се. 2. Няма вече хвала Моаву в Есевон:
Съветваха се за зло против него: Елате да го истребим да не е народ.
И ти, Мадмен, ще запустееш: Нож ще те прогони. 3. Глас на писък от
Оронаим, Разрушение и велико съкрушение. 4. Моав биде съкрушен:
Малките му деца изпищяха. 5. Защото във възхода на Луит Ще се
възвиси плач върх плач; Понеже в изхода на Оронаим чуха враговете
писък на съкрушение. 6. Бегайте, отървете живота си, И бъдете като
дивата мирика в пустинята. 7. Защото, понеже си уповал на
направите си и на съкровищата си, И ти сам ще бъдеш хванат; И
Хамос ще отиде в плен Наедно със свещениците си и князовете си. 8.
И ще дойде разорителят във всеки град, И град не ще се избави; Още
и долът ще бъде погубен, И полето ще се разори, Както рече Господ. 9.
Дайте крила на Моава За да литне и да избегне; Защото градовете му
ще запустеят, И не ще има никой да живее в тях. 10. Проклет който
прави делото Господне лъстиво, И проклет който възбранява ножа си
от кръв. 11. Моав биде в спокойствие от младост И почиваше като
вино на дрождието си, И не се е претакал от съсъд в съсъд, Нито е
ходил в плен; За то вкусът му остана в него, И уханието му не се
промени. 12. За то, ето, идат дни, говори Господ, И ще му проводя
преместители, и ще го преместят; И ще изпразднят съсъдите му и
разкъсат меховете му, 13. И Моав ще се посрами заради Хамос Както

се посрами домът Израилев Заради Ветил упованието си. 14. Как говорите: Ние сме крепки, И мъже силни в бран? 15. Моав биде разорен, и градовете му изгоряха, И избраните му млади слязоха за клане, Говори Царят на когото името е Господ на Силите. 16. Погибелта на Моава приближава да дойде, И злото му иде много скоро. 17. Всички които сте около него ридайте го; И всички които знаете името му речете: Как се счупи якият жезъл, Славната тояга! 18. Дъщи която живееш в Девон, Слез от славата та седни на безводие; Защото разорителят на Моава възлиза върх тебе И ще съсипе твърделите ти. 19. Жителко в Ароир, Застани при пътя та съгледай: Попитай оногоз който бяга, и онази която се е отървала, И речи: Що стана? 20. Моав се посрами защото се съкруши. Излелекай и викни: Възвестете в Арнон че Моав биде запустен, 21. И съдба дойде на полянската земя, На Олон, и на Яса, и на Мифаат, 22. И на Девон, и на Нево, и на Вет-девлатаим, 23. И на Кириатаим, и на Вет-гамул, и на Вет-Меон, 24. И на Кариот, и на Восора, И на всичките градове на Моавската земя, далечните и ближните. 25. Рогът на Моава се съкруши, И мишцата му се смаза, говори Господ. 26. Опийте го, Защото се превъзнесе против Господа; И Моав да се валя в бълвоча си, И сам той да бъде за смях. 27. Защото Израил не ти ли стана за смях? Да ли се намери той между крадци? Защото колкото пъти говориш за него подскачаш от радост. 28. Моавски жители, Оставете градовете, и населете се в канара, И бъдете като гълъбица която се вгнездява От страните на входа на пещера. 29. чухме гордостта на Моава, безмерно горделивия, Високомъдрието му, и гордостта му, и киченето му, И надигането на сърдцето му. 30. Аз познавам неговото неистовство, говори Господ; Но не така: Лъжите му няма да извършат нищо. 31. За то ще излелекам за Моава, И ще извикам за всичкия Моав: Ще заридаят за мъжете на Кир-арес. 32. Лозо на Севма, Ще плача за тебе

както с плача за Язир: Твоите леторасли преминаха морето, Стигнаха
до морето на Язир: Хищник нападна на летните ти плодове и на
гроздобера ти. 33. И радост и веселие ще изчезне От плодоносното
поле и от Моавовата земя; И отнех виното от жлебовете: Никой не ще
тъпче грозде с възклицание: Възклицание няма да се чуе. 34. Заради
вопъла на Есевон, който стигна до Елеала И до Яса, те нададоха глас
От Сигор до Оронаим Както тригодишна юница; Защото и водите на
Нимрим ще пресекнат. 35. И ще отмахна от Моава, говори Господ,
Приносящия всесъжение по високите места И кадещия на боговете си.
36. За то сърдцето ми ще зазвучи за Моава като свирка, И сърдцето
ми ще зазвучи като свирка за мъжете на Кир-арес; Защото
придобитото в него благо се изгуби. 37. Защото всека глава ще е
плешива, И всека брада обръсната; И по всичките ръце ще има
нарязвания, И на чреслата, вретище. 38. И по всичките къщни
покриви на Моава И по всичките му улици плач ще има, Защото
съкруших Моава Като съсъд без почет, говори Господ. 39.
Излелекайте: Как се съкруши! Как Моав обърна гърб с посрамване!
Така Моав ще бъде присмех И ужас на всички които са около него. 40.
Защото така говори Господ: Ето, ще полети като орел, И ще
разпростре крилата си над Моава. 41. Градовете се превзеха, и
твърделите се хванаха, И сърдцата на крепките Моавови ще бъдат В
онзи ден като сърдце на жена в болезни на раждане. 42. И Моав ще се
изтреби да не е народ, Защото се превъзнесе против Господа. 43.
Страх, и ров, и сет ще има върх тебе, Жителю Моавов, говори Господ.
44. Който избегне от страха ще падне в рова, И който излезе из рова
ще се хване в сетта; Защото ще докарам върх него, върх Моава, Лятото
на посещението им, говори Господ. 45. Тези които бягаха от силата
Застанаха под сянката на Есевон; Огън обаче излезе из Есевон, И
пламик отсред Сион, И пояде Моавовия предел И темето на

метежниците. 46. Горко ти, Моаве! Людете Хамосови загинаха; Защото синовете ти се хванаха пленници, И дъщерите ти пленници. 47. Но аз ще върна пленниците Моавови В последните дни, говори Господ. До тук съдбата Моавова.

ГЛАВА 49.

1. За Амоновите синове така говори Господ: - Няма ли синове Израил? Няма ли наследник? Защо Мелхом наследи Гада, И людете му живеят в неговите градове? 2. За то, ето, идат дни, говори Господ, И ще направя да се чуе възклицание на бран В Рава на Амоновите синове; И ще бъде грамада на развалини, И селата му ще изгорят с огън: Тогаз Израил ще наследи онези които са го наследили, говори Господ. 3. Излелекей, Есевоне, защото Гай се разруши: Извикайте, дъщери на Рава, опашете се с вретище, Плачете и лутайте се през заградите Защото Мелхом ще отиде в плен Наедно със свещениците си и с князовете си. 4. Защо се хвалиш с доловете? Долът ти изтече, дъщи отстъпнице Която си се надеела на съкровищата си, И си казвала: Кой ще дойде против мене? 5. Ето, аз нося страх върх тебе, Говори Господ Иеова Саваот, От всички които са около тебе; И ще се разпръснете всеки където му лице види; И не ще има кой да прибере скитащите се. 6. И подир това ще върна пленението На Амоновите синове, говори Господ. 7. Заради Едом така говори Господ Саваот: - Няма ли вече мъдрост в Теман? Изгуби ли се съветът от благоразумните? Изчезна ли мъдростта им? 8. Бягайте, завърнете се, направете дълбоки места за селение, Едански жители; Защото ще докарам върх Исава неговата гибел, Времето на моето посещение нему. 9. Ако дойдеха при тебе гроздоберци, Не щяха ли да оставят пабирък? Ако крадци през нощ, Биха грабнали това що е доволно за тях. 10. Но аз оголих Исава, Открих скришните му места, И не ще може да се скрие:

Разграби се семето му, братята му, и съседите му; И него го няма. 11.
Остави сирачета си: аз ще ги упазя живи; И вдовиците ти да се надеят
на мене. 12. Защото така говори Господ: Ето, онези на които не се
падаше да пият от чашата Наистина ще пият; И ти ще останеш ли
съвсем ненаказан? Няма да останеш ненаказан, Но непременно ще
пиеш. 13. Защото се заклех в себе си, говори Господ, че Восора ще
бъде в ужас, В укор, в запустение, и в проклетия; И всичките й градове
ще бъдат пусти във век. 14. чух известие от Господа, И вестител се
проводи на народите и каза: Съберете се та елате против нея, И
станете на бран. 15. Защото, ето, ще те направя малък между
народите, Презрителен между човеците. 16. Прелъстила те е твоята
ужасност, Гордостта на сърдцето ти, О ти, който живееш в
разселините на канарите, Който владееш височината на хълмовете:
Ако и да възвисиш гнездото си като орел, И от там ще те сваля,
говори Господ. 17. И Едом ще бъде в ужас: Всеки що би минал през
него ще се ужаси, И ще позвизди за всичките му язви. 18. Както биде
разорен Содом и Гомор И ближните им страни, говори Господ, Така
човек няма да живее там, Нито човечески син ще пришелствува
там. 19. Ето, ще възлезе като лъв От надуването на Иордан Против
силното жилище; Но аз скоро ще изпъдя тогоз от него; И кой е
избран, да го поставя над него? Защото кой е подобен мене? и кой ще
ми противостане? И кой е онзи пастир който ще застане против
лицето ми? 20. За то слушайте съвета на Господа Който съвеща
против Едом, И мислите му които намисли против жителите на
Теман: Непременно и най-малките от стадото ще ги повлекат;
Непременно жилището им ще запустее с тях. 21. От гласа на
разорението им земята се потресва: Екотът на гласа му се чуе до
червено Море. 22. Ето, ще възлезе и ще полети като орел, И ще
разпростре крилата си над Восора; И онзи ден сърдцето на крепките

на Едом Ще бъде като сърдце на жена кога ражда. 23. За Дамаск: -
Посрами се Емат и Арфад: Защото чуха зло известие, стопиха се:
Смущение има в морето, Не може да се утиши. 24. Дамаск ослабе,
Обърна се в бяг, Трепет го обзе: Скърб и болки го обладаха Като жена
кога ражда. 25. Как не биде оставен този прочут град, Град на
веселието ми! 26. За то младите му ще паднат в стъгдите му, И
всичките ратници мъже ще загинат в онзи ден, Говори Господ Саваот.
27. И ще запаля огън в стената на Дамаск, И ще пояде палатите на
Венадада. 28. За Кидар и за Асорските царства които порази
Навуходоносор Вавилонският цар, така говори Господ: - Станете,
възлезте към Кидар Та погубете източните синове. 29. Ще обладаят
шатрите им и стадата им: Ще вземат за себе си опоните им, И
всичката им покъщнина, и камилите им; И ще викнат към тях: Трепет
от вред! 30. Бягайте, отдалечете се скоро, Направете дълбоки места за
жилища, Асорски жители, говори Господ; Защото Навуходоносор
Вавилонский цар Съвеща съвет против вас, И намисли мисъл против
вас. 31. Станете, възлезте при спокойния народ Който живее
безопасно, говори Господ, - Които нямат врата нито вереи, Но живеят
сами. 32. Камилите им ще бъдат в обир, И множеството на скотовете
им в корист; И ще разпръсна по всичките ветрища Онези които си
стрижат брадите; И ще докарам гибелта им от всичките им страни,
говори Господ. 33. А Асор ще бъде жилище на чакали, Пуст до века:
Няма да живее там человек, И няма да пришелствува в него
человечески син. 34. Словото Господне което стана към пророк
Иеремия против Елам, в началото на царуването на Седекия Юдиния
цар, и рече: - 35. Така говори Господ Саваот: Ето, ще счупя лъка на
Елам, Началото на силата им; 36. И ще докарам върх Елам четирите
ветрища От четирите страни небесни, И ще ги разпръсна по всички
тези ветрища; И не ще има народ Дето изпъдените Еламци да не

отидат. 37. Защото ще разтреперя Елам пред враговете им И пред онези които искат душата им; И ще докарам зло върх тях, Яростта на гнева си, говори Господ; И ще проводя нож след тях Доде ги довърша. 38. И ще поставя престола си в Елам, И ще изтребя от там Цар и князове, говори Господ. 39. Но в последните дни Ще върна пленението на Елам, говори Господ.

ГЛАВА 50.

1. Словото което говори Господ против Вавилон, против Халдейската земя, чрез пророк Иеремия: - 2. Възвестете между народите, И прогласете, и дигнете знаме: Прогласете, не крийте: Речете: Превзе се Вавилон, Посрами се Вил, Съкруши се Меродах, Посрамиха се истуканите му, Съкрушиха се идолите му; 3. Защото от север възлиза народ против него Който ще направи земята му пуста, И не ще има кой да живее в него: От человек до скот ще бягат и ще отидат. 4. В онези дни и в онова време, говори Господ, Ще дойдат Израилевите синове, Те и Юдините синове купно: Ще ходят и ще плачат, Ще отидат и ще потърсят Господа Бога своего. 5. Ще питат за Сион С лицата си обърнати на там, и ще говорят: Елате и да се съединим с Господа В завет вечен който няма да се забрави. 6. Людете ми станаха изгубени овци: Пастирите им ги заблудиха, Направиха ги да обикалят по планините: Отидоха от планина на хълм, Забравиха кошарата си. 7. Всичките които ги намерваха пояждаха ги; И враговете им рекоха: Не сме ние повинни; Защото те съгрешиха против Господа, селението на правдата, Ей, против Господа, надеждата на отците им. 8. Бягайте изсред Вавилон, И излезте из земята на Халдейците, И бъдете като ярци пред стадо. 9. Защото, ето, аз ще подигна И възведа върх Вавилон Събрание на големи народи от северната земя, И ще се опълчат против него: От там ще се превземе: Стрелите им ще бъдат

като на юнак изкусен, Няма да се върнат праздни. 10. И Халдея ще
бъде в разграбване: Всичките й разграбители ще се наситят, говори
Господ. 11. Понеже се радвахте и веселехте се, Обиратели на
наследието ми, Понеже скачахте като юница на трева, И цвилехте
като коне, 12. Майка ви се посрами много, Родителката ви се посрами:
Ето, тя ще бъде последна на народите, Земя пуста, суха, и
непроходима. 13. Поради гнева Господен няма да се насели, Но ще
запустее всичкий: Всеки който минува през Вавилон ще се ужаси, И
ще позвизди за всичките негови язви. 14. Опълчете се против Вавилон
отвред: Всички които запъвате лък, Устрелете се против него, не
жалете стрели; Защото съгреши Господу. 15. Възкликнете върх него
отвред: Той простря ръката си: Паднаха основанията му, Съсипаха се
стените му; Защото това е отмъщението Господне: Отмъстете му:
Както той направи, направете му. 16. Отсечете от Вавилон оногоз
който сее, И който държи сърп в жетвено време: От лицето на лютия
меч Ще се върне всеки при людете си, И ще бягат всеки в земята си.
17. Израил е овца която се скита: Лъвове я гониха: Първо Асирийският
цар я изяде; А после този Навуходоносор Вавилонский цар Сгриза
костите й. 18. За то така говори Господ Саваот, Бог Израилев: Ето, аз
ще накажа Вавилонския цар и земята му Както наказах Асирийския
цар. 19. И ще доведа пак Израиля в селението му; И ще пасе в Кармил
и Васан, И душата му ще се насити Върху гората Ефрем и Галаад. 20. В
онези дни и в онова време, говори Господ, Беззаконието Израилево
ще се потърси, и не ще го има, - И Юдините грехове, и няма да се
намерят; Защото ще простя които оставя остатък. 21. Възлез върх
земята на Мератаим И върх жителите на Фекод, Разори и изтреби
вслед тях, говори Господ, И направи по всичко както ти заповядах. 22.
Глас на бран в земята, И голямо съкрушение. 23. Как се счупи и
съкруши Млатът на всичката земя! Как стана Вавилон запустение

между народите! 24. Турих ти сет, ей, и хвана се ти, Вавилоне, и не позна: Намери се, още и се улови ти, Защото си се съпротивил Господу. 25. Господ отвори оръжницата си Та извади оръжията на гнева си; Защото това дело има Иеова Господ на Силите В земята на Халдейците. 26. Елате върх него от краищата земни, Отворете житниците му, Натрупайте го като купове и го изтребете: Да не остане от него остатък. 27. Заколете всичките му телци: Да слязат в клане: Горко им! защото дойде денят им, Времето на посещението им. 28. Глас на тези които бягат И които са се отървали от Вавилонската земя, За да въвести в Сион Отмъщението на Господа Бога нашего, Отмъщението за храма му. 29. Свикайте стрелците върх Вавилон: Всички които запъвате лък, Разположете стан против него наоколо: Из него никой да се не отърве: Въздайте му според делото му: По всичко що е направил, направете му; Защото се възгордя против Господа, Против Светаго Израилева. 30. За то младите му ще паднат в стъгдите му, И всичките му мъже ратници Ще загинат в онзи ден, говори Господ. 31. Ето, аз съм против тебе, о горделиве, Говори Господ Бог Саваот; Защото дойде денят ти, Времето в което ще те посетя. 32. И горделивият ще се препъне и падне, И не ще има кой да го подигне; И ще запаля огън в градовете му, И ще пояде всичките му околности. 33. Така говори Господ Саваот: Израилевите синове и Юдините синове се насилствуваха купно; И всички които ги заплениха удържаха ги: Отрекоха се да ги пуснат. 34. Но Изкупителят им е крепък, - Господ на Силите името му. Непременно ще съди съда им, За да успокои земята И да смути Вавилонските жители. 35. Меч върх Халдейците, говори Господ, И върх жителите на Вавилон, И върх големците му, и върх мъдрите му! 36. Меч върх прелъстителите! и ще изумеят: Меч върх юнаците му! и ще се разтреперят: 37. Меч върх конете им, и върх колесниците им, И върх всичките смесени люде

които са всред него! И ще бъдат като жени: Меч върх съкровищата му! и ще се разграбят: 38. Суша върх водите му! и ще изсъхнат; Защото е земя на изваяни, И полудели са вслед идолите си. 39. За то диви котки и иени Ще се населят там, И камилоптици ще се населят в него; И не ще да е населен вече във век, Нито обитаем в род и род. 40. Както разори Бог Содом и Гомор И ближните им места, говори Господ, Така человек няма да живее там, Нито человечески син ще пришелствува в него. 41. Ето, люде ще дойдат от север, И народ голям и царе много Ще станат от краищата на земята. 42. Лък и копие ще държат: Жестоки са и немилостиви: Гласът им хвучи като море; И възсядат на коне, Опълчени като мъже на бран Против тебе, дъщи Вавилонска. 43. чу Вавилонский цар слуха им: Ръцете му разслабяха: Утеснение го обзе, Болки като на жена кога ражда. 44. Ето, ще възлезе както лъв От надуването на Иордан Против силното жилище; Но аз скоро ще ги изпъдя из него; И кой е избран, да го поставя над него? Защото кой е подобен мене? и кой ще ми противостане? И кой е онзи пастир който ще застане против лицето ми? 45. За то слушайте съвета Господен Който съвеща против Вавилон, И мислите му които намисли против Халдейската земя. Непременно и най-малките от стадото ще ги повлекат: Непременно селението им ще запустее с тях. 46. От екота на превзимането на Вавилон Земята се потресе, И вопъл се чу в народите.

ГЛАВА 51.

1. Така говори Господ: Ето, аз подигам вятър губителен върх Вавилон И върх онези които живеят всред противниците ми. 2. И ще проводя върх Вавилон веятели, И ще го извеят, и ще изпразднят земята му; Защото в деня на злощастието ще дойдат от всякъде против него. 3. Стрелец върх стрелец да запъва лъка си, И върх оногоз който се

големее с бронята си; И не жалете младите му: Изтребете всичката му
войска. 4. И убитите ще паднат в Халдейската земя, И прободените по
улиците му. 5. Защото Израил не се остави, нито Юда, От Бога своего,
от Господа на Силите, Ако и да се изпълни земята им с беззаконие
Против Светия Израилев. 6. Бягайте изсред Вавилон Та отървете всеки
душата си: Да не погинете в безаконието му; Защото е време на
отмъщение Господне: Въздаяние той въздава нему. 7. Вавилон биде
златна чаша в ръката Господня Която опиваше всичката земя: От
виното му пиха народите; За то народите обезумяха. 8. Падна
внезапно Вавилон и се съкруши: Лелекайте за него: Вземете балсама
за раната му, Негли се изцели. 9. Употребихме лекове за Вавилон, но
не се изцели: Оставете го, и да отидем всеки в земята си; Защото
съдбата му стигна до небето, И възвиси се дори до облаците. 10.
Господ яви правдата ни: Елате и да прикажем в Сион Делото на
Господа Бога нашего. 11. Изтрийте стрелите: хванете си щитовете:
Господ събуди духа на Мидските царе; Защото намерението му е
против Вавилон да го изтреби; Понеже отмъщението на Господа е,
Отмъщение на храма му. 12. Възвисете знаме против Вавилонските
стени, Уякчете стражата, поставете стражари, Пригответе засади;
Защото Господ намисли и ще свърши онова Което изрече против
Вавилонските жители. 13. О ти който живееш край много води, Който
си пълен със съкровища, Дойде свършъкът ти, Предел на
лихоимството ти. 14. Господ на Силите се кле в себе си и рече:
Непременно ще те напълня с человеци като със скакалци; И ще
дигнат възклицание против тебе. 15. Той е направил земята със
силата си, Утвърдил вселенната с мъдростта си, И разпрострял
небесата с разума си. 16. Когато изпуща глас, стават много води на
небесата, И възвожда облаци от земните краища: Прави светкавици за
дъжд, И пуща вятър из съкровищата си. 17. Всеки человек стана като

скот от знанието си: Всеки леятел се посрами от кумирите; Защото е лъжа леяното му, И няма в тях дихание. 18. Суета са те, дело на заблуждение: Във времето на посещението им ще погинат. 19. Не е като тях Якововият Дял, Защото Той е който създаде всичко; И Израил е жезълът на неговото наследие: Господ Саваот е името му. 20. Ти ми си дрекол, оръдие за бран; И чрез тебе ще съкруша народи; И чрез тебе ще изтребя царства; 21. И чрез тебе ще съкруша коня и всадника; И чрез тебе ще съкруша колесницата и седещите на нея; 22. И чрез тебе ще съкруша мъж и жена; И чрез тебе ще съкруша стар и млад; И чрез тебе ще съкруша юноша и дева; 23. И чрез тебе ще съкруша пастир и стадото му; И чрез тебе ще съкруша земледелец и неговия чифт волове; И чрез тебе ще съкруша войводи и началници; 24. И ще въздам на Вавилон И на всичките жители Халдейски Всичкото им зло което направиха на Сион Пред вас, говори Господ. 25. Ето, аз съм против тебе, горо губителна, говори Господ, Която разоряваш всичката земя; И ще простра ръката си върх тебе, И ще те низрина от скалите, И ще те направя гора изгорена. 26. И не ще да вземат от тебе камик за ъгъл, Нито камик за основания; Но ще бъдеш пустота вечна, говори Господ. 27. Възвисете знаме на земята: Възтръбете с тръба в народите: Опълчете против нея народите: Свикайте против нея царствата На Арарат, на Мини, и на Асханаз: Поставете над нея главатари: Възведете коне като четинави скакалци. 28. Пригответе против нея народи, - Мидските царе, Войводите им, и всичките им началници, И всичката земя на държавата им. 29. Земята ще се потресе и постене; Защото мисълта Господня ще се извърши против Вавилон, За да направи Вавилонската земя пустиня необитаема. 30. Юнаците Вавилонски престанаха от да ратуват, Останаха в твърделите си: Силата им изчезна: Станаха като жени: Изгориха селенията му: Вереите му са съкрушени. 31. Скоротечец ще

тича в посрещане скоротечцу, И вестител в посрещане вестителю, За да известят на Вавилонския цар че градът му се превзе от края, 32. И че преходите се хванаха, И изгориха с огън тръстниците, И ратните мъже се разтрепераха; 33. Защото така говори Господ Саваот, Бог Израилев: Вавилонската дъщеря е като гумно: Време е да се овършее: Още малко, и ще дойде времето на жетвата й. 34. Навуходоносор Вавилонский цар ме изяде, Съкруши ме, Направи ме празден съсъд, Погълна ме като ламя, Напълни утробата си с моите сладки неща, И ме оттласна. 35. Неправдата която е върх мене и върх плътта ми да бъде върх Вавилон, Ще рече жителката на Сион, - И кръвта ми върх жителите Халдейски, Ще рече Ерусалим. 36. За то така говори Господ: Ето, аз ще разсъдя съдбата ти, И ще отмъстя отмъщението ти; И ще направя морето му сухо, И ще изсуша източника му. 37. И Вавилон ще бъде на грамади, Жилище на чакали, Ужас и звиздание, Необитаем. 38. Ще рикаят купно като лъвове, Ще реват като млади лъвове. 39. Когато се сгорещят ще им предложа пировете им И ще ги опия, за да се развеселят, И да заспят вечен сън, и да се не събудят, Говори Господ. 40. Ще ги сваля като агънци за клане, Като овни с ярци. 41. Как се превзе Сесах, И се улови славата на всичката земя! Как стана Вавилон ужас на народите! 42. Морето възлезе против Вавилон: Покрит биде под множеството на вълните му. 43. Градовете му станаха запустение, Земя безводна и пуста, Земя в която не живее никой человек, Нито человечески син преминва през нея. 44. И ще накажа Вила у Вавилон, И ще извадя из устата му колкото е погълнал; И народите не ще се съберат вече при него; И самата Вавилонска стена ще падне. 45. Люде мои, излезте изсред него, И спасете всеки душата си От гнева на яростта Господня. 46. Да не ослабее сърдцето ви и се убоите От известието което ще се чуе в тази земя; А ще дойде известието в едната година, И подир него известието в другата

година, И насилство на земята, властител против властител. 47. За то,
ето, идат дни, И ще направя посещение върх идолите на Вавилон; И
всичката му земя ще се посрами, И всичките му убити ще паднат
всред него. 48. Тогаз небесата и земята и всичко що е в тях Ще
възкликнат върх Вавилон; Защото изтребителите ще дойдат върх
него от север, говори Господ. 49. Както Вавилон направи убитите
Израилеви да паднат, Така и у Вавилон ще паднат убитите на
всичката земя. 50. Вие, избягнали от ножа, идете, не стойте: Помнете
Господа от далеч, И Ерусалим да възлезе на сърдцето ви. 51.
Засрамихме се, защото чухме укор: Срам покри лицето ни; Защото
влязоха странни в светилищата на дома Господен. 52. За то, ето, идат
дни, говори Господ, И ще направя посещение върх идолите му, И по
всичката му земя смъртно ранените ще охкат. 53. И ако възлезе
Вавилон до небето, И ако утвърди на високо силата си, Ще дойдат от
мене изтребители върх него, говори Господ. 54. Глас на вопъл иде от
Вавилон, И голямо съкрушение от Халдейската земя; 55. Защото
Господ изтребва Вавилон, И отмахнува от него големия глас; И
вълните им хвучат като много води: Екотът на гласа им се чуе; 56.
Защото изтребителят дойде върх него, върх Вавилон, И юнаците му се
хванаха: Лъковете им се съкрушиха; Понеже Господ е Бог на
въздаяния: Непременно ще направи въздаяния. 57. И ще опия
князовете му, и мъдрите му, Войводите му, началниците му, и
юнаците му; И ще спят сън вечен, и няма да се събудят, Говори Царят
на когото името е Господ Саваот. 58. Така говори Господ Саваот:
Широките Вавилонски стени съвсем ще се съсипят, И всичките му
порти ще се изгорят с огън; И людете всуе ще се трудят, И народите
за огъня, и ще се уморят. 59. Словото което пророк Иеремия заповяда
на Сараия сина на Нирия, сина Маасиева, когато отхождаше от
Седекия Юдиния цар у Вавилон, в четвъртото лето на царуването му;

и Сараия бе главен постелник. 60. А Иеремия писа в една книга всичките злини които щяха да дойдат върх Вавилон, всички тези думи писани против Вавилон. 61. И рече Иеремия на Сараия: Когато отидеш у Вавилон да видиш и да прочетеш всички тези думи, 62. тогаз ще речеш: Господи, ти си говорил против това място за да го изтребиш, та да няма кой да живее в него, от человек до скот, но да е вечна пустота. 63. И като свършиш да четеш тази книга, ще вържеш на нея камик и ще я хвърлиш всред Евфрат, 64. и ще речеш: Така ще потъне Вавилон, и няма да стане, от злото което аз ще докарам върх него; и ще се уморят. До тук са думите на Иеремия.

ГЛАВА 52.

1. На двадесет и една година бе Седекия на възраст когато се въцари, и царува единадесет години в Ерусалим; а името на майка му бе Амитала, дъщеря на Иеремия от Ливна. 2. И стори зло пред Господа, според всичко що направи Иоаким. 3. Защото от яростта Господня която бе против Ерусалим и Юда доде ги отхвърли от лицето си Седекия се подигна против Вавилонския цар. 4. И в деветото лето на царуването му, в десетия месец, десетия ден на месеца, дойде Навуходоносор Вавилонский цар, той и всичката му войска, върх Ерусалим, и поставиха стан против него, и съградиха наоколо бойници против него. 5. И градът се обсаждаше до единадесетото лето на цар Седекия. 6. В четвъртия месец, в деветия ден на месеца, гладът се преукрепи в града, и нямаше хляб за людете на местото. 7. И развали се градът; и всичките ратни мъже побегнаха и излязоха из града през нощта през пътя на вратата които са между двете стени, при царската градина, (а Халдейците бяха близу при града наоколо,) и отидоха по пътя на полето. 8. А войската на Халдейците погна царя отдир, и стигнаха Седекия в полетата на Иерихон; и всичката му

войска се разпръсна от него. 9. И хванаха царя и го заведоха при Вавилонския цар в Ривла, в земята Емат; и изрече осъждение върх него. 10. И посече Вавилонский цар синовете на Седекия пред очите му; посече още и всичките началници на Юда в Ривла. 11. И избоде очите на Седекия, и го върза с окови; и го закара Вавилонский цар у Вавилон, и го тури в дом на тъмница до деня на смъртта му. 12. А в петия месец, в десетия ден на месеца, в деветнадесетата година на Навуходоносора Вавилонския цар дойде върх Ерусалим Навузардан началникът на телохранителите предстоещият пред Вавилонския цар, 13. та изгори дома Господен и царския дом; и всичките Ерусалимски домове и всеки голям дом изгори с огън. 14. И всичката Халдейска войска която бе с началника на телохранителите съсипаха всичките стени Ерусалимски наоколо. 15. И от сиромасите на людете, и остатъка на людете които бяха останали в града, и бежанците които прибегнаха при Вавилонския цар, и останалото множество заведе пленници Навузардан началникът на телохранителите; 16. а от местните сиромаси остави Навузардан началникът на телохранителите за лозари и за земледелци. 17. И медните стълпове които бяха в дома Господен, и подставите, и медното море което беше в дома Господен изломиха Халдейците, и пренесоха всичката им мед у Вавилон. 18. А взеха и котлите, и лопатите, и щипците, и легените, и темянниците, и всичките медни съсъди с които правеха служението. 19. Взе още началника на телохранителите и крондирите, и въгленниците, и легените, и котлите, и светилниците, и кадилниците, и чашите, - което беше златно като злато, и което сребърно като сребро, - 20. двата стълпа, едното море, и дванадесетте медни юнци които бяха вместо подстави, които направи цар Соломон за дома Господен: медта на всички тези съсъди беше без теглилка. 21. И за стълповете, височината на един стълп бе осемнадесет лакти, и

връв от дванадесет лакти го окружаваше; и дебелината му четири пръста: бе хралупава; 22. и наглавието върху него медно; а височината на едното наглавие бе пет лакти; и мрежата и наровете върху наглавието наоколо, всичките медни: истите имаше и вторий стълп с наровете. 23. И имаше деветдесет и шест нарове на всяка страна: всичките нарове които бяха върху мрежата бяха сто наоколо. 24. И взе началникът на телохранителите Сараия първия свещеник, и Софония втория свещеник, и тримата вратари; 25. и от града взе едного скопеца който беше настоятел на ратните мъже; и седем мъже от предстоещите пред царя които се намериха в града, и писеца, главния на войските, който направи войскосъбранието от народа на местото, и шестдесет мъже от людете на земята които се намериха всред града. 26. И като ги взе Навузардан началникът на телохранителите, заведе ги при Вавилонския цар в Ривла. 27. И порази ги Вавилонският цар, и уби ги в Ривла, в земята Емат. Така биде пленен Юда от земята си. 28. Тези са людете които плени Навуходоносор: в седмата година, три тисящи и двадесет и три Юдеи: 29. в осемнадесетото лето на Навуходоносора плени той от Ерусалим осемстотин и тридесет и две души: 30. в двадесет и третото лето на Навуходоносора, Навузардан началникът на телохранителите плени от Юдеите седемстотин и четиридесет и пет души: всичките души, четири тисящи и шестстотин. 31. А в тридесет и седмото лето от пленението на Иоахина царя на Юда, в дванадесетия месец, в двадесет и петия ден на месеца, Евил-меродах Вавилонският цар, в летото в което се въцари, възвиси главата на Иоахина Юдиния цар, и го извади из дома на тъмницата, 32. и говори благосклонно с него, и тури престола му над престола на царете които бяха с него у Вавилон. 33. И промени тъмничните му дрехи; и ядеше той хлеб всякога пред него през всичките дни на живота си. 34. И храната му бе всякогашна храна

давана нему от Вавилонския цар, дял за всеки ден дори до деня на смъртта му през всичките дни на живота му.

ПЛАЧ ЕРЕМИЕВ

ГЛАВА 1.

1. Как седи осамотен градът който е бил многолюден! Стана като
вдовица великата в народите столица! Която владееше над областите
стана подданица. 2. Непрестанно плаче нощя, сълзите й са по ланите
й. От всичките й рачители няма кой да я утешава: Всичките й
приятели станаха й неверни: врагове й станаха. 3. Отиде в плен Юда
поради скърб и тежко робство: Седи между езичниците: не намира
покой. Всички които го гонеха стигнаха го всред теснините. 4. Тъжни
са пътищата на Сион, защото никой не иде на праздниците:
Всичките му порти са пусти: свещениците му въздишат: Девиците му
са прискърбни, и той е в горест. 5. Противниците му станаха глава,
враговете му благоденствуват; Защото Господ му нанесе скърб заради
множеството на беззаконията му: Младенците му отидоха в плен
пред врага. 6. И побегна от дъщерята на Сион всичката й слава:
Началниците станаха като елени които не нахождат пасбище, И
безсилни отиват пред гонещия. 7. Напомни си Ерусалим в дните на
скърбта си и на бедствието си Всичките си скъпоценни неща които
имаше от древни времена, Когато паднаха людете му в ръката на

врага, И нямаше кой да му помага: Видяха го враговете, засмяха се
заради падането му. 8. Тежко съгреши Ерусалимската дъщеря; за то
стана като нечиста: Всички които я славеха презряха я, защото видяха
грозотата й; А тя въздиша и се обърна назад. 9. Нечистотата й е в
полите й: не бе помислила за сетнините си: Заради това чудно се е
смирила: няма кой да я утешава. Виж, Господи, скърбта ми, защото се
възвеличи врагът. 10. Врагът простря ръката си върху всичките й
скъпоценности; Защото тя видя езичниците че ходят в светилището
й, За които си заповядал да не влязат в твоето събрание. 11. Всичките
й люде въздишат и искат хляб: Дадоха скъпоценните си неща за
храна за да се повърне животът им. Виж, Господи, и призри, защото
станах унищожена. 12. Не марите ли, всички вие които заминвате по
пътя? Погледнате и вижте да ли има страдание като моето страдание
което ми стана, С което ме оскърби Господ в деня на яростния си гняв.
13. Проводи от горе огън в костите ми и ги облада: Простря примка на
нозете ми: Върна ме назад: направи ме опустошена, да боледувам вес
ден. 14. Ръката му стегна хомота на нечестията ми: Те се сплетоха,
възлязоха на врата ми: разруши силата ми: Господ ме предаде в ръце
от които не мога да стана. 15. Господ постла всичките ми силни всред
мене: Свика събор за да съкруши юношите ми: Господ стъпка в жлеб
девицата, дъщерята Юдина. 16. За то аз плача: окото ми, окото ми
излива вода; Защото се отдалечи от мене утешителят който би
оживил душата ми: Синовете ми погинаха, защото се преукрепи
врагът. 17. Сион простира ръцете си, нема кой да го утеши: Господ
заповяда за Якова: враговете му го окружиха: Ерусалим стана между
тях като нечиста жена. 18. Праведен е Господ, защото отстъпих от
словото му: Слушайте, моля, всички люде, и вижте страданията ми:
Девиците ми и юношите ми отидоха в плен. 19. Повикнах моите
рачители, но те ме излъгаха: Свещениците ми и старейшините ми

издъхнаха в града Когато търсеха храна за себе си за да се повърне животът им. 20. Виж, Господи, защото съм в утеснение: чревата ми се смущават, Сърцето ми се превръща в мене, защото зле се възпротивих на тебе: Извън обезчади нож, у дома смърт. 21. чуха че въздишам, няма кой да ме утеши: Всичките ми неприятели чуха за злощастието ми, зарадваха се че си направил ти това: Ще донесеш деня който си назначил, и те ще станат като мене. 22. Да дойде пред тебе всичката им злина; И направи им както направи на мене заради всичките им съгрешения; Защото много са въздишанията ми, и сърдцето ми чезне.

ГЛАВА 2.

1. Как омрачи Господ Сионовата дъщеря в гнева си, Хвърли долу от
небето великолепието на Израиля, И в деня на гнева си не вспомни за
подножието на нозете си! 2. Господ изтреби всичките жилища
Яковови, и не пожали: Разори с яростта си твърделите на Юдината
дъщеря: Събори ги до земята: оскверни царството и началниците му:
3. В разпалването на яростта си строши всичкия Израилев рог:
Завърна назад неговата десница от лицето на неприятеля; И разпали
се против Якова като огън пламенен що изпояжда всичко изоколо. 4.
Запъна лъка си като враг: възправи десницата си като противник, И
уби всичко угодно на окото. В шатъра на Сионовата дъщеря изля като
огън яростта си. 5. Господ стана като неприятел: изтреби Израиля,
Изтреби всичките му палати, съсипа твърделите му, И умножи в
дъщерята Юдина плач и ридание 6. И събори шатъра му като колиба в
градина: съсипа мястото на събранието му. Господ направи да се
забрави в Сион праздник и събота, И в негодуванието на гнева си,
отхвърли цар и свещеник. 7. Господ отхвърли олтаря си, погнуси се от
светилището си, Заключи в ръката на неприятелите стените на

палатите му: Възкликнаха в дома Господен като в праздничен ден. 8. Господ намисли да съсипе стената на Сионовата дъщеря: Опна връвта, не завърна ръката си от да изтребя, И направи да сетува предстението и стената: изнемогнаха купно. 9. Портите й се вдълбаха в земята: погуби и съкруши вереите й. Царът й и началниците й са между езичниците. Законът не съществува, нито пророците й получават видение от Господа. 10. Старейшините на Сионовата дъщеря седят наземи и мълчат: Туриха пръст на главата си, опасаха се с вретища: Девиците Ерусалимски наведоха главите си към земята. 11. Очите ми повенаха от сълзи, червата ми се смущават, Дробът ми се изля на земята заради съкрушението на дъщерята на людете ми, Понеже младенците и сучещите премират в стъгдите на града. 12. Думат на майките си: Де има жито и вино? – Като премират в стъгдите на града както смъртно ранени, Като се излива душата им в пазухата на майките им. 13. Кого да ти взема свидетел? с що да те сравня, Ерусалимска дъщи? Защото съкрушението ти е голямо като морето: кой може да те изцели? 14. Пророците ти видяха заради тебе суети и безумие, И не явиха беззаконието ти за да върнат плененитео ти; Но видяха заради тебе видения суетни които те докараха до изгнание. 15. Всички които заминваха в пътя изплескаха с ръце заради тебе, п Позвиздаха, и киваха с главите си заради Ерусалимската дъщеря, и рекоха: Той ли е градът за който се говореше: Съвършенство на красотата, Радост на всичката земя? 16. Всичките ти неприятели отвориха върх тебе устата си: Позвиздаха, и скръцнаха съ зъбите си, и рекоха: Погълнахме я: Той е наистина денят който очаквахме: намерихме, видяхме. 17. Господ направи което намисли: изпълни словото си което определи от древни дни: Разори, и не пожали, и развесели за тебе неприятели, Възвиси рога на противниците ти. 18. Сърдцето им възопи към Господа. Стено на

Сионовата дъщеря, Проливай, като поток, сълзи дене и ноще: Не давай почивка на себе си: да не престане зеницата на окото ти. 19.
Стани, възопий нощя когато почнуват стражите: Излей сърдцето си като вода пред лицето на Господа: Възвиси към него ръцете си заради живота на младенците си Които премират от глад по краищата на всичките улици. 20. Виж, Господи и призри на кого си направил така. Да ядат ли жените рожбата си, младенците в обятията си? Да бъдат ли убити в светилището Господне свещеник и пророк? 21. Дете и старец лежат наземи по пътищата: Девиците ми и юношите ми паднаха от нож: Убил си в деня на гнева си, изклал си, и не си пожалил. 22.
Призвал си отвред, като множество в ден на праздник, ужасите ми; И никой не се отърва нито остана в деня на гнева Господен: Онези които съм носила в обятия и възрастила, врагът ми ги сконча.

ГЛАВА 3.

1. Аз съм онзи человек който видях скърб от жезъла на неговата ярост.
2. Води ме, и заведе в тъмнина, а не у виделина. 3. Ей, против мене се обърна, против мене обръща ръката си всеки ден. 4. Овехти плътта ми и кожата ми, съкруши костите ми. 5. Съгради окопи против мене, и окружи ме с горест и труд. 6. Тури ме да седна в тъмнина като мъртвите от века. 7. Огради ме за да не излеза, отегчи веригите ми. 8.
Още и когато викам и въпия отблъсква молитвата ми. 9. Огради с дялани камене пътищата ми, изкриви стезите ми. 10. Стана ми като мечка в засада, като лъв в скришни места. 11. Свърна пътищата ми и ме разкъса, направи ме пуст. 12. Запъна лъка си, и ме постави като цел на стрела. 13. Заби в бъбреците ми стрелите на тула си. 14. Станах смях на всичките си люде, песен тям вес ден. 15. Насити ме с горест, опи ме с пелин; 16. И счупи зъбите ми с кремене, покри ме с пепел.
17. Отблъснал си още душата ми от мир; 18. И рекох: Погина силата

ми и надеждата ми от Господа. 19. Помни скърбта ми и бедствието ми,
пелина и яда. 20. Душата ми помни това непрестанно, и се е смирила
в мене. 21. Това си напомням в сърдцето си, за то имам надежда. 22.
Милост Господня е че не се довършихме, понеже не оскъдяха
щедротите му: 23. Подновяват се всяка заран: голяма е твоята вярност.
24. Господ е дял мой, рече душата ми; за то ще се надея на него. 25.
Благ е Господ на онези които го чакат, на душата която го търси. 26.
Добро е да се надее някой, и тихо да очаква спасението Господне. 27.
Добро е человеку да носи хомот в младостта си. 28. Седи наедине и
мълчи, защото се е турил товар върх него. 29. Туря устата си в
пръстта, негли има надежда. 30. Дава ланитате си на оногоз който го
бие: сит е от укор. 31. Защото Господ не отхвърля във век; 32. Но ако и
да оскърби, то пак и ще помилва според множеството на милостта си;
33. Защото не оскърбява от сърдцето си, нито угнетява человеческите
синове. 34. Да тъпче някой под нозете си всичките узници на земята,
35. Да развращава съда на человека пред лицето на Вишнаго, 36. Да
онеправдава человека в съда му, - Господ не гледа това за добро. 37.
Кой казва нещо, и става, бе да го заповяда Господ? 38. Из устата на
Вишнаго не излизат ли и злото, и доброто? 39. Защо би пороптал жив
человек, чебовек за наказанието на греховете си? 40. Да издирим
пътищата си, и да изпитаме, и да се върнем при Господа. 41. Да
възвисим сърдцата си и ръцете си към Бога, който е на небеса, и да
речем: 42. Съгрешихме и отстъпихме: ти не си ни простил. 43. Покрил
си се с ярост, и гонил си ни: убил си, не си пощадил. 44. Покрил си се
с облак, за да не промине молитвата ни. 45. Направил си ни измет и
мерзост всред людете. 46. Всичките ни неприятели отвориха устата си
върх нас. 47. Страх и пропаст дойдоха върх нас, запустение и
съкрушение. 48. Потоци водни излива окото ми за съкрушението на
дъщерята на людете ми. 49. Окото ми капе и не престава, защото няма

отрада 50. Доде се Господ наведе и погледна от небето. 51. Окото ми
нажалява душата ми заради всичките дъщери на града ми. 52.
Враговете ми без причина ме гонят непрестанно да ме уловят като
врабче. 53. Отнеха живота ми в ров, и хвърлиха камик върх мене. 54.
Води възлязоха над главата ми: рекох: Свърших се: 55. Призвах името
ти, Господи, от преизподния ров. 56. Ти чу гласа ми: не затваряй
ухото си за въздишането ми, за вопъла ми. 57. Приближил си се в
който ден те призвах: рекъл си: Не бой се. 58. Съдил си, Господи, съда
на душата ми: изкупил си живота ми. 59. Видял си, Господи обидата
ми: съди съдбата ми. 60. Видял си всичките им отмъщения, всичките
намислювания против мене. 61. Ти чу, Господи, укора им, всичките
им намислювания против мене, 62. Думите на онези които се подигат
върх мене, и преговарянията им против мене вес ден. 63. Виж кога
седят и кога стават: аз ще им съм песен. 64. Ще им направиш,
Господи, въздаяние според делата на ръцете им. 65. Ще им дадеш
окаменение сърдечно, клетвата си върх тях. 66. Ще ги прогониш с
гняв, и ще ги изтребиш от под небесата Господни.

ГЛАВА 4.

1. Как почерня златото! измени се най-чистото злато! Каменете на
светилището се пръснаха по ъгловете на всичките пътища. 2. Драгите
синове на Сион, равноценните с чисто злато, Как се вмениха като
пръстени съсъди, дело на грънчарска ръка! 3. Още и зверовете
подават съсци и кърмят чадата си; А дъщерята на людете ми се
ожесточи като камилоптиците в пустиня. 4. Езикът на сучещото
залепна на небцето му от жажда: Децата поискаха хляб, и нема кой да
им отреже. 5. Които ядяха нежни ястия, лежат в пътищата загинали:
Възпитаниците в багреница пригърнаха гноището. 6. И наказанието
за беззаконието на дъщерята на людете ми стана по-голямо от

наказанието на греха на Содом, Който биде съсипан в едно мъгновение, без да са действували върх него человечески ръце. 7. Благородните й бяха по-чисти от сняг, по-бели от мляко, По-червени на глед от рубини, - видът им като сапфир. 8. Зракът им почерня повече от сажди: не се познават по пътищата: Кожата им залепна за костите им: изсъхнаха, станаха като дърво. 9. По-благополучни бидоха умъртвените от меч, нежели умъртвените от глад; Защото тези изтаяват прободени от скъдост на произведения наниви. 10. Ръцете на милосердите жени свариха чадата си: Станаха им ястие в съкрушението на дъщерята на людете ми. 11. Господ свърши яростта си, изля пламика на гнева си, И разпали огън в Сион който пояде основанията му. 12. Не вярваха земните царе и всички които живееха по вселенната че щеше да влезе неприятел и враг в портите Ерусалимски. 13. Това стана заради греховете на пророците му и заради беззаконията на свещениците му, Които проливаха кръвта на праведните всред него. 14. Заскитаха се като слепи по пътищата, оскверниха се с кръвта Щото человеците не можеха да се допрат до дрехите им. 15. Отстъпете, нечисти, викаха към тях: отстъпете, отстъпете, не се допирайте; А те бягаха и се скитаха; и говореше се между езичниците: Няма да пришелствуват вече с нас: 16. Яростта Господня ги отлъчи, не ще вече да гледа на тях: Свещеническо лице не почетоха, старци не помилваха. 17. До сега още очите ни запряха от да чакат суетната за нас помощ: Гледахме с ожидане към народ който не може да спасява. 18. Пречакват дирите ни за да не ходим по стъгдите си: Приближи се свършъкът ни, дните ни се изпълниха, защото дойде свършъкът ни. 19. Които ни гонеха станаха по-леки от орлите небесни: Гониха ни по горите, пречакваха ни в пустинята. 20. Хвана се в техните ровове диханието на ноздрите ни, помазаникът Господен, Под сянката на когото говорехме че ще живеем между

езичниците. 21. Радвай се и весели се, дъщи Едомска която обитаваш в земята Уз: Още и до тебе ще дойде чашата: ще се опиеш, и ще се заголиш: 22. Свърши се наказанието на беззаконието ти, дъщи Сионова: Няма вече да те прати в плен: Ще посети беззаконието ти, дъщи Едомска: ще открие съгрешенията ти.

ГЛАВА 5.

1. Помни, Господи що ни стана: Погледни, и виж укора ни. 2.
Наследието ни мина на чужденци, Домовете ни на странни. 3.
Станахме сирачета без баща, Майките ни като вдовици. 4. Със сребро
пихме водата си: Дървата ни идат с цена. 5. На врата ни има гонение:
Трудим се и почивка нямаме. 6. Простряхме ръка към Египтяните,
Към Асирийците, за да се наситим с хляб. 7. Бащите ни съгрешиха: те
не съществуват; И ние носим беззаконията им. 8. Раби ни обладаха:
Няма кой да ни избави от ръката им. 9. Добивахме хляба си с беда на
живота си, Пред меча на пустинята. 10. Кожата ни почерня като пещ
От жестокостта на глада. 11. Смириха жените в Сион, Девите в
Юдините градове. 12. Князовете бидоха обесени от ръцете им: Лицата
на старейшините се не почетоха. 13. Накараха младите да мелят; И
децата паднаха под товара на дървата. 14. Старейшините престанаха
от да седят на портите, Младите от песните си. 15. Престана радостта
на сърдцето ни Ликът ни се обърна на сетуване. 16. Венецът на
нашата глава падна: Горко нам сега, защото сме съгрешили! 17. За то
чезне сърдцето ни, За то причерня на очите ни 18. Заради
запустението на гората Сион Лисиците ходят по нея. 19. Ти, Господи
пребиваваш въ век, Престолът ти в род и род. 20. Защо ни забравяш за
всегда, И ни оставяш на дълго време? 21. Върни ни, Господи, към тебе,
и ще се върнем: Обнови дните ни като изпърво. 22. Но си ни
отхвърлил съвсем: Разгневил си се много против нас.

ЕЗЕКИЛ

ГЛАВА 1.

1. В тридесетото лето, четвъртия месец, в петия ден на месеца, като
бях между пленниците при реката Хавор, отвориха се небесата и
видях видения Божии. 2. В петия ден на месеца на това лето, петото
на пленението на цар Иоахина, 3. биде нарочно слово Господне към
Иезекиила сина на Вузия, свещеника, в земята на Халдейците, при
реката Ховар; и там биде ръката Господня върху него. 4. И видях, и,
ето, вихрушка идеше от север, облак голям и огън пламнал, а около
него сияние; и отсред него се виждаше нещо на глед като халколиван,
отсред огъня. 5. И отсред него се виждаше още подобие на четири
животни. И видът им беше това: имаха подобие человеческо; 6. и
всяко имаше четири лица, и всяко от тях имаше четири крила. 7. И
нозете им бяха нозе прави; и стъпката на ногата им подобна на
стъпка на телешка нога; и пущаха искри като лице на мед лъскава. 8.
И имаха человечески ръце отдолу под крилата си, на четирите си
страни; и четирите имаха лицата си и крилата си. 9. Крилата им се
държеха едно с друго: не се обръщаха, като ходеха: срещу лицето си
ходеха всяко. 10. А за подобието на лицето им, четирите имаха лице

човеческо, и лице лъвово към дясната страна; и четирите имаха говеждо лице към лявата; и четирите имаха орлово лице. 11. И лицата им бяха така; А крилата им бяха разперени нагоре: две на всяко се съединяваха едно с друго, и две покриваха телата им. 12. И ходеха всяко срещу лицето си: дето се носеше духът, там ходеха: като ходеха не се обръщаха 13. А за подобието на животните, видът им бе като горещи огнени въглища, като вид на свещи, който ходеше между жовотните; и огънят беше светъл, и светкавица изхождаше из огъня. 14. И животните тичаха и се връщаха като вид на блескавица. 15. И като видях животните, ето едно колело на земята при животните, до четирите им лица. 16. Видът на колелета и направата им бе наглед като христолит; и четирите имаха истото подобие; а видът им и направата им бяха като че бе колело сред колело. 17. Когато ходеха вървяха на четирите си страни: не се обръщаха, като ходеха 18. А кръговете им бяха високи и страшни, и кръговете им пълни с очи около тези четири. 19. И когато животните ходеха, ходеха и колелата при тях; и когато животните се възвишаваха от земята, възвишаваха се и колелата. 20. Дето бе да иде духът, там ходеха: там духът бе да иде; и колелата се възвишаваха срещу тях, защото духът на животните беше в колелата. 21. Когато онези ходеха, ходеха и тези; и когато онези стоеха, стоеха и тези; а когато онези се възвишаваха от земята, и колелата се възвишаваха срещу тях, защото духът на животните бе в колелата. 22. И подобието на твърдта която бе над главите на животните беше на глед като страшен кристал разпрострян на главите им. 23. А под твърдта бяха разпрострени крилата им, едно към друго: две имаше всяко отсам, и две оттам, с които покриваха телата си. 24. И когато ходеха чуех хвученето на крилата им, като хвучене на много води, като глас на Всесилнаго, и гласа на говоренето като глас на войска: когато стоеха сваляха

крилата си. 25. И ставаше глас от горе из твърдта която бе на главата
им: когато стоеха сваляха крилата си. 26. И отгоре на твърдта която бе
над главата им видеше се подобие на престол, като вид на камик
сапфир, и върху подобието на престола подобие като вид человечески
седещ отгоре на него. 27. И видях нещо на глед като халколиван, като
зрак на огън в него наоколо: от вида на чреслото му и нагоре, и от
вида на чреслото му и надолу, видях като зрак на огън; и имаше
сияние наоколо. 28. Като вида на дъга която става в дъждовен ден,
така бе видът на сиянието наоколо. Такъв бе видът на подобието на
славата Господня. И като видях паднах на лицето си, и чух глас, който
говореше.

ГЛАВА 2.

1. И рече ми: Сине человечески, стани на нозете си, и ще ти говоря. 2.
И като ми говори, влезе в мене Дух, и ме постави на нозете ми; и чух
оногоз който ми говореше. 3. И рече ми: Сине человечески, аз те
провождам при Израилевите синове, при отстъпнически люде които
отстъпиха от мене: те и отците им станаха престъпници против мене
до този днешен ден, 4. и са синове жестоколични и жестокосърдечни.
Аз те провождам при тях: и ще им кажеш: Така говори Господ Иеова.
5. И, послушат ли, не послушат ли, (защото е дом отстъпник,) ще
познаят обаче, че е имало пророк всред тях. 6. И ти, сина человечески,
да се не убоиш от тях, и от думите им да се не убоиш, ако и да има
тръне и бодили с тебе, и живееш между скорпии: да се не убоиш от
думите им, и от лицето им да се не разтрепериш ако и да са дом
отстъпник. 7. И ще говориш думите ми на тях, или послушали, или
не послушали; защото са отстъпници. 8. Ти обаче, сине человечески,
слушай това което аз ти говоря: не ставай отстъпник като тоз
отстъпник дом: отвори устата си, и изяж това което ти давам аз. 9. И

видях, и ето ръка простряна към мене, и в нея свитък книга. 10. И
разви го пред мене; и бе писано извътре и извън, и в него писани
плачове, и ридания, и горко.

ГЛАВА 3.

1. И рече ми: Сине человечески, изяш това което намираш: изяш този
свитък, и иди да говориш на Израилевия дом. 2. И отворих устата си;
и нахрани ме с този свитък, 3. и рече ми: Сине человечески, нека яде
коремът ти, и нека се наситят чревата ти от този свитък който ти
давам аз. И изядох го; и стана в устата ми като мед от сладост. 4. И
рече ми: Сине человечески, иди, влез в Израилевия дом, и говори
думите ми на тях. 5. Защото не се проваждаш при люде мъчноречиви
и тежкоезични, но при Израилевия дом, - 6. не при много народи
мъчноречиви и тежкоезични, на които думите не разумяваш; и при
такива ако бих те проводил, те биха те послушали. 7. Но Израилевът
дом няма да те послуша, защото не щат да ме послушат; понеже
всичкий Израилев дом е жестокочелест и жестокосърдечен. 8. Ето,
направих лицето ти силно против лицата им, и челото ти силно
против челата им. 9. Като адамант по-твърд от кремен направих
челото ти: да се не убоиш от тях, и да се не разтрепериш от лицето
им, защото са дом отстъпник. 10. И рече ми: Сине человечески,
всичките ми слова които ще ти говоря вземи в сърдцето си, и
послушай с ушите си; 11. и иди, влез при пленниците, при синовете
не людете си, и говори им и кажи им: Така говори Господ Иеова, - или
послушат, или не послушат. 12. И подигна ме Духът; и чух зад себе си
глас на велик трус който говореше: Благословена славата Господня от
местото му! 13. И чух хвученето на крилата на животните, които се
скриляваха едно с друго, и тропането на колелата срещу тях, и глас на
голям трус. 14. И възвиси ме Духът и ме взе; и в разпалването на духа

си отидох с огорчение; но ръката Господня бе крепка върху мене. 15. И
дойдох при пленниците в Телавив, които обитаваха при реката Ховар,
и седнах дето те седнаха, и останах там между тях седем дни в
смайване. 16. И след седемте дни биде слово Господне към мене и
рече: 17. Сине човечески, поставих те страж над Израилевия дом:
слушай прочее слово от устата ми, и свести ги от моя страна. 18.
Когато говоря към беззаконния: Непременно ще умреш, и ти го не
свестиш, и не говориш да предпазиш беззаконния от беззаконния му
път, та да спасиш живота му, онзи беззаконник ще умре в
беззаконието си; но от твоята ръка ще предиря кръвта му. 19. Ако ли
ти свестиш беззаконния, но той не се върне от беззаконието си и от
беззаконния си път, той ще умре в беззаконието си; а ти си избавил
душата си. 20. Пак, ако се върне праведният от правдата си и направи
беззаконие, и аз туря претикание пред него, той ще умре: понеже ти
не си му обадил, той ще умре в греха си, и правдата му която е
направил няма да се помене; но от твоята ръка ще предиря кръвта му.
21. Но ако ти свестиш праведния за да не съгреши, и той не съгреши,
праведният непременно ще живее, защото се свести; и ти си избавил
душата си. 22. И ръката Господня биде там върху мене; и рече ми:
Стани, излез на полето, и там ще ти говоря. 23. И станах и излезох на
полето; и ето, славата Господня стоеше там, като славата която видях
при реката Ховар; и паднах на лицето си. 24. И влезе Духът в мене, и
постави ме на нозете ми, и говори ми и рече ми: Иди, затвори се в
къщата си. 25. И ти, сине човечески, ето, ще турят на тебе узи и ще
те вържат с тях; и няма да излезеш всред тях. 26. И ще направя езика
ти да залепне за небцето ти, и ще бъдеш ням, и не ще бъдеш за тях
обличител; защото е дом отстъпник. 27. Но когато ти говоря ще
отворя устата ти, и ще им кажеш: Така говори Господ Иеова: Който

слуша, да слуша; и който не слуша, да не слуша; защото е дом отстъпник.

ГЛАВА 4.

1. И ти, сине человечески, вземи си тухла, и тури я пред себе си, и
напиши на нея град Ерусалим. 2. И постави обсада против него, и
съгради бойници против него, и въздигни окопи против него, тури
още стан против него, и постави овни наоколо против него. 3. И вземи
желязна плоча, и тури я като желязна стена между тебе и града, и
утвърди лицето си против него; и ще бъде обсаден, и ще туриш
обсада против него. То ще е знак на Израилевия дом. 4. И ти легни на
лявата си страна, и тури беззаконието на Израилевия дом върх нея:
според числото на дните в които ще лежиш на нея ще носиш
беззаконието им. 5. Защото аз на тебе турих годините на
беззаконието им според числото на дните, триста и деветдесет дни; и
ще носиш беззаконието на Израилевия дом. 6. И като свършиш тях,
легни пак на дясната си страна, и ще носиш беззаконието на Юдиния
дом четиридесет дни: всеки един ден ти определих вместо една
година. 7. И ще утвърдиш лицето си към обсадата на Ерусалим, и
мишцата ти ще бъде гола, и ще пророчествуваш против него. 8. И,
ето, ще туря на тебе узи; и няма да се обърнеш от едната си страна на
другата доде не свършиш дните на обсадата си. 9. И ти си вземи
пшеница, и ечимик, и боб, и леща, и просо, и бяло жито, и тури ги в
един съсъд, и направи си от тях хлябове: според числото на дните в
които ще лежиш на страната си, триста и деветдесет дни ще ядеш от
тях. 10. И яденето ти което ще ядеш от тях, ще бъде с теглилка,
двадесет сикли на ден: от време на време ще ядеш от тях. 11. И вода с
мярка ще пиеш, шестата част на един ин: от време на време ще пиеш.
12. И ще ги ядеш като ечимени потребници, и ще ги печеш с лайно

що изхожда из человек, пред очите им. 13. И рече Господ: Така ще
ядат Израилевите синове хляба си омърсен между езичниците, дето
ще ги разпръсна. 14. А аз рекох: Ах! Господи Иеова! ето душата ми не
се е омърсила; понеже от младостта си до нине не съм ял мъртвечина,
или зверояденина, нито е влезло някога в устата ми мръсно месо. 15.
И рече ми: Виж, дадох ти говеждо лайно вместо человеческо лайно; и
с него ще опечеш хляба си. 16. И рече ми: Сине человечески, ето аз ще
съкруша подкреплението от хлеба в Ерусалим; и ще ядат хлеб с
теглилка и с тъга, и ще пият вода с мерка и съ смайване, 17. за да
станат оскъдни от хляб и вода; и ще се гледат един с други смаяни, и
ще се изнурят в беззаконието си.

ГЛАВА 5.

1. И ти, сине человечески, вземи си остър нож, вземи си бръснарски
бръснач, и обръсни главата си и брадата си: вземи си после къпони, та
ги раздели. 2. Третата част ще изгориш в огън всред града когато се
изпълнят дните на обсадата; и третата част ще вземеш и ще я
насечеш с ножа изоколо; и третата част ще разпръснеш по въздуха, и
аз ще извлека нож зад тях. 3. И от тях ще вземеш още малко нещо, и
ще ги вържеш в полите си. 4. После вземи още от тях, и хвърли ги
всред огъня, и ги изгори в огън: от тук ще излезе огън въ всичкия
Израилев дом. 5. Така говори Господ Иеова: Той е Ерусалим: Аз го
турих всред народите И околните му страни. 6. Но той промени
съдбите ми в беззаконие по-зло от народите, И повеленията ми по-
зле от страните които са около него; Защото отхвърлиха съдбите ми,
и не ходиха в повеленията ми. 7. За то така говори Господ Иеова:
Понеже вие надминахте езичниците които са около вас, И не ходихте
в повеленията ми, И съдбите ми не извършихте, Но не сторихте нито
според съдбите На езичниците които са около вас, 8. За то така говори

Господ Иеова: Ето, и аз съм против тебе, И ще извърша съдби всред тебе пред езичниците. 9. И ще ти направя онова което не съм направил, Нито ще направя някога подобно нему, Заради всичките твои мерзости. 10. За то бащи ще изядат чадата си всред тебе, И чада ще изядат бащите си; И ще извърша съдби в тебе; А всичкия ти остатък ще разпръсна към всеки вятър. 11. За то, жив съм аз, говори Господ Иеова, Непременно, понеже ти оскверни светилището ми С всичките си мерзости И с всичките си гнусоти, И аз прочее ще те отрежа; И окото ми няма да пощади, И аз няма да помилвам. 12. Третата ти част ще умрат от мор И ще се довършат всред тебе от глад; И третата ти част ще паднат около тебе от меч; А другата трета част ще разпръсна по всеки вятър, И ще извлека нож зад тях. 13. И ще се свърши яростта ми, И ще поставя гнева си върх тях, и ще се удовлетворя; И ще познаят че аз Господ говорих в ревността си Когато свърша против тях гнева си. 14. И ще те направя пустиня и поношение Между народите които са около тебе Пред всекиго що минува. 15. И това ще бъде укор и присмиване, Наука и ужас, На народите които са около тебе, Когато извърша в тебе съдове с ярост, И с гняв, и с гневни запрещения: Аз Господ говорих. 16. Когато изпроводя върх тях злите стрели на глада, Изтрбителите които ще изпроводя за да ви изтребят, Ще умножа още глада у вас, И ще съкруша у вас подкреплението от хляба. 17. И ще проводя върх вас глад и зли зверове, И ще те обезчадят; И мор и кръв ще преминат през тебе; И ще нанеса меч върх тебе; Аз Господ говорих.

ГЛАВА 6.

1. И Слово Господне биде към мене и казваше : 2. Сине человечески, утвърди лицето си към Израилевите гори, и пророчествувай на тях 3. и речи: - Гори Израилеви, слушайте словото на Господа Иеова: Така

говори Господ Иеова към горите и към хълмовете, Към дебрите и към
доловете: Ето, аз, аз ще нанеса върх вас меч, И ще разоря високите ви
места; 4. И олтарите ви ще се развалят, И слънечните ваши идоли ще
се съкрушат; И ранените ви ще сваля пред кумирите ви, 5. И ще
постеля труповете на Израилевите синове Пред кумирите им, И ще
разпръсна костите ви Около олтарите ви. 6. Във всяко ваше жилище
градищата ще запустеят И високите места ще се развалят, Щото
олтарите ви да запустеят и да се развалят, И кумирите ви да се
съкрушат и да изчезнат, И слънечните ваши идоли да се съсекат, И
изделията ви да се изгладят. 7. И ранените ще паднат всред вас; И ще
разумеете че аз съм Господ. 8. Ще оставя обаче остатък, За да имате
някои избегнали от ножа между народите Когато сте разпръснати по
местата. 9. И колкото от вас избегнат, Ще ме помнят между народите
Дето ще се заведат пленници; Понеже съм в съкрушение заради
блудното им сърдце Което се уклони от мене, И заради очите им
които блудствуват вслед кумирите им; И ще имат отвращение от себе
си Заради злините които са направили във всичките си мерзости. 10. И
ще познаят че аз Господ Не говорих всуе че щях им направи това зло.
11. Така говори Господ Иеова: Плесни с ръката си, И удари с ногата си,
и речи: Горко! Заради всичките лоши мерзости на Израилевия дом,
Защото ще паднат от нож, от глад, и от мор. 12. Далечният ще умре от
мор, И ближният ще падне от нож, А останалият и обсаждаемият ще
умре от глад: Така ще свърша гнева си върх тях. 13. И ще познаете че
аз съм Господ, Когато ранените им лежат между кумирите им Около
олтарите им, На всеки висок хълм По всичките върхове на горите, Под
всяко зелено дърво И под всеки гъстолист теревинт, На мястото дето
приносяха благовонно ухание На всичките си кумири. 14. И ще
простра ръката си върх тях, И ще направя земята пуста, - По-пуста

даже и от пустинята към Дивлат, - Във всичките им жилища; И ще
познаят че аз съм Господ.

ГЛАВА 7.

1. И слово Господне биде към мене и казваше: 2. И ти, сине
человечески, слушай: така говори Господ Иеова към Израилевата
земя: - Свършък, свършък дойде На четирите краища земни. 3.
Свършъкът дойде върх тебе; И ще изпроводя върх тебе гнева си, И ще
те съдя според пътищата ти, И ще ти въздам за всите твои мерзости.
4. И окото ми не ще те пощади, И няма да помилвам, Но ще ти въздам
според пътищата ти, И ще бъдат всред тебе твоите мерзости; И ще
познаете, че аз съм Господ. 5. Така говори Господ Иеова: Зло, едно
зло, ето, иде: 6. Свършък дойде, свършък дойде: Подигна се против
тебе: ето, стигна. 7. Редът дойде върх тебе който живееш в таз земя:
Времето дойде, денят на разорението се приближи, А не възклицание
по планините. 8. Сега тутакси ще излея гнева си върх тебе, И ще
свърша яростта си върх тебе; И ще те съдя според пътищата ти, И ще
ти въздам за всите твои мерзости. 9. И окото ми няма да пощади, И
няма да помилвам: Според пътищата ти ще ти въздам: И мерзостите
ти ще бъдат всред тебе; И ще познаете че аз съм Господ който
поразявам. 10. Ето денят, ето, дойде: Редът се яви: Жезълът се
разцъвтя, гордостта прозябна, 11. Насилието порасна в жезъл на
беззаконие: Нищо не ще остане от тях, Нито от множеството им,
Нито от имота им; И няма да остане великолепие между тях. 12.
Времето дойде, денят се приближи: Да се не радва който купува, И да
не плаче който продава; Защото има гняв върх всичкото им
множество. 13. Защото продавачът няма да се върне при продаденото,
Ако и да се намира още между живите; Понеже видението за
всичкото им множество няма да се върне назад, И никой няма да

утвърди себе си, чрез беззаконието на живота си. 14. Затръбиха с тръба, и приготви се всичко; Но никой не отхожда на боя; Защото гневът ми е върх всичкото им множество. 15. Ножът е извън, и мор и гладът извътре: Който е на нивата ще умре от нож; А който в града, глад и морът ще го погълнат. 16. И които от тях избегнат ще се спасят, И ще бъдат по планините като гълъбите по доловете, И ще плачат всички тези, всеки заради беззаконията си. 17. Всичките ръце ще ослабнат, И всичките колена ще станат като вода. 18. И ще се опашат въ вретище, И ужас ще ги покрие, И срам ще бъде на всичките лица, И плешивост на всичките техни глави. 19. Среброто си ще хвърлят по пътищата, И златото им ще бъде като нечистота: Среброто им и златото им не ще могат да ги избавят В деня на гнева Господен: Няма да наситят душите си, и няма да напълнят чревата си; Защото се спънаха в беззаконието си. 20. Понеже славата на украшението си превърнаха в гордост, И направиха от нея образите на своите мерзости, Омразните си, За то аз я поставям нечистота за тях, 21. И ще я предам в разграбване в ръце на чужденци, И корист на нечестивите на земята; И ще я омърсят. 22. И ще отвърна лицето си от тях; И ще омърсят непристъпното ми място; И хищниците ще влязат в него и ще го омърсят. 23. Направи верига; Защото земята е пълна със съдби на кръвопролитие, И градът пълен с насилство. 24. За то ще докарам най-злите от народите, И ще наследят къщите им; И ще направя да престане гордостта на силните; И светите им места ще се омърсят. 25. Гибел иде; И ще потърсят мир, и не ще има. 26. Бедство върх бедство ще дохожда, И ще пристига вест върх вест: Тогаз ще поискат от пророк видение; И ще се изгуби законът от свещеника, И съветът от старейшините. 27. Царят ще сетува, И князът ще се облече съ смайване, И ръцете на земните люде ще ослабнат. Според

пътищата им ще им направя, И според съдбите им ще ги съдя; И ще
познаят че аз съм Господ.

ГЛАВА 8.

1. И в шестото лето, в шестия месец, петия ден на месеца, като седех
аз в дома си, и старейшините Юдини седеха пред мене, ръката на
Господа Иеова, падна там върх мене. 2. И видях, и ето подобие като
зрак на огън, от зрака на чреслото му и надолу огън; и от чреслото му
нагоре като зрак на сияние, наглед като халколиван. 3. И простря
подобие на ръка и ме хвана за космите на главата ми; и ме възвиси
Духът между земята и небето, и донесе ме чрез Божии видения в
Ерусалим, до входа на вътрешните врата, които гледат към север, дето
стоеше идолът на ревнованието, който раздразня в ревнование 4. И,
ето, славата на Бога Израилева, бе там, според видението което видях
на полето. 5. И рече ми: Сине човечески, подигни сега очите си към
север. И подигнах очите си към север, и ето, към северната страна на
вратата на олтаря, идола, този на ревнованието при входа. 6. Тогаз ми
рече: Сине човечески, видиш ли ти що правят тези? - големите
мерзости които домът Израилев прави тук, за да се отдалеча от
светилището си? Но обърни се още: ще видиш по-големи мерзости. 7.
И заведе ме въ вратата на двора; и видях, и ето една дупка в стената. 8.
И рече ми: Сине човечески, копай сега в стената. И копах в стената,
и ето един вход. 9. И рече ми: Влез та виж лукавите мерзости които
правят тези тука. 10. И влязох и видях; и ето всекакво подобие на
гадове, и гнусни животни, и всичките идоли на дома Израилев
изобразени на стената околовърз. 11. И стоеха пред тях седемдесет
мъже от старейшините на Израилевия дом; а всред тях стоеше
Яазания синът Сафанов; и държеше всеки в ръката си кадилницата
си; и възхождаше гъст облак от темяна. 12. И рече ми: Сине

человечески, видя ли що правят в тъмнината старейшините на Израилевия дом, всеки в скришните си стаи на образите си? защото рекоха: Господ не ни види: Господ е оставил земята. 13. И рече ми: Обърни се още: ще видиш по-големи мерзости които правят те 14. И заведе ме във входа на вратата на дома Господен които са към север; и, ето, там седяха жени, та оплакваха Тамуза. 15. И рече ми: Видя ли, сине человечески? Обърни се още: ще видиш по-големи мерзости от тези. 16. И въведе ме въ вътрешния двор на дома Господен; и, ето, във входа на храма Господен, между притвора и олтаря, около двадесет и пет мъже с гърбовете си към храма Господен, и лицата им към изток, и се кланяха на слънцето към изток. 17. И рече ми: Видял ли си, сине человечески? Малко ли е това в Юдиния дом да правят мерзостите които тези правят тука? щото изпълниха земята с насилства, и уклоноха се за да ме разгневят; и, ето, турят вейка в ноздрите си. 18. И аз прочее ще действувам с гняв: окото ми няма да пощади, нито ще помилвам, и когато викнат в ушите ми с голям глас няма да ги послушам.

ГЛАВА 9.

1. И викна в ушите ми с голям глас и рече: Да се приближат наредените за града, всеки с оръжието си на изтребление в ръка. 2. И, ето, шест мъже идеха от пътя на по-високите врата които гледат към север, и на всекиго в ръката оръжие на разрушение, и всред тях един человек облечен с ленени, с писарска мастилница на чреслото му; и влязоха та застанаха при медния олтар. 3. И славата на бога Израилева, от херувимите над които бе, възлезе на прага на дома; и викна към мъжа облечения с ленени който имаше на чреслото си писарска мастилница, 4. и рече му Господ: Мини през града, през Ерусалим, и направи белег върху челата на мъжете които стенат и

плачат, заради всичките мерзости що стават всред него. 5. А на другите рече, като слушах аз: Минете подир него през града та поразете: да не пощади окото ви и не помилвайте: 6. старци, юноши, и деви, и младенци, и жени избийте до изтребление; но не се приближавайте при никого от онези върху които е белегът; и начнете от светилището ми. И начнаха от мъжете старейшини които бяха пред дома. 7. И рече им: Осквернете дома, и напълнете дворовете с убити: излезте. И излязоха, та поразиха в града, 8. А като ги поразяваха те, аз останах; и паднах на лицето си, и викнах и рекох: Горко! Господи Иеова! ще изтребиш ли ти всичкия остатък Израилев като изливаш гнева си върх Ерусалим? 9. И рече ми: Беззаконието на Израилевия и Юдиния дом се твърде преумножи, и земята е пълна с кръв, градът пълен с развращение, защото думат: Господ е оставил, земята, и: Господ не види. 10. И аз прочее, окото ми няма да пощади, и няма да помилвам: против главата им ще въздам пътищата им. 11. И, ето, мъжът облеченият с ленени, който имаше на чреслото си мастилницата, донесе ответ, и рече: Направих както ми заповяда ти.

ГЛАВА 10.

1. После видях, и, ето, в твърдта която бе над главата на херувимите видеше се над тях като сапфир камик, явление в подобие на престол. 2. И говори на мъжа облечения съ ленени и рече: Влез между колелата под херувимите, и напълни ръцете си с огнени въглища изсред херувимите, и пръсни ги върх града. И влезе пред очите ми. 3. А херувимите стоеха отдясно на дома когато влизаше мъжът; и облакът изпълни вътрешния двор. 4. И славата Господна се възвиси от херувимите при прага на дома; и облакът изпълни дома и двора, и дворът се изпълни от сиянието на славата Господня. 5. И шумът на херувимските крила се чуеше до външния двор, като глас на

Всесилнаго Бога когато говори. 6. И когато заповяда на мъжа който беше облечен с ленени и рече: Вземи огън изсред колелата, изсред херувимите, тогаз влезе та застана при колелата. 7. И един херувим простираше ръката си изсред херувимите към огъня който бе всред херувимите, и взе от него, и тури в ръцете на облечения с ленени; а той го взе и излезе. 8. А в херувимите, под крилата им, се виждаше подобие на человеческа ръка. 9. И видях, и ето четири колела при херувимите: едно колело при един херувим, и едно колело при друг херувим; и зракът на колелата бе наглед като христолит. 10. А колкото за зрака им, и четирите имаха еднакво подобие, като че бе колело всред колело. 11. Като ходеха вървяха на четирите си страни: не се обръщаха като ходеха, но в което место първий се управяше, следваха го другите: не се обръщаха като ходеха. 12. А всичкото им тяло, и гърбовете им, и ръцете им, и крилата им, и колелата, на четирите, колелата им бяха наоколо пълни с очи. 13. А за колелата, те се зовеха, както слушах, Галгал. 14. И всяко имаше четири лица: лицето на единия, лице херувимско; и лицето на втория, лице человеческо; и на третия лице лъвово; и на четвъртия, лице орлово. 15. И херувимите се възвисиха: това е животното което видях при реката Ховар. 16. И когато херувимите ходеха, ходеха колелата при тях; и когато херувимите подигаха крилата си за да се възвишат от земята, и самите колела не се укланяха от при тях. 17. Когато стоеха, и те стоеха; когато се възвишаваха, и те се възвишаваха с тях; защото духът на животните бе в тях. 18. И славата Господня излезе из прага на дома и застана над херувимите. 19. И херувимите подигнаха крилата си та се възвисиха от земята пред мене: когато излезоха, бяха и колелата при тях; и застанах във входа на източните врата на дома Господен; и славата на Бога Израилева бе на тях отгоре. 20. Това е животното което видях под Бога Израилева при реката Ховар; и

познах че бяха херувими. 21. Всеки имаше по четири лица, и всеки четири крила, и подобие на човечески ръце под крилата си. 22. А лицата им бяха според подобието, истите лица които видях при реката Ховар, - видението им и те; а ходеха всеки срещу лицето си.

ГЛАВА 11.

1. И дигна ме Духът та ме отнесе на източните врата на дома Господен, които гледат към изток; и ето във входа на вратата двадесет и пет мъже, и между тях видях Яазания сина на Азура, и Фелатия сина на Венаия, началници на людете. 2. И рече ми Господ: Сине човечески, тези са мъжете които размишляват неправда, и които съветват лош съвет в този град, 3. и казват: Не е близу: нека съградим къщи: този град е котел, а ние месо. 4. За то пророчествувай против тях, пророчествувай, сине човечески. 5. И Дух Господен падна върх мене та ми рече: Говори: Така казва Господ: - Така говорихте, доме Израилев; А размишленията на духа ви, аз ги зная. 6. Умножихте убитите си в този град, И напълнихте улиците му с убити. 7. За то така говори Господ Иеова: Убитите ви които турихте всред него, Те са месо, а този град е котел; Но аз ще ви извадя изсред него. 8. От ножа се убоехте; И нож ще донеса върх вас, говори Господ Иеова. 9. И ще ви извадя изсред него, И ще ви предам в ръцете на иноплеменници, И ще извърша върх вас съдби. 10. От меч ще паднете: В Израилевите предели ще ви съдя; И ще познаете че аз съм Господ. 11. Този град не ще да е вам котел, Нито вие ще сте всред него месо: В Израилевите предели ще ви съдя; 12. И ще познаете че аз съм Господ; Понеже не ходихте в повеленията ми, Нито извършихте съдбите ми, Но направихте според съдбите на езичниците които са около вас. 13. А като пророчествувах аз, умря Фелатия Венаиевът син. Тогаз паднах на лицето си, и викнах с голям глас, и рекох: Горко! Господи Иеова! Ще

довършиш ли ти остатъка Израилев? 14. И словоГосподне биде към
мене и рече: 15. Сине человечески, братята ти, братята ти, мъжете на
сродството ти и всичкий Израилев дом, всички ония са на които
рекоха Ерусалимските жители: Отдалечете се от Господа: нам се даде
тая земя за наследие. 16. За то речи: - Така говори Господ Иеова: Ако и
да ги отхвърлих далеч между езичниците, Ако и да ги разпръснах по
местата, Но пак ще им бъда за малко време като светилище По
местата дето отидат. 17. За то речи: Така говори Господ Иеова: И ще
ви събера от народите, И ще ви прибера от местата дето сте
разпръснати, И ще ви дам Израилевата земя. 18. И като дойдат там
Ще дигнат от нея всичките й гнусотии И всичките й мерзости. 19. И
ще им дам едно сърдце, и дух нов ще туря у вас, И ще отнема
каменното сърдце от плътта им, Ии ще им дам плътско сърдце, 20. За
да ходят в повеленията ми, И да пазят съдбите ми и да ги вършат; И
те ще ми бъдат луде, и аз ще им бъда Бог. 21. А на които сърдцето
ходи според желанието На гнусотиите им и на мерзостите им, Техния
път ще въздам на главата им, Говори Господ Иеова. 22. Тогаз
херувимите подигнаха крилата си, и колелата възлизаха при тях; и
славата на Бога Израилева бе върху тях отгоре. 23. И славата Господня
възлезе изсред града та застана на горaта която е към Изток на града.
24. И взе ме духът и чрез видение с Дух Божий отнесе ме в
Халдейската земя при пленниците. Тогаз видението което видях
отиде от мене. 25. И казах на пленниците всичките Господни думи
които ми показа.

ГЛАВА 12.

1. И слово Господне биде към мене и рече: 2. Сине человечески, ти
живееш сред дом на отстъпници, които очи имат за да виждат, и не
виждат, уши имат за да чуят, и не чуят; защото са дом отстъпник. 3.

За то, ти сине человечески приготви си потребните неща за преселване, и пресели се дене пред тях; и ще се преселиш от местото си на друго место пред тях; негли дадат внимание, ако и да са дом отстъпник. 4. И ще изнесеш нещата си дене пред тях като неща за преселване; и ти ще излезеш вечерта пред тях като онези които излазят на преселване. 5. Прокопай си пред тях стената, и изнес през нея 6. Пред тях ще ги дигнеш на рамена и ще ги изнесеш като мръкнува: ще покриеш лицето си та да не видиш земята; понеже те дадох знамение на Израилевия дом. 7. И направих както ми се заповеда: донесох вън нещата си дене като неща на преселване, и вечерта прокопах си стената с ръка: изнесох ги като мръкнуваше: пред тях ги дигнах на рамена. 8. И на утринта биде слово Господне към мене и рече: 9. Сине человечески, домът Израилев, домът отстъпник, не ти рече ли: Що правиш ти? 10. Кажи им: Така говори Господ Иеова: Това пророчество се относя на княза който е в Ерусалим, и на всичкия Израилев дом които са между тях. 11. Речи: Аз съм знамението ви: Както направих аз, така ще им бъде: В преселение и в пленение ще отидат. 12. И князът който е между тях ще дигне товар на рамена Като мръкнува и ще излезе: Ще прокопаят стената за да износят през нея: Ще покрие лицето си за да не види земята с очите си. 13. Ще простра обаче мрежата си върх него, И ще се хване в примката ми; И ще го закарам у Вавилон в Халдейската земя; Но не ще да я види, и там ще умре. 14. И ще разсея към всеки вятър Всичките около него помощници И всичките му пълкове, И ще измъкна нож зад тях. 15. И ще познаят че аз съм Господ Когато ги разпръсна между народите И ги разсея по местата. 16. Ще оставя обаче малцина на чет от тях От меча, от глада, и от мора, За да приказват всичките си мерзости Между народите дето отиват; И ще познаят че аз съм Господ. 17. И слово Господне биде към мене и рече:

18. Сине человечески, яж хлеба си с трепет, И пий водата си с ужас и
тъга. 19. И кажи на людете на тази земя: Така говори Господ Иеова За
жителите Ерусалимски в Израилевата земя: Ще ядат хляба си с тъга, И
ще пият водата си със смайване, Щото земята му да запустее от
пълнотата си, Заради беззаконието на всички които живеят в нея. 20.
И обитаемите градове ще опустеят, И земята ще се разори; И ще
познаете че аз съм Господ. 21. И слово Господне биде към мене и рече:
22. Сине человечески, каква е тая пословица която имате в
Израилевата земя та казвате: Дните се продължават, и всяко видение
се изгубя? 23. За то кажи им: Така говори Господ Иеова: Ще направя
тази пословица да престане, И няма вече да се употребява за
пословица в Израил; Но кажи им: Дните приближават, И
изпълнението на всяко видение. 24. Защото не ще има вече никакво
лъжливо видение Нито ласкателно прорицание всред Израилевия
дом. 25. Защото аз съм Господ: аз ще говоря, И словото което ще
говоря ще се извърши: Няма да се продължи вече; Защото в дните ви,
доме отстъпниче, ще говоря слово, И ще го извърша, говори Господ
Иеова. 26. И слово Господне биде към мене и рече: 27. Сине
человечески, ето, в Израилевия дом говорят: Видението което той
вижда простира се в много дни, И пророчествува заради далечни
времена. 28. За то кажи им: Така говори Господ Иеова: Никое от
словата ми не ще се продължи вече; Но словото което говорих ще се
извърши, Говори Господ Иеова.

ГЛАВА 13.

1. И слово Господне биде към мене и рече: 2. Сине человечески,
пророчествувай върх Израилевите пророци които пророчествуват, и
кажи на тези които пророчествуват от свое сърдце:- Слушайте
словото Господне. 3. Така говори Господ Иеова: Горко на глупавите

пророци Които ходят подир духа си, И не са видели никое видение! 4. Израилю, твоите пророци са Като лисиците в пустините. 5. Не възлязохте връх проломите, Нито въздигнахте ограждения за Израилевия дом Щото в деня Господен да устои в боя. 6. Видяха суети и лъжливи прорицания, Които казват: Господ говори; А Господ не ги е проводил; И направиха человеците да се надеят че думата им щяла да се изпълни. 7. Не видяхте ли суетни видения, И говорихте лъжливи прорицания, И говорите: Господ рече, Когато аз не съм говорил? 8. За то така говори Господ Иеова: Понеже говорихте суети и видяхте лъжи. За то, ето, аз съм против вас, Говори Господ Иеова. 9. И ръката ми ще бъде връх пророците Които гледат суети и проричат лъжи: Не ще бъдат в съвета на людете ми, И в написанието на Израилевия дом няма да се напишат, Нито ще влязат в Израилевата земя; И ще познаете че аз съм Господ Иеова 10. Понеже, ей, понеже измамиха людете ми, И казваха: Мир, и няма мир, - И тези градяха стена, И, ето, онези я мажеха с кал, 11. Кажи на тези които мажат с кал че ще падне: Ще стане дъжд потопен; И вие, камене от градушка, ще паднете връх нея, И бурен вятър ще я съсипе. 12. Ето, когато падне стената, не ще ли да ви рекат: Де е калта с която я мазахте? 13. За то, така говори Господ Иеова: Известно ще я съсипя в гнева си с бурен вятър; И в яростта ми ще стане дъжд потопен, И в гнева ми камене от градушка, за да я разруша. 14. И ще съборя стената Която омазахте с кал, И ще я съсипя, И ще се открият основанията ѝ, И ще падне, и вие ще погинете заедно всред нея; И ще познаете че аз съм Господ. 15. И ще свърша яростта си връх стената И връх онези които са я омазали с кал И ще ви река: Няма стената, Нито онези които я омазаха, 16. Израилевите пророци които пророчествуват заради Ерусалим, И които гледат видения на мир заради него, И няма мир, говори Господ Иеова. 17. И ти сине человечески, Утвърди лицето върху дъщерите на

людете си Които пророчествуват от свое сърдце; И пророчествувай против тях 18. И речи: Така говори Господ Иеова: Горко на онези дъщери които съшиват възглавници за всеки лакът, И правят покривала на главата за всяка възраст, за да ловят души! Душите на людете ми ловите; И ще спасите ли душите си? 19. И ще ме осквернявате ли между людете ми За шепи ечимик и за уломъци хляб, Та да умъртвите души които не трябваше да умрат, И да упазвате живи души които не трябваше да живеят, Като лъжете людете ми които слушат лъжи? 20. За то така говори Господ Иеова: Ето, аз съм против възглавниците ви С които ловите душите като птици, И ще ги отдера от мишците ви, И ще оставя душите ви да бягат, Душите които вие ловите като птици. 21. И ще раздера покривалата ви, И ще избавя людете си от ръката ви, И няма да са вече в ръката ви за лов; И ще познаете че аз съм Господ. 22. Защото с лъжите оскърбихте сърдцето на праведния, Когото аз не оскърбих; И укрепихте ръцете на злодея, За да не се върне от лукавия си път, Та да се спаси животът му. 23. За то няма да видите вече суетни видения, Нито ще правите вече чародеяния; И ще избавя людете си от ръката ви; И ще познаете че аз съм Господ.

ГЛАВА 14.

1. И дойдоха при мене едни от старейшините Израилеви та седнаха пред мене. 2. И слово Господне биде към мене и рече: 3. Сине человечески, тези мъже поставиха идолите си в сърдцата си, и туриха препъването на беззаконието си пред лицето си: щях ли да бъда аз наистина потърсен от тях? 4. За то говори им и кажи им: Така говори Господ Иеова: На всеки человек от Израилевия дом който постави идолите си в сърдцето си, и тури препъванато на беззаконието си пред лицето си, и дойде при пророка, - на оногоз който иде аз Господ

ще му дам ответ според множеството на идолите му, 5. за да хвана
Израилевия дом за сърдцето им, понеже се отчуждиха всичките от
мене чрез идолите си. 6. За то кажи на Израилевия дом: Така говори
Господ Иеова: Покайте се, и върнете се от идолите си, и отвърнете
лицата си от всичките си мерзости. 7. Защото на всеки человек от
Израилевия дом, и от странните които пришелствуват в Израил който
се отчужди от мене, и постави идолите си в сърдцето си, и тури
препъването на беззаконието си пред лицето си, и дойде при пророка,
за да ме потърси чрез него, аз Господ ще му дам ответ от мене си. 8. И
ще поставя лицето си против оногоз человека, и ще го направя белег
и пословица, и ще го отсека от сред людете си; и ще познаете че аз
съм Господ. 9. Ако се измами пророкът та проговори дума, аз Господ
измамих оногоз пророка; и ще простра ръката си връх него и ще го
изтребя от сред людете си Израиля. 10. И ще вземат наказанието на
беззаконието си: наказанието на пророка ще е като наказанието на
оногоз който търси; 11. за да не заблуждава вече Израилевът дом от
мене, и да се не оскверняват вече с всичките си престъпления, но да
ми са люде, и аз да им съм Бог, говори Господ Иеова. 12. И слово
Господне биде към мене и рече: 13. Сине человечески, когато някоя
земя ми съгреши с тежко престъпление, тогаз ще простра ръката си
връх нея, и ще съкруша подпорката ѝ от хляба, и ще проводя глад
против нея, и ще отсека от нея человек и скот. 14. И ако тримата тези
мъже: Ное, Даниил, и Йов, бяха всред нея, само те щеха да спасят
душите си чрез правдата си, говори Господ Иеова. 15. И ако бих
докарал против земята зли зверове и я разоряваха, та да стане пуста, и
да не може някой да мине през нея от зверовете; 16. и тримата тези
мъже ако бяха всред нея, жив съм аз, говори Господ Иеова, не щяха да
спасят нито синове, нито дъщери: само те щяха да се спасят, а земята
да се запусти. 17. Или ако нанесех меч връх онази земя, и речех: Мечу,

мини през земята, та да отсека от нея човек и скот; 18. и трите
мъже ако бяха всред нея, жив съм аз, говори Господ Иеова, не щяха да
спасят синове или дъщери, но те само щяха да се спасят. 19. Или ако
нанесех мор върх онази земя, и излеех гнева си върх нея с кръв, та да
отсека от нея човек и скот; 20. и ако бяха всред нея Ное, Даниил, и
Йов, жив съм аз, говори Господ Иеова, не щяха да спасят нито син,
нито дъщеря: те само щяха да спасят душите си чрез правдата си; 21.
(защото така говори Господ Иеова:) Колко повече когато изпроводя
четирите си лоши съдби върх Ерусалим, меча, и глада, и лошите
зверове, и мора, та да отсека от него човек и скот! 22. Но, ето, ще
останат в него някои остатъци, отървани някои синове и дъщери: ето,
те ще излязат при вас, и ще видите пътищата им и деянията им; и ще
се утешите заради лошотиите, които нанесох върх Ерусалим, за
всичко що нанесох върх него. 23. И те ще ви утешат когато видите
пътищата им и деянията им; и ще познаете че аз не съм направил без
причина всичко що съм направил в него, говори Господ Иеова.

ГЛАВА 15.

1. И слово Господне биде към мене и рече:- 2. Сине человечески, що е
дървото на лозата при всяко друго дърво, Пръчката която е между
дърветата на дъбравата? 3. Взема ли се от нея дърво за употребление
на работа? Или вземат ли от него кол за да окачат на него някой
съсъд? 4. Ето, хвърля се в огъня, за да изтлее: Огънят пояжда и двата
му края, И средата му изгаря. Ще ли би полезно за някоя работа? 5.
Ето, когато бе цяло не ставаше за работа: Колко по-малко ще стане за
работа Когато го е изял огънят, и е изгоряло? 6. За то така говори
Господ Иеова: Както е дървото на лозата между дърветата на
дъбравата, Което предадох на огъня за да изтлее, Така ще предам
тези, които живеят в Ерусалим. 7. И ще поставя лицето си против тях:

Из огъня ще излязат, И огънят ще ги пояде; И когато поставя лицето си против тях Ще познаете че аз съм Господ. 8. И ще предам земята в запустение; Защото станаха престъпници, говори Господ Иеова.

ГЛАВА 16.

1. И словото Господне биде към мене и рече:- 2. Сине човечески, направи да познае Ерусалим мерзостите си, 3. и речи: Така говори Господ Иеова към дъщерята Ерусалимска: Коренът ти и рождението ти е от земята на Ханаанците: Баща ти Аморееец, а майка ти Хетейка. 4. А в рождението ти, В който ден си се родила, пъпът ти не се е отрязал, И във вода не си къпана за да се очистиш; И със сол не си насолявана, и в пелени не си повивана. 5. Око не те е пощадило за да те пожали Та да ти направи нещо от тези; Но в който ден си се родила, С погнусяване от душата ти Била си изхвърлена по лицето на полето. 6. И когато заминах отблизу ти и те видях че се валяше в кръвта си, Рекох ти като беше ти в кръвта си: Да си жива; Ей, рекох ти като беше в кръвта си: Да си жива. 7. И те направих тмократна, като зелето на полето; И порасна, и възвеличи се ти, И стигна в крайна красота: Съсците ти се изобразиха, и космите ти изникнаха; Но ти беше гола и непокрита. 8. И когато заминах отблизу ти и те видях, Ето, възрастта ти бе възраст на рачение; И прострях полата си върх тебе та покрих безобразието ти; И клех ти се, и влязох в завет с тебе, Говори Господ Иеова; и стана ти моя. 9. И окъпах те с вода, И измих кръвта ти от тебе, И помазах те с елей. 10. Облякох те още с везани, И те обух с чехли от язовечки кожи, И те опасах с висон, И те облекох с коприна, 11. И украсих те с украшения, И турих на ръцете ти гривни И огърлие около шията ти, 12. И турих колце на ноздрите ти, И обеци на ушите ти, И венец от слава на главата ти. 13. И украси се ти със злато и сребро; И дрехите ти бяха от висон, и копринени, и везани:

Ядеше ти чисто брашно, и мед, и елей; И стана красна ти твърде
много, И благоденствувала си дори до царство. 14. И прочу се ти
между народите заради твоята хубост; Защото тя беше съвършена
чрез моето украшение Което турих на тебе, говори Господ Иеова. 15.
Но поради прочуването си Ти си уповавала на хубостта си и си
блудувала, И към всекиго който минуваше изляла си блуда си; и е
станал негов. 16. И взела си от дрехите си И украсила си високите си
места с пъстри шарове: Върх тях си блудувала. Такова нещо не е било,
нито ще бъде. 17. И взела си светлите си украшения, Които бяха от
моето злато и от моето сребро което бях ти дал аз, И направила си си
образи мъжки, И си блудувала с тях; 18. И си взела везаните си дрехи
та си ги покрила; И си турила пред тях елея ми, и темяна ми, 19. И
хляба ми който ти дадох,- чистото брашно, и елея, и меда с които те
хранех, - И турила си ги пред тях за благовонно ухание: Така стана,
говори Господ Иеова. 20. И взела си синовете си и дъщерите си, Които
си ми родила, И тях си пожъртвувала тям за ядене. Малко ли ти бяха
тези твои блудодеяния 21. Та си заклала и чадата ми, и си ги предала
За да се преведат през огъня за тях? 22. И въ всичките си мерзости и
блудове Нне си поменала дните на младостта си, Когато беше ти гола
и непокрита и се валяше в кръвта си. 23. И след всичките си тези
злини, (Горко, горко ти! Говори Господ Иеова), 24. Съградила си и за
себе си блудилище, И си направила за себе си високо място на всяка
стъгда. 25. На челото на всеки път съградила си високо место, И си
направила хубостта си гнусна, И си разложила нозете си на всекиго
що минуваше, И си умножила блуда си, 26. И блудувала си С
Египетяните съседите си, дебелоплътните, Ии си умножила блуда си
за да ме разгневиш. 27. Ето, прочее, простряx ръката си върх тебе, И
отнех уречената ти храна, и те предадох на волята на онези Които те
мразеха, на дъщерите на Филистимците Които се срамуват от твоя

път постиден. 28. И блудувала си с Асирийците, Защото не си се
наситила; Ей, блудувала си с тях, И още не си се наситила. 29. И
умножила си блуда си В земята Ханаанска дори до Халдейската; И
нито така си се наситила. 30. Колко е слабо сърдцето ти, говори
Господ Иеова, понеже правиш всички тези работи, Дело на безочлива
блудница! 31. Защото си съградила блудилището си на челото на
всеки път, И си направила високото си место въ всяка стъгда; И не си
станала като блудница, защото си презряла заплата, 32. Но като жена
прелюбодейца Която приима чужди вмасто мъжа си. 33. На всичките
блудници дават заплата; Но ти заплатите си даваш на всичките си
любовници, И ги подкупуваш за да дохождат при тебе от вред За да
блудуват с тебе. 34. И в блудодеянията ти става в тебе противното на
жените; Защото не те следва никой за да стори блуд; Защото ти
даваш заплата, и заплата на тебе не дават: Според това става в тебе
противното. 35. За то, чуй, блуднице, словото Господне: 36. Така
говори Господ Иеова: Понеже си изляла медта си, И голотата ти се
откри в блудовете ти към любовниците ти И към всичките идоли на
твоите мерзости, И заради кръвта на чадата ти които си принесла
тям, 37. За то, ето, аз събирам всичките твои любовници С които си се
наслаждавала, И всичките които си възлюбила, С всичките които си
намразила; И ще ги събера върх тебе от вред, И ще открия голотата ти
тям, И ще видят всичката ти голота. 38. И ще те съдя Според съда на
таквизи жени Които правят блудодеяние и проливат кръв, И ще те
предам на кръв с гняв и ревнование. 39. И ще те предам в ръката им; И
ще съборят блудилището ти, И ще разорят високите ти места: Ще те
съблекат още от дрехите ти, И ще отнемат светлите ти украшения, И
ще те оставят гола и непокрита. 40. И ще доведат върх тебе много
народ Които ще те убият с камене И ще те прободат със саблите си.
41. И ще изгорят с огън къщите ти, И ще извършат съдби върх тебе

пред очите на много жени; И ще те направя да престанеш от блуда, И
няма да даваш вече заплата. 42. И ще успокоя моя против тебе гнев, И
ревнованието ми против тебе ще престане, И ще се утиша, и няма да
се гневя вече. 43. Понеже не си напомнила за дните на младостта си,
Но преогорчаваше ме във всичко това, за то, Ето, и аз ще въздам
пътищата ти върх главата ти, Говори Господ Иеова; И подир всичките
си мръсни работи Няма да направиш според това нечестие. 44. Ето,
всеки който прави пословици Ще направи пословица против тебе, И
ще рече: Каквато майката такваз и дъщерята. 45. Ти си дъщеря на
майка си, На онази която отметна мъжа си и чадата си; И си сестра на
сестрите си, На онези които отметнаха мъжете си и чадата си. Майка
ви бе Хетейка, а баща ви Амореец. 46. И сестра ти по-старата е
Самария, Тя и дъщерите и които живеят от ляво тебе; А младата ти
сестра която живее от дясно тебе, Содом и дъщерите й. 47. А ти и
според техните пътища не си ходила, И не си направила според
техните мерзости; Но, като да бе то много малко, Надминала си
разтлението им във всичките си пътища. 48. Жив съм аз, говори
Господ Иеова, Сестра ти Содом не направи, ни тя ни дъщерите й
Както направи ти и твойте дъщери. 49. Ето, това беше беззаконието на
сестра ти Содом, Нейното и на дъщерите й: Гордост, пресищане от
хляб, и безгрижно спокойствие; А сиромаха и оскудния не
подкрепяваше. 50. И възвишаваха се, и правеха мерзости пред мене;
За то, като видях това, махнах ги. 51. И Самария не съгреши нито
нито половината от твоите съгрешения; Но ти умножи мерзостите си
повече от тях, И съ всичките си мерзости които си направила оправда
ти сестрите си. 52. Ти, която съдеше сестрите си, носи сега срама си
Заради съгрешенията си с които си станала по-гнусна от тях. Те са по-
праведни от тебе; За то посрами се и ти, и носи срама си, Понеже си
оправдала сестрите си. 53. И ще доведа назад пленниците им,

Пленниците на Содом и на дъщерите й, И пленниците на Самария и на дъщерите й. Тогаз ще върна и пленниците на пленението ти между тях, 54. За да носиш безчестието си, И да се срамуваш за всичко що си направила, Понеже си станала утешение на тях. 55. Когато сестрите ти Содом и дъщерите й се върнат в напрежното си състояние, И Самария и дъщерите й се върнат в напрежното си състояние, Тогаз ще се върнеш ти и дъщерите ти в напрежното си състояние. 56. Защото името на сестра ти Содом не се чуеше от устата ти В дните на гордостта ти, 57. Преди да се открие твоята лошота Както се откри във времето на поношението което ти стана от дъщерите на Сирия И от всичките изоколо й, дъщери на Филистимците, Които те презираха от вред. 58. Ти си понесла нечестието си И мерзостите си, говори Господ. 59. Защото така говори Господ Иеова: Аз ще направя както направи ти, Която си презряла клетвата и престъпила завета. 60. Но ще помена завета си Който стана с тебе в дните на младоста ти, И ще ти поставя завет вечен. 61. Тогаз ще си напомниш за пътищата си, и ще се засрамиш, Когато приемеш сестрите си, по-старите си, и по-младите си; И ще ти ги дам за дъщери, Но не според твоя завет, 62. А моя завет ще поставя с тебе; И ще познаеш че аз съм Господ, 63. За да си напомниш, и да се засрамиш, И да не отвориш вече устата си от срама си, Когато направя умилостивение за тебе за всичко що си сторила, Говори Господ Иеова.

ГЛАВА 17.

1. И слово Господне биде към мене и рече: 2. Сине человечески, предложи гатанка, и направи притча към Израилевия дом, 3. И речи: Така говори Господ Иеова: Орелът велик, великокрилат, и дългоперат, Пълен с пера, пъстрошарен, Дойде в Ливан та взе по-високата вейка

на кедъра. 4. Откърши върха на ветвите му Та ги занесе в земя
купеческа: Тури ги в търговски град. 5. И взе от семето на земята Та го
тури на поле сеемо: При много води го занесе: както върба го тури. 6.
И прозябна, и стана разтлана лоза, низка на раст, На която вейките се
завращаха към него, И корените й бяха под него: Така стана лоза, И
направи пръчки, и покара отрасли. 7. Имаше и друг орел голем,
великокрилат, и многоперат, И, ето, тая лоза разпростре корените си
към него, И простря ветвите си към него, за да я напои чрез лехите на
сада й. 8. Насадена бе на добро поле, при много води, За да направи
ветви, И да принесе плод, Та да стане добра лоза. 9. Речи: Така говори
Господ Иеова: Ще благоуспее ли? Не ще ли да изскубе той корените й
И да пресече плода й, та да изсъхне? Ще изсъхне със всичките листе
на прозябването си, Даже без голяма сила, или много люде, за да я
изскубе из корените й. 10. Ей, ето, насадена, ще благоуспее ли? Не ще
ли да изсъхне съвсем Както когато се допре до нея източний вятър?
Ще изсъхне в лехите дето бе прозябнала. 11. И слово Господне биде
към мене и рече: 12. Кажи сега на отстъпния дом: Не проумевате ли
що значи това? Кажи: Ето, Вавилонският цар дойде в Ерусалим Та взе
царя му и князовете му, И ги заведе със себе си у Вавилон; 13. И взе от
царското семе та направи уговор с него, И го направи да се закълне:
Взе и силните на мястото, 14. За да се сниши царството, И да се не
възправи, Но да пази уговора му и да го утвърждава. 15. Отстъпи
обаче от него, и проводи си посланници в Египет За да му дадат коне
и люде много. Ще благоуспее ли? ще избегне ли който прави това?
Или като престъпва уговора ще избегне ли? 16. Жив съм аз, говори
Господ Иеова, Наистина в мястото на царя който го направи цар, На
когото клетвата презря, и на когото уговора престъпи, С него всред
Вавилон ще умре. 17. И Фараон с великата войска и с голямото
множество Няма да направи за него нищо в боя, Като повдига окопи и

гради бойници за да погуби много души. 18. Защото презря клетвата и престъпи уговора; И, ето, понеже, след като даде ръката си, Направи всичко това, няма да се отърве. 19. За то, така говори Господ Иеова: Жив съм аз, наистина клетвата ми която презре, И уговора ми който престъпи, На главата му ще ги въздам. 20. И ще разпростра мрежата си върх него; И ще се хване в примките ми; И ще го закарам у Вавилон, И там ще се съдя с него заради безаконето му Което стори против мене. 21. И всичките му бежанци съ всичките му пълкове Ще паднат от нож, И останалите ще се разпръснат към всеки вятър; И ще познаете че аз Господ говорих. 22. Така говори Господ Иеова: И ще взема аз от високата вейка на високия кедър, и ще насадя: Ще откърша аз от върха на младите му вейки една крехка, И ще насадя на гора висока и превъзходна: 23. На високата гора Израилева ще я насадя, И ще изкара вейки, и ще дава плод, И ще стане великолепен кедър; И под него ще обитават всякакъв вид птици, Под сянката на вейките му ще се населят. 24. И всичките дървета на полето ще познаят че аз Господ сниших високото дърво, възвисих низкото дърво. Изсуших зеленото дърво, и направих сухото дърво да се раззеленее. Аз Господ говорих, и ще извърша.

ГЛАВА 18.

1. И слово Господне биде към мене и рече: 2. Що разумявате вие които употребявате тази пословица върху Израилевата земя и казвате: Отците ни ядоха кисъл, и зъбите на чадата оскоминеха? 3. Жив съм аз, говори Господ Иеова, няма вече да употребявате тази пословица в Израил. 4. Ето, всичките души са мои: както душата на бащата, така и душата на сина е моя: която е душа съгрешила ще умре. 5. Но който е праведен и прави съдба и правда, 6. не яде върху горите, и не подига очите си към идолите на Израилевия дом, и не осквернява жената на

ближния си, и не приближава до жена кога е в нечистотата си, 7. и не
насилствува человека, връща на длъжника залога му, не граби с
насилие, дава хляба си на гладния, и покрива с дреха голия, 8. не дава
с лихва, и не взема придобитък, отвръща ръката си от неправда,
прави права съдба между человека и человека, 9. ходи в повеленията
ми, и пази съдбите ми за да прави истина: той е праведен: наистина
той ще живеее, говори Господ Иеова. 10. Ако той роди син разбойник
който пролива кръв и прави други таквиз работи, 11. и който не
изпълнява всичките онези длъжности, на но и върху горите яде, и
жената на ближния си осквернява, 12. сиромаха и скъдния
насилствува, граби с насилие, не връща залога, и подига очите си към
идолите и прави мерзости, 13. дава с лихва и взема придобитък, той
ще живее ли? Няма да живее! Всички тези мерзости е сторил:
непременно ще се умъртви: кръвта му ще бъде върх него. 14. Ако ли
роди син който, като гледа всичките съгрешения на баща си които е
сторил, бои се и не прави таквиз, 15. не яде върху горите, и не подига
очите си към идолите на Израилевия дом, и не осквернява жената на
ближния си, 16. и не насилствува человека, не задържа залог, и не
граби с насилие, дава хляба си на гладния, и покрива с дреха голия, 17.
не дига ръка върх сиромаха, лихва и придобитък не взема, извършва
съдбите ми, ходи в повеленията ми: той няма да умре заради
беззаконието на баща си: непременно ще живее. 18. Баща му, понеже
е правил насилие, грабил от брата си, и правил между людете си
което не е добро, ето, той ще умре в беззаконието си. 19. Но вие
казвате: Защо? Синът не носи ли беззаконието на баща си? Като е
направил синът съдба и правда, и упазил всичките ми завещания, и
ги е извършил, непременно ще живее. 20. Душата която греши, тя ще
умре: синът няма да понесе беззаконието на бащата, и бащата няма
да понесе беззаконието на сина: правдата на праведния ще бъде върх

него, и беззаконието на беззаконния ще бъде върх него. 21. Но беззаконният ако се върне от всичките си грехове които е сторил, и упази всичките ми повеления, и направи съдба и правда, непременно ще живее, няма да умре. 22. Всичките негови беззакония които е направил няма да му се поменат: в правдата си която направи ще живее. 23. Да ли е моето благоволение да умре беззаконният, говори Господ Йеова, а не да се обърне от пътищата си и да живее? 24. Когато обаче праведният се върне от правдата си и стори неправда, и направи по всичките мерзости които беззаконният прави, тогаз ще живее ли? Всичката му правда която е направил няма да се помене: в беззаконието си в което е беззаконувал, и в греха си в който е съгрешил, в тях ще умре. 25. Но вие казвате: Пътят Господен не е прав. Слушайте сега, доме Израилев: моят ли път не е прав? не са ли криви вашите пътища? 26. Когато се върне праведният от правдата си, и направи неправда, и умре в нея, заради неправдата си която е направил ще умре. 27. И когато беззаконният се върне от беззаконието си което е направил, и направи съд и правда, той ще упази жива душата си: 28. понеже се е смислил и се е върнал от всичките си беззакония които е сторил, непреманно ще живее, няма да умре. 29. Но домът Израилев казва: Пътят Господен не е прав. Доме Израилев, моите ли пътища не са прави? не са ли вашите пътища криви? 30. За то, доме Израилев, ще ви съдя, всекиго според пътищата му, говори Господ Йеова. Покайте се, и върнете се от всичките си беззакония, та да ви не бъде беззаконието за погибел. 31. Отхвърлете от вас всичките си беззакония с които беззаконувахте, и направете си ново сърдце и нов дух; и защо да умрете, доме Израилев? 32. Понеже аз не благоволя в смъртта на умиращия, говори Господ Йеова; за то върнете се и живи бъдете.

ГЛАВА 19.

1. И ти дигни плач заради Израилевите князове, 2. и речи: - Що е майка ти? Лъвица: Лежи между лъвовете, Храни щенетата си всред млади лъвове, 3. И изхрани едно от щенетата си; И стана млад лъв, И се научи да граби лов: человеци ядеше. 4. И народите чуха за него: Хванат биде в рова им; И с куки го закараха в земята Египетска. 5. И като видя тя че надеждата й се осуети и изгуби, Взе още едно от щенетата си И го направи млад лъв. 6. И като ходеше между лъвовете Стана млад лъв, И се научи да граби лов: человеци ядеше. 7. И позна палатите им, И запустяваше градовете им; И ужасила се бе земята и изпълнението й От гласа на риканието му. 8. И народите се опълчиха против него изоколо от областите, И простряха върх него примките си; И хвана се в рова им. 9. И с куки го туриха в решетка Та го закараха при Вавилонския цар: В твърдиня го въведоха, За да се не чуе вече гласът му Върху Израилевите гори. 10. Майка ти, по твоята прилика, Беше като лоза насадена при вода: Стана плодоносна и пълна с вейки Поради многото води. 11. И станаха на нея крепки жезли За скиптри на владетелите; И растът й се възвиши всред честите вейки: И стана знаменита в височината си Между множеството на отраслите си. 12. Но откършена биде с ярост, Хвърлена биде наземи. И източен вятър изсуши плода й: Крепките й жезли се счупиха и изсъхнаха. Огън ги изяде. 13. А сега е насадена в пустиня, В суха и безводна земя. 14. И излезе огън из един жезъл от вейките й Та изяде плода й, Щото нямаше вече в нея жезъл крепък За скиптър на княжество. Той е плач, и ще бъде за плач.

ГЛАВА 20.

1. И в седмата година, петия месец, в десетия ден на месеца, дойдоха едни от старейшините Израилеви за да попитат Господа, и седнаха

пред мене. 2. И слово Господне биде към мене и рече: 3. Сине человечески, говори на старейшините Израилеви и кажи им: Така говори Господ Иеова: Дошли сте за да ме потърсите ли? Жив съм аз, говори Господ Иеова, не ще бъда потърсен от вас. 4. Ще ги съдиш ли? сине человечески, ще съдиш ли? Покажи им мерзостите на бащите им, 5. и кажи им: Така говори Господ Иеова: В деня в който избрах Израиля, и визвисих ръката си към семето на Якововия дом, и станах им познат в Египетската земя, и възвисих ръката си към тях и рекох: Аз съм Господ Бог ваш, - 6. в онзи ден възвисих ръката си към тях че ще ги изведа из Египетската земя, в земя която промислих за тях, в земя в която тече мляко и мед, която е слава на всичките земи. 7. И рекох им: Отхвърлете всеки мерзостите на очите си, и не се осквернявайте с Египетските идоли: аз съм Господ Бог ваш. 8. Те обаче отстъпиха от мене и не рачиха да ме послушат: не отхвърлиха всеки мерзостите на очите си, и не оставиха Египетските идоли. Тогаз рекох да излея яростта си върх тях за да свърша гнева си против тях всред Египетската земя. 9. Но подействувах заради името си, да се не оскверни пред езичниците между които бяха, и пред които се опознах на тях като ги изведох из Египетската земя. 10. И изведох ги из Египетската земя та ги заведох в пустинята; 11. и дадох им повеленията си и направих познати тям съдбите си, които като прави человек ще бъде жив чрез тях; 12. и съботите си още дадох на тях, да са те знак между мене и тях, за да познават че аз съм Господ който ги освещавам. 13. Но Израилевий дом отстъпи от мене в пустинята: в повеленията ми не ходиха и отхвърлиха съдбите ми, които като прави человек ще бъде жив чрез тях; и съботите ми оскверниха премного. Тогаз рекох да излея яростта си върх тях в пустинята за да ги изтребя. 14. Но подействувах заради името си, да се не оскверни пред езичниците пред които ги изведох. 15. И аз възвисих още към тях

ръката си в пустинята че не ща да ги заведа в земята която им дадох, в
земя в която тече мляко и мед, която е слава на всичките земи; 16.
защото съдбите ми отхвърлиха, и в повеленията ми не ходиха, и
съботите ми оскверниха; защото сърдцата им ходеха вслед идолите
им. 17. Но пощади ги окото ми да ги не изтребя, и не ги довърших в
пустинята. 18. И рекох на чадата им в пустинята: Не ходете в
повеленията на отците си, и не пазете съдбите им, и не се
осквернявайте с идолите им. 19. Аз съм Господ Бог ваш: в моите
повеления ходете, и моите съдби пазете и извършвайте ги; 20. и
освещавайте съботите ми, и да са те знак между мене и вас, за да
познавате че аз съм Господ Бог ваш. 21. чадата обаче отстъпиха от
мене: в повеленията ми не ходиха, и не упазиха съдбите ми да ги
вършат, които ако прави человек ще живее чрез тях: съботите ми
оскверниха. Тогаз рекох да излея яростта си върх тях, за да свърша
гнева си против тях в пустинята. 22. Но отвърнах ръката си, и
подействувах заради името си, да се не оскверни пред езичниците
пред които ги изведох. 23. Възвисих още аз ръката си върх тях в
пустинята да ги разпръсна между езичниците, и да ги разсея по
местата; 24. защото съдбите ми не извършиха, и повеленията ми
отхвърлиха, и съботите ми оскверниха, и очите им бяха вслед идолите
на бащите им. 25. За то и аз им надох повеления не добри, и съдби
чрез които не щяха да бъдат живи, 26. и оскверних ги в приношенията
им с това че преминуваха през огън всяко що разтваря ложесна, за да
ги запустя, та да познаят че аз съм Господ. 27. За то, сине человечески,
говори на Израилевия дом и кажи им: Така говори Господ Иеова: Още
и в това бащите ви ме укориха, като правеха престъпление против
мене. 28. Защото като ги доведох в земята заради която възвисих
ръката си че им я дам, тогаз погледнаха на всеки хълм висок и на
всяко дърво сенчесто, и там принесоха жъртвите си, и туриха там

раздразнителните си приношения, и положиха там благовонните си
ухания, и направиха там възлиянията си. 29. И рекох им: Що е
високото място на което отхождате? И името му се нарече Вама, дори
до днес. 30. За то кажи на Израилевия дом: Така говори Господ Иеова:
Като се осквернявате вие в пътя на отците си, и блудувате подир
мерзостите им, 31. и се осквернявате с всичките си идоли дори до
днес, като приносяте даровете си и преминвате синовете си през
огъня, и аз ще бъда ли потърсен от вас, доме Израилев? Жив съм аз,
говори Господ Иеова, не ще бъда потърсен от вас. 32. И онова което
размишлявате никак не ще бъде; защото вие говорите: Ще бъдем като
езичниците, като местните родове, да служим на дърва и на камене.
33. Жив съм аз, говори Господ Иеова, непременно с държавна ръка, и с
мишца простряна, и с изляна ярост ще царувам над вас. 34. И ще ви
изведа из людете, и ще ви събера от местата в които сте разпръснати,
с държавна ръка, и с простряна мишца, и с изляна ярост. 35. И ще ви
заведа в пустинята на людете, и там ще се съдя с вас лице с лице. 36.
Както се съдих с отците ви в пустинята на Египетската земя, така ще
се съдя с вас, говори Господ Иеова. 37. И ще ви проводя под жезъла, и
ще ви заведа в узите на завета. 38. И ще изчистя отсред вас
отстъпниците и тези които ми са направили нечестие: ще ги извадя
из земята на пришелствието им; и няма да влязат в земята Израилева;
и ще познаете че аз съм Господ. 39. А вие, доме Израилев, така говори
Господ Иеова: Идете, служете всеки на идолите си и занапред, ако не
щете да ме слушате; но не осквернявайте вече светото ми име с
даровете си и с идолите си. 40. Защото на светата ми гора, на високата
Израилева гора, говори Господ Иеова, там всичкий Израилев дом,
всичките в земята, ще ми служат: там ще ги приема, и там ще
поискам приношенията ви, и начатките на даровете ви, с всичките ви
свети неща. 41. Ще ви приема с ухание на благовоние когато ви

изведа из племената и ви събера от местата в които се разпръснахте; и ще се осветя въ вас пред народите. 42. И ще познаете че аз съм Господ когато ви доведа в земята Израилева, в земята заради която възвисих ръката си че ще я дам на отците ви. 43. И там ще си напомните за пътищата си, и за всичките си дела в които се осквернихте; и ще се погнусите сами от себе си заради всичките си злини които сторихте. 44. И ще познаете че аз съм Господ когато ви направя така заради името си, не според лукавите ви пътища нито според разтляните ви дела, доме Израилев, говори Господ Иеова. 45. И слово Господне биде към мене и рече: 46. Сине человечески, утвърди лицето си към пладне, и направи да капне слово към пладне, и пророчествувай против дъбравата на южното поле, 47. и кажи на южната дъбрава: Слушай словото Господне: Така говори Господ Иеова: Ето, аз ще запаля огън в тебе, и ще изяде в тебе всяко дърво зелено и всяко дърво сухо: разпаленият пламик не ще угасне, и ще изгори в него всичката повърхност от юг до север; 48. и всяка плът ще види че аз Господ го запалих: няма да угасне. 49. И аз рекох: Горко! Господи Иеова! те казват заради мене: Не говори ли той притчи?

ГЛАВА 21.

1. И слово Господне биде към мене и рече: 2. Сине человечески, утвърди лицето си към Ерусалим, и направи да капне слово към светите места, и пророчествувай към Израилевата земя, 3. и кажи на Израилевата земя: Така говори Господ: Ето, аз съм против тебе, и ще изтръгна ножа си из ножницата, и ще отсека от тебе праведния и нечестивия. 4. И понеже ще отсека от тебе праведния и нечестивия, за то ще излезе ножът ми из ножницата си против всяка плът, от юг до север; 5. и ще познае всяка плът че аз Господ изтръгнах ножа си из ножницата му: няма да се върне вече. 6. За то ти, сине человечески,

въздъхни съ съкрушение на чреслата си, и с огорчение въздъхни пред
тях. 7. И когато ти рекат: Защо въздишаш ти? ще отговориш: Заради
известието, че иде; и всяко сърдце ще се стопи, и всичките ръце ще
ослабнат, и всеки дух ще премре, и всичките колена ще станат като
вода: ето, иде, и ще бъде, говори Господ Иеова. 8. И слово Господне
биде към мене и рече: 9. Сине человечески, пророчествувай и речи:
Така говори Господ: Речи: Меч, меч се остри, и даже налъсква се; 10.
остри се за да направи голямо клане: налъсква се за да светка. Можем
ли прочее да сме весели? Той е жезълът на сина ми, който презира
всяко дърво. 11. И го даде да се налъска за да се държи в ръка: този
меч е наострен и налъскан за да се даде в ръката на посекателя. 12.
Възопий и излелекай, сине человечески; защото той е върх людете
ми, върх всичките Израилеви князове е: треперане ще нападне върх
людете ми заради меча; за то удари по бедрото си; 13. защото
изпитване има; и какво ако жезълът който презира не би съществувал
вече, говори Господ Иеова? 14. За то ти, сине человечески,
пророчествувай и изплескай ръка върху ръка; и да се удвои мечът, да
се утрои мечът, на ранените: той е мечът на големите ранени който
ще ви обсади от всякъде. 15. Нанесох ужаса на меча над всичките им
порти за да се стопи всяко сърдце, и да се умножи падането. Уви!
приготви се за да блистае, наточи се за клане. 16. Стегни се, мечу,
нападни надясно, наляво, дето се обърне лицето ти. 17. И аз още ще
плесна с ръце и ще докарам яростта си. Аз Господ говорих. 18. И слово
Господне биде към мене и рече: 19. И ти, сине человечески, определи
си два пътя, за да замине мечът на Вавилонския цар: и двата ще
излизат от истата земя; и направи място, направи го в началото на
градския път. 20. Определи път за да замине мечът в Рава на
Амоновите синове, и в Юда към утвърдения Ерусалим. 21. Защото
царят Вавилонски се спря при двоепътието, в началото на двата пътя

за да почародействува; разтресе стрелите вълшебнически, попита терафимите, прегледа ятрото. 22. В десницата му стана жребието за Ерусалим, за да тури ратните овни, за да отвори уста в клане, да възвиси глас въ възклицание, да тури овни срещу портите, да направи окопи, да съгради остенения. 23. Но то ще им бъде като суетно чародействуване в очите на онези които направиха на тях клетви: той обаче ще им напомни беззаконието им за да се хванат. 24. За то така говори Господ Иеова: Понеже направихте да дойде в напомнение беззаконието ви когато се откриха престъпленията ви, щото да се явят съгрешенията ви въ всичките ви деяния, - понеже дойдохте в напомнение, ще бъдете хванати в ръце. 25. И ти, скверни, нечестиви княже Израилев, на когото е дошел денят когато беззаконието стигна до край, 26. така говори Господ Иеова: Дигни кидара, и отнеми короната: тя няма да бъде такваз: смирения възвиси, а високия смири. 27. Ще превърна, ще превърна, ще превърна нея; и няма да съществува доде дойде онзи комуто принадлежи; и нему ще я дам. 28. И ти, сине человечески, пророчествувай и речи: Така говори Господ Иеова заради Амоновите синове и заради укора им, - и кажи: Меч, меч е изтеглен, налъскан е за клане, и блещи за да изтреби, 29. като виждат суетно видение за тебе, като чародействуват лъжа на тебе, за да те турят на врата на ранените, на нечестивите, на които денят е дошел когато беззаконието им стигна до край. 30. Да го върна ли в ножницата му? На мястото дето си създаден, в земята на рождението ти, ще те съдя. 31. И ще излея гнева си върх тебе: с огъня на гнева си ще духна върх тебе; и ще те предам в ръцете на диви мъже които кроят погибел. 32. Храна на огън ще станеш: кръвта ти ще бъде всред земята ти: не ще бъде вече помен за тебе; защото аз Господ говорих.

ГЛАВА 22.

1. И слово Господне биде към мене и рече: 2. И ти, сине човечески,
ще съдиш ли, ще съдиш ли града на кръвопролитията? То покажи му
всичките му мерзости. 3. Речи прочее: Така говори Господ Иеова: О
граде който проливаш кръв в средата си за да дойде времето ти, и
правиш кумири против себе си за да се оскверняваш, 4. стана повинен
в кръвта си която си пролял, и осквернил си се в кумирите си които си
направил; и направил си да приближат дните ти, и дошел си дори до
летата си; за това направих те укор на народите, и поругание на
всичките страни. 5. Ближните и далечните от тебе ще се поругаят на
тебе, прочути в мерзост, обилни в метеж. 6. Ето, Израилевите князове
бяха в тебе за да проливат кръв, всеки според силата си. 7. В тебе са
презирали баща и майка; всред тебе са се докарвали с насилие към
чужденеца; в тебе са угнетявали сираче и вдовица. 8. Светите ми вещи
си презрял ти, и съботите ми си осквернил. 9. В тебе са били
клеветници мъже за да проливат кръв; и в тебе ядяха на горите: всред
тебе правеха нечестие. 10. В тебе откриха голотата на баща; в тебе
смириха отлъчената в нечистотата й. 11. И един направи гнусота с
жената на ближния си; а друг оскверни нечестиво снаха си; и друг в
тебе смири сестра си, дъщерята на отца си. 12. В тебе вземаха дарове
за да проливат кръв: ти си взел лихва и придобитък, и с насилие си
лихоимствувал от ближните си, и мене си забравил, говори Господ
Иеова. 13. Ето, за това плеснах с ръце заради лихоимството ти които
си направил, и заради кръвта ти която бе всред тебе. 14. Ще удържи ли
сърдцето ти? или ще имат ли сила ръцете ти в дните в които аз ще
свърша с тебе? Аз Господ говорих, и ще извърша. 15. И ще те
разпръсна между народите и разсея по страните, и ще направя да
изчезне из тебе нечистотата ти. 16. И ще бъдеш в себе си омърсен
пред народите; и ще познаеш че аз съм Господ. 17. И словото

Господне биде към мене и рече: 18. Сине человечески, Израилевът дом ми стана шлак: всичките са мед, и олово, и желязо, и свинец всред горнилото: шлак сребърен са. 19. За то така говори Господ Иеова: Понеже всички вие станахте шлак, ето, за това ще ви събера всред Ерусалим. 20. Както събират всред горнилото среброто, и медта, и желязото, и свинеца, и оловото, за да раздухат огъня върх тях та да ги стопят, така в яростта си и гнева си ще ви събера, и ще ви туря там и разтопя. 21. Ей! ще ви събера, и с огъня на гнева си ще духна върх вас, и ще се разтопите всред него. 22. Както се топи среброто всред горнилото, така ще се разтопите всред него, и ще познаете че аз Господ излях гнева си върх вас. 23. И слово Господне биде към мене и рече: 24. Сине человечески, кажи ѝ: Ти си земя която не се е очистила, и не е валяло дъжд върху нея в деня на гнева. 25. Всред нея има съзаклятие от пророците ѝ: като лъв който рикае и похищава лова те поглъщат души: взеха съкровища и многоценни вещи: умножиха вдовиците ѝ всред нея. 26. Свещениците ѝ престъпиха закона ми, и оскверниха светите ми вещи: между свето и скверно не направиха разлика, и между нечисто и чисто не показаха разност; и криеха очите си от съботите ми; и аз станах като мръсен всред тях. 27. Князовете ѝ са всред нея като вълци грабеще лов, за да проливат кръв, за да погубват души, за да правят лихоимство. 28. И пророците ѝ я мажеха с кал, защото видяха суети, и проричаха им лъжи, и казваха: Така говори Господ Иеова, когато Господ не бе говорил. 29. Людете на тази земя употребяваха притеснение, и грабяха с насилие, и насилствуваха сиромах и оскуден, и чужденец притесняваха без съдба. 30. И потърсих между тях мъж който да въздигне ограждения и да застане в пролома пред мене заради мястото за да го не разоря; и не намерих. 31. За то излях гнева си върх тях: довърших ги с огъня на гнева си: пътищата им въздадох на главите им, говори Господ Иеова.

ГЛАВА 23.

1. И слово Господне биде към мене и рече: 2. Сине человечески,
имаше две жени, дъщери на една майка. 3. И блудуваха в Египет,
блудуваха в младостта си: там се натиснаха гръдите им, и там се
сгнетоха девическите им съсци. 4. И имената им бяха, на по-старата
Оола, и на сестра ѝ Оолива; и те станаха мои и родиха синове и
дъщери; а имената им бяха, на Самария Оола, и на Ерусалим Оолива.
5. И Оола блудува като беше моя, и се избезуми за любовниците си,
съседите си Асирийците, 6. облечени съ сини, войводи и началници,
всичките рачителни млади, конници яздеще на коне. 7. И стори
блудодеянията си с тях, които бяха всички избрани от Асирийците, и
с всички тях заради които се избезуми: с всичките им идоли се
оскверняваше. 8. И не остави блуда из Египет; защото с нея спяха в
младостта ѝ, и те натискаха девическите ѝ съсци, и изливаха блуда си
върх нея. 9. За то я предадох в ръцете на любовниците ѝ, в ръцете на
Асирийците заради които се избезуми. 10. Те откриха срамотата ѝ:
взеха синовете ѝ и дъщерите ѝ, и нея с меч убиха; и стана прочута
между жените; и извършиха съдба над нея. 11. А когато сестра ѝ
Оолива видя това, разтля се в избезумяването си повече от нея, и в
блудодеянията си повече от блудовете на сестра си. 12. Избезуми се за
съседите си Асирийците, войводи и началници светло облечени,
конници яздеще на коне, всичките млади рачителни. 13. И видях че се
оскверни: един път имаха и двете. 14. Притури още в блудовете си,
защото като видя мъже живописани на стената, образи на Халдейци
които бяха живописани с киновар, 15. опасани с пояси около чреслата
си, носеха тиари големи на главите си, и всичките имаха вид
княжески, прилични на Вавилоняните от Халдейската земя, дето бяха
се родили, - 16. и щом ги видя с очите си избезуми се за тях, и
изпроводи при тях посланници в Халдея. 17. И Вавилоняните дойдоха

при ней в леглото на рачението, и я оскверниха с блудуването си; и оскверни се с тях; и душата й се отчужди от тях. 18. И откри блудодеянията си, и откри срамотата си: тогаз душата ми се отчужди от нея както беше се отчуждила душата ми от сестра й. 19. Още умножи блудодеянията си като си напомнюваше за дните на младостта си когато блудуваше в Египетската земя. 20. И избезуми се заради любовниците си, на които плътта е плът на осли, и течението им течение на коне. 21. И си поменала невъздържането на младостта си, когато гърдите ти се натискаха от Египтяните заради съсците на младостта ти. 22. За то, Ооливо, така говори Господ Иеова: Ето, аз ще подигна любовниците ти върх тебе, от които се е отчуждила душата ти, и ще ги докарам върх тебе от всякъде: 23. Вавилоняните, и всичките Халдейци, Фекод, и Сое, и Кое, и всичките Асирийци с тях, които са всички рачителни млади, войводи и началници, пълковници, и именити, всичките ездеще на коне. 24. И ще дойдат върх тебе с оръжия, с колесници, и колела, и с множество народи, и ще турят наоколо против тебе щитове, щитчета, и шлемове; и ще туря пред тях съдба; и ще те съдят според съдбите си. 25. И ще поставя ревността си против тебе; и ще постъпят с тебе яростно, ще отрежат носа ти и ушите ти; и остатъкът ти ще падне от нож: те ще вземат синовете ти и дъщерите ти; а остатъкът ти ще се погълне от огън. 26. Ще те съблекат още и от дрехите ти, и ще отнемат украшенията на светлостта ти. 27. И ще направя да престане от тебе невъздържането ти, и блудуването ти още от Египетската земя; и няма да подигнеш очите си към тях, и няма да си наумиш вече за Египет. 28. Защото така говори Господ Иеова: Ето, ще те предам в ръката на онези които мразиш, в ръката на онези от които се отчужди душата ти. 29. И ще постъпят с омраза към тебе, и ще вземат всичките ти трудове, и ще те оставят гола и незавита; и срамотата на блудуването ти ще се открие,

и невъздържането ти и блудодеянията ти. 30. Това ще ти направя
понеже си блудувала ти вслед езичниците, понеже си се осквернила с
идолите им. 31. В пътя на сестра си ходила си ти; за то ще дам в
ръката ти нейната чаша. 32. Така говори Господ Иеова: Ще изпиеш на
сестра си чашата, дълбоката и широката: ще бъдеш смях и поругание:
тая чаша побира много. 33. Ще се изпълниш с пиянство и скърб, с
чашата на сметението и на запустението, с чашата на сестра си
Самария. 34. И ще я изпиеш и изцедиш, и ще съкрушиш черепите й,
и ще разкъсаш гърдите си; защото аз рекох, говори Господ Иеова. 35.
За то така говори Господ Иеова: Понеже си ме забравила, и си ме
отхвърлила зад гърба си; носи прочее и ти невъздържането си и
блудовете си. 36. И рече ми Господ: Сине человечески, ще съдиш ли
Оола и Оолива? Извести им прочее мерзостите им, - 37. че
прелюбодействуваха, и има кръв в ръцете им, и прелюбодействуваха с
идолите си; още и чадата си които ми родиха превождаха през огъня
за ястие тям; 38. още и това ми направиха, - оскверниха светилището
ми в истия ден, и омърсиха съботите ми; 39. защото когато заклаха
чадата си на идолите си, тогаз в истия ден влазяха в светилището ми
за да го мърсят; и, ето, така струваха всред дома ми. 40. И още
проводихте на мъже да дойдат от далеч, на които се проводи
посланник; и, ето, дойдоха; заради които си се окъпала, вапсала си
очите си, и украсила си се с украшения, 41. и седнала си на одър
великолепен, и пред него имаше приготвена трапеза, върху която си
положила темяна ми и елея ми. 42. И имаше при нея гласове на
множество което се радваше; и с мъжете на многолюдството
въвождаха се пияници из пустинята, носеще гривни на ръцете си и
красни венци на главите си. 43. Тогаз рекох за престарялата в
прелюбодейства: Сега ли ще правят блудодеяния с нея? 44. И те
влазяха при нея както влазят при блудница жена; така влазяха при

Оола и при Оолива, невъздържните жени. 45. За то праведни мъже, те ще ги съдят според съдбата на прелюбодейците, и според съдбата на жени които проливат кръв; понеже са прелюбодейци, и кръв има в ръцете им. 46. За то така говори Господ Иеова: Ще възведа върх тях множество, и ще ги предам да бъдат тласкани и разграбени. 47. И множеството ще ги убие с камене, и ще ги съсече съ саблите си: ще убият синовете им и дъщерите им, и къщите им ще изгорят с огън. 48. Така ще направя да престане невъздържането от земята, за да научат всичките жени да не правят според вашите невъздържания. 49. И ще въздадат невъздържанията ви върх вас; и ще носите греховете на идолите си; и ще познаете че аз съм Господ Иеова.

ГЛАВА 24.

1. А в деветото лето, десетия месец, десетия ден на месеца, биде слово Господне към мене и рече: 2. Сине человечески, напиши за себе си името на този ден, на този истия ден; защото Вавилонският цар се опълчи против Ерусалим в този истия ден. 3. И произнес притча към отстъпния дом, и кажи им: Така говори Господ Иеова: Тури котел, тури, и още налей вода в него. 4. Събери в него късовете му, всеки добър къс, бедро и рамо: напълни го с избрани кости. 5. Вземи от избраните на стадото, още и натрупай костите под него: свари ги добре, и да уврат и костите му в него. 6. Защото така говори Господ Иеова: Горко на града на кръвопролитието, на котела на който ръждата е в него, и на който ръждата не е излязла из него! Извади го с късовете му: жребие да се не хвърли върх него. 7. Защото кръвта му е всред него: върх гол къмик я изложи: не изля я на земята, та да се покрие с пръст. 8. За да направя да възлезе ярост в извършване на отмъщение, изложих кръвта му на гол камик за да се не покрие. 9. За то така говори Господ Иеова: Горко на града на кръвопролитието! и аз

ще уголемя грамадата на огъня. 10. Събери дървата, запали огъня,
изнури месата, подправи с аромати, и да изгорят костите. 11. Тогаз
тури го празден на въглищата за да се нажеже медта му, и да изгори,
и да се стопи в него нечистотата му, да се довърши ръждата му. 12.
Утрудил ме е с трудове; и не излезе из него голямата му ръжда,
ръждата му даже в огъня. 13. В нечистотата ти има нечестие: понеже
аз те очистих, и не се очисти, няма вече да се очистиш от нечистотата
си доде успокоя яростта си върх тебе. 14. Аз Господ говорих: ще бъде,
и ще го извърша: няма да простя, и няма да пощадя, и няма да се
разкая: според пътищата ти и според деянията ти ще те съдят, говори
Господ Иеова. 15. И слово Господне биде към мене и рече: 16. Сине
человечески, ето, аз чрез един удар ще отнема от тебе желанието на
очите ти; и да не сетуваш, и да не плачеш, и да не потекат сълзите ти.
17. С мълчание да е въздишането ти, да не правиш сетувание за
мъртви; завий гъжвата си на главата си, и тури на нозете си обущата
си, и да не покриеш устните си, и хляб на человеци да не ядеш. 18. И
говорих на людете заранта; и вечерта умря жена ми; и направих
сутринта както ми се заповяда. 19. И рекоха ми людете: Не ще ли ни
известиш що значи за нас това което правиш? 20. И отговорих им:
Слово Господне биде към мене и рече: 21. Кажи на Израилевия дом:
Така говори Господ Иеова: Ето, ще оскверня светилището си, хвалбата
на силата ви, желателното на очите ви, и това което милеят душите
ви; и синовете ви и дъщерите ви, които сте оставили, от меч ще
паднат. 22. И ще направите както направих аз: няма да покриете
устните си, и хляб на человеци няма да ядете; 23. и гъжвите ви ще
бъдат на главите ви, и обущата ви на нозете ви: няма да сетувате нито
да плачете; но ще се стопите в беззаконията си, и ще въздъхнете един
към друг. 24. И Иезекиил ще бъде знамение за вас: по всичко що
прави той ще направите: когато дойде това, тогаз ще познаете че аз

съм Господ Иеова. 25. А заради тебе, сине человечески, в онзи ден когато отнема от тях крепостта им, радостта на славата им, желателните на очите им, и вждѐлените на душите им, синовете им и дъщерите им, 26. в онзи ден не ще ли да дойде при тебе бежанецът за да възвести това в ушите ти? 27. В онзи ден устата ти ще се отворят към бежанеца, и ще говориш, и не ще да си вече ням; и ще им бъдеш знамение; и ще познаят че аз съм Господ.

ГЛАВА 25.

1. И слово Господне биде към мене и рече: 2. Сине человечески, утвърди лицето си върх Амоновите синове, и пророчествувай за тях. 3. И кажи на Амоновите синове: Слушайте словото на Господа Иеова: Така говори Господ Иеова: Понеже си рекъл на светилището ми: О хохо! когато се оскверни, и на земята Израилева, когато запустя, и на Юдиния дом когато отидоха в плен, 4. за то, ето, ще те предам за наследие на източните синове; и ще турят селенията си в тебе, и ще поставят шатрите си в тебе: те ще ядат плодовете ти, и те ще пият млякото ти. 5. И ще поставя Рава обор на камили, и земята на Амоновите синове място за лежане на овци; и ще познаете че аз съм Господ. 6. Защото така говори Господ Иеова: Понеже си изплескал с ръце, и си ударил с нога, и с всичкото презрение на сърдцето си зарадвал си се против Израилевата земя, 7. за то, ето, ще простра ръката си върх тебе, и ще те предам в разграбване на народите, и ще те отсека от племената, и ще те погубя от земите: ще те изтребя; и ще познаеш че аз съм Господ. 8. Така говори Господ Иеова: Понеже Моав и Сиир говорят: Ето, домът Юдин е като всичките народи, 9. за то, ето, ще отворя Моавовата граница от към градовете, от към неговите градове в краищата му, Вет-есимот, Ваалмеон, и Кириатаим, славата на оназ земя, - 10. ще я отворя на източните синове, против

Амоновите синове, и ще я предам в наследие, за да се не поменуват
Амоновите синове между народите. 11. И ще извърша съдби върху
Моава; и ще познаят че аз съм Господ. 12. Така говори Господ Иеова:
Понеже Едом се обходи отмъстително към Юдиния дом, и престъпи
тежко, и си направи отмъщение против тях, 13. за то така говори
Господ Иеова: Ще простра ръката си върху Едом, и ще отсека от него
человек и скот, и ще го изтребя из Теман, и ще паднат чрез меч до
Дедан. 14. И ще действувам отмъщението си върх Едом чрез ръката на
людете си Израиля; и ще направя на Едом според яростта си и според
гнева си; и ще познаят отмъщението ми, говори Господ Иеова. 15.
Така говори Господ Иеова: Понеже Филистимците се обходиха
отмъстително, и направиха отмъщение с презрение от душа, да
докарат гибел от древна омраза, 16. за то така говори Господ Иеова:
Ето, аз ще простра ръката си върх Филистимците, и ще изсека
Херетците и изпогубя остатъка на приморието, 17. и ще направя върх
тях голямо отмъщение с яростни обличения; и когато извърша
отмъщението си върх тях ще познаят че аз съм Господ.

ГЛАВА 26.

1. И в единадесетото лето, в първия ден на месеца, биде слово
Господне към мене и рече: 2. Сине человечески, понеже Тир рече
против Ерусалим: О хохо! счупиха се вратата на народите! обърна се
към мене! ще се напълня аз, запустя той! 3. за то така говори Господ
Иеова: Ето, аз съм против тебе, Тире, и ще подигна против тебе
народи много, както подига морето вълните си. 4. И ще низвъргнат
стените на Тир и ще съборят стълповете му; и ще изстържа пръстта
му от него, и ще го направя като гладък камик: 5. ще бъде за да
простират мрежи всред морето; защото аз рекох, говори Господ
Иеова; и ще стане корист на народите. 6. И селата му които са в

полето ще се изтребят с нож; и ще познаят че аз съм Господ. 7. Защото така говори Господ Иеова: Ето, ще доведа против Тир Навуходоносора Вавилонския цар, цар на царе, от север, с коне, и с колесници, и с конници, и с събрание, и с много люде. 8. Той ще изтреби с нож селата ти в полето, и ще издигне остенения против тебе, и ще направи окопи против тебе, и ще възвиси против тебе щитове, 9. и ще постави ратните си оръдия върх стените ти, и съ топорите си ще разори стълповете ти. 10. От множеството на конете му прахът им ще те покрие: стените ти ще се потресат от екота на конниците, и на колелата, и на колесниците, когато влезе в портите ти, както влязват в град разбит. 11. С копитата на конете си ще потъпче всичките ти улици: людете ти ще изсече с нож; и крепките ти стражи ще бъдат свалени на земята, 12. И ще разграбят богатството ти, и ще оберат имота ти, и ще съборят стените ти, и ще разорят красните ти домове, и ще хвърлят всред водата каменете ти, и дървата ти, и пръстта ти. 13. И ще направя да престане метежът на песните ти; и гласът на китарите ти няма да се чуе вече. 14. И ще те направя като гладък камик: ще бъдеш място за да разпростират мрежи: няма да се съградиш вече; защото аз Господ рекох, говори Господ Иеова. 15. Така говори Господ Иеова на Тир: Не ще ли се потресат островите от екота на падането ти, когато ранените ти охкат когато клането става всред тебе? 16. Тогаз всичките морски князове ще слязат от престолите си, и ще извадят мантиите си, и ще съблекат везаните си дрехи: ще облекат треперане: наземи ще седнат, и ще треперят във всяка минута, и ще се удивяват заради тебе. 17. И като дигнат плач заради тебе ще ти говорят: Как биде съсипан ти който се населяваше от мореходци, прочути граде който бе крепък в морето, ти и жителите ти които причиняваха треперане на всички които живееха в него! 18. Сега островите ще треперят в деня на падането ти; ей, островите които са в

морето ще се смутят когато се изгубиш ти. 19. Защото така говори Господ Иеова: Когато те направя град пуст като градовете ненаселяемите, когато докарам върх тебе бездната, та те покрият много води, 20. когато те снема с онези що слазят в ров при вечните люде, и те туря в преизподните на земята, в места пусти от века, с онези които слазят в ров, за да се не населиш, тогаз ще поставя слава в земята на живите. 21. Ще те направя треперане, и няма да съществуваш; и ще те потърсят, и няма да те намерят вече въ век, говори Господ Иеова.

ГЛАВА 27.

1. И слово Господне биде към мене и рече: 2. И ти, сине человечески, дигни плач за Тир, 3. и кажи Тиру: Ти който седиш при входа морски, който търгуваш с народите в много острови, така говори Господ Иеова: Тире, ти си рекъл: Аз съм съвършен в хубост. 4. Пределите ти са в сърдцето на морята: които те съградиха направиха хубостта ти съвършена. 5. Направиха всичките дъски на корабите ти от елхи на Санир: взеха кедри от Ливан за да ти направят мащи. 6. От дъбовете на Васан направиха веслата ти: направиха седалищата ти от слон, с букс от Китийските острови. 7. Висон от Египет везан простираше си ти за платна: синьо и багрено от островите на Елиса бе покровът ти. 8. Жителите на Сидон и на Арвад бяха весларите ти: мъдрите твои, Тире, които са в тебе, те бяха кормчиите ти. 9. Старейшините на Гевал и мъдрите му бяха в тебе поправители на разваленията ти: всичките морски кораби и корабниците им бяха в тебе за да търгуват търговията ти. 10. Персяне, и Лидийци, и Ливийци бяха твоите ратници въ воинствата ти: очакваха в тебе щитове и шлемове: те ти дадоха великолепие. 11. Арвадските мъже с воинството ти бяха на стените ти изоколо, и Гамадците на стълповете ти: окачаха щитовете

си на стените ти изоколо: и допълняха хубостта ти. 12. Тарсис търгуваше с тебе с множество от всякакво богатство: съ сребро, желязо, олово, и свинец търгуваха в твоите търгове. 13. Яван, Тувал, и Мосох бяха твои търговци: в търга ти търгуваха с души человечески и медни съсъди. 14. А от дома Тогарма търгуваха в търговте ти с коне и конници и мъски. 15. Мъжете от Дедан бяха твои търговци: търговията на много острови бе в ръката ти: докарваха ти зъби слонови и ебен в размяна. 16. Сирия търгуваше с тебе заради множеството на деланията ти: даваше на търговете ти антракс, багрено, и везано, и висон, и корали, и рубини. 17. Юда и Израилевата земя бяха твои търговци: даваха на търга ти жито Менитско, и сухар, и мед, и елей, и балсама. 18. Дамаск търгуваше с тебе заради множеството на деланията ти, с множеството от всяко богатство, с вино Хелвонско, и с бяла вълна. 19. Ведан и Яван даваха прежда на търговете ти: желязо работено, касия, и благовонна тръст бяха между търговиите ти. 20. Дедан търгуваше с тебе с тъкания за колесници. 21. Аравия и всичките Кидарски началници бяха твои търговци, които търгуваха с тебе с агнета, и овни, и ярци. 22. Търговците на Шева и на Раама бяха твои търговци, които даваха на търговете ти всякакво изрядно благовоние и всякакъв скъпоцен камик, и злато. 23. Харан, и Хане, и Еден, търговците на Шева, Асур, и Хилмад, търгуваха с тебе. 24. Тези бяха в търговете ти твои търговци съ светли дрехи, съ сини и везани хламиди, и с ковчези на богати украшения, вързани с въжа, и устроени от кедър. 25. Тарсийските кораби обхождаха с търговията ти; и ти бе пълен, и стана най-славен в сърдцето на морята. 26. Твоите веслари те доведоха при много води; но източния вятър те съкруши в сърдцето на морята. 27. Богатството ти, търговете ти, търговията ти, корабниците ти, и кормчиите ти, поправителите на развалението ти, и тези които търгуваха търговията ти, и всичките ти ратници мъже

които са в тебе, и всичкото ти множество което е всред тебе ще паднат
в сърдцето на морята в деня на падането ти. 28. Предградията ще се
потресат от гласа на писъка на твоите кормчии. 29. И всичките
веслари, корабниците, всичките кормчии морски ще слязат из
корабите си, ще застанат на земята, 30. и ще извикат с гласа си заради
тебе, и ще писнат горко, и ще турят пръст на главите си, и ще се валят
в пепела, 31. и ще оплешивеят съвсем за тебе, и ще се опашат с
вретище, и ще плачат за тебе с горкост душевна, ридание горко. 32. И
в риданието си ще дигнат плач за тебе, и ще плачат и рекат заради
тебе: Кой е бил като Тир, като погиналия всред морето? 33. Когато
стоките ти излизаха из морята ти насищаваше много народи: с
множеството на богатството си и на търговията си обогатяваше ти
земните царе. 34. Сега като си се съкрушил в морята, в дълбочината
на водите, търговията ти и всичкото ти множество паднаха всред тебе.
35. Всите жители на островите се удивиха за тебе, и царете им се
разтрепераха: побледняха лицата им от страх. 36. Търговците между
народите подсвирнаха заради тебе: ужас си станал, и не ще те има до
века.

ГЛАВА 28.

1. И слово Господне биде към мене и рече: 2. Сине человечески, кажи
на Тирския княз: Така говори Господ Иеова: Понеже се надигна
сърдцето ти, и си рекъл ти: Аз съм Бог, на седалището Божие седя в
сърдцето на морята; а ти си человек, а не Бог, ако и да си турил
сърдцето си като сърдце Божие: 3. (ето, ти си по-мъдър от Даниила:
никаква тайна не е скрита от тебе: 4. с мъдростта си и разума си ти си
придобил за себе си богатство, и придобил си в съкровищата си злато
и сребро: 5. с голямата си мъдрост ти си придобил богатството си чрез
търговията си, и сърдцето ти се превъзнесе заради богатството ти:) 6.

за то, така говори Господ Иеова: Понеже си направил ти сърдцето си като сърдце Божие, 7. ето, за то ще докарам против тебе чужденци насилници от народите; и ще изтръгнат саблите си против хубостта на мъдростта ти, и ще осквернят светлостта ти: 8. ще те свалят в рова; и ще умреш съ смъртта на убитите в сърдцето на морята. 9. Ще говориш ли още пред оногоз който те убива: Аз съм Бог? Но ти си человек, а не Бог, в ръцете на оногоз който те убива. 10. чрез смърт на необрязани ще бъдеш умъртвен от ръката на чужденците; защото аз рекох, говори Господ Иеова. 11. И слово Господне биде към мене и рече: 12. Сине человечески, дигни плач заради Тирския цар, и кажи му: Така говори Господ Иеова: Ти си печат на съвършенство: пълен си с мъдрост и съвършен в хубост. 13. Ти бе в в Едем в Божия рай: ти бе обкрит с всякакви скъпоценни камене: съ сард, с топаз, с адамант, с хрисолит, с оникс, и с яспис, с сапфир, с антракс, съ смарагд, и със злато: направата на тъпаните ти и на свирките ти беше приготвена за тебе в деня в който си бил създаден. 14. Ти беше херувим разпрострян за да осеняваш; и аз те поставих: ти беше в светата гора Божия: ходеше ти всред огнени камене. 15. Ти бе съвършен в пътищата си от който ден биде създаден доде се намери беззаконие в тебе. 16. От множеството на търговията ти напълниха средата ти с насилство, и съгреши ти; за то те отхвърлих като мръсен от гората Божия, и те изтребих отсред огнените камене, херувиме осеняващи! 17. Сърдцето ти се превъзнесе заради хубостта ти: разтля ти мъдростта си заради светлостта си: аз те хвърлих наземи, изложих те пред царете за да бъдеш позор на тях. 18. Омърси ти светилищата си поради множеството на беззаконията си, поради неправдата на търговията си; за то извадих огън изсред тебе, който те изяде, и те направих пепел върху земята пред очите на всички които те гледат. 19. Всички които те познаваха между народите удивиха се заради тебе: ужас си

станал, и не ще да те има до века. 20. И слово Господне биде към мене
и рече: 21. Сине человечески, утвърди лицето си върху Сидон, и
пророчествувай за него: 22. и речи: Така говори Господ Иеова: Ето, Аз
съм против тебе, Сидоне, и ще се прославя всред тебе: и когато
извърша съдби с него и се осветя в него ще познаят че аз съм Господ.
23. Защото ще проводя в него мор и кръв в улиците му; и ранените ще
паднат всред него от нож дошел в него изоколо; и ще познаят че аз
съм Господ. 24. И не ще да има вече за дома Израилев бодило на
горест, и трън на болезни от всички които са около тях, които ги
презираха; и ще познаят че аз съм Господ Иеова. 25. Така говори
Господ Иеова: Когато събера Израилевия дом от народите между
които са разпръснати, и се осветя в тях пред очите на народите, тогаз
ще се населят в земята си която дадох на раба си Якова. 26. И ще се
населят в нея безопасно, и ще съградят къщи, и ще насадят лозя; ей,
ще се населят безопасно когато извърша съдби върху всичките които
са ги презрели от около тях; и ще познаят че аз съм Господ Бог техен.

ГЛАВА 29.

1. В десетото лето, в десетия месец, дванадесетия ден на месеца, биде
слово Господне към мене и рече: 2. Сине человечески, утвърди лицето
си върху Фараона Египетския цар, и пророчествувай против него и
против всичкия Египет: 3. Говори и кажи: Така говори Господ Иеова:
Ето аз съм против тебе, Фараоне египетски царю, велика ламио, която
лежиш всред реките си, която си рекла: Реката ми е моя: аз я направих
за себе си. 4. И ще туря въдици в челюстите ти, и ще прилепя рибите
на реките ти в люспите ти, и ще те извлека изсред реките ти; и
всичките риби на реките ти ще се прилепят за люспите ти. 5. И ще те
изхвърля в пустинята, тебе и всичките риби на реките ти: ще паднеш
върху лицето на полето: не ще се събереш нито прибереш: на

зверовете земни и на небесните птици те предадох за храна; 6. и всички които обитават в Египет ще познаят че аз съм Господ; защото станаха жезъл от тръст за Израилевия дом. 7. Когато те взеха в ръка, ти се съкруши и промуши всичкото им рамо; и когато се утвърдиха върх тебе, ти се сломи, и разклати всичките им чресла. 8. За то така говори Господ Иеова: Ето, ще нанеса меч върх тебе, и ще отсека от тебе человек и скот. 9. И Египетската земя ще бъде запустение и пустота; и ще познаят че аз съм Господ, защото рече: Реката е моя, и аз я направих. 10. За то, ето, аз съм против тебе и против реките ти; и ще направя Египетската земя пустота, разорение, и запустение, от Мигдол до Сиина и до пределите на Етиопия. 11. человеческа нога не ще да мине през нея, нито скотска нога ще мине през нея, нито ще бъде населена четиридесет години. 12. И ще направя Египетската земя запустение всред запустените места, и градовете ѝ всред разорените градове ще бъдат запустение четиридесет години; и ще разсея Египтяните между народите, и ще ги разпръсна по земите. 13. Но така говори Господ Иеова: В свършъка на четиридесетте години ще събера Египтяните от племената в които бяха разпръснати; 14. и ще доведа Египетските пленници, и ще ги върна в земята Патрос, в земята на произхождането им; и ще бъдат там низко царство. 15. Ще бъдат най-низкото от царствата; и няма да се възвиси вече над народите; защото ще ги умаля за да не владеят над народите. 16. И не ще бъде вече упование на Израилевия дом, да напомнява за беззаконието им когато гледат вслед тях; и ще познаят че аз съм Господ Иеова. 17. И в двадесет и седмото лето, първия месец, в първия ден на месеца, биде слово Господне към мене и рече: 18. Сине человечески, Навуходоносор Вавилонският цар направи да работи войската му работа голяма против Тир: всяка глава стана плешива, и всяко рамо одрано; мъзда обаче за Тир не взе, нито той нито войската му, заради

работата която работи против него. 19. За то, така говори Господ Иеова: Ето, аз давам Египетската земя на Навуходоносора Вавилонския цар; и ще дигне множеството му, и ще обере обира му, и ще користвува користите му; и то ще е мъздата на войската му. 20. Дадох му Египетската земя за труда му с който работи против него, понеже се трудиха заради мене, говори Господ Иеова. 21. В онзи ден ще направя да израсте рогът на Израилевия дом, и ще те направя да отвориш уста всред тях; и ще познаят, че аз съм Господ.

ГЛАВА 30.

1. И слово Господне биде към мене та рече: 2. Сине человечески, пророчествувай и речи: Така говори Господ Иеова: Лелекайте: Олеле на деня! 3. Защото е близу денят, ей, денят Господен е близу, ден облачен: времето на езичниците ще бъде. 4. И нож ще дойде върх Египет, и голямо треперане ще бъде в Етиопия, когато ранените паднат в Египет, и ще вземат множеството му, и ще низвърнат основанията му. 5. Етиопяни, и Левийци, и Лидийци, и всичките смесени народи, и Хув, и синовете на съюзната земя ще паднат с тях от нож. 6. Така говори Господ: Ще паднат и онези които подпират Египет; и гордостта на силата му ще слезе: от Мигдол до Сиина ще паднат в него от нож, говори Господ Иеова. 7. и ще запустеят всред запустените земи, и градовете му ще бъдат всред разорените градове. 8. И ще познаят че аз съм Господ когато туря огън в Египет, и се съкрушат всички които му помагат. 9. В онзи ден ще излязат из мене вестители с кораби за да стреснат безгрижните Етиопяни; и голямо треперане ще нападне върх тях като в деня на Египет; защото, ето, иде. 10. Така говори Господ Иеова: И ще погубя множеството на Египет чрез ръката на Навуходоносора Вавилонския цар. 11. Той и людете му с него, насилниците от народите, ще се доведат за да

разорят онази земя; и ще изтръгнат мечовете си против Египет, и ще напълнят земята с убити. 12. И ще изсуша реките, и ще предам земята в ръцете на зли, и ще запустя земята и изпълнението ѝ чрез ръка на чужденци; аз Господ рекох. 13. Така говори Господ Иеова: И ще погубя кумирите, и ще махна идолите от Мемфис и не ще има вече княз от Египетската земя; и ще туря страх в Египетската земя. 14. И ще запустя Патрос, и ще туря огън в Танис, и ще извърша съдби в Но. 15. И ще излея яростта си върх Син, крепостта на Египет, и ще изсека множеството на Но; 16. и ще туря огън в Египет: Син ще вземе голямо треперане, и градът Но ще се разкъса, и Мемфис ще бъде дене в утеснение. 17. Юношите на Илиупол и на Пивесет ще паднат от нож; и те ще отидат в плен. 18. И в Тафнес денят ще помръкне когато съкруша там хомотите на Египет; и гордостта на силата му ще престане в него; а него, облак ще го покрие, и дъщерите му ще отидат в плен. 19. И ще извърша съдби върху Египет; и ще познаят че аз съм Господ. 20. И в единадесетото лето, в първия месец, в седмия ден на месеца, биде слово Господне към мене и рече: 21. Сине человечески, строших мищцата на Фараона Египетския цар; и, ето, няма да се обвърже за целение щото да го обвият с обвързвания за да му се даде сила да държи нож. 22. За то така говори Господ Иеова: Ето, аз съм против Фараона Египетския цар, и ще строша мищците му, силната и строшената, и ще направя ножа да падне из ръката му. 23. И ще разсея Египтяните между народите, и ще ги разпръсна по земите. 24. И ще укрепя мищците на Вавилонския цар, и ще дам меча си в ръката му; а мищците на Фараона ще строша, и ще поохка пред него с охкания на смъртно ранен. 25. Мищците обаче на Вавилонския цар ще укрепя; а мищците Фараонови ще паднат; и ще познаят че аз съм Господ когато дам меча си в ръката на Вавилонския цар, и я простре върху

Египетската земя. 26. И ще разсея Египтяните между народите, и ще
ги разпръсна по земите; и ще познаят че аз съм Господ.

ГЛАВА 31.

1. И в единадесетото лето, третия месец, в първия ден на месеца, биде
слово Господне към мене и рече: 2. Сине человечески, кажи на
Фараона Египетския цар и на множеството му: Кому си се уподобил
ти във величеството си? 3. Ето, Асириецът бе кедър в Ливан, с хубави
ветви, и с гъста сянка, и висок на раст; и върхът му бе всред гъсти
ветви. 4. Водите го възрастиха, бездната го възвиси с реките си които
течеха около саденията му, и изпращаше водите си по всичките
дървета на полето. 5. За то растът му възлезе над всичките дървета на
полето, и вейките му се умножиха, и клоновете му се распространиха
поради множеството на водите като прозябваше. 6. Всичките птици
небесни правеха гнезда въ вейките му; и всичките скотове на полето
раждаха под клоновете му; а под сянката му обитаваха всичките
големи народи. 7. И бе красен в големината си и в дължината на
ветвите си; защото корените му бяха при много води. 8. Кедрите в
Божия рай не можеха да го скрият, елхите не се сравняваха с вейките
му, и яворите не приличаха на клоновете му: никакво дърво в Божия
рай не се сравняваше с него по красотата му. 9. Направих го красен в
множеството на ветвите му, щото всичките Едемски дървета които
бяха в Божия рай завиждаха му. 10. За то така говори Господ Иеова:
Понеже възвиси ти себе си високо, и понеже дигна върха си между
гъстите ветви, и сърдцето му се възнесе въ височината му, 11. за то го
предадох в ръката на силния от народите, който ще направи
въздаяние на него: отмахнах го заради нечестието му. 12. И чужденци,
насилниците от народите, отсякоха го и го оставиха: ветвите му
паднаха върху горите и въ всичките долове, и клоновете му се

съкрушиха от всичките земни реки; и всичките земни народи слязоха
от сянката му и го оставиха. 13. На трупа му ще си починат всичките
небесни птици, и върху клоновете му ще бъдат всичките животни от
полето, 14. за да се не възвиши въ височината си никое от водните
дървета, нито да дигнат върха си между гъстите ветви, и от всичките
пиещи вода никое да не стои при тях въ височината им; защото
всичките се предадоха на смърт, в преизподните на земята, всред
человеческите синове, с онези които слазят в ров. 15. Така говори
Господ Иеова: В който ден слезе в ад направих да стане сетувание:
покрих бездната заради него, и направих да престанат реките й, и
големите води се задържаха; и направих да посетува Ливан заради
него, и всичките дървета полянски повенаха заради него. 16.
Направих народите да се потресат в екота на падането му когато го
свалих в ад с онезя които слазят в ров; и всичките Едемски дървета,
избраните и добрите Ливански дървета, всичките пиещи вода,
утешиха се в преизподните земни. 17. И те още слезоха в ад с него
при умъртвените от нож, и онези които бяха мишца негова, които
обитаваха под сянката му сред народите. 18. Кому си се уподобил ти
така в славата и въ величеството между дърветата на Едем? Но ще
бъдеш свален с дърветата на Едем, в преизподните земни: ще лежиш
всред необрязаните, с умъртвените от нож. Тъй ще бъде Фараон и
всичкото му множество, говори Господ Иеова.

ГЛАВА 32.

1. И в дванадесетото лето, дванадесетия месец, в първия ден на
месеца, биде слово Господне към мене и рече: 2. Сине человечески,
дигни плач заради Фараона Египетския цар, и кажи му: Уподобил си
се на млад лъв между народите, и си като ламя в морята; и устремил
си се в реките си, и мътиш водите с нозете си, и тъпчеш реките им. 3.

Така говори Господ Иеова: За то ще простра мрежата си върх тебе съ събрание на много народи, и ще те извлекат с мрежата ми. 4. И ще те оставя на земята, ще те изхвърля по лицето на полето, и ще туря да кацнат на тебе всичките птици небесни, и ще наситя от тебе зверовете на всичката земя. 5. и ще туря плътта ти на планините, и ще напълня доловете от твоите купове, 6. и земята дето плаваш ще напоя с кръвта ти дори до горите; и реките ще се изпълнят от тебе. 7. И когато те угася, ще обкрия небето и ще помрача звездите му: ще обкрия с облак слънцето, и луната няма да свети съ виделината си. 8. Всичките светила небесни ще помрача над тебе, и ще туря тъмнина на земята ти, говори Господ Иеова. 9. И ще направя да се ужаси сърдцето на много племена когато докарам съкрушението ти между народите, в места които ти не си познал. 10. И ще направя много народи да се удивят заради тебе; и царете им ще се ужасят много заради тебе когато размахам меча си пред тях, и ще треперят всяка минута, всеки заради живота си, в деня на падането ти. 11. Защото така говори Господ Иеова: Мечът на вавилонския цар ще дойде върх тебе. 12. С ножовете на крепки ще сваля множеството ти: всички тези са насилници от народите; и ще разорят гордостта на Египет, и всичкото му множество ще погине. 13. И ще погубя всичките му скотове от при много води; и няма вече да ги размъти человеческа нога, и копито от скот няма да ги размъти. 14. Тогаз ще утиша водите им, и ще направя реките им да текат като елей, говори Господ Иеова. 15. Когато направя Египетската земя запустение, и опустее земята изпълнението си, когато поразя всички които живеят в нея, тогаз ще познаят че аз съм Господ. 16. Този е плачът с който ще го плачат: дъщерите на народите ще го плачат: ще плачат заради Египет и заради всичкото му множество, говори Господ Иеова. 17. И в дванадесетото лето, петнадесетия ден на месеца, биде слово Господне към мене и рече: 18.

Сине человечески, възридай заради множеството на Египет и свали ги, него и дъщерите на знаменитите народи, в преизподните земни, с онези които слазят в ров. 19. От кого си по-хубав? Слез та леж с необрязаните. 20. Ще паднат всред умъртвените с нож: на нож се предаде той: отвлечете него и всичките му множества. 21. Най-крепките между силните ще му говорят отсред ад, с онези които му помагат: слязоха, лежат необрязани, умъртвени с нож. 22. Там е Асур и всичкото му събрание: гробищата му са около него: всички умъртвени, паднали от нож. 23. Защото гробищата му са турени в дълбочината на рова, и събранието му около гроба му: всички умъртвени, паднали от нож, които раздаваха трепет на земята на живите. 24. Там е Елам и всичкото му множество около гроба му: всички умъртвени, паднали от нож, слезли необрязани в преизподните земни: те раздаваха треперането си в земята на живите, но взеха посрамването си с онези които слазят в ров. 25. Туриха всред умъртвените одър за него с всичкото му множество: гробищата му са около него: всички необрязани, умъртвени с нож, ако и да беше се раздал трепетът им по земята на живите; но взеха посрамването си с онез които слазят в ров: тури се всред умъртвените. 26. Там е Мосох, Тувал, и всичкото му множество: гробищата му са около него: всички необрязани, умъртвени с нож, ако и да раздаваха трепета си в земята на живите. 27. И те не лежат с падналите крепки от необрязаните, които слязоха в ад с ратните си оръжия, и туриха ножовете си под главите си; но техните беззакония ще бъдат върху костите им, ако и да са били трепет на крепките в земята на живите. 28. Ей, ти ще се съкрушиш всред необрязаните, и ще лежиш с умъртвените от нож. 29. Там е Едом, царете му и всичките му князове, които с силата си се туриха между умъртвените с нож: те ще лежат с необрязаните и с онези, които слазят в ров. 30. Там са северните князове всички, и

всичките Сидонци, които слязоха с умъртвените с трепета си, посрамени от силата си; и лежат необрязани с умъртвените от нож, и взеха посрамването си с онез които слазят в ров. 31. Фараон ще ги види и ще се утеши заради всичкото си множество, Фараон и всичката му войска, умъртвените с нож, говори Господ Иеова. 32. Защото аз дадох трепета си в земята на живите; и ще лежи всред необрязаните с умъртвените с нож, Фараон и всичкото му множество, говори Господ Иеова.

ГЛАВА 33.

1. И слово Господне биде към мене и рече: 2. Сине человечески, говори на синовете на людете си и кажи им: Когато нанеса меча върху някоя земя, и людете на оназ земя земат някого человек от помежду си и го турят за страж, 3. и той, като види меча че иде върх земята, възтръби с тръба, и свести людете, 4. тогаз който чуе гласа на тръбата и не се упази, ако мечът дойде и го постигне, кръвта му ще бъде на главата му. 5. чу гласа на тръбата, и не се свести: кръвта му ще бъде върх него. Но който се свести ще избави живота си. 6. Но стражът ако види меча че иде и не възтръби с тръбата, и людете не се свестят, и мечът дойде и постигне някого от тях, той биде постигнат заради беззаконието си; но кръвта му ще предиря от ръката на стража. 7. И ти, сине человечески, аз те турих страж на Израилевия дом: чуй прочее слово из устата ми, и свести ги от моя страна. 8. Когато казвам на беззаконния: Беззаконне, непременно ще умреш; и ти не проговориш за да свестиш беззаконния за пътя му, онзи беззаконник ще умре в беззаконието си; от ръката ти обаче ще предиря кръвта му. 9. Но ако свестиш ти беззаконния за пътя му да се върне от него, и не се върне от пътя си, той ще умре в беззаконието си, а ти си избавил душата си. 10. За то, сине человечески, кажи на Израилевия дом: Така

говорихте вие и думахте: Ако са престъпленията ни и греховете ни
върх нас, и ние тлеем в тях, как ще живеем? 11. кажи им: Жив съм аз,
говори Господ Иеова, нямам благоволение в смъртта на нечестивия,
но да се върне нечестивият от пътя си и да живее. Върнете се, върнете
се от лукавите си пътища: защо да умрете, доме Израилев? 12. За то,
сине человечески, кажи на синовете на людете си: Правдата на
праведния няма да го освободи в деня на престъплението му; и
нечестивий няма да падне заради нечестието си в който ден се върне
от нечестието си; и праведний не ще може да живее поради правдата
си в който ден съгреши. 13. Когато река на праведния че непременно
ще живее, и той уповаващ на правдата си направи неправда, всичката
му правда няма да се помене; и в неправдата си която е направил, в
нея ще умре. 14. И когато говоря на нечестивия: Непременно ще
умреш, а той се върне от греха си и направи съд и правда, 15. отдаде
нечестивия залог, върне грабнатото, ходи в повеленията на живота, и
не струва неправда, непременно ще живее: няма да умре: 16. всичките
му грехове които е съгрешил няма да му се поменат вече: направил е
съд и правда: непременно ще живее. 17. Синовете обаче на твоите
люде говорят: Пътят Господен не е прав. Но техният път не е прав. 18.
Когато праведний се върне от правдата си и направи неправда, то в
нея ще умре. 19. А когато беззаконният се върне от беззаконието си и
направи съд и правда, той ще живее заради това. 20. Вие обаче
говорите: Пътят Господен не е прав. Доме Израилев, ще ви съдя
всекиго според пътищата му. 21. И в дванадесетото лето на плена ни,
десетия месец, петия ден на месеца, дойде при мене един бежанец от
Ерусалим и каза: Превзе се градът. 22. И ръката Господня биде върху
мене вечерта преди да дойде бежанецът, и отвори устата ми доде
дойде при мене заранта; и отвориха се устата ми, и не бях вече ням.
23. И слово Господне биде към мене та рече: 24. Сине человечески,

тези които живеят в онези запустения в Израилевата земя говорят и казват: Един бе Авраам, и наследи земята; а ние сме мнозина: нам се даде земята за наследие. 25. За то кажи им: Така говори Господ Иеова: Вие ядете месо с кръв, и подигате очите си към идолите си, и проливате кръв; и ще наследите ли земята? 26. Вие се облягате на меча си, работите мерзости, и осквернявате всеки жената на ближнаго си; и ще наследите ли земята? 27. Така им кажи: Така говори Господ Иеова: Жив съм аз, които са в запустенията непременно ще паднат от нож; и който е по лицето на полето, ще го предам на зверовете да го изядат; а които са в крепостите и в пещерите ще умрат от мор. 28. Защото ще предам земята в запустение и пустота; и гордостта на силата й ще престане, и горите Израилеви ще запустеят та да няма кой да минува. 29. И ще познаят че аз съм Господ когато предам земята в запустение и пустота заради всичките им мерзости които сториха. 30. И ти, сине человечески, синовете на людете ти говорят за тебе при стените и във вратата на къщите, и говорят един на друг, всеки на брата си, и казват: Елате сега та чуйте кое е словото което излязва от Господа. 31. И дохождат при тебе както се събират люде, та седят пред тебе като мои люде, и слушат твоите думи, но не ги правят; защото с устата си показват много любов, но сърдцето им отхожда вслед любостяжанието им. 32. И, ето, ти им си като любезна песен от человек сладкогласен и който свири добре; защото слушат думите ти, а не ги правят. 33. Но когато дойде това, (и, ето, иде,) тогаз ще познаят че е имало пророк всред тях.

ГЛАВА 34.

1. И слово Господне биде към мене и рече: 2. Сине человечески, пророчествувай върх пастирите Израилеви, пророчествувай и кажи

им: Така говори Господ Иеова на пастирите: Горко на Израилевите пастири които пасат себе си! Пастирите не пасат ли стадата? 3. Вие ядете тлъстината, и се обличате с вълната, колите тлъстите: не пасете стадата. 4. Не укрепихте немощната, и не изцелихте онази която бе зле, и не обвързахте счупената, и не докарахте заблудилата се, и не потърсихте загубената; но с насилие и с жестокост владичествувахте над тях. 5. И се разпръснаха понеже нямаше пастир, и станаха за ястие на всичките зверове в полето, и се разпръснаха. 6. Моите овци се скитаха по всяка гора и по всеки висок хълм; и по всичкото лице на земята бяха разпръснати овците ми; и нямаше кой да потърси нито кой да подири. 7. За то слушайте, пастири, словото Господне: 8. Жив съм аз, говори Господ Иеова, непременно, понеже стадото ми стана корист, и овците ми станаха за ястие на всичките зверове в полето защото нямаше пастир, и пастирите ми не потърсиха овците ми, но пастирите пасоха себе си, и не пасоха овците ми, 9. за то слушайте, пастири, словото Господне: 10. Така говори Господ Иеова: Ето, аз съм против пастирите; и ще предиря овците си от ръцете им, и ще ги направя да престанат от да пасат овците; и няма вече да пасат себе си пастирите; защото ще освободя от устата им овците си, и не ще бъдат за ястие тям. 11. Защото така говори Господ Иеова: Ето, аз, аз ще потърся овците си и ще ги подиря. 12. Както пастирът дири стадото си в който ден се намира всред разпръснатите си овци, така ще подиря овците си, и ще ги избавя от всичките места дето бяха разпръснати в ден облачен и мрачен. 13. И ще ги изведа из народите, и ще ги събера от местата, и ще ги доведа в земята им, и ще ги паса на Израилевите гори близу при реките и по всичките населяеми места в тяхната земя. 14. Ще ги паса в добро пасбище, и кошарата им ще бъде върху високите Израилеви гори: там ще почиват в добра кошара, и ще пасат на тлъсто пасбище върху Израилевите гори. 15. Аз ще паса овците си,

и аз ще ги упокоя, говори Господ Иеова. 16. Ще предиря загиналата, и ще докарам заблудилата се, и ще обвържа счупената, и ще укрепя немощната: тлъстата обаче и крепката ще погубя: с правосъдие ще ги паса. 17. А заради за вас, паство мое, така говори Господ Иеова: Ето, аз ще съдя между овца и овца, между овни и ярци. 18. Малко ли ви е дето пасете доброто пасбище, та тъпчете с нозете си остатъка на пасбището си? и дето пиете чиста вода, а мътите с нозете си остатъка? 19. А овците ми пасат утъпканото с нозете ви, и пият размътената с нозете ви вода. 20. За то така им говори Господ Иеова: Ето, аз, аз ще съдя между тлъста овца и между мършава овца. 21. Понеже тласкате с ребра и с рамена, и бодете с рогата си всичките немощни доде ги разпръснахте по вън, 22. за то ще избавя овците си, и не ще бъдат вече корист; и ще съдя между овца и овца. 23. И ще поставя над тях едного Пастиря, и ще ги пасе, раба си Давида: той ще ги пасе, и той ще им е пастир. 24. И аз Господ ще им бъда Бог, и рабът ми Давид княз всред тях: аз Господ говорих. 25. И ще направя с тях завет на мир, и ще махна от земята лошите зверове; и те ще обитават безбедно в пустинята, и ще спят по дъбравите. 26. И ще направя тях и околните на горага си благословение; и ще свалям дъжда на времето му: дъжд на благословение ще да е; 27. и дърветата на полето ще дават плода си, и земята ще дава произведението си; и ще бъдат безбедни в земята си, и ще познаят че аз съм Господ когато съкруша узите на хомота им, и ги освободя от ръката на онези които са ги поработили. 28. И не ще бъдат вече корист на езичниците, и земните зверове не ще ги изпояждат; но ще живеят безбедно, и не ще има кой да ги плаши. 29. И ще им възставя знаменит сад; и няма вече да загинват от глад в земята, и не ще носят вече хулата на езичниците. 30. И ще познаят че аз Господ Бог техен с тях съм, и те, Израилевий

дом, люде мои са, говори Господ Иеова. 31. И вие, овци мои, овци на пасбището ми, вие сте человеци, и аз Бог ваш, говори Господ Иеова.

ГЛАВА 35.

1. И слово Господне биде към мене и рече: 2. Сине человечески, тури лицето си против горага Сиир, и пророчествувай против нея 3. и кажи й: Така говори Господ Иеова: Ето, горо Сиир, аз съм против тебе; и ще простра ръката си против тебе, и ще те предам в опустошение и пустота. 4. Ще разоря градовете ти; и ти ще бъдеш в запустение; и ще познаеш че аз съм Господ. 5. Понеже си упазила вехта омраза, и предала си Израилевите синове в ръката на меч въ времето на съсипването им, когато беззаконието им стигна до края, 6. за то, жив съм аз, говори Господ Иеова, ще те предам на кръв, и кръв ще те гони: понеже не си намразила кръвта, то кръв ще те гони. 7. И ще предам в съвършено запустение горага Сиир, и ще погубя от нея който минува и който се враща. 8. И ще напълня горите му с умъртвените му: по хълмовете ти, по доловете ти, и по всичките ти реки ще паднат умъртвените с нож. 9. Ще те направя вечно опустошение, и градовете ти няма да се населят; и ще познаете че аз съм Господ. 10. Понеже си рекла: Тези два народа и тези две места ще са мои, и ние ще ги наследим, ако и да е бил Господ там, 11. за то, жив съм аз, говори Господ Иеова, ще направя според яростта ти, и според завистта ти която си извършила заради омразата ти към тях, и ще им стана познат когато те съдя. 12. И ще познаеш че аз Господ чух всичките твои хули които си произнесла против Израилевите гори като си рекла: Те запустяха: нам се дадоха за храна. 13. И с устата си велеречихте против мене, и умножихте думите си против мене: аз чух. 14. Така говори Господ Иеова: Когато се весели всичката земя, пуста ще те направя. 15. Както си се развеселила заради наследието на

Израилевия дом защото опустя, така ще ти направя: ще запустееш, горо Сиир, и всичкий Едом, всичкий той; и ще познаят че аз съм Господ.

ГЛАВА 36.

1. И ти, сине человечески, пророчествувай към Израилевите гори и речи: Гори Израилеви, слушайте словото Господне. 2. Така говори Господ Иеова: Понеже неприятелят рече против вас: О хохо! вечните високи места станаха наследие нам, 3. заради това пророчествувай и речи: Така говори Господ Иеова: Понеже ви запустиха и погълнаха от всякъде за да станете наследие на остатъка на народите, и станахте говорене на език и поношение на людете, 4. заради това, гори Израилеви, слушайте словото на Господа Иеова: така говори Господ Иеова към горите, и към хълмовете, към потоците, и към доловете, и към запустените и разорените места, и към оставените градове които станаха корист и присмех на остатъка на околните народи, - 5. за то така говори Господ Иеова: Непременно в огъня на ревността си говорих против остатъка на народите, и против всичкия Едом, които направиха земята ми наследие на себе си с радост на всичкото си сърдце, и с презрение душевно, за да я разграбят като корист; 6. за то пророчествувай заради Израилевата земя, и кажи на горите и на хълмовете, на потоците и на доловете: Така говори Господ Иеова: Ето, аз говорих в ревността си и в яростта си, защото понесохте укора на народите; 7. за то така говори Господ Иеова: Аз възвисих ръката си: непременно народите които са около вас, те ще носят срама си. 8. А вие, Израилеви гори, ще направите да прозябнат ветвите си, и ще дадете плода си на людете ми Израиля; защото приближават да дойдат. 9. Защото, ето, аз гледам върху вас, и ще се обърна към вас, и ще се обработите и насеете. 10. И ще умножа върху вас человеци,

всичкия дом Израилев, него всичкия; и градовете ще се населят, и
запустенията ще се съградят. 11. Ей, ще умножа върху вас человеци и
скотове; и ще нарастнат и плод ще сътворят; и ще ви населя както
бяхте по-напред, и ще ви направя добро повече отколкото в началото;
и ще познаете че аз съм Господ. 12. И ще направя да ходят върху вас
человеци, людете ми Израил; и ще ви наследят, и ще им бъдете
наследие, и за напред не ще вече да ги обезчадите. 13. Така говори
Господ Иеова: Понеже ви рекоха: Ти си земя която пояждаш человеци
и обезчадваш людете си, 14. за то няма вече да пояждаш человеци
нито да обезчадиш вече людете си, говори Господ Иеова; 15. и няма
вече да направя да се чуе в тебе укорът на езичниците, и няма вече да
носиш поношението на народите, и няма вече да погубиш людете си,
говори Господ Иеова. 16. И слово Господне биде към мене и рече: 17.
Сине человечески, когато Израилевът дом бяха населени в земята си,
оскверниха я с пътя си и с деянията си: техният път бе пред мене като
нечистотата на отлъчена жена. 18. За то излях яростта си върх тях
поради кръвта която изляха на земята, и заради идолите им, с които я
омърсиха; 19. и разсеях ги между народите, и разпръснати бидоха по
местата: според пътя им и според делата им ги съдих. 20. И когато
влязоха в народите дето отидоха, омърсиха светото ми име дето се
говореше за тях: Тези са людете на Иеова, и из земята му излязоха. 21.
Смилих се обаче заради светото си име, което Израилевът дом
омърси между народите при които отидоха. 22. За то кажи на
Израилевия дом: Така говори Господ Иеова: Аз не правя това заради
вас, доме Израилев, но заради светото мое име което омърсихте
между народите при които отидохте. 23. И ще осветя великото си име,
омърсеното между народите, което омърсихте между тях; и ще
познаят народите че аз съм Господ, говори Господ Иеова, когато се
осветя у вас пред очите им. 24. Защото ще ви взема изсред народите,

и ще ви събера от всичките места, и ще ви доведа в земята ви. 25. И
ще поръся върху вас чиста вода, и ще се очистите: от всичките ви
нечистоти и от всичките ви идоли ще ви очистя. 26. И ще ви дам ново
сърдце, и нов дух ще вложа вътре във вас, и, като отнема каменното
сърдце от плътта ви, ще ви дам плътско сърдце. 27. И ще вложа вътре
във вас Духа си, и ще ви направя да ходите в повеленията ми, и да
пазите съдбите ми, и да ги извършвате. 28. И ще се населите в земята
която дадох на отците ви; и ще ми сте люде, и аз ще ви съм Бог. 29. И
ще ви спася от всичките ви нечистоти; и ще призова житото, и ще го
умножа, и не ща вече да ви докарам глад. 30. И ще умножа плода на
дърветата и рожбите на полето, за да не вземете вече поношение на
глад между народите. 31. И ще спомните лукавите си пътища и делата
си не добри, и ще се отвърнете сами от себе си пред очите си заради
беззаконията си и заради мерзостите си. 32. Аз не правя това заради
вас, говори Господ Иеова, нека е известно вам. Постидете се и се
посрамете заради пътищата си, доме Израилев! 33. Така говори
Господ Иеова: В който ден ви очистя от всичките ви беззакония, ще
направя още да се населят градовете, и ще се съградят запустенията.
34. И запустялата земя ще се обработи, вместо да стои запустяла пред
всекиго който минува. 35. И ще говорят: Тая земя, която бе запустяла,
стана като Едемския рай; и градовете запустените, и опустелите, и
съсипаните укрепиха се, населиха се. 36. И народите които са
останали около вас ще познаят че аз Господ съградих съсипаните и
насадих опустелите. Аз Господ говорих, и ще извърша. 37. Така
говори Господ Иеова: За това още ще бъда потърсен от Израилевия
дом да направя за тях, да ги умножа с человеци като стадо. 38. Като
свето стадо, като стадото на Ерусалим в праздниците му, така
запустените градове ще станат пълни със стада человечески; и ще
познаят че аз съм Господ.

ГЛАВА 37.

1. Ръка Господня биде върху ми та ме изведе чрез Господния Дух и ме
постави всред поле; и то бе пълно с кости. 2. И направи ме да мина
близу тях изоколо; и, ето, бяха твърде много по лицето на полето; и,
ето, бяха твърде сухи. 3. И рече ми: Сине человечески, могат ли тези
кости да оживеят? И рекох: Господи Иеова, ти знаеш. 4. И рече ми:
Пророчествувай над тези кости и речи им: Сухи кости, слушайте
словото Господне. 5. Така говори Господ Иеова към тези кости: Ето, аз
ще туря у вас дух, и ще оживеете; 6. и ще туря върх вас жили, и ще
докарам плът върх вас, и ще ви обкрия с кожа, и ще туря у вас дух, и
ще оживеете; и ще познаете че аз съм Господ. 7. И пророчествувах
както ми биде заповядано; и когато пророчествувах стана екот, и ето
трус, и костите се събираха, кост с костта си. 8. И видях, и, ето, жили и
плът порастнаха върх тях, и кожа ги обкри отгоре; дух обаче нямаше в
тях. 9. И рече ми: Пророчествувай заради духа: пророчествувай, сине
человечески, и кажи на духа: Така говори Господ Иеова: Дойди духу,
от четирите ветрища и духни върх тези убитите, и да оживеят. 10. И
пророчествувах както ми заповяда; и духът влезе в тях, и оживяха; и
стана на нозете си, войска голяма, твърде много. 11. И рече ми: Сине
человечески, тези кости са всичкий Израилев дом. Ето, те говорят:
Костите ни изсъхнаха, и надеждата ни се изгуби: ние сме погинали.
12. За то пророчествувай и кажи им: Така говори Господ Иеова: Ето,
люде мои, аз отварям гробищата ви, и ще ви изведа из гробищата ви,
ще ви заведа в Израилевата земя. 13. И ще познаете че аз съм Господ
когато, люде мои, отворя гробищата ви, и ви изведа из гробищата ви.
14. И ще туря духа си във вас, и ще оживеете, и ще ви поставя в земята
ви; и ще познаете че аз Господ говорих и извърших, говори Господ.
15. И слово Господне биде към мене и рече: 16. И ти, сине человечески,
вземи си един жезъл та пиши на него за Юда и за Израилевите

синове другарите му: вземи и друг жезъл, и пиши на него заради
Иосифа, жезъла на Ефрема, и на всичкия Израилев дом другарите му.
17. И събери си ги един с друг в един жезъл; и ще станат един в
ръката ти. 18. И когато синовете на твоите люде ти продумат и ти
рекат: Не щеш ли да ни обадиш що ти значи това? 19. кажи им: Така
говори Господ Иеова: Ето, Аз ще взема жезъла на Иосифа, който е в
ръката на Ефрема, и Израилевите племена, другарите му, и ще туря
тях с него, с жезъла Юдин, и ще ги направя един жезъл; и ще бъдат
един в ръката ми. 20. И жезлите на които си ти писал ще са в ръката
ти пред тях. 21. И кажи им: Така говори Господ Иеова: Ето, аз ще
взема Израилевите синове изсред народите дето са отишли, и ще ги
събера от всякъде, и ще ги доведа в земята им; 22. и ще ги направя
един народ в земята върху Израилевите гори; и един цар ще е цар над
всички тях; и не ще бъдат вече два народа, и не ще бъдат вече за
напред разделени в две царства. 23. И няма да се осквернят с идолите
си, нито с мерзостите си, нито с всичките си престъпления; но ще ги
избавя от всичките селения дето съгрешиха, и ще ги очистя; и ще ми
бъдат люде, и аз ще им бъда Бог. 24. И Давид рабът ми ще бъде цар
над тях; и ще бъде над всички тях един пастир; и ще ходят в съдбите
ми, и ще пазят повеленията ми и ще ги извършат. 25. И ще живеят в
земята която дадох на раба си Якова, дето живееха бащите ви; и в нея
ще живеят, те и чадата им и чадата на чадата им, до века; и Давид
рабът ми ще им е княз във век. 26. И ще направя с тях завет на мир: той
ще е завет вечен с тях; и ще ги наместя и ще ги умножа, и ще положа
светилището си всред тях във век. 27. И скинията ми ще бъде всред тях;
и ще им съм Бог, и те ще ми са люде. 28. И ще познаят езичниците че
аз съм Господ който освещавам Израиля, когато е светилището ми
всред тях във век.

ГЛАВА 38.

1. И слово Господне биде към мене и рече: 2. Сине человечески, утвърди лицето си връх Гога, земята на Магога, вожда на Рос, Мосох, и Тувал, и пророчи против него 3. и речи: Така говори Господ Иеова: Ето, аз съм против тебе, Гоге, вожде на Рос, Мосох, и Тувал; 4. и ще те върна, и ще туря кука в челюстите ти, и ще те извадя, и всичката ти сила, коне и конници, всички тези съвършено оръжени, голямо събрание с щитове и щитчета, всички тези които употребяват ножове - 5. Перси, Етиопци, и Ливийци с тях - всички тези с щитове и шлемове, 6. Гомера и всичките му пълкове, дома на Тогарма, от последните страни на север и всичките му пълкове и много народи с тебе. 7. Приготви се, и приготви себе си, ти и всичкото ти събрание което е събрано в тебе, и бъди им страж. 8. След много дни ще стане изброяване в тебе: в последните години ще дойдеш връх земя която се е освободила от ножа и се е събрала от много народи, върху горите на Израил които станаха пусти за всегда; но той биде пренесен изсред народите, и ще се населят всичките в безопасност. 9. И ще възлезеш и ще дойдеш като вихрушка: ще бъдеш като облак за да покриеш земята, ти, и всичките твои пълкове, и много люде с тебе. 10. Така говори Господ Иеова: И в онзи ден ще възлязат мисли на сърдцето ти, и ще съвещаваш съвети лукави, 11. и ще речеш: Ще възляза в земя на села неоградени: ще дойда при онези които почиват и живеят в безопасност, при всички които живеят в места неоградени и нямат вереи и врата, 12. за да обереш обир, и изкориствуваш корист, за да възвърнеш ръката си връх запустения населени, и връх люде събрани от народите, които са придобили скотове и имот, които живеят по високите страни на земята. 13. Шева, и Дедан, и търговците на Тарсис с всичките му млади лъвове ще ти рекат: Дошел си обир ли да обереш? Събрал си множеството си корист ли да користвуваш?

Сребро и злато ли да грабнеш, скотове и имот ли да вземеш, обир ли голям да направиш? 14. За то, сине человечески, пророчи и кажи Гогу: Така говори Господ Иеова: В онзи ден, когато людете ми Израил ще живеят в безопасност, ти не ще ли да знаеш? 15. И ще дойдеш от мястото си, от последните страни на север, ти и много народи с тебе, всички всадници на коне, голямо множество, и много сила; 16. и ще възлезеш против людете ми Израиля като облак за да покриеш земята то ще бъде в последните дни; и ще те докарам против земята си, за да ме познаят народите когато се осветя в тебе, Гоге, пред очите им. 17. Така говори Господ Иеова: Ти ли си онзи заради когото говорих в древните дни чрез рабите си пророците Израилеви, които пророчествуваха в онези дни през много години че щях да те докарам против тях? 18. Но в онзи ден, в деня в който Гог дойде против Израилевата земя, гневът ми ще възлезе по лицето ми, говори Господ Иеова. 19. Защото в ревността си, в огъня на гнева си, говорих: Непременно в онзи ден ще бъде треперане голямо в земята Израилева, 20. и рибите морски, и птиците небесни, и зверовете на полето, и всичките пълзещи които пълзят по земята, и всичките человеци които са по лицето на земята, ще се разтреперят от присътствието ми; и горите ще се низринат, и стръмнините ще паднат, и всяка стена ще падне на земята. 21. И ще призова против него нож по всичките си гори, говори Господ Иеова: ножът на всекиго человека ще е против брата му. 22. И ще дойда в съдба против него с мор и с кръв; и ще одъждя върх него, и върх пълковете му, и върх многото народи, които са с него дъжд на потоп, и камене на градушка, огън и жупел. 23. И ще се възвелича и осветя, и ще стана познат пред очите на много народи; и ще познаят че аз съм Господ.

ГЛАВА 39.

1. И ти, сине человечески, проречи против Гога и речи: Така говори
Господ Иеова: Ето, аз съм против тебе, Гоге, вожде на Рос, Мосох, и
Тувал; 2. и ще те върна и водя, и ще те възведа от последните на
север, и ще те докарам върху Израилевите гори; 3. и ще ударя лъка ти
от лявата ти ръка, и ще направя стрелите ти да паднат от дясната ти
ръка. 4. Ще паднеш върху Израилевите гори, ти, и всичките ти
пълкове, и народите които са с тебе: ще те предам на ператите птици
от всякакъв вид, и на зверовете на полето, за изяждане. 5. ще паднеш
на лицето на полето; защото аз рекох, говори Господ Иеова. 6. И ще
проводя огън върх Магога и между онези които живеят в островите в
безопасност; и ще познаят че аз съм Господ. 7. И ще направя светото
си име познато всред людете си Израиля, и не ще оставя да омърсят
вече светото ми име; и ще познаят народите че аз съм Господ, Светий
в Израил. 8. Ето, иде, и ще стане, говори Господ Иеова; той е денят за
който говорих. 9. И онези които обитават в градовете Израилеви ще
излязат, и ще турят в огън та ще изгорят оръжията, и щитовете и
щитчетата, лъковете и стрелите, и сулиците и копията; ще кладат с
тях огън седем години. 10. И няма да вземат дърва от полето, нито ще
отсекат от дъбравите; защото ще кладат огън от оръжията; и ще
оберат онези които са ги обрали, и ще оголят онези които са ги
оголили, говори Господ Иеова. 11. И в онзи ден ще дам Гогу място за
погребване там в Израил, дола на преходещите към изток на морето;
и то ще затваря пътя на преходещите; и там ще заровят Гога и
всичкото му множество; и ще наименуват Дола на Амон-гога. 12. И
домът Израилев ще ги рови седем месеци за да очистят земята. 13. И
всичките люде на Израилевата земя ще ги ровят; и ще им бъде
именит денят в който ще се прославя, говори Господ Иеова. 14. И ще
определят мъже, които, като обхождат непрестанно земята, с помощта

на преходещите ще заравят останалите по лицето на земята за да я очистят: подир свършъка на седемте месеци ще направят предирване.
15. И от преходещите които прехождат земята, когато види някой кост человеческа тогава ще възправя знак при нея доде погребателите я заровят в дола на Амон-гога.
16. А името и на града ще бъде Амона. Така ще очистят земята.
17. А ти, сине человечески, така говори Господ Иеова: Кажи на птиците от всякакъв вид, и на зверовете на полето: Съберете се та елате: съвъкупете се от всякъде на жъртвата ми която аз жъртвувам заради вас, жъртва голяма върху Израилевите гори, за да ядете плът и да пиете кръв.
18. Ще ядете плътта на юнаците, и ще пиете кръвта на князовете земни, на овни, на агнета, и на ярци, и на телци, на всичките хранени Васански;
19. и ще ядете тлъстина до насищане, и ще пиете кръв до опиване, от жъртвата ми която пожрех заради вас;
20. и ще се наситите на трапезата ми с коне и всадници, с юнаци, и с всякакъв ратник мъж, говори Господ Иеова.
21. И ще туря славата си между народите, и всичките народи ще видят съдбата ми която извърших, и ръката ми която турих върх тях.
22. И ще познае Израилевий дом че аз съм Господ техен Бог от този ден и после.
23. И народите ще познаят че домът Израилевът биде пленен заради беззаконието си. Понеже станаха непокорни мене, за то скрих лицето си от тях и ги предадох в ръката на враговете им; и паднаха всички чрез нож.
24. Според нечистотата им и според престъпленията им сторих им, и скрих от тях лицето си.
25. За то така говори Господ Иеова: Сега ще върна Якововия плен, и ще помилвам всичкия Израилев дом, и ще бъда ревнив за светото си име.
26. и ще носят срама си и всичките си престъпления чрез които станаха непокорни мене, когато живеят в безопасност в земята си, и няма кой да ги плаши.
27. Когато ги доведа пак от народите, и ги събера от местата на враговете им, тогаз ще се осветя в тях пред очите на много народи;

28. и ще познаят че аз съм Господ техний Бог когато, като ги направя да бъдат закарани в плен между народите, ги събера в земята им, и не оставя вече от тях остатък там. 29. И не ща да скрия вече лицето си от тях; защото излях Духа си върху Израилевия дом, говори Господ Иеова.

ГЛАВА 40.

1. В двадесет и петото лето на плена ни, в началото на летото, десетия ден на месеца, в четиринадесетото лето след превземането на града, в този ден ръка Господня биде върху мене и ме заведе там. 2. чрез видения Божии ме заведе в Израилевата земя та ме тури върху една най-висока гора, на която към пладне имаше като здание на град. 3. И заведе ме там: и ето человек на когото зракът бе като зрение на мед, и имаше в ръката си ленена връв и мярка от тръст; и той стоеше въ вратата. 4. И человекът ми рече: Сине человечески, виж с очите си, и чуй с ушите си, и тури сърдцето си върху всичко което ти аз покажа; защото за да ти покажа това биде въведен ти тука: извести на Израилевия дом всичко що гледаш. 5. И ето ограда извън дома околовърз, и в ръката на человека тръстна мярка шест лакти, с лакът дълъг лакът и длан; и премери ширината на зданието една тръст, и височината една тръст. 6. Тогаз дойде при вратата които гледаха към изток, и възлезе по стъпалата им, и премери прага на вратата, ширина една тръст; и другия праг, ширина една тръст. 7. И всяко обиталище бе дълго една тръст и широко една тръст; и между обиталищата имаше пет лакти; и прагът на вратата, при притвора който бе при вътрешните врата, една тръст. 8. Тогаз премери притвора на вътрешните врата; и той бе една тръст. 9. После премери притвора на вратата, осем лакти; и околодверията им, два лакта; а притворът на вратата беше извътре. 10. И обиталищата на вратата към

изток бяха три отсам и три оттам, и трите на една мярка; и околодверията имаха една мярка отсам и оттам. 11. И премери ширината на входа на вратата, десет лакти; и дължината на вратата, тринадесет лакти. 12. А имаше пред обиталищата разстояние един лакът отсам и разстояние един лакът оттам; и обиталищата бяха шест лакти отсам и шест лакти оттам. 13. После премери вратата от покрива на едното обиталище до покрива на другото: ширината бе двадесет и пет лакти, и двер срещу двер. 14. И направи околодверията шестдесет лакти, до околодверието на двора околовърз на вратата. 15. И от лицето на вратата на входа до лицето на притвора на вътрешните врата бяха петдесет лакти. 16. И имаше прозорци затворени на обиталищата, и на околодверията им извътре вратата околовърз; така и в притворите: имаше прозорци извътре околовърз, а върху всяко околодверие финици. 17. И заведе ме въ по-външния двор, и ето стаи, и помост направен околовърз двора: тридесет стаи върху помоста. 18. И помостът който бе от страните на вратата, според на дължината на вратата, беше подолният помост. 19. И премери ширината от лицето на по-долните врата до лицето на по-вътрешния двор извън, сто лакти към изток и към север. 20. И вратата на външния двор които гледаха към север премери, дължината им и ширината. 21. И обиталищата им бяха три отсам и три оттам: околодверията им и предвратията им бяха според мярката на първите врата: дължината им петдесет лакти, и ширината им двадесет и пет лакти. 22. И прозорците им и предвратията им и финиците им бяха според мярката на вратата които гледаха към изток; и възлизаха при тях през седем стъпала; и предвратията им бяха пред тях. 23. И вратата на вътрешния двор бяха срещу вратата които бяха към север и към изток; и премери от врата до врата сто лакти. 24. И ме заведе към юг, и ето врата които гледаха към юг; и премери околодверията им и

предвратията им според истите мерки. 25. И имаше прозорци на тях и на предвратията им околовърз като онези прозорци: дължината петдесет лакти, и ширината двадесет и пет лакти. 26. И възхождането им бе седем стъпала, и предвратията им бяха пред тях; и имаха финици, един отсам и един оттам, на околодверията си. 27. И имаше врата въ вътрешния двор към юг; и премери от врата до врата към юг сто лакти. 28. И заведе ме въ вътрешния двор през южните врата; и премери южните врата според истите мерки, 29. и обиталищата им, и околодверията им, и предвратията им, според истите мерки, и имаше прозорци на тях и на предвратията им околовърз: петдесет лакти дължината, и двадесет и пет лакти ширината. 30. И предвратията околовърз бяха двадесет и пет лакти в дължина, и пет лакти в ширина. 31. И предвратията им бяха към външния двор; и финици върху околодверията им; и осем стъпала възхождането им. 32. И заведе ме във вътрешния двор към изток; и премери вратата според истите мерки. 33. И обиталищата им, и околодверията им, и предвратията им бяха според истите мерки; и имаше прозорци на тях и на предвратията им околовърз: петдесет лакти дължината, и двадесет и пет лакти ширината. 34. И предвратията им бяха към външния двор; и финици върху околодверията им отсам и оттам; и осем стъпала възхождането им. 35. И заведе ме при северните врата; и ги премери според истите мерки, 36. обиталищата им, околодверията им, и предвратията им, и прозорците им околовърз: дължината петдесет лакти, и ширината двадесет и пет лакти. 37. И околодверията им бяха към външния двор; и финици върху околодверията им отсам и оттам; и осем стъпала възхождането им. 38. И имаше една стая; и входът й беше при околодверията на вратата, дето миеха всесъжението. 39. И в притвора на вратата имаше две трапези отсам и две трапези оттам, за да колят върху тях всесъжението, и

приношението за грях, и приношението за престъпление. 40. И във външната страна, дето се възлизаше към входа на северните врата, имаше две трапези; и в другата страна, която бе към притвора на вратата, две трапези. 41. четири трапези имаше отсам и четири трапези оттам при страните на вратата: осем трапези, върх които колеха жъртвите. 42. И четирите трапези за всесъжението бяха от дялан камик, един лакът и пол дължината, е един лакът и пол ширината и един лакът височината; и върху тях туряха оръдията с които колеха всесъжението и жъртвата. 43. И извътре имаше ограждение, една длан ширината, приковано околовърз; а върху трапезите туряха месото на приношенията. 44. И извън на вътрешните врата бяха стаите на певците, във вътрешния двор който бе върху страните на северните врата; и лицата им бяха към юг: една върху страната на източните врата гледаше към север. 45. И рече ми: Тая стая която гледа към юг е заради свещениците които пазят стражата на дома; 46. а стаята която гледа към север е заради свещениците които празят стражата на олтаря; те са синовете на Садока, между Левийните синове, които прихождат при Господа да му служат. 47. И премери двора, дължина сто лакти, и ширина сто лакти; четвероъгълен, и олтарят бе пред дома. 48. И заведе ме в притвора на дома и премери околодверията на притвора, пет лакти отсам и пет лакти оттам; и ширината на вратата три лакти отсам и три лакти оттам. 49. Дължината на притвора бе дванадесет лакти, и ширината единадесет лакти; и през [десет] стъпала възлизаха в него; и имаше стълпове при околодверията, един отсам и един оттам.

ГЛАВА 41.

1. После ме заведе в храма и премери околодверията, шест лакти ширината отсам и шест лакти ширината оттам, ширината на

скинията. 2. И ширината на вратата бе десет лакти; и страните на вратата пет лакти отсам и пет лакти оттам; и премери дължината му, четиридесет лакти, и ширината двадесет лакти. 3. И влезе по-вътре и премери околодверието на вратата, два лакта, и вратата шест лакти, и ширината на вратата седем лакти. 4. После премери дължината на тази част от храма, двадесет лакти, и ширината двадесет лакти, според ширината на храма; и рече ми: Това е най-светото място. 5. И премери стената на дома, шест лакти, и ширината на бочните стаи четири лакти, около дома от всякъде. 6. И бочни стаи имаше по три, стая върху стая, и тридесет на ред; и влизаха в стената на храма, съградена околовърз заради бочните стаи, да се държат твърдо без да се набиват в стената на дома. 7. И зданието се разширяваше; и имаше лествица вита която възлизаше в бочните стаи, защото витата лествица на дома възлизаше нагоре околовърз на дома; за то зданието ставаше по-широко нагоре; и така възлязваха от най-долния строп до най-горния през средния. 8. И видях височината на дома околовърз: основанията на бочните стаи бяха една цяла тръст шест лакти големи. 9. Ширината на стената, за извън бочните стаи, бе пет лакти; и оставеното праздно бе мястото на бочните стаи извътре. 10. И между стаите имаше разстояние дванадесет лакти околовърз, около дома. 11. И вратата на бочните стаи бяха към оставената страна, едни врата към север, и едни врата към юг; и ширината на оставеното място бе пет лакти околовърз. 12. А зданието което бе в лицето на отделената страна, към западната страна, бе седемдесет лакти на шир; и стената на зданието, пет лакти в дебелина околовърз; а дължината му деветдесет лакти. 13. И премери дома, сто лакти на длъж; и отделената страна, и зданието, и стените му, сто лакти на длъж. 14. И ширината на лицето на дома и на отделената страна към изток, сто лакти. 15. И премери дължината на зданието което бе в лицето на

отделената страна зад нея, и притворите му отсам и оттам, сто лакти, и вътрешния храм, и притворите на двора, 16. праговете, и затворените прозорци, и притворите наоколо в трите им стропа, срещу прага, постлани с дърво околовърз от земята до прозорците, (и прозорците бяха покрити), 17. до над вратата, и до вътрешния дом, и извън, и през всичката стена околовърз извътре и извън; според мерките. 18. И то бе изработено с херувими и с финици, така щото беше финик между херувим и херувим: всеки херувим имаше две лица; 19. и лице човеческо към финика отсам, и лице лъвово към финика оттам: така бе изработено през всичкия дом околовърз. 20. От пода до над вратата бяха изработени херувими и финици, и в стената на храма. 21. Дверостълпите на храма бяха четвероъгълни, и лицето на светилището: видът на единия като вида на другия. 22. Дървеният олтар бе три лакти въ височина, дължината му два лакта; и ъгловете му и дължината му и стените му бяха от дърво; и ми рече: Това е трапезата пред Господа. 23. И храмът и светилището имаха две полудверия. 24. И полудверията имаха две крила, две обращаеми крила, две в едното полудверие, и две крила в другото. 25. И по тях, по полудверията на храма, бяха работени херувими и финици; както бяха работени по стените; и имаше дървени стъпала по лицето на притвора извън. 26. И имаше прозорци затворени и финици отсам и оттам от страните на притвора, и по бочните стаи на дома, и по стъпалата.

ГЛАВА 42.

1. И изведе ме въ външния двор при пътя който към север; и заведе ме в стаята която бе срещу отделената страна, и срещу зданието към север. 2. В лицето на дължината, която бе сто лакти, беше северната двер, а ширината петдесет лакти. 3. Срещу двадесетте лакти които

бяха заради вътрешния двор, и срещу помостта който бе заради външни двор, имаше притвор срещу притвор трикровен. 4. И в лице на стаите имаше преход десет лакти на шир към вътре, и път един лакът; и вратата им бяха към север. 5. А най-горните стаи бяха по-тесни, понеже притворите пресичаха от долните и средните кровове на зданието. 6. Защото те бяха трикровни, но нямаха стълпове като стълповете на дворовете; за то зданието се стесняваше повече нежели най-долното и средното от земята. 7. И стената която бе извън срещу стаите, към външния двор в лице на стаите, имаше дължина петдесет лакти. 8. Защото дължината на стаите които бяха у външния двор бе петдесет лакти; и, ето, в лице на храма бяха сто лакти. 9. А отдолу на тези стаи беше входът от изток като отхожда някой към тях от външния двор. 10. Стаите бяха в дебелината на стената на двора към изток, в лице на отделената страна, и в лице на зданието. 11. И пътят, който бе в лице на тях беше според вида на стаите които бяха към север: имаха равна дължина и равна ширина с тях; и всичките им изходи бяха според техните кроежи и според вратата им. 12. И според дверите на стаите които бяха към юг имаше двер на челото на пътя, на пътя право срещу стената към изток като влиза някой към тях. 13. И рече ми: Северните стаи и южните стаи които са в лице на отделената страна, те са свети стаи, дето свещениците които се приближават при Господа ще ядат пресветите неща: там ще турят пресветите неща, и хлебното приношение, и приношението за грях, и приношението за престъпление; защото мястото е свето. 14. Когато свещениците влизат там не ще излизат от светото място у външния двор, но там ще турят дрехите си, с които служат, защото са свети; и ще обличат други дрехи, и тогаз ще се приближават при какво-годе на людете. 15. И като свърши мерките на дома извътре, изведе ме към вратата които гледат към изток, и го премери околовърз. 16. Премери

източната страна с тръстната мярка, петстотин тръсти, с тръстната
мярка наоколо. 17. Премери северната страна, петстотин тръсти, с
тръстната мярка наоколо. 18. Премери южната страна, петстотин
тръст, с тръстната мярка. 19. Обърна се после към западната страна и
премери петстотин тръсти, с тръстната мярка. 20. Премери го в
четирите страни: имаше стена околовърз, петстотин тръсти
дължината, и петстотин ширината, за да прави отделение между
светото и несветото място.

ГЛАВА 43.

1. И заведе ме при вратата, вратата които гледат към изток. 2. И, ето,
славата на Бога Израилева идеше от източния път; и гласът му като
глас на много води; и земята сияеше от славата му. 3. И видението
което видях бе според видението което видях когато дойдох да
разваля града; и виденията бяха според видението което видях при
реката Ховар; и паднах на лицето си. 4. И славата Господня влезе в
дома през пътя на вратата които гледат към изток. 5. И дигна ме
духът та ме заведе у вътрешния двор; и, ето, домът бе пълен с слава
Господня. 6. И чух глас на едного който ми говореше из дома; и
човек стоеше при мене 7. и ми рече: Сине человечески, мястото на
престола ми, и мястото на стъпките на нозете ми, дето ще обитавам
всред Израилевите синове въ век, и светото ми име, да го не омърси
вече домът Израилев, нито те нито царете им, с блудовете си, нито с
труповете на царете си, и на високите си места. 8. Като туряха прага
си при прага ми, и дверостълпите си при дверостълпите ми, щото не
бе освен стената между мене и тях, така мръсяха светото ми име с
мерзостите си които струваха за то ги изтребих в яростта си. 9. Сега
да отдалечат от мене блудовете си и труповете на царете си и ще
обитавам всред тях въ век. 10. Ти, сине человечески, покажи този дом

на Израилевия дом, за да се засрамят заради престъпленията си; и да
премерят плана. 11. И ако се засрамят за всичко което са сторили,
покажи им начертанието на дома, и разпореждането му, и изходите
му, и входовете му, и всичките му начертания, и всичките му
правила, [и всичките му начертания,] и всичките му закони, и опиши
го пред тях, за да упазят всичкото му начертание и всичките му
правила, и да ги извършат. 12. Този е законът на дома: На върха на
горага всичкий му предел околовърз ще е пресвет: ето, този е законът
на дома. 13. И тези са мерките на олтаря в лакти: Лакът един общ
лакът и длан: хралупостта му ще е един лакът; и ширината един
лакът; а стрехата му в устията му наоколо една педа; и то ще е
основанието на олтаря. 14. А от хралупостта която е към земята до
долната вежда ще е два лакта, и ширината един лакът; и от по-
малката вежда до по-голямата вежда четири лакти, и ширината един
лакът. 15. И жъртвеникът ще е четири лакти висок; а от жъртвеника и
нагоре ще има четири рога. 16. И жъртвеникът ще е дванадесет лакти
на длъж и дванадесет на шир, четвероъгълен към четирите си страни.
17. И веждата ще е четиринадесет лакти на длъж и четиринадесет на
шир към четирите си страни; и стрехата около нея половин лакът; и
хралупостта й наоколо един лакът: стъпалата й ще гледат към изток.
18. И рече ми: Сине человечески, така говори Господ Иеова: Тези са
правилата на олтаря в който ден го направят за да приносят върху
него всесъжения и да ръсят върху него кръв. 19. И ще дадеш на
свещениците Левитите които са от семето Садоково, които се
приближават при мене за да ми служат, говори Господ Иеова, юнец от
говедата в приношение за грях. 20. И ще вземеш от кръвта му, и ще
туриш върху четирите му рога, и върху четирите ъгла на веждата, и
върху стрехата наоколо; и ще го очистиш, и ще направиш
умилостивение за него. 21. И ще вземеш юнеца който е в приношение

за грях, и ще го изгорят в определеното място на дома, вън от
светилището. 22. И въ втория ден ще принесеш ярец от козите
непорочен в приношение за грях; и ще очистят олтаря както очистиха
с юнеца. 23. Като свършиш чистенето му ще принесеш юнец от
говедата непорочен, и овен от стадото непорочен. 24. И ще ги
принесеш пред Господа; и свещениците ще хвърлят сол върху тях, и
ще ги принесат всесъжение Господу. 25. Седем дни ще принасяш
всеки ден ярец в приношение за грях; и ще приносят юнец от
говедата и овен от стадото, непорочни. 26. Седем дни ще правят
умилостивение за олтаря и ще го чистят; и ще го осветят. 27. И като се
изпълнят дните, от осмия ден и после ще принасят свещениците
всесъженията ви на олтаря, и примирителните ви приношения; и аз
ще ви приема, говори Господ Иеова.

ГЛАВА 44.

1. И върна ме към пътя на външните врата на светилището, които
гледат към изток; и те бяха затворени. 2. И рече ми Господ: Тези врата
ще са затворени, няма да се отворят, и человек няма да влезе през тях;
защото Господ Бог Израилев влезе през тях; за то ще са затворени. 3.
Те ще са за княза: князът, той ще седне на тях за да яде хляб пред
Господа: ще влезе през пътя на притвора на тези врата, и през истия
път ще излезе. 4. И заведе ме на пътя на северните врата срещу дома;
и видях, и, ето, домът Господен бе пълен съ слава Господня; и паднах
на лицето си. 5. И рече ми Господ: Сине человечески, внимавай в
сърдцето си, и виж с очите си, и чуй с ушите си всичко което ти
казвам за всичките правила на дома Господен, и заради всичките му
закони; и прегледай добре входа на дома, с всичките изходи на
светилището. 6. И ще кажеш на непокорливите, сиреч, на Израилевия
дом: Така говори Господ Иеова; Доме Израилев, доста ви са всичките

ви мерзости, 7. дето въведохте другородци, необрязани в сърдце и необрязани в плът, да са в светилището ми да го мръсят, дома ми, когато приносяте хляба ми, тлъстината и кръвта, като престъпят те завета ми с всичките ваши мерзости. 8. И не упазихте вие стражата на светите ми неща, но поставихте за себе си стражари на стражата ми над светилището ми. 9. Така говори Господ Иеова: Никой другородец необрязан в сърдце и необрязан в плът да не влиза в светилището ми, от всичките другородци които са между Израилевите синове. 10. Но и Левитите които отстъпиха от мене в заблуждението на Израиля, който заблуди от мене вслед идолите си, ще носят беззаконието си. 11. И те ще са служители в светилището ми, да настояват върху вратата на дома и да служат на дома: те ще колят на людете всесъженията и жъртвите, и те ще стоят пред тях за да им слугуват. 12. Защото им слугуваха пред идолите им, и те бяха препъване за беззаконие в дома Израилев; за то аз подигнах ръката си против тях, говори Господ Иеова, и ще носят беззаконието си. 13. И да не приближават при мене за да ми свещенствуват, и да не приближават при нищо от светите ми неща, нито при пресветите; но ще носят срама си и мерзостите си, които направиха. 14. И ще ги поставя стражари на стражата на дома за всичкото му слугуване и за всичко което ще се върши в него. 15. А свещениците Левити, Садоковите синове, които пазеха стражата на светилището ми когато Израилевите синове заблуждаваха от мене, те ще приближават при мене за да ми служат, и ще стоят пред мене за да ми приносят тлъстината и кръвта, говори Господ Иеова: 16. те ще влизат в светилището ми, и те ще приближат при трапезата ми за да ми служат, и ще пазят стражата ми. 17. И когато влазят въ вратата на вътрешния двор ще обличат ленени дрехи; и да няма вълна на тях като служат въ вратата на вътрешния двор и вътре. 18. Ще имат гъжви

ленени на главите си, и ще имат ленени гащи на чреслата си: няма да опасват нищо което докарва пот. 19. И когато излизат въ външния двор към людете ще събличат дрехите си с които служеха, и ще ги полагат в светите стаи, и ще обличат други дрехи; и няма да освещават людете с дрехите си. 20. И няма да бръснат главите си, и няма да оставят космите си да растат, но ще стрижат главите си. 21. И вино няма да пие никой свещеник когато влиза въ вътрешния двор. 22. И вдовица или напусната не ще си вземат за жена; но ще вземат девица от семето на Израилевия дом, или вдовица вдовствуваща от свещеник. 23. И ще учат людете ми на разликата между свето нещо и несвето, и ще ги правят да разпознават между нечисто и чисто. 24. И в препиранията те ще стоят за да съдят: според съдбите ми ще ги съдят; и ще пазят законите ми и повеленията ми въ всичките ми праздници; и ще освещават съботите ми. 25. И няма да влизат при мъртъв человек за да се осквернят: само за баща, или за майка, или за син, или за дъщеря, за брат, или за сестра не оженена, заради тях да се оскверняват. 26. А като се очисти оскверненият ще му броят седем дни. 27. И в деня в който влазя в светилището, въ вътрешния двор, за да служи в светилището, ще приноси приношението си за грях, говори Господ Иеова. 28. И то ще им е за наследие: аз съм наследието им; и няма да им давате стяжание в Израил: аз съм стяжанието им. 29. Ще ядат хлебното приношение, приношението за грях и приношението за престъпление; и всяко посвещение в Израил ще е тяхно. 30. И начатките на всичките първи рожби от всичко, и всяко приношение от всичко, от всякакъв вид на вашите приношения, ще бъдат на свещениците; и начатките на тестото си ще давате на свещеника, за да почива благословение въ домовете ви. 31. Свещениците няма да ядат никаква мърша или разкъсано от звяр, било птица било скот.

ГЛАВА 45.

1. И когато делите земята за наследие, ще отделите приношение Господу дял свет от земята: дължината ще е дължина двадесет и пет тисящи тръсти, и ширината десет тисящи: то ще е свето въ всичките си предели наоколо. 2. От тази мярка ще бъдат за светилището петстотин тръсти на длъж, с петстотин на шир, четвероъгълно наоколо, и петдесет лакти наоколо заради предградията му. 3. И тъй, според тази мярка ще премериш дължина двадесет и пет тисящи, и ширина десет тисящи; и в него ще бъде светилището, пресветото място. 4. Това ще е от земята Израилева свят дял за свещениците които слугуват на светилището, които приближават да служат Господу; и ще им бъде място за обиталища, и място свето за светилището. 5. И двадесет и пет тисящи дължина, и десет тисящи ширина ще имат Левитите за себе си, слугите на дома, за стяжание с двадесет стаи. 6. И ще дадете за стяжание на града пет тисящи ширина, и двадесет и пет тисящи дължина, при светия дял: то ще е за всичкия Израилев дом. 7. И заради княза ще има дял от тук и от там на светия дял и на стяжанието на града, в лице на светия дял и в лице на стяжанието на града, от западната страна към запад, и от източната към изток; и дължината ще е според всеки един от дяловете, от западния предел до източния предел. 8. От земята ще е стяжанието му в Израил; и князовете ми няма вече да угнетяват людете ми; а останалото от земята ще дадат на Израилевия дом според племената им. 9. Така говори Господ Иеова: Стига ви, князове Израилеви: отдалечете насилството и грабежа, и правете съдба и правда: дигнете притесненията си от людете ми, говори Господ Иеова. 10. Праведни веси да имате, и праведна ефа, и праведен ват. 11. Ефата и ватът ще са от истата мярка, щото ватът да обзема десетото на кора, и ефата десетото на кора: мярката им ще е според кора. 12. И сикълът

ще е двадесет гери: двадесет сикли, двадесет и пет сикли, петнадесет сикли ще е мнасът ви. 13. Приношението който ще приносите е това: Шестата част на ефата от един кор жито; и ще давате шестата част на ефата от един кор ечимик. 14. А заради правилото на елея, от един ват елей ще приносите десетата част на вата от един кор, който е един хомер от десет вати; защото десет вати са един хомер. 15. И от паствата една овца от двестете, от тлъстите пасбища Израилеви. Те да са за хлебно приношение, и всесъжение, и за примирителни приношения, за да се прави умилостивение за тях, говори Господ Иеова. 16. Всичките люде от земята Израилева ще дават това приношение на княза в Израил. 17. А на княза принадлежи да дава всесъженията, и хлебните приношения, и възлиянията в праздниците, и в новомесечията, и в съботите, въ всичките тържества Израилевия дом: той ще приготвя приношението за грях, и хлебното приношение, и всесъжението, и примирителните приношения, за да прави умилостивение за Израилевия дом. 18. Така говори Господ Иеова: В първия месец, в първия ден на месеца, ще вземеш юнец от говедата непорочен, и ще чистиш светилището. 19. И свещеникът ще взема от кръвта на приношението за грях и ще туря на дверостълпите на дома, и върх четирите ъгла на веждата на олтаря, и върху дверостълпите на вратата на вътрешния двор. 20. И така ще правиш в седмия ден на месеца заради всекиго който съгрешава от незнаяне, и заради простия: така ще правите умилостивение за дома. 21. В първия месец, четиринадесетия ден на месеца, ще ви е пасхата, праздник седем дни: безквасни ще ядат. 22. И в онзи ден князът ще приготвя за себе си и за всичките люде на Израилевата земя юнец в приношение за грях. 23. И в седемте дни на праздника ще прави всесъжения Господу, седем юнци и седем овни непорочни всеки ден в седемте дни; и ярец от козите всеки ден за приношение за грях. 24. И ще

приготви хлебно приношение една ефа за всеки юнец, и една ефа за всеки овен, и един ин елей за всяка ефа. 25. В седмия месец, в петнадесетия ден на месеца, ще прави в праздника седем дни истото според приношението за грях, според всесъжението, и според хлебното приношение, и според елея.

ГЛАВА 46.

1. Така говори Господ Иеова: Вратата на вътрешния двор които гледат към изток ще бъдат затворени в шестте делнични дни; а в съботния ден ще се отварят, и в деня на новомесечието ще се отварят. 2. И князът ще влезе през пътя на притвора на вратата които са извън, и ще стои при дверостълпа на вратата; и свещениците ще приносят всесъжението му и примирителните му приношения; и той ще се поклони върху прага на вратата. Тогаз ще излезе: вратата обаче няма да се затворят до вечерта. 3. Людете на Израилевата земя ще се кланят такожде въ входа на тези врата пред Господа, в съботите и в новомесечията. 4. А всесъжението което князът ще приноси Господу в съботен ден ще е шест непорочни агнета и овен непорочен. 5. И хлебното приношение ще е една ефа за овена; а хлебното приношение за агнетата, колкото му дава ръка; и един ин елей за една ефа. 6. И в деня на новомесечието ще е юнец от говедата непорочен, и шест агнета и овен: непорочни да са. 7. И ще приноси хлебно приношение, една ефа за юнеца, и една ефа за овена; а заради агнетата, колкото му стига ръка; и един ин елей за всяка ефа. 8. И когато князът влазя, ще влазя през пътя на притвора на тези врата, и ще излазя през истия път. 9. Но когато людете на тази земя дохождат пред Господа в праздниците, който влязва през пътя на северните врата за да се поклони ще излиза през пътя на южните врата; а който влязва през пътя на южните врата ще излиза през пътя на северните

врата: не ще се враща през пътя на вратата през които е влязъл, но ще излиза през онез които са насреща. 10. И князът всред тях като влазят да влазя, и като излазят да излазя. 11. И в тържествата и в праздниците хлебното приношение ще е една ефа за юнеца, и една ефа за овена; а заради агнетата, колкото му дава ръка; и един ин елей за всяка ефа. 12. А когато князът приноси самоволно всесъжение, или самоволни примирителни приношения Господу, тогаз ще му отворят вратата които гледат към изток, и ще приноси всесъжението си и примирителните си приношения както прави в съботен ден: тогаз ще излазя; и подир излазянето му ще затворят вратата. 13. И ще приносяш всеки ден всесъжение Господу агне еднолетно непорочно: всяка сутрина ще го приносяш. 14. И ще приносяш за него хлебно приношение всяка сутрина, шестата част на една ефа, и елей третата част на един ин, за да го месиш с брашното: хлебно приношение Господу завсегда чрез повеление вечно. 15. И ще приносят агнето и хлебното приношение и елея всяка сутрина, всесъжение всегдашно. 16. Така говори Господ Иеова: Ако даде князът дар на някого от синовете си, той ще му е наследие: на синовете негови ще е, стяжание ще им е по наследие. 17. Но ако даде дар от наследието си на някого от рабите си, тогаз ще е негов до годината на оставянето: подир нея ще се враща на княза; защото наследието му е на синовете му: тяхно ще бъде. 18. А князът не ще взема от наследието на людете, нито ще ги изважда с насилство из стяжанието им: от стяжанието си ще даде наследие на синовете си, за да се не разпръснуват людете ми всеки от стяжанието си. 19. После ме заведе през входа който е от страните на вратата, към светите стаи на свещениците, които гледат към север; и ето там мястото отзад към запад. 20. И рече ми: Това е мястото дето свещениците ще варят приношението за престъпление и приношението за грях; дето ще пекат хлебното приношение, така

щото да ги не износят у външния двор за да осветят людете. 21. И изведе ме въ външния двор и ме заведе около четирите ъгла на двора, и ето двор въ всеки ъгъл на двора. 22. В четирите ъгла на двора имаше оградени дворове, четиридесет лакти на длъж, и тридесет на шир: тези четирите ъгла бяха от една мярка. 23. И имаше един ред шатри около тях, около четирите двора; и имаше готварници устроени под редовете наоколо. 24. И рече ми: Тези са местата за готварите, дето слугите на дома ще варят жъртвите на людете.

ГЛАВА 47.

1. И върна ме при вратата на дома; и, ето, вода извираше изпод прага на дома към изток; защото лицето на дома бе към изток, и водата слизаше изпод дясната страна на дома, при южната страна на олтаря. 2. И ме изведе през пътя на вратата които са към север, и ме заведе наоколо през външния път към външните врата, през пътя който гледаше към изток; и, ето, вода течеше от дясната страна. 3. И човекът който имаше мярката в ръката си, като излезе към изток премери тисяща лакти, и ме преведе през водата: водата бе до глезени. 4. Премери пак тисяща, и ме преведе: водата бе до колене. Пак премери тисяща, и ме преведе: водата бе до чресла. 5. После премери тисяща, и стана река която не можах да премина; защото водата беше се възвисила и станала вода плавателна, река непроходима. 6. И рече ми: Видя ли, сине человечески? Тогаз ме заведе и ме върна на брега на реката. 7. И когато се върнах, ето при брега на реката дървета твърде много, оттук и оттам. 8. И рече ми: Тая вода излазя към източната страна, и слазя към пустинята, и влазя в морето; и когато се излее в морето водата му ще изцелее. 9. И всяко одушевено което се движи, в колкото страни би отишли тези реки, ще живее; и ще има там множество риба твърде много понеже тая вода

отхожда там; и ще изцелеят, и ще живеят всичките дето реката отиде.
10. И рибарите ще стоят по край нея от Ен-гади до Ен-еглаим: там ще разпростират мрежите: рибите им ще са според видовете си, като рибите на голямото море, твърде много.
11. Но тинявите му места и блатистите му няма да изцелеят: ще се определят за сол.
12. А по край реката на бреговете, оттук и оттам, ще растат дървета всякакъв вид за храна, на които листете няма да венат и плодът им няма да изчезне: ще нов плод ще се ражда всеки месец, защото водата му излазя из светилището; и плодът им ще е за храна, и листът им за изцеление.
13. Така говори Господ Иеова: Тези ще са пределите в които ще наследите земята според дванадесетте племена Израилеви: Иосиф ще има два дяла.
14. А вий ще я наследите, всеки както брат му; заради която възвисих ръката си че ще я дам на бащите ви; и тая земя ще ви се даде за наследие.
15. И този ще е пределът на земята: към северната страна, от голямото море, към пътя на Етлон, като отива някой в Седад,
16. Емат, Вирота, Сибраим, който е между предела на Дамаск и предела на Емат, на Асаратихон, който е при пределите на Ауран.
17. И пределът от морето ще е Асаренан, пределът на Дамаск, и северният който е към север; и пределът на Емат. И тая е северната страна.
18. А източната страна ще премерите от Ауран, и от Дамаск, и от Галаад, и от земята Израилева към Иордан, от предела който е към източното море. И тая е източната страна.
19. А южната страна към юг, от Тамар до водата на Мерива Кадис, и през потока до голямото море. И тая е южната страна към пладне.
20. А западната страна ще е голямото море от предела доде дойде някой срещу Емат. Тая е западната страна.
21. Така ще разделите тази земя помежду си според Израилевите племена.
22. И ще я разделите в наследие за вас и за чужденците които пришелствуват между вас, които родят синове всред вас: и ще ви са като туземци между Израилевите синове: ще

имат с вас наследие между Израилевите племена. 23. И в което племе пришелствува чужденецът, там ще дадете наследието му, говори Господ Иеова.

ГЛАВА 48.

1. А имената на племената са тези: от северния край, където пътя на Етлон като отива някой в Емат, Асаренан, пределът на Дамаск към север, където страната на Емат; и от източната му страна до западната, на Дана, един дял. 2. И при предела Данов, от източната страна до западната страна, на Асир, един. 3. И при предела Асиров от източната страна до западната страна, на Нефталима, един. 4. И при предела Нефталимов, от източната страна до западната страна, на Манасия, един. 5. И при предела Манасиев, от източната страна до западната страна, на Ефрема, един. 6. И при предела Ефремов, от източната страна до западната страна, на Рувима, един. 7. И при предела Рувимов, от източната страна до западната страна, на Юда, един. 8. И при предела Юдин, от източната страна до западната страна, ще е приношението, което ще посветите от двадесет и пет тисящи тръсти в ширина, а в дължина като един от другите дялове, от източната страна до западната страна; и светилището ще е всред него. 9. Приношението което ще посветите Господу ще е от двадесет и пет тисящи на длъж, и десет тисящи на шир. 10. И за тях, за свещениците, ще е това свето приношение, към север двадесет и пет тисящи на длъж, и към запад десет тисящи на шир, и към изток десет тисящи на шир, и към юг двадесет и пет тисящи на длъж; и светилището Господне ще е всред него. 11. То ще е за освещените свещеници, от Садоковите синове, които пазиха стражата ми, които не се заблудиха в заблуждението на Израилевите синове както се заблудиха Левитите. 12. И това посвещено приношение от земята ще

им е пресвето, при предела на Левитите. 13. И при предела на свещениците ще имат Левитите дял двадесет и пет тисящи на длъж и десет тисящи на шир: всичката дължина ще е двадесет и пет тисящи, и ширината десет тисящи. 14. И да не продадат от него, нито да променят, нито да отчуждят начатките земни; защото е свет Господу. 15. А петте тисящи които остават в ширината срещу двадесет и петте тисящи ще са несвето място заради града, за население и за предградия; и градът ще е всред него. 16. И тези ще са мерките му: северната страна четири тисящи и петстотин, и южната страна четири тисящи и петстотин, и към източната страна четири тисящи и петстотин, и западната страна четири тисящи и петстотин. 17. И предградията на града ще са към север двесте и петдесет, и към юг двесте и петдесет, и към изток двесте и петдесет, и към запад двесте и петдесет. 18. И остатъкът в дължина който се държи съ светото приношение, десет тисящи към изток, и десет тисящи към запад: и ще се държи съ светото приношение; и рожбите му ще са за храна на онези които слугуват на града. 19. И които слугуват на града ще му слугуват от всичките Израилеви племена. 20. Всичкото посвещение ще е двадесет и пет тисящи с двадесет и пет тисящи: четвероъгълно ще поставите светото приношение съ стяжанието на града. 21. И остатъкът ще е за княза, отсам и оттам на светото приношение и на стяжанието на града: срещу двадесет и петте тисящи на посвещението къде източния предел, и към запад срещу двадесет и петте тисящи къде западния предел, при дяловете, ще е за княза. То ще е светото приношение, и светилището на дома всред него. 22. И от стяжанието на Левитите и от стяжанието на града които са всред принадлежещия на княза, между предела на Юда и предела на Вениамина, той ще е на княза. 23. А заради останалите племена от източната страна до западната страна, на Вениамина, един дял. 24. И

при предела на Вениамина, от източната страна до западната страна, на Симеона, един. 25. И при предела Симеонов, от източната страна до западната страна, на Исахара, един. 26. И при предела Исахаров, от източната страна до западната страна, на Завулона, един. 27. И при предела Завулонов, от източната страна до западната страна, на Гада, един. 28. И при предела Гадов, в южната страна към юг, пределът ще е от Тамар до водата на Мерива Кадис, и през потока до голямото море. 29. Тая е земята която ще разделите с жребие на Израилевите племена за наследие, и тези им са дяловете, говори Господ Иеова. 30. И тези са изходите на града: към север четири тисящи и петстотин мерки. 31. И портите на града ще са според имената на племената Израилеви: три порти към север: портата Рувимова една, портата Юдина една, портата Левийна една. 32. И към източната страна, четири тисящи и петстотин мерки; и три порти: портата Иосифова една, портата Вениаминова една, портата Данова една. 33. И към южната страна, четири тисящи и петстотин мерки; и три порти: портата Симеонова една, портата Исахарова една, портата Завулонова една. 34. Към западната страна, четири тисящи и петстотин: портите им три: портата Гадова една, портата Асирова една, портата Нефталимова една. 35. Окръжността ще е осемнадесет тисящи мерки; и името на града от онзи ден ще бъде Иеова- шама.

ДАНАИЛ

ГЛАВА 1.

1. В третата година на царуването на Иоакима царя Юдин дойде
Навуходоносор Вавилонский цар в Ерусалим и го обсади. 2. И предаде
Господ в ръката му Иоакима Юдиния цар и част от съсъдите на дома
Божий; и ги занесе в земята Сенаар, в дома на бога си; и внесе
съсъдите в съкровищницата на бога си. 3. И рече царят на Асфеназа,
началника над скопците си, да доведе от синовете Израилеви, и от
царското семе, и от благородните. 4. юноши които нямат никакъв
порок, и красни на глед, и проуметели във всякаква мъдрост, и
ведатели с всякакво знание, и които имаха благоразумие и можеха да
стоят в царския палат, и да ги учи буквите и езика на Халдейците. 5.
И царят им определи за всеки ден дял от царските изрядни ястия и от
виното което той пиеше; и като ги хранят три години, да предстояват
после пред царя. 6. И между тях бяха, от Юдините синове, Даниил,

Анания, Мисаил, и Азария; 7. на които началникът на скопците тури имена; и Даниила наименова Валтасасар, и Анания Седрах, а Мисаила Мисах, и Азария Авденаго. 8. Но Даниил тури в сърдцето си да се не оскверни от изрядните ястия на царя, нито от виното, което той пиеше; за то моли началника на скопците да се не оскверни. 9. И направи Бог Даниила да намери благодат и милост пред началника на скопците. 10. И рече началникът на скопците Даниилу: Аз се боя от господаря си царя, който определи ястието ви и питието ви, да не би да види лицата ви по-развалени от лицата на юношите връстниците ви, и направите главата ми повинна пред царя. 11. И рече Даниил на настоятеля когото началникът на скопците постави над Даниила, Анания, Мисаила, и Азария: 12. Опитай, моля, рабите си десет дни, и да се дадат нам да ядем сочива, и вода да пием: 13. после нека се прегледат пред тебе лицата ни и лицата на юношите, които ядат от изрядните ястия на царя; и както видиш направи с рабите си. 14. И послуша ги в това нещо, и ги опита десет дни. 15. И подир свършъка на десетте дни лицата им се явиха по-красни и по-тлъсти с плът нежели всичките юноши, които ядяха изрядните ястия на царя. 16. И отнемаше настоятелят изрядното им ястие и виното което трябваше да пият, и им даваше сочива. 17. И на тези четири юноши даде Бог знание и разум във всяко учение и мъдрост; и Даниил бе проуметел във всяко видение и сънуване. 18. И в свършъка на дните когато рече царят да ги въведат, началникът на скопците ги въведе пред Навуходоносора. 19. И говори с тях царят; и не се намери между всички тях подобен на Даниила, Анания, Мисаила, и Азария; и предстояваха пред царя. 20. И във всяко дело на мъдрост и на проумение заради което ги попита царят, намери ги десетократно по-добри от всичките вълхви и вражари, колкото бяха във всичкото му царство. 21. И остана Даниил до първото лето на царя Кира.

ГЛАВА 2.

1. И във второто лето на царуването Навуходоносорово, Навуходоносор сънува сънища; и смути се духът му, и сънът му побегна от него. 2. И рече царят да повикат вълхвите и вражарите и омаятелите и Халдеите за да явят на царя сънищата му. Дойдоха прочее и предстанаха пред царя. 3. И рече им царят: Сънувах сън; и духът ми се смути за да позная съна. 4. И говориха Халдеите на царя Сирски и рекоха: Царю, да си жив въ век! кажи съна на рабите си, и ние ще явим тълкуванието. 5. Царят отговори и рече на Халдеите: Той избегна от мене. Ако не ми направите познат съна и тълкуванието му, ще бъдете насечени на късове и къщите ви ще станат гноища; 6. но ако явите съна и тълкуванието му, ще вземете от мене дарове и въздаяния и голяма чест. Явете ми, прочее, съна и тълкуванието му. 7. Отговориха втори път и рекоха: Да каже царят съна на рабите си, и ние ще явим тълкуванието му. 8. Царят отговори и рече: Наистина разумявам че вие искате да изкупувате време, понеже видите че избегна от мене това нещо. 9. Но ако не ми обадите съна, това е самото решение за вас; защото сте се съветвали да речете лъжливи и разтлени думи пред мене доде се промени времето. Кажете ми прочее съна, и ще позная че можете да ми явите и тълкуванието му. 10. Отговориха Халдеите пред царя и рекоха: Няма человек на земята, който да може да яви тази царска работа, както няма никой цар, княз, или управител който да иска таквиз неща от вълхвъ, или вражар, или Халдей. 11. И това нещо което царят иска е мъчно; и няма друг който да може да го яви пред царя освен боговете, на които жилището не е с плът. 12. За то се разяри царят и разгневи се много, и рече да погубят всичките мъдреци Вавилонски. 13. И излезе решението, и мъдреците се умъртвяваха: потърсиха още и Даниила и другарите му за да ги убият. 14. И отговори Даниил с благоразумие и мъдрост към Ариоха

царския началник на телохранителите, който излезе да убие мъдреците Вавилонски. 15. Отговори и рече на Ариоха царския началник: Защо това притеснително решение от царя? Тогаз Ариох яви работата Даниилу. 16. И влезе Даниил и моли царя да му даде време, та да яви на царя тълкованието. 17. Тогаз отиде Даниил в дома си, и обяви това нещо на Анания, Мисаила, и Азария другарите си, 18. за да искат милост от Бога небеснаго заради тази тайна, щото да не погине Даниил и другарите му с другите Вавилонски мъдреци. 19. И откри се тайната Даниилу чрез видение през нощта. Тогаз благослови Даниил Бога небеснаго. 20. И говори Даниил и рече: - Да е благословено името Божие От века и до века; Защото мъдростта и силата са негови. 21. И той променява времената и порите: Сваля царе, и поставя царе: Дава мъдрост на мъдрите И знание на разумните. 22. Той открива дълбоките и скритите: Познава онова което е в тъмнината; И виделината обитава с него. 23. Тебе, Боже на отците ми, благодаря. И тебе славословя, Който си ми дал мъдрост и сила; И сега си ми направил познато онова Което попросихме от тебе; Защото ти направи позната нам царската работа. 24. И тъй, отиде Даниил при Ариоха, когото царят бе наредил да погуби мъдреците Вавилонски: отиде, и му рече така: да не погубиш мъдрещите Вавилонски. Въведи ме пред царя, и аз ще явя тълкованието на царя. 25. Тогаз Ариох побърза да въведе Даниила пред царя, и му каза така: Намерих мъж от пленниците Юдини който ще яви тълкованието на царя. 26. Отговори царят и рече Даниилу, на когото името бе Валтасасар: Можеш ли да ми явиш съна който видях, и тълкуванието му? 27. Отговори Даниил пред царя и рече: Тайната за която царят пита не могат мъдреци, вражари, вълхви, или предвещатели да я явят на царя; 28. но има Бог на небето който открива тайни, и прави знайно на цар Навуходоносора що има да стане в сетните дни. Сънят ти и виденията

на твоята глава върху одъра ти са тези: 29. Царю, размишленията ти
възлезоха в ума ти на одъра ти заради онова което има да стане
подир това; и онзи който открива тайни яви ти що има да стане. 30.
Но заради мене, това тайнство не ми се откри чрез някоя мъдрост
която бих имал аз повече от всичките живи, но за да се обяви
тълкованието на царя, и да познаеш размишленията на сърдцето си.
31. Ти, царю, си видял, и ето образ голям. Този образ, който бе велик,
и на който сиянието бе превъзходно, стоеше пред тебе; и зракът му бе
страшен. 32. Главата на онзи образ бе от чисто злато, гърдите му и
мищците му от сребро, коремът му и бедрата му от мед, 33. голените
му от желязо, нозете му една част от желязо а една от кал. 34. Гледал
си ти доде се отсече камик без ръце; и удари образа в нозете му които
бяха от желязо и кал, и ги съкруши. 35. Тогаз желязото, калта, медта,
среброто, и златото съкрушиха се купно, и станаха като прах от плява
на гумното лете: вятърът ги дигна, и не се намери за тях никое място;
а камикът който удари образа стана планина голяма и изпълни
всичката земя. 36. Това е сънят; и тълкованието му ще кажем пред
царя. 37. Ти си, царю, цар на царе; защото Бог небесний ти даде
царство, сила и крепост, и слава. 38. И на всяко място дето живеят
человеческите синове, горските зверове и птиците небесни даде в
ръката ти, и те постави господар над всички тях. Ти си оная златна
глава. 39. И подир тебе ще възстане друго царство по-долно от твоето,
и друго трето царство от мед което ще обладае всичката земя. 40. И
четвъртото царство ще стане крепко като желязо; понеже желязото
съкрушава и сдробява всичко, и, както желязото което строшава
всичко, така ще стрива и строшава. 41. А понеже си видял нозете и
пръстите част от грънчарска кал а част от желязо, ще е едно царство
разделено; но ще има нещо в него от силата на желязото, както си
видял ти желязото смесено с глинена кал. 42. И както пръстите на

нозете бяха част от желязо и част от кал, така царството ще е в някои
страни крепко и в някои ломко. 43. И както си видял ти желязото
смесено с глинена кал, така ще се размесят със семе на человеци; но
не ще да са слепени един с друг, както желязото не се смиса с калта.
44. И в дните на онези царе ще възстави Бог небесний царство което
във век няма да се развали; и това царство няма да премине в други
люде; ще съкруши и довърши всички тези царства, а то ще пребивае
във век. 45. Както си видял ти, че камик се отсече от горага без ръце, и
съкруши желязото, медта, калта, среброто, и златото, Бог великий
направи познато на царя което има да стане подир това; и истинен е
сънът, и верно тълкованието му. 46. Тогаз цар Навуходоносор падна
на лице и се поклони Даниилу, и заповяда да му принесат
приношение и кадения.. 47. И говори царят Даниилу и рече: Наистина
вашиий Бог, той е Бог на боговете, и Господ на царете, и който открива
тайни, защото възможе ти да откриеш тази тайна. 48. Тогаз царят
възвеличи Даниила, и дарове големи и много му даде, и го постави
господар над всичката Вавилонска област и началник на
управителите над всичките мъдреци Вавилонски. 49. И поиска
Даниил от царя; и постави Седраха, Мисаха, и Авденаго над делата на
Вавилонската област; а Даниил беше в царския двор.

ГЛАВА 3.

1. Цар Навуходоносор направи злат образ, височината му шестдесет
лакти, и ширината му шест лакти; и постави го на полето Дура, в
областта Вавилонска. 2. И проводи цар Надуходоносор да събере
сатрапите, и управителите, и областниците, съдиите,
съкровищниците, съветниците, законоучителите, и всичките
началници на областите да дойдат на посвещението на образа, който
постави цар Навуходоносор. 3. И сатрапите, управителите, и

областниците, съдиите, съкровищниците, съветниците,
законоучителите, и всичките началници на областите събраха се на
посвещението на образа, който постави цар Надуходоносор; и
предстанаха пред образа който постави Навуходоносор. 4. И
прогласител викаше велегласно: Вам се заповядва, народи, племена, и
езици! 5. Който час чуете гласа на тръбата, на свирката, на китарата,
на самвиката, на псалтиря, на гайдата, и на всякакъв вид музика,
паднете та се поклонете на златния образ, който постави цар
Навуходоносор; 6. а който не падне да се поклони, в истия час ще
бъде хвърлен всред горещата огнена пещ. 7. За то когато чуха
всичките народи гласа на тръбата, на свирката, на китарата, на
самвиката, на псалтиря, и на всякакъв вид музика, падаха всички
народи, племена, и езици и се покланяха на златния образ, който
постави цар Навуходоносор. 8. А някои Халдейци дойдоха тогаз и
наклеветиха Юдеите. 9. И отговориха и рекоха на цар
Навуходоносора: Царю, да си жив в векъ! 10. Ти, царю, си издал
заповед, всеки човек, който чуе гласа на тръбата, на свирката, на
китарата, на самвиката, на псалтиря, и на гайдата, и на всякакъв вид
музика да падне и да се поклони на златния образ; 11. и който не
падне и не се поклони да бъде хвърлен всред горещата огнена пещ. 12.
Има едни мъже Юдеи които си поставил ти над делата на
Вавилонската област, Седрах, Мисах, и Авденаго: тези человеци,
царю, не те почетоха: на боговете ти не служат, и на златния образ
когото си поставил не се кланят. 13. Тогаз Навуходоносор с ярост и
гняв заповяда да докарат Седраха, Мисаха, и Авденаго. И докараха
тези человеци пред царя. 14. И отговори Навуходоносор и рече им:
Седрахе, Мисахе, и Авденаго, нарочно ли не служите на бога ми, и не
се кланяте на златния образ когото поставих? 15. Сега, като чуете
гласа на тръбата, на свирката, на китарата, на самвиката, на псалтиря,

и на гайдата, и на всякакъв вид музика, ако сте готови да паднете и да се поклоните на образа когото съм направил, добре; ако ли не се поклоните, в истия час ще бъдете хвърлени всред горещата огнена пещ; и кой е онзи бог който ще ви отърве от ръцете ми? 16. Отговориха Седрах, Мисах, и Авденаго та рекоха на царя: Навуходоносоре, нам не ни трябва да ти отговорим за това нещо. 17. Ако е така, наший Бог комуто ние служим възможен е да ни отърве от горещата огнена пещ; и от ръцете ти, царю, ще ни избави. 18. Но ако и не, да знаеш, царю, че на боговете ти не служим, и на златния образ когото си поставил ти не се кланяме. 19. Тогаз Навуходоносор се изпълни с ярост, и образът на лицето му се измени против Седраха, Мисаха, и Авденаго, та говори и заповяда да нажежат пещта седем пъти повече отколкото се виждаше нажежена. 20. И заповяда на по-силните мъже от войската си да вържат Седраха, Мисаха и Авденаго и да ги хвърлят в горещата огнена пещ. 21. Тогаз онези мъже бидоха вързани с шалварите си, хитоните си, и мантиите си, и другите си дрехи; и ги хвърлиха всред горещата огнена пещ. 22. А понеже заповедта царска бе притеснителна, и пещта се нажеже премного, пламикът огнен уби онези мъже които дигнаха Седраха, Мисаха, и Авденаго. 23. А тези трима мъже, Седрах, Мисах, и Авденаго, паднаха вързани всред горещата огнена пещ. 24. А цар Навуходоносор се ужаси; и стана бърже та продума и рече на везирите си: Не хвърлихме ли трима мъже вързани всред огъня? А те отговориха и рекоха на царя: Наистина, царю. 25. Той отговори и рече: Ето, аз гледам четирма мъже развързани, и ходят всред огъня, и повреда няма на тях; и зракът на четвъртия е подобен сину божию. 26. Тогаз се приближи Навуходоносор при устието на горещата огнена пещ та говори и рече: Седрахе, Мисахе, и Авденаго, раби на Бога вишнаго, излезте и елате. Тогаз Седрах, Мисах, и Авденаго излязоха изсред огъня. 27. И събраха

се сатрапите, управителите, и обрастниците, и везирите царски та
видяха тези мъже че огънят нямаше сила върх телата им, и косъм от
главата им не бе изгорял, и шалварите им не бяха се изменили, нито
миризма от огън бе преминала върх тях. 28. Тогаз продума
Навуходоносор и рече: Благословен Бог Седрахов, Мисахов, и
Авденагов, който изпрати ангела си и избави рабите си които уповаха
на него, и не послушаха думата на царя, и предадоха телата си за да
не служат нито да се поклонят на друг бог освен на своя си Бог. 29. За
то издавам заповед, че всеки народ, племе, и език който говори зло
против Бога на Седраха, Мисаха, и Авденаго ще се насече на късове, и
къщата му ще стане гноище; защото друг бог няма който може да
избави така. 30. Тогаз царят провъзведе Седраха, Мисаха, и Авденаго в
областта Вавилонска.

ГЛАВА 4.

1. Цар Навуходоносор към всичките народи, племена, и езици които
обитават по всичката земя: Мир да се умножи на вас! 2. Угодно биде
пред мене да възвестя знаменията и чудесата които ми направи Бог
вишний. 3. Колко са големи неговите знамения! и колко крепки
чудесата му! Царството му е царство вечно, и властта му из род в род.
4. Аз Навуходоносор бях спокоен в дома си, и благополучен в палата
си. 5. Видях сън който ме устраши; и размишленията ми върху одъра
ми и виденията на главата ми ме смутиха. 6. За това издадох заповед
да се въведат пред мене всичките мъдреци Вавилонски за да ми явят
тълкованието на съна. 7. Тогаз влязоха вълхвите, вражарите,
Халдеите, предвещателите; и аз казах съна си пред тях, но не ми
явиха тълкованието му. 8. А после дойде пред мене Даниил, на когото
името бе Валтасасар, според името на моя бог, и в когото е духът на
светите богове; и пред него казах съна и рекох: 9. Валтасасаре,

началниче на вълхвите, понеже познах че духът на светите богове е в тебе, и нищо скришно не е мъчно за тебе, ето виденията на съна ми който видях; и ти кажи тълкованието му. 10. Ето виденията на главата ми върху одъра ми: гледах, и ето дърво всред земята, и височината му голяма. 11. Това дърво стана голямо и яко, и височината му стигаше до небето, и гледаше се до краищата на всичката земя. 12. Листете му бяха хубави, и плодът му много, и в него имаше храна за всички: под сянката му почиваха животните от полето, и у ветвите му превитваха птиците небесни, и от него се хранеше всяка плът. 13. Видях във виденията на главата си върху одъра си, и ето, страж и свет слезе от небето, 14. и викна велегласно и рече така: Отсечете дървото и изсечете ветвите му: изтръсете листете му и разпръснете плода му: да бягат животните от под него, и птиците от ветвите му; 15. пъня обаче на коренете му оставете в земята, и то с уза желязна и медна, в тревата на полето; и да се мокри с росата небесна, и делът му нека бъде с животните в тревата на земята: 16. сърдцето му да се измени от человеческо, и да му се даде скотско сърдце; и седем времена да минат върху него. 17. Това нещо е с заповед на стражите, и прошението чрез думата на светите, за да познаят живите че Вишний е Владетел на царството на человеците, и комуто ще дава го, и поставя върху него нищожния от человеците. 18. Този сън видях аз цар Навуходоносор; и ти, Валтасасаре, кажи тълкованието му; защото всичките мъдреци на царството ми не могат да ми явят тълкованието; а ти можеш, защото духът на светите богове е в тебе. 19. Тогаз Даниил, на когото името бе Валтасасар, остана смаян до един час, и размишленията му го смущаваха. Царят отговори и рече: Валтасасаре, да те не смущава сънът или тълкованието му. Валтасасар отговори и рече: Господарю мой, сънът да бъде върх онези които те мразят, и тълкованието му върх враговете ти! 20. Дървото което си видял че

стана голямо и яко, на което височината стигаше до небето, и се
гледаше от всичката земя, 21. и листете му бяха хубави, и плодът му
много, и храна за всичките имаше в него, и под него обитаваха
животните на полето, а у ветвите му превитаваха птиците небесни, -
22. ти си това дърво, царю, който си станал голям и як; и величеството
ти се възвиси и стигна до небето, и властта ти до края на земята. 23. А
заради това що е видял царят страж и свет да слазя от небето и да
говори: Отсечете дървото и го съборете; само пъня на корените му
оставете в земята, и то с уза желязна и медна, в тревата на полето; и
да се мокри от небесната роса, и с животните на полето нека бъде
делът му, доде заминат седем времена върху него, - 24. това е
тълкованието, царю, и това решението на Вишнаго което стигна
върху господаря ми царя; 25. и ще се изгониш от человеците, и с
животните на полето ще е селението ти, и ще ядеш трева като
говедата, и росата небесна ще те мокри; и седем времена ще заминат
върху тебе, доде познаеш че Вишний е Владетел на царството на
человеците, и дава го комуто ще. 26. А за това що се заповяда да
оставят пъня на корените на дървото, царството ти ще ти бъде
утвърдено когато познаеш небесната власт. 27. За то, царю, нека ти
бъде угоден съветът ми, и изсечи греховете си с правда и
беззаконията си с милост към убогите; негли се продължи
благоденствието ти. 28. Всичко това постигна цар Навуходоносора. 29.
В свършъка на дванадесет месеци, като ходеше по царския палат
Вавилонски, 30. отговори царът и рече: Не е ли този великий Вавилон
който аз съградих за столица на царството с крепостта на силата си и
в чест на славата си? 31. Думата бе още в устата на царя, и стана глас
от небето та рече: Тебе се възвестява, царю Навуходоносоре: царството
премина от тебе; 32. и ще се изгониш от человеците, и с животните на
полето ще бъде селението ти; с трева като говедата ще те хранят; и

седем времена ще заминат върх тебе, доде познаеш че Вишний е Владетел на царството на человеците, и го дава комуто ще. 33. Този час словото се извърши върх Навуходоносора; и изгонен биде от человеците, и трева като говедата ядеше, и от росата небесна тялото му се мокреше, доде му пораснаха космите като пера на орли, и ноктите му като на птици. 34. И в свършъка на дните аз Навуходоносор подигнах очите си към небето, и умът ми се върна в мене, и благослових Вишнаго, и похвалих и прослав их Живущаго в век, на когото властта е власт вечна, и царството му из род в род; 35. и всичките земни жители се смятат пред него като нищо; и според щението си прави на небесната войска и на земните жители; и няма който да възбранява ръката му или който да му говори: Що правиш ти? 36. В това време умът ми се върна в мене; и за чест на царството ми върна ми се славата ми и светлостта ми, и везирите ми и големците ми ме търсеха, и утвърдих се на царството си, и ми се притури повече величество. 37. Сега аз Надуходоносор хваля и превъзносям и славя небеснаго Царя; защото всичките му дела са истина, и пътищата му съдба; и може да смири онези които ходят в гордост.

ГЛАВА 5.

1. Цар Валтасар направи голямо пируване на тисяща от големците си, и пиеше вино пред тисящата. 2. И в пиенето на виното заповяда Валтасар да донесат златните и сребърните съсъди които Навуходоносор баща му отне от храма който бе в Ерусалим, за да пият с тях царят и големците му, жените му и наложниците му. 3. Тогаз се донесоха златните съсъди които се отнеха от храма на дома Божий който бе в Ерусалим; и пиеха с тях царят и големците му, жените му и наложниците му. 4. Пиеха вино, и хвалеха боговете

златни, и сребърни, медни, железни, дървени, и каменни. 5. И тоз час
излязоха пръсти на человеческа ръка и писаха срещу светилника
върху мазането на стената на царския палат; и царят видя длата на
ръката която писа. 6. Тогаз зракът на царя се измени, и
размишленията му го смущаваха, щото сглобенията на чреслата му се
разглобяваха, и колената му едно с друго се тълчеха. 7. Викна царят
велегласно да въведат вражарите, Халдеите, и предвещателите. Тогаз
царят отговори и рече на мъдреците Вавилонски: Който прочете това
писание и ми покаже тълкованието му ще бъде облечен с багреница,
и златно огърлие ще се тури около врата му, и ще е третий началник
на царството. 8. Тогаз влязоха всичките мъдреци царски; но не
можаха да прочетат писанието, нито тълкованието му да явят на царя.
9. Тогаз цар Валтасар се смути много, и се измени върху него зракът
му, и големците му се смутиха. 10. От думите на царя и на големците
му царицата влезе в дома на пируването; и отговори царицата и рече:
Царю, да си жив въ векъ! Да те не смущават размишленията ти, и
зракът ти да се не изменява. 11. Има человек в царството ти в когото е
духът на светите богове; и в дните на баща ти светлина и разум и
мъдрост, както мъдростта на боговете, намериха се в него; когото цар
Навуходоносор баща ти, царят баща ти постави началник на
вълхвите, на вражарите, на Халдеите, и на предвещателите; 12.
защото дух изящен, и знание, и разум, тълкование на сънища, и
изяснение на гадания, и развързване на недоумения се намериха в
тогози Даниила, когото царят преименува Валтасасар. Сега да се
повика Даниила; и ще покаже тълкованието. 13. Тогаз се въведе
Даниил пред царя. Царът отговори и рече Даниилу: Ти ли си онзи
Даниил който си от синовете на плена Юдин, които доведе от Юдея
царят баща ми? 14. чух наистина заради тебе че духът на боговете е в
тебе, и светлина и разум и мъдрост изящна се намери в тебе. 15. И

сега влязоха пред мене мъдреците и вражарите за да прочетат това
писание и да ми явят тълкованието му; но не могоха да покажат
тълкованието на това нещо. 16. И аз чух заради тебе че можеш да
тълкуваш, и да развързваш недоумения: сега, ако можеш да прочетеш
писанието и да ми явиш тълкованието му ще се облечеш с багреница,
и златно огърлие ще се тури около врата ти, и ще си третий началник
на царството. 17. Тогаз Даниил отговори и рече пред царя: Даровете
ти нека са за тебе, и дай на другиго въздаянията си; и аз ще прочета
на царя писанието, и ще явя нему тълкованието. 18. Царю, Бог
вишний даде на Навуходоносора баща ти царство, и величество, и
сила, и чест. 19. И заради величеството което му даде, всичките
народи, племена, и езици треперяха и се боеха пред него: когото
щеше убиваше, и когото щеше упазваше жив, и когото щеше
възвишаваше, и когото щеше смиряваше. 20. Но когато се надигна
сърдцето му, и духът му се ожесточи в гордостта, свален биде от
царския си престол, и отне се славата му от него, 21. и се изгони от
човеческите синове; и сърцето му стана като на животните, и
селението му бе с дивите осли: с трева като говедата го хранеха, и
тялото му се мокреше от росата небесна, доде позна че Бог вишний е
Владетел на царството на человеците, и когото иска поставя над него.
22. И ти, сине негов, Валтасаре, не смири сърдцето си ако и да знаеше
всичко това; 23. но възвиси се ти против Господа небеснаго; и
донесоха пред тебе съсъдите на дома му, и пиехте вино от тях, ти и
големците ти, жените ти и наложниците ти; и славослови ти боговете
сребърни, и златни, медни, железни, дървени, и каменни, които не
виждат, нито чуят, нито разумяват; а Бога, на когото в ръката е
диханието ти и въ властта му всичките твои пътища, не възвеличи.
24. За то се проводи от него дланта на ръката, и се начерта това
писание. 25. И писанието което се начерта е това: МЕНЕ, МЕНЕ,

ТЕКЕЛ у ФАРСИН. 26. Това е тълкованието на туй нещо: МЕНЕ: Премери Бог царството ти, и го свърши; 27. ТЕКЕЛ: Претеглен си на весите, и си се намерил недостатъчен; 28. ФЕРЕС: Раздели се царството ти, и се даде на Мидяните и Персяните. 29. Тогаз заповяда Валтасар, и облякоха Даниила с багреницата, и туриха златното огърлие около врата му, и прогласиха заради него да бъде третий началник на царството. 30. Истата нощ биде убит Валтасар царят на Халдейците. 31. И взе царството Дарий Мидянинът, който бе около шестдесет и две години.

ГЛАВА 6.

1. Угодно се видя на Дария да постави над царството сто и двадесет сатрапи, за да са по всичкото царство, 2. и над тях трима председатели, (един от които - бе Даниил), за да им дават сметка тези сатрапи, и царят да няма пагуба. 3. Тогаз този Даниил се предпочете повече от председателите и сатрапите, защото дух изящен имаше в него; и царят намисли да го постави над всичкото царство. 4. А председателите и сатрапите търсеха да намерят причина против Даниил от страна на царството; но не можаха да намерят никаква причина нито кривда; защото бе верен, и не се намери в него никаква погрешка нито кривда. 5. И рекоха тези человеци: Няма да намерим никаква причина против тогоз Даниила освен ако намерим нещо против него от закона на неговия Бог. 6. Тогаз тези председатели и сатрапи се събраха при царя и му рекоха така: Царю Дарие, да си жив въ векъ! 7. Всичките председатели на царството, управителите, и сатрапите, везирите, и областниците съветваха се да се издаде царско повеление, и да се утвърди запрещение, че който направи някакво прошение на какъв-годе бог или человек, до тридесет дни, освен на тебе, царю, той да се хвърли в рова на лъвовете. 8. Сега, царю, утвърди

запрещението и подпиши писмото, за да се не измени, според закона на Мидяните и Персяните който не се унищожава. 9. За то цар Дарий подписа писмото и запрещението. 10. Даниил, щом се научи че се подписа писмото, влезе в дома си, и, като имаше прозорците на ложницата си отворени към Ерусалим, падаше на колената си три пъти на ден, и се молеше пред Бога своего и славословеше, както правеше по-напред. 11. Тогаз онези человеци се събраха и намериха Даниила че правеше прошение и молеше се пред своего си Бога. 12. За то дойдоха и говориха пред царя заради царското запрещение, и рекоха: Не подписа ли ти запрещение, че всеки человек който прави прошение на какъв-годе бог или человек, до тридесет дни, освен на тебе, царю, ще се хвърли в рова на лъвовете? Царят отговори и рече: Истина е думата, според закона на Мидяните и Персяните който не се унищожава. 13. Тогаз отговориха и рекоха пред царя: Даниил онзи, който е от синовете на Юдиния плен, не те почита, царю, нито запрещението което ти подписа, но прави молбата си три пъти на ден. 14. Тогаз царят, като чу тази дума, наскърби се много, и тури сърцето си за Даниила да го отърве; и трудеше се до захождането на слънцето да го избави. 15. Тогаз онези человеци се събраха при царя, и рекоха на царя: Знай, царю, че законът на Мидяните и Персяните е: Никакво запрещение нито повеление което царят постави да не се променява. 16. Тогаз царят заповяда, та докараха Даниила и го хвърлиха в рова на лъвовете. И отговори царят и рече Даниилу: Бог твой комуто ти служиш непрестанно, той ще те отърве. 17. И донесоха един камик та го туриха на устието на рова; и царят го запечата със своя си печат и с печата на големците си, за да се не измени нищо за Даниила. 18. Тогаз царят отиде в палата си, и пренощува гладен, и не остави да се донесат пред него музикални оръдия; и сънят му побегна от него 19. И стана царят много рано на утринта, и прибърза та отиде

при рова на лъвовете. 20. И когато отиде при рова викна с плачевен глас към Даниила; и говори царят и рече Даниилу: Данииле, рабе на Бога живаго, Бог твой комуто ти служиш непрестанно може ли да те отърве от лъвовете? 21. Тогаз отговори Даниил на царя: Царю, да си жив въ векъ! 22. Бог мой проводи ангела си и затули устата на лъвовете, и не ме повредиха; защото незлобие се намери в мене пред него; още и пред тебе, царю, съгрешение не съм направил. 23. Тогаз царят се зарадва много за това, и заповяда да изведат Даниила из рова. И се възведе Даниил из рова; и никаква повреда не се намери в него, защото имаше вяра в Бога своего. 24. Тогаз царят заповяда, та докараха онези человеци които наклеветиха Даниила, и хвърлиха в рова на лъвовете тях, чадата им, и жените им; и преди да стигнат до дъното на рова лъвовете ги сграбиха и счупиха всичките им кости. 25. Тогаз писа цар Дария към всичките народи, племена, и езици които живееха по всичката земя: Мир да се умножи у вас! 26. Повеление се издаде от мене, въ всичката държава на царството ми да треперят человеците и да се боят пред Данииловия Бог; защото той е Бог жив, и пребивава въ векъ, и царството му няма да се развали, и властта му ще бъде до край. 27. Той избавя и спасява, и прави знамения и чудеса на небето и на земята, който отърва Даниила от силата на лъвовете. 28. И благоденствуваше този Даниил в царуването на Дария и в царуването на Кира Персянина.

ГЛАВА 7.

1. В първата година на Валтасара Вавилонския цар Даниил видя сън, и видения на главата си върху одъра си; тогаз писа съна, и приказа оглавлението на думите. 2. Даниил говори и рече: Аз видях във видението си ноще, и, ето, четирите ветрища небесни се устремиха върх голямото море. 3. И четири големи зверове възлезоха из морето

различни един от друг. 4. Първият бе като лъв, и имаше крила орлови: гледах доде се изскубаха крилата му, и стана от земята, и застана на нозете си като човек, и човеческо сърдце му се даде. 5. И ето после вторий звяр приличен на мечка, и се подигна от едната страна, и имаше три ребра в устата си между зъбите си; и му думаха така: Стани, изяж много плъти. 6. Подир това видях, и ето друг като рис, който имаше на гърба си четири птичи крила: звярът имаше още и четири глави; и му се даде власт. 7. Подир това видях във виденията на нощта, и ето четвъртий звяр, страшен и ужасен и твърде як; и имаше големи железни зъби: пояждаше и съкрушаваше, и стъпкуваше остатъка с нозете си; и той различаваше от всичките зверове които бяха преди него; и имаше десет рога. 8. Преглеждах роговете, и, ето, друг малък рог излезе между тях, пред който три от първите рогове се изкорениха; и, ето, в този рог имаше очи като човечески очи, и уста които говореха наголемо. 9. Гледах додето престоли се положиха, и Ветхият с Дни седна, на когото облеклото беше бяло като сняг, и космите на главата му като чиста вълна, престолът му огнени пламици, колелата му огън палещ. 10. Река огнена изпред него излизаше и течеше: тисяща тисящи му слугуваха, и тми на тми предстояваха пред него: съдилището седна, и книгите се отвориха, 11. Гледах тогаз, поради гласа на великите думи които рогът говореше, гледах доде се умъртви звярът, и тялото му се погуби и се даде на изгорение огнено. 12. А за другите зверове, властта им се отне; но даде им се продължение на живот до време и пора. 13. Гледах в нощните видения, и, ето, един като Син человечески идеше с облаците небесни и стигна до Ветхия с Дни; и го въведоха пред него. 14. И даде се нему власт и слава и царуване за да му служат всичките народи, племена, и езици: властта му е власт вечна която няма да премине, и царуването му което няма да се развали. 15. Аз Даниил

наскърбих се в духа си вътре в тялото си; и виденията на главата ми ме смутиха. 16. Приближих се при едного от предстоещите и исках да науча от него истината за всичко това. И говори ми и яви ми тълкованието на тези неща. 17. Тези четири големи зверове са четири царе които ще се дигнат от земята. 18. Но светите на Вишнаго ще приемат царството, и ще имат царството въ век и въ веки веков. 19. Тогаз исках да науча истината за четвъртия звяр който различаваше от всичките други, твърде страшен, на когото зъбите бяха железни и ноктите му медни: пояждаше, съкрушаваше, и стъпкуваше остатъка с нозете си, - 20. и за десетте рога които бяха на главата му, и за другия който излезе и пред който паднаха три, - за онзи рог който имаше очи, и уста които говореха наголямо, на когото видът бе по-як нежели на другарите му. 21. Гледах, и онзи рог правеше бранъ с светите, и преукрепяваше се против тях, 22. доде дойде Ветхият с Дни, и даде се съдът на светите на Вишнаго; и времето стигна, и светите взеха царството. 23. Така рече той: четвъртий звяр ще е четвъртото царство на земята, което ще различава от всичките царства, и ще изяде всичката земя, и ще я стъпче и съкруши. 24. И десетте рога са десет царе които ще станат от това царство; и след тях друг ще стане; и той ще различава от първите, и ще покори трима царе. 25. И ще говори думи против Вишнаго, и ще угнетява светите на Вишнаго, и ще размисли да промени времена и закони; и ще се дадат в ръката му до време и времена и пол време. 26. Съдилище обаче ще седне, и ще се отнеме властта му, за да се изтреби и погуби до край. 27. И царството, и властта, и величието на царствата които са под всичкото небе ще се даде на людете на светите на Вишнаго, на когото царството е царство вечно; и всичките власти ще служат и ще се покорят нему. 28. До тук е свършъкът на това нещо. Колкото заради мене Даниила,

размишленията ми много ме смущаваха, и зракът ми се измени в мене; но упазих това нещо в сърдцето си.

ГЛАВА 8.

1. В третата година на царуването на цар Валтасара видение ми се
яви, мене Даниилу, подир това що бе ми се явило по-напред. 2. И
видях във видението; и когато видях бях в Суса столицата, която е в
областта Елам; и видях във видението, и аз бях при потока Улай. 3. И
подигнах очите си и видях, и ето, стоеше пред реката един овен който
имаше два рога; и роговете бяха високи, но единият по-висок от
другия; и по-високият прорасна после. 4. Видях овена че бодеше към
запад и към север и към юг; и никой звяр не можеше да устои пред
него, и нямаше който да избави от ръката му; но правеше по волята
си, и се възвеличи. 5. А като размишлявах аз, ето, ярец от козите
идеше от запад по лицето на всичката земя, и не се допираше до
земята; и ярецът имаше рог угледен между очите си. 6. И дойде до
овена който имаше двата рога, когото видях че стоеше пред потока, и
завтече се към него с устремлението на силата си. 7. И видях го че се
приближи при овена и се разсвирепи против него, и удари овена та
счупи двата му рога; и нямаше сила в овена да устои пред него; но го
хвърли на земята и го стъпка; и нямаше кой да отърве овена от ръката
му. 8. За то ярецът от козите се възвеличи много; и когато заякна,
счупи се големият рог; и вместо него възлязоха четири други угледни
към четирите ветрища небесни. 9. И из единия от тях излезе един
малък рог който наголеме твърде много към юг и към изток и към
земята на славата. 10. И възвеличи се до войската небесна; и хвърли
на земята част от войската и от звездите, и ги стъпка. 11. Най-паче
възвеличи се дори против началника на войската; и отне се от него
всегдашната жъртва, и светото му жилище се съсипа. 12. И една

войска се хвърли против всегдашната жъртва заради престъпление, и
хвърли на земята истината, и направи, и благоуспя. 13. Тогаз чух един
свет че говореше; и друг свет рече на тогоз който говореше: До кога
ще е видението за всегдашната жъртва, и за престъплението което
докарва запустение, та да се предават на стъпкуване светилището и
войската? 14. И каза ми: До две тисящи и триста денонощия: тогаз
светилището ще се очисти. 15. И когато аз Даниил видях видението и
исках разумението, тогаз, ето, застана пред мене като образ
человечески; 16. и чух глас человечески всред Улай който викна и
рече: Гавриилe, направи тогози да разбере видението. 17. И дойде
близу дето стоех; и когато дойде, разтреперах се и паднах на лицето
си; а той ми рече: Разумей, сине человечески; защото видението е за
сетните времена. 18. И като ми говореше той, аз бях нечувствен с
лицето си на земята; но допре се до мене, и ме направи да се изправя
прав. 19. И рече: Ето, аз ще те направя да познаеш що има да се случи
в сетнините на гнева; защото в определено време ще бъде свършъкът.
20. Овенът който си видял ти, който имаше два рога, те са царете на
Мидия и на Персия. 21. И ярецът е царът Гръцки; и големий рог който
е между очите му, той е първий цар. 22. А че се строши той, и
възлязоха четири вместо него, четири царства ще се въздигнат от тоз
народ, но не според неговата сила. 23. И в сетните времена на
царуването им, когато беззаконните стигнат до върха на беззаконието
си, ще възстане цар жесток на лице и знаещ ухитрения. 24. И силата
му ще е крепка, но не от своята си сила; и ще погубва чудесно, и ще
благоуспява и завършва, и ще погубва крепките и светите люде. 25. И
чрез коварството си ще направи да благоуспява лъстъта в ръката му; и
ще се възвеличи в сърдцето си и в мир ще погуби мнозина; и ще
стане против Началника на Началниците; но ще се съкруши без ръка.
26. И реченото видение за денонощията е истинно: ти прочее

запечатай видението, защото е за много дни. 27. И аз Даниил премрях, и бях болен няколко дни: после станах и вършех делата на царя. А чудех се за видението; и нямаше кой да го изтълкува.

ГЛАВА 9.

1. В първата година на Дария сина на Асуира, от семето на Мидяните, който царува над Халдейското царство, 2. в първата година на царуването му аз Даниил разумях от книгите числото на годините за които биде слово Господне към пророк Иеремия, че ще се изпълнят седемдесет години в запустенията на Ерусалим. 3. И обърнах лицето си към Господа Бога за да направя молитва и моления с пост, и вретище, и пепел; 4. и помолих се на Господа Бога моего, и се изповядах, и рекох: О Господи, велики и страшни Боже, който пазиш завета и милостта към онези които те любят и пазят твоите заповеди! 5. съгрешихме, и беззаконувахме, и нечествувахме, и отстъпихме, и се уклонихме от твоите заповеди и от твоите съдби, 6. и не послушахме рабите ти пророците които в твое име говореха на царете ни, началниците ни, и отците ни, и на всичките люде на земята ни 7. Тебе, Господи, прилича правда, а нам срам на лицето ни както днес, на мъжете Юдини, и на жителите Ерусалимски, и на всичкия Израил, на ближните и на далечните по всичките места дето си ги изгонил ти заради престъплението им което ти престъпиха. 8. Господи, срам на лицето ни прилича нам, на царете ни, на началниците ни, и на отците ни, защото ти съгрешихме. 9. Господу Богу нашему принадлежат милост и прощение; защото отстъпихме от него, 10. и не послушахме гласа на Господа Бога нашего да ходим в законите му които положи пред нас чрез рабите си пророците. 11. И всичкий Израил престъпи закона ти, и се уклони за да не слуша гласа ти; заради това се изля върху нас проклетията, и клетвата писана в

закона на Мойсея раба Божий; защото му съгрешихме. 12. И утвърди своите думи които говори против нас и против нашите съдии които ни съдиха, като докара върху нас голямо зло; защото не е ставало под всичкото небе каквото стана в Ерусалим. 13. Както е писано в закона Моисеев, всичко това зло дойде върху нас; но не се молихме пред Господа Бога нашего за да се върнем от беззаконията си и да разберем твоята истина. 14. За то Господ бе буден над злото, и докара го върх нас; защото е праведен Господ Бог наш в всичките си дела колкото прави; понеже ние не послушахме гласа му. 15. И сега, Господи Боже наш, който си извел людете си из Египетската земя с крепка ръка, и си направил за себе си име както в този ден, съгрешихме, нечествувахме. 16. Господи, според всичките твои правди нека се върне, моля се, яростта ти и гневът ти от града ти Ерусалим, от светата ти гора; защото заради греховете ни, и заради беззаконията на отците ни, Ерусалим и людете ти станахме укор на всички които са около нас. 17. Сега прочее послушай, Боже наш, молитвата на раба си и моленията му, и просвети лицето си, заради Господа, върху запустеното си светилище. 18. Приклони, Боже мой, ухото си и послушай: отвори очите си и виж запустенията ни, и града върху който се призва името ти; защото ние не приносим прошенията си пред тебе заради правдите си, но заради многото твои щедроти. 19. Господи послушай; Господи, прости; Господи, дай внимание и направи; да не закъснееш, заради себе си, Боже мой; защото твоето име се призва върху града ти и върху людете ти. 20. И като говорех аз още, и се молех, и изповядвах греха си и греха на людете си Израиля, и приносях молението си пред Господа Бога моего заради светата гора на Бога моего, 21. и като още говорех в молитвата, мъжът Гавриил, когото бях видял в видението по-напред, като летеше скоро допря се до мене около часа на вечерната жъртва;

22. и вразуми ме, и говори с мене, и рече: Данииле, сега излязох за да те направя да вземеш разум. 23. В началото на молбите ти излезе заповедта; и аз дойдох да ти кажа това, защото си любезен; за то разумей думата, и разбери видението. 24. Седемдесет седмици се определиха заради людете ти и заради светия ти град за да се свърши престъплението, и да се довършат греховете, и да стане умилостивението за беззаконие, и да се въведе вечна правда, и да се запечата видението и пророчеството, и да се помаже Пресветият. 25. Познай прочее и разбери че от излизането на заповедта за да се съгради изново Ерусалим до Месия Вожда ще бъдат седем седмици, и шестдесет и две седмици: ще се съгради изново стъгдата и стената, и то в времена утеснителни. 26. И подир шестдесетте и две седмици ще се посече Месия, но не заради себе си; и людете на вожда който ще дойде ще погубят града и светилището; и свършъкът му ще дойде с потоп; и до свършъка на бранта има определени погинвания. 27. И ще постави завета с мнозина в една седмица; а в половината на седмицата ще престане жъртвата и приношението, и върху крилото на мерзостите ще е запустителят, и до свършването на времето ще се даде определение върху запустялото.

ГЛАВА 10.

1. В третото лето на Кира Персийския цар откри се слово Даниилу, на когото името се казва Валтасасар; и словото бе истинно, и бедствията големи; и разбра словото и разумя видението. 2. В онези дни аз Даниил бях в сетувание три цели седмици: 3. хляб желателен не ядох, и месо и вино не влезе в устата ми, и ни еднъж не помазах себе си доде се изпълниха три цели седмици. 4. И в двадесет и четвъртия ден на първия месец, като бях при брега на голямата река, която е Тигър, 5. подигнах очите си и видях, и ето един человек облечен с ленени

дрехи, и чреслата му бяха опасани с чисто злато Уфазко, 6. а тялото му бе като хрисолит, и лицето му като вид на светкавица, а очите му като светила огнени, и мишците му и нозете му на глед като мед лъскава, и гласът на думите му като глас на народ. 7. И сам аз Даниил видях видението; а мъжете които бяха с мене не видяха видението; но треперане голямо нападна върх тях, и побегнаха да се скрият. 8. Аз прочее останах сам и видях това голямо видение; и не остана сила в мене, и благолепието ми се обърна в мене в тление, и не остана сила в мене. 9. чух обаче гласа на думите му; и като слушах гласа на думите му аз бях нечувствен, паднал на лицето си, и лицето ми върху земята. 10. И, ето, ръка се допря до мене и ме подигна на колената ми и на дланите на ръцете ми. 11. И рече ми: Данииле, мъжу любезни, разумей словата които аз ти говоря, и стой прав, защото при тебе съм проводен сега. И когато ми говори това слово дигнах се разтреперан. 12. И рече ми: Не бой се, Данииле: защото от първия ден в който даде ти сърдцето си за да разумяваш, и да смириш себе си пред Бога твоего, послушаха се думите ти, и аз дойдох заради думите ти. 13. Началникът обаче на Персийското царство ми противостоеше двадесет и един ден; но, ето, Михаил, един от първите началници, дойде да ми помогне; и аз останах там при Персийските царе. 14. Сега дойдох да те направя да разумееш що има да се случи на людете ти в сетните дни; защото видението е още за много дни. 15. И като ми говореше таквиз думи, турих лицето си на земята и станах ням. 16. И, ето, един в подобие на человечески синове допря се до устните ми. Тогаз отворих устата си та говорих, и рекох на оногоз който стоеше пред мене: Господарю мой, от видението се върнаха болежите ми в мене, и не остана сила в мене. 17. И как може рабът на тогози моя господар да говори с тогози моя господар? В мене от нине няма никаква сила, но нито дихание остана в мене. 18. И допре се до мене

пак като образ човечески и ме укрепи, 19. и рече: Не бой се, мъжу любезни: мир тебе! укрепи се, укрепи се! И като ми говореше укрепих се, и рекох: Да говори господарят ми; защото си ме укрепил. 20. И рече: Знаеш ли защо дойдох при тебе? А сега ще се върна да ратувам с началника на Персия; и когато излезна, ето, началникът на Гръция ще дойде. 21. Но ще ти възвестя писаното в писанието на истината; и няма никой който да помага с мене за тези работи освен Михаила началника ваш.

ГЛАВА 11.

1. И аз в първото лето на Дария Мидянина настоявах да го укрепя и уякча. 2. И сега ще ти обадя истината. Ето, още трима царе ще възстанат в Персия; и четвъртият ще е много по-богат от всичките; и като се укрепи в богатството си ще подигне всичко против Гръцкото царство. 3. И ще се въздигне един силен цар, и ще царува с голяма сила, и ще направи според щението си. 4. Щом се въздигне той, ще се съкруши царството му и ще се раздели на четирите ветрища небесни; но не на наследниците му, нито според властта му с която владе; защото царството му ще се изкорени и раздели на други освен тях. 5. И царят на юг ще се укрепи, и един от началниците му; и ще се укрепи повече от него и ще завладее: властта му ще е власт голяма. 6. И подир години ще се съдружат; и дъщерята на южния цар ще дойде при северния цар за да направи съгласие; но тя не ще да удържи силата на мишцата, нито той ще устои нито мишцата му; но ще се предаде тя, и онези които я водеха, и родителят й, и онзи който я укрепяваше на времена. 7. Но от отрасъла на коренете й ще стане един вместо него; и като дойде с сила ще влезе в твърделите на северния цар, и ще действува против тях, и ще се преукрепи. 8. И още ще докара пленници в Египет боговете им, с леяните им, с избраните

им съсъди, сребърните и златните; и той ще устои няколко години повече от северния цар. 9. А онзи ще влезе в царството на южния цар, но ще се върне в земята си. 10. А синовете му ще се подигнат на бран, и ще съберат множество от много сили; и един от тях ще дойде с устремление, и ще наводни и замине; и ще дойде пак та ще се подигне на бран до твърдела му. 11. И южният цар ще разсвирепее, и ще излезе и ще ратува с него, със северния цар, който ще опълчи едно множество голямо; но множеството ще се предаде в ръката му. 12. И като превземе множеството, сърдцето му ще се надигне; и ще направи да паднат тми, но няма да се укрепи. 13. И царят северен ще се върне, и ще опълчи множество повече от първото, и ще дойде с устремление в свършъка на определените години, с голяма сила и с много богатство. 14. И в онези времена мнозина ще станат против южния цар; и насилниците от твоите люде ще се подигнат за да изпълнят видението; но ще паднат. 15. И северният цар ще дойде, и ще въздигне окоп, и ще обладае твърделните градове; и мишците на юг не ще противостанат, нито множеството на избраните му, и не ще да има сила за противостоене. 16. И онзи който иде против него ще направи според щението си, и не ще има кой да му противостои; и ще застане в земята на славата, която ще загине от ръцете му. 17. И ще утвърди лицето си за да влезе със силата на всичкото си царство; и прави ще има с него; и ще действува; и ще му даде дъщеря от жени за разтление чрез нея; но тя не ще устои, нито ще е от към него. 18. После ще обърне лицето си към островите и ще завладее много; но един вожд ще направи да престане поношението от него: освен това ще върне поношението върх него. 19. Тогаз ще обърне лицето си към твърделите на земята си; но ще се препъне и падне, и няма да се намери. 20. И вместо него ще се въздигне един който ще проводи бирник за славата на царството; но в малко дни ще загине, и не чрез

гняв нито чрез бой. 21. И вместо него ще се въздигне един нищожен на когото не ще да дадат царска чест; но ще дойде мирно и ще обладае царството с ласкателство. 22. И с мишците на потопящия ще се потопят пред него и ще се съкрушат, а още и сам началникът на завета. 23. И подир съюза с него ще се докара лъстиво; защото ще възлезе, и ще се преукрепи с малко люде. 24. Ще дойде най-паче мирно в тлъстите места на областта, и ще направи което не направиха отците му и отците на отците му: ще раздели помежду тях грабеж, и користи, и богатство; и ще ухитри хитростите си против твърделите, и то до време. 25. И ще подигне силата си и сърдцето си против южния цар с голяма сила; и южният цар ще се подигне на бран с голяма и много крепка сила; но не ще може да устои, защото ще ухитрят хитрости против него. 26. И онези които ядат изрядните му ястия ще го съкрушат; и войската му ще наводни; и множина ще паднат убити. 27. А сърдцата на двамата тези царе ще са в лукавство, и ще говорят лъжи на истата трапеза; но то не ще да напредне, понеже свършъкът още ще е в определеното време. 28. Тогаз ще се върне в земята си с голямо богатство; и сърдцето му ще е против светия завет; и ще действува, и ще се върне в земята си. 29. В определеното време ще се върне и дойде към юг; но сетният път не ще да е като първия; 30. защото корабите на Китийците ще дойдат против него; и ще се смири, и върне, и ще се разяри против светия завет; и ще подействува, и ще се върне, и ще се споразумее с онези които са оставили светия завет. 31. И мишци ще се подигнат от него, и ще омърсят светилището на силата, и ще отнемат всегдашната жъртва, и ще поставят мерзостта на запустението. 32. И ще разстлее с ласкателства онези които беззаконуват в завета но людете които познават Бога своего ще се укрепят и ще действуват. 33. И разумните от людете ще научат множина; но ще подпаднат под меч и под

пламик, под пленове и под користвувания, за време. 34. И когато пострадат, ще им се помогне с малка помощ; мнозина обаче ще се приложат при тях с ласкателства. 35. И от разумните ще пострадат, за да се опитат, и да се очистят, и да се избелят до сетното време; защото и то ще стане в определеното време. 36. И царят ще направи според щението си, и ще се възвиси, и ще се възвеличи над всякакъв бог, и ще велеречи против Бога на боговете, и ще благоденствува доде се скончае гневът; защото определеното ще се изпълни. 37. И няма да се грижи за боговете на отците си, нито за желание на жени, нито ще се грижи за никакъв бог; защото ще се наголеми над всичките. 38. А бога на твърделите ще прослави на мястото му; и едного бога, когото отците му не познаха, ще почте с злато и сребро, и с скъпоценни камене, и с желателни вещи. 39. Така ще направи в крепките твърдели с бог чужд: които го познаят, ще им умножи слава, и ще ги направи да владеят над мнозина; и земята ще раздели за въздаяние. 40. И в сетното време южният цар ще се сбоде с него; и северният цар ще дойде против него като вихрушка, с колесници, и с конници, и с много кораби; и ще дойде по местата, и ще наводни и замине: 41. ще влезе още в земята на славата, и много места ще се низвърнат; но тези ще избегнат от ръката му: Едом, и Моав, и първенствуващия на Амоновите синове. 42. И ще простре ръката си върху местата; и Египетската земя няма да избегне. 43. И ще обладае съкровищата на златото и на среброто и всичките желателни на Египет; и Ливияните и Етиопяните ще бъдат подир стъпките му. 44. Но известия от изток и от север ще го смутят; за то ще излезе с голяма ярост за да погуби и да изтреби мнозина. 45. И ще постави шатрите на царското си население между морята върху славната света гора; но ще дойде в свършъка си, и не ще има кой да му помага.

ГЛАВА 12.

1. И в онова време ще се подигне Михаил великият княз, стоещият
откъм синовете на твоите люде; и ще е време на скърб каквато никога
не е бивала от както е народ станал до онова време; и в онова време
ще се отърват твоите люде, всеки който се намери писан в книгата. 2.
И много от спещите в пръстта на земята ще се събудят, едни в живот
вечен, а други в поношение и в укор вечен. 3. И разумните ще сияят
като светлостта на твърдта, и онези които обръщат мнозина в правда
като звездите въ векове на векове. 4. И ти, Данииле, затвори думите и
запечатай книгата до сетното време, когато мнозина ще изследват, и
знанието ще се умножава. 5. И аз Даниил погледнах, и, ето, стоеха
двама други, един отсам при брега на реката, и един оттам при брега
на реката. 6. И рече единият на облечения с ленени дрехи мъж който
бе над водата на реката: До кога ще бъде свършъкът на тези чудеса? 7.
И чух облеченият с ленени дрехи мъж който бе над водата на реката
когато възвиси десницата си и левицата си към небето и се кле в
Живущия въ веки че ще е въ време, времена, и пол време; и когато се
свърши разпръсването на силата на светите люде, всичко това ще се
сбъде напълно. 8. И аз чух, но не разумях. Тогаз рекох: Господарю
мой, кой е свършъкът на това? 9. И рече: Иди си, Данииле; защото
думите са затворени и запечатани до последното време. 10. Мнозина
ще се очистят, и избелят, и ще бъдат опитани; и нечестивите ще
нечествуват; и никой от нечестивите не ще разумее; но разумните ще
разумеят. 11. И от времето в което всегдашната жъртва се отнеме и
мерзостта на запустението се постави ще бъдат дни тисяща и двесте
и деветдесет. 12. Блажен който изтърпи и стигне в дни тисяща и
триста и тридесет и пет. 13. Но ти си иди до свършъка; и ще се
упокоиш, и в свършъка на дните ще застанеш в жребието си.

ОСИЯ

ГЛАВА 1.

1. Словото Господне което биде към Осия сина на Веирия, в дните на
Озия, Йотама, Ахаза, и Езекия, царе Юдини, и в дните на Йеровоама
син на Йоаса, Израилевия цар. 2. Начало на словото Господне чрез
Осия. И рече Господ на Осия: Иди, вземи си жена на блудодеяние и
чада на блудодеяние; защото земята с многото си блудуване уклони
се отподир Господа. 3. И отиде та взе Гомер дъщерята на Девлаима; и
зачна и му роди син. 4. И рече му Господ: Наречи името му Иезраел;
защото още малко и ще отмъстя за кръвта на Иезраела върху дома на
Ииуя, и ще прекратя царството на дома Израилев 5. И в онова време
ще съкруша лъка Израилев в дола на Иезраела. 6. И зачна пак и роди
дъщеря. И рече му Господ: наречи името й Ло-рухама; защото няма да

помилвам вече дома Израилев, но ще ги махна съвсем. 7. А дома Юдин ще помилвам, и ще ги спася чрез Господа техния Бог; и няма да ги спася с лък, нито с меч, нито с бран, с коне, и с конници. 8. И като отби Ло-рухама, зачна и роди син. 9. И рече Господ: Наречи името му Лоамий; Защото вие не сте люде мои, и аз не ща да съм Бог ваш. 10. Но числото на Израилевите синове ще е като пясъка на морето, който не може да се премери, нито да се преброи; и на мястото дето им се каза: Не сте люде мои, там ще им се рече: Синова на Бога живаго 11. Тогаз ще се съберат купно Юдините синове и Израилевите синове, и ще си поставят един началник, и ще възлязат от земята, защото велик ще е деня на Иезраела.

ГЛАВА 2.

1. Речете на братята си, Амий, И на сестрите си, Рухама. 2. Съдете се с майка си, съдете се; Защото тя не ми е жена, И аз не съм й мъж. Нека отнеме прочее блудовете си отпред себе си, И прелюбодействата си отмежду съсците си. 3. Да не би да я съблека гола, И я направя като в деня когато се е родила, И я положа като пустиня, И я поставя като земя безводна, И я умъртвя с жажда. 4. И не ща да помилвам чадата й, Понеже са чада на блуд. 5. Защото майка им блудува: Тая що ги бе зачнала направи срам; Защото рече: Ще отида вслед любовниците си Които ми дават хляба ми и водата ми, Вълната ми и лена ми, елея ми и питията ми. 6. За то, ето, аз ще препреча пътя ти с плет от тръне, И ще преградя преграда, За да не намери пътищата си. 7. И ще се завтече вслед любовниците си, и няма да ги стигне; И ще ги потърси, и няма да ги намери: Тогаз ще рече: Ще ида и ще се върна при първия си мъж; Защото ми беше по-добре тогаз, нежели сега. 8. И тя не знаеше че аз й дадох житото, и виното, и елея, И умножих й среброто и златото Което употребиха за Ваала. 9. За то ще се върна та

ще си взема житото си във времето му, И виното си в определеното му време, И ще отнема вълната си и лена си Що й давах за да покрива голотата си. 10. И сега ще открия нечистотата й пред очите на любовниците й; И никой няма да я избави от ръката ми. 11. И ще прекратя всичкото й веселие, Тържествата й, новомесечията й и съботите й, И всичките й празници; 12. И ще разваля лозите й и смоковниците й, Заради които рече: Те са моя заплата Която ми дадоха любовниците ми; И ще ги обърна в дъбрава; 13. И ще я посетя за дните на Ваалимите В които им кадеше, И се украшаваше с обеците си и огърлията си, И отиваше подир любовниците си, А мене забрави, говори Господ. 14. Но, ето, аз ще я предумам, И ще я заведа в пустинята, И ще й говоря по сърдцето й. 15. И от там ще й дам лозята й, И дола Ахор за двер на надежда; И ще пее там както в дните на младостта си, И както в деня на възлезването си из Египетската земя. 16. И в онзи ден, говори Господ, Ще ме наречеш: Мъж ми; И няма да ме наречеш вече: Ваал ми. 17. Защото ще отнема имената на Ваалимите от устата й; И няма да се поменуват вече с имената си. 18. И в онзи ден ще направя завет за тях Със зверовете на полето, И с птиците небесни, И с гадовете на земята; А лък, и меч, и бран ще съкруша от земята, И ще ги населя в безопасност. 19. И ще те сгодя за себе си във век; Ей ще те сгодя за себе си в правда, и в съдба, И в милост, и в щедроти; 20. И ще те сгодя за себе си във вярност; И ще познаеш Господа. 21. И в онзи ден ще отговоря, говори Господ, Ще отговоря на небесата, И те ще отговорят на земята; 22. И земята ще отговори на житото, И на виното, и на елея, И те ще отговарят на Иезраила. 23. И ще я насея за себе си на земята; И ще помилвам непомилваната; И ще река на людете си: Люде ми сте вие; И те ще рекат: Бог си ни ти.

ГЛАВА 3.

1. И рече ми Господ: Иди още, залюби жена която, ако и да е залюбена
от приятеля си, прелюбодейца е, според любовта Господня към
Израилевите синове, които обаче гледат към чужди богове, и обичат
млинове с грозде. 2. И наех си я за петнадесет сребърника, и за кор
ечимик, и половин кор ечимик. 3. И рекох й: Ще седиш за мене много
дни: да не блудуваш, нито да бъдеш на другиго; така и аз ще бъда за
тебе. 4. Защото Израилевите синове ще седят много дни без цар, и без
началник, и без жъртва, и без кумир, и без ефод и терафим. 5. После
ще се върнат Израилевите синове и ще потърсят Господа Бога своего
и Давида царя си; и ще прибегнат към Господа и към неговата благост
в сетните дни.

ГЛАВА 4.

1. Слушайте словото Господне, Израилеви синове; Защото Господ има
съдба с жителите на таз земя; Понеже няма истина, нито милост,
Нито познаване на Бога по земята. 2. Клетва, и лъжа, и убийство, И
кражба, и прелюбодейство преляха, И кръв до кръв допира. 3. За то ще
сетува земята, И всеки що живее на нея ще премре, Със зверовете на
полето и с птиците небесни; Още и рибите морски ще изчезнат. 4. Но
никой да се не противи нито да обличава другиго; Защото твоите
люде са като онези които се противят на свещеника. 5. За то ще се
подплъзнеш дене, И с теб ще се подплъзне и пророкът нощe, И ще
погубя майка ти. 6. Людете ми загинаха от нямане на знание. Понеже
отхвърли ти знанието, И аз отхвърлих тебе да ми не свещенствуваш:
Понеже забрави ти закона на Бога твоего, И аз ще забравя чадата ти.
7. Колкото се умножиха, толкоз ми съгрешиха: Славата им в безчестие
ще променя. 8. Ядат греховете на людете ми, И имат душата си
прикована в тяхното беззаконие. 9. За то ще бъдат както людете така

и свещеникът; И ще ги посетя за пътищата им, И ще им въздам
деянията им. 10. Защото ще ядат, и няма да се насищат; Ще блудуват,
и няма да се размножават; Понеже напуснаха да внимават към
Господа. 11. Блуд, и вино, и мъст отнемат сърдцето. 12. Людете ми
питат дървата си, И отговаря им жезълът им; Защото духът на блуда
ги заблуди, И направиха блуд против Бога своего. 13. Жъртвуват по
върховете на горите, И кадят по хълмовете, Под дъбете, и тополите, и
теревинтите, Защото сянката им е добра, За то дъщерите ви ще
блудуват, И снахите ви ще прелюбодействуват. 14. Няма да накажа
дъщерите ви когато направят блуд, Нито снахите ви когато сторят
прелюбодеяние; Защото сами бащите се отделят с блудниците И
жъртвуват с курвите; За то неразумните люде ще се низринат. 15. Ако
ти, Израилю, блудуваш, Поне Юда да не беззаконува: Не ходете
прочее в Галгал, Нито възлизайте в Вет-авен, Нито се кълнете: Жив
Господ! 16. Защото Израил упорствува като юница упорита: Сега ще
ги пасе Господ като агънци на широко място. 17. Ефрем се прилепи
при идолите: оставете го. 18. Пированията им станаха буйни: Съвсем
се предадоха на блуд: Обичат да казват: Дайте: Срам на началниците
му! 19. Вятърът ще го стигне в крилата си; И ще се посрамят от
жъртвите си.

ГЛАВА 5.

1. чуйте това, свещеници, И внимавайте, доме Израилев, И слушайте,
доме царски; Защото има съд за вас; Понеже ставахте сет в Масфа, И
мрежа разпростряна върху Тавор. 2. И непокорните се задълбочиха в
клане; Но аз съм обличител на всички тях. 3. Аз познах Ефрема, И
Израил не е скрит от мене; Защо сега блудуваш, Ефреме, И омърси се
Израил. 4. Не устрояват деянията си за да се върнат при Бога своего,
Защото духът на блудодеянието е всред тях, И не познаха Господа. 5.

И гордостта на Израил ще се смири пред лицето му, И Израил и Ефрем ще паднат в беззаконието си: Ще падне с тях и Юда. 6. Със стадата си и с чердите си Ще отидат за да потърсят Господа, Но няма да го намерят: Той се оттегли от тях. 7. Те се отнесоха неверно към Господа; Защото родиха чужди чада: Сега един месец ще погълне тях и наследията им. 8. Възтръбете с рог в Гавая, С тръба в Рама: Възкликнете във Вет-авен: Подир ти, Венеамине! 9. Ефрем ще е запустен в деня на обличението: Между Израилевите племена направих познато онова което наистина ще стане: 10. Началниците Юдини станаха като онези които преместват предели: Върх тях ще излея като вода гнева си. 11. Насилствуван биде Ефрем, съкруши се в съдбата, Защото самоволно отиде подир заповедта; 12. За то аз ще съм като молец Ефрему, И като червей на Юдиния дом. 13. И видя Ефрем болестта си, И Юда раната си; И отиде Ефрем при Асириеца, И проводи на царя Ярива; Но той не може да ви изцели Нито да ви избави от раната ви. 14. Защото аз ще съм като лъв Ефрему, И като млад лъв на Юдиния дом. Ах, аз ще разкъсам и ще тръгна; Ще взема, и не ще има кой да отърве. 15. Ще отида, ще се върна на мястото си, Доде познаят грешката си, и потърсят лицето ми: В скърбта си ще ме търсят рано.

ГЛАВА 6.

1. Елате и да се върнем при Господа; Защото той разкъсна, и той ще ни изцели: Порази, и ще обвърже раната ни. 2. Ще ни съживи подир два дни: В третия ден ще ни възкръси, И ще живеем пред него. 3. Тогаз ще познаем, и ще следваме да познаваме Господа: Изхождението му е преднаредено като зората; И ще дойде при нас като дъжд, Като дъжд пролетен който пои земята. 4. Що да ти сторя, Ефреме? Що да ти сторя, Юдо? Защото добрината ви е като утренния

облак, И като роса в зори която прехожда. 5. За то ги изсякох чрез пророците, Убих ги с думите на устата си; И съдбите ти ще излязат като виделина. 6. Защото милост искам, а не жъртва, И познание Божие повече нежели всесъжения. 7. Те обаче както Адам престъпиха завета: Там се обходиха неверно към мене. 8. Галаад е град на таквизи които струват беззаконие, Град в който се намират стъпки от кръв. 9. И като чети на разбойници които пречакват человека, Така събранието на свещениците убиват по пътя до Сихем; Защото сториха безчестие. 10. В Израилевия дом видях ужас: Там е блудът Ефремов: Израил се оскверни. 11. И заради тебе, Юдо, определи се жетва Когато връщам плена на людете си.

ГЛАВА 7.

1. Като лекувах Израиля, Откри се тогаз беззаконието на Ефрема И злината на Самария; Защото сториха лъжа; И крадецът влази, Разбойническата чета обира извън. 2. И те не мислят в сърдцето си че помня всичкото им беззаконие: Сега ги обиколиха деянията им: Пред лицето ми станаха. 3. Със злината си развеселиха царя, И с лъжите си началниците. 4. Всичките са прелюбодеи, - Като пещ нажежена от хлебар Който, като замеси тестото, престава да я пали, доде възкисне. 5. В деня на нашия цар Началниците се разболяха от пламенението на виното; И той простря ръката си с присмивателите. 6. Защото в коварствата си Представят сърдцето си като пещ: Хлебарят им спи всичката нощ, А в зората гори като огън пламенеещ. 7. Всичките тези се нагорещиха като пещ, И поядоха съдиите си: Всичките им царе паднаха: Няма между тях кой да ме призива. 8. Ефрем, той се смеси с народите: Ефрем е като пита необърната. 9. чужденци поядоха силата му, а той не познава; И бели косми му поникнаха тук там; а той не познава. 10. И гордостта на Израиля се смирява пред лицето му; И не

се обръщат към Господа Бога своего, Нито го потърсиха за всичко
това. 11. И Ефрем е като глупав гълъб който няма разум: Призиват
Египет, отиват в Асирия. 12. Когато отидат, ще разпростра връх тях
мрежата си, Ще ги снема като птиците въздушни, Ще ги накажа както
се проповяда в събранието им. 13. Горко им! защото побегнаха от
мене: Погибел тям, защото отстъпиха от мене: Като ги изкупих аз, те
говориха лъжи против мене; 14. И не ме призваха от сърдце Когато
лелекаха на одровете си: Събират се за жито и вино, И се подигат
против мене. 15. И аз ги наказах като укрепих мишците им; А те
мислеха лукавство в мене. 16. Връщат се не при Вишнаго: Станаха
като неверен лък: Началниците им ще паднат от нож Заради
дързостта на езика си: То ще е поношението им в Египетската земя.

ГЛАВА 8.

1. Затръби това с устата си: Ще се устреми като орел против
Господния дом; Защото престъпиха завета ми, И нечествуваха на
закона ми. 2. Израил ще вика към мене: Боже мой, познаваме те. 3.
Израил отхвърли доброто: Врагът ще го прогони. 4. Те поставиха
царе, но не от мене: Направиха началници, но без да имам известие:
От среброто си и от златото си направиха си идоли, За да се изтребят.
5. Отхвърли се телето ти, Самарийо: Яростта ми се разпали против
тях: До кога не ще да могат да се очистят? 6. И то наистина от
Израиля е: Художник го е направил, заради това то не е Бог: Телето
прочее на Самария ще стане съкрушения. 7. Понеже посЕяха вятър, за
то ще жънат вихрушка: Няма узряло жито: Израстъкът не ще да даде
брашно; И ако даде, чужденци ще го погълнат. 8. Погълнат биде
Израил: Сега стана между народите Като съсъд неугоден. 9. Защото
възлязоха при Асирийците Като див осел, осамотен: Ефрем цани
любовници. 10. Но ако и да цаниха любовници между езичниците,

Сега ще ги събера; И ще се оскърбят малко Заради товара на царя на
началниците. 11. Понеже Ефрем умножи олтари за да греши, Те му
станаха олтари да греши. 12. Писах му величията на закона си; Но се
сметнаха като нещо чуждо. 13. В жъртвите които ми приносят
Жъртвуват месо, и ядат: Господ не ги приема: Сега ще помене
беззаконието им, И ще посети греховете им: Те ще се върнат в Египет.
14. Защото Израил забрави Твореца си, и съгради храмове; И Юда
умножи твърделни градове; Но ще проводя огън върх градовете му,
Та ще пояде палатите им.

ГЛАВА 9.

1. Не се радвай, Израилю, с веселие като народите; Защото стори ти
блуд и се уклони от Бога своего: Обикна ти заплати във всеко гумно
за жито. 2. Гумното и жлебът няма да ги нахранят, И мъстът ще
изчезне от него. 3. Няма да се населят в земята Господня; Но Ефрем
ще се върне към Египет, И ще ядат нечисти ястия в Асирия. 4. Няма да
приносят вълияния от вино Господу, Нито ще му са угодни: Жъртвите
им ще са като хляб на сетуващи: Всичките които ги ядат ще се
осквернят; Защото хлябът им е заради тях; Няма да влезе в дома
Господен. 5. Що ще да направите в празничен ден, И в ден на
тържество Господне? 6. Защото, ето, побегнаха поради бедствието:
Египет ще ги събере, Мемфис ще ги зарови, Желателните им купени
със сребро, - Коприви ще ги наследят: Тръне ще има в шатрите им. 7.
Дойдоха дните на посещението, Дните на въздаянието дойдоха:
Израил ще познае това: Пророкът стана безумен, Духоносецът
неистов, Поради множеството на беззаконието ти, И от голямата
омраза. 8. Ефрем гледа към Бога моего; А пророкът стана сет на
птицоловец във всичките си пътища, И омраза в дома на Бога си. 9.
Дълбоко се разтляха, както в дните на Гавая; За то ще помене

беззаконието им, Ще посети греховете им. 10. Намерих Израиля като грозде в пустиня: Видях бащите ви Като първозрелите на смоковницата в началото ѝ; Но те отидоха към Ваалфегора, И предадоха себе си на срама, И станаха гнусни като идолите на любовта им. 11. А заради Ефрема, като птица ще литне славата им От рождението, от матката, и от зачатието; 12. Но и ако изхранят чадата си, Ще ги обезчадя щото да не остане человек; Защото горко им още когато се оттегля от тях. 13. Ефрем ми се виждаше като Тир, насаден на весело място; Но Ефрем ще изведе чадата си за убиеца. 14. Дай им, Господи! Що ще да дадеш? Дай им матка която пометнува и сухи съсци. 15. Всичкото им зло е в Галгал; Защото там ги намразих: Заради злото на деянията им Ще ги оттласна от дома си: Няма да ги обичам вече: Всичките им началници са бунтовници. 16. Поразен биде Ефрем: Коренът им изсъхна: Плод няма да направят; Още и ако родят, Ще умъртвя желателните им на матката им. 17. Бог мой ще ги отхвърли, Защото не го послушаха; И ще се скитат между народите.

ГЛАВА 10.

1. Израил е лоза която се разпростира И дава изобилно плод за себе си: Според множеството на плодовете си Умножи олтарите: Според хубостта на земята си Хубави направи истуканите. 2. Сърдцето им е разделено: Сега ще излязат повинни: Той ще разкопае олтарите им, Ще съкруши истуканите им. 3. Защото сега ще рекат: Ние нямаме цар, защото не се убояхме от Господа; И цар що би направил? 4. Говориха думи, И се кълнеха лъжливо като правеха съюз; За то осъждението ще прозябне като ядовито растение В браздите на нивата. 5. Жителите Самарийски ще се разтреперят Заради телците на Вет-авен, Защото людете му ще сетуват заради него, И неговите идолски жреци ще треперят Заради славата му, защото се пресели от

него. 6. Той ще се заведе още и в Асирия, Дар на цар Ярива: Срам ще постигне Ефрема; И Израил ще се посрами от съвета си. 7. Самария, - царят й погинва, Като пяна върху вода. 8. И високите места на Авен, грехът Израилев, ще се съсипят: Тръне и бодили ще прозябнат върху олтарите им; И ще рекат на горите: Покрийте ни! И на хълмовете: Паднете върх нас! 9. Израилю, ти съгреши от дните на Гавая: Там застанаха: Боят в Гавая против синовете на беззаконието Не стигна в тях. 10. В съвета ми е наистина да ги накажа; И народите ще се съберат против тях Когато бъдат вързани заради двете си беззакония. 11. Ефрем е юница научена, И която обича да вършее; Но аз ще прокарам хомот върху красния неин врат: Ще впрегна Ефрема: Юда ще оре: Яков ще разбива буците си. 12. Посейте за себе си правда, Ожънете с милост, Разработете оставената си земя; Защото е време да потърсите Господа Доде дойде и одъжди правда върху вас. 13. Орахте нечестие, жънахте беззаконие, Ядохте плод на лъжа; Защото си уповал на пътя си, На множеството на крепките си. 14. За то метеж ще се подигне между народите ти, И всичките ти твърдели ще се разорят Както Салман разори Вет-арвел в деня на боя, - Майка биде съкрушена върху чадата. 15. Така ще ви направи Ветил Заради крайното ви беззаконие: Рано Израилевий цар съвсем ще загине.

ГЛАВА 11.

1. Когато Израил бе младенец, тогаз го възлюбих, И из Египет повиках сина си. 2. Колкото ги викаха, т Толкоз се оттегляха от лицето на тези които ги викаха: Жъртвуваха на Ваалимите, И кадяха на истуканите. 3. Аз още и научих Ефрема да ходи Като го хващах за мишците му; Но не познаваха че ги лекувах. 4. Привлякох ги с человечески въжа, с узи на любов; И аз бях за тях като онези които отнемат хомота от челюстите им, И спокойно ги нахраних. 5. Няма да

се върне в Египетската земя, Но Асириецът ще му бъде цар; Защото
не рачиха да се обърнат. 6. И меч ще падне върх градовете му, И ще
довърши крепките му, и ще ги пояде Заради намеренията им. 7. И
людете ми са разположени към отстъпление против мене: Ако и да се
повикаха към Вишнаго, Но никой го не възвиси. 8. Как да те предам,
Ефреме? Как да те оставя, Израилю? Как да те направя като Адма? Как
да те туря като Севоим? Сърдцето ми се обърна вътре в мене,
Милосердието ми се повдигна. 9. Не ща да извърша пламнуването на
яростта си, Не ща да се върна за изтребление на Ефрема; Защото аз
съм Бог, а не человек, Свет всред тебе; И не ща да вляза с ярост. 10.
Вслед Господа ще ходят: Като лъв ще рикае: Когато рикне, Тогаз ще
поспешат чадата от запад, 11. Ще поспешат от Египет като птица, И
от земята на Асирия като гълъб; И ще ги поставя пак в къщите им,
говори Господ. 12. Ефрем ме обиколи с лъжи, И Израилевий дом с
лъст; Но Юда още има власт с Бога, И е верен със светиите.

ГЛАВА 12.

1. Ефрем се храни с вятър, и гони източния вятър: Всеки ден умножава
лъжи и насилие; А правят съюз с Асирийците, И доносят елей в
Египет. 2. Господ има още съд с Юда, И ще посети Якова според
пътищата му, Според деянията му ще му въздаде. 3. В утробата хвана
петата на брата си, И в якостта си се бори с Бога, 4. Ей, бори се с ангел,
и превъзмогна, Плака, и моли му се. Във Ветил го намери, И говори
ни там, - 5. Ей, Иеова, Бог на Силите, Иеова е неговата памет. 6. За то
върни се ти към Бога твоего: Пази милост и съдба, И надей се на Бога
твоего винаги. 7. Ефрем е търговец: Веси лъстиви има в ръката му:
Обича да онеправдава. 8. И Ефрем рече: Наистина аз обогатих,
Придобих с имот: Във всичките ми трудове няма да се намери В мене
беззаконие което да се смята за грех. 9. А Аз съм Господ Бог твой от

Египетската земя: Ще те населя още и в шатри Като в празднични
дни. 10. Говорих още и чрез пророци, И видения умножих аз, И
представих уподобения чрез ръката на пророците. 11. Ето, има
беззаконие в Галаад: Наистина станаха суета: В Галгал жъртвуват
юнци; И олтарите им са като купове В браздите на нивите. 12. А Яков
побегна в Сирийското поле, И Израил работи за жена, И за жена пази
той овци. 13. И чрез пророк възведе Господ Израиля от Египет, И чрез
пророк се упази. 14. Ефрем го разяри много горестно; За то ще остави
кръвта му върх него, И укора му неговий Господ ще обърне върх него.

ГЛАВА 13.

1. Когато Ефрем с трепет говореше, Той се възвиси в Израил; А когато
съгреши заради Ваала, Тогаз умря. 2. А сега следват да съгрешават, И
си направаха леяни от среброто си, Идоли според проумяването си,
Всички тези дело на художници: Те сами говорят заради тях:
человеците които жъртвуват нека целуват телците. 3. За то ще са като
утренния облак, И като роса в зори която прехожда, Като прах от
плява отвеян с вихрушка от гумно, И като дим из комин. 4. Но аз съм
Господ Бог твой от Египетската земя; И другиго Бога освен мен няма
да познаеш, Защото няма друг спасител освен мене. 5. Аз съм те
гледал в пустинята, В една безводна земя. 6. Според пашата си, така се
наситиха: Наситиха се, и надигна се сърдцето им; За то ме забравиха.
7. И аз ще бъда за тях като лъв, Като рис на път ще ги пречаквам: 8.
Ще ги срещна като мечка лишена от чадата си, И ще разкъсам булото
на сърдцето им, И ги погълна там като лъв: Див звяр ще ги разкъса. 9.
Ти си погубил себе си Израилю; Но помощта ти е в мене. 10. А сега де
е царят ти? – Та да те спаси във всичките ти градове, - И съдиите ти за
които си рекъл: Дай ми цар и началници? 11. Дадох ти цар в яростта
си, И махнах го в гнева си. 12. Беззаконието Ефремово е скътано,

Грехът му турен в скришница. 13. Болезни на раждаща ще дойдат върх него: Той е син неразумен; Инак не би стоял толкоз време в отвора на ложесната. 14. От ръката адова ще ги спася, От смърт ще ги избавя. Де е, смърте, гибелта ти? Де, аде, погубването ти? Разкаянието ще се крие от очите ми. 15. Ако и да стана той плодоносен между братята си, Но източен вятър ще дойде, Вятърът Господен ще възлезе из пустинята, И изворът му ще оскудее, И ще изсъхне кладенецът му: Той ще грабне съкровището на всичките му избрани съсъди. 16. Самария ще се разори, Защото се подигна против Бога своего: Ще паднат от меч: Младенците им ще се съкрушат, И непраздните им ще се разпорят.

ГЛАВА 14.

1. Израилю, обърни се към Господа Бога твоего; Защото си паднал ти чрез беззаконието си. 2. Вземете със себе си думи И обърнете се към Господа: Речете му: Отнеми всеко беззаконие наше, И приими ни благосклонно; И ще отдадем жъртви от устните си. 3. Асур няма да ни спаси: Ние няма да ездим на коне; И няма вече да речем на дялото на ръцете си: Богове сте ни; Защото чрез тебе ще се помилва сирачето. 4. Ще изцеля отстъплението им, Ще ги възлюбя от своя воля; Защото яростта ми се отвърна от него. 5. Аз ще съм като роса на Израиля: Като крин ще процъвти той, И ще разпростре корените си като дърво Ливаново. 6. Ветвите му ще се разпрострат: Славата му ще бъде като на маслина, И уханието му като Ливановото. 7. Ще се върнат и седнат под сенката му: Ще се съживят като жито, И ще прорастат като лоза: Поменът му ще бъде като вино Ливаново. 8. Ефрем ще рече: Що имам вече с идолите? Аз чух и го пазих: Аз му съм като елха присновзелена: От мене плодът ти произлезе. 9. Кой е мъдър, и ще разумее тези неща? Разумен, и ще ги познае? Защото са прави пътищата

Господни, И праведните ще ходят по тях, А престъпниците ще паднат в тях.

ИОИЛ

ГЛАВА 1.

1. Словото Господне което биде към Иоила сина Фатуилева. 2.
Слушайте това, стари; И дайте ухо, всички които населявате земята.
Стана ли това в дните ви Или в дните на бащите ви? 3. Прикажете на
чадата си за това, И чадата ви на чадата си, И чадата им на друг род.
4. Каквото остави гъсеницата, изпояде го скакалецът; И каквото
остави скакалецът, изпояде го ателавът; И каквото остави ателавът,
изпояде го пръгът. 5. Изтрезвете, пияници, та плачете; И лелекайте,
всички винопийци, заради новото вино; Защото се отне от устата ви.
6. Понеже люде възлязоха на земята ми, Крепки и безбройни, На
които зъбите са зъби лъвови, И имат члeновни зъби на лъвица. 7.
Туриха лозата ми в запустение, И смоковниците ми в сломение:
Съвсем я обелиха и хвърлиха: Пръчките й останаха бели. 8. Плачи
като сгодена девица опасана с вретище Заради мъжа на младостта си.
9. Хлебното приношение и възлиянието се отне От дома Господен:
Сетуват свещениците, Служителите Господни. 10. Запустя полето,
сетува земята; Защото се изгуби житото, Изсъхна новото вино,
изчезна елеят. 11. Посрамете се, земледелци, и лелекайте, лозари,
Заради пшеницата и заради ечимика; Защото жетвата на нивата се
изгуби. 12. Лозата изсъхна И смоковницата изчезна: Нарът, и

финикът, и ябълката, - Всичките дървета на полето изсъхнаха; Щото радостта изсъхна от човеческите синове. 13. Опашете се и плачете, свещеници: Лелекайте, служители на олтаря: Дойдете, пренощувайте във вретище, Служители на Бога моего; Защото хлебното приношение и възлиянието престана От дома на Бога вашего. 14. Осветете пост, прогласете тържество, Съберете старейшините, Всичките жители на земята, В дома на Господа Бога Вашего; И възопийте към Господа. 15. Уви за онзи ден! Защото денят Господен приближи, И ще дойде като гибел от Всесилнаго. 16. Не отне ли се храната пред очите ни, Веселието и радостта от дома на Бога нашего? 17. Сеянията изгниха под буците си, Житниците запустяха, Хранилищата се съсипаха; Защото житото изсъхна 18. Как въздишат скотовете! Скитат се стадата на говедата Защото нямат пасбище; Ей стадата на овците изгинаха. 19. Господи към тебе ще възопия, Защото огънят изнури пасбищата на пустинята, И пламикът изпогори всичките дървета на полето. 20. Даже и скотовете на полето поглеждат към тебе; Защото изсъхнаха потоците на водата, И огън изпояде пасбищата на пустинята.

ГЛАВА 2.

1. Възтръбете с тръба в Сион, И възкликнете в светата ми гора: Да се разтреперят всички които населяват земята; Защото иде денят Господен, защото е близу, - 2. Ден на тъмнина и на мрак, Ден на облак и на мъгла: Като зора се разпростират върху горите Люде много и силни: Подобни тям не са били от века, Нито подир тях ще бъдат до годините на родове и родове. 3. Огън пояжда пред тях, И пламик опаля подир тях: Земята е като рай Едемски пред тях, И подир тях пустиня пуста; И няма да избегне от тях нищо. 4. Видът им е като вид на коне; И като конници, така ще тичат. 5. Като тропот на колесници

Ще скачат по върховете на горите, Като хвучение на огнен пламик
Който пояжда тръстта, Като крепки люде опълчени на бой. 6. Пред тях
народите ще се разтреперят: Всичките лица ще побледнеят. 7. Ще
тичат като юнаци: Като мъже ратници ще се качат на стената, И ще
отиват всеки в пътя си, И не ще да развалят редовете си. 8. И не ще да
оттласнат един другого: Ще отиват всеки в пътя си; И като падат
върху оръжията Няма да се наранят. 9. Ще обикалят в града, Ще тичат
по стената, Ще се качват по къщите, Ще влизат през прозорците като
крадец. 10. Земята ще се потресе пред тях: Небесата ще треперят:
Слънцето и луната ще помръкнат; И звездите ще оттеглят светенето
си. 11. И Господ ще издаде гласа си пред войската си; Защото станът
му е много голям; Защото извършителят на словото му е крепък;
Защото денят Господен е голям и твърде страшен; И кой може да го
стърпи? 12. И сега вече, говори Господ, Обърнете се към мене със
всичкото си сърдце, И с пост, и с плач, и с ридание. 13. И раздерете
сърдцето си, а не дрехите си, Та се обърнете към Господа Бога вашего;
Защото е милостив и щедър, Дълготърпелив и многомилостив, И
разкайва се за злото. 14. Кой знае, ще се повърне ли и разкае той, Та
да остави благословение вслед себе си За хлебно приношение и
възлияние на Господа Бога вашего? 15. Затръбете с тръба в Сион,
Осветете пост, проповядайте тържество. 16. Съберете людете, осветете
събранието, Свикайте старейшините, Съберете младенците и които
сучат от цица: Да излезе младоженецът из ложницата си, И невестата
из чертога си. 17. Да плачат свещениците, Служителите Господни,
Между притвора и олтаря, И да рекат: Пощади, Господи, людете си, И
не дай наследието си в поношение, Да ги обладаят езичниците: Защо
да рекат между народите: Де е техний Бог? 18. И Господ ще поревнува
за земята си, И ще се смили за людете си: 19. Ей, Господ ще отговори
и рече на людете си: Ето аз ще ви проводя житото, И виното, и елея,

та ще се наситите от тях; И няма да ви направя вече поношение между народите. 20. Но ще отдалеча от вас северния противоборец, И ще го оттласна към земя безводна и пуста, С лицето му към източното море, А задната му страна към западното море; И зловонието му ще възлезе, И смрадът му ще се възвиши, Защото е направил величия 21. Не бой се, земльо, радвай се и весели се; Защото Господ ще направи величия. 22. Не треперете скотове полски; Защото пасбищата на пустинята прозябват, Защото дървото носи плода си, Смоковницата и лозата издават силата си. 23. И вие, чада Сионови, радвайте се, И веселете се в Господа Бога вашего; Защото ви даде есенен дъжд с време И ще ви одъжди дъжд есенен И пролетен в първия месец. 24. И гумната ще се напълнят с жито, И жлебовете ще преливат с вино и елей. 25. И ще въздам годините които изпояде скакалецът, Ателавът, и пръгът, и гъсеницата, Голямата моя войска която проводих против вас 26. И ще ядете изобилно и ще се наситите И ще похвалите името на Господа Бога вашего Който направи чудесни дела с вас; И людете ми няма да се посрамят във век. 27. И ще познаете че аз съм всред Израил, И аз съм Господ Бог ваш, и няма друг никой; И людете ми няма да се посрамят във век. 28. И след това Ще излея Духа си на всяка плът; И ще пророчествуват синовете ви и дъщерите ви: Старците ви ще видят сънища, Юношите ви ще видят видения; 29. А още на рабите и на рабините В онези дни ще изливам Духа си. 30. И ще покажа чудеса на небесата и на земята, Кръв, и огън, и стълпове от дим. 31. Слънцето ще се обърне в тъмнина, И луната в кръв, Преди да дойде денят Господен, великият и страшният. 32. И всеки който призове името Господне ще се спаси; Защото в горага Сион и в Ерусалим ще бъде спасение, Както рече Господ, И в останалите които Господ ще повикне.

ГЛАВА 3.

1. Защото, ето, в онези дни и в онова време, Когато върна пленниците на Юда и на Ерусалим, 2. Ще събера още всичките народи Та ще ги сваля в Йосафатовия дол, И ще се съдя с тях там За людете си и наследието си Израиля, Когото разпръснаха между езичниците, И си разделиха земята ми; 3. И хвърлиха жребия заради людете ми; И дадоха дете за блудница; И продаваха момиче за вино та пиеха. 4. И що имате още да направите с мене вие, Тире, и Сидоне, И всички Палестински предели? Ще ми въздадете ли въздаяние? А вие ако ми въздадете, То без забава скоро ще върна въздаянието ви върху главите ви. 5. Защото взехте среброто ми и златото ми, И избраното ми благо изнесохте в храмовете си. 6. А Юдините синове и Ерусалимските синове Продадохте ги на Гръцките синове, За да ги отдалечите от пределите им. 7. Ето, аз ще ги дигна от мястото Дето ги продадохте, И ще върна въздаянието ви на главата ви. 8. И ще продам вашите синове и вашите дъщери В ръката на Юдините синове; И ще ги продадат на Савците, на народ далечен; Защото Господ говори. 9. Прогласете това в народите, Посветете бран, подигнете юнаците, Да се приближават, да възлизат всичките ратни мъже: 10. Изковете палечниците си за ножове И сърповете си за копия: Немощният да говори: Аз съм юнак. 11. Съберете се и дойдете от около, Всички народи, та се приберете на куп: Там свали ти Господи, юнаците си. 12. Да станат и да възлязат народите в дола Йосафатов; Защото там ще седна да съдя всичките народи изоколо. 13. Турете сърп, защото жетвата е узряла: Дойдете, слезте; защото жлебът е пълен, Поджлебниците се преливат; Понеже злината им е голяма. 14. Множества, множества в дола на отсъждането; Защото е близу денят Господен в дола на отсъждането. 15. Слънцето и луната ще помръкнат, И звездите ще оттеглят светенето си. 16. А Господ ще

изрикае от Сион, И ще изпрати гласа си от Ерусалим; И небесата и
земята ще се потресат; Но Господ ще е прибежище на людете си, И
крепост на Израилевите синове. 17. Така ще познаете че аз съм Господ
Бог ваш Който обитавам в Сион, и в светата си гора: Тогаз Ерусалим
ще е свет, И чужденци няма да минат вече през него. 18. И в онзи ден
Из горите ще капе мъст, И из хълмовете ще тече мляко, И по
всичките Юдини потоци ще текат води, И извор ще излезе из дома
Господен И ще пои Ситимския дол. 19. Египет ще е запустян, И Едом
ще е пустиня пуста, Заради неправдите към синовете Юдини; Защото
проляха кръв неповинна в земята им. 20. А Юда ще бъде населен във
век, И Ерусалим из род в род. 21. И ще очистя кръвта им която не съм
очистил: И Господ ще обитава в Сион.

АМОС

ГЛАВА 1.

1. Думите на Амоса, който бе от пастусите на Текое, които видя
заради Израил в дните на Озия Юдиния цар, и в дните на Иеровоама
Йоасовия син, Израилевия цар, две години преди труса. 2. И рече: -
Господ ще рикне от Сион, И ще издаде гласа си из Ерусалим; И
пасбищата на пастирите ще сетуват, И върхът на Кармил ще изсъхне.
3. Така говори Господ: За три престъпления на Дамаск, И за четири,
няма да върна наказанието му; Защото върхоха Галаад с железни
дикани; 4. Но ще проводя огън в дома Азаилов, Та ще изпояде
палатите на Венадада. 5. И ще съкруша вереите на Дамаск, И ще
изтребя жителя от полето Авен И държащия скиптър от дома Еденов;
И людете Сирийски ще се откарат пленници в Кир, говори Господ 6.
Така говори Господ: За три престъпления на Газа, И за четири, няма
да върна наказанието й; Защото съвсем плениха людете ми За да ги
предадат Едому; 7. Но ще проводя огън в стената на Газа, Та ще
изпояде палатите й. 8. И ще изтребя жителя от Азот И държащия

скиптър от Аскалон И ще завърна ръката си против Акарон; И остатъкът на Филистимците ще загине, говори Господ Иеова. 9. Така говори Господ: За три престъпления на Тир, И за четири, няма да върна наказанието му; Защото съвсем предадоха людете ми в плен Едому, И не поменаха братския съюз; 10. Но ще проводя огън в стената на Тир, Та ще изпояде палатите му. 11. Така говори Господ: За три престъпления на Едом, И за четири, няма да върна наказанието му: Защото прогони брата си с меч, И отхвърли благоутробието си, И яростта му разкъсваше непрестанно, И пазеше гнева си всякога; 12. Но ще проводя огън върху Теман, Та ще изпояде палатите на Восора. 13. Така говори Господ: За три престъпления на Амоновите синове, И за четири, няма да върна наказанието им; Защото разпряха непраздните на Галаад За да разширят предела си; 14. Но ще запаля огън в стената на Рава, И ще изпояде палатите ѝ, С възклицание в деня на боя, С вихрушка в деня на бурята. 15. И царят им ще отиде в плен, Той и началниците му купно, говори Господ.

ГЛАВА 2.

1. Така говори Господ: За три престъпления на Моава, И за четири, няма да върна наказанието му; Защото изгори костите на Едомския цар доде станаха вар; 2. Но ще проводя огън върх Моава, Та ще изпояде палатите на Кариот; И Моав ще умре с метеж, С възклицания, със звук на тръба; 3. И ще изтребя съдника отсред него, И ще убия всичките му началници с него, говори Господ. 4. Така говори Господ: За три престъпления на Юда, И за четири, няма да върна наказанието му; Защото презряха закона Господен, И не упазиха повеленията му; И ги заблудиха суетните им Вслед които ходиха бащите им; 5. Но ще проводя огън върх Юда, Та ще изпояде палатите на Ерусалим. 6. Така говори Господ: За три престъпления на

Израиля, И за четири, няма да върна наказанието му; Защото
продадоха праведния за сребро, И нищия за един чифт обуща; 7.
Които желаят земния прах на главата на сиромасите, И изкривяват
пътя на убогите; И син и баща му ходят при истата отроковица, За да
омърсят светото ми име; 8. И лежат при всеки олтар върху дрехи
заложени, И пият в дома на боговете си виното на насилствуемите. 9.
Но аз изтребих отпред тях Аморееца, н На когото височината бе като
височината на кедрите, И той бе крепък като дъбовете; И съсипах
плода му изотгоре И корените му наотдолу. 10. И аз ви възведох из
Египетската земя, И ви развождах четиридесет години през
пустинята, За да наследите земята на Аморейците. 11. И въздигнах от
синовете ви за пророци, И от юношите ви за Назиреи. Не е ли така,
синове Израилеви? говори Господ. 12. А вие напоявахте Назиреите с
вино; И заповядвахте на пророците И казахте им: Да не
пророчествувате. 13. Ето аз ще ви натисна на местото ви Както
натискат кола пълни със снопове. 14. И бегът ще се изгуби от
бързотечеца, И силният не ще уякчи силата си, И юначният няма да
избави живота си. 15. И стрелецът не ще може да устои, Нито
бързоногият да избегне, Нито конникът да избави живота си; 16. И
доблественият между юнаците Гол ще побегне в онзи ден, говори
Господ.

ГЛАВА 3.

1. Слушайте това слово което Господ говори против вас, синове
Израилеви, против всичкия род който възведох ОТ Египетската земя,
и рекох: - 2. Вас само познах От всичките родове на земята: За то ще
ви накажа за всичките ви беззакония. 3. Могат ли двама да ходят
купно Ако не са съгласни? 4. Ще рикне ли лъвът в дъбравата Ако няма
лов? Ще издаде ли гласа си младият лъв от селението си Ако не е

хванал нещо? 5. Може ли птица да падне в сет на земята Дето няма примка за нея? Дига ли се сет от земята Без да се хване нещо? 6. Може ли да звукне тръба в град, И людете да се не уплашат? Може ли да стане беда в град, И да не я е Господ направил? 7. Наистина Господ Иеова няма да направи нищо б Без да открие тайното си на слугите си пророците. 8. Лъвът рикна: кой не ще се уплаши? Господ Иеова говори: кой не ще пророчествува? 9. Прогласете на палатите в Азот И на палатите в Египетската земя, И induce: Съберете се върху горите на Самария Та вижте големите метежи всред нея, И насилствата вътре в нея; 10. Защото не знаят да правят правото, говори Господ Онези които съкровиществуват неправда и грабеж в палатите си. 11. За то така говори Господ Иеова: Враг ще обиколи земята ти, И ще свали крепостта ти от тебе, И палатите ти ще се разграбят. 12. Така говори Господ: Както пастир изтръгва из устата лъвови Две голени, или край от ухо, Така ще се изтръгнат Израилевите синове, Онез които седят в Самария в ъгъл на одър, И в Дамаск на постелка. 13. Слушайте, и свидетелствувайте на Якововия дом, Говори Господ Иеова, Бог Саваот 14. че в който ден посетя престъпленията Израилеви върх него, Ще посетя и олтарите на Ветил; И роговете на олтаря ще се отсекат, и ще паднат наземи. 15. И ще поразя зимния дом с летния дом; И слоновните домове ще се съсипят, И големите домове ще се разорят, говори Господ.

ГЛАВА 4.

1. Слушайте тази дума, юнаци Васански, Които сте в гората на Самария. Които насилствувате сиромасите, Които угнетявате нищите, Които говорите на господарите си: Донесете та да пием. 2. Господ Иеова се кле в светинята си че, ето дни идат връх вас В които ще ви хванат с въдици, И внуците ви с рибарски куки. 3. И ще излезете из

проломите, Всеки направо пред себе си; И ще бъдете хвърлени в крепостта, говори Господ. 4. Дойдете у Ветил та нечествувайте; В Галгал умножете нечестието; И доносяйте жертвите си всяка сутрина, Десетъците си на три дни; 5. И принесете за жъртва на благодарение хлЯб квасен, И прогласете самоволните приношения: известете ги; Защото така обичате, синове Израилеви, Говори Господ Иеова. 6. И аз ви дадох още чистота на зъбите по всичките ви градове, И скудост от хляб по всичките ви места; Но пак се не обърнахте към мене, говори Господ. 7. И аз още удържах и дъжда от вас, Когато оставаха още три месеци до жетва; И дадох дъжд върху един град, И върху друг град не дадох дъжд: Една страна се намокри, А страната върху която не валя дъжд изсъхна. 8. Така два три града отидоха та се скитаха в един град да пият вода, И не се наситиха; Но пак се не обърнахте към мене, говори Господ. 9. Поразих ви с ветротление и ръжда: Множеството на градините ви и лозята ви, И на смоковниците ви и на маслините ви Изпояде гъсеницата; Но пак се не обърнахте към мене, говори Господ. 10. Проводих върх вас мор по пътя на Египет: Юношите ви умъртвих с меч, Като заплених и конете ви; И възведох смрада на craновете ви до ноздрите ви; Но пак се не обърнахте към мене, говори Господ. 11. Направих между вас разорения, Както Бог разори Содом и Гомор, И станахте като главня изтръгната из огън; Но пак се не обърнахте към мене, говори Господ. 12. За то така ще ти направя Израилю; И понеже ще ти направя това, Приготви се да посрещнеш Бога твоего, Израилю. 13. Защото, ето, който образува горите, И създава вятъра, И възвещава на человека коя е мисълта му, Който прави зората тъмнина, И стъпва върху земните височини, Неговото име е Иеова, Бог на Силите.

ГЛАВА 5.

1. Слушайте това слово, Плача който аз приемам заради вас, доме
Израилев: - 2. Падна, няма да стане вече Израилевата девица:
Хвърлена е на земята си: Няма кой да я дигне. 3. Защото така говори
Господ Иеова: Градът от който излазяха тисяща ще остане със сто, И
из който излазяха сто ще остане с десет, За дома Израилев. 4. Защото
така говори Господ към Израилевия дом: Потърсете мене, и ще
живеете. 5. И не търсете Ветил, И не влизайте в Галгал, И не
заминвайте във Вирсавее; Защото Галгал непременно ще отиде в
плен, И Ветил ще стане нищо. 6. Потърсете Господа и ще живеете; Да
се не устреми като огън върх Йосифовия дом Та го пояде, без да има
кой да гаси във Ветил. 7. Вие които обръщате съда в пелин И хвърляте
наземи правдата, 8. Потърсете тогози който прави Плиядите и
Ориона, И обръща смъртната сянка в зора, и И помрачава деня в нощ,
- Тогоз който повиква морските води И ги излива по лицето на
земята, Иеова е името му, - 9. Тогоз който подига внезапно гибел
против крепкия, И гибел достига в твърделите. 10. Мразят тогоз който
обличава в портата, И гнусят се от тогоз който говори с правота. 11. За
то, понеже угнетявате сиромаха И вземате от него данък жито, Ако и
да съградихте домове от дялани камене, Няма обаче да живеете в тях:
Ако и да насадихте лозя желателни, Няма обаче да пиете виното им.
12. Защото зная многото ваши престъпления И тежките ви грехове,
Вие които угнетявате праведния, приемате дарове, И окривявате
сиромасите в портата. 13. За то разумният ще мълчи в онова време;
Защото е зло време 14. Потърсете доброто, а не злото, За да живеете;
И така Господ Бог на Силите ще е с вас, Както рекохте. 15. Мразете
злото и обичайте доброто, И поставете правосъдие в портата; Негли
Господ Бог на Силите помилва остатъка Йосифов. 16. За то Иеова, Бог
на Силите, Господ говори така: Ридание ще бъде по всичките стъгди;

И по всичките пътища ще говорят: Горко! горко! И ще повикат
земеделеца на сетувание, И изкусните оплаквателите на ридание; 17. И
във всичките лозя ще има ридание; Защото ще замина през сред тебе,
говори Господ. 18. Горко на онези които желаят деня Господен! За
какво ще ви е той? Денят Господен е тъмнина, а не виделина; 19.
Както ако би бягал човек от лицето на лъв, И би го срещнала мечка;
Или ако влезеше в дом, и, като опре ръката си о стената, Ухапеше го
змия. 20. Не ще ли да е тъмнина денят Господен, а не виделина? Ей,
мрак, който и блистание няма. 21. Намразих, отвърнах се от
празднуванията ви, И няма да обоня в тъжествените ви събрания. 22.
Ако ми принесете всесъжениията и жъртвите си, Няма да ги приема, И
няма да погледна към примирителните жъртви на хранените ви. 23.
Отмахни от мене метежа на песните си; И свирнята на псалтирите ти
не ща да чуя; 24. Но съдбата да тече като вода, И правдата като поток,
който не пресъхнува. 25. Да ли жъртви и приношения ми принесохте,
доме Израилев, четиридесет години в пустинята? 26. А още взехте и
шатъра на вашего Молоха, И Хиуна, идолите си, Звездата на вашите
богове Които направихте за себе си. 27. За то ще ви преселя оттатък
Дамаск, Говори Господ: Бог на Силите е името му.

ГЛАВА 6.

1. Горко на немарливите в Сион, И на живеещите безгрижно в
Самарийската гора, Изящните на първия от народите, При които
дохожда домът Израилев! 2. Минете в Халне та вижте; И от там
преминете в големия Емат; После слезте в Гет на Филистимците: По-
добри ли са те от тези царства? Или пределът им по-голям ли е от
вашия предел? 3. Горко на онези които турят далеч лошия ден, И
доносят близу престола на насилството; 4. Които лежат на слоновни
одрове, И се разпростират на постелките си, И ядат агнетата от

паствoто, И телците отсред обора; 5. Които пеят с гласа на псалтиря, Изнамират си музикални оръдия както Давид; 6. Които пият вино с големи чаши, И се мажат с изрядни мира; А за съкрушението на Йосифа не скърбят! 7. За то сега те ще отидат в плен С първите които ще се запленят; И радостта на възлежещите ще се отнеме. 8. Господ Иеова се закле в себе си, Господ Бог на Силите говори: Аз се гнуся от надигането на Якова, Намразих палатите му; За то ще предам града и изпълнението му; 9. И десет человеци ако останат в една къща, Ще умрат. 10. И на всекиго стрика му, Или който го гори ще го дига да изнесе костите из дома, И ще рече на оногоз който се нахожда по-извътре в къщата: Има ли още някой с тебе? А той ще рече: Няма. Тогаз ще рече: Мълчи; Защото не е сега време да поменем името Господне. 11. Защото, ето, Господ заповядва, И ще порази великия дом със съсипвания, И малкия дом с разпуквания. 12. Могат ли да тичат конете върху скала? Може ли някой да оре там с волове? Но вие обърнахте съдбата в жлъчка, И плода на правдата в пелин, - 13. Вие които се радвате за нищо и никакво, Които говорите: Не придобихме ли си със силата си могущество? 14. Но, ето, аз ще подигна народ против вас, доме Израилев, Говори Господ Бог Саваот; И ще ви притеснят От входа на Емат, до потока на пустинята.

ГЛАВА 7.

1. Така ми показа Господ Иеова; и, ето, образува скакалци в началото на проникването на отавата; и, ето, отавата беше подир царската коситба. 2. И когато свършиха да ядат тревата на земята, тогаз рекох: - Господи Иеова, бъди милостив, моля се! Как да се въздигне Яков? защото е малък. 3. Господ се разкая за това: Няма да бъде, говори Господ. 4. Така ми показа Господ Иеова; и, ето, Господ Иеова вика на съд с огън; и огънят изпояде голямата бездна, и изпояде нивите. 5.

Тогаз рекох: - Господи Иеова, престани, моля се! Как да се въздигне Яков? защото е малък. 6. Господ се разкая за това; И то няма да бъде, говори Господ Иеова. 7. Така ми показа; и, ето, Господ стоеше на зид съзидан с правомер, и имаше в ръката си правомер. 8. И рече ми Господ: Що видиш ти, Амосе? И рекох; Правомер. Тогаз рече Господ: Ето аз ще туря правомер всред людете си Израиля: За напред няма вече да ги щадя. 9. И високите места Исаакови ще опустеят, И светилищата Израилеви ще се съсипят; И ще стана против Иеровоамовия дом с меч. 10. Тогаз Амасия, свещеникът на Ветил, проводи на Иеровоама Израилевия цар и каза: Амос направи съзаклятие против тебе всред Израилевия дом: земята ни не може да търпи всичките му думи; 11. защото така говори Амос: Иеровоам ще умре от меч, а Израил непременно ще бъде закаран пленник от земята си. 12. Тогаз рече Амасия Амосу: О ти гледачо, иди, бягай в Юдината земя, и там яж хляб, и там пророчествувай; 13. а в Ветил да не проорочествуваш вече, защото е светилище на царя, и дом на царството. 14. И отговори Амос та рече на Амасия: Не бях аз пророк, нито пророчески син, но бях говедар, и берях черници; 15. И Господ ме взе от подир стадото, и рече ми Господ: Иди пророчествувай на людете ми Израиля. 16. Сега прочее слушай словото Господне: Ти казваш: Не пророчествувай против Израиля, и да не капе от тебе дума против Исааковия дом. 17. За то така говори Господ: - Жена ти ще е блудница в града, И синовете ти и дъщерите ти ще паднат от меч, И земята ти ще се раздели с въже; И ти ще умреш в скверна земя, А Израил непременно ще бъде закаран пленник от земята си.

ГЛАВА 8.

1. Така ми показа Господ Иеова, и ето кошница с летно овощие. 2. И рече: Що видиш ти, Амосе? И рекох: Кошница с летно овощие. Тогаз

ми рече Господ: - Дойде свършъкът на людете ми Израиля: За напред няма вече да ги щадя. 3. И пенията на храма ще са виения В онзи ден, говори Господ Иеова. Много трупове ще има: На всяко място ще ги изхвърлят мълчешком. 4. Слушайте това, вие които поглъщате убогите, И погубвате сиромасите на таз земя, 5. И казвате: Кога ще мине новомесечието, за да продадем жито? И съботата, за да отворим пшеница, И да смалим ефата, и да уголемим сикъла, И да преправим весите за измама? - 6. За да купим сиромасите със сребро, и убогия за един чифт обуща, И да продадем изсевките на пшеницата? 7. Господ се кле в славата на Якова и рече: Наистина няма да забравя никога нищо от делата им. 8. Земята не ще ли да се поклати за това? И да посетува всеки който живее на нея? И не ще ли да се разлее всичката като река, И не ще ли да се изхвърли, и да бъде наводнена като Египтската река? 9. И в онзи ден, говори Господ Иеова, Ще направя да зайде слънцето на пладне, И ще помрача земята в светъл ден. 10. И ще обърна тържествата ви в сетувание, И всичките ви пения в плач; И ще туря вретище на всички чресла, И плешивост на всяка глава; И ще го направя като оногова който сетува за син единороден. И свършъкът му ще бъде като ден горестен. 11. Ето, идат дни, говори Господ Иеова, И ще проводя глад на земята, - Не глад за хляб, нито жажда за вода, Но за слушане на словата Господни. 12. И ще скитат от море до море, И от север до изток ще обтичат, Да търсят словото Господне; И няма да намерят. 13. В онзи ден ще премират Красните девици и юношите от жажда. 14. Онези, които се кълнат в престъплението на Самария, И които казват: Жив е Бог твой, Дане! И: Жив е пътят на Вирсавее! – Те ще паднат, и няма да станат вече.

ГЛАВА 9.

1. Видех Господа че стоеше върху олтаря и рече: Удари горния праг на
вратата, За да се потресат околодверията; И съкруши ги върх главата
на всички тези; А останалите от тях ще умъртвя с меч: Никой от тях с
бегане не ще избегне, И никой от тях с отърване не ще се отърве. 2.
Ако изкопаят до ада, От там ръката ми ще ги изтръгне; И ако
възлязат на небето, От там ще ги сваля; 3. И ако се скрият в върха на
Кармил, От там ще ги издиря и ще ги хвана; И ако се скрият от очите
ми в дълбочините морски, Там ще заповядам на змията, и ще ги
ухапе; 4. И ако отидат в плен пред враговете си, От там ще заповядам
на ножа, та ще ги умъртви; И ще туря очите си върх тях за зло, а не за
добро. 5. Защото Господ Иеова на Силите е онзи, който се прикоснува
до земята, и тя се топи, И всички що живеят на нея ще сетуват; И ще
се разлее всичката като река. 6. Той е който гради горниците си на
небето, И основава свода си на земята; Който повиква морските води
И излива ги по лицето на земята: Иеова е името му. 7. Не сте ли ми
като Етиопски синиве, Вие Израелеви синове? говори Господ. Не
възведох ли Израиля от Египетската земя, И Филистимците от
Кафтор, И Сирианите от Кир? 8. Ето, очите на Господа Иеова са върху
грешното царство, И ще го погубя от лицето на земята; Но не ще
погубя съвсем дома Яковов, говори Господ. 9. Защото, ето, аз ще
заповядам, И ще пресея дома Израилев между всичките народи Както
се пресява житото в решетото; И няма да падне зърно на земята. 10.
От меч ще умрат всичките грешни между людете ми, Които говорят:
Няма да допре, Нито да стигне до нас злото. 11. В онзи ден Ще
въздигна падналата скиния Давидова, И ще заградя проломите ѝ, И
ще въздигна развалините ѝ, И ще я съградя пак както в древните дни,
12. За да наследят остатъка на Едом И всичките народи върху които се
призва името ми, Говори Господ който прави това. 13. Ето, идат дни,

говори Господ, И орачът ще стигне жетваря, И жлеботъпкачът сеятеля, И от горите ще прокапе мъст, И всичките хълмове ще се стопят. 14. И ще върна пленниците от людете си Израиля; И ще съградят запустелите градове и ще ги населят, И ще насадят лозя, и ще пият виното им, И ще направят градини и ядат плода им, 15. И ще ги насадя на земята им; И не ще да се изтръгнат вече от земята си Която им дадох, говори Господ Бог твой.

АВДИЙ

1. Видение Авдиево.Така говори Господ Иеова за Едом:чухме известие
от Господа, И вестител се проводи при народите: Станете, и да станем
против него на бран. 2. Ето, направих те малък между народите;
Твърде си презрян. 3. Прелъстила тя е гордостта на сърдцето ти, Тебе
който живееш в разселините на канарите, Тебе на когото жилището е
високо, Който говориш в сърдцето си: Кой ще ме свали до земята? 4.
Ако се възвисиш ти като орел, И туриш гнездото си между звездите,
И от там ще те сваля, говори Господ. 5. Ако дойдеха крадци при тебе,
Ако разбойници през нощ (Как биде изтребен ти!) Не щяха ли да
грабнат което бе доволно за тях? Ако гроздоберци дойдеха при тебе,
Не щяха ли да оставят пабиръкъ? 6. Как се издири Исав! Откриха се
скришниците му! 7. Всичките мъже на съюза ти Изпратиха те до
предела ти: человеците, които бяха в мир с тебе измамиха те И се
преукрепиха против тебе: Които ядяха хляба ти туриха примка под
тебе: Няма разум в него. 8. В онзи ден, говори Господ, Не ща ли да
погубя и мъдрите от Едом И благоразумието от гората на Исава? 9. И
ратниците ти, Темане, ще се уплашат, За да се изтреби с клане всеки
человек от гората на Исава. 10. Заради неправдата към брата ти Якова
Ще те покрие срам, И ще се изтребиш за всегда. 11. В деня в който
стоеше ти отсреща, В деня в който другородците завождаха в плен
войската му, И чужденците влязоха в портите му, И хвърлиха жребие
върх Ерусалим, Беше и ти като един от тях. 12. Не трябваше обаче да
гледаш В деня на брата си, В деня на отчуждението му; Нито да се

радваш за Юдините синове В деня на загинването им; Нито да велеречиш в деня на угнетението им. 13. Не трябваше да влезеш в портата на людете ми В деня на бедствието им, Нито да гледаш и ти в злощастието им В деня на бедствието им, Нито да туриш ръка върх имота им В деня на бедствието им. 14. Нито трябваше да застанеш на разпътията За изтребление на бежанците му, Нито да предадеш останалите му В деня на угнетението им. 15. Защото денят Господен е близу върх всичките народи: Както си направилъ, ще бъде и на тебе: Въздаянието ти ще се върне на главата ти. 16. Защото както вие пиехте на светата ми гора, Така ще пият винаги всичките народи; Ей, ще пият, и ще изсръбват, И ще бъдат като че не са били. 17. А на гората Сион ще има спасение, И ще е света; И домът Яковов ще наследи наследията си. 18. И Якововът дом ще е огън, И Иосифовът дом пламик, А Исавовът дом като слама; И ще се разпалят против тях и ще ги изпоядат; И не ще да има остатък от Исавовия дом; Защото Господ говори. 19. И южните ще наследят Исавовата гора, И полянците, Филистимците: И ще наследят нивите Ефремови и нивите Самарийски, А Вениамин, Галаад; 20. И заплененета тая войска на Израилевите синове Ще наследи земята на Хананейците до Сарепта; И заплененитe Ерусалимски които са в Сефарад Ще наследят южните градове; 21. И ще възлязат избавители на гората Сион За да съдят гората Исавова; И царството ще е Господне.

ЙОН

ГЛАВА 1.

1. И слово Господне биде към Иона сина Аматиев и рече: 2. Стани,
иди в Ниневия, големия град, та проповядай против него; защото
нечестието им възлезе пред мене. 3. И стана Иона за да побегне в
Тарсис от лицето на Господа; и слезе в Иопия и намери кораб който
отхождаше в Тарсис, и заплати превоза му и влезе в него, за да отиде
с тях в Тарсис от лицето на Господа. 4. Но Господ подигна голям вятър
върху морето, и стана голяма буря в морето; и корабът бедствуваше да
се съкруши. 5. И корабниците се уплашиха, и извикаха всеки към своя
си бог, и хвърлиха в морето съсъдите които бяха в кораба, за да
олекне от тях; а Иона бе слязъл в дъното на кораба и легнал, и спеше
дълбоко. 6. И приближи се при него корабоначалникът та му рече:
Защо спиш? Стани, призови Бога си, негли Бог ни помене и не
загинем. 7. И рекоха всеки на ближния си: Елате и да хвърлим жребие
та да познаем заради кого е това зло върху нас. И хвърлиха жребие; и
падна жребието върху Иона. 8. Тогаз му рекоха: Кажи ни сега за кого е
това зло върх нас. Каква ти е работата? и от де идеш? От коя си земя?
и от кои си люде? 9. А той им рече: Аз съм Евреин; и боя се от Господа
Бога небеснаго който направи морето и сушата. 10. Тогаз се уплашиха

человеците с голям страх, и му рекоха: Що е това което си направил?
Защото познаха человеците че бягаше от лицето Господне, понеже
беше им обявил това. 11. И рекоха му: Що да ти сторим за да се
утиши морето за нас? Защото морето се обуряваше още повече. 12. И
рече им: Вземете ме та ме хвърлете в морето, и морето ще се утиши
за вас; защото аз познавам че поради мене стана тая голяма буря
върху вас 13. А человеците гребяха силно за да се върнат към сушата,
но не можаха; защото морето се обуряваше още повече против тях. 14.
За то извикаха към Господа и рекоха: Молим се, Господи, молим се да
не загинем заради живота на тогози человек; и не налагай върх нас
неповинна кръв; защото ти, Господи, си направил както си щял. 15. И
взеха Иона и го хвърлиха в морето; и морето се спря от яростта си. 16.
Тогаз человеците се убояха от Господа с голям страх; и принесоха
жъртва Господу, и направиха обричания. 17. И бе определил Господ
една голяма риба да погълне Иона. И пребиде Иона в корема на
рибата три дни и три нощи.

ГЛАВА 2.

1. И помоли се Иона Господу Богу своему из корема на рибата 2. и
рече: - Извиках в скръбта си към Господа, и ме послуша: Из корема на
ада извиках, и ти чу гласа ми. 3. Защото ме хвърли ти в дълбочините,
в сърдцето на морето, И обиколиха ме потоци: Всичките твои вълни и
вълненията ти преминаха върх мене. 4. И аз рекох: Отхвърлен съм от
очите ти; Но ще погледна пак към светия твой храм. 5. Водите ме
окружиха до душа, Бездната ме обгърна, Морский бурен се обви
около главата ми. 6. Слязох до дъното на горите, Вереите земни бяха
отгоре ми за винаги; Но избавил си живота ми из рова, Господи Боже
мой. 7. Като чезнеше в мене душата ми поменах Господа; И
молитвата ми влезе при тебе в светия ти храм. 8. Които пазят

лъжливите суети Отчуждават се от помилването си. 9. Но аз ще ти принеса жъртва с глас на хвала; Ще отдам което съм се обрекъл. Спасението е от Господа. 10. И заповяда Господ на рибата, та избълва Иона на сушата.

ГЛАВА 3.

1. И слово Господне биде към Иона втори път, и рече: 2. Стани, иди в
Ниневия, големия град, и проповядай му проповядането което ти аз
говоря. 3. И стана Иона и отиде в Ниневия според словото Господне; а
Ниневия бе град твърде голям, три дни път. 4. И начна Иона и вървя
през града един ден път, и проповяда и рече: Още четиридесет дни, и
Ниневия ще бъде съсипана. 5. И мъжете на Ниневия повярваха в Бога,
проповядаха пост, и се облякоха с вретище, от най големия им до най-
малкия им; 6. защото словото бе стигнало до Ниневийския цар, и
стана от престола си, и съблече одеждата си от себе си, и се покри с
вретище, и седна на пепел. 7. И проповяда се и прогласи се в Ниневия
със заповед от царя и от големците му, и каза се: человеците и
скотовете, говедата и овците да не вкусят нищо, нито да пасат, нито
вода да пият; 8. но человек и скот да се покрият с вретища, и да викат
крепко към Бога, и да се върнат всеки от лошия си път и от
неправдата която е в ръцете му. 9. Кой знае да ли не ще се повърне и
разкае Бог, и се върне от гнева на яростта си, та не погинем? 10. И
видя Бог делата им че се върнаха от лошия си път; и се разкая Бог
заради злото което рече да им направи, и го не направи.

ГЛАВА 4.

1. И стана много мъчно на Иона, и възнегодува. 2. И помоли се
Господу и рече: О Господи, не беше ли тази думата ми когато бях още
в отечеството си? За то предварих да бягам в Тарсис; защото знаех че

си ти Бог благоутробен и милосерд, дълготърпелив и многомилостив, и се разкайваш за злото. 3. И сега, Господи, вземи, моля ти се, душата ми от мене; защото ми е по-добре да умра нежели да живея. 4. И рече Господ: Добре ли е да негодуваш? 5. И излезе Иона из града, и седна към източната страна на града, и там си направи колиба, и седеше под нея на сянката доде да види що имаше да стане на града. 6. И определи Господ Бог една тиква, която възлезе над Иона за да е сянка над главата му, за да го олекчи от скърбъта му. И зарадва се Иона заради тиквата с радост голяма. 7. И когато се зазори на утринта определи Бог един червей, и порази тиквата, и изсъхна. 8. И щом изгрея слънцето определи Бог източен горещ вятър; и нападна слънцето върху главата на Иона щото премираше; и поиска в сърдцето си да умре; и рече: По-добре ми е да умра нежели да живея. 9. И рече Бог на Иона: Добре ли е да негодуваш за тиквата? И рече: Добре е да негодувам до смърт. 10. И рече Господ: Ти пожали тиквата, за която не си се трудил, нито си я възрастил, която се роди в една нощ и в една нощ се загуби. 11. И аз не трябваше ли да пожаля Ниневия, великия град в който има повече от дванадесет тми человеци които не различават десницата си от левицата си, и скотове много?

МИХЕЙ

ГЛАВА 1.

1. Слово Господне което биде към Михея Моресетеца в дните на
Йотама, Ахаза, и Езекия, царете на Юда, което видя заради Самария и
Ерусалим. 2. Слушайте всички люде: Внимавай, земльо, и изпълнение
нейно, И Господ Иеова да ви е свидетел, Господ из светия си храм. 3.
Защото, ето, Господ излазя из местото си, И ще слезе, и ще стъпи на
височините земни. 4. И горите ще се стопят под него, И доловете ще
се разпукнат, Като восък от лицето на огъня, И като води що излизат
низ стръмно. 5. Заради нечестието на Якова е всичко това, И заради
греховете на Израилевия дом. Кое е нечестието на Якова? Не е ли
Самария? И кои са високите Юдини места? Не е ли Ерусалим? 6. За то
ще направя Самария грамади от камене на нива, Място за садене на
лозя; И ще изсипя каменете ѝ в дола, И ще открия основанията ѝ. 7. И
всичките ѝ ваени ще се изпотрошат, И всичките ѝ възмъздия ще се
изгорят в огън, И всичките ѝ идоли ще погубя; Защото от мъзда на
блуд ги е събрала, И в мъзда на блуд ще се върнат. 8. За то ще ридая и
ще лелеча, Ще ходя съблечен и гол: Ще направя ридание като

чакалите, И сетувание като камилоптиците. 9. Защото раната й е неизцелима, Защото дойде до Юда, Стигна до портата на людете ми, до Ерусалим. 10. Не възвещавайте това в Гет, никак не плачете: Във Вит-афра уваляй се в праха. 11. Замини, жителко на Сафир, като имаш гола срамотата си: Жителката на Саанан не излязва. Риданието на Вит-езил ще вземе от вас жилището си. 12. Защото жителката на Марот се оскърби за благото, Понеже слезе зло от Господа до портата на Ерусалим. 13. Жителко на Лахис, впрегни бързия кон в колесницата, Ти, начело на греха към Сионовата дъщеря; Защото нечестията Израилеви в тебе се намериха. 14. За то ще пратиш дарове на Моресет-гет: Домовете на Ахзив ще излъжат Израилевите царе. 15. Ще ти доведа още наследник, жителко на Мариса: Ще дойде до Одолам Израилевата слава. 16. Оплешивей, и острижи главата си Заради милите си чада: Разшири плешивостта си като орел, Защото бидоха запленени от тебе.

ГЛАВА 2.

1. Горко на тези що измислюват беззаконие, И на тези що ухитруват зло на одровете си! Щом изгрее зорницата, и го правят, Защото е в силата на ръката им. 2. И желаят ниви, и вземат с насилие, - И домове, и грабят ги; Така разграбят человека и дома му, Ей, человека и наследието му. 3. За то така говори Господ: Ето против този род аз измислювам зло От което не ще можете да извадите вратовете си, Нито ще ходите горделиво; защото това време е зло. 4. В онзи ден ще се вземе пословица против вас, И с голям плач ще плачат И рекат: Изгинахме съвсем: Променил е дела на людете ми: Как го отчужди от мене! Вместо да отдаде раздели нивите ни. 5. За то не ще да имаш ти някого който да тури въже за жребие В събранието Господне. 6. Вие които пророчествувате, не пророчествувайте, казват: Няма да

пророчествуват на тях: Срамът няма да се отдалечи. 7. О ти що се
наричаш дом Яковов, Смалил ли се е Духът Господен? Таквиз ли са
делата му? Думите ми не правят ли добро на оногоз който ходи
право? 8. И по-напред людете ми се подигнаха като врагове; Грабите
кожуха от дрехата На онез които заминват без страх, Когато се връща
от бранта. 9. Жените на людете ми изтласнахте от приятните им
домове; От чадата им отнехте славата ми за всегда. 10. Станете та
тръгнете, защото не е тя почивката ви: Понеже се омърси ще се
погуби И даже с жестоко погубване. 11. Ако ходи някой по вятъра и
говори лъжи, И казва: Ще ти пророчествувам за вино и сикера, Той
наистина ще е пророк на тези люде. 12. Наистина ще събера всичкия
тебе, Якове; Наистина ще прибера остатъка Израилев: Ще ги туря
наедно като овци Восорски, Като стадо всред оградата им: Голям шум
ще направят от множеството на человеците. 13. Който разбива възлезе
пред тях: Разбиха, и минаха през портата, И излязоха през нея; И
Царят им замина пред тях, И Господ глава на тях.

ГЛАВА 3.

1. И рекох: Слушайте сега, главатари Яковови, И началници на
Израилевия дом. Не е ли за вас да познавате съда? 2. Вие които
мразите доброто и обичате злото, Които одирате кожата им от върху
тях, И плътта им от костите им; 3. Които пояждате още и плътта на
людете ми, И дерете кожата им от върху тях, И съкрушавате костите
им, И ги насичате като за котел, И като месо в гърнето. 4. Тогаз ще
извикат към Господа, но не ще да ги послуша; И даже ше скрие
лицето си от тях в онова време, Защото се докараха зле в деянията си.
5. Така говори Господ: Заради пророците които правят людете ми да
заблуждават, Които хапят със зъбите си и викат: Мир, И, ако не тури
некой в устата им нещо, Прогласяват бой против него, - 6. За то нощ

ще бъде у вас вместо видение, И тъмнина у вас вместо пророчение, И
слънцето ще зайде върху пророците, И денят ще се смрачи върху тях.
7. Тогаз ще се постидят гледачите, И ще се засрамят чародеите; И ще
покрият устните си всички тези, Защото няма ответ от Бога. 8. Но аз
наистина съм пълен със сила от Дух Господен, И със съдба, и с
крепост, За да изявя на Якова престъплението му, И на Израиля греха
му. 9. Слушайте прочее това, главатари на Якововия дом, И
началници на Израилевия дом, Които се гнусите от съдба, И
изкривявате всяка правота; 10. Които градите Сион с кръв, И Ерусалим
с беззаконие. 11. Началниците му съдят за дарове, И свещениците му
учат за заплата, И пророците му чародействуват за сребро, И се
облягат на Господа, и казват: Не е ли Господ всред нас? Зло няма да
дойде върх нас. 12. За то Сион заради вас ще се изоре като нива, И
Ерусалим ще стане грамади, И гората на дома Господен като високи
места на дъбрава.

ГЛАВА 4.

1. А в последните дни, Гората на дома Господен Ще се утвърди на
върха на горите, И ще се възвиси над хълмовете; И племена ще се
стичат на нея. 2. И много народи ще отидат и ще рекат: Дойдете, и да
възлезем на гората Господня, И в дома на Бога Яковова; И ще ни
научи пътищата си, И ще ходим в стъпките му; Защото ще излезе
закон от Сион, И слово Господне от Ерусалим. 3. И ще съди помежду
много племена, И ще изобличи народи крепки до надалеч; И ще
изковат ножовете си за палечници, И копията си за сърпове; Народ
върх народ не ще вдигне нож Нито ще учат вече бран. 4. И ще седнат
всеки под лозата си и под смоковницата си; И не ще да има кой да ги
плаши; Защото устата на Господа Саваота говориха. 5. Защото
всичките народи ходят всеки в името на бога си; А ние ще ходим в

името на Господа Бога нашего във век и във век. 6. В онзи ден, говори Господ, Ще събера хромещия, и И ще прибера изтласкания и онези които съм оскърбил. 7. И ще направя хромещия остатък, И отхвърления народ крепък; И Господ ще царува над тях в горaта Сион, От нине и до века. 8. И ти, стълпе на стадото, Твърделю на Сионовата дъщеря, В тебе ще дойде първата власт; Ей, на Ерусалимската дъщеря, ще дойде царството. 9. Защо викаш сега велегласно? Няма ли цар в тебе? Загина ли съветникът ти, че те обзеха болезни като на жена кога ражда? 10. Болезнувай и мъчи се, дъщи Сионова, Като жена която ражда; Защото ще излезеш сега из града, И ще се населиш в поле, И ще отидеш до Вавилон: Там ще се освободиш: Там ще те изкупи Господ от ръката на враговете ти. 11. А сега се събраха против тебе много народи, И казват: Нека стане мръсна, И да гледа окото ни върху Сионовата дъщеря; 12. Но те не познават мислите Господни, Нито разумяват неговия съвет, че ги е събрал като снопове на гумно. 13. Стани та вършей, Сионова дъщи; Защото ще направя рога ти железен, И копитата ти ще направя медни; И ще съкрушиш много люде; И ще посветя печалбите им на Иеова, И имота им на Господа на всичката земя.

ГЛАВА 5.

1. Събери се сега на пълкове, дъщи на пълкове: Турена е обсада против нас: Ще поразят съдията на Израиля със жезъл в челюстта. 2. И ти Витлеем Ефрато, Ако и да си малък за да бъдеш между тисящите Юдини, Из тебе ще излезе за мене онзи който ще бъде вожд в Израил, На когото изходите са из начала, от дни вечни. 3. За то ще ги остави До времето в което раждащата ще роди: Тогаз остатъкът на братята му Ще се върне при Израилевите синове. 4. И той ще стои и упасе с крепостта Господня, С величеството на името на Господа Бога своего;

И те ще се населят; Защото сега ще се увеличи той до краищата на земята. 5. И той ще бъде мир: Когато Асириецът дойде в земята ни, И когато стъпи в палатите ни, Тогаз ще повдигнем против него седем пастири, И осем начални человеци; 6. И ще поядат Асирийската земя с меч, И земята на Нимрода у входовете й; И ще ни освободи от Асириеца Когато дойде в земята ни И когато стъпи в пределите ни, 7. И остатъкът Яковов ще е всред много народи Като роса от Господа, Като капки от дъжд на трева Която не чака от человека, Нито се надее на человечески синове. 8. И остатъкът на Якова ще бъде между народи, Всред много племена, Като лъв между скотове в дъбрава, Като млад лъв между стада от овци, Който като минува тъпче и разкъсва, и няма кой да освобождава. 9. Ръката ти ще се възвиси върх противниците ти, И всичките ти врагове ще се изтребят. 10. И в онзи ден, говори Господ, Ще изтребя конете ти отсред тебе, И ще погубя колесниците ти. 11. И ще изтребя градовете на твоята земя, Ии ще съсипя всичките ти твърдели. 12. И ще изтребя обаянията от ръката ти; И не ще имаш вече прокобители. 13. И ще изтребя идолите ти И кумирите ти от отсред тебе; И не ще се поклониш вече на делото на ръцете си. 14. И ще изкореня Ашерите ти отсред тебе, И ще съсипя градовете ти; 15. И ще направя отмъщение с ярост и с гняв върх народите Които не ме послушаха.

ГЛАВА 6.

1. Слушайте сега което говори Господ: Стани, съди се пред горите, И да чуятъ хълмовете гласа ти, 2. Слушайте, гори, съдбата Господня, И вие крепки основания на земята; Защото Господ има съдба с людете си, И ще се съди с Израиля. 3. Люде мои, що ви направих? И в какво ви досадих? Отговорете против мене. 4. Защото аз ви възведох из Египетската земя, И ви избавих от дома на порабощението, И

проводих пред вас Мойсея, и Аарона, и Мариам. 5. Люде мои,
поменете сега що съвеща Валак, Моавский цар, И що му отговори
Валаам Восоровий син От Ситим до Галгал, За да познаете правдата
Господня. 6. С какво да дойда пред Господа, Да се поклоня пред Бога
Вишнаго? Да дойда ли пред него със всесъжения, С единолетни
телци? 7. Ще се възблагодари ли Господ в тисящи овни, Или в тми
реки от елей? Да дам ли първородния си, заради престъплението си,
Плода на утробата си заради греха на душата си? 8. Той ти показа,
человече, шо е доброто; И що иска Господ от тебе Освен да правиш
праведното, и да обичаш милост, И да ходиш смирено с Бога твоего?
9. Гласът Господен вика към града, И мъдростта ще види името ти:
Слушайте жезъла, и който го е определил. 10. Стоят ли още
съкровищата на нечестието В дома на нечестивия, И гнусната
недостатъчна мяра? 11. Да ги оправдая ли с нечестивите веси, И с
вретището на лъстивите драмове? 12. Защото богатите му са пълни с
неправда, И жителите му говориха лъжа, И езикът им е измамителен
в устата им. 13. И аз като те поразя ще те ослабя, Ще те запустя заради
греховете ти. 14. Ще ядеш и няма да се насищаваш, И гладът ти ще е
всред тебе; И ще прибереш, но няма да отървеш; И каквото си
отървеш ще го предам на меч. 15. Ти ще сееш, а няма да жънеш: Ти
ще изстискаш маслини, А нема да се мажеш с елей, - И мъст, а няма
да пиеш вино. 16. Защото се упазиха повеленията на Амрия, И
всичките дела на Ахаавовия дом, И ходихте в техните съвети; За да те
предам на погибел, И жителите ти на звиздание; И ще носите укора
на людете ми.

ГЛАВА 7.

1. Горко ми! Защото съм като последно плодобрание лятно, Като
пабирък след гроздобер. Няма грозд за да яде някой: Душата ми

пожела първозрелите плодове. 2. Преподобен се погуби от земята, И
няма прав между человеците: Всичките се засаждат за кръв: Ловят
всеки брата си със сет. 3. За да злотворят твърде много с ръцете си,
Началникът иска, и съдията гледа за мъзда, И големецът произнася
лукавото си желание, Което развратно изпълняват. 4. По-добрият от
тях е като трън, Правият по-бодлив от трънлив плет: Денят на
пазачите ти, посещението ти стигна: Сега ще е недоумението им. 5.
Не се уверявайте на другар, Нямайте дързновение на тесен приятел,
Пази дверите на устата си От лежещата в недрото ти; 6. Защото син
презира баща, Дъщеря се повдига против майка си, Снаха против
свекърва си, Неприятели на человека са домащните му. 7. А аз ще
погледна към Господа, Ще чакам Бога на спасението си: Бог мой ще
ме послуша. 8. Не се весели заради мене, враждебнице моя: Ако и да
падна, ще стана: Ако и да седна в тъмнина, Господ ще ми е светлина.
9. Ще нося гнева на Господа, Защото му съгреших, Доде разсъди съда
ми И направи съдбата ми: Ще ме изведе на светлината: Ще видя
правдата му. 10. И враждебницата ми ще види, И срам ще я покрие
която ми говори: Де е Господ Бог твой? Очите ми ще я видят: Сега ще
е в стъпкуване като калта на пътищата. 11. В който ден се съзидат
стените ти, В онзи ден ще се раздаде на далеч заповядването. 12. В
онзи ден ще дойдат до тебе от Асирия, И от крепостните градове, И от
крепостта до реката, И от море до море, и от планина до планина. 13.
И земята ще запустее От причината на жителите си, Заради плода на
деянията им. 14. Паси людете си със жезъла си, Стадото на наследието
си Което живее уединено в дъбравата всред Кармил: Да пасат във
Васан и в Галаад като в древните дни. 15. Като в дните на изхода ти из
Египетската земя Ще им покажа чудеса. 16. Народите ще видят, и ще
се постидят Заради всичката си крепост: Ще турят ръка на уста:
Ушите им ще оглушеят. 17. Ще лижат пръстта като змии, Като

земните гадове ще треперят в дупките си, Ще се устрашат от Господа Бога нашего, И ще се уплашат от тебе. 18. Кой е подобен тебе, Бог Който прощава беззаконие, И не изгл?е?жда престъплението На остатъка на наследието си? Не пази гнева си винаги, Защото му е угодно да прави милост. 19. Ще се върне, ще ни помилва, Ще стъпче беззаконията ни; Ей, ще хвърлиш всичките им грехове в морските дълбини. 20. Ще извършиш истина Якову, Милост Аврааму, Както се кле ти на бащите ни от древните дни.

НАУМ

ГЛАВА 1.

1. Пророчество против Ниневия: книга на видението на Наума
Елкусеанина. 2. Ревнив е Бог, и отмъщава Господ: Господ отмъщава и
се гневи: Господ ще отмъсти на противниците си, И пази гняв против
враговете си. 3. Господ е дълготърпелив и велик в крепост, И никак
няма да обезвини нечестивия: Пътят Господен е във вихрушка и буря,
И облаци са прахът на нозете му. 4. Запрещава на морето и го суши,
И изсушава всичките реки: Повенува Васан и Кармил; И Ливанский
цвят повенува. 5. Горите се колебаят от него, И хълмовете се
разтопяват; А земята се движи от присътствието му, Ей, вселенната, и
всичките живеещи на нея. 6. Кой може да противостане пред
негодуването му? И кой може да устои в разпалението на гнева му?
Яростта му се излива като огън, И скалите се съкрушават пред него. 7.
Господ е благ, твърдел е в скърбен ден; И познава надеещите се на
него. 8. Но с наводнение което потопява Ще направи скончание на
мястото й, И тъмнина ще прогони враговете му. 9. Що се съвещавате
против Господа? Той ще направи скончание: Угнетение няма да
нападне втори път. 10. Защото, като се сплитат като тръне, И се
опиват като пияници, Ще се изнурят като суха слама. 11. От тебе
излезе Онзи който размишлява лукаво против Господа, Съветник

лукав. 12. Така говори Господ: Ако и да са в благополучието си, още и многозина, Но ще бъдат посечени когато замине той: Ако и да те оскърбих, Няма вече да те оскърбя. 13. Защото сега ще съкруша хомота му от тебе, И ще сломя узите ти. 14. И Господ даде заповед за тебе че няма да се посее от името ти: От дома на боговете ти ще изсека ваяните и леяните: Ще го направя твой гроб, защото си безчестен. 15. Ето върху горите Нозете на оногоз който благоговествува И проповядва мир! Празднувай, Юдо, праздниците си, Отдай обричанията си; Защото лошият няма да замине вече през тебе: Съвсем се отсече.

ГЛАВА 2.

1. Съкрушителят възлезе пред лицето ти: Стражи твърдела, пази пътя, Укрепи чреслата, уякчи крепостта си силно. 2. Понеже Господ повърна славата Яковова Като славата Израилева; Защото изтресателите ги изтресоха, И повредиха пръчките им. 3. Щитът на крепките му е червеновапсан, Мъжете силни облечени са червениково: Колесниците ще се движат със светла стомана В деня на приготвянето му, И елховите сулици ще се размахат трепетно. 4. Колесниците ще се смущават по пътищата, Ще се сражават една с друга по стъгдите: Гледът им ще е като свещи, Що тичат като светкавица. 5. Ще помене юнаците си; но ще се подплъзнат в пътя си: Ще тичат към стените му, и покривалото ще се приготви. 6. Портите на реките ще се отворят, И палатът ще се разруши. 7. И реши се да се оплени: Ще се пресели, И рабините и ще стенят като гласа на гълъбите, И ще бият гърдите си. 8. И Ниневия е от старина като езеро на води; но те ще бягат. Стойте, стойте, ще викат: и няма кой да гледа назад. 9. Обирайте среброто, обирайте златото, Защото няма свършък на съкровищата й: Има изобилие от всякакви избрани съсъди. 10. Изпразни се, истреси се, и

се запусти, И сърдцето се топи, и колената се клатят, И болеж има във всичките чресла, А лицата на всичките са побледнели. 11. Де е жилището на лъвовете, И пасбището на младите лъвове, Дето ходеше лъвът и лъвицата И лъвчето, и нямаше кой да плаши? 12. Лъвът разкъсваше доволно за лъвчетата си, И давеше за лъвиците си, И пълнеше пещерите си с хищение, И жилищата си с грабеж. 13. Ето, аз съм против тебе, говори Господ на Силите; И ще изгоря колесниците й в дим; И мечът ще изпояде младите ти лъвове; И ще изтребя хищението ти от земята; И няма да се чуе вече гласът на посланниците ти.

ГЛАВА 3.

1. Горко на кръвопролитник град! Всичкий е пълен с лъжа и грабеж: Хищението не оскудява. 2. Глас на бичове се чуе, и глас от тропот на колела, И на коне устремляеми, и на колесници подскачащи. 3. Конникът вдига лъскав меч и святкаво копие; Има и множество ранени, и голямо число убити, И няма свършък на труповете: Спъват се в труповете им, 4. От многото блудувания на привлекателната блудница, Изкусната в баяния, Която продава народи с блудуванията си, И племена с баянията си. 5. Ето, аз съм против тебе, Говори Господ на силите, И ще повдигна полите на лицето ти, И ще покажа на народите срама ти, И на царствата безчестието ти. 6. И ще хвърля гнусна нечистота върх тебе, и ще те засрамя, И ще те поставя като позорище. 7. И всички които те гледат ще бягат от тебе, И ще рекат: Ниневия запустя! Кой ще я пожали? От де да потърся утешител за тебе? 8. По-добра ли си ти от Но Амон, Който лежеше между реките, Окружен от води, На който предбоище бе морето, И стена негова морето? 9. Крепост негова бе Етиопия и Египет, и бе безкрайна: Фут и Ливийците бяха твои помощници. 10. Но и той се пресели, отиде в

плен; И младенците му се съкрушиха По краищата на всичките пътища; И хвърлиха жребия върху славните му мъже, И всичките му големци вързани бидоха с вериги. 11. И ти ще се опиеш, Ще станеш невидима; И ти ще потърсиш сила против врага. 12. Всичките ти твърдели ще са Като смоковници с първоявените си смокви; Ако се затресат, Ще паднат в устата на ядещия. 13. Ето, людете ти са жени всред тебе: Вратата на земята ти Ще са съвсем отворени на враговете ти: Огън ще пояде вереите ти. 14. Извади си вода за обсадата, Уякчи твърделите си, Влез в калта и стъпчи глината, Поправи кирпичената пещ. 15. Там ще те изяде огън: Меч ще те изтреби, Ще те изяде като ателава. Множи се като ателав, Множи са като скакалец. 16. Умножила си търговците си , Повече от звездите небесни: Ателавът се разпростря, и литна. 17. Големците ти са като скакалци, И главатарите ти като множество от скакалци Които седят на плетищата в студен ден; Но като изгрее слънцето, бягат, И местото им не се познава де бяха. 18. Пастирите ти задрямаха, царю Асирийски: Благородните ти заспаха: Людете ти се разпръснаха по горите; И няма кой да ги събира. 19. Няма лек за съкрушението ти: Раната ти е люта: Всичките които слушат вестта ти Ще изплескат с ръце заради тебе; Защото върх кого не нападна злината ти всякога?

АВАКУМ

ГЛАВА 1.

1. Видението което видя пророк Авакум. 2. До кога, Господи ще викам,
и не щеш да послушаш?Ще викъм към тебе: Неправда! и не щеш да
избавиш? 3. Защо ме правиш да гледам беззаконие, И да виждам
бедствие? Защо грабеж и неправда има пред мене; И има що повдигат
каране и прение. 4. За то законът е празден, И съдба съвсем не излазя;
Понеже нечестивият насилствува праведния, За то излазя съдба
развратна 5. Вижте между народите, и погледнете, И се зачудете
много; Защото аз ще направя дело в дните ви Което не щете повярва
ако го прикаже някой. 6. Защото, ето, аз повдигам Халдейците, Народ
лют и устремителен, Който ще пройде през ширината на земята, За
да насели селения не свои. 7. Страшни са и ужасни: Съдбата им и
властта им ще происхожда от тях. 8. И конете им са по-бързи от
рисове, И по-устремителни от вечерни вълци; И конниците им ще
скачат, И конниците им ще дойдат от далеч; Ще литнат като орел
бързащ на ядене. 9. Всички ще дойдат за грабеж: Взорът на лицата им
е на напред, И ще съберат пленници като пясък. 10. И ще се
присмиват на царете, И началниците ще им са за присмех: Ще се
присмиват на всеки твърдел; Защото ще награмадят пръст и ще го
обладаят. 11. Тогаз духът му ще се измени, И ще премине всеки

предел, и ще нечествува, Отдаващ тази своя крепост на бога си. 12. Не си ли ти от века, Господи, Боже мой, Свети мой! Няма да умрем. Ти, Господи, си ги разпоредил за съдба; И ти, Крепки, турил си ги за наказание нам. 13. Очите ти са по-чисти отколкото да гледаш лукавщините, И не можеш да гледаш в беззаконието: Защо гледаш на беззаконниците, и мълчиш, Когато нечестивият поглъща по-праведния от себе си? 14. И правиш ли человеците като морските риби, Като гадините, които нямат началник над себе си? 15. Изтръгва всичките с въдица, Влачи ги в мрежата си, И ги събира в невода си; За то се весели и се радва. 16. За то жъртвува на мрежата си, И гори темян на невода си; Защото чрез тях делът му е тлъст, И ястието му избрано. 17. Да ли за то ще изпразднува мрежата си? И няма да жали да убива всякога народите?

ГЛАВА 2.

1. На стражата си ще застана, И ще се възправя на стълба, И ще пазя за да видя що ще ми говори, И що ще отговоря на обличителя си. 2. И отговори ми Господ и рече: Пиши видението и изложи го на таблички, Щото да тича който го чете. 3. Защото видението е още за определено време, Но бърза към свършъка, и няма да излъже: Ако и да се бави, чакай го; Защото непременно ще дойде, няма да закъснее. 4. Ето, душата му се надигна, не е права в него; А праведний ще живее с вярата си. 5. И още, като някой дързостлив от вино, Мъж високоумен е, нито мирува, Който разширява душата си като ад, И е като смъртта и не се насища, Но събира при себе си всичките народи, И скупва при себе си всичките люде. 6. Не ще ли да вземат всички тези притча против него, И пословица присмивателна против него? и рекат: Горко на умножаващия не своето!- до кога?- И на натегнуващия на себе си със залози! 7. Не ще ли да станат внезапно онези които те хапят, И да

се повдигнат онези които те правят окаянен, И ти да им си в
разграбване? 8. Понеже ти обра много народи, Всичкий остатък на
людете ще те оберат,- Заради кръвта на человеците, И заради
неправдата ти на земята, На града, и на всичките живеещи в него. 9.
Горко на лакомещия лакомство зло за дома си, За да тури гнездото си
високо, За да се освободи от ръката на злия! 10. Съвещал си срам за
дома си Като си изтребил много народи, И си съгрешил против
душата си. 11. Защото камикът из стената ще извика, И
дървовръзките ще му отговорят. 12. Горко на градещия град с кръв, И
на основаващия град с неправда! 13. Ето, не е ли това от Господа на
Силите, Да се турят людете за огъня, И народите да се мъчат за
суетата? 14. Защото земята ще е пълна С познаването на славата
Господня Както водите покриват морето. 15. Горко на оногози който
напоява ближния си, Теб който изливаш сикерата си, още го и
опиваш, За да изгледаш голотата им! 16. Напълнил си се със срам
нежели със слава: Пий и ти, и нека се открие краекожието ти: чашата
на десницата Господня ще се върне към тебе; И бълвоч на безчестие
ще е върху славата ти. 17. Защото неправдата ти към Ливан ще те
покрие, И повреждението на животните ще те уплаши, Заради кръвта
на человеците И неправдата ти на земята, На града, и на всичките
живеещи в него. 18. Коя е ползата на изваяния, че образователят му го
изваял?- На леяния и на учителя на лъжата, че делателят, уповава на
делото си Та да прави безгласни идоли? 19. Горко на говорещия на
дървото: Събуди се!- На безгласния камик Дигни се! То ли ще научи?
Ето, то е обкрито със злато и сребро, И няма никакво дихание в него.
20. Но Господ е в святия си храм: Да мълчиш пред него, всичка
земльо.

ГЛАВА 3.

1. Молитва на пророк Авакума върху Сигионот. 2. Господи, чух слуха ти, и се убоях: Господи, оживявай делото си всред годините; Всред годините го явявай: В гнева си помени милост. 3. Бог дойде от Теман, И Светий от гората Фаран. (Села.) Славата му покри небесата, И земята бе пълна с хвалата му. 4. Сиянието му бе като виделината: Лучи излизаха из ръката му; И там бе скришницата на крепостта му. 5. Пред него предшествуваше морът, И огневици излизаха под нозете му. 6. Застана, и измери земята, Погледна, и направи да треперят народите; И древните гори се съкрушиха, Вечните хълмове се смириха: Пътищата му са вечни. 7. Видях шатрите на Етиопия в скърб: Поклатиха се опоните на Мадиамската земя. 8. Разгневи ли се Господ против реките? Да ли бе яростта ти против реките? Или гневът ти против морето, Та си възлязъл на конете си И на колесниците си за избавление? 9. Извлечен биде вън лъкът ти, Както възвести ти на племената с клетва. (Села.) Ти раздра земята с реки. 10. Видяха те горите и се поклатиха: Потоп водний нападна: Бездната проводи гласа си, Повдигна ръцете си нависоко. 11. Слънцето и луната застанаха в жилището си: Във виделината на стрелите ти ходеха, В сиянието от святкането на твоето копие. 12. С негодуване си прошел през земята, С ярост си стъпкал народите. 13. Излязъл си за избавление на людете си, За избавление на помазаника си: Поразил си началника из дома на нечестивите, Открил си основанията до врата. (Села.) 14. Пронизал си с копията му главата на военачалниците му: Устремиха се като вихрушка за да ме разпръснат: Радостта им бе като да изядат скришно сиромаха. 15. Прошел си през морето с конете си, През купове на много води. 16. чух, и червата ми се смутиха Устните ми трепереха от гласа: Гнилота влезе в костите ми, И на мястото си се разтреперах, Та да си почина в деня на скърбта. Когато

възлезе против людете Онзи който ще се опълчи против тях. 17. Ако и да не прозябне смоковницата, Нито да има плод по лозите, Трудът на маслината да се осуети, И нивите да не дадат храна, Паствово да се изтреби из оградата, И да няма говеда в кошарите. 18. Аз обаче ще се веселя в Господа, Ще се радвам в Бога на спасението си. 19. Иеова Господ е силата ми, И ще направи нозете ми като на елените, И ще ме направи да ходя по високите си места.- Първому певцу върху струнните ми оръдия.

СОФНИЙ

ГЛАВА 1.

1. Словото Господне което биде към Софония сина на Хусия, сина на
Годолия, сина на Амария, сина на Езекия, в дните на Иосия сина
Амонов, Юдиния цар. 2. Ще погубя съвсем всичко От лицето на
земята, говори Господ. 3. Ще погубя человек и скот, Ще погубя
птиците въздушни, и рибите морски, И спънуванията с нечестивите;
И ще изтребя человека от лицето на земята, говори Господ. 4. И ще
простра ръката си върху Юда И върху всичките жители на Ерусалим;
И ще изтребя остатъка Ваалов от това място. И името на идолските
жреци със свещениците, 5. И онези които се кланят на небесното
воинство върху къщните покриви, И които се кланят и кълнат в
Господа, И които се кълнат в Мелхома, 6. И които се уклоняват
отподир Господа, И които не търсят Господа нито го дирят. 7. Мълчи
пред Господа Йеова, Защото е близу денят Господен; Защото Господ
приготви жъртва, Определи поканените си. 8. И в деня на жъртвата
Господня Ще накажа началниците, и царските чада, И всичките що са
облекли странни дрехи. 9. В онзи ден ще накажа и всичките които
прескачат праговете, Които пълнят домовете на господарите си с
грабеж и лъст. 10. И в онзи ден, говори Господ. Ще бъде метеж на вик
от рибната порта И ридание от Масена, И голямо съкрушение от

хълмите. 11. Плачете, жители на Мактес, Защото се изтребиха
всичките търговски люде: Изсечени бидоха всички които доносяха
сребро. 12. И в онова време Ще издиря Ерусалим със светилници, И
отмъстя на мъжете които почиват на дрождието си, Които думат в
сърдцето си: Господ няма да стори ни добро ни зло. 13. За то имотът
им ще бъде в разграбване, И къщите им в запустение; И ще съградят
къщи, а няма да обитават; И ще насадят лозя, а няма да пият виното
им. 14. Близу е великий ден Господен, Близу, и твърде бърза, - Гласът
на деня Господен: Горестно ще извика там крепкий. 15. Ден на гняв е
онзи ден, Ден на скърб и на утеснение, Ден на запустение и на
погубване, Ден на тъмнина и на мрак, Ден на облак и на мъгла, 16.
Ден на тръба и на възклицание Против твърделните градове И против
високите стълпове. 17. И ще оскърбя человеците; И ще ходят като
слепи, Защото съгрешиха Господу; И кръвта им ще се излее като
прах, И месата им като лайно. 18. Но ни среброто им ни златото им
Ще може да ги избави В деня на гнева Господен; И всичката земя ще
бъде погълната От огъня на ревността му; Защото ше направи
скончание, даже и скоро, Върх всички които живеят на земята.

ГЛАВА 2.

1. Изпитайте себе си, изпитайте, Народе безсрамни, 2. Преди да роди
указът действието си, И денят да прейде като плява,- Преди да
нападне върх вас Разпалението на гнева Господен, - Преди да нападне
върх вас Денът на яростта Господня. 3. Търсете Господа, всички
кротки земни Които извършвате съдбите му: Търсете правда, търсете
кротост. Негли се покриете в деня на гнева Господен. 4. Защото Газа
ще бъде оставена, И Аскалон ще бъде запустен: Ще изгонят Азот в
пладнина, И Акарон ще се искорени. 5. Горко на жителите на
морските брегове, На народа на Херетците! Словото Господне е

против вас; И тебе, Ханаане, земльо на Филистимците, Ще те погубя,
та да няма жители. 6. И брегът морски ще е населения и кладенци на
овчари И огради на стада. 7. И това приморие ще е за остатъка на
Юдиния дом; Там ще пасат: В домовете на Аскалон ще лежат вечер;
Защото Господ техний Бог ще ги посети И повърне плена им. 8. чух
хулата на Моава, И укорите на Амоновите синове С които хулеха
людете ми И се увеличаваха против пределите им. 9. За то, жив съм
аз, говори Господ на Силите, Бог Израилев, Непременно Моав ще
бъде като Содом, И Амоновите синове като Гомор, Място на коприви,
и солници, и винагишна пустота: Остатъкът на людете ми ще ги
обере; И остатъка на народа ми ще ги наследи. 10. Това ще им стане
заради гордостта им, Защото хулиха и се възвеличиха Против людете
на Господа на силите. 11. Господ ще е страшен против тях, Защото ще
изтреби всичките земни богове; И ще му се поклонят, всеки от
мястото си, Всичките острови на народите. 12. И вие, Етиопяни, Ще
бъдете пронизани с меча ми. 13. И ще простре ръката си против север
И погуби Асирия; И ще направи Ниневия запустение, И място
безводно като пустинята. 14. И стада ще лежат всред нея, Всичките
животни на народите; И неяситът и ежът ще обитават в горните й
прагове, Гласът им ще звъкне в прозорците: Пустота ще бъде във
вратата, Защото ще оголее от кедровите направи. 15. Този е
веселещий се град, Живеещий безгрижно, Който говореше в сърдцето
си: Аз съм, и няма друг освен мене. Как стана пуст, Обиталище на
зверове! Всеки що заминва по край него Ще позвизди и помаха с
ръката си.

ГЛАВА 3.

1. Горко на бунтовния и скверния град, На насилствения град! 2. Не
послуша гласа; Не прие наказание; Не упова на Господа; Не се

приближи при Бога своего. 3. Началниците му са всред него лъвове
рикаещи, Съдиите му вечерни вълци: Не оставят нищо за заран. 4.
Пророците му са ветровити, человеци лъстиви: Свещениците му
оскверниха светилището, Насилствуваха закона. 5. Праведний Господ
е всред него: Няма да направи неправда: Всяка сутрина привожда
съдбата си във видело, не оскудява; Но нечестивий не знае срам, 6.
Изтребих народи: стълповете им са запустени: Запустих пътищата
им, та да няма кой да заминва: Градовете им се разориха Щото няма
человек, няма жител. 7. Рекох: Непременно щеше да се убоиш ти от
мене, Щеше да приемеш наказание; Селението му не щеше да се
изтреби Колкото и да го наказвах; Но те ускориха да растляват
всичките си деяния. 8. За то чакайте ме, говори Господ, До деня в
който се повдигна за обир, Защото изречението ми е да събера
народите И да скупя царствата, Да излея върх тях негодуването си,
Всичкото разпаление на гнева си, Понеже всичката земя ще бъде
погълната От огъня на ревността ми. 9. Защото тогаз ще туря в
народите език чист, За да призовават всичките името Господне, Да му
работят под един хомот. 10. Оттатък реките на Етиопия молителите
ми, Дъщерята на разсеяните ми, Ще донесат приношението ми. 11. В
онзи ден няма да се срамуваш Заради всичките си деяния чрез които
си беззаконувал против мене; Защото тогаз ще отнема отсред тебе
онези Които се хвалят в гордостта ти; И няма вече да велеречиш
заради светата ми гора. 12. И ще оставя всред тебе Люде оскърбени и
сиромаси; И те ще се надеят на името Господне. 13. Остатъкът
Израилев няма да прави беззаконие, Нито да говори лъжи, Нито ще
се намери в устата им език лъстив; Защото те ще пасат и ще лежат, И
няма да има кой да устрашава. 14. Пей, Сионова дъщи; Възкликнете,
Израилю: Весели се и радвай се от всичко сърдце, Дъщи Ерусалимска.
15. Отне Господ съдовете ти, Върна неприятеля ти: Цар Израилев е

Господ всред тебе: Няма да видиш вече зло. 16. В онзи ден ще се рече
Ерусалиму: Не бой се: Сионе, да не отслабват ръцете ти. 17. Господ
Бог твой който е всред тебе, Силният, ще те спаси, Ще се развесели за
тебе с радост Ще те милва в любовта си, Ще се весели за тебе с песни.
18. Ще събера оскърбените заради празниците Които са от тебе, На
които бе тежина поношението му. 19. Ето, в онова време ще махна
всички тези които те угнетяват; И ще избавя хромата, И ще прибера
оттласнатата; И ще ги направя хвала и слава Във всеко място на срама
им. 20. В онова време ще ви доведа, И в онова време ще ви събера,
Защото ще ви направя именити и похвални Между всичките земни
народи, Когато аз върна плена ви пред очите ви, говори Господ.

АГЕЙ

ГЛАВА 1.

1. Във втората година на цар Дария, в шестия месец, в първия ден на
месеца, биде слово Господне чрез пророка Агея към Зоровавела сина
Салатиилев, управителя на Юда, и към Исуса сина Йоседеков, великия
свещеник, и рече: 2. Така говори Господ Саваот и казва: Тези люде
говорят: Времето не е дошло, времето да се съгради домът Господен. 3.
И биде слово Господне чрез пророка Агея и рече:- 4. Време ли е вам Да
обитавате вие у подъсчените си домове, А този дом да е пуст? 5. Сега
прочее така говори Господ Саваот: Помислете пътищата си. 6.
Посеяхте много, и събрахте доход малко; Ядете, и не се насищате;
Пиете, и не се благодарите; Обличате се, и не се стоплювате; И
заплащаемий се заплаща за един пробит мешец. 7. Така говори
Господ Саваот: Помислете пътищата си. 8. Възлезте на горната та
донесете дърва, И съградете дома; И ще се благоугодя в него, И ще се
прославя, говори Господ. 9. Погледнахте за много, и, ето, стана малко;
И го донесохте в дома, и аз духнах на него. Защо? говори Господ
Саваот. Заради дома си който е пуст; А вие тичате всеки в дома си. 10.
За то небето задържа от вас росата си, И земята възбрани плода си. 11.
И повикнах бездъждие Върху земята, и върху горите, И върху житото,
и върху мъста, и върху елея, И върху всичко що износя земята, И

върху човеците, и върху скотовете, И върху всичките трудове на
ръцете им. 12. И послуша Зоровавел Салатийлевий син, и Исус
Йоседековий син, великий свещеник, и всичкий остатък на людете
гласа на Господа Бога своего, и думите на пророк Агея като го
проводи Господ техний Бог; и убояха се людете пред Господа. 13. И
говори Агей посланникът Господен според посланието Господне на
людете, и рече: Аз съм с вас, говори Господ. 14. И възбуди Господ духа
на Зоровавела сина Салатиилев, управителя на Юда, и духа на Исуса
сина Йоседеков, великия свещеник, и духа на всичкия остатък на
людете; и дойдоха та работеха в дома на Господа Саваота, Бога своего,
15. в двадесет и четвъртия ден на шестия месец, във втората година на
цар Дария.

ГЛАВА 2.

1. В седмия месец, в двадесет и първия ден на месеца, стана слово
Господне чрез пророка Агея и рече: 2. Говори сега на Зоровавела сина
Салатиилев, управителя на Юда, и на Исуса сина Йоседеков, великия
свещеник, и на остатъка на людете, и кажи: 3. Кой остана между вас
който видя този дом в първата му слава? и какъв го видите вие сега?
Не е ли в очите ви като нищо сравнен с оногоз? 4. Но уякчи се сега,
Зоровавелю, говори Господ; и уякчи се, Исусе сине Йоседеков, велики
свещениче; и уякчете се, всички люде на тази земя, говори Господ, и
работете; защото аз съм с вас, говори Господ Саваот. 5. Според думата
на завета ми с вас когато излязохте из Египет, Духът ми ще пребивава
между вас: не бойте се. 6. Защото така говори Господ Саваот: Още
еднъж, след малко, аз ще потреса небесата и земята, и морето и
сушата. 7. И ще потреса всичките народи; и избраните неща на
всичките народи ще дойдат; и ще изпълня този дом със слава, говори
Господ Саваот. 8. Среброто е мое, и златото е мое, говори Господ

Саваот. 9. Славата на този последен дом ще е по-голяма от онази на
първия, говори Господ на Силите; и на това място ще дам мир, говори
Господ на Силите. 10. В двадесет и четвъртия на деветия месец, във
втората година на Дария, стана слово Господне чрез пророка Агея и
рече: 11. Така говори Господ Саваот: Попитай сега свещениците
заради закона, и кажи: 12. Ако Вземе някой месо свето в края на
дрехата си, и с края й допре хляб, или вариво, или вино, или елей, или
всяко ястие, ще се освети ли? И свещениците отговориха та рекоха:Не.
13. И рече Агей: Ако нечист от мъртво тяло се прикосне до някое от
тях, ще бъде ли нечисто? И свещениците отговориха и рекоха: Ще
бъде нечисто. 14. И отговори Агей та рече: Така са тези люде, и така
този народ пред мене, говори Господ; и така всяко дело от ръцете им,
и каквото приносят там, е нечисто. 15. И сега смислете се от този ден
и нататък, преди да се положи камик върху камик в храма Господен.
16. Преди да стане това, отиваше някой при един куп от двадесет
мери, и бяха десет; отиваше при жлеба за да източи петдесет мери от
жлеба, и бяха двадесет. 17. Поразих ви с ветротление, и с ръжда, и с
град във всичките дела на ръцете ви; но вие не се върнахте към мене,
говори Господ. 18. Смислете се сега: от тоя ден и нататък, от двадесет
и четвъртия ден на деветия месец, от деня в който се основа храмът
Господен, смислете се. 19. Още ли е семето в житницата? Още и
лозата, и смоковницата, и нарът, и маслината не плодоносиха: от
този ден ще ги благословя. 20. И стана пак слово Господне към Агея в
двадесет и четвъртия на месеца, и рече: 21. Говори на Зоровавела
управителя Юдин и кажи:- Аз ще потреса небето и земята, 22. И ще
низвърна престола на царствата, И ще изтребя държавата на
царствата езически. И ще низвърна колесниците и всадниците им; И
конете и всадниците им ще паднат, Всеки чрез меча на брата си. 23. В
онзи ден, говори Господ на Силите, Ще всема тебе, Зоровавелю, Рабе

мой, сине Салатиилев, говори Господ, И ще те туря като печат; Защото те избрах, говори Господ Саваот.

ЗАХАРИЯ

ГЛАВА 1.

1. В осмия месец, във втората година на Дария, стана слово Господне
към Захария сина на Варахия, сина на Идо, пророка, и рече:- 2. Господ
се разгневи много на бащите ви. 3. За то кажи им: Така говори Господ
Саваот, Обърнете се към мене, говори Господ Саваот; И ще се обърна
към вас, говори Господ Саваот. 4. Не ставайте, както бяха бащите ви,
Към които предишните пророци извикаха та рекоха: Така говори
Господ Саваот: Върнете се сега от лукавите си пътища И от лукавите
си деяния; И не послушаха, И не дадоха внимание мене, говори
Господ. 5. Бащите ви де са? И пророците живеят ли във век? 6. Но
думите ми и повеленията ми Които заповядах на рабите си
пророците Не стигнаха ли до бащите ви? И те се обърнаха та рекоха:

Както Господ на Силите намисли да направи нам, Според пътищата ни и според деянията ни, Така направи нам. 7. В двадесет и четвъртия ден на единадесетия месец, който е месец Сават, във втората година на Дария, стана слово Господне към Захария сина на Варахия, сина на Идо, пророка, и рече: 8. Видях нощ, и ето человек ездещ на червен кон, и той стоеше между мирсини които бяха в долина; и зад него коне червени, пъстри, и бели. 9. И рекох: Господарю мой, що са тези? И рече ми ангелът, който говореше с мене: Аз ще ти покажа що са тези. 10. И человек който стоеше между мирсините отговори и рече: Те са онези, които Господ проводи да обходят земята. 11. И отговориха на ангела Господен стоещия между мирсините и рекоха: Ние обходихме земята, и, ето, всичката земя седи и е тиха. 12. И ангелът Господен отговори та рече: Господи на Силите, докога няма да помилваш Ерусалим и Юдините градове, против които се разгневи ти в тези седемдесет години? 13. И Господ отговори на ангела който говореше с мене думи добри, думи утешителни. 14. И рече ми ангелът който говореше с мене: Викни и кажи: Така говори Господ Саваот: Ревнив съм за Ерусалим и за Сион с голямо ревнование; 15. и съм твърде гневен против безгрижните народи, защото, като се разгневих аз малко, те помогнаха на злото: 16. За то така говори Господ: Аз се обърнах към Ерусалим с щедроти: домът ми ще се съгради в него, говори Господ Саваот; и връв ще се опъне, върху Ерусалим. 17. Викни още и кажи: Така говори Господ Саваот: Градовете ми ще се преливат от благости; и Господ ще утеши още Сион, и ще избере пак Ерусалим. 18. И повдигнах очите си и видях, и ето четири рога. 19. И рекох на ангела който говореше с мене: Що са тези? А той ми отговори: Тези са роговете които разпръснаха Юда, Израиля, и Ерусалим. 20. И Господ ми показа четирма дърводелци. 21. И рекох:Що дойдоха да правят тези? И отговори та рече: Тези са роговете които разпръснаха

Юда, та не повдига никой главата си; и тези дойдоха за да ги устрашат, да оттърсят роговете на народите които повдигнаха рог против Юдината земя за да я разпръснат.

ГЛАВА 2.

1. И повдигнах очите си и видях, и ето мъж и връв за мерене в ръката
му. 2. И рекох: Де отиваш ти? А той ми рече: Да премеря Ерусалим, за
да видя коя е ширината му и коя е дължината му. 3. И, ето, ангелът
говорещий с мене излезе; и друг ангел излезе да го посрещне, 4. и
рече му: Тичай, говори на този юноша и кажи: Ерусалим ще се насели
без стени, заради множеството на человеците и на скотовете в него; 5.
защото аз, говори Господ, ще му съм огнена стена изоколо, и ще съм
за слава всред него. 6. О! О! бягайте от северната земя, говори Господ;
защото ви разпръснах към четирите ветрища небесни, говори Господ.
7. О! избави се, Сионова дъщи, която обитаваш с Вавилонската
дъщеря. 8. Защото така говори Господ Саваот: Вслед славата изпрати
ме при народите които ви obраха; защото който докача вас, докача
зеницата на окото му. 9. Защото, ето, аз ще помахам с ръката си върху
тях, и ще бъдат корист на работещите им; и ще познаете че Господ на
Силите ме проводи. 10. Весели се и радвай се, дъщи Сионова; защото,
ето, аз ида, и ще се населя всред тебе, говори Господ. 11. И много
народи ще се прилепят при Господа в онзи ден и ще ми са люде; и ще
се населя всред тебе, и ще познаеш че Господ на Силите ме проводи
при тебе. 12. И Господ ще наследи Юда за свой дял в светата земя, и
ще избере пак Ерусалим. 13. Мълчи, всяка плът, пред Господа; защото
стана от селението на светинята си.

ГЛАВА 3.

1. И показа ми Исуса великия свещеник че стоеше пред ангела
Господен; и врагът стоеше отдясно му за да му се съпротиви. 2. И рече
Господ на врага: Ще ти запрети Господ, враже; ей, ще ти запрети
Господ който избра Ерусалим. Не е ли той главня изтръгната из огън?
3. А Исус бе облечен с уплескани дрехи, и стоеше пред ангела. 4. И
отговори та рече на стоещите пред него и казваше: Отнемете
уплесканите дрехи от него. А нему рече: Ето, отнех от тебе
беззаконието ти, и ще тя облека със светли дрехи. 5. И рекох: Нека
турят кидар чист на главата му, и туриха чистия кидар на главата му,
и го облякоха с дрехи: а ангелът Господен предстояваше. 6. И
засвидетелствува ангелът Господен Исусу и рече: 7. Така говори
Господ Саваот: Ако ходиш в пътищата ми, и упазиш заповедите ми,
тогаз ти ще съдиш още дома ми, и ще пазиш още дворовете ми и ще
ти дам водители отмежду стоещите тук. 8. Слушай сега, Исусе велики
свещениче, ти и другарите ти които седят пред тебе, понеже са те
чудни человеци; защото ето , аз ще доведа рабът си, Отрасла. 9.
Защото ето камика който турих пред Исуса, - върху единия този
камик има седем очи: ето, аз ще начертая начертанието му, говори
Господ Саваот, и ще залича беззаконието на оназ земя в един ден. 10.
В онзи ден, говори Господ Саваот, ще поканите всеки ближния си под
лозата си и под смоковницата си.

ГЛАВА 4.

1. И върна се ангелът говорЕщий с мене и ме събуди, както человек
който се събужда от съна си, 2. и рече ми: Що видиш ти? И рекох:
Погледнах, и ето светилник, всичкий златен, и чаша върху него, и
седемте му светила върху него, и седем циви върху седемте
светилника които бяха над върха му, 3. и две маслини над него, една

отдясно на чашата, и една отляво ней. 4. И отговорих та рекох на
ангела който говореше с мене, и казах: Що са тези, господарю мой? 5.
И отговори ангелът говорещият с мене та ми рече: Не знаеш ли що са
тези? И рекох: Не, господарю мой. 6. И отговори та ми рече и каза:
Това е словото Господне към Зоровавела което казва:- Не чрез сила ни
чрез крепост, Но чрез Духа ми, говори Господ Саваот. 7. Що си ти,
горо велика, Пред Зоровавела?- Поле! И ще изнесе върхния камик С
възклицание: Благодат, благодат нему! 8. И стана слово Господне към
мене, и рече:- 9. Ръцете на Зоровавела туриха основанието на този
дом; И ръцете му ще го свършат; И ще познаеш че Господ на Силите
ме проводи при вас. 10. Защото кой презря деня на малките работи?
Известно ще се зарадват тези седем, И ще видят оловния правомер в
ръката на Зоровавела: Те са очите Господни, Които тичат през
всичката земя. 11. Тогаз отговорих та му рекох: Що са тези двете
маслини отдясно на светилника и отляво му? 12. И отговорих втори
път та му рекох: Що са двете ветви на маслините които през двете
златни цеви испразднуват из себе си елея като злато? 13. И каза ми и
рече: Не познаваш ли що са те? и отговорих: Не, господарю мой. 14.
Тогаз рече: Те са двамата помазани които предстояват при Господа на
всичката земя.

ГЛАВА 5.

1. И пак повдигнах очите си и видях, и ето свитък летещ. 2. И рече ми:
Що видиш ти? И отговорих: Видя свитък летещ, дължината му
двадесет лакти, и ширината му десет лакти. 3. И рече ми: Това е
клетвата изхождащата по лицето на всичката земя; защото всеки
който краде ще се изтреби, както се пише в него оттам: и всеки който
се кълне ще се изтреби, както се пише в него оттам. 4. Ще я изнеса,
говори Господ Саваот, и ще влезе в дома на крадеца и в дома на

кълнещия се в името ми с лъжа: и ще обитава всред дома му и ще го разори, и дървата му и каменете му. 5. И ангелът говорещият с мене излезе та ми рече: Повдигни сега очите си та виж що е това което излазя. 6. И рекох: Що е това? А той рече: Това което излазя е ефа. И рече: Това е представянето им по всичката земя. 7. И, ето, вдигаше се един свинецен талант; и, ето, една жена седеше всред ефата. 8. И рече ангелът: Това е неправдата. И я хвърли всред ефата; и хвърли свинецната теглилка в устата й. 9. Тогаз повдигнах очите си и видях, и, ето, излазяха две жени, и вятър имаше в крилата им, защото имаха те крила като щъркови крила; и вдигнаха ефата между земята и небето. 10. И рекох на ангела, говорещия с мене: Де заносят те ефата? 11. И рече ми: За да съградят за нея дом в земята Сенаар; и ще се утвърди, и ще се тури там на основанието си.

ГЛАВА 6.

1. И пак повдигнах очите си та погледнах, и, ето, четири колесници излазяха изсред две планини; и планините бяха планини медни. 2. В първата колесница имаше коне червени, и във втората колесница коне черни, 3. и в третата колесница коне бели, а в четвъртата колесница пъстри и пепеляви коне. 4. И отговорих та рекох на ангела говорещия с мене. Що са тези, господарю мой? 5. И отговори ангелът та ми рече: Тези са четирите небесни духуве които изхождат из стоенето си пред Господа на всичката земя. 6. черните коне които са в едната исхождат към северната земя; и белите изхождат вслед тях; и пъстрите изхождат към южната земя. 7. И пепелявите излязоха, и поискаха да идат да обходят земята; и рече: Идете, обходете земята. И обходиха земята. 8. И викна към мене та ми говори и рече: Виж, изходещите към земята на север упокоиха духа ми в северната земя. 9. И стана слово Господне към мене и рече: 10. Вземи от мъжете на

пленението, от Хелдая, от Товия, и от Иедаия, та дойди в истия онзи ден и влез в дома на Иосия сина на Софония, които дойдоха от Вавилон, 11. и вземи сребро и злато, и направи венци, и положи на главата на Исуса сина Иоседеков, великия свещеник; 12. и говори му и кажи:- Така говори Господ Саваот и казва: Ето мъжа на когото името е Отрасъл; И ще израсте от мястото си, И ще съгради храма Господен. 13. Ей, той ще съгради храма Господен; И той ще вземе славата, И ще седне, и ще управя на престола си, И ще е свещеник на престола си; И съвет на мир ще бъде между двамата. 14. А венците ще бъдат за Елема, и за Товия, и за Йедаия, и за Хена сина на Софония, за помен в храмА Господен. 15. И далечните ще дойдат и ще съградят в храма Господен; и ще познаете че Господ на Силите ме проводи при вас. И то ще бъде, ако послушате внимателно гласа на Госпоса Бога вашего.

ГЛАВА 7.

1. И в четвъртата година на царя Дария стана слово Господне към Захария, в четвъртия ден на деветия месец, на Хаслев, 2. като проводиха в дома Божий Сарасара, и Регемелеха, и человеците им да се помолят на Господа, 3. да думат на свещениците които бяха в дома на Господа Саваота, и на пророците, и да рекат: Да плача ли в петия месец, като се отделя както вече направих толкоз години? 4. И стана слово от Господа Саваота към мене и рече: 5. Говори на всичките люде на таз земя, и на свещениците, и кажи: Когато постехте и сетувахте в петия и в седмия месец в седемдесетте тези години, наистина за мене ли постехте? 6. И когато ядяхте и когато пиехте, не ядяхте ли и пиехте за себе си? 7. Не са ли тези думите които Господ говори чрез предишните пророци когато Ерусалим бе населен и в благоденствие, и градовете му около него, когато се населяваше южната и полянската страна? 8. И стана слово Господне към Захария, и рече: 9. Така говори

Господ Саваот и рече: Съдете съд истинен, и правете милост и
щедроти всеки на брата си; 10. и не насилствувайте вдовицата, и
сирачето, чужденеца, и сиромаха; и никой от вас да не съвещава зло в
сърдцето си против брата си. 11. Но не рачиха да внимават, и
обърнаха плещи непокорливи, и направиха ушите си тежки за да не
слушат. 12. Ей, те направиха сърдцето си адамант та да не слушат
закона и думите които Господ Саваот проводи с Духа си чрез
предишните пророци; за то дойде гняв велик от Господа Саваота. 13.
За то, както той викна, и те не слушаха, така те викнаха и аз не
слушах, говори Господ Саваот, 14. но ги разпръснах като с вихрушка
във всичките народи които те не познаваха. И мястото запустя вслед
тях, щото нямаше кой да заминва ни кой да се връща; и направиха
желателната земя запустение.

ГЛАВА 8.

1. И стана слово от Господа Саваота и рече: 2. Така говори Господ
Саваот: Ревнив съм заради Сион с голямо ревнование, и ревнив съм
заради него с голяма ярост. 3. Така говори Господ; Върнах се към
Сион, и ще се населя всред Ерусалим; и Ерусалим ще се нарече град
на истината, и гората на Господа Саваота света гора. 4. Така говори
Господ Саваот: Още ще седят старци и баби в стъгдите на Ерусалим, и
всеки с тоягата си в ръката си от множеството на дните. 5. И стъгдите
на града ще са пълни с момчета и момичета играещи по стъгдите му.
6. Така говори Господ Саваот: Ако се види мъчно в очите на остатъка
на тези люде в онези дни, ще се види ли мъчно в очите ми? говори
Господ Саваот. 7. Така говори Господ Саваот: Ето, аз ще отърва людете
си от източната земя, и от земята на захождането на слънцето. 8. И ще
ги доведа, и ще се населят всред Ерусалим; и ще ми са люде, и аз ще
им съм Бог, в истина и правда. 9. Така говори Господ Саваот: Укрепете

ръцете си, вие които слушате в тези дни тези думи чрез устата на
пророците които бяха в деня в който се основа домът на Господа
Саваота за да се съгради храмът. 10. Защото преди онези дни нямаше
мъзда за человека, ни мъзда за скот: нито мир на изходещия и
входещия, заради утеснението; защото проводих всичките человеци,
всекиго против ближния му. 11. Но сега аз не ща да се докарвам към
остатъка на тези люде както в първите дни, говори Господ Саваот. 12.
Защото семето ще успява: лозата ще дава плода си, и земята ще дава
рожбите си, и небесата ще дадат росата си; и ще дам за наследие на
остатъка на тези люде всички тези неща. 13. И както бяхте проклетия
между народите, доме Юдин и доме Израилев, така ще ви избавя, и
ще сте благословение. Не бойте се: нека се укрепяват ръцете ви. 14.
Защото така говори Господ Саваот: Както намислих да ви злосътворя
когато бащите ви ме раздражиха, говори Господ Саваот, и не се
разкаях, 15. така пак намислих в тези дни да благосътворя на
Ерусалим и на Юдиния дом: не бойте се. 16. Това е което ще правите:
Говорете истина всеки на ближния си: истина и съдба на мир съдете в
портите си. 17. И не съвещавайте зло в сърдцата си всеки против
ближния си, и лъжлива клетва не обичайте, защото всички тези са
които мразя, говори Господ. 18. И стана слово от Господа Саваота към
мене и рече: 19. Така говори Господ Саваот: Постът на четвъртия
месец, и постът на петия, и постът на седмия, и постът на десетия ще
станат на дома Юдин радост и веселие и весели праздници; заради
това обичайте истината и мира. 20. Така говори Господ Саваот: Още
ще дойдат люде, и онези що населяват много градове. 21. И жителите
на един ще отидат в друг и ще рекат: Да идем, да идем да се помолим
пред Господа, и да потърсим Господа на Силите. Ще ида и аз. 22. И
люде много и народи крепки ще дойдат за да търсят Господа на
Силите в Ерусалим, и да се помолят пред Господа. 23. Така говори

Господ Саваот: В онези дни десет мъже от всичките езици на
народите ще хванат чвърсто полата на едного Юдеянина и ще рекат:
Ще идем с вас, защото чухме че Бог е с вас.

ГЛАВА 9.

1. Товарът на словото Господне против земята Адрах, И Дамаск ще е
почивката му; Защото очите Господни са върху человеците И върху
всичките Израилеви племена. 2. Още и Емат му е граничен, И Тир и
Сидон, ако и да са много мъдри. 3. И Тир си съгради твърдел, И събра
сребро като пръст, И чисто злато като калта на пътищата. 4. Ето,
Господ ще го плени, И ще порази в морето силата му; И той ще се
погълне от огън. 5. Ще види Аскалон и ще се уплаши, И Газа, и ще се
оскърби много, И Акарон, защото ще се посрами заради чакането си.
И ще погине царят от Газа, И Аскалон няма да се насели. 6. И
иноплеменик ще седне в Азот; И ще низвергна гордостта на
Филистимците. 7. И ще отнема кръвта им от устата им, И гнусотите
им отсред зъбите им; И останалий ще бъде и той за нашия Бог, И ще
бъде като тисящник в Юда; И Акарон ще бъде като Иевусеца. 8. И ще
туря стана си около дома си против войска, Против който заминва и
против който се връща; И насилник няма да замине вече по тях,
Защото сега видях с очите си. 9. Радвай се много, дъщи Сионова;
Възклицавай, дъщи Ерусалимска: Ето, Царят ти иде при тебе: Той е
праведен, и спасява, Кротък, и седнал на осел, И на ждребе син на
подяремница. 10. И ще изтребя колесница из Ефрема, И кон из
Ерусалим, И ще се изтреби ратний лък; И той ще говори мир на
народите; И властта му ще бъде от море до море, И от реката до
краищата земни. 11. И за тебе, чрез кръвта на завета ти Аз изведох
узниците ти Из безводен ров. 12. Върнете се в твърдела, Узници на
надежда: Още и днес известявам че ти въздавам двойно, 13. Защото

ще запъна Юда за себе си като лък, Ще туря Ефрема като стрела, И ще събудя чадата ти, Сионе, Против чадата ти, Гръцио, И ще те направя като меч на крепък. 14. И Господ ще се яви върх тях, И стрелата му ще излезе като молния; И Господ Иеова ще затръби с тръба, И ще дойде с южни вихрушки. 15. Господ на Силите ще ги защищава; И ще погълнат противните, и низложат с камене на праща; И ще пият, и ще метежат като от вино; И ще се напълнят като чаша, И като ъглите на олтаря. 16. И Господ техний Бог ще ги избави в онзи ден Като стадото на людете си; Понеже като камене на корона Ще се възвишат на земята му. 17. Защото колкава е благостта му, И колкава е красотата му! Житото ще направи да проникнат юношите, И мъстът девите.

ГЛАВА 10.

1. Искайте от Господа дъжд във времето на пролетния дъжд; И Господ ще направи светкавици, И ще им даде пороен дъжд, Всекиму зеле на полето. 2. Защото идолите говориха суета, И чародеите видяха видения лъжливи И говориха сънища суетни: Утешаваха суетно; За то се преместиха като стадо; Смутиха се защото нямаше пастир. 3. Яростта ми се разпали против пастирите, И ще накажа ярците; Защото Господ на Силите посети стадото си, дома Юдин, И направи ги като великолепен свой кон в бой. 4. От него излезе ъгълът, От него колът, От него ратният лък, От него всеки княз купно. 5. И ще бъдат като крепки Които тъпчат противоборците в калта на пътищата в боя; И ще ратуват, защото Господ е с тях, И всадниците на конете ще се посрамят. 6. И ще укрепя Юдиния дом, И ще избавя Йосифовия дом, И ще ги доведа пак на местото им; Защото ги помилвах. И ще бъдат като че не бях ги отхвърлил; Защото аз съм Господ техен Бог, И ще ги послушам. 7. И Ефремците ще бъдат като някой крепък, И сърдцето

им ще се зарадва като от вино; И чадата им ще видят и ще се зарадват, Сърдцето им ще се развесели в Господа. 8. Ще им свирна, и ще ги събера, Защото аз ги изкупих; И ще се умножат както се бяха умножили. 9. И ще ги насея между народите; И ще ме поменат в отдалечени места; И ще живеят с чадата си, и ще се върнат. 10. И ще ги доведа от Египетската земя; И ги събера от Асирия; И ще ги доведа в земята Галаад и в Ливан, И не ще да им е доволна. 11. И ще премине през морето със скърб, И ще порази вълните в морето, И всичките дълбини на реката ще изсъхнат; И гордостта на Асирия ще се низложи, И скиптърът на Египет ще се отнеме. 12. И ще ги укрепя в Господа; И ще ходят в името му, говори Господ.

ГЛАВА 11.

1. Отвори, Ливане, дверите си, И да изяде огън кедрите ти. 2. Вий, елхо, защото падна кедърът; Защото големците бидоха обрани. Вийте, дъбове Васански, Защото непристъпната дъбрава се изсече. 3. Глас се чуе от пастири плачещи; Защото славата им се грабна,- Глас на млади лъвове рикаещи, Защото величината Йорданова се грабна. 4. Така говори Господ Бог мой: Паси стадото за клането 5. Което колят онез които са го купили, И не се мислят повинни; А продаващите го казват: Благословен Господ, защото обогатях; И самите му пастири го не жалят. 6. За то няма да пожаля вече жителите на таз земя, говори Господ; Но, ето, аз ще предам человеците Всекиго в ръката на своя си ближен, И в ръката на своя си цар; И ще разорят земята, И не ща да ги избавя от ръката им. 7. И пасох стадото за клането, ей, бедните на стадото. И си взех два жезла: единия нарекох Хубост, а другият нарекох Узи: и пасох стадото. 8. И изтребих трима пастири в един месец; и душата ми се отегчи от тях, и душата им се отвърна от мене. 9. Тогаз рекох: Няма да ви паса: което умира нека умира, и което

загинва нека загинва, и останалите нека ядат всяко плътта на ближното си. 10. И взех жезъла си Хубостта и го съсякох, за да унищожа завета си който направих с всичките люде. 11. И се унищожи в онзи ден; и така бедните от стадото които гледаха към мене познаха наистина че то бе словото Господне. 12. И рекох им: Ако ви се вижда добро, дайте ми мъздата ми; ако ли не, отречете я. И претеглиха за мъздата ми тридесет сребърника 13. И рече ми Господ: Хвърли ги на грънчаря: почтена цена с която се оцених от тях! И взех тридесетте сребърника и ги хвърлих в дома Господен на грънчаря. 14. И пресякох другия си жезъл, Узите, за да унищожа братството между Юда и Израил. 15. И рече ми Господ: Още вземи си и оръдията на неразумен пастир; 16. Защото, ето, аз ще въздигна пастир върху земята Който няма да посещава загиналите, И няма да търси разпръснатото, Не ще да цели съкрушената, Нито ще пасе здравата; Но ще яде плътта на тлъстата, И изсича копитата им. 17. Горко на суетния пастир Който оставя стадото! Меч ще дойде върх мищцата му И върх дясното му око: Мищцата му ще изсъхне съвсем, И дясното му око съвсем ще се помрачи.

ГЛАВА 12.

1. Товарът на словото Господне за Израил, Говори Господ който простира небесата, И основава земята, И образува дъха на человека в него. 2. Ето, аз правя Ерусалим чаша на омайване Във всички народи около; И още и върху Юда ще е то В обсадата която е против Ерусалим. 3. И в онзи ден ще направя Ерусалим На всичките народи камик натегнуващ: Всички които се натоварят с него ще се съкрушат, Ако и да се съберат всичките земни народи против него. 4. В онзи ден, говори Господ, Ще поразя всеки кон с ужас, И всадника му с изумление; И ще отворя очите си върху Юдиния дом, И ще поразя с

ослепение всеки кон на народите. 5. И началниците Юдини ще рекат в сърдцето си: Подпор ми са жителите Ерусалимски чрез Господа Саваота, техния Бог. 6. В онзи ден ще направя началниците Юдини Като огнище на огън в дърва, И като свещ огнена в ръкойка; И ще изядат всичките народи наоколо, Отдясно и отляво; И Ерусалим ще се насели пак на местото си, В Ерусалим. 7. И Господ ще избави първо шатрите Юдини, За да не се възвеличи славата на Давидовия дом И славата на Ерусалимските жители над Юда. 8. В онзи ден Господ ще защити Ерусалимските жители; И слабий между тях в онзи ден ще бъде като Давида, И домът Даводов като Бога, Като ангел Господен, пред тях. 9. И в онзи ден Ще потърся да изтребя всичките народи Които идат против Ерусалим. 10. И ще излея върху Давидовия дом И върху Ерусалимските жители Дух на благодат и на молби; И ще погледнат към мене когото прободоха, И ще плачат за него Както плаче някой за единородния си, И ще се оскърбят за него Както скърбещий за първородния си. 11. В онзи ден ще има сетувание голямо в Ерусалим, Като сетуванието на Ададримон в полето Магедон. 12. И ще сетува земята, Всяко домородие насаме: Домородието на Давидовия дом насаме, И жените им насаме, Домородието на Натановия дом насаме, И жените им насаме; 13. Домородието на Левиината дом насаме, И жените им насаме; Домородието на Семея насаме, И жените им насаме; 14. Всичките останали домородия, Всяко домородие насаме, И жените им насаме.

ГЛАВА 13.

1. В онзи ден ще има източник отворен За дома Давидов и за Ерусалимските жители Заради грях и заради нечистота. 2. И в онзи ден, говори Господ Саваот, Ще изтребя имената на идолите от земята, И не ще да има вече помен за тях; Още ще отнема пророците И

нечистия дух от земята. 3. И ако пророчествува някой още, Тогаз баща
му и майка му които са го родили Ще му рекат: Няма да живееш;
Защото говориш лъжи в името Господне. И баща му и майка му
които са го родили Ще го прободат когато пророчествува. 4. И в онзи
ден Пророците ще се посрамят, Всеки от видението си когато
пророчествува; И няма да обличат дреха козинява за да измамят. 5. И
ще рече: Аз не съм пророк: человек съм земеделец; Защото человек
ме хвана за пастир от младостта ми. 6. И ако му рече някой: Какви са
тези рани всред ръцете ти? Ще отговори: Тези са С които се раних в
дома на приятелите си. 7. Мечу, събуди се против Пастиря ми, И
против мъжа, моя съдружник, Говори Господ Саваот: Порази Пастиря,
и овците ще се разпръснат; И ще завърна ръката си върх малките. 8. И
във всичката тази земя, говори Господ, Две части ще се изтребят в нея
и изчезнат, И третата ще остане в нея. 9. И ще прекарам третата част
през огън; И ще ги очистя както се чисти среброто; И ще ги опитам
както се опитва златото: Те ще призоват името ми, И аз ще ги
послушам: Ще река: Тези ми са люде; И те ще рекат: Господ е Бог
наш.

ГЛАВА 14.

1. Ето ден Господен иде, И обирът ти всред тебе ще се раздели. 2. И ще
събера всичките народи Против Ерусалим на бой; И ще се превземе
градът, И къщите ще се оберат, И жените ще се насилват; И
половината от града ще излезе в плен, И остатъкът на людете не ще
да се изтреби от града. 3. И Господ ще излезе И ще ратува против
онези народи, Както когато ратува в деня на боя. 4. И нозете му ще
застанат в онзи ден На Елеонската гора, която е среща Ерусалим към
изток: И Елеонската гора ще се разцепи Ппрез средата си към изток и
към запад, И ще стане дол твърде голям; И половината от гората ще

се оттегли към север, И половината й към юг. 5. И ще побегнете в дола на горите; Защото долът на горите ще стига до Асал: И ще побегнете както побегнахте от труса В дните на Озия Юдиния цар. И Господ Бог мой ще дойде; И с тебе ще са всичките светии. 6. И в онзи ден Виделината не ще бъде светла, нито помрачена; 7. Но ще бъде един ден Който е познат Господу, Ни ден, ни нощ; И надвечер ще има виделина. 8. И в онзи ден Води живи ще излязат из Ерусалим, Половината им към източното море, И половината им към западното море: Лете и зиме ще е така. 9. И Господ ще бъде цар върху всичката земя: В онзи ден ще бъде Господ един, и името му едно. 10. Всичкото место ще се преобърне в поле, От Газа до Римон към юг на Ерусалим; И той ще се въздигне и насели на местото си От портата Вениаминова до местото на първата порта, До портата на ъглите, и от стълпа на Ананеила До жлебовете царски. 11. И ще се населят в него, И не ще има вече проклетия; И Ерусалим ще се обитава в утвърждение 12. И това ще е язвата С която Господ ще уязви всичките народи Които воюваха против Ерусалим: Плътта им ще тлее като стоят на нозете си, И очите им ще се разтопят в дупките си: И езикът им ще се разтопи в устата им. 13. И в онзи ден Ссмущение голямо ще има между тях от Господа; И ще хващат всеки ръката на ближния си, И ръката му ще се повдига против ръката на ближния му. 14. И Юда ще ратува в Ерусалим; И богатството на всичките народи около ще се събере,- Злато, и сребро, и дрехи, - голямо множество. 15. И язвата на коня, на мъската, На камилата, и на осела, и на всичките скотове Които ще бъдат в онези станове— Такваз ще е като тази язва. 16. И всеки, който остане От всичките народи Които са дошли против Ерусалим Ще възлиза всяка година За да се кланя на Царя, Господа на Силите, И да празднува праздника на сените. 17. И които от домородията на земята Не възлязат в Ерусалим, За да се поклонят на

Царя, Господа на Силите, На тях не ще има дъжд. 18. И ако не възлезе домородието Египетско, и не дойде, Върху които няма дъжд, на тях ще е язвата С която Господ ще уязви народите Които не възлязат За да празднуват праздника на сените. 19. Това ще е наказанието на Египет, И наказанието на всичките народи Които не възлязат Да празднуват праздника на сените. 20. В онзи ден ще има върху звънците на конете, СВЕТИНЯ ГОСПОДУ; И котлите в дома Господен Ще бъдат като легените пред олтаря, 21. И всеки котел в Ерусалим и в Юда Ще бъде освещеное Господу на Силите; И всичките които жъртвуват Ще дойдат та ще вземат от тях и сварят в тях; И в онзи ден не ще има вече Хананец В дома на Господа Саваота.

МАЛАХИЯ

ГЛАВА 1.

1. Товарът на словото Господне чрез ръката на Малахия към Израиля.
2. Аз ви възлюбих, говори Господ: А вий рекохте: В какво ни възлюби?
Не бе ли Исав брат Яковов? говори Господ; Но възлюбих Якова, 3. А
Исава възненавидях, И направих горите му опустение, И наследието
му селения на пустиня. 4. И ако рече Едом: Ние станахме бедни, Но
ще съгрдим изново опустелите места, Така говори Господ Саваот: Те
ще съградят, но аз ще разоря: И ще се нарекат Предел на Беззаконие,
И Люде, против които Господ възнегодува винаги. 5. И очите ви ще
видят и вие ще речете: Да се възвеличи Господ по-натам от
Израелевия предел. 6. Син почита баща си И раб господаря си; И ако
съм аз баща де е честта ми? И ако съм аз господар де е страхът ми?
Говори Господ Саваот вам, Свещеници, които презирате името ми, И
говорите: В какво презряхме името ти? 7. Принесохте осквернен хляб
на олтаря ми: И рекохте: В какво те осквернихме? В това, че казвате:
Трапезата Господня е достопрезрителна. 8. И ако принесете животно
сляпо в жъртва, не е ли лошо? И ако принесете хромо или болно, не е
ли лошо? Принеси го сега на началника си: Ще бъде ли
благоразположен към тебе, Или ще приеме ли лицето ти? Говори

Господ Саваот. 9. И сега помолете се Богу за да ни помилва. Заради
вас стана това. Ще приеме ли лицата ви? Говори Господ Саваот? 10.
Кой между вас би затворил вратата? Нито палите огън на олтаря ми
туне. Нямам благодарение във вас, Говори Господ Саваот, И няма да
приема приношение от ръката ви. 11. Защото от изток на слънцето до
запад нему Името ми ще бъде велико между народите; И на всяко
място ще се приноси темян на името ми, И чисто приношение;
Защото името ми ще бъде велико между народите, Говори Господ
Саваот. 12. Но вие го осквернихте, и рекохте: Трапезата Господня е
осквернена, И полагаемото на нея, ястието и, достопрезрително. 13.
Вие рекохте още: Ето какво досаждение! И я презряхте, говори Господ
Саваот; И докарахте грабнатото, и хромото, и болното, Ей такова
приношение докарахте: Да ли би го приел от ръцете ви? говори
Господ. 14. За то проклет прелъстителят Който има в стадото си
мъжко, И прави обричане и жъртвува Господу нещо разтлено; Защото
аз съм велик Цар, Говори Господ Саваот, И името ми е страшно в
народите.

ГЛАВА 2.

1. И сега тази заповед се дава вам, свещеници. 2. Ако не послушате, и
ако не турите това на сърдце За да дадете слава на името ми, Говори
Господ Саваот, Тогаз ще проводя проклетията върх вас И ще прокълна
благословенията ви; Ей, и проклех ги, Защото не туряте това на
сърдце. 3. Ето, аз ще отхвърля семето ви, И ще разпръсна лайно по
лицата ви, Лайното на тържествата ви; И ще ви вдигне със себе си; 4.
И ще познаете че аз проводих тази заповед вам, За да е заветът ми с
Левия, Говори Господ Саваот. 5. Заветът ми на живот и на мир бе с
него; И дадох ги нему заради страха С който ми се боеше и се
страхуваше от името ми. 6. Законът на истината бе в устата му, И

беззаконие не се намери в устните му; Ходеше с мене в мир и правота, И мнозина върна от беззаконие. 7. Понеже устните на свещеника трябва да пазят знание; И от устата му да поискат закон; Защото той е посланник на Господа Саваота. 8. Но вие се уклонихте от пътя; Направихте мнозина да се спъват в закона; Растляхте завета Левиин, Говори Господ Саваот. 9. За то и аз ви направих презрени И унищожени пред всичките люде, Защото не упазихте пътищата ми, Но сте лицеприемници в закона. 10. Не е ли един Отецът на всички нас? Не създаде ли нас един Бог? Защо се обхождаме лъстиво всеки против брата си Та оскверняваме завета на нашите отци? 11. Защото Юда се поведе лъстиво, И стори се гнусота в Израил и в Ерусалим; Защото Юда оскверни светото Господне което възлюби, И ожени се за дъщеря на чужд бог? 12. Господ ще изтреби из Якововите селения человека който прави това, Пазача, и който отвещава, И приносещия приношение Господу на Силите. 13. Направихте още и това: Покривахте олтаря Господен със сълзи, С плач, и с въздихания; За то не поглежда вече приношението, И не приема го с благоволение от ръката ви. 14. И говорите: Защо? Защото Господ стана свидетел Между тебе и жената на младостта ти Към която се поведе ти лъстиво, Като ти е тя съпружница и жена на съюза ти. 15. И не напарви ли така един? Но той имаше превъзходство на духа. И защо единият? За да поиска божествено семе. За то внимавайте в духа си И да се не докарва никой невярно към жената на младостта си. 16. Защото Господ Бог Изарилев говори че мрази напускане; Но покриват насилието с дрехите си, Говори Господ Саваот. За то внимавайте в духа си, И не се обхождайте лъстиво. 17. Натегнахте Господу с думите си; И говорите: С какво му натегнахме? Защото говорите: Всеки който прави лошо Благоугоден е пред Господа, и той им благоволява; Или: Де е Бог на съдбата?

ГЛАВА 3.

1. Ето аз проваждам вестителя си, И ще устрои пътя пред мене; И
Господ когото вие търсите Внезапно ще дойде в храма си, Ей, Ангелът
на завета, когото вий желаете; Ето, иде, говори Господ Саваот. 2. Но
кой може да стърпи деня на пришествието му? И кой може да устои
при присътствието му? Защото той е като огън на топител, И като
мило на валявичари. 3. И ще седне като който топи и чисти сребро; И
ще очисти Левиините синове, И ще ги претопи като златото и
среброто; И ще приносят Господу приношение с правда. 4. Тогаз
приношението на Юда и на Ерусалим Ще бъде угодно Господу, Както
в древните дни, Както в предишните години. 5. И ще се приближа при
вас за съдба; И ще съм свидетел бърз против обаятелите, И против
прелюбодейците, и против кълнещите се лъжливо, И против онези
които насилват наемниците в мъздата, вдовицата, и сирачето, И
против онези които онеправдават чужденец И не се боят от мене,
Говори Господ Саваот. 6. Защото аз съм Господ, не се изменявам; За
то вие, синове Яковови, не погинахте. 7. От дните на отците си
Отделихте се от повеленията ми, и не ги упазихте. Обърнете се към
мене, и ще се обърна към вас, Говори Господ Саваот. Но рекохте: В
какво да се обърнем? 8. Ще краде ли человек Бога? Вие обаче ме
крадохте. И говорите: В какво те крадохме? В десятъците и в
приношенията. 9. Вие сте проклети с клетва; Защото вие ме крадохте,
ей, всичкий народ. 10. Донесете всичките десятъци във влагалището,
За да бъдат храна в дома ми; И опитайте ме сега в това, Говори Господ
Саваот, Ако не ви отворя хлябите небесни Та излея благословение
върху вас Щото да не стига место за него. 11. И ще запретя за вас на
поглъщателя; И няма да поврежда плодовете на земята ви, Нито
лозата ви ще хвърли преди време плода си на полето, Говори Господ
Саваот. 12. И ще ви ублажават всичките народи; Защото ще бъдете в

желателна земя, Говори Господ Саваот. 13. Думите ви бидоха жестоки против мене, говори Господ; И рекохте: Що говорихме против тебе? 14. Вие рекохте: Суетно е да служи някой Богу; И: Каква полза че упазихме стражата му, И че ходихме пред Господа на Силите със сетувание? 15. И сега ние ублажаваме гордите; Ей, онез които правят беззаконие успяват; Ей, онез които изкушават Бога, и те се избавят. 16. Тогаз боещите се от Господа говореха един на друг, И Господ внимаваше и слушаше; И писа се книга на възпоминание пред него За онези които се боеха от Господа И които мислеха за името му 17. И ще бъдат мои, говори Господ Саваот, В онзи ден когато аз приготвя скъпоценните си И ще бъда благоутробен за тях, Както е благоутробен человек За сина си който му работи 18. Тогаз ще се обърнете И разсъдите между праведен и нечестив, Между който служи Богу И който му не служи.

ГЛАВА 4.

1. Защото, ето, иде ден който ще гори като пещ; И всичките горделиви, и всички които правят нечестие, ще бъдат като плява; И идещий ден ще ги изгори, Говори Господ Саваот, Та няма да им остави ни корен ни ветва. 2. А вам които се боите от името ми Ще изгрее Слънцето на Правдата, С изцеление в крилата си; И ще излезете и се разиграете като телци из обора. 3. И ще стъпчете нечестивите; Защото те ще бъдат пепел под плесните на нозете ви, В който ден аз направя това, Говори Господ на Силите. 4. Помнете на Мойсея раба ми закона Който заповядах нему в Хорив за всичкия Израил, Повеленията и съдбите. 5. Ето, аз ще ви проводя Илия пророка Преди да дойде денят Господен, великият и страшният; 6. И той ще обърне сърдцето на бащите към чадата, И сърдцето на чадата към бащите им, Да не дойда и поразя земята с проклетия.

Нов Завет

НА ГОСПОДА НАШЕГО

ИИСУСА ХРИСТА

Вярно и точно преведена от първообразното

ЦАРИГРАД

Книгопечатница на Х. Матеосян

1912

ЕВАНГЕЛИЕ ОТ МАТЕЯ

ГЛАВА 1.

1. Родословието на Исуса Христа, Сина Давидова, сина Авраамова. 2.
Авраам роди Исаака; а Исаак роди Якова; а Яков роди Юда и братята

му; 3. а Юда роди Фареса и Зара от Тамар; а Фарес роди Есрома; а Есром роди Арама; 4. а Арам роди Аминадава; а Аминадав роди Наасона; а Наасон роди Салмона; 5. а Салмон роди Вооза от Рахав; а Вооз роди Овида от Рут; а Овид роди Иесея; 6. а Иесей роди цар Давида; а цар Давид роди Соломона от Уриевата *жена*; 7. а Соломон роди Ровоама; а Ровоам роди Авия, а Авия роди Аса; 8. а Аса роди Иосафата; а Иосафат роди Иорама; а Иорам роди Озия; 9. а Озия роди Иоатама; а Иоатам роди Ахаза; а Ахаз роди Езекия; 10. а Езекия роди Манасия, а Манасия роди Амона; а Амон роди Иосия; 11. а Иосия роди Иехония, и братята му около преселението Вавилонско. 12. А след преселението Вавилонско, Иехония роди Салатиила, а Салатиил роди Зоровавела; 13. а Зоровавел роди Авиуда; а Авиуд роди Елиакима; а Елиаким роди Азора; 14. а Азор роди Садока; а Садок роди Ахима; а Ахим роди Елиуда; 15. а Елиуд роди Елеазара; а Елеазар роди Мотана; а Мотан роди Якова; 16. а Яков роди Иосифа мъжа на Мария, от която се роди Исус, който се нарича Христос. 17. И така всичките родове от Авраама до Давида четиринадесет рода са; и от Давида до преселението Вавилонско, родове четиринадесет; и от преселението Вавилонско до Христа, родове четиринадесет. 18. А рождението на Исуса Христа така бе; като бе сгодена майка му Мария за Иосифа, доде още не бяха се съединили, намери се непразна от Духа Святаго. 19. А Иосиф мъж й, понеже бе праведен и не искаше да я опозори, науми си тайно да я напусне. 20. Но това когато помисли той, ето, ангел Господен яви му се на сън и казваше: Иосифе сине Давидов, не бой се да вземеш жена си Мария; защото зачнатото в нея от Духа Светаго е. 21. А ще роди син, и ще му наречеш името Исус; защото той ще спаси своите люде от греховете им. 22. И всичко това биде, за да се сбъдне реченото от Господа чрез пророка, който казва: 23. Ето дева ще зачене и ще роди син, и ще му нарекат името Емануил, което

се тълкува, Бог с нас. 24. И като стана Иосиф от сън, стори както му повели ангел Господен, и взе жена си; 25. И не я познаваше докато тя роди сина си първороден, и *той* му нарече името Исус.

ГЛАВА 2.

1. А когато се роди Исус във Витлеем Юдейски в дните на цар Ирода, ето мъдреци от изток пристигнаха в Иерусалим, и казваха: 2. Де е що се е родил цар Юдейски? Защото звездата му видяхме на изток, и дойдохме да му се поклоним. 3. *Това* като чу цар Ирод, смути се, и всичкий Иерусалим с него. 4. И събра всичките първосвещеници и книжници от народа, та разпитваше от тях де имаше да се роди Христос? 5. И те му казаха: Във Витлеем Юдейски; защото така е писано чрез пророка: 6. И ти Витлееме, земя Юдина, никак не си най-малък между воеводствата Юдови; защото от тебе ще излезе Вожд, който ще бъде пастир на народът ми Израиля. 7. Тогаз Ирод повика тайно мъдреците, та изпита от тях наздраво времето на появената звезда. 8. И като ги изпрати във Витлеем, рече *им*: Идете, изпитайте наздраво за детето; и като го намерите, известете ми, да дойда и аз да му се поклоня. 9. А те като чуха *това* от царя, тръгнаха; и, ето, звездата, която бяха видяли на изток, идеше пред тях, доде дойде та се спря, над *мястото* дето беше детето. 10. И като видяха звездата зарадваха се с радост твърде голяма. 11. И като влязоха в къщата, намериха детето с майка му Мария, и паднаха та му се поклониха, и като отвориха съкровищата си, принесоха му дарове, - злато, и ливан и смирна. 12. И понеже им се откри от Бога на сън да се не върнат при Ирода, отидоха *си* през друг път в своята страна. 13. А след отиването им, ето, ангел Господен явява се насън Иосифу и казва: Стани та земи детето и майка му, и бягай в Египет, и бъди там до когато ти река, защото Ирод има да потърси детето да го погуби. 14. И той стана, взе

детето и майка му през нощ, и отиде в Египет; 15. И бе там до смъртта Иродова, да се сбъдне казаното от Господа чрез пророка, който казва: Из Египет извиках сина си. 16. Тогава Ирод като видя, че му се подсмяха мъдреците, твърде много се разяри, и проводи та погуби всичките младенци във Витлеем и по всичките негови предели, от две години и по-долу, според времето, което бе добре изпитал от мъдреците. 17. Тогава се изпълни реченото от пророка Иеремия, който казва: 18. Глас се чу в Рама, плач и писък и ридание голямо; Рахил оплакваше чадата си, и не рачеше да се утеши, защото ги нямаше *вече.* 19. А като умря Ирод, ето ангел Господен явява се на сън Иосифу в Египет 20. и казва: Стани, вземи детето и майка му, та иди в земята Израилева, защото измряха тези, които търсеха душата на детето. 21. И той стана, взе детето и майка му, и дойде в земята Израилева. 22. Но като чу че Архелай царува над Юдея наместо баща си Ирода, убоя се да отиде там; и, понеже му бе откровено насън, отиде в Галилейските страни, 23. та се засели в един град нарицаем Назарет: за да се сбъдне реченото чрез пророците, че Назарей ще да се нарече.

ГЛАВА 3.

1. В ония дни дойде Йоан Кръстител, и проповядваше в пустинята Юдейска, 2. и казваше: Покайте се; понеже наближи царството небесно. 3. Защото той е, речения от пророк Исаия, който казва: Глас на едного, който вика в пустинята: Пригответе пътят Господен, прави правете неговите пътеки. 4. А сам Иоан имаше облеклото си от камилски косми, и около чреслата си кожен пояс; а яденето му бе акриди и див мед. 5. Тогаз се извървя при него Иерусалим и всичка Юдея, и всичката околност на Иордан, 6. и кръщаваха се в Иордан от него, като изповядваха греховете си. 7. И като видя *Иоан* че идеха на

неговото кръщаване мнозина от Фарисеите и Садукеите, рече им: Рожби ехидни! Кой ви обади да бягате от бъдещият гняв? 8. Сторете прочее плодове достойни на покаяние; 9. и не мислете да думате в себе си: Отца имаме Авраама; защото казвам ви, че Бог може от тези камене да въздигне чада Аврааму. 10. А и секирата вече лижи при кореня на дърветата; и тъй всяко дърво което не прави добър плод, отсича се и в огън се хвърля. 11. Аз ви кръщавам с вода в покаяние, а този който иде след мене, по-крепък е от мене, комуто не съм достоен обущата да понеса, той ще ви кръсти с Дух Свят и с огън; 12. който *държи* лопатата в ръка, и ще отреби гумното си, та ще събере пшеницата си в житницата, а плявата ще я изгори в огън неугасим. 13. Тогаз идва Исус от Галилея на Иордан до Иоана да се кръсти от него. 14. А Иоан го възпираше, и казваше: Аз имам потреба да се кръстя от тебе, и ти ли идеш при мене? 15. А Исус отговори и рече му: Остави сега, защото така подобава нам да изпълним всяка правда. И *Иоан* тогава го остави. 16. И щом се кръсти Исус възлезе тутакси от водата, и, ето, отвориха се нему небесата, и видя Духа Божия че слизаше като гълъб и се спущаше на него; 17. И ето глас от небеса, който казваше: Този е Синът мой възлюбленият, в когото благоволих.

ГЛАВА 4.

1. Тогаз въведен бе Исус от Духа в пустинята, да бъде изкушен от дявола. 2. И като пости четиридесет дни и четиридесет нощи, напокон огладня. 3. И дойде при него изкусителят и рече: Ако си Син Божий, речи тези камъни да станат хлябове. 4. А той отговори и рече: Писано е: Не само с хляб ще живее человек, но с всяко слово което изхожда из Божиите уста. 5. Тогава го завежда дяволът в светия град и поставя го на крилото на храма, 6. и казва му: Ако си Син Божий, хвърли се долу; защото е писано: На ангелите си ще заповядя за тебе, и на ръце

ще те подигат, да не би да препънеш в камък ногата си. 7. Рече му Исус: Пак е писано: Да не изкусиш Господа Бога твоего. 8. Пак го завежда дяволът на една планина много висока и показва му всичките царства световни, и славата им; 9. И казва му: Всичко това ще ти дам, ако паднеш да ми се поклониш. 10. Тогаз Исус му казва: Махни се, Сатано; защото е писано: Господу Богу твоему да се поклониш, и само нему да послужиш. 11. Тогава го остави дяволът; и, ето, ангели пристъпиха и служеха му. 12. А когато чу Исус че Иоан бе предаден, отиде в Галилея. 13. И като остави Назарет, дойде и засели се в Капернаум крайморски, в пределите Завулонови и Нефталимови; 14. да се сбъдне реченото чрез пророка Исаия, който казва: 15. Земята Завулонова и земята Нефеалимова на пътя край морето, отвъд Иордан, Галилея езическа; 16.народ който седеше в тъмнина видя виделина голяма, и на седящите в страна и сянка смъртна виделина им възсия. 17. От тогава започна Исус да проповядва и да казва: Покайте се; защото наближи царството небесно. 18. И като вървеше Исус покрай морето Галилейско, видя двамина братя, Симона нарицаемия Петър, и брата му Андрея, че хвърляха мрежа в морето, защото бяха риболовци. 19. И казва им: Елате след мене, и ще ви направя ловци на человеци. 20. И те тутакси оставиха мрежите и отидоха след него. 21. И като позамина от там, видя други двамина братя, Якова Зеведеева и брат му Иоана с отца им Зеведея в една ладия че кърпеха мрежите си, и повика ги. 22. А те тоз час оставиха ладията и отца си, и отидоха след него. 23. И обхождаше Исус всичката Галилея, та поучаваше в съборищата им, и проповядваше благовестието на царството, и изцеляваше всека болест и всека немощ между народа. 24. И разчу се слух за него по всичка Сирия, и довеждаха при него всичките болни, които имаха различни болести и мъки, и беснуеми, и лунатици, и разслабени; и ги изцели. 25. И

вървеше след него народ много из Галилея и Декапол, из Иерусалим
и Юдея, и из отвъд Иордан.

ГЛАВА 5.

1. А като видя многото народ, възлезе на гората, и щом седна
пристъпиха до него учениците му: 2. И отвори устата си та ги
поучаваше и говореше: 3. Блажени нищите духом; защото е тяхно
царството небесно. 4. Блажени нажалените, защото те ще се утешат. 5.
Блажени кротките; защото те ще наследят земята. 6. Блажени които
гладуват и жадуват за правдата; защото те ще се наситят. 7. Блажени
милостивите; защото те помилвани ще бъдат. 8. Блажени
чистосърдечните; защото те ще видят Бога. 9. Блажени миротворците;
защото те синове Божии ще се нарекат. 10. Блажени гонените заради
правдата; защото е тяхно царството небесно. 11. Блажени сте когато
ви похулят и ви изгонят, и връх вас рекат на лъжа всяка зла реч
заради мене. 12. Радвайте се и веселете се, защото е голяма на
небесата вашата заплата: понеже така изгониха пророците, които
бяха преди вас. 13. Вие сте солта на земята: а ако солта избезсолее, с
какво ще се осоли? За нищо вече не струва, освен да се изхвърли вън,
и да се тъпче от человеците. 14. Вие сте виделината на светът; град
поставен на гора не може да се укрие. 15. Нито запалят свещ и я турят
под шиник, но на светилника, и свети на всички които са в къщи. 16.
Така да просветне вашата виделина пред человеците, за да видят
добрите ваши дела, и да прославят Отца вашего, който е на небеса. 17.
Да не мислите че аз дойдох да разруша закона или пророците; не
дойдох да разруша, но да изпълня. 18. Защото, истина ви казвам
докле да премине небето и земята, една реска, или една точка от
закона няма да премине, дори се всичко не сбъдне. 19. И тъй, който
наруши една от най малките тези заповеди, и научи така человеците,

най-малък ще се нарече в царството небесно; а който стори и научи,
той ще велик да се нарече в царството небесно. 20. Защото, казвам ви,
че ако вашата правда не надмине *правдата* на книжниците и
Фарисеите, няма да влезете в царството небесно. 21. Чули сте че е
речено на старовременните: Не убивай, и който убие, ще бъде
повинен на съд. 22. А пък аз ви казвам, че всякой, който се гневи на
брата си без причина, ще бъде повинен на съд; и който рече на брата
си, Рака, повинен ще е за пред събора; а който *му* рече, Безумне, ще
бъде повинен за пъкълът огнений. 23. И тъй, ако принесеш дара си на
олтара, и там се усетиш, че брат ти има нещо на тебе; 24. остави дарът
си там пред олтаря, и иди, първом се примири с брата си, и тогаз ела
та принес дарът си. 25. Спогодявай се с противника си скоро, доде си
на пътя с него, да не би противникът *ти* да те предаде съднику, а
съдникът те предаде на слугата, и те хвърлят в тъмница. 26. Истина ти
казвам: Няма да излезеш от там, докле не отдадеш най-последния
кодрант. 27. Чули сте че е речено на старовременните: Не
прелюбодействувай. 28. Но аз ви казвам, че всеки който гледа жена за
да я пожелае, той е прелюбодействувал вече с нея в сърцето си. 29. Ако
ли дясното твое око те съблазнява, извади го, и хвърли го от себе си;
защото по-добре ти е да погине един от твоите удове, а не всичкото
твое тяло да бъде хвърлено в пъкъла. 30. И ако дясната твоя ръка тя
съблазнява, отсечи я и хвърли *я* от себе си; защото по-добре ти е да
погине един от твоите удове, и да не бъде всичкото твое тяло
хвърлено в пъкъла. 31. Речено е още: Който си напусне жената, да й
даде разводно писмо. 32. А пак аз ви казвам, че който напусне жената
си, освен по причина на прелюбодеяние, прави я да
прелюбодействува, и който се ожени за напусната прелюбодействува.
33. Пак сте чули че е речено на старовременните: Не си престъпвай
клетвата, но да изпълниш клетвите си пред Господа. 34. Но аз ви

казвам: Никак да се не кълнете; нито с небето, защото е престол Божий; 35. нито със земята, защото е подножие на нозете му; нито с Иерусалим, защото е град на Царя великаго; 36. Нито с главата си недей се кълна, защото не можеш ни един косъм да направиш бял или черен. 37. Но да бъде речта ви, Ей, ей; не, не; а от това повечето от лукаваго е. 38. Чули сте че е речено: Око за око, и зъб за зъб. 39. А пак аз ви казвам; Да се не противите злому; но който те плесне по дясната страна, обърни му и другата. 40. И на тогози който би поискал да се съди с тебе и да ти вземе ризата, остави му и връхната *си* дреха. 41. И който те понуди да идеш с него една миля, иди с него две. 42. Който проси от тебе, дай му; и който иска да заеме от тебе, недей се отвръща от него. 43. Чули сте, че е речено: Да любиш ближния си, и да ненавиждаш врагът си. 44. Но аз ви казвам: Любете враговете си, благославяйте тия, които ви кълнат, правете добро на тези, които ви ненавиждат, и молете се за тия, които ви правят пакост и ви гонят: 45. за да бъдете синове на Отца вашего, който е на небеса: защото той повелява на слънцето си да изгрява на злите и на добрите, и дава дъжд на праведните и неправедните. 46. Защото ако любите любящите вас, коя заплата имате? Не правят ли това и митарите? 47. И ако поздравявате само братята си, що повече правите? Не правят ли така и митарите? 48. И тъй бъдете съвършени и вие, както е съвършен Отец ваш, който е на небеса.

ГЛАВА 6.

1. Внимавайте да не правите своите милостини пред человеците за да ви виждат; инак нямате заплата при Отца вашего който е на небеса. 2. И тъй, кога правиш милостиня, не треби пред себе си, както правят лицемерите по съборищата и по улиците, за да се прославят от человеците; истина ви казвам, приемат *вече* заплатата си. 3. А ти кога

правиш милостиня, да не узнае лявата ти ръка, що прави десницата ти; 4. за да бъде твоята милостиня в тайно; и Отец твой, който види в тайно, ще ти въздаде на яве. 5. И кога се молиш, не бивай както лицемерите; защото те обичат да си правят молбата стоящи по съборищата и по ъглите на улиците за да се явят на человеците; истина ви казвам, че приемат заплатата си. 6. А ти кога се молиш, влез в скришната си стаичка, и като си затвориш вратата, помоли се Отцу твоему, който е в тайно, и Отец ти, който види в тайно, ще ти въздаде на яве. 7. А кога се молите, не говорете излишни думи, както езичниците, защото мислят, че в многословието си ще бъдат послушани. 8. И тъй, не се уподобявайте на тях; защото Отец ви знае от що имате нужда, преди вие да му попросите. 9. А вий така се молете: Отче наш, който си на небеса, да се свети името твое; 10. да дойде царството твое; да бъде волята твоя, както на небето, *така* и на земята; 11. хляба наш насъщний дай нам днес; 12. и прости ни дълговете наши, както и ние прощаваме на нашите длъжници; 13. и не въведи нас в изкушение, но избави нас от лукаваго; защото е твое царството и силата и славата во веки. Амин.

14. Защото ако простите вий на человеците съгрешенията им, ще прости и вам Отец ваш небесний; 15. ако ли вие не простите на человеците съгрешенията им, то и Отец ваш няма да *ви* прости съгрешенията ваши. 16. А кога постите, не бивайте, както лицемерите, намръщени; защото помрачават лицата си за да се явят на человеците че постят; истина ви казвам, че те вече си приемат заплатата. 17. А ти, кога постиш, помажи главата си, и лицето си умий; 18. Да се не покажеш пред человеците че постиш, но Отцу твоему който е в тайно; и Отец твой, който види в тайно, ще ти въздаде на яве. 19. Недейте си събира съкровища на земята, дето молец и ръжда *ги* разваля, и дето крадци подкопават и крадат; 20. Но събирайте си

съкровища на небето, дето ни молец, нито ръжда *ги* разваля, и дето крадци не подкопават нито крадат; 21. защото, където е съкровището ви, там ще бъде и сърцето ви. 22. Светило на тялото е окото; и тъй, ако е окото ти чисто, всичкото ти тяло светло ще бъде. 23. ако ли бъде окото ти лукаво, всичкото ти тяло тъмно ще бъде. И тъй, виделината, която е в тебе, ако е тъмнина, то тъмнината колко *ще е*? 24. Никой не може на двамина господари да работи; защото или едного ще възненавиди, а другиго ще възлюби; или едному ще бъде привързен, а другиго ще презира. Не можете да работите Богу и Мамону. 25. Заради това казвам ви: Не имайте грижа за живота си, какво ще ядете или какво ще пиете; нито за тялото ваше, какво ще облечете. Не е ли животът по драгоценен от храната, и тялото от облеклото? 26. Погледнете на птиците небесни, че не сеят, ни жънат, нито в житници събират, и Отец ваш небесни ги храни. Вие не сте ли много по-горни от тях? 27. И кой от вас като се грижи, може да приложи един лакът на ръстът си? 28. И за облекло защо се грижите? Разсмотрете криновете в полето как растат; не се трудят, нито предат, 29. но казвам ви, че нито Соломон във всичката своя слава не бе облечен както един от тях. 30. И ако Бог така облича тревата на полето, която я днес има, и утре я в пещ хвърлят, не ще ли много повече вас *да облече*, маловери? 31. И тъй недейте се грижи, и не думайте, какво ще ядем, или какво ще пием, или какво ще облечем? 32. (защото всичко това езичниците го търсят;) понеже Отец ваш небесни знае че имате нужда от всичко това. 33. Но търсете първом царството Божие и правдата негова; и всичко това ще ви се приложи. 34. За това недейте се грижи за утре; защото утрешният ден ще се погрижи за себе си. Доста е на деня неговото му зло.

ГЛАВА 7.

1. Не съдете, да не бъдете съдени; 2. Защото с каквато съдба съдите, с
такваз ще ви съдят, и с каквато мярка мерите, ще ви се възмери. 3. И
защо виждаш съчицата в окото на брата си, а гредата която е в твоето
око не усещаш? 4. Или как ще речеш на брата си: Остави да извадя
съчицата из окото ти, а ето гредата в твоето око? 5. Лицемере, извади
първом гредата из своето око, и тогава щеш чисто видя да извадиш
съчицата из братовото си око. 6. Не давайте осветено *нещо* на псетата;
нито хвърляйте бисерите си пред свинете, да не би да ги стъпчат с
краката си, и се обърнат та ви разкъснат. 7. Просете и ще ви се даде;
търсете и ще намерите; хлопайте и ще ви се отвори. 8. Защото всякой
който проси приема, и който търси намира, и който хлопа, ще му се
отвори. 9. Има ли от вас такъв някой человек, който, ако му поиска
син му хляб, той да му даде камък? 10. Или, ако поиска риба, да ли ще
му да змия? 11. И тъй ако вие, които сте лукави, знаете да давате
добри давания на чадата си, колко повече Отец ви който е на небеса,
ще даде добрини на тия, които искат от него? 12.. И тъй, във всяко
нещо, както искате да правят человеците на вас, така и вие правете на
тях, защото това е законът и пророците. 13. Влезте през тесните врата;
защото пространни са вратата и широк е пътят, който води в
погибелта, и мнозина са които през тях минават. 14. Понеже тесни са
вратата и стеснен е пътят който води в живот, и малцина са които ги
намерват. 15. Пазете се от лъжовните пророци, които идат при вас с
овчи дрехи, а отвътре са вълци грабители. 16. От плодовете им ще ги
познаете; бере ли се от трънки грозде, или от репеи смокини? 17. Така
всяко добро дърво прави добри плодове; а лошото дърво прави лоши
плодове. 18. Не може добро дърво да прави лоши плодове, нито лошо
дърво да прави добри плодове. 19. Всяко дърво което не прави добър
плод отсича се и в огън се хвърля. 20. И тъй от плодовете им ще ги

познаете. 21. Не всеки който ми казва: Господи, Господи, ще да влезе в царство небесно, но който прави волята на Отца моего, който е на небеса. 22. В онзи ден мнозина ще ми рекат: Господи, Господи! не в твоето ли име пророкувахме, и не в твоето ли име бесове изгонихме, и не в твоето ли име много чудеса сторихме? 23. И тогаз ще им обявя: Аз никога не съм ви знаял; махнете се от мене вие, които работите беззаконие. 24. И тъй всеки, който слуша тези мои думи, и ги прави ще го уподобя на человек разумен, който е съзидал къщата си на камък; 25. и вале дъждът, и приидоха реките, и повеяха ветровете, и нападнаха на тази къща, и не падна; защото бе основана на камък. 26. И всеки който слуша тези мои думи, и не ги прави ще се уподоби на человек безумен, който съзида къщата си на пясък; 27. и вале дъждът, и приидоха реките, и повеяха ветровете, и нападнаха на тази къща, и тя падна, и голямо бе нейното падане. 28. И когато свърши Исус тия думи, чудеше се народът на поучението му: 29. защото ги учеше, като един който има власт, и не както книжниците.

ГЛАВА 8.

1. А когато слезе от гората, последваха го народ много. 2. И, ето, един прокажен дойде, кланяше му се и говореше: Господи, ако искаш, можеш да ме очистиш. 3. Тогаз Исус простре ръката си, допре се до него и каза: Искам, бъди очистен; и тоз час очисти му се проказата. 4. И казва му Исус: Гледай да не кажеш никому; но иди, покажи себе си свещенику, и принес дара, който е Мойсей повелел за свидетелство тям. 5. А когато влезе Исус в Капернаум, пристъпи при него някой си стотник, та му се молеше, 6. а казваше: Господи, момчето ми лежи у дома разслабено, и мъчи се зле. 7. Казва му Исус: Аз ще дойда и го изцеля. 8. Отговори стотникът и рече *му*: Господи! не съм достоен да влезеш под стрехата ми; но речи само реч, и ще оздравее момчето ми.

9. Защото и аз съм человек под власт, и имам подчинени на себе си войни; и казвам на тогози: Иди, и отхожда; и на другиго: Дойди, и дохожда; и на слугата си: Стори това, и струва *го.* 10. И като чу Исус, почуди се, и рече на ония които идеха след него: Истина ви казвам: Нито в Израиля съм намерил толкоз вяра. 11. И пак ви казвам, че мнозина от изток и запад ще дойдат, и ще насядат с Авраама, и Исаака и Якова в царство небесно; 12. а синовете на царството ще бъдат изпъдени в най-външната тъмнина; там ще бъде плач и скърцане със зъби. 13. И рече Исус на стотника: Иди, и както си повярвал, нека ти бъде. И оздравя момчето му в същия час. 14. И когато дойде Исус в Петровата къща, видя че тъща му лежеше болна от огница. 15. И похвана я за ръката, и огницата я остави; и стана, та им служеше. 16. И когато се свечери, доведоха му мнозина беснуеми, и изпъди духовете с една реч, и колкото болни имаше изцели ги: 17. да се сбъдне реченото чрез пророка Исая, който казва: Той взе *на себе си* нашите немощи, и болестите *наши* понесе. 18. И като видя Исус много народ около себе си, повели да минат отвъд. 19. И пристъпи един книжник, та му рече: Учителю! ще дойда след тебе, където идеш. 20. Казва му Исус: Лисиците си имат легла, и птиците небесни гнезда; а Син человеческий няма де глава да подслони. 21. А друг от неговите ученици рече му: Господи, позволи ми първом да ида и да погреба отца си. 22. Но Исус му рече: Върви след мене, и остави мъртвите да погребат мъртвите си. 23. И когато влезе в ладията, учениците му влязоха след него. 24. И ето, буря голяма биде на морето, така щото вълните покриваха ладията: а той спеше. 25. И пристъпиха учениците му та го събудиха и казаха: Господи! спаси ни; погинваме. 26. А той им казва: Що сте страхливи, маловери? Тогаз стана, запрети на ветровете и на морето, и тишина голяма биде. 27. А человеците се чудеха и казваха: Какъв е този, че и ветровете и морето го послушват?

28. И като дойде той отвъд в Гаргесинската земя, срещнаха го двама
беснуеми, които излязоха из гробищата, твърде свирепи, така щото
никой не можеше да мине през онзи път. 29. И ето, извикаха и
казваха: Що имаш ти с нас, Исусе, Сине Божий? дошъл си тука преди
време ли да ни мъчиш? 30. А на далеко от тях имаше стадо от много
свине, което пасеше. 31. И бесовете му се молеха и казваха: Ако ни
изпъдиш, позволи ни да отидем в стадото на свинете. 32. И рече им:
Идете. И те, щом излязоха, отидоха в стадото на свинете; и ето,
всичкото стадо на свинете устреми се през стръмнината в морето, и
погинаха в водата. 33. А свинопасците побягнаха, и като дойдоха в
града, известиха всичко, и това що стана с беснуемите. 34. И ето, цел
град излезе да посрещне Исуса, и като го видяха, помолиха му се да
отиде от техните предели.

ГЛАВА 9.

1. И той влезе в ладията и премина, та дойде в своят си град. 2. И ето,
донесоха му едного разслабен, сложен на постелка; и като видя Исус
тяхната вяра, рече разслабленому: Дерзай синко, прощават ти се
греховете ти. 3. И ето, някои от книжниците рекоха в себе си: Той
богохулствува. 4. А Исус като видя помислите им рече: Защо мислите
вие зло в сърцата си? 5. Защото кое е по-лесно, да река: Прощават ти
се греховете ти, или да река: Стани и ходи? 6. Но за да познаете че
Син человеческий има на земята власт да прощава грехове, (тогава
казва разслабленому:) Стани, вдигни постелката си, и иди у дома си.
7. И *той* стана и отиде у дома си. 8. *Това* като видяха народите
почудиха се, и прославиха Бога, който бе дал таквази власт на
человеците. 9. И като минаваше Исус от там, видя едного человека че
седеше на митарницата, Матей на име, и рече му: Дойди след мене; и
той стана и отиде след него. 10. И когато бе седнал на трапезата в

къщи, ето, мнозина митари и грешници дойдоха и насядаха с Исус и с учениците негови. 11. И фарисеите, като видяха *това*, рекоха на учениците му: Защо вашият учител с митарите и грешниците *наедно* яде *и пие*? 12. А Исус като чу *това*, рече им: Здравите нямат нужда от лекар, но болните. 13. Идете още и научете се що е: Милост искам, а не жертва; защото не дойдох да призова праведните, но грешните на покаяние. 14. Тогаз идват при него учениците Иоанови, и казват *му*: Защо ние и Фарисеите постим много, а твоите ученици не постят? 15. И рече им Исус: Могат ли сватбарите да тъжат докато е с тях младоженекът? Ще дойдат обаче дни, кога се отнеме от тях младоженекът, и тогаз ще постят. 16. И никой не кърпи вехта дреха с небелен плат; защото това което *ще се тури да* запълни, отдира от дрехата, и съдраното става лошо. 17. Нито наливат ново вино в вехти мехове; а инак, разпукват се меховете, и виното се излива, и меховете се развалят; но наливат ново вино в нови мехове, и едното и другото се увардят. 18.Това когато говореше тям, ето, началник някой си дойде, та му се кланяше и казваше: Дъщеря ми до сега е умряла; но дойди и тури ръката си на нея, и ще оживее. 19. И стана, та отиде след него Исус, и учениците му. 20. И ето, жена която страдаше от кръвотечение дванадесет години, пристъпи из отзад, и допре се до полата на дрехата му. 21. Защото думаше си: Ако се допра само до дрехата му ще оздравея. 22. А Исус като се обърна та я видя, рече: Дерзай дъще; вярата твоя изцели те. И от онзи час оздравя жената. 23. И когато дойде Исус в къщата началникова, и видя свирачите и народът в смущение, 24. Рече им: Идете си; защото момичето не е умряло, но спи. И присмиваха му се. 25. А като изпъдиха народа, влезе *Исус*, хвана я за ръката; и момичето стана. 26. И разчу се това по всичката онази земя. 27. И когато си отиваше Исус от там, вървяха след него двама слепи, които викаха и казваха: Помилвай ни, Сине

Давидов. 28. И щом влезе в къщи, пристъпиха слепите при него, и казва им Исус: Вярвате ли че мога да сторя това? Казват му: Ей, Господи. 29. Тогаз се прикосна до очите им, и каза: Да бъде вам по вярата ваша. 30. И отвориха им се очите. И запрети им Исус строго и рече: Гледайте, да не узнае *това* никой. 31. А те като излязоха, прославиха го по всичката онази земя. 32. И когато те излезваха, ето, доведоха му един человек ням и беснуем. 33. И след изпъждането на беса, проговори немият; и почудиха се народите и думаха: Никога не се е видяло таквоз нещо в Израил. 34. А Фарисеите казваха: Чрез началникът бесовски изгонва бесовете. 35. И обхождаше Исус всичките градове и села, та поучаваше в съборищата им, и проповедваше благовестието на царството; и изцеляваше всека болест и всека немощ в народа. 36. И като видя множеството на народът, смили се за тях, защото бяха изнемощели и пръснати, като овци, които нямат пастир. 37. Тогаз рече на учениците си: Жетвата е много, а работниците малко; 38. за това молете се на Господаря на жътвата да изпрати работници на жътвата си.

ГЛАВА 10.

1. И призова дванадесетте свои ученици, та им даде власт над нечистите духове, да ги изпъждат, и да изцеляват всяка болест и всяка немощ. 2. А имената на дванадесетте Апостоли са тези: първий Симон, който се казва Петър, и Андрей брат негов; Яков Зеведеев, и Иоан брат негов; 3. Филип, и Вартоломей; Тома, и Матей митарят, Яков Алфеев, и Левей наричан Тадей; 4. Симон Кананит, и Юда Искариотски, който го и предаде. 5. Тези дванадесет отпрати Исус, и заповяда им, и каза: На път езически да не идете, и в град Самарянски да не влезете; 6. но ходете повече при погиналите овци от дома Израилев. 7. И където ходите, проповядвайте и казвайте: Царство

небесно наближи. 8. Болни изцелявайте, прокажени очищавайте, мъртви - възкресявайте, бесове изпъждайте; даром сте приели, даром давайте. 9. Не вземайте нито злато, нито сребро, нито мед в поясите си; 10. нито тържик за път, нито две дрехи, нито обуща, нито тояга; защото работникът е достоен за своята прехрана 11. И в който град или село влезете, изпитайте кой е в него достоен, и там оставайте докле си излезете. 12. А на влезване в дома поздравявайте го; 13. И ако бъде домът достоен, нека дойде на него вашият мир; ако ли не бъде достоен, мирът ви към вас да се възвърне. 14. И който ви не приеме, нито послуша вашите думи, кога излезвате из *онзи* дом, или из онзи град, изтърсете праха от нозете си. 15. Истина ви казвам: По-леко ще бъде на земята Содомска и Гоморска в съдния ден, нежели на онзи град. 16. Ето, аз ви провождам като овци между вълци; бъдете прочее разумни като змиите, и незлобиви като гълъбите. 17. А пазете се от човеците; защото на съдовища ще ви предават, и в съборищата си ще ви бият. 18. И пред владетели и царе ще ви извождат заради мене, в свидетелство на тях и на езичниците. 19. А когато ви предадат, недейте се грижи как, или какво ще говорите; защото ще ви се даде в онзи час какво ще говорите. 20. Защото не сте вие които говорите, но Духът на Отца вашего, който говори във вас. 21. И брат брата ще предаде на смърт, и отец чадо; и ще възстанат чада връх родителите си и ще ги умъртвят. 22. И ще бъдете от всички ненавиждани заради моето име; а който претърпи до край, той ще спасен да бъде. 23. А когато ви гонят в този град, бягайте в другият, защото истина ви казвам: Няма да свършите градовете Израилеви, докле дойде Синът человеческий. 24. Не е ученик по-горен от учителя си, нито слуга по горен от господаря си. 25. Доста е на ученика да бъде като учителя си, и слугата като господаря си. Ако стопанина на дома нарекоха Веелзевул, колко повече домашните негови? 26. И тъй не бойте се от

тях; защото няма нищо покрито, което да се не открие; и тайно което да се не узнае. 27. Което ви говоря в тъмнината, кажете *го* на видело, и което чуете на ухо, проповядвайте *го* отгоре на покрива. 28. И да се не боите от онези, които убиват тялото, а душата не могат да убият; но да се боите повече от оногоз, който може и душа и тяло да погуби в пъкъла. 29. Не се ли продават две врабчета за един асарий? и ни едно от тях няма да падне на земята, без *волята на* Отца вашего. 30. А вам и космите на главите ви всичките са преброени. 31. Не бойте се прочее, вий сте от много врабчета по-добри. 32. И тъй всеки, който изповяда мене пред человеците, ще изповядам и аз него пред Отца моего, който е на небеса. 33. А който се отрече от мене пред человеците, ще се отрека и аз от него пред Отца моего който е на небеса. 34. Да не мислите че дойдох да туря мир на земята; не дойдох да туря мир, но нож. 35. Защото дойдох да разлъча человек против баща му, и дъщеря против майка й, и снаха против свекърва й. 36. И неприятели человеку *ще бъдат* домашните му. 37. Който люби баща или майка повече от мене, не е за мене достоен.; и който люби син или дъщеря повече от мене, не е за мене достоен. 38. И който не взема кръста си, и не следва подире ми, не е достоен за мене. 39. Който намери животът си, ще го изгуби; и който изгуби заради мене животът си, ще го намери. 40. Който вас прима, мене прима; и който прима мене, прима тогоз който ме е проводил. 41. Който прима пророк в име на пророка, заплата на пророк ще вземе; и който прима праведник в име на праведник, заплата на праведник ще вземе. 42. И който напои едного от тези малките само с една чаша студена вода в име на ученик, истина ви казвам, няма да изгуби заплатата си.

ГЛАВА 11.

1. И когато свърши Исус заповеданията си към дванадесетте свои
ученици, мина от там, да поучава и да проповядва по градовете им. 2.
А Иоан като чу в тъмницата делата Христови, проводи двама от
учениците си, 3. и рече му; Ти ли си който има да дойде, или другиго
да очакваме? 4. И отговори Исус и рече им: Идете, възвестете на
Иоана, *това* което чувате и видите; 5. слепи прогледват, хроми ходят,
прокажени се очищават, и глухи прочуват; мъртви възкръсват, и на
сиромасите се благовествува. 6. И блажен е който се не съблазни в
мене. 7. И когато те си отхождаха, начена Исус да говори на народа за
Иоана: Какво излязохте да видите в пустинята? тръст ли от вятъра
разлюлявана? 8. Но какво излязохте да видите? человек ли с меки
дрехи облечен? Ето, тези които носят меки *дрехи* в царски домове са.
9. Но какво излязохте да видите? пророк ли? Ей казвам ви, и повече от
пророк. 10. Защото този е за когото е писано: Ето аз провождам
вестителя моего пред твоето лице, който ще приготви пътя ти пред
тебе. 11. Истина ви казвам, между родените от жени не се е повдигнал
по-голям от Иоана Кръстителя; а най малкият в царство небесно е по-
голям от него. 12. А от дните на Иоан Кръстителя до нине, царство
небесно на сила се взема, и които се насилят те го грабнуват. 13.
Защото всичките пророци и законът до Иоана пророкуваха. 14. и ако
щете да приемете *това*, той е Илия, който имаше да дойде. 15. Който
има уши да слуша, нека слуша. 16. А на какво да уподобя този род?
Подобен е на деца, които седят на пазаря и викат на дружината си, 17.
и казват: Свирихме ви, и не играхте; ридахме ви, и не плакахте. 18.
Защото, дойде Иоан, който не ядеше, ни пиеше; и казват: Бяс има. 19.
Дойде Син Человечески, който яде и пие; и казват: Ето человек ядлив
и винопийца, приятел на митарите и на грешниците. И оправда се
мъдростта от чадата си. 20. Тогаз начена да укорява градовете, в които

станаха повечето негови чудеса, защото се не покаяха. 21. Тежко ти,
Хоразине! тежко ти Витсаидо! защото, чудесата които във вас станаха,
ако бяха станали в Тир и Сидон, отколе биха се във вретище и пепел
покаяли. 22. Но казвам ви, на Тир и Сидон *наказанието* в съдния ден
по леко ще бъде, нежели на вас. 23. И ти, Капернауме, който си се до
небеса възвисил, до ада ще се смъкнеш; защото чудесата които
станаха в тебе, ако ставаха в Содом, той би до днес останал. 24. Но
казвам ви, че на земята Содомска по леко ще бъде *наказанието* в
съдния ден, нежели на тебе.
25. В онова време отговори Исус и рече: Прославям те Отче, Господи
на небето и на земята, че си утаил това от мъдрите и разумните, и
открил си го на младенците. 26. Ей, Отче, защото така бе угодно пред
тебе. 27. Всичкото ми е предадено от Отца моего; и никой не познава
Сина, тъкмо Отец; нито Отца познава някой , тъкмо Синът, и комуто
би изволил Синът да го открие. 28. Дойдете при мене, всички що се
трудите и сте обременени; и аз ще ви успокоя. 29. Вземете моето иго
на себе си, и научете се от мене; защото съм кротък и смирен на
сърце; и ще намерите спокойствие на душите си. 30. Защото моето
иго е благо, и моето бреме е леко.

ГЛАВА 12.

1. По онова време в една от съботите минаваше Исус през сеитбите; а
учениците му огладняха, и начнаха да късат класове и да ядат. 2. А
Фарисеите като видяха *това*, рекоха му: Ето твоите ученици правят
онова, което не е простена да се прави в събота. 3. А той им рече: Не
сте ли чели, що стори Давид, когато огладня той и които бяха с него!
4. Как влезе в дома Божий, и яде от хлябовете на предложението,
които не бе простено нему да яде, нито на онези които бяха с него, но
само на свещениците? 5. Или не сте ли чели в законът, че в съботен

ден свещениците оскверняват съботата в храмът, и неповинни са? 6. Но казвам ви, че има един тука по голям от храмът. 7. Ако ли бяхте знаяли що е, Милост искам, а не жертва, не бихте осъдили невинните. 8. Защото Син человеческий е и на съботата Господар.
9. И като премина от там дойде в съборището им. 10. И ето, имаше человек с изсъхнала ръка; и за да го обвинят попитаха го, и казваха: Позволено ли е да цери някой в събота? 11. И той им рече: Кой е онзи человек от вас, който ако има една овца, и тя падне съботен ден в яма, не ще я улови и извади? 12. А колко е по-добър человек от овца! За то е позволено да прави някой добро съботен ден. 13. Тогаз казва на человека: Простри ръката си; и простре я, и стана здрава както другата. 14. А Фарисеите като излязоха, наговориха се против него, как да го погубят. 15. Но Исус като позна, отиде от там; и последваха го народ много, и ги изцели всичките. 16. И запрети им да го не изявяват; 17. за да се сбъдне реченото чрез Исая пророка, който казва: 18. Ето Отрока ми когото избрах, възлюбленият ми, на когото благоволи моята душа; ще положа Духът си на него, и ще възвести съд на народите. 19. Не ще да се скара, нито ще викне, нито ще чуе някой гласа му по улиците; 20. тръст смазана няма да пречупи, и от лен *свещило* замъждяло няма да угаси, до когато изведе съдът в победа. 21. И в неговото име народите ще се надеят. 22. Тогаз му доведоха едного беснуем, сляп и ням; и го изцели, щото слепий и немий и говореше и виждаше. 23. И смаяха се всичкият народ, и думаха: Да не би този да е *Христос*, синът Давидов? 24. А Фарисеите като чуха, рекоха: Той не изгонва бесовете, освен чрез началникът бесовски Веелзевула. 25. А Исус, като знаеше техните помисли, рече им: Всяко царство разделено против себе си, запустява, и всеки град или дом разделен против себе си, няма да устои. 26. И ако Сатана изгонва Сатана, разделен е връх себе си; как прочее ще трае неговото

царство? 27. И ако аз чрез Веелзевула изгонвам бесовете, синовете ви
чрез кого *ги* изгонват? За това те ще ви бъдат съдници. 28. Но ако аз
чрез Духа Божия изгонвам бесовете, то е настигнало на вас царството
Божие. 29. Или как може да влезе някой в дома на силния, и да
разграби покъщнината му, ако първом не върже силния? и тогаз ще
разграби домът му. 30. Който не е с мене, против мене е; и който не
събира с мене, разпилява. 31. За това ви казвам: Всеки грях и хула ще
се прости на человеците; хулата обаче против Духа няма да се прости
на человеците. 32. И който рече реч против Сина человеческаго, ще
му се прости, но който рече против Духа Святаго, няма да му се
прости нито в този век, нито в бъдещия. 33. Или направете дървото
добро, и плода му добър; или направете дървото лошо, и плода му
лош; защото дървото се от плода познава. 34. Рожби ехидни! как
можете да говорите добро, като сте лукави? Защото от препълнянето
на сърцето говорят устата. 35. Добрият человек от доброто съкровище
на сърцето изважда добрините; и злият человек от злото съкровище
изважда злините. 36. И казвам ви, че всяка празна реч която рекат
человеците, ще дадат ответ за нея в ден съдний. 37. Защото от думите
си ще се оправдаеш, и от думите си ще се осъдиш.
38. Тогаз отговориха някои от книжниците и Фарисеите и казаха:
Учителю, искаме да видим знамение от тебе. 39. А той отговори и рече
им: Род лукав и прелюбодеен знамение иска, и знамение няма да се
даде нему, освен знамението на пророк Иона. 40. Защото както Иона
бе в утробата китова три дни и три нощи, така Син человечески ще
бъде в сърцето на земята три дни и три нощи. 41. Мъжете Ниневияне
ще въстанат на съдът с този род, и ще го осъдят; защото *те* се
покаяха с Ионовата проповед; и ето, тука е повече от Иона. 42.
Царицата Южна ще възстане на съда с този род, и ще го осъди;
защото от краищата на земята дойде да чуе мъдростта Соломонова; и

ето тука е повече от Соломона. 43. Когато нечистият дух излезе из
човека, прохожда през безводни места, да търси спокойствие, и не
намерва. 44. Тогаз казва: Да се завърна у дома си, от дето излязох. И
като дойде намерва *го* празен, изметен и украсен. 45.. Тогаз отхожда и
взема със себе си седем други духове по зли от себе си, и като влезат
живеят там: и сетното състояние на тогоз человека бива по-лошо от
първото. Така ще бъде и на този лукав род.
46. А когато той още говореше народу, ето майка му и братята му
стояха вън и искаха да му говорят. 47. И някой си му рече: Ето майка
ти и братята ти стоят вън, и искат да ти говорят. 48. А той отговори на
тогоз който му каза *това* и рече: Коя е майка ми и кои са братята ми?
49. И простре си ръката към учениците си, и рече: Ето майка ми и
братята ми. 50. Защото който прави волята на Отца моего който е на
небеса, той ми е брат, и сестра и майка.

ГЛАВА 13.

1. В същия ден излезе Исус из къщи и седеше край морето. 2. И
събраха се до него народ много, така щото влезе та седна в ладия, а
всичкият народ стоеше на брега. 3. И говори им много с притчи и
казваше: Ето, излезе сеятелът да сее; 4. и когато сееше, едно падна
край пътя; и дойдоха птиците, и озобаха го. 3. И говори им много с
притчи, и казваше: Ето излезе Сеятелът да сее: 5. А друго падна на
каменисти *места*, дето Нямаше много пръст; и заскоро изникна,
защото Нямаше дълбина от земя; 6. а като изгрея слънцето,
припламна, и понеже Нямаше корен, изсъхна. 7. Друго пък падна в
трънете, и порастоха трънете и заглушиха го. 8. Друго падна на
добрата земя, и даваше плод, едно сто, друго шестдесет, а друго
тридесет. 9. Който има уши да слуша нека слуша.

10. И пристъпиха учениците и рекоха му: Защо им говориш с притчи? 11. А той отвръща и рече им: Защото вам е дадено да познаете тайните на царството небесно, а тям не е дадено. 12. Защото който има, ще му се даде, и ще му се преумножи, но който Няма, и каквото има ще му се отнеме. 13. За това им говоря с притчи, защото гледат и не видят, слушат и не чуят, нито разумеват. 14. И изпълнява се на тях пророчеството Исаиево, което казва: С уши ще чуете и няма да разумеете; и с очи ще гледате, и няма да видите: 15. Защото задебеля сърцето на този народ, и с ушите *си* тежко чуят, и очите си склопиха, да не би с очите *си* да видят и с ушите *си* да чуят, и със сърцето *си* да разумеят, и се обърнат, и аз ги изцеля. 16. А вашите очи са блажени, защото гледат; и ушите ви, защото чуят. 17. Защото истина ви казвам, че мнозина пророци и праведници пожелаха да видят което *вие* виждате, и не видяха, и да чуят което *вие* чуете, и не чуха.

18. Вий прочее чуйте притчата на сеятеля. 19. На всекиго, който слуша словото на царството и не го разумева, идва лукавият, и грабнува посеяното в сърцето му; той е посеяното край пътя. 20. А на каменистите *места* посеяното, той е който слуша словото, и заскоро с радост го приема; 21. корен обаче в себе си няма, но е привременно; и когато настане скръб или гонение за словото, тоз час се съблазнява. 22. А в трънете посеяното, той е, който слуша словото, и грижите на този век, и измамата на богатството заглушава словото, и безплодно бива. 23. А посеяното на добрата земя, той е който слуша словото и *го* разумева, който и дава плод, и прави, един сто, друг шестдесет, а друг тридесет.

24. Друга притча им предложи и казваше: Уподоби се царството небесно на човек, който посея добро семе на нивата си; 25. но като спяха човеците, дойде неприятелят му, и посея плевели между

пшеницата, и си отиде. 26. И когато изникна тревата и стори плод, тогаз се появиха и плевелите. 27. А слугите на домакинът дойдоха и казаха му: Господине, не посея ли добро семе на нивата си? но от къде са се взели плевелите? 28. А той им рече: Враждебник человек е направил това. А слугите му рекоха: Искаш ли прочее да идем да ги оплевим? 29. А той рече: Не, да не би като плевите плевелите, да изтръгнете купно с тях и пшеницата. 30. Оставете да растат наедно и двете до жетва; и във времето на жетвата ще река на жетварите: Съберете първом плевелите, и вържете ги на снопове за изгаряне, а пшеницата съберете в житницата ми.
31. Друга притча им предложи и каза: Подобно е царство небесно на зърно синапово, което взе человек и посея *го* на нивата си; 32. което наистина е по-малко от всичките семена; но когато порасте, най голямо е от всичките злакове, и става дърво, така щото идат птиците небесни и пребивават във вътвите му.
33. Друга притча им каза: Подобно е царство небесно на квас който, като го взе жена, скри го в три мери брашно, докле вкисне всичкото. 34. Всичко това изказа Исус с притчи на народа и без притчи не им говореше. 35. за да се изпълни реченото от пророка, който казва: «Ще отворя в притчи устата си; ще изрека скритото от създание мира.»
36. Тогаз Исус остави народа и дойде в къщи. И пристъпиха при него учениците му и казваха: Изтълкувай ни притчата за плевелите на нивата. 37. А той отговори и каза им: Сеятелят на доброто семе е Син Человечески; 38. нивата е светът; доброто семе, те са синовете на царството; а плевелите са синовете на лукаваго. 39. враждебникът, който ги посея, дяволът е; жетвата е скончанието на века; а жетварите са ангелите. 40. И тъй, както събират плевелите и ги изгарят в огъня, така ще бъде в скончанието на този век. 41. Ще проводи Син Человечески ангелите си, и ще съберат от царството негово всите

съблазни, и ония които правят беззаконие; 42. и ще ги хвърлят в
пещта огнена; там ще бъде плач и скърцане със зъби. 43. Тогаз
праведните ще просветнат както слънцето, в царството на Отца си.
Който има уши да слуша нека слуша.
44. Пак е подобно царство небесно на имане скрито в нива, което като
го намери человек скри го, и от радостта си отхожда и продава все що
има, и купува онази нива.
45. Пак е подобно царство небесно на человек търговец който търсеше
добри бисери; 46. който като намери един многоценен бисер, отиде и
продаде все що имаше, и купи го.
47. Пак е подобно царство небесно на невод, който биде хвърлен в
морето, и събра от всякакъв вид *риби*; 48. който, като се напълни,
извадиха го на брега, и седнаха та прибраха добрите в съдове, а
лошите изхвърлиха вън. 49. Така ще бъде в скончанието на века; ще
излезат ангелите, и ще отлъчат лукавите из между праведните, 50. и
ще ги хвърлят в пещта огнена; там ще бъде плач и скърцане със зъби.
51. Казва им Исус: Разумехте ли всичко това? Казват му: Ей, Господи.
52. А той *пак* рече: За това всеки книжник, който се е учил за царство
небесно, подобен е на человек домовит, който изважда из
съкровището си ново и вехто.
53. И когато свърши Исус тези притчи, тръгна си от там. 54. И като
дойде в отечеството си, учеше ги в съборището им, така щото чудеха
се те и думаха: От къде на тогози тая премъдрост и тези сили? 55. Не
е ли той синът на дърводелеца? Майка му не се ли казва Мариам, и
братята му Яков и Иосий, Симон и Юда? 56. И сестрите му не са ли
всичките при нас? От къде прочее на тогози всичко това? 57. И
съблазняваха се в него. А Исус им рече: няма пророк без почест, освен
в отечеството си и в домът си. 58. И не стори там много сили заради
неверството им.

ГЛАВА 14.

1. По онова време чу Ирод четверовластник слухът Исусов, 2. и рече
на слугите си: Този е Иоан Кръстител; той е възкръснал от мъртвите,
и за това действуват силите чрез него. 3. Защото Ирод като хвана
Иоан, върза го, и тури *го* в тъмница, заради Иродиада жената на брата
си Филипа. 4. защото Иоан му казваше: Не ти е простено да имаш
нея. 5. И искаше да го убие, но се убоя се от народа; защото го имаха
като пророк. 6. И когато празнуваха в деня на рождеството Иродово,
дъщерята Иродиадина игра насред, и угоди на Ирода. 7. За това с
клетва се врече да й даде каквото би му поискала. 8. А тя, нагласена от
майка си; Дай ми, казва, тука на блюдо главата на Иоана Кръстителя.
9. И оскърби се царят, но заради клетвата и заради седящите с него
заедно повели да й се даде. 10. И проводи да посече Иоана в
тъмницата. 11. И донесоха главата му на блюдо, и дадоха я на
момичето; и занесе *я* на майка си. 12. А учениците му дойдоха та
дигнаха тялото, и го погребаха, и дойдоха та казаха на Исуса.
13. И като чу това Исус отиде от там с ладия в пусто место самичък; и
като разбра народът, отидоха след него пеши от градовете. 14. И като
излезе Исус, видя народ много, и смили се за тях, и изцели болните
им.
15. А като стана вечер, дойдоха при него учениците му и рекоха;
Пусто е местото, и времето вече мина; разпусни народа, да идат по
селата да си купят за ядене. 16. А Исус им рече: Не им трябва да идат;
дайте им вие да ядат. 17. А те му казват: Нямаме тука освен пет хляба
и две риби. 18. А той рече: Донесете ми ги тука. 19. И като повели на
народа да насядат на тревата, взе петте хляба и двете риби, погледна
на небето, и благослови; и като преломи, даде хлябовете на
учениците, а учениците на народа. 20. И ядоха всички, и наситиха се;

и дигнаха изостаналото от укрухите, дванадесет коша пълни. 21. А
онези които ядоха бяха до пет хиляди мъже, освен жени и децата.
22. И тоз час принуди Исус учениците си да влезат в ладията, и да
идат преди него отвъд, докато разпусне народа. 23. И като разпусна
народа, възлезе на гората насаме да се помоли. И като стана късно,
там бе самичък. 24. А ладията бе вече всред морето, обуряваема от
вълните; защото вятърът бе противен. 25. А в четвъртата стража на
нощта Исус отиде къде тех, и вървеше по морето. 26. И като го видяха
учениците че върви по морето, смутиха се и думаха че е призрак, и от
страх извикаха. 27. Тоз час Исус им проговори и рече: Дерзайте! аз
съм: не бойте се. 28. Отговори Петър и рече му: Господи, ако си ти,
повели ми да дойда при тебе по водата. 29. А той рече: Дойди. И като
слезе от ладията Петър вървеше по водата да дойде при Исуса. 30. Но
понеже виждаше вятъра силен, уплаши се, и, като начна да потъва,
извика и рече: Господи, избави ме. 31. И тутакси Исус простре ръка,
улови го, и каза му: Маловере, защо си се усъмнил? 32. И от как
влязоха в ладията, утихна вятърът. 33. А които бяха в ладията, дойдоха
та му се поклониха и думаха: Наистина Син Божий си.
34. И преминаха та дойдоха в земята Генисаретска. 35. И щом го
познаха тамошните человеци, разпроводиха по всичката онази
околност, и доведоха при него всичките болни; 36. и молеха го да се
допрат само до полите на дрехите му; и колкото се допряха оздравяха.

ГЛАВА 15.

1. Тогаз пристъпиха при Исуса Ерусалимските книжници и Фарисеи и
казваха: 2. Защо твоите ученици престъпват преданието на старите?
понеже не си мият ръцете, когато ядат хляб. 3. А той отговори и рече
им: Защо и вие заради вашето предание престъпвате Божията
заповед? 4. Защото Бог заповяда и рече: «Почитай баща си и майка

си»; и, «Който злослови баща или майка, непременно да се умъртви.» 5. Но вие казвате: Който рече на баща или на майка: Дар е каквото би да се ползуваш от мене, *доста е*: 6. той може и да не почита баща си или майка си. И развалихте Божията заповед за вашето предание. 7. Лицемери! добре пророкува Исаия за вас и казва: 8. Тези люде се приближават при мене с устата си, и с устните си ме почита, а сърцето им далеч отстои от мене. 9. Но напразно ме почитат, като учат учения заповеди человечески.

10. И като призова народът, рече им: Слушайте и разумейте: 11. не осквернява человека което влезва в уста, но което излезва из уста, то осквернява человека.

12. Тогаз пристъпиха учениците му и рекоха му: Знаеш ли че Фарисеите като чуха тази дума съблазниха се? 13. А той отговори и каза; Всяко растение, което не е насадил Отец мой небесен, ще се изкорени. 14. Оставете ги: те са слепи водители на слепи; а слепец слепца ако води, и двамата ще паднат в ямата. 15. Отговори Петър и рече му: Изтълкувай ни тази притча. 16. А Исус *им* рече: Още ли сте и вие без разум? 17. Не разумевате ли още, че все що влезва в устата, сместя се в търбуха и в захода се изхвърля? 18. А което излезва из устата, излезва из сърцето, и то осквернява человека. 19. Защото от сърцето излезват помисли лукави, убийства, прелюбодейства, блудства, кражби, лъжливи свидетелства, хули. 20. Тези неща са които оскверняват человека; а да яде някой с немити ръце не осквернява человека.

21. И като излезе от там Исус, отиде към Тирските и Сидонските страни. 22. И ето жена Хананейка, която бе излязла от онези предели, извика му и казваше: Помилвай ме, Господи, Сине Давидов, дъщеря ми зле страда от бяс. 23. А той ни реч не и отговори: и дойдоха учениците му, та му се молеха и казваха: Отпусни я, защото вика

след нас. 24. А той отговори и рече: Не съм проводен, освен до
погиналите овце от Израилевия дом. 25. А тя дойде та му се кланяше
и казваше: Господи, помогни ми. 26. А той отговори и рече: Не е
добро да вземе някой хляба от децата и да го хвърли на псетата. 27. А
тя рече: Ей, Господи; но и псетата ядат от трошиците що падат от
трапезата на господарите им. 28. Тогаз отговори Исус и рече й: О
жено, голяма е твоята вяра; нека ти бъде както искаш. И оздравя
дъщеря й от онзи час.
29. И като премина Исус от там, дойде при морето Галилейско; и
възлезе на гората, и седеше там. 30. И дойде при него народ много,
които имаха със себе си хроми, слепи, неми, клосни, и други много; и
подметнаха ги пред нозете Исусови, и ги изцели: 31. Така що народът
се чудеше, като гледаше неми да говорят, клосни оздравени, хроми да
ходят, и слепи да гледат; и прославиха Бога Израилева.
32. А Исус призова учениците си и рече: Жал ми е за народа, защото
три дни вече седят при мене, и нямат какво да ядат: а да ги разпусна
гладни не ща, да не би да прималнеят по пътят. 33. И казват му
учениците му: От де у нас в пустинята толкоз хлябове, щото да
наситим толкоз народ? 34. И казва им Исус: Колко хлябове имате? А
те рекоха: Седем и малко рибици. 35. И повели на народа да насядат
на земята. 36. И като взе седемте хляба и рибите, и благодари,
проломи и даде на учениците си, а учениците на народа. 37. И ядоха
всички и наситиха се: и дигнаха изостаналото от укрухите седем
кошници пълни. 38. А онези които ядоха бяха четири хиляди мъже
освен жени и деца. 39. А като разпусна народа, влезе в ладията, и
дойде в пределите Магдалински.

ГЛАВА 16.

1. И дойдоха Фарисеите и Садукеите при *него*, и за да го изкушават поискаха му да им покаже знамение от небето. 2. А той отговори и рече им: Кога стане вечер думате: Хубаво ще е времето; защото небето се червенее. 3. и сутрина: Днес ще вали; защото небето се червенее намръщено. Лицемери! лицето на небето знаете да разпознавате, а знаменията на времената не можете ли? 4. Род лукав и прелюбодеен знамение иска, и знамение няма да му се даде, освен знамението на пророка Иона. И остави ги и си отиде.

5. А когато отидоха учениците му отвъд, забравиха да вземат хляб. 6. А Исус им рече: Гледайте и пазете се от кваса на Фарисеите и Садукеите. 7. И те размишляваха в себе си, и думаха: *Това е* защото хляб не сме взели. 8. А Исус разуме, и рече им: Защо размишлявате в себе си, маловери, за хляб че не сте взели? 9. Още не разумевате ли, и не помните ли петте хляба на петте хиляди, и колко коша взехте? 10. нито седемте хляба на четирите хиляди, и колко кошници взехте? 11. Как не разумевате че не за хляб ви казах, да се пазите от кваса Фарисейски и Садукейски? 12. Тогаз разумеха че не рече да се пазят от кваса хлебен, но от учението Фарисейско и Садукейско.

13. И когато дойде Исус в страната на Кесария Филипова, питаше учениците си, и казваше: Мене, Сина Человеческаго, кого ме казват человеците че съм? 14. А те рекоха: Едни *че си* Иоан Кръстител; други Илия; а други Иеремия или един от пророците. 15. Казва им: Но вие, кого ме казвате че съм? 16. И отговори Симон Петър и рече: Ти си Христос, Син на Бога живаго. 17. И отговори Исус и рече му: Блажен си, Симоне, сине Ионин, защото плът и кръв не ти са открили това, но Отец мой който е на небеса. 18. Пък и аз ти казвам, че ти си Петър, и на този камък ще съзида моята църква; и вратата адови не ще й одолеят. 19. и ще ти дам ключовете на царството небесно, и каквото

вържеш на земята ще бъде вързано на небеса, и каквото развържеш на
земята, ще бъде развързано на небеса. 20. Тогаз заръча на учениците
си, да не казват никому, че той е [Исус] Христос.
21. От тогаз начна Исус да показва на учениците си че трябва да иде в
Ерусалим, и да пострада много от старейшините и първосвещениците
и книжниците, и да бъде убит, и в третия ден да възкръсне. 22. И
Петър го взе на страна, и начна да му запрещава, и да казва: Смили се
за себе си, Господи; няма да ти бъде това. 23. А той се обърна и рече
на Петра: Махни се от пред мене, сатано, съблазън си ми; защото не
мислиш за това, което е Божие, но което е человеческо.
24. Тогаз Исус рече на учениците си: Ако иска някой да дойде след
мене, нека се отрече от себе си, и нека дигне кръста си, и нека ме
следва. 25. Защото който иска да спаси живота си, ще го изгуби; и
който изгуби живота си заради мене, ще го намери. 26. Понеже що се
ползува человек, ако всичкия свят спечели, а душата си ощети? или
що ще даде человек за размена на душата си? 27. Защото Син
человеческий ще дойде в славата на Отца си със своите ангели; и
тогаз ще отдаде всекиму според делата му. 28. Истина ви казвам: Има
някои от стоящите тука които няма да вкусят смърт, докле не видят
Сина человеческаго че иде в царството си.

ГЛАВА 17.

1. И след шест дни взе Исус Петра, и Якова и Иоана брата му, и
възведе ги на гора висока насаме, 2. И преобрази се пред тях; и светна
лицето му като слънце, а дрехите му станаха бели като светлината. 3.
И, ето, явиха им се Моисей и Илия че се разговаряха с него. 4. И
отговори Петър и рече Исусу: Господи, добро е да сме тука; ако щеш,
нека направим тука три шатри, за тебе една, за Мойсея една, и една за
Илия. 5. И когато той още говореше, ето, облак светъл ги засени; и ето

глас из облака, който казваше: Този е Син мой възлюбленй, в когото благоволих; слушайте него. 6. И щом чуха учениците, паднаха на лицата си, и уплашиха се твърде. 7. И като пристъпи при тях Исус, побута ги, и рече: Станете и не бойте се. 8. И те дигнаха очите си и не видяха никого освен Исуса самичък.

9. И когато слезваха от гората, поръча им Исус и рече: Не казвайте никому това видение, докле Синът човечески не възкръсне от мъртвите. 10. И попитаха го учениците му и думаха: Но защо казват книжниците че трябва първом Илия да дойде? 11. А Исус отговори и рече им: Истина че първом Илия ще дойде, и ще устрои всичко; 12. Но казвам ви че Илия вече дойде, и не го познаха, но сториха с него каквото щеха; така и Син човечески ще пострада от тях. 13. Тогаз разумеха учениците, че за Иоан Кръстителя им рече.

14. И когато дойдоха при народа пристъпи до него человек някой та коленичи пред него и казваше: 15. Господи, помилвай сина ми, защото се луни, и зле страдае; понеже много пъти пада в огъня, и много пъти във водата. 16. И доведох го при учениците твои, и не можаха да го изцелят. 17. А Исус отговори и рече: О роде неверни и развращени, до кога ще бъда с вас? до кога ще ви търпя? доведете ми го тука. 18. И запрети му Исус, та излезе бесът из него, и оздравя момчето от онзи час. 19. Тогаз пристъпиха учениците при Исус насам и рекоха: Защо ние не можахме да го изгоним? 20. А Исус им рече: Заради неверството ваше. Защото истина ви казвам: Ако имате вяра колкото зърно синапово, ще речете на тази гора, Премини от тука там, и ще премине, и не ще ви бъде нищо невъзможно. 21. А този род не излезва, освен с молитва и пост.

22. И когато се намерваха в Галилея, рече им Исус: Син человечески има да бъде предаден в ръце человечески: 23. И ще го убият и в третия ден ще възкръсне. И много се наскърбиха. 24. А когато дойдоха в

Капернаум, пристъпиха при Петър тези които беряха *данта* по две драхми *за храма*, и рекоха: Вашия учител не плаща ли двете драхми? 25. Казва Петър: Плаща. И като влезе в къщи, предвари го Исус та му каза: Как мислиш *ти*, Симоне? Царете на земята от кои вземат данък или бир? от своите ли синове, или от чужденците? 26. Казва му Петър: От чужденците. Рече му Исус: Като е тъй, синовете са свободни. 27. Но за да ги не съблазним, иди на морето, и хвърли въдица, и първата риба, която се закачи, измъкни я, и като разтвориш устата ѝ, ще намериш един статир; земи го и дай им *го* за мене и за тебе.

ГЛАВА 18.

1. В онова време дойдоха учениците при Исуса, и казваха: Кой е най-голям в царството небесно? 2. А Исус повика едно дете, та го постави посред тях, 3. и рече: Истина ви казвам, ако се не обърнете, и бъдете както децата, няма да влезете в царството небесно. 4. И тъй, който смири себе си като това дете, той е най-голям в царството небесно. 5. И който приеме едно таквози дете в мое име, мене приема. 6. А който съблазни едного от тези малките, които вярват в мене, за него по-добре би било да се окачеше на врата му камък воденичен, и да потънеше в дълбините на морето.
7. Горко на света от съблазните! защото неизбежно съблазните ще дойдат; но горко на оногоз человека, чрез когото съблазънта дохожда. 8. И ако те съблазнява ръката ти или ногата ти, отсечи ги, и хвърли *ги* от себе си: по-добре ти е да влезеш в животът хром или клосен, а не с две ръце или с две нозе, да бъдеш хвърлен във вечния огън. 9. И ако те съблазнява окото ти, извади го и хвърли *го* от себе си; по-добре ти е с едно око да влезеш в живота, а не да имаш две очи и да бъдеш хвърлен в пъкъла огнен.

10. Гледайте, да не презрете едного от тези малките; защото ви казвам
че ангелите им на небеса винаги гледат лицето на Отца моего, който е
на небеса. 11. Защото Син Человечески дойде да спаси погиналото. 12.
Как ви се вижда? Ако някой си человек има сто овци, и се изгуби една
от тях, не остава ли деветдесетте и девет на горите, и отхожда да
търси изгубената? 13. И ако се случи да я намери, истина ви казвам,
че се радва за нея повече нежели за деветдесетте и девет не изгубени.
14.Така не е по волята на Отца вашего, който е на небеса да погине
един от тези малките.
15. А ако ти съгреши брат ти, иди и изобличи го между тебе и него
самичък. Ако те послуша, спечелил си брата си: 16. но ако те не
послуша, земи със себе си още едного или двама; за да се потвърди
всяка дума чрез устата на двама или трима свидетели. 17. Ако ли ги
не послуша, кажи *това* на църквата; че ако и църквата не послуша,
нека ти бъде както езичник и митар.
18. Истина ви казвам, каквото вържете на земята, вързано ще бъде на
небето; и каквото развържете на земята, развързано ще бъде на
небето. 19. Пак ви казвам че двама от вас ако се съгласят на земята за
всяко нещо, което би да попросят, ще им бъде от Отца моего, който е
на небеса; 20. защото дето са двама или трима събрани в мое име, там
съм *аз* посред тях.
21. Тогаз пристъпи Петър при него и рече: Господи, до колко пъти,
ако ми съгреши брат ми, да му прощавам? до седем пъти ли? 22.
Казва му Исус: Не ти казвам, до седем пъти, но до седемдесет пъти по
седем. 23. За това царство небесно е уподобено на человек цар, който
поиска да прегледа сметка със слугите си. 24. И когато начна да
пресметва, докараха му един длъжник от десет хиляди таланта. 25. И
понеже нямаше да *ги* плати, повели господарят му да продадат него, и
жена му, и децата му, и всичко що имаше, и *дългът* да се плати. 26.

Падна прочее слугата, кланяше му се и думаше: Господи! имай
търпение към мене, и ще ти платя всичко. 27. И смили се господарят
на тогози слуга, пусна го и прости му заема. 28. Но щом излезе този
слуга, намери едного от съслужителите си, който му бе длъжен сто
пенязи; улови го та го даваше и казваше: Плати ми това що *ми* си
длъжен. 29. Падна прочее съслужителят му на нозете му, молеше му
се и казваше: Имай търпение към мене, и всичко ще ти платя. 30. Но
той не щеше, но отиде и затвори го в тъмница, докле да плати дълга.
31. И като видяха съслужителите му *това* що стана, твърде се
наскърбиха; и дойдоха та казаха на господаря си всичко що стана. 32.
Тогаз го повика господарят му, и казва му: Рабе лукави, всичкия онзи
дълг ти простих, понеже ми се примоли. 33. Не трябваше ли и ти да
помилваш съслужителя си, както помилвах и аз тебе? 34. И разгневи
се господарят му и предаде го на мъчителите, докле да заплати
всичко що му бе длъжен. 35. Така и Отец мой небесен ще стори с вас,
ако не простите от сърцата ваши всеки на брата си прегрешенията му.

ГЛАВА 19.

1. И когато свърши Исус тези думи, тръгна от Галилея, и дойде в
пределите на Юдея, отвъд Иордан. 2. И отидоха след него народ
много; и изцели ги там.
3. И дойдоха при него Фарисеите да го изкушават, и казваха му:
Простено ли е на человек да напусне жената си по всякаква причина?
4. А той отговори, и рече им: Не сте ли чели, че който ги е сътворил в
начало, мъжко и женско ги е сътворил, 5. и е рекъл: За това ще остави
человек баща си и майка си, и ще се прилепи към жена си; и ще бъдат
двамата в една плът. 6. Така щото не са вече двама, но една плът. И
тъй онова което Бог е съчетал, человек да го не разлъча. 7. Казват му:
Защо прочее Моисей заповяда да й даде писмо разводно, и да я

напусне? 8. Казва им: Моисей заради жестокосърдието ваше позволил ви е да си напущате жените, а изначало не бе така. 9. И казвам ви че който напусне жена си, освен за прелюбодейство, и се ожени за друга, прелюбодеец бива; и който се ожени за напусната, прелюбодеец бива.
10. Казват му учениците му: Ако е таквози задължението на мъжа към жената, по добре да се не жени. 11. А той им рече: Не могат всички да приемат тази дума, но на колкото е дадено. 12. Защото има скопци, които от утробата на майка си така са родени; има пак скопци, които са от человеците скопени; а има скопци, които са сами себе си скопили, заради царство небесно. Който може да приеме нека приеме.
13. Тогаз му доведоха деца, да възложи ръце на тях, и да се помоли; а учениците запретиха им. 14. Но Исус рече: Оставете децата, и не ги възпирайте от да дойдат при мене; защото на таквизи е царството небесно. 15. И възложи ръце на тях и тръгна от там.
16. И ето дойде някой си при *него* и рече му: Учителю благи, какво добро да сторя за да имам живот вечен? 17. А той му рече: Защо ме казваш благ? Никой не е благ тъкмо един Бог. Но ако искаш да влезеш в живота, упази заповедите. 18. Казва му: Кои? А Исус му рече: Тези: Не убивай; Не прелюбодействай; Не кради; Не свидетелствувай на лъжа; 19. Почитай баща си и майка си; и, Люби ближните си както себе си. 20. Казва му момъкът: Всичко това упазих от младостта си: що ми още не достига? 21. Рече му Исус: Ако искаш съвършен да бъдеш, иди, продай имането си, и дай *го* на сиромаси; и ще имаш съкровище на небеса; и дойди та ме последвай. 22. Като чу това слово момъкът отиде си наскърбен; защото имаше имот много.
23. А Исус рече на учениците си: Истина ви казвам, че мъчно ще влезе богат в царството небесно. 24. И пак ви казвам: По-лесно е да мине камила през иглени уши, а не богат да влезе в царството Божие.
25. Като чуха учениците му, твърде се удивиха, и думаха: Като е тъй,

кой може спасен да бъде? 26. А Исус *ги* погледна и рече им: У
човеците това е невъзможно, но у Бога всичко е възможно.
27. Тогаз отговори Петър и рече му: Ето ние оставихме всичко и
последвахме те; нам прочее що ще ни бъде? 28. А Исус им рече:
Истина ви казвам, че вие които ме последвахте, на второто битие
когато седне Син человечески на престола на славата си, ще да
седнете и вие на дванадесет престола, да съдите дванадесетте племена
Израилеви. 29. И всеки който е оставил къща, или братя, или сестри,
или баща, или майка, или жена, или чада, или ниви, заради моето
име, стократно ще приеме, и живот вечен ще наследи. 30. Мнозина
обаче първи ще бъдат последни, и последни първи.

ГЛАВА 20.

1. Защото царство небесно е подобно на человек домовит, който
излезе щом съмна да наеме работници за лозето си. 2. И като се
погоди с работниците по един пеняз на ден проводи ги на лозето си.
3. И като излезе по трите часа, видя други че стояха на пазаря празни,
4. и тям рече: Идете и вие на лозето; и каквото е праведно ще ви дам.
И те отидоха. 5. Пак като излезе по шестте и по деветте часа стори
такожде. 6. А около единадесетте часа като излезе, намери други че
стоят празни, и казва им: Защо стоите тука цел ден празни? 7. Казват
му: Защото никой не ни цени. Казва им: Идете и вие на лозето, и
каквото е праведно ще вземете. 8. Като стана вечер, стопанинът на
лозето казва на настоятеля си: Повикай работниците и плати им
заплатата, като захванеш от последните до първите. 9. И дойдоха
цанените по единадесетте часа, и взеха по един пеняз. 10. А като
дойдоха първите, мислеха си, че ще вземат повече; но и те взеха по
един пеняз. 11. И като го взеха, роптаеха на стопанина, 12. и казваха:
Че тези последните един час работиха, и тях си направил равни с нас,

които претеглихме теготата на деня и пека. 13. А той отговори и рече едному от тях: Приятелю, не те обиждам; не се ли погоди с мене по един пеняз? 14. Земи си твоето и иди си; искам да дам и на тогози последният, както и на тебе. 15. Нямам ли власт да сторя каквото ща със своето си? Или окото ти е лукаво, защото аз съм благ? 16. Така ще бъдат последните първи, и първите последни; защото мнозина са звани, а малцина са избрани.
17. И когато възлезваше Исус в Иерусалим, взе в пътя дванадесетте ученици на страна, и рече им: 18. Ето възлезваме в Иерусалим, и Син человечески ще бъде предаден на първосвещениците и книжниците, и ще го осъдят на смърт, 19. и ще го предадат на езичниците да му се поругаят, да го бият и да разпънат; и в третия ден ще възкръсне.
20. Тогаз пристъпи при него на Заведеевите синове майка им със синовете си, та му се кланяше, и искаше нещо от него. 21.А той й рече: Що искаш? Казва му: Речи да седнат тези двамата мои синове, един от дясно, а един от ляво до тебе, в царството твое. 22. А Исус отговори и рече: Не знаете що искате. Можете ли да пиете чашата която аз има да пия, и да се кръстите с кръщението, с което аз се кръщавам? Казват му: Можем. 23. И казва им: Моята чаша ще пиете, и с кръщението, с което се аз кръщавам, ще се кръстите: а да седнете от дясно и от ляво до мене не е мое да дам, но на които е приготвено от Отца ми. 24. И като чуха десетимата, възнегодуваха за двамата братя. 25. А Исус ги повика и рече: Вие знаете че господарите на народите господаруват над тях, и големците ги владеят. 26. Във вас обаче не ще така да бъде; но който иска да бъде големец между вас, нека бъде слуга вам; 27. и който иска да бъде пръв между вас, нека ви бъде раб; 28. както Син Человечески не дойде да му послужат, но да послужи, и да даде живота си откуп за мнозина.

29. И като излезваха от Иерихон, последваха го народ много. 30. И ето, двама слепци които седяха по край пътя, като чуха че Исус минава, извикаха и казваха: Помилвай ни, Господи, Сине Давидов. 31. А народът им запрещаваше, да млъкнат; но те по-силно викаха и казваха: Помилвай ни, Господи, Сине Давидов. 32. И спря се Исус, та ги повика и рече: Що искате да ви сторя? 33. Казват му: Господи, да се отворят очите ни. 34. А Исус се смили и прикосна се до очите им; и тутакси прогледнаха очите им, и тръгнаха подире му.

ГЛАВА 21.

1. И когато наближиха към Иерусалим, и дойдоха във Витфагия към Елеонската гора, тогаз Исус проводи двама ученици, 2. и рече им: Идете в селото, което е на среща ви; и тутакси ще намерите ослица вързана: и ждребе с нея; отвържете, и доведете ми *ги.* 3. И ако ви рече някой нещо, ще речете, че на Господа требват; и тутакси ще ги проводи. 4. А всичко това биде за да се сбъдне реченото чрез пророка, който казва: 5. Речете на Сионовата дъщеря: Ето Царят твой иде към тебе, кротък и възседнал на ослица и ждребе син на подяремница. 6. И отидоха учениците и сториха както им заръча Исус: 7. доведоха ослицата и ждребето, и възложиха на тях дрехите си, и възседна *той* връх тях. 8. А по-многото народ напостлаха дрехите си по пътят; други пък сечеха ветви от дърветата, и постилаха по пътя. 9. А от народа които вървяха напред и които идеха изподир, викаха и казваха: Осанна Сину Давидову! благословен който иде в името Господне. Осанна във вишних.

10. И когато влезе в Иерусалим, всичкият град се потресе, и казваха: Кой е този? 11. А народът казваше: Този е Исус пророкът, който е от Назарет Галилейски.

12. И влезе Исус в храма Божий, и изпъди всички които продаваха и
купуваха в храма, и трапезите на среброменителите претури, и
седалищата на онези които продаваха гълъби; 13. и казва им: Писано
е: Домът ми дом на молитва ще да се нарече; а вие го направихте
вертеп разбойнически.
14. И дойдоха при него слепи и хроми в храма; и ги изцели. 15. А като
видяха първосвещениците и книжниците чудесата които стори, и
децата които викаха в храма и казваха: Осанна Сину Давидову!
възнегодуваха, 16. и рекоха му: Чуеш ли що казват тези? А Исус им
казва: Ей, не сте ли чели никога че: Из устата на малки и на сучещи
деца приготвил си хвала?
17. И като ги остави, излезе вън из града във Витания и пренощува
там. 18. А сутринта когато се връщаше в града, огладня. 19. И като
видя една смоковница на пътя, дойде при нея, и нищо не намери на
нея, само едни листа; и рече й: Да не стане вече от тебе плод до века.
И на часа изсъхна смоковницата. 20. И като видяха учениците,
почудиха се и рекоха: Как на часа изсъхна смоковницата? 21. А Исус
отговори и рече им: Истина ви казвам, ако имате вяра, и не се
усъмните, не токо *делото* на смоковницата ще направите, но и на
тази гора ако речете: Дигни се и хвърли се в морето, ще бъде. 22. И все
що поискате в молбата, като вярвате ще получите. 23. И когато дойде
той в храма, та поучаваше, дойдоха при него първосвещениците и
старейшините на народа, и казваха: С коя власт правиш това? и кой
ти даде тази власт? 24. А Исус отговори и рече им: Ще ви попитам и
аз една дума, която ако ми кажете, и аз ще ви кажа с коя власт правя
това. 25. Кръщението Иоаново от къде бе? от небето ли, или от
человеците? И те размишляваха в себе си, и думаха:: Ако речем: От
небето, ще ни рече: Защо прочее не повярвахте в него? 26. Ако ли
речем: От человеците; боим се от народа; защото всичките имат

Иоана както пророк. 27. И отговориха на Исус и рекоха: Не знаем. Рече им и той: Нито аз ви казвам с коя власт правя това.
28. Но как ви се вижда? Някой си човек имаше двама синове; и дойде при първият и *му* рече: Синко, иди днес работи на лозето ми.
29. А той отговори и рече: Не ща; но после разкая се и отиде. 30.
Дойде и при вторият, и рече також де. И той отговори и рече: Аз *ще ида*, господине; и не отиде. 31. Кой от двамата стори на баща си волята? Казват му: Първият. Казва им Исус: Истина ви казвам че митарите и блудниците предварят ви в царството Божие. 32. Защото дойде при вас Иоан в път на правда, и не повярвахте в него; митарите обаче и блудниците повярваха в него; а вие като видяхте това, не се разкаяхте изпосле да повярвате в него.
33. Друга притча чуйте. Имаше някой си човек домовит, който насади лозе, и огради го с плет, и изкопа в него жлеб, и съзида стълб, и даде го под наем на земеделци и отиде. 34. А когато наближи времето на плодовете, проводи слугите си до земеделците да вземат плодовете му. 35. И земеделците уловиха слугите му, едного биха, другиго убиха, а върху другиго камене хвърлиха. 36. Пак проводи други слуги по-много от първите; и сториха и тям също. 37.
Напокон проводи при тях сина си, и думаше: Ще се засрамят от сина ми. 38. Но земеделците като видяха синът, рекоха помежду си: Този е наследникът; елате да го убием, и да усвоим наследието му. 39. И като го уловиха изведоха *го* вън от лозето и убиха *го.* 40. И тъй кога дойде стопанинът на лозето, що ще стори на тези земеделци? 41. Казват му: Злите зле ще погуби, и лозето ще даде под наем на други земеделци, които ще му въздадат плодовете на времето им. 42. Казва им Исус: Не сте ли прочели никога в писанията: Камъкът, който отхвърлиха зидарите, той стана глава на ъгъла; от Господа биде това, и е чудно в очите наши? 43. За това ви казвам, че ще се отнеме от вас царството

Божие, и ще се даде на народ който ще прави плодовете му. 44. И
който падне на този камък, ще се строши; а на когото падне, ще го
смаже.
45. И като чуха първосвещениците и Фарисеите притчите му, познаха
че за тях казва; 46. и искаха да го уловят, но убояха се от народа,
понеже както пророк го имаха.

ГЛАВА 22.

1. И отвеща Исус и говореше им пак с притчи, и казваше: 2. Уподоби
се царство небесно на человек цар, който направи сватба на сина си; 3.
и разпроводи слугите си да призоват званите на сватбата; и не рачеха
да дойдат. 4. Пак проводи други слуги, и казваше: Речете на званите:
Ето обедът си приготвих; юниците ми и огоените са заклани, и
всичко е готово; дойдете на сватба. 5. Но те не радиха, и разидоха се,
един на нивата си, а друг на търговията си; 6. а другите уловиха
слугите му та ги обезчестиха и убиха *ги*. 7. Като чу това *царят*
разгневи се, и проводи войските си, та погуби онези убийци, и града
им изгори. 8. Тогаз казва на слугите си: Сватбата вече е готова, а
призваните не бяха достойни. 9. И тъй идете на кръстопътищата и
колкото намерите, призовете ги на сватба. 10. И излязоха онези слуги
по пътищата, та събраха всички колкото намериха зли и добри; и
напълни се сватбата с гости. 11. И като влезе царят да прегледа
гостите, видя там человек не облечен със сватбарска дреха:12. И казва
му: Приятелю, *ти* как си влязъл тука като Нямаш сватбарска дреха? А
той замълча. 13. Тогаз рече царят на слугите: Вържете му нозете и
ръцете, дигнете го и хвърлете *го* във външната тъмнина; там ще бъде
плач и скърцане със зъби: 14. Защото мнозина са звани, а малцина
избрани.

15. Тогаз отидоха Фарисеите и съветваха се как да го впримчат в дума. 16. И провождат до него учениците си наедно с Иродияните, и казваха: Учителю, знаем че ти си прав и Божият път в истина поучаваш, и от никого не те е грижа; защото не гледаш на лице на человеците. 17. Кажи ни прочее, ти как мислиш? Право ли е да даваме дан на Кесаря, или не? 18. А Исус позна лукавството им, и рече: Защо ме изкушавате, лицемери? 19. Покажете ми монетата на данта. И те му донесоха един пеняз. 20. И казва им: Чий е този образ и надписът? 21. Казват му: Кесарев. Тогаз им казва: Като е тъй, отдавайте Кесаревите Кесарю, а Божиите Богу. 22. И като чуха зачудиха се, и оставиха го и отидоха си.
23. В същия ден дойдоха при него Садукеи, които казват че няма възкресение; и попитаха го, 24. И казваха: Учителю, Мойсей рече: Ако умре някой без чада, да се ожени брат му за жена му, и ще възстави семе на брата си. 25. А между нас имаше седмина братя; и първият се ожени и умря; и като Нямаше семе остави жена си на брата си; 26. подобно и вторият, и третият, до седмият. 27. А подир всичките умря и жената. 28. И тъй във възкресението на кого от седемте ще бъде жена? защото всичките я имаха. 29. Отговори Исус и рече им: Заблуждавате се , понеже не знаете писанията, нито силата Божия, 30. защото във възкресението нито се женят, нито за мъж отиват, но като ангели Божии са на небето. 31. А за възкресението на мъртвите, не сте ли чели реченото вам от Бога, който казва: 32. Аз съм Бог Авраамов, и Бог Исааков, и Бог Яковов? Бог не е Бог на мъртвите, но на живите. 33. И като чуха народът, удивяваха се на поучението му.
34. А Фарисеите като чуха че затули на Садукеите устата, събраха се наедно. 35. И от тях един законник, попита *го*, за да го изкушава, и каза: 36. Учителю! Коя заповед е голяма в закона? 37. А Исус му рече: Да възлюбиш Господа Бога твоего с всичкото си сърце, с всичката си

душа и с всичкия си ум. 38. Тази е първа и голяма заповед. 39. А втора подобна на нея: Да възлюбиш ближният си като себе си. 40. На тези двете заповеди всичкият закон и пророците висят.

41. И като бяха събрани Фарисеите, попита ги Исус. 42. и рече: Как мислите за Христа? Чий син е? Казват му: Давидов. 43. Казва им: Как прочее Давид духом го нарича Господ и казва: 44. Рече Господ на Господа моего: седни от дясната ми страна, докле положа враговете ти подножие на нозете ти? 45.И тъй, ако Давид го нарича Господ, как *да* му е син? 46. И никой не можеше да му отговори нито реч: нито пък дръзна някой от този ден вече да го попита нещо.

ГЛАВА 23.

1. Тогаз Исус продума на народа и на учениците си, 2. и каза: На
седалището Моисеево седнаха книжниците и Фарисеите: 3. всичко
прочее което ви рекат да пазите, пазете и правете; но по делата им не
правете; понеже говорят, а не правят. 4. Защото свързват бремена
тежки и мъчни за носене, и турят *ги* на човеците на плещите; а пак,
не рачат нито с пръста си да ги повдигнат. 5. И правят всичките си
дела, за да бъдат видяни от човеците. И разширяват пазилките си и
правят големи полите на дрехите си, 6. и обичат първото място на
вечерянията, и предните седалища в съборищата, 7. и поздравленията
по пазаря, и да им викат човеците: Учителю! Учителю! 8. Но вие не
се наричайте учители; защото един е вашият учител, Христос; а
всинца вие братя сте. 9. И никого на земята недейте нарича Отец ваш;
защото един е ваший Отец, който е на небеса. 10. Нито наставници се
наричайте; защото един е вашият наставник, Христос. 11. И най
големият от вас да бъде вам слуга. 12. А който възнесе себе си, ще се
смири; и който смири себе си, ще се възнесе.

13. Но горко вам, книжници и Фарисеи, лицемери! защото затваряте
царството небесно пред человеците; понеже вие не влезвате, нито
които влезват оставяте да влезат. 14. Горко вам, книжници и Фарисеи,
лицемери! защото изпояждате домовете на вдовиците, и за причина
правите дълги молитви; заради това по-голямо осъждане ще
приемете. 15. Горко вам, книжници и Фарисеи, лицемери! защото
морето и сушата обхождате, за да направите едного прозелита, и
когато бъде, направяте го дваж повече от вас син на пъкъла. 16. Горко
вам, водители слепи! които казвате: Който се закълне в храма, не е
нищо: но който се закълне в златото на храма, задължава се. 17.
Безумни и слепи! че кое е по-голямо, златото, или храмът който
освещава златото? 18. И който се закълне в олтаря, не е нищо; но
който се закълне в дара, който е върху него, задължава се. 19. Безумни
и слепи! че кое е по-голямо, дарът ли, или олтарът, който освещава
дара? 20. И тъй който се е заклел в олтаря, заклева се в него, и във
всичко що е на него. 21. И който се е заклел в храма, заклева се в него,
и в тогози който живее в него. 22. И който се е заклел в небето, заклева
се в престола Божий, и в тогози който седи на него. 23. Горко вам,
книжници и Фарисеи, лицемери! защото давате десятък на мятвата,
на копара и на кимиона; и оставихте по-важните неща на закона,
правосъдието, милостта, и вярата; тях трябваше да правите, и онези
да не оставяте. 24. Водители слепи! които комарът прецеждате, а
камилата поглъщате. 25. Горко вам, книжници и Фарисеи, лицемери!
защото очистяте външното на чашата и на блюдото, а отвътре са
пълни с грабене и неправда. 26. Фарисею слепи, очисти първом
отвътре чашата и блюдото, да бъде и външното им чисто. 27. Горко
вам книжници и Фарисеи, лицемери! защото приличате на гробища
варосани, които изотвън се виждат хубави, а отвътре са пълни с кости
от мъртви, и с всякаква нечистота. 28. Така и вие извън се виждате на

человеците праведни, но извътре сте пълни с лицемерие и
беззаконие. 29. Горко вам, книжници и Фарисеи, лицемери! защото
изграждате гробищата на пророците, и украшавате паметниците на
праведните, 30. и казвате: Ако бихме били в дните на бащите си, не
бихме били техни съучастници в кръвта на пророците. 31. Така щото
свидетелствувате на себе си, че сте синове на тези, които избиха
пророците; 32. Допълнете и вие мярката на бащите си. 33. Змии!
рожби ехидни! как ще избегнете от осъждането в пъкъла?
34. За това, ето, аз провождам до вас пророци и премъдри и
книжници; и от тях ще убиете и ще разпнете, и от тях ще биете в
съборищата си, и ще *ги* гоните от град в град; 35. за да дойде на вас
всяка кръв праведна пролята на земята, от кръвта на праведнаго
Авеля, до кръвта на Захария сина Варахиева когото убихте между
храма и олтаря. 36. Истина ви казвам: Всичко това ще дойде на този
род.
37. Ерусалиме, Ерусалиме! *ти* който избиваш пророците, и с камене
убиваш проводените до тебе, колко пъти поисках да събера твоите
чада, както прибира кокошка пилците си под крилете си, и не
рачихте! 38. Ето, оставя се вам домът ваш пуст. 39. Защото казвам ви:
няма да ме видите от нине до когаторечете: Благословен който иде в
име Господне.

ГЛАВА 24.

1. И като излезе Исус, отхождаше си от храма; и пристъпиха
учениците му да му покажат зданията на храма. 2. А Исус им рече: Не
видите ли всичко това? истина ви казвам: няма да остане тука камък
на камък който да се не съсипе.
3. И когато седеше на гората Елеонска, дойдоха при него учениците
му на страна, и казваха: Кажи ни,-Кога ще бъде това? и що е

знамението на твоето пришествие, и на свършването на века? 4.
Отвръща Исус и рече им: Пазете се да ви не прелъсти някой ; 5.
защото мнозина ще дойдат в мое име да казват: Аз съм Христос, и ще
прелъстят мнозина. 6. И ще чуете бойове и слухове военни. Гледайте,
недейте се смущава: понеже всичко това трябва да бъде; но не е още
скончанието. 7. Защото ще възстане народ върх народ, и царство върх
царство; и ще бъдат на места гладове, морове и трусове. 8. И всички
това *ще бъде* начало на болежи. 9. Тогаз ще ви предадат на мъки, и ще
ви убият, и ще бъдете ненавиждани от всичките народи заради моето
име. 10. И тогаз мнозина ще се съблазнят; и един други ще се
предадат, и един други ще се намразят. 11. И много лъжепророци ще
се повдигнат и ще прелъстят мнозина. 12. И поради умножаването на
беззаконието, на мнозина любовта ще охладнее. 13. А който претърпи
до край, той ще спасен да бъде. 14. И това евангелие на царството ще
се проповядва по всичката вселена, за свидетелство на всичките
народи; и тогаз ще дойде свършването.
15. И тъй, когато видите мерзостта на запустението, речената от
пророка Данаила, че стои на светото место (който чете нека
разумева): 16. тогаз, които са в Юдея, да бягат по горите; 17. който *се
намери* на покрива, да не слезва за да вземе нещо от къщата си. 18. и
който *се намери* на нива да се не връща назад да вземе дрехите си. 19.
А горко на непразните и на доещите през онези дни. 20. И молете се
да се не случи бягането в зима, или в съботен ден; 21. защото тогаз ще
бъде скръб голяма, каквато не е била от начало на света до нине, нито
ще да бъде. 22. И ако да се не скратеха онези дни, ни една плът не би
се избавила; но заради избраните, онези дни ще се съкратят. 23. Тогаз
ако ви рече някой : Ето тука е Христос, или там; не вярвайте; 24.
защото ще възстанат лъжехристи и лъжепророци, и ще покажат
големи знамения и чудеса, така що да прелъстят, ако е възможно, и

избраните. 25. Ето предсказах ви. 26. И тъй, ако ви рекат: Ето *го*, в
пустинята е; не излезвайте; Ето *го* във вътрешните стаи; не вярвайте.
27. Защото както светкавицата излезва от изток, и светнува до запад,
така ще бъде и пришествието на Сина Человеческаго. 28. Защото дето
бъде мършата, там ще се съберат и орлите.
29. И тутакси след скръбта на онези дни, слънцето ще потъмнее, и
луната няма да даде светенето си; и звездите ще паднат от небето, и
силите небесни ще се поколебаят. 30. И тогаз ще се яви знамението на
Сина Человечески на небето, и тогаз ще заплачат всичките племена
земни, и ще видят Сина Человеческаго че иде на облаците небесни
със сила и слава голяма. 31. И ще проводи ангелите си с голям глас от
тръба; и ще съберат избраните негови от четирите ветрове, от край до
край на небесата.
32. И от смоковницата научете притчата. Когато вече нейните вейки
омекнат и развиват листовете, знаете че е близо лятото. 33. Така и вие,
кога видите всичко това, да знаете че е близо при вратата. 34. Истина
ви казвам, този род няма да премине, докле се не сбъдне всичко това.
35. Небето и земята ще преминат, но моите думи няма да преминат.
36. А за онзи ден и час никой не знае, нито ангелите небесни, тъкмо
Отец ми сам. 37. И както дните Ноеви, така ще бъде и пришествието
на Сина Человеческаго. 38. Защото както в дните преди потопа бяха
на ядене и на пиене, и се женеха и за мъж отиваха, до който ден влезе
Ное в ковчега, 39. и не познаха до когато дойде потопът, и вдигна
всичките; така ще бъде и на Сина Человеческаго пришествието. 40.
Тогаз двамина ще бъдат на полето; единий се взема а другий се
оставя. 41. Две *жени* като мелят в мелницата, една се взема, и една се
оставя.
42. За то, будни бъдете, защото не знаете в кой час ще дойде Господ
ваш. 43. Но това знайте, че ако да знаеше стопанинът на къщата, в

кой час ще дойде крадецът, бдял би, и не би оставил да подкопаят къщата му. 44. За то и вие бъдете готови; защото в който час не мислите, Син Человечески ще дойде. 45. И кой е този верен и разумен раб когото е поставил господарят му над слугите си да им дава храна на време? 46. Блажен този раб, когото, кога си дойде господарят му, намери го да прави така. 47. Истина ви казвам, че ще го постави над всичкият си имот. 48. Ако ли рече злий този раб в сърцето си: Ще се забави да дойде господарят ми, 49. и начене да бие съслужителите си, и да яде и да пие с пияниците; 50. господарят на този раб ще дойде в който ден *той* не очаква, и в който час не знае, 51. и ще го разсече, и ще тури неговата част с лицемерите; там ще бъде плач и скърцане със зъби.

ГЛАВА 25.

1. Тогаз ще се уподоби царството небесно на десет девици, които взеха светилниците си и излязоха да посрещнат младоженеца. 2. А от тях пет бяха разумни, и пет безумни. 3. Безумните, като взеха светилниците си, не взеха със себе си масло. 4. Но разумните взеха масло в съдовете си със светилниците си. 5. И като се бавеше младоженецът, додряма се на всичките и спеха. 6. А посред нощ стана вик: Ето младоженецът иде! излизайте да го посрещнете! 7. Тогаз се раздигнаха всички онези девици, и украсиха светилниците си. 8. А безумните рекоха на разумните: Дайте ни от вашето масло; защото светилниците наши угаснуват. 9. А разумните отговориха и казаха: Да не би че не стигне и за нас и за вас; но по добре идете при продавачите, и купете си. 10. А когато те отхождаха да купят, дойде младоженецът, и готовите влязоха с него на сватбата, и затвориха се вратата. 11. А после дохождат и другите девици, и казват: Господи, Господи! отвори ни. 12. А той отвръща и рече: Истина ви казвам, не

ви познавам. 13. И тъй бъдете будни, защото не знаете деня, ни часа, в който Син Човечески ще дойде.
14. Защото *ще дойде* както человек, който, като тръгваше за чужбина, свика своите си слуги, и предаде им имането си. 15. И едному даде пет таланта, другиму два, а другиму един, всекиму според силата му; и тутакси тръгна. 16. А този който взе петте таланта, отиде да работи с тях, и направи други пет таланта. 17. Також де и този който взе двата, спечели и той други два. 18. А този който взе единият, отиде та разкопа в земята и скри среброто на господаря си. 19. След много време идва господарят на тези слуги , и вижда счет с тях. 20. И дойде този който бе взел петте таланта, донесе други пет таланта, и рече: Господарю, пет таланта ми предаде; ето други пет таланта спечелих над тях. 21. И рече му господарят му: Добре, рабе добри и верни: на малкото си бил верен, над много ще те поставя: влез в радостта на господаря си. 22. Дойде и този който бе взел два таланта и рече: Господарю, два таланта ми предаде; ето, други два таланта спечелих върху тях. 23. Рече му господарят му: Добре, рабе добри и верни; на малкото си бил верен, над много ще те поставя, влез в радостта на господаря си. 24.Пристъпи и този, който бе взел единият талант и рече: Господарю, знаех те че си человек жесток, че жънеш дето не си сеял, и събираш от дето не си разпръсвал; 25. и понеже се убоях, отидох та скрих таланта ти в земята; ето, имаш твоето си. 26. А господарят му отговори и рече му: Рабе лукави и лениви, знаеше че жъна дето не съм посеял, и събирам от дето не съм разпръсвал: 27. Като е тъй трябваше ти да дадеш среброто ми на банкерите, и кога си дойдех да бих взел моето с лихва. 28. Вземете прочее от него таланта, и дайте *го* на тогози който има десетте таланта. 29. Защото на всекиго който има ще му се даде и ще му се преумножи; а от този който Няма, и това което има ще се вземе от него. 30. И непотребния *този*

раб хвърлете го във външната тъмнота; там ще бъде плач и скърцане със зъби.
31. А кога дойде Син Човечески в славата си, и всичките свети ангели с него; тогаз ще седне на престола на славата си. 32. И ще се съберат пред него всичките народи, и ще ги отлъчи едни от други, както овчарят отлъча овците от козите; 33. и ще постави овците от дясната си страна, а козите от лявата.
34. Тогава Царят ще рече на тези които са от дясната му страна: Елате, *вие* благословени на Отца моего, наследвайте царството приготвено за вас от създание мира; 35. защото огладнях, и дадохте ми да ям; ожаднях, и напоихте ме; странен бях, и прибрахте ме; 36. гол *бях*, и облякохте ме, болен бях, и посетихте ме, в тъмница бях, и дойдохте при мене. 37. Тогаз праведните ще му отговорят и рекат: Господи, кога те видяхме гладен, и *те* нахранихме; или жаден, и *те* напоихме? 38. Кога пак те видяхме странен и *те* прибрахме; или гол, и *те* облякохме? 39. И кога болен или в тъмница те видяхме, и дойдохме при тебе? 40. И ще отговори Царят и ще им рече: Истина ви казвам: Колкото че сте сторили *това* на едного от тези най-малките мои братя, на мене сте *го* сторили.
41. Тогаз ще рече и на тези които са от лявата му страна: Идете от мене, проклети, в огънят вечен, приготвения за дявола и за ангелите негови; 42. защото огладнях, и не ми дадохте да ям; ожаднях и не ме напоихте; 43. странен бях, и не ме прибрахте, гол *бях*, и не ме облякохте; болен и в тъмница *бях*, и не ме посетихте. 44. Тогаз ще му отговарят и те и ще рекат: Господи, кога те видяхме гладен, или жаден, или странен, или гол, или болен, или в тъмница, и не ти послужихме? 44. Тогаз ще отговори и ще им рече: Истина ви казвам, колкото че не сте сторили *това* на едного от тези най-малките, нито на мене сте го сторили.

46. И ще отидат те във вечна мъка; а праведните в живот вечен.

ГЛАВА 26.

1. И когато свърши Исус всички тези думи, рече на учениците си: 2.
Знаете че след два ни ще бъде Пасха, и Син Человечески ще бъде
предаден на разпятие.
3. Тогаз се събраха първосвещениците и книжниците и старейшините
от народа в двора на първосвещеника, който се казваше Каиафа, 4. и
наговориха се да уловят Исуса с измама и да го убият; 5. но думаха:
Да не е в праздника, за да не стане мълва между народа.
6. А Исус като беше във Витания, в дома на Симона прокаженаго, 7.
пристъпи при него жена, която имаше *в съд* алабастрен много скъпо
миро, и възливаше *го* на главата му като бе седнал на трапезата. 8. А
учениците му, като видяха *това*, възнегодуваха и думаха: За какво
тая загуба? 9. Защото това миро можеше да се продаде на голяма
цена, и да се раздаде на сиромасите. 10. Но Исус позна *това* и рече
им: Защо досаждате на жената? защото добра работа стори на мене.
11. Защото сиромасите всякога имате със себе си, а мене всякога
Нямате. 12. Защото тя като възлия това миро на тялото ми, стори го за
погребението ми. 13. Истина ви казвам: Дето и да се проповядва това
евангелие по всичкия свет, ще се казва за неин спомен и *това* което
тя стори.
14. Тогаз един от дванадесетте, нарицаемия Юда Искариотски, отиде
при първосвещениците, 15. и рече: Какво ще ми дадете, и аз ще ви го
предам? И те му предложиха тридесет сребърници. 16. И от тогаз
търсеше благовремие да го предаде. 17. И в първия ден на *праздника на*
безквасните *хлябове* дойдоха учениците при Исуса, и рекоха му: Да
искаш да приготвим да ядеш пасхата? 18. И той рече: Идете в града
при еди-кого си, и речете му: Учителят казва: Времето ми е близо: у

тебе ще направя пасхата с учениците си. 19. И сториха учениците както им повели Исус; и приготвиха пасхата.

20. И когато стана вечер, седнал бе на трапезата с дванадесетте. 21. И като ядяха те, рече: Истина ви казвам че един от вас ще ме предаде. 22. И *те* наскърбени тежко, начнаха всеки един от тях да му казват: Да не би да съм аз, Господи? 23. А той отговори и рече: Който затопи с мене ръката си в блюдото, той ще ме предаде. 24. Син Человечески отхожда, както е писано за него; а горко на тогоз человека, чрез когото Син Человечески ще бъде предаден; добре би било за тогоз человека, ако не би се родил. 25. И отговори Юда, който го предаде, и рече: Да ли съм аз Учителю? Казва му: Ти рече.

26. И когато ядяха, взе Исус хляба, и благослови и преломи *го*, и даваше на учениците, и рече: Земете, яжте: това е тялото мое. 27. И взе чашата, и благодари, и даде им и казваше: Пийте от нея всички; 28. защото това е моята кръв на новият завет, която се заради мнозина излива за прощение на греховете. 29. И казвам ви, че от сега нататък няма да пия от този плод на лозата, до онзи ден, когато го пия нов с вас в царството на Отца моего. 30. И като изпяха песен, излязоха на гората Елеонска.

31. Тогаз казва им Исус: Всинца вие ще се съблазните в мене тази нощ; защото е писано: Ще поразя пастиря, и ще се разпръснат овцете на стадото. 32. А подир възкресението си, ще ви предваря в Галилея. 33. А Петър отговори и рече му: Ако и всички да се съблазнят в тебе, аз никога няма да се съблазня. 34. Рече му Исус: Истина ти казвам че в тази нощ преди да пее петелът, триж ще се отречеш от мене. 35. Казва му Петър: Ако стане нужда и да умра с тебе, няма да се отрека от тебе: Подобно рекоха и всичките ученици.

36. Тогаз идва с тях Исус на едно место което се казва Гетсимания; и казва на учениците: Седете тука, докле ида там да се помоля. 37. И

като взе Петра и двамата Зеведееви синове, начна да скърби и да тъжи. 38. Тогаз им казва: Прискърбна е душата ми до смърт; постойте тука и бъдете будни с мене. 39. И като отиде малко на напред, падна на лицето си, и молеше се и думаше: Отче мой, ако е възможно, нека ме замине тая чаша; не обаче както искам аз, но както *искаш* ти, 40. И идва при учениците , та ги намерва заспали, и казва на Петра: Така ли не можахте един час да постоите будни с мене? 41. Будни бъдете и молете се, да не би в изкушение да влезете; духът е бодър, а плътта е немощна. 42. Пак отиде втори път та се помоли и думаше: Отче мой, ако не е възможно тая чаша да замине от мене, без да я пия, нека бъде волята твоя. 43. И като дойде намерва ги пак заспали; защото очите им бяха отегнали. 44. И остави ги та отиде пак и помоли се трети път, и рече истото слово. 45. Тогаз идва при учениците си и казва им: Спете от сега и почивайте; ето приближи часът, и Син Человечески се предава в ръце на грешници. 46. Станете да идем: ето наближи този който ме предава.

47. И когато той още говореше, ето, Юда, един от дванадесетте, дойде; и с него народ много с ножове и сопи, от първосвещениците и старейшините на народа. 48. А който го предаваше беше им дал знак и рекъл: Когото целуна, той е: уловете го. 49. И тутакси като пристъпи при Исуса, рече: Радвай се Учителю; и целуна го. 50. А Исус му рече: Приятелю! защо си дошъл? Тогаз пристъпиха, туриха ръце на Исуса, и уловиха го. 51. И ето един от тези които бяха с Исуса простре ръка, измъкна ножа си, и удари слугата на първосвещеника и му отсече ухото. 52. Тогаз му казва Исус: Повърни ножът си на местото му: защото всички които хванат нож, от нож ще загинат. 53. Да ли мислиш че не мога сега да се примоля на Отца си, да ми представи повече от дванадесет легиона ангели? 54. Но как ще се сбъднат писанията, че *това* така трябва да бъде?

55. В онзи час рече Исус на народа: Както на разбойник ли излязохте с
ножове и сопи да ме уловите? Всеки ден седях при вас та поучавах в
храма, и не ме уловихте. 56. Но всичко това стана за да се сбъднат
писанията пророчески. Тогаз учениците оставиха го всички и се
разбягаха.
57. А тези които уловиха Исуса, заведоха го при Каиафа
първосвещеника, дето се събраха книжниците и старейшините. 58. А
Петър вървеше подире му от далеч, до двора първосвещеников; и като
влезе вътре, седеше със слугите, да види сетнината. 59. А
първосвещениците и старейшините и всичкият съвет търсеха
лъжливо свидетелство против Исуса, за да го убият, 60. и не
намерваха: ако и да надойдоха много лъжливи свидетели, не
намериха. Напокон дойдоха двама лъжливи свидетели 61. и рекоха:
Той каза: Мога да разваля храма Божий, и за три дни да го съзида *пак*.
62. И стана първосвещеникът и рече му: Не отговаряш ли? какво
свидетелстват тези върху ти? 63. А Исус мълчеше. Отговаря
първосвещеникът и казва му: Заклевам те в Бога живаго, да ни
кажеш, ако си ти Христос, Син Божий. 64. Казва му Исус, Ти рече; но
казвам ви: От сега ще видите Сина Человеческаго че седи отдясно на
силата, и че иде на облаците небесни. 65. Тогаз първосвещеникът
раздра дрехите си и казваше: Богохулствува! каква още потреба
имаме от свидетели? ето, сега чухте неговото богохулство. 66. Що
мислите вие? И те отговориха и рекоха: Повинен е на смърт. 67. Тогаз
го заплюваха в лицето и го бъхтеха, а други му удряха плесници 68. и
казваха: Проречи ни, Христе, кой е що те удари?
69. А Петър седеше вън на двора; и дойде при него една слугиня и
казваше: И ти беше с Исуса Галилеянина. 70. А той се отрече пред
всичките, и говореше: Не знам що казваш. 71. И когато излезе той на
вратника, видя го друга, и каза на тези които бяха там: И този бе с

Исуса Назарянина. 72. И пак се отрече *Петър* с клетва: Не познавам *тогоз* человека. 73. И след малко пристъпиха тези които стояха там и рекоха на Петра: Наистина и ти си от тях; защото твоето говорене те изявява. 74. Тогаз той начна да проклева и да се кълне: Не зная *тогоз* человека. И тоз час петелът попе. 75. И напомни си Петър речта на Исуса, който беше му рекъл: Преди да пее петелът, трижж ще се отречеш от мене: и излезе вън и плака горко.

ГЛАВА 27.

1. И на сутринта всичките първосвещеници и старейшини народни сториха съвет против Исуса, да го убият. 2. И като го вързаха, заведоха го и предадоха го на управителя Понтийскаго Пилата.

3. Тогаз Юда, който го предаде, като видя че бе осъден разкая се и върна тридесетте сребърници на първосвещениците и старейшините, 4. и казваше: Съгреших че предадох кръв неповинна. А те рекоха: Нам що *ни е*? Гледай ти. 5. И като хвърли сребърниците в храма, излезе и отиде та се обеси. 6. А първосвещениците взеха сребърниците, и рекоха: Не е простено да ги турим в храмската каса; понеже са цена на кръв. 7. И като се съветваха, купиха с тях нивата грънчарска, за погребване на странни. 8. За това се нарече онази нива Кръвна нива и до днес. 9. Тогаз се изпълни реченото от Иеремия пророка, който казва: И взеха тридесетте сребърници, цената на оцененият, когото оцениха от синовете Израилеви, 10. и дадоха ги за грънчарската нива, според както ми Господ заповяда.

11. А Исус застана пред управителя; и попита го управителят, и казваше: Ти ли си царят на Юдеите? А Исус му рече: Ти казваш. 12. И когато го обвиняваха първосвещениците и старейшините, нищо не отвещаваше. 13. Тогаз му казва Пилат: Не чуеш ли колко

свидетелствуват на връх тебе? 14. И не му отговори на нищо ни една
реч, така щото управителят се много чудеше.
15. А на празника имаше обичай управителят да пуща на народа
едного от запрените, когото би поискали. 16. А имаха тогаз прочут
някого си запрян, на име Варава. 17. И тъй като бяха събрани, рече им
Пилат: кого искате да ви пусна? Варава ли, или Исуса, нарицаемаго
Христа? 18. Понеже знаеше че от завист го предадоха.
19. И когато седеше той на съдийския престол, проводи до него жена
му и казваше: Да не струваш нищо на тогоз праведника; защото
много пострадах днес на сън за него.
20. А първосвещениците и старейшините нагласиха народа да
изпросят Варава, а Исус да погубят. 21. Отговори управителят и рече
им: Кого искате от двата да ви пусна? А те рекоха: Варава. 22. Казва
им Пилат: Но какво да правя Исуса, нарицаемаго Христа? Казват му
всичките: Да се разпне. 23. А управителят каза: Че какво зло е сторил?
А те много повече викаха, и казваха: Да се разпне. 24. И като видя
Пилат че нищо не ползува, но повече мълва бива, взе вода, уми си
ръцете пред народа, и казваше: Неповинен съм аз от кръвта на тогоз
праведника; вие да видите. 25. И отговори всичкий народ и рече:
Неговата кръв на нас *да бъде* и на чадата наши. 26. Тогаз им пусна
Варава; а Исуса би, и предаде *го* на разпятие.
27. Тогаз войните управителеви, оттеглиха Исуса в преторията, и
събраха против него всичкия полк. 28. И съблякоха го та го облякоха с
една червена дълга дреха. 29. И сплетоха венец от тръни та го
наложиха на главата му, и тръст в десницата му; и коленичиха пред
него, та му се поругаваха и казваха: Радвай се, Царю Юдейски! 30. И
като го заплюваха, взеха тръста, и удряха го по главата. 31. И като му
се поругаха, съблякоха му дългата дреха та го облякоха с неговите
дрехи; и го закараха да *го* разпнат.

32. И на излезване намериха человек Киринеянин, на име Симон;
него накараха да носи кръста му. 33. И като стигнаха на местото
нарицаемо Голгота, което се тълкува Лобно Место, 34. дадоха му да
пие оцет размесен със жлъчка; и щом вкуси, не рачеше да пие. 35. И
като го разпнаха, споделиха си дрехите му, и хвърлиха жребие; [за да
се сбъдне реченото от пророка: «Разделиха дрехите ми помежду си, и
за облеклото ми хвърлиха жребие.»] 36. И седяха та го пазеха там. 37.
И възложиха над главата му обвинението му написано: ТОЗИ Е ИСУС
ЦАРЪТ ЮДЕЙСКИ. 38. Тогаз бидоха разпнати с него двама
разбойници, един от дясно, и един от ляво.
39. А онези които минаваха от там хулеха го, и кимаха с глави, 40. и
думаха: *Ти*, който разоряваш храми и за три дни го *пак* съграждаш,
спаси себе си; ако си Син Божий, слез от кръста. 41. Подобно и
първосвещениците с книжниците и старейшините ругаеха *му* се, и
казваха: 42. Други е избавил, *а пък* себе си не може да избави. Ако е
Цар Израилев, нека слезе сега от кръста, и ще повярваме в него. 43.
Упова на Бога, нека го избави сега, ако го иска; понеже каза: Божий
син съм. 44. С това истото го укоряваха и разпнатите с него
разбойници.
45. А от шестия час стана тъма по всичката земя, до деветия час. 46. А
около деветия час извика Исус с голям глас, и казваше; Или, Или,
лама савахтани? то ест: Боже мой, Боже мой, защо си ме оставил? 47.
И някои от стоящите там, като чуха, думаха: Илия зове той. 48. И
тутакси един от тях се завтече, и взе гъба, та я напълни с оцет и я
обви на тръст, и даваше му да пие. 49. А другите казваха: Остави да
видим да ли ще дойде Илия да го избави. 50. А Исус, като извика пак с
голям глас, издъхна.
51. И ето завесата на храма раздра се на две от горе до долу, и земята
се потресе, и камъните се разпукнаха. 52. и гробовете се разтвориха, и

много телеса на умрелите светии възстанаха, 53. и като излязоха от
гробовете, след неговото възкресение, влязоха в светия град, и явиха
се на мнозина. 54. А стотникът и с него които пазеха Исуса, като
видяха земетресението и *все* що стана, уплашиха се много, и думаха:
Истина Син Божи бе този.
55. Там бяха още и гледаха издалеч жени много, които бяха
последвали Исуса от Галилея, и му слугуваха; 56. между които беше
Мария Магдалина, и Мария майката на Якова и на Иосия, и майката
на синовете Зеведееви.
57. И когато стана вечер, дойде един богат човек от Ариматея, на
име Иосиф, който и сам беше се учил при Исуса. 58. Той дойде при
Пилата, и поиска тялото Исусово. Тогаз Пилат повели да *му* се даде
тялото; 59. И като взе Иосиф тялото, обви го в чиста плащаница, 60. и
положи го в новия свой гроб, който бе изсякъл в камъка, и като
привали камък голям на гроба на вратата, отиде си. 61. А там беше
Мария Магдалина и другата Мария, та седяха срещу гроба.
62. И на утринта, която е след петъка, събраха се първосвещениците и
Фарисеите при Пилата, 63. и казваха: Господарю, напомнихме си че
онзи измамник, когато бе още жив, рече: След три дни ще възкръсна.
64. Повели прочее да се заварди гробът до третия ден, да не би
учениците му да дойдат през нощ да го откраднат, и рекат на народа:
Възкръсна от мъртвите; и ще бъде сетната измама по-лоша от
първата. 65. Рече им Пилат: Имате стража; идете, завардете както
знаете. 66. И те отидоха та завардиха гроба, запечатаха камъка, и
поставиха стража.

ГЛАВА 28.

1. И като се мина съботата, на разсъмнуване в първия ден на
седмицата, дойде Мария Магдалина, и другата Мария, да видят гроба.

2. И ето, стана трус голям; защото ангел Господен слезе от небето, та пристъпи и отвали камъка от вратата, и седеше отгоре на него. 3. На глед бе той като блескавица, и облеклото му бяло като сняг. 4. И от страха му стреснаха се стражарите, и станаха като мъртви. 5. А ангелът отговори и рече на жените: не бойте се вие; защото зная, че Исуса разпятаго търсите. 6. Не е тука; защото възкръсна, както рече: елате, вижте местото гдето лежеше Господ. 7. И скоро идете та кажете на учениците му, че възкръсна от мъртвите; и ето, отхожда преди вас в Галилея: там ще го видите; ето , казах ви. 8. И излязоха скоро от гробът със страх и радост голяма, и завтекоха се да известят на учениците му.

9. И когато отхождаха да известят на учениците му, ето Исус ги срещна, и каза: Радвайте се. А те пристъпиха, та се уловиха за нозете му, и поклониха му се. 10. Тогаз казва им Исус: Не бойте се; идете, известете на братята ми, да идат в Галилея, и там ще ме видят.

11. А когато те отиваха, ето някои от стражата дойдоха в града, и известиха на първосвещениците, всичко що бе станало. 12. И *те* като се събраха със старейшините, и като се съветваха, дадоха на войните сребро доволно, 13. и думаха *им*: Речете че учениците му дойдоха през нощ и го откраднаха, когато ние спахме. 14. И ако се чуе това пред управителя, ние ще го убедим, и ще сторим вие да Нямате грижа. 15. И те като взеха парите, сториха както бяха научени. И разчу се това слово между Юдеите даже и до днес.

16. А единадесетте ученици отидоха в Галилея, на гората дето им заръча Исус. 17. И като го видяха, поклониха му се; а някои се усъмниха. 18. И пристъпи Исус та им говори и рече: Даде ми се всяка власт на небето и на земята. 19. Идете прочее научете всичките народи, и кръщавайте ги в името на Отца и Сина и Светаго Дух; 20. и учете ги

да пазят всичко що съм ви заповядал; и ето, аз съм с вас през всичките дни, до скончанието на века. Амин.

–

ЕВАНГЕЛИЕ ОТ МАРКА

ГЛАВА 1.

1. Начало на благовестието на Исуса Христа, Сина Божия; 2. както е писано в пророците: «Ето, аз провождам вестителя си пред лицето ти, който ще приготви твоя път пред тебе: » 3. «Глас на едного, който вика в пустинята: Пригответе пътя Господен, прави правете неговите пътеки. » 4. Дойде Иоан та кръщаваше в пустинята, и проповедваше кръщение на покаяние за прощаване на греховете. 5. И излезваше към него всичката страна Юдейска, и Ерусалимляните, и кръщаваха се всичките от него в реката Иордан, като изповядваха греховете си. 6. А Иоан носеше дреха от камилски косми, и кожен пояс около чреслата си, и ядеше акриди и мед див. 7. И проповедваше и казваше: След

мене иде по крепкият от мене, на когото не съм достоен да се преклоня и да развържа ремъка на обущата му. 8. Аз ви кръстих с вода: а той ще ви кръсти с Духа Светаго.
9. И през онези дни дойде Исус от Назарет Галилейски, и кръсти се от Иоана в Иордан. 10. И тутакси като възлезваше от водата видя че се разтваряха небесата, и Духът като гълъб слезваше на него. 11. И глас биде от небето: Ти си Син мой възлюбленний в когото благоволих. 12. И тоз час Духът го извежда в пустинята. 13. И там бе в пустинята четиридесет дни и се изкушаваше от Сатана; и беше със зверовете; и ангелите му служеха.
14. А след като биде предаден Иоан, дойде Исус в Галилея, и проповедваше благовестието на царството Божие, 15. И казваше: Времето се изпълни, и приближи се царството Божие; покайте се и вярвайте в благовестието.
16. А когато пътуваше по край Галилейското море, видя Симона и Андрея брата му, че хвърляха мрежа в морето; понеже бяха риболовци. 17. И рече им Исус: Елате след мене, и ще ви направя да бъдете ловци на человеци. 18. И тутакси оставиха мрежите си, и последваха го. 19. И като позамина от там малко, видя Якова Зеведеева и Иоана брата му, и тях в ладията че си кърпеха мрежите. 20. И тутакси ги повика, и *те* оставиха баща си Зеведея в ладията с наемниците, и отидоха след него.
21. И влязоха в Капернаум; и наскоро в събота влезе *Исус* в съборището и учеше. 22. И удивяваха се на учението му; защото ги учеше като някой който има власт, а не както книжниците. 23. И имаше в съборището им человек с нечист дух, та извика, 24. и казваше: Остави ни! що имаш ти с нас, Исусе Назарянине? дошъл си да ни погубиш ли? Познавам те кой си, Свети Божий. 25. И запрети му Исус, и рече; Млъкни, и излез из него. 26. И нечистият дух, като го

покъса, извика с голям глас и излезе от него. 27. И всички се смаяха, щото разискваха помежду си, и думаха: Що е това? Кое е това ново учение, щото с власт повелява и на нечистите духове, и послушват го. 28. И разчу се слухът негов наскоро по всичката околност на Галилея.
29. И щом излязоха из съборището, дойдоха с Якова и Иоана в къщата на Симона и Андрея: 30. А тъщата Симонова лежеше огничава, и тутакси му казват за нея. 31. И пристъпи та я дигна, като я хвана за ръката; и на часа я остави огницата, и слугуваше им. 32. И като се свечери, когато залезе слънцето, доведоха му всичките които бяха зле, и беснуемите. 33. И всичкият град се бе събрал пред вратата. 34. И изцели мнозина които бяха зле от разни болести, и много бесове изпъди, и не оставяше бесовете да говорят, понеже го познаваха *че е Христос.*
35. И сутринта, много рано, стана та излезе, и отиде в пусто место, и там се молеше. 36. И оттичаха след него Симон и които бяха с него. 37. И като го намериха, казват му: Всички тебе търсят. 38. И казва им: Да идем в близките паланки, да проповядвам и там; защото съм за това излязъл. 39. И той проповедваше по съборищата им по всичка Галилея, и изпъждаше бесовете.
40. И идва при него един прокажен, та му се молеше и коленичеше пред него и казваше му: Ако да искаш, можеш да ме очистиш. 41. А Исус се смили и простре ръка, та се допре до него, и казва му: Искам, очистен бъди. 42. И като изрече *туй*, тутакси се махна от него проказата, и се очисти. 43. И като му запрети строго, тоз час го отпрати, 44. и казва му: Гледай никому нищо да не кажеш; но иди, покажи себе си на свещеника, и принес за очищението си това, което е Мойсей повелил, за свидетелство тям. 45. А той щом излезе, начна да проповядва много и да разнася словото, така щото *Исус* не можеше

вече да влезе явно в някой град; но вън в пусти места бе, и идеха при него от всякъде.

ГЛАВА 2.

1. И след *неколко* дни влезе пак в Капернаум; и чу се че е в една къща.
2. И тутакси се събраха мнозина, така щото не ги побираше вече нито
пред вратата *местото*; и говореше им словото. 3. И идват при него та
му доносят един разслабен, носен от четирима. 4. И като не можаха да
приближат до него поради народа, разкриха покривът дето беше, и *го*
разбиха, та спуснаха одъра, на който лежеше разслабеният. 5. А Исус
видя вярата им, и казва на разслабения: Синко, прощават ти се
греховете ти. 6. А имаше някои от книжниците там, които седяха, и
размишляваха в сърцата си: 7. Що говори този така хули? Кой може
да прощава грехове, освен едного Бога? 8. И тутакси като позна Исус с
духът си, че така размишляват в себе си, рече им: Защо мислите това
в сърцата си? 9. Кое е по лесно, да река разслабеному: Прощават ти се
греховете ли, или да река: Стани, и вземи одъра си, и ходи? 10. Но за
да познаете че власт има Син Человечески на земята да прощава
грехове, (казва на разслабения:) 11. Теб казвам: Стани и вземи одъра
си, и иди у дома си. 12. И стана тутакси, и като дигна одъра си, излезе
пред всичките; така щото всички се чудеха и славеха Бога, и думаха:
Никога така не сме виждали.

13. И излезе пак край морето, и всичкият народ идеха при него, и
учеше ги. 14. И като минуваше, видя Левия Алфеева, че седеше на
митарницата: и казва му: Ела след мене. И *той* стана и отиде след
него. 15. И когато беше на трапеза в къщата му, много митари и
грешници бяха насядали наедно с Исуса и учениците негови; защото
бяха мнозина, и последваха го. 16. И книжниците и Фарисеите, като
видяха че яде с митарите и грешниците, казваха на учениците му:

Защо с митарите и грешниците яде и пие? 17. И като чу Исус, казва им: Нямат нужда за лекар здравите, но болните; не дойдох да призова праведните, но грешниците на покаяние.
18. А Иоановите и Фарисейските ученици постеха; и идват и казват му: Защо Иоановите и Фарисейските ученици постят, а твоите ученици не постят? 19. И рече им Исус: Могат ли сватбарите да постят до като е младоженекът с тях? Колкото време имат младоженека с тях си не могат да постят. 20. Ще дойдат обаче дни, когато се отнеме младоженекът от тях, и тогаз в онези дни ще постят. 21. И никой не пришива кърпа от небелено платно на вехта дреха; а инак, новото, което *се туря да* запълни отдира от вехтото, и съдраното бива по-лошо. 22. И никой не налива ново вино във вехти мехове; а инак новото вино ще разпукне меховете, и виното се излива, и меховете се развалят; но трябва ново вино да се налива в нови мехове.
23. И в една събота когато минуваше през сеитбите, наченаха учениците му да късат класовете като вървяха в пътя. 24. И Фарисеите му казваха: Виж, що правят в събота, което не е простено? 25. И той им казваше: Не сте ли чели никога, що стори Давид, когато му стана нужда, и огладня той и които бяха с него? 26. как влезе в дома Божий във времето на първосвещеника Авиатара, та изяде хлябовете на предложението, които не е простено освен на свещениците да *ги* ядат, - даде още и на онези които бяха с него? 27. И казваше им: Съботата е станала за человека, а не человек за съботата; 28. така щото Син Человечески е Господар и на съботата.

ГЛАВА 3.

1. И влезе пак на съборището, и там беше някой си человек който имаше ръката си изсъхнала. 2. И съгледаха го да ли ще в съботен ден да го изцели, за да го обвинят. 3. И казва на человека който имаше ръката си изсъхнала: Изправи се на сред. 4. И казва им: Простено ли е

съботен ден да прави някой добро, или да прави зло: да спаси ли
душа, или да погуби? а те мълчаха. 5. А като ги изгледа с гняв,
наскърбен за окаменението на сърцето им, казва на человека: Простри
ръката си. И простре; и възстанови се ръката му здрава както другата.
6. И щом излезнаха Фарисеите, тутакси съвет сториха с Иродианите
против него, как да го погубят.
7. А Исус тръгна с учениците си към морето; и отидоха след него
много множество от Галилея и от Юдея, 8. и от Ерусалим, и от Идумея,
и из отвъд Иордан. И из около Тир и Сидон, много множество, като
бяха чули колко *чудеса* правеше, дойдоха при него. 9. И рече на
учениците си да го очаква една ладия поради народа, за да го не
притесняват. 10. Защото изцели мнозина, така щото онези които
имаха болести нападаха на него, за да се допрат до него. 11. И
нечистите духове, когато го виждаха, припадаха му и викаха: Ти си
Син Божий. 12. И много им запрещаваше, да го не изявяват.
13. И възлезе на горага, и призова *онези* които искаше той; и отидоха
при него. 14. И стори дванадесет, да бъдат с него, и да ги изпровожда
да проповядват; 15. и да имат власт да изцеляват болестите, и да
изпъждат бесовете; 16. И приложи на Симона име Петър; 17. и Якова
Зеведеева, и Иоана брата Яковова, и приложи им имена Воанергес, то
ест, Синове на Гърма: 18. и Андрея, и Филипа, и Вартоломея, и Матея,
и Тома, и Якова Алфеева, и Тадея, и Симона Кананита; 19. и Юда
Искариотскаго, който го и предаде.
20. И идват в един дом, и събира се пак *много* народ, така щото те не
можаха нито хляб да ядат. 21. И като чуха своите му, излязоха да го
уловят; защото казваха, че не е на себе си. 22. И книжниците, които
бяха слезнали от Ерусалим казваха че има Веелзевула, и че с
началника на бесовете изпъжда бесовете. 23. И като ги призова,
говореше им с притчи: Как може Сатана да изпъжда Сатана? 24. И ако

едно царство се раздели против себе си, онова царство не може да устои. 25. И ако дом се раздели против себе си, този дом не може да устои. 26. И ако Сатана се е повдигнал против себе си и се е разделил, не може да устои, но дошло му е свършването. 27. Никой не може да разграби покъщнината на силния кога влезе в къщата му, ако първом не върже силния, и тогаз ще разграби къщата му. 28. Истина ви казвам, че всичките грехове на синовете человечески ще им се простят, и хулите колкото че възхулят. 29. но който възхули на Духа Светаго няма прошка във веки, но повинен е на вечно осъждане. 30. *Това рече той*, защото казваха: Има дух нечист.

31. Идват прочее братята *му* и майка му, и като стояха вън проводиха до него и викаха го. 32. И седеше народът около него; и рекоха му: Ето майка ти и братята ти вън искат те. 33. И отвеща им и рече: Коя е майка ми? или *кои са* братята ми? 34. И като изгледа тези, които седяха около него, казва: Ето майка ми и братята ми! 35. Защото който прави волята Божия, той е брат мой, и сестра моя и майка.

ГЛАВА 4.

1. И пак започна да учи край морето: и събра се при него народ много, така щото той влезе в ладията и седеше на морето; а всичкият народ беше на земята по край морето. 2. И учеше ги много със притчи, и говореше им в поучението си: 3. Слушайте. Ето, излезе сеятелят да сее. 4. И когато сееше, едно падна край пътя, и дойдоха птиците небесни и озобаха го. 5. Друго падна на каменисто *место* дето Нямаше много пръст, и наскоро изникна, защото Нямаше дълбина от земя; 6. но когато изгрея слънцето припърли се, и понеже Нямаше корен, изсъхна. 7. И друго падна в трънете, и обрастоха трънете и заглушиха го, и не даде плод. 8. И друго падна на добрата земя, и даваше плод, който възлезваше и възрастваше, и принесе едно

тридесет, и друго шестдесет, а друго сто. 9. И казваше им: Който има уши да слуша, нека слуша.

10. И когато остана насаме, *онези* които бяха около него с дванадесетте, попитаха го за притчата. 11. И казваше им: Вам се даде да познаете тайната на царството Божие, а на онези външните, всичкото бива в притчи; 12. за да гледат гледаще, и да не видят; и да чуят чуеще, и да не разумеят; да не би да се обърнат и да им се простят греховете. 13. И казва им: Не знаете ли тази притча? а как ще разумеете всичките притчи? 14. Сеятелят, словото сее.15. А *посеяното* край пътят са тези в които се сее словото; но при които, като чуят, тутакси идва Сатана, и отнема словото всеяното в сърцата им. 16. Подобно и на каменистите *места* посеяното са тези които, като чуят словото, тутакси с радост го приемат; 17. Нямат обаче корен в себе си, но привременни са; после като настане скръб или гонение за словото, тутакси се съблазняват. 18. И в трънете посеяното са тези, които слушат словото; 19. и грижите на този век, и прелестта на богатството, и пожеланията за други *работи*, като навлезват, заглушават словото, и безплодно бива. 20. А на добрата земя посеяното са тези, които слушат словото, и приемат, и дават плод, едно тридесет, и едно шестдесет, и едно сто.

21. И казваше им: За това ли се внася свещ, да я турят под шиника или под одъра? Да ли не за това, да я поставят на светилника? 22. Защото няма нещо тайно, което да се не яви; нито е било нещо потаено, което да не излезе на яве. 23. Който има уши да слуша, нека слуша.

24. И казваше им: Внимавайте на това което слушате: с която мярка мерите, ще ви се възмери; и вам които слушате ще ви бъде придатък. 25. Защото който има, ще му се даде; а който Няма, и онова което има ще му се отнеме.

26. И казваше: Така е царството Божие, както кога человек хвърли
семето в земята; 27. и спи и разбужда се нощем и дене; и семето
никне и расте, както той не знае. 28. Защото земята от самосебе си
произвожда, първом трева, после клас, и напокон пълно жито в класа.
29. И когато узрее плодът, тоз час изпраща сърпа, защото е настанала
жетва.
30. Още казваше: На що да уподобим царството Божие? или с кое
сравнение да го сравним? 31. Подобно е на зърно синапово което, кога
се посее в земята, най малко е от всичките семена, които са на земята;
32. а когато се посее, израства, и бива по голямо от всичките злакове,
и прави клони големи, така щото под неговата сянка могат птиците
небесни да пребивават. 33. И с много таквизи притчи говореше тям
словото, както можеха да слушат. 34. А без притча им не говореше; но
на особно тълкуваше всичко на учениците си.
35. И казва им в този ден когато се свечери: Да минем отвъд. 36. И
като оставиха народът, вземат него, както бе в ладията; имаше още и
други ладии с него. 37. И дига се голяма буря ветрена; и вълните се
вливаха в ладията, така щото тя вече се пълнеше *с вода.* 38. И той беше
на кърмата заспал на възглавница; и разбуждат го и казват му:
Учителю, не те ли е грижа че погинваме? 39. И стана та запрети на
вятъра, и рече на морето: Мълчи! умири се! И престана вятърът, и
стана тишина голяма. 40. И рече им: Защо сте така страхливи? Как
нямате вяра? 41. И убояха се с голям страх, и казваха си един другиму:
Кой е прочее този, че и вятърът и морето му се покоряват?

ГЛАВА 5.

1.И минаха отвъд морето, в страната Гадаринска. 2. И щом излезе из
ладията, тоз час го срещна един человек от гробищата, с дух нечист, 3.
който имаше жилището си в гробищата, и никой не можеше да го

върже нито с вериги; 4. защото много пъти бяха го вързали с окови и с вериги, и покъсал бе веригите, и оковите бе строшил; и никой не беше в сила да го укроти. 5. И винаги, нощем и дене, беше по горите и в гробищата, и викаше и изпресичаше себе си с камене. 6. А като видя Исуса от далеч, притече и поклони му се, 7. и извика с глас голям и рече: Що имаш ти с мене, Исусе, Сине на Бога вишнаго? Заклевам те в Бога, недей ме мъчи. 8. (Защото му казваше: Излез из человека, душе нечисти.) 9. И попита го: Как ти е името? И отговори и рече: Легеон ми е името; защото сме множина. 10. И моли му се много, да ги не отпраща навън от тази земя. 11. А там при горета имаше стадо голямо от свине та пасеше; 12. И помолиха му се всичките бесове и казваха: Проводи ни в свинете, да влезем в тях; 13. И Исус тутакси даде им воля. И излезнаха нечистите духове та влязоха в свинете; и устреми се стадото през стръмнината в морето, (те бяха до две хиляди,) и се издавиха в морето. 14. А онези които пасяха свинете побягнаха та известиха в града и селата. И *жителите* излязоха да видят какво е станало. 15. И идват при Исуса, и виждат бесният в когото беше легеонът че седи и облечен и смислен; и убояха се. 16. И приказаха им онези които видяха, как бе *работата* на бесния, и за свинете. 17. И начнаха да му се молят да си отиде от техните предели. 18. И когато влезе в ладията, молеше му се този що бе *от напред* бесен да бъде с него заедно. 19. Исус обаче му не допусна, но казва му: Иди си у дома си при домашните си, и извести им това, що ти стори Господ и те помилва. 20. И тръгна, и начена да проповядва в Декапол *това* що му стори Исус; и всичките се чудеха.

21. И като премина пак Исус в ладията отвъде, събра се при него народ много; и той беше край морето. 22. И ето, идва един от началниците на съборището, на име Яир, и като го видя, падна на нозете му; 23. И молеше му се много и казваше: Дъщеря ми душа

бере; да дойдеш и да положиш ръце на нея, за да се избави и ще
живее. 24. И отиде с него; и следваха го народ много, и притискаха го.
25. И една жена, която имаше кръвотечение дванадесет години, 26. и
от много лекари беше много пострадала, още беше издала и всичкото
си имане, без да види никаква полза, но повече на зле бе пристигнала,
27. като чу за Исуса, дойде между народа из отзад, и допре се до
дрехата му. 28. защото казваше: Ако се допра само до дрехата му, ще
изцелея. 29. И на часа пресекна се течението на кръвта й, и усети в
тялото си че изцеля от болестта. 30. И тутакси Исус като позна в себе
си че излезе от него сила, обърна се към народа и казваше: Кой се
допре до дрехите ми? 31. И казваха учениците му: Видиш народът че
те притиска и казваш: Кой се допре до мене? 32. И обзираше се да
види тази която бе сторила това. 33. А жената уплашена и
разтреперана, като знаеше това което стана с нея, дойде и припадна
му, и каза му всичката истина. 34. А той й рече: Дъще, твоята вяра те
изцели: иди си с мир, и здрава бъди от болестта си.
35. Когато той още говореше, идват от началника на съборището, и
казват: Дъщеря ти умря; що задаваш вече труд на учителя? 36. А Исус,
щом чу думата която говореха, казва на началника на съборището: Не
бой се, само вярвай. 37. И не остави никого да го придружи, тъкмо
Петра и Якова и Иоана брата Яковов. 38. И идва в дома на началника
на съборището, и вижда мълва че плачеха и пищяха много. 39. И като
влезе казва им: Защо се мълвите и плачете? Детето не е умряло, но
спи. 40. И присмиваха му се. А той като изпъди всичките, взема на
детето баща му и майка *му* и онези които бяха с него, и влезва дето
лежеше детето. 41. И като хвана детето за ръка, казва му: Талита,
куми; което изтълкувано ще рече: Момиче, теб казвам: Стани. 42. И
тутакси момичето стана и ходеше, защото беше на дванадесет

години; и смаяха се твърде много. 43. И много им заръча никой да не
научи това; и рече да и дадат да яде.

ГЛАВА 6.

1. И излезе от там, и дойде в отечеството си; и следваха го учениците
му. 2. И като дойде събота, начна да учи в съборището; и мнозина от
слушателите удивяваха се, и думаха: От къде на тогози това? и коя е
дадената нему мъдрост, че и таквизи чудеса биват от ръцете му? 3. Не
е ли този дърводелецът, синът Мариин, и брат на Якова и на Иосия и
на Юда и на Симона? и не са ли сестрите му тука у нас? И
съблазняваха се в него. 4. И казваше им Исус: няма пророк без почест
освен в отечеството си и между роднините и в дома си. 5. И не
можеше там никое чудо да стори, тъкмо що на малцина болни като
положи ръце изцели ги. 6. И чудеше се за тяхното неверство. И
обхождаше селата наоколо та поучаваше.
7. И призва дванадесетте, и начна да ги изпраща по двама по двама; и
даваше им власт над нечистите духове. 8. И заповяда им да не носят
нищо на път, освен една тояга; нито тържик, нито хляб, нито пари в
пояс; 9. но да са с проста обувка; и да не се обличат в две дрехи. 10. И
казваше им: В която къща влезете, там пребъдвайте до когато
излезете от там. 11. И които не ви приемат, нито ви послушат, като
излезвате от там, отърсете праха из под нозете си за свидетелство
тям. Истина ви казвам, по-леко ще бъде *наказанието* на Содом или на
Гомор в ден съдний нежели на онзи град.
12. И те излязоха и проповядваха покаяние. 13. И изпъждаха много
бесове; и много болни помазваха с масло, и *ги* изцеляваха.
14. И чу цар Ирод, (защото явно стана неговото име,) и думаше: Иоан
Кръстител е възкръснал от мъртвите, и за това действуват силите чрез
него. 15. Други казваха, че е Илия; други пък казваха, че е пророк, или

като един от пророците. 16. Но като чу Ирод рече: Този е Иоан, когото аз посякох; той е възкръснал от мъртвите. 17. Защото този Ирод проводи та улови Иоана, и върза го в тъмницата, заради Иродиада, жената на брата си Филипа, понеже беше я взел за жена. 18. Защото Иоан казваше на Ирода: Не ти е простено да имаш братовата си жена. 19. А Иродиада го ненавиждаше, и искаше да го убие, но не можеше. 20. Защото Ирод се боеше от Иоан, като *го* знаеше че е человек праведен и свет; и припазваше го, и правеше много *работи*, като го слушаше, и с благодарение го слушаше. 21. И когато настана удобен ден, в който Ирод за денят на рождението си правеше вечеря на големците си и на тисящниците и на старейшините Галилейски, 22. и влезе дъщерята на тази Иродиада и поигра и угоди на Ирода и на седящите с него, рече царят на момичето: Искай ми каквото щеш, и ще ти дам. 23. И закле й се: Ще ти дам каквото ми поискаш, даже до половината от царството ми. 24. А тя излезе и рече на майка си: Какво да поискам? и тя рече: Главата на Иоана Кръстителя. 25. И той час влезна набързо при царят, та поиска и рече: Искам да ми дадеше сега тутакси главата на Иоана Кръстителя на блюдо. 26. И царят ако и да се оскърби много, поради клетвите *обаче* и зарад седящите с него, не рачи да отхвърли *просбата* й. 27. И тутакси проводи царят един оръжник, и заповяда да донесат главата му, и той отиде та го посече в тъмницата, 28. и донесе главата му на блюдо, и даде я на момичето; и момичето я даде на майка си. 29. И като чуха учениците му, дойдоха и дигнаха трупа му, и положиха го в гроб.

30. И събраха се апостолите при Исуса та му известиха всичко, и колкото направиха и колкото поучиха. 31. И рече им: Дойдете вие сами на страна в пусто место, и починете си малко; защото бяха мнозина, които идеха и отиваха, и нито да ядат имаха време. 32. И отиваха в пусто место с ладията на страна. 33. И видя ги народът като

отхождаха и мнозина го познаха; и стекоха се там пеши от всичките
градове, и пристигнаха преди тях, и събраха се при него. 34. И като
излезе Исус видя много народ, и смили се за тях, понеже бяха като
овце, които Нямаха пастир; и начена да ги поучава много.
35. И понеже беше вече станало късно, пристъпиха при него
учениците му, и казваха: Местото е пусто, и късно е вече: 36.
разпусни ги, да идат по околните колиби и села, и да си купят хляб;
защото Нямат що да ядат. 37. А той отговори и рече им: Дайте им вие
да ядат. И казват му: Да идем ли да купим за двеста пенязи хляб и да
им дадем да ядат? 38. А той им казва: Колко хляба имате? Идете та
вижте. И като узнаха казват: Пет, и две риби. 39. И повели им да турят
всичките да насядат по зелената трева на трапези на трапези. 40. И
насядаха на лехи на лехи, по сто и по петдесет. 41. И като взе петте
хляба и двете риби, погледна на небето и благослови, и преломи
хлябовете, и даваше на учениците си да наслагат от преде им; и двете
риби раздели на всичките. 42. И ядоха всички и наситиха се. 43. И
дигнаха от укрухите дванадесет коша пълни, и от рибите. 44. А онези
които ядоха хлябовете бяха около пет хиляди мъже.
45. И тутакси понуди учениците си да влязат в ладията, и да идат
преди *него* отвъд към Витсаида, докле разпусне той народът. 46. И
като ги разпусна, отиде на гората да се помоли. 47. И когато се
свечери, ладията беше в сред морето, и той сам си на земята. 48. И
видя ги че се мъчат в гребане с лопатите; защото им беше вятърът
противен; и около четвъртата стража на нощта тръгва към тях като
вървеше по морето, и искаше да ги измине. 49. А те като го видяха че
ходи по морето, възмняха че е призрак, и извикаха; 50. защото го
всички видяха и смутиха се. И тутакси проговори с тях, и казва им:
Дерзайте! аз съм, не бойте се! 51. И възлезе при тях на ладията, и
утихна вятърът. И ужасяваха се в себе си твърде много и чудеха се. 52.

Защото не разумяха поради хлябовете, понеже сърцето им бе затвърдяло.
53. И преминаха та дойдоха в земята Генисаретска и се извезоха на пристанището. 54. И когато излязоха от ладията, тутакси го познаха, 55. и завтекоха се по всичките онези околни *места*, и наченаха да носят на одрове болните там дето чуваха че е. 56. И дето влезваше в паланки или в градове или в села, туряха по пазаря болните, и молеха му се да се допрат поне до полите на дрехите му; и колкото се допираха, изцеляваха се.

ГЛАВА 7.

1. И събират се при него Фарисеите и някои от книжниците, които бяха дошли от Ерусалим. 2. И като видяха някои от учениците му че ядат хляб с ръце нечисти, сиреч немити, укориха ги. 3. (Защото Фарисеите и всичките Юдеи, ако си не умият ръцете до лактите, не ядат, държаще преданието на старите. 4. и от пазар *кога се връщат*, ако се не умият, не ядат. Има и други много *обичаи* които са приели да държат;- измивания на чаши и шулци и медници и одрове:) 5. После питат го Фарисеите и книжниците: Защо твоите ученици не ходят по преданието на старите, но с немити ръце ядат хляб? 6. А той отвеща и рече им: Добре е пророкувал Исая за вас лицемерите; както е писано: «Този народ с устните си почита ме, а сърцето им далеч отстои от мене. 7. И напразно ме почитат, учаще учения заповеди человечески.» 8. Защото оставихте заповедта Божия, и държите преданието человеческо,- измивания на шулци и на чаши; и други подобни много таквизи правите. 9. И казваше им: Добре че отметате Божията заповед за да вардите преданието ваше. 10. Защото Мойсей рече: «Почитай баща си и майка си,» и: «Който злослови баща и майка, непременно да се умъртви.» 11. Вие обаче казвате: Ако человек

каже на баща си или на майка си,: Корван е (сиреч дар,) каквото би се ползувал ти от мене, *доста* е; 12. и не го оставяте вече да стори нищо на баща си или на майка си; 13. и тъй, разваляте словото Божие поради вашето предание, което сте предали; и струвате подобни таквизи много.
14. И призова всичкия народ, и казваше им: Слушайте ме всинца, и разумевайте. 15. няма нищо извън человека що влезва в него което може да го оскверни; но което излезва из него, то е което осквернява человека. 16. Ако някой има уши да слуша, нека слуша.
17. И като влезе в къщи от народа питаха го учениците му за притчата. 18. И казва им: Така ли и вие сте неразумливи? Не разумевате ли че все що от вън влезва в человека не може да го осквернява? 19. Защото не влезва в сърцето му, но в търбуха ; и излезва в заходът, като изчистя всичките ястия. 20. Казваше още че което излезва из человека, то осквернява человека. 21. Защото от вътре от сърцето на человеците излезват злите помисли, прелюбодеяния, блудства, убийства, 22. кражби, лихоимства, лукавства, коварство, похотливост, поглед лукав, хулене, гордост, безумство. 23. Всички тези лукави *неща* из вътре излезват, и оскверняват человека.
24. И като стана от там, отиде в пределите Тирски и Сидонски; и влезе в една къща, и не искаше да го знае никой; но не може да се укрие. 25. Защото като чу за него някоя си жена, на която дъщеря й имаше дух нечист, дойде и припадна на нозете му. 26. А тая жена бе Елинка, родом Сирофиникианка; и молеше му се да изпъди беса от дъщеря й. 27. А Исус й рече: Остави да се наситят първом чадата; защото не е добре да вземе някой хляба от чадата, и да го хвърли на псетата. 28. А тя отговори и рече му: Ей, Господи, но и псетата отдолу под трапезата ядат от трошиците на децата. 29. И рече й: За тази реч, иди; бесът

излезе из дъщеря ти. 30. И като отиде у дома си, намери че бесът бе излязъл, и дъщеря й легнала на постелката.
31. И пак като излезе из пределите Тирски и Сидонски, дойде към морето Галилейско, между пределите Декаполски. 32. И довеждат му едного глух и гъгнив, и молят му се да възложи ръка на него. 33. И като го взе на страна от народа, вложи пръстите си в ушите му; и като плюна, похвана го по езика. 34. И погледна на небето, въздъхна, и казва му: Еффата, сиреч. Отвори се. 35. И тоз час се отвориха ушите му; и развърза се връзката на езика му, и говореше чисто. 36. И заръча им да не кажат *това* никому; но колкото им той заръчваше, толкоз повече те проповядваха; 37. и удивяваха се твърде много, и думаха: Всичко добре прави; и глухите прави да чуят, и немите да говорят.

ГЛАВА 8.

1. През онези дни, понеже беше премного народ, и Нямаха какво да ядат, призва Исус учениците си, и казва им: 2. Жал ми е за народа, защото три дни вече стоят при мене, и Нямат що да ядат; 3. и ако ги разпусна гладни по домовете им ще премалеят по пътя, защото някои от тях са дошли от далеч. 4. И отговориха му учениците: От де ще може да ги насити някой с хляб тука в пустинята? 5. И попита ги: Колко хляба имате? а те рекоха: Седем. 6. И повели на народът да насядат на земята; и като взе седемте хляба, благодари, и преломи, и даваше на учениците си да сложат, и сложиха пред народа. 7. Имаха и малко рибички; и благослови, и рече да сложат и тях. 8. И ядоха и наситиха се; и дигнаха остатки от укрухи седем кошници. 9. А онези които ядоха бяха до четири хиляди; и разпусна ги.
10. И тутакси влезе в ладията с учениците си, и дойде в Далманутанските страни. 11. И излязоха Фарисеите и начнаха да му правят питания; и като го изкушаваха искаха от него знамение от

небето. 12. А той въздъхна от сърце, и рече: Защо този род иска
знамение? Истина ви казвам: няма да се даде на този род знамение.
13. И остави ги и влезе пак в ладията, и мина отвъд.
14. Но забравиха *учениците* да вземат хляб, и нямаха със себе си в
ладията освен един хляб. 15. И заръча им и казва: Гледайте, пазете се
от кваса Фарисейски и *от* кваса Иродов. 16. И размишляваха помежду
си и думаха: *Това е* защото хлябове нямаме. 17. А Исус разумя, и рече
им: Защо размишлявате че хлябове нямате? Не разбирате ли, нито
разумявате? Още ли имате сърцето си окаменено? 18. Очи имате, и не
видите ли? и уши имате, и не чуете ли? и не помните ли? 19. Когато
преломих петте хляба на петте хиляди, колко кошове пълни с укрухи
дигнахте? Казват му: Дванадесет. 20. И когато седемте на четирите
хиляди, колко кошници пълни с укрухи дигнахте? А те рекоха?
Седем. 21. И казваше им: Как не разумевате?
22. И идва във Витсаида: и довождат му едного сляп и примолюват му
се да се прикосне до него. 23. И хвана слепия за ръка, та го изведе вън
от селото, и, като плюна на очите му, възложи на него ръце, и питаше
го, види ли нещо. 24. И той прогледа, и казваше: Виждам человеците,
като че виждам дървета да ходят. 25. После пак възложи ръцете си на
очите му, и направи го да прогледа; и възстанови се *зрението му*, и
видя всичките чисто. 26. И изпрати го в дома му, и казваше: Нито в
селото да влезеш, нито некому в селото да кажеш *това.*
27. И излезе Исус и учениците му по селата на Кесаря Филипова, и из
пътя питаше учениците си, и казваше им: Кого ме казват человеците,
че съм. 28. А те отговориха: Иоан Кръстител; други пък Илия; а други,
един от пророците. 29. И той им казва: Но вие кого ме казвате че съм?
И отговори Петър и рече му: Ти си Христос. 30. И запрети им да не
казват никому за него.

31. И начена да ги учи *това*, че Син Человечески трябва много да
пострада, и да бъде отхвърлен от старейшините и първосвещениците
и книжниците, и убит да бъде, и след три дни да възкръсне. 32. И
говореше словото явно. А Петър го взе на страна, и начна да му
запрещава. 33. А той като се обърна и видя учениците си, запрети на
Петра и рече: Махни се от пред мене Сатано; защото не мислиш това
което е Божие, но това което е человеческо.
34. И призва народа с учениците си, и рече им: Който иска да дойде
след мене, нека се отрече от себе си, и дигне кръста си и ме следва. 35.
Защото, който иска да опази живота си ще го изгуби; и който изгуби
животът си заради мене и за евангелието, той ще го опази. 36. Понеже
какво ще ползува человека, ако спечели всичкия свят, и ощети душата
си? 37. Или какво ще даде человек в размяна за душата си? 38.
Защото, който се отсрами за мене и за думите ми в този блуден и
грешен род, и Син Человечески ще се отсрами за него, когато дойде в
славата на Отца си със светите ангели.

ГЛАВА 9.

1. И казваше им: Истина ви казвам, че има някои от стоящите тука,
които няма да вкусят смърт докле не видят царството Божие дошло в
сила.
2. И след шест дни взема Исус Петра и Якова и Иоана, и възвожда ги
на гора висока на страна сами, и преобрази се пред тях. 3. И дрехите
му станаха лъскави, твърде бели като сняг, каквито белилник на
земята не може да убели. 4. И яви им се Илия с Моисея; и разговаряха
се с Исуса. 5. И отговори Петър и казва на Исуса: Рави, добро е да сме
тука; и да направим три шатри, за тебе една, и за Моисея една, и за
Илия една: 6. защото не знаеше що да рече; понеже бяха уплашени. 7.
И облак ги засени; и глас дойде из облака който казваше: Този е Син

мой възлюблений: слушайте него. 8. И внезапно като се обзърнаха, не
видяха вече никого със себе си, освен Исуса самичък. 9. И когато
слезваха от гората, заръча им да не кажат никому това що видяха,
освен кога Син Человечески възкръсне от мъртвите. 10. И задържаха
словото в себе си, като разискваха помежду си що е *това* да възкръсне
от мъртвите. 11. И питаха го и казваха: Защо казват книжниците, че
трябва да дойде първом Илия? 12. А той отговори и рече им: Истина
че ще Илия първом да дойде и да устрои всичко; и как е писано за
Сина Человеческаго че трябва да пострада много, и да бъде унижен;
13. но казвам ви, че Илия дойде, и сториха му каквото щяха, както е
писано за него.
14. И като дойде при учениците видя, около тях народ много, и
книжници които се препираха с тях. 15. И тутакси всичкий народ щом
го видя смая се, и притекоха се та го поздравяваха. 16. И попита
книжниците: Какво се препирате с тях? 17. И отговори един от народа,
и рече: Учителю, доведох при тебе сина си, който има дух ням. 18. И
дето го прихване, тръшка го, и запеня се, и скърца със зъби, и
вцепенява се; и рекох на твоите ученици да изпъдят *беса*, но не
могоха. 19. А той му отговори и рече: О роде неверни, до кога ще бъда
с вас? до кога ще ви търпя? Доведете го при мене. 20. И доведоха го
при него; и като го видя *бесният*, тутакси духът го покъса, и той
падна на земята, и валяше се запенен. 21. И попита *Исус* баща му:
Колко време е от как му стана това? А той рече: От детинство. 22. И
много пъти и в огън го хвърля и във вода да го погуби; но ако можеш
нещо, смили се на нас, и помогни ни. 23. А Исус му рече: Това, ако
можеш повярва, всичко е възможно за тогози който вярва. 24. И
тутакси на детето баща му извика със сълзи и казваше: Вярвам,
Господи: помогни на моето неверство. 25. А Исус като видя че се стича
народ, запрети на нечистия дух, и му казваше: Душе неми и глухи, аз

ти повелявам: Излез от него и да не влезеш вече в него. 26. И *духът* като изпищя, и го покъса силно, изскочи, и *момъкът* стана като мъртъв, така що мнозина думаха че умря. 27. А Исус го хвана за ръка, и дигна го, и *той* стана.
28. И когато влезе в къщи, учениците му питаха го на страна: Защо ние не можахме да го изпъдим? 29. И рече им: Този род не може да излезе с нищо *друго* освен с молитва и пост.
30. И като излязоха от там, минуваха през Галилея, и не искаше да узнае *това* никой. 31. Защото учеше учениците си, и казваше им, че Син Человечески ще бъде предаден в ръце на человеци, и ще го убият; и след като го убият, в третия ден ще възкръсне. 32. Но те не разумяваха думата, и бояха се да го попитат.
33. И дойде в Капернаум, и когато влезе в къщи, питаше ги: За какво се разговаряхте в пътя помежду си? 34. А те мълчаха; защото в пътя бяха се препирали помежду си, кой е по-голям. 35. И като седна призова дванадесетте, и казва им: Който иска да е пръв, ще бъде най-последен от всичките, и на всичките слуга. 36. И взе едно дете та го постави по сред тях, прегърна го и рече им: 37. Който приеме едно от таквизи деца в мое име, мене приема; и който приеме мене, не приема мене, но тогози който ме е проводил.
38. Отговори му Иоан и казваше: Учителю, видяхме някого си, който ни не следва, че изпъждаше бесове в твоето име; и забранихме му, защото не следва нас. 39. А Исус рече: Недейте му забраня, защото няма никой който да стори чудо в мое име, и да може на часа да ме злослови. 40. Понеже който не е против нас, той е откъде нас. 41. Защото който ви напои една чаша вода в мое име, понеже сте Христови, истина ви казвам: няма да изгуби заплата си. 42. И който съблазни едного от малките, които вярват в мене, за него по-добре би било да се обложи воденичен камък около шията му, и да бъде

хвърлен в морето. 43. И ако те съблазнява ръката ти, отсечи я; по-
добре ти е да влезеш клосен в живота, а не да имаш две ръце и да
отидеш в пъкъла, в огъня негасим; 44. дето червеят им не умира, а
огънят не угаснува. 45. И ако ногата ти те съблазнява, отсечи я: по-
добре ти е да влезеш хром в живота, а не да имаш две нозе и да бъдеш
хвърлен в пъкъла, в огъня негасим, 46. дето червеят им не умира, а
огънят не угаснува. 47. И ако окото ти те съблазнява, извади го; по-
добре ти е да влезеш с едно око в царството Божие, а не да имаш две
очи и да бъдеш хвърлен в пъкъла огнен; 48. дето червеят им не умира,
а огънят не угаснува. 49. Защото всеки с огън ще се осоли, и всяка
жертва със сол ще се осоли. 50. Добро *нещо* е солта; но ако солта бъде
безсолна, с какво ще я поправите? Имайте сол в себе си, и мир имайте
помежду си.

ГЛАВА 10.

1. И стана от там та отиде в пределите Юдейски, през *страните* отвъд
Иордан; и стича се пак народ при него; и както си имаше обичай, пак
ги поучаваше. 2. И пристъпиха Фарисеите та го попитаха за да
изкушават: Да ли е простено на мъж да напусне жена си? 3. А той
отговори и рече им: Що ви заповяда Моисей? 4. А те рекоха: Моисей
позволи да напише разводно писмо и да *я* напусне. 5. И отговори
Исус и рече им: За жестокосърдието ваше ви е писал тази заповед: 6.
от начало обаче на създанието, мъжко и женско ги е сътворил Бог. 7.
За това ще остави человек баща си и майка си, и ще се прилепи при
жена си, 8. и ще бъдат двамата в една плът; така щото не са вече две,
но една плът. 9. И тъй, онова което е Бог съчетал человек да не
разлъча. 10. И в къщи пак учениците му попитаха го за същото. 11. И
казва им; Който си напусне жената, и се ожени за друга,

прелюбодействува против нея. 12. И ако жена напусне мъжа си и посегне за другиго, прелюбодействува.

13. И доведоха при него деца за да се прикосне до тях; а учениците запрещаваха на тези които ги водеха: 14. *Това* като видя Исус възнегодува, и рече: Оставете децата да дохождат при мене; и не ги възпирайте; защото на таквизи е царството Божие. 15. Истина ви казвам: Който не приеме царството Божие като дете, няма да влезе в него. 16. И прегърна ги, и възлагаше ръце на тях, и благославяше ги.

17. И когато излезваше на пътя, притече се някой си та коленичи пред него и го питаше: Учителю благи, що да сторя за да наследвам живот вечен? 18. А Исус му рече: Що ме наричаш благ? Никой не е благ, тъкмо един Бог. 19. Заповедите знаеш: «Не прелюбодействувай; Не убивай; Не кради; Не свидетелствувай на лъжа; Не обиждай; Почитай баща си и майка си.» 20. А той отговори и рече му: Учителю, всичко това упазих от младостта си. 21. А Исус като го погледна, възлюби го, и рече му: Едно ти не достига; иди, продай все що имаш, и раздай *го* на сиромасите; и ще имаш съкровище на небето; и дигни кръста, и ела та ме последвай. 22. Но той се наскърби за тая дума, и отиде си нажален; защото имаше имот много. 23. А Исус погледна около си и казваше на учениците си: Колко мъчно ще влезат в царството Божие тези, които имат богатство? 24. А учениците му се смайваха за неговите думи. И Исус пак отговори и рече им: Чада, колко е мъчно да влезат в царството Божие тези, които имат надеждата си на богатството? 25. По-лесно е камила да мине през иглени уши, а не богат да влезе в царството Божие. 26. А те се твърде много удивяваха и говореха помежду си: И кой може спасен да бъде? 27. А Исус погледна на тях и рече: У человеците е невъзможно; но не у Бога; защото у Бога всичко е възможно. 28. И начна Петър да му говори: Ето, ние оставихме всичко и последвахме тебе. 29. А Исус отговори и рече:

Истина ви казвам: няма ни един който да е оставил къща, или братя, или сестра, или баща, или майка, или жена, или чада, или нивя, заради мене и за евангелието, 30. и да не вземе стократно сега на това време къщи и братя и сестри и майки и чеда и нивя наедно с гонения, и в идущия век живот вечен. 31. Мнозина обаче първи ще бъдат последни, а последните първи.
32. А когато бяха в пътя на възлезването си в Ерусалим, Исус вървеше пред тях, а те се чудеха, и като вървяха подире *му* бяха на страх. И като прибра пак дванадесетте, начна да им казва това което имаше да му се случи: 33. Ето, ние възлезваме в Ерусалим, и Син Човечески ще бъде предаден на първосвещениците и на книжниците, и ще го осъдят на смърт, и ще го предадат на езичниците; 34. и ще му се поругаят, и ще го бият, и ще го заплюват, и ще го убият, и в третия ден ще възкръсне.
35. И идват при него Яков и Иоан, синовете Зеведееви, и казват: Учителю, искаме да ни сториш каквото *ти* попросим. 36. А той им рече: Що искате да ви сторя? 37. А те му рекоха: Дай ни да седнем един от дясно и един от ляво до тебе в славата ти. 38. А Исус им рече: Не знаете що просите. Можете ли да пиете чашата, която аз пия, и да се кръстите с кръщението с което се аз кръщавам? 39. Те му рекоха: Можем. А Исус им рече: Чашата която аз пия, ще пиете, и с кръщението с което се аз кръщавам, ще се кръстите; 40. но да седнете от дясно и от ляво до мене не е мое да дам, но комуто е приготвено. 41. А като чуха десетимата, хванаха да негодуват за Якова и Иоана. 42. А Исус ги повика и казва им: Вие знаете че онези които се имат господари на езичниците господаруват над тях, и големците им владеят ги. 43. А между вас няма да бъде така; но който между вас иска да бъде големец, ще ви бъде слуга; 44. и който от вас иска да бъде

пръв, ще бъде раб на всичките. 45. Защото Син Человечески не дойде
да му слугуват, но да слугува, и да даде живота си откуп за мнозина.
46. И идват в Иерихон; и когато излезваше из Иерихон той и
учениците му, и народ доволно, Тимеевът син слепият, седеше при
пътя та просеше. 47. И като чу че е Исус Назарянин, начена да вика и
да казва: Сине Давидов, Исусе, помилвай ме! 48. И запрещаваха му
мнозина, да млъкне, но той още повече викаше: Сине Давидов,
помилвай ме! 49. И спря се Исус и рече да го повикат, и повикаха
слепият и казаха му: Имай дръзновение, стани, вика те. 50. И той си
хвърли дрехата, и стана та дойде при Исус. 51. Отговори Исус и му
рече: Що искаш да ти сторя? И слепият му рече: Учителю, да
прогледам. 52. А Исус му рече: Иди, твоята вяра те изцели. И тутакси
прогледа, и последва Исус в пътя.

ГЛАВА 11.

1. И наближават в Ерусалим, във Витфагия и Витания, при Елеонската
гора, провожда двама от учениците си, 2. и казва им: Идете в селото
което е на среща ви, и щом влезете в него ще намерите ждребе
вързано, на което никой человек не е възсядал; развържете и доведете
го. 3. И ако ви рече някой : Защо правите това? кажете че на Господа
требва; и тутакси ще го проводи тука. 4. И отидоха, и намериха
ждребето вързано до вратата вън при край пътя, и отвързваха го. 5. И
някои от стоящите там казваха им: Що правите та развързвате
ждребето? 6. А те им рекоха, както поръча Исус; и оставиха ги. 7. И
доведоха ждребето при Исуса и намятаха на него дрехите си, и
възседна на него. 8. И мнозина постлаха дрехите си по пътя; други
пак режеха клони от дърветата и постилаха по пътят. 9. И тези които
вървяха отпред, и тези които отподире идеха, викаха и казваха:
Осанна, благословен който иде в името Господне. 10. Благословено

царството на отца нашего Давида, което иде в името Господне,
Осанна във вишних. 11. И влезе Исус в Ерусалим и в храма, и като
разгледа всичко, понеже времето беше вече късно, излезе във Витания
с дванадесетте.
12. И на утринта, когато излязоха из Витания, огладня. 13. И като видя
издалеч смоковница що имаше листе, дойде дано би намерил нещо
на нея, и като дойде до нея, не намери нищо тъкмо едни листе;
защото не беше време на смокините. 14. И отговори Исус и рече й:
Никой вече до века да не яде плод от тебе. И слушаха *това* учениците
му.
15. И дойдоха в Ерусалим; и като влезе Исус в храма, начна да
изпъжда онези които продаваха и купуваха в храма, и трапезите на
среброменителите, и столовете на онези, които продаваха гълъби,
претури. 16. И не допущаше да пренесе някой никакъв съсъд през
храма. 17. И поучаваше и казваше им: Не е ли писано: Домът ми ще
се нарича дом на молитва за всичките народи? а вие го направихте
«вертеп разбойнически.» 18. И чуха книжниците и
първосвещениците, и търсеха как да го погубят; защото му се бояха;
понеже всичкий народ се удивяваше на учението негово. 19. И като
мръкна, излезе вън от града.
20. И сутринта когато минаваха, видяха смоковницата изсъхнала от
корен. 21. И усети се Петър, и казва му: Рави, виж, смоковницата която
прокле ти изсъхнала. 22. А Исус отговори и казва им: Имайте вяра в
Бога. 23. Защото истина ви казвам, че който рече на тази гора: Дигни
се и хвърли се в морето, и не се подвои в сърцето си, но повярва че
онова което казва сбъдва се, ще му бъде все що би рекъл. 24. За това
ви казвам: Всичко каквото в молбата си просите, вярвайте че ще
получите, и ще ви бъде. 25. И когато стоите да се молите, прощавайте,
ако имате нещо върху некого, за да ви прости и Отец ваш който е на

небеса вашите съгрешения. 26. Но ако вие не прощавате, нито Отец
ваш който е на небеса ще *ви* прости съгрешенията ваши.
27. И идват пак в Ерусалим; и когато ходеше в храма, идват при него
първосвещениците и книжниците и старейшините. 28. И казват му: С
коя власт правиш това? и кой ти даде тази власт да струваш това? 29.
А Исус отговори и рече им: Ще ви попитам и аз една реч; и
отговорете ми, и ще ви кажа с коя власт правя това. 30. Кръщението
Иоаново от небето ли беше, или от человеците? Отговорете ми. 30. 31.
И размишляваха в себе си и думаха: Ако речем: От небето, ще рече: А
защо не повярвахте в него? 32. Но ако речем: От человеците,- бояха се
от народа; защото всички имаха Иоана че бе наистина пророк. 33. И
отговориха и рекоха на Исуса: Не знаем. Тогаз Исус отговори и рече
им: Нито аз ви казвам с коя власт правя това.

ГЛАВА 12.

1. И начна да им говори с притчи: Человек някой си насади лозе, и
огради *го* с плет, и изкопа жлеб, и съгради стълб, и даде го под наем
на земеделци, и отиде. 2. И във времето *на плода* проводи при
земеделците едного раба, да вземе от земеделците от плода на лозето.
3. А те го уловиха, биха *го*, и *го* отпратиха празен. 4. И пак проводи до
тях другиго раба; и него като биха с камене, разбиха *му* главата, и
отпратиха го безчестен. 5. И пак проводи другиго; и него убиха; и
мнозина други, едни биха, а други убиха. 6. При това още, понеже
имаше един син любезен нему, проводи и него последен до тях, и
думаше: Ще се посвенят от сина ми. 7 А тези земеделци рекоха
помежду си: Този е наследникът; елате да го убием, и наследието ще
бъде наше. 8. И хванаха го та *го* убиха, и хвърлиха *го* вън от лозето. 9.
Какво ще прочее да стори господарят на лозето? ще дойде и ще
погуби тези земеделци, и ще даде лозето на други. 10. Не сте ли

прочели *вие* нито това писание: «Камъкът който отхвърлиха зидарите, той стана глава на ъгъла: 11. От Господа бе това и чудесно е в очите ни»? 12. И искаха да го уловят; но се убояха от народа; понеже разумяха че на тях рече тази притча, и оставиха го и си отидоха.

13. И провождат до него някои от Фарисеите и Иродианите, да го впримчат в дума. 14. И те като дойдоха казват му: Учителю, знаем че си истински, и не те е грижа от никого; защото не гледаш на лице на човеците, но по истина пътя Божий учиш. Право ли е да дадем дан на Кесаря, или не? 15. Да дадем ли, или да не дадем? А той като позна лицемерието им, рече им: Защо ме изкушавате? донесете ми един динарий да видя. 16. И те му донесоха. И казва им: Чий е този образ и надписът? А те му рекоха: Кесарев. 17. И отговори Исус и рече им: Отдайте Кесаревите Кесарю, и Божиите Богу. И почудиха се на него.

18. И идват при него Садукеи, които казват че няма възкресение; и попитаха го, и казваха: 19. Учителю, Мойсей написа нам, че ако умре на някого брат му, и остави жена, а чада не остави, да вземе брат му жена му и да възстави семе на брата си. 20. И тъй, имаше седем братя; и първият взе жена, и когато умря не остави семе. 21. И взе я вторият, и умря, и нито той остави семе; и третият также. 22. И вземаха я и седмината, и не оставиха семе; най-подир от всичките умря и жената. 23. Във възкресението прочее, когато възкръснат, на кого от тях ще бъде тя жена? защото и седмината я имаха за жена. 24. И отговори Исус и рече им: Не за това ли се заблуждавате, понеже не познавате писанията нито силата Божия? 25. Защото когато възкръснат от мъртвите, нито се женят нито за мъж отиват; но са като ангелите които са на небеса. 26. А за мъртвите че ще възкръснат, не сте ли прочели в книгата Моисеева за къпината, как му рече Бог и каза: Аз съм Бог Авраамов, и Бог Исааков, и Бог Яковов? 27. *Бог* не е Бог на мъртвите, но Бог на живите: прочее вие заблуждавате много.

28. И един от книжниците, който ги чу като се препираха, и позна че
добре им се отговори, пристъпи и го попита: Коя заповед е от
всичките най-първа? 29. А Исус му отговори: Най първа от всичките
заповеди е: «Слушай, Израилю: Господ Бог наш е един Господ; 30. и
да възлюбиш Господа Бога твоего със всичкото си сърце, и с всичката
си душа, и с всичкия си ум, и с всичката си сила.» Тая е първата
заповед. 31. и втора подобна ней: «Да възлюбиш ближнаго твоего
както себе си.» По-голяма от тези друга заповед Няма. 32. И рече му
книжникът: Добре, учителю, право си казал, че един е Бог, и няма
друг освен него, 33. и да го люби някой със все сърце, и с всичкият си
разум, и с всичката душа, и с всичката сила, и да люби ближнаго
своего както себе си, *то* е повече от всичките всесъжения и жертви. 34.
И като видя Исус че разумно отговори, рече му: Не си далеч от
царството Божие. И никой вече не смееше да го попита *за нещо.*
35. И отговори Исус, когато поучаваше в храма, и казваше: Как казват
книжниците че Христос е син Давидов? 36. Защото сам този Давид
рече чрез Духа Святаго: «Рече Господ Господу моему: Седни от
дясната ми страна докле положа враговете твои подножие на нозете
ти.» 37. И тъй сам си Давид го нарича Господ; и от де е син негов? И
многото народ слушаше го с благодарение.
38. И казваше им в поучението си: Пазете се от книжниците, които
искат да ходят пременени, и *обичат* поздравления по пазарите, 39. И
предните седалища в съборищата, и първите места по вечерянията:
40. тези, които изпояждат на вдовиците домовете, и за причина
правят дълги молитви: те ще да приемат по-голямо осъждение.
41. И седна Исус срещу съкровищницата, та гледаше как туряше
народът пари в съкровищницата; и много богати туряха много. 42. И
дойде една вдовица сирота и тури две лепти, сиреч един кодрант. 43.
И призва учениците си, и казва им: Истина ви казвам: Тая сирота

вдовица тури най-много от всичките които туриха в съкровищницата: 44. защото всички туриха от изобилието си, а тя от Нямането си тури всичко що имаше, всичкия си имот.

ГЛАВА 13.

1. И когато излезваше от храмът, казва му един от учениците му:
Учителю, виж, какви камене и какви здания! 2. А Исус отговори и рече
му: Видиш ли тези големи здания? Няма да остане камък на камък,
който да се не съсипе. 3. И когато седеше той на гората Елеонска,
срещу храма, попитаха го насаме Петър и Яков и Иоан и Андрей: 4.
Кажи ни: кога ще бъде това? и кое е знамението когато всичко това
има да се свърши? 5. А Исус им отговори, и начна да казва: Пазете се
да ви не прелъсти някой ; 6. защото мнозина ще дойдат в мое име, и
ще рекат: Аз съм *Христос*, и ще прелъстят мнозина. 7. А когато чуете
бойове и слухове военни, недейте се смущава; защото *това* трябва да
бъде; но не е още свършването. 8. Защото ще се повдигне народ върху
народ, и царство върху царство, и ще бъдат трусове по *някои* места, и
ще бъдат гладове и размирици: тези са начало на болезни. 9. А вие
пазете сами себе си; защото ще ви предадат на съдовища, и на
съборища ще ви бият, и пред войводи и царе ще ви изкарват заради
мене, за свидетелство тям. 10. И трябва първом да се проповядва
евангелието на всичките народи. 11. А когато ви поведат на
предаване, недейте се от по-напред грижи какво ще продумате, нито
преговаряйте; но което ви се даде в онзи час, това говорете; защото не
сте вие които ще говорите, но Дух Светий. 12. И ще предаде брат
брата на смърт, и отец чадо, и ще се подигнат чада върху родители и
ще ги умъртвят. 13. И ще бъдете ненавиждани от всички заради моето
име: а който претърпи до край, той ще спасен да бъде.

14. И кога видите мерзостта на запустението,речената от пророка
Данаила, че стои дето не подобава, (който чете нека разумева,) тогаз
които са в Юдея да бягат по горите; 15. и който е на къщата на
покрива, да не слезва в къщи, нито да влезва да вземе нещо от къщата
си; 16. и който е на нива да се не връща назад да вземе дрехата си. 17.
А горко на непразните, и на доещите през онези дни! 18. И молете се
да не бъде бягането ви зиме; 19. защото *през* онези дни ще бъде
таквази скръб каквато не е била от начало на създанието което
създаде Бог до нине, нито ще бъде. 20. И ако Бог не би съкратил *онези*
дни, не би се избавила ни една плът; но заради избраните които
избра съкратил е дните. 21. И тогаз ако ви рече някой : Ето тука е
Христос, или ,Ето, там, не вярвайте; 22. защото ще се подигнат
лъжехристи и лъжепророци: и ще покажат знамения и чудеса, за да
прелъстят, ако е възможно, и избраните. 23. А вие пазете: ето
предсказах ви всичко. 24. Но през онези дни, след онази скръб,
слънцето ще потъмнее, и луната не ще да даде светенето си; 25. а
звездите от небето ще слитат, и силите които са в небеса ще се
поколебаят. 26. И тогаз ще видят Сина Человеческаго че иде на
облаци с голяма сила и слава. 27. И тогаз проводи ангелите си и ще
събере избраните свои от четирите ветра, от край земята до край
небето.

28. А от смоковницата научете притча: когато вече вейките й омекнат
и развиват листетете *си*, знаете вече че е близо летото: 29. така и вие,
кога видите това че става, да знаете че е близо, на вратата. 30. Истина
ви казвам, че няма да премине този род, докле не бъде всичко това. 31.
Небето и земята ще преминат; но моите думи няма да преминат. 32. А
за онзи ден и час никой не знае, нито ангелите, които са на небеса,
нито Синът, тъкмо Отец.

33. Пазете се, бдете, и молете се; защото не знаете кога ще бъде
времето. 34. *Понеже това ще бъде* както кога човек някой отиде на
път, и остави къщата си, и даде властта на рабите си, и всекиму
неговата работа, и на вратаря повели да е буден. 35. И тъй бъдете
будни *и вие*: (защото не знаете кога ще дойде господарят на къщата,
вечерта, или посред нощ, или кога пее петелът, или заранта;) 36. да не
би като дойде внезапно да ви намери че спите. 37. И това що казвам
на вас, на всичките *го* казвам: Будни бъдете.

ГЛАВА 14.

1. А след два дни беше пасха и безквасните *хлябове*: и търсеха
първосвещениците и книжниците как да го уловят с измама и да го
убият. 2. И думаха: Да не е в празника, за да не стане мълва в народа.
3. И когато беше той във Витания, в дома на Симона прокаженаго, и
седеше на трапезата, дойде една жена, която имаше алабастър с миро
нардово, чисто *и* скъпо; и като разби алабастъра, изля *мирото* на
главата му. 4. А имаше някои, които негодуваха в себе си и думаха:
Защо стана тая загуба на мирото? 5. защото можеше то да се продаде
за повече от триста пенязи, и да се раздадат на сиромасите; и
роптаеха на нея. 6. Но Исус рече: Оставете я; защо й досаждате? добра
работа стори на мене. 7. Защото сиромасите всякога имате със себе си,
и когато щете можете да им сторите добро, мене обаче всякога
Нямате. 8. Това което можеше тя го стори; предвари да помаже с миро
тялото ми за погребение. 9. Истина ви казвам: Дето че се проповеда
това евангелие по всичкия свет, и това което стори тя ще се казва за
спомен неин.
10. Тогаз Юда Искариотски, един от дванадесетте, отиде при
първосвещениците, да го предаде тям. 11. И те като чуха възрадваха

се; и обещаха се да му дадат сребро; и търсеше как да го предаде на сгодно време.
12. И в първия ден на безквасните *хлябове*, когато колеха жертви за пасхата, казват му учениците му: Да искаш да идем и да приготвим да ядеш пасхата? 13. И провожда двама от учениците си, и казва им: Идете в града; и ще ви срещне человек който носи кърчаг с вода; идете след него. 14. И дето влезе, речете на стопанина на тази къща: Учителят казва: Де е виталницата, дето ще ям пасхата с учениците си? 15. И той ще ви посочи горница голяма, постлана, готова; там ни пригответе. 16. И излязоха учениците му, и дойдоха в града, и намериха както им рече, и приготвиха пасхата.
17. И като стана вечер, дойде с дванадесетте. 18. И когато седяха на трапезата и ядяха, рече Исус: Истина ви казвам: Един от вас ще ме предаде, който яде с мене. 19. А те начнаха да скърбят, и да му казват един по един: Да ли *съм аз*? а друг: Да ли *съм аз*? 20. А той отговори и рече им: Един от дванадесетте е, който затопява с мене в блюдото. 21. Син Человечески отхожда както е писано за него; но тежко и горко на тогози человека, чрез когото Син Человечески се предава! Добре би било за тогоз человека ако не бе се родил.
22. И когато ядяха взе Исус хляб, и като благослови преломи та им даде, и рече: Вземете, яжте; това е тялото мое. 23. И взе чашата, благодари и даде им; и пиха от нея всички. 24. И рече им: Тая е моята кръв на новия завет която се за мнозина излива: 25. истина ви казвам че няма вече да пия от плода на лозата до онзи ден когато го пия ново в царството Божие.26. И като изпяха песен, излязоха на Горага Елеонска. 27. И казва им Исус: Всинца вие ще се съблазните в мене тази нощ; защото е писано: «Ще поразя пастиря, и ще се разпръснат овците.» 28. Но подир възкресението си ще ви предваря в Галилея. 29. А Петър му рече: И всички ако да се съблазнят, аз обаче не. 30. И казва

му Исус: Истина ти казвам, че днес, тази нощ, преди да пее петелът
дваж, ти три пъти ще се отречеш от мене. 31. А той още повече
казваше: Ако стане нужда и да умра с тебе наедно, няма да се отрека
от тебе. Подобно казваха и всичките *други.*32. И идват на едно място
което се казваше Гетсиманя; и казва на учениците си: Седете тука,
докле се аз помоля. 33. И взема със себе си Петра и Якова и Иоана, и
начна да се ужасява и да тъжи. 34. И казва им: Прискърбна е душата
ми до смърт: постойте тука и будни бъдете. 35. И щом позамина
малко, падна на земята; и молеше се, ако е възможно да замине от
него *този* час; 36. И думаше: Ава, Отче; на тебе е всичко възможно:
замини ме с тази чаша; но не което аз искам, но което ти. 37. Връща
се и намерва ги заспали; и казва на Петра: Симоне, спиш ли? не може
ли един час да постоиш буден? 38. Бдете и молете се да не би в
изкушение да влезете: духът е бодър, а плътта немощна. 39. И пак
отиде та се помоли, и рече истото слово. 40. И когато се завърна,
намери ги пак заспали, защото очите им бяха отегнали, и не знаеха
що да му отговорят. 41. И идва трети път, и казва им: Спете от сега и
почивайте; доста е: дойде часът: ето предава се Син Человечески в
ръцете на грешниците. 42. Станете да идем: ето, този който ме
предава се приближи.43. И тутакси, още като говореше, дойде Юда,
който беше един от дванадесетте, и с него народ много с ножове и
сопи, от първосвещениците и книжниците и старейшините. 44. А
този който го предаваше беше им дал знак, и рекъл: Когото целуна,
той е; уловете го и заведете го с припазване. 45. И когато дойде,
тутакси пристъпи при него; и казва: Рави, Рави; и целуна го. 46. И те
туриха на него ръце и уловиха го. 47. А един от предстоещите
измъкна ножа *си*, и удари раба първосвещеников, и отсече му ухото.
48. И отговори Исус и рече им: Като на разбойник ли излязохте с
ножове и сопи да ме уловите? 49. Всеки ден бях при вас в храма и

поучавах, и не ме уловихте; но *това стана* за да се сбъднат писанията. 50. Тогаз го оставиха всички и побягнаха. 51. И следваше го някой си момък, обвит в плащаница по голо; и уловиха го момците. 52. А той остави плащаницата и побягна от тях гол.53. И заведоха Исуса при първосвещеника; и събират се при него всичките първосвещеници и старейшините и книжниците. 54. И Петър от далеч го последва до вътре в двора на първосвещеника, и седеше наедно със слугите и грееше се при огъня. 55. А първосвещениците и всичкият съвет търсеха свидетелство върху Исуса да го убият, и не намерваха; 56. защото мнозина свидетелствуваха лъжа на него; но свидетелствата не бяха съгласни. 57. И станаха някои и лъжесвидетелствуваха върху него и казваха: 58. Ние го чухме да говори: Аз ще разваля този храм направен с ръка, и в три дни ще съзида друг с ръка не направен. 59. Но нито така бе съгласно свидетелството им. 60. И стана първосвещеникът насред, та попита Исуса и рече: Не отговаряш ли нищо? Какво свидетелствуват тези връх тебе? 61. А той мълчеше, и не отговори нищо. Пак го попита първосвещеникът и казваше му: Ти ли си Христос, Синът на Благословенаго? 62. А Исус рече: Аз съм; и ще видите Сина Человеческаго че седи отдясно на силата, и че иде с облаците небесни. 63. Тогаз първосвещеникът раздра дрехите си, и рече: Каква още потреба имаме за свидетели? 64. Чухте богохулството: как ви се види? и всичките го осъдиха че е повинен на смърт. 65. И начнаха някои да го заплюват, и да прикриват лицето му, и да го бъхтят, и да му казват: Проречи. И слугите го удряха с плесници.66. И когато беше Петър долу в двора, идва една от слугините първосвещеникови; 67. и като видя Петра че се грее, погледна го и рече: И ти беше със Исуса Назарянина. 68. А той се отрече, и каза: Не знам, нито разбирам що казваш ти. И излезе вън на пред двора и петелът попе. 69. И слугинята, като го видя пак, начна да

казва на предстоящите, че този е от тях. А той пак се отричаше. 70. И
след малко, предстоящите пак казваха на Петра: Наистина от тях си;
защото си Галилеянин, и говоренето ти прилича. 71. А той начна да
проклева и да се кълне: Не зная тогоз человека, когото казвате. И
петелът попе втори път. 72. И помена Петър речта, която му рече
Исус, че: Преди петелът дваж да пее, трижд ще се отречеш от мене. И
начена да плаче.

ГЛАВА 15.

1. И завчас на сутринта светуваха се първосвещениците със
старейшините и книжниците, и всичкия съвет, и вързаха Исуса та *го*
заведоха и предадоха *го* на Пилата. 2. И попита го Пилат: Ти ли си
царят на Юдеите? А той отговори и рече му; Ти казваш. 3. И
обвиняваха го първосвещениците много. 4. А Пилат пак го попита и
рече; Не отговаряш ли нищо? Виж, колко свидетелствуват върху тебе.
5. Но Исус пак не отговори нищо, така щото Пилат се чудеше.6. А на
празника пущаше им по едного от запрените, когото би поискали. 7.
А *тогаз* бе запрян *някой си* на име Варава с другите размирници,
които по размирицата направиха убийство. 8. И народът извика, и
начена да иска *да стори Пилат* както им всякога правеше. 9. А Пилат
им отговори, и рече: Искате ли да ви пусна царя Юдейски? 10. понеже
знаеше че от завист го предадоха първосвещениците. 11. Но
първосвещениците нагласиха народа *да искат* да им пусне по-добре
Варава. 12. И Пилат отговори пак и рече им: Но що искате да сторя
тогози когото казвате цар Юдейски? 13. А те пак извикаха: Разпни го.
14. А Пилат им казваше: Че какво зло е сторил? Но те по-много
извикаха: Разпни го. 15. Тогаз Пилат, понеже искаше да стори
угодното на народа, пусна им Варава, а Исуса, като го би, предаде го
на разпятие.16. И войните го заведоха отвътре двора, то ест в

преторията, и свикаха всичкия полк. 17. И облякоха му багреница,
изплетоха и венец от тръни и наложиха го на *главата* му, 18. и
начнаха да го поздравяват *и да казват*: Радвай се, Царю Юдейски! 19.
И удряха го по главата с тръст, и заплюваха го; и коленичеха та му се
кланяха. 20. И след като му се поругаха, съблякоха му багреницата, и
облякоха го в неговите дрехи, и го изведоха вън да го разпнат. 21. И
накарват някого си Симона Киринейца, баща на Александра и Руфа,
който минуваше, като си идеше от нивата, да носи кръста му.22. И
завеждат *Исуса* на местото Голгота, което се тълкува Лобно Место. 23.
И даваха му да пие вино смесено със смирна, но той не пое. 24. И като
го разпнаха, споделиха дрехите му, и хвърлиха жребие на тях, кой кое
да вземе. 25. А бе третий час, и го разпнаха. 26. И надписът на
обвинението му бе надписан: ЦАРЪТ ЮДЕЙСКИ. 27. И с него
разпнаха двама разбойници, едного от дясно и едного от ляво нему.
28. И се изпълни писанието което казва: «И с беззаконните се вмени.»
29. И които минуваха от там хулеха го, и кимаха с глави и казваха:
Уха, ти който разваляш храмът и в три дни го съзиждаш, 30. спаси
себе си, и слез от кръста. 31. Подобно и първосвещениците, с
книжниците присмиваха *му* се помежду си и думаха: Други е
избавил, *а пък* себе си не може да избави. 32. Христос царят Израилев
нека слезе сега от кръста, да видим и да повярваме. И разпетите с него
укоряваха го. 33. И като дойде шестият час, стана тъма по всичката
земя, до деветият час. 34. И по деветте часа извика Исус с голям глас,
и рече: ЕЛОИ, ЕЛОИ, ЛАМА САВАХТАНИ? което ще се рече: Боже
мой, Боже мой, защо си ме оставил? 35. И някои от стоящите там като
чуха казваха: Ето, Илия вика. 36. И завтече се един, и напълни гъба с
оцет, и обви я на тръст, та му даваше да пие, и казваше: Оставете да
видим да ли ще дойде Илия да го снеме.37. А Исус като издаде глас
голям, издъхна. 38. И завесата на храмът се раздра на две, от горе до

долу. 39. А като видя стотникът, който стоеше срещу него, че като
извика така, издъхна, рече: Наистина този человек беше Син Божий.
40. Имаше още и жени които гледаха от далеч, между които бе и
Мария Магдалина, и Мария майката на Якова малаго и на Иосия, и
Саломия; 41. които, и когато беше *Исус* в Галилея, следваха го и
слугуваха му; и други много които бяха възлезли с него в
Ерусалим.42. И когато вече стана вечер, (защото беше петък, сиреч,
срещу събота,) 43. Дойде Иосиф от Ариматея, почтен *един* съветник,
който и той ожидаше царството Божие; и дръзна та влезе при Пилата,
и поиска тялото Исусово. 44. А Пилат се почуди дали е вече умрял; и
повика стотника, та го попита отколе ли е умрял. 45. И като се научи
от стотника, подари тялото Иосифу. 46. И той купи плащаница и сне
го та го обви с плащаницата; и положи го в гроб, който бе изсечен от
камък, и привали камък над вратата на гробът. 47. А Мария
Магдалина и Мария *майката* Иосиева гледаха де го полагаха.

ГЛАВА 16.

1. И като се мина съботата, Мария Магдалина и Мария майката
Яковова и Саломия купиха аромати за да дойдат и да го помажат. 2. И
много рано в първия *ден* на седмицата идват на гроба, когато изгрея
слънцето. 3. И казваха си помежду си: Кой ще ни отвали камъка от
вратата на гроба? 4. И като погледнаха, видяха че камъкът бе отвален;
защото беше твърде голям. 5. И като влязоха в гробът, видяха едного
юноша че седеше от дясно, облечен с бела одежда; и ужасиха се. 6. А
той им казва: Недейте се ужасява: Исуса търсите, Назарянина
разпетаго: възкръсна, не е тука; ето местото дето го положиха. 7. Но
идете, кажете на учениците му и на Петра че отива преди вас в
Галилея; там ще го видите, както ви рече. 8. И *те* излязоха скоро и
побягнаха от гроба; понеже трепет и ужас беше ги обзел; и не рекоха

никому нищо; защото се бояха.9. И като възкръсна рано в първият *ден*
на седмицата, яви се най-първо на Мария Магдалина, от която бе
изпъдил седем бесове. 10. Тя отиде та извести на тия които бяха с
него, когато жалееха и плачеха. 11. И те като чуха че е жив и че го е
видяла, не хванаха вяра.12. След това яви се в друг образ на двамина
от тях, когато вървяха и отиваха на село. 13. И те отидоха та известиха
на другите; но нито тям хванаха вяра.
14. После се яви на единадесетте когато бяха на трапезата, и укори ги
за неверството и жестокосърдието им, защото не хванаха вяра на тези
които го видяха възкръснал. 15. И рече им: Идете по всичкия свят и
проповядвайте евангелието на всяка твар. 16. Който повярва, и се
кръсти, спасен ще бъде; а който не повярва ще бъде осъден. 17. И на
тези които повярват ще им споследват тия знамения; с моето име
бесове ще изпъждат; нови езици ще говорят; 18. змии ще хващат; и
ако нещо смъртно изпият, няма да ги повреди; на болестни ще
възложат ръце и те ще бъдат здрави.19. И тъй Господ, след като им
говори, възнесе се на небето и седна от дясно на Бога. 20. А те
излязоха и проповядваха навсякъде, като съдействуваше Господ и
потвърдяваше словото *си* със знаменията които следваха. Амин.

–

ЕВАНГЕЛИЕ ОТ ЛУКА

ГЛАВА 1.

1. Понеже мнозина предприеха да съчинят повест за съвършено
известните нам събития, 2. както ни ги предадоха онези които от
начало са били очевидци и служители на словото, 3. видя ми се
благословно и мене, който изследвах подробно всичко от начало, да

ти пиша наред *за това*, честити Теофиле, 4. за да познаеш твърдото основание на това учение, в което си поучаван.
5. В дните на Ирода царя Юдейскаго имаше някой си свещеник, от четата Авиева, на име Захария; и жена му от дъщерите Ааронови, и името й Елисавета. 6. Те и двамата бяха праведни пред Бога, и ходеха безпорочно във всичките заповеди и постановления Господни. 7. И Нямаха чедо, понеже Елисавета бе неплодна, а и двамата бяха заматорели във възрастта си. 8. И като свещенсвуваше той пред Бога в реда на четата си, 9. по обичая на свещенството падна жребие нему да влезе в храма Господен и да покади. 10. И в часа на каденето всичкото множество на народа от вън беше на молба. 11. И яви му се ангел Господен стоящ от дясно на кадилния олтар. 12. И Захария като *го* видя, смути се и страх нападна на него. 13. И рече му ангелът: Не бой се, Захарие; защото послуша ти се молбата; и жена ти Елисавета ще ти роди син, и ще му наречеш името Иоан. 14. И ще ти бъде радост и веселие, и мнозина ще се възрадват за неговото рождение. 15. Защото ще бъде велик пред Бога; и вино и сикера няма да пие; и ще се изпълни с Духа Светаго още от утробата на майка си. 16. И ще възвърне мнозина от синовете Израилеви към Господа технаго Бога. 17. И той ще предиде пред него в дух и сила Илиина, за да възвърне сърцата на бащите към чадата, и непокорните към мъдруванието на праведните, за да приготви Господу народ предразположен. 18. И рече Захария на ангелът: По какво ще позная това? защото аз съм стар, и жена ми заматорела в дните си. 19. А отговори ангелът и рече му: Аз съм Гавриил който предстоя пред Бога; и праведен съм да ти говоря, и да ти благовестя това. 20. И, ето, ще мълчиш и не ще можеш да говориш, до денят в който ще бъде това, защото не хвана вяра на думите ми, които ще се сбъднат на времето си. 21. И народът чакаше Захария; и чудеха се че се бавеше в храма. 22. А когато излезе, не

можеше да им продума, и разумяха че е видение видял в храма, и той им кимаше, и оставаше ням. 23. И като се изпълниха дните на службата му, отиде у дома си. 24. А след тия дни зачна жена му Елисавета, и таеше се пет месеца и думаше: 25. Така ми стори Господ в дните в които пригледна да отнеме укорът ми измежду человеците.
26. А в шестият месец проводен бе ангел Гавриил от Бога в град Галилейски, на който името е Назарет, 27. при една девица сгодена за мъж на име Иосиф, от дома Давидов, а името на девицата Мариам. 28. И като влезе ангелът при нея, рече: Радвай се благодатная! Господ е с тебе: благословена си ти между жените. 29. А тя щом *го* видя смути се от думата му и размишляваше какво ще бъде това поздравление. 30. И рече й ангелът: Не бой се, Мариам; защото си намерила благодат у Бога. 31. И ето ще зачнеш в утробата си, и ще родиш син, и ще наречеш името му ИСУС. 32. Той ще бъде велик, и Син на Вишнаго ще се нарече; и ще му даде Господ Бог престола на отца му Давида; 33. И ще царува над дома Яков във веки, и царството му не ще да има край. 34. И рече Мариам на ангела: Как ще бъде това? понеже мъж не зная? 35. И отговори ангелът, и рече й: Дух Светий ще дойде върху ти, и сила на Вишнаго ще те осени; за това и светото което се ражда от тебе, Син Божий ще се нарече. 36. И ето, твоята сродница Елисавета, и тя в старините си зачена син, и този е шестий месец за нея, която се неплодна казваше; 37. защото няма у Бога невъзможно нещо. 38. И рече Мариам: Ето рабинята Господня; нека ми бъде по твоята дума. И отиде си от нея ангелът. 39. И стана Мариам през тези дни, та отиде бързо към планинската страна в град Юдов; 40. И влезе в дома Захариин и поздрави Елисавета. 41. И щом чу Елисавета поздравлението Мариино, възигра младенецът в утробата й, и изпълни се Елисавета с Духа Светаго; 42. и възгласи с глас голям и рече: Благословена ти в жените, и благословен плодът на твоята

утроба. 43. И от къде ми е това, да дойде при мене майката на Господа
моего? 44. Защото, ето, щом дойде гласът на поздравлението ти в
ушите ми, възигра радостно младенецът в утробата ми. 45. И блажена
която е повярвала, че ще се сбъдне реченото й от Господа.
46. И рече Мариам: Величае душата ми Господа, 47. и възрадва се
духът ми в Бога спасителя моего 48. Защото пригледа на смирението
на рабинята си; и, ето, от нине ще ме ублажават всичките родове. 49.
Защото Силният ми стори величие, и свето е неговото име, 50. и
неговата милост е от род в род върху тези които му се боят. 51.
Сътвори сила със своята мишца; разпръсна горделивите с мислите на
сърцето им. 52. Свали силните от престолите *им*, и въздигна
смирените. 53. Гладните изпълни с добрини, а богатите отпрати
празни. 54. Помогна на Израиля своят раб, като помена милостта *си*,
55. (като говори на отците ни,) на Авраама и на семето негово до века.
56. И седя Мариам с нея до три месеца; и се завърна у дома си.
57. А Елисавета се изпълни времето й да роди; и роди син. 58. И чуха
съседите и роднините й, че е възвеличил Господ своята към нея
милост, и радваха се с нея. 59. И в осмия ден дойдоха да обрежат
детето, и наричаха го, по бащиното му име, Захария. 60. И отговори
майка му, и рече: Не, но ще се нарече Иоан. 61. И рекоха й че: Никой
няма в рода ти който да се нарича с това име. 62. И кимаха на баща му
как би искал той да го нарече. 63. А *той* поиска дъсчица, и написа
тези думи: Иоан е името му. И почудиха се всички. 64. И тоз час се
отвориха устата му и езикът му; и говореше и благославяше Бога. 65.
И нападна страх на всичките им съседи, и по всичката планинска
страна на Юдея приказваше се за всичко това. 66. И всички които
чуха, туриха това на сърцето си и казваха: Какво ли ще бъде това
отроче? И ръката Господня беше с него.

67. И отец му Захария изпълни се Духом Светим; и пророкува и рече:
68. Благословен Господ Бог Израилев, защото посети и стори
избавление на своя народ, 69. и въздигна нам рог на спасение в дома
на Давида раба своего, 70. (както говори чрез устата на светите свои от
века пророци,) 71. освобождение от враговете наши, и от ръката на
всички които ни ненавиждат, 72. да стори милост с отците наши, и да
помене светия свой завет, 73. клетвата с която се закле на отца ни
Авраама, 74. да даде нам, освободени от ръката на враговете наши, да
му служим без страх, 75. в светост и правда пред него през всичките
дни на живота си. 76. И ти, отроче, пророк на Вишнаго ще се наречеш;
защото ще предидеш пред лицето Господне, да приготвиш пътищата
му; 77. за да дадеш на неговия народ да познаят спасение, чрез
прощаване на греховете им, 78. за милосърдието на милостта на Бога
нашего, с която ни посети зора от висотата, 79. да осияе седящите в
тъмнина и в сянка смъртна, така щото да управи нозете ни в път на
мир.
80. А детето растеше и укрепяваше се духом; и в пустините беше до
денят на явлението си на Израиля.

ГЛАВА 2.

1. А през онези дни излезе заповед от Кесаря Августа да се напише
всичката вселенна. 2. Това написване стана първо когато Кириний
владееше Сирия. 3. И идеха всички да се написват, всеки в своят си
град. 4. А възлезе и Иосиф от Галилея, от града Назарет, в Юдея, в
града Давидов, който се нарича Витлеем, (понеже той беше от дома и
рода Давидов,) 5. да се напише с Мариам обручената нему жена, която
беше непразна. 6. И когато бяха те там, изпълниха се дните й да роди;
7. И роди Сина своего първороднаго, и пови го; и положи го в яслите;
защото Нямаше место за тях в гостилницата.

8. И по онези места имаше овчари които нощуваха на полето, и вардеха стража през нощ за стадото си. 9. И, ето, ангел Господен застана между тях, и слава Господня ги осия, и уплашиха се със страх голям. 10. И рече им ангелът: Не бойте се, защото, ето, благовествувам ви радост голяма, която ще бъде на всичките люде. 11. Защото днес се роди вам, в града Давидов Спасител, който е Христос Господ. 12. И това *ще бъде* вам знамение: Ще намерите младенец повит, сложен в яслите. 13. И внезапно с ангелът наедно намери се множество войска небесна които хвалеха Бога и говореха: 14. Слава във вишних Богу, и на земята мир, в человеците благоволение. 15. И щом си отидоха ангелите от тях на небето, человеците, *сиреч*, овчарите рекоха си един на друг: Да идем прочее до Витлеем, и да видим това що е станало, което Господ ни изяви. 16. И дойдоха на бързо, и намериха Мариам и Иосифа и младенеца че лежеше в яслите. 17. И като видяха, разказаха речите що им се рекоха за това дете. 18. И всички които чуха почудиха се за това което овчарите им казаха. 19. А Мариам съхраняваше всички тези речи, и размисляше *за тях* в сърцето си. 20. И върнаха се овчарите, хвалещи и славещи Бога, за всичко що чуха и видяха според както им се бе рекло.

21. И като се изпълниха осем дни за да обрежат детето, нарекоха му името Исус, нареченото от ангела преди неговото зачатие в утробата.

22. И като се изпълниха дните за очищението нейно, по закона Моисеев, занесоха го в Ерусалим да го представят пред Господа, 23. както е писано в закона Господен, че «всеки младенец от мъжки пол който отваря ложесна свят на Господа ще се нарече,» 24. и да принесат жертва, според реченото в закона Господен, «две гъргорици, или две гълъбчета.»

25. И, ето, имаше *някой си* человек в Ерусалим, на име Симеон; и този человек *беше* праведен и благочестив, и чакаше утешението на

Израиля; и Дух Светий бе на него. 26. И открито бе нему от Духа Светаго, че нямаше да види смърт преди да види Христа Господня. 27. И дойде по *внушението на* Духа в храма; и когато родителите внесоха отрочето Исуса да сторят за него по обичая на закона, 28. той го прие на ръцете си, и благослови Бога, и рече: 29. Нине отпущаш раба си, Владико, според речта си, с миром; 30. защото видяха очите ми твоето спасение, 31. което си приготвил пред лицето на всичките народи; 32. светлина за просвещение на езичниците, и слава на твоят народ Израил. 33. А Иосиф и майка му чудеха се за това що се казваше за него. 34. И благослови ги Симеон, и рече на майка му Мариам: Ето този лежи за падане и за възставане на мнозина в Израил, и белег за противоречие; 35. а на сама тебе меч ще прониже душата ти; за да се открият помишленията на много сърца.
36. Имаше и *някоя си* Анна пророчица, дъщеря Фануилева, от племето Асирово; тя беше на възраст много остаряла, и живяла бе с мъжа си седем години от девството си. 37. И тя беше вдовица като на осемдесет и четири години, която не се отдалечаваше от храма, дето нощ и ден служеше Богу в пост и молитва. 38. И тя като пристъпи в истото време славословеше Бога, и говореше за него на всички които ожидаха изкуплението в Ерусалим. 39. И като свършиха всичко според закона Господен, върнаха се в Галилея, в града си Назарет. 40. А детето растеше и укрепяваше се духом, и се изпълняше с мъдрост; и благодат Божия бе на него.
41. И ходеха родителите му всека година в Ерусалим за праздника на пасхата. 42. И когато стана той на дванадесет години, като възлязоха по обичая в Ерусалим за праздника, 43. и като изкараха дните *на праздника* и се връщаха, детето Исус остана *назад* в Ерусалим; и не усети Иосиф и майка му. 44. И понеже мислеха да е с дружината, изминаха един ден път, и търсеха го между роднините и

познайниците *си*; 45. и като го не намериха, върнаха се в Ерусалим да го търсят; 46. И след три дни намериха го в храма седнал между учителите, та ги слушаше и попитваше ги. 47. И всички които го чуваха удивяваха се на разума и на отговорите му. 48. И като го видяха смаяха се; и рече му майка му: Синко, що ни стори така? Ето баща ти и аз много оскърбени те търсихме. 49. И рече им: Защо да ме търсите? Не знаете ли че трябва да съм в това което принадлежи на Отца ми? 50. А те не разумяха речта която им рече. 51. И слезе с тях, и дойде в Назарет, и покоряваше им се. А майка му съхраняваше всички тези неща в сърцето си.
52. А Исус успяваше в мъдрост, и възраст, и благодат пред Бога и человеците.

ГЛАВА 3.

1. А в петнадесетата година на владението на Тиверия Кесаря, когато Понтийски Пилат бе управител на Юдея, а Ирод четвеによる властник в Галилея, и Филип брат му четверовластник в Итурея и в Трахонитската страна, и Лисаний четверовластник в Авилиния, 2. във времето на архиереите Анна и Каиафа, слово Божие биде към Иоана сина Захариина в пустинята. 3. И дойде по всичката страна около Иордан та проповедваше кръщението на покаяние за прощаване на греховете. 4. както е писано в книгата на думите на Исаия пророка, който казва: «Глас на едного, който вика в пустинята; Пригответе пътя Господен, прави правете неговите пътеки. 5. Всека долина ще се напълни, и всяка гора и хълм ще се сниши, и криволиците ще станат прави, и неравните пътища гладки; 6. и всека плът ще види спасението Божие. »7. И тъй говореше на народите които идеха да се кръстят от него: Рожби ехидни! кой ви обади да побегнете от бъдещият гняв? 8. Сторете прочее плодове достойни на покаянието; и

не начнувайте да думате в себе си: Отца имаме Авраама; защото казвам ви че Бог може от тези камъни да въздигне чада Аврааму. 9. А и секирата вече лежи при кореня на дърветата; и тъй, всяко дърво което не прави добър плод отсича се и в огън се хвърля.
10. И питаха го народите и говореха: Прочее, що да правим? 11. А той отговори и рече им: Който има две дрехи нека даде на тогози който Няма; и който има храна нека прави такожде. 12. Дойдоха и митари да се кръстят, и рекоха му: Учителю, що да правим? 13. И той им рече: Не събирайте нищо повече от това що ви е заповядано. 14. Питаха го и военните, и говореха: И ние що да правим? И рече им: Не правете никому насилство, нито оклеветявайте; и доволни бъдете със заплатите си.
15. И като очакваше народът, и размишляваха всички във сърцата си за Иоана да не би той да е Христос, 16. отговори Иоан на всички и рече: Аз ви кръщавам с вода; но иде по-силният от мене, комуто не съм достоен да развържа ремъка на обущата му, той ще ви кръсти с Духа Светаго и с огън; 17. комуто лопатата е в ръката му, и ще отреби гумното си, и ще събере пшеницата в житницата си, а плявата ще изгори в огън неугасим. 18. И с много други поучения, благовествуваше той на народа. 19. А Ирод четверовластникът като се изобличаваше от него за Иродиада жената на брата си Филипа, и за всичките *други* злини що бе сторил Ирод, 20. над всичко друго приложи и това, че затвори Иоана в тъмница.
21. И като се кръсти всичкий народ, когато се кръсти Исус и се молеше, отвори се небето, 22. и слезе Дух Светий в телесен вид, като гълъб върху него; и глас биде от небето който казваше: Ти си Син мой възлюбленний: в тебе благоволих.
23. И сам Исус начнуваше да е около тридесет години; според както го мислеха беше син на Иосифа, *който бе син* Илиев. 24. *а Илий* Мататов,

а Матат Левиин, *а Левий* Мелхиин, *а Мелхий* Янаев, *а Яна* Иосифов,
25. *а Иосиф* Мататиев, *а Мататия* Амосов, *а Амос* Наумов, *а Наум*
Еслиев, *а Еслий* Нагеев, 26. *а Нагей* Маатов, *а Маат* Мататиев, *а*
Мататия Семеиев, *а Семеий* Иосифов, *а Иосиф* Юдин, 27. *а Юда*
Иоананов, *а Иоанан* Рисаев, *а Риса* Заровавелов, *а Заровавел*
Салатиилев, *а Салатиил* Нириев, 28. *а Нирий* Мелхиев, *а Мелхий*
Адиев, *а Адий* Косамов, *а Косам* Елмодамов, *а Елмодам* Иров, 29. *а Ир*
Иосиев, *а Иосий* Елиезеров, *а Елиезер* Иоримов, *а Иорим* Мататов, *а*
Матат Левиин, 30. *а Левий* Симеонов, *а Симеон* Юдин, *а Юда*
Иосифов, *а Иосиф* Ионанов, *а Ионан* Елиакимов, 31. *а Елиаким*
Мелеаев, *а Мелеа* Маинанов, *а Маинан* Мататаев, *а Матата* Натанов,
а Натан Давидов, 32. *а Давид* Иесеев, *а Иесей* Овидов, *а Овид* Воозов, *а*
Вооз Салмонов, *а Салмон* Наасонов, 33. *а Наасон* Аминадавов, *а*
Аминадав Арамов, *а Арам* Есромов, *а Есром* Фаресов, *а Фарес* Юдин, 34.
а Юда Яковов, *а Яков* Исааков, *а Исаак* Авраамов, *а Авраам* Тарин, *а*
Тара Нахоров, 35. *а Нахор* Серухов, *а Серух* Рагавов, *а Рагав* Фалеков, *а*
Фалек Еверов, *а Евер* Салаев, 36. *а Сала* Каинанов, *а Каинан*
Арфаксадов, *а Арфаксад* Симов, *а Сим* Ноев, *а Ное* Ламехов, 37. *а Ламех*
Матусалов, *а Матусал* Енохов, *а Енох* Яредов, *а Яред* Малелеилов, *а*
Малелеил Каинанов, 38. *а Каинан* Еносов, *а Енос* Ситов, *а Сит* Адамов,
а Адам Божий.

ГЛАВА 4.

1. А Исус пълен с Духа Светаго върна се от Иордан, и отведен биде
Духом в пустинята; 2. *и там беше* четиридесет дни изкушаван от
дявола. И не яде нищо през тези дни;: и като се изминаха те, напокон
огладня. 3. И рече му дяволът: Ако си Син Божий, речи на този камък
да стане хляб. 4. И отвеща му Исус и рече: Писано е, че «не само с хляб
ще живее человек, но с всяко слово Божие.» 5. И като го възведе

дяволът на една планина висока, показа му всичките царства на вселената в една минута време. 6. И рече му дяволът: Тебе ще дам всичката тази власт и славата им; защото е мене предадена, и давам я комуто ща. 7. И тъй, ако се поклониш ти пред мене, твое ще бъде всичко *това.* 8. И отговори му Исус и рече: Махни се от мене, Сатано; защото е писано: «Господу Богу твоему да се поклониш, и само нему да послужиш.» 9. И заведе го в Ерусалим, и постави го на крилото на храма, и рече му: Ако си Син Божий, хвърли се от тука долу; 10. защото е писано: «На ангелите си ще заповядва за тебе да те опазят, 11. и на ръце ще те подигат за да не препънеш о камък ногата си.» 12. И отговори Исус и рече му: Речено е: «Да не изкусиш Господа Бога твоего.» 13. И като свърши всяко изкушение дяволът, отстъпи от него до време.

14. А Исус със силата на Духа върна се в Галилея; и слух излезе за него по всичката околност. 15. И той поучаваше по съборищата им, и се прославяше от всичките. 16. И дойде в Назарет, дето беше отхранен, и влезе по обичая си в съборището съботен ден, и стана да чете. 17. И подадоха му книгата на пророка Исая; и като разгърна книгата, намери това место, дето бе писано: 18. «Дух Господен е на мене, защото ме помаза да благовествувам на сиромасите; проводи ме да изцеля съкрушените сърца, да проповядвам на пленниците освобождение и на слепите прогледване, да пусна угнетените в свобода, 19. да проповядвам благоприятната Господня година. 20. И като сгъна книгата, даде я на слугата и седна, а очите на всичките в съборището бяха се взрели в него. 21. И начна да им говори: Днес се изпълни това писание във вашите уши. 22. И всички му засвидетелствуваха и чудеха се за думите на благодатта що излезваха из устата му и думаха: Не е ли този синът Иосифов? 23. И рече им: Без друго ще ми кажете тази притча: Лекарю, изцери се сам си; което

сме чули че е станало в Капернаум, стори и тука в отечеството си. 24.
И пак рече: Истина ви казвам че никой пророк не е приет в
отечеството си. 25. И наистина ви говоря, много вдовици бяха в
Израиля във времето на Илия когато се затвори небето за три години
и шест месеца, в което време стана глад голям по всичката земя; 26. и
ни при една от тях не бе проводен Илия, тъкмо в Сарепта Сидонска
при една вдовица жена. 27. И множина прокажени имаше във времето
на Елисея пророка в Израил; и никой от тях не бе очистен, тъкмо
Нееман Сирианинът. 28. Това като чуха тези които бяха в съборището
всички се изпълниха с ярост, 29. и станаха та го изкараха вън из града
и заведоха го при краят на ръта на който градът им беше съграден, за
да го низринат. 30. Но той мина изпомежду им и отиваше си.
31. И слезе в Капернаум, град Галилейски; и поучаваше ги в
съботните дни. 32. И удивяваха се за учението му, защото неговото
слово беше с власт. 33. И в съборището имаше един человек, който
имаше дух на нечист бяс; и извика с глас голям, 34. и казваше:
Остави! що имаш ти с нас, Исусе Назарянине? Дошъл си да ни
погубиш ли? Зная те кой си, Светий Божий. 35. И запрети му Исус и
рече: Млъкни, и излез из него. И бесът го тръшна насред и излезе из
него без да го повреди никак. 36. И смаяха се всички, и разговаряха се
помежду си и думаха: Що е това слово че той със власт и сила
повелява на нечистите духове, и излезват? 37. И разнесе се слух за
него по всичките околни места.
38. И като стана от съборището влезе в дома Симонов; и тъщата
Симонова беше я хванала огница, и молиха го за нея. 39. И той
застана над нея и запрети на огницата; и остави я; и тоз час стана тя и
слугуваше им.
40. И когато залязваше слънцето, всички които имаха болнави от
всякакви болести, доведоха ги при него; а той като възложи ръце на

всякого едного от тях, изцели ги. 41. От мнозина още и бесове изхождаха с крясък, и казваха: Ти си Христос Син Божий. И запрещаваше им и ги не оставяше да говорят, понеже го познаваха че е Христос.

42. И като стана ден, излезе и отиде в пусто место; и народът го диреше, и дойдоха при него, и задържаха го да си не иде от тях. 43. А той им рече: Че и в другите градове трябва да благовестя царството Божие; понеже за това съм проводен. 44. И проповедваше в съборищата Галилейски.

ГЛАВА 5.

1. А веднъж когато народът го притискаше да слуша словото Божие, той стоеше при езерото Генисаретско, 2. и видя две ладии че стояха покрай езерото; а рибарите бяха излезли из тях та изпираха мрежите *си*. 3. И като влезе в една от ладиите която беше Симонова, помоли го да я отдалечи малко от земята; и седна та поучаваше народа от ладията. 4. И щом престана от да говори, рече Симону: Оттегли *ладията* в дълбочината, и хвърлете мрежите си да уловите *риба*. 5. А Симон отговори и рече му: Учителю, цяла нощ сме се трудили, и не уловихме нищо; но по твоята реч ще хвърля мрежата. 6. И това като сториха, уловиха много множество риби, щото се прокъсноваше мрежата им. 7. И кивнаха на дружината *си* които бяха в другата ладия да дойдат да им помогнат; и дойдоха, и напълниха и двете ладии, до толко щото щяха да потънат. 8. А като видя Симон Петър припадна на коленете Исусови, и казваше: Иди си от мене, Господи, защото съм человек грешен; 9. понеже ужас обзе и него и всичките що бяха с него за лова на рибите що уловиха, 10. подобно и Якова и Иоана, синовете Заведееви, които бяха съдружници Симонови. И рече Исус Симону:

Не бой се: от сега човеци ще ловиш. 11. И като извлякоха ладиите
на сушата, оставиха всичко и отидоха след него.
12. И когато беше в един от градовете, ето човек пълен с проказа,
който, като видя Исуса, падна на лицето си, та му се помоли и
казваше: Господи, ако щеш, можеш да ме очистиш. 13. А той простре
ръка та се допре до него, и рече: Искам, бъди очистен; и тутакси
проказата се махна от него. 14. И той му заповяда да не каже *това*
никому, но иди, *казва*, покажи се на свещеника, и принес за
очищението си както е Моисей заповядал за свидетелство тям. 15. Но
още повече се разчуваше за него; и събираха се народ много да
слушат, и да ги изцелява от болестите им. 16. А той се оттегляше в
пустините и молеше се.
17. И един ден, когато той поучаваше, седяха Фарисеи и
законоучители, които бяха надошли от всяко село на Галилея и Юдея
и Ерусалим; и сила Господня бе в изцеляването им. 18. И ето човеци
които носеха на одър едного человека който беше разслабен; и искаха
да го внесат вътре, и да *го* сложат пред него. 19. Но понеже не
намериха през де да го внесат вътре поради народа, възлезоха на
покрива, и през керемидите спуснаха го с одъра на сред пред Исуса.
20. И като видя *Исус* вярата им, рече му: Человече, прощават ти се
греховете ти. 21. И начнаха да размишляват книжниците и Фарисеите
и да казват: Кой е този, който говори богохулство? Кой може да
прощава грехове освен едного Бога? 22. А като разумя Исус
помислите им, отговори и рече им: Що размишлявате в сърцата си?
23. Що е по лесно да река: Прощават се греховете ти, или да река:
Стани та ходи? 24. Но за да познаете че Син Человечески има власт
на земята да прощава грехове, (рече разслабленому:) Тебе думам:
Стани, и дигни одъра си, та иди у дома си. 25. И на часа стана пред
тях, дигна това на което лежеше, та отиде у дома си, и славеше Бога.

26. И ужас обзе всичките, и славеха Бога, изпълниха се от страх, и
казваха: Днес видяхме пречудни неща.
27. И след това излезе вън, и видя едного митар на име Левий че
седеше на митарницата, и рече му: Ела след мене. 28. И *той* остави
всичко, и стана та отиде след него. 29. И стори му Левий голямо
угощение в къщата си; и много множество митари имаше и други
които седяха с тях на трапезата. 30. А книжниците им и Фарисеите
роптаеха на учениците му и казваха: Защо с митарите и грешниците
ядете и пиете? 31. А отговори Исус и рече им: Нямат нужда за лекар
здравите, но болните. 32. Не дойдох да призова праведните, но
грешниците на покаяние.
33. И те му рекоха: Защо учениците Иоанови често постят и молба
правят, така и Фарисейските, а твоите ядат и пият? 34. А той им рече:
Можете ли стори сватбарите да постят докле е с тях младоженекът? 35.
Ще дойдат обаче дни, когато се отнеме от тях младоженекът: тогаз
през онези дни ще постят. 36. Казваше им още и притча: Никой не
туря плат от нова дреха на вехта дреха; а инак, и новото дере
вехтата, и платът от новата не си прилича с вехтата. 37. И никой не
налива ново вино в мехове вехти; ако ли не, новото вино ще разпукне
меховете, и то ще се излее, и меховете ще се развалят. 38. Но трябва да
се налива новото вино в мехове нови, и се завардят и двете. 39. И
никой от как пие *вино* вехто, не иска тутакси ново, защото казва:
Вехтото е по-добро.

ГЛАВА 6.

1. И в първата събота след вторият *ден на пасхата*, минуваше той през
сеитбите, и учениците му късаха класовете, и ядяха, като *ги* стриваха с
ръце. 2. А някои си от Фарисеите рекоха им: Защо правите което не е
простено да се прави в събота?. 3. И отговори Исус и рече им: Не сте

ли чели ни това което стори Давид когато огладня той и които бяха с него, 4. как влезе в Божия дом, и взе хлябовете на предложението и яде, и даде и на онези които бяха с него, които *хлябове* не бе простено да ги ядат *други* тъкмо едните свещеници? 5. И казваше им, че Син Человечески е господар и на съботата.

6. И пак в друга събота влезе в съборището, и поучаваше; и имаше там някой си человек, комуто дясната ръка бе суха. 7. И съгледваха го книжниците и Фарисеите да ли в събота ще *го* изцели, за да намерят обвинение против него. 8. Но той знаеше помислите им, и рече на человека със сухата ръка: Стани та се изправи на сред. И той стана и се изправи. 9. Тогаз им рече Исус: Ще ви попитам нещо: Що трябва да прави *някой* в събота? добро ли или зло да прави? да спаси ли душа, или да погуби? 10. И като ги изгледа всичките, рече на человека: Простри ръката си. И той стори така: и ръката му стана здрава както другата. 11. А те се изпълниха с буйство, и разговаряха се помежду си що да сторят на Исуса.

12. През онези дни пак излезе на гората да се помоли; и цяла нощ бе там на молба към Бога. 13. И като стана ден призова учениците си; и избра от тях дванадесет, които и нарече апостоли: 14. Симона, когото и наименува Петър, и Андрея брата му, Якова и Иоана, Филипа и Вартоломея, 15. Матея и Тома, Якова Алфеева, и Симона нарицаемаго Зилота, 16. Юда *брата* Яковов и Юда Искариотскаго, който и стана предател. 17. И като слезна с тях, спря се на едно место равно; и *там бяха* мнозина от учениците негови, и голямо множество народ от всичка Юдея и Ерусалим, и от приморието Тирско и Сидонско, които бяха дошли да го послушат и да се изцелят от болестите си, 18. и страдащите от нечисти духове; и *всички* се изцеляваха. 19. И всичкият народ искаше да се допре до него, защото сила излезваше из него и изцеляваше всичките.

20. И той подигна очите си към учениците си и казваше: Блажени *вие*
сиромаси; защото е ваше царството Божие. 21. Блажени които
гладувате сега; защото ще се наситите. Блажени които плачете сега;
защото ще се разсмеете. 22. Блажени сте когато ви възненавидят
човеците, и когато ви отлъчат и похулят, и пронесат името ви като
зло, поради Сина Человеческаго. 23. Възрадвайте се в онзи ден и
възиграйте; защото, ето, заплатата ваше е много на небеса, понеже
бащите им така правеха на пророците. 24. Но горко на вас богатите,
защото приемате вече утешението си. 25. Горко на вас наситените;
защото ще изгладнеете. Горко на вас които се смеете нине; защото ще
жалеете и ще плачете. 26. Горко вам когато всички человеци ви
позахвалят, защото бащите им така правеха на лъжливите пророци.
27. Но вам които слушате казвам: Любете враговете ваши, добро
правете на онези които ви ненавиждат, 28. благославяйте онези, които
ви кълнат, и молете се за онези които ви правят пакост. 29. На тогоз
който те удари по страната на лицето, обърни и другата, и от тогоз
който ти взема дрехата не спирай и ризата *си*. 30. Всекиму който би
ти поискал дай; и от тогоз който взема твоите неща не си ги искай.
31. И както искате да правят человеците вам, така и вие правете тям.
32. И ако любите онези които любят вас, каква благодат имате? защото
и грешниците любят любящите тях. 33. И ако правите добро на онези
които вам правят добро, каква благодат имате? защото и грешниците
правят същото. 34. И ако давате на заем *на тези* от които се надеете
пак да вземете, каква благодат имате? защото и грешни на грешни
заемат за да вземат пак равното. 35. Но вие любете враговете ваши, и
добро правете, и на заем давайте без да се надеете за никое назад
възприемане; и ще бъде вашата заплата много, и ще бъдете синове на
Вишнаго; защото той е благ към неблагодарните и злите. 36. Бъдете
прочее милосърдни както и Отец ваш е милосърд. 37. И не съдете, и

няма да бъдете съдени; не осъждайте, и няма бъдете осъдени; прощавайте, и простени ще бъдете; 38. давайте и ще ви се даде; мера добра, натъпкана, стръсена, и препълнена ще ви дадат в пазухата ви; защото с истата мера с която мерите ще ви се възмери.
39. Рече им още една притча: Дали може сляп сляпаго да води? Не щат ли падна и двамата в ямата? 40. Няма ученик по-горен от учителя си: а всеки *ученик* усъвършенствуван ще бъде както учителят си. 41. И защо гледаш съчицата която е в окото на брата ти, а гредата която е в твоето око не съзираш? 42. Или как можеш да речеш на брата си: Брате, остави да извадя съчицата, която е в окото ти, кога ти сам не видиш гредата която е в твоето око? Лицемере! извади първом гредата из окото си, и тогаз щеш видя чисто за да извадиш съчицата която е в окото на брата ти. 43. Защото няма добро дърво което прави лош плод, нито лошо дърво което прави плод добър; 44. понеже всяко дърво от своя плод се познава; защото не берат от трънки смокини, нито късат от къпина грозде. 45. Добрият человек от доброто съкровище на сърцето си износя доброто; и злият человек от злото съкровище на сърцето си износя злото; защото от препълнянето на сърцето говорят неговите уста.
46. И защо ме зовете: Господи, Господи, а не правите това, което казвам? 47. Всеки който иде при мене, и слуша моите думи, и ги прави, ще ви покажа кому е подобен. 48. Подобен е на человек що зида къща, който изкопа и задълбочи, и положи основа на камък; и когато стана наводнение, нападна реката върху онази къща, и не можа да я поклати; защото беше основана на камък. 49. А който слуша и не прави, подобен е на человек който е съзидал къща на земята без основа; върху която нападна реката, и на часа падна, и стана срутването на тази къща голямо.

ГЛАВА 7.

1. И като свърши всичките свои думи към народа който го слушаше, влезе в Капернаум. 2. А на някого си стотника слугата, който му бе мил, беше зле болен, на умиране. 3. И като чу за Исуса, проводи до него от старейшините Юдейски да го молят да дойде да оздрави слугата му. 4. И те дойдоха при Исуса та му се молеха прилежно, и казваха че: Достоен е този комуто ще сториш това; 5. защото люби нашият народ, и той ни съгради съборище. 6. А Исус вървеше с тях; и когато не беше вече далеч от къщата, проводи стотникът приятели до него да му кажат: Господи, не си прави труд; защото не съм достоен да влезеш под моят покрив; 7. (за това нито себе си счетох достоен да дойда при тебе;) но речи реч, и слугата ми ще оздравее. 8. Защото и аз съм человек под власт подчинен, и имам под себе си войни; и казвам тому: Иди, и отхожда; и другиму: Ела, и дохожда; и на слугата си: Направи това, и направя. 9. Това като чу Исус, почуди се на него; и обърна се та рече на идещия след него народ: Казвам ви: нито в Израиля намерих толкоз вяра. 10. И когато проводените се върнаха в къщи, намериха болния слуга оздравял.

11. А в следващия *ден* отхождаше *Исус* в град нарицаем Наин; и с него вървяха мнозина от учениците му и народ много. 12. И когато наближи до вратата градска, ето, изнасяха на вън мъртвец, син единороден на майка си; и тя *бе* вдовица; и народ много от града имаше с нея. 13. И като я видя Господ, смили се за нея, и рече й: Недей плака. 14. И приближи та допре носилото; а носещите се спряха: И рече: Момче, тебе казвам: Стани. 15. И мъртвият се подигна и седна, и начна да говори; и даде го на майка му. 16. И страх обзе всичките, и славеха Бога, и казваха: Пророк велик се подигна между нас; и: Бог посети своите люде. 17. И разчу се това слово за него по всичка Юдея, и по всичката околност.

18. И възвестиха Иоану учениците му за всичко това. 19. И призова
Иоан двамина от учениците си та проводи при Исуса да му кажат: Ти
ли си който иде, или другиго да очакваме? 20. И като дойдоха при
него человеците, рекоха: Иоан Кръстител ни проводи до тебе, и казва:
Ти ли си който иде, или другиго да очакваме? 21. И в истия час
изцели мнозина от болести и немощи, и от лукави духове, и на
мнозина слепи подари прогледване. 22. И отговори Исус и рече им:
Идете и възвестете Иоану което видяхте и чухте, че слепи прогледват,
хроми ходят, прокажени се очистват, глухи прочуват, мъртви
възкръснуват, и на сиромасите се благовествува. 23. И блажен е който
се не съблазни в мене.
24. А когато си отидоха проводените от Иона, начена да говори на
народа за Иоана: Какво излязохте да видите в пустинята? тръст ли от
вятър разлюлявана? 24. Но какво излязохте да видите? человек ли
облечен с меки дрехи? Ето, светло облечените и онези които пируват
в царските *палати* са. 26. Но какво излязохте да видите? пророк ли?
Ей, казвам ви, и повече от пророк. 27. Този е за когото е писано: «Ето
аз провождам вестителя моего пред лицето ти, който ще устрои пътя
ти пред тебе.» 28. Защото ви казвам, че между родените от жени
никой пророк не е по голям от Иоана Кръстителя; но най малкият в
царството Божие по-голям е от него. 29. И всичкий народ като чуха, и
митарите, оправдаха Бога, като се кръстиха с кръщението Иоаново. 30.
А Фарисеите и законниците отхвърлиха за себе си волята Божия,
понеже се не кръстиха от него.
31. И рече Господ: А на какво да уподобя человеците на този род? и на
какво са подобни? 32. Подобни са на деца, които седят на пазаря и
викат едно на друго и казват си: Свирихме ви, и не играхте: жално ви
пяхме и не плакахте. 33. Защото дойде Иоан Кръстител, нито хляб яде,
нито вино пие, и казвате: Бяс има. 34. Дойде Син Человечески, яде и

пие, и казвате: Ето человек ядлив и винопийца, приятел на митарите
и на грешниците. 35. И оправда се мъдростта от всичките си чада.
36. И молеше го един от Фарисеите да яде с него, и той влезе в дома
Фарисеев, и седна на трапезата. 37. И, ето, жена *някоя* от града която
беше грешница, като разбра че седи на трапеза в дома Фарисеев,
донесе алабастър с миро. 38. и, като застана при нозете му отзад и
плачеше, начена да облива нозете му със сълзи и отриваше *ги* с
космите на главата си, и целуваше нозете му, и мажеше *ги* с мирото.
39. А Фарисеят който го бе призвал, като видя, рече в себе си и
думаше: Този ако да беше пророк, щеше да знае коя и каква е жената
която се допира до него, че е грешница.
40. И отговори Исус и рече му: Симоне, имам нещо да ти река. А той
казва: Учителю, речи. 41. Някой си заемодавец имаше двама
длъжници; единият беше длъжен петстотин динарии, а другият
петдесет. 42. И понеже Нямаха да му платят, прости им *ги* и на
двамата. И тъй, кажи ми кой от тях ще го възлюби повече? 43.
Отговори Симон и рече: Мисля че *онзи* комуто е оставил повечето. А
той му рече: Право си отсъдил. 44. И като се обърна къде жената рече
на Симона: Видиш ли тази жена? Влязох в къщата ти, *и* ти вода за
нозете ми не даде; а тя със сълзи обля нозете ми, и с космите на
главата си *ги* отри. 45. Ти целуване ми не даде; а тя, от как съм влязъл,
не е престанала от да целува нозете ми. 46. Ти с масло главата ми не
помаза; а тя с миро помаза нозете ми. 47. За това ти казвам: Прощават
й се многото нейни грехове, защото много възлюби; а комуто се
малко прощава, малко люби. 48. И рече й: Прощават *ти* се греховете
ти. 49. И тези които седяха с него наедно на трапезата наченаха да си
говорят помежду си: Кой е този който и греховете прощава? 50. И рече
на жената: Вярата твоя те спаси; иди си с миром.

ГЛАВА 8.

1. И след това ходеше от град на град и от село на село да проповядва и да благовествува царството Божие; и дванадесетте *ученици бяха* с него, 2. и жени някои които бяха изцелени от зли духове и болести, Мария нарицаемата Магдалина, из която бяха излезли седем беса, 3. и Иоана жената на Хуза настойника Иродов, и Сусана, и други много които му слугуваха от своят си имот.
4. И понеже се стичаше народ много, и идеха при него от всеки град, рече с притча: 5. Излезе сеятелят да сее семето си; и когато сееше, едно падна край пътя и затъпка се, и птиците небесни го озобаха. 6. А друго падна на камък, и като изникна изсъхна, защото Нямаше влага.
7. Друго пък падна всред трънете, и като порастоха трънете заглушиха го. 8. А друго падна на добрата земя, и като израсте стори плод стократен. Това като говореше, възгласи: Който има уши да слуша, нека слуша.
9. А питаха го учениците и казваха: Що значи тая притча? 10. А той рече: Вам е дадено да познаете тайните на царството Божие; а на другите *се проповядва* с притчи, щото гледащи да не видят и слушащи да не разумяват. 11. И тая е притчата. Семето е словото Божие. 12. А *посеяното* край пътя са които слушат; след това идва дяволът и отнема словото от сърцето им, да не би да повярват и се спасят. 13. А което на камъка, *са онези* които кога чуят, с радост приемат словото; и те корен Нямат; които за *малко* време вярват, и във време на напаст отстъпват. 14. А падналото в трънете, те са *онези* които са слушали, и от грижи и богатства и сласти житейски, отхождат и заглъхнуват и не принасят плод. 15. А което на добрата земя, те са *онези* които чуят словото, държат го в добро и благо сърце, и принасят плод в търпение.
16. И никой като запали свещ не я покрива със съсъд, нито я туря под одъра, но я туря на светилника, за да гледат виделината тези които

влезват. 17. Защото няма скришно което не ще бъде явно, нито утаено
което не ще да бъде знайно и не ще да излезе наяве. 18. За това,
гледайте как слушате; защото който има; ще му се даде; а който
Няма, и онова което мисли че има ще му се отнеме.
19. И дойдоха при него майка му и братята му, и поради множеството
не можеха да *приближат* до него. 20. И известиха му *някои* и казваха:
Майка ти и братята ти стоят вън и искат да те видят.21. А той
отговори и рече им: Мен са майка и братя тези които слушат словото
Божие и го изпълняват.
22. И един ден влезе в ладия той и учениците му; и рече им: Да минем
отвъд езерото; и отплуваха. 23. И във времето на плуването им той
заспа; и спусна се буря ветрена в езерото, и пълнеше се ладията, и в
опасност бяха. 24. И пристъпиха та го разбудиха и казват: Наставниче,
Наставниче, загинваме! А той стана та запрети на вятъра и на
вълнението на водата; и уталожиха се, и стана тишина. 25. И рече им:
Де ви е вярата? А те уплашени чудеха се, и говореха си един на друг:
Кой е този щото повелява и на ветровете и на водата, и го слушат?
26. И изплуваха в Гадаринската страна, която е срещу Галилея. 27. И
щом излезе на земята, срещна го от града някой си човек който от
много време имаше бесове, и дреха не обличаше, и в къщи не стоеше,
но в гробищата. 28. И като видя Исуса, извика, и припадна нему, и с
глас голям рече: Що *имаш* ти с мене, Исусе, Сине на Бога Вишнаго?
моля ти се недей ме мъчи; 29. защото повели нечистому духу да
излезе из человека. (понеже от много време бе го прехванал; и
връзваха го с вериги и с окови та го вардеха; но той разкъсваше
връзките, и гонеше го бесът по пустините.) 30. И попита го Исус и
рече: Как ти е името? А той рече: Легион; защото много бесове
влязоха в него. 31. И молеха го да им не повелее да идат в бездната. 32.
А там имаше стадо от много свине що пасяха по гората; и молеха му

се *бесовете* да им позволи да влезат в тях; и позволи им. 33. И като
излезнаха бесовете от человека, влязоха в свинете; и впусна се стадото
през стръмнината в езерото та се издави. 34. А свинопасците като
видяха това що стана побягнаха, и отидоха та известиха в града и в
селата. 35. И излязоха да видят станалото; и дойдоха при Исуса, и
намериха человека от когото бяха излезли бесовете седнал при нозете
Исусови, облечен и смислен; и убояха се. 36. И тези които бяха видяли
това известиха им как изцели бесният. 37. И всичкото множество от
околността Гадаринска молиха му се да си отиде от тях; защото бяха
обзети от голям страх; а той влезе в ладията и върна се. 38. А
человекът, от когото бяха излезли бесовете, молеше му се да бъде с
него; но Исус го изпрати и рече: 39. Върни се у дома си, и разкажи
това което ти стори Бог. И отиде та проповядва по всичкия град това
що му стори Исус.
40. А когато се върна Исус, прие го народът; защото всички го чакаха.
41. И, ето, дойде един человек, на име Яир, (и той бе началник на
съборището,) и падна на нозете Исусови, та му се молеше да влезе в
дома му; 42. защото имаше дъщеря единородна, като на дванадесет
години, и тя беше на умиране. И когато отхождаше, народът го
притискаше.
43. И жена някоя си що имаше кръвотечение от дванадесет години,
която бе издала на лекари всичкия си имот и не може да се излекува
от никого, 44. приближи се изотзад, та се допре до полата на дрехата
му; и тоз час престана течението на кръвта ѝ. 45. И рече Исус: Кой е
що се допре до мене? И понеже се отричаха всички, рече Петър и
които бяха с него: Наставниче, народът те притискат и угнетяват, а ти
казваш: Кой е що се допре до мене? 46. Но Исус рече: Някой се допре
до мене; защото аз усетих че сила излезе из мене. 47. И като видя
жената че се не укри, дойде разтреперана и припадна нему та му

изказа пред всичкия народ за коя причина се допре до него, и как на
часа оздравя. 48. А той й рече: Дерзай, дъще, твоята вяра те изцели:
иди си с миром.
49. И когато още говореше, идва някой си от началника на
съборището и казва му: Дъщеря ти умря: не труди учителя. 50. А Исус
като чу отговори му и рече: Не бой се: тъкмо вярвай, и ще се избави.
51. И когато влезе в къщи, не остави никого да влезе освен Петра и
Якова и Иоана, още бащата на момичето и майката. 52. И плачеха
всички, и оплакваха го. А той рече: Не плачете: не е умряло, но спи.
53. И присмиваха му се, понеже знаеха че е умряло. 54. Но той изпъди
на вън всичките, и хвана го за ръката и извика, и каза: Момиче, стани.
55. И повърна се духът му, и стана на часа; и повели да му дадат да
яде. 56. И удивиха се родителите му; а той им повели да не кажат
никому това що стана.

ГЛАВА 9.

1. И като свика дванадесетте свои ученици, даде им сила и власт над
всичките бесове, и да изцеляват болести. 2. И проводи ги да
проповядват царството Божие, и да изцеляват болните. 3. И рече им:
Не носете нищо за в път, ни тояга, ни тържик, ни хляб, ни сребро,
нито по две дрехи да имате. 4. И в която къща влезете, там седете, и от
там излезвайте *на* път. 5. И които не ви приемат, когато излезвате от
онзи град оттърсете и праха от нозете си за свидетелство против тях.
6. И *те* излязоха и ходеха от село на село та проповядваха
евангелието и изцеляваха навсякъде.
7. И чу Ирод четверовластник всичко що биваше от него; и в
недоумение бе, защото някои казваха, че Иоан е възкръснал от
мъртвите; 8. пък други, че Илия се е явил; а други че един от
старовременните пророци е възкръснал. 9. И рече Ирод: Иоана аз

посякох; но кой е този за когото аз таквизи *неща* слушам? и искаше да го види.
10. И като се завърнаха апостолите *при* Исуса, изприказваха му все що бяха сторили, и той ги взе *при себе си* и оттегли се на страна в едно пусто място на града нарицаемия Витсаида. 11. А народите като разбраха, подириха го; и той ги прие и говореше им за царството Божие, и които имаха потреба за изцеляване, изцеляваше ги. 12. И денят начна да преваля; и пристъпиха дванадесетте и рекоха му: Разпусни народа, за да идат по околните села и колиби да нощуват и да намерят храна, защото тука сме в пусто место. 13. А той им рече: Дайте им вие да ядат. А те рекоха: Ние Нямаме повече от пет хляба и две риби, освен ако би да идем ние и да купим ядене за всичкия този народ; 14. защото бяха до пет хиляди мъже. И рече на учениците си: Турете ги да насядат на купове по петдесет. 15. И сториха така, и туриха всичките да насядат. 16. А той взе петте хляба и двете риби, погледна на небето, и благослови ги, и *ги* разчупи, и даваше на учениците си да сложат пред народа. 17. И ядоха и наситиха се всички; и дигнаха това що изостана от укрухите, дванадесет коша.
18. И когато той се молеше насаме, с него бяха учениците му; и ги попита и рече: Кого ме казва народът че съм? 19. А те отговориха и рекоха: *Едни казват че си* Иоан Кръстител; а други Илия; други пък че е възкръснал някой от старовременните пророци. 20. И рече им: А вие кого ме казвате че съм? Отговори Петър и рече: Христос Божий. 21. А той им запрети строго и повели да не кажат това никому. 22. И казва че Син Человечески трябва много да пострада, и да бъде отхвърлен от старейшините и първосвещениците и книжниците, и убит да бъде, и в третия ден да възкръсне.
23. Казваше още на всички: Ако иска някой да дойде след мене, нека се отрече от себе си, и нека носи кръста си всеки ден, и нека ме

следва. 24. Защото който иска да спаси живота си ще го изгуби; и
който изгуби живота си заради мене, той ще го спаси. 25. Защото
какво се ползува човек, ако спечели всичкия свет, а погуби или
ощети себе си? 26. Защото който се осрами за мене и за думите ми, за
него ще Син Человечески да се осрами когато дойде в своята слава и *в
славата* на Отца и на светите ангели. 27. И казвам ви истина: Има
някои от стоящите тука, които няма да вкусят смърт, докле не видят
царството Божие.
28. И след тези думи минаха се до осем дни; и взе със себе си Петра и
Иоана и Якова, и възлезе на гората да се помоли. 29. И като се
молеше, измени се видът на лицето му, и дрехите му станаха бели и
блестяха. 30. И, ето, двама человеци се разговаряха с него; и те бяха
Моисей и Илия, 31. които се явиха в слава, и говореха за смъртта му,
която имаше *той* да изпълни в Ерусалим. 32. А Петър и онези които
бяха с него бяха отеготени от сън; и когато се разбудиха, видяха
славата му, и двамата мъже стоящите с него. 33. И когато те се
разделиха от него, Петър рече Исусу: Наставниче, добре е да сме тука;
и да направим три шатри, една за тебе, и за Моисея една, и една за
Илия, без да знае що дума. 34. И когато казваше той това, дойде облак
и засени ги; и уплашиха се *учениците* като влязоха те в облака. 35. И
стана глас из облака и казваше: Този е Син мой възлюбеният: него
слушайте. 36. И като стана гласът, намери се Исус самичък. И те
млъкнаха, и никому не казаха в онези дни нищо от това що видяха.
37. А на другия ден, когато слязоха от гората, срещна го народ много.
38. И ето, человек някой от народа извика и казваше: Учителю, моля
ти се, погледни на сина ми, защото ми е единороден. 39. И ето дух го
прехваща и отведнъж пищи, и къса го така щото той се запеня, и като
го смаже, едвам се отмахнува от него. 40. И молих се на твоите
ученици да го изпъдят, и не можаха. 41. А Исус отговори и рече: О

роде неверни и развращени, до кога ще бъда с вас и ще ви търпя?
Доведи *ми* сина си тука. 42. И той още като идеше, тръшна го бесът и
го покъса. А Исус запрети духу нечистому, и изцели момчето, и даде
го на баща му. 43. И удивяваха се всички на величието Божие. И
когато се всички чудеха на всичко това що правеше Исус, той рече на
учениците си: 44. Вложете вие в ушите си тези думи; защото Син
Человечески ще бъде предаден в человечески ръце. 45. Но те не
разумяваха тази реч, и покрита бе от тях за да я не разберат: и бояха
се да го попитат за тази реч. 46. И влезе в тях помисъл такъв: Кой ли
от тях ще да е по-голям. 47. А Исус като видя помисъла на сърцето им,
взе *едно* дете, и постави го при себе си; 48. и рече им: Който приеме
това дете в моето име, мене приема; и който приеме мене, приема
тогози който ме е проводил; защото който е най-малък между всинца
ви, той ще е голям.
49. А Иоан отговори и рече: Наставниче, видяхме някого си който
изгонваше бесове с твое име, и понеже не следва с нас забранихме му.
50. И рече му Исус: Недейте му забранява; защото който не е против
нас откъде нас е.
51. И когато се изпълниха дните да се възнесе, той утвърди лицето си
да пътува към Ерусалим. 52. И отпрати пред себе си вестители, които
отидоха и влязоха в село Самарянско да му приготвят *место*. 53. Но
там го не приеха, защото лицето му бе на пътуване към Ерусалим. 54.
И като видяха *това* учениците му Яков и Иоан, рекоха: Господи,
искаш ли да речем да слезе огън от небето и да ги изтреби, както
стори и Илия? 55. А той се обърна, та им запрети, и рече: Вие на кой
сте дух не знаете; 56. защото Син Человечески не е дошъл да погуби
души человечески, но да спаси. И отидоха на друго село.
57. И като вървяха, рече му някой си в пътя: Господи, ще дойда след
тебе дето и да идеш. 58. И рече му Исус: Лисиците легла имат, и

птиците небесни гнезда; а Син Человечески няма де глава да подклони.
59. А на другиго рече: Върви след мене. А той рече: Господи, позволи ми да ида първом да погреба баща си. 60. А Исус му рече: Остави мъртвите да погребат мъртвите си; а ти иди та проповядвай царството Божие.
61. Рече и друг: Ще дойда след тебе, Господи; но първом позволи ми да се опростя с домашните си. 62. И рече му Исус: Никой който е турил ръката си на рало и гледа назад не е способен за царството Божие.

ГЛАВА 10.

1. След това определи Господ и други седемдесет, и разпроводи ги по двама пред лицето си във всеки град и место дето имаше сам той да иде. 2. И казваше им: Жетвата е много, а работниците малко; за това молете се на Господаря на жетвата, да извади работници на жетвата си. 3. Идете; ето, аз ви провождам като агнета всред вълци: 4. Не носете ни кесия ни тържик нито обуща, и никого в пътя не поздравявайте. 5. И в която къща влезвате, първом казвайте; Мир на този дом! 6. И ако бъде там синът на мир, ще почива на него вашият мир; ако ли не, ще се повърне на вас. 7. И в тая къща седете, и яжте и пийте *което има* у тях; защото работникът е достоен за своята заплата; недейте се преместя из къща в къща. 8. И в който град влезвате и ви приемат, яжте което ви предлагат, 9. и изцелявайте болните които са в него, и казвайте им: Наближило ви е царството Божие. 10. А в който град влезвате, и не ви приемат, кога излезвате на *главните* му улици речете: 11. И праха който е полепнал по нас от градът ви отърсваме ви *го*; но това да знаете, че ви е наближило царството Божие. 12. Казвам ви че в онзи ден по-леко ще бъде

наказанието на Содом нежели на този град. 13. Горко тебе, Хоразине! горко тебе, Витсаидо! защото ако бяха били в Тир и Сидон бившите между вас чудеса, отдавна би се покаяли, седящи във вретище и пепел. 14. Но на съда по-леко ще бъде на Тир и на Сидон нежели на вас. 15. И ти, Капернауме, който си се възвисил до небеса, до ада ще се смъкнеш. 16. Който слуша вас, мене слуша; и който се отмета от вас, от мене се отмета; а който се отмета от мене, отмета се от тогози който ме е проводил.
17. И върнаха се седемдесетте с радост и казваха: Господи, с твоето име и бесовете се покоряват нам. 18. А той им рече: Видях Сатана че падна като светкавица от небето. 19. Ето, давам ви власт да настъпвате на змии и на скорпии и над вас всека сила вражия; и нищо няма да ви повреди. 20. Но на това недейте се радва, че духовете се покоряват вам; а радвайте се повече, защото имената ваши са написани на небеса.
21. В този час възрадва се духом Исус, и рече: Благодаря ти, Отче, Господи на небето и на земята, че си утаил това от мъдри и разумни, и открил си го на младенци; ей, Отче, защото така бе угодно пред тебе. 22. Всичко ми е предадено от Отца ми; и освен Отца никой *друг* не знае кой е Синът, и кой е Отец *никой друг не знае* тъкмо Синът, и *онзи* комуто би рачил Синът да *го* открие.
23. Обърна се после особно към учениците, и рече: Блажени очите, които виждат това което вие видите. 24. Защото ви казвам, че мнозина пророци и царе пожелаха да видят това което вие виждате, и не видяха, и да чуят това що чуете, и не са чули.
25. И, ето, някой законник стана да го изпитва, и казваше: Учителю, какво да правя за да наследя живот вечен? 26. А той му рече: В закона що е писано? как четеш? 27. И той отговори, и рече: «Да възлюбиш Господа Бога твоего с всичкото си сърце, и с всичката си душа, и с

всичката си сила, и със всичкия си ум, и ближнаго твоего както самаго себе си.» 28. И рече му: Право си отговорил; това прави и ще живееш. 29. Но той понеже искаше да оправдае себе си, рече Исусу: И кой е ближният мой? 30. На *това* отговори Исус и рече: Человек някой слезваше от Ерусалим в Иерихон и налетя на разбойници, които, като го обраха и нараниха, отидоха си, и *го* оставиха полумъртъв. 31. И по случай някой си священик слезваше по него път: и като го видя, мина от среща и замина. 32. Подобно и Левит *някой* , като стигна на това место, дойде, видя, мина от среща и замина. 33. Но един Самарянин като пътуваше дойде до него, и като го видя смили се, 34. и пристъпи та превърза раните му, като възливаше масло и вино; после го възкачи на добитъка си, та го занесе в гостилницата, и пригоди му. 35. И на утрешния ден когато си похождаше, извади та даде два динария гостилнику, и рече му: Пригодявай му: и каквото повече иждивиш аз на връщане ще ти платя. 36. И тъй, от тези тримата кой ти се вижда да е бил ближен на изпадналия в разбойниците? 37. А той рече: Този който му стори милост. Тогаз Исус му рече: Иди, и ти така прави.
38. И в отиването им влезе Исус в некое село: и жена някоя си на име Марта го прие у дома си. 39. И тя имаше сестра нарицаема Мария, която бе седнала до нозете Исусови и слушаше словото негово. 40. А Марта се мълвеше за многото слугуване; и застана та рече: Господи, не брежиш ли, че сестра ми ме остави сама да слугувам? речи й прочее да ми помогне. 41. Отговори Исус, и рече й: Марто, Марто, грижиш се и мълвиш се за много неща; 42. но едно е потребно; а Мария избра добрата част, която няма да се отнеме от нея.

ГЛАВА 11.

1. И когато бе той на едно место та се молеше, като престана, рече му някой си от учениците му: Господи, научи ни да се молим, както и

Иоан е научил учениците си. 2. А *той* им рече: Когато се молите думайте: Отче наш който си на небеса, Да се свети името твое; Да дойде царството твое; Да бъде волята твоя както на небето така и на земята; 3. Хляба наш насъщния давай ни го всеки ден: 4. И прости ни греховете ни, защото и ние прощаваме на всеки наш длъжник; И не въведи нас в изкушение, но избави нас от лукаваго.
5. И рече им: Кой от вас ако би имал приятел, и отиде при него по сред нощ и му рече: Друже, дай ми на заем три хляба; 6. понеже един приятел ми дойде от път, и Нямам що да сложа пред него; 7. а той да отговори извътре и да каже: Недей ми досажда: вратата са вече затворени, и децата ми са на леглото с мене: не мога да стана да ти дам. 8. Казвам ви че ако не стане да му даде защото му е приятел, то поне за неговата безочливост ще стане и ще му даде колкото му требва. 9. И аз ви казвам: Искате и ще ви се даде; търсете и ще намерите; хлопайте, и ще ви се отвори. 10. Защото всеки който иска приема; и който търси намира; и който хлопа, ще му се отвори. 11. И от вас кой е този баща, щото ако му поиска син му хляб, а той да му даде камък? Или *ако му поиска* риба, наместо риба змия ли ще му даде? 12. Или ако би поискал яйце, дали скорпия ще му даде? 13. И тъй, когато вие, лукави както сте, знаете да давате добри давания на чадата си; колко повече Отец небесний ще даде Духа Светаго на онези които просят от него.
14. И изпъждаше едного беса който беше ням; и като излезе бесът, проговори немият, и почуди се народът. 15. А някои от тях рекоха: Чрез Веелзевула княза на бесовете изпъжда бесовете. 16. А други, изкушаващи *го* искаха от него знамение от небето. 17. Но той като знаеше помислите им, рече им: Всяко царство разделено против себе си запустява, и дом *разделен* против себе си пада. 18. *Тъй* и Сатана ако се раздели сам си против себе си, как ще устои царството му? понеже

казвате че аз изгонвам бесовете чрез Веелзевула. 19. И ако аз изгонвам бесовете чрез Веелзевула, синовете ви чрез кого ги изгонват? За това те ще ви бъдат съдници. 20. Ако ли аз с Божия пръст изгонвам бесовете, то е настигнало на вас царството Божие. 21. Когато крепкият оборъжен варди двора си, имането му е в безопасност. 22. Но когато по-крепкият от него нападне та го победи, взема му всеоръжието на което се е надявал, и разподеля неговият обир. 23. Който не е с мене, против мене е; и който не събира заедно с мене, той разпилява. 24. Когато нечистият дух излезе из человека, обхожда по безводни места и търси спокойствие; и като не намери, казва: Да се върна в дома си от дето излязох. 25. И като дойде намерва *го* пометен и украсен. 26. Тогаз отхожда и взема с него си други седем духове, от себе си по-лукави, и влезват и живеят там; и сетното състояние на оногоз человека бива по-лошо от първото.

27. И когато той говореше това, една жена от народа въздигна глас и рече му: Блажена утробата която те е носила, и съсците, които си сукал. 28. А той рече: Още по-блажени *са* които слушат словото Божие и го пазят. 29. А когато се събираше народът, начна да говори: Този род е лукав; знамение иска, и *друго* знамение няма да му се даде освен знамението на пророка Иона. 30. Защото както Иона стана знамение на Ниневийците, така ще и Син Человечески на този род *знамение* да бъде. 31. Царицата Южна ще възстане на съда с человеците на този род, и ще ги осъди, защото от краищата на земята дойде да чуе мъдростта Соломонова; и ето тука е повече от Соломона. 32. Мъжете Ниневийски ще възстанат на съда с този род, и ще го осъдят; защото те се покаяха чрез Ионовата проповед; и, ето, тука е повече от Иона.

33. И никой не запаля свещ да я тури на скришно место, нито под шиник, но на светилник, за да виждат светенето които влезват. 34. Светило на тялото е окото; и тъй, кога е окото ти чисто, и всичкото

твое тяло е осветлено; а кога е лукаво, и тялото ти е тъмно. 35. За то, внимавай да не би виделината която е в тебе да е тъмнина. 36. Ако прочее всичкото твое тяло е осветлено, и няма някоя тъмна част, то ще всичко осветлено да бъде, както кога те светилото осветява със сиянието си.
37. И като говореше *това*, някой си Фарисей го умоляваше да обядва в неговия дом; и той влезе и седна на трапезата. 38. А Фарисеят, като го видя че не се уми преди яденето, почуди се. 39. И Господ му рече: Сега вие Фарисеите външното на чашата и на паницата очистяте; а вътрешното ви е пълно с грабеж и лукавство. 40. Безумни! този който е направил външното, не е ли направил и вътрешното? 41. Но от това що имате дайте милостиня, и, ето, всичко ще бъде за вас чисто. 42. Но горко на вас, фарисеите! защото давате десетък от мятвата, от рутата и от всяко зеле, и небрежите съдбата и любовта Божия. Това трябваше да правите, и онова да не оставяте. 43. Горко вам, Фарисеи! защото обичате председанията в съборищата и поздравленията в пазарите. 44. Горко вам, книжници и Фарисеи, лицемери! защото сте като гробове които не личат, а человеците които ходят отгоре не знаят.
45. И отговори някой от законниците и рече му: Учителю, това като казваш и нас кориш. 46. А той рече: Горко и на вас, законниците! защото натоваряте на человеците бремена тежки за носене, и вие нито с един пръст не се допирате до бремената. 47. Горко вам! защото зидате паметниците на пророците, а бащите ви ги убиха. 49.8. И тъй свидетелствувате и вие и съизволявате на делата на бащите си; защото те ги убиха, а вие им паметниците зидате. 49. За това и премъдростта Божия рече: Ще им проводя пророци и апостоли, и от тях ще убият и изгонят; 50. за да се придири от този род кръвта на всичките пророци която е проливана от как се е светът създал, 51. от кръвта на Авела, до кръвта на Захария убитаго между олтаря и храма.

Ей, казвам ви, ще да се придири от този род. 52. Горко на вас, законниците! защото взехте ключа на знанието, и сами не влязохте, а че и на тези които щяха да влезат забранихте.
53. И когато им казваше той това, книжниците и Фарисеите начнаха твърде да се ярят и да изваждат из устата му ответи за много неща, 54. като го причакваха и търсеха да уловят нещо от устата му за да обвинят.

ГЛАВА 12.

1. Между това като се събраха много тисящи народ, толкоз щото едни други се тъпчеха, начна да говори на учениците си: Най-първо пазете себе си от кваса Фарисейски, който е лицемерие. 2. *Защото* няма нищо покрито, което да се не открие, и тайно което да се не узнае. 3. За това, колкото говорихте в тъмнина, на видело ще се чуе; и каквото сте казали на ухо в скришните стаи, от горе на покрива ще се проповеда. 4. А на вас моите приятели казвам: Не бойте се от тези които убиват тялото, и които след това не могат повече нищо да направят. 5. Но ще ви обадя от кого да се боите; Бойте се от оногоз който след убиването има власт да хвърли в пъкъла. Ей, казвам ви, от него да се боите. 6. Не се ли продават пет врабчета за два асария? и ни едно от тях не е забравено пред Бога; 7. но и космите на главата ви всичките са изброени. И така не бойте се: вие сте от много врабчета по-добри. 8. И пак ви казвам че всеки който ме изповядa пред человеците, и Син Человечески ще го изповяда пред ангелите Божии; 9. а който се отрече от мене пред человеците, отречен ще бъде пред ангелите Божии. 10. И всеки който би казал реч против Сина Человеческаго, ще му се прости: но който рече хула против Духа Светаго, няма да му се прости. 11. И кога ви приведат на съборищата и *пред* началствата и властите, недейте се грижи как или какво ще се

отговорите, или какво ще речете; 12. Защото Дух Светий ще ви научи в истия час що трябва да речете.

13. И рече му някой си от народа: Учителю, речи на брата ми да раздели с мене наследието. 14. А той му рече: Человече, кой ме е поставил съдник или делител над вас? 15. И рече им: Гледайте и пазете се от любостяжанието; защото ако има някой премного, животът му не се състои от имота му. 16. И рече им притча, и казваше: На някой си богат человек нивята му дадоха много плод. 17. И мислеше си в себе си и думаше: Що да сторя? защото Нямам де да събера плодовете си. 18. И рече: Това ще да сторя: да събера житниците си, и да съградя по-големи, и да събера там всичките си жита и имота си; 19. и да река на душата си: Душо, имаш много пригоди вложени за много години; почивай, яж, пий и весели се. 20. А Бог му рече: Безумни! тази нощ ще ти изискат душата; а това що си приготвил кому ще бъде? 21. Така *бива* на тогози който събира за себе си, и не богатее в Бога.

22. Рече пак на учениците си: За това ви казвам: Недейте се грижи за животът си що да ядете, нито за тялото *си* що да облечете. 23. Животът е по-драгоценен от храната, и тялото от облеклото. 24. Разсмотрете враните че не сеят нито жънат: те Нямат нито съкровища нито житници, и Бог ги храни: колко повече сте вие по-добри от птиците? 25. И кой от вас с грижене може да приложи на възрастта си един лакът? 26. И тъй, ако най-малко нещо не можете, защо се грижите за друго? 27. Разсмотрете криновете как растат: не се трудят нито предат; но казвам ви че нито Соломон във всичката си слава се облече както един от тях. 28. И ако тревата, която днес я има на полето, и утре я хвърлят в пещ, Бог *я* така облича, колко повече вас, маловерци? 29. И вие недейте търси какво ще ядете или какво ще пиете; и недейте се обезпокоява; 30. защото всичко това търсят

езичниците на света; а Отец ваш знае че това ви требва. 31. Но търсете царството Божие, и това всичко ще ви се приложи. 32. Не бой се, мало стадо; защото Отец ви благоволи да ви даде царството. 33. Продайте имота си и дайте милостиня: направете си кесии които не овехтяват, съкровище на небеса което не оскудява, дето крадец не приближава, нито молец разтлява. 34. Защото дето е съкровището ваше, там ще бъде и сърцето ваше. 35. Да бъдат чреслата ви опасани, и светилниците *ви* запалени; 36. и вие бъдете подобни на человеци които чакат господаря си кога ще се върне от сватбата, да му отворят тоз час щом дойде и похлопа. 37. Блажени тези раби които, кога дойде господарят *им*, ги намери будни: истина ви казвам че ще се опаше, и ще ги тури да седнат на трапезата, и ще мине да им послугува. 38. И ако дойде във втората стража, или в третата стража дойде, и ги намери така, блажени са онези раби. 39. И това още знайте, че ако би знаял стопанинът на къщата в кой час ще дойде крадецът, буден би стоял и не би оставил да му подкопаят къщата. 40. Бъдете прочее и вие готови; защото в който час не мислите Син Человеческий ще дойде.
41. *Тогаз* Петър му рече: Господи, нам ли казваш тази притча, или на всичките? 42. И Господ рече: Кой е прочее онзи верен и благоразумен домостроител, когото господарят ще постави над слугите си да дава на време *всекиму* определената храна? 45. Блажен този раб когото би намерил господарят му, кога си дойде, че прави така. 44. Истина ви казвам че ще го постави над всичкото си имане. 45. Ако ли рече онзи раб в сърцето си: Господарят ми ще окъснее да си дойде; и начене да бие ратаите и ратайкините, и да яде и да пие и да се опива, 46. ще дойде господарят на онзи раб, в ден в който не му се надее, и в час в който не знае, и ще го разсече, и неговата част ще положи с неверните. 47. И онзи раб който е знаял волята на господаря си, че не

приготвил нито сторил по волята му, много ще бъде бит. 48. А онзи
който не е знаял и е сторил *нещо* достойно за бой, малко бит ще бъде.
И всекиму комуто е много дадено, много ще и да се поиска от него; и
комуто са много въверили, повече и ще изискат от него. 49. Огън
дойдох да туря на земята; и какво искам, ако се е вече запалил? 50. Но
имам кръщение да се кръстя; и колко се утеснявам докле да се
извърши! 51. Мислите ли че дойдох да дам мир на земята? Не, казвам
ви, но разделение. 52. Защото от нине петима в една къща разделени
ще бъдат, тримата върху двамата и двамата върху тримата. 53. Ще да
се разделят баща против сина, и син против баща; майка против
дъщеря, и дъщеря против майка; свекърва против невеста, и невеста
против свекърва.
54. Казваше още на народа: Кога видите облак който се възвися от
запад, тоз час казвате: Дъжд ще вали; и така бива. 55. И кога юг вее,
казвате: Ще стане горещина; и става. 56. Лицемери! лицето на земята
и на небето умеете да разпознавате, а това време как да не
разпознавате 57. А защо и по само себе си не съдите праведното? 58.
Когато отхождаш с противника си при княза, в пътя постарай се да се
отървеш от него, да не би те завлякъл до съдника, и съдникът те
предаде на слугата, и слугата те тури в тъмница. 59. Казвам ти: няма
да излезеш от там докле не отдадеш и най-последното банче.

ГЛАВА 13.

1. И в това време дойдоха някои и му известиха за Галилеяните на
които кръвта Пилат смесил със жертвите им. 2. И отговори Исус и
рече им: Мислите ли че тези Галилеяни за това що така пострадаха са
били най-грешни от всичките Галилеяни? 3. Казвам ви: не; но ако се
не покаете, всинца така ще загинете. 4. Или осемнадесетте онези
върху които падна стълбът Силоамски и ги уби, мислите ли че те бяха

най-грешни от всичките человеци които живеят в Ерусалим? 5. Казвам ви: не; но ако се не покаете, всинца така ще загинете.

6. Казваше още тази притча: Някой си имаше в лозето си насадена смоковница; и дойде да търси плод на нея, и не намери. 7. И рече на лозаря: Ето три години *как* ида да търся плод от тази смоковница, и не намервам: отсечи я; защо да запраздня и земята? 8. А той отговори и рече му: Господарю, остави я и това лято, докле разкопая около нея и насипя тор; 9. и ако даде плод, *добре*; ако ли не, подир това ще я отсечеш.

10. И една събота поучаваше в едно от съборищата; 11. и, ето, беше там една жена която имаше дух болестен осемнадесет години, и сгърбена беше, и не можеше никак да се изправи. 12. Като я видя Исус, извика и рече й: Жено, освободена си от болестта си. 13. И положи на нея ръце, и тоз час се изправи *жената*, и славеше Бога. 14. И отговори началникът на съборището, който негодуваше защото в събота *я* изцели Исус, и казваше, на народа: Шест дни са, в които трябва да работите: в тях прочее идвайте и целете се, а не съботен ден. 15. Отговори му Господ и рече: Лицемере! всеки един от вас не отвързва ли в събота вола или осела си от яслите, и *го* завежда та *го* напоява? 16. А тая като е дъщеря Авраамова, която е вързал Сатана, ето, осемнадесет години, не трябваше ли да бъде развързана от тази връзка в съботен ден? 17. И това като говореше той, посрамяваха се всичките, които му се противяха; и всичкият народ се радваше за всите славни дела негови.

18. Казваше още: На какво е подобно царството Божие? и на що да го оприлича? 19. Подобно е на зърно синапово, което человек взе и посея го в градината си; и порасте и стана дърво голямо, и птиците небесни пребиваваха в неговите ветви.

20. И пак рече: На какво да уподобя царството Божие? 21. Подобно е на квас който като го взе жена скри го в три мери брашно докле се вкисна всичкото.
22. И като отиваше в Ерусалим, минуваше през градовете и през селата та поучаваше. 23. И някой си му рече: Господи, малцина ли са които ще се спасят? А той им рече: 24. Подвизавайте се да влезете през тесните врата; защото мнозина, казвам ви, ще искат да влезат, и не ще да могат. 25. След като стане стопанинът на къщата и затвори вратата, а *вие* останете вън, и наченете да хлопате на вратата и да казвате: Господи, Господи, отвори ни, и той отговори и ви рече: Не ви зная от къде сте; 26. тогаз ще наченете да казвате: Ядохме пред тебе и пихме; и на нашите улици си поучавал. 27. И ще рече: Казвам ви, не ви зная от къде сте: махнете се от мене всинца които работите неправда. 28. Там ще бъде плач и скърцане със зъби кога видите Авраама и Исаака и Якова и всите пророци в царството Божие, а вас че сте изпъдени вън. 29. И ще дойдат от изток и запад, и от север и юг, и ще седнат в царството Божие. 30. И, ето, има последни които ще бъдат първи, и има първи, които ще бъдат последни.
31. В него ден дойдоха някои Фарисеи, и казват му: Излез и си иди от тука, защото Ирод иска да те убие. 32. И рече им: Идете иречете на тази лисица: Ето, бесове изпъждам, и правя изцеления днес и утре; и в третият *ден* се свършвам. 33. Но трябва аз днес и утре и в другия ден да ида; защото не е възможно пророк да загине вън от Ерусалим. 34. Ерусалиме! Ерусалиме! ти който пророците избиваш, и пратените до тебе с камене биеш, колко пъти поисках да събера чадата ти, както птица пилците си под криле, и не рачихте! 35. Ето оставя се вам домът ваш пуст; и истина ви казвам че няма да ме видите дори дойде *времето* когато щеречете: Благословен който иде в името Господне.

ГЛАВА 14.

1. И една събота когато дойде той в къщата на някого си началника на Фарисеите да яде хляб, те имаха очите си на него. 2. И, ето, имаше пред него някой си человек красничав. 3. И отговори Исус та говореше на законниците и на Фарисеите и рече: Позволено ли е да цели някой в събота? 4. А те мълчеха. И взе та го изцели, и пусна го. 5. И отговори на тях и рече: Кой от вас, ако би паднал оселът или волът му в яма, не би го на часа извлекъл в съботен ден? 6. И не можаха на това да му отговорят.

7. Рече пак притча на званите, като гледаше как избират първите за седене места, и казваше им: 8. Кога те кани някой на свадба, не сядай на първото място, да не би да е призовал и другиго по-почтен от тебе, 9. и дойде този който е поканил и тебе и него и ти рече: Дай место на тогова; и тогаз начнеш с усрамяване да захванеш последното место. 10. На кога те поканят, иди и седни на последното место, за да ти рече, кога дойде този който те е призовал: Приятелю, възлез по-горе. Тогаз щеш има слава пред тези които седят с тебе наедно. 11. Защото всеки който възнася себе си ще се смири, и който се смирява ще се възнесе.

12. Казваше и на тогова който го беше призвал: Кога правиш обед или вечеря, недей кани приятелите си, ни братята си, ни роднините си, нито съседи богати; да не би те подобно и те поканили и ти бъде заплатено. 13. Но кога правиш угощение, поканвай сиромаси, клосни, хроми, и слепи; 14. и ще бъдеш блажен; защото нямат да ти платят; понеже ще ти бъде заплатено във възкресението на праведните.

15. Това като чу един от седящите с него, рече му: Блажен който яде хляб в царството Божие. 16. А той му рече: Някой си человек направи вечеря голяма, и покани мнозина. 17. И в часа на вечерята проводи раба си да рече на поканените: Елате, понеже всичко е вече готово. 18.

И начнаха всичките *като* на един *ум* да се отричат: Първият му рече:
Нива купих, и нужда имам да излеза и да я видя; моля ти се, имай ме
отречен. 19. И друг рече: Купих пет чифта волове, и отхождам да ги
опитам; моля ти се, имай ме отречен. 20. И друг рече: Ожених се; и за
това не мога да дойда. 21. И когато си дойде този раб разказа на
господаря си това. Тогаз се разгневи стопанинът и рече на раба си:
Излез скоро по улиците и пътищата на града, и доведи тука
сиромасите и клосните и хромите и слепите. 22. И рече рабът:
Господарю, както си заповедал стана, и още место има. 23. И рече
господарът на раба: Излез на пътищата и по оградите, и принуди *ги*
да влезат, за да се напълни домът ми; 24. защото ви казвам че никой
от онез призваните человеци няма да вкуси от вечерята ми.
25. И вървяха с него наедно народ много; и обърна се та им рече: 26.
Ако иде някой при мене, и не възненавиди баща си, и майка си, и
жена си, и чадата си, и братята си, и сестрите си, а още и своя си
живот, не може да бъде мой ученик. 27. И който не носи кръста си и
не върви след мене не може да ми бъде ученик. 28. Защото кой от вас,
кога иска да съгради стълб, не сяда първом да пресметне разноските
си дали ще има *потребното* да *го* изкара? 29. да не би като положи
основанието а не може после да *го* изкара, да начената всичките които
гледат да му се подсмиват 30. и да кажат: Този человек начена да
гради, и не може да изкара. 31. Или кой цар, като отхожда на бой
против другиго цар, не сяда първом да размисли, възможно ли е с
десет хиляди да стои на среща тогоз който иде против него с
двадесет? 32. Ако ли не, то кога е той още далеч отпраща посланници
и моли се за мир. 33. Тъй прочее всеки от вас който не се отрече от
всичкия си имот не може да бъде мой ученик. 34. Добро *нещо* е солта;
но ако солта се развали, с що ще се поправи? 35. Тя вече не струва

нито за земята, нито за тора; вън я изхвърлят. Който има уши да слуша нека слуша.

ГЛАВА 15.

1. И всичките митари и грешници се приближаваха около него да го слушат. 2. И роптаеха Фарисеите и книжниците и казваха: Този приема грешници и яде с тях наедно. 3. А той им рече тази притча и казваше: 4. Кой човек от вас, ако би имал сто овци, и му се загуби една от тях, не оставя деветдесетте и девет в пустинята, и не отива след изгубената, докле я намери? 5. И когато *я* намери, задига я на плещите си радостен; 6. и като си дойде у дома си, свиква приятелите си и съседите си, и казва им: Радвайте се с мене че си намерих изгубената овца. 7. Казвам ви че такава радост бива на небето за едного грешника който се кае, а не за деветдесет и девет праведници които Нямат нужда от покаяние. 8. Или коя жена, ако има десет драхми и изгуби една драхма, не запаля свещ, и не мете къщата, и не търси прилежно докле *я* намери? 9. И когато я намери, свиква приятелките и съседките си, и казва: Радвайте се с мене, защото намерих драхмата която бях изгубила. 10. Така, ви казвам, бива радост пред ангелите Божии за едного каещаго се грешника.
11. Рече още: Някой си човек имаше двама синове; 12. и по-младият от тях рече на баща си: Отче, дай ми дела който *ми* се пада от имането. И раздели им имота *си.* 13. И след малко дни по-младият син събра си всичкото и отиде в страна далечна, и там разпиля имането си, с разблудното си живеене. 14. И като иждиви всичко, стана голям глад в онази страна, и той начна да е в оскъдност. 15. И отиде та се пристави едному от гражданите на онази страна, който го проводи на полетата си да пасе свине. 16. И желаеше да напълни търбуха си от рошковите които ядяха свинете; и никой му не даваше. 17. И като

дойде на себе си, рече: На колко наемници бащини ми изостава хляб, а пак аз мра от глад! 18. Ще стана да ида при баща си, и ще му река: Отче, съгреших на небето и пред тебе, 19. и не съм вече достоен да се нарека твой син: стори ме както едного от наемниците си. 20. И стана та дойде при баща си. И когато бе далеч още, видя го баща му, и смили се, и завтече се и припадна на врата му и го целуна. 21. Рече му син *му*: Отче, съгреших на небето и пред тебе, и не съм вече достоен да се нарека твой син. 22. И рече баща *му* на слугите си: Изнесете вън най-добрата премяна и облечете го, и дайте пръстен на ръката му и обуща на нозете *му*, 23. и докарайте храненото теле та *го* заколете, да ядем и да се веселим; 24. защото този ми син мъртъв бе и оживя, загинал бе и намери се. И Наченаха да се веселят. 25. А по-старият син беше на нива; и както идеше та наближи къщата, чу пеене и ликуване. 26. И привика едного от слугите и питаше що е това. 27. А той му рече: Брат ти си дойде; и закла баща ти храненото теле защото го прие здрав. 28. И разгневи се, и не рачеше да влезе; и тъй, баща му излезе и молеше му се. 29. А той отговори и рече на баща си: Ето, толкоз години ти работя, и никога твоята заповед не съм престъпил; и на мене нито яре ми си дал некога да се повеселя *и аз* с приятелите си; 30. а по що си дойде този твой син който изяде имота ти с блудниците, за него си заклал храненото теле. 31. А той му рече: Синко, ти си винаги с мене; и всичкото мое твое е; 32. а трябваше да се възвеселим и да се възрадваме, защото този твой брат мъртъв бе и оживя, и загинал бе и намери се.

ГЛАВА 16.

1. Говореше още на учениците си: беше някой си богат человек, който имаше домостроител; и го наковладиха нему че разсипва имението му. 2. И повика го и рече му: Що е това което слушам за тебе? дай

сметката на домостроителството си; защото не можеш вече да си домостроител. 3. Тогаз домостроителят рече в себе си: Що да сторя? понеже господарят ми отнема от мене домостроителството. Да копая не мога: да прося срам ме е. 4. Разшумях що да направя, за да ме приемат в къщите си кога бъда изместен от домостроителството. 5. И повика всекиго от длъжниците на господаря си; и рече на първия: Колко си длъжен на господаря ми? 6. А той рече: Сто вати масло. И рече му: Вземи записката си, и седни скоро та напиши петдесет. 7. После рече другиму: А ти колко си длъжен? И той рече: Сто кори жито. И казва му: Земи си записката и пиши осемдесет. 8. И похвали господарят неправедният домостроител че разумно сторил; защото синовете на този век в своя си род са по-хитри от синовете на виделината. 9. И аз ви казвам: Направете си приятели от богатството на неправдата, за да ви приемат във вечните обиталища когато оскудеете. 10. Верният в малкото, и в многото е верен; а неправедният в малкото, и в многото е неправеден. 11. И тъй, ако в неправедното богатство вие не бидохте верни, кой ще ви повери истинното *богатство*? 12. И ако в чуждото се не показахте верни, кой ще ви даде вашето? 13. Никой слуга не може на двама господари да слугува; защото или едного ще намрази и другиго ще възлюби, или до едного ще се прилепи и другиго ще презира. Не можете да работите на Бога и на Мамона.

14. Всичко това чуваха и Фарисеите, които бяха сребролюбци; и присмиваха му се. 15. И рече им: Вие сте които показвате себе си праведни пред человеците; но Бог знае сърцата ви; защото онова което е високо в человеците, то е мерзост пред Бога. 16. Законът и пророците до Иоана *леха*; от тогаз царството Божие се благовествува, и всеки се буди *да влезе* в него. 17. И по-лесно е небето и земята да преминат, а не една точка от закона да падне. 18. Всеки който напуща

жена си, и се оженя за друга, прелюбодействува; и всеки който се ожени за напусната от мъж прелюбодействува.
19. Имаше някой си човек богат, и обличаше се в багреница и висон
, и веселеше се всеки ден светло. 20. Имаше пък и някой сиромах на име Лазар който покрит със струпеи лежеше пред вратата му. 21. И желаеше да се насити от трошиците които падаха от трапезата на богатия; но и псетата идваха та лижеха раните му. 22. И дойде време та умря сиромахът; и занесоха го ангелите на лоното Авраамово. Умря и богатият и погребан бе. 23. И в пъкъла, когато беше на мъки, дига очите си и вижда издалеч Авраама, и Лазара в неговите обятия.
24. И той извика и рече: Отче Аврааме, помилвай ме, и проводи Лазара да накваси края на пръста си във вода и да разхлади езика ми; защото съм на мъки в този пламък. 25. Но Авраам рече: Синко, напомни си че ти си възприел твоите добрини в живота си; така и Лазар злините; а сега той е на утешение, а ти на мъки. 26. И освен всичко това, между нас и вас е утвърдена пропаст голяма, така що които искат да минат от тука към вас, да не могат, нито пък които са там да преминат към нас. 27. А той рече: Моля ти се прочее, отче, да го пратиш в бащиния ми дом; 28. защото имам петима братя, да им засвидетелствува, щото да не би да дойдат и те на това мъчително място. 29. Казва му Авраам: Имат Моисея и пророците: да слушат тях.
30. А той рече: Не, отче Аврааме; но ако иде някой от мъртвите при тях, ще се покаят. 31. Пак му рече: Ако не слушат Моисея и пророците, не щат се увери нито ако някой си и от мъртвите възкръсне.

ГЛАВА 17.

1. И рече на учениците си: Не е възможно съблазните да не дойдат; но горко на оногози чрез когото дохождат! 2. По-добре би било за него да

се окачеше воденичен камък около врата му, и да бъде хвърлен в морето, а не да съблазни едного от тези малките. 3. Внимавайте на себе си. Ако ти прегреши брат ти, погади го; и ако се покае, прости му. 4. И седем пъти на ден ако ти прегреши, и седем пъти на ден се възвърне към тебе, и каже: Покайвам се, да му простиш.

5. И рекоха апостолите Господу: Придай ни вяра. 6. А Господ рече: Ако да имахте вяра колкото зърно синапово, рекли бихте на тази черница: Изтръгни се и насади се в морето, и тя би ви послушала. 7. А кой от вас, ако има ратай да *му* оре или да *му* пасе, щом си дойде от нивата, ще му рече: Мини, седни да ядеш? 8. и не ще ли да му рече: Приготви нещо да вечерям, и стегни се та ми слугувай докато ям и пия, и след това ще ядеш и пиеш ти? 9. Дали ще благодари на тогоз ратая защото е свършил каквото му е било поръчано! Не се надея. 10. Така и вие, кога направите все що ви е повелено, казвайте: Ние сме раби нищожни; защото направихме това което бяхме длъжни да направим.

11. И в пътуването си към Ерусалим, минуваше през сред Самария и Галилея. 12. И *веднъж* когато влезваше в некое си село, срещнаха го десетмина прокажени, които се спряха издалеч; 13. и те възвисиха глас и казваха: Исусе наставниче, помилвай ни. 14. И като *ги* видя рече им: Идете, покажете се на свещениците; и когато отиваха, очистиха се *от проказата.* 15. И един от тях, като видя че изцеля, повърна се и с голям глас славеше Бога, 16. и падна на лице при нозете му, та му благодареше; и той бе Самарянин. 17. А Исус отговори и рече: Не се ли очистиха десетимата? а де са деветимата? 18. Не се ли намериха *други* да се върнат да въздадат слава Богу, но токо този иноплеменник? 19. И рече му: Стани та си иди: твоята вяра те изцели.

20. И, попитан от Фарисеите, кога ще дойде царството Божие, отговори им и рече: Царството Божие няма да дойде с изглеждане; 21.

нито ще *ви* рекат: Ето тука е, или, ето там: защото ето, царството
Божие вътре във вас е. 22. И рече на учениците: Ще дойдат дни когато
ще пожелаете да видите един от дните на Сина Человеческаго, и няма
да видите. 23. И *като* ви рекат: Ето, тука *е*, или: Ето, там *е*, да не
отидете, нито да тичате подире *му*. 24. Защото както светкавицата,
която бляска от единият *край* на поднебесната, така ще бъде и Син
Человечески в своят си ден. 25. Но първом трябва той да пострада
много, и да бъде отхвърлен от този род. 26. И както в дните Ноеви
така ще бъде и в дните на Сина человеческаго. 27. Ядяха, пиха, женеха
се и задомяваха се до деня в който Ное влезе в ковчегът; и дойде
потопът и погуби всичките. 28. Подобно, както стана и в дните
Лотови: ядяха, пиеха, купуваха, продаваха, садяха, *и*градяха. 29. И в
който ден излезе Лот из Содом наваля огън и жупел от небето, и
погуби всичките,- 30. на това подобно ще бъде и в деня в който Син
Человечески ще се яви. 31. В онзи ден който се намери на покрива, и
съдовете му в къщи, да не слезе да ги вземе; и който е на нива,
такожде да се не връща назад. 32. Помнете Лотовата жена. 33. Който
поиска да си уварди живота ще го изгуби; и който го изгуби, ще го
уварди. 34. Казвам ви: В оная нощ ще бъдат двама на едно легло:
единият ще се вземе, а другият ще се остави. 35. Две *жени* ще наедно
да мелят: едната ще бъде взета, а другата ще се остави. 36. Двама ще
бъдат на нива: единият ще се вземе, а другият ще се остави. 37.
Отговарят и казват му: Къде, Господи? А той им рече: Дето е трупът,
там ще и орлите да се съберат.

ГЛАВА 18.

1. Казваше им още и притча, как трябва всякога да се молят, и да се не
обленяват; 2. и говореше: Имаше в някой си град един съдник, който
се от Бога не боеше, и от человека се не срамуваше. 3. Имаше и една

вдовица в този град, та идеше при него и му казваше: Отдай ми правото от съперникът ми. 4. И до неколко време не рачи; а изпосле рече в себе си: Ако и от Бога се не боя, и от человека се не срамувам, 5. а то на тая вдовица, понеже ми досажда, нека и отдам правото, да не иде до край да ми отеготява. 6. И рече Господ: Слушайте що казва неправедният съдник: 7. А Бог няма ли да отдаде правото на своите избрани които викат към него денем и нощем, ако и да дълготърпи за тях: 8. Казвам ви че ще им отдаде правото скоро. Но Син Человечески кога дойде да ли ще намери вяра на земята?
9. И пак на някои които се надееха на себе си че са праведни, и унищожаваха другите, рече тази притча: 10. Двама человека възлязоха в храма да се помолят, единият Фарисей, а другият митар. 11. Фарисеят се изправи и молеше се в себе си така; Боже, благодаря ти, че не съм както другите человеци, грабители, обидници, прелюбодейци, или както този митар: 12. Постя дваж в седмицата, десетък давам от всичко що придобия. 13. И митарят като стоеше из далеч не щеше нито очите си към небето да подигне, но биеше се в гърдите си и думаше: Боже, бъди милостив мене грешному. 14. Казвам ви, че той слезе у дома си оправдан *повече* нежели онзи; защото всеки който възнася себе си, ще се смири; а който смирява себе си, ще се възнесе.
15. Принасяха му още и дечицата да се прикосне до тях, а учениците като видяха забраниха им. 16. Но Исус ги привика, и рече: Оставете децата да дохождат при мене, и не ги възпирайте; защото на таквиз е царството Божие. 17. Истина ви казвам: Който не приеме царството Божие както дете няма да влезе в него.
18. И някой си големец го попита и каза: Учителю благи, що да сторя за да наследвам живот вечен? 19. А Исус му рече: Що ме казваш благ? Никой не е благ тъкмо един Бог. 20. Заповедите знаеш: «Да не

направиш прелюбодеяние;» « Да не убиеш;» « Да не откраднеш;» «Да
не лъжесвидетелствуваш;» «Почитай баща си и майка си.» 21. А той
рече: Всичко това съм опазил от младостта си *до нине.* 22. Това като чу
Исус, рече му: Още едно ти не достига: все що имаш продай, и раздай
на сиромасите, и ще имаш съкровището на небето; и дойди та ме
последвай. 23. А той като чу това оскърби се, защото беше много
богат. 24. И като го видя Исус че се оскърби, рече: Колко мъчно ще
влезат в царството Божие тези които имат богатство! 25. Защото по-
лесно е да мине камила през иглени уши, а не богат да влезе в
царството Божие. 26. А които чуха това рекоха: И кой може да се
спаси? 27. А той рече: Невъзможното у человеците у Бога е възможно.
28. А Петър рече: Ето, ние оставихме всичко, и последвахме те. 29. А
той им рече: Истина ви казвам, че няма никой който да е оставил
къща, или родители, или братя, или жена, или чада заради царството
Божие, 30. и да не получи многократно на това време, и в идущият век
живот вечен.
31. И като взе дванадесетте при себе си, рече им: Ето възлезваме в
Ерусалим, и ще се свърши всичко що е написано от пророците за
Сина Человеческаго. 32. Защото ще бъде предаден на езичниците и
ще му се поругаят, и ще го обезчестят, и ще го заплюят, 33. и ще го
бият, и ще го убият, и в третият ден ще възкръсне.
34. И те не разумяха нищо от това; и тая дума беше покрита за тях, и
не разбираха това което се казваше.
35. А когато наближаваше до Ерихон, някой си сляп седеше край пътя
да проси. 36. И като чу че народ минува, попита: Що е това? 37. И
казаха му че Исус Назарянин минува. 38. Тогаз той извика и казваше:
Исусе, Сине Давидов, помилвай ме! 39. И тези които вървяха напред
запретяваха му да млъкне, но той още повече викаше: Сине Давидов,
помилвай ме! 40. И спря се Исус и повели да му го доведат; и като

наближи попита го, 41. и рече: Що искаш да ти сторя? А той рече: Господи, да прогледам. 42. И Исус му рече: Прогледай; твоята вяра те изцели. 43. И тутакси прогледа, и тръгна след него, и славеше Бога; и всичкий народ като видя *това*, въздаде хвала Богу.

ГЛАВА 19.

1. След това влезе *Исус* в Ерихон, и заминуваше си. 2. И ето человек на
име Закхей който беше началник на митарите, и той бе богат. 3. И
искаше да види Исуса кой е; но не можеше от народа, защото беше
низък на възраст. 4. И завтече се на напред, та възлезе на една
черница за да го види; понеже през онзи *път* щеше да мине. 5. И като
дойде на това место, Исус погледна, видя го, и рече му: Закхее, слез
скоро; защото днес трябва да остана в твоята къща. 6. И прибърза та
слезе, и прие го с радост. 7. И като видяха *това* всички, помъмряха и
казваха че при грешен человек влезе да преседи. 8. А Закхей застана и
рече Господу: Господи, ето, половината от имота си давам на
сиромасите; и ако съм обидил някого в нещо с клевета, въздавам
четверократно. 9. Рече му Исус: Днес стана спасение на този дом;
защото и той е син Авраамов. 10. Понеже Син Человечески дойде да
потърси и да спаси погиналото.

11. И те като слушаха това, приложи та рече и една притча, защото
беше близо до Ерусалим, и те имаха на ума си че царството Божие
щеше тутакси да се яви. 12. И рече: Человек някой си благороден
отиде в страна далечна да приеме за себе си царство и да се върне. 13.
И повика десет от слугите си, и даде им десет мнаси, и рече им:
Търгувайте докле дойда. 14. А гражданите негови ненавиждаха го, и
изпратиха след него посланици да кажат: Не щем тогова да царува
над нас. 15. И като взе царството и се върна, рече да му повикат онези
слуги на които даде среброто, да узнае кой какво е припечелил. 16. И

дойде първият и рече: Господи, твоята мнаса придоби десет мнаси. 17.
И рече му: Добре рабе добри: понеже на най-малкото се показа верен,
имай власт над десет града. 18. И дойде вторият и каза: Господи,
твоята мнаса стори пет мнаси. 19. Рече и на тогова: Бъди и ти
владетел над пет града. 20. Дойде и друг, и рече: Господи, ето твоята
мнаса, която имах скътана в кърпа; 21. защото се боях от тебе; понеже
си строг човек; вземаш което не си положил, и жънеш което не си
сеял. 22. И казва му: От устата ти ще те съдя, рабе лукави. Знаел си че
съм човек строг, и вземам което не съм положил, и жъна което не
съм сеял; 23. и защо не даде среброто ми на лихваря, така щото аз
като си дойдех щях да го прибера с лихвата? 24. И рече на
предстоящите: Вземете от него мнасата, и дайте я на тогози който
има десетте мнаси; 25. (и рекоха му: Господи, *той* има десет мнаси;)
26. защото ви казвам, че всекиму който има ще му се даде; а от тогоз
който няма, и това що има, ще се отнеме от него. 27. А моите врагове,
онези които ме не рачиха да се възцаря над тях, доведете *ги* тука и
посечете *ги* пред мене. 28. И това като изрече *Исус*, отиваше напред и
възлезваше в Ерусалим.
29. И когато наближи до Витфагия и Витания, към гората която се
казваше Елеон, проводи двама от учениците си, 30. и рече *им*: Идете в
срещното село: в което щом влезвате ще намерите ждребе вързано, на
което никой човек не е никога възсядал: отвържете го и го доведете.
31. И ако ви попита някой : Защо *го* отвързвате? така ще му кажете:
Защото трябва на Господа. 32. И отидоха проводените и намериха
както им рече. 33. И когато отвързваха ждребето, рекоха им стопаните
му: Защо отвързвате ждребето? 34. А те рекоха: На Господа требва. 35.
И доведоха го при Исуса: и като намятаха дрехите си на ждребето,
възкачиха Исуса. 36. И в отиването му постилаха дрехите си по пътя.
37. И когато вече наближаваше до превалата на Елеонската гора,

наченаха всичкото множество на учениците да се радват и да
славословят Бога велегласно за всите чудеса що бяха видяли; 38. и
казваха: Благословен царят който иде в името Господне: мир на
небето и слава във вишних! 39. И някои от Фарисеите между народа
рекоха му: Учителю, запрети на учениците си. 40. И отговори и рече
им: Казвам ви че ако те млъкнат, то камъните ще извикат.
41. И като наближи та видя градът, плака за него, 42. и казваше: Да бе
знаел и ти, поне в този твой ден това което е за мира ти! но сега вече
се скри от твоите очи. 43. Защото ще дойдат върху тебе дни, и твоите
неприятели ще направят окоп около тебе, и ще те обсадят, и от
всякъде ще те утеснят 44. и съсипят тебе и чадата ти в тебе, и няма да
оставят в тебе камък на камък; защото не си разумял времето на
посещението си.
45. И като влезе в храма, начна да изпъжда тези които продаваха и
купуваха; 46. и казваше им: Писано е: «Домът ми е дом за молитва: а
вие го направихте пещера разбойническа.»
47. И поучаваше всеки ден в храма; а първосвещениците и
книжниците и първите от народа искаха да го погубят; 48. и не
намерваха какво да сторят; понеже всичкият народ беше прилепнал
при него да го слуша.

ГЛАВА 20.

1. И в един от ония дни, когато поучаваше той народа в храма и
благовествуваше, надойдоха първосвещениците и книжниците
наедно със старейшините, 2. та му говореха и рекоха: Кажи ни с коя
власт правиш това? или кой е що ти е дал тази власт? 3. Отговори и
рече им: Ще ви попитам и аз една реч, и кажете ми. 4. Кръщението
Иоаново от небето ли бе, или от човеците? 5. А те си помислиха, и
думаха: Ако речем: От небето, ще рече: Защо не повярвахте в него? 6.

Ако ли речем: От человеците, всичкий народ с камене ще ни убие; понеже е уверен че Иоан е пророк. 7. И отговориха че не знаят от къде бе. 8. Тогаз Исус им рече: И аз ви не казвам с коя власт правя това.
9. И начна да говори на народа тази притча: Някой си человек насади лозе, и даде го под наем на земеделци, и отиде на чужда страна за много време. 10. И във времето *на плодовете* проводи едного от слугите си при земеделците, да му дадат от плода на лозето; но земеделците го биха и отпратиха *го* празен. 11. И повтори да проводи и друг слуга; а те биха и него и обезчестиха *го* и отпратиха *го* празен. 12. И пак проводи третаго; но те и него нараниха и изпъдиха. 13. Рече тогаз стопанинът на лозето: Що да сторя? Да проводя любезния си син; може него като видят да се посвенят. 14. Но земеделците като го видяха мислеха в себе си и думаха: Този е наследникът: елате да го убием за да бъде наследството наше. 15. И го изведоха вън от лозето та го убиха. И тъй, какво ще им направи стопанинът на лозето? 16. Ще дойде и ще погуби тези земеделци, и ще даде лозето на други. А тези които чуха рекоха: Дано не бъде! 17. А той ги погледна и рече: Що е това писаното: «Камъкът който отхвърлиха зидарите, той стана глава на ъгъла»? 18. Всеки който падне на този камък ще се строши, а връх когото падне, ще го смаже. 19. И поискаха първосвещениците и книжниците да турят ръце на него в този час, защото разумяха че там ката тази притча; но убояха се от народа.
20. И като *го* извардиха проводиха наветници, които се преструваха че са праведни, с намерение да го уловят в някоя реч та да го предадат на началството и на властта управителева. 21. И те го попитаха и рекоха: Учителю, знаем че право говориш и учиш, и не гледаш на лице, но по истина пътят Божий учиш. 22. Право ли е за нас да даваме дан Кесарю, или не? 23. А *той* разумя лукавството им, и рече им: Защо ме изкушавате? 24. Покажете ми един динарий. Чий образ и надпис има?

Отговориха и рекоха: Кесарев. 25. А той им рече: Като е тъй, отдайте
Кесаревото на Кесаря, и Божието на Бога. 26. И не можеха да уловят
нещо в думата му пред народа; и зачудени за ответа негов, млъкнаха.
27. И пристъпиха някои от Садукеите, които отричат възкресението, и
го попитаха, 28. и рекоха: Учителю, Моисей написа нам: «Ако умре на
някого брат му който има жена, и умре той безчаден, да вземе брат му
жената и да възстави семе на брата си.» 29. А имаше седмина братя, и
първият взе жена и умре безчаден. 30. И взе вторият жената, и умре и
той безчаден. 31. И третият я взе; също така и седмината, и не
оставиха чада, и умряха. 32. А подир всичките умря и жената. 33. И
тъй във възкресението на кого от тях ще бъде жена? защото и
седмината я имаха за жена. 34. А Исус отговори и рече им: Чадата на
този век женят се и за мъж отиват; 35. а които се сподобят да получат
онзи век и възкресението от мъртвите нито се женят нито за мъж
отиват: 36. защото не могат вече ни да умрат, понеже са
равноангелни; и като са синове на възкресението, синове Божии са.
37. А това че мъртвите възкръсват, и Моисей го изяви при къпината
когато назоваваше Господа «Бога Авраамова, и Бога Исаакова, и Бога
Яковова.» 38. А Бог не е *Бог* на мъртвите, но на живите; защото всички
са живи при него. 39. И отговориха някои от книжниците и рекоха:
Учителю, ти добре рече. 40. И не смееха вече нищо да го попитат.
41. И Рече им: Как казват че Христос е син Давидов? 42. кога сам
Давид казва в книгата Псаломска: «Рече Господ Господу моему: Седни
отдясно ми 43. докле положа враговете ти подножие на нозете ти.» 44.
И тъй, Давид го нарича Господ; а как е син негов? 45. И когато
всичкий народ слушаше, той рече на учениците си: 46. Пазете се от
книжниците, които искат да ходят пременени, и обичат поздравления
по пазарите, и предните седалища в съборищата, и първите места по

вечерянията; 47. които изпояждат домовете на вдовиците, и за причина правят дълги молитви. Те ще приемат по-голямо осъждение.

ГЛАВА 21.

1. И като погледна *Исус*, видя богатите които туряха даровете си в
съкровищницата. 2. А видя и някоя сирота вдовица която тури там две
лепти. 3. И рече: Истина ви казвам че тая сирота вдовица тури от
всичките най много; 4. защото всички тези туриха в даровете Божии
от изобилието си; а тя от Нямането си тури всичкия си имот, колкото
имаше.
5. И когато някои си говореха за храма че е украсен с хубави камене и
с посвещения, рече: 6. Ще дойдат дни, в които това що гледате няма
да остане камък на камък който да се не съсипе. 7. И попитаха го и
рекоха: Учителю, а кога ще бъде това? и какво е знамението когато ще
бъде това?
8. А той рече: Гледайте да се не прелъстите; защото мнозина ще
дойдат в мое име да казват че: Съм аз; и уж времето наближи; но да
не отидете след тях. 9. И кога чуете бойове и размирици, да се не
убоите; защото първом те трябва да бъдат, но не е тутакси
свършването. 10. Тогаз им казваше: Че ще въстане народ връх народ,
и царство връх царство; 11. и ще бъдат на места големи трусове и глад
и мор; още страшилища и знамения големи от небето ще бъдат.
12. А преди всичко това ще турят ръце на вас, и ще ви изгонят, и ще
ви предадат на съборища и в тъмници, и ще ви извеждат пред царе и
пред владетели заради моето име. 13. И това ще ви стане за
свидетелство. 14. И тъй, положете на сърцата си да не преговаряте от
по-напред що да отвещаете; 15. защото аз ще ви дам уста и мъдрост
на която не ще могат да противоречат нито да противостоят всичките
ваши противници. 16. И ще бъдете предадени и от родители и братя и

роднини и от приятели; и ще умъртвят някои от вас. 17. И от всички
ще бъдете ненавиждани заради моето име. 18. Но косъм от главата ви
няма да загине. 19. С търпението си придобийте душите си. 20. А кога
видите Ерусалим обиколен с войски, тогава знайте че наближи
запустението му. 21. Тогаз които са в Юдея да бягат по горите; и
които са в сред него да излязат *навън*, и които са в околностите да не
влезват в него. 22. Защото тези са дни на отмъщение за да се изпълни
все що е писано. 23. И горко на непразните и на доещите през онези
дни! защото ще бъде голяма тъга на земята, и гняв *Божий* връх този
народ. 24. И ще да паднат под острото на ножа, и ще бъдат закарани в
плен по всичките народи; и Ерусалим ще бъде потъпкван от
езичниците, докле се изпълнят времената на езичниците. 25. И ще
бъдат знамения в слънцето и в луната и в звездите, и по земята тъга
на народите в недоумието *им*, и ще шуми морето и вълните. 26.
Человеците ще издъхват от страх и от очакване на *бедствията* които
ще постигнат вселенната, защото силите небесни ще се поколебаят.
27. И тогаз ще видят Сина Человеческаго че иде в облак със сила и
слава голяма.

28. И когато начне да става това, възправете се и подигнете си
главите, защото наближава избавлението ви.

29. И рече им притча: Вижте смоковницата и всичките дървета. 30.
Когато вече ги виждате че се развиват, знаете от само себе си че е
близо вече лятото. 31. Така и вие, кога видите това че става, знайте че
е близо царството Божие. 32. Истина ви казвам, че няма да премине
този род, докато се сбъдне всичко това. 33. Небето и земята ще
преминат, а моите думи няма да преминат. 34. Но пазете себе си да не
би да отегнат сърцата ви от обядене и пиянство и от житейски грижи,
и ви постигне напразно този ден; 35. защото като примка ще дойде на
всички които обитават по лицето на всичката земя. 36. За то бъдете

будни, и молете се на всяко време, за да се удостоите да избегнете от всичко това което има да бъде, и да предстанете пред Сина Человеческаго.
37. И денем той учеше в храма; а нощем излезваше та нощуваше на
горната нарицаема Елеонска. 38. И всичкият народ подраняваха при
него в храма да го слушат.

ГЛАВА 22.

1. И наближаваше празникът на безквасните хлябове, който се казва
Пасха. 2. И първосвещениците и книжниците търсеха как да го убият;
защото се бояха от народа.
3. И влезе Сатана в Юда, който се казваше Искариот, който беше от
числото на дванадесетте; 4. и отиде и наговори се с
първосвещениците и войводите как да им го предаде. 5. И възрадваха
се те, и нагласиха се да му дадат сребро. 6. И даде обещание, и
търсеше сгодно време да им го предаде без народа.
7. Дойде же денят на безквасните в който трябваше да жертвуват
пасхата. 8. И проводи Петра и Иоана, и рече: Идете и пригответе ни да
ядем пасхата. 9. А те му рекоха: Де искаш да приготвим? 10. А той им
рече: Ето, щом влезете в града ще ви срещне человек който носи
кърчаг с вода: идете след него в дома в който влезе, 11. и речете на
стопанина на къщата: Учителят казва на тебе: Де е гостинната стая в
която наедно с учениците си ще ям пасхата? 12. И той ще ви посочи
горница голяма постлана: там пригответе. 13. И като отидоха
намериха както им рече: и приготвиха пасхата.
14. И когато дойде часът, седна на трапезата, и дванадесетте апостоли
с него. 15. И рече им: С желание пожелах да ям тази пасха с вас преди
страданието си; 26. защото ви казвам че няма да ям вече от нея, докле
се не изпълни в царството Божие. 17. И като взе чашата, благодари и

рече: Вземете това и разделете *го* помежду си; 18. защото ви казвам че няма да пия от плода на лозата докато не дойде царството Божие. 19. И взе хляб, и като благодари преломи го, даде им, и рече: Това е тялото мое което се за вас дава: това правете за мое възпоминание. 20. Така взе и чашата след вечерята, и рече: Тая чаша е новият завет с моята кръв която се за вас пролива. 21. Но, ето, ръката на тогоз който ме предава с мене е на трапезата. 22. И Син Человечески отхожда според както е определено; но горко на тогоз человека чрез когото се предава! 23. И те начена да разискват помежду си кой ли от тях ще е този който ще стори това.

24. Стана още и препирня помежду им кого от тях ще имат за по-голям. 25. А той им рече: Царете на народите господаруват над тях, и тези които ги владеят наричат се благодетели. 26. А вие не така; но най-големият изпомежду ви да бъде както най-малкия, който началствува, както оногоз който слугува. 27. Защото кой е по-голям, който седи на трапезата ли, или който слугува? не този ли който седи? Но аз помежду вас съм като един който слугува. 28. А вие сте онези които устояхте с мене наедно в моите напасти. 29. За това аз вам завещавам царство както Отец ми завеща на мене; 30. за да ядете и да пиете на трапезата ми в царството мое, и да седнете на престоли да садите дванадесетте племена Израилеви.

31. И рече Господ: Симоне, Симоне, ето, Сатана ви изиска за да *ви* отсее като жито; 32. но аз се молих за тебе да не оскудее твоята вяра; и ти когато се обърнеш утвърди братята си. 33. И *Петър* му рече: Господи, готов съм с тебе *наедно* и в тъмница и на смърт да ида. 34. А той *му* рече: Казвам ти, Петре: Петелът днес няма да попее преди да се отречеш *ти* трижж че ме не познаваш.

35. И рече им: Когато ви пратих без кесия, без тържик, и без обуща, останахте ли лишени от нещо? А те рекоха: От нищо. 36. Тогаз им

рече: Но сега който има кесия да *я* вземе *със себе си*, така и тържик, и
който Няма, нека продаде дрехата си и нека купи нож; 37. защото ви
казвам че още и това писаното трябва да се изпълни на мене: «И с
беззаконните се счете,» защото *писаните* за мене вземат край. 38. И те
рекоха: Господи, ето тука два ножа. А той им рече: Доволно са.
39. И излезе та отиде по обичай на гората Елеонска; отидоха след него
и учениците му. 40. И като дойде на местото, рече им: Молете се да не
паднете в изкушение. 41. И той се отлъчи от тях колкото един
хвърлей камък, и коленичи, и молеше се, 42. и думаше: Отче, ако
щеш, да ме заминеш с тази чаша; обаче не моята воля, но твоята да
бъде. 43. И яви му се ангел от небето та го укрепяваше. 44. И понеже бе
в тъга молеше се по-усърдно; и потта му стана както капки кръв
които капеха на земята. 45. И като стана от молбата, дойде при
учениците си и намери ги заспали от скръб; 46. и рече им: Защо
спите? Станете та се молете, за да не паднете в изкушение.
47. И когато още говореше той, ето народ, и този който се наричаше
Юда, един от дванадесетте, вървеше напред тях, и приближи при
Исуса да го целуне. 48. А Исус му рече: Юдо, с целуване ли предаваш
Сина Человеческаго? 49. И тези които бяха с *Исуса*, като видяха това
що имаше да стане, рекоха му: Господи, да ударим ли с ножа? 50. И
един от тях удари първосвещениковия раб и отряза му дясното ухо.
51. А Исус отговори и рече: Оставете до тука; и допре се до ухото му и
го изцели. 52. И рече Исус на първосвещениците и на войводите на
храма и на старейшините що бяха дошли върху него: Като на
разбойник ли излязохте с ножове и сопи? 53. Всеки ден бях с вас в
храма, и не простряхте ръце на мене. Но това е вашият час и властта
на тъмнината.

54. И като го хванаха, заведоха го, и въведоха го в дома на
първосвещеника. А Петър идеше след *него* от далеч. 55. И наклали
бяха огън насред двора та бяха насядали; и Петър седеше между тях.
56. И вижда го една слугиня че седи до огъня, вгледа се в него, и рече:
И този беше с него. 57. А той се отрече от него и рече: Жено, не го
зная. 58. И след малко друг *един* го видя и рече: И ти си от тях. А
Петър рече: Човече, не съм.
59. И като се мина до един час, друг някой потвърдяваше и казваше:
Наистина и този беше с него; защото е Галилеянин. 60. А Петър рече:
Човече, не зная що казваш; и тоз час още като говореше той,
петелът попе. 61. И обърна се Господ та погледна Петра; и смисли
Петър речта Господня що му рече че: Преди да пее петелът ще се
отречеш от мене триж. 62. И излезе Петър вън и плака горко.
63. И мъжете които държаха Исуса ругаеха му се и го биеха. 64. И като
го прикриваха, удряха го по лицето и го питаха и казваха: Пророчи,
кой е що те удари? 65. И други много хули казваха върху него.
66. И като съмна, събраха се старейшините народни,
първосвещениците и книжниците, та го изведоха на събора си, 67. и
му рекоха: Кажи ни: Ти ли си Христос? И рече им: Ако ви кажа, няма
да повярвате; 68. а ако *ви* питам, не ще ми отговорите, нито ще *ме*
пуснете. 69. От нине Син Человечески ще бъде седящ отдясно на
силата Божия70. И всичките рекоха: Ти прочее Син Божий ли си? А
той им рече: Вие казвате *право* че съм аз. Божия. 71. А те рекоха: Що
ни трябва още свидетелство? защото *ние* сами чухме от устата му.

ГЛАВА 23.

1. И станаха всичкото множество, и заведоха го при Пилата. 2. И
начнаха да го обвиняват, и казваха: Тогова го намерихме че
развращава народа, и не оставя да дават дан на Кесаря, и казва себе си

че Христос (*помазаник*), цар. 3. А Пилат го попита, и рече: Ти ли си царят Юдейски? А той отговори и рече му: Ти *право* казваш. 4. И Пилат рече на първосвещениците и на народа: Аз не намервам никоя вина в тогоз человека. 5. А те насилваха, и казваха че: Смущава народа, понеже поучава по всичка Юдея, като е начнал от Галилея до тука. 6. А Пилат, като чу Галилея, попита да ли е Галилеянин человекът. 7. И като разбра че е от Иродовата държава, проводи го до Ирода, който беше и той в Ерусалим през тия дни.
8. А Ирод като видя Исуса възрадва се много, защото искаше отдавна да го види, понеже слушаше много *работи* за него; и надееше се да види някое знамение да става от него. 9. И питаше го с много речи; но той му нищо не отговори. 10. А първосвещениците и книжниците стояха та го обвиняваха силно. 11. Но Ирод със своите си войни, след като го унижи и му се поруга, облече го в дреха светла и проводи го пак на Пилата. 12. В онзи ден Пилат и Ирод се сприятелиха по между си; защото изпърво имаха враждина по между си.
13. А Пилат свика първосвещениците и началниците и народа 14. и рече им: Доведохте ми тогоз человека като че отвращава народа; и, ето, аз пред вас го изпитах, и не намерих в тогоз человека ни една вина от колкото го обвинявате. 15. Нито пак Ирод *намери*; защото ви пратих до него; и, ето, нищо достойно за смърт няма да е сторил. 16. И тъй, ще го накажа и ще го пусна. 17. А нужда имаше да им пуща на всеки праздник едного от запрените. 18. Но всички изедно извикаха и казваха: Махни тогоз, а пусни ни Варава 19. (който за някоя размирица що беше станала в града, и за убийство, хвърлен бе в тъмница). 20. И пак възгласи Пилат и искаше да пусне Исуса. 21. А те викаха и казваха: Разпни *го*, разпни го. 22. А той и третия път им рече: Че какво зло е сторил той? Аз никоя вина за смърт не намервам в него; и тъй, като го накажа ще го пусна. 23. Но те наваляха с големи

викове, и искаха да бъде разпнат; и техните гласове и първосвещеническите превъзмогоха. 24. И Пилат реши да им бъде щението, 25. и пусна им когото поискаха, запреният за размирство и убийство, а Исуса предаде на волята им.

26. И когато го поведоха вън, уловиха Симона някого си Киринейца, който си идеше от полето, и натовариха на него кръста да го носи подир Исуса. 27. И вървяха след него много множество народ, и жени, които и плачеха и жалеха за него. 28. А Исус се обърна към тях и рече: Дъщери Ерусалимски, недейте плака за мене; но за вас си и за чадата ваши плачете; 29. защото ето, идат дни в които ще рекат: Блажени неплодните, и утробите които не са раждали, и съсците които не са кърмили. 30. Тогаз ще начнат да казват на горите: Паднете върху нас, и на планините: Покрийте ни. 31. Защото ако правят това със суровото дърво, какво ще бъде със сухото? 32. А караха и други двамина с него, *които бяха* злодейци, да ги затрият.

33. И когато дойдоха на местото, което се нарича Лобно, там разпнаха него и злодейците, едного отдясно а другиго отляво. 34. А Исус казваше: Отче, прости им, защото не знаят що правят. И като деляха дрехите му метнаха жребие. 35. И стоеше народът та гледаше; а заедно с него и началниците ругаеха се и казваха: Други избави: да избави себе си ако е той Христос, избраният Божий. 36. Подиграваха му се още и войните като пристъпваха *до него* та му подаваха оцет 37. и казваха: Ако си ти Цар Юдейски, избави себе си. 38. А имаше и надпис над него отгоре, написан с писмена Гръцки, Римски, и Еврейски: ТОЗИ Е ЦАРЪТ ЮДЕЙСКИ.

39. И един от обесените злодейци хулеше го и казваше: Ако си ти Христос, избави себе си и нас. 40. А другият отговори и му запретяваше и казваше: Ни от Бога ли не се боиш ти, който си в истото осъждение? 41. И ние праведно *сме осъдени*, защото

възприимаме достойното на това що сми сторили; а този нищо зло не е сторил. 42. И казваше на Исуса: Помени ме, Господи, когато дойдеш в царството си. 43. И рече му Исус: Истина ти казвам, днес ще бъдеш с мене в рай.
44. А беше къде шестия час, и стана тъма по всичката земя до деветия час; 45. и потъмня слънцето, и завесата на храма се раздра през сред.
46. И извика Исус с голям глас и рече: Отче, в твоите ръце предавам духа си. И това като рече издъхна.
47. И като видя стотникът станалото, прослави Бога и казваше: Наистина този човек бе праведен. 48. А всичките народи които бяха надошли да гледат, като виждаха това което стана, връщаха се биещи се в гърди. 49. А всичките негови познайници, и жените които бяха дошли след него от Галилея, стояха от далеч и гледаха това.
50. И, ето, човек някой на име Иосиф който беше съветник човек благ и праведен, 51. (той не беше съгласен със съвета и делото им,) от Ариматея, град Юдейски, който и сам ожидаше царството Божие,- 52. той дойде при Пилата и поиска тялото Исусово. 53. И като го сне, обви го с плащаница, и положи го в гроб изсечен в камък дето никой никога не бе лежал. 54. И денят беше петък, на присъмнуване в събота.
55. Последваха още и жените които бяха дошли с него от Галилея, и видяха гроба, и как бе положено тялото негово. 56. И като се върнаха, приготвиха аромати и миро; и в съботата според заповедта почиваха.

ГЛАВА 24.

1. И в първия ден на седмицата, *като беше* сутрина рано, дойдоха на гроба носещи ароматите що бяха приготвили, *имаше* още и други някои с тях. 2. И намериха камъка отвален от гроба. 3. И като влязоха не намериха тялото на Господа Исуса. 4. И когато бяха в недоумение

за това, ето, предстанаха пред тях двама человека с блестящи дрехи. 5.
И те уплашени наведоха лице до земята; а *человеците* им рекоха:
Защо търсите живия между мъртвите? 6. Няма го тука, възкръсна.
Наумете си що ви говори когато беше още в Галилея 7. и казваше как
Син Человечески ще бъде предаден в ръцете на грешни человеци, и
ще бъде разпнат, и в третият ден ще възкръсне. 8. И спомниха си
неговите думи: 9. И като се върнаха от гроба известиха всичко това на
единадесетте и на всичките други. 10. И *тези* които казваха това на
апостолите бяха Магдалина Мария и Иоана и Мария, *майката*
Яковова, и другите с тях; 11. и техните думи се видяха пред тях като
празни приказки, и не ги вярваха. 12. А Петър стана и отиде на гроба
тичешком, и щом надникна, вижда че лежаха саваните сами; и върна
се назад и чудеше се в себе си за това що бе станало.
13. И, ето, двама от тях в същия ден отиваха в село което се казва
Емаус, шестдесет стадии далеч от Ерусалим. 14. И те се разговаряха
помежду си за всичко това що се бе случило. 15. И като си приказваха
и се разпитваха, приближи и сам си Исус и вървеше с тях: 16. а очите
им се удържаваха да го не познаят. 17. И рече им: Какви са тези думи
които си приказвате помежду си като пътувате и сте тъжни? 18. И
отговори единият на име Клеопа и рече му: Току ти ли си странен в
Ерусалим и не знаеш това което стана в него тези дни? 19. И рече им:
Кое? А те му рекоха: За Исуса Назарянина, който бе мъж пророк,
силен делом и словом пред Бога и пред всичкия народ: 20. и как го
предадоха нашите първосвещеници и началници на осъждение
смъртно, и разпнаха го; 21. а ние се надеехме че той е който ще да
избави Израиля. Но при все това, този е днес третий ден откакто
стана това. 22. Но и някои жени от нас смаяха ни, които отишли
отзарана на гроба, 23. и, като не намерили тялото му, дойдоха и
казваха че видяли и явление на ангели които казвали че той е жив. 24.

И някои от нашите отидоха на гроба и намериха тъй както и жените
рекоха; а него не видяха. 25. И той им рече: О безумни и късни на
сърце да вярвате все що е речено от пророците! 26. не трябваше ли
това да пострада Христос и да влезе в славата си? 27. И като начна от
Моисея и от всичките пророци, тълкуваше им *писаното* за него във
всичките писания. 28. И наближиха до селото дето отхождаха; и той се
преструваше че отива по-далеч. 29. И понудиха го и казваха: Остани с
нас, защото е при вечер, и денят превали. И той влезе да остане с тях.
30. И като седна с тях на трапезата, взе хляба и благослови, и преломи
и даваше им. 31. И тям се отвориха очите, и познаха го; а той стана
невидим на тях. 32. И рекоха помежду си: Не гореше ли в нас сърцето
ни когато в пътя ни приказваше и тълкуваше ни писанията? 33. И
станаха в истия този час та се върнаха в Ерусалим, и намериха
събрани единадесетте, и тези които бяха с тях, 34. които и казваха: Че
наистина възкръснал Господ, и явил се Симону. 35. Те пък приказваха
това което *стана* в пътя, и как го познаха когато разчупваше хляба.
36. И когато говореха това, сам си Исус предстана посред тях, и казва
им: Мир вам. 37. А те се стреснаха и уплашиха се, понеже мислеха че
дух виждат. 38. И рече им: Защо сте смутени? и защо влезват в
сърцата ви *таквизи* мисли? 39. Вижте ми ръцете и нозете, че съм
истий аз: попипайте ме и вижте; защото дух няма плът и кости както
гледате мене че имам. 40. И това като рече, показа им ръцете и нозете
си. 41. Но те от радост като се не доверяваха още и се чудеха, рече им:
Имате ли нещо за ядене тука? 42. И те му дадоха част от печена риба,
и меден сот. 45. И взе та яде пред тях. 44. И рече им: Тези са думите
които ви приказвах когато бях още с вас, че трябва да се изпълни все
що е писано за мене в закона Моисеев и в пророците и в Псалмите. 45.
Тогава им отвори ума да разумеят писанията. 46. И рече им че: Така е
писано, и така трябваше да пострада Христос и да възкръсне от

мъртвите в третия ден, 47. и да се проповядва в негово име покаяние и прощение на грехове във всичките народи, като се започне от Ерусалим; 48. а вие сте свидетели на това. 49. И, ето, аз провождам върху вас обещанието на Отца си; а вие седете в града Ерусалим докле се облечете със сила от горе.

50. И ги изведе вън до Витания; и дигна ръцете си та ги благослови. 51. И когато ги благославяше, отстъпи се от тях и възнасяше се на небето. 52. И те му се поклониха, и върнаха се в Ерусалим с голяма радост; 53. и бяха винаги в храма, хвалещи и благославящи Бога. Амин.

ЕВАНГЕЛИЕ ОТ ИОАН

ГЛАВА 1.

1. В начало бе Словото; и Словото бе у Бога, и Словото бе Бог. 2. То в начало бе у Бога. 3. Всичко чрез него стана; и което е станало, нищо без него не стана. 4. В него бе живот, и животът бе виделината на человеците. 5. И виделината свети в тъмнината; и тъмнината я не обзе. 6. Имаше человек проводен от Бога, името му Иоан. 7. Той дойде в свидетелство да свидетелствува заради виделината, за да повярват

всички чрез него. 8. Не бе той виделината, но да свидетелствува за
виделината. 9. Той беше истинната виделина, която осветлява всекиго
человека що иде на света. 10. В света бе; и светът чрез него стана; и
светът го не позна. 11. В своите си дойде, и своите му го не приеха; 12.
а които го приеха, даде им власт да бъдат чада Божии, *сиреч*, на тези
които вярват в неговото име; 13. които не от кръв, нито от похот
плътска, нито от похот мъжка, но от Бога се родиха.
14. И словото стана плът, и всели се между нас, (и видяхме славата
негова, слава както на единороднаго от Отца,) пълен с благодат и
истина.
15. Иоан свидетелствува за него, и извика та казваше: Този е за когото
рекох: Който иде след мене преден ми биде, защото от мене по-
напред бе. 16. И всинца ние от неговата пълнота приехме, и благодат
за благодат; 17. защото законът чрез Моисея бе даден, а благодатта и
истината чрез Исуса Христа биде. 18. Никой никога не е видял Бога:
единородният Син който е в пазухата на Отца, той *го* изяви. 19. И това
е Иоановото свидетелство, когато проводиха Юдеите от Ерусалим
свещеници и Левити да го попитат: Ти кой си? 20. И изповяда, и не се
отрече; и изповяда: Не съм аз Христос. 21. И попитаха го: А що *си*?
Илия ли си ти? И казва: Не съм. Пророкът ли си ти? И отговори: Не.
22. И рекоха му: Кой си? за да дадем ответ на онези които са ни
проводили. Що казваш за себе си? 23. Рече: Аз *съм* «глас на едного
който вика в пустинята: Оправете пътят Господен,» както рече пророк
Исаия. 24. А проводените бяха от Фарисеите. 25. И попитаха го и
рекоха му: А защо кръщаваш, ако не си Христос нито Илия нито
пророкът? 26. Отговори им Иоан и рече: Аз кръщавам с вода; а посред
вас стои един когото вие не знаете. 27. Той е който иде след мене,
който преден ми биде, комуто аз не съм достоен да развържа ремъка

на обущата му. 28. Това стана във Витавара отвъд Иордан, дето беше
Иоан и кръщаваше.
29. На утринта гледа Иоан Исуса че иде при него, и казва: Ето Агнеца
Божий който взема греховете на света. 30. Този е за когото аз рекох:
След мене иде человек, който биде преди мене, защото беше по-
напред от мене. 31. И аз го не знаех; но за да се яви на Израиля, за
това дойдох аз и кръщавам с вода. 32. И свидетелствува Иоан и рече:
Видях Духа който слезваше като гълъб от небето и остана на него. 33.
И аз го не знаех; но този който ме проводи да кръщавам с вода, той
ми рече: На когото видиш че слезва Духът и остава на него, той е
който кръщава с Духа Светаго. 34. И аз видях и свидетелствувам, че
този е Син Божий.
35. На утринта пак стоеше Иоан, и двама от учениците негови. 36. И
като съгледа Исуса че минува, казва: Ето Агнеца Божий. 37. И чуха го
двамата ученици да говори *така*, и отидоха след Исуса. 38. И като се
обърна Исус и ги видя че идат подире *му*, казва им: Що търсите? А те
му рекоха: Рави, (което тълкувано ще рече, Учителю,) де живееш? 39.
Казва им: Елате и вижте. Дойдоха и видяха де живее; и останаха при
него *през* този ден, а часът беше около десет. 40. Единият от тези
двамата, които чуха от Иоана *за него* и го последваха беше Андрей,
братът на Симона Петра. 41. Той пръв намерва брата си Симона и
казва му: Намерихме Месия, което се тълкува Христос. 42. И заведе го
при Исуса. И като погледна Исус на него рече: Ти си Симон син
Ионин; ти ще се наречеш Кифа (което се тълкува Петър, камък).
43. На утринта поиска Исус да излезе в Галилея: и намерва Филипа и
казва му: Ела подире ми. 44. А Филип беше от Витсаида, от града
Андреев и Петров. 45. Намерва Филип Натанаила и казва му: *За*
когото писа Моисей в закона и пророците, намерихме Исуса сина
Иосифова, който е от Назарет. 46. И рече му Натанаил: От Назарет

може ли да произлезе нещо добро? Казва му Филип: Ела и виж. 47. Видя Исус Натанаила че иде към него, и казва за него: Ето истинен Израилянин в когото лукавщина Няма: 48. Казва му Натанаил: От де ме познаваш? Отговори Исус и рече му: Преди Филип да те повика видях те като беше под смоковницата. 49. Отговори Натанаил и казва му: Учителю, ти си Син Божий: ти си цар Израилев. 50. Отговори Исус и рече му: Понеже ти рекох: Видях те под смоковницата, вярваш ли? По-големи от тия *неща* ще видиш. 51. И казва му: Истина, истина ви говоря: От нине ще видите небето отворено, и ангелите Божии да възлезват и слезват над Сина Человеческаго.

ГЛАВА 2.

1. И на третия ден стана сватба в Кана Галилейска; и майката Исусова беше там. 2. А призваха и Исуса и учениците негови на сватбата. 3. И понеже се свърши виното, казва майка му на Исуса: Вино Нямат. 4. Казва й Исус: Що имаш ти с мене, жено? часът ми още не е дошъл. 5. Казва майка му на слугите: Каквото ви рече, сторете. 6. И имаше там шест каменни кюпове сложени по обичай на очищението Юдейско, и побираха всеки две или три ведра. 7. Казва им Исус: Напълнете кюповете с вода. И напълниха ги до горе. 8. И казва им: Налейте сега та подайте на председателя на трапезата; и подадоха. 9. И щом вкуси председателят на трапезата от водата претворената във вино, и не знаеше от къде е, (но слугите които бяха налели водата знаеха,) повика младоженеца, 10. и казва му: Всеки человек първом доброто вино слага, и като се понапият, тогаз по-долното; ти си задържал доброто вино до сега. 11. Това начало на чудесата направи Исус в Кана Галилейска, и яви славата си; и повярваха в него учениците му.

12. След това слезе в Капернаум, той и майка му и братята му и учениците му; и не се бавиха там много дни. 13. И наближаваше на

Юдеите пасхата; и Исус възлезе в Ерусалим; 14. И намери в храма тези които продаваха волове и овци и гълъби, още и тези що седяха та разменяваха пари. 15. И направи бич от върви та изпъди всичките от храма, и овците и воловете; и парите на среброменителите разсипа, и трапезите им претури. 16. и на тези що продаваха гълъбите рече: Дигнете тези от тука: не правете Бащиният ми дом дом търговски. 17. И наумиха си учениците негови че е писано: «Ревността на твоя дом ме изяде.»
18. И отговориха Юдеите и рекоха му: Какво знамение показваш нам като правиш това? 19. Отвеща Исус и рече им: Развалете този храм, и за три дни ще го въздигна. 20. А Юдеите рекоха: За четиридесет и шест години е съграден този храм, и ти ли за три дни ще го въздигнеш? 21. Но той казваше за храма на тялото си. 22. И тъй, когато възкръсна от мъртвите, спомниха си учениците му че това им бе казвал; и повярваха писанието, и словото което им рече Исус.
23. И когато беше в Ерусалим по празника на пасхата мнозина повярваха в неговото име като гледаха знаменията му които правеше.
24. А сам Исус не се доверяваше тям, защото той познаваше всичките,
25. и защото Нямаше нужда да *му* свидетелствува някой за человека, понеже той познаваше що има вътре в человека.

ГЛАВА 3.

1. Имаше някой человек от Фарисеите, на име Никодим, началник Юдейски. 2. Той дойде през нощ при Исуса и рече му: Рави, знаем че от Бога си дошъл учител; защото никой не може да прави тези знамения които ти правиш ако да не е Бог с него. 3. Отговори Исус и рече му: Истина, истина ти казвам: Ако се не роди някой изново, не може да види царството Божие. 4. Казва му Никодим: Как може стар человек да се роди? може ли вторий път да влезе в утробата на майка

си и да се роди? 5. Отговори Исус: Истина, истина ти казвам: ако се не
роди някой от вода и Дух, не може да влезе в царството Божие. 6.
Роденото от плътта плът е, а роденото от Духа дух е. 7. Недей се чуди
че ти рекох: Трябва да се родите изново. 8. Вятърът вее дето ще; и
гласа му чуеш, но не знаеш от де иде и където отива: така е всеки който
се е родил от Духа. 9. Отговори Никодим и рече му: Как може да бъде
това? 10. Отговори Исус и рече му: Ти си учител Израилев, и не знаеш
ли това? 11. Истина, истина ти казвам че: Това което знаем казваме, и
това което сме видяли свидетелствуваме; и свидетелството ни не
приемате. 12. Ако земните работи ви рекох и не вярвате, как щете
повярва ако ви река небесните? 13. И никой не е възлязъл на небето,
тъкмо този който е слязъл от небето, Син Человечески който е на
небето. 14. И както Моисей издигна змията в пустинята, така трябва
да бъде издигнат Син Человечески 15. за да не погине всеки който
вярва в него, но да има живот вечен. 16. Защото Бог толкоз възлюби
света щото даде Сина своего единороднаго, за да не погине всеки
който вярва в него, но да има живот вечен. 17. Понеже не е проводил
Бог Сина си на света да съди света, но за да бъде спасен светът чрез
него. 18. Който вярва в него, не ще да бъде осъден; а който не вярва,
вече е осъден, защото не е повярвал в името на единороднаго Сина
Божия. 19. И то е осъждението, че виделината дойде на света, и
человеците възлюбиха тъмнината повече от виделината защото
делата им бяха зли. 20. Понеже всеки който прави зло мрази
виделината и не иде към виделината да не би да се докажат неговите
дела *че са зли*; 21. но който прави истината иде към виделината, за да
се явят делата му че са по Бога направени.
22. След това дойде Исус и учениците негови в земята Юдейска; и там
живееше с тях и кръщаваше. 23. А Иоан кръщаваше в Енон близо до
Салим, защото имаше там много вода; и идеха и кръщаваха се. 24.

Понеже Иоан не беше още турен в тъмница. 25. И така стана
препиране от страна на учениците Иоанови с Юдеите заради
очищението. 26. И дойдоха при Иоана и рекоха му: Рави, онзи който
беше с тебе отвъд Иордан, за когото ти свидетелствува, ето, той
кръщава; и всички отиват при него. 27. Отговори Иоан и рече: Не
може человек да взема нищо ако не му е дадено от небето. 28. Вие
сами сте ми свидетели че рекох: Не съм аз Христос; но че съм
проводен пред него. 29. Който има невестата жених е; а приятелят
жениха, който стои та го слуша, радва се твърде много за гласа
жениха; и така тая моя радост изпълни се. 30. Той трябва да расте, а
аз да се смалявам. 31. Който иде от горе над всички е отгоре: който е
от земята от земята е, и от земята говори. Който иде от небето, над
всички е отгоре: 32. и това което е видял и чул, него свидетелствува; и
никой не приема свидетелството му. 33. Който приеме свидетелството
негово запечатал е че Бог е истинен. 34. Защото *този* когото е Бог
пратил думите Божии говори: понеже Бог не дава *нему* Духа с мярка.
35. Отец люби Сина, и всичко е дал в неговите ръце. 36. Който вярва в
Сина има живот вечен; а който не вярва в Сина няма да види живот,
но гняв Божий остава на него.

ГЛАВА 4.

1. А когато разумя Господ *Исус* че са чули Фарисеите че Исус повече
ученици прави и кръщава нежели Иоан, 2. (ако и да не кръщаваше
сам си Исус, но учениците му,) 3. остави Юдея и отиде пак в Галилея.
4. И трябваше да мине през Самария. 5. И тъй, дойде в един
Самарийски град нарицаем Сихар, близо до местото което даде Яков
на сина си Иосифа. 6. И там имаше кладенец Яковов. Исус прочее
отруден от път, седеше така на кладенеца; *а* часът беше около шест. 7.
Идва някоя си жена от Самария, да начерпи вода. Казва й Исус: Дай

ми да пия. 8. (Защото учениците му бяха отишли в града да купят за
ядене.) 9. Казва му жената Самарянка: Как ти който си Юдеянин,
искаш за пиене от мене която съм жена Самарянка? (Защото Юдеите
не се съобщават със Самаряните.) 10. Отговори Исус и рече й: Ако би
знаела Божията дарба, и кой е що ти казва: Дай ми да пия, ти би
поискала от него, и дал би ти вода жива. 11. Казва му жената:
Господине, нито печерпало имаш, и кладенецът е дълбок; и тъй, от де
имаш живата вода? 12. Ти по-голям ли си от отца ни Якова който ни
даде кладенеца, и той е пил от него, и синовете му, и добитъците му?
13. Отговори Исус и рече й: Всеки който пие от тази вода, пак ще
ожаднее; 14. а който пие от водата която аз ще му дам няма да
ожаднее във веки, но водата която ще му дам ще бъде в него извор на
вода която извира в живот вечен. 15. Казва му жената: Господине, дай
ми тази вода, да не ожаднявам нито да идвам тука да изваждам. 16.
Казва й Исус: Иди, повикай мъжа си и дойди тука. 17. Отговори
жената и рече: Нямам мъж. Казва й Исус: Право си казала че Нямаш
мъж; 18. защото петима мъжа си водила, и *този* когото сега имаш не
ти е мъж: туй си право рекла. 19. Казва му жената: Господине, гледам
че ти си пророк. 20. Бащите ни в таз гора се поклониха: а вие казвате
че в Ерусалим е местото, гдето трябва да се кланяме. 21. Казва й Исус:
Жено, хвани ми вяра че иде час когато нито в тази гора нито в
Ерусалим ще се поклоните на Отца. 22. Вие се кланяте на онова което
не знаете: ние се кланяме на онова което знаем, защото спасението е
от Юдеите. 23. Но иде време, и сега е, когато истинните поклонници
ще се поклонят Отцу с дух и истина; защото Отец таквиз иска
поклонниците си. 24. Бог е дух, и които му се кланят, с дух и истина
трябва да се кланят. 25. Казва му жената: Знам че ще дойде Месия
който се казва Христос: той кога дойде ще ни възвести всичко. 26.
Казва й Исус: Аз съм който ти говоря. 27. И на това отгоре дойдоха

учениците му, и почудиха се че приказваше с жена; но никой не рече: Що търсиш? или: Що приказваш с нея? 28. Тогаз жената остави кърчага си и отиде в града и казва на человеците: 28.9. Елате да видите человек който ми каза все що съм сторила: да не бъде той Христос? 30. И тъй, излязоха от града та идеха къде него.
31. А между това учениците *му* го молеха и казваха: Учителю, яж. 32. А той им рече: Аз имам ястие да ям което вие не знаете. 33. За то думаха учениците помежду си: Да ли някой му донесе да яде? 34. Казва им Исус: Моето ястие е да струвам волята на оногова който ме е проводил, и да извърша неговата работа. 35. Не казвате ли вие че още четири месеца има и жетвата иде? Ето, казвам ви, подигнете очите си, и вижте нивята че са вече бели за жетва. 36. И който жъне взема заплата и събира плод в живот вечен, за да се радват наедно и който сее и който жъне. 37. Защото в това нещо истинска е речта че: «Друг е който сее и друг който жъне.» 38. Аз ви проводих да жънете това в което вие не сте се трудили: други се трудиха, и вие влязохте в техния труд. 39. И от този град мнозина Самаряни повярваха в него поради думата на жената която свидетелствуваше че: Ми каза всичко що съм сторила. 40. И тъй когато дойдоха Самаряните при него молеха му се да остане при тях; и преседя там два дни. 41. И още по-мнозина повярваха поради неговото слово; 42. а на жената казваха: Ние не вярваме вече за твоята дума; понеже сами чухме, и знаем че този е наистина Спасител мира, Христос.
43. А след тези два дена излезе от там и отиде в Галилея. 44. Защото сам си Исус свидетелствува че пророк в отечеството си няма почест. 45. И когато дойде в Галилея приеха го Галилеяните, като бяха видяли всичко що стори в Ерусалим в празника; защото и те бяха дошли на празника.

46. И дойде Исус пак в Кана Галилейска, гдето направи водата вино. И
имаше някой си царски човек на когото син му бе болен в
Капернаум. 47. Той, като чу за Исуса че е дошъл от Юдея в Галилея,
отиде при него и молеше му се да слезе и да изцели сина му, защото
щеше да умре. 48. Тогаз му рече Исус: Ако не видите знамения и
чудеса не щете повярва. 49. Казва му царският човек: Господи, слез
докле не е умряло детето ми. 50. Казва му Исус: Иди си, син ти е жив.
И повярва човекът на речта която му рече Исус, и отиваше си. 51. И
когато той вече слизаше, срещнаха го слугите му и обадиха *му* и
казваха: Син ти е жив. 52. А той ги попита в кой час му стана по-леко;
и рекоха му: Вчера по седемте часа го остави треската. 53. И тъй,
разумя бащата че *това стана* в онзи час в който му рече Исус: Син ти
е жив: и повярва той и всичкият му дом. 54. Това пак второ чудо стори
Исус от как дойде из Юдея в Галилея.

ГЛАВА 5.

1. Подир това беше празник Юдейски, и възлезе Исус в Ерусалим. 2. А
в Ерусалим близо до овчата *порта* има къпалня която по Еврейски се
нарича Витесда, и има пет притвора. 3. В тях лежаха голямо
множество болни, слепи, хроми, сухи, които чакаха движението на
водата. 4. [Защото от време на време слезваше ангел в къпалнята и
размътваше водата; и тъй, който влизаше пръв след размътването на
водата здрав биваше от каквато болест и да беше болен.] 5. И там
имаше някой си човек болен от тридесет и осем години. 6. Него
видя Исус че лежи; и понеже знаеше че от много време вече *боледува*,
казва му: Искаш ли да оздравееш? 7. Отговори му болният:
Господине, няма човек да ме тури в къпалнята когато се размъти
водата; и когато аз дохождам, друг преди мене слезва. 8. Казва му
Исус: Стани, дигни одъра си, и ходи. 9. И тоз час човекът оздравя, и

задигна одъра си и ходеше; а този ден беше събота. 10. И казваха
Юдеите на изцеления: Събота е; не ти е простено да дигнеш одъра си.
11. Отговори им: Онзи който ме изцели, той ми рече: Дигни одъра си
и ходи. 12. Попитаха го: Кой е човекът що ти рече: Дигни одъра си
и ходи? 13. А изцеленият не знаеше кой е; защото Исус се уклони,
понеже имаше народ много на това место. 14. Подир това намерва го
Исус в храма, и рече му: Ето, сега стана ти здрав: не съгрешавай вече,
да ти не стане нещо по-зло. 15. Отиде *прочее* човекът и обади на
Юдеите че Исус е който го изцели.
16. И за това Юдеите гонеха Исуса, и искаха да го убият, защото
правеше тези работи в събота. 17. А Исус им отговори: Отец ми до
сега работи, и аз работя. 18. И за това Юдеите още повече искаха да го
затрият; защото не току че съботата престъпваше, но и Бога за свой
Отец казваше, и правеше себе си равен Богу. 19. На това Исус
отговори и рече им: Истина, истина ви казвам: Не може Синът да
прави нищо от самосебе си ако не вижда Отца да прави това; понеже
което прави той, подобно и Синът това прави. 20. Защото Отец люби
Сина, и показва му все що прави той; ще му покаже и от тези по-
големи работи за да се чудите вие. 21. Понеже както Отец въздига
мъртвите и съживява, така и Синът които иска съживява. 22. Защото
Отец не съди никого, но е дал Сину всека съдба, 23. за да почитат
всички Сина както почитат Отца. Който не почита Сина, не почита
Отца който го е проводил. 24. Истина, истина ви казвам че който
слуша словото мое, и вярва в тогоз който ме е проводил, има живот
вечен, и на съд няма да дойде, но преминал е от смъртта в животът.
25. Истина, истина ви казвам че иде час, и сега е, когато мъртвите ще
чуят гласа на Сина Божия, и които *го* чуят ще оживеят. 26. Защото
както Отец има в себе си живот, така е дал и Сину да има живот в себе
си; 27. и власт му е дал да прави и съд, защото е Син Человечески. 28.

Недейте се чуди на това; защото иде час в който всички които са в
гробовете ще чуят гласа му, 29. и ще излезат, онези които са правили
добро във възкресението на живот; а които са правили зло във
възкресението на осъждение. 30. Не мога аз да правя нищо от себе си:
съдя както чуя; и съдбата ми е праведна; защото не искам моята моля,
но волята на Отца който ме е проводил. 31. Ако свидетелствувам аз за
себе си, свидетелството ми не е истинно. 32. Друг е който
свидетелствува за мене; и зная че свидетелството което
свидетелствува той за мене е истинно. 33. Вие проводихте до Иоана; и
свидетелствува за истината. 34. Аз обаче от человеци свидетелство не
вземам, но казвам това за да се спасите вие. 35. Той беше светило
което гореше и светеше; и вие поискахте да се порадвате за малко
време на неговото светене. 36. Но аз имам по-голямо от Иоановото
свидетелство; защото работите които Отец ми даде да ги извърша,
тези работи които аз правя свидетелствуват за мене, че ме е Отец
проводил. 37. И Отец който ме е пратил, той свидетелствува за мене.
Нито гласа му сте чули нито лицето му сте видяли. 38. И словото
негово Нямате да пребъдва във вас, защото вие не вярвате в тогоз
когото е той изпратил. 39. Изпитвайте писанията; защото вие
мислите че в тях имате живот вечен; и те са които свидетелствуват за
мене. 40. Но вие не искате да дойдете при мене за да имате живот. 41.
От человеци слава не приемам; 42. но познах ви че Нямате в себе си
любов Божия. 43. Аз дойдох в името на Отца моего, и не ме приемате:
ако дойде друг в свое си име, него ще приемете. 44. Как можете да
повярвате вие които приемате слава един от друг, и не търсите
славата която е само от Бога? 45. Да не мислите че аз ще ви обвиня
пред Отца: има кой да ви обвини, - Моисей на когото вие уповахте. 46.
Защото ако бяхте вярвали в Моисея, повярвали бихте в мене; понеже

той за мене писа. 47. Ако ли неговите писания не вярвате, как ще повярвате моите думи?

ГЛАВА 6.

1. След това отиде Исус отвъд Галилейското море, сиреч, Тивериадско.
2. И след него идеше народ много; защото гледаха чудесата негови
които правеше над болните. 3. И възлезе Исус на гората и седеше там
с учениците си. 4. И наближаваше пасхата, празникът Юдейски. 5. И
като вдигна Исус очи и видя че народ много иде към него, казва
Филипу: От де да купим хляб да ядат тези? 6. (А това казваше *той* да
го изпита: защото си знаеше какво щеше да прави.) 7. Отговори му
Филип: За двеста динари хляб не им постига за да вземе всеки от тях
по малко нещо. 8. Казва му един от учениците негови, Андрей, братът
на Симона Петра: 9. Има тука едно момченце което има пет
ечемичени хляба и две риби; но те що са на толкова *души*? 10. А Исус
рече: Сторете да седнат човеците. А на това место имаше трева
много; и тъй, насядаха мъже до пет хиляди на брой. 11. И взе Исус
хлябовете и благодари, и раздаде ги на учениците, а учениците на
седящите; така и от рибите колкото искаха. 12. И като се наситиха,
казва на учениците си: Съберете изостаналите укрухи, за да се не
изгуби нищо. 13. И тъй, от петте ечемичени хляба събраха, и
напълниха дванадесет коша укрухи които изостанаха на тези що
ядоха. 14. Тогава човеците като видяха чудото, което стори Исус,
казваха: Наистина този е пророкът който имаше да дойде на светът.
15. И тъй, като разумя Исус че ще дойдат да го грабнат за да го
направят цар, отиде пак сам си той на гората. 16. И когато се свечери,
слязоха учениците му на морето, 17. и влязоха в ладията та отиваха
отвъд морето в Капернаум. И вече беше се стъмнило, а Исус не бе
дошъл още при тях; 18. и морето се подигаше, понеже духаше силен

вятър. 19. И като бяха гребли до двадесет и пет или тридесет стадии,
видяха Исуса че ходи по морето и наближава ладията, и убояха се. 20.
Но той им казва: Аз съм: не бойте се! 21. Тогаз искаха да го вземат в
ладията; и тутакси ладията се намери на земята на която отиваха. 22.
На утринта народът който стоеше отвъд морето, като видя че Нямаше
друга ладия там, но само тая в която влязоха учениците му, и че Исус
не влезе с учениците си в ладията, но учениците му сами тръгнаха;
23. (а други ладии дойдоха от Тивериада близо до местото дето ядоха
хляба когато Господ бе благословил.-) 24. и тъй, като видя народът че
няма там Исуса нито учениците му, влязоха и те в ладиите та дойдоха
в Капернаум и търсеха Исуса. 25. И като го намериха отвъд морето,
рекоха му: Рави, кога дойде ти тука? 26. Отговори им Исус и рече:
Истина, истина ви казвам, търсите ме, не защото видяхте чудеса, но
защото ядохте от хлябовете и се наситихте. 27. Работете, не за храна
която се разваля, но за храна която трае в живот вечен, която Син
Человечески ще ви даде; защото Отец, Бог, на него е положил *своя*
печат.
28. А те му рекоха: Що да сторим за да работим делата Божии? 29.
Отговори Исус и рече им: Това е делото Божие, да повярвате в тогоз
когото е той проводил. 30. Тогаз му рекоха: Че ти какво знамение
правиш да видим и да повярваме в тебе? Що вършиш? 31. Бащите ни
ядоха манна в пустинята, както е писано: «Хляб от небето им даде да
ядат.» 32. Рече им на това Исус: Истина, истина ви казвам: Не ви даде
Моисей хляба от небето; но Отец мой дава вам истинният хляб от
небето. 33. Защото Божият хляб е този който слезва от небето и дава
живот на света. 34. Рекоха му пак те: Господи, дай ни всякога този
хляб. 35. А Исус им рече: Аз съм хлябът на живота: който иде при
мене няма да огладнее, и който вярва в мене никога няма да ожаднее.
36. Но аз ви рекох че вие ме видяхте и не вярвате. 37. Всичко що ми

дава Отец при мене ще дойде; и който иде при мене, няма да го
изпъдя; 38. защото слязох от небето, не моята воля да сторя, но волята
на тогози който ме е проводил. 39. а волята на Отца, който ме е
проводил е тая, всичко що ми даде да не изгубя *нищо* от него, но да го
възкреся в последния ден. 40. И това е волята на тогози който ме е
проводил: всеки който види Сина и вярва в него да има живот вечен,
и аз ще го възкреся в последният ден.
41. Тогаз роптаеха Юдеите за него, защото рече: Аз съм хлябът що е
слязъл от небето. 42. И казваха: Не е ли този Исус синът Иосифов, на
когото ние познаваме баща му и майка му? Как прочее казва той: Аз
съм от небето слязъл? 43. А Исус отговори и рече им: Не роптайте
помежду си. 44. Никой не може да дойде при мене ако го не привлече
Отец който ме е проводил; и аз ще го възкреся в последният ден. 45.
Писано е в пророците: «И всички ще бъдат научени от Бога.» И всеки
който слуша и се научи от Отца, иде при мене. 46. Не че е видял
някой Отца, освен тогоз който е от Бога: той е видял Отца. 47. Истина,
истина ви казвам: Който вярва в мене има живот вечен. 48. Аз съм
хлябът на живота. 49. Бащите ви ядоха манната в пустинята и умряха.
50. Този е хлябът който слезва от небето за да яде някой от него и да
не умре. 51. Аз съм живият хляб, слезналият от небето. Ако яде някой
от този хляб, ще живее във веки; и хлябът който аз ще дам е моята
плът която аз ще дам за живота на света. 52. Тогава се препираха
Юдеите помежду си и казваха: Как може този да ни даде да ядем
плътта *му*?
53. А Исус им рече: Истина, истина ви казвам: Ако не ядете плътта на
Сина Човечески, и не пиете кръвта му, Нямате живот в себе си. 54.
Който яде плътта ми и пие кръвта ми има живот вечен; и аз ще го
възкреся в последния ден. 55. Защото плътта ми е истинна храна, и
кръвта ми е истинно питие. 56. Който яде плътта ми и прие кръвта ми

в мене пребъдва, и аз в него. 57. Както ме е проводил Отец живий и аз
живея чрез Отца, *така* и който ме яде ще живее и той чрез мене. 58.
Този е хлябът който слезе от небето; не както вашите бащи ядоха
манната и умряха; който яде този хляб ще бъде жив във веки. 59. Това
рече той в съборището като поучаваше в Капернаум.
60. И тъй, мнозина от неговите ученици като чуха рекоха: Жестока е
тая дума: кой може да я слуша? 61. Но Исус като узна в себе си че
негодуват за това учениците негови, рече им: Това ли ви съблазнява?
62. А ако Сина Человеческаго да възлезва дето е бил отпърво? 63.
Духът е онова което дава живот: плътта нищо не ползува: думите
които аз ви говоря дух са и живот са. 64. Но има някои от вас които не
вярват. Защото знаеше Исус из начало кои са що не вярват, и кой е
дето ще го предаде. 65. И казваше: За това ви рекох че никой не може
да дойде при мене ако не му е дадено от Отца ми. 66. От това мнозина
от неговите ученици се повърнаха назад, и не ходеха вече с него.
67. Тогава рече Исус на дванадесетте: Да ли искате и вие да си идете?
68. А Симон Петър му отговори: Господи, при кого да отидем? ти
имаш думи на живот вечен; 69. и ние повярвахме и познахме че ти си
Христос, Син на Бога живаго. 70. Отговори им Исус: Не избрах ли аз
вас дванадесетте? но един от вас е дявол. 71. Казваше *за* Юда Симонов
Искариотски; защото той, който бе един от дванадесетте, щеше да го
предаде.

ГЛАВА 7

1. И след това ходеше Исус по Галилея; защото не рачеше да ходи по
Юдея; понеже Юдеите искаха да го убият. 2. А бе близо Юдейският
празник на шатроразпъването. 3. И рекоха му братята му: Премини от
тука и иди в Юдея за да видят и твоите ученици делата които
правиш; 4. защото никой не прави нещо скришом и иска да бъде той

явен. Ако правиш това, яви себе си на света. 5. Защото нито братята
му вярваха в него. 6. Тогава казва им Исус: Моето време не е
настанало още; а вашето време е винаги готово. 7. Вас светът не може
да ви ненавижда; но мене ненавиди, защото аз свидетелствувам за
него че неговите дела са лукави. 8. Вие възлезте на този празник: аз
няма още да възлеза на този празник; защото времето ми не се е
изпълнило още. 9. И това като им рече остана си в Галилея.
10. А като възлязоха братята му, тогаз и той възлезе на празника, не
явно, но тайно некак си. 11. Юдеите прочее дireха го на празника, и
казваха: Къде е онзи? 12. И имаше много глъчка за него помежду
народа: едни говореха че е добър; а други казваха: Не; но лъсти
народа. 13. Никой обаче не говореше явно за него поради страха от
Юдеите.
14. Но като се преполовяваше вече празникът възлезе Исус в храма и
поучаваше. 15. И чудеха се Юдеите и казваха: Как този знае книжно
учение като не се е учил? 16. Отговори им Исус и рече: Моето учение
не е мое, но на оногози който ме е проводил. 17. Ако иска някой да
прави неговата воля, позна ще за поучението да ли е от Бога, или аз
от самосебе си говоря. 18. Който говори от самосебе си иска своята си
слава; а който иска славата на оногози който го е проводил, той е
истински, и няма неправда в него. 19. Моисей не ви ли даде закона? и
никой от вас не изпълнява закона? Защо искате да ме убиете? 20.
Отговори народът и рече: Бяс имаш. Кой иска да те убие? 21.
Отговори Исус и рече им: Едно дело сторих, и всинца се чудите. 22. За
това Моисей ви даде обрязването, (не че е от Мойсея, но от отците,) и
в събота обрязвате человека. 23. Ако в събота приема человек
обрязване за да се не наруши законът Моисеев, на мене ли се гневите
защото цел человек оздравих в събота? 24. Не съдете по лице, но
права съдба съдете. 25. Тогаз казваха някои от Ерусалимляните: Не е

ли този когото искат да убият? 26. И, ето, явно говори, и не му казват
нищо. Да не би известно да са познали князовете че този е наистина
Христос? 27. Но тогози го знаем от къде е; а Христос когато дойде,
никой няма да знае от къде е. 28. Тогава Исус като поучаваше в
храмът, възгласи и рече: И мене знаете, и от къде съм знаете; и от
самосебе си не съм дошъл, но е истински този който ме е проводил,
когото вие не знаете.
29. Но аз го зная, защото съм от него, и той ме проводи. 30. И тъй,
искаха да го хванат; и никой не тури ръка на него; защото не му бе
дошъл часът още. 31. И мнозина от народа повярваха в него и казваха:
Христос кога дойде по-големи ли чудеса ще направи от тези които
този стори?
32. Чуха Фарисеите че тъй гълчи народът за него; и проводиха
Фарисеите и първосвещениците слуги да го уловят. 33. И на тях рече
Исус: Още малко време съм с вас, и ще ида при оногози който ме е
проводил. 34. Ще ме потърсите, и няма да ме намерите; и дето съм аз
вие не можете да дойдете. 35. Рекоха на това Юдеите помежду си:
Къде ще иде този че ние няма да го намерим? Да не би да иде в
разсеяните между Елините и да учи Елините? 36. Каква е тая дума
която рече: Ще ме потърсите, и няма да ме намерите? и: Дето съм аз
вие не можете да дойдете?
37. А в последния ден, великия на празника, стоеше Исус и възгласи
та рече: Ако е някой жаден, да дойде при мене и да пие. 38. Който
вярва в мене, както рече писанието, реки от жива вода ще потекат из
утробата му. 39. А това рече за Духа когото щяха да приемат
вярващите в него; защото не бе *даден* още Дух Светий, понеже Исус
още не беше се прославил. 40. И тъй, мнозина от народа като чуха
това слово казваха: Наистина този е пророкът. 41. Други казваха: Този
е Христос. Други пак казваха: Че от Галилея ли ще дойде Христос? 42.

Не рече ли писанието че от семето Давидово, и от градеца Витлеем дето беше Давид, ще дойде Христос?. 43. И тъй, стана раздор за него между народа. 44. И някои от тях искаха да го хванат; но никой не тури ръце на него. 45. И дойдоха си слугите при първосвещениците и Фарисеите, и те им рекоха: Защо го не докарахте? 46. Отговориха слугите: Никога не е говорил человек тъй както този человек *говори*. 47. А Фарисеите им отговориха: Да не би и вие да сте се прелъстили? 48. Има ли да е повярвал в него някой от князовете или от Фарисеите? 49. Но този прост народ който не знае закона проклети са. 50. Казва им Никодим, този що бе ходил нощем при него, който беше един от тях: 51. Нашият закон осъжда ли человека ако не чуе първом от него и разбере що прави? 52. Отговориха и рекоха му: Да не си и ти от Галилея? Изпитай и виж че пророк от Галилея не е възстанал.
53. И отиде всеки у дома си.

ГЛАВА 8.

1. А Исус отиде на горага Елеонска. 2. И на заранта дойде пак в храма; и всичкият народ идеше при него; и седна та ги учеше. 3. И доведоха книжниците и Фарисеите при него една жена хваната в прелюбодейство, и, като я поставиха на сред, 4. казват му: Учителю, тая жена бе хваната в самото дело като прелюбодействуваше. 5. А в закона Моисей повели нам, които са таквиз с камъни да ги убиваме; а ти що казваш? 6. И това казваха да го изкушават, за да имат да го обвиняват. А Исус се наведе долу и пишеше с пръст на земята. 7. И като постоянствуваха да го питат, изправи се и рече им: Който от вас е безгрешен, *той* пръв да хвърли камък на нея. 8. И пак се наведе долу и пишеше на земята. 9. А те като чуха *това*, и от съвест изобличавани, излезваха си един по един, като начнаха от старите до най-сетните; и остана Исус сам си и жената стояща насред. 10. И

когато се изправи Исус, и не видя никого освен жената, рече й: Жено, де са онези които те обвиняваха? Не те ли осъди никой? 11. И тя рече: Никой, Господи. И Исус й рече: Нито аз те осъждам: иди си, и от сега не съгрешавай вече.
12. И пак говореше Исус *народу* и казваше: Аз съм виделина на света: който ме следва няма да ходи в тъмнина, но ще има виделината на живота. 13. А Фарисеите му рекоха: Ти сам си за себе си свидетелствуваш: твоето свидетелство не е истинско. 14. Отговори Исус и рече им: Ако и да свидетелствувам аз сам за себе си, свидетелството ми е истинно; защото зная от де съм дошъл и къде отивам; а вие не знаете от къде ида и на къде отхождам. 15. Вие съдите плътски: аз не съдя никого. 16. Но ако и да съдя, моята съдба е истинска; защото не съм сам, но аз и Отец който ме е пратил. 17. А и във вашия закон е писано че на двама человека свидетелството е истинно. 18. Аз съм който свидетелствувам за себе си, и Отец *ми* който ме е проводил свидетелствува за мене. 19. Тогаз му казваха: Де е твоят Отец? Отговори Исус: Нито мене знаете нито Отца ми: ако бихте знаели мене щяхте да знаете и Отца ми. 20. Тези думи изговори Исус в съкровищницата когато поучаваше в храма; и никой го не хвана, защото не беше му още дошъл часът.
21. И пак им рече Исус: Аз отхождам; и ще ме търсите, и ще умрете в греха си. Дето отивам аз, вие не можете да дойдете. 22. А Юдеите казаха: Да не ще да се убие, и за това казва: Дето отхождам аз, вие не можете да дойдете? 23. И рече им: Вие сте от тия които са долу, аз съм от ония които са горе. Вие сте от този свят; аз не съм от този свят. 24. За това ви рекох че в греховете си ще умрете; защото, ако не повярвате че съм аз, в греховете си ще умрете. 25. А те му казваха: Ти кой си? И рече им Исус*: Аз съм това* което от начало ви казвам. 26. Много имам да говоря и да съдя за вас; но този който ме е проводил

истински е; и аз което съм чул от него това казвам на света. 27. Не разумяха че им говореше за Отца. 28. Тогаз им рече Исус: Кога въздигнете Сина Человеческаго, тогаз щете позна че съм аз, и от самосебе си нищо не правя, но както ме е научил Отец ми това говоря. 29. И този който ме е проводил с мене е: не ме е оставил Отец самичък; защото аз правя всякога що е нему угодно. 30. Това като говореше, мнозина повярваха в него.

31. И казваше Исус на повярвалите в него Юдеи: Ако вие устоите в моята дума наистина сте мои ученици. 32. и ще познаете истината, и истината ще ви направи свободни. 33. Отговориха му: Семе Авраамово сме, и никога никому раби не сме ставали: как казваш ти: Свободни ще бъдете? 34. Отговори им Исус: Истина, истина ви казвам: Всеки който прави грях раб е на греха. 35. И рабът не остава вечно в къщата; а синът вечно пребъдва. 36. И тъй ако Синът ви освободи, ще бъдете наистина свободни. 37. Зная че сте семе Авраамово; но искате да ме убиете, защото моята дума във вас се не вмещава. 38. Аз говоря това което съм видял у Отца си; и вие такожде правите това което сте видяли от Отца си. 39. Отговориха и рекоха му: Отец наш е Авраам. Казва им Исус. Ако бяхте чада Авраамови, делата Авраамови бихте правили. 40. А сега искате да ме убиете, *мене*, человека който ви говорих истината която чух от Бога; това Авраам не е сторил. 41. Вие правите делата бащини си. А те му рекоха: Ние не сме родени от блуд: едного Отца имаме, Бога. 42. Рече им Исус: Ако беше ви Бог Отец, *то вие* любили бихте мене, защото аз от Бога излязох и дойдох; понеже не съм дошъл от самосебе си, но той ме проводи. 43. Защо не разумевате говоренето? Защото не можете да слушате моето слово. 44. Вие сте от баща дявола, и похотите бащини си искате да правите. Той беше от край человекоубийца, и не устоя в истината; защото истина в него Няма. Когато говори лъжата, от

своите си говори, защото е лъжец и на *лъжата* баща. 45. А пак аз
защото казвам истината, не ме вярвате. 46. Кой от вас ме изобличава
за грях? Ако ли говоря истина, защо вие ме не вярвате? 47. Който е от
Бога Божиите думи слуша: вие за това не слушате защото от Бога не
сте. 48. На това отговориха Юдеите и рекоха му: Не казваме ли ние
право че ти си Самарянин и имаш бяс? 49. Отговори Исус: Нямам аз
бяс; но почитам Отца си, а вие ме безчестите. 50. И аз не търся моята
слава: има кой да *я* търси и да съди. 51. Истина, истина ви казвам: Ако
опази някой моето слово няма да види смърт до века. 52. Тогаз му
рекоха Юдеите: Сега разбрахме че имаш бяс. Авраам умря, и
пророците, и ти казваш: Ако опази някой словото ми смърт няма да
вкуси. 53. Ти по-голям ли си от отца ни Авраама който умря? И
пророците умряха: ти на какъв се правиш? 54. Отговори Исус: Ако
славя аз сам себе си славата ми е нищо: Баща ми е който ме слави, *за*
когото вие казвате че е Бог ваш; 55. и не сте го познали, но аз го
познавам: и ако река че не го познавам ще бъда подобен вам лъжец;
но аз го познавам и думата му държа. 56. Баща ви Авраам рад би бил
да види моя ден; и видя и възрадва се. 57. Рекоха му Юдеите: Петдесет
години Нямаш още, и Авраам ли си видял? 58. Рече им Исус: Истина,
истина ви казвам: преди да бъде Авраам, аз съм. 59. Тогаз взеха
камене да хвърлят върху него; но Исус се скри и излезе от храма, и
мина през сред тях, и така си отиде.

ГЛАВА 9.

1. И като заминаваше, видя едного человека сляп от рождението си. 2.
И попитаха го учениците му и рекоха: Рави, кой е съгрешил, той ли
или родителите му, та се е сляп родил? 3. Отговори Исус: Нито е той
съгрешил нито родителите му; но да се явят делата Божии на него. 4.
Аз трябва да върша работите на тогози който ме е проводил докле е

ден: иде нощ когато никой не може да работи. 5. Докле съм в света
виделина съм на света. 6. Това като рече, плюна на земята, и направи
кал от плюнката, и помаза с калта очите на слепия, 7. и рече му: Иди,
умий се в къпалнята Силоам (което се тълкува Проводен). И тъй
отиде, уми се, и дойде прогледнал.
8. А съседите, и които го бяха виждали от първо че беше сляп, казваха:
Не е ли този който седеше на просеше? 9. Едни казваха: Той е: други,
че: Прилича на него: той казваше: Аз съм. 10. И говореха му: Как ти се
отвориха очите? 11. Отговори той и рече: Человек който се нарича
Исус направи кал и помаза очите ми, и рече ми: Иди на къпалнята
Силоам и умий се: а като отидох та се умих, прогледах. 12. Тогаз му
рекоха: Де е той? Казва: Не зная.
13. Заведоха при Фарисеите тогоз който бе некога сляп. 14. А беше
събота когато направи Исус калта и отвори очите му. 15. И пак го
питаха и Фарисеите, как прогледа. И той им рече: Кал тури на очите
ми, и умих се, и гледам. 16. И казваха някои от Фарисеите: Този
человек не е от Бога, защото съботата не варди. Други казваха: Как
може грешен человек да прави таквизи чудеса? И имаше раздор
помежду им. 17. Казват пак на слепия: Ти що казваш за него понеже
ти е отворил очите? И той рече: Пророк е. 18. А Юдеите не повярваха
за него че е бил сляп и прогледнал докле не повикаха родителите на
тогоз който бе прогледнал 19. та ги попитаха и рекоха: Този ли е син
ви *за* когото вие казвахте че е сляп роден? А сега как види? 20.
Отговориха им родителите му и рекоха: Знаем че този е син ни, и че
сляп се роди; 21. а сега как види не знаем; или кой му е отворил очите
не знаем: той е на възраст: него питайте: сам той да говори за себе си.
22. Това рекоха родителите му защото се бояха от Юдеите; понеже
вече бяха се нагласили Юдеите, ако го изповядя някой че е Христос, да
го отлъчат от съборището. 23. За туй родителите му рекоха: На

възраст е: питайте него. 24. И тъй, повикаха втори път человека който бе сляп, и рекоха му: Дай слава Богу: ние знаем че този человек е грешник. 25. А той отговори и рече: Грешник ли е не зная: едно знам, че бях сляп, а сега видя. 26. И рекоха му пак: Що ти направи? Как ти отвори очите? 27. Отговори им: Рекох ви вече, и не чухте; защо искате пек да чуете? Да не би да искате и вие да бъдете негови ученици? 28. А те го укориха и рекоха: Ти си негов ученик; а ние сме Моисееви ученици. 29. Ние знаем че на Моисея Бог е говорил; а тогоз не знаем от де е. 30. Отговори человекът и рече им: Това е чудното че вие не знаете от къде е, и отвори очите ми. 31. А знаем че Бог грешниците не слуша; но ако е някой богочестив и прави волята му, него слуша. 32. А пак от века не се е чуло да е отворил някой си очи на сляп роден *человек.* 33. Ако да не бе той от Бога, не можеше нищо да стори. 34. Отговориха и рекоха му: Ти съвсем в грехове си роден, и ти ли учиш нас? И го изпъдиха вън.
35. Чу Исус че са го изпъдили вън, и като го намери рече му: Ти вярваш ли в Сина Божия? 36. Отговори той и рече: Кой е той, Господи, да вярвам в него? 37. Рече му Исус: И видял си го, и който приказва с тебе, той е. 38. А той рече: Вярвам, Господи; и поклони му се. 39. И рече Исус: Аз за съда дойдох на този свет, да видят невидещите, а видещите да станат слепи. 40. И чуха това онези от Фарисеите които бяха с него, и рекоха му: Да не сме и ние слепи? 41. Рече им Исус: Ако да бяхте слепи, грях не бихте имали; но сега казвате че: Видим; и тъй, грехът ви остава.

ГЛАВА 10.

1. Истина, истина ви казвам: Който не влезва през вратата в кошарата на овците, но пролазя от другаде, той е крадец и разбойник. 2. А който влезва през вратата пастир е на овците. 3. Нему вратарят

отваря; и овците слушат гласа му, и своите овци по име зове, и ги
извежда. 4. И когато изкара овците си вън ходи пред тях; и овците
идат след него, защото знаят гласа му. 5. А след чужденец не щат
отидат, но ще побегнат от него; защото гласа на чужденците не знаят.
6. Тази притча им рече Исус; но те не разумяха що бе това което им
говореше.
7. Тогаз пак им рече Исус: Истина, истина ви казвам че аз съм вратата
на овците. 8. Всички които са дошли преди мене крадци са и
разбойници; но овците ги не послушаха. 9. Аз съм вратата; през мене
ако влезе някой спасен ще бъде, и ще влезе и ще излезе, и паша ще
намери. 10. Крадецът не иде освен да открадне, да заколи, и да погуби:
аз дойдох за да имат живот, и да *го* имат преизобилно. 11. Аз съм
добрият пастир: добрият пастир душата си полага за овците. 12. А
наемникът, който не е овчар, на когото овците не са негови, види
вълка че иде, и оставя овците и бега; а вълкът разграбя овците и
разпръсва ги. 13. А наемникът бега, защото е наемник, и не го е грижа
за овците. 14. Аз съм добрият пастир и познавам моите; и моите мене
познават. 15. Както ме познава Отец, и аз познавам Отца; и душата си
полагам заради овците. 16. И други овци имам, които не са от този
двор, и тях трябва да събера; и ще чуят гласа ми; и ще бъде едно стадо
и един пастир. 17. За това Отец ме люби защото аз полагам душата си
за да я взема пак. 18. Никой не ми я отнема, но аз от самосебе си я
полагам. Имам власт да я положа, и имам власт пак да я взема. Тази
заповед приех от Отца си.
19. И тъй, пак стана раздор между Юдеите за тези думи. 20. И мнозина
от тях казваха: Бяс има, и луд е: що го слушате? 21. Други казваха:
Тези думи не са на беснуем *човек*. Може ли бяс да отваря очи на
слепи?

22. И стана в Ерусалим *празникът* на освещението *на храма*, и зима
беше. 23. И ходеше Исус в храма, в притвора Соломонов. 24. Между
това заобиколиха го Юдеите и казваха му: До кога *ще* държиш
душите ни в съмнение? Ако си ти Христос, кажи ни явно. 25.
Отговори им Исус: Казах ви, и не вярвате. Делата които аз правя в
името на Отца си, те свидетелствуват за мене. 26. Но вие не вярвате
защото не сте от моите овци, както ви рекох. 27. Моите овци слушат
моя глас, и аз ги познавам, и те идат след мене, 28. И аз им давам
живот вечен; и няма да загинат във веки, и никой няма да ги грабне
от ръката ми. 29. Отец ми който ми *ги* даде от всички е най-голям; и
никой не може да *ги* грабне от ръката на Отца ми. 30. Аз и Отец едно
сме.
31. Тогаз пак взеха Юдеите камене да го убият. 32. Отговори им Исус:
Много добри дела от Отца моего ви показах: за кое от тез дела
хвърляте камене върху мене? 33. Отговориха му Юдеите и рекоха: За
добро дело не хвърляме камене върху тебе, но за богохулство, и
защото ти, като си человек, правиш себе си Бог. 34. Отговори им Исус:
Не е ли писано във вашият закон, «Аз рекох, Богове сте»? 35. Ако
нарече богове онези, към които биде словото Божие, (и писанието не
може да се наруши,) 36. *на тогоз* когото Бог освети и проводи на света
вие казвате ли: Богохулствуваш, защото рекох: Син Божий съм? 37.
Ако не правя делата на Отца моего, не вярвайте в мене: 38. но ако *ги*
правя, в мене като не вярвате вярвайте в делата; за да познаете и да
повярвате че Отец е в мене и аз в него.
39. Тогаз пак искаха да го хванат, но избегна из ръцете им, 40. и отиде
пак отвъд Иордан, на местото дето кръщаваше от напред Иоан; и
остана там. 41. И мнозина дойдоха при него, и казваха: Иоан никое
чудо не стори; но всичко що рече Иоан за него истинско беше. 42. И
там повярваха мнозина в него.

ГЛАВА 11.

1. Имаше някой си болен *на име* Лазар, от Витания, от селото на
Мария и на сестра ѝ Марта. 2. (А Мария беше тая що бе помазала
Господа с миро и отрила бе нозете му с космите си, на която брат ѝ
Лазар беше болен.) 3. И тъй, проводиха сестрите до него да му кажат:
Господи, ето, този когото любиш болен е. 4. И като чу Исус рече: Тая
болест не е на смърт, но за славата Божия, за да се прослави Син
Божий чрез нея. 5. А Исус обичаше Марта и сестра ѝ и Лазара. 6. И
тъй, от как чу че е болен тогаз се бави два дни на това место дето
беше. 7. Подир това казва на учениците: Да идем пак в Юдея. 8. Казват
му учениците: Рави, сега искаха Юдеите да те убият с камене, и пак
ли там отхождаш? 9. Отговори Исус: Не са ли дванадесет часове в
денят? Ако ходи някой денем не се препъва, защото гледа виделината
на този свет. 10. Ако ли ходи някой нощем препъва се, защото
виделината не е в него. 11. Това рече, и подир туй казва им: Лазар
нашият приятел заспа; но да ида да го събудя. 12. Рекоха *му*
учениците му: Господи, ако е заспал ще оздравее. 13. Но Исус бе
рекъл заради смъртта му; а те мислеха че казва за от сън заспиване.
14. Тогаз им рече Исус явно: Лазар умря. 15. И заради вас, за да
повярвате, радвам се че не бях там; но да идем при него. 16. А Тома
нарицаемий Близнец рече на съучениците: Да идем и ние да умрем с
него.

17. И тъй като дойде Исус намери го че беше четири дена вече в гроба.
18. А Витания беше близо до Ерусалим колкото петнадесет стадии; 19.
и мнозина от Юдеите бяха дошли при Марта и Мария да ги утешат за
брата им. 20. И Марта, щом чу че иде Исус, посрещна го; а Мария
седеше в къщи. 21. Тогаз рече Марта Исусу: Господи, ако беше бил ти
тука, не би умрял брат ми; 22. но и сега зная че каквото и да поискаш
от Бога, ще ти даде Бог. 23. Казва ѝ Исус: Брат ти ще възкръсне. 24.

Казва му Марта: Знам че ще възкръсне във възкресението в последния ден: 25. Рече й Исус: Аз съм възкресението и животът: който вярва в мене, и да умре, ще оживее. 26. и всеки който е жив и вярва в мене, до века няма да умре. Вярваш ли това? 27. Казва му: Ей, Господи, аз повярвах, че ти си Христос, Син Божий, който има да дойде на света. 28. И като рече това, отиде и повика скритом сестра си Мария, и рече: Учителят дойде и те вика. 29. Тя щом чу стана скоро и отиде при него. 30. (Исус не бе дошъл още в селото, но беше на мястото дето го посрещна Марта). 31. А Юдеите които бяха с нея в къщи и я утешаваха, като видяха че Мария стана скоро и излезе, отидоха подире й, защото думаха: Отива на гроба да плаче там. 32. И като дойде Мария там дето беше Исус та го видя, падна на нозете му и казваше му: Господи, ако беше бил ти тука, Нямаше да умре брат ми. 33. Исус като я видя че плаче, и тези що бяха с нея Юдеи че плачат, разтъжи се духом и се смути. 34. И рече: Де го турихте? Казват му: Господи, ела и виж. 35. Просълзи се Исус. 36. И думаха Юдеите: Виж колко го обичаше! 37. А някои от тях рекоха: Не можеше ли този който отвори на слепият очите да направи щото и този да не умре? 38. Исус прочее пак като тъжеше в себе си идва на гроба. То беше пещера, и на нея лежеше камък. 39. Казва Исус: Дигнете камъка. Казва му Марта, сестрата на умрелият: Господи, смърди вече, защото е четвероднeвен. 40. Казва й Исус: Не ти ли казах че ако повярваш ще видиш славата Божия? 41. Тогаз дигнаха камъка дето лежеше умрелият. А Исус дигна очи нагоре и рече: Отче, благодаря ти че ме послуша; 42. и аз знаех че винаги ме слушаш, но за предстоящия народ рекох *това*, за да повярват че ти си ме проводил. 43. И това като рече, възгласи с голям глас: Лазаре, излез вън. 44. И излезе умрелият, ръцете му и нозете му повити в саван; и лицето му беше забрадено с кърпа; казва им Исус: Разповийте го и оставете го да си иде.

45. Тогаз мнозина от Юдеите които бяха дошли при Мария и видяха това що стори Исус повярваха в него. 46. А някои от тях отидоха при Фарисеите и казаха им *всичко* що направи Исус.
47. Тогава първосвещениците и Фарисеите събраха събор и говореха: Що да сторим? защото този човек много чудеса прави. 48. Ако го оставим така, всички ще повярват в него; и ще дойдат Римляните и ще изтребят и местото и народа ни. 49. А някой си от тях, на име Каиафа, който беше първосвещеник през тази година, рече им: Вие нищо не знаете; 50. нито размишлявате че е по-добре нам да умре един човек за народа, а не да загине цел народ. 51. И това от себе си го не рече; но понеже беше първосвещеник през оная година пророкува че ще да умре Исус заради народа, 52. и не току за народа, но и за да събере на куп разсеяните чада Божии. 53. И тъй, от онзи ден сговориха се да го убият. 54. За това Исус не ходеше вече явно между Юдеите, но отиде от там в местото близо до пустинята, в град нарицаем Ефраим, и там живееше с учениците си.
55. И наближаваше пасхата на Юдеите; и мнозина от това место възлязоха преди пасхата в Ерусалим да очистят себе си. 56. Тогаз търсеха Исуса, и разговаряха се помежду си като стояха в храма: Как ви се струва? няма ли да дойде на празника? 57. А бяха дали заповед и първосвещениците и Фарисеите ако разбере някой де е да извести, за да го уловят.

ГЛАВА 12.

1. А шест дни преди пасхата дойде Исус във Витания, дето беше бившият умрял Лазар когото възкреси от мъртвите. 2. И направиха му там вечеря, и Марта слугуваше; а Лазар беше един от тези които седяха с него наедно на трапезата. 3. Тогаз Мария взе една литра чисто драгоценно миро нард и помаза нозете Исусови, и отри нозете

му с космите си; и къщата се изпълни от благоуханието на мирото. 4.
Тогаз един от учениците му, Юда Симонов Искариотски, който щеше
да го предаде, казва: 5. Защо да се не продаде това миро за триста
динари, и да се дадат на сиромасите? 6. А това го рече, не защото го
беше грижа за сиромасите, но защото бе крадец, и *той* имаше касата,
и носеше каквото туряха в *нея*. 7. Тогаз Исус рече: Недейте я: за деня
на погребението ми го е задържала. 8. Защото сиромасите всякога
имате със себе си, а мене всякога Нямате.
9. И разумяха голямо множество от Юдеите че е там; и дойдоха, не
току за Исуса, но да видят и Лазара когото възкреси от мъртвите. 10. А
първосвещениците се наговориха да убият и Лазара, 11. защото
мнозина от Юдеите за него отиваха и вярваха в Исуса.
12. На утрешния ден народ много който беше дошъл на празника,
като чуха че иде Исус в Ерусалим, 13. взеха вейки финикови та
излязоха да го посрещнат, и викаха: Осанна! благословен който иде в
името Господне, цар Израилев! 14. А Исус намери осле и възседна на
него, *според* както е писано: 15. «Не бой се, дъще Сионова, ето, твоят
Цар иде възседнал на ждребе ослично.» 16. Но това учениците му
изпървом не разумяха; а когато се прослави Исус тогаз си наумиха че
това бе за него писано, и това му сториха. 17. А народът който беше с
него когато повика Лазара от гроба и го възкреси от мъртвите
свидетелствуваше. 18. За това го и посрещна народа, защото чуха че
сторил това чудо. 19. А Фарисеите рекоха помежду си: Видите ли че
нищо не ползувате? Ето, светът отиде след него.
20. И между тези, които възлезваха да се поклонят в празникът имаше
и някои Елини. 21. И те дойдоха при Филипа, който бе от Витсаида
Галилейска, и молиха му се и казваха: Господине, искаме да видим
Исуса. 22. Идва Филип и казва на Андрея; Андрей пак и Филип казват
на Исуса. 23. А Исус им отговори и рече: Дойде часът да се прослави

Син Человечески. 24. Истина, истина ви казвам: Ако житното зърно не падне в земята и не умре, то остава само; ако ли умре, много плод приноси. 25. Който обича живота си ще го изгуби; и който ненавиди живота си на този свят за вечен живот ще го опази. 26. Ако слугува някой на мене, мене да последва; и дето съм аз там ще бъде и слугата ми; и който слугува на мене него ще почете Отец *ми*. 27. Сега душата ми е смутена; и що да река? Отче, избави ме от този час? Но за това дойдох на този час. 28. Отче, прослави името твое. Тогаз дойде глас от небето: И прославих, и пак ще прославя. 29. А народът, които стояха и чуха *това* казваха: Гръм е. Други говореха: Ангел му продума. 30. Отговори Исус и рече: Този глас не биде за мене, но за вас. 31. Сега е съдба на този свят: сега князът на този свят ще бъде изпъден вън. 32. И когато бъда аз въздигнат от земята ще привлека всичките при себе си. 33. А това говореше като назначаваше от каква смърт имаше да умре. 34. Отговори му народът: Ние сме чули от закона че Христос във веки пребъдва; и как казваш ти че Син Человечески трябва да бъде въздигнат? Кой е този Син Человечески? 35. И рече им Исус: Още малко време виделината е с вас. Ходете докле имате виделина, да ви не настигне тъмнината; а който ходи в тъмнината не знае къде отива. 36. Докле имате виделината вярвайте във виделината за да сте синове на виделината. Това издума Исус, и отиде та се скри от тях.

37. Но ако и да бе сторил толкоз чудеса пред тях, не вярваха в него; 38. за да се изпълни речта на пророка Исая, който рече: «Господи, кой повярва на нашето проповядване? и мишцата Господня кому се откри?» 39. За това не можаха да вярват, защото пак Исая рече: 40. «Ослепил е очите им, и окаменил сърцата им, с очи да не видят, и със сърца да не разумеят, та да се не обърнат и ги изцеля.» 41. Това рече Исая когато видя славата негова и говори за него. 42. Но пак и от князовете мнозина повярваха в него; но поради Фарисеите не

изповядваха, за да не бъдат отлъчени от съборището: 43. защото
възлюбиха славата человеческа повече нежели славата Божия.
44. А Исус възгласи и рече: Който вярва в мене не вярва в мене, но в
тогози който ме е проводил. 45. И който гледа мене гледа тогози
който ме е проводил. 46. Аз дойдох виделина на света, за да не остане
в тъмнина всеки който вярва в мене. 47. И ако чуе някой моите думи и
не повярва, аз няма да го съдя; защото не дойдох да съдя света, но да
спася света. 48. Който се отмета от мене и не приема моите думи има
кой да го съди: словото което говорих, то ще да го съди в последния
ден. 49. Защото аз от себе си не говорих; но Отец който ме проводи,
той ми даде заповед какво да река и що да говоря. 50. И знам че
неговата заповед е живот вечен. И тъй, това що говоря, както ми е
Отец рекъл така говоря.

ГЛАВА 13.

1. И пред празника на пасхата, като знаеше Исус че дойде часът му, да
премине от този свят към Отца, както бе възлюбил своите които бяха
на света, до край ги възлюби 2. И на вечерянето, (когато вече дяволът
беше вложил в сърцето на Юда Симонова Искариотскаго да го
предаде,) 3. Понеже знаеше Исус че Отец му е дал всичко на ръцете, и
че от Бога е излязъл и при Бога отива, 4. става от вечерята и слага си
дрехите, и взе престилка та се препаса. 5. После наля вода в
омивалницата, и начна да омива нозете на учениците и да *ги* отрива с
престилката с която бе препасан. 6. И тъй, идва при Симона Петра; а
той му казва: Господи, ти ли ще ми омиеш нозете? 7. Отговори Исус и
рече му: Това което аз правя ти сега не знаеш, но изпосле ще
разумееш. 8. Казва му Петър: няма да умиеш ти моите нозе до века.
Отговори му Исус: Ако те не умия, Нямаш дел с мене. 9. Казва му
Симон Петър: Господи, не само нозете ми, но и ръцете и главата: 10.

Казва му Исус: Умитият няма потреба освен нозете *си* да умие, но е
всичкий чист; и вие сте чисти, но не всинца. 11. Защото знаеше
предателят си; за това рече: Не сте всинца вие чисти.
12. А като уми нозете им и си взе дрехите, седна пак и рече им:
Знаете ли що ви сторих? 13. Вие ме викате Учител и Господ; и добре
казвате, защото съм. 14. И тъй, аз, Господ и Учител, ако ви умих
нозете, то и вие сте длъжни един другиму нозете да умивате. 15.
Защото аз ви пример дадох да правите и вие както аз направих вам.
16. Истина, истина ви казвам: Никой раб не е по-горен от господаря
си; нито посланник е по-горен от оногоз който го е изпратил. 17. Това
като знаете, блажени сте ако го правите. 18. Не казвам *това* за всинца
ви: аз зная кои съм избрал; но за да се сбъдне писанието: «Който яде
хляб с мене дигна против мене петата си.» 19. От сега ви казвам *това*
докле още не е било, та кога сбъдне да повярвате че съм аз. 20. Истина,
истина ви казвам: който приема когото аз проводя мене приема, и
който приема мене приема тогоз който ме е проводил.
21. Това като рече Исус, смути се духом, и свидетелствува и рече:
Истина, истина ви казвам че един от вас ще ме предаде. 22. Тогаз
учениците се споглеждваха помежду си, и недоумяваха се за кого
говори? 23. А един от учениците когото обичаше Исус беше се
облегнал на скута Исусов. 24. Кивнува му Симон Петър да попита кой
е *този* за когото говори. 25. А той припадна на гърдите Исусови и
казва му: Господи, кой е? 26. Отговаря Исус: Аз като затопя залъка,
комуто го дам той е; и затопи залъка та даде на Юда Симонова
Искариотскаго. 27. И подир залъка тогаз влезе Сатана в него; и тъй,
казва му Исус: Което правиш, прави го по-скоро. 28. А това никой от
седящите на трапезата не разумя защо му рече; 29. защото някои
мислеха, понеже Юда имаше касата, че му казва Исус: Купи каквото

ни трябва за празника, или, да даде нещо на сиромасите. 30. И тъй,
като взе той залъка излезе тутакси; а беше нощ.
31. А когато излезе той, казва Исус: Сега се прослави Син
Человечески, и Бог се прослави в него. 32. Ако Бог се прослави в него,
то и него Бог ще прослави в себе си, и сега ще го прослави. 33. Чадца,
още малко съм с вас. Ще ме търсите, и, както рекох на Юдеите: Дето
ида аз вие не можете да дойдете, и вам казвам сега. 34. Нова заповед
ви давам: Да имате любов помежду си; както ви възлюбих, и вие да
имате любов помежду си. 35. От това всички ще познаят че сте мои
ученици, ако имате любов помежду си. 36. Казва му Симон Петър:
Господи, къде отхождаш? Отговори му Исус: Където отивам не
можеш сега да дойдеш след мене, но подир ще ме последваш. 37.
Казва му Петър: Господи, защо да не мога да дойда след тебе сега?
Душата си ще положа за тебе. 38. Отговори му Исус: Душата си ли за
мене ще положиш? Истина, истина ти казвам: Доде не е пропял
петелът, три пъти ще се отречеш от мене.

ГЛАВА 14.

1. Да се не смущава сърцето ви: вярвайте в Бога, и в мене вярвайте. 2.
В дома на Отца моего много жилища има; ако да не бе така аз бих ви
казал. Отхождам да ви приготвя место. 3. И когато отида и ви
приготвя место, ще дойда пак и ще ви взема при себе си, щото дето
съм аз да бъдете и вие. 4. И къде отивам аз вие знаете, и пътя знаете.
5. Казва му Тома: Господи, не знаем къде отхождаш; и как можем да
знаем пътя? 6. Казва му Исус: Аз съм пътят, и истината, и животът:
никой не отива при Отца тъкмо чрез мене. 7. Ако бихте познавали
мене познавали бихте и Отца ми; и от нине познавате го и видяхте го.
8. Казва му Филип: Господи, покажи ни Отца, и доста ни е. 9. Казва му
Исус: Толкози време съм с вас, и не си ли ме познал, Филипе? Който е

видял мене видял е Отца; и как казваш ти: Покажи ни Отца? 10. Не
вярваш ли че аз съм в Отца, и Отец е в мене? Думите които аз ви
говоря, от себе си не ги говоря: но Отец който пребъдва в мене, делата
той прави. 11. Вярвайте ми че аз съм в Отца, и Отец е в мене: ако ли
не, вярвайте ми за тия дела. 12. Истина, истина ви казвам: който вярва
в мене, делата които правя аз и той ще *ги* прави; и по-големи от тях
ще прави, защото аз отхождам при Отца си. 13. И каквото попросите в
мое име ще го направя, за да се прослави Отец в Сина. 14. Ако
попросите нещо в мое име, аз ще *го* направя.

15. Ако имате любов към мене, опазете моите заповеди. 16. И аз ще
умоля Отца, и ще ви даде друг Утешител да пребъде с вас във веки, 17.
Духа на истината, когото светът не може да приеме, защото го не
види нито го познава; а вие го познавате, защото пребъдва с вас, и
във вас ще бъде. 18. Няма да ви оставя сираци: ще дойда при вас. 19.
Още малко, и светът вече няма да ме вижда; а вие ме видите. Понеже
аз живея, и вие ще живеете. 20. В онзи ден вие ще познаете че аз съм в
Отца си, и вие в мене, и аз във вас. 21. Който има моите заповеди и ги
държи, той е който ме люби; а който ме люби възлюбен ще бъде от
Отца ми; и аз ще го възлюбя, и ще явя себе си нему.

22. Казва му Юда (не Искариотски): Господи, що е това дето ще явиш
себе си нам а не на света? 23. Отговори Исус и рече му: Който люби
мене ще опази моето слово; и Отец ми ще го възлюби, и ще дойдем
при него, и ще направим жилище у него. 24. Който не люби мене
моите думи не държи; и словото което слушате не е мое, но на Отца
който ме е проводил.

25. Това ви изказах докле съм още с вас. 26. А Утешителят, Дух
Светий, когото Отец ще *ви* проводи в мое име, той ще ви научи
всичко, и ще ви напомни всичко що съм ви рекъл. 27. Мир ви оставям:
моят мир ви давам: аз не ви давам както светът дава. Да се не смущава

сърцето ви нито да се устрашава. 28. Чухте че аз ви рекох: Отивам си, и ще дойда при вас. Ако ме любехте, възрадвали се бихте за това що рекох: Отхождам при Отца; защото Отец мой е по-голям от мен. 29. И сега ви рекох преди да бъде, че когато се сбъдне да повярвате. 30. От сега с вас няма много да говоря; защото иде князът на този свет, и *той* няма нищо в мене. 31. Но за да познае светът че аз любя Отца, и както ми е Отец заповядал, така правя. Станете, да отидем от тука.

ГЛАВА 15.

1. Аз съм истинната лоза, и Отец ми е земеделецът. 2. Всека пръчка в мене която не принася плод, отрязва я; и всека що дава плод, очистя я за да даде по-много плод. 3. Вие сега сте чисти заради словото което ви говорих. 4. Пребъдете в мене, и аз във вас. Както лозената пръчка не може да принесе плод от само себе си ако не пребъде на лозата, така нито вие ако не пребъдете в мене. 5. Аз съм лозата, вие пръчките: който пребъдва в мене, и аз в него, той принася плод много; защото без мене не можете нищо да сторите. 6. Ако не пребъде някой в мене, изхвърлен бива вън както лозената пръчка и изсъхнува; и събират ги та *ги* кладат на огъня и горят. 7. Ако пребъдете в мене и думите ми пребъдат във вас, каквото искате ще просите, и ще ви бъде. 8. В това се прославя Отец ми, да принасяте много плод; и така ще бъдете мои ученици. 9. Както Отец възлюби мене, и аз възлюбих вас; пребъдете в моята любов. 10. Ако държите моите заповеди ще пребъдете в любовта ми, както съм аз държал заповедите на Отца си и пребъдвам в неговата любов. 11. Това ви говорих за да пребъде моята радост във вас, и вашата радост да бъде изпълнена. 12. Тая е моята заповед, да имате любов помежду си както ви *аз* възлюбих. 13. Никой няма по-голяма любов от тази, щото да положи някой душата си за приятелите си. 14. Вие сте ми приятели ако правите това което ви аз

заповядвам. 15. Не ви наричам вече раби, защото рабът не знае що прави господарят му; а вас ви нарекох приятели, защото всичко що чух от Отца си явих ви го. 16. Не избрахте вие мене, но аз вас избрах, и поставих ви да идете вие и да принесете плод, и плодът ви да пребъде; щото каквото поискате от Отца в мое име, да ви даде. 17. Това ви заповядвам, да имате любов един към друг.

18. Светът ако ви ненавиди, знайте че мене по-напред от вас възненавиди. 19. Ако бяхте от света, светът би любил своето; а понеже не сте от света, но аз ви избрах от света, за това светът ви ненавиди. 20. Помнете словото което ви аз рекох: Не е рабът по-голям от господаря си. Мене ако изгониха, и вас ще изгонят: ако са държали словото ми, и вашето ще държат. 21. Но всичко това ще ви сторят заради моето име, защото не знаят тогоз който ме е проводил. 22. Ако не бях дошъл и не бях им говорил, грях не щяха да имат; сега обаче за греховете си извинение Нямат. 23. Който ненавиди мене, и Отца ми ненавиди. 24. Ако не бях сторил между тях делата които никой друг не е сторил, грях не биха имали; но сега видяха и възненавидяха и мене и Отца ми. 25. Но *това биде* за да се изпълни писаното в закона им слово: «Без причина ме възненавидеха.» 26. А когато дойде Утешителят когото аз ще ви изпратя от Отца, Духа на истината който от Отца изходи, той ще свидетелствува за мене. 27. Но и вие свидетелствувате защото от начало сте с мене.

ГЛАВА 16.

1. Това ви казах за да се не съблазните. 2. От съборищата ще ви отлъчат; но иде час в който всеки който ви убие да мисли че служба принася Богу. 3. И това ще ви сторят защото не познаха Отца нито мене. 4. Но аз ви рекох това, та кога дойде този час да го помните че аз ви съм рекъл; и от най-напред не ви го казах, защото бях с вас. 5. А

сега отхождам при тогоз който ме е проводил; и никой от вас ме не пита: Къде отхождаш? 6. Но понеже ви изказах това, скръб изпълни сърцата ви. 7. А пък аз истината ви казвам: За вас е по-добре да отида аз; защото ако не отида аз, Утешителят няма да дойде на вас; но ако отида, ще ви го проводя. 8. И той кога дойде ще изобличи света за грях, и за правда, и за съдба: 9. за грях, защото не вярват в мене; 10. а за правда, защото отхождам при Отца си, и няма вече да ме виждате; 11. а за съдба, защото князът на този свят е осъден.
12. Много още имам да ви река, но сега не можете да носите. 13. А кога дойде онзи, Духът на истината, ще ви настави на всека истина; защото няма да говори от себе си, но каквото чуе ще говори, и ще ви извести това що има да бъде. 14. Той ще мене да прослави, защото от моето ще вземе и ще ви извести. 15. Всичко що има Отец мое е; за това рекох че от моето ще вземе и ще ви извести. 16. *Още* малко, и няма да ме виждате, и пак малко и ще ме видите; защото аз при Отца отхождам. 17. Тогаз *някои* от учениците му подумаха помежду си: Що е това което ни казва: *Още* малко, и няма да ме виждате; и пак малко, и ще ме видите; и *това*, че аз при Отца отхождам? 18. И говориха:Що е това което казва: Малко? Не знаем що дума. 19. И разумя Исус че щяха да го питат, и рече им: За това ли разисквате помежду си дето рекох: Малко, и няма да ме виждате, и пак малко, и ще ме видите? 20. Истина, истина ви казвам че вие ще възплачете и ще разридаете, а светът ще се възрадва, и вие ще бъдете оскърбени, но скръбта ви ще се промени на радост. 21. Жена кога ражда на скръб е, защото е дошъл часът й; а кога роди детето, не помни вече тъгата *си* поради радостта че се е родил человек на света. 22. Така и вие сега скръб имате; но *аз* пак ще ви видя, и ще се възрадва сърцето ви, и радостта ви никой няма да отнеме от вас. 23. И в онзи ден няма да поискате от мене нищо. Истина, истина ви казвам че всичко каквото попросите от Отца

в мое име ще ви даде. 24. До нине не сте попросили нищо в мое име: просете, и ще получите, за да бъде радостта ви пълна. 25. Това ви говорих с притчи: но настава час когато няма вече с притчи да ви говоря, но явно ще ви известя за Отца. 26. В онзи ден ще попросите в мое име; и не ви казвам че аз ще умоля Отца за вас; 27. защото сам си Отец ви люби, понеже мене възлюбихте и повярвахте че аз от Бога излязох. 28. Излязох от Отца и дойдох на света; и пак оставям света и при Отца отхождам.
29. Казват му учениците негови: Ето сега явно говориш, и не казваш никоя притча. 30. Сега познаваме че всичко знаеш, и Нямаш нужда да те пита някой . По това вярваме че от Бога си излязъл. 31. Отговори им Исус: Сега ли вярвате? 32. Ето настава час, и дошъл е вече, да се разотидете всеки на местото си, и мене самичък да оставите; но не съм сам, защото и Отец е с мене. 33. Това ви казах за да имате мир в мене. В света скръб ще имате; но дерзайте, аз победих света.

ГЛАВА 17.

1. Това изговори Исус, и възведе очите си на небето и рече: Отче, дойде часът: прослави Сина си, да те прослави и Синът ти; 2. както си му дал власт над всяка плът, да даде живот вечен на всички които си му дал. 3. А това е живот вечний, дето да познаят тебе единаго истиннаго Бога, и Исуса Христа когото си проводил. 4. Аз те прославих на земята: свърших работата която ми даде да върша. 5. И нине прослави ме ти, Отче, у самаго тебе, със славата която имах у тебе преди създание мира. 6. Изявих името ти на тия человеци, които ми даде от света. Твои леха, и даде ги на мене, и твоето слово удържаха. 7. Сега познаха че всичко що ми си дал от тебе е; 8. защото словесата които ми даде ти, дадох ги на тях; и те приеха, и познаха наистина че от тебе излязох, и повярваха че ти си ме проводил. 9. Аз

за тях се моля: не се моля за света, но за тези които ми даде ти, защото са твои. 10. И всичко мое твое е, и твоето мое, и прослави се в тях. 11. И не съм вече на света, но те са на света, и аз ида при тебе. Отче светий, опази ги в името си, тия които ми даде, за да бъдат едно както ние. 12. Когато бях с тях на света, аз ги пазех в твоето име: *тези* които ми даде опазих, и ни един от тях не погина тъкмо син погибелний, за да се изпълни писанието. 13. А сега при тебе ида; и това *доде съм* на света казвам за да имат моята радост пълна в себе си. 14. Аз им дадох словото твое; и светът ги възненавидя защото не са от света, както аз не съм от света. 15. Не се моля да ги вземеш от света, но да ги опазиш от лукаваго. 16. От света не са както и аз не съм от света. 17. Освети ги чрез твоята истина: твоето слово е истина. 18. Както ти проводи мене на света, и аз проводих тях на света; 19. и за тях аз осветявам себе си, да бъдат и те осветени чрез истината. 20. И не само за тях се моля, но и за онези които чрез тяхното слово ще повярват в мене, 21. да бъдат всички едно; както ти, Отче, си в мене и аз в тебе, да бъдат и те в нас едно; за да повярва светът че ти си ме проводил. 22. И аз, славата която ми даде, дадох я тям; да бъдат едно както сме ние едно: 23. аз в тях, и те в мене; да бъдат съвършени в едно, и да разбере светът че ти си ме проводил, и възлюбил си ги както си възлюбил мене. 24. Отче, тези които си ми дал, искам дето съм аз да бъдат и те с мене, за да гледат славата моя която ми си дал; защото си ме възлюбил преди създание мира. 25. Отче праведни, светът не те е познал, но аз те познах; и те познаха че ти си ме проводил. 26. И явих им твоето име, и ще явя, да бъде в тях любовта с която си ме възлюбил, и аз в тях.

ГЛАВА 18.

1. Това като рече Исус, излезе с учениците си отвъд потока Кедрон дето имаше градина, в която влезе той и учениците му. 2. А Юда който го предаваше знаеше това место, защото много пъти се събираше Исус там с учениците си. 3. И тъй, Юда, като взе един полк и слуги от първосвещениците и Фарисеите, дойде там с фенери и свещи и оръжия. 4. А Исус, понеже знаеше всичко що имаше да дойде върху него, излезе и рече им: Кого търсите? 5. Отговориха му: Исуса Назарянина. Казва им Исус: Аз съм. С тях стоеше и Юда който го предаваше. 6. И като им каза: Аз съм; подръпнаха се назад и паднаха на земята. 7. И пак ги попита: Кого търсите? А те рекоха Исуса Назарянина. 8. Отговори Исус: Рекох ви че съм аз; и тъй, ако мене търсите, оставете тези да си идат; 9. за да се сбъдне думата която рече: От тези които ми си дал не изгубих никого. 10. А Симон Петър като имаше нож измъкна го, и удари слугата първосвещенников, и отсече му дясното ухо; а на слугата името беше Малх. 11. Тогаз рече Исус на Петра: Тури ножа си в ножницата. Чашата която ми даде Отец, да я не пия ли?

12. И тъй, полкът и тисящникът и слугите Юдейски уловиха Исуса и вързаха го. 13. И заведоха го първо при Ана; защото беше тест на Каиафа, който беше първосвещеник през тая година. 14. А Каиафа беше този който бе дал съвет на Юдеите че е по-добре да загине един человек за народа. 15. И след Исуса идеше Симон Петър и другият ученик; и този ученик беше познат на първосвещеника, и влезе с Исуса в дворът първосвещенников; 16. а Петър стоеше вън до вратата. И тъй, излезе другият ученик който беше познат на първосвещеника, и каза на вратарката, и въведе Петра. 17. И казва слугинята вратарка на Петра: Да не си и ти от учениците на тогози человека? Казва той: Не съм. 18. И стояха рабите и слугите, които бяха наклали огън,

защото беше студено, и се грееха: с тях стоеше и Петър и се грееше.
19. А първосвещеникът попита Исуса за учениците му и за учението
му. 20. Отговори му Исус: Аз явно говорих на света: аз всякога
поучавах в съборището и в храма, дето Юдеите се събират винаги; и
нищо не съм говорил на скрито. 21. Що питаш мене? питай които са
ме чули какво им съм говорил: ето, те знаят що съм аз рекъл. 22. А
когато рече това, един от слугите който стоеше близо удари плесница
на Исуса и рече: Така ли отговаряш първосвещенику? 23. Отговори му
Исус: Ако съм зле продумал, свидетелствувай за злото; ако ли добре,
защо ме биеш? 24. И проводил го бе Ана вързан при първосвещеника
Каиафа.
25. А Симон Петър стоеше и грееше се; и рекоха му: Да не си и ти от
неговите ученици? Отрече се той и рече: Не съм. 26. Казва един от
рабите първосвещеникови който беше роднина на оногоз комуто
Петър отсече ухото: Не те ли видях аз в градината с него? 27. И Петър
пак се отрече; и тоз час петелът попе.
28. Тогаз заведоха Исуса от Каиафа в преторията; а беше сутрина, и те
не влязоха в преторията, да се не осквернят, но да ядат пасхата. 29. За
то излезе Пилат при тях и рече: Какво обвинение нанасяте върху
тогоз человека? 30. Отговориха и рекоха му: Той ако не бе злодеец не
бихме го предали на тебе. 31. А Пилат им рече: Вземете го вие и по
закону вашему съдете го. Рекоха му Юдеите: Нам не ни и простено да
убием никого; 32. за да се сбъдне речта Исусова който рече като
назначаваше с каква смърт имаше да умре. 33. И тъй, Пилат влезе пак
в преторията, и повика Исуса и рече му: Ти ли си цар Юдейски? 34.
Отговори му Исус: От само себе си ли казваш ти това, или други ти
рекоха за мене? 35. Отговори Пилат: Че аз Юдеин ли съм? Твоят народ
и първосвещениците предадоха те на мене; що си сторил? 36.
Отговори Исус: Моето царство не е от този свет; ако беше царството

ми от този свет, слугите ми борили се биха да не бъда предаден на Юдеите. А сега царството ми не е от тука. 37. А Пилат му рече: И тъй, ти *сега* цар ли си? Отговори Исус: Ти *право* казваш че аз съм цар. Аз за това се родих, и за това дойдох на този свет, да свидетелствувам истината. Всеки който е от истината слуша гласа ми. 38. Казва му Пилат: Що е истина? И щом рече това излезе пак при Юдеите и казва им: Аз не намервам ни една вина в него. 39. А у вас има обичай да ви пущам едного по пасхата: рачите ли да ви пусна царя Юдейски? 40. Тогаз пак извикаха всичките и казваха: Не него, но Варава. А Варава беше разбойник.

ГЛАВА 19.

1. Тогаз Пилат взе Исуса и *го* би. 2. И войните изплетоха венец от тръни, възложиха *го* на главата му, и облякоха му багрена дреха, 3. и казваха: Радвай се, царю Юдейски! и удряха му плесници. 4. И излезе Пилат пак вън и казва им: Ето, извеждам ви го вън да познаете че ни една вина не намервам в него. 5. Тогава излезе Исус вън, и носеше тръненния венец и багрената дреха. И казва им *Пилат*: Ето человека! 6. А първосвещениците и слугите щом го видяха извикаха и казваха: Разпни *го*! разпни *го*! Казва им Пилат: Вземете го вие и разпнете *го*; защото аз не намервам вина в него. 7. Отговориха му Юдеите: Ние закон имаме, и по нашия закон трябва да умре; защото направи себе си Син Божий.

8. А Пилат като чу тази дума повече се убоя. 9. И влезе пак в преторията и казва на Исуса: Ти от къде си? А Исус му ответ не даде. 10. Казва му Пилат: На мене ли не говориш? Не знаеш ли че власт имам да те разпна, и власт имам да те пусна? 11. Отговори Исус: Не би имал ти никаква власт над мене ако не бе ти дадено от горе; за това който ме предава на тебе има по-голям грях. 12. От това Пилат

искаше да го пусне; Юдеите обаче викаха и казваха: Ако пуснеш тогози не си приятел Кесарев: всеки който прави себе си цар противник е Кесарю. 13. А Пилат като чу тази дума изведе Исуса вън и седна на съдийския престол, на местото което се казваше Каменопослано, а по Еврейски Гавата. 14. Беше же петък на пасхата, и часът около шест; и казва на Юдеите: Ето вашия цар! 15. А те извикаха: Махни *го*! махни! разпни го! Казва им Пилат: Царя ли вашего да разпна? Отговориха първосвещениците: *Ние* Нямаме *друг* цар освен Кесаря. 16. И тогаз им го предаде да се разпне. И взеха Исуса и *го* закараха.
17. И носеше кръста си, и излезе на местото нарицаемо Лобно, което по Еврейски се казва Голгота, 18. дето го разпнаха, и с него други двама, отсам и отсам, а посред Исуса. 19. А Пилат написа и титла, и тури над кръста. И написано бе, ИСУС НАЗАРЯНИН, ЦАР ЮДЕЙСКИ. 20. И тази титла прочетоха мнозина от Юдеите; защото беше близо до града местото дето разпнаха Исуса, и написано бе Еврейски, Гръцки, и Латински. 21. А първосвещениците Юдейски казваха на Пилата: Недей писа, Цар Юдейски, но че той рече: Цар Юдейски съм. 22. Отговори Пилат: Каквото писах, писах.
23. А войните като разпнаха Исуса взеха дрехите му и направиха четири дялове, на всеки воин по един дял, и хитона; а хитонът не беше шит, *но* от горе *до долу* цел изтъкан. 24. И рекоха си помежду си: Да го не съдираме, но да метнем жребие за него, кому ще бъде; за да се изпълни писанието що казва: «Разделиха дрехите ми помежду си, и за одеждата ми жребие метнаха.» И тъй. войните това сториха.
25. А до кръста Исусов стояха майка му, и на майка му сестра й, Мария *жената* Клеопова, и Мария Магдалина. 26. А Исус, като видя майка си и ученика когото обичаше че стояха близо, казва на майка

си: Жено, ето син ти. 27. После казва на ученика: Ето майка ти. И от
онзи час взе я ученикът у дома си.
28. След това, като знаеше Исус че всичкото вече се свърши, за да се
сбъдне писанието каза: Жаден съм. 29. И там имаше сложен съсъд
пълен с оцет; и *войните* напълниха гъба с оцет, обвиха я с исоп, и
принесоха я на устата му. 30. И като прие Исус оцета, рече: Свърши
се; и преклони глава и предаде дух.
31. Но понеже *тогава* бе петък, за да не останат телата на кръста в
съботата, (защото беше велик ден оная събота) то Юдеите молиха
Пилата да им се пребият голените, и да ги дигнат *от там.* 32. Тогаз
дойдоха войните и на първия пребиха голените, и на другият който
беше разпнат с него. 33. А като дойдоха при Исуса и го видяха че е
умрял вече, не му пребиха голените. 34. Но един от войните прободе с
копие ребрата му, и тутакси излезе кръв и вода. 35. И този който видя
свидетелствува, и истинно е неговото свидетелство, и той знае че
истина казва за да повярвате вие. 36. Защото *всичко* това стана за да се
изпълни писанието: «Кост негова не ще да се строши;» 37. и пак друго
писание казва: «Ще погледнат на него когото прободоха.»
38. А след това Иосиф от Ариматея, (който беше ученик Исусов, но
потаен заради страха от Юдеите,) примоли се на Пилата да вземе
тялото Исусово; и Пилат даде воля. И *той* дойде та дигна тялото
Исусово. 39. Дойде още и Никодим, (който бе дохождал от най-първо
през нощ при Исуса,) и носеше едно смешение от смирна и алой до
сто литри. 40. И тъй, взеха тялото Исусово и обвиха го в плащаница с
ароматите, както е обичай на Юдеите да погребват. 41. И на онова
место дето бе разпнат имаше градина, и в градината гроб нов, в който
никой още не бе положен. 42. Там прочее положиха Исуса, поради
петъка на Юдеите, защото беше близо гробът.

ГЛАВА 20.

1. И в първия ден на седмицата Мария Магдалина идва на гроба
сутринта рано, като беше още тъмно, и гледа камъка дигнат от гроба.
2. Тича тогаз и идва при Симона Петра, и при другия ученик когото
обичаше Исус, и казва им: Дигнали Господа от гроба, и не знаем де са
го положили. 3. И тъй, Петър и другият ученик излязоха и отхождаха
на гроба. 4. И тичаха и двамата наедно; а другият ученик предвари по-
скоро Петра, и дойде пръв на гроба; 5. и като надникна, вижда
плащаниците сложени: но не влезе. 6. След него дойде и Симон
Петър, и влезе в гроба, и видя плащаниците сложени, 7. и кърпата
която беше на главата му сложена, не наедно с плащаниците, но
особено свита на едно место. 8. Тогаз влезе и другият ученик който
дойде по-напред на гроба, и видя и повярва: 9. Защото не бяха
разумели още писанието че трябваше той да възкръсне из мъртвите.
10. И върнаха се пак учениците у тях си.
11. А Мария стоеше до гроба вън и плачеше; и тъй, като плачеше
надникна в гроба, 12. и вижда два ангела с бели дрехи седнали, един
от где главата и един от где нозете, там дето бе лежало тялото
Исусово. 13. И те й казват: Жено, защо плачеш? Казва им: Защото
взели Господа моего, и не зная де са го положили. 14. И това като
рече, обърна се назад и вижда Исуса че стои, и не знаеше че е Исус.
15. Казва й Исус: Жено, защо плачеш? кого търсиш? А тя понеже го
имаше че е градинарят казва му: Господине, ако си го ти изнесъл,
кажи ми де си го положил, и аз ще го взема. 16. Казва й Исус: Марийо!
Тя се обърна и рече му: Равуни! което се казва, Учителю! 17. Казва й
Исус: Не се допирай до мене, защото не съм възлязъл още при Отца
си, но иди при братята ми и кажи им: Възлезвам при Отца моего и
Отца вашего, и Бога моего и Бога вашего. 18. Идва Мария Магдалина
та известява на учениците че видя Господа, и *че* той й рече това.

19. А вечерта на този ден, първия на седмицата, когато бяха и вратата
заключени дето учениците бяха събрани поради страха от Юдеите,
дойде Исус, и застана на сред, и казва им: Мир вам! 20. И това като
рече, показва им ръцете и ребрата си. И зарадваха се учениците като
видяха Господа. 21. И пак им рече Исус: Мир вам: Както ме Отец
проводи, и аз провождам вас. 22. И това като рече духна, и казва им:
Приемете Духа Святаго. 23. На които простите греховете, простени им
са; и на които задържите, задържани са.
24. А Тома, един от дванадесетте, нарицаемий Близнец, не беше с тях,
когато дойде Исус. 25. И казваха му другите ученици: Видяхме
Господа. А той им рече: Ако не видя на ръцете му язвите от гвоздеите,
и не туря пръста си в язвите на гвоздеите, и не вложа ръката си в
ребрата му, няма да повярвам.
26. И подир осем дни, пак бяха вътре учениците му, и Тома с тях: идва
Исус, като бяха вратата заключени, и застана на сред и рече: Мир вам!
27. После казва на Тома: Дай си тука пръста и виж ръцете ми; и дай
ръката си и тури в ребрата ми, и не бъде неверен, но верен. 28. И
отговори Тома и рече му: Господ мой и Бог мой! 29. Казва му Исус:
Понеже ме видя, Томо, повярва; Блажени които без да видят
повярваха.
30. И още много други чудеса стори Исус пред учениците си, които не
са писани в тази книга: 31. А тези са написани за да повярвате че
Исус е Христос Син Божий, и като вярвате да имате живот в неговото
име.

ГЛАВА 21.

1. Подир това пак се яви Исус на учениците *си* на Тивериадското море,
и яви им се така: 2. там бяха наедно Симон Петър и Тома нарицаемий
Близнец, и Натанаил от Кана Галилейска, и *синовете* Зеведееви, и

други двамина от учениците негови. 3. Казва им Симон Петър: *Аз* ще отида да ловя риба. Казват му: Ще дойдем и ние с тебе. Излязоха и възлязоха завчас на ладията; и през онази нощ не уловиха нищо. 4. И като се разсъмна вече застана Исус на брега; но учениците не познаваха че е той Исус. 5. Казва им Исус: Деца, имате ли нещо за ядене? Отговориха му: Не. 6. А той им рече: Хвърлете мрежата отдясно на ладията, и ще намерите. И тъй хвърлиха; и не можаха вече да я привлекат от множеството на рибата. 7. Тогаз онзи ученик когото обичаше Исус казва на Петра: Господ е. А Симон Петър като чу че е Господ препаса връхната си дреха, (защото беше гол) и хвърли се в морето. 8. А другите ученици дойдоха с ладията, (защото не бяха далеч от земята, но колкото двеста лакти,) и влачеха мрежата с рибата. 9. И като излязоха на земята гледат жарава разложена, и риба турена на нея, и хляб. 10. Казва им Исус: Донесете от рибите които уловихте сега. 11. Възлезе Симон Петър та извлече мрежата на земята, пълна с едри риби сто и петдесет и три; и толкоз като бяха мрежата се не съдра.

12. Казва им Исус: Елате, обядвайте. И никой от учениците не смееше да го попита: Ти кой си? понеже знаеха че е Господ. 13. Идва тогаз Исус и взема хляба, и дава им, така и рибата. 14. Това беше вече третия път дето се яви Исус на учениците си от как възкръсна из мъртвите.

15. А като се наобядваха, казва Исус Симону Петру: Симоне Ионин, любиш ли ме повече от тия? Казва му: Ей, Господи, ти знаеш че те обичам. Казва му: Паси агънцата ми. 16. Казва му пак втори път: Симоне Ионин, любиш ли ме? Казва му: Ей, Господи, ти знаеш че те обичам. Казва му: Паси овците ми. 17. Казва му трети път: Симоне Ионин, обичаш ли ме? Наскърби се Петър, защото му рече трети път: Обичаш ли ме? И рече му: Господи, ти всичко знаеш, ти знаеш че те

обичам: Казва му Исус: Паси овците ми. 18. Истина, истина ти казвам:
Когато беше ти по-млад, сам си се опасваше и ходеше където щеше;
но като остарееш ще простреш ръце, и друг ще те опасва и ще те води
където ти не щеш. 19. И това рече като назначаваше с каква смърт
имаше да прослави Бога. И това щом рече казва му: Върви подире ми.
20. А Петър като се обърна вижда че иде подир *им* ученикът когото
обичаше Исус, този който на вечерята се наклони на гърдите му и
рече: Господи, кой е който ще те предаде? 21. Него като видя Петър
казва Исусу: Господи, а този що? 22. Казва му Исус: Ако ще да
пребъде той докле дойда, тебе що ти е? Ти върви подире ми. 23. И тъй
се разнесе тая дума помежду братята че този ученик няма да умре; а
Исус му не рече че няма да умре, но: Ако ща да остане той докле
дойда, теб що ти е?
24. Този е ученикът който свидетелствува за това, който и написа
това; и знаем че неговото свидетелство е истинно. 25. Има още и
други много неща що стори Исус които ако би да се напишат едно по
едно, и цел свет, ми се чини, не би вместил написаните книги. Амин.

ДЕЯНИЯТАТА НА СВЕТИТЕ АПОСТОЛИ

ГЛАВА 1.

1. Първото слово, о Теофиле, направих за все що начна Исус да прави
и да учи, 2. даже до деня в който се възнесе, откак даде чрез Духа
Светаго заповеди на апостолите които избра; 3. на които и представи
себе си жив след страданието си с много верни знамения, като им се
явяваше четиридесет дни и говореше им за царството Божие. 4. И като
се събираше *с тях* заръча им да се не отдалечат от Ерусалим, но да
очакват обещанието на Отца което чухте, *рече*, от мене. 5. Защото
Иоан е с вода кръстил; а вие ще бъдете кръстени с Духа Светаго след
тия не много дни. 6. И тъй, като се събраха питаха го и казваха:
Господи, в това ли време щеш да възстановиш царството в Израил? 7.
А *той* им рече: Не е за вас да знаете годините или времената, които
Отец е положил в собствената си власт. 8. Но *вие* ще приемете сила
когато слети Дух Светий на вас, и ще ми бъдете свидетели и в
Ерусалим, и във всичка Юдея и Самария, и до край земята. 9. И това от
как рече, те като гледаха, възнесе се, и облак го поде изпред очите им.
10. И като стояха та гледаха на небето когато възлезваше той, ето,
двамина человеци с бели дрехи застанаха пред тях, 11. които и рекоха:
Мъже Галилеяни що стоите та гледате на небето? Този Исус който се
възнесе от вас на небето ще дойде тъй както го видяхте да отхожда на
небето. 12. Тогаз се върнаха в Ерусалим от гората нарицаема
Елеонска, която е близо до Ерусалим един съботен ден път.

13. И когато влязоха, възлязоха в горницата дето живееха Петър и
Яков и Иоан и Андрей,Филип и Тома, Вартоломей и Матей, Яков
Алфеев и Симон Зилот, и Юда Яковов. 14. Те всички единодушно, с
жените и Мария майката Исусова и с братята му, бяха непрестанно в
молитва и молене.

15. И през тия дни стана Петър по сред учениците и рече: (а числото
на тези които се намерваха там беше до сто и двадесет души:) 16.

Мъже и братя, трябваше да се изпълни това писание което предрече Дух Светий чрез устата Давидови за Юда който стана водител на тези които хванаха Исуса; 17. защото беше причислен с нас, и взел бе дел в тая служба. 18. Той прочее спечели нива от заплата на *своята* неправда; и като падна на очите си проседна се през средата, и изтекоха всичките му черва. 19. И това стана известно на всички жители Ерусалимски, така що тая нива се нарече по езика им Акелдама, сиреч, Нива Кръвна. 20. Защото е писано в книгата на Псалмите: «Да бъде жилището му пусто, и да няма който да живее в него;» и: «Чина му друг да вземе.» 21. И тъй, от человеците които се нахождаха с нас през всичкото време, в което влизаше и излизаше между нас Господ Исус, 22. като начна от кръщението Иоаново до деня в който се възнесе от нас, един от тях трябва да бъде с нас свидетел на възкресението му. 23. И поставиха двамина, Иосифа нарицаемаго Варсава, който се наименува Юст, и Матия; 24. и помолиха се и рекоха: Ти, Господи, сърцеведче на всички, покажи от тия двамата едного когото си избрал, 25. да вземе дела на тази служба и на апостолството от което изпадна Юда за да отиде на своето си место. 26. И дадоха жребията си; и падна жребето на Матия, и счете се с единадесетте апостоли.

ГЛАВА 2.

1. И когато настана денят на Петдесетницата, всичките бяха единодушно *събрани* на едно. 2. И внезапно стана екот от небето като че идеше силно духане от вятър, и изпълни всичката къща дето седяха. 3. И явиха им се езици като огнени, които се разделяваха, и седна на всекиго от тях *по един.* 4. И изпълниха се всички с Духа Светаго, и начнаха да говорят чужди езици които Духът им даваше да говорят. 5. А *тогава* имаше в Ерусалим да живеят Юдеи, человеци

благочестиви от всеки народ що има под небето. 6. И щом се разчу
това, събра се народът; и смутиха се; защото всеки един от тях чуеше
ги да говорят неговият език. 7. И смаяни всички чудеха се, и думаха
си един на друг: Ето, всички тези които говорят не са ли Галилеяни?
8. И как ние *ги* чуем *да говорят* всеки по собствения наш език в който
сме родени? 9. Партяни и Мидяни и Еламити, и които населяват
Месопотамия, Юдея и Кападокия, Понт и Азия, 10. Фригия и
Памфилия, Египет и Ливийските страни които са около Киринея, и
чужденци от Рим, Юдеи и прозелити, 11. Критяни и Араби, чуем ги да
говорят по нашите езици величията Божии. 12. И смаяни всички
недоумяваха се, и един на друг си думаха: Какво ли ще е това? 13. А
други *им* се присмиваха и казваха че са пили много сладко вино.
14. А Петър с единадесетте стана, възвиси гласа си, и проговори им:
Мъже Юдеяни, и всинца които живеете в Ерусалим, това да знаете, и
дайте внимание на моите думи; 15. защото тези не са пияни както вие
мислите, понеже е третий час на деня; 16. но това е реченото чрез
пророка Иоила: 17. «И ще бъде в последните дни, казва Бог, ще излея
от моя Дух на всяка плът; и ще пророкуват синовете ви и дъщерите
ви, и юношите ваши видения ще виждат, и старците ваши сънища ще
сънуват; 18. и още през ония дни ще излея от Духа моего на рабите
мои и на рабините мои, и ще пророчествуват; 19. и ще покажа чудеса
на небето горе и знамения долу на земята, кръв и огън и пара и дим:
20. слънцето ще се превърне в тъмнота и луната в кръв преди да дойде
великият и пресветлият ден Господен; 21. и ще бъде *че* всеки който
призове името Господне спасен ще бъде.» 22. Мъже Израиляни,
послушайте тези думи: Исуса Назарянина, мъж доказан вам от Бога
със сили, чудеса, и знамения, които Бог направи чрез него по сред
вас, както и вие знаете, 23. него, предаден по предопределената воля и
предведението Божие, вие като хванахте, чрез ръцете на

беззаконници *на кръст го* приковахте и убихте; 24. когото Бог възкреси като развърза болезните на смъртта, понеже не бе възможно да бъде държан той от нея. 25. Защото Давид казва за него: «Гледах Господа пред себе си винаги; понеже е от дясната ми страна, да се не поклатя; 26. за това сърцето ми се развесели, и зарадва се езикът ми; а още и плътта ми в надежда ще почива; 27. защото няма да оставиш душата ми в ад, нито ще оставиш преподобния си да види изтление: 28. изявил си ми пътищата на живота: с лицето си ще ме изпълниш с веселба.» 29. Мъже братя, мога да ви кажа свободно за патриарха Давида че умря и погребан бе, и гробът му е у нас до днешния ден. 30. И тъй, понеже беше пророк и знаеше че с клетвата му се закле Бог че от плода на неговите чресла по плът ще въздигне Христа, да го постави на престола му, 31. предвидя и говори за възкресението Христово, че не бе оставена душата негова в ад, нито плътта му видя изтление. 32. Тогаз Исуса възкреси Бог, на което ние всинца сме свидетели. 33. И тъй, като се вознесе с Божията десница, и взе от Отца обещанието на Светаго Духа, изля това което сега вие виждате и чуете. 34. Защото Давид не е възлязъл на небеса; но той казва: «Рече Господ Господу моему: Седи от дясно ми 35. докле положа враговете твои подножие на нозете ти.» 36. И тъй, здраво да знае всичкий дом Израилев че тогоз Исуса когото вие разпънахте, Бог е него направил Господ и Помазаник.

37. *Това* като чуха те, дойде сърцето им в умиление, и рекоха на Петра и на другите апостоли: Що да сторим, мъже братя? 38. И Петър им рече: Покайте се, и всеки от вас да се кръсти в името Исус Христово за прощение на греховете; и ще приемете дара на Светаго Духа. 39. Защото обещанието е на вас, и на чадата ваши, и на всички далечни, колкото ще призове Господ Бог наш. 40. И с много други речи засвидетелствуваше, и предумваше *ги*, и казваше: Избавете се от този

развращен род. 41. И тъй, тези които приеха с радост словото негово
покръстиха се; и приложиха се в този ден до три хиляди души.
42. И пребъдваха непрестанно в поучението апостолско, и в
обещанието, и в преломяването на хляба, и в молитви. 43. И страх обзе
всека душа; и много чудеса и знамения биваха чрез апостолите. 44. И
всичките вярващи бяха наедно, и всичко имаха общо; 45. и стоката и
имането си продаваха и разподеляха ги на всички, всекиму според
нуждата що имаше. 46. И всеки ден пребъдваха единодушно в храма,
и преломяваха хляб от къща в къща, и приемаха храна с радост и
простосърдечие, 47. като хвалеха Бога, и бяха благоприятни на
всичкия народ: а Господ всеки ден прибавяше на църквата
спасяемите.

ГЛАВА 3.

1. А Петър и Иоан наедно възлезваха в храма във времето на
молитвата по деветия час. 2. И имаше някой си человек който бе хром
от утробата на майка си, та го *все* носеха; когото *и* слагаха всеки ден
до вратата на храма които се наричаха Красни, да проси милостиня от
онези които влезваха в храма. 3. Той като видя Петра и Иоана когато
щяха да влезат в храма, попроси да вземе милостиня. 4. А Петър с
Иоана взре се в него и рече: Погледни ни. 5. И той ги гледаше с
внимание, с надежда да вземе нещо от тях. 6. И Петър рече: Сребро и
злато аз Нямам; но което имам, това ти давам: в името на Исуса
Христа Назарянина, стани и ходи. 7. И като го хвана за дясната ръка
дигна го; и тоз час утвърдиха се плесните и глезените му. 8. И скочи
та се изправи и ходеше; и влезе с тях в храма та ходеше и скачаше и
славеше Бога. 9. И видя го всичкият народ че ходи и слави Бога. 10. и
познаваха го че бе той който седеше за милостиня при красните врата
на храма; и останаха в ужас и удивление голямо за това което се бе

случило нему. 11. И понеже изцеленият хром се не отделяше от Петра и Иоана, всичкият народ смаян стече се при тях в притвора нарицаем Соломонов. 12. А като видя Петър отговори народу: Мъже Израиляни, що се чудите за това? или що се взирате на нас, като че от своя сила или благочестие сме сторили тогози да ходи? 13. Бог Авраамов и Исааков и Яковов, Бог на отците наши, прослави Сина своего Исуса, когото вие предадохте и отрекохте се от него пред Пилата когато той бе решил да *го* пусне. 14. Но вие се отрекохте от Светия и Праведния, и изпросихте да ви се даде человек убийца; 15. а Началника на Живота убихте, когото Бог възкреси от мъртвите; и ние сме на него свидетели. 16. И чрез вярата в неговото име тогози когото гледате и познавате неговото име *го* укрепи; и тази вяра която е чрез него даде му пред всинца ви това съвършено здраве. 17. И сега, братие, знам че *вие* по неведение сторихте *това*, както и началниците ваши; 18. а Бог, което предизвести чрез устата на всичките си пророци че ще Христос да пострада, така го извърши. 19. Покайте се и обърнете се, да се заличат греховете ви, та да дойдат времена утешителни от присъствието Господне, 20. и да ви проводи предпроповедания вам Исуса Христа, 21. когото трябва да приеме небето до времето в което ще се възстанови всичко що е говорил Бог от века чрез устата на всичките свети свои пророци. 22. Защото Моисей рече на отците: «Господ Бог наш ще въздигне вам от братята ваши пророк като мене: него послушайте във всичко щото ви рече; 23. и всека душа която не послуша тогоз пророка, ще бъде изтребена из народа.» 24. Още всичките пророци от Самуила и на сетне, колкото са говорили, предвъзвестиха и тия дни. 25. Вие сте синове на пророците, и на завета който завеща Бог на отците наши, когато рече Аврааму: «И всите племена на земята в твоето семе ще се благословят.» 26. Бог като

възкреси Сина своего Исуса, до вас най-първо го проводи да ви благослови, и да отвръща всекиго от лукавствата ваши.

ГЛАВА 4.

1. И когато те говореха народу, дойдоха върху тях свещениците и войводата на храма и Садукеите, 2. които се жалуваха, защото учеха народа и проповядваха чрез Исуса възкресението от мъртвите. 3. И възложиха на тях ръце и туриха *ги* под стража за утрото, защото беше вече привечер. 4. А мнозина от тези които чуха словото повярваха; и числото на *повярвалите* человеци стигна до пет хиляди.

5. И на утринта събраха се в Ерусалим началниците им и старейшините и книжниците, 6. и първосвещеникът Ана, и Каиафа и Иоан и Александър, и *всички* що бяха от първосвещеническия род. 7. И като ги изправиха на сред питаха ги: С коя сила, или в кое име, сторихте вие това? 8. Тогаз Петър, изпълнен Духом Светим, рече им: Началници народни и старейшини Израилеви, 9. понеже от нас се иска днес ответ за едно благодеяние към человек немощен, чрез какво биде той изцелен; 10. да знаете всинца вие и всичкий народ Израилев че чрез името на Исуса Христа Назарянина, когото вие разпънахте, когото Бог възкреси от мъртвите, чрез него той стои пред вас здрав. 11. Той е камъкът когото пренебрегнахте вие зидарите, който стана глава на ъгъла. 12. И чрез никого другиго не бива спасение; защото няма под небето друго име да е дадено между человеците чрез което трябва да се спасим.

13. А те като гледаха Петровото и Иоановото дръзновение, и разумяха че са безкнижни и прости человеци, чудеха се, но познаха ги че са били наедно с Исуса. 14. А като видяха изцеления человек че стои с тях Нямаха що да рекат на среща. 15. И от как им повелиха да излезат вън от съборището, посъветваха се помежду си 16. и говореха: Що да

сторим на тези человеци? защото явно е на всички които живеят в
Ерусалим че знаменито чудо стана чрез тях; и не можем да речем че
не е станало. 17. Но за да се не разнесе повече в народа, със
заплашване да им запретим да не говорят вече в това име на никого
человека. 18. И повикаха ги та им заръчаха да не продумат никак,
нито да учат в името Исусово. 19. А Петър и Иоан отговориха им и
рекоха: Ако е праведно пред Бога да послушаме вас повече, а не Бога,
съдете; 20. защото ние не можем да не говорим това що сме видяли и
чули. 21. А те пак ги заплашиха, и пуснаха ги, понеже не намерваха
нищо *за което* да ги накажат, поради народа; защото всички славеха
Бога за това що биде. 22. Защото человекът на когото стана това чудо
на изцелението беше повече от четиридесет годни.
23. И щом ги пуснаха, дойдоха при своите си та известиха *това* що
им рекоха първосвещениците и старейшините. 24. А те като чуха
възвисиха единодушно глас към Бога и рекоха: Владико, ти си Бог
който си направил небето и земята и морето и всичко що е в тях, 25.
който си рекъл чрез устата на Давида раба своего: «Защо се разфучаха
езичниците, и народите преговарят суетни неща? 26. Предстанаха
царете земни, и князовете се събраха на куп, против Господа и против
Помазаника негов.» 27. Защото наистина се събраха против светия
твой отрок Исуса, когото си помазал, Ирод и Пилат Понтийски, с
езичниците и народа Израилев, 28. да сторят това което твоята ръка и
твоята воля е предопределила да бъде. 29. И нине, Господи, погледни
на техните заплашвания, и дай на твоите раби да говорят твоето
слово с всяко дръзновение, 30. ти като простираш ръката си на
изцеление, да стават знамения и чудеса чрез името на Светаго отрока
твоего Исуса. 31. И като се помолиха, потресе се местото дето бяха
събрани; и изпълниха се всички Духом Светим, и проповядваха
словото Божие с дръзновение.

32. А множеството които бяха повярвали имаше едно сърце и една
душа; и ни един не казваше за нещо от имането си че е негово; но
всичко имаха общо. 33. И апостолите със сила голяма отдаваха
свидетелството за възкресението на Господа Исуса; и голяма благодат
бе над всички тях. 34. И никой от тях не беше в лишение, защото
всички които бяха стопани на ниви или на къщи продаваха ги, и
носеха цената на продаденото, 35. и слагаха я при нозете на
апостолите; и раздаваше се всекиму според колкото му требваше.
36. Така Иосий наречения от апостолите Варнава (което се тълкува,
Син Утешения,) Левит, родом Киприянин, 37. който имаше своя земя,
продаде *я*, и донесе парите, и сложи *ги* пред нозете на апостолите.

ГЛАВА 5.

1. А някой си человек на име Анания, със жена си Сапфира, продаде
стяжание, 2. и утаи от цената, със знанието и на жена си; и донесе
една част и сложи *я* пред нозете на апостолите. 3. А Петър рече:
Анание, защо изпълни Сатана сърцето ти, да излъжеш Духа Светаго
и да утаиш от цената на нивата? 4. Като стоеше *непродадена*, не беше
ли твоя? и като се продаде, не беше ли в твоя власт? Защо тури това
нещо в сърцето си? Не си рекъл лъжа на человеци, но на Бога. 5. И
като слушаше Анания тези думи падна и издъхна; и страх голям обзе
всички които чуеха това. 6. И станаха по-младите, обвиха го, и
изнесоха та *го* погребаха. 7. И като се минаха около три часа, влезе и
жена му без да знае това що беше се случило. 8. И Петър й отговори:
Кажи ми, за толкоз ли продадохте нивата? И тя рече: Ей, за толкоз. 9.
А Петър й рече: Защо се съгласихте да изкусите Духа Господен? Ето
на вратата нозете на тези що погребаха мъжа ти, и тебе ще изнесат.
10. И падна на часа до нозете му и издъхна; а като влязоха момците

намериха я мъртва, и изнесоха я та я погребаха при мъжа й. 11. И голям страх обзе всичката църква и всички които чуеха това.
12. И пак много знамения и чудеса биваха в народа чрез ръцете на апостолите; (и всички единодушно бяха в притвора Соломонов. 13. А от другите никой не смееше да се прилепява при тях; народът обаче ги имаше на почест. 14. И прилагаха се повече вярващи в Господа, множество мъже и жени;) 15. така щото изнасяха болните по улиците и слагаха ги на постелки и на одрове, да би поне сянката Петрова в минуването му да осени някого от тях. 16. Събираха се още в Ерусалим и множество от околните градове та носеха болни и страдащи от нечисти духове; и всички получаваха изцеление.
17. Тогаз стана първосвещеникът, и всички които бяха с него, що принадлежаха на Садукейската ерес, изпълнени със завист, 18. и туриха ръце на апостолите и затвориха ги в общата тъмница. 19. Но ангел Господен през нощта отвори вратата на тъмницата та ги изведе и рече: 20. Идете и застанете в храма та говорете на народа всичките думи на този живот. 21. Те като чуха *това* на съмнуване влязоха в храма и поучаваха. А когато дойде първосвещеникът и които бяха с него, свикаха събора и всичкото старейшинство на синовете Израилеви, и проводиха в тъмницата да доведат *апостолите*. 22. Но слугите като отидоха не ги намериха в тъмницата; и върнаха се та известиха 23. и рекоха: Тъмницата намерихме заключена твърде здраво, и стражарите стояха вън пред вратата; и като отворихме не намерихме никого вътре. 24. И като чуха тези думи свещеникът и войводата на храма и първосвещениците, в недоумение бяха за тях какво ще бъде това. 25. И дойде някой си та им извести и каза: Ето тези человеци които турихте в тъмницата стоят в храма и поучават народа. 26. Тогаз отиде войводата със слугите и доведе ги, не на сила; защото се бояха от народа да ги не убият с камъни. 27. И като ги

доведоха поставиха ги пред събора; и попита ги първосвещеникът, 28.
и рече: Не ви ли заръчахме и запретихме да не поучавате в това име?
И, ето, напълнихте Ерусалим с вашето поучение, и искате да докарате
върху нас кръвта на тогоз человека.
29. И отговори Петър и апостолите и рекоха: Подобава да се
покоряваме повече Богу, нежели на человеците. 30. Бог на отците
наши възкреси Исуса, когото вие убихте като го повесихте на дърво.
31. Него Бог с десницата си въздигна за началник и спасител, да даде
покаяние на Израиля, и прощение на греховете. 32. И в тези неща
свидетели нему сме ние и Дух Светий когото Бог даде на онези които
го слушат.
33. А те като чуха *това* късаха се *от яд*, и наговаряха се да ги убият.
34. Но Фарисей някой си на име Гамалиил, законоучител, когото
всичкий народ почиташе, стана в съборището и заповяда да извадят
вън апостолите за малко време; 35. и рече им: Мъже Израиляни,
помислете си добре, какво ще направите върху тези человеци. 36.
Защото преди тез дни повдигна се Тевда и казваше за себе си да е
голям някой си, при когото се прилепиха до четиристотин души на
чет; който биде убит, и всички които му се покоряваха разотидоха се
и изчезнаха. 37. След него се повдигна Юда Галилеянинът във времето
на написването, и отвлече подире си доста народ; и той загина, и
всички които се поведоха след него разпръснаха се. 38. И сега ви
казвам, оттеглете се от тези человеци и оставете ги; защото това
намерение или това дело, ако би да е от человеци, ще се развали; 39.
Ако ли е от Бога, не можете го развали. *Пазете се* да не би да се
намерите и богопротивници. 40. И послушаха го; и повикаха
апостолите, биха ги, и заръчаха им да не говорят в името Исусово, и
тъй ги пуснаха. 41. А те си отиваха от събора радостни, защото се
сподобиха да претърпят безчестие за неговото име. 42. И всеки ден не

преставаха от да учат и да благовествуват за Исуса Христа и в храма и по къщите.

ГЛАВА 6.

1. И през тия дни, когато се умножаваха учениците, стана роптание от Елинистите върху Евреите че в повседневното раздаване на потребностите техните вдовици оставали неприглеждвани. 2. На това дванадесетте свикаха множеството на учениците и рекоха: Не е прилично нам да оставим словото Божие и да слугуваме на трапези. 3. И тъй, братя, вижте та изберете от вас си седем души свидетелствувани, изпълнени с Дух Свят и с мъдрост, които да поставим за тази потреба. 4. А ние ще си останем в молитвата и в служението на словото. 5. И угодно бе предложението на всичкото множество; и избраха Стефана, мъж изпълнен с вяра и с Дух Свет, и Филипа, и Прохора, и Никанора, и Тимона, и Пармена, и Николая прозелита от Антиохия; 6. които поставиха пред апостолите; и *те* се помолиха и възложиха ръце на тях. 7. И словото Божие растеше, и умножаваше се числото на учениците в Ерусалим твърде много; и много множество от свещениците подчиняваха се на вярата.

8. А Стефан изпълнен с вяра и сила, правеше големи чудеса и знамения в народа. 9. И подигнаха се някои от съборището което се казваше *съборище* на Ливернтинците, и Киринейците, и Александрийците, и някои от Киликия и Азия, и препираха се със Стефана. 10. И не можаха да устоят срещу мъдростта и духа с който говореше. 11. Тогаз подучиха человеци да казват: Чухме го да говори думи хулни против Моисея и против Бога. 12. И подсториха народа и старейшините и книжниците, и нападнаха та го дръпнаха и докараха *го* на съборището, 13. и представиха лъжливи свидетели, които казваха: Този человек не престава да говори хулни думи против това

свето место и против закона; 14. защото го чухме да казва: Че този Исус Назарянинът ще развали това место, и ще измени обичаите които предаде нам Моисей. 15. И всички които седяха на събора като се вгледаха в него видяха лицето му като лице на ангел.

ГЛАВА 7.

1. А първосвещеникът рече: Така ли е това? 2. А той рече: Мъже, братя, и отци, слушайте: Бог на славата яви се отцу нашему Аврааму, когато беше в Месопотамия, преди да се засели в Харан, 3. и рече му: «Излез от земята си и от сродството си, и дойди в земята която ще ти покажа.» 4. Тогаз излезе от Халдейската земя и засели се в Харан. И от там, след умирането на баща му, пресели го в тази земя в която вие сега живеете. 5. И не му даде наследие в нея нито една стъпка от нога, а обеща му се да я даде в стежание нему и на неговото потомство след него, когато *още* той Нямаше чадо. 6. И рече *му* Бог така, че неговите потомци ще бъдат преселници в чужда земя, и ще ги направят *като* робе, и ще *ги* притесняват четиристотин години. 7. Но аз, рече Бог, ще съдя този народ на който ще робуват; и подир това ще излезат и ще ми послужат на това место. 8. И даде му завет на обрязването; и така роди Исаака, и обряза го в осмия ден; и Исаак *роди* Якова, и Яков дванадесетте патриарси. 9. А патриарсите завидяха Иосифу и продадоха *го* в Египет; Бог обаче беше с него, 10. и избави го от всичките му беди, и даде му благодат и мъдрост пред Фараона царя Египетски, който го постави управител над Египет и над всичкия си дом. 11. И дойде глад над всичката земя Египетска и Ханаанска, и скръб голяма; и отците наши не намерваха прехрана. 12. А Яков, като чу че има жито в Египет, изпрати първий път отците наши; 13. и на втория път познат бе Иосиф на братята си, и известен стана Йосифовият род Фараону. 14. И проводи Иосиф та призова баща си

Якова и всичкото си сродство, седемдесет и пет души. 15. И слезе Яков в Египет, и умря *там* той и отците наши; 16. и пренесоха ги в Сихем, и положиха ги в гроба който купи Авраам със цена на сребро от синовете на Емора Сихемова. 17. И като наближаваше времето на обещанието което Бог с клетва се обеща Аврааму, нарасна народът и умножи се в Египет 18. докле настана друг цар който не знаеше Иосифа. 19. Той с коварно мъдруване върху нашия народ притесни отците ни до толко щото да хвърлят децата си за да не остават живи. 20. В това време се роди Моисей, и прекрасен беше пред Бога; и храниха го три месеца в бащиният му дом. 21. А когато го хвърлиха, взе го Фараоновата дъщеря и отхрани го да бъде неин син. 22. И научен биде Моисей на всичката Египетска мъдрост, и силен бе словом и делом. 23. И като навършваше четиридесетата година на възрастта си, дойде му на сърце да иде да нагледа братята си, синовете Израилеви; 24. И понеже видя някого си *от тях* обиждан отбрани *го*, и стори отмъщение за притесняемия като порази Египтянина. 25. И мислеше да се свестят братята му че Бог чрез негова ръка им дава избавление; но те се не свестиха. 26. И на утрешния ден яви им се когато *някои от тях* се биеха, и накара ги да се примирят, и рече: Человеци, вие сте братя: защо се един друг обиждате? 27. А този който онеправдаваше ближният си отпъди го, и рече: Кой те постави началник и съдник над нас? 28. Да ли искаш да убиеш и мене както уби вчера Египтянина? 29. Тогаз Моисей побягна за тази дума, и стана преселник в Мадиамската земя, дето доби двама синове. 30. И като се изпълниха четиридесет години, яви му се ангел Господен в пустинята на Синайската гора, в сред огнен пламък на една къпина. 31. А Моисей като видя почуди се за видението; и когато приближаваше за да прегледа, дойде му глас от Господа: 32. «Аз съм Бог на твоите отци, Бог Авраамов, Бог Исааков и Бог Яковов.» И

Моисей разтреперан *от страх* не смееше да гледа. 33. И рече му Господ: «Изуй обущата от нозете си; защото местото на което стоиш света земя е. 34. Видях, видях страданието на моите люде в Египет, и чух въздишанието им, и слязох да ги избавя; и сега ела, ще те проводя в Египет. » 35. Тогоз Мойсея когото не приеха, и му рекоха: Кой те постави началник и съдник? него Бог чрез ръката на ангела който му се яви в къпината проводи за началник и избавител. 36. Той ги изведе, като направи чудеса и знамения в земята Египетска, и в Червено море, и в пустинята четиридесет години. 37. Този е Моисей който рече на синовете Израилеви: «Господ Бог ваш от братята ваши ще въздигне вам пророк като мене: него да слушате: » 38. този е който е бил на събранието в пустинята наедно с ангела що му говореше на Синайската гора, още и с отците наши, който и прие животворни словеса да ги даде нам; 39. комуто не рачиха да бъдат послушни нашите отци, но го отпъдиха, и със сърцата си повърнаха се в Египет 40. когато рекоха на Аарона: «Направи ни богове които да вървят пред нас; защото този Моисей който ни изведе из земята Египетска, не знаем що стана. » 41. И през онези дни направиха теле, и принесоха жертва идолу, и веселяха се в направите на ръцете си. 42. За това се отвърна Бог и предаде ги да служат на небесното войнство, както е писано в книгата на пророците: «Доме Израилев, четиридесет години в пустинята заклания и жертви ли ми принесохте? 43. Вие задигнахте шатъра Молохов и звездата на бога си Ремфана, изображенията които си направихте да им се кланяте: и аз по-далеч от Вавилон ще ви преселя. » 44. Скинията на свидетелството беше с отците наши в пустинята, както заповяда онзи който говореше на Моисея да го направи по образа който бе видял; 45. която нашите отци като приеха внесоха я с Исуса *Навина* във владенията на езичниците, които изгони Бог из пред лицето на нашите отци до дните на Давида; 46.

който намери благодат пред Бога, и попроси да намери жилище за Бога Яковова. 47. А Соломон му съгради дом. 48. Но Вишний не живее в храмове с ръка направени, както казва пророкът: 49. «Небето е престол мой, а земята е подножие на нозете ми. Кой храм ще съградите за мене? казва Господ; или кое място за моя почивка? 50. Всичко това не направи ли го моята ръка? » 51. Твърдоглави и с необрязани сърца и уши! вие всякога се противите Духу Святаму; както бащите ви така и вие. 52. Кого от пророците не изгониха отците ви? а още и убиха ония които предизвестиха за идването на тогози Праведника на когото вие сега станахте предатели и убийци,- 53. вие които приехте закона чрез служението ангелско, и не го удържахте.
54. А те като чуеха това, късаха им се сърцата *от яд*, и скърцаха със зъби на него. 55. А *Стефан*, изпълнен с Дух Свет, погледна на небето и видя славата Божия, и Исуса че стоеше отдясно на Бога; 56. и рече: Ето, виждам небесата отворени, и Сина Человеческаго че стои отдясно на Бога. 57. Но те като извикаха с глас голям затулиха си ушите и единодушно се впуснаха върху него. 58. И като го изведоха вън из града, хвърлиха върху него камене. И свидетелите сложиха дрехите си при нозете на някой момък на име Савел. 59. И хвърляха камене върху Стефана, който се молеше и казваше: Господи Исусе, приеми духа ми. 60. И като коленичи извика с глас голям: Господи, не им считай този грях. И това като рече заспа.

ГЛАВА 8.

1. А Савел съизволяваше на убиването му. И по това време стана голямо гонение против църквата в Ерусалим; и всички се разотидоха по Юдейските и Самарийските места освен апостолите. 2. А някои благоговейни человеци погребаха Стефана, и направиха над него голям плач и ридание. 3. А Савел правеше голяма повреда на

църквата, понеже влезваше във всека къща и влачеше мъже и жени та
ги предаваше в тъмница. 4. А тези които бяха се разишли обхождаха
и благовествуваха словото.
5. И Филип слезе в един Самарийски град и проповедваше им Христа.
6. И внимаваше народът единодушно на това което им говореше
Филип, като чуеха *всички* и виждаха знаменията които правеше. 7.
Защото нечистите духове с голям глас извикваха и излезваха от
мнозина които ги имаха; и мнозина разслабени и хроми изцелени
бидоха. 8. И стана радост голяма в онзи град. 9. А в града от по-напред
имаше някой си человек на име Симон който правеше магии, и
омайваше народа Самарийски като казваше себе си че е велик някой
си; 10. на когото всички от малък до голям даваха внимание и казваха:
Този е великата сила Божия. 11. И внимаваха на него, по това че доста
време беше ги омайвал с магиите *си.* 12. Но когато повярваха във
Филипа, който благовествуваше за царството Божие и за името Исус
Христово, кръщаваха се мъже и жени. 13. И сам си Симон повярва, и
покръстен намерваше се всякога при Филипа, и, като гледаше че
стават знамения и чудеса големи, удивяваше се. 14. А като чуха
апостолите които бяха в Ерусалим че Самария прие словото Божие,
проводиха им Петра и Иоана, 15. които като слязоха помолиха се за
тях за да приемат Духа Светаго. 16. (защото не бе слязъл още ни на
едного от тях *Дух Светий*, но само бяха кръстени в името Исус
Христово.) 17. Тогаз възлагаха ръце на тях, и приемаха Духа Светаго.
18. А като видя Симон че с възлагането на апостолските ръце се
даваше Светий Дух, принесе им сребро 19. и казваше: Дайте и на мене
тази власт щото върху когото възложа ръце да приема Духа Светаго.
20. А Петър му рече: Среброто ти с тебе наедно в погибел да бъде
защото си възмнел че дарът Божий със сребро се придобива. 21. Ти
Нямаш част нито дел в това, защото сърцето ти не е право пред Бога.

22. За то покай се от тази твоя злоба, и моли се Богу дано би ти се простил този на сърцето ти помисъл; 23. понеже те гледам че си в жлъчка на горест и свръзка на неправда. 24. А отговори Симон и рече: Молете се вие за мене на Господа да ме не постигне ни едно от тия що рекохте. 25. Те прочее като засвидетелствуваха и говориха словото Господне върнаха се в Ерусалим, и на много Самарийски села проповядваха евангелието.
26. А ангел Господен говори на Филипа и рече: Стани и иди към пладне, в пътя който слезва от Ерусалим в *град* Газа: той е пуст. 27. И стана и отиде. И, ето, человек от Етиопия, скопец, велможа на Кандакия Етиопската царица, който беше над всичката нейна хазна, той бе дошъл в Ерусалим да се поклони; 28. и на връщане, като седеше на колесницата си, четеше пророка Исая. 29. А Духът рече Филипу: Пристъпи и прилепи се до тази колесница. 30. И притече Филип и го чу като прочиташе пророка Исая и рече: Разумяваш ли това което четеш? 31. А той рече: И как бих можал *да разумея* ако ме не настави някой ? И покани Филипа да възлезе и да седне с него. 32. А местото на писанието което прочиташе беше това: «Заведоха го като овца на заколение, и като агне безгласно пред тогози който го стриже, така не отваря устата си. 33. В неговото унижение отне му се съдбата; а рода му кой ще изкаже? защото се взема животът му от земята.» 34. И отговори скопецът и рече на Филипа: *Кажи ми*, моля ти се, за кого казва това пророкът: за себе си ли, или за другиго некого? 35. А Филип отвори уста, и начна от това писание та му благовести Исуса. 36. И като вървяха в пътя дойдоха на една вода; и казва скопецът: Ето вода: що ме възпира да се не кръстя? 37. И Филип рече: Ако вярваш от все сърце, можеш. А той отговори и рече: Вярвам че Исус Христос е Син Божий. 38. И заповяда де се спре колесницата; и слязоха и двамата на водата, Филип и скопецът; и кръсти го. 39. А

когато излязоха из водата Дух Господен грабна Филипа; и не го видя вече скопецът, но отхождаше на пътя си радостен. 40. А Филип се намери в Азот; и като прехождаше проповедваше евангелието по всичките градове докле дойде в Кесария.

ГЛАВА 9.

1. А Савел, като дишаше още устрашаване и убийство върху учениците Господни, отиде при първосвещеника, 2. и поиска от него писма до съборищата в Дамаск, че ако би да намери някои от този път, мъже и жени, да ги докара вързани в Ерусалим. 3. И на отиване когато наближаваше Дамаск внезапно блесна около него светлина от небето. 4. И като падна той на земята, чу глас който му говореше: Савле, Савле, защо ме гониш? 5. А *той* рече: Кой си *ти*, Господи? И Господ му рече: Аз съм Исус когото ти гониш: не ти е лесно да риташ срещу остен. 6. А той разтреперан и смаян рече: Господи, що искаш да сторя? И Господ му *рече*: Стани и влез в града, и ще ти се каже що трябва да правиш. 7. А мъжете които го придружаваха, като чуеха гласа а не виждаха никого, стояха като вцепени. 8. И стана Савел от земята, и с отворени очи не виждаше никого; и водеха го за ръка та го въведоха в Дамаск. 9. И три дни мина без да види, и не яде нито пи.
10. А в Дамаск имаше един ученик на име Анания; и рече му Господ във видение: Анание. А той рече: Ето ме, Господи. 11. И Господ му *рече*: Стани та иди на улицата която се казва Права, и попитай в дома на Юда за *някого си* на име Савел, Тарсянин; защото, ето, се моли; 12. и видя във видение едного человека на име Анания че влезе и тури ръка на него за да прогледа. 13. И отговори Анания: Господи, чух от мнозина за тогоз человека колко злини е сторил на твоите светии в Ерусалим. 14. И тука има власт от първосвещениците да върже всички които призовават твоето име. 15. А Господ му рече: Иди, защото съсд

избран ми е той да носи моето име пред народи и царе, и пред
синовете Израилеви; 16. защото аз ще му покажа *все* що има да
пострада за името ми.
17. И отиде Анания и влезе в къщата; и като възложи ръце на него
рече: Савле брате, Господ Исус който ти се яви на пътя по който ти
идеше проводи ме за да прогледаш и да се изпълниш с Духа Светаго.
18. И тоз час паднаха от очите му като люспи, и тутакси прогледа; и
стана та се кръсти; 19. а като похапна доби сила. И преседя Савел
неколко дни с учениците в Дамаск. 20. И от тоз час проповедваше по
съборищата Христа че той е Синът Божий. 21. И всички които *го*
чуеха дивяха се и казваха: Не е ли този който погубваше в Ерусалим
тези които призоваваха това име, и тука за това бе дошъл да ги
закара вързани при първосвещениците. 22. А Савел се укрепяваше
повече, и надпираше Юдеите които живееха в Дамаск като доказваше
че този е Христос.
23. И когато се минаха неколко дни, наговориха се Юдеите да го
убият; 24. И това тяхно наговаряне стана известно на Савла; и вардеха
портите денем и нощем за да го убият. 25. Но учениците го взеха през
нощ и го спуснаха през стената с кошче. 26. И като дойде Савел в
Ерусалим стараеше се да се придружи с учениците; но всички се
бояха от него, понеже не вярваха че е ученик. 27. А Варнава го взе та
го доведе при апостолите, и разказа им как е видял Господа в пътя, и
че му е говорил, и как в Дамаск е проповядвал с дръзновение в името
Исусово. 28. И вхождаше и изхождаше с тях в Ерусалим, и дръзновено
проповедваше в името на Господа Исуса. 29. И говореше и препираше
се с Елинистите; а те гледаха да го убият. 30. *Това* като разумяха
братята заведоха го в Кесария и отпратиха го в Тарс. 31. И тогаз по
всичка Юдея и Галилея и Самария църквите имаха мир и назидаваха

се, и, като ходеха в страх Господен и с утешението на Светаго Духа,
умножаваха се.
32. И стана, когато Петър обхождаше всичките, да слезе и до светиите
които живееха в Лида. 33. И намери там някого человека на име Еней
който беше разслабен, и от осем години все лежеше на постелка. 34. И
рече му Петър: Енее, изцелява те Исус Христос; стани и постели си
сам си. И тоз час стана. 35. И видяха го всички които живееха в Лида и
в Сарон, които се обърнаха към Господа.
36. А в Иопия имаше някоя ученица на име Тавита, (което
изтълкувано ще рече, Сърна:) тя бе изпълнена с добри дела и с
милостини които правеше. 37. И случи се през тез дни тя да се поболи
и да умре; и като я окъпаха туриха я в горница. 38. И понеже Лида
беше близо до Иопия, учениците като чуха че Петър е там проводиха
до него двама человеци, и молеха го да се не облени да дойде до тях.
39. И стана Петър и отиде с тях; и щом дойде, изведоха го в
горницата; и представиха се пред него всичките вдовици та плачеха,
и показваха *му* ризи и дрехи които *им* правеше Сърна когато бе с тях.
40. А Петър изпрати на вън всичките, и коленичи та се помоли, и се
обърна към тялото и рече: Тавито, стани. А тя отвори очите си, и като
видя Петра седна. 41. А той й подаде ръка и я изправи; повика после
светиите и вдовиците и представи я *пред тях* жива. 42. И това стана
известно по всичка Иопия; и мнозина повярваха в Господ. 43. А
Петър преседя доволно време в Иопия у някого си Симона усмаря.

ГЛАВА 10.

1. Имаше пак някой си человек в Кесария на име Корнилий, стотник
от полкът нарицаемия Италийски, 2. благочестив и богобоязлив с
всичкия си дом; и раздаваше много милостини на народа, и молеше
се Богу непрестанно. 3. Около деветия час на деня той във видение

видя ясно ангел Божий който влезе при него и рече му: Корнилие! 4.
А той погледна на него, и уплашен рече: Що е, Господи? И *ангелът*
му рече: Твоите молитви и твоите милостини възлязоха на помен
пред Бога. 5. И сега проводи человеци в Иопия, и призови Симона
който се нарича Петър. 6. Той е гост у някого си Симона усмаря на
когото къщата е край морето: той ще ти каже що трябва да правиш. 7.
И като си отиде ангелът който говореше Корнилию, *той* повика
двамина от слугите си и един благочестив войн от тези които се
намерваха всякога при него; 8. и разказа им всичко, и проводи ги в
Иопия.
9. А на утринта, когато те пътуваха и наближаваха града, часа къде
шест, Петър възлезе на къщата от горе да се помоли. 10. И беше
огладнял и искаше да яде; а те още като приготвяха, той дойде в
изстъпление, 11. и вижда небето отворено и съсъд като голяма
плащаница, вързана за четирите края, че слезваше над него и
спущаше се към земята. 12. В него имаше всякакви четвероноги
земни, и зверове, и гадове, и птици небесни. 13. И дойде му глас:
Стани, Петре, заколи и яж. 14. А Петър рече: Никак, Господи; защото
никога не съм ял нищо мръсно или нечисто. 15. И пак втори път му
дойде глас: Което е Бог очистил, ти за мръсно го не считай. 16. И това
стана три пъти; и пак се вдигна съсъдът на небето.
17. И като се недоумяваше Петър в себе си що знаменуваше това
видение което видя, ето, проводените от Корнилия человеци, като
бяха изпитали Симоновата къща, застанаха на вратата, 18. и повикаха
та питаха: Тука ли е гост Симон нарицаемий Петър? 19. И когато още
Петър размишляваше за видението, рече му Духът: Ето, трима
человеци те търсят; 20. но стани и слез та иди с тях и никак се не
съмнявай, защото аз ги съм проводил. 21. И като слезе Петър при
человеците проводените до него от Корнилия, рече: Ето, аз съм когото

търсите: за коя причина дойдохте? 22. А те рекоха: Корнилий стотник, човек праведен и богобоязлив, и свидетелствуван от всичкия народ Юдейски, прие заповед от Бога чрез един свят ангел да те призове у дома си и да чуе думи от тебе. 25. Тогава ги покани вътре и угости ги. И на утринта Петър излезе с тях; а с него отидоха и някои от братята които бяха в Иопия. 24. И на другият ден влязоха в Кесария; а Корнилий ги очакваше, като бе свикал роднините си и ближните си приятели. 25. И когато влезваше Петър, Корнилия го посрещна, и падна на нозете му и поклони се. 26. А Петър го дигна и рече: Стани; и сам аз съм човек. 27. И като се разговаряше с него, влезе и намери множина събрани. 28. И рече им: Вие знаете че не е простено на човек Юдеянин да има сношение или да се сближава с иноплеменник; Бог обаче ми показа да не казвам ни на едного человека мръсен или нечист. 29. За това, и като ме повикахте дойдох без противоречие; и тъй, питам *ви* за коя причина ме призовахте? 30. И Корнилий рече: Преди четири дена, до този час държах пост, и часа по девет като се молех *Богу* в къщата си, ето, застана пред мене человек в светло облекло. 31. И казва: Корнилие, послушана биде твоята молитва, и твоите милостини поменаха се пред Бога; 32. и тъй проводи в Иопия, и призови Симона който се нарича Петър: той е гост в дома на Симона усмаря при морето; и той като дойде ще ти говори. 33. И на часа проводих до тебе; и ти добре си сторил че си дошъл. Сега прочее ние всинца предстоим пред Бога да чуем все що ти е заповядано от Бога.

34. А Петър отвори уста и рече: Наистина разбирам че Бог не гледа на лице; 35. но във всеки народ онзи който му се бои и действа правда приятен му е. 36. Словото което проводи на синовете Израилеви та *им* благовествуваше мир чрез Исуса Христа, (той е Господ на всички,) 37. *това* слово вие знаете, което стана по всичка Юдея като начна от

Галилея, след кръщението което проповядa Иоан, 38. как помаза Бог с Дух Свят и със сила Исуса от Назарет, който обхождаше, правеше благодеяния, и изцеляваше всичките насилвани от дявола; защото Бог беше с него. 39. И ние сме свидетели на всичко що стори той в Юдейската земя и в Ерусалим; когото убиха като *го* повесиха на дърво. 40. Него Бог възкреси в третия ден, и показа го явно, 41. не на всичкия народ, но на нас предопределените от Бога свидетели, които ядохме и пихме с него наедно, след като възкръсна из мъртвите. 42. И повели ни да проповядваме на народа, и да засвидетелствуваме че той е определеният от Бога Съдник на живите и мъртвите. 43. Всичките пророци свидетелствуват за него че всеки който повярва в него, чрез неговото име ще приеме прощение на греховете *си.*
44. И когато още говореше Петър тези думи, слезе Дух Светий на всички които слушаха словото. 45. И смаяха се верните що бяха от обрязаните които бяха дошли с Петра, че дарът на Светаго Духа се изля и на езичниците; 46. защото ги чуеха да говорят езици, и да величаят Бога. 47. Тогаз отговори Петър: Може ли някой да възбрани водата да се не кръстят и тези които приеха Духа Светаго както и ние? 48. И заповяда да се кръстят в името Господне. Тогаз му се примолиха да преседи неколко дена *у тях.*

ГЛАВА 11.

1. И чуха апостолите и братята които бяха в Юдея че и езичниците приеха словото Божие. 2. И когато възлезе Петър в Ерусалим, препираха се с него тези *които бяха* от обрязаните, 3. и казваха че: При необрязани человеци си влязъл и ял си с тях. 4. А Петър начна и излагаше им наред станалото, и казваше: 5. Аз бях на молитва в градът Иопия; и в изстъпление видях видение: един съсъд като голяма плащаница *вързана* за четирите краища слезваше, и спущаше

се от небето, и дойде даже до мене. 6. В него като се вгледвах,
разсматрях, и видях, четвероноги земни, и зверове, и гадове, и птици
небесни. 7. И чух глас който ми казваше: Петре, стани, заколи и яж. 8.
И рекох: Никак, Господи; защото никога не е влязло в устата ми нищо
мръсно или нечисто. 9. И отговори ми втори път гласът от небето:
Което е Бог очистил, ти за мръсно го не считай. 10. И това стана до
три пъти, и пак се дръпна всичко на небето. 11. И, ето, на същия час
трима человека пристигнаха пред къщата в която бях, проводени от
Кесария до мене. 12. И рече ми Духът да ида с тях и никак да се не
съмнявам; а с мене наедно дойдоха и шестимата тези братя, и
влязохме в къщата на человека. 13. И каза ни, как видял ангела в
къщата си че застанал и му рекъл: Проводи человеци в Иопия, и
призови Симона който се нарича Петър; 14. той ще ти каже думи чрез
които ще се спасиш ти и всичкият твой дом. 15. И когато начнах да
говоря, Дух Светий слезе на тях както и на нас изпърво. 16. Тогаз
смислих речта Господня как казваше: Иоан е кръстил с вода; а вие ще
се кръстите Духом Светим. 17. И тъй, понеже даде Бог равен дар и на
тях които повярваха в Господа *нашего* Исуса Христа както и нам, аз
кой бях щото да мога да възпра Бога? 18. Това като чуха млъкнаха си,
и славеха Бога и казваха: И на езичниците прочее даде Бог покаяние
за живот.

19. И тъй, разпръснатите от гонението което стана *по смъртта* на
Стефана преминаха до Финикия и Кипър и Антиохия, и никому
другиму не проповядваха словото освен на Юдеите. 20. И от тях
имаше някои человеци Кипряни и Киринейци които, като влязоха в
Антиохия, говореха на Елинистите, и благовествуваха *им* Господа
Исуса. 21. И ръката Господня беше с тях; и много множество
повярваха и обърнаха се към Господа. 22. И чу се думата за тях в
ушите на църквата в Ерусалим; и пратиха Варнава да премине до

Антиохия. 23. И той като дойде и видя Божията благодат възрадва се,
и подканяше всичките да пребъдват в Господа с постоянно сърце. 24.
Понеже той беше человек добър и изпълнен с Дух Свят и с вяра; и
приложи се към Господа доволно народ. 25. Тогава излезе Варнава до
Тарс да търси Савла; 26. и като го намери, доведе го в Антиохия; и
като се събираха в църквата цяла година научиха доволно народ. И
най-първо в Антиохия учениците се наименуваха Християни.
27. И през тези дни слязоха пророци от Ерусалим в Антиохия. 28. И
стана един от тях на име Агав, и назначи Духам че има да бъде голям
глад по всичка вселенна, който и стана във времето на Клавдия
Кесаря. 29. За това учениците отредиха всеки от тях според
състоянието си да проводят помощ на братята които живееха в Юдея;
30. което и сториха, и *я* изпратиха до презвитерите чрез ръката на
Варнава и Савла.

ГЛАВА 12.

1. В онова време цар Ирод простре ръце да стори зло на някои от
църквата. 2. И уби с меч Якова Иоановия брат. 3. И като видя че е
угодно на Юдеите приложи да улови и Петра; (а бяха дните на
безквасните хлябове;) 4. когото хвана и хвърли в тъмница, и предаде
го на четири четворици войни да го вардят, с намерение да го изведе
пред народа подир пасхата. 5. И тъй, Петра вардеха в тъмницата; а от
църквата ставаше усърдна молба към Бога за него.
6. И когато щеше Ирод да го изведе, през тази нощ Петър спеше
между двама войни, вързан с две вериги; и стражари пред вратата
вардеха тъмницата. 7. И, ето, ангел Господен предстана, и светлина
осия стаята; и *ангелът* като побута Петра по ребрата, разбуди го и
рече *му*: Ставай скоро. И паднаха веригите от ръцете му. 8. И рече му
ангелът: Опаши се, и обуй сандалията си. И стори така. И казва му:

Облечи дрехата си, и ела след мене. 9. И *Петър* излезе и отиваше след него, и не знаеше че е истинно това което ставаше от ангела, но мислеше си че видение види. 10. А като преминаха първата стража и втората дойдоха до железните врата които водят към града, и те им се отвориха от самосебе си; и *от там* като излязоха изминаха една улица, и тутакси ангелът отстъпи от него. 11. И Петър дойде в себе си и рече: Сега наистина зная че Господ проводи ангела своего и ме избави из ръката Иродова и от всичкото очакване на Юдейския народ. 12. И като си помисли дойде в къщата на Мария, майката на Иоана нарицаемаго Марка, дето имаше множина събрани та се молеха *Богу.* 13. И когато похлопа Петър на пътните врата, пристъпи една слугиня на име Рода да послуша *кой е.* 14. И щом позна Петровия глас, от радост не отвори вратата, но затече се и даде известие че Петър стои пред вратата. 15. А те й рекоха: Ти си луда; но тя потвърдяваше че *това що им казва* е така. А те думаха: Неговият ангел е. 16. А Петър стоеше та хлопаше; и като отвориха, видяха го, и смаяха се. 17. И като им помаха с ръка да мълчат, разказа им как го изведе Господ из тъмницата; и рече: Известете това на Якова и на братята. А той излезе та отиде на друго место. 18. А като съмна, стана голямо смущение между войните къде се дева Петър. 19. И като го потърси Ирод и *го* не намери, изпита стражарите и повели да ги погубят; а *той* слезе от Юдея в Кесария и *там* живееше.
20. А Ирод беше много гневен на Тиряните и Сидоняните; и те дойдоха единодушно при него, и като убедиха Власта, постелника царев, просеха мир; защото тяхната област се хранеше от царевата. 21. И в един отреден ден Ирод, облечен с царска одежда, седна на престола и говореше им всенародно. 22. А народът възгласяваше: *Това* е глас Божий, а не човечески. 23. И на часа го порази ангел Господен защото не въздаде славата на Бога; и изяден биде от червеи и умря.

24. А словото Божие растеше и умножаваше се. 25. А Варнава и Савел като свършиха службата си върнаха се от Ерусалим *в Антиохия*, и взеха със себе си Иоана нарицаемаго Марка.

ГЛАВА 13.

1. А в църквата която беше в Антиохия имаше някои си пророци и учители, Варнава, и Симеон нарицаемий Нигер, и Луций Киринеянин, и Манаин възпитаният наедно с Ирода четверовластника, и Савел. 2. И когато служеха те Господу и постеха, рече Дух Светий: Отделете ми Варнава и Савла на работата на която съм ги призвал. 3. Тогаз, като постиха и се помолиха, възложиха на тях ръце и *ги* изпратиха. 4. И така те проводени от Духа Светаго слязоха в Селевкия, и от там отплуваха в Кипър. 5. И когато бяха в Саламин проповядваха словото Божие в Юдейските съборища; и имаха за слуга Иоана. 6. И като преминаха *всичкия* остров до Пафа намериха някого си магесника, лъжовен пророк Юдеянин на име Варисус, 7. който беше с изправника Сергия Павла, человека разумен. Той (*Сергий*) повика Варнава и Савла и поиска да чуе словото Божие. 8. Но магесникът Елима, (защото така се тълкува неговото име,) противеше им се, и стараеше се да развърне изправника от вярата. 9. Но Савел, който *се наричаше* и Павел, изпълни се с Дух Свет, вгледа се в него, 10. и рече: О ти изпълнени със всека лъжа и с всякакво match=козндейство, сине дяволски, враже на всека правда, няма ли да престанеш от да развращаваш правите пътища Господни? 11. И нине, ето, ръката Господня е върху тебе, и ще бъдеш сляп и няма да виждаш слънцето до време. И на часа нападна на него помрачаване и тъмнина; и луташе се и търсеше да го води някой за рака. 12. Тогаз, като видя изправникът това що стана, смая се на учението Господне и повярва.

13. И като се отвезоха от Пафа Павел и дружината му, дойдоха в Перга
Памфилийска; а Иоан се отлъчи от тях и върна се в Ерусалим. 14. А те
заминаха от Перга и стигнаха в Антиохия Писидийска, и съботния
ден влязоха в съборището и седнаха. 15. И след прочитането на закона
и пророците, началниците на съборището проводиха до тях та *им*
рекоха: Мъже братя, ако имате *некое* слово за увещание на народа,
кажете. 16. И стана Павел та помаха с рака и рече: Мъже Израиляни, и
вие които се боите от Бога, слушайте. 17. Бог на този Израилски народ
избра отците наши, и възвиси народа когато бяха преселници в
земята Египетска, и с мишца висока изведе ги из нея. 18. И
четиридесет години ги води и храни в пустинята. 19. И като изтреби
седем народа в Ханаанската земя, раздели им в наследие тяхната
земя. 20. И след това, около четиристотин и петдесет години, даде *им*
съдници до пророка Самуила. 21. И напокон поискаха цар; и даде им
Бог Саула сина Кисова, мъж от племето Вениаминово, четиридесет
години: 22. И него като отмахна въздигна им за цар Давида, за когото
рече и свидетелствува: Намерих Давида Иесеев человек по моето
сърце, който ще изпълни всичките ми щения. 23. От неговото
потомство Бог според обещанието си въздигна на Израиля Спасител
Исуса 24. откак проповеда Иоан, преди неговото идване, кръщението
на покаяние на всичкия Израилски народ. 25. И когато свършваше
Иоан попрището *си*, казваше: Кого ме имате да съм? Не съм аз; но,
ето, иде след мене онзи комуто не съм достоен да развържа обувката
на нозете. 26. Мъже братя, синове от Авраамовия род, и които между
вас се боят от Бога, вам се проводи словото на това спасение. 27.
Защото жителите Ерусалимски и техните началници, като не познаха
него и *не разумяха* прочитаемите всека събота пророчески изречения,
изпълниха *ги* като *го* осъдиха; 28. и без да намерят ни една вина за
смърт изискаха от Пилата да го убие. 29. И като свършиха всичко що

бе писано за него, снеха *го* от дървото и положиха *го* в гроб. 30. Но Бог го възкреси от мъртвите. 31. И той в продължение на много дни се явяваше на тези които бяха възлезли с него наедно от Галилея в Ерусалим, и които са негови свидетели пред народа. 32. И ние ви благовествуваме че обещанието което стана на отците ни, 33. Бог го изпълни на нас техните чада, като възкреси Исуса; както е писано и във втория Псалом: «Син мой си ти, аз днес те родих.» 34. А че го е възкресил от мъртвите без да има да се връща вече в изтлението, казва така: «Ще ви дам милостите *обещаните* на Давида вярно.» 35. За това и в другия Псалом казва: «няма да оставиш преподобнаго твоего да види изтление. » 36. Защото Давид като послужи на Божието изволение в своя си род, престави се, и приложи се при отците си, и видя изтление. 37. А този когото Бог възкреси не видя изтление. 38. И така, известно да бъде вам, мъже братя, че чрез него се проповядва вам прощение на греховете; 39. и от всичко що не сте могли да се оправдаете чрез закона Моисеев, чрез него всеки който вярва оправдава се. 40. И така, гледайте да не дойде на вас реченото от пророците: 41. «Вижте, презиратели, и почудете се, и изчезнете; защото аз върша работа на вашето време, работа която няма да повярвате ако ви каже някой . »

42. И когато излязваха из съборището Юдейско, езичниците ги молеха да проповядат и тям тези думи до събота. 43. И когато се разотиде съборът, мнозина от Юдеите и от благочестивите прозелити тръгнаха след Павла и Варнава; които като се разговаряха с тях убеждаваха ги да пребъдват в Божията благодат.

44. И в идещата събота събра се току речи всичкият град да чуят словото Божие. 45. А Юдеите като видяха събрания народ изпълниха се от завист, и с противоречие и хули говореха против това което Павел казваше. 46. Но Павел и Варнава дръзновено говореха и рекоха:

Нужно бе първом вам да се проповядва словото Божие; но понеже го отхвърляте, и сами себе си имате недостойни за вечния живот, ето, обръщаме се към езичниците; 47. защото така ни заповядва Господ: «Положих те за светило на езичниците, да бъдеш за спасение до последния край на земята.» 48. И езичниците като чуеха, радваха се, и славеха словото Господне; и повярваха всички които бяха отредени за вечния живот. 49. И словото Господне се разпростираше по всичка тази страна. 50. А Юдеите подсториха набожните и почтените жени и първите в града, и повдигнаха гонение върху Павла и Варнава, и ги изпъдиха от пределите си. 51. А те отърсиха на тях и праха от нозете си, и дойдоха в Икония. 52. И учениците се изпълниха с радост и с Дух Свет.

ГЛАВА 14.

1. А в Икония те влязоха наедно в съборището Юдейско, и говориха така щото много множество Юдеи и Елини повярваха. 2. А неповярвалите Юдеи подигнаха и раздразниха душите на езичниците върху братята. 3. Но и тъй, те доста време преседяха и проповядваха с дързновение в Господа, който свидетелствуваше за словото на своята благодат, и даваше да стават знамения и чудеса чрез техните ръце. 4. И раздвои се множеството в града; и едни бяха с Юдеите, а други с апостолите. 5. И когато стана стремление от езичниците и от Юдеите с началниците им да ги обезчестят и да ги убият с камене, 6. те се усетиха и прибегнаха в Ликаонските градове, в Листра и Дервия и в околните *им* места, 7. и там проповядваха евангелието.

8. А в Листра беше някой си човек немощен в нозете си и хром от утробата на майка си, който седеше и никога не бе стъпил. 9. Той слушаше Павла като говореше; а *Павел*, щом го изгледа и видя че има вяра за да получи изцеление, 10. рече с голям глас: Стани прав на

нозете си. И скачаше и ходеше. 11. А народът като видя това което стори Павел, възвисиха гласа си и казваха по Ликаонски: Боговете уподобени на человеци слязоха при нас. 12. И наричаха Варнава Юпитер, а Павла, Меркурий, понеже той началствуваше в словото. 13. И жрецът на Юпитеровият *идол* що беше пред градът им приведе юнци, и *донесе* венци на вратата, и наедно с народа искаше да принесе жертва. 14. *Това* като чуха апостолите Варнава и Павел, раздраха дрехите си, и скочиха в сред народа та викаха 15. и казваха: О мъже, защо правите това? И ние сме подобострастни вам человеци, и проповядваме ви да се обърнете от тези суетни *идоли* към Бога живаго, който е сътворил небето и земята и морето и всичко що има в тях; 16. който в преминалите родове оставил бе всичките народи да ходят по своите пътища, 17. ако и да не е оставил себе си несвидетелствуван, понеже е правил добрини, и давал ни е дъждове от небето и плодоносни времена, и напълнял е с храна и веселба сърцата ни. 18. И това като казваха едвам възпряха народите да им не принесат жертва.
19. Между това дойдоха Юдеи от Антиохия и Икония които убедиха народа та биха Павла с камене, и го извлякоха вън из града като го възмняха че е умрял. 20. А когато го обиколиха учениците стана та влезе в града; и на утринта отиде с Варнава в Дервия. 21. И като проповядваха евангелието и в този град и научиха мнозина, върнаха се в Листра и Икония и Антиохия, 22. и утвърдяваха душите на учениците като ги увещаваха да пребъдват във вярата; и *поучаваха ги* че с много скърби трябва да влезем в царството Божие. 23. И като им ръкоположиха презвитери на всека църква, и се помолиха с пост, предадоха ги Господу в когото бяха повярвали. 24. И като минаха през Писидия дойдоха в Памфилия; 25. и проповядаха словото в Пергия, и слязоха в Аталия; 26. и от там отплуваха в Антиохия, от дето бяха

препоръчени на Божията благодат за делото което извършиха. 27. И като дойдоха та събраха църквата, известиха всичко което стори Бог чрез тях, и как отвори за езичниците вратата на вярата. 28. И преседяха там доста време с учениците.

ГЛАВА 15.

1. А някои, които бяха слезли от Юдея учеха братята че : Ако се не обрежете по обичаю Моисееву не можете да бъдете спасени. 2. И тъй, като стана много препиране и разискване помежду тях и Павла и Варнава, отредиха да възлезе Павел и Варнава и някои други от тях в Ерусалим до апостолите и презвитерите за този въпрос. 3. И тъй, изпроводени от църквата, те минуваха през Финикия и Самария и разказваха обръщането на езичниците; и причиняваха радост голяма на всичките братя. 4. А като дойдоха в Ерусалим, приеха се от църквата и от апостолите и презвитерите, и известиха все що стори Бог чрез тях. 5. Но станаха някои от Фарисейската ерес които бяха повярвали, и казваха че трябва да се обрязват *езичниците*, и да им се заръча да държат Моисеевия закон.

6. И събраха се апостолите и презвитерите да разгледат това нещо. 7. И след много разискване стана Петър и рече им: Мъже братя, вие знаете как Бог от първите дни избра между нас чрез моите уста да чуят езичниците словото на евангелието и да повярват. 8. И сърцеведец Бог свидетелствува тям като им даде Духа Светаго както и нам; 9. и не направи никаква разлика между нас и тях като очисти сърцата им с вярата. 10. Сега прочее защо изкушавате Бога, да налагате на учениците на шията хомот който нито отците ни нито ние можехме да носим? 11. Но ние вярваме че с благодатта на Господа Исуса Христа ще се спасим както и те.

12. Тогава млъкна всичкото множество, и слушаха Варнава и Павла които разказваха колкото знамения и чудеса стори Бог чрез тях между езичниците. 13. И след тяхното замълчаване, отговори Яков и рече: Мъже братя, послушате мене: 14. Симеон изясни по кой начин Бог най-напред посети езичниците да вземе от тях народ за своето име. 15. И с това са съгласни и пророческите словеса, както е писано: 16. «След това ще се върна и ще съградя падналата скиния Давидова, и развалините й ще съградя пак, и ще я изправя; 17. за да потърсят Господа другите человеци и всичките народи над които се нарече моето име, казва Господ който прави всичко това.» 18. От века са познати Богу всичките негови дела. 19. За това аз съдя да не отеготяваме тези от езичниците които се обръщат към Бога; 20. но да им пишем да се вардят от скверните *жертви* идолски, и от блудство, и от удавенина, и от кръв. 21. Защото Моисей от вехто време по всичките градове има които да го проповядват: прочита се и всяка събота в съборищата.

22. Тогаз апостолите и презвитерите с всичката църква намериха за добро да изберат от тях си человеци, и да ги проводят в Антиохия с Павла и Варнава; *а избраха* Юда нарицаемаго Варсава и Сила, мъже отлични между братята; 23. и писаха *им* по тях така: От апостолите и презвитерите и братята поздравление до тези които са от езичниците братя в Антиохия, Сирия и Киликия. 24. Понеже чухме че някои като излязоха от нас смутиха ви с думи, и развращават душите ви, като ви казват да се обрязвате и да държите закона, а ние не сме им поръчали *това*; 25. ние като се събрахме единодушно видяхме за добро да изберем мъже и да проводим до вас, наедно с любезните нам Варнава и Павла, 26. человеци които са предали душите си за името на Господа нашего Исуса Христа. 27. И така провождаме Юда и Сила да *ви* възвестят и те устно истото. 28. Защото се видя угодно Светому

Духу и нам да ви не налагаме повече никоя тегота освен тези най-
нужните: 29. да се вардите от идолски жертви, и от кръв, и от
удавенина, и от блуд; от които като се пазите добре ще сторите:
Здрави бъдете.
30. И така те проводени дойдоха в Антиохия, и като събраха
множеството *на вярващите* дадоха *им* писмото. 31. И те като *го*
прочетоха зарадваха се за утешението. 32. А Юда и Сила, като бяха и
те пророци, с много думи увещаха братята и утвърдиха *ги.* 33. И от как
преседяха *там неколко* време, оставиха ги братята с миром да се
върнат при апостолите. 34. Но Сила видя за добро да поседи още там.
35. А Павел и Варнава се намерваха в Антиохия, и учеха и
проповядваха словото Господне, наедно с мнозина други.
36. И след неколко дни рече Павел на Варнава: Да се върнем сега по
всичките градове в които сме проповядвали словото Господне, и да
нагледаме братята си как са. 37. И Варнава беше на мнение да земат
със себе си Иоана нарицаем Марка; 38. а Павел не намерваше за добро
да земат със себе си тогоз който се бе отлъчил от тях още от
Памфилия и не отиде с тях на делото. 39. И тъй, стана разпра помежду
им, така що отлъчиха се един от друг; и Варнава взе Марка та отплува
в Кипър; 40. а Павел си избра Сила и тръгна, препоръчан от братята на
Божията благодат. 41. И заминуваше през Сирия и Киликия и
утвърждаваше църквите.

ГЛАВА 16.

1. И пристигна в Дервия и Листра; и, ето, имаше там някой ученик на
име Тимотей, син на някоя си жена Еврейка повярвала, а баща *му бе*
Елин; 2. който *ученик* беше свидетелствуван от братята в Листра и
Икония. 3. И поиска го Павел да отиде той с него; и взе го и обряза го,
зарад Юдеите които бяха по тези места; понеже всички знаеха баща

му че беше Елин. 4. И като ходеха по градовете, предаваха им да държат наредбите удобрени от апостолите и презвитерите в Ерусалим. 5. И така църквите се утвърдяваха във вярата, и от ден на ден числото им се умножаваше.
6. И като преминаха Фригия и Галатийската земя, понеже им се възбрани от Духа Светаго да проповядват словото в Азия, 7. дойдоха в Мизия, и предприемаха да идат във Витиния; но Духът не им допусти. 8. И като изминаха Мизия, слязоха в Троада. 9. И яви се Павлу нощем видение: человек някой си Македонец стоеше та му се молеше и казваше: Мини в Македония и помогни ни. 10. И щом видя видението тутакси поискахме да идем в Македония, като разумехме че Господ ни призовава да проповядваме евангелието на тях. 11. И тъй, като се отвезохме от Троада, преминахме право на Самотрак, и на утринта в Неапол, 12. и от там във Филипи, който е първий град на *онази* част от Македония, *и* поселение *Римско.* В този град преседяхме неколко дена; 13. и в съботата излязохме вън от града край една река дето имаше обичай да става молба, и седнахме та говорехме на събраните *там* жени.
14. И някоя си богобоязлива жена на име Лидия, от град Тиатир, която продаваше багреници, слушаше; и ней Господ отвори сърцето да внимава на това което Павел говореше. 15. И като се кръсти *тя* и домът й, помоли *ни* се и казваше: Ако ме припознавате че съм вярна Господу, влезте в къщата ми да седите. И принуди ни.
16. И като отхождахме на молба, срещна ни една слугиня която имаше дух предвещателен, която даваше много печалба на господарите си като прорицаше. 17. Тя вървеше след Павла и нас, и викаше и казваше: Тези человеци са раби на Бога Вишнаго, които проповядват нам път на спасение. 18. Това правеше много дни наред. И понеже дотегна на Павла, обърна се и рече духу: Повелявам ти в името на

Исуса Христа да излезеш из нея. И излезе в тоз час. 19. А като видяха
господарите й че изчезна надеждата на печалбата им, уловиха Павла
и Сила и завлякоха ги на тържището при началниците. 20. И като ги
изведоха при войводите рекоха: Тези человеци са Юдеи, и смущават
града ни, 21. и проповядват обичаи които нам, като Римляни, не ни е
простено да ги приемаме нито да ги правим. 22. И навали народът
върху тях; и войводите разкъсаха дрехите им, и заповядаха да *ги* бият
с тояги. 23. И като ги биха много туриха ги в тъмница, и заръчаха на
тъмничния страж да ги варди здраво; 24. който като взе таквоз
заръчване тури ги в най-вътрешната тъмница, и стегна добре нозете
им в клада.
25. И посред нощ Павел и Сила молеха се и славеха Бога; а запрените
ги слушаха. 26. И внезапно стана трус голям, така щото поклатиха се
основанията на тъмницата, и тутакси отвориха се всичките врата, и
на всичките оковите се развързаха. 27. И като се събуди стражарят и
видя отворени вратата на тъмницата, измъкна нож и щеше да се убие,
понеже мислеше че са избегнали запрените. 28. Но Павел извика с
висок глас и рече: Недей струва никое зло на себе си; защото всинца
сме тука. 29. И поиска *стражарят* свещи, вскочи вътре, и разтреперан
падна пред Павла и Сила; 30. и изведе ги вън и рече: Господа, що
трябва да сторя за да се спася? 31. А те рекоха: Повярвай в Господа
Исуса Христа, и ще се спасиш ти и домът ти. 32. И говориха словото
Господне нему и на всичките които бяха в дома му. 33. И взе ги в този
истия час през нощта та им изми раните; и без забава кръсти се той и
своите му всички. 34. И като ги заведе в къщата си сложи *им* трапеза;
и зарадва се със всичкия си дом защото повярва в Бога.
35. И когато се разсъмна войводите проводиха паличниците да рекат:
Пусни онези человеци. 36. И стражарят извести тези думи на Павла,
че: Войводите проводиха да ви пуснем; и тъй, сега излезте и идете си

с миром. 37. Но Павел им рече: Като ни биха пред народа без да ни съдят, нас които сме Римляни, хвърлиха ни в тъмница, и сега тайно ли ни изваждат? То не става; но те да дойдат и да ни изведат. 38. И паличниците възвестиха тези думи на войводите; а те като чуха че били Римляни, убояха се; 39. и дойдоха та ги умолиха, и като *ги* изведоха молеха *им* се да излезат из града. 40. А те като излязоха из тъмницата отидоха у Лидини, и като видяха братята утешиха ги, и *от там* тръгнаха.

ГЛАВА 17.

1. И като изминаха Амфипол и Аполония дойдоха в Солун, дето беше съборището Юдейско. 2. И по обичая си Павел влезе при тях, и три съботи наред се разговаряше с тях от писанията, 3. та *им* откриваше и доказваше че: Трябваше Христос да пострада и да възкръсне от мъртвите, и че: Този Исус когото ви аз проповядвам е Христос. 4. И някои от тях повярваха и присъединиха се с Павла и Сила; *така* и много множество от набожните Елини, и от благодарните жени не малко. 5. Но неповярвалите Юдеи завидеха, и като взеха с тях си неколцина прости и лоши човеци събраха ги на куп и размиряваха града; и нападнаха на Ясоновата къща та търсеха *Павла и Сила* да ги изведат пред народа. 6. И като не ги намериха повлякоха Ясона и някои от братята към градоначалниците, и викаха: Тези които размириха света дойдоха и тука; 7. които прие Ясон; и всички тези действуват против Кесаревите повеления, и казват че има друг цар, Исус. 8. И смутиха народа и градоначалниците които чуха това. 9. Но като взеха поръчителство от Ясона и от другите пуснаха ги. 10. А братята незабавно през нощ изпратиха Павла и Сила в Берия; и те като стигнаха *там* отидоха в съборището Юдейско. 11. И Беряните бяха по-благородни от Солунците, защото приеха словото с всяко

усърдие, и изпитваха всеки ден писанията дали е това така. 12. И тъй,
мнозина от тях повярваха, и от почтените Елински жени и от мъжете
не малко. 13. И като разбраха Солунските Юдеи че и в Берия се
проповядва от Павла словото Божие, дойдоха и там и разбъркаха
народа. 14. Тогаз братята по-скоро отпратиха Павла да иде къде
морето; а Сила и Тимотей останаха там. 15. А тези които
придружаваха Павла заведоха го до Атина; и като взеха от него
заповед до Сила и Тимотея за да дойдат колкото по-скоро при него,
тръгнаха си.
16. А Павел като ги чакаше в Атина, раздражаваше се духът му в него
като гледаше града пълен с идоли. 17. И тъй, разговаряше се в
съборището с Юдеите и с набожните, и по пазаря всеки ден с онези
които му се случваха. 18. И някои от Епикурейските и Стоическите
философи идваха на препиране с него; и едни казваха: Какво иска да
каже този празнословец? а други: Види се че е проповедник на чужди
богове; защото им проповедваше Исуса и възкресението. 19. И взеха
го та го заведоха на Ареопаг, и казваха: Можем ли разумя какво е това
ново учение което ти проповядваш? 20. Защото нещо странно внасяш
в ушите ни: искам прочее да разберем що ще е то. 21. А всичките
Атинейци и колкото чужденци се намерваха там с нищо друго не си
преминуваха времето тъкмо да говорят и да слушат нещо по-ново.
22. И застана Павел на сред Ареопаг и рече: Мъже Атинейци, по
всичко ви гледам че сте твърде набожни. 23. Защото като минувах та
разгледвах светите ви места, намерих едно капище на което бе
написано НЕЗНАЕМОМУ БОГУ. Тогоз прочее когото вие не знаете а
почитате, него ви проповядвам аз. 24. Бог който е сътворил света и
всичко що е в него, той, като е Господ на небето и на земята, не живее
в храмове от ръка направени, 25. нито приема служения от ръце
человечески *като* да би имал нужда от нещо, понеже той дава на

всички *и* живот и дихание и все; 26. и създал е от една кръв всичкия род человечески да живеят по всичкото лице на земята, и определил е преднареченните времена и пределите на населението им; 27. за да търсят Господа дано би го поне напипали и намерили; ако и да не е далеч *той* от всекиго едного от нас; 28. защото в него живеем и движим се и съществуваме; както и някои от вашите стихотворци са рекли: «Защото и негов род сме.» 29. И тъй, като сме род Божий, не трябва да мислим че Божеството е подобно на злато, или на сребро, или на камък, изработен с изкуство и измишление человеческо. 30. Бог прочее като презира времената на невежеството сега повелява на всичките человеци на всякъде да се покаят; 31. защото е отредил ден в който ще съди вселенната праведно чрез человека когото е определил, и даде уверение на всичките като го възкреси от мъртвите. 32. А те като чуха възкресението на мъртвите, едни се ругаеха, а други рекоха: За това пак щем те слуша. 33. И така Павел излезе отпомежду тях. 34. А някои человеци се прилепиха при него и повярваха; между които беше и Дионисий Ареопагит, и някоя си жена на име Дамар, и други *още* с тях.

ГЛАВА 18.

1. Подир това отлъчи се Павел от Атина и дойде в Коринт; 2. и намери там някого си Юдеянина на име Акила, роден в Понт, който бе скоро дошъл от Италия със жена си Прискила, (защото Клавдий бе повелил да се махнат всичките Юдеи от Рим,) и дойде при тях. 3. И понеже беше съхудожник седеше у тях и работеше; защото художеството им беше да правят шатри. 4. И всека събота се разговаряше в съборището и убеждаваше и Юдеи и Елини. 5. А когато слязоха от Македония Сила и Тимотей, Павел се утесняваше духом и свидетелствуваше на Юдеите че Исус е Христос. 6. И понеже те се противяха и хулеха,

отърси си дрехите и рече им: Кръвта ваша на главите ви *да е*: аз съм
чист *от това*: от нине ще ида в езичниците. 7. И като се премести от
там дойде в дома на някого си на име Юста, който почиташе Бога, и
на когото къщата беше до съборището. 8. А Крисп, началникът на
съборището, повярва в Господа с всичкият си дом; и мнозина от
Коринтяните като слушаха вярваха и кръщаваха се. 9. И рече Господ
на Павла нощем във видение: Не бой се, но говори, и да не мълкнеш;
10. защото аз съм с тебе, и никой няма да тури ръка на тебе за да ти
стори зло; защото имам народ много в този град. 11. И сред *там*
година и шест месеца та ги поучаваше на Слово Божие.
12. А когато беше Галион изправник в Ахаия, Юдеите се подигнаха
единодушно върху Павла, и доведоха го на съдовището, 13. и казваха:
Този убеждава человеците на богопочитане несъгласно със закона. 14.
И когато Павел щеше да отвори уста, Галион рече на Юдеите: Ако бе
някоя неправда или злодеяние лукаво, о Юдеи, бих имал причина да
ви слушам; 15. ако ли е въпрос за учение, за имена, и за вашия закон,
вижте си вие; защото аз не ща да съм съдник на таквиз работи. 16. И
изпъди ги от съдовището. 17. И всичките Елини уловиха Состена,
началника на съборището, та го биеха пред съдовището; и Галион не
щеше нито да знае за това.
18. А Павел като поседя още доволно време опрости се с братята, и
отплува в Сирия (и с него Прискила и Акила) като си остриже главата
в Кенхрея; защото имаше обрек. 19. И стигна в Ефес и остави тях там,
а той *сам* влезе в съборището и разговори се с Юдеите. 20. И,
умоляван от тях да поседи повечко време у тях, не склони; 21. но
прости се с тях и рече: Трябва непременно да направя идещия
празник в Ерусалим; и ако ще Бог ще се върна пак при вас. И отплува
от Ефес. 22. И като слезе в Кесария, възлезе *в Ерусалим* та поздрави
църквата, и слезе в Антиохия. 23. И като поседя *там* неколко време

излезе, и обхождаше наред Галатийската земя и Фригия та утвърдяваше всичките ученици.
24. И някой си Юдеин на име Аполос, роден в Александрия, человек учен и силен в писанията, дойде в Ефес. 25. Той беше оглашен в пътя Господен, и духом разпален говореше и поучаваше прилежно за Господа, а знаеше само кръщението Иоаново. 26. И той начна да говори с дръзновение в съборището; и като го чуха Акила и Прискила прибраха го, и му изложиха по-точно пътя Божий. 27. И когато се канеше той да мине в Ахаия, братята *го* насърчиха, и писаха до учениците да го приемат; и той като дойде много помогна на повярвалите чрез благодатта; 28. защото силно наддумваше Юдеите всенародно като доказваше от писанията че Исус е Христос.

ГЛАВА 19.

1. А когато Аполос беше в Коринт, Павел мина през горните страни и дойде в Ефес; и като намери някои ученици 2. рече им: Приехте ли Духа Светаго като повярвахте? А те му рекоха: Не сме нито чули да ли има Дух Свет. 3. И рече им: А в що се кръстихте? А те рекоха: В кръщението Иоаново. 4. А Павел рече: Иоан кръсти с кръщение на покаяние, като казваше на народът да вярва в тогози който иде след него, сиреч в Христа Исуса. 5. И като чуха кръстиха с в името на Господа Исуса. 6. И щом възложи Павел ръце на тях; дойде Дух Светий на тях; и говореха езици и пророчествуваха. 7. И всичките бяха до дванадесет мъже. 8. И като влезе в съборището проповедваше с дръзновение, и три месеца наред разговаряше се с *народа* и убеждаваше *ги* за царството Божие. 9. А понеже някои се ожесточаваха и не вярваха, но злословеха учението пред народа, той се оттегли от тях, и отлъчи учениците та се разговаряше *с тях* всеки ден в училището на некого си Тирана. 10. И това се продължава две години,

така щото всички които живееха в Азия, Юдеи и Елини, чуха словото
на Господа Исуса. 11. Големи още чудеса струваше Бог чрез Павловите
ръце; 12. до толкоз щото кърпи и престилки от неговото тяло носеха
ги по болните, и отмахваше се болестта от тях, и злите духове
излезваха из тях.
13. И някои скитници Юдеи заклинатели начнаха да произносят
името на Господа Исуса над тези които имаха зли духове, и казваха:
Заклеваме ви в Исуса когото Павел проповядва. 14. И тия що правеха
това бяха някои си седмина синове на Скева, първосвещеник
Юдейски. 15. И отговори лукавият дух и рече: Исуса познавам, и
Павла зная; но вие кои сте? 16. И скочи върху тях человекът в когото
беше лукавий дух, и като им надви укрепи се над тях, така що голи и
ранени избягаха из онази къща. 17. И това стана известно на всички
Юдеи и Елини, жители Ефески; и нападна страх на всички тях, и
възвеличаваше се името на Господа Исуса. 18. И мнозина от
повярвалите дохождаха та се изповядваха и изказваха делата си. 19.
Мнозина още и от тези които правеха магии донасяха си книгите и
ги горяха пред всичките; и като пресметнаха цената им намериха
петдесет тисящи сребро. 20. Така силно растеше и крепеше се словото
Господне.
21. И като се свърши това Павел положи духом, след като обходи
Македония и Ахаия, да иде в Ерусалим; и рече: Като ида там, трябва
да видя и Рим. 22. И проводи в Македония двамина от тези които му
слугуваха, Тимотея е Ераста; а той остана за *малко* време в Азия.
23. А в онова време голям метеж стана за пътя *Господен.* 24. Защото
златар някой си на име Димитрий, който правеше сребърни храмчета
на Артямида, *и* даваше на художниците голяма печалба, 25. като събра
тях, още и други работници които работеха таквизи неща, рече:
Братя, *вие* знаете че от тази работа е нашата прехрана. 26. И *сега*

видите и чуете че не само в Ефес, но току-речи във всичка Азия, този Павел предума и обърна много народ, като казва че не са богове тези които се правят с *човеческi* ръце. 27. И не само това наше художество е в опасност да дойде в презрение, но и храмът на великата богиня Артямида да се счита за нищо; и ще се съсипе нейното величие която цяла Азия и вселената почита. 28. *Това* откак зачуха те изпълнени с гняв викаха и казваха: Велика е Артямида Ефеская! 29. И смущението се разпростре по всичкия град; и впуснаха се единодушно на позорището, като дръпнаха със себе си Македонците Гаия и Аристарха, Павловите спътници. 30. А когато Павел щеше да влезе между народа, учениците го не пуснаха. 31. Така и някои от Азийските началници, понеже му бяха приятели, проводиха до него и молеха му се да се не показва на позорището. 32. И тъй, едни викаха едно, а други друго; защото събранието беше неразбрано, и повечето не знаеха защо се бяха събрали. 33. А от народа изкараха Александра *да говори*, понеже Юдеите предложиха него; и Александър помага с рака и щеше да се отговори на народа. 34. Но като го познаха че Юдеин, наддадоха един глас всичките и викаха колкото до два часа: Велика е Артямида Ефеская. 35. *На това* писарят *градски* като утеши народа казва: Мъже Ефески, кой е онзи человек който не знае че градът Ефес служи на великата богиня Артямида и на падналият от Юпитера *идол*? 36. И тъй, това като е неоспоримо, вие трябва мирни да бъдете, и да не правите нищо несмислено. 37. Защото сте довели тези человеци които нито са светотатци нито богинята ви хулят. 38. И тъй, Димитрий и художниците които са с него ако имат съдба с некого, има дни съдебни, има и изправници; нека излезат да се садят един с други. 39. Ако ли търсите нещо друго, в законното събрание ще се реши. 40. Защото за днешния *метеж* опасно е да ни не обвинят като

размирници, понеже няма никаква причина с която би могли да оправдаем това *безчинно* стичане. 41. И това като рече разпусна събранието.

ГЛАВА 20.

1. И след утихването на мълвата Павел призова учениците, прости се с тях, и излезе да иде в Македония. 2. И като премина онези места та ги увеща с много думи, дойде в Елада. 3. И като преседя *там* три месеца, понеже Юдеите се наговориха да му сторят зло на тръгването му за в Сирия, решено биде да се върне през Македония. 4. И придружиха го до в Азия Сопатър Берянинът и от Солунците Аристарх и Секунд, и Гаий от Дервия, и Тимотей, а Азийците Тихик и Трофим. 5. Те като бяха стигнали по-напред чакаха ни в Троада; 6. а ние отплувахме от Филипи след дните на безквасните хлябове, и за пет дни дойдохме при тях в Троада, дето преседяхме седем дена.
7. И в първия ден на седмицата, когато бяха събрани учениците за преломяването на хляба, Павел, понеже щеше на сутринта да тръгне, разговаряше се с тях; и простре словото до среднощ. 8. И горяха свещи много в горницата дето бяха събрани. 9. И едно момче на име Евтих, като седеше на прозореца, тежък сън го бе налегнал когато Павел се разговаряше надълго, и, обладано от съня, падна от третия кат долу; и дигнаха го мъртво. 10. И слезе Павел и падна на него, и като го прегърна рече: Не се мълвете, защото душата му е в него. 11. След това възлезе *горе*, преломи хляб та похапна, и приказва *пак* доволно до зори, и така тръгна. 12. А момчето го доведоха живо, и много се утешиха. 13. А ние влязохме по-напред в кораба и отплувахме в Асон, че от там щяхме да вземем Павла, понеже така бе поръчал като щеше да иде пеш. 14. И когато се събра с нас в Асон, взехме го и дойдохме в Митилин. 15. И от там като се отвезохме, на утрешния ден

отплувахме срещу Хио, а на другия стигнахме в Самос; и като
преседяхме в Трогилия, на следващия *ден* дойдохме в Милит. 16.
Защото Павел разсади да замине Ефес, да не би да се забави в Азия;
защото бързаше, ако му беше възможно, да се намери в Ерусалим за
деня на Петдесетницата.
17. А от Милит проводи в Ефес та повика презвитерите църковни. 18.
И когато дойдоха при него рече им: Вие знаете от първия ден от как
стъпих в Азия как преминах всичкото време с вас, 19. в служение на
Господа с всяко смиреномъдрие, и с много сълзи и напасти които ми
се случиха от злоумишленията на Юдеите; 20. как се не посвених за
нищо от полезните *вам* да ви го не кажа, и да ви не поуча и пред
народа и по къщите, 21. като проповядвах на Юдеи и на Елини
покаяние пред Бога и вяра в Господа нашего Исуса Христа. 22. И сега,
ето, аз вързан духом отхождам в Ерусалим без да зная що има да ми
се случи там, 23. освен *това* що Дух Светий свидетелствува във всеки
град и казва че връзвания и скърби ме очакват. 24. Но не ме е грижа за
нищо *от това*, нито ми е свиден животът ми, докле да изкарам пътя
си с радост, и служението което приех от Господа Исуса да
проповядвам евангелието на Божията благодат. 25. И сега, ето, аз зная
че няма вече да видите лицето ми вие всинца между които минах та
проповядвах царството Божие. 26. За това, свидетелствувам ви на
днешния ден че аз съм чист от кръвта на всички; 27. защото не се
посвених да ви не известя всичката воля Божия. 28. И тъй, внимавайте
на себе си и всичкото стадо над което Дух Светий ви постави
епископи, да пасете църквата на *Господа* Бога която със собствената си
кръв той придоби. 29. Защото аз знам това, че след моето отхождане
ще да навлязат между вас върли вълци на които не ще да е свидно
стадото. 30. И от сами вас ще възстанат человеци които ще говорят
развратно, за да отвличат учениците след себе си. 31. За това, бъдете

будни, и помнете че три години денем и нощем не престанах от да поучавам със сълзи всекиго едного *от вас.* 32. И нине, братя, препоръчам ви на Бога и на словото на неговата благодат, което може да ви назидава и да ви даде наследие между всичките осветени. 33. На никого среброто или златото или дрехата не пожелах. 34. И сами знаете че за моите потреби, и за *потребите на* онези които бяха с мене, тези *мои* ръце послужиха. 35. Всякак ви показах че така трудещи се трябва да помагате на немощните, и да помните думите на Господа Исуса че той рече: По-блажено е да дава някой от колкото да взема. 36. И това като рече коленичи и помоли се с всички тях. 37. И всички плакаха много; и припаднаха на Павла на врата и го целуваха, 38. оскърбени най-много за речта която каза, че няма да видят вече лицето му. И го изпроводиха до кораба.

ГЛАВА 21.

1. И когато се разделихме от тях и тръгнахме, дойдохме право на Коос, а на утринта на Родос, и от там на Патара; 2. и понеже намерихме кораб който заминаваше за Финикия, качихме се на него и отплувахме. 3. И като съзряхме *от далеч* Кипър и го оставихме отляво, плувахме към Сирия и слязохме в Тир; защото там щеше корабът да извади товара си. 4. И като намерихме учениците преседяхме там седем дни; и те от Духа казваха на Павла да не възлезва в Ерусалим. 5. И когато преминахме *седемте* дена, излязохме и отхождахме си; и ни изпровождаха всички с жените и децата си до отвън града, и коленичихме на брега и помолихме се. 6. И като се опростихме един с друг влязохме в кораба; а те се върнаха у тях си. 7. И ние като изплувахме от Тир стигнахме в Птолемаида, дето поздравихме братята и преседяхме у тях един ден. 8. А на утринта Павел и *ние* които бяхме с него излязохме та дойдохме в Кесария; и влязохме в

дома на Филипа благовестника, който бе един от седмината *дякони*, и останахме при него. 9. А той имаше четири дъщери девици, които пророчествуваха. 10. И като останахме *там* много дни, слезе от Юдея някой си пророк на име Агав. 11. И дойде при нас, и взе Павловия пояс та си върза ръцете и нозете, и рече: Това казва Дух Светий: Така ще вържат Юдеите в Ерусалим человека на когото е този пояс, и ще го предадат в ръцете на езичниците. 12. И като чухме това ние и тамошните, молихме му се да не възлезва в Ерусалим. 13. Но Павел отговори: Що правите вие та плачете и ми съкрушавате сърцето? защото аз съм готов не само вързан да бъда, но и да умра в Ерусалим за името на Господа Исуса. 14. И понеже не склоняваше той, млъкнахме си и рекохме: Да бъде волята Господня.
15. И след тия дни приготвихме се и възлязохме в Ерусалим. 16. А с нас дойдоха и някои ученици от Кесария и *ни* водеха при някого си Мнасона, Киприянина, отколешен ученик, у когото щяхме да бъдем гости.
17. И като дойдохме в Ерусалим, приеха ни братята с радост. 18. И на утринта влезе Павел с нас при Якова, и дойдоха всичките презвитери. 19. И като ги поздрави *Павел*, разказваше им едно по едно все що стори Бог чрез неговото служене между езичниците. 20. А те като чуха славеха господа, и рекоха му: *Ти* видиш, брате, колко хиляди има от Юдеите които повярваха, и те всички са ревнители на закона. 21. А за тебе са разбрали че ти учиш всичките Юдеи които са между езичниците да отстъпят от Моисеевия закон, и казваш им да не обрязват чадата си нито да ходят по *старите* обичаи. 22. И тъй, що е? Известно че трябва да се събере много народ, защото ще чуят че си дошъл. 23. За това, стори *ти* което ти казваме. У нас има четирима человеци които имат обрек на себе си: 24. вземи ги, и с тях наедно направи очищението си, и иждиви за тях да си обръснат главите, и да

познаят всички че няма нищо от това що са чули за тебе, но и ти следваш да вардиш закона. 25. А за езичниците които повярваха, ние писахме като решихме да не пазят нищо таквоз освен да се привардват от идоложертвено, и от кръв, и от удавенина, и от блуд. 26. Тогаз Павел взе човеците при себе си; и на утринта като направи очищението си наедно с тях, влезе в храма и обяви че се изпълниха дните на очищението когато ще се принесе приносът за всекиго едного от тях. 27. И на свършване на седемте дена, Юдеите от Азия, като го видяха в храма, разбъркаха всичкия народ, и туриха ръце на него, 28. и викаха: О, мъже Израиляни, помагайте! Този е онзи човек който на всякъде всичките учи против народа, против закона, и против това место; а още и Елини въведе в храма, и оскверни светото това место. 29. (Защото бяха видяли по-напред Трофима Ефесянина в града с него, за когото мислеха че го е въвел Павел в храма.) 30. И повдигна се всичкия град, и стече се народа; и като уловиха Павла, влачеха го вън из храма; и тоз час се затвориха вратата. 31. И когато искаха да го убият, стигна известие до тисящника на полка че всичкий Ерусалим е размирен; 32. и той завчас взе войска и стотници и завтече се долу върху тях. А те като видяха тисящника и войската престанаха от да бият Павла. 33. Тогаз тисящникът пристъпи та го хвана, и заповяда да го оковат с две вериги, и питаше кой е той и що е сторил. 34. А измежду народа едни викаха едно а други друго; и понеже не можеше поради мълвата да разбере правото, заповяда да го закарат в крепостта. 35. А когато стигна до стъпалата, поради насилието от народа войните го дигнаха и носеха. 36. Защото множеството на народа идеха след него и викаха: Махни го *от света.*

37. И когато щяха да въведат Павла в крепостта, той казва тисящнику: Простено ли ми е да ти река нещо? 38. А той рече: Знаеш ли Гръцки?

Не си ли ти онзи Египтянин който преди неколко дни размири и
изведе в пустинята четирите хиляди мъже убийци? 39. И Павел рече:
Аз съм человек Юдеин от Тарс, гражданин на *този* знаменит град в
Киликия; и ти се моля, дай ми позволение да поговоря на народа.
40. И като му даде воля, Павел застана на стъпалата и помаха с рака на
народа; а като стана голямо мълчание, начна да говори на Еврейски
език; и казваше:

ГЛАВА 22.

1. Мъже, братя, и отци, слушайте сега моето пред вас оправдание. 2. (И
като чуха че на Еврейски език им говореше показаха по-голяма
тишина; и рече:) 3. Аз съм человек Юдеин, роден в Тарс Киликийски,
и възпитан в този град при нозете Гамалиилови, изучен точно в
отцепреданият закон. И ревнител Божий бях, както сте вие всинца
днес, 4. и гоних до смърт *последователите на* това учение като
връзвах и предавах в тъмници мъже и жени; 5. както ми
свидетелствува и първосвещеникът и всичкото старейшинство; от
които бях взел и писма до братята, и отхождах в Дамаск да докарам
вързани в Ерусалим и тези които бяха там за да ги накажат. 6. И
когато вървях и наближих Дамаск, около пладне, внезапно блесна
около мене светлина голяма от небето. 7. И паднаха на земята, и чух
глас който ми казваше: Савле, Савле, що ме гониш? 8. А аз отговорих:
Кой си *ти*, Господи? И рече ми: Аз съм Исус Назарянин когото ти
гониш. 9. А тези които бяха с мене светлината видяха и се уплашиха,
но гласа на тогоз който ми говореше не чуха. 10. И рекох: Що да сторя,
Господи? И Господ ми рече: Стани та иди в Дамаск; и там ще ти се
каже за всичко що е отредено да сториш. 11. И понеже от блясъка на
светлината изгубих зрението си, поведоха ме за рака дружината ми, и
влязох в Дамаск. 12. И някой си Анания, человек благочестив по

закона, свидетелствуван от всичките *там* живеещи Юдеи, 13. дойде при мене, и като застана над *мене* рече ми: Савле брате, прогледай. И аз на часа погледнах на него. 14. А той рече: Бог на отците ни предназначил те е да познаеш неговата воля, и да видиш Праведника, и да чуеш глас от неговата уста; 15. защото ще му бъдеш свидетел пред всичките человеци за това което си видял и чул. 16. И сега, що се бавиш? Стани, кръсти се и умий се от греховете си, и призови името Господне. 17. И като се върнах в Ерусалим, когато се молех в храма дойдох в изстъпление. 18. и видях го че ми казваше: Побързай та излез скоро из Ерусалим; защото не ще да приемат твоето за мене свидетелство. 19. И аз рекох: Господи, те знаят че аз затварях и биех по съборищата тези които вярваха в тебе; 20. и когато се проливаше кръвта на твоего мъченика Стефана и аз бях там, и съизволявах на неговото убиване, и вардех дрехите на тези които го убиваха. 21. И рече ми: Иди; защото аз ще те проводя далеч в езичниците.
22. И до тази реч го слушаха; а *тогаз* възвишиха гласа си и казваха: Махни от земята един такъв, защото не трябва да живее. 23. И понеже те викаха, и захвърляха си дрехите, и хвърляха прах по въздуха, 24. тисящникът заповяда да го закарат в крепостта, и поръча да го изпитат с бой за да узнае за коя причина викаха така върху него. 25. И като го разтегнаха с ремъци, Павел рече на стотника който стоеше *там*: Законно ли и вам да биете человека Римлянин и несъден? 26. Това като чу стотникът отиде та извести тисящнику и рече: Виж какво ще сториш, защото този человек е Римлянин. 27. А тисящникът пристъпи и рече му: Кажи ми, Римлянин ли си ти? А той рече: Римлянин. 28. И отговори тисящникът: Аз с много сребро съм добил това гражданство. А Павел рече: Но аз съм се и родил *в него.* 29. И тъй, тоз час се отстъпиха от него тези които щяха да го мъчат. Още и

тисящникът се уплаши като разбра че е Римлянин, и защото го беше
вързал.
30. На утринта като искаше да разумее истината в какво го обвиняват
Юдеите развърза го от връзките, и повели да дойдат
първосвещениците и всичкият им събор, а доведе долу и Павла та го
постави пред тях.

ГЛАВА 23.

1. И погледна Павел на събора и рече: Мъже братя: До този ден аз съм
живял пред Бога със цяла добра съвест. 2. А първосвещеникът Анания
повели на предстоящите да го ударят по устата. 3. Тогаз Павел му
рече: Бог ще удари тебе, стено варосана; и ти си седнал да ме съдиш
по закона, а против закона ли повеляваш да ме бият? 4. А
предстоещите рекоха: Първосвещеника Божий ли хулиш? 5. И Павел
рече: Не знаех, братя, че е първосвещеник; защото е писано: «Да не
злословиш началника на народа си.» 6. И понеже разумя Павел че
едната част са Садукеи а другата Фарисеи, извика в събора: Мъже
братя, аз съм Фарисей, син Фарисеев: съдят ме за надеждата и
възкресението на мъртвите. 7. И когато рече това, стана разпра между
Фарисеите и Садукеите; и раздвои се множеството. 8. Защото
Садукеите казват че няма възкресение, нито ангел, нито дух; а
Фарисеите изповядват и двете. 9. И стана глъчка голяма; и дигнаха се
книжниците от Фарисейската страна, препираха се и казваха: Никое
зло не намерваме в тогоз человека; и ако му е говорил дух или ангел,
да се не противим Богу. 10. И понеже стана разпрата голяма, убоя се
тисящникът да не би да разкъснат Павла; и повели да слезе войската
и да го грабне отпомежду им и да го заведе в крепостта.
11. И в идущата нощ яви му се Господ и рече: Дерзай, Павле, защото
както свидетелствува за мене в Ерусалим така трябва са

свидетелствуваш и в Рим. 12. И като съмна, някои от Юдеите
направиха съзаклятие, и се туриха под проклетия, и рекоха нито да
ядат нито да пият доде не убият Павла. 13. И тези които направиха
това съзаклятие бяха повече от четиридесет души. 14. Те дойдоха при
първосвещениците и при старейшините и рекоха: Под проклетия
турихме себе си да не вкусим нищо докле не убием Павла. 15. Сега
прочее вие със събора явете на тисящника да го доведе утре долу при
вас, като да искате уж да разумеете по известно за него; а ние, преди
да наближи той, готови сме да го убием. 16. Като чу тоз заговор
Павловият сестрин син, дойде и влезе в крепостта та извести на
Павла. 17. И Павел повика едного от стотниците и рече *му*: Заведи
това момче при тисящника, защото има да му обади нещо. 18. И той
го взе, заведе го при тисящника, и казва: Запреният Павел ме повика
и ми се примоли да доведа този момък при тебе, защото има нещо да
ти каже. 19. А тисящникът го взе за рака, и като се оттегли насаме
попита: Що е това което имаш да ми обадиш? 20. А той рече: Юдеите
се нагласиха да те умолят да заведеш утре Павла долу в събора, уж че
имат да питат нещо по-точно за него. 21. А ти недей ги слуша,
защото го причакват повече от четиридесет души от тях които се
туриха под проклетия ни да ядат ни да пият доде го не убият; и сега
са готови, чакат *само* да им се вречеш. 22. И тъй, тисящникът остави
момчето да си иде, като му заръча: Да не кажеш никому че ми си
явил това. 23. И повика двамина от стотниците и рече *им*: Пригответе
двеста войни пеши, и седемдесет конници, и двеста стрелци, от
третия час на нощта да идат до Кесария. 24. Пригответе и скотове да
възкачат Павла и да го отведат безопасно до управителя Феликса. 25.
Написа и писмо което имаше следващото съдържание:-
26. От Клавдия Лисия честитому управителю Феликсу поздравление.
27. Тогоз человека когото Юдеите бяха уловили и щяха да го убият,

пристигнах с войската и го избавих, понеже се научих че е Римлянин.
28. И като исках да разумея причината за която го обвиняваха,
низведох го на събора им; 29. и намерих го обвиняван за въпроси от
закона им; Нямаше обаче никаква погрешка достойна за смърт или за
окови. 30. И понеже ми подказаха че има да стане от Юдеите навет
върху живота на тогоз человека, тоз час го изпратих при тебе, като
заръчах и на обвинителите *му* да си кажат пред тебе което *имат*
върху него: Здрав бъди.
31. И тъй, войните, според дадената им заповед, взеха Павла и
заведоха го през нощ в Антипатрида. 32. И на утринта оставиха
конниците да идат с него, и се върнаха в крепостта. 33. А те като
влязоха в Кесария и връчиха писмото на управителя, представиха му
и Павла. 34. А управителят като прочете *писмото*, и попита от коя е
област, и разбра че е от Киликия: 35. Ще те слушам, рече, кога дойдат
и обвинителите ти. И повели да го вардят в преторията Иродова.

ГЛАВА 24.

1. И подир пет дни слезе първосвещеникът Анания със старейшините
и с някого си Тертила ритора, които представиха пред управителя
жалба против Павла. 2. И като го повикаха, начна Тертил да *го*
обвинява, и казваше: Понеже се поминваме в голямо спокойствие
чрез тебе, честити Феликсе, и понеже чрез твоето промишление биват
благоустроения на този *наш* народ, 3. с всяко благодарение всегда и
всякъде признателни сме *ти*. 4. Но да те не отегчавам повече, моля те
да ни послушаш вкратце според твоята снизходителност. 5. Понеже
намерихме тогози человека че е заразител, и подига метеж между
всичките по вселенната Юдеи, още е и главатар на ереста Назарейска;
6. който се нае и храма да оскверни; когато и уловихме и по нашия
закон поискахме да го съдим. 7. Но тисящникът Лисия дойде и с

голямо насилство *го* изтръгна из ръцете ни, 8. и повели на
обвинители му да дойдат пред тебе; от когото и ти като изпиташ ще
можеш да узнаеш за всичко това за което го ние обвиняваме. 9. И
Юдеите потвърдиха и казаха че това е така.
10. Тогаз Павел, като му кимна управителят да говори, отговори:
Понеже те зная че от много години си съдия на този народ, по-на
радо сърце ще говоря за своето оправдание. 11. Защото можеш да се
научиш че няма повече от дванадесет дни откак възлязох аз на
поклонение в Ерусалим. 12. И нито са ме в храма намирали да се
разговарям с някого или да размирявам народа, нито в съборищата,
нито в града. 13. Нито могат да докажат това за което ме обвиняват
сега. 14. А това ти изповядвам, че, според учението, което *те* наричат
ерес, така служа на отеческия *наш* Бог, като вярвам всичко щото е
писано в закона и пророците; 15. и имам и надежда на Бога, която и
те сами приемат, че ще да бъде възкресение на мъртвите, на праведни
и неправедни. 16. На това аз се старая да имам всякога непорочна
съвест и пред Бога и пред человеците. 17. И след много години дойдох
да сторя милостини на народа си и приношения. 18. А между това
Юдеи някои си от Азия намериха ме очищен в храма, не с много
народ, нито с мълва; 19. които ако имаха нещо върху мене трябваше
да се представят пред тебе и да *ме* обвинят. 20. Или те сами да рекат
ако са намерили в мене някоя неправда когато предстанаха пред
събора; 21. освен *ако* е за единия този глас що извиках като стоях
между тях, *че*: *Поради учението* за възкресението на мъртвите ме
съдите вие днес.
22. Това като чу Феликс отложи *съдбата* им, понеже знаеше по-точно
за това учение, и рече: Кога слезе тисящникът Лисия ще изпитам
наздраво за *разпрята* ви. 23. И повели стотнику да вардят Павла, и да

има спокойствие, и да не възпират никого от познайниците му да му послужат или да дохождат при него.
24. След неколко дни дойде Феликс с жена си Друсилия, която беше Юдеанка, и прати та повика Павла, и слуша от него за вярата в Христа *Исуса.* 25. И когато говореше той за правда и за въздържание и за бъдещия съд, Феликс уплашен отговори: Сега си иди, и кога имам време ще те повикам пак. 26. А при това надееше се че ще му се дадат от Павла пари за да го пусне; за това и по-честичко го викаше та приказваше с него. 27. Но след навършването на две години Феликса наследва Порций Фест; а Феликс понеже искаше да угоди на Юдеите, остави Павла в окови.

ГЛАВА 25.

1. Фест прочее като дойде в областта, след три дни възлезе от Кесария в Ерусалим. 2. И първосвещеникът и големците Юдейски представиха пред него жалба върху Павла, и молеха му се, 3. и просеха да склони на искането им против него за да го проводи в Ерусалим, а те правеха засада на пътя да го убият. 4. Фест обаче отговори, Павел да стои запрян в Кесария, и сам той скоро ще тръгна *за там.* 5. За това, които могат от вас, рече, да слезат с *мене*, и ако има него в тогоз человека, да го обвинят. 6. И като преседя между тях до десетина дена слезе в Кесария, и на утринта седна на съдовището и повели да доведат Павла. 7. И като дойде той, обиколиха *го* Юдеите които бяха слезли от Ерусалим, и нанасяха против Павла много и тежки обвинения, които не можеха да докажат; 8. понеже той се оправдаваше че: Нито против закона Юдейски, нито против храма, нито против Кесаря съм сторил некое престъпление. 9. Но Вест, понеже искаше да угоди на Юдеите, отговори на Павла и рече: Щеш ли да възлезеш в Ерусалим и там да се садиш за това пред мене? 10. И Павел рече: *Аз* предстоя на

Кесаревото съдовище, дето трябва да се садя. Не съм обидил в нищо Юдеите, както и ти твърде добре знаеш. 11. Защото ако не съм прав, и съм сторил нещо достойно за смърт, не бягам от смъртта: но ако няма нищо от това което ме те обвиняват, никой не може да ме предаде на волята им. Отнасям се до Кесаря. 12. Тогаз Фест, като се поразговори със съвета, отговори: Отнесъл си се до Кесаря, при Кесаря ще идеш.

13. И от как се минаха неколко дена, цар Агрипа и Верникия дойдоха в Кесария да поздравят Феста. 14. И като се бавиха там доста време, Фест спомена на царя за Павловата работа, и рече: Има някой си человек оставен от Феликса в окови; 15. за когото, когато бях в Ерусалим, първосвещениците и старейшините Юдейски дадоха *ми* жалба, и искаха да го осъдя; 16. на които отговорих че Римляните Нямат обичай да предават някого человека на смърт докле обвиняемият няма обвинителите си на лице, и му се не позволи да се оправдае за обвинението. 17. И тъй, когато дойдоха те тука *с мене* наедно, без забава на другият ден седнах на съдовището и заповядах да доведат человека; 18. за когото обвинителите му като застанаха не нанесоха никое *таквоз* обвинение каквото аз предполагах; 19. но имаха против него некакви разискания за техните си вярвания, и заради някого си Исуса който бил умрял, за когото Павел казваше че е жив. 20. И аз, понеже бях в недоумение за едно такова разискване, казвах ако ще да иде в Ерусалим и там да се сади за това. 21. Но понеже Павел поиска да го оставя за съдбата на Августа *Кесаря*, повелих да го вардят докле да го изпратя при Кесаря. 22. Тогаз Агрипа рече Фесту: Искаше ми се и мене да чуя тогоз человека. И той рече: Утре щеш го чу.

23. И тъй, на утринта, когато Агрипа и Верникия дойдоха с голямо великолепие и влязоха в съдовищната стая с тисящниците и с отличните мъже на града, заповяда Фест, и доведоха Павла. 24. Тогаз

казва Фест: Царю Агрипо, и всички които присъствувате *тука* с нас, гледате тогоз за когото всичкото множество Юдейско ми говориха, и в Ерусалим и тука, и крещяха че той не трябва вече да живее. 25. Но аз, понеже разбрах че не е сторил нищо достойно за смърт, и сам той се отнесе до Августа *Кесаря*, реших да го проводя. 26. За когото Нямам нищо известно да пиша на господаря *си*; за това го изведох пред вас, и нарочно пред тебе, царю Агрипо, за да стане изпитването *му*, и да имам какво да пиша. 27. Защото ми се вижда безпътно, като провождам вързан человек, да не забележа и обвиненията против него.

ГЛАВА 26.

1. И Агрипа рече Павлу: Имаш позволение да говориш сам за себе си. Тогаз Павел простре рака и начна да говори за оправданието си: 2. Честит считам себе си, царю Агрипо, като имам пред тебе днес да се оправдая за всичко за което ме Юдеите обвиняват, 3. а най-вече *понеже зная* че си вещ във всичките обичаи и разисквания Юдейски; за това моля ти се да ме послушаш търпеливо. 4. Моя *още* от младостта ми живот, който преминах от начало между народа си в Ерусалим, всичките Юдеи го знаят. 5. Понеже ме знаят от начало, (ако би щели да засвидетелствуват,) че според най-точното учение на нашата вяра живех Фарисей. 6. И сега предстоя на съд за надеждата на обещанието което е Бог обещал на отците ни, 7. в което *обещание всичките* дванадесет наши племена, които служат *Богу* ден и нощ непрестанно, надеят се да достигнат; за тази надежда, царю Агрипо, ме обвиняват Юдеите. 8. Що? мислите ли за невярване че Бог възкресява мъртвите? 9. Тъй *и* аз помислих в себе си че трябваше да сторя много противности върху името на Исуса Назарея; 10. което и сторих в Ерусалим; и мнозина от светиите аз запрях в тъмници, като

взех власт от първосвещениците; и на убиването им и аз дадох глас върху *тях.* 11. И във всичките съборища много пъти като ги мъчех принуждавах ги да хулят; и без мера като имах ярост против тях гонех *ги* даже и по външните градища. 12. А между това, когато отхождах в Дамаск с власт и поръчване от първосвещениците, 13. по пладне видях на пътя, царю, светлина от небето която надминаваше слънчевото сияние, която осия мене и тези които пътуваха с мене. 14. И като паднахме всинца на земята, чух глас който ми говореше и казваше ми на Еврейски език: Савле, Савле, защо ме гониш? Жестоко ти е да риташ срещу остни. 15. И аз рекох: Кой си ти, Господи? А той рече: Аз съм Исус когото ти гониш. 16. Но стани и се изправи на нозете си; понеже за това ти се явих, да те назнача служител и свидетел на това що си видял и на това което ще ти открия, 17. като те изваждам от народа *Юдейски* и от езичниците в които сега те провождам, 18. да им отвориш очите, да се обърнат от тъмното във виделото, и от властта на Сатана към Бога, и чрез вярата в мене да вземат прощение на греховете *си* и наследие между осветените. 19. За това, царю Агрипо, не бях непокорен на небесното видение; 20. но проповядвах първом на *Юдеите* в Дамаск и в Ерусалим и във всичката земя Юдейска, и *напокон* на езичниците, да се покайват, и да се обръщат към Бога, и да правят дела достойни на покаянието: 21. За това, Юдеите като ме уловиха в храма туриха се да ме убият. 22. Но с помощта която получих от Бога стоя до този ден та свидетелствувам и пред малък и пред голям, без да говоря нищо *друго* освен *това* което са пророците и Моисей говорили че *то* имаше да бъде; 23. сиреч, че Христос имаше да пострада, и че *той* пръв като възкръсне от мъртвите щеше да проповядва виделина на народа *Юдейски* и на езичниците.

24. И когато той така отговаряше, Фест с голям глас рече: Полудял си Павле: много учение те докарва в лудост. 25. А той рече: Не съм полудял, честити Фесте, но изговарям думи от истина и от здрав ум; 26. защото знае за това царят, комуто и с дързновение говоря; понеже не вярвам да има нещо от това да не знае той; защото то не е станало в някой ъгъл. 27. Вярваш ли, царю Агрипо, пророците? зная че *ги* вярваш. 28. И Агрипа рече на Павла: Без малко ме убеждаваш да стана Християнин. 29. А Павел рече: Молил се бих Богу щото не токо без малко но на пълно, *и* не само ти но и всички които ме днес слушат да станах таквизи какъвто съм и аз, освен тези окови.

30. И това като рече той, стана царят и управителят и Верникия и седящите с тях. 31. И като отидоха на страна говореха помежду си и казваха: Този человек не прави нищо достойно за смърт или за окови. 32. И Агрипа рече Фесту: Този человек можеше да се пусне ако не беше се отнесъл *за съдба* пред Кесаря.

ГЛАВА 27.

1. И когато бе решено да отплуваме в Италия, предадоха Павла и други някои вързани на стотника на име Юлия, от полка Августов. 2. И влязохме в кораб Адрамитски, и отвезохме се с намерение да плуваме около Азийските места: имахме още с нас си Аристарха Македонеца от Солун. 3. И на другия *ден* стигнахме в Сидон; и Юлий се докарваше человеколюбиво с Павла, и позволи *му* да иде при приятелите *си* да му пригодят. 4. И от там като станахме провезохме се под Кипър, защото ветровете бяха противни. 5. И като преплувахме морето Киликийско и Памфилийско, стигнахме в Мири, Ликийски *град.* 6. Там стотникът намери кораб Александрийски който плуваше за Италия, и тури ни в него. 7. И мудно като плувахме доволно дни и едвам стигнахме в Книд, понеже не ни пущаше вятърът, проплувахме

под Крит срещу Салмон. 8. И едвам що преминахме него стигнахме
на некое си место което се казва Добри Пристанища, близо при които
бе градът Ласей.
9. Но като беше се минало доволно време и плуването беше вече
опасно, защото и постът беше се вече минал, съветваше Павел, 10. и
казваше им: Братя, виждам че плуването ще бъде със злострадание и
с голяма щета, не току за товара и за кораба но и за душите ни. 11. Но
стотникът се уверяваше повече на кормчия и на стопанина на кораба,
а не на Павловите думи. 12. И понеже пристанището не бе сгодно за
презимуване, повечето дадоха мнение да се дигнат и от там за да
стигнат, ако би било възможно, до Финик, пристанище Критско което
гледа срещу югозападния и северозападния вятър, и *там* да
презимуват. 13. И когато подухна малко югът, помислиха че
сполучиха целта си, дигнаха се, и плуваха близо по край Крит. 14. Но
след малко възвея срещу него вятър бурен наричаем Евроклидон. 15.
И понеже се дръпна корабът и не можеше да устои срещу вятъра,
оставихме се *на вълните*, и носеха ни. 16. И като утекохме зад едно
островче което се наричаше Клавдий, едвам можахме да удържим
ладията; 17. която като дигнаха употребяваха *всякакви* пособия, и
препасваха кораба изотдолу; и боещи се да не паднат на плитко,
снеха платната и носеха се така. 18. И понеже бяхме в голяма беда от
бурята, в следващия ден хванаха да изхвърлят товара. 19. И на третия
ден сами с ръцете си изхвърлихме корабните неща. 20. И понеже за
много дни не се виждаше ни слънце ни звезди, и силната буря
наваляше, изчезна вече от нас всека надежда за спасение. 21. А подир
много неядене, застана Павел между тях и рече: Требваше, о
приятели, да ме послушате да се не дигаме от Крит, и да ни не
постигнеше това злострадание и тази щета. 22. Но и сега ви съветвам
да сте весели, защото ни една душа от вас няма да се изгуби, но само

корабът: 23. защото ангел от Бога, чийто съм аз и комуто служа, яви ми се тази нощ 24. и рече: Не бой се, Павле, ти трябва да представнеш пред Кесаря; и, ето, Бог ти подари всичките които плуват с тебе. 25. За това, братя, бъдете весели; защото вярвам в Бога че така ще бъде според както ми бе речено. 26. А ние трябва да бадем изхвърлени на някой остров.

27. И когато настана четиринадесетата нощ, като носехме на сам на там по Адриатическо *море*, къде среднощ корабниците угаждаха че наближават до някоя суша. 28. И като измериха дълбочината намериха двадесет разтега; и малко по-нататък като отидоха пак измериха и намериха петнадесет разтега. 29. И бояще се да не би да паднат вън на каменисти места, спуснаха четири котви от кърмата и желаеха да съмне. 30. И понеже корабниците искаха да побягнат от кораба, и спуснаха ладийката в морето с причина уж че ще спуснат котви откъде предницата, 31. Павел рече на стотника и на войните: Тези ако не останат в кораба вие не можете се избави. 32. Тогаз войните отрязаха въжетата на ладийката и оставиха я да падне вън. 33. А при съмнуване Павел канеше всичките да похапнат *по нещо*, и казваше: Четиринадесет дена днес ожидате, и стоите гладни без да сте вкусили нищо. 34. За това ви моля да похапнете, защото това е *нужно* за опазването ви; понеже ни едному от вас ни косъм от главата няма да падне. 35. И като рече това взе хляб, благодари Богу пред всички та преломи, и начна да яде. 36. От това се ободриха всички та ядоха и те. 37. И всинца в корабът бяхме двеста и седемдесет и шест души. 38. И като се наситиха с храна, облекчаваха кораба като изхвърляха житото в морето.

39. И когато се разсъмна не познаваха земята; съгледваха обаче залив някой си който имаше брег, в който се решиха да тикнат кораба ако бе възможно. 40. И като изтеглиха котвите оставиха *кораба* по морето,

развързаха още връзките на кормилата, и развиха малкото ветрило накъде вятъра и отправиха се към брега. 41. Но изпаднаха на место дето биеше от две страни морето, и там заседна корабът: предницата се заби и не мърдаше; а задницата се разглобяваше от насилието на вълните. 42. И наговориха се войните да избият запрените да не би да изплува някой и да побегне. 43. Но стотникът, като искаше да избави Павла, възпре ги от *това* намерение, и повели които могат да плуват да скочат първом те в морето и да излезат на сухо, 44. а останалите, едни на дъски, други пък на нещо от кораба. И така бе та се избавиха всички на сушата.

ГЛАВА 28.

1. И от как се избавиха тогаз познаха че островът се казваше Малта. 2. А варварите *тамошни жители* показаха нам голямо човеколюбие; защото ни приеха всинца, и, понеже валеше дъжд и студено беше, накладоха огън. 3. И когато Павел сграмади много храсти и го тури на огъня, една ехидна излезе из топлината и залепи се на ръката му. 4. А варварите, като видяха змията как висеше о ръката му, думаха си помежду си: Известно че този человек е убийца който, ако и да се избави от морето, *Божието* правосъдие го не остави да живее. 5. Но той тръсна змията в огъня и не пострада никое зло. 6. А те се надееха че ще да отече, или внезапно да падне долу мъртъв; но като очакваха много време и гледаха че му не ставаше никое зло, промениха *мисъл* и думаха че е бог. 7. И около това место бяха стежанията на най-първия в острова, името му Поплий: той ни прие и гощава ни приятелски три дни. 8. А случи се да е болен Поплиев баща, и лежеше от треска и от дизентерия; а Павел влезе при него, и като се помоли *Богу* възложи ръце на него и го изцели. 9. И тъй, това като стана, и другите от острова които имаха нещо болест идеха и изцеляваха се;

10. които и с много почести ни почетоха, и на тръгването ни снабдиха
ни с потребните.
11. И след три месеца отплувахме с един Александрийски кораб *що
беше* със знаме на Диоскури, и който бе презимувал в този остров. 12.
И като стигнахме в Сиракуси преседяхме три дни. 13. И от там все
край брега стигнахме в Ригия; и след един ден като повея югът, на
втория ден дойдохме в Потиоли; 14. дето намерихме братя които ни
умолиха да преседим у тях седем дена; и така дойдохме в Рим. 15. И
от там братята като чуха за нас излязоха до Апиевото Тържище и до
Трите Кръчми да ни посрещнат; и Павел като видя тия *братя*
благодари Богу и ободри се.
16. А когато дойдохме в Рим, стотникът предаде окованите на
войводата; а на Павла се позволи да живее особно с война който го
вардеше. 17. И след три дни свика Павел по-първите от Юдеите; и като
се събраха казваше им: Мъже братя, аз без да съм сторил нищо
против народа или против отеческите обичаи, вързан от Ерусалим
предадоха ме в ръцете на Римляните; 18. които като ме изпитаха щяха
да *ме* пуснат, защото ни една вина за смърт Нямаше в мене; 19. но
понеже Юдеите се противеха, принудих се да се отнеса до Кесаря; а не
че имах да обвиня в нещо народа си. 20. И тъй, по тая причина ви
призовах, да *ви* видя и да *ви* поговоря; защото заради надеждата на
Израиля имам на себе си тези вериги. 21. А те му рекоха: Ние нито
писма сме получили от Юдея за тебе, нито някой от братята е дошъл
да *ни* извести или да *ни* каже нещо зло за тебе. 22. Но желаем да чуем
от тебе твоето мнение; защото е известно нам че за тази ерес на
всякъде противно се говори. 23. И като му определиха ден, дойдоха
при него в гостилницата мнозина, на които изложи със свидетелства
царството Божие, и от сутринта до вечерта уверяваше ги за Исуса и от
закона Моисеев и от пророците. 24. И едни от тях се уверяваха на това

което говореше, а други не вярваха. 25. И те понеже бяха несъгласни помежду си отхождаха си, като *им* рече Павел една реч: Добре е рекъл Дух Светий на бащите ни чрез пророка Исая 26. когато е рекъл: «Иди и кажи на този народ: Слухом ще чуете, и няма да разумеете; и с очи ще гледате, и няма да видите; 27. защото задебеле сърцето на тези люде, и с ушите си тежко чуят, и очите си склопиха, да не би с очи да видят, и с уши не чуят, и със сърце да разумеят, и се обърнат та ги изцеля.» 28. И тъй, да знаете че спасението Божие на езичниците се проводи: те и ще чуят. 29. И това като рече, отидоха си Юдеите с голямо препиране помежду си.

30. А Павел остана цели две години в особна под наем къща, и приемаше всичките които идеха при него 31. та проповедваше царството Божие, и поучаваше невъзбранно с всяко дръзновение за Господа Исуса Христа.

СЪБОРНОТО ПОСЛАНИЕ НА СВЯТИЯ АПОСТОЛ ЯКОВ

ГЛАВА 1.

1. Яков, раб на Бога и на Господа Исуса Христа, до дванадесетте племена които са в разсеяние, поздравление.
2. Всека радост имайте, братя мои, когато впадате в различни изкушения; 3. понеже знаете че изпитанието на вашата вяра производжа търпение. 4. А търпението да има дело съвършено, за да бъдете съвършени и цели, без никакъв недостатък. 5. Ако ли някои от вас е оскуден от мъдрост, да проси от Бога който дава богато на всички и не укорява, и ще му се даде. 6. Но да проси с вяра, без да се съмнява никак; защото който се съмнява подобен е на морски вълни които се карат и разблъскват от ветровете. 7. И такъв человек да не мисли че ще приеме нещо от Господа. 8. Человек двоеумен непостоянен е във всичките си пътища. 9. Който брат е от по-долно *състояние* да се хвали в своето си възвишаване, 10. а богатите, в смиряването си, понеже като цвят на трева ще прецъѳти. 11. Защото изгрея слънцето с пека, и изсуши тревата, и цветът й слете, и

хубостта на лицето й погина; така и богатият ще повехне в пътищата си.
12. Блажен онзи човек който претърпява изкушение; защото, като премине изпитът, ще приеме венеца на живота който обеща Господ на онези които го любят. 13. Никой изкушаем да не казва че: Бог ме изкушава; защото Бог се от зло не изкушава, и той никого не изкушава; 14. а всеки се изкушава като се завлича и подлъгва от собствената си похот. 15. Похотта после като зачне ражда грях, а грехът като се извърши ражда смърт.
16. Не се заблуждавайте, любезни мои братя. 17. Всяко добро даване, и всека съвършена дарба от горе е, и слезва от Отца на светлините в когото няма изменение или сянка на променяване. 18. От собствената си воля родил ни е със словото на истината, да бъдем ние некакъв си начатък на неговите създания. 19. И тъй, любезни мои братя, да бъде всеки човек бърз на чуене, *а* муден на говорене, *и* муден на гняв; 20. защото гневът на человека не върши Божията правда. 21. За това, отхвърлете всека нечистота и множеството злоба, и приемете с кротост всаденото слово което може да спаси душите ви. 22. Бивайте и творители на словото, а не само слушатели да лъжете себе си. 23. Защото ако бъде някой слушател на словото, а не творител, той прилича на человек който гледа природното си лице в огледало: 24. защото огледа се, и отиде, и завчас забрави какъв бе. 25. Но който вникне в съвършения закон на свободата, и пребъде *в него*, той ще бъде блажен в делата си. 26. Ако някой от вас мисли че е благочестив, и не обуздава езика си, но лъже сърцето си, суетно е неговото благочестие. 27. Чисто и непорочно благочестие пред Бога и Отца е това: да пригледва сирачетата и вдовиците в утеснението им, и да пази себе си неосквернен от света.

ГЛАВА 2.

1. Братя мои, вярата ви в прославленаго Господа нашего Исуса Христа да бъде без лицеприятие. 2. Защото ако влезе в съборището ви человек със златен пръстен и с великолепни дрехи, а влезе и сиромах с оплескани дрехи, 3. и погледнете на тогози който е с великолепните дрехи, та му induced речете: Ти седни тука добре; и на сиромаха речете: Ти стой там; или, седни тука до подножието ми; 4. да ли не сте направили отличие помежду си, и не сте ли станали съдници с лукави помишления? 5. Слушайте, любезни мои братя. Не избра ли Бог сиромасите от този свят богати с вяра, и наследници на царството което обеща на тези които го любят? 6. А вие обезчестихте сиромаха. Не са ли богатите които ви угнетяват? и не влачат ли ви те по съдовища? 7. Не хулят ли те доброто име с което се именувате? 8. Ако изпълнявате вие царския закон според писанието: «Да възлюбиш ближнаго своего както самаго себе си,» добре струвате. 9. Но ако гледате на лице грях струвате, и от закона както престъпници се изобличавате. 10. Защото който опази всичкия закон, и погреши в едно, повинен бива във всичко; 11. по това че който е рекъл: [a]Не прелюбодействувай,» рече и, «Не убивай.» Но ако не сториш прелюбодеяние, а пък убиеш, станал си престъпник на закона. 12. Така говорете и така правете като че ще бъдете съдени по закона на свободата. 13. Защото съдбата *ще бъде* немилостива на тогози който милост не е сторил; и милостта се хвали над съда.

14. Коя полза, братя мои, ако казва някой че има вяра, а дела Няма? Да ли може вярата да го спаси? 15. *Някой* брат или *някоя* сестра ако са голи и лишени от дневната храна, 16. и някой от вас им рече: Идете си с миром, топлете се и хранете се, а не им дадете потребното за тялото, коя полза? 17. Така и вярата, ако няма дела, сама по себе си е мъртва. 18. Но ще рече някой : Ти имаш вяра, и аз имам дела: покажи ми

вярата си от делата си, и аз ще ти покажа от моите дела вярата си. 19. Ти вярваш че Бог е един: добре струваш; и бесовете вярват и треперят. 20. Но искаш ли да познаеш, о суетни человече, че вяра без дела е мъртва? 21. Авраам нашият отец не се ли оправда от дела когато принесе сина си Исаака на жертвеника? 22. Видиш ли че вяра съдействуваше с делата му, и от делата се усъвършенствува вярата? 23. и се изпълни писанието което казва: «Повярва Авраам в Бога, и вмени му се в правда, и Приятел Божий се нарече. » 24. И тъй, видите ли че от дела се оправдава человек, а не само от вяра? 25. Така също и Раав блудница не се ли оправда от дела когато прие проводените и ги изведе през друг път? 26. Защото както тялото без дух е мъртво, така и вярата без дела е мъртва.

ГЛАВА 3.

1. Не бивайте мнозина учители, братя мои, като знаете че по-голямо осъждане ще приемем; 2. защото всинца в много грешим. Който не греши в слово, той е съвършен мъж, възможен да обуздае и всичкото тяло. 3. Ето, юздите туряме в устата на конете за да ни се покоряват, и обръщаме всичкото им тяло. 4. Ето, и корабите, ако и да са толкова големи и от силни ветрове се тласкат, с твърде малко кормило се обръщат накъдето иска волята на управителя. 5. Така и езикът малък уд е, но много се хвали. Ето, малък огън колко голямо вещество запаля! 6. И езикът е огън, свят *пълен* с неправда. Така между нашите удове се намерва езикът, който заразява всичкото тяло и възпаля колелото на живота *ни*, и сам той се запаля от пъкъла. 7. Защото всякакво естество зверове, и птици, и гадове, и морски *животни* укротяват се, и укротени са от человеческото естество: 8. А езикът никой от человеците не може да го укроти; неудържимо зло е, пълен със смъртоносен яд. 9. С него благославяме Бога и Отца, и с него

кълнем человеците създадените по подобию Божию. 10. От същите уста излезва благословение и клетва. Не требва, братя мои, да бива това така. 11. Да ли изворът от същия чучур изтака сладка и горчива *вода*? 12. Да ли е възможно, братя мои, смокинята да роди маслини, или лозата смокини? Така ни един извор *не е възможно* да пуща солена и сладка вода.

13. Кой е от вас мъдър и учен? да покаже от доброто си поведение своите работи с кротост на премъдрост. 14. Но ако имате в сърцето си завист горчива и свада недейте се хвали и лъга против истината. 15. Тая мъдрост не е която слезва от горе, но е земна, плътска, бесовска; 16. защото дето е завист и свада там има бъркотия и всякаква лошавина. 17. Но мъдростта която е от горе първо е чиста, после мирна, приветлива, благо покорна, пълна с милост и добри плодове, безпристрастна и нелицемерна. 18. И плодът на правдата сее се с мир за миротворците.

ГЛАВА 4.

1. От де произлезват бойове и борби между вас? Не от там ли, от сластите ваши които воюват в удовете ви? 2. Желаете, и Нямате: убивате и завиждате, и не можете да получите: карате се и се биете, но Нямате, защото не просите. 3. Просите, и не получавате, защото зле просите, да иждивите в сластите си. 4. Прелюбодеи и прелюбодейци! не знаете ли че световното приятелство е вражда против Бога? И тъй, който иска да е приятел на света бива враг на Бога. 5. Или мислите че напусто казва писанието: «На завист ревнува духът който живее в нас? » 6. Но по-голяма благодат дава *Бог*; за това казва: «Бог на горделивите се противи, а на смирените дава благодат. » 7. И тъй, покорете се Богу: съпротивете се на дявола, и ще побегне от вас. 8. Приближете при Бога, и ще приближи *и той* при вас.

Очистете ръцете си, *вие* грешни, и осветете сърцата *си*, *вие* двоеумни.
9. Мъчете се, и тъжете, и плачете: смехът ви да се обърне на плач, и
радостта *ви* на тъга. 10. Смирете се пред Господа, и *той* ще ви
възвиси.
11. Не се одумвайте един друг, братя: който одумва брата и съди брата
си одумва закона и съди закона; и ако съдиш закона, не си
изпълнител на закона, но съдия. 12. Един е законоположник и съдия,
който може и да спаси и да погуби; и ти кой си що съдиш другиго?
13. Елате сега *вие* които казвате: Днес или утре ще идем в този град, и
ще преседим там една година, и ще търгуваме, и ще спечелим,- 14.
вие които не знаете утре какво *ще бъде*; защото що е животът ви?
наистина пара е която за малко се явява, и после изчезнува; 15. вместо
да казвате: Ако ще Господ, и бъдем живи, ще направим това или
онова. 16. Но сега се хвалите с гордостите си: всека таквази хвала е
зла. 17. И тъй, на всекиго който знае да прави доброто и *го* не прави,
грях е нему.

ГЛАВА 5.

1. Елате сега, *вие* богати, плачете и ридайте зарад бедствията които
идат над вас. 2. Богатството ви изгни, и дрехите ви молци ги изядоха.
3. Златото ви и среброто ви поръждавя, и ръждата им ще бъде в
свидетелство върху вас, и ще пояде плътта ви както огън. Събирахте
съкровища за последните дни: 4. ето, заплатата на работниците които
са жънали нивята ви, от която ги лишихте, вика; и виковете на
жетварите влязоха в ушите на Господа Саваота. 5. Веселихте се на
земята и разпусно живяхте, угоихте сърцата си като в ден на
заклание: 6. осъдихте, убихте праведнаго: не ви се противи.
7. И тъй братя, имайте дълготърпение до пришествието Господне. Ето,
земеделецът очаква многоценния плод от земята, и търпи за него

много време докле получи дъжд, и ранния и късния. 8. Имайте търпение и вие, укрепете си сърцата; защото пришествието Господне наближи. 9. Не въздишайте един на другиго, братя, да не бъдете осъдени: ето, Съдията стои пред вратата. 10. Братя мои, вземете пример на злостраданието и на дълготърпението пророците които говориха в името Господне. 11. Ето, облажаваме търпеливите: чули сте търпението Иовово, и видяли сте сетнината от Господа, че е многомилостив Господ и благоутробен.
12. А преди всичко, братя мои, не се кълнете нито с небето нито със земята, нито с друга някоя клетва, но да ви бъде което е ей, ей; и което е не, не; да не попаднете под осъждение.
13. Злострада ли някой от вас? да се моли *Богу*; весел ли е някой ? псалми да пее; 14. болен ли е някой от вас? да призове презвитерите църковни, и да сторят молба над него и да помажат с масло в името Господне: 15. и молбата която е с вяра ще избави страдащия, и Господ ще го привдигне, и грехове ако да е сторил, ще му се простят. 16. Изповядвайте един на други прегрешенията *си*, и молете се един за друг да изцелеете. Голяма сила има усърдната молба на праведния. 17. Илия бе человек подобострастен нам, и помоли се с усърдие да не вали дъжд; и не вале дъжд на земята три години и шест месеца; 18. и пак се помоли, и небето даде дъжд, и земята произрасти плодът си.
19. Братя, ако заблуди от помежду ви някой от истината, и го обърне някой , 20. Да знае че който е обърнал грешния от заблуждението на пътя му ще спаси душа от смърт, и ще покрие множество грехове.

ПЪРВОТО СЪБОРНО ПОСЛАНИЕ НА СВЯТАГО АПОСТОЛА ПЕТРА

ГЛАВА 1.

1. Петър, Апостол Исус Христов, до преселниците които са пръснати
по Понт, по Галатия, по Кападокия, по Азия и по Витиния, 2. избрани
по предузнание на Бога Отца, чрез освещението на Духа, в
послушание и поръсване на кръвта Исус Христова: Благодат и мир да
се умножи вам.
3. Благословен Бог и Отец на Господа нашего Исуса Христа, който по
многото своя милост възроди нас за надежда жива чрез възкресението
на Исуса Христа от мъртвите, 4. за наследие нетленно, неоскверняемо,
и неповехнуваемо, съхранено на небеса за вас, 5. които с Божията
сила сте вардени чрез вярата за спасение което е готово да се открие
на последно време; 6. в което се радвате, ако и да скърбите сега малко
(ако е потребно) в различни напасти, 7. да би изпитат на вашата вяра,
като е много по-драгоценен от тлеемото злато което се изпитва чрез

огън, да се намери в похвала и почест и слава когато се яви Исус Христос; 8. когото, ако и да не сте видяли, любите; ако и сега да *го* не виждате, но като вярвате радвате се с неизказана и преславна радост; 9. като приемате сетнината на вашата вяра, спасението на душата; 10. за което спасение претърсиха и изследваха пророците които пророкуваха за благодатта която *бе* за вас. 11. Понеже изследваха кое или какво време показваше в тях Духът Христов когато предизвестяваше страданията Христови и след тях славите; 12. И откри им се че не е за тях, но за нас, служеха те това което сега се извести вам чрез тези които ви проповедаха благовестието с Духа Светаго проводенаго от небеса; в което и *самите* ангели желаят да надникнат.

13. За това, препашете се през чреслата на вашите помисли, бъдете трезвени, и имайте съвършена надежда за благодатта която ще се даде вам когато се яви Исус Христос; 14. като послушни чада, без да се съобразявате с първите похоти *които имахте* във вашето незнание, 15. но както е свят този който ви е призовал, така бивайте свети и вие във всичкото *си* поведение; 16. защото е писано: «Свети бъдете, защото аз съм свет.» 17. И ако назовавате Отец тогози който съди според делото на всекиго без да гледа на лице, поминувайте със страх времето на вашето пришелствуване, 18. като знаете че от суетното ваше отцепреданно поведение не сте изкупени с тленни *неща*, със сребро или злато, 19. но с драгоценната кръв Христова, като на агнец непорочен и пречист, 20. който беше наистина предопределен преди създание мира, а се яви на последно време за вас 21. които повярвахте чрез него в Бога който го възкреси от мъртвите и му е дал слава, щото вярата ви и надеждата ви да са в Бога. 22. Понеже сте очистили душите си с послушанието на истината чрез Духа за нелицемерно братолюбие, възлюбете се усърдно един друг от чисто сърце; 23.

понеже се възродихте, не от тленно семе, но от нетленно, чрез словото Божие което живее и пребивава във век. 24. Защото всека плът е като трева, и всяка слава человеческа като цвят от трева: изсъхна тревата, и цветът й слете; 25. словото Божие обаче пребивава във век. И това е проповяданото вам слово.

ГЛАВА 2.

1. И тъй отхвърлете всека злоба, и всека лъст и лицемерие и завист, и всяко одумване. 2. Пожелайте като новородени младенци чистото словесно мляко, с него да порастете, 3. понеже вкусихте «че Господ е благ.» 4. При когото идвайте *като* при камък жив, от человеците отхвърлен, а от Бога избран *и* драгоценен. 5. И вие като живи камене зидете се на дом духовен, на свещенство свето, да принесете жертви духовни благоприятни Богу чрез Исуса Христа. 6. За това е и писано в писанието: «Ето полагам във Сион камък краеъгълен, избран, драгоценен, и който вярва в него, няма да се посрами.» 7. На вас прочее които вярвате е драгоценен; а на тези които се противят «камъкът когото пренебрегнаха зидарите, той биде глава на ъгъл», 8. и «камък на препъване, и камък на съблазън», - които се препъват и на словото са противни, на което бяха и определени. 9. Вие обаче сте род избран, царско свещенство, народ свет, люде които *Бог* придоби за да възвестите добродетелите на тогова който ви призва от тъмнината в чудната своя светлина; 10. *вие* които некога си не *бяхте* народ, а сега народ Божий, *некога* си непомилвани, а сега помилвани.
11. Възлюбени, моля ви се, като пришелци и чужденци *на света* да се отдалечавате от плътските похоти, които воюват против душата; 12. да имате добро поведението си между езичниците, та дето ви одумват като злодейци, от добрите *ви* дела, като *ги* видят, да прославят Бога в денят на посещението. 13. И тъй, на всяко человеческо началство

бъдете покорни заради Господа; или на царя, като що има най-висока власт; 14. или на управителите, като на проводени от него за наказание на злодейците, и за похвала на добротворците. 15. Защото така е волята Божия, като правите добро да затуляте устата на невежеството на безумните человеци; 16. като свободни, и не като че имате свободата покривало на злото, но като раби Божии. 17. Всичките почитайте, братството обичайте, бойте се Богу, царят почитайте.

18. Слуги, покорявайте се на господарите с всеки страх, не току на добрите и на кротките, но и на строптивите; 19. защото това е богоугодно, ако някой заради съвестта към Бога претърпява оскърбения като страда неправедно. 20. Защото каква похвала е ако търпите биене когато съгрешавате? Но ако търпите кога струвате добро и страдате, това е угодно пред Бога. 21. Защото на това сте и звани; понеже и Христос пострада за вас, и остави пример вам, да последвате по неговите стъпки; 22. който грях не е сторил, нито се намери лъст в устата му; 23. който, укоряван, укорение не отвръщаше, като страдаше не заплашваше, но предаваше себе си на тогоз който съди праведно; 24. който сам понесе на тялото си греховете наши на дървото, за да бадем мъртви към греховете и живи към правдата; на когото с раната *вие* изцеляхте. 25. Защото бяхте както овци изгубени, но сега се върнахте при Пастиря и Надзирателя на душите ви.

ГЛАВА 3.

1. Подобно *и вие*, жени, покорявайте се на мъжете си, щото, ако някои от тях се не покоряват на словото, да се придобият без словото чрез поведението на жените 2. като видят вашето поведение че е със страх и чистота; 3. на които украшаването да не е външно, *сиреч*, плетене на космите и китене със злато, или премяна на дрехите; 4. но потаяният

човек на сърцето *украсен* с нетлението на кротък и тих дух, което е многоценно пред Бога. 5. Защото така некога си и светите жени които се на Бога надееха украшаваха себе си и се покоряваха на мъжете си; 6. както Сара се покоряваше Авррааму и наричаше го господин; на която вие станахте дъщери кога правите добро и не се боите от никакъв страх. 7. Така също и вие, мъже, живейте благоразумно с *жените си*, и отдавайте почест на женския пол като на по слаб съсъд, и като на сънаследници на благодатта на живота, да не става препятствие на молитвите ви.

8. А най-после, бъдете всинца единомислени, състрадателни, братолюбиви, милостиви, дружелюбиви. 9. Не въздавайте зло за зло или хула за хула, но, напротив това, благославяйте; понеже знаете че на това бяхте призвани, за да наследите благословение. 10. Защото който иска да люби живота и да види добри дни, да спре езика си от зло и устните си от да говорят лъст; 11. да се уклони от зло и да стори добро; да потърси мир и да го следва. 12. Защото очите Господни са на праведните и ушите негови на тяхната молба; а лицето Господне е против онези които правят зло. 13. И кой ще ви стори зло ако бъдете подражатели на доброто? 14. Но ако и да страдате за правдата блажени *сте*, а «от техния страх не бойте се нито се смущавайте.» 15. Но «осветете Господа Бога» в сърцата си; и винаги *бъдете* готови на ответ с кротост и страх на всекиго който ви пита за вашата надежда. 16. Имайте съвест добра, щото, когато ви одумват като злодейци, да се посрамят които клеветят доброто ви в Христа поведение. 17. Защото е по-добре да страдате, ако е така волята Божия, като правите добро, а не като правите зло. 18. Понеже и Христос веднъж пострада за греховете, праведният за неправедните, да ни приведе при Бога, умъртвен по плът, а оживотворен по дух; 19. с когото отиде та проповяда на духовете които бяха в тъмницата, 20. които се

възпротивиха некога си на Божието дълготърпение което ги чакаше едно време в дните Ноеви когато се правеше ковчегът, в който малцина, то ест осем души, избавиха се чрез водата; 21. на която като е образ кръщението, не измиването на плътската нечистота, но свидетелството на добрата съвест към Бога, спасява и нас днес, чрез възкресението на Исуса Христа; 22. който е отдясно на Бога от как се възнесе на небето, и комуто се покориха ангелите и властите и силите.

ГЛАВА 4.

1. И тъй, понеже Христос пострада за нас по плът, оръжете се и вие със същата мисъл; (защото пострадалият по плът престанал е от греха;) 2. за да живеете през останалото в плътта време, не вече по человечески похоти, но по Божията воля. 3. Защото е доста нам преминалото време на живота дето сме правили волята на езичниците, и сме живели в нечистоти, в похоти, във винопийства, в кощунства, в опивания, и в омразните идолослужения. 4. За това се и чудят че ви не тичате с *тях* в истото разливане на блуда, и ви хулят; 5. които ще дадат ответ на оногова който е готов да сади живите и мъртвите. 6. Понеже за това се проповядва благовестието и на мъртвите, за да се съдят по человечески във плът, а да живеят по Бога в дух.

7. А свършването на всичко е приближило; и тъй разумно живейте и трезвени бъдете в молитвите. 8. А преди всичко имайте усърдна любов помежду си; защото любовта ще покрие множество грехове. 9. Бивайте едни на други гостолюбиви без роптание. 10. Всеки според дарбата която е приел, служете с нея едни на друг като добри строители на многоразличната Божия благодат. 11. Ако говори някой , *нека говори* като словеса Божии; ако слугува някой , *нека слугува* като

от силата която *му* Бог дава, да се слави във всичко Бог чрез Исуса Христа, комуто е славата и държавата във веки веков. Амин.
12. Възлюблени, не се чудете за огненото изкушение което става на вас за изпитня, като че ви се случава *нещо* чудно; 13. но радвайте се според дето сте причастници на Христовите страдания, за да се зарадвате веселяще се и когато славата негова се яви. 14. Блажени сте ако ви укоряват за името Христово; защото Духът на славата и на Бога почива на вас; от към тях се хули, а от към вас се прославя. 15. Защото никой от вас да не страда като убийца, или като крадец, или като злодеец, или като изпитвател на чужди работи. 16. Но ако страда *като* Християнин да се не срамува, но да слави Бога в това нещо. 17. Защото *дойде* времето да се започне съдбата от дома Божий; и ако *начне* първом от нас, каква ще бъде сетнината на тези които се не покоряват на евангелието Божие? 18. И ако праведният едвам се спасява, нечестивият и грешният де ще се яви? 19. Така и тези които страдат по Божията воля да предават душите си *нему*, като на верен Създател, в добротворение.

ГЛАВА 5.

1. Презвитерите които са между вас умолявам аз, който с тях на едно съм презвитер и свидетел на страданията Христови и причастник на славата която има да се яви: 2. пасете Божието между вас стадо; надзиравайте го, не с принуждение, но самоволно; нито за гнусна печалба, но с усърдие; 3. нито като че обладавате наследието *Божие*, но бивайте пример на стадото. 4. И когато се яви Пастиреначалникът, ще приемете венец на славата който не повехнува.
5. Подобно и вие, млади, покорявайте се на презвитерите; и всички един на друг като се покорявате облечете смиреномъдрието; защото Бог се противи на гордите, а на смирените дава благодат. 6. И тъй,

смирете се под държавната рака Божия, за да ви възвиси на време; 7. и всека ваша грижа възложете на него, защото той се грижи за вас.
8. Бъдете трезвени, бодри; защото съперникът ви дяволът като лъв рикае, и обхожда да търси кого да погълне; 9. комуто се съпротивете, *стоящи* твърди в вярата, понеже знаете че истите страдания се случват на братята ви които са на света.
10. А Бог на всека благодат, който чрез Христа Исуса е призвал нас във вечната своя слава, като пострадате малко, той да ви усъвършенствува, да ви утвърди, да ви укрепи, и да ви направи непоколебими. 11. Нему слава и държава да бъде във веки веков. Амин.
12. Писах ви на късо чрез Силуана, вернаго, както мисля, брата; и увещавам ви и свидетелствувам ви че тая е истинната Божия благодат в която стоите. 13. Поздравява ви съизбраната *с вас църква* у Вавилон, и син мой Марко. 14. Поздравете се един други със целуване на любов. Мир на всички вас които сте в Христа Исуса. Амин.

ВТОРОТО СЪБОРНО ПОСЛАНИЕ НА СВЕТАГО АПОСТОЛА ПЕТРА

ГЛАВА 1.

1. Симон Петър, раб и апостол Исус Христов, вам които сте получили
еднаквата с нас драгоценна вяра чрез правдата на Бога нашего и
Спаса Исуса Христа: 2. Благодат и мир да се умножи на вас със
познанието на Бога и на Исуса Господа нашего; 3. както божествената
негова сила е дарила нам всичко що е за живота *потребно* и за
благочестието, чрез познанието на тогози който е призовал нас със
слава и добродетел; 4. чрез които се дариха нам най-големите и
драгоценни обещания, за да бъдете поради тях причастници на
божественото естество, и да отбегнете от похотното разтление което е
на света. 5. И за това истото, турете всичкото си старание и приложете
на вярата си добродетел, на добродетел благоразумие, 6. на
благоразумие въздържание, на въздържание търпение, на търпение
благочестие, 7. на благочестие братолюбие, и на братолюбие любов. 8.
Защото тези *добрини* ако се намерват у вас и се умножават правят ви
да не сте празни нито безплодни в познаването на Господа нашего

Исуса Христа. 9. Понеже в когото се те не намерват, *той е* сляп, късоглед, и забравил е очищението на вехтите си грехове 10. За това, братя, постарайте се повече да утвърждавате призванието и избирането ваше; защото това като струвате никога няма да прегрешите. 11. Защото така ще изобилно да ви се даде вход във вечното царство на Господа нашего и Спаса Исуса Христа.
12. Заради това, не ще се обленя да ви напомнювам всякога за тези работи, ако и да *ги* знаете и да сте утвърдени в настоящата истина. 13. Мисля обаче праведно, до когато съм в тая хижина телесна да ви възбуждам с напоменюване; 14. понеже зная че скоро ще оставя хижината си, както Господ наш Исус Христос ми извести. 15. Ще се постарая, обаче, щото вие и след умирането ми можете всякога да помните тези работи.
16. Защото като ви обадихме силата и идването на Господа нашего Исуса Христа, не следвахме хитроизмислени басни, но бяхме самовидци на неговото величествие; 17. защото прие от Бога Отца чест и слава когато дойде нему от великолепната слава такъв глас: «Този е Син мой възлюбленият в когото аз благоволих.» 18. И този глас чухме ние че дойде от небето когато бяхме с него на светата гора.
19. Още имаме и по-известно пророческото слово, на което добре струвате да внимавате като на светило което свети в тъмно место, доде се зазори денят и зорницата изгрее в сърцата ваши. 20. И това най-първо да знаете, че никое пророчество от писанието не бива от собственото разяснение *на тогози който пророчествува*; 21. защото никога не е идвало пророчество от человеческа воля, но от Духа Светаго движими говориха светите человеци Божии.

ГЛАВА 2.

1. Но имало е и лъжливи пророци между народа, както и между вас ще има лъжливи учители които ще въведат скрито губителни ереси, и ще се отричат и от Господаря *си* който ги е купил, та ще навлекат на себе си скорошна погибел. 2. И мнозина ще последват техните развращения, поради които пътят на истината ще се похули. 3. И от любостежание ще ви употребяват като търговия с престорени думи: тяхното осъждане отколе приготвено не се забавя, и тяхната погибел не дреме. 4. Защото ако Бог не пощади ангелите които съгрешиха, но ги хвърли в преизподня *вързани* с вериги мрачни, и предаде ги да бъдат вардени на съд, 5. и *ако* не пощади стария свет, но, като нанесе потоп върху света на нечестивите съхрани *със седем души* осмият Ноя, проповедника на правдата; 6. и осъди на разорение градовете Содомски и Гоморски и направи ги на пепел, та ги постави пример на онези които после щяха да нечествуват; 7. и освободи праведнаго Лота, комуто бе досадило нечистото поведение на нечестивите; 8. (защото праведният който живееше между тях от ден на ден мъчеше праведната *си* душа като гледаше и слушаше техните беззаконни дела;) 9. *то* знае Господ да освободява благосечстивите от напаст, а неправедните да държи за съдния ден да се мъчат, 10. а най-вече на тези които с пожелание на нечистота следват подир плътта, и презират властта. Те са дързостливи, безочливи, *и* не треперят кога хулят чиновничествата. 11. Дето ангелите, ако и по-големи да са в крепост и сила, не произнасят против тях хулителен съд пред Господа; 12. тези обаче, като природни безсловесни животни родени за лов и изтребване, хулят за неща които не знаят, и ще погинат в своя си разврат, 13. и ще приемат заплатата на неправдата. Имат го за наслаждение деня да резкошествуват: те са скврънители и порочници: наслаждават се с лъстите си когато са на угощение с вас наедно: 14.

имат очи пълни с блуд и с непрестанен грях: подлъстят души неутвърдени: имат сърцето си научено на любостежание: чада на клетва са: 15. като оставиха правия път заблудиха се, и последваха пътя на Валаама *сина* Восоров, който възлюби заплатата на неправдата. 16. Но изобличен бе за своето си беззаконие: ням подяремник с глас человечески проговори и възпря безумието на пророка. 17. Те са безводни кладенци, облаци от вихрушки тласкани, за които мрачна тъма се варди във век. 18. Защото като говорят с надуто празнословие прелъгват с плътските похоти, с невъздържанията, тези които са наистина избегнали от живеещите в заблуждение, 19. като им обещават свобода, а те сами са роби на разврата; защото от когото бива победен някой , нему и роб става. 20. Понеже като избегнаха от мръсотиите на света чрез познанието на Господа и Спаса Исуса Христа, ако са се сплели пак в тях и остават победени, последното им състояние е станала по-лошо от първото. 21. Понеже по-добро би било за тях да не бяха познали пътя на правдата нежели като *го* познаха да се повърнат от предадената тям света заповед. 22. Но с тях се случава това което казва истинната пословица: Псето се върна на бълвоча си, и, Свинята окъпана *върна се* да се валя в тинята.

ГЛАВА 3.

1. Ето, възлюблени, пиша ви това второ послание, в които *две послания* възбуждам чрез напомнюване чистия ваш смисъл, 2. да помните предизговорените от светите пророци думи, и заповедта от нас апостолите на Господа и Спаса. 3. Най-първо знайте това, че в последните дни ще дойдат подигравятели които ще ходят по своите си похоти, 4. и ще казват: Де е обещанието на идването му? защото, от как са се бащите *ни* поминали, всичкото си така стои от началото

на създанието. 5. Защото самоволно не разумеват това, че небесата от край си и земята която е от *вън* водата и във водата стои със словото Божие станаха: 6. чрез които тогавашният свят погина потопен от водата. 7. А днешните небеса и земята с истото слово са вардени, да се пазят за огънят до деня на съдбата и на погинването на нечестивите человеци. 8. Още едно и това да не забравяте, възлюблени, че пред Господа един ден е като хиляда години, и хиляда години като един ден. 9. Господ не забавя обещанието *си* както що сметат някои *това* бавене, но търпи ни за много време; понеже не иска да погинат някои, но всички да дойдат на покаяние. 10. А денят Господен ще дойде като крадец нощем, в който небесата ще прейдат с бучение, а стихиите разгорявани ще се стопят, и земята и делата по нея ще изгорят. 11. И тъй, понеже всичко това ще се стопи, какви трябва да сте вие в света обхода и в благочестие, 12. като чакате и бързате за идването на Божия ден, в който небесата възпламенявани ще се развалят, и стихиите разгорявани ще се стопят! 13. А според обещанието му очакваме нови небеса и нова земя в които живее правда. 14. За това, възлюблени, тези неща като очаквате, прилежавайте да се намерите чисти и непорочни пред него миром; 15. и дълготърпението на Господа нашего имайте за спасение; както и възлюбленият наш брат Павел ви писа според дадената нему мъдрост, 16. както и във всичките *си* послания кога говори в тях за тези работи; в които има някои неща мъчноразумителни, които неучените и неутвърдените изкривяват, както и другите писания, за своята си погибел. 17. И тъй, вие, възлюблени, като сте предизвестени *за това*, пазете се да се не увлечете със заблуждението на беззаконните, и отпаднете от утвърждението си; 18. Но растете в благодатта и в познанието на Господа нашего и Спаса Исуса Христа. Нему слава *да бъде* и нине и в ден вечний. Амин.

ПЪРВОТО (СЪБОРНО) ПОСЛАНИЕ НА СВЕТАГО АПОСТОЛА ИОАНА

ГЛАВА 1.

1. Това което бе от начало, което сме чули, което с очите си видяхме, което изгледахме, и ръцете ни похванаха за словото на живота; 2. (и животът се яви, и видяхме, и свидетелствуваме, и ви известяваме вечния живот който бе у Отца и яви се нам;) 3. това което сме видяли и чули, него ви известяваме, да имате и вие с нас общение; а пак нашето съобщение е с Отца и с Исуса Христа неговия Син. 4. И това ви пишем за да бъде вашата радост изпълнена. 5. И това е известието което чухме от него и *го* известяваме вам, че Бог е виделина, и никаква тъмнина няма в него. 6. Ако речем че имаме съобщение с него, а ходим в тъмнина, лъжем, и не вършим истината. 7. Ако ли ходим във виделина, както е той във виделина, имаме един с друг съобщение, и кръвта на Сина му Исуса Христа очиства ни от всеки грях. 8. Ако речем че грях Нямаме, сами себе си лъжем; и истината не

е в нас. 9. Ако изповядваме греховете наши, верен и праведен е да ни прости греховете *ни*, и да ни очисти от всека неправда. 10. Ако речем че не сме съгрешили, правим го лъжец, и неговото слово не е в нас.

ГЛАВА 2.

1. Чадца мои, това ви пиша, да не съгрешите; и ако съгреши някой имаме ходатай при Отца, Исуса Христа Праведнаго. 2. И той е умилостивение за нашите грехове, и не тъкмо за нашите, но и за всичкия свет. 3. И по това знам че сме го познали, ако пазим неговите заповеди. 4. Който казва: Познах го, а заповедите му не пази, лъжец е, и истината не е в него. 5. А който пази неговото слово, в него наистина Божията любов е съвършена. По това знаем че сме в него. 6. Който казва че в него пребъдва длъжен е както е он ходил така и той да ходи. 7. Братя, не ви пиша нова заповед, но заповед вехта която от начало имахте: вехтата заповед е словото което сте от начало чули. 8. Пак нова заповед ви пиша, което е и в него и във вас истинно; защото тъмнината прехожда, и истинната виделина вече свети. 9. Който казва че е във виделина, а ненавижда брата си, в тъмнина е до нине. 10. Който люби брата си, *той* пребъдва във виделина; и няма съблазън в него. 11. А който ненавижда брата си в тъмнина е и в тъмнина ходи, и не знае къде отхожда, защото тъмнината му е заслепила очите.

12. Пиша вам, чадца, защото ви се простиха греховете заради неговото име. 13. Пиша вам, отци, защото вие познахте тогози, който е от начало. Пиша вам, млади, защото победихте лукаваго. Пиша вам, деца, защото познахте Отца. 14. Писах вам, отци, защото познахте тогози, който е от начало. Писах вам, млади, защото сте крепки, и словото Божие пребъдва във вас, и победихте лукаваго. 15. Не обичайте света нито което е във света. Ако люби някой света, любовта на Отца не е в него. 16. Защото всичко що е във света, похотта на

плътта, и похотта на очите, и гордостта на живота, не е от Отца, но от
света е. 17. Но светът прехожда и неговата похот; а който прави волята
Божия във веки пребъдва. 18. Деца, последно време е; и както сте чули
че Антихрист иде, и сега има много антихристи. От това познаваме
че е последно време. 19. От нас излязоха, но не бяха от нас; защото ако
биха били от нас, щяха да си останах с нас; но *излязоха* да се явят че
не са всичките от нас. 20. И вие имате помазание от Светаго и знаете
всичко. 21. Не съм ви писал защото не знаете истината, но защото я
знаете, и защото всека лъжа не е от истината. 22. Кой е лъжец освен
оногози който отрича че Исус не е Христос? Той е антихрист който се
отрича от Отца и от сина. 23. Всеки който се отрича от Сина няма
нито Отца; [а който изповядва Сина има и Отца.] 24. И тъй, онова
което сте вие от начало чули нека пребъде във вас. Ако пребъде във
вас това което сте от начало чули, *то* ще пребъдете и вие в Сина и в
Отца. 25. И това е обещанието което ни той обеща, живот вечен. 26.
Това ви писах поради тези, които ви лъстят. 27. И помазанието което
вие приехте от него, пребъдва във вас, и Нямате нужда да ви учи
някой ; но както истото помазание ви учи за всичко, и е истинно, и не
е лъжливо, и както ви е научило, ще пребъдете в него. 28. И сега,
чадца, пребъдвайте в него, та когато се яви да имаме дързновение, и
да се не посрамим от него в пришествието му. 29. Ако знаете че е
праведен, знайте че всеки който прави правда от него е роден.

ГЛАВА 3.

1. Вижте каква любов е дал нам Отец, да се наречем *и да сме* чада
Божии. За това светът не познава нас, защото не позна него. 2.
Възлюблени, сега сме чада Божии; и още не се е явило какво ще
бадем; но знаем че кога се яви ще сме подобни нему; защото ще го
видим както е. 3. И всеки който има тази надежда на него очиства

себе си, както е он чист. 4. Всеки който прави грях прави и
беззаконие; защото грехът е беззаконие. 5. И знаете че той се яви да
вземе нашите грехове; и грях няма в него. 6. Всеки който пребъдва в
него не съгрешава: всеки който съгрешава не го е видял нито го е
познал. 7. Чадца, да ви не лъсти никой: който прави правда праведен
е както *и* он е праведен. 8. Който прави грях от дялова е; защото от
начало дяволът съгрешава. За това се яви Син Божий, да съсипе
делата на дявола. 9. Всеки който е роден от Бога грях не прави, защото
семе негово пребъдва в него; и не може да съгрешава, защото е от
Бога роден. 10. В това се познават чадата Божии и чадата дяволски.
Всеки що не прави правда, не е от Бога, нито който не люби брата си.
11. Защото това е заръчването което от начало чухте, да любим един
другиго. 12. Не както Каин, *който* бе от лукаваго и закла брата си. И
защо го закла? Защото неговите дела бяха лукави, а братовите му
праведни. 13. Недейте се чуди, братя мои, ако светът ви ненавижда. 14.
Ние знаем че преминахме от смърт в живот, защото любим братята:
който не люби брата *си* остава в смърт. 15. Всеки който ненавижда
брата си человекоубиец е; и знаете че никой человекоубиец няма
живот вечен да пребъдва в него. 16. От това познаваме любовта, че той
живота си положи за нас; и ние сме длъжни да положим *нашия* живот
за братята. 17. Но който има световните добрини, и гледа брата си че
има нужда, а заключи сърцето си от него, как ще пребъдва в него
любовта Божия? 18. Чадца мои, да не любим със дума, нито с език, но
с дело и с истина. 19. И от това познаваме че сме от истината, и ще
уверим сърцата си пред него. 20. Защото ако ни осъжда сърцето,
известно че Бог е по-голям от сърцето ни и знае всичко. 21.
Възлюблени, ако сърцето ни не ни осъжда, имаме дързновение у Бога;
22. и каквото да поискаме приемаме от него, защото пазим
заповедите негови и правим угодното пред него. 23. И тая е неговата

заповед, да вярваме в името на Сина му Исуса Христа, и да любим един другиго, както е дал нам заповед. 24. И който пази неговите заповеди, пребъдва в него, и той в него; и от това познаваме че пребъдва в нас, от Духа когото е дал нам.

ГЛАВА 4.

1. Възлюблени, всякому духу не вярвайте, но изпитвайте духовете от Бога ли са; защото много лъжепророци излязоха по света. 2. От това познайте Духът Божий: Всеки дух който изповядва че Исус Христос дойде в плът от Бога е; 3. и всеки дух който не изповядва че Исус Христос дойде в плът не е Бога; и той е *духът* антихристов за когото чухте че иде, и сега е вече на света. 4. Вие сте от Бога, чадца, и победили сте ги; защото по-голям е онзи който е във вас, а не който е в света. 5. Те са от света, за това от света говорят, и светът тях слуша. 6. Ние сме от Бога: който познава Бога нас слуша: който не е от Бога не ни слуша. От това познаваме духа на истината и духа на заблуждението.
7. Възлюблени, да любим един другиго; защото любовта е от Бога; и всеки който люби от Бога е роден и познава Бога. 8. Който не люби не е познал Бога, защото Бог е любов. 9. В това се яви Божията към нас любов, че Сина своего единороднаго проводи Бог на света за да живеем чрез него. 10. В това е любовта, не че ние сме Бога възлюбили, но че той възлюби нас, и проводи Сина своего умилостивение за нашите грехове. 11. Възлюблени, понеже така възлюби нас Бог, и ние сме длъжни да любим един другиго. 12. Бога никой не е видял никога. Ако любим един другиго, Бог пребъдва в нас, и любовта негова е съвършена в нас. 13. От това познаваме че пребъдваме в него и той в нас, защото от Духа своего е дал нам. 14. И ние видяхме и свидетелствуваме че Отец проводи Сина Спасител на света. 15. Който

изповяда че Исус е Син Божий, Бог пребъдва в него, и той в Бога. 16. И ние познахме и повярвахме любовта, която Бог има към нас. Бог е любов; и който пребъдва в любовта пребъдва в Бога, и Бог в него. 17. В това е съвършена любовта в нас, да имаме дръзновение в съдния ден; защото както е той *така* сме и ние в този свет.18. В любовта страх Няма, но съвършената любов пропъжда вън страха; защото страхът има мъка, и който се страхува не е съвършен в любовта. 19. Ние любим него защото първом той възлюби нас. 20. Ако рече някой : Любя Бога, а ненавижда брата си, лъжец е; защото който не люби брата си когото е видял, Бога когото не е видял как може да го люби? 21. И тая заповед имаме от него, че който люби Бога да люби и брата си.

ГЛАВА 5.

1. Всеки който вярва че Исус е Христос от Бога е роден; и всеки който люби оногози който е родил люби и роденият от него. 2. От това познаваме че любим чадата Божии, когато Бога любим и заповедите негови пазим; 3. защото тая е любовта Божия, да пазим заповедите негови; и заповедите му не са тежки. 4. Защото всяко от Бога родено побеждава света, и тая е победата която е света победила, вярата наша. 5. Кой е който побеждава света ако не този който вярва че Исус е Син Божий?

6. Той е който е дошъл с вода и с кръв, Исус Христос; не тъкмо с вода, но с вода и с кръв; и Духът е който свидетелствува, понеже Духът е истината. 7. Защото трима са които свидетелствуват [на небеса, Отец, Слово и Дух Светий; и тия тримата са едно. 8. И три са които свидетелствуват на земята], Духът, и водата, и кръвта; и *тия* трите са *съгласни* в едно. 9. Ако приемаме свидетелството на человеците, свидетелството Божие е по-голямо; защото това е свидетелството

Божие което свидетелствува за Сина си. 10. Който вярва в Сина Божия има свидетелството в себе си: който не вярва в Бога направил го е лъжец, защото не е повярвал в свидетелството което Бог е свидетелствувал за Сина си. 11. И това е свидетелството, че живот вечен е дал нам Бог, и този живот е в Сина му. 12. Който има Сина има живот: който няма Сина Божия няма живот.

13. Това писах вам, които вярвате в името на Сина Божия за да знаете че имате живот вечен, и да вярвате в името на Сина Божия. 14. И това е дързновението което имаме към него, че, ако просим нещо по неговата воля, слуша ни. 15. И ако знаем че ни слуша каквото да му попросим, знаем че получаваме прошенията които сме попросили от него. 16. Ако види някой брата си че съгрешава грях не смъртно, ще попроси, и *Бог* ще му даде живот, *сиреч*, на ония които съгрешават не смъртно. Има грях смъртен; не казвам за него да се помоли. 17. Всека неправда е грях; и има грях не смъртен. 18. Знаем че всеки роден от Бога не съгрешава; но който е роден от Бога пази себе си, и лукавий не се прикоснува до него. 19. Знаем че сме от Бога; и целий свят в лукаваго лежи. 20. Знаем още че Син Божий дойде, и даде нам разумение, да познаваме истиннаго, и в истиннаго сме, *сиреч*, в Сина му Исуса Христа; той е Бог истинен и живот вечен. 21. Чадца, пазете себе си от идоли. Амин.

ВТОРОТО ПОСЛАНИЕ НА СВЕТАГО АПОСТОЛА ИОАНА

1. *Аз* Старец до избраната госпожа и до чадата ѝ, които аз наистина
любя; и не само аз, но и всички които са познали истината, 2. за
истината която пребъдва в нас, и ще бъде във веки с нас: 3. Да бъде с
вас благодат, милост, мир от Бога Отца и от Господа Исуса Христа,
Сина Отча, в истина и любов.
4. Много се възрадвах че намерих от чадата ти *някои* да ходят в
истината както приехме заповед от Отца. 5. И сега, госпожо, умолявам
те, не като че ти пиша нова заповед, но тая която от начало имахме:
Да любим един другиго. 6. И тая е любовта, да ходим по заповедите
негови. Тая е заповедта, както сте изпърво чули, да ходите в нея. 7.
Защото много лъстци влязоха в света които не изповядват че Исус
Христос дойде в плът: такъв *человек* е лъжец и антихрист. 8.
Внимавайте на себе си да не изгубим онова което сме изработили, но
да получим пълна заплата. 9. Всеки който престъпва и не пребъдва в
Христовото учение няма Бога: този който пребъдва в учението
Христово, той има и Отца и Сина. 10. Ако иде някой при вас и не носи
това учение, недейте го приема вкъщи, и не го поздравявайте. 11.
Защото който го поздравява бива участник в неговите зли дела.
12. Ако и да имах много да ви пиша, не рачих с книга и с мастило; но
надея се да дойда при вас и уста в уста да ви говоря, да бъде радостта

наша изпълнена. 13. Поздравяват те чадата на избраната твоя сестра. Амин.

ТРЕТОТО ПОСЛАНИЕ НА СВЕТАГО АПОСТОЛА ИОАНА

1. *Аз* Старец възлюбленому Гаию, когото наистина любя: 2.
Възлюблени, молитствувам във всичко да благоуспяваш и да си здрав
както благоуспява душата ти. 3. Защото много се възрадвах когато
дойдоха братята и свидетелствуваха за твоята истина, както ти ходиш
в истината. 4. По-голяма радост Нямам от това, да слушам че чадата
ми ходят в истината. 5. Възлюблени, вярно вършиш каквото правиш
на братята и на чужденците; 6. Които свидетелствуваха пред църквата
за твоята любов, и които ако предизпратиш достойно Богу добре ще
сториш. 7. Защото за неговото име излязоха без да вземат нищо от
езичниците. 8. Ние прочее длъжни сме да приемаме таквизи за да сме
спомощници на истината.

9. Писах до църквата; но Диотреф, който обича да първенствува в тях,
не ни приема. 10. За това, ако дойда, ще напомня за неговите дела
които прави като блядослови против нас с лоши думи; и като не е
доволен с това, не само той не приема братята, но възпира и тези
които искат *да ги приемат*, и от църквата ги пъди. 11. Възлюблени, не
подражавай злото, но доброто. Който прави добро от Бога е; а който
прави зло не е видял Бога. 12. За Димитрия се *добро* свидетелствува от
всички и от самата истина; а свидетелствуваме още и ние, и знаете че
нашето свидетелство е истинно.

13. Много имах да пиша, но не ща да ти пиша с мастило и перо; 14. а надея се скоро да те видя, и ще поговорим уста с уста. 15. Мир тебе. Поздравяват те приятелите: поздрави приятелите по име.

СЪБОРНОТО ПОСЛАНИЕ ЮДИНО

1. Юда, раб Исус Христов, а брат Яковов, до званите *които са* осветени
от Бога Отца и съхранени от Исуса Христа: 2. Милост да се умножи
вам, и мир, и любов.
3. Възлюблени, понеже полагам всяко старание да ви пиша за общото
спасение, за нужно счетох да ви пиша и да ви увещая да се
подвизавате за вярата която веднъж бе предадена на светиите. 4.
Защото се примъкнаха някои человеци, които отдавна са
предназначени на това осъждение, нечестиви които преобръщат
благодатта на Бога нашего във невъздържаност, и отричат се от
самаго Владика Бога и Господа нашего Исуса Христа. 5. А искам да ви
напомня, ако и да сте познали вие веднъж това, че Господ, от как
избави *своя* народ из Египетската земя, погуби после онези които не
повярваха. 6. И ангелите които не опазиха своето достойнство, но
напуснаха собственото си жилище, варди във вечни връзки отдолу
под мрака за съда на великия ден: 7. Както Содом, Гомор, и околните
им градове подобно тям се предадоха на блудство и следваха след
чужда плът, предлежат за пример като търпят наказанието на вечния
огън; 8. така и тези които бълнуват и оскверняват плътта, презират
властта, и началствата злословят. 9. А Михаил архангел, когато в
борба с дявола се препираше за Моисеевото тяло, не смея да
произнесе *против него* хулително осъждение, но рече: Господ да ти

запрети. 10. Но те злословят това което не знаят, а което знаят
природно както безсловесните животни, в това разтляват себе си. 11.
Горко им! защото ходиха в пътя Каинов, и зарад мъзда рукнаха се в
заблуждението Валаамово, и погинаха в упорството Кореево.
12. Те са петна на вашите любовни събрания, като пируват с вас
заедно без страх и напасват себе си: облаци безводни, носени от
ветровете; дървета есенни, безплодни, дваж умрели, изкоренени: 13.
свирепи вълни морски които изпущат като пяна своите си срамоти:
звезди скитателни за които е във век завардена мрачна тъмнина. 14. А
пророкува за тях и Енох, седмий от Адама, и рече: Ето, иде Господ с
много хиляди свои светии 15. да направи съдба над всички, и да
изобличи всичките между тях нечестиви за всите дела на тяхното
нечестие които сториха, и за всите жестоки *думи* които говориха
против него нечестивите грешници.
16. Те са роптатели, мъмрици, които ходят по похотите си; и устата
им надуто говорят, и ласкаят лица за печалба. 17. Но вие, възлюблени,
помнете думите предречени от апостолите на Господа нашего Исуса
Христа, 18. как ви казваха че на последно време ще има подсмиватели
които ще ходят по своите си нечестиви похоти.
19. Те са които се отлъчват, плътски, които Дух Нямат. 20. А вие,
възлюблени, назидавайте себе си на пресветата ваша вяра, и молете се
Духом Светим. 21. Пазете себе си в любовта Божия, в ожидание на
милостта на Господа нашего Исуса Христа за живот вечен. 22. И към
едни бивайте милостиви, с разсъждение; 23. а други спасявайте със
страх като ги изтръгвате из огъня; и гнусете се даже и от дрехата
осквернена от плътта.
24. А на оногози който може да ви съхрани безгрешни, и да ви
постави непорочни в радост пред неговата си слава, 25. единому

премъдрому Богу и Спасу нашему, *да бъде* слава и величие, държава и власт, и нине и във вся веки. Амин.

ПОСЛАНИЕ КЪМ РИМЛЯНОМ НА СВЕТАГО АПОСТОЛА ПАВЛА

ГЛАВА 1.

1. Павел, раб Исус Христов, призван апостол, избран *да проповядва*
евангелието Божие, 2. (което по-напред обеща *Бог* чрез пророците си в
светите писания, 3. за Сина си, Господа нашего Исуса Христа, който
по плът се роди от семето Давидово, 4. а по Духа на Светинята, чрез
възкресението от мъртвите, откри се във *всичка* сила Син Божий; 5.
чрез когото приехме благодат и посланичество за негово име да

приведем в послушанието на вярата от всичките народи; 6. между
които сте и вие призвани от Исуса Христа,) 7. на всички вас които сте
в Рим, възлюблени Божии, призвани светии: Благодат да бъде вам и
мир от Бога Отца нашего и Господа Исуса Христа.
8. Най-първо благодаря Богу моему чрез Исуса Христа за всинца ви,
защото вярата ваша по всичкия свят се възвестява. 9. Понеже свидетел
ми е Бог, комуто служа с духа си в благовествуването на Сина му, че
непрестанно ви споменавам, 10. и в молитвите си винаги се моля,
дано с волята Божия се сподобя некога, да дойда до вас; 11. защото
желая да ви видя, за да ви предам духовно некое дарование за
утвърдение ваше; 12. а то е да се утеша взаимно между вас чрез
общата вяра ваша и моя. 13. И не искам, братя, да не знаете че много
пъти се каних да дойда до вас за да имам и от помежду вас някой
плод както и между другите народи; но до сега все съм бил възпиран.
14. Длъжен съм и на Елини и на варвари, на учени и на неучени; 15.
така, колкото от моя страна, готов *съм* да проповядвам евангелието и
на вас които сте в Рим. 16. Защото не се срамувам от
благовествуванието Христово; понеже е сила Божия за спасение на
всекиго който вярва, първом на Юдеина а *после* на езичника. 17.
Защото правдата Божия в него се открива чрез вяра за вяра, както е
писано: «Праведният чрез вяра ще живее.»
18. Защото гняв Божий се открива от небето върху всяко нечестие и
неправда на человеците които държат истината с неправда. 19.
Понеже това което е възможно да се знае за Бога известно е на тях;
защото Бог им *го* изяви. 20. Понеже невидимите негови, *сиреч*,
присносущната негова сила и божественост, виждат се явно, от
създание мира разумеваеми чрез творенията; така щото те остават
безответни. 21. Защото като познаха Бога не прославиха *го* като Бога,
нито *му* благодариха; но осуетиха се в своите размишления, и

помрачи се несмисленото тяхно сърце. 22. Като се казват че са мъдри
избезумяха, 23. и славата на нетленнаго Бога измениха в подобие на
образ на тленен человек и на птици и на четвероноги и на гадове. 24.
За това, и според похотите на сърцата им предаде ги Бог на
нечистота, да се обезчестяват телата им в сами тях, 25. те които
промениха истината Божия в лъжа и поклониха се и послужиха на
тварта, а не на Твореца, който е благословен във веки. Амин. 26. За
това ги предаде Бог на срамотни страсти; защото и жените им
измениха естественото употребение на противоестествено. 27.
Подобно и мъжете оставиха естественото употребение на женският
пол та се разжегоха в похотта си един на друг, и струват безобразност
мъже на мъже, и приемат си достойното въздаяние на своето
заблуждение. 28. И както не се постараха да имат разумение за Бога,
предаде ги Бог на развратен ум да правят което не подобава, 29.
изпълни с всека неправда, с блуд, с лукавство, с користолюбие, *и* със
злоба; пълни със завист, с убийство, с крамола, с измама, *и* със
злонравие; 30. шепотници, клеветници, богоненавистници, хулители,
горди, самохвалци, измислители на злини, непокорни на родителите
си, 31. неразумни, вероломни, немилосерди, непримирителни,
немилостиви; 32. които още и като знаят праведния Божий съд, че
тези които правят таквизи работи са достойни за смърт, не само че ги
правят, но и съизволяват на онези които ги правят.

ГЛАВА 2.

1. За това, безответен си, о человече, който и да си, що съдиш *другиго*;
защото в каквото съдиш другиго себе си осъждаш, понеже ти който
съдиш правиш истото. 2. А знаем че Божий съд е според истината
върху тези които правят таквизи работи. 3. И мислиш ли това, о
человече, ти който съдиш тези що правят таквизи работи, че ще

избегнеш от Божия съд като правиш и ти истото? 4. Или презираш богатството на неговата благост, търпеливост, и дълготърпение, без да знаеш че Божията благост те води на покаяние? 5. А по упорството си и непокаяното *си* сърце ти трупаш на себе си гняв *за* в деня на гнева и на откритието на праведния съд от Бога, 6. който ще въздаде всекиму според делата му: 7. живот вечен на тези които с постоянството в добро дело търсят слава, почест, и безсмъртие; 8. ярост пак и гняв на тези които упорствуват и се не покоряват на истината, а покоряват се на неправдата; 9. скръб и утеснение на всека душа на человека който работи зло, първом на Юдеина, *после* и на езичника; 10. а слава и почест и мир всекиму който прави добро, първом на Юдеина, *после* и на езичника. 11. Понеже Господ на лице не гледа. 12. Защото тези които са съгрешили без закон, без закон ще и да погинат; и които са под закон съгрешили, по закон съдени ще бъдат, 13. (защото не са праведни пред Бога слушателите на закона; но изпълнителите на закона ще бъдат оправдани. 14. Понеже когато езичниците, които Нямат закон, по природата правят което е законно, то, и закон като Нямат те, сами са закон на себе си: 15. те показват делото на закона написано на сърцата им, имат и съвестта си която съсвидетелствува, и помислите които се осъждат или се и оправдават помежду си един друг,) 16. в деня когато, според моето благовествуване, Бог чрез Исуса Христа ще съди тайните *дела* на человеците.

17. Ето, ти се зовеш Юдеин, и облягаш се на закона, и с Бога се хвалиш; 18. И знаеш волята *негова*, и разсъждаш по-доброто, понеже се научаваш от закона; 19. имаш още и уверение в себе си че си водител на слепите, виделина на тези които са в тъмнина, 20. наставник на простаците, учител на младенците, понеже имаш в закона образа на знанието и на истината. 21. И тъй, ти който учиш другиго, не учиш ли себе си? Ти който проповядваш да не крадат,

крадеш ли? 22. Ти който казваш да не прелюбодействуват, прелюбодействуваш ли? Ти който се гнусиш от идолите, светотатствуваш ли? 23. Ти който се хвалиш със закона, безчестиш ли Бога чрез престъпването на закона? 24. Защото, според както е писано, името Божие поради вас се хули между езичниците. 25. Понеже обрязването ползува ако изпълниш закона; ако ли си престъпник на закона, то твоето обрязване става необрязване; 26. и тъй, ако необрязаният съхранява заповедите на закона, неговото необрязване няма ли да *му* се вмени за обрязване? 27. И в природно състояние необрязаният който изпълнява закона не ще ли осъди тебе който имаш писанието *на закона* и обрязването, а пък си престъпник на закона? 28. Защото не е Юдеин този който е наяве *такъв*, нито е обрязване което е наяве в плътта; 29. но Юдеин е този който е вътрешно *Юдеин*, и обрязване това което е в сърцето, по дух, а не по буква; на когото похвалата не е от човеците, но от Бога.

ГЛАВА 3.

1. И тъй, какво е преимуществото на Юдеина? или каква полза има от обрязването? 2. Много от всека страна, а най-първо защото *на Юдеите* се възвери словото Божие. 3. Понеже ако някои не повярваха, що *има от това*? Да ли ще тяхното неверство да унищожи Божията вяра? 4. Да не бъде! но Бог нека е истинен, а всеки човек лъжлив; според както е писано: «За да се оправдаеш в думите си и да победиш когато се съдиш.» 5. Ако ли нашата неправда показва Божията правда, що има да речем? Да ли е Бог несправедлив когато наноси гняв? (По човечески говоря.) 6. Да не бъде! понеже как ще съди Бог света? 7. Защото, ако с моята лъжа стане повече явна истината Божия за негова слава, то защо вече аз да се осъждам като грешник? 8. И, (както ни

хулят, и както говорят някои че ние *тъй* казваме,) *защо* да не правим злото за да дойде доброто? На таквиз осъждението е праведно.
9. А що от това? надминуваме ли *в нещо езичниците*? Никак; защото предизобличихме и Юдеите и езичниците че всички са под грях ; 10.
както е писано: «няма праведен ни един: 11. няма който да разумева:
няма който да търси Бога. 12. Всички се уклониха, купно непотребни
станаха: няма който да прави добро, няма ни един.» 13. «Гърлото им е
гроб отворен: с езиците си лъстеха:» «Под устните им е яд аспидов:»
14. на които «устата са пълни с клетви и горести: » 15. «Нозете им са
бързи да пролеят кръв: » 16. «Запустение и окаянство в пътищата им;
17. и път мирен не са познали: » 18. «няма страх Божий пред очите им.
» 19. И знаем че което говори законът, говори на онези които са под
закона; за да се затулят всеки уста, и да бъде цял свят повинен пред
Бога. 20. Защото ни една плът няма да се оправдае пред него от делата
на закона; понеже чрез закона бива *само* познаването на греха.
21. А сега и без закона се яви правдата Божия за която
свидетелствуват законът и пророците, 22. сиреч, правдата Божия чрез
вярата в Исуса Христа за всички и на всички които вярват; защото
няма разлика. 23. Понеже всички съгрешиха и лишени са от славата
Божия; 24. а оправдават се даром с неговата благодат през
изкупването което е в Христа Исуса, 25. когото Бог предложи
умилостивение чрез вярата в кръвта му, да покаже правдата си за
опрощаване на сторените из напред грехове чрез дълготърпението
Божие; 26. да покаже правдата си в настоящето време, за да е той
праведен и да оправдава тогози който вярва в Исуса. 27. И тъй, де
остава похвалата? Изключена е. Чрез кой закон? *чрез закона* на делата
ли? Не; но чрез закона на вярата. 28. И тъй, ние заключаваме че
човек се оправдава чрез вярата без делата на закона. 29. Или Бог е
Бог само на Юдеите, а не и на езичниците? Наистина и на езичниците

е. 30. Понеже един е Бог който ще оправдае обрязването от вярата, и необрязването чрез вярата. 31. И тъй, с вярата закон ли разваляме? Да не бъде! но закон утвърдяваме.

ГЛАВА 4.

1. И тъй, що има да речем че е намерил Авраам нашият отец по плът?
2. Защото ако се е оправдал Авраам от делата, има с що да се хвали,
но не пред Бога. 3. Понеже що казва писанието? «И повярва Авраам в
Бога, и *то* му се вмени за правда.» 4. А на тогоз който работи,
заплатата *му* не се вменява като благодат, но като дълг; 5. а на тогоз
който не работи а вярва в тогоз който оправдава нечестивия, неговата
вяра *му* се вменява за правда. 6. Както и Давид казва блаженството на
человека комуто Бог вменява правда без дела: 7. «Блажени *тези* на
които беззаконията се простиха, и на които греховете се прикриха. 8.
Блажен человек този комуто Господ няма да вмени грях.» 9. И тъй,
това блаженство за обрязаните ли *бива*, или и за необрязаните?
защото казваме че на Авраама вярата *му* се вмени за правда. 10. А как
му се вмени? когато беше в обрязване ли, или в необрязване? Не в
обрязване, но в необрязване. 11. И прие белегът на обрязването *като*
печат на правдата чрез вярата която *имаше* като беше необрязан, да
бъде той отец на всичките вярващи *когато са* в необрязване, за да се
вмени правдата и на тях; 12. и отец на обрязването, не тъкмо на
обрязаните, но и на тези които ходят в стъпките на вярата на отца
нашего Авраама когато бе в необрязване. 13. Понеже обещанието към
Авраама или към неговото семе, че ще бъде наследник на света, не
стана чрез закона, но чрез правдата на вярата. 14. Защото ако са
наследници тези които са от закона, то вярата е осуетена и
обещанието е унищожено; 15. понеже законът докарва гняв; защото
дето няма закон *там* няма нито престъпление. 16. За това *наследието*

е от вярата, за да бъде по благодат, така щото обещанието да е здраво на всичкото семе, не току на това което е от закона, но и на това което е от вярата на Авраама, който е на всинца ни отец, 17. (както е писано: «Поставих те отец на много народи,») пред Бога в когото повярва, и който съживява мъртвите, и нарича което не съществува като че съществува. 18. Той без *причина за* надежда повярва в надежда че ще бъде отец на много народи, по реченото: «Така *многобройно* ще бъде твоето семе.» 19. И без да отслабне във вярата не сматряше че тялото му е вече замъртвяло като бе почти столетен, нито мъртвостта на Саррината утроба; 20. нито си тури омисъл с неверие за Божието обещание, но утвърди се във вярата, и даде Богу слава, 21. уверен че това което обеща *Бог*, силен е и да го изпълни. 22. За това му се и вмени за правда. 23. *Това* пък, че му се вмени *за правда*, не се написа *тъкмо* за едного него, 24. но и за нас, на които ще се вменява като вярваме в тогози който е възкресил от мъртвите Исуса Господа нашего, 25. който бе предаден за прегрешенията ни и възкръсна за оправданието ни.

ГЛАВА 5.

1. И тъй, оправдани чрез вяра имаме мир с Бога чрез Господа нашего Исуса Христа; 2. чрез когото *ние* с вярата придобихме и входа в тази благодат в която стоим, и се хвалим с надеждата на Божията слава. 3. И не току това, но хвалим се и в скърбите *си*, като знаем че скръбта произвожда търпение, 4. а търпението опитност, а опитността надежда. 5. А надеждата не посрамя; защото любовта Божия е изляна в сърцата ни чрез даденаго нам Духа Светаго. 6. Понеже Христос, когато ние бяхме още немощни, на *определеното* време умря за нечестивите. 7. Защото едва ще се намери да умре някой и за праведен *человек*; (а може би да дръзне някой да умре за

благодетелния;) 8. но Бог показва своята към нас любов, защото когато ние още бяхме грешници Христос умря за нас; 9. много повече сега, като се оправдахме чрез кръвта му, ще се избавим от гнева чрез него. 10. Защото неприятели като бяхме ако се примирихме с Бога чрез смъртта на Сина му, колко повече *сега* примирени като сме ще се избавим чрез неговия живот! 11. И не току това, но и хвалим се с Бога чрез Господа нашего Исуса Христа, чрез когото приехме сега примирение.

12. За това, както чрез едного человека грехът влезе в света, и чрез греха смъртта, и така мина смъртта във всичките человеци понеже всички съгрешиха; 13. (защото и до преди закона грехът беше в света; грях обаче не се счита когато няма закон;) 14. но смъртта от Адама до Моисея царува и над тези които не бяха съгрешили според престъпването на Адама, който е образ на Бъдещия. 15. Но не както съгрешението, така и дарованието; защото ако поради прегрешението на едногото измряха многото, то Божията благодат и дарованието чрез благодатта на едногото человека, Исуса Христа, много повече се преумножи за множината. 16. И дарбата не е както *съдбата* чрез едного що е съгрешил; защото съдбата бе от едного за осъждение, а дарбата от много прегрешения за оправдание. 17. Защото чрез прегрешението на едногото ако се възцари смъртта чрез едногото; то тези които получават изобилието на благодатта и на дарбата на правдата много повече ще царуват в живот чрез едногото Исуса Христа. 18. И тъй, както чрез прегрешението на едногото *дойде* осъждението на всичките человеци, така и чрез правдата на едногото *дойде* на всички человеци оправдание в живот. 19. Защото както чрез непослушанието на едногото человека станаха грешни многото, така чрез послушанието на едногото многото ще станат праведни. 20. А законът влезе изпосле, да се умножи прегрешението; а дето се

умножи грехът, преумножи се благодатта; 21. да би както царува
грехът в смъртта, така да се възцари и благодатта чрез правдата в
живот вечен чрез Исуса Христа Господа нашего.

ГЛАВА 6.

1. И тъй, що да речем? Да останем ли в греха за да се умножи
благодатта? 2. Да не бъде! Ние които сме умрели към греха как ще
живеем вече в него? 3. Или не знаете че ние които сме се кръстили в
Исуса Христа кръстихме се в смъртта му? 4. И тъй, чрез кръщението
спогребохме се с него в смърт, да би, както Христос чрез славата на
Отца възкръсна от мъртвите, така и ние да ходим в нов живот. 5.
Защото ако станахме еднакви с *него* по подобието на смъртта му, би
щем *еднакви* и *по подобието* на възкресението; 6. като знаем това, че
вехтият наш човек бе разпет с него за да изчезне тялото на греха,
щото да не бъдем вече роби на греха. 7. Защото който е умрял
свободен е от греха. 8. Ако ли сме умрели с Христа, вярваме че ще и да
живеем с него; 9. когато знаем че Христос като възкръсна от мъртвите
не умира вече: смъртта вече няма власт над него. 10. Защото, това
дето умря той, умря веднъж за греха; а това дето живее, живее за Бога.
11. Така и вие считайте себе си че сте мъртви към греха, а живи към
Бога, чрез Христа Исуса Господа нашего. 12. И тъй, да не царува
грехът в смъртното ваше тяло за да сте послушни на неговите похоти.
13. Нето представяйте удовете ваши на греха за оръдия на неправдата;
но представете себе си на Бога като от мъртвите оживели, и удовете
ваши на Бога за оръдия на правдата. 14. Защото грехът няма да ви
обладае, понеже не сте под закон, но под благодат.

15. А що от това? Да съгрешим ли защото не сме под закон, но под
благодат? 16. Да не бъде! Не знаете ли че комуто представяте себе си
раби за послушание, раби сте нему комуто се покорявате, или на

греха за смърт, или на послушанието за правда? 17. Благодарение обаче Богу защото бяхте роби на грехът, но послушахте от сърце образа на учението което ви се предаде. 18. А освободени от греха вие станахте раби на правдата. 19. По человечески говоря зарад немощта на вашата плът. Защото както представихте удовете ваши за раби на нечистотата и на беззаконието за беззаконство, така сега представете вашите удове раби на правдата за светост. 20. Защото когато бяхте раби на греха свободни бяхте от правдата. 21. Тогаз прочее какъв плод имахте от онези работи за които сега се срамувате? защото сетнината им е смърт. 22. Но сега като се освободихте от греха, и станахте раби Богу, имате плода си в светост, а сетнината живот вечен. 23. Защото заплатата на греха е смърт; а Божието дарование е живот вечен в Христа Исуса Господа нашего.

ГЛАВА 7.

1. Или не знаете, братя, (защото говоря на тези които знаят закона,) че законът владее над человека до колкото време живее? 2. Защото мъжатица жена чрез закона е привързана на мъжа доде е жив; ако ли умре мъжът остава свободна от мъжевия закон. 3. И тъй, ако би при животът на мъжа *си* да отиде за друг мъж, блудница става; но ако умре мъж й, свободна е от закона, да не е блудница ако отиде за друг мъж. 4. И тъй, братя мои, колкото за закона и вие умряхте чрез тялото Христово, за да се съчетаете с другиго, който е възкръснал от мъртвите, да принесем плод Богу. 5. Защото когато бяхме в плътта, страстите на греховете които се *показваха* чрез закона действуваха в нашите удове за да принесем плод на смъртта. 6. Сега обаче, като умряхме към оногози който ни държеше, освободихме се от закона; за да работим *Богу* по новия дух, а не по вехтата буква.

7. И тъй,що има да речем? Законът ли е грях? Да не бъде! Но не познах греха освен чрез закона; защото и пожеланието не бих познал *за грях*, ако не би казвал законът: «Не пожелавай.» 8. Но понеже грехът взе повод чрез заповедта, произведе в мене всяко пожелание; защото без закона грехът е мъртъв; 9. и аз живеех некога си без закона; но когато дойде заповедта, оживя грехът, а пак аз умрях; 10. И заповедта която *се даде* за живот, тя ми се намери за смърт. 11. Защото грехът, като взе повод чрез заповедта, прелъсти ме и умъртви *ме* чрез нея. 12. Тъй щото законът е свет, и заповедта света и праведна и добра. 13. И тъй, доброто ли стана смърт на мене? Да не бъде! но грехът, да се яви грях, който ми причинява смърт чрез доброто, тъй щото чрез заповедта грехът да бъде много по-греховен. 14. Защото знаем че законът е духовен; а пак аз съм плътен, продаден под греха. 15. Защото не познавам онова което правя; понеже не правя това което искам; но онова което мразя, него правя. 16. Ако ли правя това което не ща, съгласен съм със закона че е добър. 17. А сега вече това не го правя аз, но грехът който живее в мене. 18. Защото знам че в мене (сиреч в плътта ми) не живее добро; понеже желание *за доброто* имам, но да правя доброто, това не намервам. 19. Защото не правя доброто което искам; но злото което не ща, него правя. 20. А кога правя аз това което не ща, то вече го не правя аз, но грехът който живее в мене. 21. И тъй, намервам този закон, че кога аз искам да правя доброто, злото е готово при мене. 22. Защото според вътрешният человек съуслаждавам се в закона Божий; 23. но в удовете си виждам друг закон който воюва против закона на ума ми, и поробва ме на греховния закон който е в удовете ми. 24. Окаяният аз человек! кой ще ме избави от това тяло на смъртта? 25. Благодаря Бога чрез Исуса Христа Господа нашего. И тъй, сам аз с ума си слугувам на Божият закон; а с плътта на греховния закон.

ГЛАВА 8.

1. Сега прочее няма никакво осъждане на тези които са в Христа
Исуса, които ходят не по плът, но по Дух. 2. Защото законът на Духа
на живота в Христа Исуса освободи ме от закона на греха и на
смъртта. 3. Понеже невъзможното на закона, по това що бе отслабнал
чрез плътта, Бог, като проводи Сина си в подобие на греховната плът
и *в жертва* за греха, осъди греха в плътта. 4. за да се изпълни
правдата на закона в нас които не ходим по плът, но по Дух. 5.
Защото които живеят по плът, плътското мъдруват, а които *живеят*
по Дух, духовното. 6. Понеже мъдруването на плътта е смърт: а
мъдруването на Духа е живот и мир. 7. Защото мъдруването на
плътта е вражда против Бога; понеже се не покорява на Божия закон,
нито пак може. 8. И които са на плътта не могат да угодят Богу. 9. Вие
обаче не сте на плътта, но на Духа, ако живее във вас Духът Божий.
Но ако някой няма Дух Христов, той не е негов. 10. Ако ли е Христос
във вас, тялото е мъртво поради греха, а духът е жив поради правдата.
11. Ако ли живее във вас Духът на тогози който е възкресил Исуса от
мъртвите; то този който възкреси Христа от мъртвите ще оживи и
смъртните ваши телеса чрез неговия Дух който обитава във вас.
12. И тъй, братя, ние сме длъжни, не на плътта да живеем по плът. 13.
Защото по плът ако живеете ще умрете; но ако умъртвявате Духом
телесните дела ще живеете. 14. Понеже които се управляват от Духа
Божия, те са синове Божии. 15. Защото не сте приели дух на робство
та *да бъдете* пак на страх, но приели сте дух на осиновение, чрез
когото и викаме: Ава, Отче. 16. Сам Духът свидетелствува наедно с
нашия дух че ние сме чада Божии. 17. Ако ли *сме* чада, *то сме* и
наследници; наследници на Бога, а сънаследници на Христа; ако
страдаме с него наедно, за да станем и съпричастници на неговата
слава. 18. Понеже смятам че нинешните временни страдания не са

достойни *да се сравнят* със славата която има да се открие в нас. 19.
Защото усърдното чакане на *всичкото* създание ожида откриването
на синовете Божии. 20. Понеже създанието се подчини на суетността,
не своеволно, но чрез тогози който го подчини, 21. с надежда че и
самото създание ще се освободи от робството на тлението, *и ще
премине* в свободата на славата на чадата Божии. 22. Понеже знаем че
всичкото създание съвкупно въздиша и на мъки е даже до нине. 23. И
не *то* само, но и ние които имаме начатъка на Духа, и ние сами
въздишаме в себе си и ожидаме осиновението, *сиреч*, изкупуването на
нашето тяло. 24. Защото с надеждата се избавихме; а надежда която се
види не е надежда; защото това което види някой , как ще се надее *за
него*? 25. Ако ли се надеем за онова което не видим, то с търпение *го*
очакваме. 26. Така също и Духът *ни* помага в нашите немощи; понеже
не знаем за какво да се молим както подобава; но Духът сам
ходатайствува за нас с неизказани въздишания. 27. А този който
изпитва сърцата знае какво е мъдруването на Духа, че по *волята*
Божия ходатайствува за светиите.

28. Знаем пак че на тези които любят Бога, които са призвани според
неговото предопределение, всичкото на добро им съдействува. 29.
Защото които предузна, *тях* и предопредели *да бъдат* съобразни в
образа на Сина му, за да е той първороден между много братя; 30. а
които предопредели, тях и призва; а които призва, тях и оправда; а
които оправда, тях и прослави. 31. И тъй, на това какво има да речем?
Ако Бог е от към нас, кой ще бъде против нас? 32. Понеже *той* който и
Сина своего не пожали, но предаде го за всинца ни, как не ще ни
подари с него наедно и всичко? 33. Кой ще обвини избраните Божии?
Бог е който *ги* оправдава. 34. Кой ще е този който ще *ги* осъжда?
Христос е който умря а найпаче и възкръсна, който е и от дясната
страна на Бога, който и ходатайствува за нас; 35. Кой ще ни отлъчи от

любовта Христова? скръб ли, или утеснение, или гонение, или глад,
или голота, или беда, или нож? 36. (както е писано: «За тебе всеки ден
сме убивани: вменявани сме като овци за клане,») 37. но във всичко
това препобеждаваме чрез тогози който ни е възлюбил. 38. Понеже
съм уверен че нито смърт, нито живот, нито ангели, нито власти,
нито сили, нито сегашното, нито бъдещото, 39. нито височина, нито
дълбочина, ни друго некое създание не ще може да ни отлъчи от
любовта Божия която е в Христа Исуса Господа нашего.

ГЛАВА 9.

1. Истина говоря в Христа, не лъжа, (понеже *имам* съвестта си с мене
която ми свидетелствува в Духа Светаго,) 2. че имам голяма скръб и
непрестанна мъка на сърцето си. 3. Защото желал бих сам аз да съм
анатяма, *сиреч*, *отлъчен* от Христа, заради моите братя и за моите по
плът роднини; 4. които са Израиляни, *и* на които *принадлежат*
осиновението, и славата, и заветите, и законоположението, и
Богослужението, и обещанията; 5. На които са *и* отците, и от които *се
роди* по плът Христос, който е над всичко Бог благословен во веки.
Амин. 6. Но не може да бъде че е пропаднало словото Божие; защото
не са всички Израил тези които са от Израиля; 7. нито защото са семе
Авраамово *за това са* те всички чеда; но «в Исаака ще ти се нарече
семе:» 8. сиреч, чадата на плътта не са те чада Божии; но чадата на
обещанието се считат семе. 9. Защото това е словото на обещанието:
«По това време ще дойда, и Сара ще има син.» 10. И не току това, но и
Ревека, когато зачна *два сина* от едного, *сиреч*, *от* Исаака отца нешего;
11. (защото преди да се родят *децата*, и преди да са сторили нещо
добро или зло, за да остане Божието по избрание предопределение,
не от делата, но от призиващия,) 12. рече й се че «По-големият ще

бъде раб на по малкия.» 13. както е писано: «Якова възлюбих, а Исава възненавидех.»
14. И тъй, какво ще речем? Неправда има ли в Бога? Да не бъде! 15. Защото казва Моисею: «Ще помилвам когото ще помилвам, и ще пожаля когото ще пожаля.» 16. И тъй, не е от тогова който иска, нито от тогова който тича, но от Бога който милва. 17. Защото писанието говори Фараону: «Само за това те повдигнах, да покажа в тебе силата си, и да се възвести името ми по всичката земя.» 18. И тъй,когото ще, милва, и когото ще, ожесточава. 19. На това ти ще ми речеш: А защо укорява? Кой се е възпротивил на волята му? 20. Но, о человече, ти кой си, що отговаряш срещу Бога? Да ли направеното нещо ще рече на оногоз който го е направил: Защо си ме така направил? 21. Или няма власт грънчарят над калта, от едно смешение да направи един съсъд за почет, а другия за безпочест? 22. И *що от това*, ако Бог, като е искал да покаже гнева си и да яви силата си, е търпял с голямо дълготърпение съсъдите и гнева приготвени за погибел; 23. и да направи *пак* опознато богатството на славата си над съсъдите на милостта които е предуготвил за слава,- 24. нас, които призва, не само от Юдеите, но и от езичниците? 25. както и в Осия казва: «Ще нарека мой народ не моя си народ, и възлюблена не възлюблената;» 26. «И на същото место дето им се рече: Не сте мой народ, там ще се назоват синове на Бога живаго.» 27. А Исаия вика за Израиля: «Числото на синовете Израилеви ако и да е колкото пясъкът на морето, остатъкът ще се спаси; 28. защото ще свърши и ще реши дело по правда; понеже решително дело ще направи Господ на земята.» 29. И както предрече Исаия: «Ако не бе Господ Саваот оставил нам семе, като Содом бихме станали, и на Гомор бихме се уподобили.»
30. И тъй, що има да речем? Че езичниците които не дireха правда получиха правда, и правда която е от вярване; 31. а Израил който

диреше закон на правда не стигна в закон на правда. 32. Защо? За това че не *я търси* чрез вярване, но като от делата на закона; защото се препънаха о камъка на препъването; 33. както е писано: «Ето полагам в Сион камък на препъване и канара на съблазън, и всеки който вярва в него няма да се посрами.»

ГЛАВА 10.

1. Братя, моето сърдечно желание и молбата ми към Бога за Израиля е *тяхното* спасение. 2. Защото свидетелствувам за тях че имат ревност за Бога, но не по право разумение. 3. Понеже Божията правда като не разумеват и своята си правда като искат да възстановят, не се покориха на Божията правда. 4. Понеже Христос е свършването на закона за оправдание на всякого който вярва. 5. Защото Моисей пише за правдата която е от закона, *и казва*: «Человек който прави тези *заповеди* чрез тях ще живее.» 6. А правдата която е от вяра казва така: «Да не речеш в сърцето си: Кой ще възлезе на небето?» сиреч, да низведе Христа; 7. или: «Кой ще слезе в бездната?» сиреч, да възведе Христа от мъртвите. 8. Но що казва *писанието*? «Словото е близо до тебе, в устата ти, и в сърцето ти;» сиреч, словото на вярата което проповядваме, 9. *че*: Ако изповядаш с устата си Господа Исуса, и повярваш в сърцето си че Бог го е възкресил от мъртвите, ще се спасиш. 10. Защото със сърце вярва някой за оправдание, и с уста бива изповядване за спасение. 11. Защото казва писанието: «Всеки който вярва в него няма да се посрами.» 12. Понеже няма разлика между Юдеина и езичника; защото сам той е Господ на всички, богат към всички които го призовават. 13. Защото: «Всеки който призове името Господне ще се спаси.» 14. Как прочее ще призоват тогози в когото не са повярвали? И как ще повярват в тогози за когото не са чули? И как ще чуят без проповедник? 15. И как ще проповядват ако се не

проводят? както е писано: «Колко са прекрасни нозете на тези които благовествуват мир, на тези които благовествуват доброто!» 16. Но всички не бяха послушни на благовествуването; защото Исая казва: «Господи, кой повярва на онова което е чул от нас?» 17. И тъй, вярата е от слушане, а слушането от словото Божие. 18. Но казвам: Те не са ли чули? Наистина *чули са*: «По всичката земя се разнесе гласът им, и в краищата на вселенната речите им.» 19. И пак казвам: Израил не разумя ли? Най напред Моисей казва: «Аз ще ви раздразня на ревнование с *тези които* не *са* народ, ще ви разяря с несмислен народ.» 20. А Исаия дързнува и казва: «Намериха ме тези които не ме търсеха: явен бидох на тези които не питаха за мене;» 21. а за Израиля казва: «Цел ден простирах ръцете си към народ който се не покорява и противоречи.»

ГЛАВА 11.

1. И тъй, казвам: Отхвърлил ли е Бог своя народ? Да не бъде! защото и аз съм Израилянин, от семето Авраамово, от племето Вениаминово. 2. Не е отхвърлил Бог народа си когото е предузнал. Или не знаете що казва писанието за Илия? как вика към Бога против Израиля и казва: 3. «Господи, пророците твои избиха, и олтарите твои разкопаха; и сам аз останах, и искат *и* моя живот *да вземат.*» 4. Но що му отговаря божественият ответ? «Оставил съм си седем хиляди *души* мъже които не са преклонили колено пред Ваала.» 5. Така и в сегашното време останало е *нещо* остатък по избрание на благодатта. 6. Ако ли е по благодат, не е вече от делата, защото *инак* благодатта не бива вече благодат; ако ли от делата, не е вече благодат, защото *инак* делото не е вече дело. 7. И тъй, що? Израил не получи това което търсеше; но избраните получиха, а останалите ослепяха, 8. (както е писано: «Даде им Бог дух на нечувствие, очи да не виждат, и уши да не чуят,») даже

до днес. 9. И Давид казва: «Трапезата им да бъде за тях примка и
уловка и съблазън и въздаяние; 10. да помрачеят очите им за да не
видят, и гърбът им за винаги сгърби.» 11. И тъй, казвам: Да ли са
прегрешили та да паднат? Да не бъде! Но чрез тяхното падане стана
спасението в езичниците за да възбуди в тях ревнование. 12. И ако
тяхното падане е богатство на света, и смаляването им богатство на
езичниците, колко повече тяхната пълнота! 13. Защото на вас
езичниците говоря, понеже съм апостол на езичниците: моята служба
славя, 14. дано би да възбудя ревнование в *тези които са* моя плът, и
да спася някои от тях. 15. Защото ако че тяхното отхвърляне е
примирение на света, що би *друго* било приемането *им* ако не
оживяването от мъртвите? 16. И ако са начатките свети, то и *цялото*
замесване е *свето*; и ако е свят коренът, *то* и ветвите *са святи.* 17. Ако
ли са някои ветви отрязани, и ти като си бил дива маслина присадил
си се по между тях, и си станал съучастник на кореня и на тлъстината
на маслината, 18. не се хвали срещу ветвите; ако ли се хвалиш, *то
знай* че не държиш ти кореня, но коренът тебе. 19. Но ще речеш:
Отрязаха се ветвите да се присадя аз. 20. Добре, за неверството *им*
отрязаха се, а ти за вярата *си* стоиш; не високоумствувай, но бой се.
21. Защото ако Бог не пощади естествените ветви, *пази се* да не би да
не пощади и тебе. 22. Виж сега благостта и строгостта Божия; строгост
над падналите; а благост над тебе ако пребъдеш в благостта *му*; ако ли
не, то и ти ще бъдеш отсечен. 23. И те пак ако не останат в
неверството ще се присадят; защото силен е Бог да ги присади. 24.
Понеже ако ти, отсечен от естествената дива маслина, и против
естеството, си присаден на питомна маслина, колко повече те
естествените ще се присадят на своята си маслина! 25. Защото, братя,
не искам да не знаете тази тайна, за да не имате себе си че сте мъдри,
че ослепяване частно стана в Израил докат влезе пълното *число* на

езичниците; 26. И така всичкий Израил ще се спаси, както е писано: «Ще дойде от Сион Избавител, и ще отвърне нечестията от Якова. 27. И този е заветът от мене към тях,» «Когато отнема греховете им.» 28. По евангелието *те са* неприятели за вас, а по избранието, възлюблени *Богу* заради отците. 29. Защото дарованията и призванието Божие не приимат разкаяние. 30. Защото както и вие бяхте некога си непокорни Богу, но сега чрез тяхното непокорство сте помилвани, 31. Така и те сега биха непокорни, та чрез вашето помилване да бъдат помилвани и те; 32. защото Бог затвори всичките в непокорство та всичките да помилва. 33. О колко е дълбоко богатството и премъдростта и знанието Божие! Колко са непостижими неговите съдби, и неизследвани пътищата му! 34. Защото: «Кой е познал умът Господен? Или кой е бил нему съветник?» 35. Или, «Кой му е дал от по-напред нещо, та да му бъде въздаяние *за него*?» 36. Защото всичко е от него, и чрез него, и за него. Нему слава во веки. Амин.

ГЛАВА 12.

1. И тъй, моля ви, братя, за Божието милосърдие, да представите телата ваши в жертва жива, света, благоугодна Богу; *то да бъде* разумното ваше служене; 2. и недейте се съобразява с този век, но преобразувайте се с обновлението на ума си, за да познавате от опитът що е благата, угодната, и съвършената воля Божия. 3. Защото казвам чрез дадената ми благодат всекиму който е между вас, да не мъдрува *за себе си* по-високо от колкото трябва да мъдрува, но да мъдрува така щото да смиреномъдърствува, по мярката на вярата която *мярка* е всекиму Бог разделил. 4. Защото както имаме много удове в едно тяло, а всичките удове Нямат истата работа, 5. така и *ние* многото едно тяло сме в Христа, а всеки *от нас сме* удове един на друг. 6. И като имаме дарования различни по дадената нам благодат,

ако *е* пророчество, *да пророчествуваме* съразмерно на вярата; 7. ако ли служене, *да прилежаваме* в служението; ако учи някой , *да пребъдва* в учението; 8. ако увещава, в увещанието; който раздава, *да раздава* с простота; който началствува, *да началствува* с усърдие; който милва, *да милва* доброволно. 9. Любовта да бъде нелицемерна: имайте отвращение от злото, и прилепявайте се към доброто. 10. Обичайте се един друг с братска любов: предваряйте да си отдавате един на друг почест; 11. *бивайте* в усърдието нелениви, духом пламенни: Господу служете: 12. в надежда *бивайте* радостни, в скръб търпеливи, в молитва постоянни: 13. помагайте на светиите в нуждите *им*: от гостолюбие се не оставяйте. 14. Благославяйте тези които ви гонят: благославяйте, и не кълнете. 15. Радвайте се с онези които се радват, и плачете с онези които плачат. 16. Истото един към друг мъдрувайте: не мъдрувайте високи неща, но да се водите по смирените: не имайте себе си за мъдри. 17. Никому не въздавайте зло за зло; промишлявайте това което е добро пред всичките человеци. 18. Ако е възможно, колкото от ваша страна, имайте мир с всичките человеци. 19. Не си отмъстявайте, възлюблени *мои*; но дайте место на гнева; защото е писано: «Мое е отмъщението, аз ще сторя въздаяние, казва Господ.» 20. И тъй, ако е гладен неприятелят ти, нахрани го; ако е жаден, напой го; защото това като правиш ще натрупаш жар на главата му. 21. Не се оставяй да те побеждава злото; но ти побеждавай злото чрез доброто.

ГЛАВА 13.

1. Всеки человек да се покорява на властите що са над *него*; защото няма власт която да не е от Бога; и колкото власти има *на света всичките* са от Бога отредени. 2. Тъй щото, който се противи на властта противи се на Божията наредба; и които се противят ще

вземат осъждение на себе си. 3. Защото владетелите не са страх за добрите работи, но за злите. Искаш ли да се не боиш от властта? прави доброто и ще имаш похвала от нея; 4. понеже *владетелят* е Божий слуга на тебе за добро. Ако ли правиш зло, да се боиш; защото не носи напразно сабята, понеже Божий слуга е, отмъстител *да извършва* гнева против тогози който прави злото. 5. За това, нужно е да се покорявате, не тъкмо поради гнева, но и зарад съвестта. 6. Понеже за това и дан плащате, защото са Божии служители които постоянно с това се занимават. 7. И тъй, отдавайте на всички кому каквото сте длъжни: комуто *сте* дан *длъжни*, данта; комуто бир, бирта, комуто страх, страха, комуто почест, почестта. 8. Не оставайте никому длъжни в нищо освен да имате любов един на другиго; защото който люби другиго изпълнява закона; 9. понеже *заповедите*: «Не прелюбодействувай;» «Не убивай;» «Не кради;» «Не лъжесвидетелствувай;» «Не пожелай;» и коя да е друга заповед, в това слово се заключава: «Люби ближнаго твоего както *самаго* себе си.» 10. Любовта не прави зло ближнему; следователно любовта е изпълнение на закона. 11. И то като знаем времето; защото часът вече настана да се събудим от сън, защото е по-близо нам спасението сега отколкото когато повярвахме. 12. Нощта премина, а денят наближи; и тъй, нека отхвърлим работите на тъмнината, и да се облечем с оръжието на виделината. 13. Както в ден да ходим благопристойно; не по кощунства и пиянства, не по курварство и похотливост, не по крамоли и зависти; 14. но облечете се с Господа Исуса Христа, и не промишлявайте за плътта в похотите й.

ГЛАВА 14.

1. Слабия във вярата приемайте, не с препиране за мненията. 2. Защото един вярва че *може* всякакво да яде; а който е слаб *във вярата*

зеле яде. 3. Който яде да не презира тогоз който не яде; и който не яде
да не осъжда тогоз който яде; защото Бог го е приел. 4. Ти кой си що
съдиш чужд слуга? Пред своя си Господар стои или пада; но ще стои,
защото Бог е силен да го направи да стои. 5. Някой си има един ден *за
по-свят* от друг ден, а други има всеки ден еднакъв. Всеки по своя си
ум да бъде удостоверен. 6. Който различава деня, различава *го* за
Господа; и който не различава деня, за Господа *го* не различава. Който
яде, за Господа яде, защото благодари Богу; и който не яде, за Господа
не яде, и благодари Бога. 7. Защото никой от нас не живее за себе си,
и никой не умира за себе си. 8. Понеже и ако живеем, за Господа
живеем, и ако умираме, за Господа умираме; и тъй, живеем ли,
умираме ли, Господни сме. 9. Защото Христос за това и умря, и
възкръсна, и оживя, да господствува над мъртвите и над живите. 10. А
ти защо съдиш брата си? или защо и ти презираш брата си? понеже
ние всинца ще предстанем на Христовото съдовище. 11. Защото е
писано: «Жив съм аз, казва Господ, пред мене ще се поклони всяко
колено, и всеки език Бога ще славослови.» 12. И тъй, всеки от нас за
себе си ще даде ответ Богу. 13. Тъй като е, да не съдим вече един
другиго; но съдете повече това, да не полагате на брата *си* препъване
или съблазън. 14. Зная и уверен съм в Господа Исуса че нищо няма от
самосебе си нечисто; освен за тогоз който мисли за нещо че е
нечисто, нечисто е нему. 15. Но, ако е брат ти скръбен поради яденето,
ти вече не ходиш по любов. С яденето си не погубвай тогоз за когото
е Христос умрял. 16. И тъй, да се не охулва вашето добро. 17. Защото
царството Божие не е ядене и пиене, но правда и мир и радост в Духа
Светаго. 18. Понеже който служи Христу в това угодява Богу и
одобрен е от човеците. 19. И тъй, да дирим това което *служи* за мир
и за назидание един на друг. 20. За ядене недей съсипва Божията
работа. Всичко е чисто; но зло е на човека който яде със съблазън.

21. Добро е да не ядеш месо, нито да пиеш вино, нито *да сториш* нещо в което се препънва, или се съблазнява, или изнемощява брат ти. 22. Ти имаш вяра: имай *я* в себе си пред Бога: блажен който не осъжда себе си в това което избира за добро. 23. Но който се съмнява, *той* ако яде осъжда се, защото не яде от вяра; и всяко което не *бива* от вяра грях е.

ГЛАВА 15.

1. Ние силните длъжни сме да носим слабостите на безсилните, и да не угодяваме на себе си. 2. Но всеки от нас да угодява на ближния си в доброто за назидание. 3. Понеже и Христос не угоди на себе си, но както е писано: «Укоренията на онези които те укоряват нападнаха върху мене.» 4. Защото всичко що е от по-напред писано, за поучение нам е преднаписано, та чрез търпението и утешението на писанието да имаме надежда. 5. А Бог на търпението и на утешението дано ви даде единомислие помежду ви по Христа Исуса, 6. да славите единодушно с едни уста Бога и Отца на Господа нашего Исуса Христа. 7. За това, приемайте се един друг, както и Христос ни прие за слава Божия. 8. И казвам че Исус Христос стана служител на обрязването заради истината Божия за да утвърди обещанията към отците; 9. а езичниците да прославят Бога за *неговата* милост, както е писано: «За това ще те прославя между езичниците, и на името твое ще възпея.» 10. И пак казва: «Възвеселете се, езичници, с народа негов.» 11. И пак: «Хвалете Господа, вси езичници, и славословете го, вси народи.» 12. И пак Исая говори: «Ще бъде корен Иесеев,» и «който ще възстане да владее над езичниците; на него ще се надеят езичниците.» 13. А Бог на надеждата дано ви изпълни с всека радост и мир във вярването, тъй щото чрез силата на Светаго Духа да се преумножава надеждата ви.

14. И сам аз, братя мои, уверен съм за вас че и вие сте пълни с благост, изпълнени с всяко знание, и можете един друг да се наставлявате. 15. Но, братя, писах ви неколко по-дръзновено като да ви напомня, заради дадената ми от Бога благодат, 16. да бъда служител Исус Христов в езичниците; и да върша свещенодействието на благовествуването Божие, за да бъде приношението на езичниците благоприятно, освещено Духом Светим. 17. И тъй, за това което *се отнася* към Бога мога да се похваля в Христа Исуса; 18. защото не бих дръзнал да река нещо такова което не е извършил Христос чрез мене за покорение на езичниците *във вярата*, словом и делом, 19. със силата на знамения и чудеса, със силата на Духа Божия, така що от Ерусалим и наоколо даже до Илирик изпълних с *проповедта на* Христовото евангелие. 20. И така постарах се да проповядвам евангелието, не там дето беше известно името Христово, за да не зида на чуждо основание; 21. но, както е писано: «Онези на които не се е възвестило за него ще видят; и онези които не са чули ще разумеят.» 22. Това ме е и възпирало много пъти та не съм дошъл при вас. 23. Но сега като Нямам вече место по тези страни, и от много години насам като желая да дойда при вас, 24. на отхождание в Испания ще дойда при вас; защото се надея на минаване да ви видя, и вие да ме изпроводите до там след като ви се наситя колкогоде. 25. А сега отхождам в Ерусалим да послужа на светиите. 26. Защото благоволиха Македония и Ахаия да сторят някоя помощ на бедните между светиите в Ерусалим. 27. Благоволиха наистина, и длъжни им са; защото ако езичниците станаха участници тям във духовните неща, длъжни са да им послужат и в телесните. 28. И тъй, като извърша това, и като им преврәча този плод, ще мина през вашите *места* за Испания. 29. И знам че кога дойда при вас ще дойда с изобилно благословение от Христовото благовествуване.

30. А *при това* моля ви се, братя, за Господа нашего Исуса Христа, и за любовта на Духа, да се потрудите с мене заедно в молитвите *си* към Бога за мене, 31. да се избавя от противниците *на вярата* в Юдея, и да бъде благоприятна на светиите моята в Ерусалим услуга, 32. *и* да дойда радостен с волята Божия до вас, и да си почина с вас. 33. А Бог на мира да бъде с всички вас. Амин.

ГЛАВА 16.

1. Препоръчвам ви Фива сестрата наша, която е служителница на църквата в Кенхрея; 2. да я приемете в Господа както е прилично на светиите, и да й пристоите за каквото би да й потрябва от вас; защото и тя е на мнозина пристоявала, и на самаго мене. 3. Поздравете Прискила и Акила моите в Христа Исуса сътрудници, 4. (които си положиха шиите *под нож* за моя живот, на които не *съм* само аз *що* благодаря, но и всичките църкви между езичниците,) и домашната им църква. 5. Поздравете възлюбленаго ми Епенета, който е начатък на Ахаия в Христа. 6. Поздравете Мария, която се е много трудила за нас. 7. Поздравете Андроника и Юния, моите сродници и с мене съпленници, които са отлични между апостолите, които още и преди мене бяха *повярвали* в Христа. 8. Поздравете Амплия възлюбленаго ми в Господа. 9. Поздравете Урвана нашего в Христа сътрудника, и възлюбленаго ми Стахия. 10. Поздравете Апелия, познатият за верен в Христа. Поздравете които са от Аристовуловите. 11. Поздравете роднината ми Иродиона. Поздравете от Наркисовите тези които са в Господа. 12. Поздравете Трифена и Трифоса които се трудят за Господа. Поздравете любезната Персида, която се много труди за Господа. 13. Поздравете Руфа избранаго в Господа, и неговата и моята майка. 14. Поздравете Асинкрита, Флегонта, Ерма, Патрова, Ермия и братята които са с тях. 15. Поздравете Филолога и Юлия, Нирея и

сестра му, и Олимпана, и всичките светии които са с тях. 16.
Поздравете се един друг със свето целуване. Поздравяват ви *всичките*
църкви Христови.
17. И моля ви се, братя, да се привардвате от тези които правят
раздори и съблазни против учението което вие сте научили, и
отстранявайте се от тях. 18. Защото таквизи *человеци* не служат
Господу нашему Исусу Христу, но на своя си търбух; и със сладки и
ласкателни думи прелъгват сърцата на простодушните. 19. Защото
вашето послушание е на всички известно; и тъй, колкото за вас
радвам се. Искам пак да бъдете мъдри на доброто, а прости на злото.
20. А Бог на мира скоро ще строши Сатана под нозете ви. Благодатта
на Господа нашего Исуса Христа да бъде с вас. Амин.
21. Поздравяват ви Тимотей сътрудникът мой, и сродниците ми
Лукий, и Ясон и Сосипатър. 22. Поздравявам ви в Господа аз Тертий,
който писах това писмо. 23. Поздравява ви Гаий странноприемецът
мой и на всичката църква. Поздравява ви Ераст строителят градски, и
брат Кварт.
24. Благодатта на Господа нашего Исуса Христа да бъде с всички вас.
Амин.
25. А на тогова който може да ви утвърди по моето благовествуване и
проповедта за Исуса Христа, по откровението на тайната която е била
умълчана от вечни времена, 26. а сега се е явила, и чрез пророческите
писания по повелението на вечнаго Бога, стана позната на всичките
народи за *тяхно* покорение на вярата,- 27. единому премъдрому Богу
да бъде слава чрез Исуса Христа во веки. Амин.

ПЪРВОТО ПОСЛАНИЕ КЪМ КОРИНТЯНОМ НА СВЕТАГО АПОСТОЛА ПАВЛА

ГЛАВА 1.

1. Павел, призван с волята Божия апостол Исус Христов, и брат Состен, 2. на църквата Божия която е в Коринт, на освещените в Христа Исуса, на призваните светии, наедно с всичките които призовават на всяко место името на Исуса Христа Господа нашего, *който е* и техен и наш: 3. Благодат да бъде вам и мир от Бога Отца нашего и Господа Исуса Христа.

4. Благодаря Богу моему винаги за вас за Божията благодат дадената вам чрез Исуса Христа, 5. че се обогатихте чрез Него във всичко, във всяко слово и всяко знание, 6. както се утвърди във вас свидетелството Христово; 7. така щото вие не оставате назад в никое дарование, като чакате откровението на Господа нашего Исуса Христа; 8. който ще и до край да ви утвърди *да бъдете* неповинни в деня на Господа нашего Исуса Христа. 9. Верен е Бог, чрез когото се призовахте в съобщение на Сина му Исуса Христа Господа нашего.

10. Моля ви се, братя, за името на Господа нашего Исуса Христа, всинца едно да говорите, и да няма раздори между вас, но да бъдете съвършено съединени в един ум и в една мисъл. 11. Защото от *домашните* Хлоини ми явиха за вас, братя мои, че помежду ви имало разпри; 12. и това го казвам защото всеки от вас дума: Аз съм Павлов; А аз Аполосов; А аз Кифов; А пък аз Христов. 13. Да ли Христос се е разделил? Павел ли се разпе за вас? Или в Павловото име се кръстихте? 14. Благодаря Богу че не съм кръстил никого от вас освен Криспа и Гаия, 15. да не би рекъл някой че съм кръстил в мое име. 16. Кръстих още и Стефаниновия дом: освен тези не зная да ли съм кръстил другиго некого.

17. Защото не ме е проводил Христос да кръщавам, но да проповядвам евангелието; не с премъдрост в словото, да се не осуети кръстът Христов. 18. Защото словото за кръста на тези които погинват е безумство, а за нас които се спасяваме е сила Божия. 19. Понеже е писано: «Ще погубя мъдростта на мъдрите, и разума на разумните ще отхвърля.» 20. Де мъдрият? де книжният? де *изкусният* разисквател на този век? Не обърна ли Бог в безумство мъдростта на този свет? 21. Защото, понеже в Божията премъдрост светът с мъдростта *си* не позна Бога, благоволи Бог чрез безумството на проповедта да спаси вярващите. 22. Понеже Юдеите искат знамения, а Елините търсят

мъдрост; 23. а ние проповядваме Христа разпет, за Юдеите съблазън, а за Елините безумство; 24. на самите обаче призвани, и Юдеи и Елини, Христа Божия сила и Божия премъдрост. 25. Защото Божието безумно е по-мъдро от човеците, и Божието немощно е по-крепко от човеците. 26. Понеже, братя, вижте вашето призвание, че *измежду вас* няма по плът мнозина мъдри, нито мнозина силни, нито мнозина благородни; 27. но Бог избра безумните на света, да посрами мъдрите, избра пак Бог немощните на света да посрами силните; 28. още и худородните на света и унищожените избра Бог, и тези които не са *нищо*, за да съсипе които са *нещо*; 29. да се не похвали пред него ни една плът. 30. А вие сте от него в Христа Исуса, който стана за нас от Бога мъдрост, и правда, и освещение, и изкупуване; 31. тъй щото според както е писано: «Който се хвали, с Господа да се хвали.»

ГЛАВА 2.

1. И аз, братя, когато дойдох при вас, дойдох не с превъзходството в слово или в мъдрост да ви възвестя свидетелството Божие; 2. защото реших бях да не зная между вас нищо *друго* освен Исуса Христа и него разпет. 3. И аз при вас бях немощен, в страх и в голямо треперене; 4. и словото ми и проповедта ми не *биваха* с думи убедителни от човеческа мъдрост, но с доказателство от Дух и сила; 5. за да бъде вярването ви не чрез човеческа мъдрост, но чрез сила Божия. 6. А говорим мъдрост между съвършените; но не мъдрост от този век, нито от господарите на този век, които преминават; 7. но говорим в тайна премъдростта Божия, скритата, която Бог от преди вековете е предопределил за наша слава; 8. която никой от господарите на този век не е познал; защото ако биха познали, не биха разпели Господа на славата, 9. Но според както е писано: «Око не е видяло, и ухо не е чуло, и на човек на сърцето не е дохождало,

това което е приготвил Бог на тези които го любят.» 10. А нам Бог
откри *това* чрез своя Дух; понеже Духът всичко, даже и дълбините
Божии, издирва. 11. Защото кой от човеците знае човеческите
неща освен духа на човека който е в него? Така и Божиите неща
никой ги не знае освен Духа Божий. 12. А ние приехме, не духа на
света, но Духа който е от Бога, за да познаем това което е дарено нам
от Бога; 13. което и възвестяваме, не със словеса научени от
човеческа мъдрост, но със *словеса* научени от Духа Светаго, като
сравняваме духовно с духовно. 14. Естественият обаче човек не
побира това което е от Духа Божия; защото за него е безумие, и не
може да *го* разумее, понеже то духовно се изпитва. 15. Но духовният
човек всяко нещо изпитва; а той от никого се не изпитва. 16.
Защото, «Кой е разумел умът Господен за *да може* да го настави?» А
ние имаме ум Христов.

ГЛАВА 3.

1. И аз, братя, не могох да ви говоря като на духовни, но като на
плътски, *и* като на младенци в Христа. 2. С мляко ви нахраних, и не с
ястие; защото не можахте още *да го приемете*, а и сега още не можете;
3. Понеже сте още плътски; защото, докле има помежду вас завист,
разпра и разногласие, не сте ли плътски, и не постъпвате ли по
човечески? 4. Защото кога един казва: Аз съм Павлов; а друг: Аз
съм Аполосов; не сте ли плътски? 5. Кой е прочее Павел, и кой е
Аполос? Не са ли служители чрез които повярвахте, и *то* както е
Господ всякому дал? 6. Аз насадих, Аполос напои; но Бог възрасти. 7.
Тъй щото, нито който сади е нещо, нито който пои, но Бог който
възрастява, 8. А който сади и който пои едно са, и всеки според своя
си труд ще приеме своята си заплата. 9. Защото *ние* сме съработници
на Бога; *а вие* сте нива Божия, Божие здание. 10. Аз, според дадената

ми от Бога благодат, като изкусен домозидател основание положих; а друг на *него* зиде. Но всеки да гледа как зиде на *него*. 11. Защото никой не може да положи друго основание освен положеното, което е Исус Христос. 12. И на това основание отгоре ако зиде някой злато, сребро, драгоценни камене, дърве, сено, слама, 13. всекиму работата ще стане явна; защото денят ще *я* покаже, понеже с огън се открива; и огънят ще изпита всекиму каква е работата. 14. На когото работата която е зидал устои, *той* ще вземе заплата. 15. А на когото работата изгори, ще се ощети; а сам той ще се избави, но тъй като из огън. 16. Не знаете ли че сте храм Божий, и Дух Божий живее във вас? 17. Ако развали някой Божия храм, него ще Бог да развали, защото храмът Божий е свет, който *храм* сте вие.

18. Никой да се не лъже; ако някой отпомежду ви мисли че е мъдър на този свет, да стане безумен, за да бъде мъдър. 19. Защото мъдростта на този свят е безумие пред Бога; понеже е писано: «Улавя мъдрите в пронирството им;» 20. и пак: «Господ знае помишленията на мъдрите че са суетни.» 21. И тъй, никой да се не хвали с человеците; защото всичко е ваше; 22. Павел ли, или Аполос, или Кифа, или свят , или живот, или смърт, или сегашното, или бъдещото; всичко е ваше; 23. и вие Христови, а Христос Божий.

ГЛАВА 4.

1. *Всеки* человек така да ни има като служители Христови и строители на Божиите тайни. 2. А това което се иска от строителите е всеки да се намери верен. 3. А за мене е твърде малко нещо да бъда от вас или от человеческа съдба съден; но нито аз сам себе си съдя. 4. Защото съвестта ми в нищо не ме изобличава; но с това не съм оправдан, а Господ е който ще ме съди. 5. За това, нищо недейте съди преди време, докле да дойде Господ който ще и да извади на видело

скритото в тъмнината, и ще изяви сърдечните намерения; и тогаз ще
бъде всекиму похвала от Бога.
6. И това, братя, загатнаха върху себе си и върху Аполоса заради вас,
да се научите от нас да не мъдрувате повече от писаното, да се не
превъзнася някой от вас за едного против другиго. 7. Защото кой те
предпочита *от другиго*? и що имаш което да не си приел? Ако ли си
приел, защо се хвалиш като че не си приел? 8. Сити сте вече,
обогатихте се вече, възцарихте се без нас; и дано да царувате, та да
бихме и ние с вас наедно царували. 9. Защото ми се струва че Бог
показа нас апостолите най-последни като осъдени на смърт; защото
позор станахме на света, и на ангели, и на человеци: 10. ние безумни
заради Христа, а вие разумни в Христа; ние немощни, а вие крепки,
вие славни, а ние безчестни. 11. До този час и гладуваме, и жадуваме,
и голи сме, и сме биени, и скитаме се, 12. и трудим се та работим с
ръцете си; като ни укоряват, благославяме; като ни гонят, търпим; 13.
като ни хулят, молим се; станахме като измет на света, смет на
всичките до днес. 14. Не пиша това за посрамване на вас, но като
любезни мои чада вразумявам ви. 15. Защото ако имате хиляди
наставници в Христа, но мнозина отци Нямате; понеже аз ви родих в
Христа Исуса чрез благовествуването. 16. И тъй, моля ви се, бъдете
подражатели на мене. 17. За туй ви проводих Тимотея, който ми е
любезно и вярно в Господа чадо, който ще ви напомни моите в
Христа пътища, както поучавам на всякъде във всяка църква. 18. Но
някои си се възгордяха като че Нямаше да дойда аз при вас; 19. но ако
ще Господ аз скоро ще дойда при вас, и ще позная, не словото, но
силата на тези що са се възгордели. 20. Защото царството Божие не е в
слово, но в сила. 21. Що искате? С тояга ли да дойда при вас? или с
любов и кротък дух?

ГЛАВА 5.

1. Въобще се чува *че* между вас *има* блудодеяние, и таквоз блудодеяние, на което нито името помежду езичниците се чува, така що да има някой бащината си жена. 2. И вие сте се възгордели, а най-паче не се ни оскърбихте за да се изпъди от помежду ви този който е сторил туй нещо. 3. Защото аз, ако и да не съм при вас телом, но духом съм при вас, и като че съм там, отсъдих вече тогози който е това така сторил, 4. в името на Господа нашего Исуса Христа, щом се съберете вие и моят дух, със силата на Господа нашего Исуса Христа, 5. такъв *человек* да го предадем на Сатана за погубване на плътта, за да се спаси духът в денят на Господа Исуса. 6. Не е добра хвалбата ви. Не знаете ли че малко квас всичкото тесто заквасва? 7. И тъй, очистете вехтия квас, да бъдете ново тесто, както сте безквасни; защото Христос, пасхата наша заклан биде жертва за нас. 8. За това, да празнуваме, не с вехт квас, нито с квас на злоба и на лукавство, но с безквасни *хлябове* на искреност и на истина.

9. Писах ви в писмото да Нямате сношение с блудници. 10. И не съвсем да *Нямате сношение* с блудниците на този свет, или с лихоимците, или с грабителите, или с идолослужителите, понеже тогаз трябва да излезете от света; 11. но сега ви писах да Нямате сношение, ако би някой който се нарича брат да е блудник, или лихоимец, или идолослужител, или хулител, или пияница, или грабител; с таквизи нито да ядете наедно. 12. Защото що ме е *грижа* да съдя и външните? Не съдите ли вие вътрешните? 13. А външните Бог ще съди; за това изпъдете лошия от помежду си.

ГЛАВА 6.

1. Някой от вас, кога има нещо с другиго, смее ли да се съди пред неправедните, а не пред светиите? 2. Не знаете ли че светиите ще

съдят света? И тъй, вие, като ще съдите света, не сте ли достойни да съдите ни най-малки работи? 3. Не знаете ли че ние ще съдим ангели? а колко повече житейски *работи.* 4. За то, житейски съдби ако имате, най-нищожните в църквата, тях поставяйте *съдници.* 5. За ваш срам ви казвам *това.* Така ли няма между вас ни един мъдър който би можел между братята си да отсъди? 6. Но брат с брата се съди, и то пред неверните! 7. Сега прочее голям порок е за вас дето имате помежду си съдби. Защо по-добре не оставате обидени? защо не предпочитате да изгубите своето? 8. Но вие *сами* правите обида и отнемате и то от братя. 9. Или не знаете че неправедните няма да наследят царството Божие? Недейте се лъга: нито блудниците, нито идолослужителите, ни прелюбодейците, нито малакийците, нито мъжеложниците, 10. нито крадците, нито лихоимците, нито пияниците, нито хулителите, нито грабителите няма да наследят царството Божие. 11. И от вас някои бяхте таквизи; но измихте се, но осветихте се, но оправдахте се с името на Господа Исуса и с Духа на Бога нашего.

12. Всичко ми е позволено, но не е всичко за полза: всичко ми е позволено, но аз не ще бъда обладан от нищо. 13. Ястията са за търбуха, и търбухът е за ястията; но Бог и него и тях ще унищожи. А тялото не е за блудодеяние, но за Господа, и Господ е за тялото; 14. а Бог и Господа възкреси, и нас ще със силата си да възкреси. 15. Не знаете ли че вашите тела са удове Христови? И тъй, да вземе удовете Христови, и на блудница удове да ги направя? Да не бъде! 16. Или не знаете че който се съвъкупява с блудница едно тяло е *с нея*? защото «ще бъдат», казва, «двамата в една плът.» 17. Но който се съединява с Господа един дух е с *него.* 18. Бягайте от блудодеянието. Всеки грях който би сторил человек е вън от тялото; но който блудствува против своето си тяло съгрешава. 19. Не знаете ли че тялото ваше е храм на

Светаго Духа който е във вас, когото имате от Бога, и не сте свои си?
20. Защото вие сте с цена купени; за то прославете Бога с вашите тела
и с вашите души, които са Божии.

ГЛАВА 7.

1. За това що ми писахте, добре е да се не прикоснува человек до
жена. 2. Но по причина на блудодеянията нека има всеки своя си
жена, и всека *жена* да има своя си мъж. 3. Мъжът да отдава на жената
длъжното *ней* благоразположение: подобно и жената на мъжът. 4.
Жената не владее на своето си тяло, но мъжът: така и мъжът не владее
на своето си тяло, но жената. 5. Не оставайте лишени един от друг,
освен ако е нещо по съгласие за време за да се упражнявате в пост и
молитва; и пак се схождайте наедно, да ви не изкушава Сатана
поради вашето невъздържане. 6. И това *го* казвам по позволение, а не
по повеление. 7. Защото искам всичките человеци да са каквото съм
аз; но всеки има особена дарба от Бога, един така, а друг инак.
8. А на неженените и на вдовиците казвам: Добро е за тях ако останат
както и аз. 9. Но ако не могат да се въздържат, нека се оженят; защото
по-добре е да се оженят а не да се разжегват. 10. А на оженените
заръчвам, не аз, но Господ: Жена от мъжа *си* да се не разлъча. 11. Но
ако се и разлъчи, да остане неженена, или да се примири с мъжа *си*. И
мъж да не напуща жена *си*. 12. А на другите аз казвам, не Господ: Ако
някой брат има жена неверница, и тя съизволява да живее с него, да я
не напуща. 13. И жена която има мъж неверник, и той съизволява да
живее с нея, да го не напуща. 14. Защото неверникът мъж освещен
бива поради жената, и неверницата жена освещена бива поради мъжа;
понеже инак чадата ви щяха да бъдат нечисти, но сега са свети. 15.
Ако ли неверникът се отлъчи, да се отлъчи: в таквиз неща не е
поробощен братът или сестрата. Но Бог ни призова на мир. 16.

Защото що знаеш , жено, да ли не ще спасиш ти мъжа? или що знаеш, мъжу, да ли не ще спасиш ти жената? 17. Но всеки както му е Бог отделил, и всеки както го е Господ призовал, така да ходи; и така заповядвам по всичките църкви. 18. Обрязан ли е призован някой *във вярата*, да не крие обрязването. Необрязан ли е някой призован, да се не обрязва. 19. Обрязването е нищо и необрязването нищо; но *всичко е* в пазенето на Божиите заповеди. 20. Всеки да си остава в това звание в което е призван. 21. Раб ли се призован? Да те не е грижа; но ако можеш още да станеш свободен по-добре употреби *това.* 22. Защото който е раб призован в Господа, свободник Господен е; така и който е свободен призван, раб е Христов. 23. Със *скъпа* цена сте купени: не бивайте роби на человеци. 24. В каквото *звание* е някой призован, братя, в него всеки да си остава пред Бога.

25. Колкото за девиците Нямам заповед от Господа; но като помилван от Господа да съм верен, мнение давам. 26. И тъй, за настоящата нужда мисля да е добро това, *сиреч*, че е добре человеку така да бъде. 27. Вързан ли си с жена? Не търси развързване. Отвързан ли си от жена? Не търси жена. 28. Но ако се и ожениш не съгрешаваш, и девица ако се ожени не съгрешава; но таквизи които са ще имат скръб по плът; а пак аз ви съжалявам. 29. Това само казвам, братя, че останалото време е кратко; за това, и тези които имат жени да са като че Нямат; 30. и които плачат, като че не плачат; и които се радват, като че се не радват; и които купуват, като че *нищо* не добиват; 31. и които имат сношение с този свет, като че не са предани нему; защото на този свят образът прехожда. 32. А аз искам ви да сте безгрижни. Неженения се грижи за това което е Господне, как да угоди Господу; 33. а женения се грижи за това което е световно, как да угоди на жената. 34. Между жена и девица има разлика: неженената се грижи за това което е Господне, за да бъде света и телом и духом; а

оженената се грижи за това което е световно, как да угоди на мъжа. 35. И това го казвам за собствената ваша полза; не да ви наложа примка, но за благообразие и постоянно пребъдване в служенето Господне без развлечение *на ума*. 36. Ако ли мисли някой че прави неприлично за девицата си, ако да й е минало време, и трябва така да бъде, нека прави каквото ще: не съгрешава: нека се женят. 37. Но който стои твърд на сърцето си, и няма нужда, но има власт за своята си воля, и е решил това в сърцето си да държи девицата си *неженена*, добре прави. 38. Така щото който ожени девицата си добре прави; а който я не ожени прави по-добре. 39. Жената е вързана от закона до колкото време е жив мъж й; ако ли умре мъж й, свободна е да се ожени за когото ще, тъкмо *да бива това* в Господа. 40. Но по моето мнение поблажена е ако си остане така; а мисля че и аз имам Дух Божий.

ГЛАВА 8.

1. Колкото за идоложертвеното, знаем че всинца имаме знание; *но* знанието възгордява, а любовта назидава. 2. И ако се има някой че знае нещо, не е познал още нищо както трябва да познава. 3. Но ако люби някой Бога, той е познат от него. 4. И тъй, колкото за яденето от идоложертвеното, знаем че идолът е нищо на света, и че освен едного *Бога няма* никой друг Бог. 5. Защото ако и да има нарицаеми богове, или на небето или на земята; (както *се казва* че има много богове, и господари много,) 6. но нам е един Бог Отец, от когото е всичко, и ние сме в него, и един Господ Исус Христос, чрез когото е всичко, и ние чрез него. 7. Но *това* знание във всички го Няма; и някои със съвест на идола и до сега ядат *идоложертвено* като жертва на идола, и съвестта им като е слаба осквернява се. 8. А яденето на ни препоръчва на Бога; защото нито ако ядем ни се нещо придава, нито ако не ядем лишаваме се от нещо. 9. Но гледайте да не би тая ваша свобода да

бъде съблазън на слабите. 10. Защото ако види някой тебе който имаш знание че седиш на трапеза в идолско капище, той като е слаб, съвестта му не ще ли да се одързости да яде идоложертвено? 11. И поради твоето знание ще загине немощният брат, за когото е умрял Христос. 12. А като съгрешавате така против братята, и наранявате слабата им съвест, то вие против Христа съгрешавате. 13. За това, ако яденето съблазнява брата ми, няма да ям месо във веки, за да не съблазня брата си.

ГЛАВА 9.

1. Не съм ли апостол? Не съм ли свободен? Не видях ли Исуса Христа Господа нашего? Не сте ли вие моето в Господа дело? 2. На други ако не съм апостол, то поне на вас съм; защото в Господа вие сте печатът на моето апостолство. 3. Това е моят ответ на тези които изпитват *поведението* ми. 4. Да ли Нямаме власт да ядем и да пием? 5. Да ли Нямаме власт *и ние* както другите апостоли, и братята Господни, и Кифа, да водим със *себе си* жена от сестрите? 6. Или само на мене и на Варнава не е позволено да не работим? 7. Кой войнствува некога на свое си иждивение? Кой насажда лозе, и не яде от плода му? Или кой пасе стадо, и не яде от млякото на стадото? 8. По человечески ли говоря това? не казва ли и законът истото? 9. Защото в закона Моисеев е писано: «Не обвързвай устата на вол който вършее.» За воловете ли се грижи Бог? 10. Или непременно заради нас казва? защото *това* е за нас писано; така щото който оре, с надежда трябва да оре; и който вършее, с надежда да е участник в надеждата си. 11. Ако сме ние посеяли у вас духовното, много ли е ако пожънем от вас телесното? 12. Ако други участвуват във властта над вас, не трябва ли ние повече? Тази власт обаче ние не употребихме; но търпим всичко, за да не причиним некое прекратение на благовествуването Христово.

13. Не знаете ли че които священодействуват от светилището се хранят? и които служат на олтара вземат дел от олтаря? 14. Така и Господ заповяда, проповедниците на евангелието да живеят от благовествуването. 15. Но аз ни едно от тези не употребих, нито писах да ми бъде така; защото за мене е по-добре да умра, а не да осуети някой похвалата ми. 16. Защото ако проповядвам евангелието, то не ми е похвала; защото нужда ми надлежи, и тежко ми ако не благовествувам. 17. Защото ако правя това от своя воля, имам заплата; ако ли от неволя, *а то* ми е служението поверено. 18. И тъй, коя е моята заплата? *Тая*, с проповядването си да положа евангелието Христово без иждивение, така щото да не злоупотребя моята власт в благовествуването. 19. Защото, като съм свободен от всички, заробих себе си на всичките за да придобия по-многото. 20. И на Юдеите бидох като Юдеин, Юдеите да придобия: на тези които са под закон като подзаконен *бидох*, за да придобия тези които са под закон. 21. На тези които Нямат закон бидох като че Нямам закон, (не че съм без закон пред Бога, но подзаконен на Христа,) за да придобия тези които Нямат закон. 22. На немощните като немощен бидох за да придобия немощните. На всичките станах всичко да би всякак да спася неколцина. 23. И това го правя за евангелието, да бъда на него съучастник. 24. Не знаете ли че които тичат на попрището всички тичат, а само един взема наградата? Така тичайте като да *я* получите. 25. И всеки подвижник от всичко се въздържа; и те за да вземат венец тленен, а ние нетленен. 26. И тъй, аз тичам така, не като на неизвестно *нещо*; така бъхта, не като че бия въздуха; 27. но уморявам тялото си и порабощавам *го*, че като проповядвам на другите да не би да остана аз отхвърлен.

ГЛАВА 10.

1. И не искам, братя, да не знаете че отците наши бяха всички под
облака, и всички през морето преминаха, 2. и в облака и в морето
всички се кръстиха в Моисея, 3. и всички от истото духовно ястие
ядоха, 4. и всички от истото духовно питие пиха; защото пиеха от
духовния камък който ги придружаваше; и този камък бе Христос. 5.
Но в по-многото от тях не благоволи Бог; защото изпомряха в
пустинята. 6. А тези неща станаха нам примери да не бъдем ние
желатели на злото, както и те пожалеха. 7. Нито идолослужители
бивайте, както някои от тях, според писаното: «Седна народът да яде
и да пие, и станаха да играят.» 8. Нито да блудствуваме както
блудствуваха някои от тях, и паднаха в един ден двадесет и три
хиляди *души*. 9. Нито да изкушаваме Христа, както и някои от тях
изкусиха и погинаха от змиите. 10. Нито роптайте както възроптаха
някои от тях и погинаха от изтребителя. 11. И всичко това им се
прилучаше за примери, и написа се за поучение нам които сме
достигнали последните времена. 12. Така щото който се има че стои,
да гледа да не падне. 13. Вас *друго* изкушение освен человеческо не ви
е постигнало: верен е обаче Бог който няма да ви остави да бъдете
изкушени повече от колкото ви е силата, но с изкушението наедно
ще даде и средството така щото да можете да претърпявате. 14. За
това, възлюблени мои, отбягвайте от идолослужението. 15. Говоря
като на разумни: сами ви съдете това което казвам. 16. Чашата на
благословението която благославяме не е ли причастие на кръвта
Христова? Хлябът когото преломяваме не е ли причастие на
Христовото тяло? 17. Защото един хляб, едно тяло сме ние мнозината;
понеже всинца от единия хляб се причащаваме. 18. Гледайте Израиля
по плът: тези които ядат жертвите не са ли причастници на
жертвеника? 19. И тъй, аз що казвам? това ли че идолът е нещо, или

че идоложертвеното е нещо? *Не.* 20. Но *казвам*, че онова което езичниците жертвуват, жертвуват го на бесовете, и не на Бога; а не ви искам да бъдете причастници на бесовете. 21. Не можете да пиете чашата Господня и чашата бесовска: не можете да сте причастници на трапезата Господня и на трапезата бесовска. 22. Или искаме да подбудим Господа на ревнование? по-силни ли сме ние от него? 23. Всичко ми е позволено, но всичко не е за полза: всичко ми е позволено, но всичко не е за назидание. 24. Никой да не търси своята си *полза*, но всеки *ползата* на другиго. 25. Всичко що се продава на месопродавницата яжте, и без никакво предирване заради съвестта; 26. защото «Господня е земята и което я изпълнява.» 27. И ако от неверните някой ви покани, и вие искате да идете, яжте каквото сложат отпреде ви, без никакво предирване заради съвестта *си.* 28. Ако ли ви рече някой : Това е идоложертвено, не яжте, заради тогоз който ви е обадил, и *за* съвестта; защото «Господня е земята и което я изпълнява.» 29. А съвест казвам, не твоята, но на другиго *съвестта*, понеже защо да се съди моята свобода от друга съвест? 30. И ако аз с благодарение участвувам *в яденето*, защо да бъда охулван за това за което аз благодаря? 31. И тъй, ядете ли, пиете ли, нещо ли правите, всичко за слава Божия правете. 32. Не бивайте съблазън ни на Юдеи, ни на Елини, нито на църквата Божия; 33. както и аз угождавам на всички във всяко нещо без да търся своята си полза, но *ползата* на мнозина за да се спасят.

ГЛАВА 11.

1. Подражатели бивайте на мене както и аз на Христа. 2. И захвалям ви, братя, че във всичко ме помните, и държите преданията както ви *ги* предадох. 3. Искам пак да знаете, че глава на всеки мъж е Христос, а глава на жената е мъжът; глава пък на Христа е Бог. 4. Всеки мъж кога

се моли, или кога пророчествува, ако има главата си покрита, засрамва главата си. 5. А всека жена която се моли или пророчествува с непокрита глава засрамва главата си; защото е все еднакво като да е с бръсната *глава.* 6. Защото жена ако се не покрива, нека остриже и космите си. Но ако е срамотно на жена да си стриже космите или да си бръсне *главата*, то нека се покрива. 7. Защото мъжът не трябва да си покрива главата, понеже е образ и слава Божия; а жената е слава на мъжа. 8. Защото мъжът не е от жената, но жената от мъжа; 9. понеже не бе създаден мъжът за жената, но жената за мъжа. 10. За това жената е длъжна заради ангелите да има на главата *си белег на* власт. 11. Ни мъж обаче без жена, нито жена без мъж *бива* в Господа; 12. защото както жената е от мъжа, така и мъжът е чрез жената; а всичко е от Бога. 13. Сами в себе си съдете: Прилично ли е на жена да се моли Богу гологлава? 14. А не учи ли ви и самото естество че мъж ако оставя косата си да расте то е безчестие нему? 15. Но жена ако оставя косата си да расте то е ней за слава; защото косата е дадена ней наместо покривало. 16. Но ако се яви някой да е препирлив, ние такъв обичай Нямаме, нито църквите Божии.
17. И това като *ви* заръчвам, не *ви* захвалям че се събирате, не за по-добро, но за по-лошо. 18. Защото първо, кога се събирате в църква слушам че ставали раздори помежду ви; и по нещо вярвам; 19. защото нужно е да има и разделения между вас за да се явят достойните из помежду ви. 20. И тъй, събирането ви наедно не е че ядете Господня вечеря; 21. защото на яденето всеки бърза да взема своята си вечеря преди другиго; и един остава гладен, а другий се напива. 22. Къщи ли Нямате да ядете и да пиете? или църквата Божия презирате, и посрамяте тези които Нямат *нищо*? Какво да ви река? Да ви захвалям ли за това? Не *ви* захвалям. 23. Защото аз от Господа приех това което ви и предадох, че Господ Исус през нощта на предаването му взе хляб,

24. и като благодари преломи, и рече: Вземете, яжте; това е тялото мое
което за вас се ломи; това правете за мое възпоминание. 25. Така и
чашата след вечерянето *взе*, и рече: Тая чаша е новия завет в моята
кръв: това правете, всеки път когато пиете, за мое възпоминание. 26.
Защото всеки път когато ядете този хляб и пиете тази чаша, смъртта
Господня възвестявате докле дойде той. 27. Така щото който яде този
хляб или пие чашата Господня недостойно повинен ще бъде на
тялото и кръвта Господня. 28. Но да изпитва человек себе си, и така да
яде от хляба и да пие от чашата; 29. защото който яде и пие
недостойно, той яде и пие осъждане на себе си като не отличава
тялото Господне. 30. От това *има* из помежду ви мнозина немощни и
болни, а доста и умират. 31. Защото ако бихме сами себе си съдили,
не бихме били съдени. 32. Но когато биваме съдени, наказваме се от
Господа за да не бъдем осъдени наедно със света. 33. За това, братя
мои, когато се събирате да ядете, чакайте се един друг: 34. ако ли е
някой гладен, да яде у дома си, за да се не събирате за осъждане. А за
друго що остава, когато дойда ще наредя.

ГЛАВА 12.

1. А за духовните *дарби*, братя, не искам да не знаете. 2. *Вие* знаете че
бяхте езичници, влачими към немите идоли, както се водехте. 3. За
това ви уведомявам че никой като говори с Дух Божий не казва
анатяма Исусу, и никой не може да нарече Исуса Господ освен чрез
Духа Светаго. 4. Има различия на дарбите; но Духът е истият. 5. Има
различия на служенията, но Господ е истият. 6. Има и различия на
действията, но Бог е истият който действува все во все.
7. А всякому се дава явлението на Духа за полза. 8. Защото едному се
дава чрез Духа слово на премъдрост, а другиму слово на знание по
истия Дух; 9. другиму пък вяра чрез истия Дух, а другиму дарби на

изцеления пак чрез истият Дух *се дават*; 10. а другиму действие на
чудеса, другиму пророчество, а другиму разпознаване на духовете, и
другиму различни езици, другиму пак тълкуване на езици. 11. А
всичко това го действува единият и този истий Дух, който всекиму
особено разделява както му е угодно.
12. Защото както тялото е едно а има много удове, и всите удове на
едното тяло, ако и много да са, *пак* едно тяло са, така и Христос. 13.
Защото всички ние чрез единия Дух се кръстихме *да сме* в едно тяло,
и Юдеи и Елини, и раби и свободни; и всинца в един Дух се
напоихме. 14. Защото тялото не е един уд, но много. 15. Ако induced
ногата: Понеже не съм ръка не съм от тялото; да ли за това тя не е от
тялото? 16. И ако речеше ухото: Понеже не съм око не съм от тялото;
да ли за това то не е от тялото? 17. Ако беше всичкото тяло око, де
щеше да е слушането? ако ли все слушане, де обонянието? 18. Но сега
Бог е положил удовете всеки един от тях в тялото както е изволил. 19.
Ако бяха били всите един уд, де *щеше да е* тялото? 20. Но сега удове са
много, а тяло едно. 21. И не може окото да рече на ръката: Нямам
потреба от тебе; или пак главата на нозете: Нямам потреба от вас. 22.
Но удовете на тялото които се виждат че са по-слаби, те са много по-
потребни. 23. И тези *части* на тялото които ни се виждат за по-
безчестни, тям повече почест прилагаме, е неблагообразните наши
удове имат по голямо благообразие. 24. А благообразните наши *удове*
Нямат нужда. Но Бог е разпоредил тялото, като е дал на лишеното по-
голяма почест; 25. за да няма раздор в тялото, но удовете да имат
истото попечение един за друг. 26. И ако страда един уд, всите удове
състрадат; ако ли слави един уд, всите удове се радват с него заедно.
27. А ви сте тяло Христово, и частно удове.
28. И едни постави Бог в църквата, първо апостоли, второ пророци,
трето учители, после чудеса, напокон дарби на изцеление, помагания,

управления, разни езици. 29. Всичките апостоли ли са? всичките пророци ли са? всичките учители ли са? всички *действуват* ли чудеса? 30. всички имат ли дарби на изцеление? всички говорят ли езици? всички тълкуват ли? 31. Имайте ревност за по-добрите дарби; и *аз* още по-превъзходен пат ви показвам.

ГЛАВА 13.

1. Ако говоря с человечески и ангелски езици, а любов Нямам, ще съм мед що звънти или кимвал що дрънка. 2. И ако имам пророчество, и зная всичките тайни и всяко знание, и ако имам всичката вяра щото и гори да преместям, а любов Нямам, нищо не съм. 3. И ако раздам всичкият си имот за прехрана *на сиромасите*, и ако предам тялото си на изгореване, а любов Нямам, нищо не се ползувам. 4. Любовта дълготърпи, благосклонна е; любовта не завижда; любовта не се превъзнася, не се гордее, 5. не безобразствува, не дири своето си, не се раздражава, не мисли зло, 6. на неправдата се не радва, а сърадва се на истината, 7. всичко претърпява, на всичко хваща вяра, на всичко се надее, всичко търпи. 8. Любовта никога не отпада; *другите* обаче, пророчества ли са, ще се прекратят; езици ли са, ще престанат; знание ли е, ще изчезне: 9. Защото от части знаем, и от части пророкуваме; 10. но когато дойде съвършеното, тогаз това което е от части ще се прекрати. 11. Когато бях младенец, като младенец говорех, като младенец мъдрувах, като младенец размишлявах; но от как станах мъж, напуснах което е младенческо. 12. Защото сега видим мрачкаво *както* през огледало, а тога *ще гледаме* лице с лице; сега познавам от части, а тога ще позная както съм и познат. 13. А сега остават тези трите, вяра, надежда, любов; но най-голяма от тях е любовта.

ГЛАВА 14.

1. Следвайте любовта, и желайте с ревност духовните *дарби*, и най-паче да пророчествувате. 2. Защото който говори език *незнаен*, не говори на человеци, но Богу; защото никой *му* не проумява, но духом тайни говори; 3. а който пророчествува говори на человеци *за* назидание и увещание и утешение. 4. Който говори *незнаен* език назидава себе си; а който пророчествува назидава църквата. 5. Искам всички да говорите езици, а повече да пророчествувате; защото който пророчествува по-горен е от тогози който говори *разни* езици, освен ако тълкува за да вземе църквата назидание. 6. И сега, братя, ако дойда при вас и говоря *незнайни* езици, както ще ви ползувам, ако ви не говоря или с откровение, или с познание, или с пророчество, или с поучение? 7. И бездушните неща които издават глас, свирка или китара, ако не дадат отличителни звукове, как ще се познае това което свирят със свирката или с китарата? 8. Защото ако би издала тръбата неопределен глас, кой би се приготвил на бой? 9. Така и вие ако не дадете с езика си вразумителни речи, как ще се познае това което говорите? защото на вятър ще говорите. 10. Толкоз вида гласове се случават на света; и ни един от тях *не е* без значение. 11. И тъй, ако не разумея значението на гласа ще бъда другоезичен за тогози който говори, и този който говори другоезичен за мене. 12. Така и вие, понеже сте ревнители на духовните *дарования*, старайте се да се преумножат у вас за назидание на църквата. 13. За това, който говори език *незнаен*, нека се моли *за дарбата и* да тълкува. 14. Защото, ако се моля по език *незнаен*, духът ми се моли, а умът ми остава безплоден. 15. И тъй, що е? Ще се моля с духа си, ще се моля и с ума си; ще пея с духа си, ще пея и с ума си. 16. Понеже ако славословиш с духа си, онзи който е от реда на простаците как ще рече на твоето благодарение, Амин, като не знае що говориш? 17. Защото ти

благодариш добре, но другият не се назидава. 18. Благодаря Богу
моего че аз от всички вас повече езици говоря. 19. Но в църква
предпочитам да изговоря пет думи с ума си за да наставя и други, а
не десет хиляди думи с език *незнаен.* 20. Братя, не бивайте по ума
деца, но бивайте младенци по злобата, а по ума съвършени мъже. 21.
В закона е писано: «С други езици и с други устни ще поговоря на
този народ; и нито така ще ми послушат, казва Господ.» 22. За това
езиците са белег, не за тези които вярват, но за тези които не вярват; а
пророчеството е, не за тези които не вярват, но за тези които вярват.
23. И тъй, ако се събере всичката църква наедно и всичките *наченат*
да говорят по *незнайни* езици, а влезат простаци или неверни, не ще
ли да рекат че вие сте полудели? 24. Ако ли всички пророчествуват, и
влезе някой неверник или простак, той от всичко се изобличава и от
всичко се изпитва; 25. и така, скришните на сърцето му стават явни; и
тъй, ще падне на лицето си, ще се поклони Богу, и ще изповяда че
наистина Бог е между вас.
26. И тъй, братя, що има? Кога се събирате, всеки от вас псалом има,
поучение има, език има, откровение има, тълкование има. Всичко да
бива за назидание. 27. Ако говори някой език *незнаен*, *да говорят* по
двама, или най-много по трима, и на ред; а един да тълкува. 28. Ако
ли няма тълкувател, да мълчи в църква, и да говори в себе си и Богу.
29. А пророци да говорят двама или трима, а другите да разсъждат; 30.
ако ли дойде откровение на другиго от седящите, първият да
млъкнува. 31. Защото един след друг всинца можете да
пророчествувате, за да научават всички и всички да се утешават. 32. И
духовете пророчески покоряват се на пророците. 33. Защото Бог не е
Бог на немирство, но на мир, както по всичките църкви на светиите.
34. Жените ви да мълчат в църквите, защото не им е простено да
говорят, но да се покоряват както и законът казва. 35. Ако ли искат да

научат нещо, да питат мъжете си у дома си; защото е срамотно на жени да говорят в църква. 36. Словото Божие от вас ли излезе? или е само до вас достигнало? 37. Ако мисли някой че е пророк или духовен, нека узнае че това което ви пиша е заповеди Господни. 38. Но ако не разумева някой , да не разумева. 39. За това, братя, имайте ревност да пророчествувате, и не възбранявайте да говорят езици. 40. Всичко да бива благообразно и редовно.

ГЛАВА 15.

1. Още, братя, уведомявам ви евангелието което ви проповядах, което и приехте, в което и стоите, 2. чрез което се и спасявате ако държите според както ви съм благовестил, освен ако не сте напразно повярвали. 3. Защото ви предадох най-първо онова което и приех, *сиреч*, че Христос умря за греховете ни според писанията; 4. и погребан бе, и възкръсна в третия ден според писанията; 5. и яви се на Кифа, после на дванадесетте. 6. След това се яви на повече от петстотин братя изведнъж, от които повечето и до сега са живи, а някои и починаха. 7. После се яви Якову, после на всичките апостоли; 8. а най-после от всички яви се и на мене като на някой изверг. 9. Защото аз съм най-малкият от апостолите, който не съм достоен и апостол да се нарека, защото гониха църквата Божия. 10. Но с Божията благодат съм каквото съм; и неговата на мене благодат не бе празна, но трудих се повече от всички тях; не аз обаче, но Божията благодат която е с мене. 11. И тъй, или аз или те, така проповядваме, и така сте повярвали.
12. А когато се проповядва Христос че е възкръснал от мъртвите, как казват някои от помежду ви че няма възкресение на мъртвите? 13. Ако няма възкресение на мъртвите, то нито Христос е възкръснал; 14. и ако Христос не е възкръснал, то празна е нашата проповед, празна и вашата вяра. 15. Намерваме се още и лъжесвидетели на Бога; защото

свидетелствувахме за Бога че е възкресил Христа; когото не е възкресил ако е тъй че мъртвите не възкръсват. 16. Защото ако мъртвите не възкръсват, не е нито Христос възкръснал; 17. ако ли Христос не е възкръснал, суетна е вярата ви; още сте в греховете си. 18. То и тези които са починали в Христа погинали са. 19. Ако само в този живот се надеем на Христа, то сме най окаяни от всичките человеци. 20. А нине Христос възкръсна от мъртвите, и стана начатък на починалите. 21. Понеже както чрез человека смъртта *дойде*, така чрез человека и възкресението на мъртвите. 22. Защото както чрез Адама всички умират, така чрез Христа всички ще оживеят. 23. Но всеки на реда си; Христос начатък, после които са Христови в пришествието негово; 24. Напокон *ще бъде* скончанието когато предаде царството Богу и Отцу, когато унищожи всяко началство и всека власт и сила; 25. защото трябва да царува докле положи всичките врагове под нозете си. 26. Най-последен враг *който* се унищожава е смъртта. 27. Защото «всичко покори под нозете му;» а когато говори че всичко е покорено, явно е че освен тогози който е покорил нему всичкото; 28. а когато се покори нему всичко, тогаз и сам си Синът ще се покори на тогози който е покорил нему всичкото, за да бъде Бог все във все. 29. Понеже какво ще сторят тия които се кръщават заради мъртвите ако никак мъртвите не възкръсват? защо ли се и кръщават зарад мъртвите? 30. Защо ли и ние всеки час бедствуваме? 31. Всеки ден умирам, тако ми похвалата за вас която имам в Христа Исуса Господа нашего. 32. Ако по человечески се борих аз със зверове в Ефес, каква полза имам ако мъртвите не възкръснуват? «Да ядем и да пием, защото утре ще умрем.» 33. Не се лъстете: «Злите съобщества развалят добрите нрави.» 34. Свестете се според както е праведно, и не съгрешавайте; защото някои *от вас* Бога не знаят. *Това* за ваш срам *го* казвам.

35. Но ще рече някой : Как ще възкръснат мъртвите? и с какво тяло ще
дойдат? 36. Безумни, това което ти сееш ако не умре не се съживява.
37. И това което сееш, не посяваш тялото което ще изникне, но голо
зърно каквото се случи, пшенично или друго некое; 38. а Бог му дава
тяло каквото си ще, и на всяко семе своето *му* тяло. 39. Всека плът не е
еднаква плът; но друга плът е на человеците, а друга плът на
скотовете, друга пък на рибите, друга на птиците. 40. *Има* и телеса
небесни и телеса земни; друга е обаче славата на небесните, а друга
на земните. 41. Друга е славата на слънцето, и друга славата на
луната, и друга славата на звездите; защото звезда от звезда различа
според славата. 42. Така и възкресението на мъртвите. Сее се в тление,
възкръсва в нетление; 43. сее се в безчестие, възкръсва в слава; сее се в
немощ, възкръсва в сила; 44. сее се тяло естествено, възкръсва тяло
духовно. Има тяло естествено, има и тяло духовно. 45. Така е и
писано: Първият человек Адам «стана душа жива,» а последният
Адам е дух животворящ. 46. Но не първом духовното, но естественото,
и после духовното. 47. Първият человек е от земята пръстен: вторият
человек, Господ от небето. 48. Какъвто е пръстният таквизи са и
пръстните, и какъвто небесният таквизи и небесните. 49. И както се
облякохме в образа на пръстния ще се облечем и в образа на
небесния.
50. И това *ви* казвам, братя, че плът и кръв не могат да наследят
царството Божие; нито тлението наследва нетлението. 51. Ето, една
тайна ви казвам: Всинца няма да умрем, но всинца ще се изменим, 52.
в една минута, в мигновение на око, с последната тръба; защото ще
затръби; и мъртвите ще възкръснат нетленни, а ние ще се изменим.
53. Защото трябва това тленното да се облече с нетление, и смъртното
това да се облече с безсмъртие. 54. А когато тленното това се облече с
нетление, и смъртното това се облече с безсмъртие, тогаз ще се

сбъдне словото което е писано: «Погълната биде смъртта с победа.» 55. Де ти, смърте, жилото? де ти, аде, победата? 56. Жилото на смъртта е грехът, и силата на греха е законът; 57. но благодарение Богу който ни дава победата чрез Господа нашего Исуса Христа. 58. И тъй, възлюблени мои братя, бъдете твърди, непоколебими, и преизобилвайте всякога в делото Господне, понеже знаете че трудът ви не ще да бъде празен в Господа.

ГЛАВА 16.

1. А колкото за събирането на милостинята за светиите, както наредих в църквите Галатийски така сторете и вие. 2. В първия *ден* на седмицата, всеки от вас да отделя по *нещо* според както му успява работата, и да го има при себе си; да не би кога дойда тогаз да стават събиранията на милостинята. 3. И кога дойда, които одобрите с писма, тях ще проводя да отнесат подаръка ви в Ерусалим; 4. и ако бъде достойно да ида и аз, с мене ще отидат. 5. Аз ще дойда при вас като мина през Македония; (защото през Македония минавам.) 6. А може би да поостана при вас, или *може* и да презимувам, за да ме изпроводите вие на където отида. 7. Защото не ми се ще сега в минуването да се видя с вас; но надея се да остана при вас неколко време ако *ми* Господ позволил. 8. А в Ефес ще се бавя до Петдесетницата; 9. защото ми се отвориха врата големи и работни, *има* и много противници.

10. Ако ли дойде Тимотей, гледайте да бъде без страх при вас; защото *и той* работи делото Господне както и аз. 11. За това, никой да го не унищожи; но изпроводете *ми* го миром да дойде при мене; защото го очаквам с братята. 12. А за брата Аполоса, молих му се много да дойде с братята при вас; и не му се щеше никак да дойде сега; ще дойде обаче когато му прилегне.

13. Бъдете бодри, стойте във вярата, бъдете мъжествени, крепки бъдете. 14. Всичко у вас с любов да бива.

15. Още ви моля, братя, (знаете Стефаниновия дом че е начатък на Ахаия, и са отредили себе си в служение на светиите,) 16. да се подчинявате и вие на таквиз и на всякого който съдействува и се труди. 17. Радвам се за дохождането на Стефанина, на Фуртуната, и на Ахаика, защото те запълниха *моето* от вас лишение; 18. понеже успокоиха и моя дух и вашия; за това припознавайте таквиз *человеци.*

19. Поздравяват ви църквите които са в Азия. Поздравяват ви в Господа премного Акила и Прискила с домашната си църква. 20. Поздравяват ви всичките братя. Поздравете се един другий със целуване свето.

21. Поздравлението *пиша* аз Павел с ръката си. 22. Който не люби Господа Исуса Христа да бъде анатема, Маран-ата. 23. Благодатта на Господа *нашего* Исуса Христа да бъде с вас. 24. Любовта ми с всички вас в Христа Исуса. Амин.

ВТОРОТО ПОСЛАНИЕ КЪМ КОРИНТЯНОМ НА СВЕТАГО АПОСТОЛА ПАВЛА

ГЛАВА 1.

1. Павел с Божията воля апостол Исус Христов, и Тимотей брат, към
Божията църква която е в Коринт, и към всичките светии които са по
всичка Ахаия: 2. Благодат вам и мир от Бога Отца нашего и Господа
Исуса Христа.
3. Благословен Бог и Отец на Господа нашего Исуса Христа, Отец на
милосърдието и Бог на всяко утешение, 4. който ни утешава във всека
наша скръб за да можем и ние да утешаваме тези които се намерват
във всяка скръб с утешението с което ние сами се утешаваме от Бога.

5. Защото както се преумножават в нас страданията Христови, така
чрез Христа се преумножава и утешението наше. 6. И скърбим ли,
скърбим за вашето утешение и спасение което се действува чрез
търпението на истите страдания, които страдаме и ние; ако ли се
утешаваме, *утешаваме се* за вашето утешение и спасение; 7. и
надеждата която имаме за вас е твърда; понеже знаем че както сте
участници на страданията така и на утешението. 8. Защото не искаме
да не знаете, братя, за нашата скръб която ни се случи в Азия, че
твърде много се отеготихме, повече от силата си, така щото се
отчаяхме и за живота си; 9. но ние сами в себе си взехме си
осъждението на смъртта, за да не уповаваме на себе си, но на Бога
който възкръсява мъртвите; 10. който е избавил нас от толкоз *близка*
смърт, и избави *ни*; комуто се надеем че и пак ще избави, 11. когато и
вие с молитва съдействувате за нас, щото поради даденото нам чрез
мнозина дарование да бъде за нас от много лица благодарение.
12. Защото нашата похвала е това, свидетелството на нашата съвест че
ние с простота и искреност по Бога, не с плътска мъдрост, но с
благодат Божия, поминахме на света, а най-много между вас. 13.
Защото не ви пишем друго освен това което четете или и познавате; а
надея се че и до край ще познаете; 14. както ни отчасти и познахте че
сме похвала вам, както и вие нам, в деня на Господа Исуса. 15. И с тази
увереност исках да дойда при вас по-изпърво, за да имате втора
благодат, 16. и през вас да мина в Македония, и пак от Македония да
дойда при вас, и вие да ме изпроводите в Юдея. 17. И тъй, като беше
това намерението ми, да ли съм лекоумно постъпил? или
намерението ми е намерение плътско, за да бъде у мене ту: Ей, ей, ту:
Не не? 18. Верен е Бог че словото ни към вас не стана Ей и Не. 19.
Защото Исус Христос, Син Божий, проповяданият у вас от нас, от
мене и Силуана и Тимотея, не стана Ей и Не, но в него стана Ей. 20.

Защото всичките Божии обещания в него са Ей и в него Амин за слава Божия чрез нас. 21. А който ни утвърдява с вас в Христа, и който ни е помазал, е Бог; 22. който и запечата нас, и даде обручението на Духа в сърцата ни.
23. И аз призовавам Бога за свидетел на моята душа че понеже ви щадя не съм дошъл още в Коринт: 24. не че имаме власт на вярата ви, но защото сме спопешници на радостта ви; понеже чрез вярата стоите.

ГЛАВА 2.

1. И това реших в себе си, да не дохождам при вас пак със скръб. 2. Защото ако оскърбявам аз вас, то мене кой ще развесели ако не този който е оскърбен от мене? 3. И това истото ви писах, че, кога дойда, да Нямам скръб от тези от които ми подобава радост да имам, като имам уверение на всинца ви че моята радост е *радост* за всички вас. 4. Защото от голяма скръб и сърдечна тъга писах ви с много сълзи, не да се оскърбите, но да познаете голямата любов която имам към вас.
5. Ако ли *ме* е някой оскърбил, не е оскърбил мене, но всинца ви отчасти, да не отеготя повече. 6. За такъв един доста е това запрещение от по-мнозината; 7. така щото напротив вие *трябва* повече да *му* простите и да *го* утешите, щото такъв един да не бъде погълнат от безмерна скръб. 8. За това ви моля да утвърдите *вашата* към него любов; 9. понеже за това и писах за да ви позная с опит да ли сте на всичко послушливи. 10. А комуто *вие* прощавате нещо, *прощавам му* и аз; защото ако съм и простил нещо, комуто съм простил, за вас съм *сторил това* от Христово лице, 11. за да не добие преимущество над нас Сатана; защото не сме да не знаем неговите умишления.

12. И когато *аз* дойдох в Троада да *проповядвам* евангелието Христово,
и ми се отвориха врата в *делото* Господне, 13. понеже не намерих
брата си Тита не се успокои духът ми; но простих се с тях и излязох
за в Македония. 14. Но благодарение Богу който ни прави винаги да
сме победители в Христа, и на всяко место чрез нас явява уханието на
неговото познание. 15. Защото ние пред Бога сме Христово
благоухание за тези които се спасяват и за тези които погинват. 16.
На едните сме ухание от смърт за смърт, а на другите ухание от
живот за живот. И на това кой е доволен? 17. Защото не сме както
многото онези които преправят словото Божие; но искрено и като от
Бога, пред Бога в Христа говорим.

ГЛАВА 3.

1. Пак ли начнуваме да се препоръчваме? или имаме нужда, както
някои, за препоръчителни писма до вас, или за препоръчителни от
вас? 2. Вие сте нашето писмо, написано в сърцата ви, знаемо и
прочитаемо от всичките человеци; 3. и явявате се че сте писмо
Христово станало чрез нашето служене, написано, не с мастило, но с
Духа на Бога живаго, не на плочи каменни, но на плочи плетени на
сърцето.
4. И таквази увереност към Бога имаме *ние* чрез Христа; 5. не че сме
от самосебе си доволни да намислим нещо като от нас си, но нашето
доволство е от Бога, 6. който ни и удоволи да бъдем служители на
новия завет, не на буквата, но на духа; защото буквата убива, а духът
оживотворява. 7. Ако ли служенето на смъртта, в букви издълбани на
камък стана със слава, така щото синовете Израилеви не можаха да
гледат Моисея в лице поради славата на лицето му, която имаше да
престане, 8. как може служенето на Духа да не бъде с по-голяма слава?
9. Защото ако служението на осъждането *стана със* слава, много

повече служението на правдата ще го надминва в славата. 10. Защото
прославеното не се прослави по тази част заради онази слава която
превъзхожда. 11. Защото, ако бе със слава това което имаше да
престане, много по-славно ще е трайното. 12. И тъй, като имаме
таквaз надежда, с голямо дръзновение действуваме; 13. а не като
Мойсей *който* полагаше покривало на лицето си за да не могат да
гледат синовете Израилеви края на това което имаше да престане. 14.
Но тям умовете им са заслепени; защото и до днес кога прочитат
вехтия завет истото покривало стои неоткрито, понеже *само* чрез
Христа се унищожава. 15. До днес, обаче, при прочитането на Моисея
покривало лежи на сърцето им. 16. Но когато *Израил* се обърне към
Господа покривалото ще се отнеме. 17. А Господ е този Дух; и дето е
Духът Господен там е свобода. 18. А ние всинца като гледаме славата
Господня с открито лице както в огледало, преобразяваме се в истия
образ от слава в слава както от Духът Господен.

ГЛАВА 4.

1. Заради това, според както бидохме помилвани *от Бога*, туй служене
като имаме не ни дотяга; 2. но отрекохме се от скришността на срама,
и не ходим с пронирство, нито с лъжа проповядваме словото Божие,
но като изявяваме истината препоръчваме себе си пред Бога на
съвестта на всекиго человека. 3. Ако ли е нашето благовествуване
покрито, то е покрито за тези които погинват,- 4. за тези, неверните,
на които богът на този свят е заслепил ума, да ги не озари светлината
от славното благовестие на Христа, който е образ на *невидимаго* Бога.
5. Защото ние не проповядваме себе си, но Христа Исуса Господа, а
себе си раби ваши заради Исуса. 6. Защото Бог който е рекъл да
възсияе виделина от тъмнината, *той е* който възсия в сърцата ни за
просвещение с познанието на славата Божия с лицето Исус Христово.

7. И това съкровище имаме го в пръстни съдове, за да бъде
превъзходството на силата от Бога, а не от нас. 8. Всякак се
угнетяваме, но не сме в утеснение; в недоумение сме, но не в
отчаяние; 9. гоними сме, но не оставяеми; обарят ни, но не погинваме.
10. Всякога носим на тялото си умирането на Господа Исуса, за да се
яви на тялото ни и животът Исусов. 11. Защото ние живите винаги се
предаваме на смърт за Исуса, да се яви и животът Исусов в смъртната
наша плът. 12. Така щото смъртта действува в нас, а животът във вас.
13. А като имаме истия дух на вярата, по писаното: «Повярвах, за то и
говорим,» и ние вярваме, за то и говорим; 14. понеже знаем че този
който е възкресил Господа Исуса ще възкреси и нас чрез Исуса и ще
ни представи с вас наедно. 15. Защото всичкото е за вас, щото
благодатта умножена поради благодарението на мнозината да
преизобилва в слава Божия. 16. За това не ни дотегнува; но ако и да
тлее външният наш човек, вътрешният обаче всеки ден се
подновява. 17. Защото привременната наша лека скръб произвожда
нам от много по-много вечна тежина на слава; 18. понеже ние не
сматряме на видимите, но на невидимите, защото видимите са
привременни, а невидимите вечни.

ГЛАВА 5.

1. Защото знаем че, ако се развали земната къща на нашето селение,
имаме от Бога здание на небеса, дом неръкотворен, вечен. 2. Понеже в
това и въздишаме, и желаем да се облечем с небесното наше жилище,
3. ако само облечени *с него* не се намерим голи. 4. Защото ние които
сме в *това* селение стенем под бремето *му*, понеже искаме, не да се
съблечем, но да се облечем още, за да бъде смъртното погълнато от
живота. 5. И Бог е който за това истото ни създаде, който ни и даде
обручението на Духа. 6. И тъй, понеже имаме винаги дръзновение, и

знаем че до когато се намерваме в тялото, отдалечени сме от Господа:
7. (защото с вярване ходим, а не с виждане,) 8. за това и дръзновение
имаме, и благоволяваме повече да излезем от тялото и да се въдворим
при Господа. 9. За това и с ревност се стараем, въдворяваме ли се,
отстраняваме ли се, да сме благоугодни нему. 10. Защото всинца
трябва да се явим пред съдовището Христово, да приеме всеки според
каквото е правил в тялото, добро или зло. 11. И тъй, като знаем страха
Господен, человеците убеждаваме, а на Бога сме известни; надея се
още че и на вашите съвести сме известни. 12. Защото не
препоръчваме себе си на вас, но даваме ви причина да се хвалите с
нас, за да има що да речете на тези които се хвалят от лице, а не от
сърце. 13. Защото ако сме се изумили, то за Бога; ако ли здраво
мислим, то заради вас. 14. Защото любовта Христова ни принуждава;
понеже сме разсъдили за това че, ако е умрял един за всичките, то
всичките са умрели; 15. и умря за всичките, за да не живеят вече
живите за себе си, но за тогоз който е умрял и възкръснал за тях. 16.
За това, ние от нине не знаем никого по плът; а пък, ако и да знаехме
Христа по плът, но сега вече *така го* не знаем. 17. За то ако е някой в
Христа, *той е* създание ново; вехтото премина, ето, всичко стана ново.
18. А всичко е от Бога, който ни примира със себе си чрез Исуса
Христа, и даде нам служенето на примиряването; 19. сиреч, Бог беше
в Христа и примиряваше света със себе си като не вменяваше *на
человеците* прегрешенията им, и вложи в нас словото на
примирението. 20. И тъй, от Христова страна посланници сме, като че
Бог чрез нас умолява: молим *ви* от Христова страна, примирете се с
Бога. 21. Защото тогоз който грях не е знаял *Бог* за нас *го* грешен
направи за да станем ние чрез него праведни пред Бога.

ГЛАВА 6.

1. И ние, като съдействуваме *с него*, умоляваме ви да не бъде у вас
напразно приемането на Божията благодат. 2. (Защото казва: «В
прието време послушах те, и в ден на спасение помогнах ти;» ето сега
време благоприятно, ето сега ден на спасение.) 3. Ние в нищо не
даваме никаква съблазън, да не би да се похули служенето; 4. но във
всичко представяме себе си като служители Божии, в търпение
голямо, в скърби, в нужди, в утеснение, 5. в биения, в запирания, в
бъркотии, в трудове, в неспания, в неядения, 6. с чистота, с
благоразумие, с дълготърпение, с благост, с Духа Светаго, с любов
нелицемерна, 7. със словото на истината, със сила Божия, с оръжия на
правдата в дясната ръка и в лявата; 8. в слава и безчестие, в хулене и
захваляне; като прелъстници, а истинни; 9. като непознати, а
опознати; като на умиране, а, ето, живеем; като наказвани, а не
умъртвявани; 10. като оскърбени, а то винаги сме радостни; като
сиромаси, но мнозина обогатяваме; като че нищо Нямаме,а пък
всичко владеем. 11. Устата ни се отвориха към вас, о Коринтяни,
сърцето ни се разшири. 12. *Вие* не сте на утеснение в нас, но вътре във
вас си на утеснение сте. 13. И тъй, *отдайте ми* това възмездие, (като
на чада говоря,) разширете се и вие. 14. Не се съвпрягайте неподобно с
неверните; защото каква смеса има правдата с беззаконието? или
какво общение между виделината и тъмнината? 15. И какво съгласие
има Христос с Велиара? или какъв дел има верният с неверния? 16. И
какво спогаждане има храмът Божий с идолите? защото вие сте храм
на Бога живаго, както рече Бог: «Ще се заселя в тях, и в тях ще ходя; и
ще им бъда Бог, и те ще ми бъдат народ.» 17. За това, «Излезте от сред
тях и отлъчете се,» казва Господ, «и не се допирайте до нечисто;» и
«Аз ще ви приема, 18. и ще ви бъда Отец, и вие ще ми бъдете синове
и дъщери,» казва Господ Вседържител.

ГЛАВА 7.

1. И тъй, възлюблени, като имаме тези обещания, да очистим себе си от всека мърсота на плътта и на духа, и да вършим светостта със страх Божий. 2. Приемете ни: никого не сме обидили, никого не сме развратили, не сме се полакомили от никого да припечелим. 3. Не *ви* казвам *това* за осъждане; защото по-напред рекох че сте в сърцата ни щото и да умрем наедно и да живеем наедно. 4. Голямо дръзновение имам към вас, много се хваля с вас; пълен съм с утешение, *и* във всяко наше оскърбяване радостта ми е преизобилна. 5. Защото, от как дойдохме в Македония, плътта ни никакво спокойствие не е приела, но от всякъде бяхме в утеснение: от вън борби, от вътре страхове. 6. Но Бог който утешава смирените утеши ни с дохождането Титово; 7. и не тъкмо с неговото дохождане, но и с утешението, с което той беше се от вас утешил, като ни извести голямото ваше *за нас* желание, плакането ви, ревността ви за мене; така щото повече се възрадвах. 8. Защото, ако и да ви наскърбих с писмото *си*, не съм в разкайване, ако и да бях се поразкаял; понеже гледам че онова писмо ви оскърби, ако и за малко време. 9. Сега се радвам, не за скръбта ви, но защото скръбта ви стана на покайване; понеже скърбяхте по Бога, да се не повредите от нас в нищо. 10. Защото скръбта по Бога ражда спасително покайване което не докарва разкайване; световната обаче скръб ражда смърт. 11. Защото, ето, това ваше по Бога скърбене какво усърдие породи във вас, какво извинение, какво негодуване, какъв страх, какво желание, каква ревност, какво отмъщение! Всякак вие показахте себе си че сте чисто в това нещо. 12. И тъй, ако и да ви писах *това*, не *го сторих* заради обидника, нито за обидения, но за да се яви вам нашето усърдие което за вас имаме пред Бога. 13. За това се утешихме заради вашето утешение; и още повече се възрадвахме заради Титовото възрадване че се успокоил духът му от всинца ви. 14.

Защото, ако му се похвалих нещо зарад вас, не се засрамих; но както ви говорихме всичко с истина, така и похвалата ни пред Тита стана истина. 15. И той още повече милее за вас, като поменава послушанието на всинца ви, как сте го приели със страх и трепет. 16. И тъй, радвам се че във всичко имам доверие на вас.

ГЛАВА 8.

1. Още, братя, обявяваме ви Божията благодат дадената на църквите в Македония; 2. че, като търпят голямо утеснение, преумножената тяхна радост и дълбоката им нищета показаха преизобилно богатството на тяхната щедрост; 3. защото според силата си (*това го* свидетелствувам), и повече от силата *си*, доброволни *се посочиха*, 4. като ни умоляваха с голямо приканване да приеме дара *им* и участието в служението на светиите; 5. и не само както се надеехме, но себе си отдадоха първом Господу, а *после* нам, с волята Божия; 6. така щото примолихме се на Тита както бе започнал така и да доизкара във вас и това благодеяние. 7. И тъй, както изобилствате във всяко нещо, във вяра и в слово и в разум и във всяко усърдие и в любовта си към нас, така да преизобилствате и в това благодеяние. 8. *Това* не *ви го* казвам като заповед, но чрез усърдието на другите да опитам и искреността на вашата любов; 9. защото знаете благодатта на Господа нашего Исуса Христа, че богат като бе стана сиромах за вас за да се обогатите вие с неговата сиромашия. 10. И на това аз давам съвет; защото е то полезно за вас които от лани започнахте не току да го правите, но и да го искате. 11. А сега свършете и да го правите, така що както *е било* усърдието да искате така да бъде и да го извършите от колкото имате. 12. Защото ако се появи от по-напред у някого усърдие, той е приет според колкото има, а не според колкото Няма. 13. Понеже не *искам* да е на други облекчение, а на вас

утеснение, 14. но *да бъде* равно, *така щото* вашето в сегашното време изобилие *да запълни* тяхното лишение, за да послужи и тяхното изобилие на вашето лишение; така щото да бъде изравнение, 15. според както е писано: «Който *събра* много, не му се преумножи; и който малко, не му не достигна.» 16. А благодарение Богу, който вложи в сърцето Титово истото усърдие за вас; 17. защото и молбата *ни* прие, но понеже имаше голямо усърдие тръгна към вас самоволно. 18. Проводихме още с него и този брат, похваляемия във всичките църкви за евангелието, 19. (и не току *това*, но още избран е от църквите да пътува с нас за това благодеяние на което служим за славата на самаго Господа и за *доказателство на* вашето усърдие,) 20. като се свеним от това, да не би някой да ни похули поради това изобилие което е поверено на нашето служене. 21. Понеже промишляваме това което е добро, не само пред Господа, но и пред человеците. 22. Проводихме още с тях нашия брат когото много пъти в много неща сме опитали че има усърдие, а сега е много по-усърден поради многото на вас уверение. 23. Колкото за Тита, *той е* мой другар и сътрудник във вас; а колкото за братята наши, *те са* посланици на църквите *и* слава Христова. 24. Покажете прочее към тях и пред църквите доказателството на вашата любов и на нашата с вас похвала.

ГЛАВА 9.

1. Защото излишно е да ви пиша за спомоществованието което *сме длъжни* на светиите. 2. Понеже зная вашето усърдие, за което се хваля с вас пред Македонците че Ахаия от лани е приготвена; и вашата ревност мнозина подбуди. 3. И проводих братята, да не би да излезе напразно нашето колкото за това на вас захваляне, и да бъдете, както казвах, приготвени; 4. да не би, ако дойдат с мене Македонци та ви

намерят неприготвени, да се посрамим ние, да не казвам вие, в това дързновено похваление. 5. И тъй, за нужно *го* намерих да се примоля на братята да дойдат по-напред при вас и да предуготвят вашата предизвестна милостиня, да бъде готова тъй като милостиня, а не като лихоимство. 6. А това *казвам*, *че* който сее оскъдно, оскъдно и ще пожъне; а който сее щедро, щедро и ще пожъне. 7. Всеки според произволението на сърцето *си*, не със скръб или от принуждение; защото Бог обича оногози който дава с драго сърце. 8. А Бог е силен да преумножи във вас всека благодат, така щото като имате винаги във всичко всяко доволство да преизобилствате във всяко добро дело; 9. както е писано: «Разпръсна, даде на сиромасите, правдата му вечно пребъдва.» 10. А този който дава семе на сеятеля и хляб за храна да даде и да умножи семето ваше, и да възрасти плодовете на вашата правда, 11. та да бъдете от всякъде богати във всека щедрост, която чрез нас произвожда благодарение Богу. 12. Защото служенето на тая служба не само че запълня скудостта на светиите, но и преизобилства чрез много благодарения Богу; 13. понеже чрез опитът на това служене те славят Бога за покорството което имате в изповядването на евангелието Христово, и за щедростта на вашето към тях и към всички участие, 14. и чрез тяхното молене за вас, като им сте драги за премногото Божия благодат на вас. 15. Благодарение же Богу за неизказаната негова дарба.

ГЛАВА 10.

1. И сам аз Павел моля ви с кротостта и тихостта Христова, аз който съм смирен когато съм при вас, а когато не съм при вас вземам дръзновение към вас; 2. и моля *ви* се, кога дойда при вас *да се* не *принудя да* употребя дръзновение с онази смелост с която мисля да се осмеля против някои които мислят че ние по плътски ходим. 3.

Защото ако и да ходим в плът, по плът не воинствуваме. 4. Защото оръжията на нашето воиствуване не са плътски, но с Бога са силни да разоряват твърдини. 5. Понеже съсипваме помишления и всяко възвишение което се въздига против познанието Божие, и пленим всеки разум да се покорява Христу. 6. И готови сме да отмъстим на всяко непокорство когато се изпълни вашата покорност. 7. Външното ли на работите гледате вие? Ако има някой на себе си уверение че е Христов, то и това пак от само себе си да размишлява, че както е той Христов така сме и ние Христови. 8. Защото ако би и нещо повечко да се похваля за нашата власт която ни даде Господ за назидание а не за разорение ваше, няма да се посрамя. 9. Но да се не покажа че искам да ви заплашвам с писмата си. 10. Понеже писмата *му са*, казва *някой* , тежки и силни; но личното *му* присъствие слабо, и говоренето *му* нищожно. 11. Такъв един нека знае че ние каквито сме на слово в писмата си кога сме далеч от вас таквизи сме и на дело когато сме при вас. 12. Защото не смеем да считаме или да сравняваме себе си с някои от тези които сами себе си препоръчват; но те себе си като измерват със себе си, и пак себе си като сравняват със себе си, не правят разумно. 13. А ние не щем се похвали вън от пределите си, но според мерата на дела, който е Бог нам отделил, мера щото да достигаме даже и до вас. 14. Защото ние не се простираме вън от мярката си, като че не сме достигнали до вас; понеже досегнахме даже и до вас с благовествуването Христово. 15. И не се хвалим вън от предела си в чужди трудове, но имаме надежда че колкото вярата ви възраства, според дела ни ще се възвеличим във вас премного, 16. така щото да проповядваме евангелието и от вас по-нататък, не да се хвалим с готовото в чужд дел. 17. А който се хвали, с Господа да се хвали. 18. Защото не е одобрен този който сам себе си препоръчва, но този когото Господ препоръчва.

ГЛАВА 11.

1. Да бихте потърпели малко нещо на моето безумие; но и потърпете
ме. 2. Защото ревнувам за вас с Божие ревнуване; понеже ви сгодих с
един мъж да ви представя Христу чиста дева. 3. Но боя се да не би,
както змията с пронирството си прелъсти Ева, така да се разврати
умът ви *и отпадне* от простотата *на любовта ви* към Христа. 4. Защото
ако би дошъл някой да *ви* проповядва друг Исус когото ние не сме
проповядвали, или да приемете друг дух, когото не сте приели, или
друго евангелие което не сте приели, добре бихте *го* потърпели. 5. Но
мисля че не съм в нищо по-долен от най-първите апостоли. 6. А пък,
ако и да съм в говоренето простак, в знанието не съм; но ние всякак
сме явени вам във всичко. 7. Или да ли съм грях сторил като смирявах
себе си за да се възвисите вие, защото даром ви проповядвах
евангелието Божие? 8. Други църкви обрах та взех заплата за
служение на вас; 9. а когато бях при вас и се намерих в оскъдност, не
отеготих никого; защото оскъдността ми запълниха братята които
дойдоха от Македония, и по всичко опазих себе си, и ще се опазя, да
ви не бъда в тегота. 10. Истината Христова е в мене, че тая похвала
няма да ми се загради за в Ахайските места. 11. Защо? Защото ви не
обичам ли? Знае Бог! 12. А каквото правя, *това* и ще правя, за да
отсека причината на тези които искат причина, за да се намерят в
това за което се хвалят *таквизи* каквито и ние. 13. Защото които са
таквизи, те са лъжеапостоли, лукави работници, и преобразуват се на
Христови апостоли. 14. И не е чудно; защото сам си Сатана се
преобразува на светъл ангел. 15. И тъй, не е голямо нещо ако и
неговите служители се преобразуват като служители на правдата; но
тяхната сетнина ще бъде според делата им. 16. Пак казвам, никой да
ме не възмни че съм безумен; или инак приемете ме поне като
безумен, да се похваля и аз малко нещо. 17. Което говоря, не *го* говоря

по Господа, но като в безумие в това дръзновение на хвалението. 18.
Понеже мнозина се хвалят по плът, ще се похваля и аз. 19. Защото вие
като сте разумни, с благодарение търпите безумните; 20. понеже
търпите ако някой ви поробощава, ако *ви* изпояжда, ако *ви* взема
някой *вашето*, ако се някой превъзнася, ако някой ви бие в лице. 21.
По обезчестение казвам, уж че сме ние немощни; но в каквото се
осмелява някой (несмислено говоря,) осмелявам се и аз. 22. Евреи ли
са? и аз *съм*; Израиляни ли са? и аз; семе Авраамово ли са? и аз; 23.
служители Христови ли са? (като изумен говоря,) аз повече; в трудове
повече, в биения по-премного, в тъмници още по-много, много пъти
и на смърт. 24. Пет пъти по четиридесет без един удари ми удариха
Юдеите; 25. три пъти ме с тояги биха, веднъж с камене ме биха, три
пъти корабокрошение съм претърпял, една нощ и един ден останах
по дълбините на морето. 26. Много пъти *съм бил* и в пътувания; в
беди от реки, в беди от разбойници, в беди от единородни, в беди от
езичници, в беди в град, в беди в пустиня, в беди по море, в беди
между лъже братя; 27. в труд и мъка, много пъти в неспане, в глад и
жадност, много пъти в неядене, в студ и в голота; 28. освен външното,
още и натрупването *на много человеци* у мене всеки ден, *и* грижата за
всичките църкви. 29. Кой изнемощява, та не изнемощявам *и аз*? Кой
се съблазнява, и се не разпалям аз? 30. Ако трябва да се хваля, ще се
похваля с това което принадлежи на немощта ми. 31. Бог и Отец на
Господа нашего Исуса Христа, който е благословен във веки, знае че
не лъжа. 32. В Дамаск областният управител на Царя Арета взе под
стража града Дамаск като искаше да ме улови; 33. и през прозорец по
стената ме спуснаха с кош, та избегнах от ръцете му.

ГЛАВА 12.

1. Истина, не ми е за полза да се хваля, защото ще дойда до видения и
откровения от Господа. 2. Зная в Христа едного человека който, преди
четиринадесет години, (в тялото ли, не зная; вън от тялото ли, не
зная; Бог знае;) възхитен бе до третото небе. 3. И такъв един человек
зная, (в тяло ли, вън от тяло ли, не зная; Бог знае,) 4. че бе възхитен в
рай, и чу думи неизречени които не е простено человеку да ги говори.
5. С такъв *человек* ще се похваля, а с мене си няма да се похваля освен
с немощите си. 6. Защото ако поискам да се похваля безумен не ще
бъда, понеже ще река истина; но свеня се да не би помислил някой за
мене повече от каквото ме види или чуе от мене. 7. И за да се не
превъзнасям за премногото откровения даде ми се трън в плътта ми,
ангел Сатанин да ме мъчи, за да се не превъзнасям. 8. За това *нещо*
три пъти се молих Господу да го отмахне от мене; 9. и рече ми:
Доволно ти е моята благодат; защото силата ми в немощ се показва
съвършена. И тъй, с крайно благодарение по-добре ще се похваля с
немощите си, за да се всели в мене силата Христова. 10. За това,
благодарен оставам в немощи, в укорения, в нужди, в гонения, в
притеснения за Христа; защото когато съм немощен, тогаз съм силен.
11. Станах безумен с хвалбите си; вие ме принудихте; защото аз
трябваше от вас да се препоръчвам; понеже не съм бил по-долен от
най-първите апостоли, ако и да съм нищо. 12. Знаковете на един
апостол показаха се делом между вас във всяко търпение, със
знамения и чудеса и сили. 13. Защото в какво останахте по-долни от
другите църкви освен дето сам аз не ви отеготих? Простете ми тази
неправда. 14. Ето, трети път съм готов да дойда при вас, и няма да ви
отеготя; защото не искам вашето, но вас; защото не са длъжни чадата
да събират имот за родителите, но родителите за чадата. 15. А пък аз
с крайна радост ще иждивя и цел ще се иждивя за душите ви; съвсем

че, като ви обичам аз повече, вие ме обичате по-малко. 16. Но тъй да е: аз ви не отеготих, а като хитър улових ви с измама. 17. Спечелил ли съм аз нещо от вас чрез някого от тези които изпроводих до вас? 18. Примолих се Титу, и с него проводих брата. Тит ли припечели нещо от вас? не с истия ли дух ходихме? не в истите ли стъпки? 19. Пак ли мислите че се оправдаваме пред вас? Пред Бога говорим в Христа. Всичко това, възлюблени *мои*, е за ваше назидание. 20. Защото се боя да не би като дойда да ви не намеря каквито ви желая, и аз да се не намеря за вас не какъвто ме желаете; да не би *да има между вас* разпри, завиждания, гневове, дразнения, одумвания, шептания, големеяния, бъркотии; 21. да не би кога дойда пак че ме смири Бог мой при вас, и оплача мнозина които са от напред съгрешили, и не са се покаяли зарад нечистотата, блудството и похотливостта които са сторили.

ГЛАВА 13.

1. Ето, трети път ида при вас. «От устата на двама или трима свидетели ще се потвърди всека реч.» 2. И преди рекох, и *пак* като че съм втори път при вас предказвам, и нине като не съм при вас пиша на тези които са изнапред съгрешили, и на всички други, че, ако дойда пак, няма да пощадя; 3. понеже търсите да опитате Христа който говори в мене, който към вас не е немощен, но е силен между вас. 4. Защото ако и да бе разпет в немощ, живее обаче със сила Божия; понеже и ние в него сме немощни, но със сила Божия ще живеем с него между вас. 5. Себе си изпитвайте да ли сте във вярата; себе си опитвайте. Или не познавате вие себе си че Христос е във вас, освен ако че *вие* сте неудобрени. 6. И надея се че ще познаете че ние не сме неудобрени. 7. Моля Бога да не сторите нищо зло; не за да се покажем ние удобрени, но за да струвате вие доброто, а ние нека

бъдем неудобрени; 8. защото не можем нищо против истината, но за истината *можем.* 9. Понеже се радваме когато ние сме немощни а вие сте силни; най-паче това и желаем, вашето усъвършенствуване. 10. За това, и като не съм при вас пиша това, щото кога дойда при вас да се не докарам строго по властта която ми е дал Господ за назидание, а не за разорение. 11. И тъй, братя, радвайте се, съвършенствувайте се, утешавайте се, бъдете единомислени, мир имайте; и Бог на любовта и на мира ще бъде с вас. 12. Поздравете се един друг с целуване свето. 13. Поздравяват ви всичките светии. 14. Благодатта на Господа Исуса Христа, и любовта Божия, и общението на Светаго Духа да бъде със всички вас. Амин.

КЪМ ГАЛАТЯНОМ ПОСЛАНИЕ НА СВЕТАГО АПОСТОЛА ПАВЛА

ГЛАВА 1.

1. Павел, апостол не от человеци, нито чрез человека, но чрез Исуса Христа и Бога Отца който го е възкресил от мъртвите, 2. и всичките братя които са с мене, към църквите Галатийски: 3. Благодат да бъде вам и мир от Бога Отца и Господа нашего Исуса Христа, 4. който даде себе си за греховете наши, за да ни избави от настоящия лукав век по волята на Бога и Отца нашего, 5. комуто славата да бъде във веки веков. Амин. 6. Чудя се как вие от оногова който ви призова чрез благодатта Христова така скоро преминвате в друго благовествуване; 7. което не е друго; но има някои които ви смущават и искат да превърнат евангелието Христово. 8. Но ако би и сами ние или ангел от небето да ви проповядва *друго* евангелие освен онова което ви проповядвахме, да бъде анатяма. 9. Както по-горе рекохме, и сега пак казвам: Ако някой ви проповядва *друго* евангелие освен онова което

приехте, да бъде анатяма. 10. Защото человеци ли *искам да* склоня
сега, или Бога? или искам да угодявам на человеци? Защото ако
угодявах още на человеци, не щях да съм Христов раб. 11. Известявам
ви, братя, че проповядваното от мене евангелие не е человеческо; 12.
защото нито аз от человек съм го приел, нито съм го научил освен с
откровение Исус Христово. 13. Защото сте чули некогашното мое в
Юдейството повеление, как гонех твърде много църквата Божия и
разорявах я. 14. И преуспявах в Юдейството повече от мнозина мои
връстници в рода ми, понеже бях по-голям ревнител за отеческите
мои предания. 15. А когато Бог, който бе ме определил от утробата на
майка ми, и призвал чрез своята благодат, благоволи 16. да открие
Сина своего в мене, за да го проповядвам между езичниците, от този
час не се допитах до плът и кръв, 17. нито възлязох в Ерусалим при
апостолите които бяха преди мене, но отидох в Арабия, и пак се
върнах в Дамаск. 18. После, след три години възлязох в Ерусалим, за
да се видя с Петра, и останах при него петнадесет дена; 19. и другиго
от апостолите не видях освен Якова брата Господня. 20. А това което
ви пиша, ето, пред Бога *изповядвам* че не лъжа. 21. После дойдох в
Сирийските и Киликийските страни; 22. и лично не бях познат на
Юдейските в Христа църкви; 23. а слушаха само че той който некога
ни гонеше сега проповядва вярата която некога разоряваше. 24. И
славеха Бога за мене.

ГЛАВА 2.

1. После, след четиринадесет години пак възлязох в Ерусалим с
Варнава, като взех със себе си и Тита. 2. И то възлязох по откровение
та им предложих евангелието което проповядвам между езичниците,
особено пред знаменитите, да не би напразно да тичам или да съм
тичал. 3. Но нито Тит, който бе с мене, ако и да беше Елин, не бе

принуден да се обреже; 4. а тези лъжебратя които са се вкраднали и примъкнали да съгледателствуват нашата свобода която имаме в Христа Исуса за да ни поработят, 5. на тях ни на час не отстъпихме да им се покорим, *и то* за да пребъде във вас евангелската истина. 6. А за тези които се мислят че са нещо, каквито и да са били некога, мене ми е все едно; (Бог не гледа на лицето на человека;) защото знаменитите не ми приложиха нищо повече; 7. но напротив, щом видяха че бях поверен *да проповядвам* евангелието на необрязаните, както Петър на обрязаните, 8. (защото който подействува в Петра за апостолство между обрязаните подействува и в мене за в езичниците,) 9. и като познаха дадената мене благодат, Яков и Кифа и Иоан, които се виждаха че са стълбове, дадоха десници на общение на мене и на Варнава за да идем ние в езичниците, а те в обрязаните. 10. *Искаха* само да помним сиромасите; за което и се потрудих с усърдие това истото да сторя. 11. А когато дойде Петър в Антиохия възпротивих му се в очи, защото беше достоен за изобличение. 12. Понеже преди да дойдат някои от Якова ядеше наедно с езичниците; а когато дойдоха свенеше се и странеше от тях, защото се убоя от обрязаните. 13. И с него заедно лицемерствуваха и другите Юдеи; така щото и Варнава се увлече в това тяхно лицемерство. 14. Но аз, като видях че не постъпват право по истината евангелска, рекох на Петра пред всичките: Ако ти който си Юдеин, живееш езически, а не Юдейски, защо принуждаваш езичниците да юдействуват? 15. Ние *които сме* природно Юдеи, а не грешници от езичниците, 16. като знаем че не се оправдава человек от делата на закона, тъкмо с вярата в Исуса Христа, и ние повярвахме в Христа Исуса за да се оправдаем от вярата Христова, и не от делата на закона; защото от делата на закона няма да се оправдае никоя плът. 17. Но като искаме да се оправдаем чрез Христа ако сме се намерили и ние грешни, то Христос на греха

ли е служител? Да не бъде! 18. Защото, ако възсъздавам пак онова което съм развалил, показвам себе си престъпник. 19. Защото аз чрез закону умрях, да живея Богу. 20. Сраспех се с Христа, и *сега* вече живея не аз, но Христос живее в мене; а това що живея сега в плът, живея във вярата на Сина Божия, който ме възлюби и предаде себе си заради мене. 21. Не отвъргам Божията благодат; защото ако оправданието бива чрез закона, то напразно е Христос умрял.

ГЛАВА 3.

1. О несмислени Галатяни, кой ви омая да се не покорявате на истината, *вие* пред очите на които Исус Христос се предначерта разпнат между вас? 2. Това само искам да науча от вас: От делата на закона ли приехте Духа, или от слушането на вярата? 3. Толкоз ли сте несмислени че като започнахте с Дух, сега свършвате с плът? 4. Напусто ли толкоз пострадахте? ако наистина да е напусто! 5. Този който ви дава Духа и действува чудеса между вас, от делата на закона ли или от слушането на вярата *прави това*? 6. както Авраам повярва в Бога, и вмени му се за правда. 7. И тъй, познайте че тези които вярват, те са синове Авраамови. 8. И писанието, като предвидя че Бог чрез вяра оправдава езичниците, предвъзвести Аврааму: «В тебе ще се благославят всите народи.» 9. Така щото тези които вярват благославят се *наедно* с вернаго Авраама. 10. Защото които са от делата на закона под клетва са, понеже е писано: «Проклет всеки който не пребъде във всичко което е писано в книгата на законът за да го прави.» 11. А то, че никой не се оправдава чрез закона пред Бога, явно е по това че «праведният чрез вяра ще живее.» 12. И законът не е от вяра; но «человекът който прави това *което заповядва законът*, ще живее чрез него.» 13. Христос ни изкупи от клетвата на закона, понеже той стана клетва за нас; защото е писано: «Проклет всеки

който виси на дърво;» 14. за да дойде благословението Авраамово чрез Исуса Христа на езичниците, така щото да приемем обещанието на Духа чрез вярата. 15. Братя, по человечески говоря; но *и* человеческо завещание, като е потвърдено, никой го не разваля нито прилага *в него нещо.* 16. А обещанията се изрекоха на Авраама и на неговото семе; не казва: «И на семената,» като за много, но като за едного: «И на семето твое,» което е Христос. 17. И това казвам, че завет предутвърден от Бога в Христа не може да го развали закон станал след четиристотин и тридесет години така щото да унищожи обещанието. 18. Защото ако е наследието от закона не е вече от обещание; но Аврааму с обещание *го* подари Бог. 19. И тъй, защо *се даде* законът? Приложи се по причина на престъпленията докле дойде семето към което стана обещанието; още, *този закон* вчинен бе чрез ангелите с ръката на един ходатай. 20. Но ходатаят не е на едного; а Бог е един. 21. И тъй, законът противен ли е на Божиите обещания? Да не бъде! Защото ако би се дал закон който да може да оживотвори, то наистина правдата щеше да е от закона. 22. Но писанието затвори всичко под грях, за да се даде обещанието от вярата в Исуса Христа на тези които вярват. 23. А преди да дойде вярата бяхме под стражата на закона, затворени до *времето на* вярата която имаше да се открие; 24. така щото законът стана нам детеводител към Христа да се оправдаем чрез вярата; 25. но след идването на вярата не сме вече под детеводител. 26. Защото всички сте синове Божии чрез вярата в Христа Исуса; 27. понеже всинца които сте се в Христа кръстили, в Христа сте се облекли. 28. Няма *вече* Юдеин, нито Елин, няма раб, нито свободен, няма мъжки пол ни женски; защото всички вие едно сте в Христа Исуса. 29. Ако ли сте вие Христови, то сте семе Авраамово, и по обещание наследници.

ГЛАВА 4.

1. Казвам още: До колкото време наследникът е младенец не различа в нищо от раб, ако и да е господар на всичко; 2. но е под настоятели и домостроители до *назначения* от бащата срок. 3. Така и ние когато бяхме младенци бяхме поробощени под стихиите на света; 4. а когато дойде изпълнението на времето, проводи Бог Сина си, който се роди от жена и стана под закона, 5. за да изкупи онези които бяха под закона, за да възприемем осиновението. 6. И понеже сте синове, проводи Бог Духа на Сина си в сърцата ваши, който вика: Ава, Отче, 7. За това не си вече раб, но син; ако ли си син, то си и наследник Божий чрез Христа. 8. Но тогаз като не познавахте Бога служихте на тези които не са по естество богове; 9. а сега като познахте Бога, или *да речем* по-добре като бидохте познати от Бога, как се връщате към слабите и скъдните стихии на които пак изново искате да служите? 10. Дните сматряте, и месеците и времената и годините. 11. Боя се за вас да не би напусто да съм се трудил помежду ви. 12. Бъдете каквото аз, защото и аз съм както вие, братя, моля ви се: не сте ми сторили никаква неправда, 13. И знаете че най-напред ви проповядвах евангелието като бях немощен по плът. 14. И вие не унищожихте, нито се погнусихте от моето в плътта ми изкушение, но приехте ме като ангела Божия, като Христа Исуса. 15. И тъй, кое беше вашето блаженство? понеже свидетелствувам за вас че, ако би било възможно, очите си бихте извъртели и бихте ми ги дали. 16. И тъй, аз неприятел ли ви станах защото ви казвам истината? 17. Показват към вас ревност не добра, но искат да ви отлъчат, за да имате вие ревност към тях. 18. Добре е да сте ревнители на доброто винаги, а не само кога се намервам между вас. 19. Чадца мои, за които съм пак в мъки на раждане докле се образи Христос във вас, 20. искал бих да съм сега при вас и да променя гласа си, защото съм в недоумение за вас. 21.

Кажете ми, вие които искате да сте под закон, не слушате ли закона? 22. Защото е писано че Авраам имаше двама синове, едного от рабинята и едного от свободната; 23. но този който бе от рабинята роди се по плът; а този който бе от свободната, по обещание. 24. И това е иносказаемо; защото те са двата завета, единий от Синайската гора, който ражда в робство, и той е Агар; 25. защото Агар е горката Синай в Арабия; и спосреща се с днешния Ерусалим, и в робство и с чадата си. 26. А горний Ерусалим е свободен, който е майка на всинца ни; 27. защото е писано: «Възвесели се неплодна която не раждаш: възгласи и извикай ти която не си била в мъки *на раждане*, защото чадата на запустялата са повече от чадата на тази която има мъж.» 28. А ние, братя, чада на обещанието сме, както Исаак. 29. Но както тогоз роденият по плът гонеше *роденаго* по дух, така и сега. 30. Но що казва писанието? «Изпъди рабинята и сина й; защото синът на рабинята няма да бъде наследник наедно със сина на свободната.» 31. И тъй, братя, не сме чада на рабинята, но на свободната.

ГЛАВА 5.

1. Стойте прочее постоянни в свободата с която ни Христос освободи, и не се подлагайте пак под иго на робство. 2. Ето, аз Павел ви казвам че ако се обрязвате Христос няма да ви ползува нищо; 3. А пак свидетелствувам на всекиго человека който се обрязва че е длъжен да изпълни всичкият закон. 4. Вие които се оправдавате чрез закона отстранихте се от Христа: отпаднахте от благодатта. 5. Защото ние чрез Духа ожидаме надеждата на оправданието от вяра. 6. Защото в Христа Исуса нито обрязването има някаква сила нито необрязването, но вяра която действува с любов. 7. *Вие* вървяхте добре: кой ви възбрани да се не покорявате на истината? 8. *Това* предумване не е от оногоз който ви е призовал. 9. Малко квас всичкото тесто заквасва. 10.

Аз съм уверен за вас в Господа че няма да помислите нищо друго; а
който ви смущава, той ще подпадне под наказание, кой бил да бил.
11. И аз, братя, ако още проповядвам обрязване, защо още да ме
гонят? тогаз би се махнала съблазънта на кръста. 12. Дано се отсечеха
тези които ви развращават. 13. Защото вие, братя, на свобода бяхте
призвани, само не *употребявайте* свободата за причина на плътта, но
с любов един друг си слугувайте. 14. Защото всичкият закон в една
реч се изпълнява, сиреч, в тази: «Да възлюбиш ближнаго твоего както
самаго себе си.» 15. Ако ли се хапете един друг и се ядете, пазете се да
не би един друг да се изтребите. 16. Прочее казвам: Ходете по Духу, и
няма да извършвате похотите на плътта. 17. Защото плътта
похотствува противното на Духа, а Духът противното на плътта; а те
се противят едно на друго, така щото да не правите това което искате.
18. Но ако се водите от Духа не сте под закон. 19. И делата на плътта
са явни: те са прелюбодеяние, блуд, нечистота, похотливост, 20.
идолослужение, чародейство, вражди, разпри, ревнования, ярости,
крамоли, раздори, ереси, 21. зависти, убийства, пиянства, кощунства,
и подобните на тях; за които ви предказвам, както и предрекох, че
които правят таквиз *работи* няма да наследят царството Божие. 22. А
плодът на Духа е любов, радост, мир, дълготърпение, благост,
милосърдие, вяра, 23. кротост, въздържание: против таквиз няма
закон. 24. А които са Христови разпели са плътта наедно със
страстите и похотите *й.* 25. Ако Духом живеем, Духом и да ходим. 26.
Да не биваме тщеславни, за да се раздразняваме един друг и един
друг да си завиждаме.

ГЛАВА 6.

1. Братя, ако и впадне человек в някое прегрешение, вие духовни
поправяйте таковаго с дух на кротост; но пази и себе си да не би и ти

изкушен да бъдеш. 2. Един другиму теготите носете, и така ще изпълните закона Христов. 3. Защото ако мисли някой себе си че е нещо, като не е нищо, лъже се с ума си. 4. Но всеки да изпитва своето дело, и тогаз ще има похвала само в себе си, а не в другиго; 5. защото всеки своето бреме ще понесе. 6. А този който се учи на словото *Божие* нека направя участник във всите *си* добрини тогоз който *го* учи. 7. Недейте се лъга: Бог поругаем не бива; понеже каквото посее человек това ще и да пожъне; 8. защото който сее в плътта си от плътта си ще тление да пожъне; а който сее в Духа от Духа ще живот вечен да пожъне. 9. Да не ни се додява да правим добро; защото ако се не уморяваме, на време ще пожънем. 10. И тъй, докле имаме време, да струваме добро на всички, а най-вече на своите по вярата. 11. Вижте с колко едри букви ви писах с ръката си. 12. Които искат да покажат добър вид по плът, те ви нудят да се обрязвате, само да не бъдат гонени за кръста Христов. 13. Защото нито те които се обрязват пазят закона, но искат да се обрязвате вие за да се похвалят във вашата плът. 14. А аз да не бъде да се хваля освен с кръста на Господа нашего Исуса Христа, чрез когото е светът за мене разпет, и аз за света. 15. Защото в Христа Исуса нито обрязването има някоя сила, нито необрязването, но ново създание. 16. И на *всички* които живеят по това правило, мир на тях и милост и на Божия Израил. 17. От нине никой да ми не досажда; защото аз нося на тялото си белезите на Господа Исуса. 18. Благодатта на Господа нашего Исуса Христа да бъде, братя, с вашият дух. Амин.

КЪМ ЕФЕСЯНОМ ПОСЛАНИЕ НА СВЕТАГО АПОСТОЛА ПАВЛА

ГЛАВА 1.

1. Павел с волята Божия апостол Исус Христов до светиите които са в
Ефес, и верните в Христа Исуса: 2. Благодат вам и мир от Бога Отца
нашего и Господа Исуса Христа. 3. Благословен Бог и Отец на Господа
нашего Исуса Христа, който е благословил нас с всяко духовно
благословение в небесно *блаженство* в Христа; 4. както е избрал нас в
него преди създание мира да бъдем свети и непорочни пред него в
любов; 5. като ни е предопределил да бъдем осиновени нему чрез
Исуса Христа, по благоволението на своята воля, 6. за похвала на
славната си благодат, с която е обдарил нас чрез Възлюбленаго *си*; 7. в
когото имаме изкупуването чрез кръвта му, прощението на
прегрешенията по богатството на неговата благодат, 8. която е
преумножил в нас с всека премъдрост и разум, 9. като ни обади
тайната на своята воля по своето благоволение което е от по-напред

положил в него си; 10. в устроение на изпълнението на времената да съвокупи в Христа всичко, и което е на небесата и което е на земята; в него 11. в когото и наследие добихме, предопределени като бяхме *на това* според намерението на *Бога* който действува всичко по съвета на своята воля, 12. да бъдем за похвала на славата му *ние* които се от напред надеехме на Христа; 13. на когото и вие *уповахте* като чухте словото на истината, сиреч, благовествуването на вашето спасение, в когото и като повярвахте бидохте запечатани с обещания Свети Дух, 14. който е обручение на нашето наследие до изкупуването на стяжанието *си*, за похвала на неговата слава. 15. За това и аз, като чух вярата ви в Господа Исуса и любовта *ви* към всичките светии, 16. не преставам да благодаря *Богу* за вас, и да ви поменувам в молитвите си; 17. да би Бог на Господа нашего Исуса Христа, Отец на славата, дал вам дух на премъдрост и на откровение за да го познаете, 18. и да просвети сърдечните ваши очи за да познаете каква е надеждата на призванието му, и какво е богатството на славното негово в светиите наследие, 19. и колко е превъзходно величието на неговата сила към нас които вярваме, по действието на държавната негова крепост 20. която подействува в Христа като го възкреси от мъртвите, и тури *го* да седне от дясната си страна на небеса, 21. по-горе от всяко началство, и власт, и сила, и господство, и от всяко име с което се именуват, не само в този свет, но и в бъдещия; 22. и всичко покори под нозете му; и постави го над всичко, глава на църквата, 23. която е неговото тяло и изпълнението на тогоз който изпълнява все във все.

ГЛАВА 2.

1. *Съживи* и вас които бяхте мъртви в престъпленията и греховете, 2. в които сте некога си ходили според обичая на този свет, по княза на въздушната власт, духа който действува нине в синовете на

противлението; 3. между които и ние всинца сме живели некога си в похотите на нашата плът, като сме правили волята на плътта и на помислите, и по естество сме били, както и другите, чада на гнева. 4. Бог обаче, който е богат в милост, за голямата си любов с която ни възлюби, 5. и като бяхме мъртви в престъпленията, оживи ни наедно с Христа, (по благодат сте вие спасени,) 6. И съвъскръси *ни* и турна *ни* наедно да седнем в небесно *блаженство* в Христа Исуса; 7. да покаже на идещите векове премногото богатство на своята благодат с добрината *си* към нас в Христа Исуса; 8. защото по благодат сте спасени чрез вярата; и това не е от нас; Божий дар е: 9. не от дела, за да се не похвали никой. 10. Защото негово сме творение създадени в Христа Исуса за добри дела, които е Бог предуготвил да ходим в тях. 11. За това, помнете че вие некога си по плът езичници, наричани необрязани от тези които се наричат обрязани, с обрязване на плътта което става с ръце, 12. че в онова време бяхте без Христа, отчуждени от гражданството Израилево, и странни от заветите на обещанието, без да имате надежда, и без Бога бяхте на света; 13. а сега в Христа Исуса вие които некога си бяхте далеко станахте близо чрез кръвта Христова. 14. Защото той е нашият мир, който направи двете едно, и развали средната стена на преградата; 15. като унищожи враждата с плътта си, закона на заповедите с постановленията, за да създаде в себе си двата в един нов человек, и да направи мир, 16. и в едно тяло да примири и двамата с Бога чрез кръста като уби на него враждата; 17. и като дойде проповядва благовестието на мира на вас които бяхте далеко, и на тези които бяха близо; 18. защото чрез него и едните и другите имаме достъп при Отца в един Дух. 19. За то, не сте вече странни и пришелци, но съграждани на светиите и свои на Бога. 20. Понеже бидохте съзидани на основанието на апостолите и пророците, като е краеъгълен *камък* сам си Исус Христос, 21. на когото всичкото

здание сглобявано расте за храм свят Господу; 22. на когото и вие наедно се зиждате за жилище Божие, чрез Духа.

ГЛАВА 3.

1. За това аз Павел, узник Исус Христов за вас езичниците; 2. понеже
сте чули смотрението на дадената мене за вас Божия благодат, 3. че по
откровение стана ми известна тайната, (както и по-преди ви вкратце
писах, 4. от което като прочитате може да разумеете моето
проумяване в тайната Христова,) 5. която в други родове не бе
известена на человеческите синове както сега се чрез Духа откри на
светите негови апостоли и пророци; 6. да бъдат езичниците
сънаследници, да съставят едно тяло, и да са съпричастници на
неговото обещание в Христа чрез евангелието, 7. на което бидох
служител по дарбата на Божията благодат която ми е дадена по
действието на неговата сила; 8. на мене най-малкия от всичките
светии даде се тая благодат да благовестя между езичниците
неизследимото богатство Христово; 9. и да просветя всите що е
смотрението на тайната която е била от векове скрита у Бога, който е
създал всичко чрез Исуса Христа. 10. за да стане сега чрез църквата
известна на началствата и властите небесни многоразличната
премъдрост Божия, 11. според предвечното намерение което направи
в Христа Исуса Господа нашего; 12. в когото имаме дързновение и
достъп с уверение чрез вярата в него. 13. За това ви моля да не ви се
додее от моите за вас скърби, които са ваша слава. 14. За това,
преклонявам коленете си пред Отца на Господа нашего Исуса Христа,
15. от когото се именува всяко отечествие на небесата и на земята, 16.
да ви даде според богатството на славата си чрез неговия Дух да се
утвърдите крепко във вътрешния человек, 17. чрез вярата *ви* да се
всели Христос във вашите сърца, щото, вкоренени и основани в

любовта, 18. да можете да разумеете наедно с всичките светии що е широчината и дължината и дълбочината и височината, 19. и да познаете любовта Христова, която превъзхожда *всяко* знание, за да се изпълните с всичката пълнота Божия. 20. А на того който по действуващата в нас сила може да направи несравнено повече от колкото просим или мислим, 21. нему слава да бъде в църквата чрез Исуса Христа във всичките родове от века до века. Амин.

ГЛАВА 4.

1. И тъй аз, узник в Господа моля ви да ходите достойно на званието в което бидохте призовани, 2. с всяко смиреномъдрие и кротост, с дълготърпение да си претърпявате един друг с любов, 3. като се старaете да увардите единството на Духа в свръзката на мира: 4. едно тяло и един Дух, както се и призовахте с една надежда на званието ваше: 5. един Господ, една вяра, едно кръщение; 6. един Бог и Отец на всите който е над всички, чрез всички, и във всички нас. 7. А всекиму от нас се даде благодат по мярката на Христовото даруване. 8. За това казва: «Като възлезе на високо плени плен, и даде давания на человеците.» 9. А това «възлезе» що е друго освен че е и слязъл по-напред в най-долните страни на земята? 10. Този който е слязъл той и който и възлезе по-горе от всичките небеса да изпълни всичко. 11. И той даде едни *да са* апостоли, други пророци, други пак благовестители, а други пастири и учители, 12. за усъвършенствуване на светиите в делото на служенето, в назиданието на тялото Христово; 13. докле достигнем всинца в единството на вярата, и на познанието на Сина Божия в свършен мъж, в мерата на възрастта на Христовата пълнота; 14. да не сме вече младенци, блъскаеми и завличаеми от всеки вятър на учението с человеческото лъстене, с пронирството, по ухищрението на измамата;

15. но с истинство в любовта да порастям по всичко в него който е главата, Христос, 16. от когото всичкото тяло съчленявано и свързвано чрез всяко сключване на спомагателните членове, според съразмерното действие на всека част, прави тялото да расте за своето си в любовта назидание. 17. Прочее, това казвам и свидетелствувам в Господа, да не ходите вече както ходят и другите езичници в суетата на ума си, 18. помрачени в разума и отчуждени от живота Божий за невежеството което е в тях, *и* заради окаменението на сърцето им; 19. които, като в нечувствие са се предали на похотливост да вършат ненаситно всека нечистота. 20. Но вие не сте така познали Христа; 21. понеже сте го чули, и сте научени от него, както е истината в Исуса, 22. да се съблечете от вехтия человек, според по-предишното *си* поведение, който тлее в прелъстителните похоти; 23. и да се подновявате в духа на вашия ум, 24. и да се облечете с новия человек, създадения по *образа на* Бога в правда и в светост на истината. 25. За това, отхвърлете лъжата, и всеки с ближнаго си говорете истина; защото сме удове един на друг. 26. «Гневете се и не съгрешавайте,» слънцето да не зайде в разгневяването ви, 27. нито давайте место на дявола. 28. Който е крал да не краде вече, а пай-паче да се труди да работи доброто с ръцете *си*, за да има да раздава и на тогози който има нужда. 29. Никое гнило слово да не излезва из устата ви, но онова което е добро за потребното назидание, за да принесе благодат на тези които слушат; 30. и не оскърбявайте Сетия Дух Божий, с когото сте запечатани за деня на изкупуването. 31. Всяко огорчение, и ярост, и гняв, и вик, и хула, да се дигне от вас наедно с всека злоба; 32. а бивайте благи един другиму, милосърдни: прощавайте си един на друг, както ви е и Бог простил чрез Христа.

ГЛАВА 5.

1. И тъй, бивайте подражатели Богу като чада възлюблени; 2. и ходете
в любов, както и Христос ни възлюби и предаде себе си за нас принос
и жертва Богу в благовонна миризма. 3. А блуд и всякаква нечистота
или лихоимство, да им се не чуе нито името между вас, както
подобава на светии; 4. нито срамотни и пусти приказки, нито
кощунства, които са неприлични неща; но повече *вместо тях*
благодарение. 5. Защото знаете това, че всеки блудник, или нечист,
или лихоимец, (който е идолослужител,) няма наследие в царството
на Христа и Бога. 6. Да ви не лъсти никой с празни думи; понеже за
всичко това иде гневът Божий връх синовете на непокорството. 7. И
тъй, не бивайте съучастници тям. 8. Защото некога си бяхте тъмнина,
а сега сте виделина в Господа: ходете като чада на виделината; 9.
(защото плодът на Духът е във всека благостиня, и правда, и истина:)
10. опитвайте що е благоугодно Господу. 11. И не участвувайте в
безплодните дела на тъмнината, а най-паче изобличавайте *ги.* 12.
Защото това което скритом правят срамотно е и да се говори. 13. А
всичко което се изобличава от виделината става явно; понеже всяко
което става явно виделина е; 14. за това казва: Стани ти който спиш, и
възкръсни от мъртвите, и ще те освети Христос. 15. И тъй, гледайте
как с предупазване да ходите, не както глупави, но както премъдри:
16. изкупувайте времето, защото дните са лукави. 17. Заради това, не
бивайте несмислени, но разумявайте що е волята Господня. 18. И не се
опивайте с вино, в което е разблудство, но изпълняйте се Духом; 19. и
разговаряйте се с псалми и пения и песни духовни, пейте и
възпявайте Господу в сърцето си, 20. винаги благодарещи за всичко
Богу и Отцу в името на Господа нашего Исуса Христа. 21.
Покорявайте се един другиму в страх Божий. 22. Жени, покорявайте се
на своите си мъже, както на Господа; 23. защото мъжът е глава на

жената, както е и Христос глава на църквата, и той е Спасител на тялото. 24. Но както църквата се покорява Христу, така жените *да се покоряват* във всичко на своите си мъже. 25. Мъже, любете жените си, както и Христос възлюби църквата и предаде себе си за нея, 26. да я освети и очисти с умиването с вода чрез словото, 27. да я представи на себе си църква славна, без да има петно, или бръчка, или *друго* нещо такова, но да е света и непорочна. 28. Така са длъжни мъжете да любят жените си както своите си тела. Който люби жена си себе си люби; 29. Защото никой никога не е възненавидел своята си плът, но храни я и се грижи за нея, както и Господ църквата. 30. Понеже сме удове на неговото тяло, от неговата плът и от неговите кости. 31. «Заради това ще остави человек баща си и майка си и ще се прилепи при жена си, и ще бъдат двамата в една плът.» 32. Тая тайна е голяма; но аз говоря *това* за Христа и за църквата. 33. Но и вие, всеки един от вас да люби жена си така както себе си; а жената да се бои на мъжа си.

ГЛАВА 6.

1. *Вие*, чада, слушайте родителите си в Господа; защото това е праведно. 2. «Почитай отца си и майка си,» което е първа заповед с обещание; 3. «да ти бъде добре, и да бъдеш многолетен на земята.» 4. И *вие*, отци, не раздражавайте чадата си, но възпитавайте ги в учение и наставление Господне. 5. *Вие*, раби, покорявайте са на *вашите* по плът господари със страх и трепет, в простотата на сърцето си, както на Христа. 6. Не пред очи само да работите както человекоугодници, но както раби Христови изпълняйте от душа волята Божия., 7. и слугувайте доброволно *като* на Господа, а не *като* на человеци; 8. понеже знаете че всеки, раб или свободен, каквото добро стори, това ще приеме от Господа. 9. И *вие*, господари, истото правете тям:

послабяйте устрашаването; като знаете че *както на тях така* и на сами вас има Господар на небеса, и у него няма лицеприятие.
10. Най-после, братя мои, укрепявайте се в Господа и в силата на неговото могъщество. 11. Облечете се с всеоръжието Божие за да можете да устоите среща ухищренията на дявола; 12. защото нашата борба не е срещу кръв и плът, но среща началствата, среща властите, среща управителите на тъмнотата на този век, срещу лукавите духове в поднебесната. 13. За това, вземете всеоръжието Божие за да можете да противостоите в деня лукав, и на всичко като надвиете да устоите.
14. Стойте прочее препасани с истина през чреслата си, и облечени с бронята на правдата, 15. и нозете ви да бъдат обути в приготвяне за благовестие на мир. 16. А върху всичко *това* вземете щита на вярата, с който ще можете да угасите всичките разжежени стрели на лукавия;
17. и вземете шлема на спасението, и меча на Духа който е словото Божие; 18. молещи се Духом на всяко време с всека молитва и молба, и в това истото бъдете бодри с всяко стърпяване и молене за всичките светии, 19. и за мене да ми се даде слово да отворя устата си с дързновение, за да направя позната тайната на благовестието 20. за което съм посланник в окови, да говоря за него с дързновение както подобава да говоря. 21. Но за да знаете и вие за мене що правя, всичкото ще ви каже Тихик, възлюбленний брат и верен в Господа служител; 22. когото проводих до вас за това истото, да разберете за нас, и да утеши сърцата ви. 23. Мир на братята и любов с вяра от Бога Отца и Господа Исуса Христа. 24. Благодат да бъде с всичките които любят искрено Господа нашего Исуса Христа. Амин.

КЪМ ФИЛИПЯНОМ ПОСЛАНИЕ НА СВЕТАГО АПОСТОЛА ПАВЛА

ГЛАВА 1.

1. Павел и Тимотей, раби Исус Христови, до всите в Христа Исуса
светии които са във Филипи, наедно с епископите и дяконите: 2.
Благодат вам и мир от Бога Отца нашего и Господа Исуса Христа. 3.
Благодаря Богу моему всякога когато ви поменувам, 4. (винаги във
всека моя молитва за всинца ви с радост като правя молбата си,) 5.
заради вашето участие в евангелието от първия ден даже до нине; 6.
като съм уверен в това истото, че онзи който е начнал във вас добро
дело ще *го* свърши даже до деня Исус Христов; 7. както е и праведно
за мене да мисля това за всинца ви, понеже ви имам на сърце, и в
оковите ми и в оправданието и в потвърдяването на
благовествуването, всички вие сте съучастници мои на благодатта. 8.
Защото Бог ми е свидетел че милея за всички вас с милосърдие Исус
Христово. 9. И това се моля, да преизобилства любовта ви още повече
в познание и във всяко разумение, 10. да изпитвате по-доброто, за да

бъдете искрени и непрепъвани до деня Христов, 11. изпълнени с плодове на правда които са чрез Исуса Христа, в слава и похвала Божия. 12. Искам още, братя, да знаете че всичко що ми се случи спомогна повече за преуспяване на евангелието, 13. до толкоз щото моите за Христа окови станаха известни на всичката претория и на всички други. 14. И повечето от братята в Господа, одързновени от моите окови, осмелиха се повече да говорят словото без страх. 15. Някои наистина от завист и от любопрение проповядват Христа, а някои си и от добра воля. 16. Едните възвещават Христа от съперничество, не с чистота, и мислят че прилагат тъга на оковите ми; 17. а другите от любов, като знаят че съм настанен да защищавам евангелието. 18. Но що *бива от това*? Как и да е, или с преструване или с истина, Христос се проповядва; и *аз* на това се радвам, и ще се радвам. 19. Защото зная че това ще ми излезе за спасение с вашата молитва и с помощта на Духа Исус Христов, 20. според постоянното мое ожидане и надежда че няма да се посрамя в нищо, но с всяко дръзновение, както всякога и сега, ще се възвеличи Христос в тялото ми или чрез живот или чрез смърт. 21. Защото за мене да живея е Христос, и да умра придобиване. 22. Но ако живея в плътта, това ми е плод на делото; и що да избера не зная. 23. Защото в утеснение съм и от двете; понеже имам желание да отида и да съм с Христа, което би било много по-добро; 24. но да остана в плътта по-нуждно е за вас. 25.И за това уверен, зная че ще остана и ще пребъда наедно с всички вас за вашия във вярата успех и за вашата радост;26. да се преумножава чрез мене вашата в Исуса Христа похвала с моето дохождане пак при вас.

27. Обхождайте се само достойно на евангелието Христово, да би, или кога дойда и ви видя, или като не съм при вас, да чуя за вас че стоите в един дух и сподвизавате се единодушно за вярата евангелска, 28. и

не се устрашавате в нищо от противниците; което ще бъде доказателство за тях на погибел, а за вас на спасение, и то от Бога; 29. защото, колкото за Христа, вам е дарено, не само да вярвате в него, но и да страдате за него; 30. като имате истия подвиг какъвто сте видяли в мене, и сега чуете *че е* в мене.

ГЛАВА 2.

1. И тъй, ако *има* некое утешение в Христа, или някоя разтуха от любов, или некое общение на Духа, или некое милосърдие и съжаление, 2. изпълнете радостта ми да мислите все едно *всички*, да имате еднаква любов, *да сте* единодушни и единомислени. 3. *Да не правите* нищо от съперничество или от тщеславие, но по смиреномъдрие *всеки* един да има другиго по-горен от себе си. 4. Не гледайте всеки само за себе си, но всеки и за другите. 5. Да бъде във вас същото мъдруване което *беше* и в Христа Исуса; 6. който в образ Божий като бе не го помисли похищение да е равен Богу, 7. но обезслави себе си, като прие робски образ и стана подобен на человеците; 8. и като се намери по образ както человек смири себе си, и послушлив биде даже до смърт, и смърт на кръст. 9. За това и Бог го превъзвиши, и подари му име което е над всяко *друго* име; 10. така щото на Исусовото име да се поклони всяко колено от небесните и земните и подземните, 11. и всеки език да изповяда че Исус Христос е Господ, за слава на Бога Отца. 12. Заради това, възлюблени мои, каквото сте *ме* винаги слушали, не само както когато съм при вас, но сега много повече като не съм при вас, изработвайте спасението си със страх и трепет; 13. защото Бог е който действува във вас и хотението и действуването, според *неговата* добра воля. 14. Правете всичко без роптание и противоречие, 15. за да бъдете безукоризнени и незлобиви, чада Божии непорочни всред строптив и развратен род,

между който светите като светила на света, 16. като държите словото на *вечния* живот, за моя похвала в деня Христов че не съм тичал напразно и не съм се напразно трудил.
17. Но, ако и да се принасям аз възлияние на жертвата и за служението на вашата вяра, радвам се и сърадвам се с всички вас. 18. И така и вие се радвайте и сърадвайте се с мене.
19. И надея се на Господа Исуса скоро да проводя до вас Тимотея, да се утеша духом и аз като разбера за вашето състояние. 20. Защото Нямам *другиго* никого на еднакъв дух *с мене* който да се погрижи искрено за вас; 21. понеже всичките търсят своето си, *а* не което е на Христа Исуса; 22. а вие знаете неговата верност че, както чадо с отца си слугува с мене в благовествуването. 23. И тъй, надея се него да проводя тутакси щом разбера как ще стане с мене; 24. а уверен съм в Господа че и сам скоро ще дойда. 25. Помислих обаче за нужно да проводя до вас Епафродита, брата и сътрудника и сподвижника моего, а вашего посланика и служителя на потребата ми; 26. понеже милееше за всички вас, и тъжеше защото бяхте чули че бе болен. 27. И наистина боледува близо до смърт; но Бог го помилва, и не тъкмо него, но и мене, да ми не стане скръб върху скръб. 28. За това и по-скоро го проводих, да се възрадвате като го видите пак, и аз да бъда по-безскърбен. 29. И тъй, приемете го в Господа с всека радост, и имайте таквизи на почест; 30. понеже за делото Христово наближи до смърт, защото презре живота си за да допълни недостатъка на вашите към мене услуги.

ГЛАВА 3.

1. При това, братя мои, радвайте се в Господа. Аз да ви пиша все това истото, колкото за мене не ми е досадно, а за вас е безопасно. 2. Пазете се от псетата, пазете се от злите работници, пазете се от

лъжливото обрязване; 3. защото обрязването сме ние които духом
служим Богу, и се хвалим с Христа Исуса, и уверението ни не е на
плътта; 4. ако и *да мога* аз и на плътта да имам уверение. Ако би друг
някой мислил че може да има уверение на плътта, то аз повече: 5.
обрязан в осмия ден, из рода Израилев, от племето Вениаминово,
Евреин от Евреи, по закона Фарисей, 6. по ревността гонител на
църквата, по правдата на закона непорочен бях. 7. Но това което беше
за мене придобиване, щета го вмених за Христа; 8. а още и вменявам
всичкото че е щета поради превъзходството на познаването на Христа
Исуса Господа моего; за когото изгубих всичко и вменявам *всичко* за
измет, *само* Христа да придобия 9. и да се найда в него, без да имам
своя си от закона правда, *но правдата* която е от вярата Христова, *то
ест*, правдата която е от Бога чрез вярата; 10. да позная него, и силата
на неговото възкресение, и участието в неговите страдания,
съобразуван със смъртта му, 11. дано би да достигна във
възкресението на мъртвите. 12. Не че съм достигнал вече или съм
станал вече съвършен; но гоня изподир дано постигна това за което
бидох и постигнат от Христа Исуса. 13. Братя, аз не мисля себе си че
съм постигнал; но едно *правя*, задното забравям, а към предното се
простирам, 14. и тичам към целта за наградата на горното от Бога
призвание в Христа Исуса. 15. И тъй, ние които сме съвършени това
да мислим; и ако мислите нещо инак, и него Бог ще ви открие. 16. Но
в това в което сме достигнали, по истото правило да живеем, истото
да мъдруваме.

17. Братя, бъдете мои подражатели, и сматряйте на тези които ходят
така както имате нас за пример. 18. Защото ходят мнозина, за които
много пъти ви казвах, а сега и с плач ви казвам, *че те са* врагове на
кръста Христов; 19. на които сетнината е погибел, на които бог е
търбухът *им*, и славата *им е* в срамотните им работи, които мъдруват

земните неща. 20. Защото нашето жителство е на небеса, от дето и Спасителя очакваме, Господа Исуса Христа, 21. който ще преобрази униженото наше тяло да стане съобразно с неговото славно тяло, по действието чрез което може и да покори всичко на себе си.

ГЛАВА 4.

1. За това, възлюблени и въжделени мои братя, радости и венче мой,
така стойте в Господа, любезни *мои.* 2. Моля Еводия, моля и Синтихия,
да мъдруват истото в Господа; 3. още и тебе моля, искрени *мой*
съдружниче, помагай им които наедно с мене се подвизаваха в благовестването, наедно и с Климента и другите мои сътрудници, на които имената са в книгата на живота.

4. Радвайте се всякога в Господа: пак ще река: Радвайте се. 5. Кротостта
ви да бъде позната на всичките человеци. Господ е близо. 6. За нищо
недейте се грижи; но във всяко с благодарение казвайте прошенията
си на Бога с молитва и молене; 7. и мир Божий, който превъзходи
всеки ум, ще съхрани сърцата ви и помишленията ви в Христа Исуса.

8. Следователно, братя, което е истинно, което е честно, което е праведно, което е чисто, което е любезно, което е доброхвално, ако *има* някоя добродетел, и ако *има* някоя похвала, това размишлявайте.

9. Което сте и научили, и приели, и чули, и видяли в мене, това правете; и Бог на мира ще бъде с вас.

10. Аз се много възрадвах в Господа че сега най-после показахте изново процветяваща вашата за мене грижа; за което се погрижихте,
но Нямахте благовремие. 11. Не че по оскъдност казвам *това*; защото
аз се научих да съм задоволен в каквото се намервам. 12. Знам да
живея оскъдно, знам и изобилно да живея: всякъде и всякак съм научен и да съм сит и да съм гладен, и да съм в изобилие и да съм в
скъдност. 13. Всичко мога чрез Христа който ме укрепява. 14. Но добре

сторихте че взехте участие в скръбта ми. 15. А и вие, Филипяни, знаете че в началото на благовествуването, когато излязох из Македония, ни една църква не влезе в съобщение с мене за даване и за вземане, тъкмо едни вие; 16. защото и в Солун и еднъж и дваж провождахте ми в нуждата *ми.* 17. Не че искам дара, но искам плода който се умножава за ваша сметка. 18. Но приех всичко, и имам изобилно: задоволих се като приех от Епафродита *проводеното* от вас, благоуханна миризма, жертва приятна, благоугодна Богу. 19. А Бог мой ще изпълни всека ваша потреба по своето богатство в славата чрез Христа Исуса. 20. А Богу и Отцу нашему да бъде слава във веки веков. Амин.

21. Поздравете в Христа Исуса всекиго светаго. Поздравяват ви братята които са с мене. 22. Поздравяват ви всичките светии, и най-паче които са от Кесаревия дом. 23. Благодатта на Господа нашего Исуса Христа да бъде с всички вас. Амин.

КЪМ КОЛОСЯНОМ ПОСЛАНИЕ НА СВЕТАГО АПОСТОЛА ПАВЛА

ГЛАВА 1.

1. Павел, с волята Божия, апостол Исус Христов, и брат Тимотей, 2. до
светите и верните в Христа братя които са в Колоса: Благодат вам и
мир от Бога Отца нашего, и Господа Исуса Христа. 3. Благодарим
Богу и Отцу на Господа нашего Исуса Христа, молещи се винаги за
вас, 4. като чухме вашата в Христа Исуса вяра, и любовта ви към
всичките светии, 5. зарад надеждата която се пази за вас на небеса; за
която сте чули от по-напред в истинното слово на евангелието 6.
което дойде във вас, както и във всичкия свет, и принася плод и расте,
както и във вас от който ден сте чули и познали Божията благодат в
истината; 7. както сте и научили от Епафраса възлюбления наш
съслужник, който е за вас верен служител Христов; 8. който ни и яви
вашата чрез Духа любов. 9. За това, и ние, от деня в който сме чули,
не преставаме да се молим за вас и да просим *от Бога* да изпълните с
познанието на неговата воля във всека премъдрост и духовно

разумение, 10. да ходите достойно Господу, да *му* угаждате във
всичко, и да принасяте плод във всяко добро дело, и да растете в
познанието Божие; 11. възмогвани във всичка сила по могъществото
на неговата слава във всяко търпение и дълготърпение с радост; 12.
благодарящи *Богу* Отцу който ни удостои за участието в наследието
на светиите във виделината; 13. който ни избави от властта на
тъмнината, и премести *ни* в царството на възлюбленаго Сина своего,
14. в когото имаме изкупуването чрез кръвта му, прощението на
греховете; 15. който е образ на невидимаго Бога, първороден *преди*
всите твари; 16. понеже чрез него бе създадено всичко което е на
небесата и което е на земята, видимото и невидимото, престоли било,
или господства, или началства, или власти, всичкото чрез него и
заради него се създаде; 17. и той е преди всичко, и всичкото чрез него
се състои. 18. И той е глава на тялото, на църквата, който е начатък,
първороден из мъртвите, за да има той първенство във всичко; 19.
защото в него благоволи *Отец* да се всели всичката пълнота, 20. и
чрез него да примири всичкото със себе си, като умири чрез него с
кръвта на неговия кръст и земните небесните. 21. И вас които бяхте
некога си отчуждени и врагове според помислите в злите дела 22.
примири сега чрез тялото на неговата плът, чрез смъртта, да ви
представи пред себе си свети и непорочни и неповинни; 23. ако
пребъдете основани и твърди във вярата, и неподвижни от надеждата
на евангелието което сте чули, проповядавното на всека твар която е
под небесата, на което аз Павел станах служител. 24. Сега се радвам в
страданията си за вас, и запълням в моето тяло недостатъка на
Христовите скърби зарад неговото тяло което е църквата; 25. на която
аз станах служител по Божие смотрение което ми се даде заради вас,
да изпълня *проповедта* на словото Божие, 26. тайната която беше
скрита от вековете и от родовете, и сега се яви на неговите светии; 27.

на които благоизволи Бог да яви какво е богатството на славата на тази тайна между езичниците, което е Христос във вас надеждата на славата; 28. когото ние проповядваме, и съветваме всекиго человека, и поучаваме всекиго человека във всека премъдрост, да представим всекиго человека съвършен в Христа Исуса; 29. за което се и трудя, и подвизавам се по действието негово, което действува в мене силно.

ГЛАВА 2.

1. Защото искам да знаете какъв голям подвиг имам за вас, и за тези които са в Лаодикия, и за тези които не са виждали лицето ми в плът, 2. да се утешат сърцата им съединени купно в любов, и във всяко богатство на съвършено разумение, да познаят тайната на Бога и Отца и на Христа, 3. в когото са скрити всичките съкровища на премъдростта и на знанието. 4. А това ви казвам за да ви не прелъсти някой с убедителни речи; 5. защото ако и да не съм с вас телом, но духом съм с вас, и радвам се като гледам наредбата ви и постоянството ви във вярата Христова. 6. И тъй, както сте приели Христа Исуса Господа, в него ходете, 7. вкоренени и назидавани в него, и утвърдени във вярата както бяхте научени, и преуспявайте в нея с благодарение.

8. *Братя*, гледайте да ви не заплени някой с философия и с празна измама по предание человеческо, по стихиите на света, а не по Христа; 9. защото в него обитава телесно всичката пълнота на божеството, 10. и вие имате пълнота в него, който е глава на всяко началство и власт; 11. в когото и обрязани бидохте с неръкотворно обрязване, и съблякохте греховното тяло на плътта чрез обрязването Христово; 12. спогребени с него в кръщението, в което и съвъскръснахте чрез вярата на действието от Бога който го възкреси от мъртвите. 113. И вас, като бяхте мъртви в прегрешенията и в

необрязването на плътта си, съживи с него като прости всите наши престъпления; 14. и като изтреби противния нам с постановленията запис който беше против нас, и махна го отсред, и прикова го на кръста; 15. и като съблече началствата и властите, изведе ги на позор явно и възтържествува над тях чрез него.

16. И тъй, да ви не осъжда никой за ядене, или за пиене, или за това което се отнася до някой празник, или до новолуние, или до съботи; 17. които са сянка на бъдещото, а тялото е Христово. 18. Никой с измама да ви не лиши от наградата със самоволно смиреномъдрие и с ангелослужение, като се вглъбява в неща които не е видял, и напразно се надува с плътския си ум, 19. а не държи главата *Христа*, от когото всичкото тяло, чрез ставите и свързките снабдявано и свързвано, расте по Божие нараснуване. 20. И тъй, ако сте с Христа умрели колкото за стихиите на света, то защо като че сте живи на света държите постановления, 21. «Не похващай, не вкусвай, не пипай,» 22. които всички от употребение се развалят, по человечески заповеди и учения? 23. които имат *само* вид на премъдрост в самоволно богослужение и смиреномъдрие и непощадение на тялото, не за никаква почест в насищение на плътта.

ГЛАВА 3.

1. И тъй, ако сте съвъскръснали с Христа, търсете горното, дето Христос седна отдясно на Бога. 2. Мислете за горното, *а* не за земното; 3. защото умряхте, и животът ви е скрит с Христа в Бога. 4. Когато Христос животът наш се яви, тогаз и вие с него ще се явите в слава.

5. И тъй, умъртвете земните ваши удове, блуд, нечистота, страст, зла похот, и лихоимство, което е идолослужение; 6. заради които иде гняв Божий върху синовете на непокорството; 7. в които сте и вие некога си ходили когато живеехте в тях. 8. А сега отхвърлете и вие всичко

това, гняв, ярост, злоба, хулене, срамотни речи от устата си. 9. Недейте говори лъжа един на друг, като се съблякохте вече от вехтия человек с делата му, 10. и облякохте се с новия, който се подновява в познание по образа на тогоз който го е създал; 11. дето няма Елин нито Юдеин, обрязване и необрязване, варвар, скит, раб, свободен; но все и във все Христос. 12. И тъй, като избрани Божии свети и възлюблени облечете се с милосърдие, благодат, смиреномъдрие, кротост, дълготърпение. 13. Претърпявайте си един на друг, и един на друг си прощавайте ако би някой да има връх някого тъжба: както и Христос е простил вам, така и вие. 14. И над всичко това *облечете се в* любовта, която е свръзка на съвършенството. 15. И мир Божий да владее в сърцата ви, на който сте призовани в едно тяло; и благодарни бивайте. 16. Словото Христово да се вселява във вас богато с всека премъдрост; учете се и вразумявайте се в псалми и пения и песни духовни, като пеете Господу с благодат в сърцата си. 17. И все що правите словом или делом, всичко *правете* в името на Господа Исуса, благодарещи чрез него Богу и Отцу.

18. Жени, покорявайте се на своите си мъже, както подобава в Господа. 19. Мъже, любете жените си, и не бивайте жестоки към тях. 20. Чада, бъдете послушни на родителите си във всичко, защото това е благоугодно Господу. 21. Отци, не раздразняйте чадата си, да не малодушествуват. 22. Раби, бъдете във всичко послушни на вашите по плът господари, не с работене *само* пред очите *им* както человекоугодници, но с простота сърдечна боещи се от Бога. 23. И все що правите, работете от душа, като на Господа, а не като на человеци; 24. понеже знаете че ще приемете от Господа заплатата на наследието; защото на Господа Христа слугувате. 25. А който струва неправда ще приеме заплатата на неправдата си; и няма лицеприятие.

ГЛАВА 4.

1. Господари, отдавайте на рабите си праведното и равното, като
знаете че и вие имате Господар на небеса.
2. На молитва бъдете постоянни, и бодърствувайте в нея с
благодарение; 3. молете се още и за нас да ни отвори Бог врата на
словото, да говоря тайната Христова за която съм и вързан, 4. да я явя
както ми подобава да говоря. 5. Към външните обхождайте се с
мъдрост като изкупувате времето. 6. Говоренето ви да бъде винаги с
благодат подправено със сол, да знаете как трябва да отговаряте
всекиму едному.
7. Колкото за мене, ще ви изкаже всичкото Тихик, възлюбленийй брат
и верен служител и съслужник в Господа, 8. когото само за това
проводих до вас, да разбере състоянието ви и да утеши сърцата ви, 9. с
Онисима вернаго и любезнаго брата който е от вас; ще ви изкажат за
тука всичко. 10. Поздравява ви Аристарх, съпленникът ми, и Марко,
сродникът на Варнава, (за когото приехте поръчване: ако дойде при
вас, приемете го,) 11. и Исус нарицаемий Юст, които са от обрязаните:
те *ми са* единствените сътрудници в царството Божие които ми
станаха утешение. 12. Поздравява ви Епафрас, раб Христов, който е от
вас, и който всякога за вас се подвизава в молитвите, да стоите
съвършени и изпълнени във всека воля Божия. 13. Защото
свидетелствувам за него че има голяма ревност за вас и за тези които
са в Лаодикия и в Иеропол. 14. Поздравява ви възлюбленият Лука
лекарят, и Димас. 15. Поздравете братята които са в Лаодикия, и
Нимфана и домашната му църква. 16. И като прочетете писмото
помежду си, сторете да се прочете и в църквата на Лаодикийците; и
това което е из Лаодикия да *го* прочетете и вие. 17. Иречете Архипу:
Внимавай на служенето което си приел в Господа, да го изпълниш. 18.

Поздравлението *съм писал* аз Павел с ръката си. Помнете оковите ми. Благодат да бъде с вас. Амин.

КЪМ СОЛУНЯНОМ ПЪРВОТО ПОСЛАНИЕ НА СВЕТАГО АПОСТОЛА ПАВЛА

ГЛАВА 1.

1. Павел и Силуан и Тимотей до Солунската църква в Бога Отца и Господа Исуса Христа: Благодат вам и мир от Бога Отца нашего и Господа Исуса Христа.
2. Благодарим всякога Богу за всички вас, и поминуваме ви в
молитвите си, 3. като помним непрестанно вашето дело на вярата, и
труда на любовта, и търпението на надеждата в Господа нашего Исуса
Христа, пред Бога и Отца нашего; 4. понеже знаем, братя възлюблени
от Бога, вашето избрание; 5. защото нашето към вас благовествуване
не стана само със слово, но и със сила, и с Духа Светаго, и с голямо
удостоверение, както знаете какви бяхме заради вас помежду ви. 6. И
вие станахте подражатели нам и Господу като при много утеснения
приехте словото с радост на Духа Светаго; 7. така щото станахте
пример на всите вярващи които са в Македония и в Ахаия. 8. Защото

от вас се прогласи словото Господне не само в Македония и Ахаия; но
и на всяко място се разчу вашата вяра в Бога, щото ние не трябва да
говорим нещо. 9. Защото те възвещават за нас как стана нашето
влизане при вас, и как сте се обърнали от идолите към Бога за да
служите на живия и истинния Бог, 10. и да очаквате от небеса неговия
Син, когото възкреси от мъртвите, Исуса, който ни освобождава от
идещия гняв.

ГЛАВА 2.

1. Защото вие сами знаете, братя, нашето при вас влизане че не бе
напразно; 2. но като бяхме от по-напред, както знаете, пострадали и
обезчестени във Филипи, дръзнахме в Бога нашего да проповядваме
вам евангелието Божие с голям подвиг. 3. Защото нашето увещание
не *бе* от прелъгване, нито от нечистота, нито с измама; 4. но както
бяхме одобрени от Бога да ни повери благовестването, така
говорим, не като че угождаваме на человеци, но на Бога който
изпитва сърцата ни. 5. Защото, както знаете, нито ласкателно слово
употребихме некога, нито причина за лихоимство; Бог е свидетел; 6.
нито поискахме слава от человеци, нито от вас нито от други; (ако и
да можехме да сме в тежкост като Христови апостоли;) 7. но бяхме
тихи посред вас, както кърмилница се грижи нежно за чадата си. 8.
Така, като имахме гореща любов към вас, имахме благодарение да ви
предадем не току евангелието Божие, но и душите си, защото
станахте любезни нам. 9. Защото вие, братя, помните нашия труд и
мъка, понеже, денем и нощем като работехме за да не отеготим ни
едного от вас, проповядвахме вам евангелието Божие. 10. Вие сте
свидетели и Бог как свето и праведно и неукоризнено се обходихме с
вас вярващите; 11. както знаете как всекиго от вас, като отец чадата си,
увещавахме, и утешавахме, и строго ви заръчахме 12. да ходите

достойно Богу който ви призва в своето царство и слава. 13. За туй, и ние благодарим Богу непрестанно че, като приехте словото Божие което чухте от нас, приехте *го*, не *като* слово человеческо, но (като е наистина,) слово Божие, което и действува между вас вярващите. 14. Защото вие, братя, станахте подражатели на Божиите в Христа Исуса църкви които са в Юдея, понеже и вие пострадахте истото от своите си съплеменници както и те от Юдеите, 15. които и Господа Исуса убиха и своите си пророци, и нас разпъдиха, и Богу не угодяват, и на всичките человеци са противни; 16. и възбраняват ни да говорим на езичниците да се спасят, за да изпълнят греховете си винаги; но постигна ги гневът до край.

17. А ние, братя, като осиротяхме от вас за малко време, с лице *а* не със сърце, *още* повече с голямо желание се постарахме дано видим лицето ви. 18. За това, поискахме да дойдем при вас (и аз Павел) и веднъж и дваж; но направи ни пречка Сатана. 19. Защото коя е нашата надежда, или радостта *ни*, или венецът на похвалата *ни*? Не сте ли вие пред Господа нашего Исуса Христа в пришествието негово? 20. Защото вие сте нашата слава и радост.

ГЛАВА 3.

1. За това, като не можахме да търпим вече, разсъдихме за добро да останем сами в Атина; 2. и проводихме Тимотея, брата нашего и служителя Божия и сътрудника нашего в евангелието Христово, да ви утвърди и да ви утеши от към вярата ви, 3. да се не колебае никой в тези скърби; защото вие знаете че на това сме определени, 4. защото когато бяхме при вас, предсказвахме ви че има да претърпим притеснение, както и стана и знаете. 5. За това, и аз като не можах вече да търпя проводих да разумея за вярата ви, да не би да ви е изкусил изкусител, и да бъде трудът ни напразно. 6. А сега като дойде

Тимотей от вас при нас та ни донесе добри известия за вярата и любовта ваша, и това че имате всякога добро поменуване за нас и желаете да ни видите, както и ние вас, 7. за това, при всичката наша скръб и нужда, утешихме се, братя, за вас чрез вярата наша; 8. понеже сега живеем ако стоите вие в Господа. 9. Защото кое благодарение можем да въздадем Богу за вас заради всичката радост с която се радваме за вас пред Бога нашего? 10. Нощем и денем преусърдно се молим да видим лицето ви и да допълним което ви не достига във вярата ви. 11. А сам Бог и Отец наш и Господ наш Исус Христос дано управи пътя ни към вас. 12. И вас Господ да умножи и да ви направи да преизобилвате в любовта един към друг и към всичките, както и ние към вас, 13. за да утвърди сърцата ви непорочни в светостта пред Бога и Отца нашего в пришествието на Господа нашего Исуса Христа с всите негови светии.

ГЛАВА 4.

1. При това още, братя, просим и молим ви в Господа Исуса, каквото сте приели от нас как трябва да ходите и да угодявате Богу *така* да преуспявате повече; 2. защото знаете какви заповеди ви дадохме от Господа Исуса. 3. Понеже това е волята Божия, вашето освещение, да се въздържате от блуд: 4. да знае всеки от вас да държи съсъда си в светост и честност, 5. не в страст на похот както и езичниците които не знаят Бога; 6. да не преминува *някой предела* и да поврежда брата си в *това* нещо; защото за всичко това Бог е отмъстител, както ви и от по-напред казахме и засвидетелствувахме; 7. защото Бог не ни е призовал на нечистота, но на светост. 8. И тъй, който отхвърля *това* не отхвърля человека, но Бога който е и дал нам Духа своего Светаго.
9. А за братолюбието Нямате нужда да ви пиша; защото вие сами сте от Бога научени да имате любов един към друг; 10. защото и правите

това на всите братя които са по всичка Македония. И молим ви се, братя, да преуспявате повече, 11. и усърдно да се старaете да живеете тихо, и да вършите своите си работи, и да работите със своите си ръце, както ви заръчахме; 12. за да ходите благообразно пред външните, и да Нямате нужда от нищо.
13. И не искам, братя, да не знаете за умрелите, за да не скърбите както и другите които Нямат надежда. 14. Защото ако вярваме че Исус умря и възкръсна, така и Бог умрелите в Исуса ще приведе с него заедно. 15. Защото това ви казваме със слово Господне, че ние живите които останем до пришествието Господне няма да предварим умрелите; 16. понеже сам Господ ще слезе от небето с повеление, с глас архангелов, и с тръба Божия; и мъртвите в Христа ще възкръснат по-напред; 17. после ние живите които сме останали с тях наедно ще бъдем грабнати на облаци да срещнем Господа на въздух; и така ще бъдем всякога с Господа. 18. И тъй, утешавайте се един друг с тези думи.

ГЛАВА 5.

1. А за годините и времената, братя, Нямате нужда да ви се пише; 2. защото вие знаете известно че денят Господен както крадец през нощ, така ще дойде; 3. понеже когато казват: Мир и безопасност, тогаз ще нападне на тях внезапна погибел както болезните на непразна жена; и няма да избегнат. 4. Но вие, братя, не сте в тъмнина та да ви постигне денят като крадец. 5. Всички вие сте синове на виделината и синове на деня; не сме на нощта нито на тъмнината. 6. И тъй, да не спим както и другите, но да бъдем будни и трезвени. 7. Защото които спят нощем спят, и които се опиват нощем се опиват; 8. но ние като сме *синове* на деня да бъдем трезвени, и да облечем бронята на вярата и на любовта, и за шлем, надеждата на спасението. 9. Защото Бог не

ни е определил за гняв, но да получим спасение чрез Господа нашего Исуса Христа, 10. който умря за нас, за да живеем с него и когато сме будни и когато спим. 11. За това, утешавайте се един друг, и назидавайте един другиго, както и правите.
12. И молим ви, братя, да познавате тези, които се трудят помежду ви, и са настоятели ваши в Господа, и ви поучават, 13. и да ги почитате премного с любов за делото им. Живейте мирно помежду си. 14. Молим ви още, братя, вразумявайте безчинните, утешавайте малодушните, поддържайте немощните, бъдете към всички търпеливи. 15. Гледайте да не отдава някой некому зло за зло; но търсете всякога доброто един на друг си и на всичките. 16. Винаги се радвайте. 17. Непрестанно се молете. 18. За всичко благодарете; защото това е волята Божия за вас в Христа Исуса. 19. Духа не угасяйте. 20. Пророчества не имайте за нищожни. 21. Всичко изпитвайте: доброто дръжте. 22. От всякакъв вид зло въздържайте се. 23. А сам Бог мира да ви освети всесъвършено; и да се съхрани целокупен духът ви, и душата, и тялото без порок, в пришествието на Господа нашего Исуса Христа. 24. Верен е онзи който ви призовава, и ще го направи.
25. Братя, молете се за нас. 26. Поздравете всичките братя със целуване свето. 27. Заклевам ви в Господа посланието да се прочете на всите свети братя. 28. Благодатта на Господа нашего Исуса Христа да бъде с вас. Амин.

КЪМ СОЛУНЯНОМ ВТОРОТО ПОСЛАНИЕ НА СВЕТАГО АПОСТОЛА ПАВЛА

ГЛАВА 1.

1. Павел и Силуан и Тимотей до Солунската църква в Бога Отца
нашего и Господа Исуса Христа: 2. Благодат вам и мир от Бога Отца
нашего и Господа Исуса Христа.
3. Длъжни сме, братя, да благодарим Бога всякога за вас както е
достойно, защото вярата ви превъзрастява, и умножава се любовта на
всекиго едного към другиго помежду всички вас; 4. така щото и сами
ние се хвалим с вас в църквите Божии за вашето търпение и за вярата
ви във всичките гонения ваши и притесненията които претърпявате,
5. *което е* доказателство на праведната съдба Божия, за да се
сподобите в царството Божие за което и страдате; 6. понеже е
праведно у Бога да въздаде скръб на тези които ви оскърбяват, 7. а на
вас оскърбяемите *да даде* отрада наедно с нас когато се яви Господ
Исус от небето с ангелите на своята сила, 8. в огън пламенен да даде
отмъщение на тези които не познават Бога, и които се не покоряват
на евангелието на Господа нашего Исуса Христа; 9. които ще приемат

наказание, вечна погибел, от лицето Господне и от славата на неговата сила 10. когато дойде да се прослави в своите светии, и да се покаже чуден между всичките вярващи (понеже вие повярвахте в нашето свидетелство) в онзи ден. 11. Заради това и винаги се молим за вас, да ви сподоби Бог наш на призванието, и да изпълни всяко благоволение на благостта и *всяко* дело на вярата в сила; 12. за да се прослави във вас името на Господа нашего Исуса Христа, и вие в него по благодатта на Бога нашего и Господа Исуса Христа.

ГЛАВА 2.

1. А колкото за пришествието на Господа нашего Исуса Христа, и за нашето с него събиране, молим ви, братя, 2. да се не поколебавате скоро от ума си, нито да се смущавате, ни духом, ни словом, нито с писмо като от нас проводено, уж че настана денят Христов. 3. Да ви не прелъсти никой никак; защото *онзи ден няма да дойде* ако първо не дойде отстъплението, и се не открие человекът на греха, синът на погибелта, 4. който се противи и превъзнася се повече от всекиго който се нарича Бог, или *нещо* което за свето се почита, така щото да седне в храма Божий както Бог, и да показва себе си че е Бог. 5. Не помните ли че когато бях още при вас казвах ви това? 6. А сега знаете онова което го възпира за да се яви в своето си време. 7. Защото тайната на беззаконието действува вече; само да се отмахне отсред който *я* възпира сега; 8. и тогаз ще се яви беззаконният, когото Господ ще убие с духа на устата си, и ще изтреби с явлението на пришествието си, 9. тогоз на когото идването е по действието на Сатана, с всека сила и знамения и чудеса лъжовни 10. и с всека измама на неправдата, между тези които погинват; защото не приеха любовта на истината за да се спасят. 11. И за това Бог ще им проводи действие на заблуждение за да повярват в лъжата; 12. за да бъдат

осъдени всички които не са повярвали в истината, но са благоволили
в неправдата. 13. А ние сме длъжни винаги да благодарим Бога за вас,
възлюблени от Господа братя, че Бог от начало е избрал вас в
спасение чрез освещението на Духа и вярването в истината, 14. в
което ви призва с нашето благовествуване за получаване на славата
на Господа нашего Исуса Христа. 15. И тъй, братя, стойте и дръжте
преданията които научихте или от словото или от посланието наше.
16. А сам Господ наш Исус Христос, и Бог и Отец наш, който ни
възлюби и по благодат даде ни вечно утешение и добра надежда, 17.
да утеши сърцата ви, и да ви утвърди във всяко добро слово и дело.

ГЛАВА 3.

1. Най-после, братя, молете се за нас, да напредва словото Господне и
да се слави, както и у вас, 2. и да се избавим от неразбраните и
лукавите человеци; защото няма във всички вяра. 3. Но верен е Господ
който ще ви утвърди и ще ви съхрани от лукаваго. 4. И имаме
уверение на Господа за вас че това което ви повеляваме и правите *го* и
ще *го* правите. 5. А Господ да управи сърцата ви в любов Божия и в
търпение Христово.
6. Повеляваме ви още, братя, в името на Господа нашего Исуса Христа,
да се отдалечавате от всекиго брата който ходи безчинно, и не по
преданието което е приел от нас. 7. Понеже вие сами знаете как трябва
да ни подражавате, защото не се обходихме безчинно между вас; 8.
нито даром ядохме хляб у некого, но с труд и с мъка работехме денем
и нощем да не отеготим никого от вас. 9. Не защото власт Нямаме, но
да ви дадем себе си образ за да ни подражавате. 10. Защото и когато
бяхме при вас, това ви заръчахме че, ако не рачи някой да работи,
нито да яде. 11. Понеже чуваме че някои ходят безчинно между вас,
които не работят нищо, но се месят в чужди работи. 12. На таквиз

заръчваме и умоляваме ги чрез Господа нашего Исуса Христа да работят в безмълвие и да ядат своя си хляб. 13. А вие, братя, да ви не дотегнува да правите добро. 14. И ако някой не слуша словото наше чрез посланието, забележете го, и не се събирайте с него, да се засрами; 15. и недейте го има като за неприятел, но наставлявайте го като брат. 16. А сам Господ на мира да ви даде мир всегда и всякак. Господ да бъде с всички вас.

17. Поздравлението с моята ръка Павлова, което е белег във всяко послание; така пиша. 18. Благодатта на Господа нашего Исуса Христа да бъде с всички вас. Амин.

КЪМ ТИМОТЕЮ ПЪРВОТО ПОСЛАНИЕ НА СВЕТАГО АПОСТОЛА ПАВЛА

ГЛАВА 1.

1. Павел апостол Исус Христов, по повеление на Бога Спаса нашего и Господа Исуса Христа нашата надежда, 2. на Тимотея собственото *ми* във вярата чадо: Благодат, милост, мир, от Бога Отца нашего, и Христа Исуса Господа нашего. 3. Както те молих, когато отхождах в Македония да останеш в Ефес, за да заръчаш на някои си да не предават друго учение, 4. нито да внимават на басни и безконечни родословия, които произвеждат повече препирания, а не назидание Божие във вярата, *така прави.* 5. А целта на заръчането е любов от чисто сърце, от добра съвест, и от нелицемерна вяра; 6. в които като погрешиха някои уклониха се в празнословие, 7. и искат да са законоучители, без да разумяват нито което говорят нито за което потвърдяват. 8. А ние знаем че законът е добър ако го употребява някой законно; 9. като знае това, че законът не бе положен за

праведния, но за беззаконните и непокорливите, за нечестивите и
грешните, неправедните и скверните, за отцеубийците и
майкоубийците, за человекоубийците, 10. за блудниците,
мъжеложниците, заробителите, лъжците, клетвопрестъпниците, и за
всичко друго що е противно на здравото учение, 11. по славното
евангелие на блаженаго Бога което ми бе поверено. 12. И благодаря
Христу Исусу Господу нашему, който ми даде сила, че ме има за
верен, и настани на службата мене 13. който бях изпърво хулител и
гонител и обезчестител. Но помилван бидох, понеже без да зная
сторих *това* в неверие; 14. и преумножи се благодатта на Господа
нашего с вяра и любов в Христа Исуса. 15. Вярно и за всяко приемане
достойно е словото, че Христос Исус дойде на света да спаси
грешните, от които първий съм аз; 16. но за това бидох помилван, да
покаже Исус Христос първом в мене всичкото *си* дълготърпение, за
пример на тези които щяха да повярват в него за живот вечен. 17. А на
Царя на вековете, на нетленнаго, невидимаго, едного премъдраго
Бога, чест и слава във веки веков. Амин.
18. Това заръчане ти предавам, чадо Тимотее, според станалите по-
напред за тебе пророчества, да воинствуваш в тях доброто
воинствуване, 19. като имаш вяра и добра съвест, която като
отхвърлиха някои отпаднаха от вярата; 20. от които са Именей и
Александър, които предадох на Сатана за да се научат да не
богохулствуват.

ГЛАВА 2.

1. И тъй, моля *ви*, преди всичко да правите моления, молитви,
прошения, благодарения за всички человеци, 2. за царе, и за всички
които са на власт, за да поминем живот тих и безмълвен във всяко
благочестие и честност. 3. Защото това е добро и приятно пред Спаса

нашего Бога, 4. който иска да се спасят всите человеци, и да дойдат в
познание на истината. 5. Защото един е Бог, един и ходатай между
Бога и человеците, человек Христос Исус, 6. който даде себе си
изкупление за всички, свидетелство на своето си време, 7. за което
бидох поставен аз проповедник и апостол, (истина казвам в Христа,
не лъжа,) учител на езичниците във вярата и в истината. 8. И тъй,
искам мъжете да се молят *Богу* на всяко место, и да въздигат ръце
чисти без гняв и съмнение. 9. Така и жените с прилична премяна, със
срамежливост и целомъдрие да украсяват себе си, не с плетения *на
космите* или със злато или с бисери или с многоценнни дрехи; 10. но с
добри дела както подобава на жени които са се предали на
благочестието. 11. Жената да се учи мълчаливо с всяко покорство. 12.
А жена да поучава не позволявам, нито да владее на мъжа, но да е в
мълчание. 13. Защото първо Адам бе създаден, а после Ева. 14. И Адам
се не излъга; но жената се излъга та падна в престъпление; 15. но пак
ще се спаси чрез чадородието ако пребъдат във вярата и любовта и в
светост с целомъдрие.

ГЛАВА 3.

1. Това слово е вярно: Ако се ревне некому епископство, добро дело
желае. 2. Трябва прочее епископът да е непорочен, на една жена мъж,
трезвен, целомъдър, благочинен, страннолюбив, поучителен, 3. не
пияница, не побойник, не лаком за гнусна печалба, но кротък, не
крамолник, не сребролюбец; 4. който управлява добре своя си дом, и
държи чадата си в послушание с всека честност; 5. (защото ако не
знае някой да управлява своя си дом, как ще има прилежание за
църквата Божия?) 6. Да не е нов във вярата, за да се не възгордее и
падне под осъждението на дявола. 7. Трябва още той да има добро

свидетелство и от външните, за да не падне в укор и в примката на дявола.

8. Така и дяконите *да са* честни, не двоезични, да не обичат много вино, да не са лакоми за гнусна печалба. 9. да пазят тайната на вярата с чиста съвест. 10. И те пак първо да се изпитват, и после да стават дякони ако са непорочни. 11. Тъй и жените *им да са* честни, не клеветници, трезвени, верни във всичко. 12. Дяконите да биват мъже на една жена, и да управляват добре чадата си и къщята си. 13. Защото които са служили добре *в тоз чин* придобиват за себе си добра степен и голямо дръзновение във вярата в Христа Исуса.

14. Това ти пиша, и се надея скоро да дойда при тебе, 15. но ако закъснея, за да знаеш как трябва да се обхождаш в дома Божий, който е църква на Бога живаго, стълб и утвърждение на истината.

16. И без противоречие велика е тайната на благочестието: Бог се яви в плът, оправда се в Дух, показа се на ангелите, проповядан бе в езичниците, повярван биде в света, вознесе се в слава.

ГЛАВА 4.

1. А Духът ясно казва че в последните времена някои ще отстъпят от вярата, и ще слушат прелъстителни духове и учения бесовски, 2. чрез лицемерието на тези които говорят лъжа, и имат съвестта си пригоряла, 3. и запрещават жененето, *и заповядват* въздържане от ястия които Бог създаде да ги употребяват с благодарение верните и тези които са познали истината. 4. Защото всяко създание Божие е добро, и нищо не е за отхвърляне когато се приема с благодарение; 5. понеже се осветява със словото Божие и с молитва. 6. Това като съветваш братята ще бъдеш добър служител Исус Христов, хранен със словесата на вярата и на доброто учение което си последвал. 7. А скверните и бабинските басни отбягвай, и обучавай себе си в

благочестие. 8. Защото телесното обучение за малко е полезно; а благочестието е на всичко полезно, понеже има обещанието на сегашния и на бъдещия живот. 9. Това слово е вярно и за всяко възприемане достойно; 10. понеже за това се и трудим и укорения търпим, защото имаме надежда на Бога живаго който е Спасител на всичките человеци, а най-паче на верните. 11. Това заръчвай и учи. 12. Никой да не презира твоята младост; но бъди на верните образ в слово, в поведение, в любов, в дух, във вяра, в чистота. 13. Докле дойда, внимавай в прочитането, в наставлението, *и* в поучението. 14. Не оставяй в нерадение дарбата която е в тебе, която ти се даде чрез пророчество с възлагането на ръцете от презвитерите. 15. В това се поучавай, в това се занимавай, да бъде явно на всичките твоето преуспяване. 16. Внимавай на себе си и на поучението, *и* стой в това; защото тъй като правиш, и себе си ще спасиш и тези които те слушат.

ГЛАВА 5.

1. Стараго человека не укорявай, но като отца го увещавай; а по-младите като братя: 2. старите жени като майки: по-младите като сестри, с всека чистота. 3. Вдовиците почитай които са истинно вдовици. 4. Ако ли някоя вдовица има чада или внучета, да се учат първо да почитат добре домашните си и да въздават въздаяния на родителите си; защото това е добро и угодно пред Бога. 5. А която е истинно вдовица и останала сама надее се на Бога, и пребъдва в моления и в молитви ден и нощ; 6. но която живее сладострастно жива е умряла. 7. И това заръчвай за да бъдат непорочни. 8. Ако ли някой не промишлява за своите си, и най-паче за домашните си, *той* се е отрекъл от вярата, и от неверник е по-лош. 9. В числото *на вдовиците* да се приема вдовица не по-долу от шестдесет години,

която е била на един мъж жена, 10. свидетелствувана в добри дела, ако е чада отхранила, ако е странни пригледала, ако е на светии нозе умила, ако е на бедни помагала, ако е следвала усърдно всяко добро дело. 11. А по-младите вдовици не приемай, защото когато разсвирепеят против Христа искат да се женят, 12. та падат под осъждение, защото се пометнаха от първата *си* вяра; 13. а при това научават се *да стоят* празни, да ходят от къща в къща; и не тъкмо празни, но и блядиви, и месят се в чужди работи, и говорят което не е прилично. 14. И тъй, искам младите *вдовици* да се женят, да раждат чада, да управляват дом, да не дават никоя причина на противника за хулене; 15. защото някои се вече уклониха след Сатана. 16. Някой верен или вярна *някоя* ако има вдовици да си ги пригледват; и да се не натоваря църквата; за *да може* да пригледва истинските вдовици.
17. Презвитерите които добре предстояват да се сподобяват с двойна почест, а повече тези които се трудят в словото и поучението; 18. защото писанието казва: «Не обвързвай устата на вол който вършее;» и, «Достоен е работникът за заплатата си.» 19. Обвинение връх презвитер не приемай освен при двама или при трима свидетели. 20. Тези които съгрешават изобличавай ги пред всичките, да имат страх и другите. 21. Пред Бога и пред Господа Исуса Христа и пред избраните ангели завещавам *ти* да съхраниш тези *заповеди* без предубеждение, и нищо да не правиш по пристрастие. 22. Не възлагай ръце за скоро на никого, нито бивай участник на чужди грехове. Пази себе си чист. 23. Не пий вече *само* вода, но употребявай малко вино за стомаха си и за честите твои боледувания. 24. На някои человеци греховете са предизявени, и преди *тях* идат на съд; и на някои от после идат. 25. Така и добрите дела *на някои* са предизявени, и които са инак не могат да се утаят.

ГЛАВА 6.

1. Рабите които са под иго да считат своите си господари достойни за всека почест, да се не хули името Божие и учението. 2. Тези които имат господари вярващи да ги не презират по това че са братя; но толко повече да *им* работят, защото са верни и възлюбени тези които имат част в благодеянието. Това поучавай и увещавай. 3. Ако ли някой учи инак, и не пристава на здравите думи на Господа нашего Исуса Христа и на учението което е по благочестие, 4. възгордял се е и не знае нищо, но боледува за придирвания и препирания, от които бива завист, разпри, хули, лукави подозрения, 5. празни препирни на человеци с развратен ум и лишени от истината, които мислят че благочестието е придобиване. Отдалечавай се от таквизи. 6. А благочестието с благодарение е голямо придобиване. 7. Защото не внесохме в света нищо: явно че не можем нито да изнесем нещо; 8. а като имаме прехрана и облекло да сме благодарни с това. 9. А които искат да се обогатяват падат в напаст, и в примка, и в много несмислени и вредителни похоти които правят человеците да потъват в пагуба и в погибел. 10. Защото корен на всите злини е сребролюбието, което като се ревне на някои стори ги та се заблудиха от вярата, и пронизаха себе си с много скърби. 11. Но ти, человече Божий, бягай от тези неща; и следвай правдата, благочестието, вярата, любовта, търпението, кротостта. 12. Подвизавай се с добрия подвиг на вярата, хвани се за вечния живот, на който си и призван бил и изповядал си доброто изповедание пред мнозина свидетели. 13. Завещавам ти пред Бога който оживява всичко, и пред Христа Исуса, който засвидетелствува пред Понтийскаго Пилата доброто изповедание, 14. да опазиш заповедта чиста, безукорна, до явлението на Господа нашего Исуса Христа, 15. което в свое си време ще покаже блаженият и единият Властител, Цар на царствуващите и Господ на

господствуващите, 16. който сам има безсмъртие, който обитава във виделина непристъпна, когото никой от человеците не е видял нито може да види; комуто чест и държава във веки. Амин.
17. На богатите в този свят заръчай да не високоумствуват, нито да се надеят на непостоянството на богатството, но на Бога живаго който дава нам всичко изобилно за наслаждение; 18. да струват добро, да богатеят в добри дела, да бъдат доброподатливи, общителни, 19. да събират имот за себе си добро основание за в бъдеще, за да достигнат вечния живот.
20. О Тимотее! пази залога, и уклонявай се от скверните празнословия и противоречия на лъжеименното знание, 21. на което като се предадоха някои погрешиха от вярата. Благодат с тебе. Амин.

КЪМ ТИМОТЕЮ ВТОРОТО ПОСЛАНИЕ НА СВЕТАГО АПОСТОЛА ПАВЛА

ГЛАВА 1.

1. Павел, с волята Божия апостол Исус Христов по обещанието на
живота който е в Христа Исуса, 2. на Тимотея, възлюбленото чадо:
Благодат, милост, мир от Бога Отца и Христа Исуса Господа нашего.
3. Благодаря Богу, комуто от прародители *още* служа с чиста съвест,
че непрестанно те поменувам в молбите си ден и нощ, 4. и като помня
сълзите ти желая да те видя за да се изпълня с радост; 5. понеже си
докарвам на памет нелицемерната в тебе вяра, която изпърво
обитаваше в баба ти Лоида и в майка ти Евникия, а уверен съм че и в
тебе. 6. По тази причина ти напомням да разпаляш Божието
дарование което е в тебе от възлагането на моите ръце. 7. Защото Бог
не даде нам дух на боязън, но *дух* на сила и любов и целомъдрие. 8. И
тъй, не се срамувай от свидетелството на Господа нашего, нито от
мене неговия узник, но стани участник в злостраданията на
евангелието по силата от Бога, 9. който е спасил нас и призвал със

свето призвание, не според делата ни, но по своето предложение и по дадената нам преди вечните времена благодат в Христа Исуса, 10. а която се откри нине чрез явлението на Спаса нашего Исуса Христа, който унищожи смъртта, и осия живота и безсмъртието чрез евангелието; 11. на което бидох поставен аз проповедник и апостол и учител на езичниците; 12. за която причина и страдам това. Но не се срамувам; защото зная в кого съм повярвал, и уверен съм че е силен да опази залога мой до онзи ден. 13. Дръж примера на здравите думи които си чул от мене във вяра и любов която е в Христа Исуса. 14. Добрия залог опази чрез Духа Светаго който живее в нас. 15. *Ти* знаеш това, че всички които са в Азия отвърнаха се от мене, от които е Фигел и Ермоген. 16. Господ да даде милост на дома Онисифоров; защото много пъти ме успокои, и не се осрами от оковите ми, 17. но когато дойде в Рим потърси ме с по-голямо старание и намери *ме.* 18. Господ да му даде да намери милост пред Господа в онзи ден; а колко ми послужи в Ефес, ти знаеш твърде добре.

ГЛАВА 2.

1. И тъй, ти, чадо мое, заякнувай в благодатта която е в Христа Исуса. 2. И колкото си чул от мене при много свидетели, това предай на верни человеци които да са способни и други да научат. 3. За това, ти претърпи злострадание като добър воин Исус Христов. 4. Никой воин се не вплита в житейски работи, за да угоди на тогози който го е взел за воин. 5. Ако би и да се подвизава някой , не се венчава ако би законно да се не подвизава. 6. Земеделецът който се труди трябва първо да вкуси от плодовете. 7. Разумявай това което *ти* казвам; а Господ да ти даде разумение на всичко. 8. Помни Исуса Христа, от семето Давидово, който възкръсна от мъртвите според моето благовествуване; 9. за което злострадам даже до окови като злодеец;

но словото Божие се не връзва. 10. За това, всичко претърпявам заради
избраните, за да получат и те спасението което е в Христа Исуса с
вечна слава. 11. Вярно е словото; защото ако умрем с него, то ще и да
живеем с него; 12. ако търпим, то ще и да царуваме с него; ако се
отричаме, и той ще се отрече от нас; 13. ако сме неверни, той верен
остава: не може да се отрече от себе си.
14. Това напомняй и заръчвай им пред Господа, да не влезват в
препиране, *което не е* за никаква потреба, но за разорение на
слушателите. 15. Старай се да представиш себе си одобрен пред Бога,
работник който няма от що да се срамува, като разподеляш право
словото на истината. 16. А от скверните празнословия отдалечавай се;
защото ще преуспеят повече в нечестие, 17. и словото им като
живеница ще разяда; от които са Именей и Филет, 18. които
погрешиха от истината и казват че възкресението е вече станало; та
събарят вярата на някои. 19. Но твърдото основание Божие стои, и има
този печат: Знае Господ тези които са негови, и: Всеки който именува
името Господне да отстъпи от неправдата.. 20. А в един голям дом
няма само златни и сребърни съсъди, но и дървени и пръстни; и едни
са за почест, а други за безчестие. 21. И тъй, ако очисти някой себе си
от тези неща, ще бъде съсъд за почет, освещен и благопотребен на
стопанина, приготвен за всяко добро дело. 22. И от младежките
похоти отбягвай, и следвай правдата, вярата, любовта, мира, с *всички*
тези които призовават Господа от чисто сърце. 23. А от глупавите и
неучените предирвания се отричай, понеже знаеш че раждат
крамоли. 24. А раб Господен не трябва да се кара, но да бъде кротък
към всичките, поучителен, незлоблив, 25. с кротост да наставлява
противниците, дано би им дал Бог покаяние да познаят истината, 26.
и да се съвземат от примката на дявола от когото са уловени живи за
неговата му воля.

ГЛАВА 3.

1. И това да знаеш, че в последните дни ще настанат усилни времена.
2. Защото човеците ще бъдат самолюбиви, сребролюбиви, величави,
горделиви, хулители, непокорни на родителите, неблагодарни,
нечестиви, 3. немилосерди, непримирителни, клеветници,
невъздържани, свирепи, неприятели на доброто, 4. предатели,
напрасничави, надути, повече сластолюбиви а не боголюбиви, 5. и ще
имат вид на благочестие, а от силата негова *ще са* отречени; и от
таквизи се отвръщай. 6. Защото от тях са онези които се въвират в
къщата, и подлъстят женища които са претоварени с грехове, и се
водят от различни похоти, 7. които всякога се учат, и никога не могат
да дойдат в познанието на истината. 8. И както Яний и Ямврий се
възпротивиха на Моисея, така и те се противят на истината, человеци
умом разтлени, развращени във вярата. 9. Но няма да успеят повече;
защото безумието им ще стане известно на всичките, както стана и
тяхното. 10. А ти си последвал моето учение, поведение, намерение,
вярата *ми*, дълготърпението, любовта, търпението, 11. гоненията,
страданията, които ми станаха в Антиохия, в Икония, в Листра, какви
гонения претърпях; и от всичките ме избави Господ. 12. Но и всички
които искат да живеят благочестиво в Христа Исуса ще бъдат гонени.
13. А лукави и прелъстници человеци ще преуспеят по-назле, да
прелъстяват и да са прелъщаеми. 14. А ти стой в това което си научил
и което ти е въверено, като знаеш от кого си се научил, 15. и че от
детинство знаеш свещените писания които могат да те умъдрят на
спасение чрез вярата в Христа Исуса. 16. Всичкото писание е
боговдъхновено, и полезно за научение, за обличение, за
поправление, за наставление в правдата; 17. за да бъде человекът
Божий съвършен, приготвен за всяко добро дело.

ГЛАВА 4.

1. И тъй, заръчвам *ти* пред Бога и Господа Исуса Христа, който ще
съди живите и мъртвите в явлението си и царуването си; 2.
проповядвай словото, настоявай на време и без време, обличи,
запрети, умоли с всяко дълготърпение и поучение. 3. Защото ще
дойде време когато не ще да търпят здравото учение; но понеже ги
сърбят ушите, ще си натрупат учители по своите си похоти; 4. и от
истината ще отвърнат слуха *си*, и към басните ще се обърнат. 5. Но ти
бъди трезвен във всичко, злопострадай, изработи делото на
благовестител, извърши напълно служенето си. 6. Защото аз вече
ставам жертва, а времето на отхождането ми настана. 7. Аз се
подвизах с добър подвиг, пътя свърших, вярата опазих; 8. от сега
остава ми венецът на правдата който Господ, праведният Съдия, ще
ми въздаде в онзи ден; и не само на мене, но и на всички които са
възлюбили неговото явление.
9. Побързай да дойдеш при мене скоро; 10. защото Димас ме остави,
понеже възлюби сегашния свет, и отиде в Солун, Крискент в Галатия,
а Тит в Далмация: 11. само Лука е при мене. Вземи Марка и доведи го
със себе си: защото ми е потребен за служенето. 12. А Тихика
проводих в Ефес. 13. Когато дойдеш донеси япунджака който съм
оставил в Троада при Карпа, и книгите, а най-вече кожените. 14.
Александър ковачът много зло ми стори; Господ да му въздаде по
делата му: 15. от когото се пази и ти, защото много противостоя на
нашите думи. 16. В първия ми ответ никой не предстана с мене, но
всички ме оставиха: дано им се *за грях* не вмени. 17. Но Господ ми
предстана и укрепи ме, за да се извърши напълно проповедта чрез
мене, и да чуят всичките езичници; и аз се избавих от лъвови уста. 18.
И ще ме избави Господ от всяко лукаво дело, и ще ме спаси в
небесното свое царство: комуто да бъде слава във веки веков. Амин.

19. Поздрави Прискила и Акила, и Онисифоровия дом. 20. Ераст остана в Коринт, а Трофима оставих в Милит болен. 21. Побързай да дойдеш преди зимата. Поздравява те Евул, и Пуд, и Лин, и Клавдия, и всичките братя. 22. Господ Исус Христос да бъде с твоя дух. Благодат вам. Амин.

КЪМ ТИТУ ПОСЛАНИЕТО НА СВЕТАГО АПОСТОЛА ПАВЛА

ГЛАВА 1.

1. Павел, раб Божий и апостол Исус Христов, по вярата на избраните
Божии и по познаването на истината която е по благочестие, 2. в
надеждата на вечния живот който преди вечните времена е обещал
Бог който не лъже, 3. а в своите си времена яви словото си чрез
проповедта поверена на мене по заповед на Спаса нашего Бога, 4. на
Тита, истинното *ми* чадо по общата вяра: Благодат, милост, мир, от
Бога Отца и Господа Исуса Христа Спаса нашего.
5. Заради това те оставих в Крит, да поправиш недоизкараното, и да
поставиш на всеки град презвитери както ти аз заповядах; 6. ако е
някой непорочен, на една жена мъж, и има чада верни, не укорявани
за разпуснат живот или непокорни. 7. Защото епископът подобава да
е непорочен както домостроител Божий, да не е безочлив, нито
гневлив, нито пияница, нито побойник, нито да е лаком за мръсна
печалба; 8. но страннолюбив, добролюбив, целомъдър, праведен,
благочестив, въздържателен; 9. който да държи вярното слово според
учението, да бъде възможен и да увещава със здравото учение, и да
изобличава тези които противоречат. 10. Защото има множина

непокорни, празнословци и умопрелъстници, а най-много от обрязаните, 11. на които трябва да затуляме устата; че те развращават цели домове като учат за гнусна печалба това което не подобава. 12. Някой си от тях, свой им пророк, е рекъл: Критяните са винаги лъжци, зли зверове, търбуси лениви. 13. Това свидетелство е истинно; за която причина обличавай ги строго за да бъдат здрави във вярата, 14. и да не дават внимание на Юдейски басни, и на заповеди от человеци които се отвръщат от истината. 15. За чистите всичко е чисто; а за осквернените и неверните нищо няма чисто, но и умът им и съвестта им са осквернени. 16. Изповядват че знаят Бога, но с дела отричат се *от него*, като са мръсни и непокорни, неспособни за всякакво добро дело.

ГЛАВА 2.

1. Но ти говори което подобава на здравото учение: 2. старците да бъдат трезвени, честни, целомъдрени, здрави във вярата, в любовта, в търпението; 3. також де и старите жени да имат начин свещенолепен, да не са клеветници, нито да са предадени много на винопийство, да поучават на добро, 4. да разумяват младите *жени* да любят мъжете си и чадата си, 5. да са целомъдрени, чисти, да си редят добре къщите, да са добри, благопокорни на мъжете си, за да се не охулва словото Божие. 6. Подобно и момците увещавай да бъдат целомъдрени. 7. Във всичко показвай себе си пример на добрите дела: в поучението показвай неразтленност, честност, 8. слово здраво, неукорно, за да се засрами противникът като няма да рече за вас нищо лошо. 9. Слугите да се покоряват на господарите си, да *им* угодяват във всичко, да *им* не повръщат реч, 10. да не посвояват чуждо, но да показват всека добра вяра; за да украшават във всичко учението на Спаса нашего Бога.

11. Защото се яви Божията благодат, спасителната на всите человеци,
12. която ни учи да се отречем от нечестието и от световните похоти,
и да живеем целомъдрено и праведно и благочестиво в настоящия
век, 13. ожидаваще блажената надежда и славното явление на
великаго Бога и Спаса нашего Исуса Христа, 14. който даде себе си за
нас, да ни избави от всяко беззаконие и да ни направи чисти, за
избран на себе си народ, ревнител на добри дела. 15. Така говори, и
увещавай, и обличавай с всека власт: да те не презира никой.

ГЛАВА 3.

1. Напомняй им да се покоряват на началствата и властите, да *ги*
слушат, и да бъдат готови на всяко добро дело, 2. да не хулят никого,
да не са крамолници, да бъдат тихи, и да показват към всичките
человеци всека кротост. 3. Защото и ние некога си бяхме несмислени,
непокорливи, прелъщавани, и поробощени на различни похоти и
сласти, живеехме в злоба и завист, бяхме омразни, и мразехме се един
друг. 4. Но когато се яви благодатта и человеколюбието на Спаса
нашего Бога, 5. не от праведните дела които сме сторили ние, но по
своята си милост *той* ни спаси с окъпването на възраждането, и с
подновението от Духа Светаго, 6. когото изля обилно на нас чрез
Исуса Христа Спасителя нашего, 7. да би, оправдани чрез неговата
благодат, да станем според надеждата наследници на вечния живот. 8.
Вярно е словото; и това искам да потвърдяваш, за да се грижат тези
които са повярвали в Бога да предстояват на добри дела. Това е добро
и полезно за человеците. 9. А от глупави предирвания, и родословия,
и препирания, и карания върху закона отдалечавай се; защото са
безполезни и суетни. 10. Еретик человек като го съветваш веднъж и
дваж остави го, 11. като знаеш че един такъв се е развратил, и
съгрешава, и от самосебе си е осъден.

12. Кога проводя до тебе Артяма или Тихика, побързай да дойдеш при мене в Никопол; защото там сторих намерение да презимувам. 13. Предизпрати щателно законника Зина и Аполоса, и да не са оскъдни за нищо. 14. Нека се учат и нашите да предстояват на добри дела в нужни потреби, за да не бъдат безплодни. 15. Поздравяват те всички които са с мене: поздрави тези които ни любят във вярата. Благодат да бъде с всички вас. Амин.

КЪМ ФИЛИМОНУ ПОСЛАНИЕ НА СВЕТАГО АПОСТОЛА ПАВЛА

1. Павел узник Исус Христов, и Тимотей брат, до Филимона
възлюбленаго и сътрудника нашего, 2. и до Апфия възлюблената
сестра, и до Архипа, сподвижника нашего, и домашната твоя църква:
3. Благодат вам и мир от Бога Отца нашего и Господа Исуса Христа.

4. Благодаря Богу моему и винаги те поменавам в молитвите си, 5.
като слушам твоята любов и вяра, която имаш към Господа Исуса и
към всите светии, 6. да бъде общението на твоята вяра деятелно в
познание на всяко добро което има у вас в Христа Исуса. 7. Защото
голяма радост и утешение имаме за твоята любов, понеже сърцата на
светиите отпочинаха си чрез тебе, брате.

8. За това, ако и да имам голямо дързновение в Христа да ти
повелявам това което подобава, 9. *но* по любов повече *те* моля, такъв
както съм, като Павел старец, а сега и узник Исус Христов. 10. Моля ти
се за моето чадо Онисима когото родих в оковите си, 11. който беше
некога си непотребен на тебе, а сега и на тебе и на мене потребен; 12.
когото провождам назад. А ти него, сиреч, утробата ми, приеми; 13.
Когото аз исках да задържа при мене си да ми слугува вместо тебе в
оковите *за* евангелието; 14. но без твоето мнение не рачих да сторя
нищо, да не би твоето добро да бъде като по нужда, но самоволно. 15.

Защото може-би за това да се е отлъчил от тебе за малко време за да
го приемеш за всякога, 16. не вече както раб, но по-горе от раб, брат
възлюбен, особно на мене, а колко повече на тебе, и по плът и в
Господа! 17. И тъй, ако имаш мене за съдружник, приеми него както
мене. 18. И ако те е в нещо обидил или *ти* е длъжен, мини това на моя
сметка. 19. Аз Павел писах с ръката си, аз ще платя; да ти не река че
ти ми си длъжен и сам себе си. 20. Тъй, брате, дано да получа аз това
добро от тебе в Господа: успокой сърцето ми в Господа. 21. Уверен от
твоето послушание, писах ти; и зная че и повече от колкото *ти*
казвам ще сториш.

22. А между това приготвяй ми обиталище, понеже се надея че с
молитвите ви ще бъда подарен вам. 23. Поздравяват те Епафрас моят
съпленник в Христа Исуса, 24. Марко, Аристарх, Димас, Лука,
сътрудниците мои. 25. Благодатта на Господа нашего Исуса Христа да
бъде с вашият дух. Амин.

КЪМ ЕВРЕЕМ ПОСЛАНИЕТО НА СВЕТАГО АПОСТОЛА ПАВЛА

ГЛАВА 1.

1. Бог, който много пъти и с много начини говори в старо време на
нашите отци чрез пророците, 2. в тези последните дни говори нам
чрез Сина, когото постави наследник на всичко, чрез когото и света
направи; 3. който, като е сияние на неговата слава, и образ на
неговото същество, и държи всичко със словото на своята си сила, от
как направи чрез себе си очищение на греховете ни седна отдясно на
величието на високо, 4. и стана толкоз по-горен от ангелите колкото
по-славно над тях име наследява. 5. Защото кому от ангелите рече

некога: «Ти си мой Син, аз днес те родих;» и пак: «Аз ще му бъда Отец, и той ще ми бъде Син»? 6. А когато пак въвежда Първороднаго във вселенната казва: «И да му се поклонят всичките ангели Божии.» 7. И за ангелите казва: «Който прави ангелите си духове и слугите си пламък огнен. 8. А за Сина *казва*: «Твоят престол е, Боже, във век века: скиптърът на твоето царство е скиптър на правдата; 9. възлюбил си правдина, и възненавидел си беззаконие; за това те помаза, Боже, твоят Бог с елей на радост повече от твоите съучастници;» 10. и *пак*: «В начале ти, Господи, си основал земята, и дело на твоите ръце са небесата: 11. те ще погинат, а ти пребиваваш; и всичките като дреха ще овехтеят, 12. и като одежда ще ги свиеш, и ще се изменят; а ти си все истий, и твоите години няма да се свършат.» 13. И кому от ангелите е рекъл некога: «Седни отдясно ми докле положа враговете ти подножие на нозете ти»? 14. Не са ли *те* всички служебни духове, проваждаеми да слугуват на тези които ще наследват спасение?

ГЛАВА 2.

1. За това, ние сме длъжни да внимаваме повече на това което сме чули, да го не изгубим некога. 2. Защото, ако че реченото от ангелите слово стана твърдо, и всяко престъпление и непослушание получи праведна заплата, 3. то ние как щем избегна ако оставим в нерадение едно толкоз голямо спасение? което, като начна да се говори от Господа, потвърди се нам чрез тези които бяха го чули; 4. като свидетелствуваше наедно и Бог със знамения и чудеса, и с различни сили, и с раздавания на Духа Светаго, по волята си.
5. Защото не покори на ангелите бъдещата вселенна за която говорим; 6. но свидетелствува някой негде си и рече: «Що е человек, та го помниш или син человечески, та го посещаваш? 7. Направил си го малко нещо по-долен от ангелите: със слава и почест си го венчал,

и поставил си го над делата на твоите ръце: 8. всичко си покорил под нозете му.» А когато му покори всичко, не остави нищо непокорено нему; но сега не виждаме още *да е* всичко покорено нему. 9. А видим Исуса, който е направен малко нещо по-долен от ангелите, че за пострадането на смъртта е венчан със слава и чест, да би с Божията благодат вкусил смърт за всекиго *человека.* 10. Защото подобаваше на тогоз зарад когото е всичко, и чрез когото е всичко *станало*, като привожда в слава много синове, чрез страданията да направи съвършен началника на тяхното спасение. 11. Понеже и освещаващият и освещаемите всички са от едного; за която причина не се срамува да ги нарича братя, 12. защото казва: «Ще възвестя името ти на моите братя: всред църквата ще ти възпея славословие;» 13. и пак: «Аз ще имам надеждата си на него;» и пак: «Ето аз и децата които ми е дал Бог.» 14. И тъй, понеже децата участвуват в плът и кръв, и той такожде взе участие в истото за да унищожи чрез смъртта тогози който има държавата на смъртта, сиреч дявола, 15. и да избави тези които поради страха на смъртта през всичкия си живот бяха подчинени на робство. 16. Защото известно че не прие *да помага на* ангелите, но прие *да помага на* семето Авраамово. 17. За това, трябваше да се уподоби по всичко на братята, да бъде милостив и верен първосвещеник в отношение към Бога, за да направи умилостивение за греховете на народа. 18. Понеже в това което пострада и сам изкушен биде може и на искушаемите да помогне.

ГЛАВА 3.

1. За това, братя свети, участници на небесното звание, разумейте посланника и първосвещеника на нашето изповядване, Исуса Христа; 2. който бе верен на тогози който го постави, както и Моисей във всичкия негов дом. 3. Понеже той се сподоби на по-голяма слава от

Моисеевата според колкото по-голяма почест има от дома този който го е направил; 4. защото всеки дом се прави от някого си; а който е направил всичко е Бог. 5. И Моисей бе верен във всичкия му дом като слуга, в свидетелство на това което имаше да се говори; 6. а Христос като син над своя си дом; на когото дом сме ние ако удържим до край твърдо дръзновението и похвалата на надеждата. 7. За това, както казва Дух Светий: «Днес, ако чуете гласа неговия глас, 8. не ожесточавайте сърцата си както във времето на преогорчението в деня на изкушението в пустинята, 9. дето ме изкусиха отците ви, изпитаха ме, и видяха делата ми четиридесет години; 10. за това, възнегодувах на онзи род, и рекох: Всякога заблуждават със сърцето *си*; и те не познаха моите пътища; 11. така в гнева си се заклех че: няма да влезат в моето упокоение,» 12. гледайте, братя, да не би да има в някого от вас сърце лукаво на неверство щото да отстъпи от Бога живаго; 13. но увещавайте се един друг всеки ден докле се зове «Днес,» да не би да се ожесточи някой от вас чрез измамата на греха. 14. Защото ние станахме причастници на Христа ако удържим до край твърдо началото на уверението; 15. когато се казва: «Днес, ако чуете гласа неговия глас, не ожесточавайте сърцата си, както в преогорчението;» 16. защото някои си като чуха преогорчиха *го*, но не всички които излязоха из Египет чрез Моисея. 17. А на кои негодува четиридесет години? Не на тези ли които съгрешиха *и* на които костите паднаха в пустинята? 18. На кои още се закле че няма да влезат в неговото упокоение? Не на тези ли които се не покоряваха? 19. И видим че не можаха да влязат заради неверието *си*.

ГЛАВА 4.

1. И тъй, понеже *ни* остава обещание да влезем в неговото упокоение, нека се убоим да не би да се яви някой от вас че се е лишил *от него*. 2.

Защото нам се благовести както и тям; но тях ги не ползува словото което чуха, понеже в тези които го бяха чули не беше размесено с вяра. 3. Защото влезваме в упокоението ние които повярвахме, като рече: «Така се заклех в гнева си че няма да влезат в моето упокоение,» ако и да са били свършени делата *Божии* от поставянето на света. 4. Защото негде си е рекъл за седмият ден така: «И почина си Бог в седмия ден от всичките си дела;» 5. и на това *место* пак: «няма да влезат в моето упокоение.» 6. И тъй, понеже остава някои да влезат в него, и тези на които се от по-напред благовести не са влезли заради непокорството, 7. пак определява някой ден, «Днес,» като казва чрез Давида, подир толкози време, както се рече: «Днес, ако чуете неговият глас, не ожесточавайте сърцата си.» 8. Защото ако бе им дал Исус *Навин* упокоение, след това не би говорил за друг ден. 9. Следователно за народа Божий остава упокоение. 10. Защото който е влязъл в неговото упокоение и той си почина от своите си дела, както Бог от неговите си. 11. И тъй, да се постараем да влезем в това упокоение, за да не падне някой в истия пример на непокорството. 12. Защото Божието слово е живо, и деятелно, и по-остро от всеки меч остър и от двете страни, и проминва до разделението на душата и на духа, на ставите и на мозъка, и издирва помишленията и намеренията сърдечни; 13. и няма *никое* създание да не е явно пред него, но всичкото е голо и разкрито пред очите на тогоз към когото е нашият ответ.

14. И тъй, като имаме велик Първосвещеник който е преминал небесата, Исуса Сина Божия, нека държим това изповядване. 15. Защото Нямаме първосвещеник който да не може да пострада с *нас* в нашите немощи, но който освен грях, изкушен бе подобно *нам* всякак. 16. И тъй, да пристъпваме с дръзновение към престола на

благодатта, за да приемем милост и да намерим благодат за помощ във време на нужда.

ГЛАВА 5.

1. Защото всеки първосвещеник който се взема измежду човеците
за човеците се поставя в *служене* към Бога да принася дарове и
жертви за греховете, 2. такъв който може да има състрадание към
невежите и заблуждаващите, защото и сам е обложен с немощ; 3. и за
това е длъжен, както за народа, така и за себе си да принася *жертва* за
греховете. 4. И никой не взема на себе си тази почест освен този
който се призовава от Бога както и Аарон. 5. Тъй и Христос не
прослави себе си да стане първосвещеник, но този който му е рекъл:
«Син мой си ти, аз днес те родих;» 6. както и на друго место казва:
«Ти си Свещеник във веки по чинът Мелхиседеков;» 7. който в дните
на плътта си, като принесе със силно викане и със сълзи моления и
молби тому който можеше да го избави от смърт, и послушан биде
заради благоговейнството *си*, 8. ако и Син да бе, научи се на
послушание от това което пострада, 9. и като се усъвършенствува
стана причинител на вечно спасение на всички що му са послушни,
10. наречен от Бога първосвещеник по чина Мелхиседеков. 11. За
когото имаме да кажем много неща и мъчни за изтълкуване; защото
станахте мързеливи в слушане. 12. Понеже, като бяхте длъжни според
времето и учители да станете, вие пак имате нужда да ви учи някой
първите начала на словесата Божии; и стигнахте да имате нужда за
мляко, а не за твърда храна. 13. Защото всеки който се храни с мляко
неизкусен е в словото на правдата, понеже е младенец; 14. а твърдата
храна е за съвършените, които по навикновение имат чувствата си
обучени да разпознават доброто и злото.

ГЛАВА 6.

1. Поради това, да оставим началното учение Христово и да се водим
към съвършенството, без да полагаме пак основа на покаяние от
мъртви дела, и вяра в Бога, 2. учението за кръщенията, и за
възлагането на ръце, за възкресението на мъртвите, и за вечният съд.
3. И това ще сторим, ако Бог допусне. 4. Защото тези които веднъж са
се просветили, и вкусили са от небесния дар, и са станали участници
на Светаго Духа, 5. и които са вкусили от доброто слово Божие и от
силите на бъдещият век, 6. и са отпаднали, невъзможно е да се
обновят пак с покаяние, понеже разпъват втори път в себе си Сина
Божия и опозоряват *го.* 7. Защото земята която е пила дъжда що пада
често на нея, и която ражда трева полезна на тези за които се и
обработва, приема благословение от Бога; 8. а която прорастява тръни
и репей непотребна е и близо до проклятие, на която сетнината е
изгоряване. 9. А заради вас, възлюблени, ако и да говорим така,
надеем се за нещо по-добро и което принадлежи на спасение. 10.
Защото Бог не е неправеден че да забрави вашето дело и труда на
любовта която показахте към неговото име като послужихте и
служите на светиите. 11. И желаем всеки от вас да показва истото
прилежание за пълно уверение на надеждата до край. 12. Да не бивате
лениви, но подражатели на тези които чрез вяра и дълготърпение
наследяват обещанията. 13. Защото Бог като даваше обещание
Аврааму, понеже Нямаше никого по-голям *от себе си* в когото да се
закълне, закле се в себе си 14. и каза: «Наистина, с благословение ще
те благословя, и с умножаване ще те умножа;» 15. и така с
дълготърпението получи обещанието. 16. Защото человеците се
кълнат в по-големият *от тях*, и клетвата за утвърждение бива
свършване на всяко противоречие между тях; 17. в което Бог, като
искаше да покаже повече непреложното свое намерение към

наследниците на обещанието, употреби средство клетвата, 18. така щото чрез две непреложни неща в които не е възможно да слъже Бог да имаме твърдо утешение ние които сме прибягнали да се хванем за предлежащата надежда; 19. която имаме както укор на душата безопасен и твърд, и който влезва в най-вътрешното на завесата; 20. дето Исус влезе за нас предтеча, като стана първосвещеник във веки по чина Мелхиседеков.

ГЛАВА 7.

1. Защото този Мелхиседек, цар Салимски, свещеник на Бога вишнаго, който срещна Авраама когато се връщаше от поразяването на царете и го благослови, 2. комуто Авраам отдели и десетък от всичкия *обир*,- той който първо се тълкува цар на правдата, а после и цар Салимски, сиреч цар на мир,- 3. без баща, без майка, без родословие, и няма нито начало на дни нито край на живот, но, уподобен на Сина Божия, пребъдва винаги свещеник. 4. А смотрете колко велик бе той комуто патриарх Авраам даде и десетък от обирите. 5. И които от Левиевите синове приемат свещенството имат заповед по закону да вземат десетък от народа, сиреч, от братята си, ако и да са произлезли от чреслата Авраамови; 6. но той, който не се водеше от техният род, взе десетък от Авраама, и благослови тогози който имаше обещанията. 9. А без всяко противоречие по-малкото се благославя от по-голямото. 8. И тука вземат десетък человеци смъртни; а там *взема* той за когото се свидетелствува че живее. 9. И така да река, самият Левий, който взема десетък, даде и той десетък чрез Авраама; 10. защото беше още в чреслата на баща си когато го срещна Мелхиседек. 11. И тъй, ако бе било съвършенството чрез Левитското свещенство, (защото народът под него прие закона;) каква нужда вече да се привдигне друг свещеник по чина Мелхиседеков, и

да се не казва по чина Ааронов? 12. Защото когато се променява свещенството, по нужда става променение и на закона. 13. Понеже този за когото се говори това принадлежи на друго племе, от което никой не е приближил до олтаря. 14. Понеже е явно че от *племето* Юдино произлезе Господ наш, за което племе Моисей нищо не говори за свещенство. 15. И още повече е явно, защото по подобие на Мелхиседека възстава друг свещеник, 16. който не бе по закон на плътска заповед, но по сила на безконечен живот; 17. защото свидетелствува *и казва*: «Ти си свещеник във веки по чина Мелхиседеков.» 18. Защото става унищожение на по-предната заповед поради нейната слабост и безполезност; 19. (понеже законът не доведе нищо в съвършенство;) а *става* само привождане на една по-добра надежда чрез която приближаваме при Бога. 20. И според колкото не е *бивал свещеник* без заклеване, 21. (защото те станаха свещеници без заклеване, а той със заклеване чрез тогози който му казва: «Закле се Господ и няма да се разкае: Ти си свещеник във веки по чинът Мелхиседеков,») 22. толкоз на по-добър завет поръчник стана Исус. 23. И наистина те са били мнозина свещеници, защото им възбраняваше смъртта да пребъдват *в чина си*; 24. но той, понеже пребъдва вечно, има свещенство което не прехожда на другиго; 25. за това и може съвсем да спасява тези които чрез него прихождат при Бога, понеже всякога живее да ходатайствува за тях. 26. Защото такъв първосвещеник подобаваше нам, преподобен, незлоблив, непорочен, отлъчен от грешните, който е станал по-висок от небесата; 27. който няма всеки ден нужда, както първосвещениците, да принася жертва първо за своите си грехове, после за *греховете* на народът; защото веднъж стори това като принесе себе си. 28. Защото законът поставя първосвещениците человеци, които имат немощ; а словото на

заклеването което е след закона *постави* Сина, който е съвършен във век.

ГЛАВА 8.

1. А оглавлението в това което говорим е, че ние имаме такъв първосвещеник който седна отдясно на величествения престол на небесата, 2. служител на светилището и на истинната скиния която е Господ въздигнал, а не человек. 3. Защото всеки първосвещеник се поставя да принася дарове и жертви; за това, нужно е да има и той нещо което да приноси. 4. Понеже ако беше на земята не щеше нито да е свещеник, защото има свещеници които принасят даровете по закон, 5. които служат в образ и сянка на небесните, както бе открито Моисею когато щеше да направи скинията; защото «Гледай,» казва, «да направиш всичкото по образа който ти бе показан на гората.» 6. Но сега *Христос* улучи *толкоз* по превъзходно служене според колкото е и ходатай на по-добър завет който е узаконен на по-добри обещания. 7. Защото, ако беше онзи първият *завет* без недостатък, не би се искало место за втория. 8. Защото, като ги укорява, казва: «Ето, идат дни, казва Господ, и ще направя нов завет с дома Израилев и с дома Юдин; 9. не по завета който направих с отците им в деня когато ги хванах за ръка да ги изведа от земята Египетска; защото те не устояха в завета ми, и аз не радих за тях, казва Господ. 10. Защото този е заветът който ще завещая с дома Израилев след онези дни, казва Господ: Ще вложа моите закони в ума им, и ще ги напиша на сърцата им, и ще им бъда Бог, и те ще ми бъдат народ; 11. и няма да учи всеки ближният си и всеки брата си и да *му* казва: Познай Господа; защото те всички ще ме познаят от малък до голям; 12. защото ще бъда милостив на техните неправди, и греховете им и

беззаконията им няма вече да помена.» 13. А като казва «нов,» овехти първия. А което овехтява и остарява, то е близо до унищожение.

ГЛАВА 9.

1. И първият *завет* имаше постановления за богослужение и светилище земно. 2. Защото се направи скиния, първата, в която беше и светилникът, и трапезата, и предложението на хлябовете; която се казва Светая. 3. А зад втората завеса *имаше* скиния която се казваше Светая Светих; 4. която имаше златна кадилница, и ковчега на завета от всякъде обкован със злато, дето бе златната стомна която имаше манната, и жезъла Ааронов който процъвтя, и плочите на завета; 5. и над него имаше херувими на славата които осеняваха очистилището; за които не е *нужда* сега да говорим подробно. 6. И като бяха тези така направени, в първата скиния влезваха всякога свещениците да свършават богослужението; 7. а във втората веднъж в годината *влезваше* първосвещеникът сам, не без кръв, която принасяше за себе си и за народните от неведение грехове. 8. С това показваше Дух Светий че пътят за в светилището не се е явил докле стоеше още първата скиния, 9. която беше подобие за тогашното време в което се принасяха дарове и жертви; които не можаха да направят съвършен по съвест тогоз който служеше, 10. *и които състояха* само в ядене и пиене и в разни умивания и плътски постановления, установени до времето на поправянето. 11. А когато Христос, първосвещеник на бъдещите добрини, дойде, през по-голямата и по-съвършената скиния която не бе с ръка правена, сиреч, не от таквази направа, 12. нито с кръв от козли и от телци, но със собствената си кръв влезе един път в светилището и придоби вечно изкупуване. 13. Защото ако кръвта от юнци и от козли и пепелът от юница с който се поръсваха осквернените освещава за чистотата на плътта, 14. колко повече

кръвта на Христа, който чрез Духа вечнаго принесе себе си непорочен Богу, ще очисти съвестта ви от мъртвите дела за да служите на Бога живаго! 15. И за това той е ходатай на нов завет, да би, чрез смъртта която стана за изкупуване на престъпленията които *станаха* в първия завет, да вземат призваните обещанието на вечното наследие. 16. Защото дето има завещание трябва да стане и смъртта на завещателя. 17. Защото завещанието е действително след смъртта на умрелите, понеже никога няма сила докле живее завещателят. 18. За това, нито първият *завет* бе утвърден без кръв. 19. Защото като прочете Моисей всека заповед от закона пред всичкия народ взе кръвта на телците и на козлите, с вода и червена вълна и исоп, та поръси и самата книга и всичкия народ, 20. и казваше: «Това е кръвта на завета който ви завеща Бог.» 21. Подобно и скинията и всичките служебни съдове поръси с кръвта. 22. И по закону почти всичко с кръв се очистя; и без кръвопролитие прощение не бива. 23. И тъй, нужда беше образите на небесните да се очищават с тези; а самите небесни с жертви по-добри от тези. 24. Защото Христос не влезе в светилища с ръка направени, които бяха преобразувания на истинските, но в самото небе, да се яви сега пред лицето Божие за нас; 25. нито за да принася себе си много пъти, както първосвещеникът влезва в светилището всека година с чужда кръв, 26. (защото тогаз трябваше да пострада много пъти от създание мира;) а сега веднъж се яви в свършването на вековете да отмахне греха чрез пожертвуването на себе си. 27. И както е определено на человеците веднъж да умрат, а после съд, 28. така и Христос, понеже веднъж биде принесен за да дигне греховете на мнозина, ще се яви втори път без грях на тези които го чакат за спасение.

ГЛАВА 10.

1. Защото законът, като имаше сянка на бъдещите добрини, *а* не самия образ на вещите, никога не може да направи съвършени тези които прихождат, с истите жертви които принасят всека година непрестанно. 2. Понеже *инак* би престанали да ги принасят; защото жертвоприносителите, веднъж очистени, не би имали вече никое *обличение* на съвестта за грехове; 3. но в тези *жертви бива* всека година възпоминание на греховете. 4. Защото е невъзможно кръв от юнци и от козли да отнема грехове. 5. За това когато влезваше в света, казва: «Жертва и приношение не си поискал, но приготвил си ми тяло. 6. Всесъжения и *приношения* за грях не ти са угодни. 7. Тогаз рекох: Ето, ида (в главизната на книгата е писано за мене) да сторя волята ти, о Боже.» 8. По-горе бе рекъл: «Жертва и приношение и всесъжения и *приношения* за грях не си поискал, нито ти са угодни,» (които се принасят според закона;) 9. тогаз рече: «Ето, ида да сторя волята ти, о Боже.» Отнема първото да постанови второто. 10. С която воля сме осветени чрез приношението на тялото Исус Христово *принесено* един път. 11. И всеки свещеник стои та служи всеки ден и принася много пъти истите жертви, които не могат никога да отнемат грехове; 12. но той, като принесе една жертва за греховете, седна за винаги отдясно на Бога 13. та чака докле се положат враговете му подножие на нозете му. 14. Защото с едно приношение направи *веднъж* за винаги съвършени освещаемите. 15. А и Дух Светий свидетелствува нам; защото, като рече по-напред: 16. «Този е заветът който ще им завещая след онези дни, казва Господ: Ще вложа законите си в сърцата им, и ще ги напиша в умовете им,» 17. *прилага*, «И греховете им и беззаконията им няма вече да помена.» 18. А дето *има* прощение за тях няма вече приношение за грях.

19. И тъй, братя, като имаме дързновение да влезем в светилището чрез кръвта Исусова, 20. през новия и живия път който е той отворил за нас през завесата, сиреч плътта си, 21. и *като имаме* велик Свещеник над Божия дом, 22. нека пристъпваме с истинно сърце в пълна вяра, със сърца очистени от лукава съвест, и с тяло измито в чиста вода: 23. нека държим непоколебимо изповеданието на надеждата, защото е верен той който се обеща; 24. и да се грижим един за друг, да се поощряваме на любов и на добри дела; 25. да не оставяме събирането си както имат обичай някои си, но да се подканяме *един друг*; и толко повече колкото виждате че денят наближава. 26. Защото, ако ние съгрешаваме самоволно от как сме познали истината, не остава вече жертва за грехове, 27. но страшно некое ожидание на съд, и разярение на огъня който ще изпояде противниците. 28. Ако би някой да се отрече от закона Моисеев, при двама или трима свидетели умира без пожалване: 29. за колко по-жестоко наказание, мислите, ще се удостои този който е потъпкал сина Божия, и е взимал за скверна кръвта на завета с която е осветен, и е укорил Духа на благодатта! 30. Защото знаем тогози който е рекъл: «Мене *принадлежи* отмъщението, аз ще заплатя,» казва Господ; и пак: «Господ ще съди своя народ.» 31. Страшно е да падне някой в ръцете на Бога живаго.
32. Докарвайте си още на ум първите дни, в които, от как се просветихте, претърпяхте голяма борба за страдания, 33. кога опозорявани с хули и скърби, кога пък като участвувахте на тези които страдаха така. 34. Защото показахте състрадание на моите окови, и на радо сърце приехте разграбването на имота си като знаехте че имате за себе си на небеса по-добър и траен имот. 35. И тъй, не напущайте дързновението си, което има голямо въздаяние. 36. Защото ви трябва търпение за да сторите волята Божия и да получите

обещанието. 37. Защото още твърде малко време *и* «ще дойде този който има да дойде, и не ще да се забави.» 38. «А праведният от вярата ще живее;» и «ако се дръпне *някой* назад, не ще да благоволи в него душата ми.» 39. Ние обаче не сме от тези които се дръпнуват назад в погибел, но от тези които вярват за спасение на душата.

ГЛАВА 11.

1. А вярата е осъществуване на онези неща за които се надеем, *и* изявение на неща които не се виждат. 2. Защото чрез нея бидоха засвидетелствувани старовременните.

3. С вяра разумяваме че светът бе създаден със словото Божие, щото от неявляеми станаха видимите.

4. С вяра Авел принесе Богу жертва по-добра от Каиновата, чрез която биде засвидетелствуван че е праведен, понеже Бог даде свидетелство за даровете му; и чрез нея и след смъртта си още говори.

5. С вяра Енох бе преселен да не види смърт, и не се намерваше защото го пресели Бог; понеже преди преселението му засвидетелствуван бе че е благоугодил Богу: 6. А без вяра не е възможно да угоди някой *Богу*; защото който прихожда при Бога трябва да повярва че има *Бог*, и че той бива мъздовоздател на тези които го търсят.

7. С вяра Ное, уведомен от Бога за неща които не бяха още видими, убоя се, и направи ковчег за спасение на дома си; чрез която осъди света и стана наследник на правдата която е от вярата.

8. С вяра послуша Авраам когато се призоваваше да излезе *и отиде* на мястото което имаше да вземе в наследие, и излезе без да знае де отхожда. 9. С вяра се засели в обещаната земя както на чужда, и живееше в шатри с Исаака и Якова, сънаследниците на истото

обещание. 10. Защото очакваше града който има основания, и на който художник и създател е Бог.

11. С вяра и сама Сарра прие сила да зачне, и като беше преминала възрастта си роди, понеже позна за верен тогоз който се обеща. 12. За това, и от едного *человека*, а и той замъртвял, народиха се множество, колкото звездите на небето, и като пясъка който е по край морето и който не може да се преброи.

13. Всички тези във вяра умряха без да приемат обещанията, но от далеч ги видяха, и увериха се, и поздравиха *ги*, като изповядаха че са странни и пришелци на земята. 14. Защото които така говорят показват че търсят отечество. 15. И ако помнеха онова от което бяха излезли намерили биха време да се върнат. 16. Но сега желаят едно по-добро, сиреч, небесното *отечество*; за това Бог не се срамува за тях да се казва техен Бог; защото им приготви град.

17. С вяра Авраам, когато го опитваше *Бог*, принесе Исаака *жертва*, и единородният си принасяше този който прие обещанията, 18. комуто беше се рекло: «В Исаака ще ти се наименува семе;» 19. като си помисли че Бог може да възкресява и от мъртви,- от дето по един начин *не възкресение* го и прие назад.

20. С вяра Исаак благослови Якова и Исава за това което имаше да стане.

21. С вяра Яков като беше на умиране благослови всякого от синовете Иосифови, «и поклони се като се подпре на краят на тоягата си.»

22. С вяра Иосиф на умиране предизвести за излезването на синовете Израилеви, и поръча за костите си.

23. С вяра, от как се роди Моисей, родителите му криха го три месеца защото видяха прекрасно детето; и не се убояха от царското повеление.

24. С вяра Моисей като дойде на възраст отказа се да се нарича син на Фараоновата дъщеря, 25. и предпочете по-добре да злостражда с народа Божий, а не да има кратковременно наслаждение на греха, 26. като разсъди че поношението за Христа е по-голямо богатство от Египетските съкровища; защото гледаше на *бъдещето* мъздовъздаяние. 27. С вяра остави Египет без да се убои от гнева царев; защото утърпя като че гледаше Невидимаго. 28. С вяра направи пасхата и попръскването с кръвта, да ги не докачи този който погубваше първородните.
29. С вяра преминаха Червеното море както по сухо, на което като се опитаха и Египтяните издавиха се.
30. С вяра паднаха стените Иерихонски след седмодневно около тях обикаляне.
31. С вяра Раав блудница не погина наедно с тези които се съпротивиха, като прие съгледателите с мир.
32. И какво още да говоря? защото не ще ми постигна време да приказвам за Гедеона и Варака и Самсона и Иефтае, за Давида още и Самуила и пророците; 33. които с вяра победиха царства, работиха правда, сполучиха обещания, затулиха уста на лъвове, 34. угасиха сила огнена, избегнаха от острото на ножа, замогнаха се от болести, станаха силни на бой, обърнаха в бяг чужди войски. 35. Приеха жени мъртвите си възкръснали, а други бяха мъчени като не рачиха да приемат изкупуването, за да получат по-добро възкресение. 36. Други пак претеглиха присмехи и биения, а още и окови и тъмници; 37. с камене бидоха убити, с трион претрити, с мъки мъчени, с нож заклани умряха, скитаха се в овчи и кози кожи, и търпяха оскъдност, бедствия и злострадания; 38. (те за които светът не бе достоен) скитаха се по пустините, по горите, по пещерите, и пропастите на земята. 39. И всички тези, ако и да приеха *добро* свидетелство чрез вяра, не

получиха обещанието; 40. защото Бог предусмотри нещо по-добро за нас, да не достигнат в съвършенство без нас.

ГЛАВА 12.

1. Следователно и ние, като сме обиколени от толкъв облак свидетели, да отхвърлим всека тегота и греха който *ни* лесно сплита, и с търпение да тичаме на предлежащето нам поприще, 2. като гледаме на Исуса, началника и съвършителя на вярата, който заради предлежащата нему радост претърпя кръст като презря срама, и седна отдясно на престола Божий. 3. Защото мислете за тогоз който претърпя на себе си таквоз противоречие от грешните, да ви не дотегнува и да не бивате слабодушни.

4. Не сте се съпротивили още до кръв като се борите срещу греха. 5. И забравили сте увещанието което ви говори както и синове *и казва*: «Сине мой, не презирай наказанието Господне; нито да ослабваш кога те обличава; 6. защото когото Господ обича наказва *го*; и бие всякого сина когото приема.» 7. Ако търпите наказание, Бог се докарва с вас като със синове; защото кой син е когото не наказва баща *му*? 8. Ако ли сте без наказание на което всички участвуваха, то сте прелюбодейчища, а не синове. 9. Освен това, бащите си по плът имахме наказатели, и почитахме *ги*; не щем ли се повече покори Отцу на духовете и да живеем? 10. Защото те за малко време са *ни* наказвали според каквото им е било угодно, а той, за *наша* полза, да станем съучастници на неговата светост. 11. И всяко наказание по настоящем не се вижда да е на радост, но на скръб; а после принася мирен плод от правда на тези които са обучени чрез него. 12. За това, «стегнете отслабналите ръце и разслабените колене,» 13. и «направете на нозете си прави пътища,» за да не се изкриви хромото, но повече да изцелее. 14. Търсете мир с всички, и светост, без която никой няма

да види Господа; 15. и гледайте да не би да е лишен някой от Божията благодат; да не би изникнал горчив някой корен и да ви докара повреда, и да се не заразят мнозина от него; 16. да не би да е някой блудник или нечист, както Исав, който за едно ястие продаде първородството си; 17. понеже знаете че и насетне когато искаше да наследи благословението отхвърлен бе; защото не намери место за покаяние *у баща си* ако и да го потърси със сълзи.

18. Защото вие не сте пристъпили до гора осезаема и разгорена с огън, и до тъма, и мрак, и буря, 19. и до тръбен звук и глас на думи, който *глас* тези що чуха примолиха се да им се не говори вече слово; 20. (защото не стърпяваха това що *им* се повеляваше, че: «И животно ако би да се допре до гората, с камене ще бъде убито, [или със стрела устрелено;»] 21. и толкоз страшно бе видимото *щото* Моисей рече: «Много съм уплашен и разтреперан;») 22. но пристъпихте до гората Сион, и до града на Бога живаго, небесния Ерусалим, и до безчетни ангели, 23. при тържеството и църквата на първородните които са написани на небеса, и при Бога Съдника на всичките, и при духовете на праведните които са стигнали до съвършенството, 24. и при Исуса Ходатая на новия завет, и при кръвта на поръсването която говори по-добре от Авелевата.

25. Внимавайте да не презрете тогози който говори; защото, ако те не избегнаха *от наказанието* като презряха тогози който *им* говореше на земята, колко не *щем избегна* ние ако се отвърнем от тогози който *говори* от небеса; 26. на когото гласът разклати земята тогаз, а сега се обеща и рече: «Още веднъж аз ще поклатя, не току земята, но и небето.» 27. А това «Още веднъж» знаменува преместването на тези неща които се колебаят като що са направени, за да останат тези които се не колебаят. 28. За това, понеже приемаме царство което се не колебае, трябва да имаме благодатта чрез която да служим Богу

благоприятно с почест и благоговение; 29. защото Бог наш е огън пояждащ.

ГЛАВА 13.

1. Братолюбието да пребъдва. 2. Страннолюбието не забравяйте; понеже чрез него някои без да знаят угостили са ангели. 3. Помнете запрените като че сте с тях наедно запрени; злострадащите като що сте и вие в тяло. 4. Женитбата е честна у всички, и леглото непорочно; а блудниците и прелюбодеите Бог да съди. 5. Да не е сребролюбиво поведението *ви*; доволствувайте се с каквото имате, защото той рече: «няма да те оставя, нито да те забравя;» 6. така щото ние с дързновение да казваме: «Господ ми е помощник, и няма да се убоя какво ще ми стори человек.» 7. Поменувайте наставниците ваши които са ви говорили словото Божие; и като имате пред очи сетнината на тяхната обхода подражавайте вярата им.
8. Исус Христос е истият вчера и днес и във веки. 9. Не се увличайте след разни и странни учения; защото е добро с благодат да се укрепява сърцето, а не с ястия, в които тези що са ходили не са се ползували. 10. Имаме олтар от който Нямат власт да ядат служителите на скинията. 11. Защото на животните на които кръвта първосвещеникът внася в светилището за греховете, техните телеса изгоряват се вън от стана. 12. Заради това, Исус, за да освети народа чрез собствената си кръв, вън от вратата *градски* пострада. 13. И тъй, да излезваме *и ние* към него вън от стана и да носим неговото поругание. 14. Защото Нямаме тука постоянен град, но бъдещия търсим. 15. За то, чрез него да принасяме Богу непрестанно жертва на хваление, сиреч, плод от устни които изповядват неговото име. 16. А благодеянието и спомоществованието недейте забравя; защото таквизи жертви са благоугодни Богу.

17. Бъдете послушни и покорявайте се на вашите наставници; защото те бодърствуват за вашите души както що имат да дадат ответ; за да правят това *бодърствуване* с радост, а не с въздишане; защото това не е полезно за вас. 18. Молете се за нас; защото сме уверени че имаме добра съвест, и искаме да се обхождаме във всичко добре. 19. А повече ви се моля да правите това за да се върна по-скоро при вас.

20. А Бог на мира който е въздигнал от мъртвите валикаго чрез кръвта на вечния завет Пастиря на овците, Господа нашего Исуса, 21. дано да ви направи съвършени във всяко добро дело за да правите неговата воля, като действува във вас това което е благоугодно пред него чрез Исуса Христа, комуто да бъде слава във веки веков. Амин.

22. И моля ви се, братя, да ви не бъде тежко словото на увещанието; защото на късо ви писах. 23. Знайте че *нашият* брат Тимотей е пуснат, с когото, ако дойде скоро, ще ви видя. 24. Поздравете всичките ваши наставници и всичките светии. 25. Поздравяват ви които са от Италия. Благодат да бъде с всички вас. Амин.

ОТКРОВЕНИЕТО НА СВЕТАГО ИОАННА БОГОСЛОВА

ГЛАВА 1.

1. Откровение Исус Христово, което му даде Бог да покаже на рабите
си онова което има скоро да бъде; и *той* проводи и *го* яви чрез ангела
си на своят раб Иоана, 2. който свидетелствува словото Божие, и
свидетелство Исус Христово, и колкото е видял. 3. Блажен който

прочита и които слушат думите на това пророчество и пазят което е писано в него; защото времето е близо.
4. Иоан на седемте църкви които са в Азия: Благодат вам и мир от оногози който е, и който е бил, и който иде, и от седемте духове които са пред неговия престол, 5. и от Исуса Христа, който е верният свидетел, първородният от мъртвите, и началникът над царете на земята. На тогози който е възлюбил нас, и умил ни е от греховете ни с кръвта си, 6. и който е направил нас царе и свещеници Богу и Отцу своему, на него да бъде слава и държава във веки веков. Амин.
7. Ето, иде с облаците; и ще го види всяко око, и онези които го прободоха, и ще възридаят за него всичките племена земни. Ей, Амин. 8. Аз съм Алфа и Омега, начало и конец, казва Господ който е, и който е бил, и който иде, Вседържител.
9. Аз Иоан, който съм и брат ваш и съучастник в скърбите и в царството и търпението Исус Христово, бях на острова нарицаем Патмос за словото Божие и за свидетелството Исус Христово. 10. В неделен ден бидох *в изстъпление* Духом; и чух зад себе си глас голям като от тръба 11. който говореше: Аз съм Алфа и Омега, първий и последний; и каквото виждаш напиши в книга и проводи на седемте църкви които са в Азия,- в Ефес, и в Смирна, и в Пергам, и в Тиатир, и в Сардис, и във Филаделфия, и в Лаодикия. 12. И обърнах се да видя гласа който ми проговори; и в обръщането си видях седем светилника златни; 13. и в сред седемте светилника видя*х едного* подобен Сину Человеческому, облечен с дълга дреха, и препасан до градите със златен пояс; 14. а главата и космите му бяха бели като бела вълна, като сняг, и очите му като пламък огнен; 15. и нозете му подобни халколивану, както в пещ нажежени; и гласът му като глас на много води; 16. и имаше в дясната си ръка седем звезди, и из устата му излезваше меч остър и от двете страни; и лицето му *светеше* както

свети слънцето в силата си. 17. И когато го видях паднах при нозете му като мъртъв; и тури дясната си ръка на мене и казваше ми: Не бой се: аз съм първий и последний, 18. и живеещий; и мъртъв бях, и, ето, живея във веки веков, Амин; и имам ключовете на ада и на смъртта. 19. Напиши това що си видял, и което е, и което има да бъде след това,- 20. тайната на седемте звезди които видя в десницата ми, и седемте златни светилника. Седемте звезди са ангелите на седемте църкви; и седемте светилника които си видял седемте църкви са.

ГЛАВА 2.

1. На ангела на Ефеската църква пиши: Така казва който държи седемте звезди в десницата си, *и* който ходи посред седемте златни светилника: 2. Зная твоите дела, и труда ти, и търпението ти, и че не можеш да търпиш злите, и опитал си тези които наричат себе си апостоли, и не са, и намерил си ги лъжци; 3. и търпял си, и имаш търпение, и за моето име си се трудил, и не си се уморил. 4. Но имам нещо против тебе защото си оставил първата си любов. 5. И тъй, помни от где си изпаднал, и покай се, и стори първите дела; ако ли не, ще дойда при тебе скоро, и ще дигна светилника ти от местото му ако се не покаеш. 6. Но имаш това, че ненавиждаш делата на Николаитите, които ненавиждам и аз. 7. Който има ухо нека слуша що казва Духът към църквите: На тогози който победи ще му дам да яде от дървото на живота, което е всред рай Божий.
8. И на ангела на Смирнската църква пиши: Така казва първият и последният, който бе мъртъв и оживя: 9. Зная твоите дела и скръбта и сиромашията, (но богат си,) и хулите на тези които казват себе си че са Юдеи, и не са, но са съборище Сатанинско. 10. Не бой се нищо от онова което има да пострадаш: ето, дяволът има да тури *някои* от вас в тъмница за да бъдете изкушени; и ще имате скръб до десет дни. Бъди

верен до смърт, и ще ти дам венец на живот. 11. Който има ухо нека
слуша що казва Духът към църквите: Който победи няма да се
повреди от втората смърт.
12. И на ангела на Пергамската църква пиши: Така казва този който
има острия и от двете страни меч: 13. Зная твоите дела, и да живееш,
дето е престолът Сатанински, и държиш името ми, и не си се отрекъл
от вярата ми и в дните в които бе Антипа, верният мой свидетел
когото убиха между вас, дето живее Сатана. 14. Но имам малко против
тебе защото имаш *някои* там които държат учението на Валаама,
който учеше Валака да постави съблазън пред синовете Израилеви, да
ядат идоложертвено и да блудствуват. 15. Така имаш и ти *някои* които
държат учението на Николаитите, които ненавиждам. 16. Покай се;
ако ли не, ще дойда при тебе скоро, и ще направя с тях бой с меча на
устата си. 17. Който има ухо нека слуша що казва Духът към
църквите: На тогози който победи ще му дам да яде от скритата
манна, и ще му дам бяло камъче, и на камъчето име ново написано
което не познава никой освен който *го* взема.
18. И на ангела на Тиатирската църква пиши: Така казва Синът
Божий, който има очите си както пламък огнен, и нозете му са
подобни на халколиван: 19. Зная твоите дела и любовта и служенето,
и вярата и търпението ти, и *за* делата ти *че* последните *са* по-много от
първите. 20. Но имам малко против тебе защото оставяш жената
Иезавел, която казва себе си пророчица, да учи и да прелъгва моите
раби да блудствуват и да ядат идоложертвено. 21. И дадох й време да
се покае от блудството си, и не се покая. 22. Ето, аз я турям на одър, и
които прелюбодействуват с нея, в голяма скръб, ако се не покаят от
делата си. 23. И чадата й ще убия със смърт. И ще познаят всичките
църкви че съм аз който изпитвам вътрешности и сърца; и ще ви дам
всекиму според делата му. 24. А на вас казвам и на другите в Тиатир

които Нямат това учение, и които не са познали (както е казано) дълбините на Сатана: няма да възложа на вас друга тегота; 25. но онова което имате дръжте докле дойда. 26. И който победи, и който опази до край моите дела, нему ще дам власт над народите; 27. и «ще *ги* управлява със жезъл железен: ще се строшат като съдовете грънчарски,»- както и аз приех от Отца си. 28. И ще му дам звездата утринна. 29. Който има ухо нека слуша що казва Духът към църквите.

ГЛАВА 3.

1. И на ангела на Сардийската църква пиши: Така казва този който има седемте духове Божии и седемте звезди: Зная твоите дела, че имаш име че си жив, а мъртъв си. 2. Бъди бодър, и утвърди останалото което е готово да умре; защото не намерих делата ти съвършени пред Бога. 3. Помни прочее как си приел и си чул, и пази, и покай се. И тъй, ако не бодърствуваш, ще дойда върху тебе като крадец; и няма да усетиш в кой час ще дойда върху тебе. 4. *Но* имаш малко имена и в Сардис които не са осквернили дрехите си; и ще ходят с мене в бели *дрехи*, защото са достойни. 5. Който победи, той ще се облече в бели дрехи; и няма да изгладя името му от книгата на живота, и ще изповядам неговото име пред Отца си и пред неговите ангели. 6. Който има ухо нека слуша що казва Духът към църквите.
7. И на ангела на Филаделфийската църква пиши: Така казва светият, истинният, който има ключа Давидов; който отваря, и никой не затваря; и затваря, и никой не отваря: 8. Зная твоите дела; ето, поставих пред тебе врата отворени, и никой не може да ги затвори; защото имаш малко сила, и упазил си моето слово, и не си се отрекъл от името ми. 9. Ето, ще направя тези които са от съборището Сатанинско, които казват себе си че са Юдеи, и не са, но лъжат,- ето, ще ги направя да дойдат и да се поклонят пред нозете ти, и да

познаят че аз те възлюбих. 10. Понеже си упазил словото на моето
търпение, и аз ще опазя тебе от времето на изкушението което ще
дойде над всичката вселенна да изкуси онези които живеят по земята.
11. Ето, ида скоро: дръж това което имаш за да ти не вземе никой
венеца. 12. Който победи ще го направя стълб в храма на Бога моего, и
няма да излезе вече вън; и ще напиша на него името на Бога моего, и
името на града на Бога моего, *сиреч*, на новия Ерусалим който слезва
от небето от Бога моего: *ще напиша* и новото мое име. 13. Който има
ухо нека слуша що казва Духът към църквите.
14. И на ангелът на Лаодикийската църква пиши: Така казва Амин,
свидетелят верен и истинен, началото на Божието създание: 15. Зная
делата ти, че не си нито студен нито топъл. Дано беше ти студен или
топъл. 16. Така, понеже си хладък, и нито студен нито топъл, ще те
избълвам из устата си. 17. Понеже казваш: Богат съм, и обогатих се, и
Нямам нужда от нищо, и не знаеш че ти си окаян, и беден, и сиромах,
и сляп, и гол, 18. съветвам те да купиш от мене злато пречистено през
огън за да се обогатиш, и дрехи бели за да се облечеш и да се не види
срамотата на твоята голота, и помажи очите си с колурий за да
гледаш. 19. Аз които любя, изобличавам и наказвам *ги*; за това, бъди
ревнител и покай се. 20. Ето, стоя на вратата и хлопам: ако чуе някой
гласа ми и отвори вратата, ще вляза при него и ще вечерям с него, и
той с мене. 21. Който победи, ще му дам да седне с мене на престола
ми, както и аз победих и седнах с Отца си на неговият престол. 22.
Който има ухо нека слуша що казва Духът към църквите.

ГЛАВА 4.

1. След това видях, и ето врата отворени на небето; и първият глас що
чух *беше* като *глас* от тръба, която ми говореше и казваше: Възлез
тука, и ще ти покажа което трябва да стане след това. 2. И тоз час

бидох *в изстъпление* Духом, и, ето, беше поставен престол на небето, и на престола *имаше някой* седнал; 3. и седналият бе подобен на яспис и сардийски камък: *имаше* около престола и дъга на глед подобна на смарагд. 4. И около престола *имаше* двадесет и четири престола, и на престолите видях че седяха двадесет и четири старци облечени с бели дрехи, и имаха на главите си венци златни. 5. И от престола изхождаха светкавици и гърмежи и гласове. *Имаше* и седем светила огнени които горяха пред престола, които са седемте духове Божии. 6. И пред престола *имаше* море стъклено, подобно на кристал, и всред престола и около престола четири животни пълни с очи и от пред и от зад. 7. И първото животно *бе* подобно на лъв, и второто животно подобно на телец, и третото животно имаше лице като человек, и четвъртото животно *бе* подобно на орел летящ. 8. И четирите животни имаха всяко по шест крила изоколо, и отвътре бяха пълни с очи; и не си почиват ден и нощ, не казват: Свят, свят, свят Господ Бог Вседържител, който бе, и който е, и който ще бъде! 9. И когато животните принасят слава и почест и благодарение на тогози който седи на престола и живее във веки веков, 10. двадесетте и четири старци падат пред седналия на престола, и се покланят живеещему във веки веков, и полагат венците си пред престола, и казват: 11. Достоен си, Господи, да приемеш слава и почест и сила; защото ти си създал всичко, и чрез твоята воля съществува и е създадено.

ГЛАВА 5.

1. И видях в десницата на седналият на престола книга написана отвътре и отвън, запечатана със седем печата. 2. И видях ангел крепък че проповедваше с глас голям: Кой е достоен да разгъне книгата и да развърже печатите й? 3. И никой не можеше нито на небето, нито на земята, нито под земята, да разгъне книгата нито да я гледа. 4. И аз

плаках много защото се не намери никой достоен да разгъне и да
прочете книгата, нито да я гледа. 5. И един от старците казва ми:
Недей плака; ето, превъзмогна Лъвът който е от племето Юдово,
Коренът Давидов, да разгъне книгата и да развърже седемте нейни
печата. 6. И видях, и ето, в сред престола и четирите животни, и в сред
старците, Агне стоеше като заклано, и имаше седем рога, и седем очи,
които са седемте духове Божии разпроводени по всичката земя. 7. И
дойде и взе книгата из десницата на седящия на престола. 8. И когато
взе книгата, четирите животни и двадесетте и четири старци паднаха
пред Агнето, държащи всеки китара и златни чаши пълни с тамян,
които са молитвите на светиите. 9. И пеят нова песен, и казват:
Достоен си да вземеш книгата и да разпечаташ печатите й; защото си
бил заклан, и изкупил си ни Богу с кръвта си от всяко племе и език и
народ и род, 10. и направил си ни Богу нашему царе и свещеници; и
ще царуваме на земята. 11. И видях, и чух глас от много ангели около
престола и животните и старците; и числото им беше тми на тми и
тисящи на тисящи. 12. И казваха с глас голям: Достойно е Агнето
закланото да вземе сила и богатство и премъдрост и крепост и почест
и слава и благословение. 13. И всяко създание което е на небето и на
земята и под земята, и колкото са в морето, и всичко що е в тях, чух
че казваха: На тогози който седи на престола и на Агнето да бъде
благословение и почест и слава и държава във веки веков. 14. И
четирите животни казваха: Амин; и двадесетте и четири старци
паднаха и поклониха се Тому който живее във веки веков.

ГЛАВА 6.

1. И видях когато отвори Агнето един от *седемте* печата, и чух едно
от четирите животни че говореше като с глас от гръм: Ела и виж. 2. И

видях, и ето кон бел; и седналият на него имаше лък; и даде му се венец, и излезе побеждаващ и да победи.
3. И когато отвори втория печат чух второто животно че казваше: Ела и виж.
4. И излезе друг кон червен; и на седналия на него даде се да вдигне мира от земята, и да се избият един друг; и даде му се сабя голяма.
5. И когато отвори третия печат, чух третото животно че казваше: Ела и виж. И видях, и ето кон черен, и седналият на него имаше къпони в ръка.
6. И чух глас отсред четирите животни който казваше: Една ока пшеница за динар, и три оки ечемик за динар; и маслото и виното не повреждай.
7. И когато отвори четвъртия печат, чух глас от четвъртото животно че казваше: Ела и виж.
8. И видях, и ето кон блед, и името на седящия на него беше Смърт, и Ад идеше след него; и даде им се власт над четвъртата част на земята да умъртвяват със сабя и с глад и със смърт и със зверовете земни.
9. И когато отвори петия печат видях под олтаря душите на заклaните за словото Божие и за свидетелството което опазиха.
10. И викаха с глас голям и казваха: До кога, Владико свети и истинни, не съдиш и не отмъстяваш кръвта ни от живеещите по земята?
11. И дадоха се всекому бели одежди, и рече им се да си починат още малко време докле се допълнят и съслужителите им и братята им които има да бъдат убити както и те.
12. И видях когато отвори шестият печат, и, ето, стана трус голям, и слънцето стана черно като вретище струнено, и луната стана като кръв.
13. И звездите небесни паднаха на земята както смоковницата мета незрелите си смокини разклащана от силен вятър.
14. И небето се оттегли като книга която се свива, и всека планина и остров повдигнаха се от местото си.
15. И царете земни, и големците, и

богатите, и тисящниците, и силните, и всеки роб, и всеки свободен
скриха се в пещерите и в канарите на планините, 16. и казват на
планините и на канарите: Паднете върху нас и скрийте ни от лицето
на седящия на престолът, и от гнева на Агнето; 17. защото дойде
големият ден на неговия гняв; и кой може да устои?

ГЛАВА 7.

1. И след това видях четири ангели че стояха на четирите ъгъла на
земята, и държаха четирите ветрове земни да не духа вятър по земята,
нито по морето, нито на никое дърво. 2. И видях друг ангел че възлезе
от изток на слънцето, който имаше печат на Бога живаго; и извика с
глас голям към четирите ангела на които бе дадено да повредят
земята и морето, 3. и казваше *им*: Не повреждайте земята, нито
морето, нито дърветата докле ударим печат на челата на рабите на
Бога нашего. 4. И чух числото на печатаните: сто и четиридесет и
четири тисящи *бяха* печатани от всичките племена на синовете
Израилеви; 5. от племето Юдово, дванадесет тисящи печатани; от
племето Рувимово, дванадесет *хиляди* печатани; от племето Гадово,
дванадесет тисящи печатани; 6. от племето Асирово, дванадесет
тисящи печатани; от племето Нефталимово, дванадесет тисящи
печатани; от племето Манасиево, дванадесет тисящи печатани; 7. от
племето Симеоново, дванадесет тисящи печатани; от племето
Левиево, дванадесет тисящи печатани, от племето Исахарово,
дванадесет тисящи печатани; 8. от племето Завулоново, дванадесет
тисящи печатани; от племето Иосифово, дванадесет *хиляди* печатани;
от племето Вениаминово, дванадесет *хиляди* печатани.
9. След това видях, и ето народ много когото никой не можеше да
изброи, от всичките колена и племена и народи и езици, които стояха
пред престола и пред Агнето облечени в бели дрехи, и държаха

финикови *вейки* в ръце, 10. и викаха с голям глас и казваха: Спасение
Богу нашему който седи на престола, *спасение* и на Агнето! 11. И
всичките ангели стояха около престола и *около* старците и четирите
животни, и паднаха на лице пред престола та се поклониха Богу, 12. и
казваха: Амин! благословение, и слава, и премъдрост, и благодарение,
и почест, и сила, и крепост, Богу нашему във веки веков. Амин. 13. И
отговори един от старците та ми рече: Тези облечените с белите
дрехи кои са? и от къде са дошли? 14. И рекох му: Господине, ти
знаеш. И рече ми: Те са които идат от голямата скръб; и опраха
дрехите си, още избелиха дрехите си в кръвта на Агнето. 15. За това са
пред престола Божий, и служат нему ден и нощ в неговият храм; и
седящият на престола ще разпростре скинията си върху тях. 16. няма
да огладнеят вече нито да ожаднеят вече, нито ще ги удари слънцето
нито някой пек; 17. защото Агнето което е посред престола ще ги
упасе, и ще ги заведе на живи извори от води, и ще обърше Бог всека
сълза от очите им.

ГЛАВА 8.

1. И когато отвори седмия печат, мълчание биде на небето колкото до
половин час. 2. И видях седемте ангели които стояха пред Бога; и
дадоха им се седем тръби. 3. И дойде друг ангел та застана при
олтаря, и държеше златна кадилница; и даде се нему тамян много да
принесе с молитвите на всите светии над златния олтар който бе пред
престола. 4. И възлезе пред Бога димът кадилни с молитвите на
светиите от ръката на ангела. 5. И взе ангелът кадилницата, и
напълни я от огъня на олтаря, и хвърли на земята; и станаха гласове и
гръмове и светкавици и трус.
6. И седемте ангели които държаха седемте тръби приготвиха се да
затръбят. 7. И първият ангел затръби; и стана град и огън размесен с

кръв, и паднаха на земята; и третата част от дърветата изгоряха, и всека трева зелена изгоря.
8. И вторият ангел затръби, и *нещо* като планина голяма която с огън
гореше хвърли се в морето; и третата част на морето стана кръв, 9. та
измре третата част на одушевените създания които бяха в морето; и третата част на корабите се погуби.
10. И третият ангел затръби, и падна от небето звезда голяма която
гореше като свещ, и падна върху третата част на реките и върху
изворите водни. 11. А името на звездата се казва Пелин; и стана
третата част на водите пелин, и много человеци измряха от водите защото се вгорчиха.
12. И четвъртият ангел затръби; и удари се третата част на слънцето, и третата част на луната, и третата част на звездите, щото да потъмнее третата им част, и третата част на деня да не свети, така и на нощта.
13. И видях, и чух един ангел който летеше посред небето и говореше с голям глас: Горко, горко, горко на тези които живеят на земята за останалите гласове от тръбите на тримата ангели които има да затръбят!

ГЛАВА 9.

1. И петият ангел затръби, и видях че падна на земята звезда от
небето, и даде й се ключът от пропастта на бездната. 2. И отвори
пропастта на бездната; и възлезе дим от пропастта като дим от
голяма пещ; и потъмня слънцето и въздухът от димът на пропастта. 3.
И от дима излязоха скакалци по земята, и даде им се власт както имат
власт скорпиите земни; 4. и рече им се да не повредят тревата на
земята, нито някой злак, нито некое дърво, но тъкмо человеците
които Нямат печата Божий на челата си. 5. И даде им се да ги не
убиват, но да ги мъчат пет месеца; и тяхната мъка беше като мъка от

скорпия кога ужили человека. 6. И през ония дни ще потърсят человеците смъртта, и няма да я намерят; и ще пожелаят да умрат, и смъртта ще бега от тях. 7. И подобието на сакакълците бе както на коне приготвени за бой; на главите им имаше като венци подобни на злато, и лицата им като человечески лица. 8. А косми имаха като космите на жените, и зъбите им бяха като на лъвове; 9. Още имаха брони както брони железни; и гласът на крилата им бе като глас от колесници с много коне кога тичат на бой. 10. Имаха и опашки подобни на скорпийни, и жила имаха на опашките си; и властта им бе да вредят человеците пет месец 11. И над себе си имаха цар, ангела на бездната, който по Еврейски се казва Авадон, а на Елински език има име Аполион. 12. Едното горко мина, ето, две горки още идат след това.

13. И шестият ангел затръби, и чух един глас от четирите рога на златния олтар пред Бога 14. че казваше на шестия ангел що имаше тръбата: Развържи четирите ангели вързаните при голямата река Евфрат. 15. И развързани бидоха четирите ангели, приготвените за часа и деня и месеца и годината, да убият третата част от человеците. 16. И числото на войните конниците беше двеста милиона; и чух числото им. 17. И така видях конете във видение, и възседналите на тях че имаха брони огнени, и яцинтови и жупелни; и главите на конете бяха като глави на лъвове, и из устата им излезваше огън и дим и жупел. 18. И от тези трите, от огъня и от дима и от жупела що излезваха из устата им, убити бидоха третата част от человеците. 19. Защото силата им бе в устата им и в опашките им, понеже опашките им бяха подобни на змии, и имаха глави, и с тях повреждаха. 20. И останалите от человеците които не бяха убити от тези язви не се покаяха нито от делата на ръцете си, да се не кланят *вече* на бесовете и на златните и сребърните и медните и каменните и дървените

идоли, които нито да гледат могат, нито да чуят, нито да ходят; 21. и
не се покаяха нито от убийствата си, нито от чародеянията си, нито от
блудствата си, нито от кражбите си.

ГЛАВА 10.

1. И видях друг ангел крепък който слазяше от небето, облечен с
облак, и на главата *му* дъга, и лицето му като слънце, и нозете му
като стълбове огнени; 2. и имаше в ръката си книжка разгъната; и
тури дясната си нога на морето, а лявата на земята, 3. та извика с
голям глас както рикае лъв; и когато извика *той*, седемте гръмове
проговориха своите си гласове. 4. И когато изговориха седемте
гръмове своите си гласове, щях да пиша; и чух глас от небето който
ми казваше: Запечатай това което изговориха седемте гръмове, и
недей го писа. 5. И ангелът когото видях че стоеше на морето и на
земята дигна ръката си на небето 6. и закле се в Живущаго във веки
веков, който е създал небето и каквото е в него, и земята и каквото е
на нея, и морето и каквото е в него, че не ще да има вече време; 7. но в
дните на гласа на седмия ангел, когато затръби, тогаз ще се извърши
тайната Божия както благовести на своите раби пророците.
8. И гласът който чух от небето пак говореше с мене и думаше: Иди,
вземи разгънатата книжка в ръката на ангела който стои на морето и
на земята. 9. И отидох при ангела та му рекох: Дай ми книжката. И
казва ми: Вземи та я изяж; и ще бъде горчива в корема ти, но в устата
ти ще бъде сладка като мед. 10. И взех книжката от ръката на ангела
та я изядох; и беше в устата ми сладка като мед; и като я изядох
вгорчи се коремът ми. 11. И казва ми: Трябва пак да пророкуваш за
народи и племена и езици и царе много.

ГЛАВА 11.

1. И даде ми се тръст като тояга; и ангелът стоеше и казваше: Стани
та измери храма Божий, и олтаря, и тези които се кланят в него; 2. но
двора който е извън храма остави вън и недей го измерва, защото е
даден на езичниците, и светия град ще тъпчат четиридесет и два
месеца. 3. И ще дам на дваמината мои свидетели да пророкуват
тисяща и двеста и шестдесет дни, облечени във вретища. 4. Те са
двете маслини и двата светилника които стоят пред Бога, *Господа* на
земята. 5. И ако иска някой да ги повреди, излезва огън из устата им
та изяде враговете им; и ако иска някой да ги повреди, така трябва да
бъде убит той. 6. Те имат власт да заключат небето да не вали дъжд
във времето на тяхното пророкуване; и имат власт над водите да ги
превръщат на кръв, и да поразят земята с всека язва колкото пъти би
поискали. 7. И когато свършат свидетелството си, звярът който
излезва от бездната ще направи бой с тях, и ще ги победи и ще ги
убие. 8. И труповете им *ще лежат* по улиците на големия град който
духовно се нарича Содом и Египет, дето и Господ наш биде разпнат;
9. И *многина* от народите и племената и езиците и колената ще гледат
труповете им три деня и половина, и не ще да оставят да се положат
труповете им в гробове. 10. И жителите на земята ще се възрадват за
тях, и ще се възвеселят; и дарове един на друг ще си проводят, защото
тези двамата пророци мъчиха жителите на земята. 11. И след трите
деня и половина влезе в тях дух на живот от Бога, и се изправиха на
нозете си; и страх голям нападна върху онези които ги гледаха. 12. И
чуха глас голям от небето който им казваше: Възлезте тука. И
възлязоха на небето в облак, и видях ги враговете им. 13. И тоз час
стана трус голям, и падна десетата част на града, та измряха в този
трус седем тисящи души человеци; и останалите се уплашиха и

въздадоха слава на Бога небеснаго. 14. Второто горко премина; ето, иде скоро и третото горко.

15. И седмият ангел затръби; и станаха гласове големи на небето които казваха: Царствата световни станаха *царства* на Господа нашего и на Христа негов, и ще царува във веки веков. 16. И двадесетте и четири старци които седяха пред Бога на престолите си паднаха на лицата си и поклониха се Богу, 17. и думаха: Благодарим ти, Господи Боже Вседържителю, който си, който си бил, и който ще бъдеш, защото си приел голямата си сила и възцарил си се. 18. И езичниците се разгневиха; и дойде твоят гняв и времето на мъртвите да се съдят и да дадеш заплатата на твоите раби пророците, и на светиите, и на онези които се боят от името ти, малки и големи, и да погубиш губителите на земята.

19. И отвори се храмът Божий на небето, и яви се ковчегът на неговия завет в храма му; и станаха светкавици, и гласове, и гръмове, и трус, и град голям.

ГЛАВА 12.

1. И знамение голямо се яви на небето,- жена облечена със слънцето, и луната под нозете й, и на главата й венец от дванадесет звезди. 2. И тя бе непразна, и викаше от болезни, и мъчеше се да роди. 3. И яви се друго знамение на небето; и ето змей голям червен който имаше седем глави и десет рога, и на главите му седем корони; 4. и опашката му влачеше третата част от звездите небесни и хвърли ги на земята; и змеят се спре пред жената която щеше да роди, за да изяде чадото й щом роди. 5. И роди дете мъжко, което ще управлява всите народи с жезъл железен, и нейното чадо бе грабнато *и занесено* при Бога и при неговият престол. 6. И жената побягна в пустинята, дето имаше

приготвено от Бога место да я хранят там тисяща и двеста и шестдесет дни.
7. И стана бой на небето: Михаил и ангелите негови биха се против змея; и змеят се би и ангелите негови,
8. и не надвиха, нито се намери вече за тях место по небето.
9. И свален биде големият змей, старовременната онази змия, която се нарича Дявол и Сатана, който лъсти всичка вселенна: свален биде на земята, свалени бидоха и ангелите негови с него наедно.
10. И чух глас голям който говореше на небеса: Сега биде спасението и силата и царството на Бога нашего, и властта на Христа негов; защото низринат биде клеветникът на нашите братя който ги клеветеше ден и нощ пред Бога нашего.
11. И те го победиха с кръвта на Агнето и със словото на своето свидетелство; и не възлюбиха живота си до смърт.
12. Заради това, веселете се, небеса и вие които живеете в тях. Горко вам които живеете на земята и на морето, защото слезе дяволът у вас много разярен, понеже знае че малко време има.
13. И като видя змеят че биде свален на земята, погна жената която бе родила мъжкото дете.
14. И дадоха се на жената две крила на голям орел да лети в пустинята на местото си, там дето я хранят време и времена и половин време *потулена* от лицето на змея.
15. И изпусна змеят след жената из устата си вода като река, да стори да я повлече реката.
16. И помогна земята на жената, и отвори земята устата си и погълна реката която бе изпуснал змеят из устата си.
17. И прогневи се змеят върху жената, и отиде да направи бой с останалите от нейното семе, които пазят заповедите Божии и имат свидетелството Исус Христово.

ГЛАВА 13.

1. И застанах на пясъка морски, и видях звяр който възлезваше от морето, който имаше седем глави и десет рога; и на роговете му десет

корони, и на главите му имена богохулни. 2. И звярът когото видях
приличаше на рис, и краката му бяха като на мечка, и устата му като
уста на лъв; и змеят даде нему силата си, и престола си, и власт
голяма. 3. И видях една от главите му като ранена смъртно; и
смъртоносната негова рана оздравя; и почуди се всичката земя на
след звяра, и поклониха се на змея който даде на звяра власт; 4. и
поклониха се на звяра и думаха: Кой е подобен на звяра? Кой може да
се бори с него? 5. И дадоха му се уста да говорят горделиво и
богохулно: даде му се още власт да направи *каквото ще* четиридесет
и два месеца. 6. И отвори устата си на хули върху Бога, да хули името
му, и жилището му, и тези които живеят на небеса. 7. И даде му се да
направи бой със светиите и да ги победи; и даде му се власт над всяко
племе и език и народ. 8. И ще му се поклонят всички що живеят на
земята, на които имената не са написани от създание мира в книгата
на живота на закланото Агне. 9. Който има ухо нека слуша. 10. Който
завожда в плен в плен ще отиде: който убие с нож, той трябва от нож
убит да бъде. Тука е търпението и вярата на светиите.
11. И видях друг звяр който възлезваше от земята, и имаше два рога
подобни на агнешки, и говореше като змей. 12. И действуваше със
всичката си власт на първия звяр пред него, и стори *щото* земята и
живеещите на нея да се поклонят на първия звяр, на когото
смъртоносната рана бе оздравяла. 13. И правеше знамения големи,
щото направи и огън да слезва от небето на земята пред человеците.
14. И лъстеше живеещите на земята поради знаменията които му се
дадоха да направи пред звяра, и говореше на живеещите по земята да
направят образ на звяра който имаше раната от нож и оживя. 15. И
даде му се да даде дух на образа зверов, така щото да продума
образът зверов и да стори щото които се не поклонят на зверовия
образ да бъдат убити. 16. И струваше всичките, малки и големи, и

богати и сиромаси, и свободни и раби, да приемат белег на дясната си
ръка или на челата си, 17. и да не може никой да купи или да продаде
освен който има белега или името зверово, или числото на неговото
име. 18. Тука е мъдростта: който има ум нека сметне числото на звяра,
защото е число на человек; и числото му е шестстотин и шестдесет и
шест.

ГЛАВА 14.

1. И видях, и, ето, Агне стоеше на гората Сион, и с него сто и
четиридесет и четири тисящи които имаха името на неговият Отец
написано на челата си. 2. И чух глас от небето като глас на много води
и като глас на гръм голям; и чух глас на свирци които свиреха с
китарите си. 3. И пееха като нова песен пред престола и пред
четирите животни и старците; и никой не можеше да научи песента
тъкмо сто и четиридесет и четирите тисящи изкупените от земята. 4.
Те са които се не оскверниха с жени, защото девственици са: те са
които следват Агнето където и да иде: те са изкупени от человеците,
начатки Богу и на Агнето; 5. и в устата им лъст не се намери, защото
са непорочни пред престола Божий.
6. И видях друг ангел че летеше посред небето, който имаше вечното
благовестие да проповядва на живеещите по земята и на всяко колено
и племе и език и народ, 7. и казваше с глас голям: Убойте се от Бога, и
въздайте нему слава, защото дойде часът на неговия съд; и поклонете
се тому който е направил небето и земята и морето и изворите на
водите.
8. И друг ангел идеше след *него*, и казваше: Падна, падна Вавилон,
градът голям; защото от виното на яростта на своето блудодеяние
напои всичките народи. 9. И трети ангел идеше след тях и казваше с
глас голям: Който се кланя на звяра и на образа негов, и взема белег

на челото си или на ръката си, 10. той ще пие виното на божията
ярост налеяното чисто в чашката на гнева му; и ще бъде мъчен с огън
и с жупел пред светите ангели и пред Агнето. 11. И димът на тяхното
мъчение възлезва във веки веков, и Нямат отдъхнуване ни ден ни
нощ тези които се кланят на звяра и на образа негов, и който приема
белега на неговото име. 12. Тука е търпението на светиите: тука са
тези които пазят заповедите Божии и вярата Исусова.
13. И чух глас от небето който ми казваше: Пиши: Блажени мъртвите
които умират от нине в Господа: ей, казва Духът, за да си починат от
трудовете си; и делата им ходят след тях.
14. И видях, и ето облак бял, и на облака седеше един подобен Сину
Человеческому, и имаше на главата си златен венец, и в ръката си
сърп остър. 15. И друг ангел излезе из храма, и викаше с голям глас на
тогози който седеше на облака: Простри сърпа си и жъни; защото
дойде ти часът да жънеш, понеже изсъхна жътвата земна. 16. И онзи
който седеше на облака положи сърпа си на земята, и пожъната биде
земята.
17. И друг ангел излезе из храма който е на небето, и държеше и той
сърп остър. 18. И друг ангел излезе из олтаря, който имаше власт на
огъня, и извика с вик голям на тогози който имаше острия сърп, и
рече: Простри острия си сърп и обери гроздовете на земното лозе,
защото узря вече гроздето му. 19. И положи ангелът сърпа си на
земята, и обра лозето земно, и хвърли *обраното* в големият жлеб на
Божията ярост. 20. И изтъпкан биде жлебът вън от града; и потече
кръв из жлеба дори до юздите на конете в разстояние на тисяща и
шестстотин стадии.

ГЛАВА 15.

1. И видях друго знамение на небето голямо и чудно: седем ангели които държаха седемте последни язви, защото в тях се свърши Божията ярост. 2. И видях като море стъклено размесено с огън, и тези които бяха победили звяра и образа негов и белега негов и числото на неговото име че стояха на стъкленото море, и държаха китари Божии, 3. и пееха песента на Моисея Божия раб и песента на Агнето, и казваха: Велики и чудни са твоите дела, Господи Боже вседържителю: праведни и истинни са твоите пътища, Царю на светиите. 4. Кой няма да се убои от тебе, Господи, и да прослави твоето име? защото само ти си свет; защото всите племена ще дойдат и ще се поклонят пред тебе, защото се явиха твоите праведни съдби.

5. И след това видях, и, ето, на небето се отвори храмът на скинията на свидетелството; 6. и излязоха из храма седемте ангели които държаха седемте язви, облечени в чисти и светли ленени *дрехи*, и препасани през гърдите със златни пояси. 7. И едно от четирите животни даде на седемте ангели седем златни чаши пълни с ярост от Бога живущаго във веки веков. 8. И напълни се храмът с дим от славата Божия и от силата негова; и никой не можеше да влезе в храма докле се не свършат седемте язви на седемте ангели.

ГЛАВА 16.

1. И чух из храма глас голям който казваше на седемте ангели: Идете та излейте на земята чашите на Божията ярост.

2. И отиде първият та изля чашата си на земята; и стана струп зъл и лют на онези човеци които имаха белега на звяра, и на онези които се кланяха на неговия образ.

3. И вторият ангел изля чашата си в морето; и стана кръв както на мъртвец, и всека жива душа в морето умря.

4. И третият ангел изля чашата си в реките и в изворите водни; и
станаха кръв. 5. И чух ангела на водите че казваше: Праведен си,
Господи, който си, и който си бил, и който си свет, защото си това
отсъдил: 6. Понеже кръв на светии и на пророци проляха, и кръв им
си дал да пият; защото са достойни *за това.* 7. чух друг *ангел* от
олтаря че казваше: Ей, Господи Боже Вседържителю, истинни и
праведни са твоите съдби.
8. И четвъртият ангел изля чашата си на слънцето; и даде му се да
жеже человеците с огън. 9. И опекоха се человеците от голяма жега, и
похулиха името на Бога който има власт над тези язви; и не се
покаяха да въздадат слава нему.
10. И петият ангел изля чашата си върху престола на звяра; и стана
царството му потъмняло; и дъвчеха езиците си от болеж, 11. и
похулиха Бога небеснаго за болежите си и за струпите си, и не се
покаяха от делата си.
12. И шестият ангел изля чашата си връх голямата река Евфрат; и
пресъхна водата й за да се приготви пътят на царете които са от изток
на слънцето. 13. И видях три нечисти духове подобни на жаби; *и те
излезваха* из устата на змея, и из устата на звяра, и из устата на
лъжовния пророк; 14. защото са духове бесовски които правят
знамения, и които ходят при царете на земята и всичка вселенна, да
ги съберат за боя в големия онзи ден на Бога Вседържителя. 15. (Ето
ида както крадец. Блажен който бди, и варди дрехите си да не ходи
гол да гледат срамотата му.) 16. И събра ги на местото нарицаемо по
Еврейски Армагедон.
17. И седмият ангел изля чашата си на въздуха; и излезе глас голям из
храма небесен, от престола, който казваше: Свърши се. 18. И бидоха
гласове и гръмове и светкавици, и стана трус голям какъвто не е бил
от как съществуват человеците на земята, такъв трус, толкоз голям. 19.

И раздели се великият град на три части, и градовете езически паднаха. И великий Вавилон се помена пред Бога, да му даде чашата на виното от яростта на гнева си. 20. И всеки остров изчезна, и планините се не намериха. 21. И град голям до един талант *тежък* падаше от небето върху человеците; и похулиха человеците Бога зарад язвата на града, защото язвата от него бе много голяма.

ГЛАВА 17.

1. И дойде един от седемте ангели, които държаха седемте чаши, та поговори с мене и рече ми: Ела, ще ти покажа съдбата на голямата блудница която седи на многото води; 2. с която блудствуваха царете земни, и опиха се жителите на земята от виното на нейното блудодеяние. 3. И заведе ме духом в пустиня; и видях жена седяща на червен звяр пълен с богохулни имена, който имаше седем глави и десет рога. 4. И жената бе облечена в багреница и в червено, и позлатена със злато и драгоценни камене и с бисери, и имаше в ръката си златна чаша пълна с мърсоти и нечистоти от нейното блудодеяние. 5. И на челото й *имаше* написано име: Тайна: Вавилон великий, майка на блудниците и на гнусотиите земни. 6. И видях жената като се опиваше от кръвта на светиите и от кръвта на мъчениците Исусови; и като я видях почудих се с голямо почудване. 7. И рече ми ангелът: Защо се почуди? Аз ще ти кажа тайната на жената и на звяра който я носи и който има седемте глави и десетте рога. 8. Звярът когото си видял беше, и няма го; и ще възлезе из бездната и отиде в погибел; и ще се почудят жителите на земята на които имената не са написани в книгата на живота от създание мира, кога видят звяра който беше, и го няма *вече*, ако и да го има. 9. Тука е умът който има мъдрост. Седемте глави са седем гори дето жената седи на тях; 10. и седем царе има: Петте паднаха, и единият стои,

другият не е дошъл още, и кога дойде малко трябва да постои. 11. И
звярът който беше и го няма той е осмият, и от седемте е, и отхожда в
погибел. 12. И десетте рога които видя ти десет царе са които още не
са приели царство, но за един час приемат власт като царе със звяра.
13. Те са единомислени, и ще предадат на звяра силата *си* и властта
си. 14. Те ще се бият с Агнето; и Агнето ще ги победи, защото е
Господ на господарите и Цар на царете; и които са с него звани са и
избрани и верни.
15. И казва ми: Водите които си видял дето седи блудницата, те са
народи и люде и племена и езици. 16. И десетте рога които си видял
на звяра, те ще възненавидят блудницата, и ще я направят пуста и
гола, и плътта й ще поядат, и нея ще изгорят в огън. 17. Защото Бог
тури в сърцата им да сторят неговата воля, и да действуват
единомислено, и да дадат царството си на звяра докле се сбъднат
Божиите думи. 18. И жената която си видял е големият град който
царува над земните царе.

ГЛАВА 18.

1. И след това видях че слазяше от небето ангел който имаше власт
голяма; и земята се просвети от неговата слава. 2. И извика силно с
глас голям и казваше: Падна, падна Вавилон великий, и стана
жилище на бесовете, и прибежище на всеки дух нечист, и прибежище
на всека нечиста и омразна птица; 3. защото всичките народи пиха от
виното на яростта на нейното блудодеяние, и царете земни
блудствуваха с нея, и търговците земни се обогатиха от безмерната
нейна разкош.
4. И чух друг глас от небето, който казваше: Излезте из нея, люде мои,
да не станете участници на греховете й, и да не приемете от язвите й;
5. защото греховете й стигнаха до небето, и спомена Бог нейните

неправди. 6. Въздайте ѝ както и тя въздаде вам, и удвойте ѝ двойно според делата ѝ: с чашата с която е черпала двойно я почерпете. 7. Колкото е прославила себе си и е разкошествувала толкоз мъки и скръб ѝ дайте; защото казва в сърцето си: Седя царица, и вдовица не съм, и скръб няма да видя. 8. За това, в един ден ще дойдат язвите ѝ, смърт и скръб и глад, и ще изгори на огън; защото крепък е Господ Бог който я съди. 9. И ще възплачат за нея и ще пожалеят за нея царете земни които са блудствували и разкошествували с нея, кога видят дима на изгарянето ѝ. 10. От далеч ще стоят поради страха на мъките ѝ, и ще казват: Горко, горко, *тебе*, граде велики Вавилоне, граде крепки, че в един час дойде съдбата ти! 11. И търговците земни плачат и жалеят за нея, защото никой не купува вече стоките им, 12. стоки от злато, и сребро, и драгоценни камене, и бисери, и висон, и багреница, и коприна, и червеница, и всяко дърво благовонно, и всеки съсъд от слонови кости, и всеки съсъд от скъпоценно дърво и от мед и от желязо и от мрамор, 13. и корица, и тамян, и миро, и ливан, и вино, и масло, и семидал, и пшеница, и добитъци, и овци, и коне, и колесници, и телеса, и души человечески. 14. И овощията каквито ги душата ти желаеше отидоха от тебе, и всичкото тлъсто и светло отиде от тебе, и няма вече да ги намериш. 15. Търговците на тези неща, които се обогатиха от нея, ще се спрат издалеч поради страха на мъките ѝ, ще плачат и ще жалеят, 16. и ще думат: Горко, горко, граде велики, облечени с висон и багреница и червеница, и украсен със злато и драгоценни камене и бисери; 17. защото в един час запустя толкова богатство! И всеки корабоначалник, и всичкото множество в корабите, и кораберите, и колкото търгуват по море спряха се издалеч, 18. и викаха като видяха дима на неговия пожар, и думаха: Кой *град* биде подобен на града голям? 19. И посипаха пръст на главите си, и викаха та плачеха и жалееха, и думаха: Горко, горко,

градът велики, в който се обогатиха от неговите драгоценности
всички които имат кораби в морето; защото в един час запустя! 20.
Весели се за него, небе, и *вие* свети апостоли и пророци, защото
отсъди Бог съда ви над него.
21. И един силен ангел взе един камък голям като воденичен та го
хвърли в морето и рече: Така със стремление ще бъде хвърлен
Вавилон град великий, и няма да се намери вече. 22. И глас от онези
които свиреха с китара, и от певци, и от свирци, и от тръбители няма
да се чуе вече в тебе; и всеки художник от всяко художество няма да се
намери вече в тебе; и шум от воденица няма да се чуе вече в тебе; 23.
и виделина от светило няма да свети вече в тебе; и глас от
младоженец и от невеста няма да се чуе вече в тебе; защото
търговците ти бяха големците на земята, защото бяха прелъстени с
твоето чародаяние всите народи. 24. И в него се намери кръв от
пророци и от светии и от всичките заклани на земята.

ГЛАВА 19.

1. И след това чух като глас голям от много народ на небето, който
казваше: Алилуйя! Спасение, и слава,и почест, и сила *подобава*
Господу Богу нашему; 2. защото истинни и праведни са неговите
съдби, защото осъди великата блудница която разтле земята с
блудодеянието си, и отмъсти от ръката й кръвта на своите раби. 3. И
втори път рекоха: Алилуйя! И димът й възлезва във веки веков. 4. И
паднаха двадесетте и четири старци и четирите животни и поклониха
се Богу седящому на престола, и казваха: Амин! Алилуйя! 5. И излезе
от престола глас който казваше: Хвалете Бога нашего, всички раби
негови, и вие които му се боите, и малки и големи. 6. И чух като глас
от много народ, и като глас от много води, и като глас от силни
гърмежи които казваха: Алилуйя! защото се възцари Господ Бог

Вседържител. 7. Да се радваме, и да се веселим, и да въздадем нему слава; защото дойде сватбата на Агнето, и неговата жена е приготвила себе си. 8. И даде й се да се облече с висон чист и светъл; защото висонът е оправданията на светиите. 9. И казва ми: Напиши: Блажени които са призовани на вечерята на сватбата на Агнето. И казва ми: Тези са истинните думи Божии. 10. И паднах пред нозете му да му се поклоня; и рече ми: Внимавай *да не сториш това*: аз съм съслужител твой и от братята ти които имат свидетелството Исусово: поклони се Богу; защото свидетелството Исусова е духът на пророчеството.
11. И видях небето отворено, и ето кон бел, и онзи който седеше на него наричаше се Верен и Истинен, и с правда съди и воинствува; 12. а очите му бяха както пламък огнен, и на главата му корони много, и имаше име написано което никой не знаеше тъкмо сам той; 13. и облечен *беше* в дреха обагрена в кръв; и зовеше се името му СЛОВО БОЖИЕ. 14. И войските небесни идеха след него на бели коне, облечени с висон бел и чист. 15. И из устата му излезва сабя остра да удря с нея езичниците; и той ще ги упасе с жезъл железен; и той стъпкува жлеба на виното на яростта и на гнева на Бога Вседържителя. 16. И на дрехата *си* и на бедрото си имаше написано името: ЦАР НА ЦАРЕТЕ И ГОСПОД НА ГОСПОДАРИТЕ.
17. И видях едного ангела че стоеше в слънцето; и извика с голям глас и казваше на всичките птици що летят по сред небето: Елате и събирайте се на вечерята на Бога великаго, 18. да ядете плътта на царе, и плътта на тисящници, и плътта на юнаци, и плътта на коне и на тези които седят на тях, и плътта на всички, свободни и роби, и малки и големи. 19. И видях звяра и царете земни и войските им събрани да направят бой със седящият на коня и с неговата войска. 20. И уловен биде звярът и с него лъжовният пророк който бе правил знамения пред него, с които прелъсти тези които приеха белега от звяра и

които се поклониха на неговия образ: двамата живи бидоха хвърлени в езерото огнено което гори със жупел. 21. И останалите бидоха убити със сабята на седящия на коня, която излезваше из устата му; и всичките птици се наситиха от плътта им.

ГЛАВА 20.

1. И видях че слезваше от небето ангел който имаше ключа от
бездната и верига голяма в ръката си. 2. И улови змея,
старовременната змия, който е Дявол и Сатана, и върза го за тисяща
години, 3. и хвърли го в бездната, и заключи го, и запечата над него,
за да не прелъсти вече народите докле се свършат тисящата години; и
след това трябва да бъде развързан за малко време.
4. И видях престоли, и насядаха на тях, и даде се тям съдба; и видя*х*
душите на закланите за свидетелството Исусово и за словото Божие,
и които не се поклониха на звяра нито на образа му, и не приеха
белега на челото си и на ръката си; и живяха и царуваха с Христа
тисящата години. 5. А другите мъртви не оживяха докле се свършат
тисящата години. Това е първото възкресение. 6. Блажен и свят който
има част в първото възкресение: над тях втората смърт не ще има
власт, но ще бъдат свещеници Богу и Христу, и ще царуват с него
тисяща години.
7. И когато се свършат тисящата години ще бъде развързан Сатана от
тъмницата си, 8. и ще излезе да прелъсти народите в четирите
краища на земята, Гога и Магога, да ги събере на бой, на които
числото е както пясъка на морето. 9. И *възлязоха* по всичката ширина
на земята, и обиколиха стана на светиите и възлюбления град; и
падна огън от Бога из небето та ги изпояде. 10. И дяволът който ги
лъстеше хвърлен биде в езерото огнено и жупелно дето е звярът и
лъжовният пророк; и ще бъдат мъчени ден и нощ във веки веков.

11. И видях един бял престол голям и тогози който седеше на него, от
лицето на когото побягна земята и небето, и не се намери место за
тях. 12. И видях мъртвите, малки и големи, че стояха пред Бога; и
книгите се разгънаха; и друга книга се отвори която е на живота; и
съдени бидоха мъртвите според делата си от писаното в книгите. 13.
И даде морето мъртвите що бяха в него; и смъртта и ад дадоха
мъртвите що бяха в тях; и съдени бидоха всеки според делата си. 14. И
смъртта и ад хвърлени бидоха в езерото огнено. Това е втората смърт.
15. Който не се намери записан в книгата на живота хвърлен биде в
езерото огнено.

ГЛАВА 21.

1. И видях ново небе и нова земя; защото първото небе и първата земя
преидоха: и море Нямаше вече. 2. И аз Иоан видях светия град,
Ерусалим новий, че слезваше от Бога из небето приготвен както
невеста украсена за мъжа си. 3. И чух глас голям от небето който
казваше: Ето скинията Божия с человеците, и ще се засели с тях; и те
ще бъдат люде негови, и сам Бог ще бъде с тях, техен Бог. 4. И ще
обърше Бог всека сълза от очите им, и смъртта не ще я има вече, нито
жалеене нито писък ни болест ще има вече, защото първото се мина.
5. И седящият на престола рече: Ето, правя всичкото ново. И казва ми:
Напиши: защото тези думи са истинни и верни. 6. И рече ми:
Свърши се: Аз съм Алфа и Омега, начало и конец: на жадния ще дам
аз даром от извора на водата на живота. 7. Който побеждава ще
наследва всичко, и ще му бъда Бог, и той ще ми бъде син. 8. А
страхливите и неверните и мръсните и убийците и блудните и
чародейците и идолопоклонниците и всичките лъжци ще имат своята
част в езерото което гори с огън и жупел: това е втората смърт.

9. И дойде при мене един от седемте ангели които държаха седемте
чаши пълните със седемте последни язви, и проговори ми и рече: Ела,
ще ти покажа невестата, жената на Агнето. 10. И отведе ме духом на
една гора голяма и висока, и показа ми града голям, светий Ерусалим,
който слезваше из небето от Бога; 11. и имаше славата Божия, и
светлостта негова *бе* подобна на драгоценен камък, както камък яспис
прозрачен както кристал; 12. и имаше стена голяма и висока; имаше и
дванадесет порти, и на портите дванадесет ангела, и надписани
имена които са на дванадесетте племена на синовете Израилеви: 13.
от към изток три порти; от към север три порти; от към юг три порти;
от към запад три порти. 14. И стените градски имаха дванадесет
основания, и в тях имената на дванадесетте апостоли на Агнето. 15. И
този който говореше с мене имаше тръст златна да измери града и
портите му и стените му. 16. И градът беше четвъртит, и дължината
му е толкози колкото и ширината; и премери града с тръстта до
дванадесет тисящи стадии: дължината и ширината и височината му
са равни. 17. И измери стените му сто и четиридесет и четири лакти,
мярка на человек, сиреч на ангела. 18. И сградата на стените беше от
яспис; и градът от чисто злато подобно на чисто стъкло. 19. И
основанията на стените градски *бяха* украшени с всякакви
драгоценни камене; първото основание яспис, второто сапфир,
третото халкидон, четвъртото смарагд, 20. петото сардоникс, шестото
сардий, седмото хрисолит, осмото вирил, деветото топазий, десетото
хрисопрас, единадесетото якинт, дванадесетото аметист. 21. И
дванадесетте порти *бяха* дванадесет бисера; всека една от портите бе
от един бисер; и улиците на града от чисто злато като стъкло
прозрачно. 22. И храм не видях в него; защото храм негов е Господ Бог
Вседържител и Агнето. 23. И градът Нямаше нужда от слънце нито от
луна да светят в него; защото славата Божия го осветляваше, и

светилото негово е Агнето. 24. И народите на спасяемите ще ходят в
неговата виделина, и царете земни носят в него своята слава и почест.
25. И портите му не ще се затварят дене, защото нощ не ще да има
там. 26. И ще донесат в него славата и почестта на народите. 27. И
няма да влезе в него нищо което осквернява и прави мерзост и лъжа,
но само написаните в Агневата книга на живота.

ГЛАВА 22.

1. И показа ми чиста река от вода на живот, бистра както кристал,
която изхождаше от престола на Бога и на Агнето 2. и всред стъгдта
му. И от двете страни на реката *беше* дървото на живота което даваше
плодове дванадесет, и раждаше плод всеки месец; и листетe на
дървото са за изцеление на народите. 3. И никоя проклетия не ще има
вече; и престолът на Бога и на Агнето ще бъде в него, и рабите негови
ще му служат. 4. И ще гледат лицето му; и неговото име ще е на
челата им. 5. И нощ не ще да има там; и Нямат нужда от светило и от
слънчена виделина, защото Господ Бог ги осветява; и ще царуват във
веки веков.
6. И рече ми: Тези думи са верни и истинни; и Господ Бог на светите
пророци проводи ангела своего да покаже на неговите раби това
което трябва скоро да бъде. 7. Ето, ида скоро: блажен който опази
думите на пророчеството на тази книга.
8. И аз Иоан съм който видях и чух това; и когато чух и видях, паднах
да се поклоня пред нозете на ангела който ми показваше това. 9. И
каза ми: Внимавай *да* не *сториш това*; защото аз съм съслужител
твой, и на твоите братя пророците, и на тези които пазят думите на
тази книга: поклони се Богу. 10. И казва ми: Не запечатвай думите на
пророчеството на тази книга; защото времето е близо. 11. Който е
неправеден нека си е вече неправеден; и който е нечист нека си е вече

нечист; и праведният нека си е вече праведен; и светият нека си е вече
свет. 12. И, ето, ида скоро; и моята заплата е с мене да въздам всекиму
според каквито ще бъдат делата му. 13. Аз съм Алфа и Омега, начало
и конец, първий и последний.
14. Блажени които изпълняват неговите заповеди, за да имат власт
над дървото на живота, и да влезат през портите в града. 15. А вън са
псетата, и чародейците, и блудниците, и убийците, и
идолопоклонниците, и всеки който обича и прави лъжа.
16. Аз Исус проводих моя ангел да ви засвидетелствува това в
църквите. Аз съм коренът и родът Давидов, светлата и утринната
звезда. 17. И Духът и невестата казват: Ела; и който чуе нека рече: Ела;
и който е жаден нека дойде, и който иска нека вземе даром водата на
живота.
18. А аз свидетелствувам всекиму който слуша думите на
пророчеството на тази книга: Ако приложи някой на това, Бог ще
наложи на него неписаните в тази книга язви; 19. и ако отнеме някой
от думите на книгата на това пророчество, Бог ще отнеме неговата
част от книгата на живота, и от светия град, и от написаните в тази
книга. 20. Казва онзи който свидетелствува това: Ей, ида скоро. Амин;
Ей, дойди, Господи Исусе!
21. Благодатта на Господа нашего Исуса Христа да бъде с всички вас.
Амин.

—

Поправки (към Новия Завет)

Списък с корекциите, които са нанесени в текста с цел преобразуването му от стар в нов правопис.

Стар вариант —> Нов вариант — стих

Апеллия —> Апелия

Афина —> Атина

бавение —> бавене

багряницата —> багреницата

безсъвестни —> неразумни

бивше —> като бехме — Ефес. 1:11

биение —> биене

бих —> бидох

благовествованието —> благовествуването

благовестява —> благовествува

благодетелнаго —> благодетелния

благодеяние —> добротворение — 1 Петр. 4:19

блевотината —> бълвоча — 2 Петр. 2:15

ближнему —> на ближния си — Рим 15:2

божественния —> божествения

братйе —> братие

братя —> братие (за обръщение)

бъде жив —> живее — Рим 1:17

веда —> призрак — Мат. 14:26

веки —> векове

верува —> вярва

верующи —> вярващи

верующи, -те —> вярващи, -те

вечний —> вечен

виждува —> вижда

вий —> вие

влезува —> влезва

во —> във

воцари —> въцари

връх —> върх

всекому —> всекиму

вселенная —> вселенната

всите —> всичките

всякаго —> всекиго

всякой, всекой —> всеки

всякому —> всекиму

възвишиха —> възвисиха

възгорди —> възгордее

възлюбленне —> възлюблене

възлюбленни —> възлюблени

възни —> счита

възрадувай —> възрадвай

горди —> гордее — 1 Кор. 13:4

дарование —> даруване

действующата —> действуващата

детоводител —> детеводител

дихаше —> дишаше

доволствува —> пригледва — 1 Тим. 5:16

достоин —> достоен

другий —> друг — I Иоан 1:7

другому —> другиму

дръвието —> дърветата —>

духание —> духане — Деан 2:2

Духу —> Дух — Рим 8

дързнува —> дръзнува

един на другия сме удове —> сме удове един на друг — Рим 12:5

еднодушно —> единодушно

желание —> служене — Рим 12:1

жилиска —> жилище

жребе, -то —> ждребе, -то

жътвата, -рите —> жетвата, -рите —

завърнат —> обърнат — Мат. 13:15

закону —> закон — Рим 2:12

заминуваше —> заминваше

заповеда —> повеле

засрамува —> засрамва

званни —> звани

зе,-ел, -и, -а, -о, … —> взе, -ел, -и, -а, -о, …

Иаков —> Яков

Иамврий —> Ямврий

Ианий —> Яний

идванието —> идването

идоложертвенно —> идоложертвено

идува —> идва

идущите —> идещите

Иерусалим —> Ерусалим

избиранието —> избирането

избраннаго —> избранаго

избранни —> избрани

изгоняваше —> изгонваше

изеде —> изяде

изкупуванието —> изкупването

изкушающе —> изкушаващи

излезува —> излезва

излеяна —> излена

изпитовател —> изпитвател

изповедувание —> изповедване

изследуваха —> изследваха

изтребвание —> изтребване

изумлен —> изумен

Или съм —> Или да ли съм — 2 Кор. 11:7

Иоанн —> Иоан

Иуда —> Юда

Иулия —> Юлия

Иуст —> Юст

ище, -ш, ха —> иска, -ш, ха

каза —> рече

казува —> казва

клание —> клане

кусне —> вкуси

ломението —> преломяването

любостежание —> любостяжание

мажйе —> мъже

маловерник —> маолвере — Мат. 14:31

милосърден —> милосерд

милува —> милва

минувание —> минуване

мниш —> мислиш

мудри —> мъдри

мудрост —> мъдрост

мъдрованието —> мъдруването

мъжеска —> мъжка

нада —> надее

назорянин —> назарянин

намерва —> намери — Рим 5:7

намеруват —> намерват

написуват —> написват

напомнувание —> напомнюване

нареда —> наредба

начена —> начна

наченуваме —> начнуваме

незнаени —> незнайни

незнаяние —> незнание

нечистому духу —> на нечистия дух

обвързувай —> обвързвай

обетование —> обещание

обожава —> служи — Деан. 19:35

обращат —> обръщат

обрезание —> обрезване

одер —> одър

одумвание —> одумване

одумуват —> одумват

опрощавание —> опрощаване

осаждание, осъждание —> осъждане

ослепление —> ослепеване

оставивше —> като оставиха — 2 Петр. 2:15

отбегнувайте —> отбегвайте

отвеща —> отговори

отвращаше —> отвръщаше

отвръща —> отговори — Мат. 15:3

откриванието —> откриването

отмекнат —> омекнат

отхвърляние —> отхвърляне

очистяват —> очистват

падание —> падане

пазението —> пазенето

пиение —> пиене

погибнуват —> погинват

погинванието —> погинването

погребоха —> погребаха

погубяше —> погубваше

поздравение —> поздравление

познаванието —> познаването

позова —> повика

показуваше —> показваше

помилува, милува —> помилва, милва

помилуй —> помилвай

попее —> пее

попитуваше —> попитваше

последува, -ат, аха, -ате —> последва, -ат, аха, -ате

послушува —> слуша

посрамение —> посрамване

похвана —> допре — Лука 7:14

пощаде —> пощади

празни —> праздни

препънувание —> препъване

пресметнува —> пресметва

престанвам —> преставам

преумование —> проумеване

преуспеяние —> преуспеване

прибежиска —> прибежище

пригорена —> пригорела

призован —> призван

призован, -и, -а —> призван, -и, -а

призовающият —> призиващия

прикасава —> прикоснува

приноси —> принося

природните —> естествените

присоедини —> прилепи

прогледувание —> прогледване

прославява —> прославя

процветаяща —> процветеваща

пълен член (навсякъде) —> кратък чл. (само където е необх.)

пълтяни —> плетени

пътувание —> пътуване

рабството —> робството — Рим 8:21

радува —> радва

радувайте —> радвайте

развързувание —> развързване

раздавание —> раздаване

разисквание —> разискване

размещаваше —> размъщаше — Иоан 5:4

римляне —> римляни

рожба —> плод

сабия —> сабя

Савл —> Савел

сам Той Дух —> сам Духът — Рим 8:16

свършението —> свършването

седейюте —> недейте — Рим 12:2

седемтех —> седемте

скриптър —> скиптър

следовахме —> следвахме

следува, -т —> следва,-т

слезнува —> слезва

слишание —> слушане

словеса —> думи

слушание —> слушане

смаляванието —> смаляването

смиренните —> смирените

смиреномудрието —> смиреномъдрието

соблазняваха —> съблазняваха

совестта —> съвестта

согрешавай —> съгрешавай

создаде —> създаде

соизволяват —> съизволяват

соразпетите —> разпетите

соуслаждавам —> съуслаждавам — Рим 7:22

сочетаете —> съчетаете

спасавате —> спасявате

спасе, -ш —> спаси, -ш

спасеваме —> спасяваме

спомянувам —> споменвам

станува —> става

стотниците —> тисящниците

сумнение —> съмнение

счет —> сметка

съвършението —> свършването

съгледуваха —> съгледваха

ся —> се

тази сила —> тези сили — Мат. 13:39

тамо —> там

тогази —> тогаз

тогашния —> тогавашния

треба —> требва

трижди —> триж

тъйсящи —> хиляди

умиранието —> умирането

умълчавание —> замълчаване

уничтожено —> унищожено

уничтожи —> унищожи

управява —> управлява

устъпихме —> отстъпихме

утишаването —> утихването

учаше —> учеше

учението си —> постановленията — Ефес. 2:15

церква —> църква

чакание —> чакане

червене —> червенее — Мат. 16:3

шетай —> слугувай

ще се всели в них —> ще разпростре скинията си върху тех — Откр. 7:15

щем ангели да съдим —> ще съдим ангели — 1 Кор. 6:3

що —> щото

ядение —> ядене

язик —> език

язичник, -ци, -чески —> езичник, -ци